АКТЫ

ИЗДАВАЕМЫЕ

ВИЛЕНСКОЮ КОМИССІЕЮ

ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ.

ТОМЪ XXXIII.

Акты относящіеся къ исторіи Западно-русской церкви.

ВИЛЬНА.
Типографія „Русскій Починъ". уг., Виленской ул. и Богадѣльнаго переулка домъ № 25.

1908.

Личный составъ комиссіи:

Предсѣдатель Флавіанъ Николаевичъ *Добрянскій.*

Члены:
- Иванъ Яковлевичъ *Спрогисъ.*
- Арсеній Осиповичъ *Турцевичъ.*
- Димитрій Ивановичъ *Добгялло.*

Оглавленіе XXXIII тома.

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Предлагаемый XXXIII томъ актовъ, издаваемыхъ Виленской археографической Комиссіей, заключаетъ въ себѣ 293 документа, извлеченныхъ изъ актовыхъ книгъ Виленскаго Центральнаго архива. Всѣ эти документы относятся къ исторіи Западно-русской церкви, въ періодъ времени отъ 1443 по 1663 годъ и именно: XV вѣка—пять документовъ (1—5), XVI вѣка—сто семнадцать документовъ (6—122) и XVII вѣка сто семьдесятъ одинъ документъ (№ 123—293).

Изъ этихъ документовъ большинство писано на Западно-русскомъ книжномъ языкѣ, около 120 на языкѣ—латинскомъ и одинъ (подъ № 274) на языкѣ народномъ бѣлорусскомъ, въ с. Машуковичахъ, Новогр. п., Минск. г. 31 декабря 1653 г. [1])

По своему характеру документы этого тома могутъ быть раздѣлены на двѣ категоріи: акты крѣпостные и акты о состояніи.

Къ первымъ причисляемъ фундушовыя грамоты [2]), королевскія привиллегіи [3])

[1]) Вопросъ о Западно русскомъ языкѣ актовъ, не смотря на весь его громадный научный интересъ, оставляется нами въ сторонѣ, уже потому, что онъ неоднократно обсуждался въ изданіяхъ Комиссіи. Но при всемъ томъ послѣдній документъ (274) на языкѣ „бѣлорусскомъ", на томъ говорѣ, который и до нынѣ составляетъ домашній языкъ простонародной среды и ею именуется языкомъ «простымъ», заслуживаетъ вниманія работниковъ на почвѣ научной и политической, какъ непреложное свидѣтельство того, что роднымъ для бѣлоруссовъ алфавитомъ въ 1653 году была кириллица, „письмо русское", изгнанное писцами гродскихъ и земскихъ судовъ окончательно послѣ извѣстной конституціи 1697 года. (Vol. leg. t. VI, Спб. 1860 p. 17, cap. 24).

[2]) №№ 2, 5, 12, 15—18, 20, 21, 42, 49, 61, 63, 69, 77, 80, 81, 87, 92, 101, 102, 104, 112, 114, 118, 142, 154—156, 160, 169, 170, 174, 176, 179, 181, 191, 212, 224, 230, 231, 235, 247, 256, 263, 265, 273, 274, 289.

[3]) №№ 7, 11, 14, 35, 41, 54—57, 66, 72, 180, 199, 227, 228, 233, 234, 239, 241, 242, 244, 259, 262, 267, 269, 275, 281, 285.

записи дарственныя, духовныя завѣщанія, [1]) ревизорскія обмежеванія, инвентари, переписи и другіе крѣпостные акты, съ данными о церквахъ и монастыряхъ. [2])

Ко второй категоріи относимъ судебныя рѣшенія по церковно-религіознымъ дѣламъ и сдѣлки, въ которыхъ участвуютъ лица духовнаго сана, по текущимъ церковно религіознымъ вопросамъ [3]).

Географическій районъ, захватываемый документами настоящаго тома, можетъ быть опредѣленъ такъ: воеводство Подляшское, староство Берестейское, воеводство Новогрудское и отчасти воеводства: Виленское, Троцкое и Полоцкое. Большее количество документовъ посвящено Подляшью (нынѣ Сѣдлецкая губ. и части Люблинской и Ломжинской). [4]) Съ этой стороны настоящій томъ представляетъ особенность, по сравненію съ предыдущими томами. До сихъ поръ Подляшью не удѣлялось вниманія.

Если принять въ соображеніе, что Подляшье и староство Берестейское въ XV—XVII вв. находились въ церковно-религіозномъ подчиненіи православному епископу Владимирско-Брестскому, воеводства же Новогрудское, Виленское и Троцкое—въ вѣдѣніи митрополита Кіевскаго, то можно сказать, что преимущественное вниманіе въ настоящемъ томѣ удѣлено этимъ двумъ епархіямъ. Отчасти документы затрогиваютъ и епархіи Пинскую и Полоцкую.

Извѣстно, что исторія Западно-русской церкви далеко не достаточно разработана, потому каждая черточка, каждый штрихъ, устанавливаемый документально, имѣетъ свою особую цѣну. Тѣмъ болѣе заслуживаетъ вниманія настоящій томъ, въ которомъ даются свѣдѣнія о 160 православныхъ церквахъ, 18 православныхъ монастыряхъ и 18 костелахъ самой западной части Бѣлоруссіи. Правда, на основаніи документовъ этого тома не представляется возможности изобразить картину церковной жизни въ Западной Руси за обнимаемый настоящимъ томомъ періодъ

---

[1]) №№ 1, 4, 19, 39, 40, 48, 58, 82, 93, 94, 96, 97, 98, 103, 106—108, 138, 141, 151, 159, 161—166, 218, 229, 251—253, 286.

[2]) №№ 6, 22, 26, 38, 50, 51, 53, 62, 65, 73—75, 78, 88, 91, 95, 99, 100, 105, 115, 117, 128, 136, 137, 143, 150, 158, 167, 168, 171, 175, 182—184, 207—209, 211, 213, 214, 226, 232, 248, 250.

[3]) Къ этой категоріи относимъ 135 документовъ, не показанныхъ въ предыдущихъ примѣчаніяхъ.

[4]) Пользуемся случаемъ засвидѣтельствовать печатано свою благодарность помощ. Архиваріуса Вилен. Центр. Архива А. Ф. Зѣнковичу, благодаря записямъ и любезности котораго явилась возможность внести въ настоящій томъ документы, касающіеся Подляшья.

времени (1443—1662), во всемъ ея объемѣ, такъ какъ здѣсь даются лишь частные матеріалы для исторіи отдѣльныхъ церквей, Тѣмъ не менѣе не можемъ не выдѣлить нѣсколькихъ документовъ, которые имѣютъ между собой нѣкоторую связь и позволяютъ хотя отчасти обрисовать охватываемыя ими явленія.

I.

Черты религіозныхъ отношеній на Подляшьи въ XVII в.

Брестская унія (1596 г.) внесла въ среду Западно-русскаго населенія много новыхъ поводовъ для столкновеній между католиками и православными. Прежде всего обострился календарный вопросъ, что можно видѣть изъ нижеслѣдующихъ фактовъ.

Въ 1607 г. Мельницкій мѣщанинъ Андрей Вержбинскій оффиціально заявилъ въ магистратѣ, что хотя онъ не р.-католической вѣры, но празднуетъ день 25 декабря, Рождества Іисуса Христа, по римскому календарю, «ради добраго примѣра». (131) [1] Въ томъ же году подобное же заявленіе сдѣлалъ и мѣщ. Николай Давидовскій, р.-католикъ, именно, что хотя онъ и чуждъ греко-русскому обряду, но ради примѣра рѣшилъ праздновать день Рождества Христова по православному календарю (133). Въ 1611 г. подобное же заявленіе сдѣлалъ мѣщанинъ Василій Ярмоловичъ—православный, о своемъ праздновании дня Рождества Христова по р.-католическому календарю (145).

Эти заявленія, можно полагать, имѣли своей цѣлью законнымъ порядкомъ избавиться отъ штрафа въ цеховую казну за прогульный день.

Еще сильнѣе нарушались мирныя отношенія на Подляшьи крайней нетерпимостію уніатскаго и р.-католическаго духовенства.

Во главѣ такихъ ревнителей стоялъ уніатскій митрополитъ Ипатій Потѣй.

19 августа 1607 г. въ день воскресный, митр. Ипатій Потѣй, замѣтивъ въ г. Брестѣ священника Пречистенской церкви, о. Константина, идущимъ за Мухавецъ, перенялъ его на дорогѣ, сначала «ганебне и окрутне збилъ», а затѣмъ, надѣвъ на ноги кандалы и привязавъ за шею цѣпью къ возу («до кутьчого»), отвезъ означеннаго священника въ свое имѣнье Рожанецъ и, какъ заявляли православные жители Бреста, «нѣтъ вѣдома гдѣ его подѣлъ». Этого мало. При

[1]) Эта цифра обозначаетъ № документа настоящаго XXXIII тома Актовъ.

отъѣздѣ, Потѣй угрожалъ православнымъ, что доведетъ дѣло до казни и отнятія у нихъ имѣнія и чести. 23 августа о вышеизложенномъ было подано въ Мельницкій гродскій судъ заявленіе, подписанное двадцатью четырмя православными поручителями, изъ которыхъ четыре священника, а остальные двадцать представители отъ шести православныхъ приходовъ г. Бреста (Воскресенскаго, Крестовоздвиженскаго Михайловскаго, Пятницкаго, Пречистенскаго и Троицкаго) (130).

Въ этомъ документѣ православные заявляли, что Ипатій Потѣй «прошлыхъ лѣтъ, отъ часу немалого, безъ воли и вѣдомости всей речи посполитой релии Греческое», отдался въ послушаніе папѣ римскому, что послѣ подчиненія папѣ Потѣй сталъ чинить «великія и несносныя» притѣсненія какъ духовнымъ такъ и свѣтскимъ лицамъ, что онъ «церкви спустошилъ» и что о всѣхъ этихъ обидахъ шире было «оповѣдано и оказано» на сеймахъ и въ гродскихъ судахъ. Между тѣмъ, заявляли православные, на Варшавскомъ сеймѣ 1607 года состоялось опредѣленіе, утвержденное королевской привилегіей,—чтобы всѣ христіане, исповѣдывающіе православную (греческую) религію «ведле старожитныхъ звычаевъ и обрядовъ, ведле постановенья и каноновъ, отъ святыхъ отецъ постановленныхъ, безъ нарушенья сумненья людей посполитыхъ, вцале ненарушоне набоженство свое отправовали». (130)

Подъ угломъ зрѣнія приведеннаго документа интересно разсмотрѣть духовное завѣщаніе митрополита Ипатія Потѣя, напечатанное въ настоящемъ томѣ (по вторичной явкѣ въ Брестскомъ земскомъ судѣ) (138).

Духовное завѣщаніе м. Потѣя († 18 іюля 1613 г.) было написано 19 ноября 1609 г. письмомъ русскимъ. Въ такомъ видѣ оно было явлено 12 октября 1613 г. въ земскомъ Владимирскомъ судѣ, и въ слѣдующемъ году было внесено въ актовыя книги Брестскаго земскаго суда. И только въ 1787 году при вторичномъ внесеніи въ книги Брестскаго зем. суда переписано латинницей.

Обращаясь къ этому завѣщанію, мы находимъ въ немъ самооправданіе Ипатія Потѣя въ главномъ обвиненіи, которое, какъ было видно изъ только что приведеннаго брестскаго дѣла, на него взводила православная его паства, именно по вопросу объ уніи.

«Будучи крещенъ по обычаю восточной церкви,—пишетъ Ипатій Потѣй—я вѣрую во имя Отца и Сына, и Св. Духа, во святую единочестную и нераздѣлимую Тройцу и во всѣ «артикулы» св. вѣры апостольской Каѳолической церкви, со всѣмъ усердіемъ (моцно) принимаю и непоколебимо содержу ее.—подъ главенствомъ и послушаніемъ вселенскому архіерею и епископу стараго Рима

послѣдуя во всемъ преданіямъ свв. благочестивыхъ отецъ и чинопослѣдованіямъ св. восточной церкви, въ согласіи и единеніи съ церковью Римскою, какъ и святые благочестивые отцы наши въ томъ же согласіи и единеніи пребывали и оказывали послушаніе столицѣ верховнаго Христова апостола Петра и настоятелю ея, что ясно видно на примѣрѣ моихъ предшественниковъ, митрополитовъ Кіевскихъ какъ:—Исидоръ [1]), пергаменная грамота котораго съ печатью привѣсной свидѣтельствуетъ о семъ, второй Мисаилъ, [2]) а третій Михаилъ Рогоза·

Нѣкоторые наши противники говорятъ, будто мы приняли святую унію ради нашихъ временныхъ благъ. По чистой совѣсти предъ всѣми людьми и предъ Богомъ исповѣдаю, что я сдѣлалъ это не къ пренебреженію (wzgarda) св. восточной церкви и святѣйшихъ патріарховъ, а ради важной своей и своихъ овецъ нужды въ душевномъ спасеніи, основываясь на словахъ Господа Спасителя моего Іисуса Христа, который ведя насъ къ тому единенію и любви братской, напоминаетъ: «о семъ познаютъ, яко мои ученицы есте, коли згоду и любовь промежку себе заховаете».

Къ сему также и то имѣлъ я предъ глазами, что ежедневно о соединеніи вѣры и совокупленіи св. божіихъ церквей Господа Бога въ молитвахъ церковныхъ просить, и въ тоже время самымъ дѣломъ избѣгать этого единенія —это въ дѣйствительности какъ бы надъ Богомъ насмѣхаться.

Въ виду этихъ причинъ, по почину и руководству старшихъ, мы, съ добрымъ и чистымъ умомъ, приступили къ той святой уніи, какая была установлена на *вселенскомъ Флорентійскомъ соборѣ* отъ самихъ же пастырей и св. восточной церкви. На этомъ соборѣ всѣ святые отцы восточной церкви признали установленнымъ старѣйшинство св. верховнаго ап. Петра и его наслѣдниковъ римскихъ епископовъ. Между ними и предшественникъ мой митр. Кіевскій Исидоръ учинилъ это. Поэтому и мнѣ не годилось въ томъ его выдавать и остаться нарушителемъ присяги, такъ какъ онъ принялъ то соединеніе и отдался въ послушаніе римскому епископу не только за себя самого, но и за своихъ преемниковъ. Это же затѣмъ подтвердилъ своей грамотой и другой митрополитъ-Мисаилъ. Кромѣ сего, всѣ чинопослѣдованія и обряды (ceremonii i obradki) св. восточной церкви по преданію святыхъ богоносныхъ отецъ въ цѣлости сохранены и привилеемъ святѣйшаго архіерея папы римского Климента VIII на вѣки ут-

---

[1]) По фамиліи Болгариновичъ, принявшій Флорентійскую унію и въ 1441 г. бѣжавшій изъ Москвы † 1463 г.

[2]) 1472—1480 г. м. Кіевскій, по фамиліи князя Пструцкій.

верждены. Если же сіе вышесказанное кому не понравится, или покажется не вѣрнымъ,—прошу не осуждать, но предоставить на судъ Божій». (138).

Въ томъ же духовномъ завѣщаніи дальше находимъ слѣдующее.

«Что касается грамотъ, привиллегій и другихъ доказательствъ и свидѣтельствъ, относящихся къ этой уніи,—а имѣются грамоты и привиллегіи папскія и королевскія,—то я всѣ ихъ сложилъ въ особый ящикъ, и если бы при жизни своей сего ящика съ бумагами не отдалъ, то мои сыновья [1]) имѣютъ отдать таковой бискупу виленскому и его капитулу для сохраненія, ради вѣчнаго памятованія, чтобы это не изгибло по чужимъ рукамъ ходя, какъ первыя грамоты и доказательства уніи, принятой на соборѣ Флорентійскомъ (138).

Этихъ мѣстъ изъ завѣщанія м. Потѣя достаточно. чтобы понять, что онъ былъ убѣжденнымъ сторонникомъ Рима и что онъ враждебно относился къ православному населенію. Это былъ противный Потѣю и далекій ему лагерь. Съ нимъ онъ не имѣлъ ничего общаго. Онъ не надѣялся и на своихъ—уніатовъ, а быть можетъ и сознавалъ въ душѣ, что предпринятое имъ соединеніе—дѣло не вполнѣ чистое.

Ревнители изъ среды р.-католическаго духовенства на Подляшьи дѣйствовали послѣ провозглашенія Брестской уніи путемъ судебныхъ исковъ и процессовъ. Въ поводахъ недостатка не было. Довольно было уже одного желанія получать съ новыхъ овецъ десятину.

Такъ въ г. Мельникѣ началось слѣдующее характерное дѣло.

Въ 1600 году, 13 апрѣля, Мельницкій магистратъ формально заявилъ, что ксендзъ мѣстнаго костела совершенно неправильно подалъ въ королевскій судъ жалобу на жителей г. Мельника, обвиняя ихъ въ захватѣ костельной земли и неплатежѣ костелу ни «капщины» (дохода съ корчемъ), ни десятины. Для доказательства своей правоты жители потребовали, чтобы ксендзъ провѣрилъ при посредствѣ землемѣра свои владѣнія и тогда они, мѣщане, готовы учинить всяческую справедливость. Что же касается десятины, то такой «ни предки ихъ, ни они сами не давали и нынѣ не должны давать». (116)

Вскорѣ по этому дѣлу послѣдовало королевское распоряженіе съ предписаніемъ подкоморію Дрогичинскому, въ присутствіи гродскаго суда, разобрать это дѣло. 15 іюня 1600 г. въ судъ явился ксендзъ плебанъ Мельницкій, а съ другой

---

[1]) Въ семъ завѣщаніи называются три сына м. Ипатія—живые Иванъ и Петръ и умершій—Криштофъ.

стороны бурмистръ, члены магистрата, мѣщане и православное духовенство г. Мельника.

Когда по требованію подкоморія были предъявлены суду самыя древнія документы сторонъ, то оказалось, что у православныхъ нашелся только актъ ревизіи Мельницкихъ полей, совершенной сорокъ лѣтъ тому назадъ кор. ревизоромъ Димитріемъ Сапѣгой, [1]) и что священники Мельницкихъ православныхъ церквей не имѣли никакого права или привилегіи на церковную десятину, что они владѣли только по три волоски земли, наданной ихъ церквамъ во владѣніе издревле, что этимъ они только и пользуются и что наданной десятины съ мѣщанъ греческой религіи не получаютъ и ее никогда не имѣли. Это подтвердили и сами граждане. (119)

У плебана оказалась привилегія князя Александра—Витовта Кейстутьевича [2]).Изъ тщательнаго разсмотрѣнія этой привиллегіи, равно какъ и другихъ документовъ, относящихся къ правамъ Мельницкихъ гражданъ, сверхъ сего изъ частныхъ показаній подкоморій установилъ, какіе именно уволоки издревле (ab antiquo) принадлежатъ католикамъ, и у кого означенные участки во владѣніи состоятъ до настоящаго времени.

Подкоморій сдѣлалъ подробный перечень тѣхъ уволокъ, которыя состояли въ 1600 году во владѣніи «русскихъ и еретиковъ или пріобрѣтены отъ католиковъ». Оказалось, что такихъ волокъ было 73. Среди фамилій православныхъ мѣщанъ Мельника, которыя по данному поводу всѣ перечисляются, обращаютъ на себя вниманіе: Блоховичи, Возевичи, Волосевичи, Восковичи, Вѣровичи, Гнеты, Голимонты, Гримашковичи, Дорошевичи, Дудичи, Заневичи, Зерченицы, Керки, Кнышн, Козичи, Копачи, Кривянки, Курковичи, Мелешковичи, Олешковичи, Папухны, Пастушки, Пекелки, Полозки, Посвѣты, Проскурники, Пухальскіе, Пятки, Расколотки, Сикорскіе, Смушковичи, Стечковичи, Токаревскіе, Хачевичи, Шерешилы, Шаколы, Шилы, Яголковичи, Яроцкіе. Послѣ этого изслѣдованія подкоморій сдѣлалъ постановленіе, что съ указанныхъ волокъ ксендзъ Мельницкій и долженъ получать десятину. (119)

---

[1]) Эта ревизія была произведена Дмитріемъ Ивановичемъ Сапѣгой въ 1563 г. Акты Вил. Арх Ком. т. II. Boniecki, Poczet rodów 303.

[2]) Въ 1383 году 21 октября принялъ р. католичество, а за тѣмъ подъ вліяніемъ Іульяніи, жены в. к. л. Ольгерда, принялъ православіе съ именемъ Александра, когда же Ягелло вступилъ на польскій ронъ, то принялъ опять латинство. Wolff—Rod Gedymina—Krakow 1886 r. str. 56.

Но чрезъ недѣлю, 23 іюня 1600 года, въ гродскомъ Мельницкомъ судѣ былъ заявленъ протестъ Мельницкаго бурмистра и его рады, отъ имени всего мѣщанскаго общества, противъ разслѣдованія подкоморія Дрогичинскаго Іеронима Иржиковича о десятинѣ, 15-го іюня. Въ протестѣ было указано, что подкоморій «въ то время оставилъ, будто бы, безъ уваженія доводы и свидѣтельства старыхъ людей, заслуживающихъ вѣры, а равно также и реестры городскіе, показанные ему городскимъ управленіемъ и потому въ пользу плебана Мельницкаго, въ своемъ донесеніи (relacyi), поданномъ имъ въ гродскій Мельницкій судъ, написалъ, что въ г. Мельникѣ 73 волоки, хотя ихъ не р. католики, но Русь держала и съ нихъ новинности и доходы въ церкви русскія, съ давняго времени, по примѣру своихъ предковъ отдавали, что онъ посчиталъ людей вѣры католической вмѣсто волокъ, что въ г. Мельникѣ только 28½ волокъ, съ которыхъ католики и мѣщане десятину давали на костелъ. Все это протестующіе мѣщане Мельницкіе всюду готовы были доказывать» (120).

Дальше дѣло о десятинѣ въ Мельникѣ приняло такой оборотъ: 5 іюля 1600 г. Мельницкій плебанъ обжаловалъ предъ гродскимъ судомъ протестъ мѣщанъ по сему дѣлу, отъ 23 іюня, и требовалъ, чтобы ему была выдаваема десятина съ 73 волокъ. Въ свою очередь, бурмистръ отъ имени Мельницкихъ мѣщанъ, въ присутствіи вознаго, заявилъ гродскому суду, что плебанъ требовалъ, чтобы ему платили десятину мѣщане «русской» вѣры.

Въ присутствіи вознаго магистратъ и мѣщане заявили, что они обязуются платить десятину на Мельницкій костелъ только съ 28½ волокъ, наравнѣ съ р. католиками. Что же касается остальныхъ, которые вопреки реестровъ и книгъ присвоиваетъ ксендзу подкоморій, то они не дадутъ десятины, до рѣшенія дѣла королемъ. При этомъ мѣщане готовы были присягнуть, что они ничего не утаиваютъ съ своей стороны (121).

Въ 1611 г., дня 22 октября, по тому же дѣлу о десятинѣ въ пользу Мельницкаго костела, составъ магистрата опять былъ вызванъ въ королевскій судъ. Ксендзъ снова обвинялъ въ неуплатѣ десятины не только съ тѣхъ полей, которыми владѣли р. католики, но также и съ тѣхъ, которыя перешли въ руки православныхъ русскихъ (144).

Какимъ путемъ шло дальше это дѣло—не можемъ сказать, но не подлежитъ сомнѣнію, что оно не могло закончиться въ теченіе полувѣка.

Граждане г. Мельника съ лавниками во главѣ охотно давали десятину духовенству «греческаго обряда» и въ тоже время не выдавали таковой плебану Мельницкаго костела.

Въ 1649 г. дня 23 іюня, по жалобѣ Мельницкаго ксендза, король вызвалъ Мельницкихъ лавниковъ и гражданъ въ судъ съ требованіемъ уплаты десятины за послѣднее пятилѣтіе сразу (259).

Плебанъ же Мельницкій чрезъ вознаго, въ томъ же 1649 году наложилъ арестъ въ домѣ Мельницкаго войта Стефана Вержбы на десятину съ 30 волокъ въ г. Мельникѣ, выдаваемую, будтобы, Мельницкими гражданами «попамъ» Мельницкимъ безъ всякаго права (260, 261).

Болѣе сильнымъ средствомъ для привлеченія православныхъ въ унію и латинство было очищеніе отъ нихъ городскихъ магистратовъ. Какъ это дѣлалось, свидѣтельствуетъ слѣдующій фактъ.

Въ 1600 г. 28 августа въ актовыя книги Мельницкаго грод. суда былъ внесенъ позовъ требовавшій жителей города Мельника въ королевскій судъ по обвиненію ихъ въ томъ, что въ должности райцевъ состоятъ не р. католики, а еретики или русскіе. Вслѣдствіе сего, будто бы къ большому поношенію р. католической религіи, «ни богопочтеніе, ни торжественные праздники не отправляются правильно» и иныя многія неурядицы бьютъ ключемъ. Поэтому предписывалось ратману и райцамъ явиться въ королевскій задворный судъ, чтобы тамъ принять нужныя инструкціи относительно даннаго уряда и относительно избранія райцевъ (122).

Римско-католическое духовенство сверхъ того не прочь было навести на православный русскій народъ подозрѣніе въ нарушеніи общественнаго спокойствія и въ измѣнѣ политической.

Въ 1610 г. ксендзъ плебанъ Мельницкій занесъ въ Мельницкій гродскій судъ жалобу на войта Іоанна Щербича, ратмана, райцевъ и лавниковъ г. Мельника, а также на всѣхъ Мельницкихъ гражданъ, что они, будучи съ костельной каѳедры неоднократно явно и публично увѣщеваемы и убѣждаемы удерживать и отвращать русскихъ отъ ихъ праздника *«клечане»* (т. е. зеленые святки), не только означенныхъ русскихъ не отвращаютъ отъ гнусностей и скандаловъ, совершаемыхъ въ этотъ день, но даже вопреки всякой справедливости благопріятствуютъ имъ въ томъ.

Далѣе, въ документѣ, дается самое описаніе названнаго народнаго русскаго праздника. Вотъ оно въ передачѣ, близкой къ буквѣ акта.

Въ ближайшее къ празднику св. Троицы воскресенье, наканунѣ и въ самый день, отъ утра до вечера, – по улицамъ города, лугамъ, полямъ, лѣсамъ, около плебаніи и подлѣ самаго костела Мельницкаго, почти въ центрѣ города нахо-

дящагося, ходятъ русскіе мужчины и женщины, съ рожками или дудами, тимпанами и иными многими деревенскими инструментами, приспособленными къ танцамъ, пляшутъ различные танцы, по обычаю языческому, скачутъ, словно саранча вверхъ и внизъ, кричатъ и взываютъ: Ваалъ, Ваалъ. Такъ они дѣлаютъ въ пьяномъ видѣ и не устаютъ дѣлать это безъ перерыва. При этомъ, нѣсколько разъ въ день подходя къ костелу и останавливаясь, поднимаютъ страшный крикъ и шумъ, и учиняютъ скандалы и дѣянія, самыя возмутительныя, дерзкія и недостойныя для слуха. Нѣкоторые же пьяные рѣжутъ себя ножами въ честь Ваала, обрекая себя насильственной смерти. [1])

Это заявленіе плебана подтвердилъ возный. Однако, онъ ограничился лишь общимъ выраженіемъ, что въ означенные плебаномъ дни онъ видѣлъ различные танцы и гнусности, совершаемыя русскими обоего пола, а равно тѣхъ же русскихъ пьяными, близъ плебаніи, у костела, плясавшими, кричавшими и производившими шумъ (140).

Въ 1630 г. жители гор. Бѣльска, въ лицѣ ратмана, райцевъ, лавниковъ и представителей мѣщанъ въ числѣ 65 человѣкъ были вызваны въ королевскій судъ по дѣлу о безпорядкахъ, произшедшихъ между ними и православными въ предшествующемъ году, при разборѣ въ мѣстномъ гродскомъ судѣ дѣла, возбужденнаго протопопомъ Михайловской церкви (177).

Въ 1633 г. православные Дрогичинцы были привлечены къ суду за то что на пятой недѣлѣ великаго поста (judica) въ г. Дрогичинѣ появилось двадцать человѣкъ виленскихъ православныхъ братчиковъ (confraternitatis fidei vocatae Nalivaicorum ex Vilna); что въ пятницу 14 марта они вмѣстѣ съ толпой народа пришли въ Никольскую церковь, а затѣмъ въ теченіе всего дня и ночи ходили по церквамъ какъ бы съ тріумфомъ, звонили въ колокола и подняли среди православныхъ движеніе (198) [2]).

Въ 1636 г. 28 апрѣля въ Брянскомъ судѣ разбиралось новое дѣло объ отнятіи православными названной Михайловской церкви г. Бѣльска у уніатовъ (202).

Въ 1637 г. Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ—священникъ церкви Явленія арх. Михаила и инстигаторъ брянскаго грод. суда—призванъ къ корол.

---

[1]) Это описаніе заслуживаетъ самаго серьезнаго вниманія и историка, и этнографа. Можно думать, что жалобщикъ ксендзъ значительно сгустилъ краски, что народъ не Ваалу праздновалъ въ „клечанс".

[2]) Чѣмъ вызывалось это появленіе въ Дрогичинѣ виленскихъ братчиковъ и какой оно имѣло исходъ не имѣемъ данныхъ. Но возможно, что оно имѣло связь съ измѣненіемъ положенія православной церкви послѣ 14 марта 1633 г. (180).

задворному суду по обвиненію въ возбужденіи среди мѣщанъ Бѣльска волненія умовъ и въ происходившихъ въ Бѣльскѣ религіозныхъ волненіяхъ жителей (206).

Въ 1652 г. въ Дрогичинскій гродскій судъ былъ поданъ протестъ подляшскимъ старостой Іеронимомъ Халецкимъ на дрогичинское православное населеніе о возбужденіи смуты, при чемъ во главѣ православныхъ были поименованы: Дрогичинскій игуменъ Пахомій, и священники: Кипріанъ, Пименъ и Іосифъ Горбатый. Всѣмъ имъ было поставлено въ вину, что, состоя въ постоянныхъ письменныхъ сношеніяхъ съ Хмѣльницкимъ, поименованныя лица скрывали это отъ народа, опасаясь возобновленія войны. Нынѣ же подъ видомъ жертвоприношенія и подъ предлогомъ совершенія Богослуженія въ храмахъ греческаго обряда, именуемыхъ народомъ «церкве», утверждаютъ въ народѣ не священные догматы и учатъ не богопочтенію, но заражаютъ народъ и воспитываютъ ядовитую ярость противъ католической вѣры, возбуждая въ народѣ мятежъ и смуту. Наконецъ, вопреки всякой пристойности и духовному призванію—ведутъ народъ ко злу и приказываютъ молить Господа за предводителя козаковъ, клятвопреступника, врага нарушающаго договоры, измѣнника Хмѣльницкаго. Прибѣгая къ совершенію богослуженія, чтобы этимъ легче прикрыть свои преступныя дѣянія, они обратили свои храмы, посвященные богопочтенію, въ вертепы разбойниковъ, ибо тамъ происходятъ нечестивыя собранія, самыя худыя совѣщанія, клятвопреступныя махинаціи, нарочитые (fastuosos) тріумфы; тамъ, къ гибели рѣчи посполитой, сдѣлали склады разнаго рода вооруженія, пороха, сѣры и ядеръ, торжествуя, звонятъ въ колокола, учреждаютъ необычныя моленія и процессіи съ народомъ явно и открыто, и если приближаются побѣдители, то встрѣчаютъ ихъ съ неслыханными кликами и благословеніями за здоровье и невредимость измѣнника Хмѣльницкаго и всего козачьяго войска (268).

Въ 1655 г. сначала настоятель р. кат. Дрогичинскаго костела ксендзъ Павелъ Потриковскій, а затѣмъ войтъ и нѣкоторые члены магистрата подали въ Дрогичинскій гродскій судъ заявленіе о сношеніяхъ православныхъ Дрогичинцевъ съ козаками и о какой то процессіи, устроенной православными на 2-й недѣлѣ вел. поста 1655 г. въ г. Дрогичинѣ. Въ документѣ поименовано 14 православныхъ мѣщанъ изъ русской забужной части Дрогичина въ качествѣ зачинщиковъ. Имъ поставлено въ вину 1) что тотчасъ послѣ начала войны они стали распространять, къ погибели Польши,—симпатіи къ дѣлу козаковъ, 2) что 16 февраля 1655 г. во вторникъ 2-й недѣли вел. поста (invocavit) мужчины, разряженные въ священническія одежды, а женщины въ альбахъ--хо-

дили по улицамъ г. Дрогичина, и заходили въ дома своихъ единомышленниковъ. Затѣмъ соорудили деревянный крестъ, и, взявъ вмѣсто звона мѣдную хозяйственную посуду, чтобы звономъ ея давать знать о своемъ шествіи,—въ сопровожденіи громадной толпы слѣдовали за крестомъ, при чемъ одинъ изображалъ собой священника и давалъ причащеніе изъ чаши, сдѣланной изъ рѣдьки, а «гостіи и коммуниканты» изъ рѣпы и моркови или изъ сахарнаго гороха (sisere) и изъ иныхъ овощей, другіе же наливали въ такіе же сосуды пиво и пили «*за здоровье Бога Лядскаго*».

Все это дѣлалось, будто бы, съ тою цѣлью, чтобы выставить на посмѣяніе обряды р.-католической вѣры (277 и 279).

Религіозная борьба начавшаяся послѣ Брестской уніи на Подляшьи приняла особенно громадные размѣры въ 30-хъ годахъ XVII вѣка. Король Владиславъ IV далъ православнымъ привиллегію, которой обезпечивалъ полную свободу въ отправленіи религіозныхъ своихъ дѣлъ. (180). Эта послѣдняя привиллегія вызвала большое оживленіе въ церковной жизни на Подляшьи.

Въ нашихъ документахъ отмѣчаются событія на этой почвѣ изъ жизни Бѣльска и Дрогичина.

1633 г. 25 іюня въ г. Бѣльскѣ, въ мѣстной соборной церкви св. Богоявленія совершалъ литургію священникъ Воскресенской церкви о. Силуанъ Козмичъ, согласно своей очереди. Въ церкви присутствовалъ уніатскій епископъ Владимирскій и Брестскій Іосифъ Мокосѣй—Баковецкій. Было много молящихся. Все шло чинно. Но когда по окончаніи литургіи епископъ вышелъ на амвонъ и сталъ говорить, чтобы исповѣдующіе религію греческую не раздѣлялись въ вѣрѣ, но чтобы повиновались духовенству, то одинъ изъ присутствовавшихъ въ храмѣ мѣщанъ—Германъ Хомиковичъ—подалъ епископу письменное прошеніе, съ ходатайствомъ, чтобы онъ оставилъ ихъ при дарованныхъ имъ правахъ. Прочитавъ это прошеніе—епископъ очень разгнѣвался и ушелъ изъ храма (188).

Это дѣло приняло затѣмъ очень серьезный оборотъ. 8 сентября 1633 г. въ день Рождества Пресвятой Дѣвы Маріи, въ четвергъ (по нов. календ.), присланный отъ уніатскаго епископа Владимирскаго и Брестскаго намѣстникъ Тимофей Симоновичъ, по уговору съ протопопомъ и уніатскими священниками и съ составомъ магистрата р.-католической лавицы, собрали католиковъ и уніатовъ въ костелъ. Отсюда вся эта толпа, вооружившись кто чѣмъ могъ, напала съ великимъ шумомъ на братскую Богоявленскую церковь. Церковь оказалась замкнутой. Тогда печати (колодки) были

взломаны и, открыты внутренніе замки, и церковь съ утварью и книгами была взята и замкнута новыми замками. У православныхъ, так. обр., насильно была отнята ихъ святыня. Мало этого. Уніаты выгнали изъ расположеннаго близъ церкви домика помѣщавшагося тамъ дьяка и завладѣли какъ церковью, такъ и тѣмъ домикомъ.

Православное населеніе города могло сдѣлать только то, что въ Мельницкія гродскія книги 18 сентября занесенъ былъ протестъ представителями православнаго бѣльскаго Богоявленскаго братства. При этомъ братство ссылалось на то, что какъ само оно было утверждено законными привиллегіями, такъ и на основаніи привиллегій владѣло названной церковью.

Во главѣ православнаго Брестскаго братства въ эту пору стояли: бурмистръ старой рады Савка Глевчичъ, райца старой рады Янъ Прокоповичъ Монаховичъ, старосты и дозорцы: Григорій Пацкевичъ Степанковичъ и Германъ Тимофеевичъ Гоминковичъ.

Прошло двѣ недѣли и 21 сентября братство снова подверглось новому нападенію. Уніатскій Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ и зять его свящ. Иванъ Гарасимовичъ, будучи пьяными, напали на бывшій при церкви домъ, въ которомъ помѣщалась братская школа; учителя (бакаляра) бывшаго въ школѣ оскорбили словами, избили и выгнали изъ этого дома, а учениковъ разогнали (186 и 187 ср. 203).

Столкновенія между уніатами и православными продолжались еще и въ 1636 году, при чемъ приняли особое направленіе.

Король выслалъ на Подляшье особую комиссію, которая должна была раздѣлить храмы между православными и уніатами.

Въ 1636 г. 17 марта королевскіе комиссары внесли въ актовыя книги Бѣльскаго грод. суда актъ по дѣлу о разборѣ ими претензій православныхъ жителей г. Бѣльска. Жители Бѣльска раскрыли предъ комиссарами тѣ великія обиды, которыя православные терпѣли въ государствѣ отъ разныхъ свѣтскихъ и духовныхъ лицъ, и въ религіи своей были такъ отягчены, что не только были лишены возможности слушать православное богослуженіе въ единственной церкви, находившейся въ столичномъ городѣ Вильнѣ, но не могли свободно пользоваться свв. таинствами, крестить дѣтей, погребать умершихъ.

Уніаты Бѣльскіе представили комиссарамъ нѣкій «контрактъ» между православными съ одной и уніатскимъ Владимирскимъ епископомъ съ другой стороны, который былъ составленъ при посредствѣ друзей («amicis»). Въ силу сеймовой конституціи 1636 года этотъ контрактъ комисары уничтожили.

Далѣе приступивъ къ разслѣдованію дѣла. Комиссары занесли въ актъ слѣдующія результаты:

«Сверхъ нѣсколькихъ унитовъ, представленныхъ въ г. Бѣльскѣ комиссарамъ,—болѣе они не видѣли. Православныхъ же оказалось большое количество (wielki tłum). При этомъ комиссарамъ былъ поданъ списокъ всѣхъ домовъ. нежелающихъ быть въ уніи. Комиссары приняли въ уваженіе слѣдующія обстоятельства: 1) количество православныхъ и уніатовъ, 2) заявленіе священниковъ Воскресенской и Никольской церквей, съ ихъ прихожанами, о нежеланіи быть въ уніи и о томъ, что они никогда не состояли подъ властью уніатскаго владыки, развѣ по принужденію, 3) добровольный уступочный актъ б. кіевскаго митрополита Ипатія Потѣя на Богоявленскую церковь, наданную Бѣльскому братству патр. Іереміей, и 4) что самое это братство утверждено на коронаціонномъ сеймѣ. Въ виду этихъ основаній, и въ виду того, что прихожане Воскресенской и Никольской церкви желали оставаться при своихъ священникахъ и не желали отступать отъ православія, а равно, въ виду того, что Богоявленская церковь дана братству константинопольскимъ патріархомъ и уступлена ему м. Потѣемъ, три указанныя церкви—Воскресенскую Николаевскую и Богоявленскую—королевскіе комиссары присудили православнымъ со всей утварью, землями и принадлежностями, и именно подъ власть владыки Луцкаго.

Что же касается уніатовъ, то хотя комиссары нашли ихъ въ столь незначительномъ числѣ, что ихъ могла бы вмѣстить и одна церковь, тѣмъ не менѣе «въ надеждѣ на унію и присоединеніе тѣхъ, которые отступили отъ нея»,—комиссары присудили имъ церковь Пречистой и церковь св. Тройцы съ ихъ утварью, землями и принадлежностями. Какъ православные, такъ и уніаты были введены комиссарами во владѣніе указанными церквами. Сверхъ сего комиссары дали «вольность» православнымъ посѣщать уніатскія церкви и наоборотъ, и отправлять по взаимному желанію богослуженія. Православнымъ мѣщанамъ подтверждено право свободнаго доступа къ городскимъ учрежденіямъ. Исполненіе обѣими сторонами этого постановленія было обезпечено штрафомъ въ 10 т. польск. злот. съ нарушителя. Въ заключеніе комиссары сдѣлали отъ себя такое наставленіе: обѣ стороны должны жить между собой въ полномъ согласіи, съ взаимнымъ почтеніемъ и уваженіемъ должны относиться другъ къ другу, въ особенности къ католическимъ ксендзамъ (194).

1636 г. 18 марта (ст. кал.) бѣльскіе мѣщане вступили во владѣніе соборной церковью, присужденною имъ комиссарами со всей утварью и имуществомъ. Но

уніатскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ совершенно не желалъ отдавать нѣкоторыхъ вещей, а именно православнымъ не были возвращены изъ свящ. одеждъ: 1 епитрахиль, 1 стихарь, и книги: Бесѣды на Апостолъ, книга правилъ Св. Отцовъ, книга Св. Григорія—Мниха, Требникъ—Стратиловской печати, Ермолой—малый нотный, Чинъ освященія церкви, Часословъ—Виленской печати. А кромѣ всего—домъ, принадлежащій церкви. По этому поводу былъ занесенъ протестъ въ Мельницкія грод. книги отъ имени правосл. Луцкаго епископа, братства и православныхъ прихожанъ Бѣльской соборной церкви священникомъ Бѣльской Никольской церкви о. Петромъ Токаревскимъ (195).

7-го апрѣля, когда прихожане Богоявленскаго собора, составлявшіе братство при этой церкви, стали разбирать означенный домъ и перевозить его на цментарь у Богоявленской церкви, чтобы тамъ построить кельи для монаховъ,—уніатскій составъ магистрата, лавники и райцы—вмѣстѣ съ уніатскимъ протопопомъ Феодоромъ Якубовичемъ и его зятемъ, Брянскимъ священникомъ, собрались къ этому домику и сначала поносили рабочихъ ругательствами, а затѣмъ избили возчиковъ (200).

Въ тоже время въ г. Бѣльскѣ, рука объ руку съ уніатами, дѣйствовали р.-католическіе ксендзы.

Въ 1636 г. 21 марта, когда причтъ Бѣльской Никольской церкви, возвращенной королевскими комиссарами православнымъ, долженъ былъ похоронить тѣло скончавшагося своего прихожанина мѣщанина Ивана Прокоповича, то викарій приходскаго костела ксендзъ Симонъ и канторъ (пѣвецъ)—Садовскій отрѣзали у колоколовъ на звонницѣ Никольской церкви веревки, а затѣмъ вырѣзали у звоновъ языки (сердца—била) и унесли съ собой. Священникъ Никольской церкви пригласилъ вознаго и заявилъ жалобу въ Мельницкій гродскій судъ (197). 1636 г. 28 марта, возный дѣлалъ въ г. Бѣльскѣ дознаніе относительно факта обрѣзки веревокъ и языковъ отъ колоколовъ на звонницѣ Никольской церкви. Когда возный потребовалъ у ксендза Симона отвѣта на вопросъ:—по чьему распоряженію онъ сдѣлалъ это? Ксендзъ Симонъ отвѣтилъ, что онъ только послалъ къ уніатскому протопопу съ требованіемъ, чтобы *въ великую пятницу* не звонилъ, а въ церковь не посылалъ. Возный потребовалъ указанія, гдѣ находятся заграбленныя била, и ксендзъ возвратилъ ихъ возному (196).

Благодаря дружному натиску уніатовъ и р. католиковъ, православные жители Бѣльска не долго пользовались церквами Богоявленской, Никольской и Воскресенской, отданными имъ королевскими комиссарами предъ Пасхой 1636 г.

На второй день Пятидесятницы (по нов. кал. 16 мая, а по стар 6 іюня), эти церкви снова насильно отняты были уніатами у православныхъ.

Это печальное дѣло происходило такъ.

Бѣльскій подстароста Іеронимъ Бембновскій, уніатское духовенство и нѣкоторые изъ мѣщанъ, пригласили офицера Яна Соколовича съ 100—200 человѣкъ солдатъ, и съ заряженными пушками—сдѣлали нападеніе на означенныя церкви и отняли ихъ штурмомъ. Въ эту пору на цментаряхъ церковныхъ было не мало православныхъ. Послѣднихъ избили палками или даже поранили саблями,—такихъ возный поименовалъ 7 человѣкъ. Но больше всѣхъ пострадалъ православный епископскій намѣстникъ, жившій въ Бѣльскѣ, игуменъ Паисій Мостицкій. Во время этого нападенія уніаты застали его въ одной изъ церквей, схватили, издѣвались надъ нимъ, а затѣмъ подъ карауломъ отправили въ тюрьму. 24 мая о. Паисій явился въ Мельницкій грод. судъ и тамъ занесъ свою жалобу съ изложеніемъ описаннаго насилія со стороны уніатовъ (203).

Объясняется такой неожиданный поворотъ дѣла въ пользу уніатовъ очень легко той грамотой кор. Владислава IV, которая была издана 8 апрѣля 1636 г. Эта грамота Владислава IV была издана на имя тѣхъ же короловскихъ комиссаровъ, которые были назначены для разбора претензій о церквахъ между православными и уніатами. Комиссары эти были изъ Короны, а не изъ Литвы.

И что-же? Король пишетъ, что изъ различныхъ мѣстъ въ достаточной мѣрѣ онъ освѣдомился, будто означенные комиссары вопреки изданнымъ правительствомъ инструкціямъ пріѣзжали безъ предварительнаго оповѣщенія, по которому какъ православные, такъ и уніаты могли-бы съѣхаться и отозваться въ какой изъ нихъ вѣрѣ до того времени были они сами и какими церквами уніаты спокойно владѣли, и по настоянію только однихъ православныхъ, церкви de facto отдавали православнымъ. Этимъ дается вредный примѣръ къ отреченію отъ уніи.

Такъ напр., въ Красноставѣ церковь св. Тройцы, въ Рубешовѣ другая церковь, которая до сихъ поръ была въ уніи, въ г. Бѣльскѣ двѣ школы, богадѣльня и Богоявленская церковь отданы неожиданно православнымъ.

Удивительнѣе всего кажется королю, что обѣ стороны поступаютъ въ столь важномъ дѣлѣ, касающемся вѣры и спасенія столь большого чиста людей, такъ поспѣшно, безъ предварительнаго опубликованія и основательнаго разслѣдованія дѣла. Король видитъ опасность, чтобы вслѣдствіе сего унія не погибла и преждевременное рѣшеніе уніатовъ какъ духовныхъ, такъ и свѣтскихъ не повело бы къ потери ихъ душъ и правъ.

Въ виду этого король предписываетъ, чтобы комиссары вторично отправились въ означенныя мѣста, предварительно опубликовавъ объ этомъ и назначивъ опредѣленное время обѣимъ сторонамъ для дачи показаній и тѣ церкви возвратили уніатамъ, какъ отнятыя у нихъ опрометчиво (199) Православнымъ дизунитамъ) должны быть отданы худшія церкви (podleysze cerkwie). Король, правда, въ концѣ этого указа оговаривается, что комиссары должны разслѣдовать обстоятельно, были ли эти церкви въ законномъ владѣніи уніатовъ и отправлялось-ли богослуженіе въ нихъ безпрерывно? Но при этомъ онъ прямо указываетъ, что, по его внутреннему убѣжденію (интенцій). церкви должны оставаться во владѣніи уніатовъ.

Кромѣ выше указанныхъ, комиссары будто бы неправильно отдали православнымъ церкви въ Каменцѣ-Литовскомъ и другія церкви, которыя имѣли фундуши, составленные въ пользу уніатовъ. Эти церкви, по словамъ короля,—по всей справедливости и основательности. д. б. возвращены уніатамъ. Король воспрещаетъ, наконецъ, коронным комиссарамъ свои обязанности выполнять въ вел. кн. Литовскомъ, гдѣ назначены свои особые комиссары (199).

Совершенно аналогично съ тѣмъ, что мы наблюдали въ г. Бѣльскѣ, шла изъ за церквей и въ Дрогичинѣ борьба между православными и уніатами.

1636 г. 14 марта королевскіе комиссары прибыли въ г. Дрогичинъ, для успокоенія диссидентовъ греческой религіи и возвращенія имъ церквей, отнятыхъ на унію. Этими комиссарами были: «директоръ» комиссіи староста Городенскій Станиславъ Гавріилъ Зборовскій, члены: ключникъ Луцкій, каролевскій секретарь Янъ Станишевскій, дворянинъ Григорій Четвертинскій и дворянинъ Андрей Загоровскій. Согласно съ данными имъ королемъ инструкціями комиссары произвели разслѣдованіе объ уніатахъ и православныхъ. Результатъ этого дознанія занесенъ въ актовую книгу названными комиссарами въ такой формѣ.

а) Относительно Спасской церкви.

Не имѣя предъ глазами ни одного уніата и не будучи въ состояніи дознать, есть ли они и сколько ихъ. неунитовъ же нашедши полное число и цѣлое мѣстечко, которое называлось «русскимъ», и видя, что они какъ одинъ человѣкъ единомышленно стоятъ при своей православной вѣрѣ,—комиссары, присудили въ пользу православныхъ церковь св. Спаса со всей утварью, землями и относящимися къ ней принадлежностями, и отдали ее въ ихъ дѣйствительное владѣніе подъ властью владыки—неунита Луцкаго, нынѣшняго и послѣдующихъ (192).

б) Относительно Троицкой церкви.

Прихожане этой церкви, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, лично заявили комиссарамъ, что они не желаютъ оставаться въ уніи, что если на словахъ по принужденію и страху и называются уніатами, то на дѣлѣ они исповѣдуютъ православную вѣру. Въ виду громаднаго количества православныхъ прихожанъ этой церкви и въ виду того, что данная церковь была фундована самими мѣщанами, которые заявили о своемъ желаніи остаться въ православіи—комиссары отдали Троицкую церковь подъ власть Луцкаго православнаго владыки.

в) Прихожане Св. Никольской церкви также заявили комиссарамъ, что раньше со своимъ священникомъ они согласились и отступили въ унію; но нынѣ они желаютъ принадлежать къ православной вѣрѣ (исповѣдывать «противную уніи вѣру—diversam confessionem). Комиссары навели справку о фундаторахъ и колляторахъ этой церкви, и когда оказалось, что право патроната этой церкви принадлежитъ шляхтѣ, то комиссары оставили эту церковь въ ея настоящемъ положеніи—въ рукахъ уніатовъ, не уменьшая права на патронатъ тѣхъ лицъ, которыя являются православными—до тѣхъ поръ, пока между колляторами установлено будетъ соглашеніе относительно данной церкви.

г) Плацъ Пречистенской церкви комиссары присудили въ общее пользованіе какъ православныхъ, такъ и уніатовъ (192).

Въ 1636 г. 9 апрѣля, тѣже комиссары, которые въ г. Бѣльскѣ производили разборъ церквей между православными и уніатами (см. № 192—4) пріѣзжали и въ м. Клещели съ тою же цѣлію. Здѣсь православные, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, заявили, что они не желаютъ оставаться въ уніи. Комиссары отдали православнымъ церкви: св. Николая и пустую церковь св. Георгія, съ условіемъ, чтобы православные при ней содержали священника (201).

Религіозная борьба на Подляшьи въ сороковыхъ и пятидесятыхъ годахъ XVII вѣка была въ полномъ разгарѣ.

Въ 1644 г. священникъ Троицкой уніатской церкви Иванъ Малишевскій, въ день памяти избіенія младенцевъ Иродомъ, 10 января, въ понедѣльникъ, арестовалъ тѣла умершихъ, пограбилъ за бракъ воловъ, задержалъ на дорогѣ православнаго священника, отнялъ у этого священника серебрянный крестъ и неизвѣстно куда дѣвалъ. Другой разъ, когда инокъ Бѣльскаго монастыря Никодимъ Федоровичъ возвращался послѣ напутствія больного св. Тайнами, кс. Малишевскій, съ толпой извѣстныхъ ему людей, задержалъ его на дорогѣ, и сначала поносилъ бранными словами, а затѣмъ напалъ и сталъ наносить побои, при чемъ вырывалъ волосы, влачилъ по землѣ, толкалъ ногами, снялъ съ него ризу, епитрахиль и иноческія одежды, отнялъ серебряный потиръ съ лжицей и возду-

хами, выбросилъ изъ чаши на землю св. Тайны и сталъ топтать ногами и всѣ вещи унесъ съ собой (234 и 239).

Въ 1652 году въ г. Дрогичинѣ всѣ православныя церкви были частію запечатаны мѣстнымъ подстаростой Флоріаномъ Коссовскимъ, частію подъ угрозой быть запечатанными обложены неподлежащими и несправедливыми налогами въ пользу старосты. За православныхъ дрогичинцевъ вступились иноки мѣстнаго монастыря съ игуменомъ Пахоміемъ Пацковскимъ во главѣ. Они обратились съ жалобой къ королю. Притѣсненія подстаросты шли въ разрѣзъ съ закономъ, фундушомъ и привиллегіями, такъ какъ только староста являлся властью—по отношенію къ духовнымъ лицамъ. Король отъ 3 іюля 1652 г. приказалъ грамотой на имя старосты, чтобы церкви были распечатаны немедленно и высказалъ пожеланіе, чтобы это дѣло съ жалобой болѣе къ нему не восходило, и чтобы впредь духовенству не было чинимо никакого утѣсненія (267, 269).

Не смотря, однако, на всѣ насилія, православные къ половинѣ XVII вѣка въ Подляшьи были еще въ значительномъ числѣ.

Отъ 1662 года въ актовой книгѣ Мельницкаго гродскаго суда сохранилась крайне интересная перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ, составленная въ іюнѣ 1662 г. на предметъ взысканія подати «subsidium reipublicae», согласно постановленію сейма того же 1662 г.

Эта перепись составлялась настоятелями приходовъ р.-католическими ксендзами-коммендаріами или плебанами и православными священниками-пресвитерами. По нѣкоторымъ приходамъ списки русскаго населенія были провѣрены по распоряженію еп. Владимірскаго и Брестскаго Яна Михаила Потѣя—мельницкимъ пресвитеромъ Валеріаномъ Пораемъ. При подачѣ въ судѣ, списокъ по каждой деревнѣ подкрѣплялся присягой съ колѣнопреклоненіемъ (juramentum corporale) одного или двухъ, а иногда и болѣе свидѣтелей изъ данной деревни. Такой порядокъ составленія переписи служитъ ручательствомъ въ томъ, что она имѣетъ характеръ высокой степени достовѣрности.

Перепись эта поголовная, съ обозначеніемъ родственныхъ отношеній въ каждомъ домѣ между его членами (отецъ, мать, жена, сынъ, дочь, братъ, сестра, деверь, золвица, внучка и т. д.). Нерѣдко указывается положеніе этого члена въ данномъ домѣ—подданный, коморница, поваръ, ткачъ, кухтикъ, коваль, паробокъ, дѣвка, дѣвка наемная, прачка, хлопецъ, пастухъ, пѣстунка, холопъ, охотникъ и т. д.

Перепись эта имѣетъ глубокій интересъ. Она даетъ непререкаемый матеріялъ для составленія понятія о населеніи Мельницкаго повѣта въ половинѣ XVII в. въ отношеніи вѣроисповѣдномъ и семейномъ. Вмѣ-

стѣ съ тѣмъ по ней можно съ полной основательностію судить о населенныхъ пунктахъ Мельницкаго повѣта, количествѣ населенія, личныхъ взаимоотношеніяхъ—господъ и рабовъ (293).

Судя по означенной переписи, въ Мельницкомъ повѣтѣ, въ 1662 году «русской» вѣры было шестнадцать приходовъ—Витулинскій, Гнойненскій, Долговскій, Дрелевскій, Жерчицкій, Журобичскій, Корницкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мельницкій, Мшанскій, Остромечинскій, Прохенскій, Семятичскій, Сосгскій и Хотичскій. Въ каждомъ изъ этихъ приходовъ былъ особый священникъ.

Р.-католическихъ приходовъ было пятнадцать:- Борзиловскій, Боцьковскій, Горецкій, Дядьковицкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мелейчицкій, Мельницкій, Немировскій, Немойскій, Островскій, Росошскій, Сарнацкій, Семятичскій и Ходиновскій.

Заслуживаеть вниманія, что въ цѣломъ рядѣ деревень Мельницкаго повѣта осѣли паны—шляхта, и уже поголовно р.-католической вѣры. Они владѣютъ подданными, которые также отнесены къ р.-католическому исповѣданію. Но плотная масса населенія коренного, старожитнаго, состоитъ изъ крестьянъ (293).

Борьба за свою древнюю религію представляетъ только одну сторону жизни православнаго Подляшья. Религіозныя взаимоотношенія тогдашняго общества могутъ быть въ достаточной степени ясно поняты только при условіи изслѣдованія нравственныхъ и культурныхъ устоевъ данной среды. Въ этомъ отношеніи весьма драгоцѣнны тѣ документы, которые освѣщаютъ состояніе тогдашняго общества въ отношеніяхъ нравственности и культуры. Объ этомъ въ данномъ томѣ мы находимъ цѣлый рядъ интересныхъ подробностей.

Въ началѣ XVII вѣка на Подляшьи во всей силѣ было «Литовское право» (146). Духовенство относилось къ классу земянъ. Съ него взимались въ казну всякаго рода поборы въ королевскую казну. Только офиціально завѣренный фактъ пожара, истребившаго все имущество, послужилъ мотивомъ къ освобожденію священника Прохенской церкви Мельн. п. отъ этой подати въ 1611 г. (147). Священники православныхъ церквей постановленіемъ сейма 1627 г. обязаны были къ уплатѣ поземельной подати (de bonis). Отъ 1628 г. сохранилось по этому поводу требованіе сборщика податей съ Мельницкихъ и Лосицкихъ церквей, объ уплатѣ не только подати, но и пени (172).

Религіозно-нравственное вліяніе Польши отразалось на религіозныхъ убѣжденіяхъ и нравственности православнаго населенія Подляшья отрицательно.

Тутъ мы можемъ привести только такіе два факта изъ обыденной жизни какъ бракъ въ близкой недозволенной степени родства (80) и дѣло объ изнасиловании (123).

Земянинъ Бѣльскаго повѣта Яцко Гринкевичъ Гриневецкій былъ подвергнутъ епископомъ, чрезъ формальную грамоту, отлученію, за вступленіе въ бракъ съ нѣкоей Богданой, въ недозволенной степени родства. 18 августа 1576 епископъ Владимирско Берестейскій Θеодосій издалъ грамоту о снятіи означеннаго отлученія. Изъ нея видно, что отлученный зем. Гриневецкій письменно ходатайствовалъ о снятіи отлученія предъ митрополитомъ. Послѣдній переслалъ эту просьбу самому епископу Владимірскому, съ согласіемъ на прощеніе. По полученіи переписки отъ митрополита, епископъ Владимірскій обсудилъ дѣло «съ капитулою» и рѣшилъ снять съ зем. Гриневецкаго наложенное отлученіе, съ тѣмъ, чтобы впередъ подобные браки не служили примѣромъ, чтобы сглаживали грѣхъ молитвой, слезами и милостыней и во всемъ ходили по заповѣди Божьей (80)

Достаточно вникнуть въ подробности бытоваго дѣла объ изнасилованіи крестьянской дѣвицы Жданы, дочери крестьянина изъ дер. Буковичъ Якова Коваля, чтобы понять ту нравственную обстановку, среди которой складывалась и проходила жизнь Подляшья.

Потерпѣвшая явилась 11 іюня 1602 г., въ гродскій Мельницкій судъ для дополненія своего перваго заявленія по данному дѣлу. Въ первый разъ «по незнанію права и неимѣнію въ готовности свидѣтелей» она слѣлала не достаточно полное заявленіе. Данный документъ сообщаетъ рядъ подробностей о тѣхъ невозможныхъ условіяхъ, въ которыхъ находились дѣвушки и женщины въ имѣніяхъ. Надъ честью ихъ положительно надругались паны, ключники и арендаторы (123).

О степени культуры на Подляшьи громко свидѣтельствуетъ цѣлый рядъ наѣздовъ и насилій. Въ настоящемъ томѣ помѣщено свыше двухъ десятковъ фактовъ возмутительныхъ наѣздовъ и грабежей преимущественно на лицъ духовныхъ и всяческихъ оскорбленій, которымъ они подвергались.

а) Въ началѣ октября 1562 г. въ г. Мельникѣ былъ убитъ сынъ мельницкаго Пречистенскаго протопопа о. Давида. Вечеромъ 4 октября, въ воскресенье, онъ отправился «на бесѣду» къ мѣщанину Ивану Кобылякѣ и былъ тамъ убитъ. Отецъ убитаго указалъ какъ на виновниковъ этого убійства на нѣкоего «посла городского» и двухъ «стражей» при немъ, которымъ бурмистры поручили въ эту пору городъ въ управленіе (64).

б) Въ маѣ 1580 г. священникъ русской Козерадской церкви, о. Андрей со своими двумя сыновьями, которые были дьяками при названной церкви и съ

двумя наймитами, вооружившись ружьями и луками сдѣлалъ наѣздъ на домъ боярина путнаго изъ сел. Передѣлья, Войтеха Николаевича. Результатомъ этого наѣзда было то, что самъ этотъ бояринъ, его жена и двое «хлопятъ» были жестоко избиты, и кромѣ того повреждена была изгородь вокругъ дома. Потерпѣвшій путный бояринъ занося жалобу въ земскій судъ, при сознаніи вознаго объ осмотрѣ ранъ на потерпѣвшихъ, между прочимъ указываетъ, что онъ обвиняетъ не только названныхъ лицъ, но и княгиню Ковельскую, которая является «паней» названнаго священника (84).

в) Въ 1582 г. 3 февраля, священникъ Грушовецкой Николаевской церкви, Брест. п., собственноручно избилъ палкой войта, котораго послалъ къ этому священнику гродненскій намѣстникъ, по дѣлу мѣщанки Ганны Лебцовичъ. Послѣдняя находилась у священника въ услуженіи въ продолженіе десяти лѣтъ ничего не получила за свою службу (86).

г) Въ концѣ октября 1582 года клещельскій подстароста Ленартъ Фальковскій напалъ на священника русской клещельской церкви о. Гавріила и его сына Демьяна, когда они ѣхали по дорогѣ и жестоко избилъ обоихъ. При осмотрѣ представителями клещельскаго земскаго суда у перваго найдено было 14, а у второго 16 тяжелыхъ ранъ, такъ что свидѣтели вынесли тяжелое впечатлѣніе, что потерпѣвшіе едва ли и живы останутся. Нельзя не отмѣтить ту подробность, что клещельскій священникъ называется въ документѣ: «sacellanus ruthenicus alias pop ruski» (89).

д) Въ 1595 г. бѣльскій мѣщанинъ убилъ сына Никольскаго попа. Пріятели убитаго обратились къ возному коронному Бѣльской земли, чтобы онъ взялъ убійцу и выдалъ его для казни. Во время казни нѣкій дворянинъ Феодоръ Телятицкій старался убійцу отдать на поруки городу, сталъ похваляться: «ахъ, вы такая-сякая Русь, мы не одного, а нѣсколько десятковъ убьемъ!» Когда палачъ отрубилъ голову преступнику, тотчасъ силой вырвали тѣло, не извѣстно съ признаками жизни или нѣтъ. Когда же мѣщане хотѣли узнать—живъ ли онъ или нѣтъ, то панъ Телятицкій сталъ гоняться за нѣкоторыми, пытаясь кого либо зарубить на смерть (109).

е) Въ 1604 г. свящ. Гнойненской православной церкви о. Трофимъ Вержба, возвращавшійся изъ г. Янова былъ остановленъ на дорогѣ мельницкимъ мѣщ. Симеономъ Лосицкимъ. Священника опрокинули на землю, стали выдергивать волосы изъ бороды и обратно повели его въ городъ, издѣваясь надъ православной русской вѣрою, называя ее языческою. Этого мало. Были наполнены большія чаши (vitriolis magnis) и сначала принуждали священника пить чрезъ

силу; въ заключеніе эти чаши разбили о голову священника. Раненый и избитый священникъ былъ снова опрокинутъ на землю и у него отняты деньги —флориновъ 56 [1]) 21 грошъ (125).

ж) Въ слѣдующемъ 1605 году 22 мая, въ воскресенье, когда свящ. о. Трофимъ Вержба поутру шелъ въ церковь Рождества Богоматери для совершенія богослуженія, то на улицѣ г. Мельника на него напалъ мѣщ. Семенъ Яроцкій и избилъ его такъ крѣпко, что онъ остался еле живымъ (129).

з) Въ 1608 г. 23 апрѣля, священникъ Гнойненской церкви о. Трофимъ Вержба въ г. Мельникѣ, въ домѣ мѣщ. Гацковича, оскорбилъ словами и дѣйствіемъ свящ. Козерадской церкви о. Сака, который предъявилъ грод. суду при жалобѣ волосы, вырванныя изъ его головы (132).

и) Въ 1633 г. 9 августа, священникъ Боковичской церкви о. Іакинфъ подвергся оскорбленію словами со стороны двор. Павла Варшицкаго. Священникъ направлялся въ дер. Борзиловку для совершенія таинства крещенія. У самой деревни Борзиловки панъ Варшицкій напалъ на него, изругалъ и угрожалъ оружіемъ (185).

к) Въ 1635 г. дворянинъ Христофоръ Бернацкій, напалъ 2 іюня на православнаго (ritus graeci) священника Савичской церкви о. Ивана Вержбицкаго, въ г. Лосицѣ, на Бѣльской ул., изранилъ его, избилъ и отнялъ 40 флор. польск. (189).

л) Въ 1636 г. въ праздникъ православныхъ «Упоминковъ», какой то дворянинъ Іосифъ Тарковскій, съ толпой пьяныхъ крестьянъ, русскихъ, числомъ до 20 человѣкъ, напалъ на Коссовскій костелъ, ксендза избилъ, и когда бывшіе въ костелѣ школьники стали убѣгать сначала на хоры, а затѣмъ на крышу костела, нападавшіе стали ихъ ловить и нѣкоторыхъ избили (205).

м) Въ 1636 г., въ октябрѣ мѣсяцѣ, въ день храмового праздника Межирѣчской св. Николаевской церкви, три дворянина съ пріятелями и помѣщиками въ домѣ священника этой церкви убили нѣкоего Страховича (204).

н) Въ 1639 г. свящ. Боковецкой церкви, Мельн. п., о. Іакинфъ окончилъ мировой дѣло съ двор. Гинчей о нападеніи и нанесеніи ранъ, о чемъ и заявленіе подали въ мельницкій грод. судъ (210).

о) Въ 1641 г. діаконъ Дрогичинской Преображенской православной церкви о. Кипріанъ подвергся обидѣ и насилію со стороны пана Ивана Колачковскаго и его слуги Кринскаго. Послѣдній отнялъ у діакону сначала телѣгу съ лошадью, затѣмъ вторично 12 апрѣля, въ то время какъ названный о. Кипріанъ, по при-

---

[1]) Въ началѣ XVI столѣтія флоринъ=ок. 130 коп.

нятому издревле обычаю, ѣздилъ съ крестомъ въ деревни прихода—Рудники, Василево и др. для собиранія добровольныхъ подаяній отъ крестьянъ (pauperisavit et eleimosinabat) то Кринскій, по приказанію своего пана Колачковскаго, напалъ на дорогѣ на названннаго діакона близь д. Корчева, когда онъ съ полнымъ возомъ собранной милостыни подъѣзжалъ уже къ дому, оскорбилъ его словами, вырвалъ, бросилъ на землю и топталъ крестъ, избилъ и ранилъ прислужника и закристіана Ивана Готовицкаго и захватилъ весь возъ. Въ возѣ было: фасолей (pisorum) $1^1/_2$ корца (корецъ=$^1/_4$ бочки=4,88 четверика), пшеницы 3 шанка, озимой пшеницы 3 корца, муки $2^1/_2$ корца, ячменя 2 корца, овса 2 корца, гороха 1 корецъ, коноплянаго сѣмени 1 шанокъ, проса 3 гарнца, яицъ 66 штукъ, кожа угря, готовыхъ денегъ 1 флоринъ (215).

п) Въ 1643 г. священникъ Михайловской церкви въ сел. Городокъ, Мельн. п., при возвращеніи изъ гор. Соколова, въ воскресный день, былъ на дорогѣ оскорбленъ словами и дѣйствіемъ, съ нанесеніемъ ранъ, дворянами нѣкими братьями Буяльскими (225).

р) Въ 1644 г. священникъ Журобицкой православной церкви Захарія Докудовскій, его жена, родной братъ Василій, и сынъ Александръ потерпѣли отъ нападенія нѣкоего дворянина Альберта Орабковскаго, съ его подданными изъ сел. Журобичъ. Отъ полученныхъ побоевъ Василій Докудовскій скончался. Самъ о. Захарія поспѣшно сталъ убѣгать въ храмъ, чѣмъ спасся отъ смерти, хотя и получилъ нѣсколько ранъ на лицѣ и рукахъ. Тяжкія раны нанесены были женѣ священника и его брату. А сына не только жестоко избили, но въ желѣзныхъ оковахъ отвели въ им. Журобичи, гдѣ и продержали до тѣхъ поръ, пока не явился уже возный Мельницкаго повѣта. Жалоба, занесенная о. Захаріей въ Мельн. грод. судъ, полна возмутительнѣйшихъ подробностей издѣвательства (236).

с) Въ 1645 г., 13 марта, бѣльскіе уніаты во главѣ съ бурмистромъ Каспоромъ Блядовскимъ напали на православную Никольскую Бѣльскую церковь, при помощи топоровъ открыли церковныя двери и ворвались въ церковь, и, схвативъ священника этой церкви инока о. Гедеона Пасковича, влачили за волосы по цментарю, били по-лицу и тяжело избили обухами и палками. Кромѣ означеннаго инока были избиты и нѣкоторые православные прихожане этой церкви (238).

т) Въ 1646 г., 25 августа, когда свящ. православной Гнойненской церкви о. Димитрій Вержба, совершавшій богослуженіе въ Хлопковской церкви и возвращавшійся съ женой домой въ Гнойно, былъ въ дорогѣ, то на Остромечин-

скомъ полѣ на него напалъ нѣкій двор. Мощенскій вмѣстѣ съ помощниками, избилъ его и жену и заграбилъ лошадь съ повозкой и бывшимъ на ней имуществомъ (245, 246).

у) Въ 1649 г. свящ. Хлопковской церкви о. Павелъ Сосновскій подвергся наѣзду со стороны двор. Луки Галензовскаго, державшаго въ арендѣ им. Остромечинъ и Хлопковъ (257).

ф) Въ 1651 году священникъ православной Докудовской церкви о. Стефанъ Вержбовскій былъ убитъ ударомъ «обуха» въ лобъ—гайдуками маршалка в. к. л. Радивила изъ деревни Островковъ Станиславомъ и Матвѣемъ Буяржиками (264).

х) Въ 1654 г., 29 іюня—въ день свв. апп. Петра и Павла—свящ. Семятичской церкви о. Георгій Алядовскій, по приглашенію ксендза Слоховскаго, присутствовалъ при совершеніи первой обѣдни въ Семятичахъ, а затѣмъ съ иными почтенными іереями былъ приглашенъ къ угощенію. Панъ двор. Альбертъ Щитовскій оскорбилъ о. Георгія словами, а затѣмъ приказалъ своимъ слугамъ его схватить изъ-за стола, вывести за дверь, избилъ и ограбилъ—имущество и деньги (276).

ц) Въ 1658 г. свящ. Семятичской церкви о. Дмитрій Вержба подвергся ограбленію со стороны пана Ротовскаго въ январѣ, Нѣкрашевича и Каменецкаго въ іюлѣ. Первый заграбилъ четырехъ воловъ, второй—скотъ и движимое имущество, а Каменецкій—хлѣбъ съ полей и домашній скотъ и птицу (282, 283 и 284).

ч) Въ 1660 г. священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба подвергся нападенію и оскорбленію дѣйствіемъ со стороны крестьянъ деревни Мощонъ, Мельн. стар. Дѣло было 29 ноября 1660 г. Священникъ ѣхалъ въ дер. своего прихода Русскій Боратынецъ для совершенія таинства крещенія и миропомазанія надъ больнымъ ребенкомъ. Крестьяне остановили лошадь, опрокинули сани и, окруживъ выпавшаго въ снѣгъ священника, начали наносить ему палками побои, крича «бей, убей», а одинъ сталъ на колѣни и сказалъ: «тебя, попе, незадолго убьемъ, и кровь твою съ тебя высосемъ». При этомъ нападеніи сломали у священника крестъ, сосудъ съ св. миромъ разбили и отняли епитрахиль (288).

II.

Историческія данныя объ отдѣльныхъ церквахъ Западной Россіи до половины XVII в.

Считаемъ своимъ долгомъ изложить и свести въ одно цѣлое документы даннаго тома, которые содержатъ въ себѣ не одно только упоминаніе о православныхъ храмахъ, а рядъ драгоцѣнныхъ подробностей изъ минувшей ихъ жизни. Самымъ удобнымъ планомъ при выполненіи этой работы считаемъ алфавитный порядокъ, который позволяетъ наиболѣе легко оріентироваться каждому пользующемуся томомъ, особенно безъ достаточнаго знанія древняго актоваго языка.

Въ сел. **Айнѣ**, Минск. в., православная церковь во имя арх. Михаила существовала *издавна*,—задолго до Брестской уніи и имѣла земельный надѣлъ и подданныхъ. 4 октября 1545 г. кор. Сигизмундъ Августъ утверждаетъ наданье этой церкви, совершенное въ это время княземъ Иваномъ Васильевичемъ Соломерецкимъ [1]) (41).

Въ мѣст. **Андреевѣ**, Брест. п., была церковь въ XVI в. до уніи. По завѣщанію 18 августа 1584 г. въ ней погребенъ князь Андрей Феодоровичъ Острожецкій (—Головня) [2]). Умирая безъ потомства этотъ князь поручилъ свою жену «въ опеку и оброну» князю Константину Константиновичу Острожскому, князю Александру Пронскому, каштеляну Браславскому Александру Сѣмашкѣ и др. (93).

Въ м. **Басловѣ**, нынѣ с. Басловцы, Слуцк. у., церковь въ честь св. Симеона до XVI в. При ней былъ надѣлъ пахатной земли и подданные. Отъ 19 іюля 1556 г. князь Семенъ Юрьевичъ Слуцкій по праву патроната принялъ на свя-

¹) Wolff въ своей книгѣ „Kniaz. Lit. Rus"., str. 496—7, свидѣтельствуетъ, что князь Ив. ас. Соломерецкій (┼ 1578 г.) въ 1541 г. 21 октября получилъ привиллегію на Аинскую державу.

²) Документъ сообщаетъ нѣкоторыя важныя генеалогическія и экономическія подробности. Такъ изъ его видно, что князь Андрей Федоровичъ былъ женатъ на дочери королевскаго маршалка Михаила Еловича-Милинскаго—Анастасіи Михайловнѣ. Шваграми его были: 1) земскій берестейскій судья Адамъ Потѣй, за которымъ была одна его сестра—Анна, и 2) подсудокъ берестейскій двор. Богушъ Тушевицкій, за которымъ была его другая сестра—Марина. По Wolff'у кн. Андрей Федоровичъ Головня—Острожецкій въ 1569 г., въ замкѣ Луцкомъ, присягнулъ на вѣрность уніи Литвы съ короной. Въ 1570 г. этотъ князь владѣлъ селомъ Острожецъ въ Луцкомъ повѣтѣ. Умеръ безъ потомства въ 1585 г. (Kniaz. Lit. Rus. Str. 133—3).

щенническое мѣсто къ сей церкви священническаго сына изъ села Морщанъ Кирилла Ивановича. Такъ какъ онъ сталъ священствовать послѣ смерти своего предшественника о. Мирона, то ему было поставлено условіемъ содержать пожизненно вдову о. Мирона, если она не выйдетъ замужъ (57). 1558 г. 29 января, Семенъ, князь Слуцкій [1]), подтверждаетъ фундушъ церкви Басловской. въ людяхъ, наданныхъ его предками, при чемъ означенные люди совершенно освобождаются отъ присуда княжескаго намѣстника (61).

Въ г. **Браславлѣ**, церковь во имя Богоматери заложилъ виленскій воевода *Монивидъ*. Это указаніе даетъ полное право относить постройку этой церкви къ началу XV вѣка, такъ какъ Монивидъ Войтехъ, староста Виленскій 1396—1412, сталъ воеводой виленскимъ съ 1413, умеръ около 1424 [2]). Съ разрѣшенія в. к. Витовта Монивидъ надѣлилъ эту церковь пахатными землями и бортными, лугами, озерами, рѣками и людьми свободными, данными въ количествѣ 12 домохозяевъ, и кромѣ того имъ же даны этой церкви: корчма въ г. Браславлѣ и дворецъ Суботовщина и установлена десятина съ Браславля и съ имѣнія Дрисвятскаго и Обольскаго (12). Церковь въ г. Браславлѣ сгорѣла при намѣстникѣ—Юріи Зеновичѣ (12). Годъ точно не устанавливается. Но судя потому, что здѣсь разумѣется Юрій Ивановичъ Зеновичъ, умершій въ 1508 году [3]) можно думать, что этотъ несчастный случай произошелъ на рубежѣ XVI вѣка.

Въ м. **Богушевичахъ**, [4]) Мин. в., православная церковь существовала еще въ XV вѣкѣ. Въ 1501 г. на содержаніе священника надано—2 куницы пахатной земли и на 45 возовъ сѣножатей. Обязанностью священнику ставится, чтобы онъ служилъ въ церкви и научалъ людей—какъ Богу служить (6).

Въ г. **Берестьѣ**, (Брестѣ) въ XV в. каменная церковь, православная Свв. безсребренниковъ Сергія и Вакха была построена на улицѣ Русской нѣкіимъ Иваномъ Иваницкимъ. Священникомъ къ этой церкви строитель «затялъ», (пригласилъ) о. Нафанаила Фалилеевича.

---

[1]) Wolff, Kniaziowie Lit. Ruscy. str. 333 указываетъ соименнаго князя въ лицѣ Семена Юрьевича Олельковича † 1560 г. О старшемъ его братѣ князѣ Юріи Юріевичѣ въ Минскихъ актахъ сообщается, что въ 1553 г. онъ предписалъ своему намѣстнику, чтобы ежегодно отдавалъ Слуцкой церкви по 4 ведра меду и не воспрещалъ духовенству пользоваться урочищами? (Собр. древн. грам. Минск. г. стр. 13).

[2]) Wolff J. Senatorowie y dygnitarze str. 72.

[3]) Тамъ же str. 51.

[4]) Нынѣ Игуменскаго уѣзда, 3-го благочинія, церковь Крестовоздвиженская. Товаровъ, А. Ист.-стат. справоч. кн. Мин. Еп.

Въ 1485 году, 23 апрѣля, индикта 5 [1]) означенный священникъ составилъ завѣщаніе, въ которомъ пишетъ, что строитель «отгналъ» отъ церкви указаннаго священника *«и противникомъ креста святого запродалъ»*. Лишенный своего приходскаго храма о. Нафанаилъ въ завѣщаніи побуждаетъ своихъ сыновей —Сергія и Марка «доходить» названнаго храма, въ случаѣ же они отказались бы отъ этого, то вручалъ это дѣло Кіевскому митрополиту и своему пастырю владыкѣ Владимирскому Ѳеодосію (4).

Въ 1613 году съ 4 на 5 іюля ночью въ г. Брестѣ произошелъ громадный пожаръ. Отъ этого пожара пострадалъ храмъ православный св. Николая—сгорѣла крыша, и звоница съ колоколами, а кромѣ того сгорѣлъ—весь дворъ митрополита до тла, шпиталь, школа, сгорѣла ратуша, костелъ и при немъ школа римская, лавки въ рынкѣ и много домовъ. Убытокъ исчислялся въ 200 т. руб. Въ документѣ подробно выясняется почему виновниками этого пожара являются жиды брестскіе (148).

Въ им. **Буховичахъ**, Брест. п., была православная церковь въ XVI в. но она называется существующей «издавна». Такъ какъ эта церковь находилась на уроч. Горбанахъ, то поэтому впослѣдствіи она стала называться *Горбанской* церковью, хотя, какъ видно ясно изъ настоящаго фундуша отъ 19 мая 1599 г., она называлась въ концѣ XVI в. Буховецкой. Фундаторами являются владѣльцы им. Буховичъ Верещаки [2]) мать и два сына. Въ актѣ указано, что этимъ фундушемъ совершители записи выполняютъ волю своей свекрови и бабки Анны Михайловны, урож. Буховецкой, и своего мужа и отца Ивана Верещаки.

Церковь эта *«издавна»* была надѣлена фундушемъ предками Буховецкихъ. Состоявшій при церкви земельный надѣлъ расположенъ былъ въ 8 участкахъ. Сверхъ сего Верещаки надали 7 морговъ. Въ числѣ древняго фундуша указывается: книги, звоны, всякія церковныя облаченія и сосуды. Священникамъ было предоставлено право брать «ярмарковое». Владѣльцы, при этомъ, обязуются уплачивать всякія подати и повинности, наложенныя на церковные грунты и подымное, и оборонять священниковъ во всѣхъ судахъ. Фундушъ 1599 г. совершается на имя священниковъ «религіи греческой православной святѣй-

---

[1]) Инд. показанъ неправильно. Съ 1585 г. начинается индиктъ 3-й съ сент., а до сент. идетъ 2. Но документъ безспорно совершенъ въ названномъ году, такъ какъ въ немъ называется епископомъ Владимірскій Ѳеодосій, какъ современникъ написанія документа.

[2]) Верещака Іосифъ извѣстенъ уже въ 1465 году. Затѣмъ Бонецкій называетъ и еще нѣсколько лицъ этой фамиліи, относя ихъ къ числу владѣльцевъ кобринскаго повѣта (Poczet rodów str. 368).

шихъ четверо—престольныхъ патріарховъ Іерусалимскихъ, Александрійскихъ Антіохійскихъ и Константинопольскихъ» неунитовъ, нынѣшняго о. Симеона Нарукевича, священника Буховецкой церкви, а послѣ него по всѣ вѣки слѣдующимъ священникамъ также вышеуказаннаго послушанія неунитамъ. Фундаторы предоставляютъ право подаванія Буховецкой церкви архіепископамъ, съ тѣмъ, чтобы они «подавали» эту церковь, наблюдали за порядкомъ и полной цѣлостью наданья, священниковъ непристойныхъ и преступныхъ наставляли и отъ церкви удаляли, а на ихъ мѣсто иныхъ пресвитеровъ назначали (114).

Въ сел. **Бытенѣ**, Слоним. у., при Преображенской церкви была въ началѣ XVII в. сооружена богадѣльня владѣльцемъ этого имѣнія подкоморіемъ слонимскаго повѣта Николаемъ Тризной и его женой Мариной урожденной Монвидъ—Дорогостайской.

Цѣлью было дать пріютъ мѣстнымъ Бытенскимъ бѣднымъ калѣкамъ и больнымъ вѣры православной, которые не могутъ жить своимъ трудомъ, и чтобы они помѣщаясь въ этой богадѣльнѣ прислуживали при храмѣ. Богадѣльня была— на 10 человѣкъ обоего пола.

На содержаніе богадѣльни записываютъ основатели актомъ 1626 г., 17 декабря огородъ овощевый и ежегодную изъ имѣнія выдачу:

1) наличными деньгами по 6 коп. грош. лит. 2) жита 6 бочекъ мѣры слонимской, 3) ячменя 3 бочки, 4) гречихи 3 бочки, 5) ярки 1 бочка, 6) соли 1 бочка, 7) вепря живого для выкормки и 2 бочки хлѣба для его выкормки, 8) ремонтъ, или постройка вновь на случай пожара или ветхости зданія.

Кромѣ того всѣ бытенскіе мѣщане и подданные им. Бытенскаго обязаны были на отопленіе богадѣльни давать по одному возу дровъ (169).

Въ им. **Бѣлавичахъ,** Волков. п. православная церковь во имя св. Георгія существовала до уніи. Въ 1599 году она владѣла землями и угодьями. Въ этомъ году 14 декабря вмѣстѣ съ имѣніемъ была, передана въ держанье отъ воеводы Берестейскаго Андрея Лещинскаго зем. Фридерику Турскому (150).

Въ сел. **Вавуличахъ,** Пинск. у. церковь уніатская. Подданые бискупа Виленскаго Марціана Тризны построили эту церковь въ честь Благовѣщенія пр. Богородицы. Въ 1631 г. 18 сентября отъ владѣльца бискупа означеннаго церковь была надѣлена фундушемъ. На содержаніе священника было дано три волоки (которымъ въ документѣ сдѣлано обмежеваніе). Фундаторъ поставилъ условіемъ, чтобы священники были уніатскаго вѣроисповѣданія и въ вѣдѣніи уніатскаго епископа Пинскаго, чтобы проповѣдывали слово Божье и совершали таинства, съ

усердіемъ и нелѣпостно по призванію, но чтобы не вмѣшивались въ Бездѣжскій приходъ (179).

Въ г. **Вильнѣ**, братскій св.-Духовскій храмъ съ монастыремъ и школой существовали уже къ концу 1604 года. 19 ноября 1604 года по вызову воеводы Берестейскаго, старосты Чечерскаго и Пропойскаго Христофора Зеновича и жены его Феодоры урожд. Воловичъ, какъ «фундаторки Виленскаго монастыря православія греческаго», – былъ вызванъ возный «на монастырь и кгрунты братства церковнаго Виленскаго православія греческаго». Цѣлью этого посѣщенія было опечатать вещи, оставленныя при очищеніи помѣщенія въ братскомъ монастырскомъ домѣ супругами Рабко. Такъ какъ эти жильцы выѣхали оставивъ въ квартирѣ свои вещи, то эти вещи теперь были опечатаны печатью вознаго. 23 ноября всѣ вещи были занесены въ опись, освидѣтельствована цѣлость печатей, затѣмъ всѣ вещи были вынесены въ склепъ, и дверь его припечатана печатью. Эти два документа ясно говорятъ, что въ эту пору Виленское братство имѣло каменный двухъ этажный домъ, во второмъ этажѣ котораго помѣщалась школа, что въ 1604 году, старостою церковнаго Виленскаго братства былъ подкоморій Троцкій князь Богданъ Огинскій, что въ эту пору предпринимается братствомъ нѣкоторое особое стараніе о выселеніи изъ означеннаго братскаго дома—людей свѣтскихъ, чтобы очистить мѣсто для духовенства, что въ жизни братства въ эту пору особенно близкое участіе принималъ священникъ изъ имѣн. Глубокаго, принадлежавшаго Зеновичамъ, о. Демьянъ Добринскій, что уже монастырь въ эту пору (ноябрь 1604 г.) существовалъ, что школа помѣщалась въ монастырѣ. Въ г. Вильнѣ св. Духовскому монастырю въ 1625 г., во время морового повѣтрія, были отписаны, съ условіемъ погребенія при св. Духовской церкви:

1) домъ на заулкѣ, што бокомъ при церкви св. Духа и домъ за Острой брамой и «обликгъ» на 1 т. копъ грош.—по духов. зав. Марины Дмитровны Кононовичъ (161).

2) домъ и разный мѣховой. мануфактурный и металлическій товаръ,—по духовному завѣщанію Виленскаго купца Григорія Захаревича (162).

3) часть каменицы, по Конной улицѣ и движимое имущество—по духовному завѣщанію мѣщанина Андрея Ильича Субачича. (163).

4) движимое и недвижимое имущество по духовному завѣщанію жены купца Виленскаго Елены Константиновны Зайцъ, именно третья часть товаровъ мѣховыхъ, и часть каменицы, слѣдуемая ей послѣ брата (164).

5) недвижимое имущество и товары по. духовному завѣщанію купца Виленскаго Лукаша Омельяновича (166).

Въ сел. **Вировѣ,** Мельн. п., церковь была фундована въ концѣ XV или въ началѣ XVI в. паномъ Павломъ Вировскимъ. Въ 1526 г. къ этой церкви поступилъ на приходъ свящ. о. Несторъ, которому дѣти названнаго Павла Вировскаго подали въ наслѣдственное распоряженіе какъ церковь, такъ «волоки церковныя и сѣножати посвятныя». Какъ не лишенную интереса подробность этого акта отмѣчаемъ, что священникъ о. Несторъ получилъ церковь «ведлугъ своего прикладу, штось тотъ попъ приложилъ, стоячи (съ фундаторомъ) у прави, пенези своихъ властныхъ 90 копъ грошей» (19). Отсюда видно, что патронату не чужды были подобные случаи, когда священникъ получалъ мѣсто, благодаря денежнымъ счетамъ между священникомъ и патрономъ. 90 копъ грошей въ переводѣ на современный курсъ составятъ около 500 рублей.

Въ м. **Вишничахъ,** Грод. г., церковь существовала въ XVI в. Уже въ 1575 г. мѣщане просили владѣльца Павла Ивановича Сапѣгу за нѣкоего «поповича Вишничскаго Хилимона», чтобы онъ былъ назначенъ «дьякомъ» къ Вишницкой церкви и чтобы ему была дана для содержанія волока земли и домъ. Сапѣга согласился на это, въ виду ревностной службы Церкви Божіей означеннаго Хилимона и при этомъ освободилъ данную ему волоку отъ податей и повинностей «до того часу, поколя церкви Божой послугами своими дяцкими послуговати и пильновати будетъ» (79).

Въ **Волосовичахъ,** Минск. г. въ 1633 г. была церковь св. арх. Михаила. Земельный надѣлъ причта состоялъ въ шнурахъ черезполосно съ крестьянами и въ застѣнкѣ Клинъ на 5 морговъ. При этой церкви въ означенное время былъ священникомъ о. Осипъ Козурѣжичъ и дьякъ. Къ церкви Волосовичской въ эту пору была приписная въ сел. Латыголичахъ. Въ ней были только образа, утвари же не было. О построеніи Латыголичской церковки въ документѣ сохранено извѣстіе, что она была воздвигнута совмѣстно съ подданными сосѣднихъ помѣщиковъ. Въ 1633 г. было обыкновеніе, что кромѣ священника Волосовичской церкви сюда пріѣзжалъ во время праздниковъ священникъ подкоморія оршанскаго Адама Саковича и доходы дѣлились пополамъ между указанными священниками (184).

Въ сел. **Вортель,** Брест. п., православная церковь въ честь Рождества Пресв. Дѣвы Маріи была «издревле», ранѣе XVI вѣка. Такъ говорится въ грамотѣ кн. Александра 1505 г., которой разрѣшается чашнику Левку Богвитиновичу построить здѣсь городъ съ наименованіемъ его «Левковъ» и ввести магдебургское право (7). Значитъ церковь Вортельская должна быть отнесена къ началу XV вѣка.

Въ с. **Выгоновѣ,** Пинск. п., церковь существовала до уніи. Это ясно открывается изъ слѣдующаго акта. Въ 1582 г. 23 іюня кор. Стефанъ Баторій особой грамотой пожаловалъ дворянское достоинство и въ пожизненное свободное пользованіе 2 волоки земли въ Пинскомъ староствѣ, принявшему христіанскую вѣру изъ еврейства Митрофану Абрамовичу Волчковичу. Въ документѣ указывается, что названный Волчковичъ былъ обращенъ ко Христу владыкой Пинскимъ и Туровскимъ Кирилломъ Терлецкимъ, что онъ терпѣлъ отъ евреевъ насмѣшки и угрозы, что ради полной безопасности ему присвояется дворянское достоинство. Эти 2 волоки затѣмъ остаются въ родѣ Волчковичей,—одинъ изъ потомковъ котораго—Николай является священникомъ Выгоновской церкви (228).

Въ м. **Высоцкѣ,** Пин. п. церковь во имя Успенія Богородицы была надѣлена землей отцомъ князя Николая Льва Соломерецкаго, именно княземъ Иваномъ Богдановичемъ Соломерецкимъ, который жилъ въ второй половинѣ XVI в. и принималъ дѣятельное участіе въ дѣлахъ православной церкви, какъ напр. Виленскій съѣздъ 1599 г. православныхъ противъ уніи [1]). Князь Иванъ Богдановичъ надалъ первому священнику Высоцкой церкви три волоки земли, второму священнику двѣ, дьякону—также двѣ, и пономарю—одну волоку, усадьбы въ м. Высоцкѣ, право безплатнаго помола хлѣба и кромѣ сего сел. Вежицы, Пинск. п. Сынъ его Левъ Николай умеръ уже въ 1626 г., оставивъ послѣ себя жену Раину (ур. Гойская), сына Яна—Владислава и нѣсколько дочерей [2]). Условіемъ ставится: 1) чтобы священники при этой церкви всегда были въ православной вѣрѣ и въ послушаніи у Богоягленскаго Пинскаго православнаго братства, «его дозорѣ и опатрности», и 2) чтобы пономарь выбираемый съ общаго согласія обоихъ священниковъ и дьякона, былъ подъ властью «отца протопопа» (212). Въ 1639 г. жена князя Льва Соломерецкаго Раина Николаевна вмѣстѣ со своимъ сыномъ княземъ Иваномъ Владиславомъ Соломерецкимъ подтвердили стародавній фундушъ «своихъ предковъ», при чемъ выясняютъ, что причтъ при этой церкви состоялъ изъ протопопа, священника, діакона и пономаря, и что кромѣ усадебныхъ участковъ въ м. Высоцкѣ причту принадлежало село Вежичы, въ Пинск. пов., съ крестьянами (213), называвшееся—«село церковное», мельница и корчма. Крестьянъ въ этомъ селѣ въ 1639 году было 6

---

[1]) Wolff Kniaz. Lit. Ruscy str. 498 и 500.

[2]) Тамъ же str. 500—1. Благочестивая княгиня Раина умерла въ православіи въ 1645 г. Незадолго предъ смертью записала (въ 1639 г.) она православному монастырю въ Гойщахъ им. Курозваны (Тамъ-же, str. 501).

службъ. Съ каждой службы они давали причту Высоцкой церкви по 80 грошей, по двѣ курицы и десятку яицъ. Кромѣ этого платили отъ каждой сохи по 16 грошей и 2 пѣнязя и давали меду 2 ведра и 2 котла или деньгами 17 злот. 17 грош. Кромѣ того подданные обязаны были работать по 8 недѣль въ году. Любопытно устанавливаемое въ документѣ распредѣленіе всѣхъ доходовъ съ этого села—Вяжичъ; настоятель получалъ 4 копы грош. и меду 1 ведро 1 котелъ, второй священникъ получалъ отсюда 4 копы гр. и полъ ведра меду, дьяконъ 2 копы гр. и полъ ведра меду и пономарь 50 грошей и котелъ меду, а остатокъ—настоятелю; послѣднему доходы съ корчмы и «пожорновщина» (211).

1644 г. 4 ноября означенная княгиня Раина сдѣлала на имя протопопа о. Даніила Федоровича дополнительную запись, по которой надала на содержаніе причта Высоцкой церкви «гряду Миколскую лѣса» съ лугами и точно ограничила это новое владѣніе (235).

Въ с. **Гнойнѣ**, Мельн. пов., церковь св. Пятницы, православная, была уже въ XVI в. Извѣстно уже, что 25 мая 1592 года ловчій земли Подляшской Ярошъ Немира [1]) утвердилъ за этой церковью, которая была построена его, Немиры, предками, земельный надѣлъ, наданный къ церкви его предками и точно опредѣлилъ «десятину». Эта послѣдняя опредѣлена въ размѣрѣ одной копы озимаго хлѣба съ каждой волоки, съ селъ Гнойна, Нивицъ и Вольки (102). Свящ. Гнойненской церкви въ началѣ XVII в. былъ о. Трофимъ Вержба, какъ видно изъ документа о передачѣ имъ «меморіала» (заемное письмо) отъ Пещатскаго, войта, королевскаго секретаря пана Вачевскаго--на 500 зол. польск. 25 апр. 1612 г. своей женѣ, въ видѣ обезпеченія ея вѣна (146).

1633 г. 13 мая супруги, Немиры Станиславъ и Ева, подтвердили и обмежевали давній фундушъ Гнойненской церкви—двѣ волоки въ трехъ поляхъ—съ озеромъ Топильцемъ и луга по берегу р. Буга, съ огородами, съ домомъ и пр. строеніями, съ безплатнымъ помоломъ въ гнойненскихъ мельницахъ, вареніемъ пива на свою надобность въ броварѣ, свободной ловлею рыбы въ р. Бугѣ (181).

Въ 1647 г. свящ. Гнойненской церкви былъ о. Дмитрій Вержба, купившій въ этомъ году у жителя Брестскаго повѣта нѣкоего Христофора Крупецкаго одного подданнаго изъ дер. Веляново съ женой, дѣтьми и движимымъ имуществомъ за 100 флор. польск. (249). Этотъ же священникъ былъ при Гнойненской церкви и въ 1653 году (270).

---

[1]) Родъ Немировъ ведетъ свое происхожденіе отъ нѣкоего Немира, бывшаго Мельницкимъ старостой во 2-й половинѣ XVI в. и женатаго на княжнѣ Овдотьѣ Свирской. (Boniecki--Poczet rodów. Str. 205).

Въ сел. **Голубли**, Мельн. п., храмъ въ честь Пречистой долженъ быть отнесенъ къ XV вѣку. По свидѣтельству владѣлицы им. Голубля вдовы маршалка Яна Стецковича—Богданы (Феодосія) Богдановны ур. Сапѣжанки въ 1545 г.—церковь эта окружена «*съ дивнихъ часовъ*» подданными («черезъ отчичовъ людей») означеннаго имѣнія Голубли. На содержаніе священника была установлена «десятина» по копѣ жита съ волоки. При этомъ было обусловлено, чтобы священникъ обязательно служилъ еженедѣльно въ субботу за упокой, а въ недѣлю заздравное богослуженіе. Въ 1545 г., 19 іюля, названная владѣлица даетъ церковь въ с. Голубли священнику о. Ивану въ наслѣдственное родое держаніе и опредѣляетъ ему земельный надѣлъ: 5 волокъ, два сада и заливной лугъ у рѣки, и кромѣ того предоставила право пользоваться лѣсомъ изъ Голубяльской пущи для построекъ и на отопленіе. При этомъ на священника возлагается обязательство совершать еженедѣльно по средамъ богослуженіе за упокой, а по пятницамъ «за муку Божю» (40).

Въ им. **Горновѣ**, Брест. п., по раздѣлу 1586 г. братьевъ Горновскихъ были выдѣлены угодья («рѣзъ») въ пользу мѣстной Горновской церкви, при которой въ то время несомнѣнно уже былъ священникъ, и его усадьба—въ объемѣ 3 морговъ и 17 прутовъ. Въ документѣ упоминается между прочимъ и объ отводѣ «песку никуда негоднаго близь церкви въ количествѣ двухъ морговъ на *могилки*» (95).

Въ мѣст. **Городищѣ** Городищскаго замка, Мельн. п., была древняя церковь Пречистенская, несомнѣнно существовавшая еще въ XV в., затѣмъ—вторая новая церковь, въ честь Пресв. Троицы, была сооружена старостой Мстиславскимъ и Радошковскимъ княземъ Василіемъ Андреевичемъ Полубенскимъ. Послѣдній жилъ во второй половинѣ XV и въ первой половинѣ XVI в. между 1488 и 1550 г. [1]) На Подляшьѣ онъ является владѣльцемъ съ 1503 г., получивъ село Полубичи [2]). Желая сдѣлать эту церковь «соборомъ», строитель надѣлилъ ее фундушемъ въ количествѣ 4 волокъ земли и десятиной. При ней было три священника и діаконъ. Но около 1550 г. эта св. Троицкая «соборная» церковь сгорѣла. Отъ 26 августа 1550 г. князь Василій Андреевичъ Полубенскій совершаетъ формальный актъ [3]), по которому обязуется за себя и потомковъ воз-

---

[1]) Wolff.—Kniaziowie Lit.—Ruscy, str. 369—371.

[2]) Тамъ же.

[3]) Wolff въ вышеуказанномъ сочиненіи относитъ смерть князя Василія Андреевича Полубинскаго къ 4 марта 1550 г. и говоритъ, что онъ умеръ въ им. Городищѣ, но для погребенія отвезенъ въ Кіево-Печерскую Лавру (такъ же стр. 371).

двигнуть снова храмъ на мѣсто сгорѣвшаго, пока же того храма не будетъ выстроено, то указываетъ, чтобы всѣ земельныя угодья и десятина поступали въ пользу существующей въ Городищѣ «съ давнихъ часовъ» Пречистенской церкви. Послѣдняя также имѣла «кутъ» земли, которая поступала въ пользу обозначенныхъ трехъ священниковъ и діакона. При этомъ вмѣсто десятины указано давать по 4 копы жита изъ имѣнія, а на вино и другія церковныя потребности семь копъ грошей лит. Десятина, въ количествѣ одной копы жита съ каждой волоки, назначена съ деревень: Полубичи, Дубицы, Куты, Яблони, Яблоньскіе куты, Колѣно, Городище, Яново, Груда и Радца «хотя бы въ этихъ деревняхъ люди были и не греческой, а римской вѣры»—всѣ повинны давать десятину тѣмъ тремъ священникамъ и діакону. Обязанность духовенства:—совершать богослуженіе за короля и фундаторовъ, а по субботамъ и воскреснымъ днямъ и въ престольные праздники и нарочытахъ святыхъ—служить соборомъ, каждую пятницу—паннихиду за умершихъ родныхъ фундатора (263).

Въ им. **Городищѣ**, Новогр. п., церковь св Иліи была сооружена въ концѣ XVI в. Яномъ Одаховскимъ р.-католической вѣры и его женой Александрой Скуминовной. Они же не только озаботились украшеніемъ этой церкви, но отвели на «поповскую усадьбу» и огороды селище Козьевское и Еванскій (Ивановскій) лугъ, всего мѣрою 3 волоки, 4 морга, 15 прутовъ, и придали одного подданного съ третьей частью «старой службы». На это наданье былъ составленъ фундушовый актъ на имя тогдашняго священника о. Ивана Федоровича. Близь церкви панъ Одаховскій соорудилъ «капличку» съ алтаремъ, по обычаю р.-католической церкви и завѣщалъ, чтобы тамъ были погребены тѣла его и супруги. Означенная чета Одаховскихъ умерла. Священникъ «прочь отошелъ». Въ 1610 году, 12 ноября, сынъ фундаторовъ означенной церкви, г. Янъ Яновичъ Одаховскій и его супруга Александра Львовна урож. Быльчинская, въ виду того, что «церковь долго оставалась безъ пастыря», приняли священникомъ недавно принявшаго священство о. Григорія Савича. На содержаніе священника былъ назначенъ «оброкъ» съ имѣнія. Такъ какъ жить на оброкѣ для о. Савича оказалось труднымъ, то онъ обратился къ владѣльцамъ съ просьбой о возобновленіи фундуша. Помѣщикъ согласился и далъ снова фундушъ. Условіемъ было поставлено, чтобы священникъ возвелъ постройки и содержалъ «дьяка уставичного». Сверхъ прежняго наданія священнику было предоставлено право безплатнаго помола въ Городищской мельницѣ. Условіемъ для священника поставляется, чтобы онъ «набоженство греческое» безъ всякаго препятствія совершалъ въ церкви и молился за фундаторовъ (142).

Въ м. **Городцѣ**, Брест. п., до 1633 г. существовала православная церковь. Король Владиславъ IV задумалъ воздвигнуть здѣсь костелъ. Въ этомъ 1633 г. по королевскому листу королевскіе ревизоры отвели уроч. Поповщину при сел. Грушевомъ, 120 морговъ, уроч. Студенка 19 морг., 15 прут., дер. Подземелье съ крестьянами и дер. Залѣсье—возникшую на участкѣ земли нѣкогда принадлежавшемъ священникамъ Грушевской церкви; сверхъ же сего въ м. Городцѣ плацъ на костелъ, и на постройку дома для ксендза, «кантора» школы и ея «ректора». Во всѣ же владѣнія былъ введенъ Кобринскій пробощъ Мартинъ Вержбинскій (182, 183).

Въ мѣст. **Гриневичахъ**, Мельн. п., въ XVI в. существовала церковь въ честь пр. Иліи. Въ 1571 г. священникъ этой церкви купилъ за 80 грош. лит. усадьбу въ томъ же мѣстечкѣ и выступаетъ какъ владѣлецъ этой усадьбы (74).

Въ **Грицовичахъ**, Новогр. п., на р. Лани, была церковь въ 1622 г.. При ней, согласно «стародавнему», наданью было двѣ волоки земли, но священника не было. Такъ какъ им. Грицовичи въ этомъ году было раздѣлено на четыре части между новыми владѣльцами, то всѣ совладѣльцы имѣнія были обязаны «о попа старатися». «А покул на попа ся зспособять, съ тѣхъ двухъ волокъ поповских уживанемъ оныхъ апараты до церкви належачые, справовать, абы се дальшое спустошенье тое церкви, а затѣмъ и хвалы въ ней Божое не дѣело» (152).

Въ с. **Грушевѣ**, Кобрин. староства, въ 1563 г. королевскіе ревизоры взяли «церковныя земли» попа Грушевскаго и дали въ отмѣну мѣстнымъ земянамъ Прунковичу и Олехновичу. Отсюда видно, что до того времени названному причту принадлежало десять участковъ земли, а именно: 1) Копыловка морговъ 7, прутовъ 10, 2) Залѣсье морговъ 3, 3) Верхъ морговъ 7, прутовъ 10, 4) Дворище попово морговъ 7, 5) Тарносливъ морговъ 3, прутовъ 10, 6) Боровка морговъ 5, 7) Охань морговъ 2, прутовъ 15, 8) Стороневичи морговъ 10, 9) Язвино моргъ 1, 10) Дубровы морга 2, прутовъ 2. Итого морговъ 47, прутовъ 47 (65).

Въ с. **Гудеевѣ**, Волков. п., церковь была фундована бискупомъ Виленскимъ кн. Ольшанскимъ. «Издавна» къ приходу этой церкви принадлежала Красницкая волость. Въ 1622 году эта церковь, вѣроятно, уже была уніатской, такъ какъ въ документѣ говорится, что «нигдѣ ближей церкви около тое волости Красницкое не машъ, кромъ саскаго набоженства и *сызматицкое* въ Олексичахъ и то за рѣкою Веретеею». Документъ передаетъ о результатахъ какого то столкновенія между священникомъ Гудеевской церкви о. Гедройтемъ и подстаростой Красницкой волости Яномъ Клюковскимъ. Послѣдній сталъ относиться враждебно къ указанному священнику, похваляясь его извести со свѣта, и за-

дался цѣлью довести его до нищеты. Поэтому всѣмъ крестьянамъ своей волости, въ составѣ нѣсколькихъ деревень, онъ воспретилъ ходить по праздникамъ въ Гудевскую церковь, обращаться туда для крещеній, вѣнчаній, пускать священника по молитвѣ. Когда 11 мая 1622 г. свящ. о. Гедройть лично отправился для объясненія по данному дѣлу къ Яну Клюковскому, то послѣдній приказалъ выгнать священника со двора, «словами ущипливыми обелжывши» и только повторилъ и свои похвалки и прежнее воспрещеніе, чтобы крестьяне не сносились съ о. Гедройтемъ по вопросу о требахъ. Священникъ возбудилъ это дѣло предъ гродненскимъ земскимъ судомъ. Но послѣдній призналъ таковое подсуднымъ не себѣ, а «разсудку его кор. милости» (153).

На церковь Гудеевскую земяне Волковыскаго повѣта Соболевскіе и Сезеневскіе въ 1628 году, въ виду того, что при названной церкви или въ ней попогребены тѣла ихъ предковъ и родителей—на вѣчное поминовеніе дали застѣнокъ изъ им. Мильковщины, волков. пов., между дер. Алеховичи и Ковали (175).

Въ мѣст. **Довечеровичахъ,** близъ Дрогичина церковь уніатская въ честь Пречистой Богородицы была заложена въ 1623 году Яномъ-Владиславомъ Невельскимъ, намѣстникомъ воеводы Виленскаго Льва Сапѣги, по распоряженію послѣдняго. Церковь была украшена новыми образами, на звонницѣ повѣшены колокола, пріобрѣтена ризница, книги. Подданные Довечеровской волости купили для священника домъ, въ мѣстечкѣ было отведено четыре плаца и на пашню двѣ волоки и подданный (155).

Въ сел. **Дрегловѣ,** Мельн. п., уніатская церковь въ честь безпорочнаго зачатія Пресв. Дѣвы Маріи была построена женой короннаго подскарбія Софіей Даниловичъ. Подъ постройку церкви былъ отведенъ плацъ, на усадьбу священника двѣ волоки земли, и къ этому три подданныхъ съ ихъ землей и повинностями. Приходъ сей церкви былъ ограниченъ деревнями: Дреглово, Ложки, Квасовка, Перещовки, Приходиска и Загайки (273). Маршалокъ коронный Лука Опалинскій въ 1659 г. 5 авг. подтверждаетъ право мѣстнаго священника неплатить никакихъ поборовъ съ церковныхъ волокъ (286).

Въ г. **Дрогичинѣ,** въ XVI вѣкѣ были православныя церкви Ильинская и Никольская. Для исторіи каждой изъ этихъ церквей въ настоящемъ томѣ дается по нѣсколько документовъ.

1) При *Ильинской* церкви въ половинѣ XVI вѣка были священниками сначала о. Иларіонъ, а затѣмъ о. Игнатій. Изъ нихъ первый, владѣя церковнымъ огородомъ, продалъ его нѣкоему Ждану Орлику, который продалъ его «ста-

рому войту Николаю» и отъ послѣдняго въ 1550 г. за 6 копъ грош. польск. пріобрѣлъ этотъ огородъ новый Ильинскій свящ. о. Игнатій (50).

2) За *Никольской* церковью по дарственной въ 1626 г. мѣщанина Продило закрѣпленъ наслѣдственный участокъ земли подъ постройку церкви и на дѣла благочестія («sub arce piaque opera ejusdem ecclesiae») (168). Въ 1628 г. священникъ Николаевской церкви (ritus graeci) о. Стефанъ Кучинскій получилъ отъ мѣстныхъ мѣщанъ закладную на участокъ земли на Забужьи, прозываемый «Гармончинскимъ» (173). Въ 1639 году священникъ той же Николаевской церкви. ritus graeci купилъ у одного мѣстнаго мѣщанина его волоку земли, въ 3 поляхъ, за 300 флорин. пол. (208) и получилъ по дарственной отъ другого мѣщанина участокъ подъ названіемъ «Крупички» въ 6 морговъ и 2 прута (209). 1641 г. 7 ноября св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ и *братство* при ней получили по дарственной отъ мѣщанъ г. Дрогичина участокъ земли съ огородомъ на улицѣ Русской, прозываемые «Ворониковскими» (218). Распорядителями этого участка называются ея священникъ и братство (219). Въ 1642 г. священникомъ этой церкви, которая была именно православной, состоялъ о. Стефанъ Кучинскій, женатый на мѣстной дрогичинской уроженкѣ Аполлоніи Ивановнѣ Скіянъ. Послѣдняя по дарственной, отъ 11 февраля 1642 г. получила отъ матери усадьбу въ г. Дрогичинѣ (№ 219 и 221), и затѣмъ 16 февраля 1643 г. пивоварню (braseatorium) съ участкомъ («Яришовскій») земли и фруктовыми деревьями, который лежалъ возлѣ дороги изъ г. Дрогичина на мельницу, между участками съ одной стороны наслѣдниковъ Альберта Костковича и съ другой—Дрогичинскаго монастыря (№ 222). Въ 1643 г. между тѣмъ же свящ. о. Кучинскимъ и мѣщаниномъ Даніиломъ Баумомъ была произведена замѣна участковъ въ г. Дрогичинѣ, при чемъ первый уступилъ участокъ «подъ поповой горой», а получилъ такъ наз. «Серовчинскій» у рѣки Буга (223). Св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ въ 1644 году, находилась въ состояніи, требовавшемъ значительнаго ремонта. 11 іюня с. г. король Владиславъ IV укрѣпляетъ эту церковь пожизненно за свящ. Стефаномъ Кучинскимъ Кучковскимъ и предоставляетъ ему ремонтировать таковую по своему усмотрѣнію. При церкви этой были «грунты, лѣса, боры, гаи, поля, огороды, пашни, пруды, подданные» (233). Въ 1646 г. священникомъ этой церкви былъ тотъ же о. Стефанъ Кучковскій. Онъ занимался денежными дѣлами (243). Въ 1648 г. вдова Анна Пескеликова за воровство утвари изъ Николаевской Дрогичинской церкви присуждена Дрогичинскимъ магистратомъ (въ засѣданіи войтовскаго и ратманскаго уряда) къ смертной казни. Церковь была обворована въ ночь съ 20 на 21 сентября 1647 г. Были похищены: священническая риза

крестъ серебряный, альба, свѣчи 4 большихъ, свѣчъ малыхъ «ручныхъ» двадцать, черное облаченіе, погребальное покрывало, тувальня (полотенце) съ краснымъ шитьемъ, тувальня съ широкой черной вышивкой, тувальня такая же вышитая по канвѣ, третья—также широкая, завѣса изъ тонкаго полотна (rąbek) съ красной каймой, простыня широкая, платокъ бѣлёный, крестикъ отъ крестильнаго ящика съ фляшкой, денегъ 10 зл. изъ кружки и разныя облаченія, пріобрѣтенныя на средства братчиковъ (254). Въ 1649 г. при той же церкви былъ священникомъ о. Стефанъ Кучковскій и велъ дѣло съ нѣкіимъ Христофоромъ Чапскимъ (проз. Пастусикъ) о пропажѣ поросенка (255).

3). *Пречистенская* церковь въ г. Дрогичинѣ, отмѣчена также значительнымъ количествомъ документовъ. Въ 1539 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Лука подарилъ своему сыну Карпу участокъ земли, купленный имъ у нѣкоей Феди Майковичъ (34). Въ 1543 г. протопопъ Пречистенской ц. купилъ у мѣстнаго жителя Глечевича огородъ (38). Въ 1548 г. священникъ Дрогичинской Спасской церкви Иванъ совмѣстно со своей супругою Маріей купилъ въ г. Дрогичинѣ у мѣстнаго мѣщанина участокъ земли за 2 копы грош. (45). Въ 1549 г. священникъ г. Дрогичина о. Силуянъ выдалъ Дрогичинскому земскому судьѣ Матвѣю Галянковскому обязательно на 7½ копъ польск. грош. Это обязательство было дано 11 марта, а отъ 20 мая того же 1549 года указанный судья Матвѣй Галянковскій выдалъ священнику о. Силуяну презенту на церковь, фундованную его предшественниками. Въ 1557 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартинъ (Мартіанъ) купилъ у одного Дрогичинскаго мѣщанина, Залѣсскаго, волоку земли, прилегавшую къ причтовой пашнѣ, за 40 копъ грош. польск. (59) и у другого мѣщанина Щдерейки плацъ земли на горѣ за 6 копъ грош. польск. (60).

Въ г. Дрогичинѣ церковь во имя Пресвятой Богородицы «закону греческаго» «отъ немалаго часу» стояла на извѣстномъ мѣстѣ и къ ней была надана земля «Рогавоцкая», 2 волоки 4 морга. Королевскій ревизоръ Дмитрій Сапѣга приказалъ перенести ее на другое мѣсто и священнику переселиться на другую усадьбу. Мѣстный священникъ обжаловалъ это ревизорское распоряженіе. Король Сигизмундъ 1563 г. 12 іюля далъ грамоту въ отмѣну приведеннаго распоряженія. Вслѣдствіе сего 8 сентября 1563 г. ревизоры сдѣлали новый ограничительный актъ и утвердили за священникомъ прежнее владѣніе. При этомъ священникъ освобожденъ отъ уплаты податей и повинностей, но поставлено условіемъ «потера (молитвы) даромъ учити у церкви, дѣти крестити, вѣнчати и мертвыхъ до гробу проводити» (66). Въ 1565 г. сынъ Карпа Попови-

ча—Иванъ подарилъ означенному же священнику о. Мартіану участокъ земли въ г. Дрогичинѣ, съ постройками, подъ названіемъ «Мелешинскій» (67). Въ 1566 и 1567 г. означенный Пречистенскій свящ. о. Мартіанъ пріобрѣлъ покупкой плацъ съ постройками отъ мѣщанокъ Дрогичинскихъ—Оксиньи и Марины. (68, 70) и сѣножать отъ священника Воскресенскаго (71). Въ 1614 году церковь эта пострадала отъ пожара (149). Въ 1623 г. мѣщане супруги Серовки подарили ей свой наслѣдственный участокъ земли съ садами, на русской сторонѣ въ Дрогичинѣ (158).

4) Въ Забужной части г. Дрогичина была церковь *Спасская*. Къ Спасской русской церкви, на Забужьи, въ 1599 году поступилъ священникъ Ермола Суслевскій, и былъ формально введенъ во владѣніе землей, наданной названной церкви при генеральномъ размежеваніи Дрогичинскаго повѣта (115). Въ 1623 г. священникъ русской Спасской ц. о. Іеронимъ Чудовскій получилъ передаточную запись отъ мѣщ. Супрана на участокъ земли «Гутовскій» въ суммѣ 9 копъ грош. польск. (157). Въ 1624 г. мѣщане Дрогичинскіе русской Забужной стороны записали на Спасскую церковь серебра 2 грывни на кадильницу, два огорода и «на построеніе шпиталя» при этой церкви 60 штукъ бревенъ (159). Въ 1627 г. на церковь Забужную «обряда греческаго» мѣщане Гощикъ и Жолковскіе подарили свой участокъ земли съ садомъ (171). Въ 1647 таже церковь при монастырѣ получила волоку земли «Сѣровчинскую» (250). При этой Спасо-Преображенской церкви былъ монастырь братства русскаго. Въ г. Дрогичинѣ, въ Забужной части, священникъ Преображенской ritus graeci церкви, по дарственной мѣстныхъ гражданъ—мѣщанъ, въ 1638 г. получилъ два участка Сапѣжинскій (или Гостинный) и Ситчинскій (или Пневскій) (207). Въ 1641 г. отъ 3 апрѣля другой мѣщанинъ совершаетъ дарственный актъ въ пользу монастыря при Преображенской церкви и братства при ней и даетъ участокъ прозываемый «Буславчинскій» въ пять морговъ (214) Въ 1641 г. игуменомъ Дрогичинскаго монастыря за р. Бугомъ былъ пресвитеръ Пахомій Пацковскій, какъ видно изъ донесенія 16 іюля по дѣлу о захватѣ части луга, принадлежащаго городу, (216) и довѣренности отъ 7 ноября т. г. на веденіе гражданскихъ дѣлъ по монастырю (217). Въ 1657 г. во время нашествій на Подляшье шведовъ, венгровъ, козаковъ и др. непріятелей, по заявленію монаховъ Дрогичинскаго Преображенскаго православнаго монастыря отъ 29 января 1659 года, погибли всѣ важнѣйшіе документы этого монастыря, какъ то: фундуши, различные крѣпостные акты, дарственныя и др. (290). Въ 1661 г. игуменъ Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомій Пацковскій со-

ставилъ актъ отреченія отъ игуменства въ семъ монастырѣ въ пользу о. Евфимія Сикорскаго. Въ этомъ документѣ, подписанномъ 18 октября 1661 г. кромѣ о. Пахомія еще девятью лицами, содержится наставленіе преемнику: «оберегать Бога отцовскаго и цѣлость монастыря и монастыремъ управлять въ согласіи съ братіей монастыря и свѣтскимъ братствомъ. Къ документу подписались: Смиренный іеромонахъ Пахомій Пацковскій игуменъ монастыря Дрогичинскаго. Смиренный іеромонахъ Бонифатій Гецевичъ. Іосифъ Бережанскій—возитаторъ провинціальный монахъ — Варлаамъ Левикъ. Монахъ—Елисей Громыка. Монахъ, (regularis) о. Тефилага Грумаковичъ. Старшій братъ Янъ Рускевичъ. Стефанъ Одоевскій. Леонтій Михаловскій (291).

Въ томъ же г. Дрогичинѣ, на предмѣстьи, существала церковь *св. Троицы.* Она была сооружена «за давныхъ часовъ» (285). Въ 1542 г. свящ. Дрогичинской св. Троицкой церкви Ѳеодоръ Александровичъ, имѣвшій наслѣдственную недвижимую собственность въ сел. Море—Творково, среди другихъ участковъ, ее подарилъ земянину (nobili) изъ того же селенія (36). Въ 1563 г. по распоряженію кор. Сигизмунда Августа церковь была надѣлена землей—2 волоки и 8 морговъ, огородами и десятиной съ двухъ селеній—Хроловичы и Синевицы. Въ 1659 году 9 іюня митроп. Кіевскій Діонисій Балабанъ издалъ грамоту съ разрѣшеніемъ основать при этой церкви женскій общежительный монастырь. Основателемъ сего монастыря были инокъ Дрогичинскаго же мужскаго монастыря Варлаамъ Левикъ. Онъ своими средствами и трудами привелъ въ надлежащій видъ св. Троицкую церковь, которая по случаю военнаго раззоренія пришла въ упадокъ. Митрополитъ въ своей грамотѣ говоритъ, что это разрѣшеніе онъ даетъ по соглашенію съ епископами: Винницкимъ, Перемышльскимъ и Самборскимъ—Антоніемъ Зельборскимъ и Львовскимъ Арсеніемъ, и что основатель монастыря инокъ Варлаамъ надъ названнымъ монастыремъ и инокинями не имѣетъ никакой власти, что непосредственное завѣдываніе симъ монастыремъ возложено на игумена Дрогичинскаго мужскаго монастыря (285).

За г. **Дрогичиномъ,** въ XVI вѣкѣ находилась православная церковь св. *Варвары.* Въ 1588 г. она подверглась ограбленію. Какой то Андрей Поповичъ совершенно опустошилъ эту церковь, забравъ изъ нея священныя облаченія и утварь. Антиминсъ былъ затѣмъ найденъ и доставленъ Дрогичинскимъ мѣщаниномъ Андреемъ Вардачемъ (97).

Въ с. **Дружиловичахъ,** Пин. п., церковь во имя св. Николая была надѣлена княземъ Юріемъ Семеновичемъ изъ «своей выслуги» «на господаре

вел. королѣ», именно ей дано: 1) въ Дружиловичахъ—подданный совсѣми «данями» и «дачками», а кромѣ того десятина, 2) въ Достоевѣ,—«земля полазная и съ пашнею»; 3) въ Мотоли,—3 ведра меду; и 4) въ Довировичахъ,—2 ведра меду (55). Имя князя Юрія Семеновича Пинскаго показываетъ, что приведенное наданье было совершенно въ половѣнѣ XV в. [1]). Въ 1555 г. древнее земельное наданіе было обмѣнено, съ согласія королевскихъ ревизоровъ, на новый надѣлъ и скрѣплено актомъ 4 декабря 1555 г. Изъ этого акта ревизоровъ видимъ, что священникъ Дружиловичской церкви имѣлъ въ Дружиловичахъ и въ Мотоли земли пахатной 4 вол. 9 морг. и 1 прутъ и луговой 13 морг. 2 прута. Въ замѣнъ онъ получилъ 5 волокъ земли (56).

Въ м. **Дубровкѣ**, Пинск. п., церковь св. Пятницы существовала за долго до Брестской уніи. Къ половинѣ XVI вѣка она имѣла подданнаго, который давалъ 13 ведеръ меду и 68 грошей «старую данину» у Велени. Къ этой данинѣ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій уже спеціально «на монастырь» записалъ Пятницкой церкви очень значительный фундушъ, а именно: дворецъ въ с. Крупой съ пашней, мельницей и 4 семьями подданныхъ, двухъ паробковъ,—«штобы вѣчно двѣ сохи ходили», далѣе—полколоды меду у Сеховахъ, озеро Уколку, и кромѣ того—десятую рыбу съ невода, десятину съ городской пашни, десятую мѣрку съ городской мельницы. Условіемъ ставится, чтобы игуменъ держалъ тамъ «общинку» и кормилъ 12 человѣкъ братіи и поминовеніе творилъ о родителяхъ фундатора и о немъ самомъ. Это наданіе было совершено княземъ Иваномъ (Янушомъ) Юрьевичемъ Гольшанскимъ, самымъ старшимъ изъ 12 дѣтей князя Юрія Ивановича Гольшанскаго Дубровицкаго. Жизнь его падаетъ на первую половину XVI в. († 1549 г.) [2]). 15 индикта, которымъ датированъ этотъ актъ. приходится на 1542 г. или на 1528 годъ. Что именно этотъ, а не другой, болѣе ранній князь Гольшанскій съ тѣмъ же именемъ Иванъ Юрьевичъ († 1481) [2]), былъ совершителемъ настоящаго акта,—подтверждается другимъ актомъ, явленнымъ рядомъ въ книгѣ Пинск. гродскомъ судѣ № 13,004. У князя Ивана Юрьевича было нѣсколько сестеръ—изъ которыхъ одна—Ганна Юрьевна Гольшанская была за Олизаромъ Кирдеемъ, а другая за Михаиломъ Тихоновичемъ Козинскимъ. Эта подробность при справкѣ съ генеалогіей князей Гольшан-

[1]) Wolf—Kniaz. Lit. Rus., str. 367,—несомнѣнно ссылается на королевскую привилегію по книгѣ „записей“ въ метр. Литов. на означенныя имѣнія и при этомъ говоритъ, что этотъ князь скончался безъ потомства, почему его владѣнія достались въ королевскую казну.

[2]) Wolff—Kniaz. Lit.-Rus. str. 110.

[3]) Тамъ-же str. 107.

скихъ по Вольфу [1]) не оставляетъ въ томъ никакого сомнѣнія. У Вольфа мы читаемъ что княжна Ганна Юрьевна Гольшанская действительно была замужемъ за Кирдеемъ Олизаромъ Мыльскимъ (1558—1585), а за Козинскимъ Михаиломъ Тихоновичомъ была замужемъ 2 бракомъ—Марія Юрьевна Гольшанская (1552—1570) бывшая третьимъ бракомъ, съ 1571 г. за извѣстнымъ княземъ Андреемъ Курбскимъ. Такъ какъ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій скончался безъ потомства [2]), то его Дубровское имѣніе перешло по раздѣлу къ двумъ сестрамъ, только что упомянутымъ. Ими прежній фундушъ Дубровицкой церкви подтверждается и пріумножается. Такъ сохранился актъ 15 мая 1587 года, изъ котораго видно, что священнику Пятницкой церкви записывается сверхъ всего перечисленнаго ежегодная денежная выдача въ день св. Спаса по копѣ грош. литовскихъ (т. е. ок. 7 руб.) (96).

Въ с. **Еремичахъ**, Слуцк. п., 1582 г., 15 октября, князь Александръ Слуцкій [3]) надѣлилъ фундушемъ Рождество Богородицкую церковь. Эта церковь уже существовала, но при ней не было никакихъ угодій. Быть можетъ, до означеннаго 1582 года, при ней не было и особаго священника. Князь Слуцкій Александръ вручаетъ эту церковь священнику о. Лаврентію Емельяновичу Мелеховичу, надѣляетъ ее земельными угодьями, надавъ: огородъ подлѣ имѣнія, земли три волоки, вступъ въ лѣсъ на постройки, дрова и для постановки ульевъ и, кромѣ того, ежегодно къ храмовому празднику Рождества Богородицы разрѣшается сытить 20 ведеръ меду. Въ эту же пору, несомнѣнно, былъ образованъ и приходъ Еремичскій, къ которому приписаны деревни: Загольное, Неволоже, Смольгово, Юшковичи, Заболотье, Чеченье, Обчино великое и малое и половина людей въ Костынкахъ. Церковь и приходъ дается въ наслѣдственное священство фамиліи о. Лаврентія Мелеховича, «пока станетъ ихъ фамиліи», если будутъ у него потомки, правоспособные къ принятію іерейства. Въ наданьи имѣется обычная прибавка—обязательство для священника—поминовенье фундаторовъ, обязанность пристойно жить и пасомыхъ овецъ учить пути Божію (87).

Въ с. **Жерчицахъ**, Мельн. п., церковь существовала до уніи. Въ 1583 г. священникъ Жерчицкой церкви продалъ Мельницкому бурмистру пшеницу, собранную

---

[1]) Тамъ-же str. 112—115.

[2]) Тамъ-же str. 110.

[3]) Нужно полагать, что это никто другой, какъ князь Александръ Юрьевичъ Олельковичъ, третій изъ сыновей Юрія Семеновича († 26 іюня 1591 г.). Wolff, Kniaziowie Lit.-Ruscy str. 334.

имъ въ качествѣ десятины съ сел. Жерчицъ за годъ, а кромѣ того мельницкому еврею 18 корцовъ пшеницы (90). Въ 1662 г. священникомъ при сей церкви былъ о. Ипатій Федоровичъ (293). Въ 1658 г. новый владѣлецъ им. Поканева, Жерчицъ и Островка королевскій покоевый дворянинъ Станиславъ Кароль Лужецкій установилъ десятину въ пользу настоятелей Мелейчицкаго костела съ означенныхъ имѣній, при чемъ его подданные въ Поканевѣ и Жерчицахъ обязывались ежегодно вносить по 1 копѣ жита и по одной копѣ ярины безъ различія будетъ-ли то православный или р.-католикъ («lubo Rusinow, lubo katolikow (281).

Въ с. **Жолкини**, Пинск. п., церковь св. Спаса существовала еще въ XV вѣкѣ, какъ можно видѣть изъ слѣдующаго дѣла 1509 г. Подданные князя Федора Ивановича Ярославича изъ с. Жолкини пожаловались означенному князю на священника Лопатской церкви, въ томъ, что послѣдній вторгнулся въ ихъ «отчину—пчолми, бортею и иншими входы». Для разбора жалобы князь Феодоръ Ивановичъ назначилъ «смѣстный» судъ «съ нареченнымъ епископомъ Пинско-Туровскимъ Арсеніемъ». Предъ этотъ судъ предсталъ отвѣтчикъ и жалобщики. Священникъ показалъ, что тамъ, въ Жолкини было его дворище—усадьба съ пашней и бортями.—Жалобщики Жолкинцы отрицали это и утверждали, что священникъ завладѣлъ «вписными нивками и вписными бортями». Судъ, по разсмотрѣніи дѣла, присудилъ священнику пользоваться только урочищемъ, подъ названіемъ «*Лесщиный островъ*», гдѣ онъ имѣлъ косить, пахать, ставить сѣтки и капканы для ловли звѣрей, хмѣль драть и «цитву (?) садить». Священнику была выдана грамота съ прописаннымъ опредѣленіемъ (8). Изъ документа 1556 г. 18 ноября видно, что древній земельный надѣлъ священника этой церкви въ количествѣ 1 волоки, 19 морговъ и 21 прута, былъ освобожденъ ревизорами отъ ежегодныхъ податей въ казну «до воли и ласки» короля (58). Затѣмъ, согласно ходатайству священника, король Сигизмундъ-Августъ отъ 25 іюня 1568 г. повелѣлъ дать въ томъ же селѣ 10 морговъ и 9 прутовъ. Изъ этого документа выясняется любопытная подробность, что «вездѣ ку церквамъ» установился обычай («давать двѣ волоки (72).

Въ сел. **Истокѣ**, близъ г. Волковыска, церковь православная во имя Животворящаго Креста сооружена въ половинѣ XV вѣка. Основателемъ ея былъ священникъ Семенъ Прохоровичъ Чаплеевскій. Онъ, какъ самъ свидѣтельствуетъ въ своемъ завѣщаніи (XV в.), поставилъ эту церковь и соорудилъ «своимъ властнымъ коштомъ и накладомъ, за позволеньемъ жены Михаила Нацевича и

мужей господарскихъ Волковыскихъ, съ благословенія митрополита Александра». Тотъ же свящ. Чаплеевскій купилъ пахатную землю къ этой церкви при рѣкѣ Сточкѣ, недалеко отъ р. Зельвы и р. Зельдыни, на 25 бочекъ «ратушныхъ» и на той землѣ осадилъ подданныхъ. Послѣ о. Чаплеевскаго церковь Воздвиженская и ея фундушъ перешли къ сыну строителя—также священнику—о. Кипріану. Крайне важно установить время совершенія этого духовнаго завѣщанія. Оно датировано «1443 г., 9 марта, индикта шостого». Индиктъ поставленъ вѣрно. Но обращаясь къ названнымъ въ документѣ лицамъ, по нашему крайнему разумѣнію, должно предположить, что въ этой датѣ должна быть сдѣлана поправка.—Такъ прежде всего обращаетъ вниманіе указаніе о. Чаплеевскаго, что онъ получилъ благословеніе на созданіе храма Воздвиженія Креста Господня на Истокѣ равно какъ и былъ поставленъ во священника, почему и получилъ ставленную грамоту ни отъ кого другого, а «отъ митрополита Александра». Въ каталогахъ митрополитовъ западно-русскихъ этого имени мы не встрѣтили. Обращаясь далѣе къ другимъ примѣтамъ, мы находимъ здѣсь также указаніе, во-1-хъ, на то, что сооруженіе церкви произошло по разрѣшенію «пани *Михаловой Нацевичовой*» и-во-2-хъ, что писалъ данное духовное завѣщаніе «слуга пана *Войтеха Клочки* Марціанъ Ясковичъ Полонскій». Михаилъ Нацовичъ упоминается Бонецкимъ въ его книгѣ „Poczet rodów", въ качествѣ строителя и фундатора костела въ Зельвѣ въ 1470 г. [1]). Отсюда можно заключить, что онъ былъ живымъ еще въ эту пору. Между тѣмъ, ссылка нашего документа, датированнаго 1443 годомъ на одну «паню Михалову Нацевичову», т. е. на жену сего Михаила Нацевича, обычно должно свидѣтельствовать о томъ, что означеннаго мужа ея уже не было въ живыхъ. По Бонецкому Нацъ (Начко) на сеймѣ въ Городлѣ 1413 г. получилъ гербъ Доливу. Въ 1441 г. онъ былъ старостой Брестскимъ, а въ 1451 г.—троцкимъ каштеляномъ [2]). Очевидно его сынъ Михаилъ долженъ былъ жить и дѣйствовать во второй половинѣ XV в. Это соображеніе склоняетъ наше мнѣніе въ сторону нѣсколько болѣе поздняго написанія даннаго документа, нежели показано въ датѣ. Къ этому еще болѣе склоняетъ насъ упоминаніе документа—о Войтехѣ Клочкѣ. Войтехъ Яновичъ Клочко является однимъ изъ близкихъ придворныхъ лицъ страдалицы-княгини Елены Ивановны. Онъ въ 1493 г. въ званіи намѣстника Утянскаго ѣздилъ посломъ въ Москву. Въ слѣдующемъ 1494 году—онъ вторично ѣздилъ въ Москву и со

---

[1]) Poczet rodów str. 196.

[2]) Тамъ-же.

времени бракосочетанія княгини Елены Ивановны впредь до ея смерти въ 1513 г. былъ при ней въ должности «охмистра». Умеръ В. Я. Клочко въ 1514 году [1]). Отсюда, съ тѣмъ большимъ правомъ заключаемъ, что дата интересующаго насъ документа должна быть нѣсколько отодвинута къ концу XV вѣка. Имѣя въ виду, что индиктъ 6 падаетъ на годы—1443, 1458, 1473, 1488, 1503 мы считали бы наиболѣе соотвѣтствующимъ приведеннымъ показаніемъ отнести настоящее завѣщаніе къ 1473 году. Что же касается имени митрополита Александра, то вопросъ о немъ должны считать пока открытымъ. Но едва ли это можетъ служить серьезнымъ основаніемъ чтобы считать этотъ документъ въ отношеніи подлинности подлежащимъ сомнѣнію.

Въ с. **Каменѣ**, Минск. г., церковь во имя св. Тройцы существовала до уніи Въ 1593 г. она была фамильною церковью мѣстныхъ помѣщиковъ Садовскихъ. Въ своемъ завѣщаніи 19 іюля 1593 г. Мартинъ Васильевичъ Садовскій дѣлаетъ распоряженіе, чтобы въ этомъ храмѣ съ правой стороны былъ сдѣланъ склепъ для погребенія его. Онъ же завѣщалъ пріобрѣсть колоколъ за 10 копъ грошей литовскихъ «ку поднесенью тѣла Христова» (106).

Въ г. **Кобринѣ**, Петропавловская церковь существовала гораздо раньше 9 февраля 1463 года. Отъ этого времени сохранилась напечатанная въ настоящемъ томѣ грамота княгини Кобринской, жены князя Семена и ея сына Романа, которой они даютъ своему слугѣ Богдану Іудовичу за его службу, «что ёнъ уховавъсе, служачы у князя моего и насъ» и его преемникамъ церковь свв. Петра и Павла въ г. Кобринѣ со всѣми приходами и доходами и со всѣми пашнями, десятинами засѣвами, церковнымъ плацомъ, съ огородомъ въ 15 прутовъ въ концѣ означеннаго плаца, на Черевачицкой улицѣ пять отдѣльныхъ плацовъ, «якъ здавна и зо всимъ, какое предъ тымъ по старому служило до церкви свв. апп. при старомъ попи Петровскимъ на имя Пацѣ, также дали есьмо со всѣми поемщинами и засидниками и съ роспустами». Изъ этого документа видно, что въ 1463 г. были при ПетроПавловской ц. въ г. Кобринѣ священникъ Пацъ и что въ означенномъ году эта церковь была отдана нѣкому Богдану Іудовичу (3).

Дѣйствительно, какъ можно видѣть изъ книги «Wolfa Kniaziowie Lit.—Ruscy» [2]) въ XV вѣкѣ жилъ князь Семенъ Романовичъ Кобринскій. Онъ былъ женатъ на княжнѣ Гольшанской Ульяніи Семеновнѣ. Около 1460 г. князь Семенъ Романовичъ умеръ и оставилъ жену, сына Ивана и двухъ дочерей. Г. Вольфъ

---

[1]) Boniecki—Poczet rodów str. 130.

[2]) Woilf—Kniaziowie Lit. Ruscy str. 162.

указываетъ и существованіе приведенной записи на имя Богдана. Въ XV же вѣкѣ, князь Иванъ Семеновичъ Кобринскій [1]) († 1490 г.) надѣлилъ монастырь св. Спаса, въ Кобринѣ, наданіемъ двухъ земель—Постригачевской и Хильчевщины—и это наданье записалъ въ Евангеліи. Но его жена, перешедшая въ р.-католичество, хотя не имѣла никакого права на Кобринъ, отняла тѣ двѣ земли у прав. монастыря и дала нѣкоему Миколаю Зембоцкому и только по жалобѣ архимандрита этого монастыря, король присудилъ эти земли снова монастырю. (35).

Въ г. **Коднѣ**, существовала въ XV вѣкѣ, церковь во имя св. арх. Михаила, сооруженная мѣщанами коденскими «закону греческого». Въ документѣ настоящаго тома сообщается интересная подробность, касающаяся сооруженія этого храма. Воевода подляшскій, маршалокъ и секретарь короля, Иванъ Семеновичъ Сапѣга «осаживалъ» мѣсто Коденское. Въ тотъ часъ разсказалъ его милость мѣщанамъ всѣмъ закону греческаго, абы збудовали въ местѣ Коденскомъ церковь св. Михаила. Какъ же оные мещане подле разсказаня е. м. такъ учинили,—збудовали церковь,—е. м. встановилъ въ той церкви попа «Федора», мѣщанъ коденскихъ обязалъ въ пользу означеннаго священника ежегодно въ осень, послѣ окончанія жатвы, давать по одной копѣ жита. А кромѣ того священнику были отведены земельныя угодья—полторы волоки земли и три «сѣножатки». Фундушъ былъ скрѣпленъ особымъ «листомъ», выданнымъ свящ. Феодору. Въ 1500 году этотъ фундушъ былъ подтвержденъ сыновъ Ивана Сапѣги, Павломъ Ивановичемъ. При этомъ не лишнимъ будетъ отмѣтить, что Павелъ Ивановичъ Сапѣга подписываетъ документъ по-русски и условіемъ ставитъ, чтобъ «службу Божію въ той церкви служили за предки и отца нашого души Бога молили и дѣтей моихъ здоровье и всѣхъ *православныхъ* христіанъ» (5).

Въ **Козерадахъ**, Мельн. п., церковь упоминается въ XVII вѣкѣ. Отъ 1652 г. 23 января имѣется квитанція Мельницкаго земскаго писаря и поборцы на имя священника Козерадскй церкви, о. Луки Ярофеевича въ томъ, что этотъ послѣд-

---

[1]) Кн. Ив. Сем. Кобринскій былъ женатъ на Θеодорѣ Ивановнѣ Рогатынской. Вмѣстѣ съ супругой князь Ив. Сем. совершилъ рядъ наданій на правосл. церкви и монастыри. Послѣ смерти мужа княгиня Θеодора, какъ свидѣтельствуетъ настоящій документъ, приняла р.-католическую вѣру и приняла имя Софіи. Это было въ 1507 г. (Wolff—„Kniaziowie Lit.-Rusy" 163—4) и совершилось подъ вліяніемъ ея замужества съ паномъ Пацомъ. Схоронивъ этого мужа въ 1508 г. она вышла въ 3-ій разъ замужъ за Николая Радивилловича, который умеръ въ 1509 году и умерла безпотомства въ 1512 году.

ній уплатилъ съ волоки церковной три золотыхъ, «побора шестого, за 4-й срокъ» (266).

Въ с. **Кольчицахъ**, Бобр. у., надъ р. Птичемъ церковь была до половины XVI вѣка. Къ 25 августа 1560 здѣсь уже было двѣ церкви: св. Спаса и св. Николая и священникомъ при нихъ былъ Вавило Самойловичъ. Послѣдній издавна владѣлъ 16 полями и 6 сѣножатями «тое всее земли оромое на тую церковь на 50 бочокъ - девять на одинъ змѣръ—сѣножати 54½ воза» (64).

Въ с. **Корницѣ**, Мельн. п., церковь и при ней приходъ существовалъ въ XVI вѣкѣ. Въ 1609 г. православный священникъ Корницкой церкви, долженъ былъ вести процесъ съ мѣщанами м. Высоцка по дѣлу о проданной его паробкомъ соли (124). Въ 1662 г. здѣсь былъ приходъ (293).

Въ селѣ **Коссовѣ**, Мельн. п., церковь существовала задолго до уніи. Въ 1530 г. свящ. русской ц. св. Маріи о. Игнатій былъ введенъ во владѣніе полемъ Ганчишки, которое было ему отведено колляторами (22). Въ 1609 г. эта церковь называется русской, греческаго обряда. По продажной отъ Лядскихъ, вмѣстѣ съ прочимъ недвижимымъ имуществомъ эта церковь перешла въ означенномъ году въ руки каштеляна Варшавскаго, старосты Кобринскаго и Осѣтинскаго, Станислава Варшицкаго, со всѣми ся принадлежностями, вмѣстѣ «съ правомъ патроната по отношенію къ названной церкви и къ попату или клиру этой церкви» (136).

Въ с. **Кочеранахъ**, Бобр. у., церковь существовала до уніи. Земянскій Тризна Петръ, согласно своему ходатайству, 9 мая 1591 года получилъ грамоту кор. Сигизмунда III, которою утвержденъ въ должности священника въ Никольской церкви, села *Кочеранъ*, Бобруйскаго староства, за рѣкою Березиной, нѣкто Гавріилъ Костка, очевидно не имѣвшій еще священническаго сана, и подтверждены всѣ наданья, сдѣланныя предками его королями, а именно въ отдѣльномъ обрубѣ—2 волоки, 1 моргъ и 153 шага и сѣножати 61 моргъ и 284 шага. Священникамъ означенной церкви предоставлено право безплатнаго помола, рыбной ловли въ рѣкахъ и озерахъ, боброваго гона, охоты въ лѣсу за звѣрями. Въ документѣ указывается, что «преосвященному архіепископу митрополиту» предоставляется право къ означенному храму «презентовать» и пресвитерами утверждать годныхъ лицъ. (101). [1])

---

[1]) Въ этой грамотѣ встрѣчаемъ чрезвычайно любопытное выраженіе: „симъ нашымъ (Сигизмунда III) листомъ приви ейнымъ подтверждаемъ вольности попомъ одъ початку вѣры святой православной уніацкой“... Грамота писана 9 мая 1591 года. Значитъ для Сигизмунда III и тѣхъ лицъ, которыя были при немъ и участвовали въ совершеніи означенной грамоты было ясно, что начало уніи уже положено.

Въ м. **Крайскѣ**, Минск. п., при сліяніи рѣки Виліи и Кобылянки, церковь существовала до уніи. Въ концѣ XVI вѣка Крайскъ принадлежалъ витебскому воеводѣ Юрію Носиловскому и перешелъ отъ него по раздѣлу его дочерямъ—Ядвигѣ по мужу—Остиковой и Щасной—Марушѣ, бывшей замужемъ за княземъ Юріемъ Збаражскимъ. Въ 1590 году церковь осталась въ общемъ владѣніи помянутыхъ владѣлицъ (100). Въ инвентарѣ 1593 года говорится: «при мѣстечку Крайскомъ церковь русская, попъ при той церкви, звонъ, клепадло» и указано, что при церкви имѣется земельный надѣлъ (105).

Въ с. **Красносельѣ**, Мин., п., церковь существовала до уніи. Она называлась Воскресенской и съ давняго времени имѣла, между прочимъ, земельный надѣлъ отъ нѣкоего Флоріана Матысовича Вильдунка подъ названіемъ «Вильдунковщина», въ количествѣ 25 морговъ. Въ 1569 году состоялась замѣна «Вильдунковщины» съ согласія державцы Красносельскаго князя Стефана Андреевича Збаражскаго—на 27 морговъ и 7 прутовъ, прилегавшихъ къ церковной землѣ (73). Въ 1600 г. церковь Воскресенская получила новый земельный надѣлъ, въ отмѣну за прежній, который былъ отданъ земянину Нининскому. Отъ церкви взято 24 морга, 16 прутовъ и 6 прутиковъ. Взамѣнъ отъ упомянутаго Нининскаго получено такое же количество земли въ сел. Осовцѣ (117)

Въ с. **Креслинѣ**, Мельн. п., церковь существовала задолго до уніи. Въ 1538 г. свящ. Креслинской ц., о. Несторъ взялъ закладную въ суммѣ 30 «оссимковъ» на им. Струссы отъ сыновей зем. Іоанна (33).

Въ с. **Крошинѣ**, Новогруд. у., церковь [1]) «вѣры русской уніатской» была вновь сооружена и надѣлена фундушемъ по распоряженію князя Доминика Николая Радивила въ XVII вѣкѣ. Въ 1623 г, 11 августа, былъ составленъ экономомъ кн. Радивила фундушовый актъ, по которому на эту церковь былъ отведенъ плацъ въ Крошинѣ при церкви, съ усадьбой для священника, огородъ и лугъ у озера при Стаецкомъ «гостинцѣ» и три волоки пахатной земли. Священнику предоставлено право осадить на означенной землѣ подданныхъ. До тѣхъ же поръ пока эти подданные будутъ осажены, священнику даются два мѣщанина, которые и должны работать на священника. Для вспомоществованія двумъ подданнымъ, которые поселились бы на землѣ священника, отъ двора назначено по бочкѣ жита и по одному быку. Кромѣ того на воскъ, вино и другія потребности изъ Крошинскаго двора ежегодно назначено по 30 злотыхъ въ

---

[1]) Въ спискѣ г. Товарова этой церкви мы не нашли. Вѣроятно, что она была въ районѣ Стволовичскаго правосл. прихода.

распоряженіе священника. Отдѣльно на «кантора (пѣвца) той же церкви дается полплаца». Въ актѣ опредѣляется самый приходъ новой Крошинской церкви: «всѣ подданные князя вѣры русской, уніатской—волостей, Крошинской, Стаецкой и Колдычевской (156).

Въ с. **Крюкахъ**, Брест. п. церковь существовала до уніи. Въ 1582 г. причтъ мѣстной церкви имѣлъ уже земельное владѣніе (88).

Въ м. **Лахвѣ**, нынѣ Мозыр. у. Минск. г., церковь въ честь Пречистой Богородицы, существовала «издавна», т. е. безспорно въ XVI. Въ 1623 г., 4 ноября Альбрехтъ Владиславъ Радивилъ подтверждаетъ давнее наданіе на эту церковь двухъ волокъ земли и плаца съ причтовыми строеніями и кромѣ того пять «мѣдницъ» меду (т. е. «двадцать котловъ») съ им. Лахвы. Въ означенное время въ Лахвѣ было два священника. Поэтому означеннымъ документомъ назначается первому священнику три мѣдницы, а второму—двѣ мѣдницы меду. Кромѣ того уже отецъ названнаго Альбрехта Радивила надалъ священникамъ этой церкви «канунъ». Обязанностью духовенства поставляется: неизмѣнное совершеніе въ Лаховской церкви богослуженія по обряду греческому и чтобы духовные - служили добрымъ примѣромъ для прихожанъ (289). Въ 1643 году, при церкви Рождества Пресвятой Богородицы, было два священника, по просьбѣ которыхъ тогдашній владѣлецъ Лахвы Александръ Людовикъ Радивилъ далъ право на свободный безплатный перемолъ по 10 бочекъ различнаго хлѣба, въ удостовѣреніе чего былъ выданъ листъ арендатору—жиду (229).

Въ с. **Лашѣ**, Гродн. уѣзда, церковь св. Николая существовала до уніи. Въ концѣ XVI в. былъ при ней священникомъ о. Андрей Петровичъ, который дожилъ здѣсь до глубокой старости и въ 1592 г. составилъ духовное завѣщаніе въ пользу своихъ троихъ сыновей (103).

Въ **Лельчицахъ**, Уборской вол. патрономъ церкви въ 1651 г. былъ епископъ виленскій Георгій Тышкевичъ. 20 марта 1651 г., въ виду дошедшаго до него извѣстія, что прихожане Лельчицкой церкви за совершеніе требъ крещенія и брака своему приходскому священнику или ничего не даютъ или даютъ очень мало,—патронъ владѣлецъ предписываетъ, чтобы они своему приходскому священнику за крещеніе и браковѣнчаніе давали столько же, сколько и прочимъ свящ. Уборской волости даютъ ихъ прихожане. Вмѣстѣ съ тѣмъ старостѣ Уборскому было крѣпко приказано, чтобы онъ усердно наблюдалъ затѣмъ, чтобы названный Лельчицкій священникъ какъ литургію, такъ и прочія требы совершалъ за плату и вознагражденіе (265).

Въ м. **Логойскѣ**, Мин. г., было до уніи двѣ православныхъ церкви: а) церковь *Пречистенская*, упом. въ 1558 г., при чемъ указывается, что ей принадлежало двѣ сѣножати между рѣкъ Логожи и Гайны (62), и б) церковь *Богоявленія Господня.* Владѣлецъ м. Логойска Василій Тишковичъ надалъ на эту послѣднюю церковь большое село Заборье, все «огуломъ», съ крестьянами, которыхъ судя по документу было свыше 20 дворовъ. Отъ православнаго фундатора Василія Тишкевича, Логойскъ перешелъ къ его сыну Юрію, а отъ послѣдняго его сыновьямъ. Въ 1596 г. владѣльцемъ м, Логойска былъ уже Мартинъ Тишковичъ, подстароста Минскій, получившій Логойскъ по раздѣлу съ братьями, когда церковное село Заборье подверглось ужасному наѣзду урядника и поданныхъ им. Запонъ тогожъ повѣта (111). Въ 1654 г. Минская, въ то время уніатская архимандрія, продолжительное время вакантная, досталась Мстиславскому архимандриту базиліаинну Варлааму Козинскому. Въ составъ этой архимандріи входили: два монастыря—Вознесенскій и св. Духа въ г. Минскѣ и двѣ приходскія церкви—св. Николая въ с. Гайнѣ и св. Николая въ м. Логойскѣ. Архимандритъ получалъ въ пожизненное владѣніе очень значительныя оброчныя статьи, которыя издревле принадлежали названнымъ монастырямъ, и между прочимъ «мостовое» на рѣкѣ Слѣпнѣ. Кромѣ того, тому же архимандриту отдавались въ пожизненное распоряженіе и «семинарскія имѣнія, съ обязательствомъ содержать въ Минскѣ при церкви св. Духа пять семинаристовъ» (275)

Въ м. **Лозовѣ**, Мельн. п., православная церковь существовала задолго до уніи. Священникъ Лозовской ц. Мельн. п. въ 1533 г. о. Григорій (иначе Феодоръ) обезпечиваетъ вѣновной записью на своемъ «недвижимомъ» имѣніи въ м. Лозовѣ приданное своей жены Татьяны—30 копъ грош. (27). Тотъ же о. Григорій въ 1533 г. купилъ въ собственность двѣ мельницы и сукновальни въ Лозовѣ (28), а въ 1535 году отказался отъ этой покупки въ пользу прежняго владѣльца (29), и пріобрѣлъ отъ него покупкой весь его участокъ земли въ Лозовѣ за 30 копъ грошей, но затѣмъ снова почему то и отъ этой покупки отказался (30). Въ 1538 г., священникъ Лозовской ц. о. Григорій беретъ закладную на участокъ нѣкоего Гоголя въ м. Лозовѣ (31), и въ тотъ же день передаетъ эту закладную нѣкоей Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ (32). Въ 1542 г. тотъ же о. Григорій, уже именуемый «протопопомъ» заставилъ въ суммѣ 32 коп. грош. свое наслѣдственное имѣніе въ Лозовѣ нѣкіимъ Слѣповронамъ (37). Въ 1545 г. протопопъ Григорій, умирая, составилъ завѣщаніе, которымъ записалъ 10 коп. грош. на звонъ къ Лозовской церкви и просилъ—священниковъ Дрогичинскихъ церквей—Никольской ц.—о. Григорія и Пятницкой—Прокопія отслужить по немъ

сорокоустъ (39). Въ 1548 г., священникъ Лозовской церкви о. Власій Дмисевичъ [1]) свою наслѣдственную недвижимую собственность въ м. Лозовѣ—подарилъ Лозовскому земскому судьѣ Матвѣю Галянскому (46). Въ Лозовѣ церковь была фундована помѣщиками Голянковскими. Въ 1548 г., 2-го января въ качествѣ пожизненнаго (ad extrema tempora vitae) «ректора церкви русской» тогдашній владѣлецъ им. Лозова, судья земли Дрогичинской, Матвѣй Галянковскій «изобралъ и опредѣлилъ» честного и благороднаго Власія Дмисевича (44). Но въ слѣдующемъ году, 20 мая 1549 г. тотъ же патронъ выдалъ презенту «честному и благородному Силуяну Яцковичу», также «ad extrema tempora vitae» (48). Свящ. мѣстной русской церкви о. Феодоръ въ 1553 г. покупаетъ у мѣстнаго же дворянина Ильковича прудъ съ мельницей и сукновальней (26).

Въ **Лошницѣ**, церковь св. арх. Михаила надѣлена землей въ 1624 году. По волѣ подчашаго в. к. лит. князя Януша Радивила, его ревизоръ выѣхалъ въ Лошницу и нарѣзалъ къ церкви: 1) пять плацовъ, въ мѣст. Лошницѣ—у озера, по полморга каждый, 2) на улицѣ Новосельской 1 плацъ и съ другой стороны улицы огородъ въ 2 морга, 3) отдѣльно 6 морговъ огородовъ до самой рѣки, 4) земли пахатной 6 волокъ, 5) сѣножать на 30 морговъ, 6) въ заст. Колинѣ—3 пустыхъ волоки и 26 морговъ. Священникъ Михайло-Архангельской ц. въ м. Лошницѣ обязуются совершать всѣ требы духовные и въ селѣ Ногоновичахъ (18).

Въ с. **Лучинѣ**, Минск. г., Рѣчицк. п., былъ въ 1593 г. храмъ св. Николы, при которомъ фамильное кладбище земянъ Качицкихъ (107).

Въ им. **Лѣсковичахъ**, Пинск. п., построена церковь въ 1626 году земяниномъ Иваномъ Гавриловичемъ Зябкой «своимъ коштомъ» и освящена во имя Пречистой Богородицы, прор. Иліи и архангела Михаила. 25 мая 1643 г. была совершена фундушовая запись. по которой строитель «на выховане священника» надаетъ пахатной земли полволоки и особо сѣножати 2 морга. Кромѣ пользованія землею, священнику дается «торговле праздниковъ вышъ менованыхъ – на вино и ладанъ». Любопытна при этомъ оговорка фундатора, что онъ еще въ 1626 г. построивъ церковь надалъ на содержаніе при ней священника землю и сѣножати, но закрѣпить это наданье актомъ не могъ до даннаго времени и нынѣ боясь, чтобы послѣ смерти его не произошло какой перемѣны «яко звыкло бывати», «тую давно отданную на церковь Лесковицкую полволоки земли и сѣножати» закрѣпляетъ уже формальнымъ документомъ.

---

[1]) Изъ этого документа можно заключать, что раньше упоминаемый священникъ, а затѣмъ протопопъ Лозовской ц. о. Григорій носилъ фамилію Дмисевичъ, здѣсь говорится, что Власій Дмисевичъ имѣлъ отъ протопопа Григорія по наслѣдствію имѣніе въ Лозовѣ.

Въ сел. **Мелешковичахъ**, Орш. п., церковь во имя Козьмы и Даміана существовала до уніи. Въ 1605 г., при раздѣлѣ имѣнія Мелешковскаго между князьями Лукомскими Романомъ Ивановичемъ и Романомъ Борисовичемъ, церковь досталась на часть послѣдняго (128).

Въ гор. **Мельникѣ** въ самомъ началѣ XVII в. было двѣ церкви—Воскресенская и Рождество Богородицкая. Въ 1609 г. священникъ Воскресенской церкви о. Трофимъ Вержба подалъ въ Мельницкій гродскій судъ жалобу на Матвѣя Волковицкаго о неуплатѣ ему 30 злот. по заемному письму (139). Обѣ эти церкви «издавна» пользовались «десятиной». На Воскресенскую церковь ежегодно давали по 1 копѣ ржи съ каждой волоки и по 1 копѣ ярового хлѣба мѣщане Мельницкіе съ 30 волокъ и деревни: Борсуки, Щепельцы, Горошкова воля и Клепачово. На Рождество Богородицкую церковь такую же десятину давали деревни: Головчицы, Мержвье, Мощоны и Радиловка. Въ 1646 г. 20 октября, послѣдовала грамота кор. Владислава, которой означенная десятина подтверждается (247). Въ 1648 г. приступлено было къ сооруженію, вѣроятно, послѣ пожара, новой церкви Воскресенской. Для означенной цѣли тогдашній священникъ Никифоръ Вержба купилъ вновь выстроенный деревянный сарай (szpichler) за 380 злот. польск. (252).

Въ им. **Мерахъ**, Браслав пов., церковь къ 1621 г. явилась вновь заложенной и была фамильной усыпальницей фамиліи зем. Мерскихъ (151).

Въ **Меречи**, Слуц. п., былъ мужскій православный монастырь. 1583 г. 10 сентября, князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ подтверждаетъ наданье своего отца князя Юрія [1]) Мерецкому мужскому монастырю, который находился при впаденіи р. Меречи въ р. Случъ, въ Березницкой волости. Указанное наданье состояло въ «островахъ» Зимовище, Подпятнище и Малое Зимовище со всѣми угодьями (92).

Въ м. **Мильче**, Ошмянскаго пов., Виленскаго воев., въ 1643 году была церковь, а при ней причтъ. Церковь стояла въ рынкѣ. Причтъ состоялъ изъ священника и дьяка. Священникъ пользовался фундушовой землей въ количествѣ

---

[1]) Князь Юрій Семеновичъ Олельковичъ (1492—1542) по свидѣтельству Вольфа былъ женатъ три раза. Третій разъ онъ женился въ 1530 году на воеводянкѣ Виленской Еленѣ Николаевнѣ Радивилъ. Первыя двѣ жены были православныя,—третья католичка. Въ 1529 году князь Юрій Семеновичъ писалъ къ римскому папѣ о своемъ намѣреніи вступить въ бракъ съ особой р.-католической вѣры, будучи самъ лично вѣры православной и желая оставаться въ этой вѣрѣ. Князь просилъ папу разрѣшить этотъ смѣшанный бракъ съ тѣмъ, чтобы сыновья отъ этого брака были крещены въ вѣрѣ отца, а дочери слѣдовали бы за матерью. (Wolff—Kniaz. Lit.—Ruscy., str. 332).

двухъ волокъ и владѣлъ 3 плацами въ самомъ мѣстечкѣ. «Дьякъ або слуга церковный» пользовался половиной волоки и въ мѣстечкѣ $2^1/_2$ плацами. Причту принадлежалъ одинъ крестьянинъ по имени Филиппъ Станковичъ съ женой и сыномъ. До 22 іюля 1643 им. Мильче съ мѣстечкомъ и относящимися къ нему деревнями принадлежало воеводѣ Полоцкому Янушу Кишкѣ и означеннаго числа было передано трибуналомъ каштеляну Новогродскому Яну Рудоминѣ Дусяцкому (226).

Въ г. **Минскѣ** губ. 6 индикта, февраля 3, 1518 года ключникъ Виленскій Григорій Исаевичъ Громыка надалъ св. Николаевской ц. въ г. Минскѣ слѣдующія угодья: 1) мельницу на р. Цнѣ, въ разстояніи 1 мили отъ Минска по Виленской дорогѣ, 2) корчму при этой мельницѣ и 3) озеро Глушу (15). Точное опредѣленіе даты этого документа возможно сдѣлать на основаніи слѣдующихъ соображеній. По списку Wolfa, Григорій Исаевичъ Громыка состоялъ писаремъ 1499—1528 г. и одновременно ключникомъ виленскимъ и намѣстникомъ свислочскимъ. Умеръ ок. 1530 г. [1]). Дарственная совершается на имя митр. Іосифа. Съ этимъ именемъ было кряду три зап. рус. митрополита конца XV и нач. XVI в. Іосифъ Болгариновичъ (1498—1499) Іосифъ Солтанъ (1507—1522) и Іосифъ III (1522—1534) [2]) Индиктъ 6, въ періодъ времени 1499—1534 г.г. приходится на 1503, 1518, и 1533 годы [3]). Изъ нихъ 1503 г. не м. б. принять, такъ какъ м. Іосифа не было въ живыхъ; Послѣдній 1533 годъ не м. б. принять такъ какъ уже самъ Громыка умеръ къ этому году. Остается принять одинъ годъ 1518, какъ дату настоящаго документа.

Въ селѣ **Монастырь** (иначе Жидъ), Слуцк. п., церковь была фундована князьями Слуцкими Олельковичами до уніи и имѣла своихъ подданныхъ. Въ 1611 г. изъ книгъ Слуцкаго замка была выдана копія инвентаря владѣній означенной церкви, въ которомъ перечисляются слѣдующія ея владѣнія: близъ самой церкви селко Монастырь у озера Жида, съ крестьянами и ихъ землей и повинностями. Въ селѣ Домановичахъ $1^1/_4$ служба. Въ селѣ Сковшинѣ 1 служба. Въ селѣ Кузмичѣ медовая дань въ день Покрова Богородицы по пяти ведеръ, а шестое ведро на священника Слуцкой церкви св. Варвары (143).

Въ мѣс. **Мотолѣ**, Пинск. у., причтъ получилъ въ 1646 г. сѣножать «Красная волока», взамѣнъ отошедшей къ мѣщанамъ даннаго мѣстечка сѣножати «Усушное» (248).

---

[1]) Wolf,—Senat. i dygnit. str. 258, 260.

[2]) Чистовичъ, И. „Очеркъ Ист. Зап. Р. Ц.», ч.—I, Спб. 1882, стр. 138—9.

[3]) Горбачевскій—Археогр. Календарь. Вильна 1869, стр. 6—7.

Въ им. **Мошуковичахъ**, Новогр. п., въ застѣнкѣ Бобкахъ, уніатская церковь сооружена [1]) около 1653 г. скарбникомъ виленскимъ Адамомъ Доминикомъ Чижемъ и его женой Терезой. Отъ 31 декабря 1653 года на содержаніе священника былъ отведенъ фольваркъ. Обязанностью священника ставится, чтобы онъ содержалъ дьяка и «хлопца» для пѣнія и прислуживанія въ церкви (274). Весьма интересный фундушъ этотъ писанъ на бѣлорусскомъ языкѣ.

Въ м. **Мстижѣ**, Мин. в., церковь уніатская въ честь Зачатія (Conceptionis) Пресв. Дѣвы Маріи была построена супругами Сапѣгами—Казиміромъ и Еленой—На содержаніе священника тѣже строители записываютъ актомъ 16 мая 1649 г. четыре волоки пустыя пахатной земли, съ правомъ осадить подданныхъ на этихъ волокахъ, домъ и при немъ два плаца въ м. Мстижѣ и три ярмарки—1) на день пр. Иліи, 2) на Бориса и Глѣба и 3) въ день Рождества Богородицы,—съ тѣмъ чтобы доходъ съ нихъ шелъ въ церковь. Священникъ освобождается отъ всякихъ повинностей и податей въ пользу имѣнія. Но ему ставится условіемъ содержать при церкви «дьяковъ», во всемъ соблюдать свои священническія обязанности, служить добрымъ и спасительнымъ примѣромъ людямъ и совершать богослуженіе за фундаторовъ (256).

Въ с. **Мшанахъ**, Мельн. повѣта, существовала церковь по стародавнему фундушу, XVI вѣка, которымъ между прочимъ установлена была десятина по 1/2 копы жита съ каждой заселенной волоки (278). Въ 1635 г. дворянинъ Симонъ Чавловскій 17 августа избилъ и изранилъ православнаго священника Мшанецкой ц. о. Николая Федоровича (190) Въ 1655 г. къ этой церкви принадлежали деревни: Печники, Незнаное и Восковая волька (278). 1662 г. священникомъ при этой церкви былъ о. Елисей Ѳеодоровичъ. Приходъ состоялъ изъ 11 деревень (293).

Въ мѣст. **Начѣ**, Витеб. г., церковь во имя безсребрениковъ Косьмы и Даміана была къ 1633 г., въ рынкѣ. Въ ней утварь была сооружена владѣльцами. Причту принадлежали плацы въ мѣстечкѣ, земельный надѣлъ въ количествѣ пяти волокъ и крестьяне (184).

Въ с. **Негнѣвичахъ**, Новогр. п., церковь существовала до уніи. Въ 1600 году, 17 мая отъ подканцлера в. к. л. князя Альбрехта Станиславова Радивилла, послѣ смерти священника о. Ивана, выдана презента на этотъ приходъ Василію Федоровичу Волоску, который даетъ обязательство быть въ послушаніи

---

[1]) Въ документѣ точно опредѣляется мѣсто этой церкви—на горѣ высокой, надъ р. Начей между селами Нача и Голынка.

обряду богослуженія римскаго. Означенный Волосокъ предоставилъ древній фундушъ Негнѣвичской церкви,—«старовѣчный, письмомъ русскимъ писаный». Этотъ старожитный фундушъ былъ данъ нѣкіимъ Георгіемъ Болковичемъ. Церковь отъ него получила пашную землю надъ рѣкою Боловшей, съ усадьбой людей и бортной землей за р. Нѣманомъ. Негнѣвичская ерцковь изстар. была прославлена чудесами, отъ мѣстной иконы. Съ теченіемъ времени, частію по небрежности священниковъ, частью по своеволію помѣщиковъ, старовѣчный фундушъ Негнѣвицкой ц. потерялъ часть земель и далѣе доходъ съ «кермаша», который принадлежалъ церкви, съ нѣкотораго времени сталъ поступать въ доходъ двора. Князь Радивилъ частью возстановилъ Негнѣвицкаго священника во владѣніи древнимъ фундушемъ, частью замѣнилъ новымъ. Такъ напр. священникъ получилъ теперь право въѣзда въ Налибокскую пущу (118). Любопытны заботы фундатора князя Радивила о нравственномъ усовершенствованіи Негнѣвичскихъ прихожанъ. «Если бы наши Негнѣвичскіе подданые въ силу темноты или по причинѣ высокаго налога осмѣлились сожительствовать съ женами безъ браковѣнчанія, или желали бы воспитывать своихъ дѣтей безъ крещенія, о таковомъ зломъ имѣетъ немедленно давать знать Негнѣвицкому уряднику и совмѣстно съ нимъ искоренять это заблужденіе по здравому смыслу. На виновнаго въ первый разъ налагать штрафъ копу грошей на церковныя потребности. А если бы кто и послѣ сего оказался преступникомъ, то таковаго заключеніемъ и двойнымъ штрафомъ должно наказать. Подданные должны вѣнчаться и крестить дѣтей въ своей приходской церкви подъ страхомъ наказанія. Въ великіе праздники они должны являться къ богослуженію въ церковь изъ самыхъ отдаленныхъ деревень. Кромѣ сего, въ каждое воскресенье, изъ этихъ деревень хозяинъ долженъ высылать наименьше по одному человѣку изъ каждаго дома, и самъ быть въ церкви, подъ угрозой штрафа въ шесть грошей (118).

Въ мѣстечкѣ **Николаевѣ**, Новогр. у., мстиславскій воевода Николай Кишка въ XVII в. построилъ церковь «религіи грецкой» и надѣлилъ ее утварью. На содержаніе священника надано въ 1629 году три волоки земли,—при чемъ земля была засѣяна на счетъ фундатора,—съ четырьмя подданными, домъ съ прочими постройками, и безплатный помолъ на дворной мельницѣ. Кромѣ того установлено десятина по корцу ржи и по корцу ячменя или гречи, виленской мѣры, и ежегодно по 50 зл. польск. съ мѣстечковой корчмы. На обязанность священника возлагается имѣть дьяка и другихъ церковныхъ прислужниковъ, молиться за фундатора, и своему преемнику оставлять поля съ посѣвами, какъ получилъ отъ фундатора первый священникъ о. Андрей Афанасьевичъ Ляцевичъ (176).

Въ с. **Ноблѣ**, Пинск. п., церковь во имя св. Николая существовала въ XVI в. Какъ церковь, такъ и ея наданье принадлежали епископской Пинской каѳедрѣ; на содержаніе священника сначала были отведены угодья въ епископскомъ селеніи *Храпинъ*, затѣмъ въ 1553 г. произошла замѣна и нобельскому священнику было отведено дворище «Хроболово» въ епископскомъ же селѣ Пожежинѣ. При этомъ епископъ Пинскій и Туровскій Макарій далъ священникамъ слѣдующія льготы: свободу отъ «сборной куницы, подати въ епископскую казну, сборовъ на объѣзды, на намѣстника, серебщизны и древнихъ епископскихъ поборовъ какъ то на постройку замковъ, мостовъ» (53).

Въ г. **Новогрудкѣ**, Борисо-Глѣбской соборной церкви, по волѣ и желанію князя Константина Ивановича Острожскаго, король Сигизмундъ I въ 1517 г. 26 ноября надалъ—крылошанамъ, попамъ, и діаконамъ «на поживене» пять службъ людей королевскихъ «тяглыхъ дякольныхъ» въ с. Быковичахъ и три земли пустыхъ—Аристовщину, Павловщину и Ничипоровщину (14).

Въ с. **Озерахъ**, Брест., п. церковь существовала до уніи. Въ 1598 году 11 іюня, священникъ Озерской церкви купилъ у зем. Адріана Яковлевича Пекарскаго три волоки земли, при селѣ Поповскомъ, надъ озеромъ, находившихся между грунтами королевскаго им. Озеръ, близъ дер. Старины.—Священникъ уплатилъ 150 копъ грош. лит (113). Въ 1610 г. при этой церкви былъ свящ. Павелъ Ивановичъ, который купилъ на свои средства домъ въ мѣстечкѣ Озерахъ, на ул. Острынской, а кромѣ того близъ им. Старины имѣлъ свою особую усадьбу (141),

Въ с. **Осинахъ**, Мельн. п., церковь существовала до уніи. Священникъ мѣстной церкви Павелъ Ивановичъ въ 1531 г., какъ совладѣлецъ наслѣдственнаго участка въ этомъ селеніи со своимъ роднымъ братомъ, совершаетъ раздѣлъ этого владѣнія. (25).

Въ сел. **Остринѣ**, церковь св. Спаса существовала задолго по уніи. Она была надѣлена не малымъ фундушемъ со стороны предковъ тивуна Виленскаго, державцы Ушпольскаго, Пеняпскаго и Радуньскаго Шимки Мацковича [1]) и Зеневичей. Въ теченіе времени этотъ фундушъ сильно убавился, такъ что вмѣсто семи волокъ при этой церкви осталось лишь три волоки. Грамотой кор. Сигизмунда Августа 4 августа 1556 г. эти три волоки и закрѣпляются за Остринской церковью. Въ эту пору при Остринской ц. были два священника и діаконъ (54).

[1]) Шимко Мацковичъ (+1542) былъ владѣльцемъ Острина и Заболотья (Wolff Kniaz. Lit.—Rus. str. 372. ср. Boniecki Pocz.—Rod. 172—3).

Въ с. **Пережирѣ**, [1]) Мин. п., церковь св. Николая, въ 1625 г., 20 апрѣля была отдана р.-католическимъ Виленскимъ бискупомъ Евстафіемъ Воловичемъ священнику Петру Васильевичу Веригѣ. Фундушъ этой церкви въ названную пору опредѣлялся такъ: двѣ волоки грунта, застѣнокъ въ Далекой нивѣ, луга у рѣки Свислочи. Священнику дозволенъ безплатный помолъ на мельницахъ Лишницкихъ и Озерскихъ, предоставлена свобода отъ всякихъ податей и повинностей въ казну. Кромѣ того священнику дозволено варить канунъ медовый 1) на Рождество Христово, на 10 камней и 2) на Николу весенняго на 10 камней. И если бы самъ священникъ не имѣлъ меду, то имѣлъ право заарендовать кому—либо (160).

Въ м. **Пескѣ**, Волков. у., церковь въ честь св. Пятенки существовала до уніи. Въ 1599 г. церковь владѣла землями и доходами. При ней былъ старый, уже разрушающійся замокъ. Въ означенномъ году она передана въ держанье, вмѣстѣ съ мѣстечкомъ, отъ берестейскаго воеводы Андрея Лещинскаго зем. Фридерику Турскому (150).

Въ им. **Пештувянахъ**, Кевен. п., церковь существовала до уніи. Отъ 1583 года извѣстно, что она была «деревянная, съ образами», что въ церкви имѣлась слѣдующая утварь; «келихъ (чаша), патына (дискосъ) и ложка цинованая, ризы полотняные, съкнигами належачими, авангелій серебромъ оправленъ на углехъ». Приведенное описаніе церкви дается въ описи двора Пештувянскаго, какъ неотдѣлимая часть его инвентаря (91).

Въ сел. **Погостѣ**, Пинск. п., церковь была еще за время до Витовта и при ней земельный надѣлъ, но кто надалъ его на церковь, равно и то, какимъ образомъ появилась въ м. Погостѣ церковь, не извѣстно. Къ 1512 году при названной церкви было два священника, которые владѣли между прочимъ дворищемъ «*Волчичы*». Въ этомъ году мѣстный житель, человѣкъ князя Феодора Ивановича Ярославича, принесъ князю жалобу на означенныхъ погосскихъ священниковъ, обвиняя ихъ въ томъ, что они будто бы захватили все дворище «Волчичъ», когда на самомъ дѣлѣ причту должна принадлежать только половина этого «дворища». Князь пригласилъ владыку Пинско-Туровскаго Арсенія и состоялся «*смѣстный*» судъ. Присутствовали при судѣ два боярина. Отвѣтчики сослались на давность своего фактическаго владѣнія, по которому еще «за прадѣдовъ» ихъ причтъ погосской церкви владѣлъ цѣлымъ дворищемъ. Никакихъ документовъ на владѣніе у причта не было. И судъ, на основаніи давности владѣнія, рѣшилъ дѣло

[1]) Въ 29 верст. отъ г.г. Минска. Нынѣ также церковь Никольская. Товаровъ—стр. 62.

въ пользу священниковъ погосской церкви (9). Въ 1540 г. дѣло это опять было возбуждено, но уже разрѣшено было на основаніи вышеуказанной грамоты 1512 года. Священники Погосской церкви въ 1540 году владѣли совмѣстно съ мѣстными путными слугами—дворищемъ Колобыновщиной, которое принадлежало Пинскому владыкѣ. Съ этого дворища они несли и общія повинности: «службу путную владыцѣ конемъ служили, замокъ, парканъ и мостъ робить ходили», словомъ несли такъ называемую службу путную и повинности замковыя. (10). 1567 г. 20 марта на содержаніе священника Погостской церкви подскарбій дворный Лавринъ Война надалъ двѣ волоки земли между волоками погосскихъ мѣщанъ и плацъ на улицѣ, ведшій изъ рынка къ рѣкѣ, на которомъ жилъ тогдашній священникъ о. Вакула Потаповичъ. При этомъ священникъ совершенно освобождается отъ податей въ королевскую казну и всякихъ повинностей: «только водле повинности своее завше Бога за гдра короля е. м. и за все христіанство просити повиненъ будетъ» [1]) (69).

Въ с. **Половцахъ**, Брест. у. [2]), церковь существовала до уніи. 1528 г. 1 іюня канцлеръ в. к. л. Остафій Воловичъ, бывшій тогда старостой Берестейскимъ и Кобринскимъ, далъ листъ на имя своего Мелейчицкаго намѣстника, чтобы тотъ обезопасилъ мѣстнаго священника Половецкаго отъ притязаній «въ застѣнкахъ и городахъ» онъ нѣкоего Марка. Въ Половцахъ при означенной Михайловской церкви былъ священникомъ въ данную пору Иванъ Парфеновичъ. Изъ упомянутаго выше листа видно, что священникъ неоднократно жаловался на обиды со стороны названнаго Марка Федоровича. Въ результатѣ было то, что канцлеръ высылалъ каноника виленскаго ксендза Яна Суходольскаго для провѣрки на мѣстѣ этой жалобы. Кс. каноникъ выѣзжалъ, нашелъ, что церковь дѣйствительно терпитъ обиду отъ названнаго Марка Федоровича (20).

Въ им. **Порплищахъ**, «Ошмян. п., къ 1627 году была «русская» церковь. Священника при ней не было. Владѣльцы им. Порплищъ супруги Зебржидовскіе, Францискъ и Анна, «испросили у преосвященнаго митрополита русскаго —уніатскаго» для данной церкви священника уніата о. Григорія Крассовскаго. На содержаніе означеннаго священника при этомъ записано: 1) усадьба и при ней ½ волоки пахатной земли, 2) въ отдѣльномъ отрубѣ 3 волоки съ четырьмя дворами подданныхъ въ селѣ Порплищахъ, со всѣми ихъ данями и повинностями, съ лугами, со вступомъ въ пущу. Кромѣ того священнику предоставляется право поль-

---

[1]) Документъ датированъ: „року 75-го, м-ца марца 20 дня“, т. е. 7075 отъ сотворенія міра.

[2]) Іосифъ, еп. Календарь Гродненскій. Воронежъ 1899 г. стр. 213—214.

зованія ставомъ и броваромъ для варки пива и водки, а также устанавлена десятина съ земли, находившейся подъ земянами и подданными мѣстными, какъ вѣры русской такъ и р.-католической, въ размѣрѣ съ каждой волоки по осьминѣ жита. Для собиранія этой десятины священникъ долженъ ѣздить по осени со своею мѣрою. Съ имѣнія Порплищскаго всегда д. б. выдаваемы въ церковь свѣчи на алтарь и вино. Обязанность священника: — ежемѣсячно въ одну изъ субботъ совершать поминовеніе фундаторовъ. Заслуживаетъ вниманія такая подробность: «кто бы изъ нашихъ подданныхъ, прихожанъ Порплищскаго священника, оказалъ ему непослушаніе, или нарушеніе, словомъ или дѣяніемъ, то за обиду священника, если это дойдетъ до двора, какъ мы, такъ и наши наслѣдники и дозорцы таковыхъ непослушныхъ должны наказать за поношеніе» (170). Въ 1628 г., дополнительнымъ актомъ 14 іюля, супруги Зебржидовскіе дозволили Порплищскимъ уніатскимъ прихожанамъ учредить «братство» медовое съ правомъ, на украшеніе церкви, дважды въ годъ сытить медъ и варить пиво къ Рождеству Христову и къ Пасхѣ въ продолженіе двухъ недѣль. Означеннымъ же документомъ фундаторы стараются предупредить возможныя столкновенія на почвѣ требоисправленій между духовенствомъ р.-католическимъ и уніатскимъ. Латинскіе ксендзы-плебаны не должны чинить препятствій Порплишскому уніатскому священнику въ совершеніи крещеній, браковъ и погребеній въ им. Порплищахъ; въ свою очередь Порплишскій священникъ не долженъ совершать требъ для р.-католиковъ, а долженъ давать знать которому либо изъ ближайшихъ р.-католическихъ ксендзовъ-плебановъ, которые могли бы совершать для р. католиковъ «мшу», напутствіе больнымъ и требующимъ здоровья И чтобы Порлишскій священникъ тщательно заботился объ этомъ,—ему къ прежнему надѣлу прибавлена еще одна волока земли (174).

Въ с. **Порудоминѣ**, Вилен. у., церковь во имя св. Чуд. Николая надѣлена въ 1528 г. княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ полемъ Куровскимъ, около Змѣевой горы и сѣножатью Пупревской у рѣки, подъ селомъ Рудоминомъ. Эти урочища принадлежали до того времени нѣкоему Терентію. При Николаевской церкви въ означенное время былъ «священникомъ отецъ Алексѣй», который и билъ князю К. И. Острожскому челомъ объ означенной милости. Князь удовлетворилъ означенное ходатайство и разрѣшилъ «до воли господарское» Рудоминскому священнику пахать ниву и косить лугъ [1]) (21).

---

[1]) А. Ярушевичъ Кн. К. И. Острожскій. Смолен. 1896 г., стр. 186.

Въ с. **Прусахъ**. Слуцк. у. церковь во имя Рождества Богородицы существовала до уніи [1]). Очевидно при этой церкви была и фундушовая земля для содержанія священника «и церковный грунтъ» [2]). Князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ [3]) даетъ эту церковь 18 октября 1572 г. нѣкоему Аггею Байковскому въ завѣдываніе и для отправленія въ ней духовныхъ требъ.—Намѣстникъ князя обязывается ввести его въ означенную церковь и приказать всѣмъ подданнымъ им. Прусскаго, чтобы они уже съ этого времени никуда въ другое мѣсто, какъ только въ эту церковь не ходили для отправленія своихъ духовныхъ требъ, не жили бы безъ вѣнчанія, носилибы своихъ дѣтей крестить въ эту церковь, приглашали къ себѣ для напутствія, а въ каждый воскресный и праздничный день тамъ собирались къ богослуженію. Вмѣстѣ съ тѣмъ священникъ получилъ право, ежегодно для сученія свѣчъ къ празднику Рождества Богородицы, разсытить 24 слуцкихъ ведра «братскаго меду» и столько же къ празднику Георгія Великомученика и распродать этотъ медъ «безъ мыта и присыты». На сумму, вырученную отъ продажи означеннаго меда, обязанъ священникъ «насучить» свѣчей для храма (77).

Пустынскому Николаевскому монастырю въ 1519 году Левъ Тишковичъ записалъ подданнаго своего данника въ Вальковщинѣ, при р. Словешнѣ, со всей его землей и угодьями, при чемъ указалъ, что этотъ данникъ имѣетъ давать на монастырь ежегодно по 7½ ведеръ прѣсного меду «Овруцкой мѣры», или по 20 грошей (ок. 1 рубля на наши деньги) и по 25 грошей серебра дани каждую осень. Изъ документа видно, что дарственная была совершена на вѣчное поминовенье родителей означеннаго Льва Тишковича—Тита и Анны, и его супруги Өеклы (17).

Въ сел. **Роговѣ**, Храмъ во имя св. Димитрія «сооруженъ былъ съ давныхъ часовъ» подданными имѣнія Роговскаго, которое принадлежало фамиліи Стецкевичей [4]). 1546 г. янв. 13 къ этой церкви былъ опредѣленъ священникомъ о.

---

[1]) И нынѣ въ с. Прусахъ, 3 благоч. окр. слуцк. у.,—церковь во имя Рождества Богородицы. Ист. стат. справоч. книж. Мин. еп. А. Товарова. Минск. 1903 стр. 171.

[2]) Въ настоящемъ актѣ сказано между прочимъ: a na cerkownym gruntie aby się nie ważyl ani dwor, ani arenda pereszkody czynit.

[3]) О немъ см. у Wolffa—Kniaz. Lit. Rus. str. 333. † 9 ноября 1578 г. и погребенъ въ Кіево-Печерской лаврѣ, въ Кіевѣ, 12 апрѣля 1579.

[4]) Въ документѣ совершительница его княжна Любецкая Ганна (Романовна) сообщаетъ слѣд. автобіографическую подробность, не отмѣченную Wolfom (см. Kniaz—Lit. Rus. str. 204—6): им. Рогово досталось ей отъ покойнаго отчима Яна Стецкевича. Послѣдній взялъ Ганну Романовну «за властную дочку» и подарилъ ей „на вѣчность“ означенное им. Роговское.

Несторъ, бывшій въ Креслинѣ. При этомъ церкви были даны три волоки земли, и установлена десятина на церковь (42).

Въ с. **Руднѣ**, Брест. в., церковь существовала до уніи. 1550 г. 15 февраля, Сигизмундъ Августъ II утвердилъ фундушъ Руднянской церкви, по ходатайству Брестскаго старосты Николая Радивила. Церковь новую обязаны «збудовать» люди села Рудни и Деревечницы, совмѣстно со священникомъ, избраннымъ къ означенной церкви о. Мартиномъ Левоновичемъ. На содержаніе церкви и причта дано 3 волоки земли и «три куты». Сверхъ сего назначена десятина по копѣ жита съ кождой волоки подданныхъ (49).

Въ с. **Рухчѣ**, Пин. пов., церковь православная, была подъ вѣдѣніемъ патріарха Константинопольскаго; она была сооружена земянами братьями Ордами—Александромъ и Львомъ въ XVII вѣкѣ. На содержаніе причта были даны земельныя угодья. Въ 1644 г. 28 мая одинъ изъ поименованныхъ владѣльцевъ им. Рухча Александръ Орда дополнительно надалъ на эту церковь одну семью подданнаго, съ его землей, подачками и повинностями. Право «подаванья Рухоцкой церкви относится къ компетенціи игуменовъ Купятицкихъ (231).

Въ с. **Свержнѣ**, Новогр. п., церковь существовала до уніи. 1592 г. 10 сен. князь Николай Криштофъ Радивилъ далъ на *Сверженскую* церковь, при р. Нѣманѣ пашной земли 3 волоки, сѣножать, и безплатный помолъ на Сверженской мельницѣ. Кромѣ того четыре раза въ годъ священникъ могъ сытить по десяти мѣдницъ меда, «а воскъ отъ того меду маетъ давать на поставную свѣчку до церкви» (104).

Въ с. **Семятичахъ**, Мельн. п., церковь существовала въ XVII вѣкѣ. Священникъ Семятичской ц. Александръ Оладовскій 26 февраля 1631 года получилъ королевскую грамоту на пожизненное пользованіе земельными угодьями въ сел. Рогавкѣ, доставшимися на короля послѣ смерти нѣкоего Оксентія Тваровскаго, при чемъ означенный священникъ совершенно освобождается отъ несенія съ этихъ волокъ какихъ бы то нибыло повинностей. На обязанность священника возлагается возношеніе моленій въ Семятичской церкви и совершеніе таинствъ (178). Въ 1643 г. Семятичскій священникъ требовалъ къ королевскому суду настоятельницу Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря по дѣлу о нарушеніи земельныхъ владѣній при дер. Ситки или Рогавка, Дрогич. стар. (227). 1645 г. 21 іюля состоялось королевское опредѣленіе, по которому указанныя владѣнія,

---

[1]) Обращаетъ вниманіе, что священникъ Сверженской ц. о. Романъ Петровичъ въ семъ документѣ отъ 10 сентября 1592 г. именуется „уніатскимъ пресвитеромъ Сверженскимъ“.

остались за монастыремъ (241), но дѣло продолжалось (№ 242). 1646 г. 29 мая послѣдовало новое королевское рѣшеніе, чтобы уніатскій священникъ Семятичской церкви въ теченіе 3-хъ лѣтъ перенесъ самый храмъ въ другое мѣсто, не смотря на то, что этотъ храмъ былъ построенъ на мѣстѣ православной церкви (244). Священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба былъ сыномъ Димитрія священника Гнойненской церкви. У нихъ было наслѣдственное имѣніе въ Брестскомъ воеводствѣ—Чернево (292).

Въ сел. **Сѣрочинѣ**, Мельн. п., правосл. церковь во имя Обрѣтенія святого Креста была построена первымъ священникомъ при ней о. Иваномъ (Jaczko) Вержбовичемъ, съ разрѣшенія владѣльца, старосты Дрогичинскаго Миколая на Цѣхановцѣ Кишки. 31 мая 1596 года этотъ г. Кишка даетъ письменное распоряженіе на имя своихъ подданныхъ крестьянъ сел. Сѣрочина, чтобы «десятину» въ размѣрѣ одной копы озимаго хлѣба съ каждой волоки, впредь отдавали священнику вновь построенной церкви Обрѣтенія св. Креста. При этомъ высказывается такой мотивъ: въ этой церкви совершаются для данныхъ жителей святыя таинства, тутъ они слушаютъ Слово Божье, кромѣ того «лучше свою близкую церковь поддерживать» нежели отдаленныя и, къ тому, другихъ пановъ. На ослушниковъ налагается денежный штрафъ въ размѣрѣ 10 польскихъ грошей (226). Въ половинѣ XVII вѣка (въ 1642 г.) эта церковь была православной и при ней священникомъ о. Стефанъ Вербовичъ (220).

Въ **Сурдегахъ**, въ монастырѣ, каменная церковь «старожитное вѣры» во имя Сошествія св.-Духа построена на средства скарбной в. к. л. Анны Ставецкой по первому браку Бѣлевичъ, а по второму Городенской. 1636 г. 2 февраля означенной фундаторкой была совершена запись на монастырь Сурдегскій съ ограниченіемъ монастырскихъ земельныхъ угодій. Условіемъ ставится: 1) чтобы означенная церковь навсегда была подчинена власти и дозору св. Духовскаго Виленскаго братскаго монастыря, «какъ духовнаго, такъ и свѣтскаго православія греческаго, подъ послушаніемъ св. апостольской Константинопольской столицы найвысшихъ пастырей нашыхъ «патріарховъ и преосвященныхъ митрополитовъ Кіевскихъ, Галицкихъ и всея Руси, въ благочестіи знайдуючихъ, а не въ уніи будучихъ»; 2) чтобы ничего безъ братіи монастыря св. Духа Виленскане чинили; 3) чтобы братія строго соблюдала обычаи общежительнаго монастыря и выбирала себѣ игумена, который послѣ избранія долженъ получить утвержденіе отъ Виленскаго св.-Духова. монастыря; 4) чтобы въ монастырѣ были точно тѣже порядки, что въ Виленскомъ (191).

Въ г. **Трокахъ**, церковь во имя Рождества Пр. Богородицы въ 1588 г. «отлогомъ впусте лежала зо всими принадлежностями» «въ небытности» при ней «попа». Этой церкви княгиней Анной Ивановой, урожд. Кунцевичъ, бывшей замужемъ за княземъ Андреемъ Нелединскимъ [1]) были наданы двѣ нивы—Янишки и Матеевщина отъ 8 октября 1568 г.,--на монастырь. Мѣстный татаринъ владѣлецъ Осолкеникъ воспользовался отсутствіемъ священника и на двухъ нивахъ засѣялъ жито и ярку, Когда въ 1589 г. прибылъ вновь назначенный священникъ о. Василій Федоровичъ, то долженъ былъ судомъ доказывать, что засѣянныя татариномъ нивы принадлежали именно Рождество Борогодицкой церкви (99).

Въ с. **Харитоновѣ**. Брест. п., церковь существовала до уніи. Къ этой церкви принадлежала земля, наданная владѣльцами имѣнія Харитоновскаго. Но въ 1582 г. церковный грунтъ былъ въ заставѣ „отъ попа" у подданного зем. Зеновьевича (88).

Въ селѣ **Хотаевичахъ**, при рѣкѣ Двиносѣ, церковь основана неизвѣстно когда, но еще задолго до 1622 года, когда имѣніе Хотаевичи было раздѣлено между нѣсколькими наслѣдниками. Послѣдніе актомъ 1622 г., 8 ноября, по раздѣлу им. Хотаевичъ, выдѣлили изъ своихъ частей на эту церковь, земельные надѣлы, именно: 1) Андрей Бурба и Варвара Сѣмашко дали 2 волоки земли и заливной лугъ при р. Двиносѣ. 2) Якубъ Умецкій—½ волоки, и сѣножать у Двиносы. 3) Александръ Душевскій—½ волоки земли, и возлѣ самой церкви, двѣ усадьбы священника, 4 плаца и заливной лугъ у р. Двиносы.(154).

Въ с. **Хотенчицахъ**, Мин. п. церковь Пречистенская существовала до уніи. Въ 1550 г. по раздѣльному акту между Стецковичами, Олеховичами и Рогозичами церковь получила въ надѣлъ кромѣ причтовой усадьбы - церковное селище и огороды—еще лугъ у рѣки и пахотную землю у Христычина ручья (51).

Въ с. **Хотичахъ**, Мельн. п., Церковь Воздвиженія св. Креста русская, въ XVI в. относилась къ Владимирской епархіи. Патронатъ надъ ней принадлежалъ владѣльцамъ им, Возницкаго—Кишкамъ на Цѣхановцѣ. Когда въ 1588 г. скончался священникъ этой церкви о. Кодратій Олиферовичъ, то его дѣти Климъ и Иванъ получили презенту отъ владѣльца. Послѣдній вноситъ въ эту презенту слѣдующія условія. Такъ какъ Климъ уже посвященъ въ санъ священника, то онъ имѣетъ отбирать десятину и управлять относящеюся къ этой церкви полъ волокою пашни и половиною лѣска въ Хотичахъ. Братъ его Иванъ—на дьячествѣ при той церкви--будетъ владѣть цѣлой волокой и другою половиной лѣска въ Хотичахъ.

[1]) Арх. Сб. II, 150—7.

Они обязываются согласно своему званію уставно отправлять церковныя Богослуженія и во всемъ себя держать пристойно. Климъ какъ священникъ обязанъ быть при церкви, а Иванъ отъ себя долженъ держать православнаго дьяка. Въ случаѣ надобности оба вмѣстѣ на общій свой счетъ поровну имѣютъ ремонтировать церковь (98). Въ 1647 г. староста Дрогичинскій Сбигневъ Оссолинскій нашелъ, что назначенный фундушъ былъ утвержденъ и явленъ въ Мельницкихъ грод. книгахъ, и потому съ своей стороны признаетъ обязательства названной записи неоспоримыми и подлежащими исполненію (251).

Въ м. **Чашникахъ**. Витеб г. въ 1633 г. была уже церковь, построенная въ рынкѣ, церковь имѣла два плаца въ мѣстности на прудомъ и земельный надѣлъ При этой церкви былъ священникомъ о. Семенъ Юревичъ и дьякъ Павелъ Пелюшичъ (184).

Въ с. **Шебринѣ**, Брест. у., «з давныхъ часовъ» была церковь Рождества Богоматери. 1 ноября 1518 г. р. кат. бискупъ Луцкій и Берестейскій Юрій Фальчевскій записалъ на эту церковь 6 волокъ земли. («по 2 волоки въ каждомъ полѣ»). Обращаетъ на себя вниманіе то, что совершателемъ этого фундуша является р.катол. бискупъ, и что въ числѣ условій, здѣсь поставлено, чтобъ священникъ молился за короля и «за ксендза плебана» (16).

Въ с. **Шипянахъ**, Мин. п., церковь существовала до уніи. Она была фундована бискупомъ виленскимъ Валеріаномъ. Въ 1586 г. 25 августа ревизоръ виленскаго бискупа Георгія Каролина Радивила сверхъ $1^1/_2$ волокъ бывшей у нея до того времени земли—отвели ей «до ласки своего пана» два застѣнка, одинъ подъ названіемъ «Курганъ»—въ 14 морговъ и другой подъ названіемъ «Полянка» въ 25 морговъ (94).

Въ сел. **Шкопахъ**, Мельн. п. церковь, уніатская, была вновь сооружена Мельницкимъ старостой Мечиславомъ Млечко въ XVII в. 1644 г. 26 марта строителемъ сдѣлана формальная фундушевая запись, по которой онъ надалъ на эту церковь—три волоки, въ обозначенныхъ въ документѣ границахъ, пахатной земли, а, кромѣ того, усадьбу съ постройками (230).

Въ **Щорсахъ**, Новогр. п., церковь во имя св. Димитрія существовала до уніи. Богданъ Хрептовичъ примирившись съ подкоморіемъ Новогр. земли Адамомъ Хрептовичемъ 22 января 1598 г. возвратилъ церкви св. Димитрія всѣ земли и драгоцѣнности и закрѣпилъ за этой церковью, которая была построена и богато надѣлена землями и драгоцѣнностями отъ предковъ этого рода. Обращаетъ вниманіе условіе, при наданіи этого фундуша. Къ этой церкви—сказано въ актѣ—мы оба (Хрептовичи) имѣемъ подавать священниковъ. А если бы не

согласились по этому предмету, то намъ дать священника имѣетъ отецъ митрополитъ. Также ни по какому поводу не имѣемъ сами карать тамошняго священника, отъ насъ или отъ о. митрополита избраннаго, но отецъ митрополитъ (112).

Въ м. **Яблони**, Мельн. п., церковь св. Троицы существовала до уніи, именно соорудила ее княгиня Раина Полубинская, ур. Копть, жена покойнаго князя Ивана,[1]) въ 1577 году. Побужденіемъ для нея служило то обстоятельство, что ея покойный мужъ, князь Иванъ Полубинскій скончался, имѣя мысль построить храмъ св. Троицы въ замкѣ Городищскомъ, подобную той, которая тамъ раньше была, но вѣроятно сгорѣла. Помня это намѣреніе своего покойнаго супруга, княгиня Раина рада была бы сама построить храмъ въ Городищѣ, но это не можетъ совершиться, такъ какъ Городище вышло изъ подъ ея владѣнія. Поэтому она и построила церковь въ Яблони. Для содержанія священника вновь сооруженной церкви надается земли три волоки и «съ тѣхъ всѣхъ (волокъ) яко той священникъ, такъ и его дѣти не будутъ винны жадныхъ службъ, ани подводъ, ани жадныхъ толокъ вѣчно». Священникъ получаетъ право осадить на церковномъ участкѣ 1—2 подданныхъ (кмета), варить для своей потребы пиво и водку, молоть для себя на дворовой мельницѣ и получать торговое съ ярмарочныхъ товаровъ. Кромѣ того крестьяне селъ Яблони, Давыдовъ, Колина и Покутовъ обязаны давать по ½ копы жита съ волоки, а также за нареченіе и крещеніе дѣтей и за вѣнчаніе обычный доходъ. Съ своей стороны священникъ обязанъ безъ всякихъ отговоровъ пойти къ больному для исповѣди и напутствія св. Тайнами Тѣла Христова и людей бѣдныхъ погребать (81).

Сказаннаго, полагаемъ, достаточно, для того, чтобы обрисовать содержаніе настоящаго тома Актовъ. Считаемъ долгомъ къ сему присовокупить оговорку, что исчерпать все богатство этого тома мы не имѣли въ виду въ этомъ эскизѣ. Нами намѣчено только то, что обращаетъ особенное вниманіе.

Въ заключеніе мы желалибы коснуться темноты религіознаго сознанія общества на Подляшьи въXVI—XVII вѣкахъ.. Отъ 1653 года сохранился напр. такой отзывъ жены короннаго подскарбія Софіи Даниловичъ о населеніи

[1]) Судя по списку Вольфа—см. Kniaziowie Lit.—Rus. str. 374—375—это, очевидно староста Мстиславскій князь Иванъ Васильевичъ Полубенскій +1558 г. умершій безъ потомства. Извѣстно, что въ маѣ 1558 г. этотъ И. В. Полубенскій написалъ духовное завѣщаніе, по которому изъ приходящейся ему части имѣній, не подѣленныхъ имъ съ своей племянницей Мариной Львовной Полубенской, именно въ им. Городище, Росоша, Яблонь, Ясенье, Витулинъ и др. записалъ третью часть и 2 т. копъ своей женѣ Раинѣ, урожд. Копть.

Дреговичскаго прихода Мельн., повѣта: «по не достатку храмовъ Божіихъ,— заявляетъ она, и обширности приходовъ, а также и вслѣдствіе небреженія тамошнихъ священниковъ, въ моей волости находится много такихъ людей, которые почти ничего не знаютъ о Богѣ, о вѣрѣ, а очень многіе не умѣютъ даже молитвъ. Это происходитъ главнымъ образомъ въ силу громадности разстояній, потому, что одинъ духовный, имѣя подъ собой нѣсколько деревень и при томъ отстоящихъ на нѣсколько верстъ отъ церкви, не можетъ какъ должно оказывать духовную помощь (273). На ряду съ этимъ очень рано уже начала проявляться на Подляшьи религіозная ненависть со стороны послѣдователей р.-католичества, которое брало верхъ засильемъ. Начинаютъ встрѣчаться крайне тяжелые факты презрительнаго отношенія р.-католиковъ ко всему не р.-католичеству. Храмъ православный даже въ актахъ, т. е. на оффиціальномъ языкѣ начинаютъ именовать «синагогой» (32 ср. 47), священниковъ православныхъ—«попами», «попами русскими» (4, 5, 8, 9, 10 и т. д. см. по указателю). Нельзя не отмѣтить той темноты религіознаго сознанія, которое было свойственно въ ту пору даже іудеямъ, населявшимъ Поляшье. Предъ нами страшная картина начала XVII в. (1609 г.) Евреи въ мѣст. Яновѣ, собравшись въ синагогу 22 марта, подъ мартовское полуночіе, завлекли туда православнаго христіанина нѣкоего Гарасима и надъ нимъ, въ прихожей синагоги, учинили ужасаныя истязанія: возложили на него терновый вѣнецъ, бичевали и наконецъ распяли его (135).

Понятно, что закрѣпощенное и презираемое православное населеніе само не могло выйти изъ окружавшей его темноты. Оно ждало, пока кто либо окажетъ помощь со стороны. И мы видимъ, что больше всего дѣлали для народа лучшіе люди Западно-русскаго края—князья и дворяне, пока они не совратились сами въ латинство. Для подтвержденія этого положенія достаточно бѣгло просмотрѣть вторую главу предисловія. Тутъ въ числѣ фундаторовъ мы встрѣчаемъ цѣлый рядъ православно-княжескихъ западно-русскихъ родовъ и православныхъ дворянъ. Въ одномъ изъ документовъ настоящаго тома выражается одушевлявшее ихъ душевное настроеніе, когда они строили храмы Божіи по лицу западно-русскаго края: «наслѣдую побожнаго пожытя продковъ нашихъ, которые звыкли, для размноженія хвалы Божое, абы оная никгды не уставала, подлугъ можности своее наданя, фундацые на хвалу Божую особомъ духовнымъ маетности своее подавать и оныхъ яко богомольцовъ своихъ достатками опатровать».. (212). Такъ мыслила княгиня Соломерецкая въ 1639 году, такъ несомнѣнно думали и другіе культурные люди того времени.

Отъ XVI вѣка (1568 г.) сохранилось даже указаніе на какой то обычай, чтобы на каждую церковь давать 2 волоки земли (72).

Но не много было такихъ свѣтлыхъ точекъ на общемъ темномъ фонѣ тогдашней жизни Подляшья.

Самыми отрадными фактами, на которыхъ хотя отчасти можетъ отдохнуть наблюдатель эпохи, являются крупицы данныхъ о жизнедѣятельности западнорусскихъ братствъ—Виленскаго св. Духовскаго, Бѣльскаго Богоявленскаго, Дрогичинскаго—Преображенскаго, Пинскаго—Богоявленскаго—(см. цитары по указ.) и кое—какія подробности о школахъ. (см. цитаты по указателю). Но это все такія отрывочныя свѣдѣнія, что связать ихъ въ одну картину почти не представляется возможности. Питаемъ надежду, что удастся эти драгоцѣнныя черты выяснить съ большими подробностями въ дальнѣйшихъ работахъ Археографической Комиссіи.

Дм. Довгялло.

Акты относящіеся къ исторіи Западно-русской церкви.

№ 1—1443 г. Марта 9 дня.

Духовное завѣщаніе священника Семена Прохоровича Чаплеевскаго, настоятеля православнаго храма во имя Животворящаго Креста Господня, въ г. Волковыскѣ.

Aktykacya testamentu raba Bożoho Semena Prochorowicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wsiech prawosławnych chrystian na rzecz w nim wyrażoną uczynionego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiątego, miesiąca oktobra dziewiątego dnia.

Przed aktami ziem. pttu Wołkow. stanowszy osobiscie imsc pan Czaplejewski testament w Bogu zeszłego raba Bożego Semena Prochorewicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wsych prawosławnych chrystyan idq. kopią przy originale ruskim dyalektem pisanym ad akta podał, którey kopij thenor sequitur talis:

Wo Imia Otca y Syna y Swiatoho Ducha y Swiatoi Żywonaczalney Troycy amin. Seda ce я rab Boży Semen Prochorewicz Czaplejewski Bohomolca y proczy wsych prawosławnych chrystyan nastojatel chrama Żywotworaszczoho Chrysta. czyninę jawno y wyznawaju to sym testamentem mojm, komu potreba ieho widaty, albo czytaiuczy słyszaty nyneyszym ludziom y na potym buduczym, sztoż ja Semen, buduczy w letach zeszłych, a w chorobie buduczy na Bożey woli, ieszcze za dobroy pamiaty, naypierwiey policaju Panu Bohu duszu y tiło moie hrysznoie także y każdyie odprawy po moiey duszy niechay syn moy Kiprian odprawuiet tak że też odkazuiu y sym testamentem odpisuiu synu moiemu Kiprianu y ieho ditiem y ich potomkom cerkow siju Czesno Chrestkuju, któruiu cerkow ia sam swojm własnym kosztom y nakładom, za pozwoleniem pani Michałowey Nacewiczowey także y mużey hospodarskich Wołkowyskich y za błohosławieniem metropolity Alexandra ieho miłosty postawił y soorużył, do kotoroy to cerkwi postawili iesmy w prezbitery toho syna naszoho Kipryana, k tomu szczo jesmy kupili zemlu naszu u ludey hospodarskich wołosty Wołkowyskoiey pry toy cerkwi leżaczoie nad reczkoju Stoczkoju, ponedaleko reki Zelwy y reczki Zeldyny, na imia Mikity Zelczyca na pietnacciat boczok ratusznych y dalismy pietnacciat rubley groszy litew., a u druhobo Denisa Jurewicza także kupilismo ob meżu s toie-już zemleju szczo u Mikity kupił także na boczok desiat ratusznych, y dalismy desiat rubley hroszy litewskich; na kotorych tych zemlach moich kuplennych pry toy cerkwy poseliłesmo sedliczbu, także praceju moieiu y nakładom własnym y kosztom swoim kupili sianożat u mużow za hroszy swoie, szto my toie wse iak cerkow, tak y onyie zemli, także y dom, szto iesmy z młodych swoiech let wysłużył y zobrał bydło, statki domowyie, reczy iak leżaczyie tak y ruchomyie od wiela y do mała, toie wse nikomu inszomu, tylko synu moiemn Kypryanu y ioho ditiom y po ich buduczym czadnikomichna wiecznyie czasy odkazuju. A syn moy y ieho potomki Kipryan, derżaczy y służaczy u prestoła Bożoho toiey cerkwy, powinny budut za hospodara korola także y panow radnych y za wsy prawosławnyie chrystyany y za moju duszu P. Boha myłosływoho prosyty, a ne maiet nychto z mo-

ich bliskich, any obcy czołowek toho syna moioho Kipryana any ich potomkow od onoy cerkwy odłuczyty, na kotorych zemlach kupli moiey własnoy odymaty pod zarukoju na hospodara korola kop piacdesat kopami, a synu moiemu Kipryanu druhoie piacdesat kop hroszy, albo iesliby w odlehłosty ieho kto kolwiek pod tym synom moim Kipryanom iaki postupok chotew czynity, takowy każdy oneie zaruki powinien bude sowito płatyty, a osobliwie za budowanie, czoho na on czas stoiaty budet, a so mnoju takowy rozsudytse pered myłostywym Bohom w den strasznoho sudu. Y toio też oznaymuiu sym testamentem mojm, iż szczo iesmy na tyie zemli mieli listy kupczyie także y list moy stanowlenny od metropolity ieho miłosty Alexandra y innych listow nemało, dawno z pryhody pohinuły. Szczo sia tycze o douhy iż iak ja nykomu tak y mnie nychto douhu dożnoho (żadnoho?) ne winen y syn moy Kyprian nykomu nyczoho płatyty ne budet winien. I na tojo ia Semen Prochorewicz Czaplejewski synu moiemu Kyprianu za żywota moioho syiu duchownuju cerkow z pieczatoiu otca moioho duchownoho Serheja Karpa Mikolenskoho, protopopy Wołkow. pod peczatoju mene Semena Prochorewicza Czapleiewskoho, a pry tom było ludey dobrych szlachty ne mało, to iest pan Woytech Zeleniewski boiaryn hospodarski Wołkow. uradnik pana Woytecha Kłoczki Mieżyrecki, pan Jury radny Sebin, kotoryie lude dobryie za prozboju moioju pieczaty swoie k semu testamentu moiemu pryłożyty raczyli, a pisał sey testament słuha p-a Woytecha Kłoczki Marcian Jaskowicz Połonski, k tomu listu podpisawse y innych hodnych ludey hospodarskich mużey było ne mało, do kotoroho testamentu moioho podpis ruk swoich podpisali. Pisan na istocy leta Bożoho tysiacza czterysta czterdziescie trzeciego, miesiecza Marca dewiatoho dnia, indykta szostaho. U tey kopij przy samym oryginale ad akta podaney loca sigilli takowe (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.). Ktora to takowa kopia przy samym oryginale po rusku pisanym ad acta podana iest do xiąg ziem. Wołkow. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Волковыскаго земскаго суда за 1768—1770 годы № 10842 л. 711—712.

№ 2—1448 г. Марта 22 дня.

Фундушъ православной церкви въ им. Савичи—Русскіе.

Actum in castro regio Drohiciensi feria secunda post dominicam Invocavit quadragesimalem proxima, anno Domini 1632.

Oblata fundationis ecclesiae Ruthenicae Szavicensis.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Drohiciensia personaliter veniens generosus Stanislaus Szawiczky, olim generosi Petri filius, bonorum Szawicze Ruskie haeres, eidem officio obtulit fundationem ecclesiae Ruthenicae in bonis fundoque Szawiciensi sitae, petens eandem ad oblationem sui suscipi, cuius tenor est talis.

Ex privilegio Sigismundi Primi Regis Poloniae.

Cum igitur Spiritus Sancti cooperante clementia ecclesia orientalis, ritus videlicet graeci et Ruthenorum, quae longis (heu) temporibus in disparitate quandam et scissum fidei sanctae et divinorum sacramentorum non sine multorum salutis dispendio ab unione sanctae Romanae ecclesiae fluctuare videbatur et quam unionem patres nostri imo tota plebs Catolica temporibus nostris videre cupiebant. Modo jam miserante Domino decretis sanctissimi domini Eugenij nostri papae quarti *) et aliorum patrum plurimorum fidei sanctae zelatorum cum ipsa sancta Romana ac universali ecclesia redacta sit ad identitatem dudum desideratae unionis, pro

---

*) Евгеній IV (въ мірѣ Гавріилъ Кондольмери) Избр. 3 марта 1431 г., посвящ. 11 марта, скончался 1417 г. 23 Февраля. Grotefend, D-r H. Taschenbuch 1905. p. 91.

tanto, ut ipsa ecclesia orientalis, prelatique et clerus universus eiusdem ritus graeci et Ruthenorum in amplitudine dominiorum nostrorum et ditioni nostrae subiectorum ubilibet consistentium, qui aliae stante huiusmodi disparitate et scissura quadam depressione sustinebant, restituta ipsis libertate divino cultui insistere possint et Salvatoris nostri clementiam pro salvandis fidelium animabus et sanctae fidei conservando statu in pacis dulcedine uberius exorare valeant ad laudem, ad gloriam Dei Omnipotentis, qui nos suo redemit praeciosissimo sanguine, universis ecclesiis earumque episcopis seu wladicis, prelatis, clero et caeteris personis ecclesiasticis ejusdem ritus graeci et Ruthenorum haec omnia iura, libertates, modos, consuetudines et immunitates universas duximus in perpetuum concedendas et praesentibus concedimus, quibus omnes ecclesiae regnorum nostrorum Poloniae et Hungariae etc. earumque archiepisopi, episcopi, praelati et caeterae personae ecclesiasticae consuetudine utifruuntur atque gaudent. Volumus in super et praesentibus decernimus, quod a modo nullus dignitariorum, capitaneorum, officialium terrigenarum et caeterorum subditorum nostrorum cuius-cunque status, conditionis existent et praecipue regni nostri Poloniae praedicti singulariter autem terrarum nostrarum Russiae et Podoliae et aliarum ipsis annexarum de iurisdictione praefatorum episcoporum, wladicarum et praelatorum eiusdem ritus graeci et Ruthenorum, sed neque de judicis sacerdotum seu plebanorum ipsorum immo de causis matrimonij aut divorciorum sed deinque impediant quoquo modo, non obstante quavis consuetudine ad hactenus in terris praescriptis quomodo libet in contrarium observata. Praetarea ut ijdem episcopi seu wladicae caeterique praelati et ecclesiasticae personae sepedicti ritus Ruthenorum vitae adminiculis sustentati, ad laudes Deo exoluendas eo commodius intendere possint, ipsis et eorum ecclesiis uniuersis in dominijs nostris ubique existentibus, praesertim vero ad ecclesiam Ruthenicam Sawicensem, omnes villas et possessiones quae libet, quibuscunque nominibus censeantur, quae ab antiquo ad ipsas ecclesias pertinere videbantur et per quascunque personas et in quibuscunque terris et districtibus nostris in praesens habiturae, cum omnibus eorum iuribus, pia mansuetudine duximus restituendas et restituimus per praesentes temporibus in aevum successuris harum, quibus sigillo nostrum appositum est testimonia literarum. Actum et datum Bude, feria sexta proxima ante dominicam Oculi anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo tertio, praesentibus etc. etc. Hypatius (?) metropolita manu propria. Prout in originali producto continetur, ita est actis insertum.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда № 9565, л. 821, 826 об.—828.

№ 3—1463 г. Февраля 9 дня.

Фундушъ Петропавловской церкви въ г. Кобринѣ.

Akt kopij funduszu cerkwi Kobrynskiey S.s. Apostołow Piotra y Pawła służąca.

Roku tysiąc siedmset szescdziesiąt siodmego, miesiąca Augusta dwudziestego siodmego dnia.

Przed urzędem J. K. M. Grodzkim y aktami staroscinskiemi wdztwa Brzes. comparendo personaliter J. X. Antoni Taranowicz, dziekan Poliski, pleban cerkwi Kobrynskiey S.s. Apostołow Piotra y Pawła, kopią konfirmacyi funduszu teyże cerkwi służącego ad acta podał, rekwiruiąc, ażeby pomieniona kopia ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą była do xiąg grodzkich wdztwa Brzes. spraw wieczystych przyięta y zapisana, ktorą w xięgi wpisuiąc słowo do słowa tak się w sobie ma:

Konfirmacya funduszu cerkwi Piotrowskiey Kobrynskiey.

Ia kniahinia Semenowiczowa Kobrynskaja y z synom swoim kniazem Romanem Semenowiczom żałowali iesmo y dały słuzie naszomu na imia Judy Bohdanu y nastupnykom ieho w Kobryniu na cerkow hospodarskuju swiatych Apostoł Petra y Pawła zo wsimy prychody y dochody y zo wsimy paszniamy y z desiatynami y zasiwamy y z tym placom cerkownym y z horodom u koncy tohoż placu prutow pietnancat dobrey mery, tamże na ułycy Czerewaczyckoy pety placow odtiatych y stenoju obłożonych na budowanie iak zdawna y zo wsim kakoje było pered tym po staromu służała do cerkwi swiatych Apostoł pry starom popi Piotrowskim na imia Pacy; także dały iesmo z sowsiemi poiemszczyznami y zasidnykamy y z rospusty. Takoie to pismo weczno y nikim nieporuszne y namy, a chto potym poruszyt sey nas zapis, rozsudyc sie pered Bohem. A pro lepszoie swidetelstwoie y twerdosc peczac swoiu prywesyły iesmo za ieho nam służbu, szczo ien uchowaw sie służaczy u kniazia moieho y u nas. A pry tym było y dobryi lude korolewey boiara Alexander Chodkowycz, Tyszko brat ioho, Jelistym kniaz Korzew boiaryn, a k tomu bojare nasze Kobrynskiie y Hruszewskiie Jozef Wereszczaka, Danyło woiewoda Hruszewsky, Chodko Jewsiewicz, Hlat brat Hodkow, Senko Prystupczyk, Alexander Illicz, a pysan w Kobryniu w lito tysiecza czterechsot szestdesat tretoie, kruch słonca perszey, a łuny desiaty, indykta trynanciatoho, mesacza Februarya dewiatoho na serhiz dniu y nedeły, a pysał Senko diak kniachyny Serhowycz. Ktora to takowa kopia przez wyż wyrażoną osobę ad acta podana ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą iest do ziąg grodzkich W. B. spraw wieczystych przyięta y zapisana.

Изъ актовой книги Брестскаго гродскаго суда за 1766—1771 годы, № 7063 стр, 1519.

№ 4—1485 г. Апрѣля 28 дня.

Духовное завѣщаніе священника Нафанаила Фалилеевича, настоятеля церкви св. муч. Сергія и Вакха. въ г. Брестѣ.

Aktykowanie testamentu zeszłego w Bogu przewielebnego oyca Naftanaiła Falileiewicza cerkwi swiętych menczennikow.

Лета отъ нароженя Сына Божого тысеча шестсот семдесятого, мца Марца пятого дня.

На враде кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовским, столником Венденским, постаростимъ Берестескимъ, постановившысе очевисто его милостъ отецъ Лаврентей Лазоровичъ, писаръ капитуле Берестейское, тестаментъ остатнее воли его млсти отца Нафанаила Фалилеевича, свещеника цркви стых Мученикъ Сергия и Вакха мурованой, на Немецкой улицы будучое Брестское, в справе и речы нижей менованой ку акътыкованю до книгъ кгродских Берестейскихъ подалъ въ тые слова писаный:

Во Имя Отца и Сына и Стаго Духа аминъ. Я грѣшный и недостойный рабъ Бжый Иерей Нафанаилъ Фалилеевичъ попъ Стых Мученикъ Сергия и Вакха церкви мурованое Берестеское, на Немецкой улицы стоячой, сию грамоту смертельную многогрѣшною рукою моею списахъ я сходячы зъ сего свѣта, подаю дха моего въ руки Бга Всемогучого, а тѣло мое грѣшное земли, а такъ все распоражаю: дѣти мои Сергий и Марко на грунте томъ купномъ на Руской улицы Стаго Козмо Демянъской и з жоною моею Мариею Любковною зоставати маютъ, а тыи снове мои повинни будут доходити тоей церкви Стыхъ Мчникъ Сергия и Вакха, которую былъ змуровалъ панъ Иванъ Иваницкий и мене слугу Бжого до ней затялъ, а теперъ не ведле закону ншого греческого и правилъ Стыхъ Отцъ мене

отгналъ от ней и противникомъ Крста Стаго запродалъ, а если бы снове мои Серги и Марко не мѣли доходити, тогды его млсти отцу митрополите Киевскому а пстыру моему Володымерскому Феодосиу вручаю, абы тая црковъ запроданая противникомъ Бжіимъ освобоженая была, а если бы по смерти моей того учинити не восхотѣли, тогды позываю пастыровъ моихъ на судъ Бжій, жоны моей и дитей моихъ прошу, абы сей позовъ написаный заровно з грамотою становленою до гробу моего под клатвою анафема вложыли. Фундушъ тоей црkви гдну отцу митрополите полецаю, а все собраніе мое домовое жонѣ и дѣтемъ моим отказую. На погребеніе тѣла моего копъ сорокъ, которое то тѣло мое погребено быть маетъ въ церкви Стыхъ Безмезникъ Козмы и Демяна подлезне иконы Стого Спаса у Руской улицы. Аще болшъ зостанетъ на долъгахъ, тое жона моя з детми памят за душу мою за тое отправити повинни будут. Писанъ сес тестаментъ под лет Бжго нароженя тисеча чотырысотъ осимъдесятъ пятого, мца априля двадцат трейтяго дня, инъдикта пятого. У того тестаменту при печатяхъ притесненыхъ подписъ рукъ тыми словы: Нафанаилъ Фалилеевичъ попъ црkви Стыхъ Мученикъ Сергия и Вакха рукою власною. Печаторъ того дестаменту Иоанъ Цетнаръ мещанинъ и райца Берестескиӣ рукою своею. Печаторъ того тестаменту Григорий Ивановичъ бурмистръ Бреский рукою своею. Печаторъ того тестаменту Петръ Ламборъский писар мѣский Брестский. Который же тот тестаментъ через особъ верху мененою ку акътыкованю поданый ест до книгъ кгрдскихъ Берестеских уписанъ.

Изъ актовой книги Брестскаго гродскаго суда за 1669—1670 годы, № 7019. стр. 789—792.

№ 5—1500 г. Іюля 10 дня.

Фундушъ св. Михайловской церкви въ г. Коднѣ,

Aktykowanie listu wieczystego funduszu na cerkiew mieyską Kodenską założenia s. Michała Archanioła od kolatora s. pamięci iasnie wielmożnego im. pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia imsci Zygmunta antecessora in vita szczęsliwie zostaiącego iasnie wielmożnego imsci pana Kazimierza Władysława Sapiehy wdy Trockiego, antiquitus ieszcze w roku 1500-nym, msca jula 10 dnia nadanego, a teraz de novo do akt grodu Brzesckiego podanego.

Roku Panskiego tysiąc siedmsetnego pierwszego, msca juny trzydziestego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzesckim aktami staroscinskiemi y przede mną Janem Bęklewskim, podstaroscim Brzesckim, stanowszy oczewisto w Bogu wielebny ociec Piotr Theodorowicz Zawadzki, praezbyter cerkwi mieyskiey Kodenskiey założenia swiętego Michała Archanioła, ten list wieczysty fundusz od kolatora swiętey pamięci iasnie wielmożnego imsci pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, dziedzica Kodenskiego, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia Imsci Zygmunta, dzierżawcy Bracławskiego, antecessora in vita szczęsliwie zostaiącego, iasnie wielmożnego imsci pana Kazimierza Władysława na Kodniu, Olszanach y Czornobylu Sapiehy, wdy Trockiego, na cerkiew wysz pomienioną, przy pieczęci signetowey y z podpisem ręki antiquitus ieszcze w roku tysiąc pięcsetnym, msca jula dziesiątego dnia nadany, ruskim pismem pisany, na rzecz w nim niżey wyrażoną, ku aktykowaniu teraz de novo do xiąg grodzkich Brzesckich podałł, ktory wpisuiąc w xięgi słowo do słowa tak się w sobie ma:

Во Имя Бжее стался. Я Павелъ Ивановичъ Сапега, дедичъ Коденский, маршалокъ гдря короля и великого

князя его млсти Жикгмунта державъца Брацлавъский, чиню и объявъляю знаменіто тымъ моимъ листомъ, хто на него посмотритъ алъбо чтучи его услышит, ннешним и потомъ будучимъ кому потреба будетъ ведатъ. Пришедши передъ мене бурмистръ мой Коденский именемъ Василий Малеваный, со всѣми райцы и мещаны места Коденъского закону ншого Стого Греческого, з попомъ месцкимъ Коденскимъ Стого Михала Архангела Киприяномъ и поведил, што отцъ мой небощикъ панъ Иванъ Семеновичъ Сопега, воевода Подляский, маршалокъ и секретар гдря короля его милости, державъца Брацлавъский, кгды осажовалъ место Коденское дедицтво свое, въ тое часъ росказалъ его млстъ мещаномъ всѣмъ закону греческого, абы збудовали в месте Коденскомъ церковъ Стого Михала; какъ же оные мещане подле росказаня его млсти такъ учинили збудували церковъ, его милостъ отцъ мой встановилъ въ той церкви попа Федора и казалъ въ той церкви хвалу Бжую мети и надалъ его млстъ тымъ способомъ попа: кождый мещанинъ закону греческого Коденский, хтобы волоку въ месте мелъ, абы попу копу жита зъ волоки давалъ у осенъ, какъ пожнутъ збожа, и к тому волоку его млст казалъ тому попу дати такою мерою, какъ мещане держат и земли кутокъ з полъволоки подле Ханкувского кута и сеножатку в Добрине, што люде Страдецкие жали, а другую на выходе за месцкми волоками от сугранъ, а третюю въ Щенятине, що люде Окъчинские надали за его млсти дозволенъемъ. И на то его млстъ и листъ свой тому попу Федору далъ былъ. Нижли мовили мне попъ Киприянъ ннешний и бурмистр и всѣ мещане, ижъ той небощикъ попъ первый Федоръ тот лист стратил. И били мне чоломъ попъ Киприянъ и бурмистр и радцы и всѣ мещане места мого Коденского закону греческого, абы я свой листъ тому попу Киприяну на то далъ, и я, урозумевши речъ слушную, кгодную, справедливую, на тые вси речи верху описаные даю тот мой листъ попу Киприяну и по немъ будучимъ попомъ Стого Михала в месте моемъ Коденскомъ, мает попъ Киприян и по немъ будучие попове з кождое волоки у мещанина закону греческого по копе жита брати, колко волокъ можетъ найболшей быти, бы Бгъ далъ ихъ в месте волокъ мети до килка сотъ, с тыхъ маетъ брат ннешний попъ и по немъ будучие волоку и кутокъ и сеножати верху описаные держатъ и вживат подлугъ того, яко первый вживалъ, волно и непорушно на веки векомъ, службу Бжую в той церкви Бжой маетъ служити за предки и отца ншого души Бга молити и за мое и дѣтей моихъ здорове и всѣхъ православъных хретиян Бга просити, а детем и потомкомъ моимъ в тое Стое наданъе Стое Бжое церкви ничим вступовати. И на то есми попу Михайловскому Коденскому Киприяну и по немъ будучимъ попом далъ сей мой листъ з моею печатъю, подписавъши самъ своею власною рукою. И при томъ будучимъ его млсти братъ мой рожоный Фредрихъ Ивановичъ Сапега воевода Подляский а снъ мой Алекъсандеръ и панъ Марко Зубрицъкий пушкаръ Берестейский муй добрый приятель. Сталося и дано у дворе моемъ Дубенскомъ, под летомъ Бжого Нароженя тисеча пятсотъномъ року, мця Юля десятого дня, инъдикъта чтыръпадцятого. U tego listu wieczystego funduszu przy pieczęci signetowey przycisnioney podpis ręki temi słowy: Павелъ Ивановичъ Сапега. Ktory że ten listt wieczysty fundusz z podpisem ręki y przycisnieniem pieczęci signetowey od swiętey pamięci iasnie wielmożnego imsci pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, dziedzica Kodenskiego, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia imsci Zygmunta, dzierżawcy Bracławskiego antecessora in vita auspicatissime zostaiącego, imsci pana Kazimierza Władysława na Kodniu, Olszanach y Czor-

nobylu Sapiehy, woiewody Trockiego antiquitus ieszcze w roku tysiąc pięcsetnym msca Jula dziesiątego dnia na pomienioną cerkiew. dany y służący, teraz de novo przez osobę w wierzchu pomienioną ku aktykowaniu podany, iest do xiąg grodzkich Brzesckich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго гродскаго суда за 1700—1701 годы, № 7032, стр. 2341—2348.

№ 6—1501 г. Іюня 1 дня.

Ограничительный межевой листъ между им. Игуменъ и мѣст. Богушевичи, совершенный княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ съ указаніемъ фундуша Богушевичской церкви.

Akt dokumentu granicznego między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami od J. O. Xcia Ostrowskiego J. O. X X. Wiszniewieckim wydanego ad praesens J. W. I. P. Łęskiey star. Lubomir. służącego.

Ruku tysiąc siemdsett osmdziesiątt wtorego, miesiąca Oktobra osmnastego dnia.

Na urzędzie J. K. msci grodz. wodztwa Minskiego, przede mną Michałem Swiętorzeckim, podstolim, podstarostą grodzkim y pułkownikiem wdztwa Minskiego, comparens personaliter W. J. P. Symon Łopata, regent grodzki Smolenski, dokument granicę między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami oznaczaiący, od J. O. Xcia Konstantyna Ostrowskiego, hetmana naywyższego, starosty Łuckiego J. O O X X. ichm. Mikołajowi y Annie z Naruszewiczow Wiszniowieckim, starostom Luckim małżonkom wydany ad praesenss vero J. W. J P. Elżbiecie z Zarankow Łęskiey, star. Lubom., służący y należący, po rusku pisany, przy kopyi po polsku przepisaney opowiadał, prezentował y ad acta podał, ktorego thenor de verbo ad verbum sequitur talis:

My, Konstantyn Iwanowicz, kniaże Ostrowski, pan Wilenski, ietman naywyzszy, starosta Łucki, oznaymuiu tym moim regestrom, maiuczy w swoiey mocy iako to nabytie swoie y baczuczy, czto Ihumency ziemianie, boiare moie, aby wżo do imenicza Bohuszewicz tak też prez miene prodanych wiecznym prawem ieho miłosti kniaziu Wiszniowieckomu Mikołaju Siemienowiczu, staroscie Łuckomu, y iey miłosti kniażnie Wiszniowieckoy, małżące jego miłosty Annie Naruszewiczownie y ich miłosty detiom, aby w ziemlach, polach, sienożatiach, puszczach z imieniem ich Bohuszewiczami, prez mene prodanych, nie było zawożenia, naypierwey zastanowienie o wsi zemli, pola, senożati, bory, kustowia udełalieśmy z ieho miłostyu kniaziem Wiszniewieckim y małżąku ieho miłosti z imeniem ich miłosti Bohuszewiczami, tak też imeniem mojm Ihumeniem kopcy y hrani poczynilismy, ana to regestra meży soboju z obudwu storon poczynilismy; tak też meży imeniem mojm Ihumeniem y imeniem ich miłosty Bohuszewiczami, baczeczy, aby niewpokoy meży poddanych Bohuszewskich y Ihumenskich moich w zemlach, meżach y sianożatiach y w dubrowach położył iesmy hranicu y kopcy zakopał, to iest po tych mieyscach: naypierwey hranica poczałasie od Ihumenskoie y Bohuszewskoie hranicy od Łuży, kotoraia Łuża delit zemli Bohuszewskiie z mojm imeniem Ihumenskim, to tak, iak meży imeniem moim Ihumenskim y imeniem Bohuszewskim hranicu czyniu, poczawszy od toie Łuży, iako wyżey opisano, od hrebelki y stawka, kotory stawok na poli sieła Ozieredyszcz, od boiaryna sieła Ozieredyskoho Lachowicza, nad tym stawkom kazał iesmy pierszy kopec zakopati y od toho stawka iduczy łohom po lewey ruce to iest Bohuszewskiie, a po prawoy ruce pole sieła Ozieredyszcz, należaczoho do imenia Ihumenia moieho; od tohoż kopca, mało na strelenie, druhi kopec kazał ieśmy zakopaty w koło berozy y hrani w berozu wrubaty; poblizu toho kopca trety kopec kazał ieśmy zakopaty y około osiny y hrani w osinie wrubaty, od

toho kopca, iak by na strelenie, czetwierty kopec kazał iesmy zakopaty na polu Maksyma Raczsynicza, w kotory to kopec kazał iesmy berozu wsadyty; od toho kopca piaty kopiec kazał iesmy zakopaty nad Łużoiu bołotieczkom; tamże szosty kopec nad dorohoiu, kotoraia idet i z Ihumenia do Minska kazał iesmy zakopati; a toiu dorohoiu iduczy k Bohuszewiczom, iakoby na strelenie, po prawoy ruce toie dorohi kazał iesmy semy kopec zakopaty koło duba, y hrani w dubie wrubati; od toho kopca odczynaiuczy bołotcze łużka, derzeczy tot łużok polewie, prosto dorohoiu łużka bołoteczka, na prawo troche czerez dorohu, kotora ide z Bohuszewicz do Berezyny, starostwa Luboszanskoho, także dla dorohi w łużok bołoteczka; od toho łużka bołoteczka k lipie, koło kotoryie lipy kazał iesmy osmy kopiec zakopati, od toie lipy y kopca dewiaty kopec kazał iesmy zakopaty koło duba, nad rowom y hrani w dubie wrubaty; niepodaleko koło kopca, iakoby na strelenie, desiaty kopec kazał-iesmy zakopaty na hore Kruczy dubowoho kusta; od toho kopca, na strelenie albo mało bolsz, odynadcaty kopec kazał iesmy zakopaty także koło dubowoho kusta; od toho kopca niepodaleko nad dorohoiu kazał iesmy zakopaty koło lipy dwanadcaty kopec zakopaty, w lipu wrubaty; od toho kopca troche czerez dorohu, kotoraia idet z Ihumenia do Bohuszewicz, wnizu poprawie pole Bohuszewskoie dwornoie, kotoroie sie zowie Hanuta, uroczyszczem, a polewie puszcza należyt do imenia Rawanca, kotoryie to imenie ja nabył prawem wiecznym u pana Bohdana Janiszewskoho, kotoroie to imenie Rawaniczy pospołu z imeniem mojm Bohuszewiczami prodał iesmy weczným prawem tomuż kniaziu ieho miłosty Wiszniewieckomu y samoy kniaznie iey miłosty, so wsimi do nieho przynależnostami, budowaniem dwornym y humiennym, ohorody, pole, senożati, poddanymi, senożatmi murożnemi y bołotnemi, puszczami, pszczołami, bortnym derewom, ozerami, jako stoit w obodnicy opisano, ich daniami, robotami, na kotorom to polu kazał iesmy trynadcaty kopec zakopaty; odtul to iuż meżoiu, derżeczy pole Rawanickoie dwornoie polewie, a poprawie puszcza rożnych poplecznikow toho imenia, w kotorom to imeniczu Rawanickom wseho khruntu dwornoho iako też y poddanych tamecznych wsich sełach y prysełkach wymereno kunic sto dwadcat piat y morhow sem, kromia puszczy, hde pomera isti nie mohła, hde tedy czetyrnadcaty kopec na rohu zakopati; od toho kopca prosto na prawo łoktiem, derżeczy poprawie k hruntu senożati, puszcza Rawanickoie, ieziora, czerez łużok w dub, pod kotorym dubom kazał iesmi petnadcaty kopec zakopati y hrani w dubie wrubati; od toho duba naprawo czerez kustowie kazał iesmi szesnadcaty kopec zakopati; od toho kopca prosto w łużok czerez pole y dorohu Minskoju, z Bohuszewicz, na tom łużku kazał iesmi semnadcaty kopec zakopati, y tym łohom na niz, derżeczy puszczu senożati Rawanickoie polewie, a poprawie puszcza Hannuckaja y dubrowy aż do dorohi Wielikoie, kotoraia ide z Minska do Bohuszewicz, tut uroczyszcze Wełyki Łoh; czerez tuju dorohu senożatkami w druhi row, kotory z prawia pryszoł, tut iesmy osmnadcaty kopec zakopati kazał y tym łohom po puł łoha wodocieczoju wniz aż do dwuch sosen, kotoryie iest poserod łoha, y pod tymi sosnami kazał iesmy dewetnadcaty kopec zakopati y hrani w sosnach wrubati; od tych troch soson y kopca łoh odyn pustili na prawo y mało poszowszy druhi łoh pustili na prawo, a treti łoh pustili na lewo, tut iesmy kazał dwadcaty kopec zakopati, y tym łoszkom wniz na lewo hranicu iesmo położył—poprawie Bohuszewickoie y Hannuskoie, a polewie puszcza druhich susedow naszych, reki, ozera należat, senożatmi do imenia Bohuszewickoho; pereiechawszy w bołoto mszarynnoie y z toho łoha łohom że czerez dorohu Bohuszewickoju, kotora ide za reku Berezynu do seł, za rekoju Berezynoju należaczych, do

imienia Bohuszewicz, w kotorych to sełach wymereno khruntu pasznoho kunic dweste sem y morhow piat,—senożati obapoł reki Berezyny należat do tych seł, puszcza wsia za rekoiu Berezynoju z derewom bortnym y pszczołami, w kotoroy to puszczy za rekoju Berezynoju pomera isti nie mohła, tedy wsia z ostupami zwerynnemi należyty do imienia Bohuszewicz y żaden do toie puszczy ozer należaty nie maiety; w sele Hannutie, nad reczkoju Hannutoju, wymereno kunic trydcat try khruntu pasznoho z horodami, a w samym mesteczku Bohuszewiczach wymereno khruntu pasznoho, z horodami kunic sto dwadcat piat y morhow czatyry; osobliwie khruntu z ohorodami, polami, nawozami na cerkow Bożoju w tomże mesteczku Bohuszewiczach nadano kunic dwie senożatmi na wozow sorok piat swieszczenniku cerkwi Bożey, kotory to swieszczennik maiety w cerkwi Bożey służyty y ludy nauczaty, aby Bohu służyty umieli, osobliwie khruntu dwornoho wymereno na rużnych mieyscach kunic semdesat dewet y morhow dwadcat piat; ozero z młynom y rudnieju na rece w miestie Uszy Bohuszewiczach należyty do imienia Bohuszewicz, storony Uszce. . . . . . do tohoż do imenicza Bohuszewicz z młynami, promytami londowymi w korczmach. Osobliwie hranica Bohuszewicz z druhoy bok ide od starostwa Luboszanskoho, Bereziny, kotoraia iesti kopcami dawnymi ohraniczona y teper perez mene ponowionaja iest, hdie iesmy kazał kopiec zakopaty nad ruczajom y krynicoju, kotora to krynica upadaiety w reczku Kopczanku, a toju reczkoju wniz iduczy w reku Berezynu, hde senożati obapoł toie reczki Kopczanki, aż do reki Berezyny, należaty do imienia Bohuszewicz; znowu nad rekoju Berezynoju kazał iesmy kopec zakopati nad bołotom Wielikim y krynicoju, kotoraja krynica wpadaiety w reku Uszu, a tak osobliwie ostrow z derewom bortnym y pszczołami leżyt nad toju rekoju Berezynoju senożatmi, druhi ostrow nazywajuczy Lachowcy, tamże leżyty nie podaleko toho ostrowa, takoż z derewom bortnym y pszczołami, kotoryie to ostrowy oba należat do imienia Bohuszewicz, hde wkoło kopcami ohraniczona, osobliwie ostrowy za rekoju Berezynoju należat do toho imienia Bohuszewicz, odyn Wbiellow nazywaiuczysie, druhi Babie Bierozey, trety ostrowo Koczanow, czetwierty Bieroski, piaty Osmołowo, szosty Klinniki, semy Romanowo, osmy Hrabow, dewiaty Kolesniki, desiaty Stankow, odynadcaty Romanowa, kotoryie to wsi ostrowy z dawnych czasow y teper należat do imienia Bohuszewicz y żadon w toyże ostupy y ostrowy należaty nie maiet wiecznymi czasy. Kotoryie to imenicze Bohuszewiczy, Hanuta, Rawaniczy so wsimi do niey prynależnostiami, polami, haiami, senożatmi murożnymi y bołotnymi, rekami, reczkami, zatokami, ozerami, ostrowami, folwarkami, poddanemi, ich robotami, daniami, jako stoity w obodnicy merniczoho naszoho, hospodar ieho miłosty kniaz Żykhmunt, korol Polski, potwierdił tomu na wiecznosti. Ja tedy, maiuczy to w swey mocy, prodał iesmy ieho miłosty kniaziu Wiszniowieckomu Mikołaju Siemienowiczu, staroste Łuckomu y pani małżonce iey miłosty kniażnie Annie Naruszewiczownie, ich detiom y potomkom ich miłosty za deset tysieczy kop hroszey liczby litewskoie, monety biełoie, liczeczy w hrosz po piety pienezey, kotoryie to imienicze Bohuszewiczy z folwarkami Hanutoju, Rowaniczami y wsimi do nich prynależnostiami, nic z toho na siebie samocho y bliskich krewnych moich niewymujuczy, ani zostawujuczy, z khruntow, senożati, rek, reczek, ostrowow, poddanych, ozer, stawow, młynow, wsiu ohułom prodał wecznym prawom y kazał iesmy hrani kłasty od kopca do kopca osobliwie w imieniu Hannucie, kotoroie iesmy kupił u pana Iwana Rahozy y żony ieho miłosty pani Nastazi Wiażewiczowny, khruntu tak dwornoho z ohorodami y prostymi polami, zaroslami wymereno kunic petnadcat y morhow sem,

a w sele pod poddanemi wymereno khruntu kunic sem y morhow piat, senożaty wymereno nad reczkoju Hannutoju kunica odna y morhi dwa, puszcza niemerona, poniważ pomera isti niemohła, iednak że ostrowy dwa z derewom bortnym y pszczołami nazywaiuczyie odyn Stankow, a druhi Kułaki z krynicami, zatokami, leżat nad rekoju Uszoju y zatoki, w kotoryie rece wolnoie łowienie ryb y wo wsiey puszczy Bohuszewskoy wolnoie bitie wsiakoho zwiera, z hony bobrowymi y wsiakimi pożytkami, prodał iesmy na wieki nieporuszono y nie maiut wżo ludi moie Ihumency, tak meszczanie, iako y tiahłyie poddanyie, żadnych krywd czynity w założeniu khruntow, łassow, sianożati, ostrowow, ozer, rek, krynic y maiut wodłuh toho moyho lisstu hranicznoho zachowaty wiecznie y nieporusznie: a chtoby chotieł byti sprotywnymi tomu moiemu listu, tedy za to maiety winy zapłatyty dwa tysieczy kop hroszey liczby litew., kotoraia wina połowica do skarbu hospodarskoho należety maiety, a połowica storonie ukrywżoney należyty maiety, a po zapłaceniu takowoie winy, tedy tot moy list hraniczny wecznemi czasy nienarusznie zostawati maiety. Do kotoroho to listu dla lepszey twerdosty peczat moju prytysnuty kazał y rukoju moieju podpisał, a k tomu prosił iesmy ludey dobrych szlachty o pryłożenie peczaty ieho miłosty kniazia Iwana Druckoho Lubeckoho, chorużoho hospodarskoho, ieho miłosty kniazia Alexandra Owłoczymskoho, starosty Pin., ieho miłosty pana Jakuba Massalskoho, woiewody Nowohrodskoho, kotoryie pieczaty prytysneli y rukami swoimi podpisali. Pisan w Bohuszewiczach, leta Bożoho narożenia tysiecza piatsot peerweho, Junia semeho dnia. U tego dokumętu przy wycisnionych trzech pieczęciach podpisy rąk samego aktora y pieczętarzow, oraz a latere suscepta aktykacyi Trybunalskiey temi słowy: Konstanty xże Ostrowski pan Wilenski hetman naywyzszy, starosta Łucki mp. Kniaz Iwanowicz Lubecki choruży hospodarski mp. Alexander kniaz Owłoczymski star. Pinski ręką swą mp. Jakub Massalski woiewoda Nowohrodzki mp. Roku tysiąc szescsett dziewiątego, msca Oktobra czwartego dnia, ten zapis hraniczny na rzecz w nim mienioną pan Alexander Tołoczko do xiąg głow. Trllnych Litew. podał. Jerzy Radziminski Trib. . . . . mp. marszałek Trłłu Litew. Stefan Hładki pisar. Ktory to dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich Min. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1782 годъ, № 11809 л. 317—320.

№ 7—1505 г. Февраля 22 дня.

Привилегія в. к. Литов. Александра чашнику Левку Богвитиновичу на село Вортель, въ которомъ дозволяется основать городъ съ дарованіемъ жителямъ магдебургскаго права и Новосельчаны, въ Брестскомъ повѣтѣ, при чемъ въ первомъ упоминается древняя русская церковь во имя Рождества Пресв. Богородицы.

Akt extraktu W-a Brzeskiego przywileju J. k. mci Alexandra, krola polskiego W. J. P-u Ostrowskiemu, czesznikowi Nowogrodka Siewierskiego, służącego

Roku tysiąc siedymsetnego cztyrdziestego siodmego, miesiąca Augusta siedymnastego dnia.

Przed nami sędziami na Trybłł Głny w W. X. Lit z wdztw, ziem y ptłuw w r-u terazn. tysiąc siedymset cztyrdziestym siodmym obranymi, comparendo personaliter patron i. p. Mikołay Ruszczyc. starosta Tautuski, opowiadał, prezentował y ad acta podał extrakt ziem. w-a Brzeskiego przywileju i. k. mc. Alexandra króla Polskiego, z aryngą po rusku pisaną. ad praesens na polskie słowa przetłomaczone, a in rem et partem w. i. p-a Franciszka Ostrowskiego, czesznika Nowogr. Siewier-

skiego, służący y należący, który podaiąc do akt, prosił nas sądu, ażeby pomieniony extrakt ze wszystką w nim inserowaną rzeczą był do xiąg Trybłłu Głło W-o X-a L-o spraw wieczystych przyięty y wpisany. Jakoż my sąd, ony przyiowszy, w xięgi de verbo ad verbum wpisać pozwolili, a że ob vetustatem tego dokumentu extraktu . . . . . . mieysc trudno wyczytać było, tedy na tych mieyscach spatia zostawione y zakrzeslone; ktorego thenor sequitur estque talis.

Wypis z knih zemskich wodz-a Berestenskoho.

Leta Bożeho Narożdenya tysiecza piatsotnoho dewetdesatoho szosteho, miesiaca Henwara dwadsatoho piatoho.

Na rokach sudowych zemskich o Troch krolech, swiate rymskom, prypałych y sudownie odprawowan., pered nami uradnikami zemskimi w-a Berestenskoho Fedorom Potejom sudeju, Bohdanom Tuminskim podsudkom y Lwom Potejom pisarom, postanowiwszy się oczewisto u sudu marszałok hospodarski w-a Berestenskobo jeho miłost pan Michał Bokwistyn Kosarecki, pry ustnym zeznaniu swoim wodłuh listu oblihu swoieho, danym od nieho jeho miłosti panu Janu Meleszku, stolniku Horodenskomu, pokładał pered nami prywiley korola jeho miłosty swietoy sławnoy pamiati Alexandra, po łatinie pisany, wysłuhi Wortema czerez Lewka Bochwityna pod pieczatyiu zawiesistoju, iako o tom szyrey tot prywiley korola jeho miłosty u sebe obmowlaiet, nekotory że prywiley korola jeho miłosty za tym listom oblihom swoim jeho miłost pan marszałok panu stolniku danym, iż tot prywiley miet y pry niem inszyie do knih spraw ninieyszych ziemskich Berestenskich dati upisaty, czomu dosyt czynieczy, prosił nas, aby ieśmo tot prywiley pered nami pokładany wyszey reczony do knih ziemskich upisaty kazali, w czom my wrad baczeczy recz byt wodle prawa słusznuju, prynieli iesmo on, kotory słowo do słowa tak się w sobie maiet:

In Nomine Domini. Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Omnes humanae actiones propter rerum et temporum instabilitatem ac mutabilitatem facile oblivione exolescerent, nisi literarum monumentis et sigillorum robore, quo perpetue herent, firmarentur. Proinde nos Alexander, Dei gratia rex Poloniae, Magnus dux Lithvaniae, Russiae Prussiaeque, Czernihoviae, Samogitiae etc. dominus et haeres. Significamus tenore praesentium temporum universis et singulis praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quia nos habentes rationem fidei, integritatis ac meritorum generosi Leonis, dicti Lewko Bohwitynowicz, pincernae nostri fidelis dilecti, quibus et nobis, et olim paternae majestatis fidelissime obsecutus est, hoc ipsum et unum in futura tempora de ipso sine omni dubitatione sperantes, dedimus et donavimus et per praesentes damus et donamus dicto Leoni et ejus legitimis successoribus perpetue et in aevum villas nostras, unam dictam Wortel in districtu Brestensi sitam, eam videlicet, in qua ecclesia Nativitatis Beatae Mariae Virginis ritus rutenici ab antiquo situata est, et alteram villam dictam Nowoszyelczanye Telecowskich szreby in eodem discrictu Brestensi, pro qua curiam Radowaniczensem nomine Czaczowskich szrzeby, quae idem Leo a judaeis Brestensibus Schany et Laczkone cum consensu nostro emerat, ab eo accepimus cum omnibus hominibus trybutariis alias dannymy et servilibus alias służebnymi et cum omnibus agris et terris pastnymi y bartnymi, sylvis, gais boris, nemoribus, rubetis, quercetis, dumetis, pratis, pascis, paludibus, omnium ferarum et castorum venationibus et omnium avium aucupatonibus, falconum nidis, stagnis, lacubus, piscinis, fluviis, fluminibus, aquis et eorum decursibus, rivis, fontibus, piscationibus et piscibus, molendinis et eorum emolumentis, constructis aut construendis, apibus, mellificiis, pecuniarum, avenae, frumenti et melliis daciis, teloneis et generaliter cum omnibus

et singulis usibus, fructibus, utilitatibus ad pertinendas villas ab antiquo spectantibus et in posterum fiendis, quocunque nomine vocentur aut quocunque ingenio humano excogitari possunt, ita late et longe et circumferentialiter, prout ab antiquo dictae villae in se consistunt, nihil ibidem pro nobis aut nostris successoribus juris, dominii aut proprietatis reservantes, superdicto Leoni et suis legitimis successoribus tenendas, habendas, possidendas, vadendas, donandas, commutandas, alienandas et ad suos et suorum legitimorum successorum usus beneplacitos convertendas, prout sibi et suis legitimis successoribus melius et utilius videbitur expedire. Cuiquoque praesenti nostrae donationi perpetuum ac irrevocabile robur imponimus, admittimus etiam ex gratia nostra speciali dicto Leoni et ejus legitimis successoribus hae villae, inscriptae olim in dictis suis bonis Wortel castrum de novo erigere et sub eo castro oppidum fundare et ei nomen Lewkow imponere. Cui apponimus nos jus teutonicum Maydborgensem damus et concedimus perpetuo et in aevum, uti et oppidum dicto jure ita utatur, prout alia omnia oppida et civitates regni nostri Poloniae et magni ducatus Lithvaniae utuntur. Admittimus etiam sibi et suis successoribus in fluvio Felnawa stagnum facere usque ad rippam nostram Łomasensem. . . *) gno molendinum aedificare omnesque pisces ex dicto stagno et ex molendino emolumentum pro se et suis posteris usurpare. Admittimus etiam et praesentibus admisimus pontem in fluvio Krznia usque ad rippam nostram Woskrzycensem extruere in Hrodicze apud paludem Swirzensem, ex opposito collium ibi exstruentium. Interrogavimus de hac re homines nostros Woskrzycenses, qui nobis dixerunt sibi dilectum pontem nihil nocere, imo viam ab antiquo istae esse nostra etiam via ad terras nostras occiduas alias ku zachodnym Liesnicim Bartnym istae est. Concedimus etiam in dicto oppido Lewkow forum septimanale quolibet die dominica haberi, annale vero forum semel in anno ad tempus, quod dictus Lewko sibi commodius elegerit, licebitque omnibus et singulis hominibus advenis, hospitibus mercatoribus, undecunque ad omnia fora dicti oppidi Lewkow venire, emere, vendere, mercari et omni mensura et pondere civitatis nostrae Vilnensis uti, oppidanis vero dicti oppidi Lewkow licebit ire et mercari per omnia loca, oppida et civitates tam regni nostri Poloniae, quam magni ducatus Litvaniae, eo jure et modo, quo aliorum locorum et civitatum homines mercari solent. In quorum omnem fidem. testimonium et aeternitatem sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum et datum in Brzeszczi, feria sexta post dominicam Reminiscere, anno salutis millesimo quingentisimo quinto, regni vero nostri anno quarto, praesentibus ibidem reverendo e Maris Maximo, Dei gratia episcopo Samogitiae, Nicolao Radziwiłowicz palatino Vilnensi et magni ducatus nostri Lithvaniae cancellario, Nicolao Michalayewicz palatino Trocensi et magni ducatus Łithvaniae nostri mareshalco Samo. Michaele duce Hlynensi et domino in Turow curiae nostrae Lithvaniae mareschalco summo, duce Syemon Luryowicz (Jurjewicz?) terrae Wolinensis mareschalco et capitaneo Luceoriensi, Alberto Gastold capitaneo Nowogrodensi et magni ducatus nostri pincerna, Stanislao Pyetkowicz capitaneo Brestensi, Nemyra Grzymałowicz capitaneo Melniczensi, aliisque quam plurimis fidelissimis . . . . *) et magni ducatus Lithvaniae nobilibus et proceribus testibus ad praemissa vocatis. U toho prywileju korola jeho miłosti pieczat iest odna prywiesistaja. Kotory że prywiley wyżey pomieneny w słowo do słowa do knih spraw ziem. Berenstenskich iest upisan y wypis pod naszymi pieczatmi ieho miłosty panu Janu Meleszku stolniku Ho-

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

*) Тоже.

rodenskomu iest wydan. Pisan u Bresti. U tego extraktu przy pieczęciach dwuch na kustodyi wycisnionych podpis ręki pisarza y korrekta his exprimuntur verbis: Lew Potey pisar ziemsky Berestenski. Skoryhował Prewłocki m. p. Ktory to takowy extrakt ziemski w-a Brzeskiego przywileju J. k. mci. Alexandra krola polskiego za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg Trybłłu Głł-o W-o X-a L-o spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Главнаго Литовскаго Трибунала за 1747 г. № 107 л. 297—8.

№ 8—1509 г. Іюня 30 дня.

Декретъ князя Феодора Ивановича Ярославича по жалобѣ королевскихъ подданыхъ дер. Жолкинцевъ о вторженіи въ ихъ владѣнія мѣстнаго священника Лопатинскаго.

Oblata dekretu kniazia Fedora Iwanowicza Jarosławicza, ruskim stylem pisanego, w żałobie byskupa Pinskiego y swesczęnika Łopatynskiego ferowanego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szostego, miesiąca Julij piętnastego dnia.

Przed aktami ziemskiemi pttu Pinskiego y przedemno Jozefem Postupalskim, regentem ziemskim tegoż powiatu przysięgłym, osobiscie stanowszy J. pan Bazyli Szołomicki ten dekret kniazia Fedora Iwanowicza Jarosławicza, ruthenico stylo pisany, w sprawie oyca Arsenija byskupa Pinskiego y Turowskiego y swieszczenika Łopatynskiego z mużami Żołkinskiemi o grunt y dalsze uchody ferowany, ob rationem odwołanych sądow ziemskich Pinskich ad akta per oblatam podał, ktury w xięgi wpisuiąc słowo w słowo tak się w sobie ma. Ja kniaz Fedor Iwanowicz Jarosławicz smotryły iesmo toho dyła—hospodynom otcem naszym so władykoiu nareczennym Turowskim y Pynskim Arsenyem. Żałowały nam ludy naszy Żołkyncy y z siabry swoymy na popa na Łopackoho iż on wszoł w ich otczynu pczołmy y bortiu y inszymy wchody. У pop Łopacky rek pered namy, iz by tam dworyscze ieho było w Żołkyny z pasznoiu zemłeiu y z bortnoiu; y Żołkyncy rekły: nit tobi żadnoho dworyscza w Żołkyny, nyżły ty derżysz nywku wpysnymy y derewo bortnoie wpysnoie, a dworyszcza tobi w Żołkyny żadnoho nit. У my promezy ich znaszły tak, sztoż tyi nywky opysnyi y derewo bortnoie opysnoie Żołkyncom y siabrom ych, ony maiut toie derzat, a popu Łopackomu ostrow tot Lisczannaia w tom ostrowe iomu nywa z pryczynniami iemu, hdy iemu hodna, sochoiu tam maiet sebi pryczynywat y sino iemu tam kosyt y sitku y prużynu iemu stawyt y chmil drat y citwu sadyt, a sorok derewa bortnoho y podpysnoho maiet w tom ostrowe derżat, a bolszey toho derewa iemu ne podpysywat, tolko y maiet tuiu sorok derew derzat, a Żołkyncom w tom ostrowe im nilzia sochoiu u Lisczynom sino im-lci kosyt y sitku y prużynu im stawyt y chmil drat y citwu sadyt y inszyie wchody im, a koły sokoł w tom ostrowe Liszczynom siadet, yno tot pop Łopacky maiet s nymy pospołu toho sokoła sterehczy, a nad to iesmo popu Łopackomu sey nasz łyst sudowy za naszeiu peczatiu. Pysan w Pynsku, w lito po semoy tyseczy semnacatoho hodu, indykt dwanadcaty, misiacia Junia trydcatoho dnia. U tego dekretu pieczęc na scezurce papiru wycisniona iedna y nicio obszyta. Ktury to dekret za podaniem onego przez wyż wyrażone osobe do akt iest do xiąg ziemskich Pinskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1785—1786 годы, № 13234 л. 1137.

№ 9—1512 г. Апрѣля 22.

Дѣло о принадлежащемъ Погосской церкви урочищѣ въ Волчычахъ.

Akt listu sądowego kniazia Jarosławicza oycom Pohoskim.

Лета от нароженя Сына Бжого тисеча шестсотъ шестдесят осмого, мца июля трыдцатого дня.

На враде кгродскомъ в замку гдарскомъ Пинскомъ передо мною Александром Бушковъским, подстаростимъ Пинским, од велможного его млсти пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановившысе очевисто в Богу велебный отецъ Михайло Шеметиловичъ, свещеникъ церкви Погоской мѣстечка его кор. мсти, подалъ ку активованю до книгъ кгродских Пинских декретъ святобливое памети князя Федора Ивановича Ярославича с печатю прытисненою на папере, рускимъ писмомъ писаный для старосты его и для вшелякое потребы и згубы в речы нижей в немъ выражоной в тые слова писаный: Я княз Федор Иванович Ерославича, смотрѣли есмо того дѣла: жаловалъ намъ члкъ нашъ з Волчычъ Говѣн Печыщевичъ на попов Погоскихъ на Ивана, а на Якова и жебъ пол дворыща его была под ними; и тыи попы рекли: под нами естъ целое дворыще, здавъна прыданое на церковъ Божую, а того не вѣдаемъ, хто тое дворищо прыдалъ на церковъ Божую, какъ тая церковъ Бжая стала в Погосте, такъ тое дворыщо прыдано на церковъ Бжую здавна. И мы пытали того члвка нашого Говѣна Печыщевича, какъ давно тое дворыщо попы держатъ. Онъ перед нами рекъ: за прадедовъ нашых еще они тое дворищо держать. И мы тому порозумѣли: еще до князя великого Витовъта они тое дворыщо держали на церковъ Божую, а того вѣдома нетъ, хто тое дворищо прыдалъ на церковъ Божую,--и мы подлугъ тое давности отсудили тое дворыщо на церковъ Бжую вѣчно и не порушно тымъ попомъ Погоским, а пры томъ были гднъ отецъ нашъ владыка Туровскій и Пинский Аръсений, а бояре наши Ивашко Полозович, а Василей Олехнович Протасовича. И на то дали есмо сесъ нашъ листъ судовый з нашею печатю. Писанъ у Пинску в лѣто по семой тисячы двадъцатого, инъдикта пятнадцатого, мца Апреля двадцат вторый денъ. Который декретъ за поданемъ его до книгъ кгродских Пинских естъ уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1668 годъ № 13020 л. 636.

№ 10—1512 г Апрѣля 12.

Документъ на владѣніе священниками Погосской церкви во имя Пречистой Богородицы уроч. Колобыновщина.

Akt listu sądowego Władyki Pinskiego oyca Pohoskich.

Лета от нароженя Сына Бжого тисеча шестсотъ шестдесят осмого, мца июля трыдцагого дня.

На враде кгродскомъ в замку гдрскомъ Пинскомъ передо мною Александром Бушковским, подстаростим Пинскимъ, од велможного его млсти пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановивъшыее очевисто в Бозе велебный отецъ Михайло Шеметилович, свещеникъ церкви местечка его кор. млсти Погоское, подалъ ку активованю до книгъ кгродских Пинских для вшелякое потребы и згубы листъ судовый в Богу зошлого з сего света его млсти отца Варлаамия, епископа Туровского и Пинского, в Бозе велебнымъ отцомъ Погоскимъ даный и служачый, в речы нижей в немъ выра-

жоной в тые слова писаный: Млстию Божыею и Пречыстое Его Мтры, мы смиренный списконъ Варламей, Бгомъ спасаемых градовъ владыка Туровъский и Пинский смотрѣли есмо того дѣла. Стояли перед нами очевисте жаловали намъ подданыи церкви Божои слуги путныи Пинскии с Погоста на имя Мишко Скубович, Пилипъ а Карец Кожуховичы, Омельянъ а Мишко Койдановичы, Милоха а Олекъсѣй, на поповъ Погоских на Мартина а на Потапа тымъ обычаемъ: держатъ они под собою землю на имя у Волъчичѣх на церковъ Божую прыданую, а намъ поплѣчникомъ своимъ ровной части в ней поступитися не хочутъ, с которое землѣ мы с ними поспол службу путную владыце конемъ служимъ, замокъ, парканъ и мостъ робити ходимъ. Мартинъ а Потапъ, попы Погоскии, напротивъ жалобы отказъ чынили: держимъ мы дворище в Погосте на имя Колобыновъщызну з вечыстое с нами вам посполитое, с того службу путную владыце служымъ и повинности замковыи робимъ, але кромъ тое земли Волчыцкое, которая прыдана отъ первшыхъ гдарей здавна на церковъ Божую и вжо тои землѣ искалъ под предками нашыми попы Погоскими члвкъ гдарский Волчыцкий на имя Говѣнъ Печыщевич, перед небожчыкомъ княземъ Федоромъ Ерославича и судивъшы его млстъ предся тое дворице церквѣ Божой присудилъ, на што и листъ судовый маемъ и положили его перед правомъ, в которомъ пишет: Я князъ Федор Ивановичъ Ерославича смотрѣли есмо того дѣла: жаловалъ намъ члвкъ нашъ з Волчичъ Говѣнъ Печыщевичъ на поповъ Погоскихъ на Ивана а на Якова, ижебъ полъдворища его была под ними; и тые попы рекли: подъ нами есть целое дворыще, здавна прыданое на церковъ Бжую, а того не вѣдаемъ, хто тое дворыщо прыдалъ на церковъ Божую, какъ тая церковъ Божая стала в Погосте такъ тое дворыщо прыдано на церковъ Бжую здавна. И мы пытали того члка нашого Говѣна Печыщевича, какъ давно тое дворыщо попы держатъ. Онъ перед нами рекъ: за прадедовъ нашых еще они тое дворыщо держат. И мы тому порозумѣли: еще до князя великого Витовта они тое дворыщо держали на церковъ Бжую, а того вѣдома нетъ, хто тое дворыщо прыдалъ на церковъ Божую, и мы подлугъ тое давности отсудили тое дворыщо на церковъ Божую вѣчно и непорушно тымъ попомъ Погосъкимъ. А пры томъ былъ гднъ отецъ нашъ владыка Туровъский и Пинский Арсеней, а бояре нашы Ивашко Полозовичъ, а Василей Олехнович Протасовича. И на то дали есмо сес нашъ листъ судовый з нашею печатю. Писанъ у Пинску, в лѣто по семой тисячы двадцатого, индикта пятнадцатого, мца апреля двадцат вторый день. Гдежъ есмо листа выслухавшы и зразумевшы, ижъ есть речъ давная, наданье и справа гдарей перъвшихъ, зоставили есмо церковъ Бжую пры листе небожчика князя Федора Ерославича и тое дворище Волчыцкое храму Пречыстое въ Погосте попомъ держати вѣчне присудили. А на томъ праве седѣли со мною земяне Пинскии: судья панъ Семенъ Доманович, а Иванъ Занькевич. И на то есми попомъ Погоскимъ далъ сес нашъ лист судовый под нашою печатю. Писанъ у Пинску, под лѣто Бжого нароженя тисеча пятсот сорокъ пятого, индикта четвертого, мца октебра десятого дня. Который лист за поданемъ его до книг кгродских Пинских ест уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1668 годъ. № 13020 л. 637.

№ 11 —1513 г. Сентября 9 дня.

Королевская грамота Николаевскому Пустынскому монастырю съ подтвержденіемъ фундуша.

Aktykacya przywileiu k. imsci na monastyr Pustynski.

Лета от нароженья сына Божого тисеча шестсот шестдесятъ девятого, мца апрыля шостого дня.

Передъ нами судьями Крыштофомъ Полубенскимъ судьею земъскимъ Слонимъскимъ, Станиславомъ Униховъскимъ судьею земъскимъ Смоленъскимъ, Стефаномъ Бруханъскимъ подъсудькомъ, Крыштофомъ Казимеромъ Воловичомъ писаромъ, врадниками судовыми земъскими повету Слонимъского, Станиславомъ Подолъцом, писаромъ кгродскимъ Слонимъскимъ, Алекъсанъдромъ Зенковичомъ, подчашимъ Слонимъскимъ, Михаломъ Гарабурдою, Людвикомъ Полубенъскимъ, Доминикомъ и Конъстанътымъ Булгаками, Рафаломъ Рыломъ, на суды Капътуровые повету Слонимъского обраными, постановивъшысе очевисто в Бозе велебный отецъ Якубъ Липский, закону светого Базылего Великого, оповедалъ и покладал и ку записаню до книгъ капътуровых справъ вечыстых поведалъ прывилей короля его млсти Жыкгимонъта манастыру светого Миколы Пустынъского на речъ в нимъ в середине помененую даны и належачы, просечы абы тот прывилей до книгъ капътуровых справъ вечыстых былъ акътыкованъ и уписанъ, который уписуючы у книги слово до слова такъ се в собе маетъ.

Жыкгимонт Божю млстю королъ Полски, велики князъ Лит., всее Руси, княжа Пруское, Жомоитское и инных. Чиним знаменито симъ нашымъ листом хто на него посмотритъ, або чтучы его в слышит, нинешнимъ и на потомъ будучым, кому будетъ потреба того ведати: билъ намъ чоломъ игуменъ з братьею манастыра светого Миколы Пустынского с Киева о томъ, што есмо дали имъ к церкви Божое манастыру светого Миколы в Мозыръскомъ повете на Словецщи чоловека на имя Малуя и зъ его потужъники з Опанасом и с Конъдратомъ одъны службы и тежъ поведили передъ нами, што небощык панъ Яцько Мизевичъ записалъ к манастыру Пустынъскому на церковъ светого Миколы давное выслугу свою на имя Михала и Павла Мошъкувичовъ и зъ их детми и з даню грошовую и медововую и з подымъщыною и со всими их служъбами и податками такъ, какъ ему самому служывали и дачъки давали и на то оный лист записны его перед нами указали и били намъ чоломъ, абыхмо им то все потъвердили и церкви Божой листомъ нашым на вечъност, ино мы для церкви Божой манастыра святого Николы намъ чоломъ битье игуменого и все брати то вчынили есмо, имъ сесь нашъ лист и потъвержаемъ тую вышый писанъную данину нашу в Мозырскомъ повете на рецѣ на Словенной, чоловека на имя Малуя и зъ его потужъники со Опанасомъ и Конъдратомъ и тежъ со всими влады и прыходы отписалъ симъ нашым листомъ суполъне и ненарушъне до церкви Божой монастыра светого Николы со всякими данинами, нижей помемеными к тому манастыру со всими кгрунътамм пашными, бортъми з их знаменемъ, лесами, дубровами, речъки и ловами бобровыми, рыбными и медовыми и кунъными, з ынъшыми службами, з подачками, зо всим так, какъ они намъ служывали и податки полънили мне Яцъку Мѣзю подълугъ его запису. На име тые люди служобъ никоторых на нас служыти не дѣлил не мают парушати, подъвод и стацый на врадниковъ нашых и посланъниковъ не мают давати, мают тые люди держаны быти к монастыру светого Николы со всим ничого на нас и на нашы податки не за-

ставляючы. А на тверденост того и печат нашу казали есмо прытиснути к сему нашому листу. Пры томъ былъ воевода Киевъски подъчашы намесникъ Мозырски, други панъ Юрый Миколаевичъ Радивиловича, а марьшалокъ и писаръ на Муши Долъкговски и панъ Богушъ Богавитъновичъ, а писаръ земъски Троцки панъ Иванъ Богдановичъ Сапега. Писанъ у Кракове, лета отъ нарожения тисеча пятъсотъ третего надесятъ, мца Сенътебра девятого дня, инъдыкъта первого. У того прывилею его кор. млсти печатъ завесистая на шнурех едъвабныхъ кармазыновыхъ завешеная, которого за поданемъ черезъ особу верху мененую ест до книгъ капътуровых справъ вечыстых акътыкованъ и уписанъ.

Изъ актовой книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733 л. 196—197.

№ 12—1514 г. Февраля 3 дня.

Фундушъ Пречистенской приходской церкви города Браслава и костела въ Дрисвятахъ.

Aktykacya przywileju funduszu na plebanią Brasławską służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt piątego, miesiąca kwietnia trzydziestego dnia.

Przed aktami ziemskiemi powiatu Brasławskiego stawaiąc osobisto W. J. xiądz Piotr Samson Toczyłowski, proboszcz Brasławski widymus przywileju funduszu na kosciol Brasławski służącego niżey piszącego się do akt podał, który pisany ruskim pismem co do słowa w xięgi wpisuiąc tak się w sobie ma: Żykhimont Treti Bożyju miłostiu korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoydski, Mazowiecki, Iflantski, a Szwedski, Khodski, Wandalski dedyczny korol. Oznaymuiem sim naszym listom, iż prosił nas archidyakon kostieła Wilenskoho, pleban Brasławski, kniaz Jan Ryszkowski, aby iesmo w knihach naszych kanclaryiskich doiskatisie iemu wieleli fundacyi ot prodka naszoho sławnoie pamieti korola ieho miłosti Żykhimonta Pierwszoho na kostieł Brasławski, w czom my prozbu ieho wideczy byt słusznoju, toho przywileju fundacyi pomienienoje w metrykach kanclaryi naszoie doiskatisie wielewszy, w ses list nasz nazwany widymus wpisati iesmo roskazali y słowo w słowo tak sie w sobie maiet: Wo Imia Bożoie stańsia y nierozdielimaja Troycy amin. Ku wiekuistoje toie to reczy y pamiaty My Żykhimont, z łaski Bożoje korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaża Pruskoje, Żomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom, chto na nieho posmotryt, abo cztuczy ieho wsłyszyt, ninieszním y potom buduczym komu budiet potreb toho wiedati. Pryszodszy pered nas pleban Brasławski kniaz Węcław y wkazywał pered nami list prywiley fundat brata naszoho szczasnoje pamieti Aleksandra, korola y wielikoho kniazia ieho miłosti; w tom prywiley ieho miłosti piszet, szto z woleju wielikoho kniazia Witowta nieboszczyk pan Moniwid, buduczy tohdy wojewodoju Wilenskim, derżaczy Brasław, założył cerkow Matki Bożoje w miestie Brasławskim y fundował tuju cerkow ku czti ku chwale Bohu Wszechmohuszczomu y Pannie Maryi y nadał buduczomu na on czas plebanu y po niem buduczym plebanom. My whlanowszy w prywiley brata naszoho, w kotorom że prywiley piszet tym obyczajem słowo ot słowa:

My Aleksander, Bożuju miłostiu Wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaże Pruskoje, Żomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom chto na nieho posmotryt, abo cztuczy ieho wsłyszyt, ninieszním y na potom buduczym, komu budiet potreb toho wiediaty: powiedił pered nami pleban Brasławski kniaz Węcław, sztoż wojewoda Wilenski,

pan Moniwid, derżaczy Brasław u otczyznu, założył cerkow Matki Bożoy w miestie Brasławskom y fundował tuju cerkow, nadajuczy ziemlami pasznemi y bortnemi y sienożatmi y oziery y rekami y ludmi słobodnemi y dannemi na imia Ratina, a Marasza, a Olisieja, a Iwana Kozu, a Soprona, a Timosza, a Stańka, a Kita, a Mikitu, a Lowkuta, a Wołodka, a Chotiana z ich bratiew y z ich detmi y z ich płaty hroszowemi, miedowemi y kunicznemi y też ktomu prydał na tuju cerkow Božuju so wsich paszeń Brasławskich y Opeskich desiatinu s oziminy y z jaryny, y s ohorodow, y s ozier y k tomu karczmu w miestie Brasławskom y dworec za Nawietom ozierom, Subotowszczyznu y ozieronа imia Cno y z małym ozierom na imia Conkom y z druhim ozierom na imia Wojetyco y z rekoju Wojetycoju, katorajaz bieżyt s Snuda oziera y s tymi s usty reczok, kotoryiesz wtiekli w toie oziero Wojetycu y z łukoju oziera Snuda, tot uhoł, kotory że od ieho oziera Wojetka. Też dozwoleniem prodka naszoho kniazia Witowta tot że pan Moniwid, buduczy w tot czas wojewodoju Wilenskim, takož prydał desiatynu k toyże cerkwi Matce Bożoy u Brasławli z dworca Dryswiatskoho, s Oboli zyta ozimoho y na tuju wsiu wyszey pisanuju daninu wyprawił u wielikoho kniazia Witowta y fundat, kotorym że fundatom predki ieho wsie toie wyszey pisanoje nadanie pożywali wo pokoi. To pak z Bożoho dopuszczenia tymi razy użo nie dawno pry namiestniku Brasławskom panu Juryi Zienowiewiczu taie cerkow zhoreła so wsiemi nakłady y fundatom toiey cerkwi, y bił nam czołom kniaz Wencław, abychmo wsie toie wysze pisanoie nadanie, kotorym żo z dozwoleniem predka naszoho wielikoho kniazia Witowta tuiu cerkow Brasławskuju pan Moniwid nadał, naszym prywilejem potwierdili, ino my, obysk tomu uczyniwszy y pewnosti horazdo dowiedawszysie, szto za prodkow naszych wielikich kniazey y też za szczasnoje pamieti otca naszoho korola ieho miłosti pierwszy pleban Brasławski y też wżo za naszeho panstwa niniesznі pleban kniaz Wencław wsieho toho nadania byli w derżanyi aż i do tych czasow, proto my z łaski naszoie wsi tyie wyszey mienienyje ludi słobodyczy y danniki z dańmi ich hroszowymi y miedowymi y kunicznymi y bortnymi y sianożatmi y s oziery y z rekami y z usty tych reczok, kotoryież wchodili w ieho oziera y so wsimi tymi wysze mienienymi desiatynami Brasławskiemi y Dryswiatskiemi y Opeskiemi y so wsiemi tymi wysze pisanemi dochody y popłatki, kotorym kolwiek imieniem mohut nazwany albo mieniony byty, so wsim prawom y panstwom, niczoho nie ostawlajuczy na nas y na nasze nasledki, prydaiem to ku cerkwi Bożoy Brasławskoy y potwierżajem to sim naszym listom wieczno y na wieki wiekow niniesznіemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wencławu y po niem buduczym plebanom w Brasławli. Też y z osobliwoie łaski naszoie chotiaczy w toy wysze pisanoy cerkwi chwału Bożuju rozmnożati, prydali esmo płat z druhoie korczmy w iehoż mieszczanina w Macka dwie kopie hroszey: majet tot Macko y potom chto kolwiek budet na ieho miestcu sedeti, z korczmy niniesznіemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wencławu dawaty po dwie kopie hroszy, a po niem buduczym plebanom także, kotorych on mieszczan posadit za soboiu na cerkownych zemlach w tych dworech ieho nienadobie słuham namiestnika Brasławskoho stanowitisie, wymieniaja o naszym szczasnym pryiechaniu. Także k tomu prydali iesmo iemu oziero na imia Nawiato, kotoroież podle miesta Brasławskoho pod ieho dworom; w tyy wysze pisaneje oziera cerkowneje niehto nie maiet wstupowatisie ni namiestnik Brasławski ni lud inszy Brasławcy, nie nadobie ich im niewody wołoczyti ani podwołokami, ani brodniki ani naroty, wymieniaja na nasz pryiezd, koli maiem sami byti w Brasławli tolko w tom oziere Nawietie majut na nas ryby łowiti. Też prosił nas pleban Brasławski kniaz Wencław

o tom, szto iesmo nakazali w ieho paraffiy kostieł nowosprawiti y postawiti w Dryswiatie, y kotorye dochody iemu z Dryswiata ku kostiełu Matki Bożoie k Brasławiu byli, tyie dochody ieho dali esmo plebanu w Dryswiatie, abychmo też protiw tych dochodow, szto z Dryswiata k Matce Bożey bywało w Brasławli, innym czym osmotreli. Yno my chotiaczy, aby chwała Boża nie wmienszywałasie, protiw toho dali esmo ku toy cerkwi Matce Bożoy w Brasławli na imia Truchana, a Siemiena z ich bratieju y z ich dietmi, Kosmowiczow wsich y dwie ziemli pustych na imia Kurcewszczyznu y Andrejewszczyznu, a w miestie Brasławskim ohorod na imia Jerszowski. Też chotiaczy w tom wysze reczonom kostiele Matki Bożey chwału Bożuju rozmnożyti, prydali esmo płat z tretieje korczmy w Brasławli w iehoż mieszczanina w Januszka dwie kopie hroszey: maiet tot Januszko y po niem chto kolwiek budiet na ieho miestcu siedieti z korczm dawati ninieszniemu plebanu kniaziu Wencławu y po niem buduczym plebanom y wsie toie wysze pisanoie nadanie, szto w prywilei brata naszoho Alexandra korola napisano ku toy cerkwi Brasławskoy Matce Bożey y też wsie to, sztoż wżo my z łaski naszoie ku tomu kostiełu Matce Bożey prydali--ludy y ziemli y ohorod Jerszowski y korczmu potwierżajem sim naszym listom wieczno y nieporuszno ninieszniemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wencławu y ponim buduczym plebanom, maiet ninieszni pleban kniaz Wencław y po niem buduczyie plebany Brasławskiy derżaty wsie to z ziemlami pasznemi y bortnemi y z lesy y z sianożatmi y s oziery y z rekami y z daninami hroszowemi y miedowemi y kunicznymi z ich służbami y so wsimi ich popłatki y podatki y pożytki y so wsim tym, iak sie tyi ludy y ich ziemlami y też tyi ziemli pustyie zdawna w sobie sia majut y kak na nas derżany k zamku naszomu Brasławskomu, a Jerżawcy naszy Brasławskiy w to sie nie majut wstupati, a pleban ninieszni kniaz Wencław zawżdy majet sam pry cerkwi Bożey mieszkaty y wikaryow ustawicznie mieti, iesli choczet toho wsieho wżywati, a kotory by pleban posle nieho sam pry kostiele nie mieszkał, tohdy majet zawżdy dwoch wikarey chowati pry kostiele, sztob wstawicznie chwała Boża w kostiele była. Pry tom byli wielmożny wrożony wojewoda Wilenski kancler nasz pan Mikołay Mikołajewicz Radywiłowicza y pan Wilenski hetman nasz starosta Łucki y Brasławski y Wienicki y marszałek Wołynskoje ziemli kniaz Kostentyn Iwanowicz Ostrożski, wojewoda Trocki, marszałek nasz dworny pan Hryhorey Stanisławowicz Ostyk, pan Trocki, starosta Żomoytski pan Stanisław Janowicz, wojewoda Kijewski, podczaszy nasz, namiestnik Merecki y Mozyrski pan Jury Mikołaiewicz, woiewoda Smolenski pan Jurey Hlebowicz, wojewoda Połocki pan Olbrycht Martynowicz Kasztolt, wojewoda Nowhorotski marszałek nasz starosta Dorsuniżski, pan Jan Janowicz Zabcrezinski wojewoda Podlaszski marszałek y sekretar derżawca Brasławski, pan Iwan Sopieha y innyie panowie rada nasza. A na twierdost toho y pieczat naszu kazali esmo prywiesiti k siemu naszomu listu. Stałosie y dano na wielikom soymie u Wilni, leta Bożeho tysiecza piatsot czetwertoho na desiet, miesiaca Fewrala treti deń, indykt wtory. A dla lepszoie pewnosti toie sprawy ses widymus z knih naszych kanclaryiskich pomienienomu plebanu Brasławskomu wydati iesmo roskazali pod pieczatiu naszoju wielikoho kniastwa Litowskoho. Pisan u Warszawie, leta od narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot dewietdesiat szostoho, miesieca Junia wtoroho dnia. U tego widymusu prywileju funduszu pieczęc wielkiego xięstwa Litewskiego wycisniona (L. S.), przy którey podpis ręki kanclerza y poniżey korrekta temi wyrażaiąsię słowy: Lew Sapieha kancler wiel. kniaz. Litt. Korykhowano Teodor Tryzna. Jakowy to widimus funduszu przywileju za podaniem przez wyż

wyrażoną osobę do akt iest do ksiąg ziemskich powiatu Brasławskiego wpisany.

Изъ актовой книги Браславскаго земскаго суда за 1795 годъ № 15425 л. 183—188.

№ 13—1514 г. Февраля 6 дня.

Фундушъ Дрисвятскаго р.-католич. костела.

Лета Божого нароженя тисеча шестсот чотырдесятого, мца октебра третего дня.

На рокох земских водлуг порадку статутового на завтрее по светом Михале, святе рымском, прыпалых и судовне отправованых, перед нами—Себестыяном Мирским судею, Даниелем Туром подсудком, а Яном Костялковским писаром, врадниками грскими земскими Браславскими, постановившысе очевисто его млст ксендзъ Ян Вендроховский, плебан Дрысвятский, покладал фундуш светобливое памети короля его млсти Жыкгимонта на костел Дрысвятский, просечы, абы был до книг земских Браславских уписан, который за прозбою его млсти ксендза плебана Дрысвятского до книг уписуючы слово от слова так се в собе мает:

Жыкгимонт, Божю млстю корол Полский, Великий княз Литовский, Руский, Пруский, Жомоитский, Мазовецкий, Инфлянтский, панствъ и земль пан и дедич. Упатруючы и уважаючы мы то в нас с пилностю, иж на том свете заслуги нет перед Пном Богом лепшое, яко в розмноженю хвалы Божое, а звлаща межы людми и поддаными ншыми, которые еще недавно с темностей поганских сут наверненые на веру хрестиянскую, розказали есмо воеводе нашому Виленскому пну Миколаю Радивилу, державцы Дрысвяцкому, абы збудовал церков Матки Божое набоженства светого рымского костела в месте ншом Дрысвяцком, в которой абы завжды служба Божя деела се, на выховане плебана нашого тамошнего князя Лукаша Милошевского и иных плебанов по нем на тую плебанию наступуючых и оных слуг тое церкви в месте Дрысвяцком дали, и на вечност даровали есмо и тым фундатом ншым потвержаем городец наш самого над озером Самоном и дворец наш Кгайды со всими людми, которые до того городца нашого Самона и до дворца Кгайдов прыналежат, а меновите: Юхну Скировича, Матюка Юнгу, Мартина Кгайду, Яна Скиркгуна, Волютя Ровчуна, Лукшу Бирня, Вяжеля Грыца, Павла Кирыка, Мандюна Юнка, Лаврука Пара, Кгрыкга Наруша, Яна Кудня, Яна Бурнабика, Слунка и Богдюна Руча, их самых, сыны их, внуки и щадки их, земли их на вечные часы и непорушные и вси службы потеглые и доходы и повинности хлебные, грошовые, медовые и рыбные и зверынные и со всякие, которые они полнивали и служывали до того городца нiого и до дворца за держаня ншого, а тепер тые вси повинности полнити и служыти мают в цале тому плебану нашому князю Лукашу Милошевскому и по смерти его всим плебаном Дрысвяцким, которые наступовати будут по его смерти. Дали есмо до тое ж церкви Матки Божое тры озера нашы: Самоню, Кгайду и Блюванду и два озерка малых: Имовду и Сажерку з устями и з речками, с тых озер выходячыми; мает тот плебан наш Дрысвяцкий и по нем будучые пры той церкви Матки Божое жыт, фалу Божю розмнажат и на каждую неделю тры мшы водлуг часу и потребы за нас и потомки ншы побожне отправоват, так за жывых щасливое поноване, яко и за умерлых душы збавлене; надали есмо теж на тую церков Матки Божое в месте Дрысвяцком на побудоване плебана самого и слуг тое церкви Божое пляц великий, яко бы на две бочки жыта сеет, почавшы от мосту местского от Оболя аж до

самое тое церкви Матки Божое; дали есмо теж мешчан чотырох иншых и з их домами и с пляцами и с корчмами в том же месте Дрысвяцком: одного подле самое тое церкви—Янушка Бия, Матыса Шурлу, Каспера Яновича, а Яронима Борушковича, мают тые чотыры мешчане тому плебану и иншым—они сами и дети их служыти и плат платити, а особливе с корчом по рублю грошей давати на кожды год на воскъ и на вино до службы Божое тое церкви Матки Божое и вжо от тых часов державца наш Дрысвяцкий, пан воевода Виленский, пан Миколай Радивил и иные державцы потом будучые ани их наместники ани слуги, ани бояре, ани тивунове, ани засетники, ани ловцы и нихто иный в тот городок и дворец и в тые люди и в земли их и в лесы их и в озера, ловы и в мешчаны ничым уступовати не мают и ни по што бывати и в домех тых мещан не становитисе, толко плебани наши Дрысвяцкие того всего в покою ужывати и держати мают вечными часы и тых людей плебанских волных чыним и вызволяем от будованя замку Дрысвядского и дворец его и от мостов всяких Дрысвяцких; не мают их наместники ншые Дрысвяцкие до того прымушати. Даем теж и вечными часы сим фундушом нашым фундуем до тое ж церкви Матки Божое Дрысвяцкое десетину всякую всякого збожя, которое сеют у двух дворцах ншых с пашни ншое гркое з Оболи и з Бортковщизны, зъ жыта, пшеницы, ечменю, ярки, овса, гречыхи и зо всяких ярын огородных, которое в огородах и в тых дворцах сеют, так теж десетину рыбную со всих неводов и неводков со всих озер Дрысвята, Оболи, Рычы и иншых всих, которые до державы Дрысвяцкое прыслухают, всякое рыбы тому плебану даем и давати росказуем на кожды год десятую рыбу вечными часы, мают тую десетину державцы ншы Дрысвяцкие и наместники их сполна отдавати на кожды год тому плебану ншому Дрысвяцкому кнзю Лукашу Милошевскому и по нем иным наступуючым вечными часы. Вызваляем теж того плебана и тых подданых людей его от подвод всяких замковых и от военное службы и от всяких потеглей ншых гркских вечными часы. Позволяем теж тому плебану ншому и волност даем в озере ншом Дрysвяте летным неводом рыбы ловит, коли сам похочет, на свою потребу, а державцы ншы Дрысвяцкие того боронити им не мают. А для моцное твердости того фундату ншого росказали есмо печат нашу грскую до того фундату прывесити. Деело се то на сойме валном у Вилни, в месте ншом столечном пры бытности многих пнов радных великого князства Литовского, пры пну Юрю Радивиле, пры пну Миколаю Радивиле, воеводе Виленском, державцы Дрысвяцком, пры пне Юрю Оленковичу и пры пне Иване Сапезе, наместнику Витепском, и пры маршалку ншом пне Олбрыхте Капитолте и пры подскарбим ншым пне Миколаю Миколаевичу. Писан у Вилни индыкта шостого году тисеча пятсот чотырнадцатого, мца Февраля шостого дня. У того фундушу короля его млсти подпис руки тыми словы: Sigismundus Rex и печат прывесистая. Которы ж тот фундуш через его млсти ксендза плебана Дрысвятского перед нами покладаный до книг земских Браславских ест уписан.

Изъ актовой книги Браславскаго земскаго суда за 1638—1640 годы, № 15398, л 378 обор.—380.

№ 14—1517 г. Ноября 26 дня.

Королевская грамота на пять службъ земли, въ пользу соборной церкви во имя св. муч. Бориса и Глѣба въ г. Новогородкѣ.

Aktt. przywileju krola Zygmonta Pierwszego na Bykiewicze J. W. Rostockiemu metropolicie służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt dziewiątego, miesiąca Januaryi dziesiątego dnia veteris stili, a dwadziestego pierwszego n.s.

Na sądach ziemskich pttu Nowogr. przed nami Eleuterym Siemiradzkim prezyduiącym, Benedyktem Duchnowiczem Haciskim, Franciszkiem Duninem Raieckim sędziami, urzędnikami ziem. pttu Nowogr. stawając obecnie patron W. imsc pan Maciey Wołk, komornik Nowogr. przywiley od krola Zygmonta Pierwszego na pięc służeb osiadłych Bykiewicze zwanych w autentyku ruskim przy kopij polskiey do akt podał, ktoren tak się wyraża.

Żykhimont, Bozoju miłostiju korol polski, wieliki knias Littowski, Ruski, kniazia Pruskoie, Zomoytski i innych. Czynim znamienito sym naszym listom, chto na nelio posmotryt abo cztuczy ieho usłyszyt, niniszny i na potym buduczym, komu budet potreba toho widati, bił nam czołom pan Wilenski, hetman naywyzszy, starosta Łuckij i Brasławski i Winnicskij, marszałok Wołynskoy zemli kniaz Konstantyn Iwanowicz Ostrozkij i prosił nas piati służob ludey naszych tiahłych diakolnych, w Nowohorodzkom powietie Krynskoie wołosty, na imia Bykowiczow Sanca Szyszyca z bratieju, Manczuka Łopaticza z bratieju, Naumca Soroki z bratieju, Chwiedora Misewicza z brataniczy, Naumca Szyłowicza z bratieju i ich dietmi, a trech zeml pustowskich na imia Arystowczyny, a Pawłowszczyny, a Niczyporowszczyny, abychmo to dali na cerkow Bożuju sobornuju swiatych muczenik Borysa i Hleba w Nowohorodku, kryłoszanom, popom i diakonom na pożywenie. Ino my dla toie cerkwi Bożoie i bohomolca naszoho, a k tomu czołom bitie kniazia Konstantynowo ieho miłosti z łaski naszoie to uczynili, tyie lude w werchu pisanyie Bykowiczow piat służob i try zemli pustowskich k toy cerkwi Sobornoy swiatych muczenikow Borysa i Hleba kryłoszanom, popom i dyakonom na pożywenie ieśmo dali i potwerżajem to im i cerkwi Bożoy sym naszym listom wieczno i na wieki nieporuszno i majut kryłoszanie, popy i diakony toie cerkwi niniszniј i potym buduczyi tyi ludi i zemli k cerkwi Bożiey swiatych muczenik Borysa i Hleba derżati i używati so wsiemi zemlami tych ludey pasznymi i bortnymi i z senożatmi i z bory i lesy i haij i dubrowami i z łowy zwierynnymi i ptaszymi i z rekami i z reczkami i z stawy i młyny i z bobrowymi hony i z służbami wsimi tych ludey Bykowiczow i z diakły i rżanymi i owsianymi i so wsimi innymi poplaty i podatmi i so wsim z tym kak tyi lude wymenenyie i zemli pustyie zdawna i ninie sami w sobie i w hranicach sia swoich maiut i kak na nas k zamku naszomu derżany byli, potomu i kryłoszanie tyi ludi i zemli maiut derżati i też moeni oni prybawiti i rozszyryti i kak sami naboli umieiuczy i k swoiemu lepszomu i użytocznomu obernuti, a na twerdost toho i peczat naszu kazali iesmo prywisiti k semu naszomu listu. Pry tom byli panowie rada: woiewoda Wilenskij kancler pan Mikołay Mikołaiewicz Radiwiłłowicza, woiewoda Trocki marszałok dworny, pan Hryhorey Stanisławowicz Ostikowicza pan Trocki starosta Żomotyski, pan Stanisław Janowicz woiewoda Nowohorodzki, pan Jan Janowicz Zaberezynski, starosta Beresteyski, marszałok pan Jury Iwanowicz Ilinicza. Pisan u Wilni leta Bożeho tysiacza piatsot semohonadcat, mesaca Nojabra dwadcatoho szostoho dnia, indykta szostoho. U tego przywileju podpisy rąk tak samego krola jako i pisarza tudzież adnotata na boku zapisana oraz i przypisek na zatyłku zapisany tak się oznaczają: Zygimundus Rex. Topoł Waskowicz pisar. Roku tysiąc szesćset czterdziestego drugiego, meseca Junia tretiaho dnia ses prywiłey pan Mikołay Hatyski stawszy oczewisto do akt podał. Michał Chreptowicz pisar. Przywiley i fundusz krola Zygmunta Pierwszego ad instantiam xiążęcia Ostrozskiego na pięc służeb osiadłych Bykiewicze nazwanych i trzy ziemi pustowskie Arystowszczyznę, a Pawłowszczyz-

na i Anikiporowszczyznę z rzekami, młynami w powiecie Nowogrodzkim leżące, na cerkiew swiętych męczenikow Borysa i Hleba w Nowogrodku będącą konferowanego tysiąc pięcset siedmnastego, Nowembra dwadziestego szostego, indicta szostego, ktore przywiley po podaniu onego przez osobę wyż rzeczoną do akt iest do xiąg ziemskich powiatu Nowogrodzkiego przyięty i zapisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1799 годъ № 12835, л. 17.

№ 15—1518 г. Февраля 3 дня.

Фундушовая запись Николаевской церкви въ г. Минскѣ, совершенная ключникомъ виленскимъ Григоріемъ Исаевичемъ Громыкой.

Aktykacya extraktu kaptur. Połock. fundacyinego zapisu od W. J. P. Hromyki metropolicie Kijow. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, msca Nowembra dwudziestego pier. dnia.

Coram actis urzędu ziem. W-a Min. comparens personaliter w B-u przewielebny J. X. Gedeon Haiewski, superior I. X. X. Bazylianow klasztoru Stt-o Duskiego Min., extrakt z xiąg kapturowych W-a Połockiego wieczysto fundacyinego zapisu na rzecz y osobie intus wyrażoney dany podał ad acta, ktorego do xiąg wpisuiącegosię thaenor takowy: Wypis z knich kapturowych W-a Połockoho. Leta od narożenia Syna Bożeho tysiecza szescsot semdesiat piatoho, mca Julija szescnacatoho dnia. Pered nami sudiami kapturowemi W-a Połoc. po zeystiu z seho swieta Nayiasn. korola ieho młsty Polskoho y Welikoho kniastwa Litowskoho, za wyszłym uniwersałom od I. O. kniazia ieho młsty Kazimiera na Klewaniu Czartoryskoho, z Bożey łaski biskupa Kuiawskoho y Pomorskoho, nominata, arcybiskupa Khnieznienskoho, buduczy obranymi, postanowiwszysie oczewisto słuha I. Wielm., w Bohu prew. ieho młsty X. Cypryana Żochowskoho, metropolity Kijewskoho, Halickoho y wseia Ross. pan Jan Butwiłowski opowiedał, pokładał y ku aktykowaniu do knih kapturowych w-a Połockoho podał list fundacyiny zapis od sławnoie pamiety ieho młsty pana Hryhorya Isaiewicza Hromyki, hospodara ieho młsty klucznika Wilenskoho, derżawcy Krasnosielskoho na recz w nim wyrażonoju I. Wielm w Bohu prew. ieho młsty X. Metropolitie należaczy, prosieczy, aby tot list fundacyiny zapis zo wsiciu reczoju w nim wyrażonoiu był do knih kaptur. w-a Poloc. pryniat y upisan, kotory upisuiuczy u knihi słowo do słowa tak się w sobie maiet:

Ja Hryhory Isaiewicz Hromyka, hospodara korola ieho młsty kłucznik Wilenski, derżawca Krasnosielski, wyznawaiu sam swoieju dobroju woleiu sym moim listom każdomu, komu budet potreba toho wiedaty abo cztuczy, ninieszny m y na potom buduczym, sztosz ni s kim nie namowlen ani z kotoroho prypuženia, odno sam swoieiu dobroiu woleiu daiu, zapisuiu na wiecznyie wieki cerkwi Swiatomu Welikomu Czudotworcu Chrystowu Nikole w Mensku Archiepiskopu mitropolitu Josyfu y po nem buduczym mitropolitom młyn swoy otczyzny, nikomu nieczym nie pienny na Cnie rece wodle wielikoie dorohi Wilenskoie od Menska w mili, zo wsiakimi mołotwimi toho młyna y z ozerom y z rybnoiu łowitwoiu toho ozera y z dworcom mielnickim, kotory wodle tohoż młyna na zemli cerkownoy posielon na sey storonie reki Cny ot Menska y z korczmoiu wolnoiu, kotoraia z dawnych czasow w tym melnickim dworcy była. K tomu też ozereo na imia Hłusza podle reki Swisłoczy po konec mostu Użynskoho, kotorym ozercom pan Jan Korewicz sam dobrowolnie mnie darował y listom swoim to mnie zapisał— to wsie daiu y zapisuiu dla swoieho wieczystoho bohomolia y dusznaho spassenia y dla pamiety rodytelcy swoich, iżby pry żywoti moiem za zdorowie moie y żony

moiey y detey moich Boha miłostiwoho proszono, y po żywote naszym nam samym y rodytelem naszym pamiat wieczystaia była. Maiet ieho miłost hospodyn otec mitropolit Iosif y po nim buduczyie mitropolity tot wyż pisany młyn y karczmu wolnoiu y ozera z rybnymi łowitwami derżat, używat wiecznie, kak ja sam, a mnie samonu y żonie moiey y moim detiem y każdomu z bliskich naszych w to niczym nie ustupaty, a iesliby żona moia, abo dety moi, abo chto z bliżnich moich w to miał czym ustupaty, y tot młyn z karczmoiu y ozery wodle seho zapisu moieho od Swiataho Nikoły odnimaty, tot rozsudytsia so mnoiu na strasznom sude pered nelicemirnym sudieiu, a hospodaru korolu ieho młsty maiet winy zapłatyty sto kop. hroszey, a panu woiewodie Wilenskomu piatdesiat kop hroszey. A pry tom byli y toho dobre swiedomi starosta Minski pan Jan Steckiewicz, a kniaz Wasiley Juriewicz Tołoczynski, a pan Bohdan Hryhoriewicz derżawca Horwolski y prosił iesmy tych wyżey pisanych panow o ich miłostey peczaty, i ich miłost na moiu prozbu to uczynili y peczatyi swoie pryłożyli. A na lepszuiu twerdost ja Hryhorey Isaiewicz Hromyka y swoiu peczat pryłożył k semu moiemu listu. Pisan w Mensku, Feuralia trety den intykta szostoho. U toho listu fundacyinoho zapisu peczatey prytysnenych iest czotyry. Kotoryi że tot fundusz za podaniem onoho czerez osobu wierchu menenoiu do akt, iest do knih kapturowych w-a Połock. wpisan y pryniat, z kotorych y ses wypis pod pieczatuiu uradowoiu z podpisem ruki pisarskoie I. Wielm. w Bohu prewielebn, ieho młsty X. Cypryanu Żochowskiemu, metropolitie Kiiewskomu, Halickomu y wsey Ross., Archiepiskopu Połockomu iest wydan. Pisan w Połocku. U tego extraktu porusku pisanego przy wycisnioney pieczęci podpisy takowe: Jan Kublicki khrodzki Połocki kapturowy pisar. Z korygował Olechnowicz mp. Ktory to extrakt za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę ad acta iest do xiąg ziem. w-a Mins. wpisany.—Wypis wydan. Ant. Świątorzecki R. Z. Lectum H. Soroka R.Z.W.M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1777—1779 годы, № 12033, л. 150—151.

№ 16—1518 г. Ноября 1 дня.

Фундушъ Рождество Богородицкой церкви въ с. Шебринѣ, Брест. воев.

Aktykacya listu approbacyinego funduszu cerkwi Szebrynskiey od Hrehorego Zołucha na włoki cerkiewne szese prezbyterowi Szebrynskiemu służącego.

Roku tysiąc siedymset pięćdziesiąt siodmego, miesiąca Julij siodmego dnia.

Na urzędzie J. K. msci grodzkim Brzeskim aktami staroscinskiemy przedemno Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroscim sądowym grodzkim w. Brzeskiego, comparendo personaliter w Bogu wielebny Imc xiądz Mikołay Budziłowicz, prezbyter cerkwi Szebrynskiey, list aprobacyinyi funduszu cerkwi Szebrynskiey na włoki we srzedzinie wyrażone sub nomine jasnie wielmożnego imsci xiędza Jerzego Fałczewskiego, biskupa Łuckiego y Brzeskiego, prezbiterowi tameczncmu służący ad akta podał, ktory wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma:

Ja Juryi Fałczewski, z łaski Bożoy byskup Łucki y Beresteyski, oznaymuiem tym lystom u kotorom sele plebanyi Beresteyskoy Szebryny rozmerono wołoki, kotoraia zemla była z dawnych czasow nadana na cerkow Szebrynskuju Rożdestwa Preczystoy Bohorodycy, kotoraia zemla tez na wołoki rozmerenna, a tak my, ne choteczy cerkwi Bożoy szkody czynity, dały iesmo na tuju cerkow szese włok to iest w trech polech po dwe włoce y maiut tyie włoki na tuiuż cerkow derżanymy byty w wecznyi czasy y kotoryi kolwek sweszczennyk w toiey cerkwy budet. tedy

każdy tyie włoki maiet derżaty y używaty y za korola ieho myłosty y za xiędza plebana Pana Boha prosyty, a nychto ieho z toho ne maiet ruszaty. Y na to dawany tot list z naszeiu peczatyiu. Pysan u Janowe, po lito Bożoho narożenia tysiacza piatsot osmnadciatoho, mysiaca noiabra 1 dnia, yndykta semoho. U tego listu przy przycisnioney pieczęci podpis ręki takowy; Hrehory Żołuch. Ktory to takowy list przez wyż wyrażoną osobę ku wpisaniu podany ze wszelką w nim wyrażono rzeczą iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго гродскаго суда за 1755—1759 годы, № 7060 стр. 1593—1594.

№ 17—1519 г. Іюня 8 дня.

Фундушовая запись Льва Тишкевича въ пользу Николаевскаго Пустынскаго монастыря.

Aktykacya listu wieczystego pana Tyszkiewicza na monastyr Pustynski służący.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шест сот шестдесят девятого, мца Апрыля шостого дня.

Перед нами судьями, Крыштофом Полубенским, судъею земским Слонимъским, Станиславом Униховским, судъею земским Смоленскимъ, Стефаном Бруханским, подсудъком, Крыштофомъ Казимером Воловичомъ, писаром,—врадниками судовыми земскими повету Слонимского, Станиславом Подолцом, писаром кроцкимъ Слонимъскимъ, Алекъсанъдром Зенковичом подчашым Слонимским, Михалом Гарабурдою, Людвикомъ Полубенъским, Домиником и Константым Булгаками, Рафалом Рыломъ, постановивъшысе очевисто в Бодзе велебны отец Якубъ Либски, закону светого Базылего Великого, оповедал и покладалъ и ку акътыкованю до книгъ капътуровых справъ вечыстых подал запис годной памети небощика его млсти пана Лва Тишкевича монастыру Пустынъскому па речъ в ним поменену, просечы, абы тот лист былъ до книгъ каптуровых справ вечыстых актыкованъ и уписанъ, которого уписуючы у книги от слова до слова так се в собе мает:

Во имя Светыя Жывоначалъная Нерозделимая Тройца, Отца, и Сына, и Светого Духа. Я, Левъ Тишъковичъ, будучы у полъным своемъ здоровъи и в целомъ своемъ розуме и въ доброй памети, чыню знаменито симъ моимъ листом, кому его потреба будетъ видети або чтучы слышатъ, записалъ и продалъ есми отчынного своего чоловека, данника на име Грышка Киприяновича и зъ его детьми, што жыветъ на рецце Словешъни, на имя Валъковъщыну, Светому Великому Аръхиерѣю, Чудотворцу Хрыстову Миколе, Пустыпъскому манастырю, игумену Пустынъскому и всей егожъ о Хрысте брати, старцемъ манастыра Пустынъского и зъ его землею бортъною, и зъ его знаменемъ, и з лесы, и з дубровами и пашъными земълями, и з луги, и зъ сеножатьми, ловы, и со въсими с тыми входы и прыходы, и с пошлинами. какъ предъки мои держали и я их Левъ Тишъковичъ по душы отца своего Тита, и матъки моей Анъны, и жоны моей Феклы, а мает Грытко мает дават Светому Миколе в монастыру пулъосма ведра меду пресного Овруцъкое меры, алъбо по дъвадцати грошей за кождое ведро, какъ мне самому давалъ, а полътретядцат грошы серебра дани в каждую осенъ, тотъ Грытъко маетъ тую данъ медовую и грошевую Светому Николе в монастыры суполъна отдавати, а за того то чоловека Грытъка и за тую данъ уписалъ есми тые тры душы верху писаные и у вечъное поминане у служебникъ Стого Николи монастыра Пустынъского--Тита, Анну, а Фекълу и который игуменъ у Светого Николы въ Пустынъце, а на потомъ будутъ

и въся о Хрысте братя маютъ вечъно тымъ душамъ службу Божую мет; а къ тому именичу того человека Грытъка и во въси тыи верху писаные речы самому мне не вступатыся ани моей брати, ани моим детям, ани моему роду и племени, ани моимы ближънимъ, бо есми того чоловека Грытъка зо въсими с тыми з верху меноваными попълатки записалъ Светому Николе вечъне и непорушъно, а хто бы мелъ з нашого роду тотъ запис узрушытъ, а тымъ душамъ паметъ заронити, тотъ мает отъведъ Господу Богу дати в Его страшное второе прышестьья, а на твердост всих тых вышъ писаных речей я Лев Тишковичъ просилъ есми воеводы Киевъского, маршалка грского, державцы Василиского пана Яна Якубовича Немировича, ижъ бы его милост печат свою прыложылъ к сему моему листу, и его милост на мою прозбу учынилъ и печатъ свою прыложылъ, а пры том были люди зацные: пан Яцко Ивановичъ Елецъ, а панъ Окула Степанович, который был на Киеве урадникомъ от князя Юря Алекъсанъдровича, а панъ Михайло Коркошчыц земенин Овруцъки. А еще я Левъ Тышкович просилъ есми пана Яцъка Елъцевича, ижъбы свою печат прыложылъ к сему моему листу и его милост прыложылъ, и пры томъ и я самъ Левъ Тышъковичъ свою печат тежъ есми прыложыл к сему моему листу. А писалъ жовнеръ дьякъ Мишъковичъ. Писанъ в Киеве, в лето тисеча пятсотъ дзеветънадцатого, мца июня осмого дня, инъдыкъта чотырнадцатого дня. У того листу запису печатъ завесистая на шнурех едъвабных чорных, на воску вытисненая. Который же тотъ запис через особу верху мененую за поданемъ оного до акътъ ест до книгъ капътуровых справъ вечыстых акътыкованъ и уписанъ.

Изъ актовой книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733, л. 198—199.

№ 18—1524 г. Іюля 16 дня.

Фундушъ Лошницкой св. Михайловской церкви,

Akt kopij funduszu cerkwi Łosznickiey.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt czwartego, Apryla osmnastego dnia.

Ne urzędzie Jey Imperatorskiey mosci ziemskim powiatu Orszanskiego, stanowszy osobiscie J. W. pan Bazyli Jasinski wozny powiatu Orszanskiego, kopią funduszu cerkwi Łosznickiey swiętego Michała archanioła prae instantia sua do akt podał takową: Zygizmunt Trety, Bozyju milostyiu korol Polski, weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoyski, Mazowiecki, Iflanski, a Szwedzki, Gocski, Wandalski dydyczny korol. Oznaymuiem tym listom naszym, komu by to wedat należało, iż bił nam czołom szweszczenik nasz Łoszniki Tymofiey Honowicz i pokładał pered nami hospodarem list urożonych jasne wielmożnoho Janusza Radywiły kniazia z Birz i Dubinok na Słucku, podczaszoho welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty naszoho Borysowskoho, czrez słuhu i rewizora ieho szlachetnoho Mateja Łomżynskoho nadania do cerkwi Swiataho Michaiła archanheła na selibu połmorgowych placow piat w mesteczku Łożnicy, pry iezery, na Nowosielskoy ulicy plac odin, z druhoy storony ulicy ohorod morhow dwa, także z toyże storony ulicy wydelynych morgow szest, aż do samey reki, z koncami także wymeronych po dwe wołoki wo try zmeny, i do toho naddaczy sienożat w morgow tryccat, i w zastenku Kolinie wołok pustych try, i morgow dwaccat szest zohraniczonym ieho od duba z kryżem ruczajom do mchu, mchom do ruczaju Kurhanowskoho, tym ruczaiom w Kniżapolicu aż po stary hostyniec Borysowski. Kotoryie nadanyie my hospodar wideczy recz słusznoju i do pomnożenia chwały Bożoy potrebnuju, rady iesmo pozwolity i

sim listom naszym prereczonoie nadanyie na cerkow Łosznickoiu założenie swietaho Michayła archanheła potwerzaiem derżaty, używaty wecznemi czasy i wsiakie z nich pożytki na sebia oboroczaty, ne buduczy z nich powinien żadnych podatkow do skarbu naszoho i nikomu inszomu dawaty y powinnosty żadnych połnity; także w sele Nohonowiczach wsiakiie sprawy duchownyie odprawowaty majut, w czom inszeie sweszczeniki cerkwey żadnoie im pereszkody czynity moheczy ne budut. I na to dali iesmo sey nasz list z podpisom ruki naszoie i z naszeiu peczatoiu wielikoho kniaztwa Littho. Pisan w Orszy, tysiecz patsot dwacatoho czetwiortaho hoda, mca Julia szenacataho dnia. U tey kopii podpis pisarza Litewskiego, a poniżey swiadectwa, iż ta kopia zgodna iest z oryginałem w nastempnych słowach, Zygizmuntus Rex (L.S.) Ihnaty Korsak Jeho korolewskoy msty i wielikoho kniastwa Litowskoho pisar. R-u tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt trzeciego, 8—bra piątego v.s. swiadczę, iż ta kopia funduszu na cerkiew Łosznicką służąca, iest zgodna z samym oryginałem po rusku pisanym, przy ktorym taka popolsku pisana kopia była, à te z nakazu zwierzchniczego przesłałem do kommissij mieyscowey lustratorskiey do Chołopienicz. Antoni Korybski komrz parafii Ber. Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt trzeciego, mca 8--bra piątego dnia v. s. poswiadczam tym skryptem, iż autentyk tey kopij pod pieczęcią J. k. msci widziałem i czytałem. Tadeusz Rutkiewicz kommisar ziem pttu Orszan. Za podaniem ktorey do akt iest w xięgi ziem. Orszan. wpisana.

Изъ актовой книги Оршанскаго земскаго суда за 1793-1795 годы, № 15525 л. 453.

№ 19—1526 г. Мая 30 дня.

Грамота (презента) помѣщика Козлинскаго священнику о. Нестору на Вировскій приходъ.

Positio librorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Laetare proxima anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo septimo per generosum Adamum Cossinsky, marsalcum sacrae regiae majestatis, notarium, nec non nobiles Joannem Saczko, Joannem Crasnodembsky camerarios terrestres Drohicenses, praesentibus nobilibus quamplurimis fide dignis.

Privilegium Wyrowo.

Veniens personaliter ad officium et ad acta praesentia terrestria Drohicensia providus Adam de Wyrowo, filius olim pop Wyrowski, obtulit privilegium super templum et eius sanctuarium alias praestimonium in bonis Wyrowo in pargameno, literis seu characteribus rutennis scriptum, cum duobus sigillis in zona sericea dependentibus, quarum tenor infra patebit, cui petenti ea in acta terrestria Drohicensia perpetuitatem induci admitti officium terrestre, eo in toto approbato, induci admisit, cujus tenor talis sequitur.

Во имя Оца и Стго Дха и Всестой и Живоначалной Тройци. Станся. Се азъ я Гришко Данилевич Козлинский и зъ панею своею Овдотьею посполите и зъ панею Яковововою Марею Бориховскою, дедичками Вирова, Павловнами, вызнаваемо и явне чинимъ пред добрыми людми симъ нашимъ листом и даемъ знати потомкомъ нашимъ, кому будет потреба того ведати, а чтучи сес нашъ запис его слышати, подаваемо и увязаемо моцно попа Вировъского Нестера в црквъ Божю зо всимъ на все, якъ ся в собе мает, и з пашнями той волокы црквнои, и з сеножатми посвятными, и всего суполного, штос дотычет црквн Бо-

жи ведлуг фундованя оца нашего пана Павла Вировского, а я пан Гришко и з панею своею Овдотею и поспол и с панею Марею Яковою и очичками Вировскими подаваемо ему моцно црквь Божю тому то попу Вировскому Нестерию у в ойчину и детемъ его ведлуг его прикладу, штос тот поп Нестер приложил, стоячи у прави пнзи своих властных девеносто копъ гроши, стоячи поспол з нами в прави противко Суской и детей ей Миколая и Собостяна, братаничов наших, штож они тую землю посвятную в нашей небытности и соби были привлащили, а от црквe Божею хотячи отнят. Ино мы з ласки милого Бга ведлуг фундату отца нашего Павла Вировского дошедши той земли посвятной правомъ, за прикладомъ того то пана Нестеръя подали ему есмо вечисте в ойчину и детем его подле его прикладу властных его пнзей деветъдесят коп гроши биглой мониты вземли, а он маеть за нас милого Бга просити у прстла Хва и за потомки наши вечисте и потомкове его, а хто бы от наших потомъков хотил быти упорный, нашъ запис разорит и тое наше дане попу тому албо детемъ его отняти, ино нехай их прикладок вернет деветдесятъ копъ гроши его. А при том было люди добрых досыт: пан Павел Залески, пан Якубъ писар Дыбовский, пан Матей Станислав, пан Михайло Тункилъ, а для лепшей певности печатя пан Гришко приложил и жона моя и з сестрою своею оцовскую печат приложили. Писан под лет Божего нарожнья ҂аф кѕ (1526) мца Мая л (30) ден индикта з (7).

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1566—7 г. № 10082 л. 227, 244.

№ 20—1528 г. Іюня 1 дня.

Фундушовая запись въ пользу Половецкой приходской церкви.

Aktykacya extraktu listu od J. W. Eustachiego Wołłowicza, wwdy Wilenskiego, kanclerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobryn. do J. P. namiesnika Mieleyczyc. względem gruntow cerkwi Połowieckiey, nadanych w roku 1528, d. 1 Junij pisanego.

Roku tysiąc siedmsetnego osmdziesiąt czwartego, miesiąca augusta szostego dnia.

Przed urzędem J. k. msci y aktami ziem. wdztwa Brzeskiego, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziem. tegoż wdztwa, stawaiąc obecnie pobożny xiądz Bazyli Budziłowicz. proboszcz, koadjutor cerkwi Połowieckiey, extrakt listu od J. W. Eustachiego Wołłowicza, woiewody Wilenskiego, kanclerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobrynskiego do J. P. Marcina Ostrowickiego, namiesnika Mieleyczyckiego, względem gruntow cerkwi Połowieckiey, nadanych w roku tysiąc pięcset dwudziestym osmym, msca Junij pierwszego dnia, po rusku pisanego, z xiąg kapitulnych Brzeskich wyięty, do akt podał, którego wyrazy są takowe:

Wypis z knih kapituły Beresteyskoie.

Leta Bożoho narożenia tysiecza szestsot dwadcat tretieho, mca Dekabra dwadcat perwoho dnia. Peredo mnoiu Fieodozyem, ihumenom y protopopoiu Beresteyskim y pry mnie buduczych swieszczenicech: otcu Henadyiu Bouszykowskim, protopopoiu Kobrynskim, otcu Jarofeiu Spaskom, otcu Janu Woskresenskom, otcu Michayłu Troieckom, a otcu Fieodozyiu Michayłowskom, pisaru kapitulnomu, postanowiwszysie czesnyi otec Jiosif Pawłowicz, prezbiter Połowieckiy, dla wpisania w knihi niniesznyie kapitulnyie podał per oblatam list Jasnie wielmożnoho ieho miłosty sławnoie pamety pana, a pana ieho

miłosty pana Ostafia Wołłowicza, pana Wileńskoho, kanclera welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Beresteyskoho y Kobrynskoho . . . . na grunty cerkwi Połowieckoie danoho, w kotorom liste wse szyrey menowite iest opisano y dołożono, kotoroho pered nami położywszy, prosił, aby pryiniat y w knihi nienieszn-yie upisan był. A tak my, widieczy onoho byt wo wsiem słusznoho, dla wpisania w knihi pryimuiuczy, pered soboiu czytat kazali y tak sie w sobie maiet:

Ostaficy Wołłowicz, pan Wilenskij, kancler welikoho kniazstwa Litowskoho, starosta Beresteyskiy y Kobrynskiy, Namiesniku moiemu Mieleyczyskomu panu Martynu Ostrowickomu y po niem buduczym, oznaymuiu. Prychodył do mene bohomolec Połowieckiy swietoho Michayła Iwan Perfimowicz, nie poodnokrot uskarżaiuczysia na Marka Fedorowicza, kotoryi protywieczysie dekretu moiemu czynił krywdu cerkwi Bożey y tomu swieszczeniku w zastenkach y ohorodach, na sztom posyłał ksiendza Jana Suchodolskoho, kanonika Wilenskoho, aby tyie krywdy ohledał, kotoryi widieczy krywdu cerkownuiu, wodle dekretu moieho zostawił pry cerkwi swietoy tak morgi, kotoryie pry wołokach, tak też w zastenku około cerkwi y za osadoiu ohorodami, zastenok podle wołok cerkownych, wodle steny Pieszczackoie, od ohoroda aż do hranicy Zobackoie, klinom iduczy, morgow osm y prutow try, w kotorom to zastenku naybolszu tot Marko czynit krywdu cerkwi, iako szyrey to opisano w liste popu od ksiendza kanonika danom opisano. Pro to ia, wziawszy pewnost, rozkazuiu tobie y na potom buduczym namiesnikom, aby ieste wodłuh sieho moho listu koniecznie rozkazali tomu Markowi, aby bolszey krywdy nieważylisie czynity, a toho sami posterehayte, aby cerkow Bożaia nikoli wże od toho Marka y potomkow ieho niemieła ni w czom, też tak y pomenenyi bohomolec y po niem buduczyie popy, kotoryie pry toy cerkwi budut, maiut toho używaty, a za hospodara Pana Boha prosity. Na szto daiu ses moy list z pieczatiu moieiu y podpisom ruki moiey własnoy, u Berestiu roku tysiecza piatsot dwadcat osmoho, miesiaca Junia perwoho dnia. U toho listu pieczat nadwornaia, a podpis ruki tymi słowy: ręką własną.

Kotoryi tedy list sławnoie pameti Ostafia Wołłowicza za podaniem wyż reczenoho otca Jiosifa Połowieckoho, a za pryiniatiem naszym kapitulnym, uwes z poczatku aż do konca do knih naszych kapitulnych iest upisan, z kotorych ses wypis pod pieczatiu naszoiu kapitulnoiu iest wydan. Pisan w Berestiu.

U tego extraktu przy pieczęci kapitulney podpis ręki pisarskiey temi słowy: Fleodosyi swieszczenik Michayłowskiy kapituły Beresteyskoie pisar (L. S) skorygował z knihami. Który to extrakt listu za podaniem przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1784 годъ, № 7396. 991—993.

№ 21—1529 г. *) Октября 23 дня.

Фундушовая запись кн. Константина Ивановича Острожскаго на Св. Николаевскую церковь въ с. Порудоминѣ.

Feria secunda post Dominicam Judica, die vigessima tertia mensis Martij Anno Domini millesimo septingentesimo quadragesimo qvarto.

Coram actis nobilis officij consular. civitatis S. R. M. Metr. Viln. comparens personaliter adm. Rndus Dominus Gregorius Łomanowicz presbiter ecclesiae Viln.

---

*) Настоящую дату ставимъ какъ наиболѣе позднюю. Документъ датированъ безъ года, указаніемъ на *„второй индиктъ“*. Такъ какъ кн. Кон. Ив Острожскій жилъ 1460—1530, то 2-й индиктъ на этотъ періодъ приходился 4 раза, а именнно: 1484, 1499, 1514и 1529 годовъ.

ritus graeco uniti sub titulo Resurectionis Xsti Viln. existentis, sanus mente pariter et corpore, existens presens rescriptum celsissimi principis Constantini Ostroski, palatini Trocensis, ecclesiae Porudominensi ritus graeco uniti serviens, ruthenico idiomate scriptum, sigillo eiusdem celsissimi principis munitum, cum introfusius contentis ad acta obtulit, cuius rescripti de verbo ad verbum rescribendo contenta tenor sequitur estque talis.

Od kniazia Konstantyna Janowicza Ostroskoho, woiewody Trockoho, hetmana hospodarskoho, starosty Brasławskoho y Iwienskoho. Namiesniku naszomu Rudnickomu, Tereszyszkomu y Nowodworskomu panu Bohdanu Dołmatowiczu y innym namiesnikom naszym chto y na potom budet tot urad od nas deržat. Bił nam czołom swiaszczenik cerkwi swiatoho Czudotworca Nikoły na Porudominie otec Alexiey y prosił nas, abychmo iemu dali pole Tereszyskoie na imia Kurowskoie, koło Zmiejowoy hory. pachaty, a senożat Puprewskuiu Tereszyskuiu, szto na retce pod sełom Rudominskim do woli hospodarskoie, ino my dla cerkwi toie y na czołom bityie iego to uczynili y toie pole wyzey namienienoie iemu iesmo dali pachaty y tuju sianożat Puprewskuju iemu kositi dozwolili do woli hospodarskoie y ty by o tym wiedał y toho pola y toie senożaty iemu postupił do woli hospodarskoie. Pisan u Wilni, oktobra dwadcet trety den indykta wtoroho. Apud quod rescriptum Sigillum celsissimi principis Ostroski papyro in cera rubra est impressum. Quod privilegium premisso modo oblat est actis nobilis oficij consularis Viln. insertum.

Изъ актовой книги Виленскаго магистрата за 1742—1745 годы, № 5141, л. 916 обор.—917.

№ 22—1530 г. Марта 7.

Вводъ священника Коссовской русской церкви пресв. Богородицы о. Игнатія во владѣніе полемъ Ганчишки.

Termini Terrestres Drohicienses celebrati in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno partus virgineitatis millesimo quingentesimo trigesimo.

Kossowo.

Comparens personaliter in judicio nobilis Felix Kurecz, ministerialis terrestris, palam recognovit, quia religiosum Yehnat pop Kossowsky introligavit in medium mansum Hanczyczky per collatores Kossowskie ecclesiae rutenicae sanctae Mariae collatum et reformatum. Quem intromissionem nullus repugnavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 41 и 45 на об.

№ 23—1531 г. Февраля 27.

Раздѣльная запись на им. Лазово, при чемъ въ числѣ участниковъ называется «попъ Григорій».

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Divisio Lazowo.

Constitutus personaliter in judicio nobilis Joannes Toczysky, ministerialis terrestris recognovit, quia iuxta mutuam et amicabilem compositionem nobiles Lazowskie, videlicet Gregorius pop, Mathias Gabala et Chleb et eorum complices cum generoso domino Mathia de Galasky et Lazowo haerede, judice terrestri Drohiciensi pro eisdem bonis Lazowo factam,

fecit perpetuam dimissionem in areis, ortis, campis. pratis sortibus et bonis eorum Lazowo et in silvis, borris, mericis, in quibus dimissionem non terminantur determinare et facere debet et eandem dimissionem sub vadio in literis concordiae contento firmant tenere et observare debebuntur. Circaque recognitionem praeconis utraque partium personaliter aderat et recognitionem ac dimissionem consenserat perpetue eandem sub praedicto vadio tenendam, videlicet sub vadio triginta marcarum regiae camerae et totidem parti dimissionem tenenti.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 114 и 121 об.

№ 24—1531 г. Ноября 6.

Заявленіе Пресвитера о. Матвѣя Іоанновича Ржевскаго о полученіи недвижимаго имущества отъ своей матери Агнеты.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Satisfactio Rzewsky.

Comparens personaliter honorabilis Mathias actu presbiter filius Joannis de Rzewsky, ex matre Agneta procreatus, palam recognovit, quia importanciam suae matris Agnete, quae fuit post nobilem Joannem Rzewsky filium Mathiae, tullit et recepit idem honorabilis Mathias, velut filius post matrem, pro qua importancia materna liberum facit Joannem et per praesentes quiettat pacemque perpetuum habendam promissit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159 и 173 об.

№ 25—1531 г. Ноября 6 дня.

Раздѣльная запись на им. Осины между родными братьями Пресвитеромъ Павломъ, Іоанномъ и Станиславомъ Лаврентьевичами.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo tregesimo primo.

Concordia Ossiny.

Constituti personaliter in facie judicij honorabilis Paulus actu presbiter et nobiles Joannes, Stanislaus germani filij olim Laurencij de Ossiny vil(l)a antiqua, recognoverunt unanimiter, quia divisionem perpetuam inter se fecerunt areis taliter, quod honorabilis Paulus recepit aream a Mokobodi, dictam Grzegorzewskye, prout se ex antiquo extendit cum sulcis quatuor; alter Stanislaus similem aream recepit alias Grzegorzewskie penes Petrum Baly, ita longe, late, prout Paulus; Joannes vero recepit aream dictam Mikolayewskie inter Petrum Jakubowicz et Petrum Byaly, iacentem cum angulo penes ipsius aream situm. Dominus Paulus cum Stanislao suo fratre volens sibi adimplere integraliter aream, addiderunt Joanni aliam aream Mikołayowskye, ex adverso ipsius areae, penes Joannem Jakubovicz, et loco terciae areae eidem Joanni iidem fratres addiderunt sibi ante villam duas partes campi, a via Budzieska usque ad granicies Vypychowskye et eis terciam remanserunt et in alia parte viae eiusdem Budzieska usque ed viam Zaplothnya pessulam sibi dederunt. Et quarto loco dederunt eodem Joanni Groczą adversae Szmychem in villa, a via ad viam. Et hoc submissi sunt tenere et observare perpetue et in aevum de bona et spontanea voluntate.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159, 163 об.

№ 26—1533 г. Мая 27 дня.

Купчая крѣпость, по которой пресвитеръ Григорій пріобрѣлъ въ им. Лазово мельницу.

Termini sub precone Thoczysky.

Acta sunt haec in Drohiczin in terminis terrestribus condemnabilibus feria tercia post festum Ascensionis Domini proxima anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo heredem judicem, Bartholomeum de Pobykrowy subiudicem, Joannem de Nowaviess notarium terrestres Drohicienses celebratis, ac nobilibus Alberto Skywsky, Stanislao Vyrozambsky camerarijs, nec non Jeronimo Rospand, Zacharia de Rutha prefecto Cechonoviensi, Stanislao Piasseczky de Pelch, Bartholomeo de Voyevotky notario Mielnicensi, Martino Vierbiczki, Paulo Czaplsky, Stanislao Galeczky, Nicolao Korzeniowsky, Seraphin Nieczeczky et alijs.

Vendicio Lazowo molendini.

Constitutus personaliter in judicio nobilis Ivan Hohol Ylkovicz de Lazowo heres sanus mente et corpore existens palam recognovit, quia perpetue et in evum vendidit suam totalem partem in piscina et molendino ac pholusz ipsum concernentem in et bonis Lazowo pro decem sexagenis grossorum numeri octonarij nobili Chrehor de eadem Lazowo plebano rutenico de eadem Lazowo cum metretis pecunijs, piscibus, utilitatibus omnibus et singulis, nil pro ipso in molendinis piscina reservando.

Et hicidem stando nobilis Prachna uxor Abrahe de Lazowo rewocawit dictam vendicionem racione propinquitatis volens pecuniam reponere.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1529—1533 годы № 10065 л. 294.

№ 27—1533 г. Мая 27 дня.

Вѣновная запись отъ русскаго плебана въ им. Лазово Григорія своей женѣ Танюлькѣ (или Татьянѣ).

Reformacio Lazowo.

Constitutus personaliter in judicio nobilis Gregorius alias Chrehor plebanus rutenicus Lazowsky, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia post nobilem Taniulcam alias Taczyana filiam Oleskonis de Zabine uxorem suam legittiman vere dotis recepit triginta marcas grossorum numeri Octonarij, quam quidem summam inscripsit, reformavit et praesentibus inscribit, reformavit et praesentibus inscribit reformatque in et super medietate totali sue porcionis immobilis hereditarie in Lazowo site, tenendam, possidendam cum curia et medietate bonorum mobilium cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, longam, latam, prout in metis, graniciebus ab antiquo continetur modo dotalicij

---

№ 28—1533 г Іюня 10.

Купчая крѣпость, по которой попъ Григорій въ им. Лазовѣ пріобрѣлъ во владѣніе двѣ мельницы отъ нѣкоего Петра Дмитровича.

Sub praecone Buczinsky.

Acta sunt haec feria secunda ante festum Corporis Christi proxima praesentibus ac anno quibus supra (л. 287 об.) anno Domini millesimo quingentesimo rigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo haredem judicem, Bartholomei haeredis de Pobykrowy subiudici, Joannis de Novaviess haeredis, notarii terrestrium Drohiciensium celebratis, praesentibus nobilibus Alberto

Skywsky, Stanislao Vyrozambsky camerariis ac nobili Paulo Czaplsky, Paulo Mnozewsky et aliis quam plurimis fide dignis protunc existentibus.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Petrus olim Dmyssz filius haeres, de Lazowo, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit totalem suam porcionem in duabus molendinis in Lazowo sitis cum ripa et piscina ipsum concernentem, videlicet in frumentario et pecuniario alias pholuss pro decem sexagenis grossorum numeri octonarii nobili Gregorio seu pop ibidem in Lazowo haeredi, cum utilitatibus omnibus, metretis pecuniis, piscibus et piscina ac aliis proventibus quibuslicet exinde provenientibus, nil ibidem utilitatis et commodii pro ipso et posteris reservando tenendam, habendam, possidendam et ad usus beneplacitos convertendam.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г № 10065, л. 295—8

№ 29—1535 г. Апрѣля 7 дня.

Заявленіе пресвитера Григорія Лазовскаго объ уничтоженіи предыдущаго акта.

Acta sunt haec in Drogiczin feria quarta post dominicam Conductus Pascae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quinto in terminis terrestribus condemnabilibus per generosos Mathiam Galanskowski judicem, haeredem de Lazowo, Bartholomeum de Pobykrowy subjudicem, Simonem Vygonowski vicenotarium etc. praesentibus quibus supra celebratis.

Lazowo.

Comparens personaliter in judicio nobilis Gregorius de Lazowo, presbiter rutenicus et haeres, palam recognovit, quia suam emptionem, a nobili Stephano Lazowo filii Mathiae habitam et de actis reformatam, cassat, mortificat ac praesentibus cassavit, mortificavit sub actu in crastino sanctae Agnetis contentam et inscriptam anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quinto, ipsamque domino judici terrestri Drohiciensi Mathiae Gallanskowski, qui ipsam sortem diu tenet, possidendam, tenendam, juxta sua acta priora admissit et praesentibus admittit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1533—1538 г. № 10066, л. 128 и 133.

№ 30—1535 г. Ноября 17 дня.

Купчая крѣпость, по которой священникъ Лазовскій о. Григорій пріобрѣлъ во владѣніе части въ им. Лазовѣ отъ нѣкоего Степана Матвѣевича.

Acta sunt haec in Drogiczin feria sexta proxima in crastino sanctae Agnetis in terminis terrestribus anno Domini millesimo quingentesimo trecesimo quinto, per generosos Matiam de Gałąsky judicem, et Bartolomeum Pobykrowsky de Pobykrowy subiudicem, Albertum Skywsky et Stanislaum Galeczky camerarios terrestres Drohicienses et alios quamplurimos testes fidedignos circa praemissa existentes.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter coram judicio et actis terrestribus nobilis Stephanus filius Mathiae de Lazowo palam recognovit, quia totam suam sortem bonorum haereditariorum cum areis, ortis, campis, pratis, sylvis, borris, gaijs et rubetis et quibuslicet utilitatibus nil juris, dominii, proprietatis, cum omnibus proventibus, nihil excipiendo, nobili Gregorio plebano haere-

di in Lazowo pro triginta sexagenis grossorum numeri octonarii perpetue et in aevum vendidit et resignavit cum suis successoribus, cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario tenendam, possidendam. Et exnunc dedit sibi realem intromissionem per Joannem Thoczysky et actualem possessionem. Et memoriale jus recepit. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066, л. 58 об., 80 и 66.

№ 31—1538 г. Мая 13 дня.

Заявленіе зем. Остафія Рака о передачѣ закладной попу Григорію изъ Лазова.

Acta sunt hec in Drogiczyn feria secunda intra octavas Sancti Stanislai in Mayo in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam Galonskowsky judicem heredem in Lazowo, Bartholomeum subiudicem, Joannem Iwanowsky notarium terrestres Drohicienses celebratis anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus nobilibus Alberto Skywsky, Stanislao Galeczky camerarijs et alijs nobilibus fide dignis.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Osthas Rak de Holovienky palam recognovit, quia suam obligacionem ab Hohol Lazowsky habitam cum suo libro in viginti sexagenis gr. numeri polonicalis seu octonarii dimisit medietatem, videlicet sortem Hohol in Lazowo sitam, nobili Hrehorio pop de Lazowo tenendam, habendam, possidendam cum omnibus utilitatibus, et ex nunc dedit decem sexagenas. Residuum vero ad ratas exsolvere tenetur, hoc est pro festo sancti Martini venturo quinque sexagenas gross. et pro Natali Domini futuro eciam quinque sexagenas, quibus acceptis debet dictus pop cum suis filiastris quiettare. Et ne quovis modo dictus pop in praefata obligacione impediatur, praefatus Ostas tenetur eundem tueri eliberare. Que omnia tam exolucionem summe decem sexagenarum et tuicionem ipsam partes ambe adimplere tenebuntur, sub simili vadio. Dans eidem exnunc realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thocziczky. Pro quo memoriale judicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066. л. 401, 403.

№ 32—1538 г. Мая 13 дня.

Заявленіе пресвитера Григорія изъ Лазова о передачѣ предыдущей закладной зем. Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in judicio nobilis Hrehorius presbiter Rutenorum in Lazowo heres recognovit, quia suam obligacionem ab Ostas Rak de Holovyeniki habitam et in Lazowo sittam cum suo libro dimisit et presenti inscripcione dimittit nobili Marushe filie Nicolai de Thvarogy, consorti nobilis Abrae de Lazowo, in eadem summa viginti sexagenis grossorum, medietatem videlicet sortem Hohol tenendam, habendam, possidendam, ita, prout liber talem obligacionem lacius canit, cum omnibus utilitatibus, et ne quovis modo dicta Marussa cum suo marito Abraham impediretur in prefata obligacione et dimissione, prefatus pop tenetur eosdem tueri ibidem eliberareque et pacificare ab omnibus personis; quam summam et eiusdem summe partem, hoc est decem sexagenas grossorum paratis pecuniis resol-

---

*) Надъ этою записью сдѣлана слѣдующая отмѣтка. Cassata cause de consensu pop Lazowsky, ut in actu feria sexta post conductus Pascae continetur.

vere. Residuum vero ad ratas infrascriptas tenebuntur soluere pro festo sancti Martini sexagenas quinque gr. et pro festo Natalis Domini alteras quinque sexagenas. Quibus acceptis pop eosdem quiettare tenetur. Dant eisdem ex nunc realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thocziczki. Pro quo memoriale judicio solutum est.

№ 33—1538 г. Сентября 9 дня.

Заставный листъ отъ наслѣдниковъ Іоанна изъ Струссъ на свое поле „попу русскому“ Нестору изъ Креслина.

Positio actorum terrestrium Drohiciensium feria secunda post festum Conceptionis Sacratissimae Virginis Mariae proxima in Drohiczin celebrata, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus generosis Joanne Iwanowskj, notario terrestri Drohiciensi haeredi in Mincevo ac nobilibus Alberto Skywskj, Stanislao Galeczkj camerariis terrestribus et terrigenis quam plurimis protunc existentibus.

Obligatio Sthrussy.

Constituti personaliter coram actis praesentibus terrestribus Drohiciensibus nobiles Felix, Andreas, Sigismundus, Paulus filii Joannis, haeredis in Sthrussy, palam recognoverunt, quia obligaverunt mansum in triginta ossymkow, a via publica Holublska Krzeslinska ad granities Czepelyniskie, et medium laneum in eodem campo ex opposito eiusdem mansi, a via eadem publica ad aliam viam publicam, quae est a villa Strussy ad Mordy, et hoc in sotre eorum materna bonorum Strussy, in octo sexagenis grossorum numeri octonarii discreto poponi rutenico Nestor de Krzeslyno tenendas, habendas, possidendas ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, donec exemerent; et exnunc dederunt eidem intromissionem per ministerialem Loza Laurentium in dictam obligationem et super hoc iudicio menoriale solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—8 г. № 10066, л. 452, 455 об.

№ 34—1539 г. Ноября 14 дня.

Дарственная запись отъ священника Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Луки своему сыну Карпу на участокъ земли.

Bannitum judicium celebratum est feria sexta infra octavam sancti Martini coram nobis Bartholomeo Galeczky viceadvocato, Joanne Checz, Stanislao sartore, Nicolao Muzilo, Jaczko Mosquicz, Chwethko Thrynohovicz juratis Drohyczensibus anno Domini 1539.

Pop Przeczisky.

Famati viri Joannes Checz et Jaczko Byszicz scabini coram judicio comparentes palam recognoverunt, quia honesta Chwieda Maykowna, tempore aegritudinis suae, nobis commisit, quatenus emptionem ad acta nostra induceremus Lucae poponi Przeczisky et ejus filio Karp, qui pop emissa fassa est apud eam aream ipsius legitimam nuncupatam Vawdishowskie pro quatuor sexagenis grossorum, jacentem penes Palczykowskie ex una et Hleczewskie parte ex altera, tenendam, possidendam perpetue, qui Lucas pop donavit praefatam aream emptam filio suo Carpij habendam aeviterne. Et hicidem Martinus frater ejusdem Carpij abrenuntiavit semet ipsum in praefata area et caeteri fratres fassus nihil habere ad dictam aream proprietatis, solum iste Carpij. Super quod judicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 19 об.

№ 35—1541 г. Іюля 6 дня.

Грамота королевы Боны, по которой она присуждаетъ въ пользу Кобринскаго Спасскаго монастыря двѣ землицы—Постригачевскую и Хильчевщину, которыя были записаны на эту церковь княземъ Иваномъ Кобринскимъ

Aktykacya dekretu krolowey Jeymsci Bony archimandryi Kobryńskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego siodmego, miesiąca Septembra dziewiętnastego dnia.

Przede mną Antonim Ludowikiem Dusiatskim Rudominą, podkomorzym powiatu Brasławskiego, starostą Subockim, za dekretem oczewistym sądu Trybunału głł-o W. X. L-o w roku tysiąc siedmsetnym czterdziestym szostym, miesiąca Augusta dziewiątego dnia, na kadencyi Wilenskiey, z aktoratu wielmożnego, w Bogu przewielebnego Imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, archimandryty Kobrynskiego, Wilenskiego, Nowohrodzkiego y Brzeskiego officyała z Ichm. pp. dobr Nowosiołek, Chodynicz y Nesterowych Łoz possessorami ferowanym, po wydanych innotescencyach y pozwach moich podkomorskich in loco differentiarum między dobrami Korczycami, Nowosiołkami, Chodyniczami y Nesterowemi Łozami ziemskimi, w woiewodztwie Brz. leżącymi y po ufundowaniu na dniu jedenastym Augusta in anno praesenti sądow moich iuryzdykcyi, comparendo personaliter patron Imsc pan Stefan Koscecki, starosta Morozowicki, a parte ichm. pp. posessorow dobr Nowosiołek y Chodynicz stawający, in tractu replik ten dekrct krolowey Jeymsci Bony, a parte imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, opata Kobrynskiego produkowany ad acta xiąg ziemskich moich podkomorskich podał, prosząc, aby pomieniony dekret ze wszystką w nim inserowaną rzeczą był do xiąg ziemskich podkomorskich powiatu Brasławskiego przyięty y wpisany. Jakoż ony przyiowszy w xięgi wpisac rozkazałem, ktorego przetłumaczonego z ruskich liter na polskie thenor sequitur estque talis:

Bona, Bożyiu miłostyiu korolewaja Polskaja, welika kniahiny Litowskaja, Mazowieckaja y innych etc. Smotryeliśmo toho dieła: stoiali pered nami oczewisto szto perwo seho listy naszymi pozownymi archimandryt nasz Kobrynski manastyra Swiatoho Spasa Wasyan pozywał bojaryna naszoho Kobrynskogo Mikołaja Zembocckoho, iż kotory zemli na jmia Hrycia Chodosowicza postryhacza, a druhuju zemlu u Bystryczach Chiliewszczynu na diakona od dawnych czasow od piatydesiat let nadał k tomu manasteru Swiatoho Spasa u Kobryniu neboszczyk kniaz Iwan Semenowicz Kobrynski, kotoroież nadanie swoie y wo Ewangelij na wecznost upisał, on tye zemli od kolka let derżał, a mne postupity ich ne choczet, a w tom toy cerkwij Bozyiuj krywda y szkoda welikaja sie deiet. A potom tot Mikołay Zembocki powiedał, iż pani Zoffia, woiewodyna Wilenskaja pani Mikołajowa Radywiłowicza otcu moiemu neboszczyku Stanisławu Zembockomu tyie dwie zemlicy Postryhaczewskuju, a Chilcewszczynu Dyakonowskuju, o kotoroy on na mene żałuiet zo wsem na wse nam dała y toho iesmo y z otcem moim od dwatcety y osmy hod w derżany y wo pokoiu byli, na sztosz y list y daninu ieie potwerzenie y korola Jego miłosty pered nami pokładali. A tak my toie żałoby ich wysłuchawszy, rozkazali kasztelanu Sudomirskomu, ochmistru naszomu starosty Sanockomu, Lenskoranskomu, Wiznenskomu, Łomienskomu panu Mikołaju Wolskomu, a kanoniku Krakowskomu y Chołmskomu, proboszczu Bielskomu, referendaru korola Jeho miłosty y naszomu kniaziu Jakubu Uchanskomu toho meży nimi dosmotrety y sprawedliwosc tomu uczynity, jakoż ony wodle roskazania naszoho toho meży nimi dosmotrewszy, nam odkazali, a tak my baczaczy, iż neboszczyk

kniaz Iwan Kobrynski iak otczycz y maiuczy to w mocy swoiey iako własnoie swoie tyie dwie zemlicy na cerkow Bożyiu zapisał y pierwszuju daninu w Ewangelij opisał, a taja pani Zofia po żywote toho muża swoieho kniazia Iwana Kobrynskoho buduczy wdowoju, a potom poszła za pana Paca y k wery rymskoy prystupiła, ne maiuczy do toho niczoho y ne buduczy otczyczkoiu, odno wieno opisanoie od muża swoieho kniazia Iwana Kobrynskoho na Kobryniu miela, czohoż nie miela mocy od toie cerkwy Bożyie otrymaty, a tomu Zembockomu dawaty. My z tych pryczyn dostatecznie zrozumiewszy y baczaczy sprawiedliwoie nadanie toie cerkwy Bożyie, w tom iesmo toho Archimandryta perwoho znaszli y tyie dwie zemlicy Hryca Postryhacza, a Chilcewszczynu zasia k toy cerkwy prysudyli y w mocy dali, wodle nadania perwszoho neboszczyka Iwana kniazia Kobrynskoho: maiet on sam y potomki ieho tyie dwie zemlicy k tomu manasterowi wieczno derżaty y ich używaty, a tot Mikołay Zembocki y potomki ieho w toy zemli wysze pisanyie ne majut niczym sia ustupowaty y wiecznoie mouczanie miety. A szto sie dotyczet tych listow daniny woiewodyny Wilenskoiey pani Zoffii y inszych listow. my tyie listy niwoszczo oboroczaiem y żadnoy mocy mety użo ne majut, a kotoryie oyczyznyie lude toho Zembockoho zbożia y choromy na tych zemlach budut, on majet to wse sobie w całosty zobraty, a tot archimandrit w to ne majet se ustupowaty. I na to iesmo archimandritu Kobrynskomu Wasyanu dali sesz nasz list y z naszyiu peczatyu. Pisan u Wilny, pod lety Bożoho narożenia tysiacza piatsot czotyrydesiat perwyi, miesiaca Iullia szestynadcet den, indykta czotyrnaccet. U tego dekretu pieczęc na wosku czerwonym przycisniona y podpis tymi słowy: Jacobus Uchanski S. R. Mtis, a relationibus . . . . Ktory to dekret za podaniem przez wysz wyrażoną osobę do xiąg ziemskich podkomorskich powiatu Brasławskiego iest przyięty y wpisany. Antoni Dusiatski Rudomina podk. Brasławski, starosta Subocki mp.

Изъ актовой книги Браславскаго подкоморскаго суда за 1740—1748 годы, № 15474 л. 337—338.

№ 38—1542 г. Апрѣля 17 дня.

Дарственная священника Св. Троицкой въ г. Дрогичинѣ церкви Өеодора Алексѣевича на свое имѣніе въ дер. Творково-Морже земянину Вакулѣ.

Positio actorum terrestrium Drohiciensium celebrata in Drohiczin feria secunda post dominicam Conductus Pascae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, per generosum Joannem Wanowsky (Jvanowsky) haeredem de Mincewo notarium et nobiles Martinum haeredem de Vaze, Stanislaum Lampiczky camerarios terrestres Drohicienses, praesentibus nobilibus Nicolao Sarnaczki, Joanne Niemcziski, Marco Kosko, Joannem Thoczysky ministerialem.

Donatio Morze.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus terrestribus Drohicensibus honorabilis Chviedor olim Alexij filius in Morze Tworkovo haeres et sinagogae Sanctae Trinitatis in Drohiczin presbiter rutenicus alias pop, sanus mente et corpore existens publice et per expressum recognovit, quia suorum bonorum immobilium haereditariorum, in bonis Morze Tworkowa sitorum, medietatem immobilem in praefatis bonis Morze Tworkovo sitam, dedit, donavit et praesentibus dat, donat et voce irrevocabili resignavit nobili Vacula alias Vasskoni de eadem Morze haeredi habendam, tenendam, perpetuis temporibus possidendam, ita latam, longam, prout illa medietas totius sortis suae immobilis in bonis Morze Tworkovo in metis et granitiebus continetur, aliam

medietatem pro se conservando, et exnunc eidem dedit coram officio realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Petrum Luboviczky in dictan medietatem donatam. Super quod memoriale oficio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 121.

№ 37—1542 г. Іюля 10 дня.

Заставный листъ протопопа Лазовскаго Григорія на поле въ им. Лазово зем. Аврааму и Матвѣю Слѣповронамъ.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda ante festum sanctae Margaretae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam in Galansky et Lazowo haeredem judicem, Jacobum Pobikrowsky subjudicem, Joannem Iwanowskj notarium terrestres Drohicienses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vash, Stanislao Galeczky camerarijs.

Obligatio Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio nobilis Gregorius protopop, haeres in quolibet campo triplici per pessulam sui legitimi patrimonii in bonis Lazovo siti et habiti in triginta sexagenis grossorum numeri polonicalis et in duabus sexagenis grossorum ejusdem numeri nobilibus Abrahae et Mathiae germanis fratribus in Slepowrony haeredibus, districtus Nurensis, filiis olim Augustini, cum omnibus utilitatibus et singulis ac pratis ex opposito extantibus, rubetis quercinis libere fodendis et ligna communia cedendis, ac tenendis, habendis, possidendis, modo obligatorio ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, tam diu, donec non exemet, dans exnunc eisdem dictis Slepowrony realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thoczysky in praefatum mansum obligatum in quolibet campo situm. Super quod memoriale judicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 154 и 159 об

№ 38—1543 г. Декабря 7 дня

Продажный листъ на участокъ земли отъ Глечевича протопопу Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ,

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn in vigilia Conceptionis sanctae Mariae Virginis anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo tertio, per nobilem ac famatos Nicolaum advocatum Drohicensem, Jacobum Vilk, Nicolaum Pidai, Jacobum Kilka, Nicolaum Muzilo, Steczkonem Miedzianka, Andream Koczerha, Paulo Takoviez scabinorum juratorum (sic!)

Venditio orti Chleczkowski protopopo Preczizkj.

Comparens personaliter coram judicio providus Ivan Hleczewiez publice recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit ortum suum legitimum penes Onaczko sutorem ex una et penes Milnisicki patre ex altera situm pro quinquaginta gr. protopopo Preciczki ita latum, longum prout in se praefatus ortus extenditur. Qui protopop debet et submisit se solvere impendere tributa regalia civilia de praefato orto, et praefatus Ivan fidejussit praefato protopopo ab omnibus propinquis suis et a sorore sua et debet eundem tuere, evincere, eliberare per praescriptionem civilem ac intromissionem realem et actualem possessionem per scabinos admi-

sit in praedictum ortum. Super quod memoriale judicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за № 10521, л. 115 и 116 об.

№ 39—1545 г. Іюня 30 дня.

Духовное завѣщаніе протопопа Григорія Лазовскаго.

Acta sunt haec in Drohiczin feria tertia in crastino sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quinto, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem, judicem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicienses celebratis praesentibus nobilibus Stanislao Luniewsky, Stanislao Galeczky camerariis.

Inductio testamenti olim Gregorii protopop Lazowsky.

Veniens personaliter ad iudicium honesta Thaeziana, relicta olim Gregorii protopop Lazoviensis cum genero suo Nicolao produxerunt testamentum per olim Gregorium protopop Lazoviensem ultimae suae voluntatis pro rebus mobilibus et immobilium dispositum et tribus sigillis testium tunc temporis existentium obsignatum et illud testamentum petiit ad acta induci admitti. Et judicium viso tali testamento . . . . *) Ego Gregorius protopop Lazoviensis existens sanus mente, licet in corpore debilis, cernens me esse mortalem et proximiorem mortis, cupiens de salute animae meae providere, de bonis meis mihi a Deo omnipotenti in haec vita concessis, testamentum meae ultimae voluntatis duxi faciendum in hunc, qui sequitur modum. Primum et principaliter animam meam commendo in manus Dei omnipotentis, sepulturam vero eligo corpori meo in ecclesia Lazoviensi. Item ad eandem suprascriptam ecclesiam Lazoviensem inscribo, lego, do et dono decem sexagenas ad campanam et hoc in haereditate bonorum meorum, qnae bona omnia, videlicet haereditatem meam, aedificia omnia, areas, ortos, prata et generaliter omnia bona, prout se extenduntur, iscribo nobilibus Thacianae uxori meae, Nicolao generi suo et Voloss filiastro meo per medium dividenda, videlicet ad tres partes tam in aedificiis, quam in campis, ortis, pratis et generaliter in omnibus bonis dividendas. Qui suprascripti, videlicet uxor mea, Nicolaus et Volos debent . . . . . eandem campanam comparare sine quovis prolongatione de praefatis bonis, eisdem per me in testamento specificatis. Item eaedem uxori suae lego et inscribo omnia bona mobilia, videlicet pecora et pecudes, tantummodo eadem uxor mea ad exequias de bonis meis et ad alia pia opera debebit impendere et pecus mactare pro prandio peragendo propter pauperes. Item sibi eligo honorabiles Gregorium Mikulinski et Procop Piąthniczki, qui exequias tricesimas alias *sorokousth* peragant ibi in Drohiczin in suis ecclesiis pro anima mea. Item eidem honorabili Gregorio poponi Mikulinski inscribo et lego equum fulvum alias rudzi, gradarium dictum Henikowski valoris duarum sexagenarum; confessori suo et Procopo lego et inscribo hortum iacentem inter Jeronimum Lichuna et Joannem Krziwopusth, tendentem a platea ad Lazowka cum pratis et cum omnibus ad eundem ortum pertinentiis Volosz. Item ipsi idem n. Nicolaus et Volosz eandem uxorem meam debebuut tueri ab omnibus iniuriis et erunt astricti ad servitia terrestria et etiam ad servitia bellica quandocunque fuerit sacram maiestatem regiam indicta impendere praefati Nicolaus, Volosh et uxor mea de eisdem bonis per me eisdem inscriptis. Item debitum quin-

---

*) Въ этомъ мѣстѣ нѣсколько строкъ отъ ветхости выкрошилось.

que sexagenas et viginti grossos nobilis Felix Kobussek idem Kobussek Felix debebit tenere agrum quousque ad solutionem essentialitatis a Petro fratre meo germano omnia bona mea auferro ex eo, quia a viginti et ultra annis non impendebat nec stabat mecum pro eisdem bonis meis. Praesentibus circa praemissa honorabilibus et nobilibus Gregorio Mikulinski et Procop Piąthniczki poponibus Drohicensibus, Felici et Andreae Kobuskie Lazowskie et aliis circa praemissa existentibus. Actum et datum feria quinta post festum sancti Bartholomei in domo mea Lazoviensi anno Domini 1545. Quos supra expressos dominos rogavi, ut ad praesentem ordinationem meam sigilla sua apponerent, qui ad petita mea sigilla sua applicaverunt.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда № 10070, л. 344, 354—5.

№ 40—1545 г. Іюля 19 дня.

Запись старостины Минской Богданы Богдановны Сапѣжанки на Пречистенскую церковь въ селѣ Голубли одной уволоки земли.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem in Łazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestrem Drohiciensem celebratis, praesentibus nobilibus Nicolao Kosko, Stanislao Lampickj camerariis judicii terrestris Drohiciensis.

Cholubla.

Veniendo ad judicium honorabilis Ivan parochus ecclesiae Hołubskiey praesentavit fundatum praefatae suae ecclesiae infrascriptum sigillatum et pro parte eiusdem deservientem, et petiit illud ad acta haec terrestria Drohiciensia induci fore admittendum, cui judicium admisit, cuius tenor talis est et sequitur, rutenicis caracteribus scriptum.

Во имя Боже станся амин. Я Богдана Богдановна Сопиженка, маршалковая гедрьская, старостиная Менская, обявям сим моим листом ннешним и на потом будучим кому будет потреба того вѣдати, которая црквь храм Прчстой Богородицы з давних часов ест зоружен через отчичов людей именя моего Голубского, которое имене Голубль маю я на вечност от малжонка моего небожчика пана Яна Стецковича маршалка гедрьского, ку которому ж храму той црквн Божей ншыи веп отчичи Голубскии подданыи мои каждый от себе для живности священнику давати повинны з волоки десятины по копи жита, за которую десятину повинен поп в суботу за впокой, а в недѣлю заздравное службу Божю мѣти. Якож Феодосия верху писаная Богдана Собижанка будучи в сполном здрови, никим не намовена ани припужона, одно сама по своей доброй воли и для душ змерших приятел и родичов нших и сама для своего душнего збавеня и дѣтей моих, дала есми тую црквь Пречистой богородицы в ымени моем Голубли священнику Ивану и сыном его и на потом будучим его счадком держати и вживати на веки непорушно и придала есми ку той црквн Божой волоку суполную Ножчинскую во трех полях, на которой стоит тая црквь Божя и селище поповское, въ другом поли влоку Стецка Галчич от Зябль подле Вавишовское влоки две, третее поле влока за двором подле Миколая Дробышевича и половица селища подле црквн по другой стороне дороги и два сади и сеножат, як ся иншие сеножати стегают, аж до ричкн, со всим як ся тыи влоки и з сеножатми и з огороди и с хворостом

и наддарки въ собѣ мают, ничого на себе не оставуючи, которых волок мает священник Иван и сынове его и на потом будучии их счадки держати и вживати на вечныи часы. За которое ж надане мое мает поп Иван и потомки его в кождый тыйден двѣ службы Боже мѣть в середу за впокой, а в пятницу за муку Божю, а предся въ каждую недѣлю служба Божя мает служена быт обедни и мает священник Иван и сынове его и потомки их тую црквъ храм Прчстое Богородици на веки держати и вживати, а службы Боже не мает николи омешкивати и вжо я сама и дети мои и потомки наши не мают того священника Ивана и сынов его и потомкув их от тое црквы Божее отганяти и того храма Божего отнимати и ничим сего листу моего рушати, а в духовных речах не маю я сама и дети мои и потомки наши того священника Ивана и по нем будучих судити, кром влдка сам, або тот, хто на местцы владычнем будет мает его в речи духовной судити; а с пущи ншое Голубское волно священнику Ивану и потомком его дерева собѣ на будоване и дрова брати. А при том были и того сут зведоми священник Стого Николы Кресленский Нестер, а земяне гедръскии повѣту Дорогицкого пан Михал и пан Павел Смоневскии, а для лепшее твердости я Богдана Сопижанка печат есми свою приложила к сему моему листу. А писал сес лист Богданко Дробышевич съ Полоцка. А естли б хто хотел тое мое надане ку той црквы Божей приданое и того священника Ивана и детей его от тоей црквы рушати и не хотел того што в сем листе моем описано полнити, тот ся розсудит со мною на оном страшном судѣ пред небесным Црем. Писан у Голубли. Лѣта Бож. нарож. ҂аф ме (1545) мсц июл ҃гі (19) дн индикт.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1543—1552 г. № 10069, л. 389 об. 390.

№ 41—1545 г. Октября 4 дня.

Привилегія короля Августа II священнику Св. Михайловской Гаинской церкви на священство при названной церкви.

Akt przywileju od Zygmunta Augusta na cerkiew Hajenską w roku 1545 nadanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Augusta dwudziestego trzeciego dnia rzymskiego, a dnia dwunastego ruskiego kalendarza.

Na urzędzie Jey Imperatorskiey msci ziemskim woiewodztwa Minskiego obecnie stanowszy W. I. P. Kazimierz Rymaszewski. Dwor, skar. Lit. przywiley po rusku pisany do akt podał, ktorego z ruskiego pisma na polskie co do liter od słowa do słowa wyraz następny. Zyghimont August, Bożoju miłostiiu korol Polsky, weliki kniaz Litowskij, Ruski, Pruski, Żomoydski, Mazowiecki y innych. Bił nam czołom swesczennik Ainskij cerkwi Swiatoho archanneła Michayła Dmitrey y pokładał pered nami list derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Wasiljewicza Sołomiryckoho, w kotorom listie ieho opisujet, iż on z woleju y za listom archiepiskopa mitropolita Kijewskoho, Halickoho y wseja Rusi Makaryia podał iemu y uwiazał ieho w cerkow Swiatoho Michayła archannela u Ainie y w ludi y w zemli cerkownyie, jako sia taja cerkow zdawna w sobie majet y tak też w tom listie kniazia Iwana Sołomiryckoho opisano y użo tuju cerkow wieczne na sebe derżati y za nas hospodara Boha prositi majet i bił nam czołom tot swieszczennik Ainskij cerkwi Swiatoho Michayła Dmitrey, abychmo łasku naszu hospodarskuju uczynili y pry toy cerkwi swieszczennikom ieho wodłuh listu derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Sołomiryckoho zachowali y dali iemu na to nasz list, ino my toho listu kniazia Iwana Sołomiryckoho ohledawszy y iemu dobre wyrozumiewszy y baczaczy w tom prozbu ieho byti

słusznuju, z łaski naszoje na czołom bitje ieho to uczynili, pry toy cerkwi swiatoho archannjela Michayła u Ainie swieszczennikom ieho zostawili y tym listom naszym zostawujem. Majet on sam y dieti ieho tuju cerkow Swiatoho Michayła u Ainie z ludmi y z zemlami y z prychodom cerkownym y so wsim, jako sia taja cerkow w sobie maiet, weczne na sebe derżati y toho wżywati, a za nas hospodara Boha prositi y także w służbie Bożey sprawowati jako na nich swieszczennikow prysłuszyt. I na to iesmo tomu sweszczenniku (w tym mieyscu wiersz cały duży na złożeniu w obliteracyi). U Wilni, pod leta Bożoho narożenia tysecza piatsot sorok piatoho, miesiaca Oktiabra czetwerty den, indykt czetwerty. U tego przywileju przypieczęci urzędowey małey na kustodyi y mastyku wycisniętey podpis pisarza takowy (L. S.) Waleryan pisar. Ktory to przywiley za podaniem do akt w xięgi ziemskie woiewodztwa Minskiego wieczyste zapisany. Antoni Swiątorzecki RZM. Czytałem Ign. Kudzinowicz S. D. Poll. Regent ziem. Wtt-a Min. mp.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1793 годъ № 12049 л. 577.

№ 42—1546 г. Января 13 дня.

Фундушъ Св. Димитріевской церкви въ им. Роговѣ, княжны Любецкой, Ганны Миколаевны Остиковичъ.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda ante festum Nativitatis B. M. V. proxima anno Domini 1644.

Fundatio ecclesiae Rogoviensis.

Ad officium praesens capitaneale castrense Drohicense personaliter veniens honorabilis Joannes Pudkowski Prokopowicz, presbiter ecclesiae Rogoviensis ritus graeci, obtulit et produxit coram eodem officio literas infrascriptas collationis seu fundationis eiusdem ecclesiae in pergameno literis rutenicis scriptas et sigillis duobus appensis obsignatas per infrascriptam personam eidem ecclesiae collatas, petens easdem literas per officium praesens suscipi et actis ingrossari, quas officium praesens suscepit et actis officii sui ingrossare mandavit, quarum series verborum sequitur talis.

Я Ганна Миколаевая Юревичъ Остиковича, княжна Любецкая, вызнавам сама на себе тым моим листомъ, хто на него посмотрит, або чтучи его вслышит нинешним и на потом будучим, кому будет потребъ того ведати: который храм стого мчнка Дмитрѣя з давных часов ест соружон в ымени моемъ через подданых моих людей отчизных Роговских, котороеж имене маю я на вечность от ойчима моего небожчика пана Яна Стецковича, который взял мя был собѣ за властную дочку свою и тым именемъ Роговом на вечност мя даровалъ, яко тыи вси подданые мои Роговскии повинни давати для живности священику каждый противку себе с полвлочка по полкопы жита, а поп повинен за тую десятину службу Божую мѣти в суботу за впокой, а в недѣлю за здравное. Гдѣж я Ганна Миколаевая Остикович, княжна Любецкая, за ведомостю и волею малжонка моего пана Миколая Остика, будучи в добромъ здрови, никимъ не намовлена ани припужена, одно сама по своей доброй воли и для душ змерших родичов и приятель наших и сама для своего душного збавеня и малжонка моего дала есми тую церков храм светого Дмитрия в ымени моем Рогове свещеникови Нестеру, служителю стого Николы с Креслина и сыном его и на потом будучым его счадком держати и вживати вѣчно на вѣки непорушно. И придала есми ку той церкви Божой влоку суполную Тлустовскую, на которой тая церков Божая стоит, а в другом поли влока Гримановская. Водженки(?), а на

третим поли влока на Избицах тых жо влок со всим потому, як ся тыи влоки сами в собѣ мают, съ сеножатми, с хворостами и наддавками, ничого на себѣ не оставуючи, которих влок мает священик Нестер и снове его и потомки их держати и вживати на вечныи часы. За которое надане мое повинен будет священик Нестер и снове его и потомки ихъ службу Божю мети в пяток за муку Христову, а предся водлуг стародавного обычаю мает обедне служити в суботу за впокой, а в неделю заздравное; и вжо я Ганна Миколаевая сама и малжонок мой и дѣти наши и потомки их не маем священника Нестера и сновъ его и потомков их тое церкви храму стго Дмитрия и тых влок приданых церкви не отимати и не отгоняти и ничим сего листу нашего не маем рушати; а в духовных речах не маю я сама и малжонок мой и дети наши и наместники священика Нестера и снов его и потомков их судити, кром Епскпа, влдки, або тот, хто на местци владчнем будет, тот мает его судити в речи дховной. А при том был и того сут сведоми земяне господарскии: пан Адам Лампицкий, а панъ Павел Савицкий, а пан Павел Смоневский. А на твердость того моего листу я выше писанная Ганна кнежна Любецкая, восполок з малжонкомъ своим паном Миколаем Юревичомъ Остиковичомъ печати наши приложили к сему нашому листу. Естлиж бы кто хотѣлъ тое мое надане рушати и того священника Нестера и сынов его и на потом будучих его счадъковъ от тое церкви Божое одгоняти, в чом того листу моего не пополнилъ, тот ся со мною розсудит на оном страшном судѣ пред Небесным Царемъ. Писан в Голубли под лет Божего нароженя ѧ҃ ф҃ м҃ ѕ҃ (1546) мца Генвар г҃і (13) индиктъ г҃ (3).

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1643—1645 г. № 9245, л. 461 и 465.

№ 43—1547 г. Января 14 дня.

Продажный листъ на домъ въ г. Дрогичинѣ отъ Андрея Кочерги священнику Мѣшковскому о. Ивану.

Sessio prima generosi Joannis Kampa, advocati Drohiciensis.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post octavam Trium Regum anno Domini 1547 in praesentia generosi Joannis Kąpa advocati Drohiciensis, Nicolai Pidai, Jacobi brasecatoris, Joannis mercatoris, Alberti Sulborski, Ondruch Danilovicz, Steczko Kobula, Onaczko Kovalevicz septem scabinis juratis.

Vendicio domus per Andream Koczercha Ivano pop.

Comparens personaliter coram judicio providus Andreas Koczercha opidanus Drohiciensis palam recognovit, quia in illa parte fluvii Bug vendidit et perpetuo et in aevum domum suam legitimam penes Bobrale ex una et penes Ivan Lulianez partibus ex altera jacentem una cum area ita, prout in se praefata domus extenditur, pro sex sexagenis grossorum numeri polonicalis g(eneroso) Ivano poponi Mieskowski et pueris seu successoribus ipsius tenendam, habendam, ac perpetuis temporibus obtinendam cum omnibus et singulis utilitatibus ad domum spectantibus et exnunc eidem poponi praefatus Koczerha admisit in domum realem intromissionem per officium advocati. Super quod memoriale judicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 186 об.

№ 44—1548 г. Января 2 дня.

Презента священнику Волошу Дмишевичу на русскую церковь въ Лазовѣ.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda in crastino novi anni currentis millesimi quingentesimi quadragesimi octavi, in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem, in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camiensky camerariis judicii terrestris Drohicensis.

Concessio ecclesiae Rutenicae Łazoviensis

Comparens personaliter coram judicio generosus Mathias de Galasky et in Lazowo haeres, judex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elligit et constituit in rectorem ecclesiae rutenicae in Lazowo fundationis praedecessorum suorum honorabilem ac nobilem Volosh Dmiszevic de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cuiquidem Volosh presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus, ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Voloss presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant juxta, consvetudinem ritus rutenici.

Изъ актовой книги Дргочинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 45, 55.

№ 45—1548 г. Января 12 дня.

Продажный листъ на участокъ земли отъ Нестора о. Ивану, священнику Спасской церкви въ им. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post Trium Regum anno Domini 1548 per nobilem ac famatos Petrum Podraza in loco generosi Joannis Kampa advocti Drohiciensis residentem, Nicolai Pidai, Jacobum braseatorem, Albertum Sulborski, Joannem mercatorem, Andream Skyan, Steczkonem Bobrik, Onaczko Kovalevicz juratis.

Vendicio orti per Niestor Ivano pop Spaskij.

Comparens personaliter coram judicio providus Niestor palam recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit ortum dictum Grąnd penes ortum Ondruch Skyan dictum Paliuchowski nad Yeskiem ita, sicut in se ortus extenditur Ivano pop Spaski et consorti ipsius Marya et eorum successoribus pro duabus sexagenis grossorum numeri polonicalis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus utifruendum, ita late, longe prout praefatus ortus extenditur, et exnunc praefatus Niestor praefato Ivano in dictum ortum per officium seu per scabinos realem intromissionem et actualem possessionem admisit. Super quod memoriale judicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г., № 10521, л. 221, 224.

№ 46—1548 г. Января 22 дня.

Дарственная запись отъ пресвитера русскаго Волошъ-Дмисевича на части своего владѣнія въ г. Лазовѣ въ пользу судьи Матвѣя Галянскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda post festum sanctae Agnetis proxima anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo octavo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem judicem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camienisky camerariis.

Donatio Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Joanne Camienisky camerario judicii terrestris Drohicensis in loco judiciali residente nobilis ac honorabilis Volossh Dmissevic presbiter et haeres in Lazowo palam recognovit, quia sortes suas immobiles bonorum Lazowo, super ipsum jure haereditario concernentes et post nobiles ac honorabiles Olechno et Hrehor protopop Dmiszevicy patruos ipsius super ipsum devolutas jure naturalis successionis, cum totali earundem sortium haereditate ac cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario, nec non cum omnibus ad easdem sortes pertinentibus et quovis modo spectantibus et utilitatibus universis, nil juris, dominii et proprietatis et quorumvis usufructuum et utilitatum in praedictis sortibus praefatorum bonorum pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, ita late, longe circumferentialiterque, prout praefatorum bonorum haereditas se in suis metis et limitibus extendit, prout eadem bona solus habuit et possidit, generoso Mathiae de Galansky in eadem Lazowo haeredi, judici terrestri Drohicensi dedit, donavit perpetue et in aevum irrevocabiliterque per praefatum Matthiam judicem et eius successoros, tanquam veros et legitimos haeredes praedicta bona tenenda, habenda et perpetue possidenda et ad usus beneplacitos convertenda. Et jam praedictus Volossh presbiter praedicto Matthiae judici exnunc dedit realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Hleb Lazowsky in praedicta bona; et debet praedictus Voloss et eius successores praefatum Mathiam cum suis successoribus occasione praemissorum tueri, evincere et eliberare pacificareque ab omni impetitione juridica ab omnibus personis per praescriptiones terrestres prout ad quamlibet personam praescriptio pertinet totiens, quotiens sibi Mathiae judici opus fuerit, sub damno terrestri, nulla re exquisita ipsum evadendo. Super quod memoriale judicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 82, 83 об.

№ 47—1549 г. Марта 11 дня.

Заемное письмо отъ священника Лазовской церкви о. Силуана Дрогичинскому земскому судьѣ Матвѣю Галянсковскому.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camiensky camerariis judicii terrestris Drohicensis,

Debitum judicis Lazowo.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Joanne Kamiensky camerario

judicii terrestris Drohicensis honorabilis et nobilis Shyloian presbiter seu plebanus sinagogae Lazowiensis in Lazowo haeres, publice et per expressum recognovit, quia generoso Mathiae Galanskowsky, judici terrestri Drohicensi, in Lazowo haeredi, tenetur et est debitus certi et liquidi debiti septem cum media sexagenarum pecuniae grossorum numeri polonicalis, quas solvere inscribit se praesentibus actis ab isto festo Pascae proxime venturo per annum. videlicet pro alio festo Pascae venturo sub simili vadio, pro qua summa essentiale et vadio sese citare permiserit ad quodlibet jus terrestre aut castrense extunc in primo termino tanquam peremptorio parere et pro essentia et vadio satisfacere tenebitur, nulla re exquisita nec colore excogitato, primum terminum diferendo nec quodcunque sibi pro auxilio asumendo, sed praesenti insciptioni satisfacere debebit et astrictus erit.

Примѣчаніе. На полѣ книги противъ этой записи сдѣлана отмѣтка: Tres sexagenas grossorum exsoluit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—9 годы № 10072, л. 372, 383. об.

№ 48—1549 г. Мая 20 дня.

Презента пресвитеру Силуану на русскую церковь въ г. Лазовѣ отъ Матвѣя Галянскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda ante festum sanctae Helenae proxima anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem, in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Wanz, Joanne Camienisky camerariis judicii terrestris Drohicensis.

Concessio ecclesiae Lazoviensis.

Comparens personaliter coram judicio et nobili Martino Vasz pro loco judiciali residente generosus Mathias de Gallanski et in Lazowo haeres, judex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elegit et constituit in rectorem ecclesiae ruthenicae in Lazovo fundationis praedecessorum suorum honorabilem ac nobilem Syloyan Jaczkovicz de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cui quidem Siloyan presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Solyan presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant, juxta consvetudinem ritus rutenici.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—1549 г. № 10072, л. 416

№ 49—1550 г. Февраля 15 дня.

Фундушъ церкви Руднянской, Брестскаго воеводства.

Akt funduszu cerkwi Rudnianskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt czwartego mca Junij dwudziestego wtorego dnia.

Przed urzędem J. K. msci y aktami ziemskiemi woiewodztwa Brzesckiego comparendo personaliter przewielebny w Bogu imsc xiądz Felicyan Chociewicz, pleban Suchopolski, fundusz cerkwi Rudnianskiey służący, ruskim charakterem na pargaminie pisany ad acta podał, rekwiruiąc aby pomieniony fundusz był do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzesckiego przyięty y wpisany, ktory w xięgi wpisuiąc słowo do słowa tak się w sobie ma:

Zygmont Auhust Bozju miłostiu korol Polski weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski,

Żmuydzki, Mazowiecki y innych. Bił nam czołom pop miesta naszoho Wohinskoho Martin Lewonowicz y wkazywał pered nami list wradnika Woinskoho, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho pana Mikołaja Radywyłowa, Sarafinow Wyrowskoho, a Stanisława Swiderskoho, służebnika podsudka Bilskoho, namistnika Zabielskoho Matiew Lewickoho, kotoryi buduczy tam w selech naszych Woinskich w Rudne y Dereweczcnicy na pomereni wołok y obaczywszy, iż bez cerkwi Bożoie trudno mieszkaty, dozwolili im w tom sele w Rudne cerkow zbudowaty y k toy cerkwi obrali jeho popom byty, ku kotoroy cerkwi Bożey postupili iemu ludy naszy z wołok swoich po kope żyta, a tyie pomerczyie naszy prydali iemu try wołoki zemli, szto iest bez zawady wołokam naszym, y try kuty: perwyi kut za wołokami seła Rudna od hranicy kniazia Połubienskoho y hranicy Kostrowskoie, a druhi kut w koncy wołok Rudenskich że, bereh senożatey zemianina Kopiewskoho Petra Okunia, promeżku doroh, kotoryi idut obapoł bołota Rysjeho, a tretiy kut nad bołotom Pliszczynom protyw wołok sidiaszczych Rudenskich że, za dechtiarneju po Hłubokoie bołotce, na syrom koreni, kotoryi dey wyrobiwszy może byt zemli try wołoki litowskoie miry, jakoż y marszałok zemskiy, starosta Beresteyski pan Mikołay Radywił nas o tom ustnie żadał, abychmo tam cerkow mety dozwolili y tyie try kuty zemli k toy cerkwi Bożey prydali y na to dali iemu nasz list. Ino gdyż pomirczyi naszy, obaczywszy zwolenie y prozbu poddanych naszych, cerkow nowuju w tom sele postawity im dozwolili y tyie try kuty zemli za tuju cerkow tomu popu prydali,—my dla chwały Bożey y lepszoho rozmnożenia poddanych naszych, za żadaniem jeho miłosty pana Mikołaja Radywiłła, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho na czołombitje toho popa to wczynili, pry tych wołokach wyszey menenych tuju cerkow Bożuju y popa Martyna zostawuiem y potwerżaiem to sim naszym listom k toy cerkwi Bożey popu Martynu y po nem buduczym popom w toie cerkwi: maiet on w tom sele Rudnie pospoł z ludmi naszymi cerkow Bożuju zbudowaty y onyie try kuty zemli k toy cerkwi derżaty y pachaty y z ludey naszych tamocznych każdoy wołoki po kopie żyta braty y za nas hospodara Boha prosyty, a starosty naszy y wradniki Woinskij ne majut tych zeml od toie cerkwi Bożey otnimaty wodle zawedenia listu pomerczych naszych y dobrowolnoho pryzwolenia poddanych naszych (jako wyszey stoit opisano). I na to iesmo popu Martynu Lewonowiczu dali ses nasz list z naszoju peczatju. Pisan w Krakowie pod lity Bożyja Narożenia tysecza piatsott piatdesiatyi, miesiaca Fewralia piatyinadcat den, jndykta osmoho. U tego funduszu przy pieczęci na massie czerwoney wycisnioney podpis nayjasnieyszego krola imsci temi wyraża się słowy: Sigismundus Rex, a po drugiey stronie pieczęci dalsza expressya y podpis w te słowa. Prawo pana Mikołaja Radywiłła, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho. Lew Patey. Tyszkiewicz pisar. Ktory to takowy fundusz przez wyż wyrażoną osobę ad acta podany iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1772—1774 годы. № 7388. стр 1701—1704.

№ 50—1550 г. Октября 10 дня.

Дарственная запись на участокъ земли бывшаго войта Николая священнику Ильинской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Игнатію.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante festum Sanctae Hedvigis anno Domini 1550, per nobiles ac famatos Bartholomeum Galeczki in loco generosi Joannis Kampa, advocati Dro-

hiciensis, Nicolaum Pidai, Paulum lanificum, Joannem lanificum, Andream Skyan, Laurentium Burdakowicz scabinis.

Inscriptio orti per Nicolaum antiquum advocatum pop Ilinski.

Comparens personaliter coram judicio nobilis Nicolaus antiquus advocatus ex illa parte fluvii Bug opidanus, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia hunc ortum ecclesiasticum, qui ante adjacebat ecclesiae sancti Ilya, quem praefatus Nicolaus in tribus sexagenis grossorum ab olim Zdan Orlyk habuit et Orlyk eundem ortum a olim Illaryon pop Ilinski habuit, qui ortus jacet penes metam Surowczinska et viam publicam seu fluvium Luthorzicz ex una et penes Blonie civium partibus ex altera situm, qui se in metis suis extenditur sicut signa salicea in metis suis extenduntur, demisit et per praesentes demittit perpetue et in aevum una cum perlucris suis et decreto sacrae regali in summa sex sexagenis grossorum numeri polonicalis discreto Ichnat pop Ilynski, cui summam praefatus Jchnat praefato Nicolao realiter exolvere tenendum, habendum cum omnibus et singulis utilitatibus ex eodem orto provenientibus, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario ita late, longe, sicut ortus in metis suis extenditur; et exnunc praefatus Nicolaus praefato Jchnat realem intromissionem et actualem possessionem per scabinos Nicolaum Pidai, Paulum lanificum in ortum demissum admisit. Super quod memoriale judicio praefatus Jchnat pop Ilinski solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 297 и 298.

№ 51—1550 г. Ноября 5 дня.

Раздѣльная запись на им. Лукавье и Хотенчицы между Стецковичами и Рогозичами, съ указаніемъ фундуша Пречистенской церкви въ Хотенчицахъ.

Akt listu dzielczego wieczystego miedzy I. PPmi Rohozami maiętnosci Łukawia y Chocienczyc.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Iunij siodmego.

Na rokach ziemskich S-o Trojeckich woiewodztwa Minskiego przed nami Franciszkiem Uniechowskim prezydentem, Mateuszem Wankowiczem, Felicyanem Proszynskim, Tadeuszem Wołodkowiczem sędziami, Antonim Swiętorzeckim pisarzem, urzędnikami ziemskimi woiewodztwa Minskiego comparendo personaliter u sądu patron W. Im. pan Sebestyan z Szymanczyc Szymanski, czesznik Zytomirski, ten dokument ruski ad acta podał, ktorego dokumentu wyraz na polskie pismo przetłumaczony od słowa do słowa tak sie w sobie ma:

My bratia Wasiley z bratom moim Jeroszkom Steckowiczy, a Siemien Iwanowicz, a Marko z bratom Iwanom Olechowiczy, a Bohdan Fiedorowicz Rohożyczy soznawajem sami na siebie sym naszym listom, komu budiet potreba toho wiedat albo cztuczy ieho słyszati, szto iesmo zwoliwszysia wsya bratia mieży soboju y rozdzielili jesmo imienie swoje Chotienczyckoje y Łukawiec na try czasty na rownosti, y ziemli paszny̆e, y sienożati, y puszczu y dierewa bortnoje, y podzieliwszy rowno y kopcy iesmo zakopali y mieży położyli, na kotoryiż czasty lesy promieszku siebie miotali, hdeż pierwaja czast Łukawiec y z Zaczernieniem dostało bratu naszomu panu Hryhoryiu Ostafiejewiczu Rohożyczu zó wsim na wsie, kak taja czast w hranicach swoich y za kopcami majet y z puszczoju, kotoraja naprotiw toie czasty Łukawskoje iest, kotoroy że

czasty pieta pierwaja od mieży Łukawskoie Zahorskoje Żadoryia, kopcami, kotoryi kopcy czyniat mieżu z czastyiu sierednieju kotoraja czast dostałasie brati naszoy Mirosławowiczom czerez dorohu Łukawskuju, kotoraja idiet k cerkwi z Łukawca popierok toie dorohi doroha u bor, kotoraja idiet z Czerwiekow k cerkwi Chotenczyckoy, a od toje dorohi wielikoie, puszczajuczy Czornuju reczku po prawie, czeres humno y ohorody z Nahowicz y czeres usie pole pod les, a z toje piety hranicami u les aliż do reki Bobrowoje, a k tomu tomuż bratu naszomu panu Hryhoryiu dostałosie na ieho czast ziemla za rekoju Chotenczonkoju, podle dorohi wielikoje, kotoraja idiet od cerkwi k Jurkowiczom polewie do hranicy Konownickoje, a druhaja mieża kopcami po tomuż aż do hranicy Konownickoje z toież reczki Chotenczonki, a na tretiem miestcu dostałosie tomuż bratu naszomu panu Hryhoryiu u Wietchich Storynach uwierch toje reczki Chotenczonki, za reczkoju koncom k dorozie, kotoraja idiet od Pleszczyc sieła Konownickoho k ludiem pana Pacowicza k Woytkowiczom, odnym bokom po ruczey y po mostok, szto mostok iest na toy dorozie, a druhim bokom po kopcy z tojeż dorohi Pleszczynickoje w reczku Chotenczowku, a druhaja czast sieredniaja dostałasia brati naszoy Mirosławowiczom Siemienu Iwanowiczu, a Marku z bratom ieho Iwanom Olechnowiczy, a Bohdanu Fiedorowiczu Rohożyczom, zo wsim na wsie. iak sia w sobie maiet, to iest y z ziemlami pasznymi y niepasznymi, z dierewom bortnym y z puszczoju, y z sienożatmi, kotoryia iest podle cerkwi Chotenczyckoje, poprawie dorohi wielikoje, kotoraja idiet do Iurkowicz, aż do reczki Chotenczonki, a druhoju storonoju, poczowszy od tojeż dorohi pozadu cerkwi od popowa ohoroda, kopcami aż u reczku Chotenczonku y z tymi sieliszczy, kotoryje iest, w tomże popławie y ziemla pasznaja. A k tomu toyże brati naszoy dostałasia ziemla na ich czast sady za kopcami od reczki Chotenczonki aliż do hranicy Konownickoje; a na tretiem miestcu brati naszoy dostałosie u Wietchich Storynach, poczowszy od reczki Chotenczonki po dorohu, a dorohoju Pleszczynickoju aliż w kopiec, a kopcami w tujuż reczku Chotenczonku. A treteja czast kraynieja dostałasia brati naszoy panu Wasilju z bratom ieho Jeroszkom Steckewiczom Rohożyczam u Chotenczyczach, zo wsym na wsie, kak sia taja czast w hranicach swoich majet, to jest z ziemleju pasznoju y nie pasznoju, z sienożatmi y z puszczoju y z dierewom bortnym y z zaleski po reczku Chotenczonku, a z toje reczki Chotenczonki prosto na puszczu protiw toje czasty, a z pola horoju aliż kopcami aż do ziemli Jurkowskoje u kamien wieliki, podle kotoroho kopiec ostatoczny zakopan. A k tomu toyże brati naszoy na ich czast dostałasia ziemla Zacharynskaja, kotoraja ziemla leżyt protiw ziemli Łukowskoje, czeres łożok, aliż k dorozie Woytkowskoy aż do mostoczka, a na tretiem miestcu toyże brati dostałasia mieży sadow y opczok sierednieja czast y po kopcy y wodotieczu, odnym koncom w reczku Chotenczonku, a druhim po hranicu Konownickoju, kotoryiż czasty tyi tak w hranicach swoich mienowitie majut. A szto sia dotyczet cerkwi u Chotenczyczach, to iest siabreno społ usieje bratyi, y nadali jesmo na cerkow ziemli spolno zo wsich trech czastiey sieliszcze cerkownija y ohorody y pod tymi ohorody obapoł z tych mież prydali jesmo sienożat po reczku, a ku tomu nadali jesmo na cerkow Preczystoje ziemli pasznoje, naprawie dorohi Iurkowskoje, ieduczy od cerkwi k ruczyju Chrystytczynomu. Kotory tot dieł nasz majem wiecznymi czasy dierżati, niczym nie naruszajuczy; a chtoby kolwiek z nas usieje brati tot nasz dieł czym kolwiek chotieł ruszyti, takowy winien budiet zapłatiti winy hospodaru korolu ieho miłosti sto kop hroszey, a panu woiewodie ieho miłosti Wilenskomu piatdiesiat kop hroszey y brati swoiey trydcat kop hroszey, a y popłatiw-

szy winy, predsia tot dieł nasz u każdoho prawa pry mocy zachowan byti maiet. Pry kotorom diełu naszom byli ludyi dobryi y toho dobre swiedomi, pan Mikołay, a pan Kaspor, a pan Stanisław Butkowiczy, ziemianie hospodarskije, y na szto ia Wasiley z bratom moim y z bratom moim Jeroszkom Steckowiczy y zo wsieju bratyju Siemionom Iwanowiczom Olechnowiczy, a Bohdan Fiedorowicz Rohożyczy dali jesmo bratu naszomu panu Hryhoryju Ostafieiewiczu Rahożyczu ses nasz diełowy list z naszymi pieczatmi y prosili jesmo tych u wierchu pisanych panow o pieczati, y ich miłost na prozbu naszu to uczynili y pieczati swoje pryłożyli k siemu naszomu diełowomu listu. Pisan u Łukawcy, leta Bożoho narożenia tysiecza piatsot piatdiesiatoho, miesieca Nojabra piatoho dnia, indikta diewiatoho. U tego dokumentu ruskiego authentycznego pieczęci dawnych na wosku zielonym wycisnionych dziewięć. Ktory to za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wowództwa Minskiego przyięty y wpisany. A Swiątorzecki R. Z. M. Lectum H. Soroka R. Z. W. M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1777 годъ. № 12032 л. 1066—1067.

№ 52—1552 г. Марта 4 дня.

Продажный листъ на домъ съ усадьбой отъ Лаврентія Ковнатки священнику Русковской церкви о. Феликсу Маженскому.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta Cinerum anno Domini 1552 . . .

Venditio domus per Laurentium Kownathka honorabili Felici Mażenski.

Comparens personaliter coram judicio providus Laurentius sutor dictus Kownathka cum consorte sua Margareta, sani mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia perpetuo et in aevum voce irrevocabili vendiderunt, resignaverunt aream cum aedificiis super viam erga domum Klimkowski ad fluvium Bug tendentem ex una et penes metam cimeterii ecclesiae Sancti Nicolai rutenici partibus ex altera iacentem, quem habent a honorabili Petro Nadai pro octo sexagenis grossorum numeri polonicalis honorabili domino Felici haeredi de Mążenino plebano in Ruskowo tenendum, habendum, ac perpetuis temporibus utifruendum ita late, longe, circumferentialiter, prout in se dicta area extenditur, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario, nil pro se et suis successoribus in eadem area, domo reservando seu excipiendo, dando eidem honorabili Felici ex nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per juratos Nicolaum Pida et Nicolaum Siekluczki et per praeconem Nicolaum in aream, domum venditam, qui et intromiserunt praefatum honorabilem Felicem. Super quod memoriale judicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 331 и 335.

№ 53—1553 г. Марта 17 дня.

Обмѣнная запись Макарія, епископа Пинскаго и Туровскаго, по которой онъ даетъ церковную землю епископства Пинскаго, находящуюся въ селѣ Пожежинѣ, подъ названіемъ дворище Хроболовье, въ обмѣнъ со священникомъ Нобельской Никольской церкви на дворище Тесовщину, лежавшее въ епископскомъ же селѣ Храпинѣ.

Akt funduszu plebanij Nobelskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsett dziewięćdziesiątt pierwszego, miesiąca Iunij dwódziestego czwartego dnia.

Przed aktami grodz. pttu Pinskiego stanąwszy obecny I. X. Auksenty Bubałowicz, paroch Nobelski, fundusz niżey piszący się w ruskim charakterze przy kopij ad acta podał, którego treść takowa: Makary, Bozyieiu miłostiu Jepiskop Pinski y Turowski, wyznawaiu tym moim lystom, sztom dał otminu zemli cerkownoy Jepiskopstwa Pinskogo swiaszczenniku Nobelskomu Nykolskiemu Wasyliu y potomkom ieho swiaszczennikom Nobelskim u seli Pożeżyne dworyszcze, kotoryie dworyszcze Chrobołowe derży cerkownoie Jepyskopy Pinskoy zo wsim na wse, s polmi, senożatmy, z bory, lesy, dubrowami z bortnym derewom, z łowami rybnymi y ptaszymi y wsimi pożytkami, szto z toho dworyszcza nam y predkom naszym prychożywało za ieho toie dworyszcze Tesowszczyny u seli naszom Jepiskopskom Chrapina zo wsim też na wse, iak si zdawna w sobe maiet, iuż ot seho czasu maiet toy swiaszczennik Nobelski Nykolski Wasyley y potomki ieho toie dworyszcze w seli Pożeżynskom derżaty y używaty y ku naylepszomu swoiemu pożytku obertaty, iż by toy cerkwi Nobelskoy Swiatoy Nykoli bez szkody y uszczerbku miło byty, a ku tomu w miło prydatku tomu swiaszczenniku y potomkom ieho odpustył iesmy kunycy zbornyiu zo wsimi dochodami y obiezdami naszymi Jepyskopskimi y namesnyczymy y też serebszczyznami y powynnostmy Jepiskopskimi starodawnymi, szto wezy roblaly y mosty mostyły tak iako inszyie swiaszczenniki, to od wsich tych wynnosty wyzwołyły iesmo ieho y potomki ieho, iz on sam y po nim buduczyie swiaszczenniki w toy cerkwi Nobelskoy Nikolenskoy ne maiut żadnych tych wyż menenych reczey mni y potomkom moim dawaty y wypelnywaty, krom reczey y posłuszenstwa duchownoho, iako prynależyt swiaszczenniku ku Jepiskopu swoiemu, a toy swiaszczennik Nobelski Nykolski Wasyley także mni y potomkom moim dał swoy list na tuiu to otminu toho dworyszcza Łesowszczyna u Chrapine, sztoż dla lepszoy twerdosty dał iesmy iemu y potomkom ieho sey moy lyst weczysty z podpisom moieie ruki. Pisan w Pinsku, roku Bożyia tysiecza piatsott piedziesiatt tretioho, meseczа Marca siedmnastoho dnia. U tego funduszu przy pieczęci następne podpisy (L. S.) Ja Iepyskop Makary Pinski y Turowski rukoiu własnoiu, Rafał Korsak archyiepyskop, metropolita Kiiewskiey Halicki y wseia Rossyi rukoiu własnoiu. Ktory to fundusz za podaniem onego do akt, iest do xiąg grodz. pttu Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1791 годъ, № 1'092 л. 1010.

№ 54—1554 г. Августа 4 дня.

Привилегія кор. Сигизмунда Августа Остринской церкви Св. Спаса.

Akt exraktu grodz. Lidz. listu krola Zygmunta Augusta prezbiterom cerkwi Ostrynskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsett siedmdziesiątt dziewiątego, miesiąca Junij czwartego dnia.

Na rokach po Swiętey Troycy w mieście I. k msci Lidzie in solito iudiciorum loco porządkiem prawa pospolitego sądzących,, się, przed nami Ignacym Narbuttem prezyduiącym, Stanisławem Marcinkiewiczem sędziami, Benedyktem Kamienskim pisarzem urzędnikami ziem. pttu Lidzkiego, osobisto stanowszy u sądu patron J. pan Tadeusz Korwin Pawłowski extrak listu przy oryginale grodz. Lidz. po rusku pisany na cerkiew Ostrynską służący ad acta podał, ktory podaiąc prosił nas sądu aby pomieniony extrakt ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do ksiąg ziem. Lidz. spraw wieczystych przyięty y wpisany, iakoż my sąd ony przyiowszy w księgi wpisać pozwolili, ktorego thenor de verbo ad verbum sequitur estque talis. Wypis z

knich khrodzkich starostwa Lidzkoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiecza szest sot dewetdesiat szostoho mesecza Henwara trycatoho dnia. Na wrade hospodarskom hrodzkom Lidzkom starostwa J. O. kneżaty eho miłosty pana Jana Radiwiła na Ołyce y Neswiżu, hrabi na Szydłowcu, Klecku, Mire y Krożach, starosty Lidzkoho, peredo mnoiu Franciszkom Modewiczom chorużym y postarostym sudowym powetu Lidzkoho, postanowiwszyse oczewisto w Bohu welebny ocec Felician Jakimowicz, prezbiter Ostrynski, do akt podał y pokładał, proseczy, aby ses list weczysty zapis, należaczy y służaczy Swetoho Spasa cerkwi Ostrynskoy był do knich uradowych pryniat y upisan, ktory upisuiuczy słowo do słowa tak se w sobie maet:

Zikgimunt Auhust, Bożoiu miłosteiu korol Polski, Weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoydzki, Mazowiedzki, Sewerski y innych etc. korol. Starosty Druyskomu panu Stanisławowi Andreiewiczowi Dowoynie y inszym derżawcom Ostrynskim, chto napotom od nas tot dwor nasz zawedywat budet. Bili nam czołom bohomolcy naszyie popy cerkwe Ostrynskoie Swetoho Spasa Iwan Janowicz, a Fedor Antropowicz y dyakon toież cerkwi Łohwin Opanasowicz y powedali pered nami że nekolis predkowie nasi ciwuna Wilenskoho, derżawcy Uszpolskoho, Pienianskoho y Radomskoho, neboszczyka pana Szymka Mankowycza panowie Zeniewiczowie niemało zeml swoich własnych na cerkow Ostrynskuju Swetoho Spasa byli nadali, kotorych to zeml prodki onych popy toiey cerkwi Ostrynskoy Swetoho Spasa y ony samy od nemałoho czasu w spokoynym derżeniu y używaniu byli, ale że mernyczye naszy z roskazania naszoho pomeraiuczy hrunty naszoy zemli poddanych y tot ghrunt rozmeryli y poddanym naszym w zapłate porozdawali y nekoli za toie sem wołok zemli naszoy ku cerkwi byli nadali, a że ten to sprawca pożytkow we dworach naszych y inszy derżawca pan Piotr Falewski ieszcze y od tych semi wołok czotyry wołoki u nich odniaw y tolko na troch wołokach onych zostawił y list swoy do uradnika swoieho Ostrynskoho Jakuba Kraszewskoho napisał, aby tyie try wołoki toie zemli dał, y sam se w nie prez tot czas nie ustupował y żadnych czynszow y innych wsiakich podatkow z tych troch wołok ne upominał, ale też toy uradnik Kraszewski, ne dbaiuczy niczoho na list pana Petra Falewskoho, z troch wołok, kotorye onym ku toy cerkwi nadano trymat, cinszow y inszych podatkow wsiakich poczaw se u nych uponinat y kazał sobie dawat ku nemałoy krywde onych. Y bili nam czołom, abyśmo w tom onym łasku naszuiu uczynili y pry tom nadaniu semi wołok, szto prodkowie neboszczyka pana Szymka Martynowicza na tuiu cerkow nadali, zostawili, odno szto se tknie toie zemli szto oni za nadaniem prodkow nieboszczyka pana Szymka Markowicza na tuiu cerkow derżali, kotorye od nich z pomery wołoczney do gruntu naszoho odoszły, o to maiem my wolu, aby bolsz uczynili, iako dostatocznie wywiedawszysie na tym to zostawic mohli, iak by ta cerkow Bożaia w nadaniu swoim ukrywżona nie była, a sztose tkne tych troch wołok, kotorye onym pan Petr Falinski kotoroy cerkwi prydaw, maiut oni sami y też sukcessorowie onych napotom buduczyie oycowie toie cerkwi Ostrynskoie tyie try wołoki weczne derżat y onych używat budut powinny z inszymi gruntami; cinszow zas y innych podatkow dawat y służeb służyt niepowinny, tolko za nas hospodara Pana Boha prosit, o czom aby kożdy wedaw y zachowałse prytom tak sam iako y uradnikom swoim zachowatse według woli toho listu naszoho rozkazał. Pisan w Wilni, leta Bożoho tysecza piatsot peddesiat szostoho, mesecza Awhusta czetwertoho dnia. U toho listu eho krolewskoy miłosty peczat, a pry peczaty podpis takowy: Sigismundus Augustus Rex, a niżey peczaty druhi podpis tymi słowy: Hlebowicz marszałek y pisar. Kotory że tot

list iest do knich wradowych upisan, z ktorych y ses wypis pod peczatiu wradowuiu w Bogu welebnomu ksendzu Feliciann Jakimowiczu, prezbiteru Ostrynskomu iest wydan. Pisan w Lide. U tego extraktu listu przy wycisnioney pieczęci podpis pisarza y corecta takowe: Jan Kampo Scypion khrodz. Lidz. pisar. Skoryhował Zmitrowicz. Ktory to extrakt za podaniem przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do ksiąg ziem. Lidz. spraw wieczystych pryięty y wpisany. Jzff Adm Borzymowski preses sąd. ziem. pttu Lidz. Bndkt Kamienski pisarz ziem Lidzki. Concord. cum orig. Wilkaniec R.Z.G.P.L.

Изъ актовой книги Лидскаго земскаго суда за 1778—1780 годы. № 5602, л 869-870.

№ 55—1555 г.*) Августа 8 дня.

Грамота князя Юрія Семеновича съ дарственной на человѣка къ Дружиловицкой церкви Пинскаго повѣта.

Akt prywileiu xzcia Jerzego Semenowicza na daninę na cerkiew Drużyłowicką

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот осмъдесят первого, мца декабра двадцат второго дня.

На враде кгродъскомъ в замъку гдаръскомъ Пинъскомъ передо мъною Станисълавомъ Казимеромъ Токаръскимъ, подъстолимъ и подъстаросътимъ Пинъскимъ, одъ велъможъного его милосъти пана Яна Кароля на Долъску Долъского, подчашого великого княсътва Литовъского, старосъты Пинъского усътановъленънымъ, постановивъшисе очевисто велебъный отецъ Дионизи Іґнатовичъ подалъ привилей ку акътикованю до книг кгродъскихъ Пинъскихъ на речъ в немъ нижей выражоную в тые слова писаны . . . . Княсь Юрей Семенович што есъми высълужили на госъподаре великомъ короле особъное держане у Пинъскомъ повете Дружиловичи и к тому двору лудей и с тое висълуги своее придали есъмо Великому Святому Великому Миколе Дружиловицъкому чоловека во поли на имя Іґната и з братомъ и з даню и со всими дачъками, а придали есъмо со въсего десятину у Дружиловичах а у Досътоеве земълу полазную и съ пашънею, а у Мотоли три ведры меду, а у Довеюровичах две ведры меду, а в тое ненадобе никому усътупатися, а тому человеку не надобе ни на едину служъбу на нашу ити, а писанъ у Пинъску авъгусъта осъмого дня. Которы же тотъ привилей за поданемъ его чересъ особу вышъ писаную до книг кгродъскихъ Пинъскихъ естъ уписано.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1681 годъ. № 13028 стр. 3498—3499.

№ 56—1555 г. Декабря 4 дня.

Ревизія грунтовъ Дружиловической св. Николаевской церкви.

Akt rewisiey gruntow cerkiewnych w Drużyłowiczach.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот осмдесят первого, мца Декабра двадцат второго дня.

На враде кгродском в замку гдарском Пинском, передо мною Станиславом Казимером Токарскимъ, подстолим и подстаростим Пинским, от вел. его милости пана Яна Кароля на Долску Долского, подчашого вел. княз. Лит., старосты Пинского установъленъным, постановившысе очевисто велебны отец Дионизи Іґнатович, пресбитер церкви святого Николая, подалъ ку актыкованю до книг кгродских Пинских ревизию кгрунтов

*) Дату этого акта ставимъ какъ наиболѣе позднюю для даннаго документа, на основаніи сравненія съ слѣдующимъ документомъ № 56

церкви Дружиловицкое, особе нижей въ ней выражоной служачую, в тые слова писаную.

Z rozkazania krolowey ieymsci Jan Duchnowski, mierczy iey krolowey msci, a Jan Korzcki, pisarz pomiary włok Pinskich z poruczenia pana Stanisława Chwalczewskiego starosty Pinskiego Kobrynskiego, Kleckiego, dzierżawcy Sieleckiego etc. Jawnie czynim tym naszym kwitem: ziemia własna Iwana Sochroiewicza, swieszczennika Drużyłowskiego cerkwie swiętego Mikoły, ktorą przed nami okazał y obwiodł za staremi miedzami po roznych mieyscach, ktora iest pomierzona na włoki miedzy poddane krolowey ieymsci po rożnych siołach, a naprzod przy siele Drużyłowskim miedzy włokami parobeckimi, a nawozy dwornymi, w ogrodzie morg ieden gruntu złego, na Dolhey niwe morgow trzy gruntu złego, na Wielikiey Niwie morgow pietnascie gruntu złego; u Ostachowney sosny morg ieden gruntu złego, u drogi goscinca morgow trzy gruntu złego; przy siele Ustoienie miedzy ziemiami y też poddanymi Iwana Danielewicza, ktoremu za odmiane oddane, a naprzod sieliszcza z Podlozim morgow trzy, prętow dwadziescia y siedm gruntu srzedniego; na dworzyszczu ogroda prętow dwanascie gruntu srzedniego; Zalesnicy morgow dwanascie gruntu srzedniego, na Krzywey Niwie morgow pięć, prętow pietnascie gruntu srzedniego; na pasiece morgow dwadziescia, prętow piętnascie gruntu srzedniego; pod Hlincem na Krzywey niwie morgow dziesięć, prętow dwa gruntu srzedniego, na Strzesze niw prętow pietnascie gruntu złego, pod Sokolnicą morgow osmnascie gruntu srzedniego; na Kiu morgow trzy, prętow dwanascie gruntu złego; na ostrowie wymierzonych morgow trzy, prętow dwadziescia y dwa y puł gruntu złego, za stawem pod sosnę morgow szesc, prętow dwadziescia y szesć gruntu złego, tamże wedle grobley morgow dwa y puł gruntu złego. Sianożęci iegoż, a naprzod na Sieliszczu morg ieden prętow, dwa y puł; na Płowym błocie morgow cztyry, prętow siedmnascie y puł; na Płoskim błocie morgow dwa, prętow dwadziescia, na Sosnowey bierwie morg ieden, prętow dziesięć, na Berozowym błocie morgow dwa, prętow dwanascie; na Zalesocznicy morg ieden. Przy miasteczku Motolskim, a naprzod na Zahorzu morgow cztery, prętow dwa gruntu złego; na Gliniszczach morgow pięć gruntu złego, na Silcu prętow piętnascie gruntu złego, za Pilnym morg ieden, prętow dwadziescia y pięć gruntu złego. A tey ziemie iego wszystkiey iest wymierzoney morgow sto dwadziescia y dziewięć, licząc we włokę morgow trzydziescie, a w ieden morg prętow trzydziescie, czyni z iednego włok cztyry, morgow dziewięc, pręt ieden, gruntu srzedniego włok dwie, morgow dziesięc, prętow iedynascie; złego włoka iedna, morgow dwadziescia y osm, prętow dwadziescia, okrom sianożęci, ktorych iest morgow trzynascie prętow dwa. Za ktoroż to ziemie iegoż iest mu odmiana oddana ziemia poddanych krolowey ieymsci przy siele Drużyłowskim, a naprzod nawozow, gdzie siedziby zadwornici Raczko, Iwan Iwanowiczy, Haniec Oponaszewicz zboku od dwornych ogrodow y nawozow sciana socho obegnana, a przychodzi do lasa Wielikiego wespoł y z ostrowem pod Brodazem obapuł doliny, a koncem od Chodorowki z iednego pola wymierzonogo włoka iedna, morgow piętnascie, gruntu srzedniego włoke iednę, gruntu złego morgow pietnascie, a dobrow tamże godnych y niegodnych na pole iest z iednego wymierzonych w srzedzinie y po bokom tych pol wespoł z sianożęciami morgow dziewięc gruntu złego; za tymże lasem na ostrowie paszniey, ktora przed pomiarą nowa na dwor była robiona wespoł y społki dwiema zadworskimi we dwu mieyscach z iednego wymierzonego krom dobrow morgow dziesięc gruntu złego, tamże zboku tegoż pola Czerczicow y Dąbrow iemu zawiedzionych na tymże ostrowie włok dwie, morgow dziesięc gruntu złego; z drugiey strony

rzeczki u samey dzierzeli parobczy niewolni morgow cztery gruntu złego; u Bierwieni dzierżeli Pacyna, Nascia y Arciuch niewolni morg ieden gruntu srzedniego, a dobrowy tamże godney morgow trzy gruntu srzedniego; w dubrowie zboku drogi Kobrynskiey dzierżeli Stec Pacina, Łukasz Misie morgow pięc gruntu srzedniego, gdziez tey ziemie iako iey wiele od niego pomiarą odeszło tak ze mu iey wiele iest oddano y naddano nad zwyż morgow siedmnascie, prętow dwadziescia y dziewięc gruntu złego, dla tego, iż grunt lepszey od niego odszedł, a z tym mu y te że dobrowami odmiana y naddanie iest oddana. I na to daliśmy iemu ten nasz kwit pod swemi pieczęciami. Pisan w Pinsku czwartego dnia miesiąca Grudnia, roku panskiego tysiącznego pięcsetnego pięcdziesiątego piątego. Которая то ревизиа з печатьми притисънеными за поданем ее чересъ особу вышъ писаную до книг кгродъских Пинъскихъ естъ уписаная.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1681 годъ, № 13028 л. 3495—3497.

№ 57—1556 г. Іюля 19 дня.

Грамота князя Семена Юрьевича Слуцкаго священнику Кирилу Ивановичу на Баславскую церковь Св. Симеона.

Aktykacia dokumentu funduszowego cerkwi Basławskiey.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Nowembra dziewiątego dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mosci Wieliczestwa Katarzyny Alexieiowny Drugiey, monarchini Samowładnącey Całą Rossyą grodz. pttu. Słuczor. stawaiąc osobiscie I. X. Marek Mitkiewicz, prezbiter cerkwi Basławskiey, kopio funduszu na cerkiew Basławsko służącego, słowami ruskiemi, a literami polskiemi pisano, przy autentyku ruskim do akt podał, która tak się wyraża:

My Semen Juriewicz kniaża, Słuckoie. Bił nam czołom syn swieszczennika naszoho Morszczanowskoho Iwana Kiryło o cerkow Basławskoju założenie swiataho Semiona, kotoruiu dierżał nebosszczyk bohomolec nasz otec Miron, ino my na prozbu y czołom bite ieho to wczynili y z łaski naszoie tuiu cerkow iemu dali so wsim nakładom toiu cerkwi, s pasznoiu cerkownuiu i z ludmi cerkownymi, z derewom bortnym y so wsim prychodom cerkownym tak, jako prodkowe ieho derżali, a on to derżaty maiet toho nieboszczyka popa Mirona żonu Hannu i z detmi iey do let dietynnych chowaty, a jeje samuiu, iesliby zamuz nie poszła, do smerty iey na tom chlebie cerkownym maiet sia zachowaty, także iako inszyie prodkowie ieho. I na to dali iesmo iemu tot nasz list z naszoiu pieczatyiu. Pisan w Kopyli, leta Bożoho narożenia tysiecza piatsot piaddesiat szostoho, miesieca Julia dnia dziewietnacatoho. U tey kopij oznaczenie pieczęci tak sie wyraża (L. S.) Ktora to kopia wespoł z autentykiem za podaniem przez wyż wyrażono osobę do akt, iest do xiąg grodz. pttu Słuczor. zapisana.

Изъ актовой книги Случорескаго гродскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596 л. 282.

№ 58—1556 г. Ноября 18 дня.

Листъ Пинскаго старосты Станислава Фальчевскаго, по жалобѣ священника Жолкинской Спасской церкви, объ освобожденіи послѣдняго отъ чинша въ королевскую казну.

Akt listu Im. p. Stanisława Falczewskiego, starosty Pinskiego y innych, cerkwi Żołkinskiey służącego.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсотъ семъдесят девятого, мца Мая десятого дня.

На враде кгродском в замку гдарском Пинском, передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токарским, подстолим и подстаростим Пинским, от велможного его млсти пна Яна Кароля на Долску Долского подчашого, вел. княз. Лит., старосты Пинскаго установленным, постановившисе очевисто велебный отец Савин Короткович, презбитер церкви Жолкинское, покладал и ку активованю до книг кгродских Пинскихъ подал лист ревизорский в справе и речы в нем выражоной церкви Жолкинской даный и служачый; которого листу я врад огледавши и читаного выслухавши, до книг кгродских повету Пинского уписат есми велел, а уписуючи у книги слово до слова так се в собе мает. Станислав Фалчевский, староста Пинский, Кобринский, Клецкий и Городецкий, державца Селецкий, Ян Маковецкий каноник Варшавский, Павел Тур, Макар Мартинович-ревизори и посланцы его кор. млсти, ознаймуем сим нашим листомъ, штож жаловал перед нами попъ Спаский з села Жолкинского на име Семен о том, иж што мерники, волоки з росказаня королевое ее млсти мерачи, вымерили и выморкговали в том же селе Жолкини земли его церковное волоку земли, деветнадцат моркгов, двадцат и один прутовъ, которою он землю теперичи держит; нижли писар пана старостинъ с тое земли его циншъ на ним правит и мети хочет до скарбу гдарского. А так мы з реестровъ померчых и с повисти писара пана старостина Нетикше, ижъ такъ ест, вырозумевшы и тое бачечи иж корол его млст и королевая ее млст тежъ таковыхъ поповъ при церкви осмотривати землями рачит, постановили есмо и росказали, абы с того попа Жолкинского Семена циншъ урочистый з тих землъ его церковных не был браный до воли и ласки гпдарское. И на то есмо тому попу дали сес нашъ лист з нашими печатми. Писан у Пинску. лѣта Божого нароженя тисеча пятсотъ пятдесят шостого, мца Ноября осмънадцатого дня. У того листу ревизоръского печатей притисненых чотири безъ жадного подпису рукъ. Который же тот лист за поданемъ оного до книгъ кгродских повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1679 годъ, № 13027. л. 305.

№ 59—1557 г. Марта 26 дня.

Продажный листъ на участокъ земли отъ Матвѣя Залѣсскаго священнику Пречистенскому въ г. Дрогичинѣ о. Мартину.

Judicium bannitum celebratum feria sexta post dominicam Oculi proxima anno Domini 1557...

Emptio honorabilis Martini pop Przieiezki per Zaleski.

Comparens personaliter coram judicio bannito nobilis ac famatus Matias Zaleski suo et consortis suae honestae Ewae Kosnisanka nominibus, pro ipsa se inscribendo et pacem cavendo, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit medium mansum in triplici campo situm, penes mansum plebanalem ex una et Joannis Lithphin partibus ex altera iacentem, a granitie ad granities protendentem, prout dictus medius mansus se in suis metis et limitibus extenditur, pro summa quadraginta sexagenis grossorum numeri et monetae polonicalis honorabili Martino poponi Przeczíski et consorti ipsius Vowda tenendum, habendum et perpetuis temporibus possidendum, utifruendum, cum omnibus et singulis utilitatibus exinde provenientibus et quovis modo spectantibus, nihil in eodem medio manso pro se et suis succesoribus reservando seu excipiendo, dando eidem ex-

nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per scabinos, viros juratos, famatos viros Simonem Checzs viceadvocatum, Joannem lanium in eundem mansum venditum. Et hic iidem famati viri Simon Checzs et Joannes lanius scabini recognoverunt, quia honorabilem Martinum pop Przeciczki et consortem ipsius Vowdam in eundem mansum, venditum per Matiam Zaleski, juxta acta emptionis intromiserunt et actualem possessionem assignaverunt et contulerunt, quam intromissionem praefatus Mathias Zaleski stans personaliter coram judicio libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale judicio solutum est. Et idem Zaleski recognovit, quia honestam Evam consortem suam legitimam ad faciendam recognitionem ad inscriptionem, quam fecit praefato pop Przeciczki, statuere debebit ad eandem inscriptionem.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 9 и 11 об.

№ 60—1557 г. Апрѣля 2 дня.

Продажный листъ на участокъ земли съ садомъ отъ Оначка Щдерейки священнику Пречистенской церкви о. Мартіану и его женѣ Авдотьѣ въ г. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum feria sexta ante dominicam Judica per famatos viros Albertum Brzeziczki in loco domini advocati residentem, Simonem Checzs viceadvocatum, Joannem lanium, Albertum Sulborski, Matiam Svyejko, Lewko Kozak scabinos, anno Domini 1557.

Emptio Marczyani pop Priciczki.

Comparens personaliter coram judicio providus Onaczko Szdereyko publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit, resignavit ortum suum legitimum in monte inter metas Vasko Zinia ex una et Steczko Myedzianka partibus ex altera jacentem honorabili Marczyano pop Przyciczki et uxori ipsius Owdoczi pro sex sexagenis grossorum et quindecim grossis numeri polonicalis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus possidendum, cum omnibus et singulis utilitatibus exinde provenientibus et quovis modo spectantibus, nil ibidem pro se reservando, seu excipiendo, dans eisdem exnunc realem intromissionem per famatos viros scabinos Simonem Checzs, Joannem lanium in ortum venditum. Et hicidem praefati scabini recognoverunt, quia honorabilem Martianum et consortem ipsuis Owdoczam in ortum per Onaczko venditum in facie judicii intromiserunt et realem possessionem assignaverunt, quam intromissionem ipse Onaczko eidem honorabili Marczyano et uxori ipsius in facie judicii libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale judicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 12, 14 об.

№ 61—1558 г. Января 29 дня.

Фундушъ Баславской церкви.

Aktykacyia funduszu cerkwi Basławskiey.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego miesiąca Nowembra dziewiątego dnia.

Przed aktami Iey Inperatorskiey mosci wieliczstwa Katarzyny Alexieiowny Drugiey, monarchini Samowładnącey całą Rossyą, grodzkimi powiatu Słuczor. stawaiąc osobiscie I. X. Marek Mitkiewicz prezbiter Basławskiey cerkwi kopią listu cerkwi Basławskiey nadanego y służącego polskiemi literami, a słowami ruskiemi pisaną, przy liscie autentycznym ruskim do akt podał, ktora tak sie wyraża: Semen kniaża Słuckoie namiesniku naszemu Basław-

skomu Iwanu Bugrabi y potom buduczym riadnikom naszym Basławskim, kotoryie ud ludzi nadany od prodkow naszych na erkow Basławskuiu my potwerżaiuczy y daiuczy to na tom listie naszom iż tych ludey nikotorych uriadnik nasz ot toie cerkwi otnimaty y nimi radyti y sprawowaty ne maiet y im żadnoie krywdy y utyskow ne czynity, sudyti także ne maiet, odno aż by szto było za rozkazaniem naszym y na to dali iesmo tot nasz list y z naszeju pieczatiu. Pisan w Słucku, leto Bożoho narożenia tysiecza piatsot piadesiat osmoho, Henwaria dwatcat dewiatoho dnia. U tey kopij oznaczenie pieczęci tak się wyraża (L. S.) Ktora to takowa kopia wespoł z autentykiem za podaniem do akt przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodz. pttu Słuczor. zapisana.

Изъ актовой книги Случорескаго гродскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596 л. 281.

№ 62—1558 г. Марта 28 дня.

Ограниченіе им. Сельца, съ указаніемъ грунтовъ церкви Св. Пречистой.

Akt kopij ograniczenia mttnsci Sielca y dalszych.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt siodmego, miesiąca Decembra dziesiątego V. S. dnia.

Przed aktami Iego Imperatorskiey mosci ziem. pttu Borysow. stanowszy osobiscie W. I. pan Antoni Walicki pisarz ziem. pttu Minskiego, dokument ograniczenia w kopij do akt podał, ktorego wpisuiącego się do xiąg ziem. wieczystych pttu Borysow. brzmienie takowe: Ja Wasil Tyszkiewicz marszałek hospodarski, starosta Menski, oznaymuie tym mojm regestrem, majuczy w swoiey mocy iako nabytie swoie y baczeczy szto Łohoysk y Sielcem ziemiany Możeykowiczy tak też z z Sielcem pana Skuminowym zawożenie w ziemlach, polach, sienożatech wieljkie diełaiutsia, naypierwiey zostanowienie o wsi ziemli, pola y sienożati, dubrowy y kustowia wdelałjesmi z panom Skuminom z ymeniem jegomosci Sielcem tak też y imieniem moimi Sielco że, kopcy y hrani esmo podełał y na to regestra meży soboju z obu storon jesmo podawali, tak też meży jmieniem mojm Łohoyskom y Sielcem, baczyczy iż nie w pokoy mnie y poddanych Łohoyskich y Sieleckich w ziemlach, mieżach y sienożatech po dubrowach położył jesmy hranicy y kopcy zakopał, to iest po tych mieyscach naypierwiey hran poczała się od Łohoyskoie y Sieleckoie y od Ostroszyckoie hranicy od łuży, kotoraia łuża dielit ziemlu Ostroszyckoiu z moimi jmeni Łohoyskim y Sielcom, to tak za promieszku jmienmj moimi Łohoyskom y Sielcom hranicu czyniu, poczawszy od toie łuży, iako wyżey opisano, od hrebelki od stawka, kotoryi stawok na poli Łohoyskjm y Sieleckim od boiaryna Ostroszyckaho Łahowicza, nad tym stawkom kazał iesmi pierwszy kopiec zakopati y od toho stawka ieduczy po lewey ruce to iest Sjeleckoie, a po prawey ruce Łohoyskoie; od tohoż kopca mało nie na strelenie druhi kopiec kazał iesmi zakopati narusz bierozy y hrani w bierozu wrubati; poblizu toho kopca treti kopiec kazał iesmi zakopati y hran osiny y hrani w osinje wrubati; od toho kopca iakoby na strzelenie czwarty kopiec kazał jesmi zakopati na poli Koczaniszyia. w kotoroy że kopiec kazał jesmi bierozu wsadyti, od toho kopca piaty kopiec kazał jesmi zakopati nad łużoju bołotieczkom, tut że szosty kopiec nad dorohoju, kotoraja idet z Mieduchowa do Sielca kazał jesmi zakopati y toju dorohoju ieduczy do Sielca jakoby na strzelenie po prawoy ruce toie dorohi kazał jesmi siomy kopiec zakopat koło duba y hrani w dubie wrubati; od toho kopca ostawujuczy bołotieczka łuszka, dierżeczy tot łużok polewie prosto do druhoho łuszka bołotieczka na prawo trochu czerez dorohu, kotoraia idet z Łohoyska do Sielca tut że dla dorohi w

łużok bołotieczko, od toho łuszka bołotieczka k lipie, koło kotoryie lipy kazał jesmi osmy kopiec zakopati; od toje lipy y kopca diewiaty kopiec kazał jesmi zakopati koło duba nad rowom i hrani w dubie wrubati; poniepodaleko toho kopca iakoby na strelenie dziesiaty kopiec kazał jesmi zakopati na hore k ruczi dubowoho kusta; od toho kopca na strelenie albo mało bolszy odinatcaty kopiec kazał jesmi zakopati; także kruch duboho kusta od toho kopca niepodaleku nad doroszkoju kazał jesmi koło lipy druhinadcaty kopiec zakopati y hrani w lipu urubati, od toho kopca prosto czerez dorohu, kotoroia idet z Łohoyska do Sielca w mieżu poprawie pola Łohoyskoje dwornoje, kotorejsie zowiet uroczyszczem Tołtunowo, a polewu Sieleckoie Maximowo, na toi meży podle hory kazał jesmy trynadcaty kopiec zakopati y opiat tojuż meżoju dierżaczy pole Łohoyskoje dwornoje po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornoho polewie, mimo lipy tut iesmi kazał czotyrnadcaty kopiec na rohu zakopati, od toho kopca prosto na prawo łokciem pasznoho Łohoyskoho dwornoho dierżaczy po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornohoż polewu, czerez łużok u dub, pod kotorym dubom kazałesmi pietnacaty kopiec zakopati y hrani w dubie zarubati; od toho duba naprawo czerez kustowje iakoby na strelenie albo bolsz kazalesmi szesnatcaty kopiec zakopati y od toho kopca prosto w łużok czerez paszniu dwornoho pola Łohoyskoje na tom łuszku kazałesmi siedmnadcaty kopiec zakopati y tym łohom narusz dierżaczy Kucziewiczow pole poprawie, a zemla wsie Sieleckaia y dubrowy polewie aż do dorohi wielikoie, kotoraia idet z Łohoyska do Haywj tut uroczyszczo wieliki Łoh y czerez tojuz dorohu sienożatkoju w druhi łoh, kotory zprawa pryszoł, tutesmy osmnatcaty kopiec zakopati kazał y tym łohom po pulłoha wodocieczki w rusz. aż do troch sosen kotoryie iest poniem łohu y pod tymi sosnami kazałesmy diewietnadcaty kopiec zakopati y hrani w sosnach wrubati; od tych troch sosen y kopca łoh odin pustili na prawo, a treci łożok poszoł na lewo, tut esmi kazał dwadcaty kopiec zakopati y hrani w sosnie urubati y tym łoszkom wniz na lewo hranicu esmi położył poprawie Łohoyskoje y Dobroniewskoje, a polewie Sielleckoje, tym łoszkom w bołoto posierod bołota mszarynoho y trochu suchodoła łoszkom pereiechawszy za sie w bołoto mszarynnoie y s toho mchu łohom że czerez dorohu Dobroniewskoiu, kotoraia idet z Dobroniewa k mostu na Łohożu do łohu, kotory pryszoł zlewa y w krynicu wodociecz Żywicu y toju wodocieczeju reczoczkuiu w reczku Łohozu, a Łohożuju reczkoju w reku Haynu, hde sie reki z soboju zoszli Hayna z Łohozoju, na dorohie, kotoraja doroha idiet z Łohozu do Dobreniewa, mimo kurhan y mohilcy, a toju dorohoju wyszedłszy z reki Hayny prosto w row, kotoraia doroha odna poszła prosto w horu do Słahowoszcza, kotoruju dorohu zostawiwszy w prawey ruce, a w lewo wziawszy dorohu do Kuziewicz, kotoroju dorohoju iduczy prosto do ruczja y bołoteczka wodocieczy, kotoroje bołotieczko poszło w reku Haynu nad kotorym bołotom kazał jesmi kopiec zakopati koło kusta dubowoho dwadcaty pierwszy y hrani wrubati, a tym bołotom iduczy w horu znowu kazał esmi kopiec zakopati koło bierozy y hrani wrubati dwadcaty druhi y daley iduczy w horu tym bołotom do mostu pławuszczoho, hdie doroha poszła Słahowoszcza . . . . . y tam znowu na rohu kazałesmi kopiec zakopati dwadcaty treti koło sosny y hrani wrubati, od toho kopca iduczy daley łohom kazałesmi kopiec zakopati koło sosny y hrani wrubati dwadcaty czetwierti, a od toho kopca iduczy znowu niepodaleku na Łohoszczu kazał jesmi kopiec zakopati dwadcaty piaty, także koło duba y hrani wrubati. a od toho kopca iduczy do dorohi s Słahowoszcza, kotoraja doroha idiet s Słahowoszcza do Dobroniewa y doroha z Niwek y Haniewicz do Hayny mjeży temi dorohami kazał esmi kopiec zakopati dwad-

caty szosty y hraniczeczy z gruntami Słahowoskiemi y Kuziewskiemi daley iduczy nie podaleku toho kopca na strelenie albo daley kazał esmi dwadcaty siomy kopiec zakopati koło sosny y hrani wrubati; od toho kopca iduczy daley do dorohi wielikoje Łohoyskoje, kotoraja idiet z Łohoyska do Słahowoszcza, nad zielonoiu łużoju, wodle dorohi toie kazał esmi kopiec zakopati dwadcaty osmy koło sosny y hrani wrubati; hdie tedy tam sie hranica skączyła hdzie zostawuiuczy grunta lesy Słowohoyskije, Kuziewskije, Dobroniewskije Łohozjnskije Sieleckije poprawie, a polewie moie Kodyszowskije, Dobroniewskije, Łohoyskije, y maie to byti na wiecznyie czasy; iakoż meży tych kopcow wierchu poczatych kazał esmi mieży k lesu od kopca do kopca y wsi tyie hrani y kopcy wyżey położonyje y menowite opisanyie wieczno majut dierżany byti iako Łohożanie boiare ludi y Dobreniewcy Kodyszowcy za tyie hrani y kopcy iako w ziemlj poli sienożati y dubrowy nie maiut niczym nje wstupowat wiecznymi czasy, tak też y Sielczanie boiare y ludi czerez tyie hranj y kopcy wyżey położonyie niczym rerechoditi y wstupowatysia, a odny druhim krywdy czynit nie maiut, iednoże cerkwi Swietoy Preczystoie sienożati dwie meży rek Łohozy y Hayny, mieży tychże rek Hayny Łohozy Kuziewiczom sienożati na trydcaty wozy. Y na to esmi żenie moiey Nastazij Andrejewnie dał ten moy regestr z mojeju pieczatju y podpisom ruki moie własnoje. Pisan w Łohoysku, pod let Bożoho narożenia tysiacza piatsot pietdzjesiat osmoho, miesiaca Marca dwadcat osmoho dnia. U tey kopij ograniczenia podpis takowy: Wasili Tyszkiewicz marszałek hospodarski stta Menski. Ktore to ograniczenie po podaniu do akt w xięgi ziem. wieczyste pttu Borysow. przyięte y wpisane. Lectum M. Ruczkowski regent.

Изъ актовой книги Борисовскаго земскаго суда за 1797—1798 годы, № 13516 л 189—191.

№ 63—1580 г. Августа 25 дня.

Фундушъ церкви во имя св. Спаса и св. Николы въ селѣ Кольчицахъ, Бобруйскаго повѣта.

Akt kopij funduszu imsci xiędzu Bernackiemu służącey.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szostego, miesiąca oktobra trzeciego dnia.

Przed aktami grodzkiemi W-o Nowogrodz. stawaiąc obecnie imsc. X Teodor Bernacki. paroch cerkwi Poblinskiey, kopią funduszu do akt podał, ktore tak się wyraża: Hryhory Wołowicz marszałek hosudarski, star. Słonim. y Mikołay Naruszewicz sekretar hosudarski, derżawca Markowski y Miadelski, oznaymuiemy tym listom naszym iż za rozkazanem ieho miłosty hosudara naszeho miłostywoho czynemi nowoie postanowenne wodłuch ustawy ieho miłosty hosudarskoie nam danoie, po wsich wołostich zamkow hosudarskich zemli Rosyiskoie y pryiechawszy nam w toy sprawie od hosudara korola ieho miłosty do wołosty zamku hosudarskoho Bobruyskoho w seli Kolczycach powiedił nam swiaszczenik cerkwe założenia swiatoho Spasa y swiatoho Mikoły, ktoryie w tom seli Bobruyskom Kolczycach iest Wawiło Samołowicz, iż on do toie cerkwi derżyt zemlu wroczyszczami naypierwiey sieliszcze nad reczkoiu Ptyczom na piat boczok, druhoie sieliszcze Podryłowiczy na boczku, treytoie sieliszcze Zrełowszczyzna na dwie zminy, czetwiertoie pole Zaprude na dewet boczok s prypaszu, piatoie połe Proziczow na try boczki s prypaszu, sestoie połe Swełypowszczyzna na cztatyry boczki, semoie połe Zawoste na sesty boczok, osmoie połe u Łeskow na szest boczok, dewiatoie połe u Berezek na sem boczok, desatoie połe u Dawyduszok na boczku, odynancato Uznoż na cztotyry boczki, dwanancatoie Uiuniszcze na piat boczok, czotyrnatcatoie połe protyw Zermonia na puł boczki, piatnancatoie

pole ohorod u Prysiołszczyznie na try zminy; sianożaty przy tychże polach, u Bieznicy na dwadcat woz s prypaszczoiu, druhaia sianożat Ukolczyce napiatnancat woz, tratiaia senożat u Koniowom na sem woz, czetwertaia senożat u Hrynewicz na osem woz z prypaszu, piataia senożat Krywoie na try wozy s prypaszu, szestaia sienożat Rytowszczyna na pułtora woza, toie wse syie zemli oromoie na tuiu cerkow na piatdesat boczok dewiat na odin zmir, senożaty woz piatdesat cztotyry y puł y prosił nas tot swiaszczenik Wawiło żebychmo ieho prytych zemlach y senożatiach zostawili, jakoże storony toiey wołosty Bobruyskoie Hulko Bodijż z mużami pered nami wyznali iż tot swiaszczenik Wawiło k tym cierkwam swiatomu Spasu y swiatomu Mikole tyie wsi zemli y senożaty pod tym uroczyszczom iako u werhu opisany zdawna derżyt; iakoże y derewo bortnoie na rożnych mieyscach maiet, my według powiadania swiaszczennika Wawiły y soszнania stareawoho z mużmi tuiu zemlu wsiu iako oromuiu tak y senożaty po wroczyszcza wyszsze w tom listy naszom wypisannom przy tych cerkwiach założenia swiataho Spasa y swiatoho Mikoły zostawili, kotoruiu tot swiaszczennik toich cerkwey Wawiło maiet spokoyne derżaty, a wołost tuju zemlu y senożaty cerkownie niczym nie maiutsia ustopowaty y ne odymowaty, pod winoiu y klatwoiu anafiemy y na toie daliśmy tomu swiaszczennikи Wawiłu tot nasz list wiczne y neporuszne pod naszymi pieczatmi. Pisan w Bobruysku, lita Bożoho od Rożdestwa tysiąc pięcsett szescdziesiątego, miesieca auhusta dwadziestego piątego dnia. Ktora to kopia funduszu za podaniem oney do akt iest do xiąg grodzkich wtta Nowogrodzkiego przyięta y zapisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго гродскаго суда за 1786 г. № 12570, л. 1917.

№ 64—1562 г. Октября 5 дня.

Заявленіе Мельницкаго протопопа о. Давида объ убіеніи его сына Парфена въ домѣ Мельницкаго мѣщанина Ивана Кобыляка.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam XX post festum sanctae et individuae Trinitatis (anno Domini 1562) in praesentia generosi Stanislai Ivanowski, vicecapitanei Mielnicensis.

Thegosz dnia przisethwsy do urzędu zamkowego Mielniczkiego ucczivy y slachethny Dawid prothopopa Preczysczensky zalovalsie wialką żalobą y placzliva na slavnych Jaczka Pyza posla miesczkiego y Harassima Sacza Snieskowicza na then czas przy tem posle będączi strozamy oth pana burmistrza ym miasto poleczone w mocz. A tak yako wieczora wczoraysego syn moy Paraphin, będącz spokoyny, posiell sobie na biessiadą do slawnego Ivana Kobylaka miesczanina Mielniczkiego y teyże strożу w domu thego Ivana Kobylaka zabytho my syna thego Paraphina y z żywego uczyniono my marthwego, ktorego v. m. raczis wydzicz, panie podstarosczi, ze yesth zabythi y umarly, gdziesz braczią yego rodzony yeden niedorosli lath Misko rodzony brath niebosczyka stoy przy niem y wuyecznych 2 yeden Ivan, a drugi Lukasz Markowiczi, w ktorem them zabyeziu czynią vynnemy y obwyniaią w tey głowie niebosczyka Paraphina bratha swego czy braczia y ya s nymy thich strozoff s poslem, ktorzi vyssey są napissany, s pomocznikami ych, ktore ony liepiey viedzą y znayą yako yesth pierwsy Jaczko Pysz possel miesczki, drugi Harassim, trzeczi Sacz Snieskovicz y inich vieliu, ktore ony liepiey wiedzą, ktorę glovę zabythą y uczynienie zen z żywego martwego Paraphina popovycza urząd zamkowy wydzial y obwynionych w tey glovie slisial y będącz prossony kazal tho w xięgi zapissacz.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1562—1578 г. № 10867, л. 16, 9, 16 об.

№ 65—1568 г. Іюня 24 дня.

Ревизорскій листъ при обмѣрѣ королевскихъ владѣній Кобринскаго замка, съ данными о земельномъ надѣлѣ Грушевскаго причта.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот педдесят пятого, мца Генвара петнадцатого дня.

На рокох судовых земских о Трех Королех святе рымском прыпалых и судовъне у Берестю отправованых, перед нами Яном Казимером Умястовъским судею, Мартином Александром Буховецким подсудъком, а Анъдреем з Горбова Заранком, на теперешние роки згодне обраным писаром, врадниками судовыми земскими Берестейскими, постановивъшысе очевисто у суду панъ Владыславъ Рынелский покладал и ку актыкованъю подал ревизыю велможного его млсти пана Дмитра Сапеги на реч в ней нижей меновите выражоную, особом в той же ревизыи помененым служачую, жедаючы, абы была прынята и цо книг земских Берестейских уписана, которую уписуючы в слове до слова так се в собе мает.

З росказаня господаря короля его млсти великого князя Жикгимонта Авъгуста Дмитрей Сопега, ревизор его кор. млсти на Подляшу, а Грегорей Масалский, подстаростий Кобрынский, отъ его млсти пна Станислава Довойна, старосты Пинского Кобрынского, ознаймуем, иж помераючы на волоки кгрунты гпдарские волости замку Кобрынского, Городецкое, в селах кор. его млсти Подзимное в Березое Выслоку занято и померено у волоки селъ помененых и в застенки тых селъ земли земян гпдарских повету Кобреньского спулных пана Миколая Прунковича, а Еска Олехновича и иншых Грушовского, которыи через мерника Флерыяна Раву достаточне сут зморкгованы, за вывоженем подданых кор. его млсти Грыня Илковича, Хведора Грыневича, Конаха Якимовича, Васка Ильяшевича, Василя Яримоновича, на первом местцу у волоках Иловских за Речыцою поля з навозы волок две, на другом местцу на том же урочыщу лесу моркгов двадцат, на третем местцу на Сосновом поля моркги тры, на четвертом местцу у волоках Березенских над Ностружю моркги чотыры, прут двадцат, на пятом местцу на Подлипие моркги тры, прут десят, на шостомъ местцу на Одраном моркгов двападцат, на семом местцу на Охани моркгов деветнадцат, прутов петнадцат, на осмом местцу на Середнем угле моркги тры, на девятом местцу у волоках Подзименских Илинцъ пол и сеножатей моркгов пят, на десятом местцу на Угелном поля и сеножатей моркговъ пят, прутов десят, на одинадцетом местцу на Борку моркговъ двадцат девят, на двападцатом местцу у Городища поля и сеножати моркгов десят, прутов петнадцат, на трынадцатомъ местцу на Вишневку моркговъ трыдцат сем, прутов десят, на чотырнадцатом местцу в пущу кор. его млсти Кобрынскую занято за болотом Иловским на проходах моркговъ шест, прутовъ двадцат, за лавами волока одна, на Полыпиню волока одна моркги тры, на Рожку моркги два, которых всих земль у волоки занятых сума волок девятъ, моркговъ двадцат два, прутов десят кгрунту подлого, за которые земли их, у волоки занятые, дана им отмена землями им споручными, на первей земли попа Грушевскаго церковъными, на первом местцу на Копыловце моркгов сем, прутов десят, на другом местцу на Залесю моркги тры, на третем местцу у Верха моркговъ сем, прутовъ десят, на четвертомъ местцу на Дворищахъ поповых моркговъ семъ, на пятом местцу на Тарносливе моркги тры, прутов десят, на шостом местцу на Боровце моркгов пят, на семом местцу на Охани моркги два, прутовъ петнадцат, на осмом местцу на дворищу Сторонезич моркгов десят, на девятом местцу

на Язвинах моркгъ один, на десятом местцу на Дубровах волок две, моркгов два, а землями подданых гидарских Березненских и Грушовских на одинадцатом местцу на Дворищах кролевскихъ моркгов двадцат чотыры, на дванадцатомъ местцу на Варшевом полю моркгов сорокъ пятъ, на трынадцатомъ местцу на Медекщыном полю моркговъ один, на чотырнадцатом местцу на Кгруглицы моркги тры, на петнадцатом местцу на Ляховъщызне моркгъ один, на шестнадцатом местцу на Крывули моркговъ трыдцат шест, прутовъ двадцат, на семнадцатом местцу где Ключниковичи седели, на Великом Полю и на Пещатце волока одна, моркговъ двадцат пят, прутовъ двадъцат, на осмънадцатом местцу на Волчомъ моркгъ один, прутовъ двадъцат, на деветнадцатомъ местцу на Новинъце Олекшичы моркгъ один, прутовъ десят, на двадцатом местцу на Задней Новинъце моркгъ один, на двадцат первомъ местцу подле боку волок села Подзименскаго у Мостицъ моркговъ петнадцат, на двадцат втором местцу на Копыловце моркговъ чотыры, на двадцат третемъ местцу на Шкочысе двох нивокъ моркговъ десят, а земълями бояр Воротынъских за позволенем их, за которое на иншомъ местцу отмену собе взяли на двадцат четвертомъ местцу на Выпраном моркговъ два, прутовъ двадцатъ, на двадцат пятомъ местцу на Копыловце моркги чотыры, которых всих землъ в отмене им даных сума волокъ десят, моркговъ чотырнадцат, прутовъ петнадцат кгрунъту подлого, што ест имъ заведено и подано. Прычына, ижъ им дано на звышъ моркговъ двадцат два, прутов пят, то для того, иж в них взято лепшый кгрунт, а отмена горшъ им дана и для того, иж теж люде их з домами своими з Ыловска до Грушова за милю зноситися мають. А што се дотычетъ болотъ, где паны Миколай и Еско з стародавъна уступъ маютъ на Борках, в Подзимъным, под Сутескою, у Паричове, у Могилку и въ Вишневску, а въ Кропивъне и за Млыницами в Березинах, на тых урочыщах, где им первей уступъ былъ, и тепер они в болота по стародавъному уступъ мети мают, толко в сеножати поплавъные не маютсе вступовати, бо им за вси поплавные сеножати отмена ест дана. И на тую отмену дали есмо им сес листъ з нашыми печатми, которому и мерникъ Флорыянъ Рава печат свою прыложыл. Писан у Городцы, лета Бжого нароженя тисеча пятсот шестдесят третего, мца июня двадцат четвертого дня. Который же то лист ревизорский через особу вышъ мененую ку актыкованю поданый до книг земских справъ вечыстых воеводства Берестейского ест прынят и уписанъ.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1655—1678 годы, № 7373, л. 133—135.

№ 66—1563 г. Іюля 12 дня.

Документы, относящіеся къ основанію Пречистенской церкви въ гор. Дрогичинѣ.

Positio actorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo per generosum Joannem Kosinski notarium nec non nobilem Simonem Rzewuski, Antonium Swinarski camerarios terrestres Drohicienses.

Literae super fundos ecclesiae Precistey Drohiciensis.

Veniens personaliter ad officium praesens terrestre Drohicense famatus Joannes Juchnowicz, civis Drohicensis, reproduxit literas varias, idiomate rutenico, quam lacio (latino?) scriptas, unasquidem piae memoriae olim Sigismundi Augusti cum suscriptione manus et sigillo Magni Du-

catus Lituaniae, alteras vero praesentis sacrae regiae majestatis cum subscriptione simile manus et sigillo R. Poloniae, tunc alias varias literas autenticas super fundos ad ecclesiam sanctae Przeczystey in civitate Drohicensi sitae pertinentis, per reges Poloniae eidem ecclesiae antiquitus condonatas, petere easdem actis praesentibus ingrossari admitti. Et officium praesens terrestre Drohicense visis ejusmodi literis salvis, sanis et in nullo viciatis autenticis, susceptis actis praesentibus ingrossari et inscribi admisit, quarum tenor sequitur talis.

Жикгимонт Август, Божю млстю король Полский, великий княз Литовский, Руский, Пруский, Жомоитский, Мазовецский, Лифлянтский, и иныхъ.

Подчашому нашому великого князства Литовского, старосте Дорогицкому пану Миколаю Кишъце, а дворанину нашому Дмитрию Сопезе. Приходил до нас попъ церкви святой Пречистой з Дорогичина Мартиян, жалуючи о том, штож дей ты, Сопего, становячи померу волочную в месте и в волости нашой Дорогицкой, церковъ светой Пречистой, которая в месте Дорогичине есть, з оного месца, на котором от немалого часу стоит и домъ его на той же земли церковной стоячый, на инъшое местце переселивати кажешъ, и земли Рогавецкие, з давных часовъ ку оной церкви наданые, лежачие межи землею земенина нашого Дорогицкаго Станислава Издебскаго, которая дей в померу волочную не зайдетъ, розробленую и погноями навоженую, у него дей взяти, а ему на инъшомъ местцу дати хочешь, ку шкоде его немалой, и бил нам чолом, абыхмо оное церкви и дому его на иншое местце переселивати, такъ теж и тое земли, здавна ку той церкви наданое, от него отнимати не казали, о чемъ же и твоя млсть, пане подъчаший, за ним просячи, писал. А про то приказуемъ тобѣ, Сопего, штобы еси той церкви и дому его на инъшое местце переселивати не казал. А што ся дотычет о землю, ку оной церкви наданую, ино если в померу волокъ наших оная земля его не зайдеть, и ты бы з оной земли его не рушал и в том во всемъ ему покой дал и никоторое трудности ему в том не задавалъ, а особливе штобы твоя млсть, пане подчаший, того попа в обороне своей маючы, его ото всих кривдъ боронил и яко той церкви и дому его на иншое местце переселивати не казал, такъ теж и земли, ку той церкви наданое, если в померу волокъ нашихъ не зайдеть, у него отнимати не допускал. Писан у Вилни лета Бож. Нарож. тисяча пятьсотъ шестдесять третего, мца Июля второгонадцать дня. Sigismundus Augustus Rex . . Остафей Волович мар. дворный. подскарбий земский.

З росказанья гедря короля его млсти и великого князя Жикгимонта Августа, Дмитрей Федорович Сопега, ревизоръ его кр. млти на Подляшъю, а со мною был панъ Юрый Лазовский, подстаростий Дорогицкии, велможного пана его млсти пана Миколая Кишъки, подчашого великого князтва Литовъского, старосты Дорогицкого. Ознаймуемъ тым нашим квитом, иж будучи намъ на постановеню платов и пожитъковъ у волости замъку его кр. мл. Дорогицкого, в селе Рогавце, которыи дви волоки земли з давных часовъ держалъ Мартиянъ Лучичъ, попъ Пречистенский места его кр. млсти Дорогицкого, на церковъ святой Пречистой вольныи, на которыи двѣ волоки земли и лист с подписью руки властной гдрьской мает, с которых двух волокъ жадных платов ани повинъностей онъ до замку его кр. мл. николи не чинил, гдежь и тепер з новой помери при том же селе Рогавце в концю волок крайнего поля дали есмо тому Мартияну Лучичу, попу Пречистенскому, кутъ земли, в котором волокъ двѣ поля и сеножати, а на приседлене и огород моркговъ чотыри, которых двух волокъ и чотырох моркговъ граница, почынается

от конъцов волокъ третего поля, а з двух сторон от границы пна Издебского, з четвертой стороны от застенку, который зостал в концу волокъ тогож третего поля; маеть тотъ Мартиянъ Лучичъ, попъ Пречистенский, тот кутъ земли в тых границах вышей писаных ведле листу гдрьского держати и вживати, а з них никоторых платовъ и повинностей полнити не маеть, только за гдря и пановъ радъ их млсти и всихъ хрестиян ведле закону греческого его святой млти просити, патера даром учити у церкви, дети крестити, венчати и мертвых до гробу проводити маеть водле приказаня его святой мл. И на то есмо ему дали тот нашъ квитъ под нашими печатями. Писан в Дорогичине лет. Бож. Нарож. ≠аф шестдесять третего, мца Сентября осмого дня.

Stephanus Dei gratia Rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae, Samogitiae Livoniaeque etc. princeps Transiluaniae.

Magnifico Nicolao Kisska, a Cziechonowicz, palatino Podlachiae, capitaneo nostro Drohiciensi et Bielscensi, sincere nobis dilecto, in absentia eius vice capitaneo Drohiciensi gratiam nostram regiam. Magnifice, sincere nobis dilecte. Conquestus est graviter apud nos deuotus Sak Popowicz ecclesiae ritus greci seu rutenici Beatae Mariae Virginis, vulgo Przeczystey, in civitate nostra Drohiciensi minister, sinceritatem tuam aedes certas atque agros ad ecclesiam suam praedictam antiquitus pertinentes, quorum in usu continuo et interrupto, a praedecessoribus usque suis fuerit, praeter ius et aequum ademisse, eoque nomine sinceritatem tuam saepius requisitam eas deoccupare et restrituere illi hactenus noluisse magno cum praeiudicio et damno ipsius, tum rei suae ecclesiasticae. Idemque eiusmodi bona ad ecclesiam suam semper antiquitus pertinuisse certis documentis nobis deducendo, supplicavit nobis autoritate nostra de remedio justitiae opportuno sibi clementer provideri. Proinde nos aequum esse censentes, ut unicuique, maxime vero ecclesiis, quod suum est, reddatur, mandamus serio sinceritati tuae, ut bona suprascripta, si quidem eae ecclesiae memoratae ritus greci seu rutenici fuisse, et ad ministros eius semper pertinuisse constet, dicto conquerenti restituat et deoccupet ac in possessione eorundem quieta et pacifica ipsum et successores eius deinceps conservet conservarique omnino ab aliis faciat omnem de se eo nomine apud nos in posterum conquerendi occasionem praecidens factura, pro gratia nostra et debito officii sui. Datum Varssaviae in conventione generali regni die mensis Decembris XV anno Domini MDLXXIX, regni vero nostri anno quarto. Stephanus Rex spt.

Actum in castro Drohiciensi sub cellebratione terminorum quaerellarum feria secunda post festum Circumcisionis Christi proxima anno Domini 1580 coram officio capitaneali generoso Matia Pobikrowski vicecapitaneo castrensi Drohiciensi.

Generosus Matias Pobikrowski, vicecapitaneus Drohiciensis, qui ad suscipiendum actum praesentem locum officii sui nobili Ioanni Saczko subdelegavit, qui hoc unus in se assumisse recognovit coram eodem officio subdelegato et actis praesentibus Drohiciensibus castrensibus personaliter comparendo, habendo circa latus suum nobiles Paulum Piotrowski, Simonem Łopuski—ministeriales terrestres Drohicenses, nec non Stanislaum Luniewski, Casparum, Laurentium Łopuskie hic idem astantes sibi in evidentius testimonium adhibitos, palam publiceque recognovit, quia devotum Sak, poponem ecclesiae ritus greci sive rutenici in duos mansos agri inter bona Sytki et Buiaki, dictos Dworzecz, ex antiquo ac per praedecessores ad eam ecclesiam Beatae Mariae Virginis, vulgo Przeczystei, in oppido Drohiciensi sitam legatos et pertinentes, in quo-

rum continua possessionie a praedecessoribus suis extiterat, ibidem condescendendo juxta mandatum et literas S. R. maiestatis in praemissis ad loci capitaneum seu ipsius vicegerentem missas cum ne (xibus?) documentis literatoriis antiquis verum et attestatione multorum incolarum collateralium in aetate provectorum, videlicet villae Rogawka id deductum est a praedecessoribus et S. R. maiestatem id fundatum esse ad eam ecclesiam in locum decimae propter obsequia et ceremonia ecclesiastica, ob eum fortiter intromisit et possesionem pacificam realiter et in effectu contullit. De quo eam suam fidelem fecit relationem cum attestatione ministerialium et nobilium. Ex actis castrensibus Drohiciensibus sub sigillo capitaneali rescriptum.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi actibusque praesentibus honorabilis Sak presbiter ecclesiae Beatae Mariae Virginis, vulgo Przycystey in civitate Drohiciensi, sanus mente et corpore existens, non compulsus nec coactus, sed animo bene deliberato, palam publiceque recognovit, quia famato Joanni Juchnowicz, civi Drohiciensi, fratri suo, totalem et integram medietatem fundorum Dworzecz, ad ecclesiam Sancti Przycystey ex antiquo pertinentium et per reges Poloniae antiquitus fundatorum prout in se habitur, cum aedificiis, cum totali ipsius medietatis praedictae sortis hereditate ac cum omni jure, dominio, proprietate, propinquitate tituloque hereditario omnibusque et singulis utilitatibus, fructibus, proventibus ex eadem medietate totalium bonorum mobilium et immobilium provenientibus, nihil pro se et suis successoribus reservando, sed prout solus tenuit, habuit et possidebat, pura, mera ac sincera donatione dedit, donavit et resignavit perpetue et in aevum, totumque ius suum totumque dominium super medietatem praedictorum bonorum pertinentem in eundem Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos transfundit perpetue et in aevum per ipsum Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos praedictam medietatem totalem bonorum praefatorum tenendam, habendam perpetuis temporibus possidendam ad ususque suos et suorum successorum beneplacitos convertendam. Et iam exnunc eidem Joanni praedictus Sak pop in praedictam medietatem bonorum realem intromissionem et actualem pacificamque possessionem per praeconem terrestrem, quem sibi ellegerit, dat et admittit praesentibus.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi nobilis Simon Lopuski, ministerialis terrestris Drohiciensis palam recognavit, quia famatum Joannem Juchnowicz, civem Drohiciensem, in medietatem totalem et integram tam mobilium quam immobilium fundorum Dworzecz ad ecclesiam Drohiciensem vulgo Przecistey pertinentem, eidem per honorabilem Sak, parochum eiusdem ecclesiae, perpetuo donatam, cum duobus nobilibus Casparo Lopuski et Stanislao Lubowiczki ad fundum illum condescendendo realiter intromisit, possessionem contulit, quam nemo impugnavit, imo est libere admissa.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1580 г., № 10097, л. 1. 419—22.

№ 67—1565 г. Марта 30 дня.

Дарственная запись на Печейковскій Садъ въ г. Дрогичинѣ отъ Ивана Карповича Пречистенскому священнику о. Мартіану.

Demissio (h)orti Pieczeikowski pop Pieczeikovski (Przecziski).

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Laetare anno Domini 1565, in praesentia generosi Bartolomaei Žichorski, aulici s. r. ma-

iestatis, advocati Drohicensis ac famatis viris Francisci Drevnovicz, Leonardi Zak, Joannis Rostek, Andrea Vardacz, Joanne Kuchta, Szienkone Buslovka scabinis juratis.

Comparens personaliter coram judicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famatus Ivan Karpievicz, filius Annae relictae olim Karp popovicz, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo deliberato palam et per expressum recognovit, quia (h)ortum Pieczaikovski dictum, iacentem penes viam eundo ad montem Koncovska et penes Raczko areae situm, ita latum, longum circumfetentialemque, prout se in suis metis et limitibus extenditur, demisit in sex sexagenis grossorum numeri polonicalis, prout eundem (h)ortum olim mater ipsius Karp popowicz legavit testamento, nec non et medietatem areae cum aedificiis dictam Mielieszinska erga domum Jacko et penes Onaczko sartorum et penes Aliexusko aream ita late, longe, circumferencialiterque, prout se praefata medietas areae in suis metis et limitibus extenditur et prout eam medietatem areae solus tenuit, habuit, possidebat post matrem suam Annam perpetuo et in aevum voceque irrevocabili pura ac sincera donatione dedit, donavit, datque et donat famato ac honorabili Martian pop Przecziski ipsiusque legitimis successoribus per ipsum ex nunc praefatum (h)ortum demissum et medictatem areae cum aedificiis donatis tenendas, habendas, perpetuo possidendas ad ususque suos et suorum legitimorum successorum beneplacitos convertendas, dando ipsi exnunc realem intromissionem et actualem possessionem in ortum demissum et medietatem areae donatae ac aedificia realem intromissionem per oficium domini advocati scabinos Franciscum Drevnovicz, Leonardum Żak, Joannem Rostek ac praeconem Marcum, qui recognoverunt, quia praefatum Martianum, pop Przecziski, intromiserunt in ortum demissum et medietatem areae et aedificiorum donatorum. Quam intromissionem famatus Jvan Karpievicz admisit et nemo inpugnavit. Super...

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 101.

№ 68—1566 г. Марта 1 дня.

Соглашеніе по вопросу о земельныхъ участкахъ между священникомъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартіаномъ и дѣтьми Юхны.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Jnvocavit coram famatis viris Calixto Drevnovicz, viceadvocato, Leonardo Żak, Andrea Suchai, Ivan Kuchta, Szienko Buslovka, Dominico Bloch, Bartolomeo Boratinski, Gabriele Jarosovicz anno 1566.

Concordia pop Przecziski cum pueris Juchno.

Comparentes personaliter coram judicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famati:—Oxinia uxor providi Pauli de Szmarklivicze cum consensu mariti sui hicidem astantis et ad infrascripta consentientis, nec non Marina relicta Nestor cum consensu filii sui Vavrin, cives Drohicenses ex una, et pop Marcian Przecziski ex altera partibus, in Drohiczin possessionem habentes, palam recognoverunt concordiam talem inter se fecisse in hunc modum: quia praefatae Oxinia et Marina domum suam et aream, sitam penes aream Luchovsko ex una et penes Moskvicz Jaczko ex altera partibus, perpetuo cum aedificiis, quae super ipsos spectant miserunt in possessionem praedicto pop Przecziski, exceptis sortibus puerorom olim famati Juchno, quas sortes puerorum tutor providus Paulus de Smarklivicze misit praefato pop Marciano Przeczisski ad annos praefatorum puerorum. Et

praedictus pop Marczian praefatis Oxiniae et Marinae et filio Vovrin misit sortem in orto Pieczieikowski monte Hranczowska sitam, a Ivano Karpievicz habitam et empto pro sex sexagenis grossorum, et dimisit ipsis dimidiam *) sexagen. gross. Et ipsae tenebunt ipsi dare dimidiam quartum sexagen. gross., prout Marina cum filio suo summam coram judicio, quae ipsam spectabat persolvit, quas Marcian quietavit, ipsisque in orto sortem ipsos spectantem in posessionem misit per officium domini advocati scabinos Gabrielem Jarosovicz, Bartolomeum Boratinski ac praeconem Ilko Kuzik. Nihilominus Marina cum filio suo Vavrin donaverunt aedificiis in horto praefato Pieczіekovski existentibus et intromissionem admiserunt. Et hicidem scabini praefati comparentes coram judicio recognoverunt, quia intromiserunt pop Marcianum in sortem ipsius in domo demissas per famatam Oxiniam et Marinam ac filium ipsius Vavrin, nec non ipsam Oxiniam ac Marinam et filium ipsius Vavrin in sortes ipsorum demissas in orto Pieczieikovski et partes nominatae libere admiserunt et nemo impugnavit. Super quod memoriale judicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г., № 10523, л. 109, 110, 111 об.

№ 69—1567 г. Марта 20 дня.

Фундушевая запись подскарбія дворнаго, писаря в. к. Литовскаго Лаврина Войны на двѣ волоки земли и плацъ въ м. Погостѣ на церковь Погосскую.

Akt listu p. Ławryna Woyny oycom Pohoskim danego.

Лета от нароженя Сына Бжого тисеча шестсотъ шестдесят осмого, мца июля трыдцатаго дня.

На враде кгродском в замку гдарскомъ Пинскомъ, передо мною Александромъ Бушковъскимъ, подстаростымъ Пинскимъ, од велможного его млсти пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановивпысе очевисто в Бозе велебный отецъ Михайло Шеметиловичъ, свещеникъ церкви местечка его кор. млсти Погоское, подалъ ку актикованю до книгъ кгродских Пинских для вшелякое потребы и згубы лист святобливое памети его млсти пана Лаврына Войны подскарбего дворного и писара вел. княз. Лит., старосты Пинского, державцы Олыцкого и Квасовского, свещеникомъ Погоскимъ даный и служачый в речы нижей в немъ выражоной, в тые слова писаный: Лаврынъ Война, подскарбий дворный и писар великого князтва Литовского, староста Пинский, державца Олыцкий и Квасовский, ознаймую симъ моимъ листом, ижъ чынечы мне постановене в местечку гдарскомъ Погоскомъ, далемъ две волоки земли тамъ же межы волоками мескими Погоскими, то естъ подле волоки подъданого гдарского Яцка Кобызевича з одное стороны, а полволоки, которую прыняли подъданыежъ его кор. млсти Матфей Скубович, а Фурсу з другое стороны и к тому пляцъ в томъ же местечку Погосте у вулицы, которая идетъ з рынку ку реце, на которомъ до сего часу попъ Погоский подаваня замъку Пинского Вакула Потапович мешкаетъ, томужъ попу Погоскому ку церкви Погоской подаванья замку Пинского. Маетъ попъ Погоский Вакула Потапович тые две волоки пры месте Погоскомъ такъже и пляц в Погосте вышей писаный держати и вжывати и всякие пожытки оттоль собе прывлащати, никоторого плату до скарбу его кор. млсти з тых двох волокъ и с пляцу не даючы и жадных повинностей неполнечы, толко водле повинности своее завше Бога за гдра короля его млсти и за все християнство просити будетъ повиненъ. И на

*) Здѣсь слово не разобрано.

том ему далъ сес мой лист з моею печатю. Писанъ у Пиньску року семъдесят пятого, мца марца двадцатого дня. Который листъ за поданьемъ его до книг кгродских Пинских естъ уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1668 г. № 13020, л. 638.

№ 70—1567 г. Апрѣля 11 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ Аксины. Смарклевской Пречистенскому священнику о. Мартіану въ г. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drogiczin feria sexta post dominicam Conductus Paschae anno Domini 1567 coram famatis viris Calixtio Drevnovicz viceadvocato, Adamo sartore, Dominico Bloch, Gabriele pellifice, Nicolao Borathinski, Ivano Moskviczin, Ivano Kuchta, Szienko Buslovka scabinis juratis.

Vendicio pop Marciano.

Comparens personaliter coram judicio et actis scabinalibus Drohicensibus famata Oximia uxor f. Smarklewski, sana mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia devolutionem suam ipsam post Karp fratrem in arcis, ortis, campis, pratis spectantem, in Drohiczin sitam, nihil pro se reservando, perpetue et in aevum vendidit famato pop Marciano, fratri suo germano, pro novem sexagenis grossorum tenere, habere, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario ita, sicut sola tenuit, habuit et possedit et perpetuo possidere ad ususque suos suorumque successorum convertere, admittendo eidem exnunc intromissionem et actualem possessionem per scabinos et praeconem Chwiedko in dictam devolutionem, qui recognoverunt, quia intromiserunt et praedicta Oxinia libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale etc.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1573 г. № 10523, л. 144, 148 об.

№ 71—1567 г. Іюля 12 дня.

Добровольная сдѣлка Пречистенскаго священника въ г. Мельникѣ съ мѣстными «млынарями» о покупкѣ сѣножати.

Actum in castro Mielnicensi sabbato post festum sancti Procopij proximo in praesentia generosi Bartolomei Voyno vicecapitanei Mielnicensis anno 1567.

Mielnyk pop Przeczisky cum molendinatoribus.

Pop Przecziski s Mielnyka zalowalssia na mlinarze krolewskie na ymya Reczka y na Woythka s Myelnyka y s Kleparzow, ysz ony kupily ssianoziącz u yego czasznyka, popa Woszkrzessienskiego, za talar, do ktorey ssianożączy ja jako blissi gotofem jem pyenyądze odloszicz y theras je odkładam. A mlinarze powiedziely: nievinniszmy thech pienyądzi bracz, boszmy tho dobrze kupily, a wsakoss niechay nam nath tha ssumma czteri grosse polepssi. Jakosz y polepssil jem, y s tem odesly przecz.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за № 10891, л 15.

№ 72—1568 г. Іюня 25 дня.

Грамота кор. Сигизмунда Августа I съ наданьемъ фундуша Спасской церкви въ с. Жолкиняхъ, Пин. пов.

Akt przywileiu naiasnieyszego krola Zygmunta Augusta na cerkiew Żołkinską.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот семъдесят девятого, мца мая десятого дня.

На враде кгродском Пинском, передо мною Станиславом Казимером Токарским, подстолим и подстаростим Пинским, от велможного его милости пна Яна Кароля на Долску Долского, подчашого вел. княз. Лит., старосты Пинского установленным, постановившисе очевисто велебъный отец Савин Коротковичъ, презбитер церкви Жолкинское, покладал и ку активованю до книг кгродских Пинских лист привилей святобливое памети короля его млсти полского Жикгъмунта Августа на добра до церкви Жолкинское наданые служачый, которого я врад принявши и читаного выслухавши, до книг кгродских повету Пинского уписат есмо велел, который слово в слово так се в собе мает:

Жикгимонтъ Август, Божою млстю корол Полский, вел. княз Лит., Руский, Пруский, Жомоитский, Мазовецкий, Лифлянский и инъныхъ. Ознаймуем сим нашим листом: бил нам чолом свещеник церкви святого Спаса з села замку ншого Пинского з Жолкини Семен и покладал перед нами лист посланцов наших, то ест пана Станислава Фалчевского, в он час будучого старосты Пинского, Архидякона Варшавского, кустоша Виленского, писара нашого скарбного князя Яна Маковецкого, а дворанина нашого Павла Тура недавно зошлого, а войского Кобринского Макара Мартиновича, которые от нас будучи зослани ревизорми там до замку ншого Пинского земли его церковное, которое вымерено и выморкговано там при том же селе Жолкиню волоку одну, моркгов деветнадцат и прутов двадцат и один никоторого плату на нас не становили и от него брати и правити того не казали до воли и ласки ншое, для чого он бил нам чолом, абыхмо при той земли его зоставили и зуполна двох волок, чого еще водле тое помери не доставает, ему кгрунту ншого оного в том селе на тую церков придали к тому, што з вечного держаня ку той церкве дерево бортное мети и сеножати на болотех и по дубровах священником оное церкви. сполне з поддаными нашими оного села Жолкинского, косити волно бывало, жебыхмо при том его зоставили и то все листомъ нашим на тую церковъ утвердили вечне. Іно яко есмо звыкли наданя костелов або церквей Божих упевняти. так з ласки нашое господарское тую помененую землю, с которое оные вышей речоные посланцы и ревизоры наши плату никоторого на нас не становили и которое вымерено и выморкговано волоку одну и моркгов девстнадцат и прутов двадцат и один, и к тому чого еще не доставает двух волок, яко есмо везде ку таковым церквам давати звыкли. то ест моркговъ десет и прутов девет кгрунту дубровного, на пашню годного. при том селе Жолкинском также и дерево бортное, яко з стародавна священники тамочние ку той церкви его там уживали, потому ж и сеножати на болотех и дубровах, где и подданые наши люди села Жолкинского косят, на оную церков Святого Спаса у селе Жолкинском надали есмо и сим листом нашим надаем и потвержаем ку выживеню и выхованю ему самому и всѣмъ по нем будучим свещенником тамочним на вечные часы, — мает тот свещенник Семенъ и всѣ на потом будучие свещенники тое церкви Святого Спаса, у селе Жолкинском, яко тое земли помененое, через посланцов и ревизоров наших вышей описаных при той церкви зоставленое. так и остатка двух волок, то ест десети моркговъ и девети прутовъ кгрунту дубровного, на пашню годного, ку оной земли его первшой споруч, выробивши и вычинивши. также дерева бортного и сеножатей на болоте и на дуброве, где и подданые наши люди села тамочного косят, держати и уживати вечными часы. І на то дали есмо до тое церкви Святого Спаса

в селе Жолкинском свещеннику Семену и всѣм на потом будучим свещенником тамочним сес наш лист съ подписом руки нашое гдарское и з нпюю печатю. Писан у Городни лѣта Божого нарожения тисяча пятсот шестдесят осмого, мца юня двадцат пятого дня. У того листу привилею печат вел. княз. Лит. притиснена ест. а подпис рукъ тыми словы: Sigismundus Awgustus Rex XLT. Лаврин Война подскарбий дворный и писар. Который же тот привилей, за поданем его через особу верху мененую, до книг кгродских Пинских ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1679 г., № 13027 л. 301.

№ 73—1569 г. Августа 10 дня.

Замѣнный листъ на землю Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ, подъ названіемъ «Вилдунковщина».

Akt dokumentu zamiennego J. W. Im. p. Oginskiemu Kasztelanowi Trockiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt wtorego, mca Julij czwartego dnia.

Na urzędzie J. K. mci grodzkim Minskim, przedemną Kazimierzem Mikołajem Swięcickim, oboznym y podstaroscim sądowym W. Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa z Rogala Iwanowskiego sądowego Minskiego starosty installowanym, comparens personaliter Im. P. Franciszek Szołkowski, mieczn. Wiłkomir., opowiadał prezentował y do akt podał zamienny zapis od Im. p. Jana Rajewskiego, namiesnika Krasnosielskiego w Bogu Wieleb. Ofanasu Korotkiemu, Swieszczennikowi Woskresienia Chrystusowego Krasnosielskiemu na rzecz w nim wyrażoną dany, po rusku pisany bez podpisu będący, ad praesens in rem et partem J. W. Im. p. Taddeusza z Kozielska Oginskiego, Kasztelana Trockiego, Oszmianskiego sądowego, Przewalskiego, Babylickiego etc. starosty służący y należacy, ktory zapis z ruskiego na polskie pismo exponowany wpisując w xięgi de tenore sequenti, tak sie w sobie ma:

Ja Iwan Rajewski, namiesnik Krasnosielski, buduczy na tot czas na miestcy ieho miłosti p. moieho kniazia Sczefwana Andrejewicza Zbarazskoho, wojewody Trockoho, deržawcy Krasnosielskoho, czyniu iawno tym moim listom, iż wział iesmi zemlu cerkownuju Woskrysenskuju, kotoraja była dana zdawnych czasow na cerkow na Woskrysenie Chrystowo od ziemenina hospodarskoho pana Feleryiana Matyiasowicza Wildunka, kotoraja y uroczyszczom prozywajemaja Wildunykowszczyzna, meży zemlami z odnoje storony zemli Radoszkowskich poddanych Dubonosowicz, z druhoho boku ziemli Desnianskich poddanych kniazia Wiszniewieckoho, koncom ku zemli pana Olechna Dekhenia, zemenina hospodarskoho, a druhim koncom ku zastenku zemli Krasnosielskoie,—tuju cerkownoiu zemlu oddał iesmi u odmenu panu Olechnu Dekheniu. zemeninu hospodarskomu, morgow dwadcat piat gruntu dobroho, a za to oddał iesmi otmenu swieszczenniku Krasnosielskomu Ofanasiu Iwanowiczu Korotkomu na cerkow na Woskrysene Chrystowo zastenok zemli Krasnosielskoie, u koncy paszni dwornoie, bokom podle steny od sznura Stanka Domanowicz, poddanoho Krasnosielskoho, druhim bokom ku zastenku zemli cerkownoież tohoż swieszczennika Krasnosielskoho Woskrysenskoy Ofwonasija Iwanowicza morgow dwadcat sem, prutow sem gruntu takowohoż, iako y ieho zemla, a iż se bolsz naddało nad ieho zemlu morgi dwa a prutow sem, ino dla toie pryczyny, iż to zemla cerkownaja iest otczyznaja zweczystaja, nadanaja na cerkow ot toho zemenina hospodarskoho pana Faleryiana Wildunka. I na to ja dał swieszczenniku Krasnosielskomu Woskrysenskomu Ofwonasyiu Iwanowiczu Korotkomu ses moy list pod moieiu peczatju. Pisan u Krasnom Siele leta Božoho narożenia tysiecza

piatsot szestdesiat dewiatoho, mca Augusta desiatoho dnia. U tego dokumętu znak byłey pieczęci nayduiesie. Ktory to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich Minskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1752—1757 годы № 11800, л. 119.

№ 74—1571 г. Іюня 14 дня.

Купчая крѣпость, по которой священникъ Ильинской церкви въ с. Гриневичахъ о. Өеодоръ Яцковичъ купилъ въ томъ же селѣ „дворище" со всякимъ поселеньемъ у зем. Мацковича.

Sub positione feria secunda post Invocavit anno Domini 1590.

Hryniewicze. Literarum ingrossatio.

Veniens ad officium praesens terrae Bielscensis nobilis Chwiedor Hryniewiczki obtulit literas emptionis, tenoris infrascripti, rutenico idiomate scriptas, sigillis tribus nobilium infrascriptorum absque subscriptione manuum bene notario communitas, salvas omnique vitio carentes, petens illas ob robur firmius obtinendi in praesentia acta terrestria officii ex admissione inducendas. Quibus officium praesens revisis et perlectis petitionique illius, uti licitae et consonae annuendo, in praesentia acta induci admittit tenore tali.

Ja Łazko Maczkiewicz y z zoną moyą Hanną y z synem naszem Ławrynem, ziemianie hrskie powiatu Bielskiego, przessądu Branskiego ziemstwa, wyznawamy sami na siebie tym naszem listem, komu tego potrzeba będzie wiedzieć i czytayąc słyszeć ninieyszem y potym będącem y nie s przypużenia ani z ludzkiey namowy, będąc zdrowo na czielie y całym zupełnem rozumem, po swoiey dobrey woli przedalyessmy ziemie swoiey wlosney, niczem nikomu nie piennej, wolney oyczyzny dworzyssczc, leżące przy imieniu ziemskiem w Hryniewiczach s possielieniem wssiakiem y horożami podle wigonu małego, obmiedze misczeczkowey, a po drugiey stronie od miedze Scziothkowicz ziemian hospodarskich Hryniewiczkich, a wzdłusz począwszy od miedze Zienkowcy aż po dorohu, tak długo i szeroko, yako się to dworzyszcze w sobie ma, ze wssiem na wssie, nie zostawuyąc sobie niczego ani ruszayąc ni yednego koła, a tho iessmy przedali swiessczenniku Illynskiemu, ziemianinu hospodarskiemu w Hryniewiczach, oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieczióm i potomkom ych wiecznie, na wieki y nieporusznie od rodu naszego bliskiego i daliekiego, za pewną summę pieniędzy, za ossmdziesiąth groszy litewskiey monety, po dziessiąciu białych w grosz. Wolen swiessczennik Yllinski occiecz Ffiedor, zona, dzieczi i potomki ych tho ych siedlisczc spokoynie ode mnie Łazka, żony, dzieci i potomkow moich w pokoyu wiecznie miecz, dzierzac, y używać, y przedać, darowac y mieniacz, ku pożytku swoyemu obroczicz, yako swoye wlossne. A gdyby kto z rodu naszego yaką przekazę chcząc bliskoscią do tego przyscz swiesczenniku, żonie, dzieczióm i potomkom ich miał odkład czynić, taki uporny powinien będzie na urząd ziemski sąd na then czas będącemu trzy grzywny winy zaplaczicz, a stronie poruszoney szesc złotych dać y zaplaczic ma, a zapissu moiego nieporusznie zlamać nie może, siedlissczа tego doydz nie może. A te winy wwierczhu napisane za występ swoy powinien placzic będzie. A przy tem byli ludzie dobrzy i themu dobrze swiadomi Michaylo Onissiewicz, Sienko Tythowicz, ziemianie hrdskie Hryniewiczkie, sędzie obapolni. A dlia liepszey twardosczi tego wiecznie nieporusznego listu naszego prosilem Jehm pana Jaczka Wassiliewicz Ostrynskiego, a Michayla Prokopowicz, ziemian hrdskich Hryniewiczkich, o przyłożenie pieczęci. Jch m. na prozbę moyę uczynili, pieczęci swoye przyłożyłi ku the-

mu moiemu wiecznie nieporusznemu listu. Y na tho ya Łazko Maczkiewicz, żona, dzieci i potomki nasze swiesczenniku Jllinskiemu oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieciom y potomkom ich dali then nasz list wiecznie y s pieczęczmi ich mlci ziemian hrdskich, wyżey napissanych, a przy ich m. za prozbą naszą y then dyiak, ktory then list nasz pissal, za roskazaniem naszem pieczęc swoyę niżey ich mlczi przyłożył y rękę podpisał. Pissan u Bielsku. Liath Bożych od Narodzienia Christusa tyssiaca piaczssoth siedmdziesiąth pierwego, miessiąca Junia czieczwiertynaczecz dzien. Chwiedor Wassiliewicz Chmarzycz dyiak miasta Bielskiego pisał.

Изъ актовой книги Бѣльскаго земскаго суда № 9138, л. 267, 293.

№ 75—1571 г. Іюня 21 дня.

Судебное рѣшеніе по жалобѣ епископа Владимирскаго и Берестейскаго Феодосія на Станислава Пекарскаго о завладѣніи церковными имѣніями въ Берестейскомъ повѣтѣ, подъ названіемъ Смолинъ, Косичи и Березовичи.

Aktykacya dekretu ziemskiego Brzeskiego między J. Wielm-m Im. xdzem Teodozym, biskupem Włodzim. y Brz. a Im. pp. Piekarskiemi o maiętnosć Smolin, Kosicze y Brzozowiec ferowany.

Roku tysiąc siedmset szesdziesiątego pierwszego, miesiąca Marca czternastego dnia.

Na urzędzie jego krolewskiey mosci grodzkim Brzeskim przed aktami staroscińskiemi y przede mną Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroscim sądowym grodzkim wtwa Brz., comparens personaliter W. Im. Pan Antoni Prytyka, sekretarz jego krolewskiey mci, plenipotent J. W. Im. xdza Felicyana Wołodkowicza, biskupa Włodzim. y Brzeskiego, dekret ziemski Brzeski między Jw. Jm. xdzem Teodozym biskupem Włodzimier. y Brz. a między Im. P.P. Piekarskiemi w sprawie niżey wyrażoney ferowany w sposob przenosu ad acta podał, ktory wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak sie w sobie ma.

Wypis z knih zemskych powetu Beresteyskoho. Leta Bożeho Narożenia tysiacza piatsot semdesiat perwoho, misiacia Junia dwadciat perwoho dnia, w czetwer. Na rokoch sudowych zemskych wodle poradku statutowoho o swetoy Troycy swiate rymskom prypałych, peredo mnoju Kyrdeiem Kryczewskym sudeju, a Jakowom Hreczynoju podsudkom, uradnyky zemskymy powetu Beresteyskoho, stojeczy oczewisto u sudu za pozwy zemskymy obejom storonam, żałował z pozwu swojeho władyka Wołodymersky y Beresteysky Jeho miłost otec Teodosyi, czerez umocowanoho swojeho Romanowskoho na jeho myłost pana Stanysława Pekarskoho o tom, sztoż dey on newedati dla kotoroje pryczyny, albo za jakim prawom derżyt imienia cerkownyie ku władyczęstwu jeho prysłuchajuczyie, leżaczyie w powete Beresteyskom, na imia Smołyn y Kosyczky z ludmy y ich służbamy y podaczkamy, z zemlamy pasznymi y niepasznymi, z łesy, z hay y senożatmi y zo wsymy innymi pożytki y użytki, jako se dey tyie imenia samy w sobe majut, y iako predkowe jeho, władyky, bywszyje majuczy, w mocy swoiey derżywali, to dey wse sam na sebe derżyt y używaje, a jeho dey myłost tych imeney Smołyna y Kosycz z mocy y z derżania swojeho pustyty y iako własnosty cerkownoie postupyty jemu ne choczet, na kotoryie imenia jeho myłost otec władyka menujuczy u sebe byty słuszny dowod y prawo, domowiałse od pana Pekarskoho na to prawnoho odkazu. Storona odporowaja, pan Stanysław Pekarsky, czerez umocowanoho swojeho Stepana Tupyckoho na żałobu Władyczynu czyneczy odpor powedił tymy słowy, iż szto dey pozywajet jeho władyka o dwoje imenie o Smołyn y o Kosyczy, tohdy dey to jest odno wse imene obrubu Kosyckoho, bo dey w tom obrube Ko-

syckom ne buło bolsze, tolko piat żerebew, to jest perwszy Panewsky, druhyi Bobrownyckyi, tretyi Kułyseckyi, czetwerty Błudnicki, kotoroho prozywajut Kokoszynom, a piaty Łamaszowski, kotoroho prozywajut Smołynom; tyie wsy żereby derżało nas panow nemało—Panewsky y Bobrownycky były moie, a Kułesecky—Mytkow, a Błudnycky jeho korolewskoje myłosty, a Łamaszowski Smołyn tot był władyczynym. Kotoryie żerebi Kosyckyie derżały jesmo sumeż wsy, iako szachownycoju, meża czerez meżu. Yno na tot czas, hdy jeho myłost pan Mykołay Naruszewycz, podskarby zemsky tepereszny był u wołosty Beresteyskoy na postanowenie płatow y pożytkow hospodarskych, tedy na tot czas buduczy iemu w sełe hospodarskom Kosyczach, wydeczy, iż jeśmo grunty Kosyckyie derżały meszanynoju z poddanymi hospodarskymy Kosyckymy na roznych meyscach, dla kotoroje roznosty zemli nemałoje zameszanie w tom sełe było, y choteczy toje seło jeho korolewskoje od ludey y zemly naszych osobno wysadyty, aby mohły byty wołoky prohanenyie, tedy z odnoho gruntu jeho korolewskoje myłosty złuczył z naszymy, y szto kotoromu z nas gruntu wział do toho seła jeho korolewskoje myłosty Kosyckoho Kokoszyna, każdomu z nas odmenu tymyż gruntami Kosyckymy dawał, to jest mne ku sełu mojemu Kosyczom, a władyce ku sełu jeho Kosyckomuż Smołynu, a Mytkowy także, aby wże grunty jeho korolewskoie myłosty z odnoho na odnom meyscu, a ne porozno były. Czoho pan Pekarsky dowodeczy, pokładał pered nami łyst jeho myłosty pana Mykołaja Naruszewycza pod peczatiu jeho y z podpysom własnoje ruky jeho myłosty pod datoju roku tysecza piatsot piatdesiat piatoho, mesiacza Jula dwanadcatoho dnia, z kotoroho to sia znaczyt, iż gdy jeho myłost był na postanoweniu płatow y pożytkow hospodarskych y wsiakych powynnostey wołocznych mesty y wołostem zamku hospodarskoho Beresteyskoho, y hdy był w sełe Kosyczach, kotoryie zemły toho seła były rozno na mnohych meyscach promeżku zemły władyczestwa Beresteyskoho, a pana Stanysława Pekarskoho y Mytka Iwanowycza Kosyckych że y, dla rożnosty zemli, wydeczy nemałoje zameszanie w tom sełe, a iż wołoky prohanenyie byty ne mohły, z tych pryczyn, a naperwey wymerywszy po roznych mescach wsy zemły poddanych hospodarskych toho seła, y naszedszy wseho hruntu hospodarskoho wołok czotyrnadciat, jako y pomereczy wołoczny pan Matey Lewycky w regestre swojem opisał, tuju czotyrnadciat wołok poddanych hospodarskych wymerył y pustył, z odnoho u wołoky prohanenyie. A kotoryie zemli władyczestwa Wołodymerskoho, tak pana Stanysława Pekarskoho y Mytkowy u pomeru tych wołok uwoszły, za to im odmen dawał: władyce hruntamy pana Pekarskoho Kosyckymyż, a panu Pekarskomu hruntamy hospodarskymy y władycznymy, a menowyte dokładajet, iż zeml władyky Wołodymerskoho Kosyckych że panu Pekarskomu dano na polach Łamaszowskoho morgow petnadciat, około czoho szyrey y dostatoczney w tom liste pana Naruszewyczowom pysanem dołożono, y powedył pan Pekarsky, iż dey tyie wsy zemly władyczyny żerebia Łamaszowskoho prozywajut teper, posle toje pomery, Smołynom, yno dey y tyie zemly władyczyny wse toho żerebia Łamaszowskoho Smołyna uzo posle pomery pana Naruszewyczowoy dał mne rewyzor jeho korolewskoje myłosty Podlasky pan Dmytry Sopeha y z panom Krysztofom Grajewskim, na tot czas bywszym pisarom starostwa Beresteyskoho, z imene moje własnoje Gierszonowyczy, kotoroje było u pomeru wołok hospodarskych Beresteyskych ku zamku Beresteyskomu u woytowstwo Rykuckoho seła wziato, za kotory żerebey władyczny otcu władyce od tych że rewyzorow odmena jest dana sełom że jeho korolewskoje myłosty na imia Berezowyczy, a ku tomu y toje seło Kosyckojeż jeho korolewskoie myłosty żerebia Błud-

nyckoho także rewyzor hospodarsky pan Dmytrey Sopeha y pan Krysztof Grajewski u wodmene za imene moie Gerszonowyczy mneż dali, na szto na wse łysty y twerdosty tak y potwerżenia jeho korolewskoje myłosty pered namy ukazował. A naperwey pokładał prywyleja y potwerżenia jeho korolewskoje myłosty na swoje dwa żerebi, to jest Panewsky, a Bobrownycky, na trety żerebey Kułysecky, kotoroho od Mytka dostał kupleju; y na to pokładał łysty y potwerżenia jeho korolewskoje myłosty; a na żerebey czetwerty Błudnyckyi, kotoryi był jeho korolewskoje myłosty, tak y na piaty żerebey Łamaszowskyi, iż tyie obadwa żerebi jemu odmenoju dostałysie za imene jeho Gierszonowyczy od rewyzora jeho korolewskoje myłosty pana Dmytra Sopehy, y dowodeczy toho położył nayperwey lyst pozwoleny bywszoho władyky Wołodymerskoho y Beresteyskoho Iwana Borzobohatoho, pysany w roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Auhusta wtoroho dnia pod peczatyu y z podpysom własnoje ruky jeho, w kotorom łyste swojem Borzobohaty sam pysaniem poswetczajet, iż buduczy rewyzoru jeho korolewskoje myłosty panu Dmytreju Fedorowiczu Sopeze u starostwie Beresteyskom na rewydowaniu y postanoweniu płatow y pożytkow hospodarskych, tak też y dla pomerenia wołok wespołok z panom Krysztofom Grajewskim, pisarom starostwa Beresteyskoho, wziały y prywernuły do zamku Beresteyskoho seło pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, choteczy y obecujuczy panu Pekarskomu odmenu tak dobruju y sporuczku imieniu jeho Tryszynskomu zemlamy poddanych hospodarskych daty, a iż tak mnoho hruntu poddanych hospodarskych sporucz panu Pekarskomu ku imeniu jeho nedostawało, mowyły iesmo władyce, aby on seło ku władyczestwu Beresteyskomu należaczoje, kotoroje prysłuchajet ku dworcu Tryszynskomu władycznomuż, to jest Smołyn, hde Rykuszka y Radcewyczy meszkajut, tak zemly ich własnyie otczyznyie y w odmene danyie panu Pekarskomu postupył y pozwolił oddaty, a sobie za to aby wział otmenu sporuczku dworu Tryszynskomu władycznomu seło jeho korolewskoje myłosty zamku Beresteyskoho Berezowyczy y z ludmy toho seła. jako se w sobe majet. A tak on Iwan Borzobohaty, obaczywszy recz słusznuju y prystoynuju, y wydeczy byty bez szkody imenia swoieho Tryszynskoho y sporucz, pozwolił panu Sopeze y panu Grajewskomu toje seło Smołyn panu Pekarskomu w odmene daty y zawesty y postupyty, nyczoho na sebe y na potomki swoi ne zostawujuczy, kotoroje pan Pekarsky majet derżaty y używaty weczynymy czasy, a on sam, władyka, y potomki jeho wże w toje seło Smołyn y w hrunty ku jemu należaczyje ustupowatysia ne majut, a sobe za toje seło Smołyn uział otmenoju ku dworu władycznemu Tryszynskomu seło jeho korolewskoje myłosty Berezowyczy z ludmy toho seła y z hruntamy, ku nemu należaczymy, szto szyrey a dostatoczney w tom łyste swojem Borzobohaty pysanym poswetczajet. I powedył pan Pekarsky, iż dey uże pan Sopeha rewyzor y pan Grajewsky, majuczy taki łyst y pozwolenie od władyky Beresteyskoho, mne toje seło Kosyckoje Smołyn otmenoju dały za imene moje Gerszonowyczy, y na dowod toho pokładał pered namy łyst pana Dmytreja Sapehy rewyzora jeho korolewskoje myłosty y pana Krysztofa Grajewskoho pysany pod datoju roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Nojabra desiatoho dnia z peczatmy ich, y z podpisom ruk własnych, w kotorom łyste swojem pan Dmytrey Sopeha y pan Krysztof Grajewski pysaniem poswetczajut, iż ony, baczeczy błyzko prylehłoje ku wołosty zamkowoy pobłyzu zamku Beresteyskoho seło imenia Tryszynskoho pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, onoje seła z ludmy y z zemlamy ich wziawszy od pana Pekarskoho na jeho korolewskuju mylost ku wołosty zamku Beresteyskoho y woy-

towstwu Pryłuckomu prywernuły, kotorych wsych zemly pana Pekarskoho na korola jeho wyłost pobranych summa wołok petdesiat dwe, morgow dwadciat dewiat, za kotoryie zemly dana panu Pekarskomu otmena zemlamy poddanych jeho korolewskoje mylosty seła Kosycz, y zemlamy władyky Wołodymerskoho y Beresteyskoho za władyczestwa pana Iwana Borzobohatoho dworca jeho Tryszynskoho seło Smołyn, hde Rykuszka meszkajet, kotoryie wsy hrunty y na kotorych uroczyszczach y iako mnoho w kotorom mescu władyczych hruntow było, w tom łyste pana Sopeżynom dołożono, iż ne odno władycznymy hruntamy panu Pekarskomu otmenu dawano, ale y mnohych panow y zemian okołycznych susedow, kotorych imena znaczne w tom łyste opysuiet, a to aby se wypołniła słusznaja otmena jemu za seło jeho Gerszonowyczy, kotoryie wsy hrunty ohranyczywszy y kopciami poosypały, y toho też dokładajet w tom łyste, iż wże w tyje hrunty swoje w tom obrube y w hraniciach pewnych Pekarskomu zawedenyie y podanyie, jako władyka, tak też y panowe zemiane, any samy, any potomky ich ny czymsia ustupowaty y czerez hranyciu pana Pekarskoho perechodyty ne majut wecznymy czasy, hdyż ich myłost z panom Pekarskym majuczy hrunty sumeżnyie y porozno odyn pod druhoho dworom choteczy meży soboju imenia swoi uspokoity, y w hranyciach pewnych ohranyczyty, wsy społne zwoływszysia, tych hruntow panu Pekarskomu swoich w otmenu dobrowolne postupyły, a sobe za toje wse słusznyje otmeny beruczy, każdy ku zemlam swoim wodłe pryłehłosty y sporucznosty dworow swoich pryimowały, na kotorych wsy perestawały jakoż aby pan Pekarsky o tom wedał, hde kotoromu za jeho hrunty otmena dana, usych tych otmen władyce, panom y zemlanom danych regestr pod peczatmy swoymy panu Pekarskomu dali, a na koncu toho łystu wsych ludey władycznych, kotoryie panu Pekarskomu na tot czas za dobrowolnym pozwołenem władycznym podano, kożdoho z nych imene opysujet, szto szyrey y dostatocznej w tom łyste pana Sopeżynom pysanem dołożono. Y ku tomu jeszcze pokładal pered namy pan Pekarsky regestr pana Dmytreja Sopeżyn y pana Grajewskoho pod peczatmy y z podpysom ruk ich, pysanyi w roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertom, misiacia Nojebra desiatoho dnia, w kotorom meży innymy reczmy pryznawajut pan Sopeha y pan Grajewsky, iż władyce Wołodymerskomu y Beresteyskomu, za władyctwa pana Iwana Borzobohatoho dały otmenoju ku imeniu jeho Tryszynskomu seło pryłehłoje korola jeho myłosty wołosty Beresteyskoje na imia Berezowyczy, y z ludmy, a nad to na wse pokładał pan Pekarsky pered namy potwerżenie jeho korolewskoje myłosty teperesznoho hospodara naszoho myłostywoho, na perhamyne, z podpysom własnoje ruky jeho korolewskoje myłosty y z prywesystoju peczatiu, a pod datoju roku proszłoho tysecza piatsot szesdesiat szostoho, misiacia Marta czotyrnadciatoho dnia, w kotorom potwerżeniu hospodarskom łyst pana Sopeżyn y pana Grajewskoho na tuju otmenu panu Pekarskomu danyi słowo od słowa upysan, kotorujuż otmenu usiu jeho korolewskoje myłosty panu Pekarskomu u wecznoje derżanie y pożywanie potwerdyty raczył. A potom pan Pekarsky powedył, iż dey se tut jawne pokazało, że ja za prawom słusznym jako swoje czotyry żerebej w tom obrube Kosyckom derżu, do kotorych władyka nyczoho ne majet, tak y tot piaty żerebey władyczny Łamaszewski, kotoroho zowut teper Smołynom, także otmenoju mne od rewyzorow danoho derżu, za szto dey władyce bywszomu Borzobohatomu dosyt se stało, y otmena jemu za Smołyn Berezowyczy dana, kotoruju otmenu y tepereszny wże władyka Teodozyi derżał y używał tych Berezowycz y tym szafował wedłe woli swoiey, jako y żydowi Beresteyskomu Borodawce w summe peniazey tyie Berezowyczy był

zaweł. Czoho dowodeczy pokładał pered namy pan Pekarski wypys z knyh uradowych Beresteyskych pod datoju roku tysecza piatsot szesdesiat szostoho, misiaca Marca dwadciat wtoroho dnia, w kotorom pan Dmytrey Sopeha, na on czas podstarosty Beresteyski, pryznawajet, iż pered nym czynył soznanie wozny uradowy Mychayło Fedkowycz Hornowski, kotory był z uradu prydan Izaaku Borodawce ku uwiazaniu w try seła władyky Wołodymerskoho y Beresteyskoho otca Theodozya imenem Szpanowyczy, Berezowyczy y Tryszyno, kotoryie dey seła opysał jemu łystom swoim jeho mylost otec władyka w nekotoroy summe pyniazey derżaty y używaty, w kotoryie seła wozny Borodawku uwezawszy, y wsych ludey na regestr popysawszy, pod peczatiu swojeju y z podpysom ruky własnoje uradnyka władyczyna Jeska Fedorowycza jemu podał, około czoho szyrey w tom wypyse poswetczajet soznanie woznoho.

Storona powodowaja jeho mylost otec władyka czerez umocowanoho swojeho Romanowskoho powedył tymy słowy, iż dey władyka ne pozywajet pana Pekarskoho o jeho żereby Kosyckyie, kotoryie pan Pekarsky derżyt za prawom swoim, tak też Kosycz y Smołyna pospołu ne meszajet, ałe dey osobływe pozywajet o piaty żerebey swoy Kosycki na imia Łamaszowski, a osobływe o Smołyno, bo inszoje dey seło było Kosyczy, a inszoje Smołym, a pan Pekarsky dey tut pokazujet, iż jemu Smołyn tylko otmenoju dano, a ne Kosyczy, bo y w łystech jehoż własnych nyhde se to ne pokażet, aby iemu Kosyczy otmenoju były danyie, bo jako w łyste pana Naruszewyczowom jasne se to pokazujet, iż u władyky Kosyskyie hrunty brano, tak też Kosyckymyż hruntamy jemu otmenu dawano, a ne Smołynskymy. A szto pokazujet łyst Borzobohatoho, ino y tot łyst, acz dosyt nesłusznyi y ne uradowyi jest, bo tylko pod odnoju peczatiu, a z podpysom ruky, ale y w tom łyste znaczytsja, iż Borzobohaty wział otmenu tolko za hrunty Smołynskyie, a ne za Kosyckyie; a ku tomu y na Smołyn tohdy taja zamena słusznaja byty ne mohła, bo dey Borzobohaty na tot czas ne był prawym władykoju, a chotiaż by y był, tohdy toho bez wedomosty jeho korolewskoje mylosty y bez dozwołenia, jako czołowek doczasnyi, czynyty ne mohł. A szto dey pan Pekarsky pokazujet łyst pana Sopeżyn y pana Grajewskoho, iż to jemu otmenoju dano, a za to władyci Berezowyczy dały, tohdy y w tom łyste nyczoho ne znaczyt, aby hrunty Kosyckyie władycznyie, żerebia Łamaszowskoho panu Pekarskomu, otmenoju dawały, ale Smołyn, czoho y pan Sopeha czynyty ne mohł, bo dey władyce nedawszy żadnoje otmeny, Smołyn u neho wział; a chotiaż by dey y tak było, jako pan Pekarsky menujet, iż władyce za to otmenoju Berezowec dano, tohdy dey pan Sopeha czużoho nykomu dawaty ne mohł, bo dey tot Berezowec jest Kalichowyczow, y taja dey otmena hruntowna byty ne mohła; a ku tomu iż też za to ne stoit, bo dey u Berezowcy tylko useho odna wołoka, czoho dey useho władyka ne derżyt any Berezowca, any Smołyna, any Koszycz, y nechay de pan Pekarsky pokażet, hde by za Kosyczy władyce otmena było dano; a o potwerżeniu jeho korolewskoje mylosty, kotoroje pan Pekarsky na tyje otmeny pokazywajet, tody y to u pomocz prawu pana Pekarskoho ity ne może, bo dey wże wse tyje potwerżenie pan Pekarsky sobe wyprawył u hospodara za derżania władyczestwa tepereszneho władyki otca Fteodozyia. A tak dey władyka o Smołyn osobływym prawom czynyt, pokazujuczy to, iż se taja otmena nesłuszne y ne hruntowne stała; a szto sia dotyczet o Kosyczy żerebia Łamaszowskoho, kotoroje było osobływe, a ne Smołyno, jako pan Pekarski menujet, do toho dey y owszem pan Pekarsky nyczoho mety ne może, hdyż na to nyjakoho dowodu ne pokazujet, aby jemu Kosyczy, to jest żerebey Łamaszowski władyczyn był dan, ale dey władyka jako tot tepereszny,

tak y bywszyie władyki Kosyckoho żerebia Łamaszowskoho nykomu ne postupowały y otmeny za neho ne brały; stzo dey uże sam pan Pekarsky zabrawszy derżyt, nemajuczy na to nyiakoho prawa, bo hdeby dey władyka panu Pekarskomu toho żerebia Łamaszowskoho w Kosyczach postupył, pewne by łysty na tot żerebey y prywyleja poddawał, ale jako władyka Borzobohaty toho żerebia Kosyckoho Łamaszowskoho ne dawał, tak też za neho otmeny nyjakoje ne brał, czoho y w łyste swojem ne pryznawajet. Y dowodeczy toho Romanowskym, iż tot żerebey Łamaszowski zdawna był ku władyczestwu Beresteyskomu, położył pered namy naypérwey łyst korola jeho mylosty sławnoje pamety Alexandra, jeszcze na on czas welykoho kniazia Lytowskoho, pod pieczatiu jeho miłosty, pysany w Melnyku, Oktobra tretehonadcìat dnia, indykta piatoho, w kotorom se to znaczyt, iż ieho mylost korol Alexander pysaru swojemu, namesnyku Skermontowskomu, panu Fedku Januszkowyczu, dał u powete Beresteyskom, w sele Kosyczach odyn żerebey Łomaszowski, y namesnyku Beresteyskomu panu Stanysławu Mychayłowyczu Petkowyczu kazał jeho w tot żerebey uwezaty, szto szyrey y dostatocznoy w tom łyste hospodarskom opysujet. Ku tomu pokładał y druhy łyst, na parhamyne pysanyi połatyne, jeho mylosty korola Alexandra, z kotoroho se znaczyt, iż tot żerebey Kosyckyi Łamaszowski dał panu Fedku Januszkowyczu, jemu samomu, jeho żone y jeho detem y na potom buduczym szczadkom wecznymi czasy, a w tom łyste data tysecza piatsot perwoho: A potom położył pered namy łyst Januszkow, na parhamyne pysanyi s prywesystoju peczatiu, w kotorom opysujet, iż tot Fedko Januszkowycz wespołek y z żonoju swojeju Femoju prydał y zapysał ku Wołodymerskoy epyskopy ku cerkwy sobornoy Preczystoy Bohorodycy imene swoje Tryszyn so wsym y z stawom, kuplu swoju Szpanowyczy, szto kupył u pana Nemery Hrymayłowycza, y Kosyczy so wsym na wse, tak szyroko y dołho, jako sam na sebe derżał weczno y na weky neporuszno. A nadto pokładał pered namy prywyłey sławnoje. a swetobływoje pamety hospodara naszoho bywszoho korola jeho mylosty Żygmonta, na parhamyne, z prywesystoju peczatiu, pysanyi pod datoju roku tysecza piatsot osmoho, w kotorom to se znaczyt, iż jeho korolewskaja mylost za prozboju władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho Wasyana potwerdył toje nadanie pana Fedka Januszkowycza, kotoroje on na cerkow nadał, to jest Tryszyn, Szpanowyczy y Kosyczy, około czoho szyrey y dostatocznoy w tych wsych łystech pysaniem jest dołożono. A po wyczytaniu tych wsych łystow domawiałse Romanowsky sudownoho wskazania, a nayboley dla tych pryczyn, iż pan Pekarsky nyhde w łystech swoich toho ne pokazał, aby jemu imenie Kosyckoje władyczyno, kotoroje jest osobływoje od Smołyna, otmenoju było dano, tak też y wodłuh tych łystow władycznych na tot żerebey Kosyckyi Łamaszowski pokazanych, a osobływe o Smołyn domawiałse, aby też jemu było wskazano, iż to u władyki nesłuszne wziato y żadnoje otmeny jemu za to ne dano. Storona obżałowanaja pan Pekarsky powedył, iż dey to jest wse odno Łamoszowski żerebey y Smołyn, bo to wse u obrube Kosyckom, a osobływoho obrubu, jako władyka powedajet, Smołynskoho aby hde osobno. a ne w Kosyczach był, na to prawa żadnoho ne pokażet, any toho wywesty może, aby był Smołyn osobływyi, jak pomera ne była, bo tot żerebey piaty Łamaszowski uże z pomery wyszoł nazwanyi Smołynom, hde lude władycznyie sedely w tomże obrube Kosyckom, jako też y sełó jeho korolewskoje mylosty nazwano było Kokoszynom; jesły by dey władyka jakoje inszoje prawo na Smołyn pokazał, z kotoroho by se to pokazało, iż osobno było od Kosycz, nechay by pokazał, ale toho pokazaty ne może. Storona powodowaja Romanowsky powedił, iż dey mne żadno-

ho prawa na Smołyn pokazowaty nepotreba, bo se to znaczne z łystow samohož pana Pekarskoho zamennych pokazało, iž Smołyn władycznyi był, w kotorych łystech žadnoje zmenky ne czynyt, aby Kosyckyie hrunty z Smołynskymy panu Pekarskomu w otmene były dany, ale tylko Smołynskyie, jako osobływoho imenia, bo dey Smołyn należyt ku imieniu Tryszynskomu, acz y taja zamena nesłuszne y neprawne se stała, jakom wyzsze pomenył, a Kosyczy osobływe były zawždy, kotorych hruntow panu Pekarskomu jako rewyzorowe otmenoju ne dawały, y władyka Borzobohaty za Kosyczy otmeny žadnoje ne brał, ale dey pan Pekarsky sam tyie hrunty zabrawszy, bez žadnoho prawa y zameny deržyt, a w tom majuczy spor, obedwe storony, tak žałobływaja jako y odpornaja dały to na rozoznanie naszoje sudownoje.

A tak my, sudyi, wysłuchawszy dostatoczne žałoby y odporu ich obejoch storon, a baczeczy to, hdyž z storony otca władyki jeho myłosty umocowany jeho Romanowski menył byty dwoje prawo z panom Pekarskym odno o žerebey piaty u Kosyczach Łamaszowski, a druhoje o Smołyn, na szto z obu storon łysty y prywyleja pered namy pokładały, y szto sia dotyczet toho žerebia Kosyckoho, na kotory žerebey władyka jeho myłost pokazował nayperwey prywyley korola jeho myłosty Alexandra sławnoje pamety, iž tot žerebey w Kosyczach Łamaszowski Januszkowy dał, iž Januszko tot žerebey Łamaszowski na cerkow zapysał, na szto y potweržeņie jeho korolewskoje myłosty sławnoje pamety korola jeho myłosty Zyhmonta wyszło, a ku tomu iž tež y w łystech samoho pana Pekarskoho, jako w rewyzorskom, tak y w Borzobohatoho nyhde se ne pokazujet, aby tot žerebey Kosyckyi władyczyn panu Pekarskomu meł byty otmenoju dan, a izby jeho Smołynom mełу nazywaty, ale jeszcze to se w tych łystech naydujet, iž tolko hrunty Kosyckyie w łyste pana Naruszewyczowom wspomynajet, a o Smołyne nykotoroje zminki ne czynit, a w druhom łyste pana Sopežynom y pana Grajewskoho tylko hrunty Smołynskyje menyt byty u władyki zabranyi, a Kosyckych ne wspomynajet, a Borzobohaty łystom swoim sweteczyt, iž tolko za Smołyn wział otmenu, y Smołyna postupył, a hruntow Kosyckych władycznych ne menyt,—z tych usych pryczyn jako se wyzszey pomenyło, skazały iesmo tot žerebey Kosyckyi Łamaszowski jeho myłosty otcu władycy na cerkow Božuju wedle łystow y prywylejuw jeho. A szto sia dotyczet Smołyna y hruntow ku nemu należaczych, tedy wodle łystu rewyzorskoho pana Sopežyna, w kotorom pyszet, iž wziawszy toje seło Smołyn od władyki bywszoho Borzobohatoho panu Pekarskomu za hrunty jeho otmenoju podał, za kotoroje seło Smołyn czyneczy władyci nahorodu, seło Berezowyczy otmenoju dał, szto y sam władyka bywszy Borzobohaty łystom swoim pryznawajet, iž na to pozwołył y toje seło Berezowec otmenoju za Smołyno pryniał, na kotoruiuž zamenu pan Pekarsky y potweržeņie jeho korolewskoje myłosty hospodara naszoho sobe wyprawył, kotoroje pered namy pokazował; a ku tomu iž tež y tepereszny wže władyka sam tuju otmenu za Smołyn seło Berezowec deržał, y tym szafował wedle woli swoiey, szto se z wypysu uradowoho pokazało, z tych pryczyn zachowujuczy pana Pekarskoho wodle tych łystow jeho y potweržeņia jeho korolewskoje myłosty, skazały jesmo panu Stanysławu Pekarskomu toje seło Smołyn zo wsymy hruntamy ku tomu sełu należaczymy u weczno je deržanie y požywanie. A szto sia dotyczet seła Berezowca, kotoroje jeho myłost władyka otmenoju majuczy za Smołyno y z ruk swoich wypustył, tedy jesły pochoczet z tym o to mowyty, komu to z ruk swoich wypustył, w tom wolne mowenie jemu zachowały jesmo. Kotorohož wskazania sudownoho pan Pekarsky nepryimujuczy, o žerebey Kosycky apellował na roz-

sudok jeho korolewskoje myłosty, a władyka także ne pryimujuczy wskazania naszoho o seło Smołyn apellował też na rozoznanie jeho korolewskoje myłosty, kotoroje apellacyi my im obejom storonam dopustyły, jakož y rok jeśmo złożyły wodłuh statutu, hdyż jeho korolewskaja mylost na ses czas jest w korone Polskoy, tohdy po pryjechaniu hospodarskom z korony Polskoje y po wjechaniu w hranycy wełykoho kniaztwa y zeml tutosznemu panstwu jeho korolewskoje myłosty należaczych, od toho dnia, jako jeho korolewskaja mylost wyjechaty raczyt, za czotyry nedeli; na kotoryi rok y den naznaczony jako storona powodowaja, tak też y storona obżałowanaja pered jeho korolewskoju myłostu ku wysłuchaniu rozoznania y dekretu jeho korolewskoje myłosty ustanowytysia majut pod obowiazkamy, u statute opysanymy o appellacyach, kotoruju sprawu y sud nasz wełeły jesmo do knyh sudowych zemskych zapysaty, na szto y wypys z knyh jeho myłosty otcu władyce dały jeśmo pod naszymy peczatmy. Pysan u Beresti.

U tego dekretu przy pieczęciach dwoch sędziego y podsędka, podpis ręki pisarza ziem. takowy: Patey pysar zemski. Ktory to takowy dekret ruskim pismem pisany przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podany w sposob przenosu iest do xiąg grodzkich Brzesckich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго гродскаго суда за 1760—1763 г. № 7061, стр. 569—580.

№ 76—1571 г. Ноября 1 дня.

Мировая добровольная сдѣлка между Жерчицкимъ священникомъ о. Яцкомъ и повѣреннымъ Екатерины Зихорской изъ Поканіева о пяти копахъ грошей.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta ipso die et festo Omnium Sanctorum anno Domini 1571, coram generoso Nicolao Zalesky, vicecapitaneo Mielnicensi.

Pacaniewo cum Zercice.

Nobilis Stanislaus Kondzierzawskj factor generosae Catarinae Zichorska de Pakanyewo, nomine eiusdem dominae suae proposuit coram praesenti officio super honestum Jaczko, poponem rutenicum in Zerczice de eo, quod ille non vult neque curat quinque sexagenas grossorum dominae illius Zichorska per illum laborioso Osip Konochowicz subdito eiusdem dominae illius et hucusque non persolutas sol vere vel medium mansum porrigere, quem ipse Osip Konachowicz tenebat. Ex adverso citatus honestus pop rutenicus dixit: iam duas sexagenas grossorum dedi Decz, vasalo sacrae regiae maiestatis in Zercice pro arenda eiusdem medii mansi. Et officium inhaerendo priori decreto officii tum denique aresto per actorem facto, praefatas quinque sexagenas grossorum solvendas ab hinc in 2 septimanis actori decrevit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 10891. л. 95 обор.

№ 77—1572 г. Октября 18 дня.

Фундушъ Прусской церкви во имя Рождества Пресвятой Богородицы.

Aktykacia funduszu, cerkwi Pruskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt trzeciego, msca Nowembra piątego dnia v. s.

Przed aktami Iey Imperatorskiey mosci Katarzyny Alexieiowny, Samowładnącey Monarchini Całą Rossyą etc. grodzkiemi powiatu Słuczoreskiego stawaiąc obecnie I. X. Jan Baykowski, paroch cerkwi Pruskiey, kopią funduszu na cerkiew Pruską służącą przy okazanym autentyku rus-

kim do akt podał, ktorey wyrazy takowe: Juria Jurewicza, kniaziaty Słuckoho namiesniku naszomu Pruskomu Iwanu Paszkiewiczu daiem toie wiedati, iż dali iemu cerkow Pruskuiu Rożestwa Preswiatyia Bohorodicy Baykowskomu naszomu Oheiu zawiedati i dieła swiaszczynskiie w ney sprawowaty y ty by wiedaiuczy o tom tuiu cerkow iemu podał y poruczył tak też wsim poddanym naszym dwora Pruskoho, a wradu twoieho prykazał, aby ony uże od toho czasu nihde inde odno do toiey cerkwi Bożoy duchowienstwa swoy połnili y na każdoiu nedelu y na każdoie swiato tam sia schodili, tak też abyś pod winoiu naszoiu piatma kopami hroszey im rozkazał, aż by bez wienca w małżenstwie swiatom ne mieszkali y deti swoy do toiey cerkwi Bożoy chrystiti nosili y ieho do spowiedi k sebi wzywali y tomu z łaski naszoy pozwoliliśmo iemu na każdy hod na praznik Rożestwa Preswiatoy Bohorodicy dla nasukiwania swieczy medu rozsytiti weder składu słuckich dwatcat czetyry także y na Heorhia Welikomuczennika dwatcat czetyry, kotory to med bez myta y prysyty wyszynkowaty wolno, a na cerkownym gruntie aby sie nie ważył ani dwor, ani arenda pereszkody czynit, niczoho inszaho szynkowat oprocz iednaho medu brackaho, a z toho wosku sweczu do cerkwi Bożoy nasukiwaty powinno, w czom aby iemu nikotoroy perekazy ne czyniti koneczno. Pisan w Słucku leta Bożeja od narożenia tysecza piatsot semdesiat wtoroho, mesacza oktobra osimnancatoho dnia.

W tey kopij funduszu mieysce pieczęci tak się wyraża (L. S.) Ktora kopia, za podaniem oney do akt, iest do xiąg grodz. wpisana.

Изъ актовой книги Случорескаго гродскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596 л. 213.

№ 78—1573 г. Февраля 6 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ русскаго священника въ г. Дрогичинѣ на той сторонѣ р. Буга о. Василія Сеховича Яшкѣ Силкѣ и его женѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczin feria sexta ante dominicam Invocavit proxima anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, praesentibus quibus supra.

Venditio orti per pop Siechowic provido Jaczko Silko.

Comparens personaliter coram judicio bannito et actis praesentibus scabinalibus civitatis Drohicensis providus Wasko Syechowicz, pop ruthenicus ex illa parte fluvii Bug, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo suo deliberato, palam et per expressum recognovit, quia ortum suum in Miezibloczie iacentem, a meta providi Sawka Miezielowicz ex una, et viam currentem ad Mosczik in Zabuże partibus ex altera, in illa parte fluvii Bug situm, prout in se habetur, cum totali ipsius orti haereditate ac cum omnibus et singulis utilitatibus, ex eodem orto provenientibus, nihil ibidem pro se excipiendo, ita prout eundem solus tenuit, habuit et possedit provido Jaczko Silka et uxori ipsuis Annae, concivibus suis, pro quinque sexagenis grossorum numeri polonicalis perpetue et in aevum vendidit per eosdem dictum ortum cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario tenendum, habendum, perpetue possidendum ad ususque suos et suorum successorum beneplacitos convertendum. Exnunc eisdem conjugibus realem intromissionem et actualem possessionem in praedictum ortum venditum per scabinos juratos, quos sibi elegerunt et praeconem advocatialem admittendo. Et hicidem comparentes coram judicio providi Andreas Checz et Alber-

tus Gaszka scabini et praeco Syenko jurati palam recognoverunt, quia providum Jaczko Silka et uxorem eius Annam in praedictum ortum, ipsis per Vasko Syechowicz perpetue venditum, juxta acta inscriptionis desuper habita intromiserunt, possessionem contulerunt, nemine impugnante. Super quod judicio memoriale solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 347.

№ 79—1575 г. Іюля 6 дня.

Запись на уволоку земли дьяку Вишницкой церкви отъ воеводы Новогродскаго Павла Ивановича Сапѣги.

Aktykacia nadania J. W. Imc. pana Sapiehy na włokę pola dziakowi cerkwi Wisznickiey.

Roku tysiąc siedmset szescdziesiąt pierwszego, miesiąca Marca iedynastego dnia.

Na urzędzie J. K. mci grodzkim Brz. przed aktami staroscin y przede mną Karolem Wieszczyckim podstolim y podstaroscim sądowym grodz. wtwa Brze-o comparendo personaliter w Bogu wielebny imc. xiądz Stefan Hryniewicki, prezbiter cerkwi Wisznickiey, nadanie J. W. Imci pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, woiewody Nowogrodzkiego, na włokę pola diakowi cerkwi Wisznickiey służące ad acta podał, ktore wpisuiąc w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma.

Ja Paweł Iwanowicz Sapieha na Kodniu y Bockach dedycz, woiewoda Nowogorodzki, oznaymuiu tym moim listom, iż bili czołom poddanyi moi meszczanie Wisznickii za Chilimonom popowiczom Wisznickim, prosiaczy mene, abym jeho zachował pry cerkwi Bożoy Wisznickoy diakom, y za joho posłuhu żeby cerkwi Bożoy pilen był, abych jemu dał wołoku zemli wolnuju y dom w miasteczku moim Wisznickom, na czom by mohł wyżywlenie mety, cerkwi Bożoy słuźaczy. A tak ia, widiaczy jeho posłuhy do cerkwi Bożoy pilnym za czołombytiem y prozboiu ieho. chotiaczy ieho pry cerkwi Bożoy zachowaty słuhoju cerkownym ustawicznym, dał iesmy jemu w miasteczku moiem Wisznickom wołoku zemli wolnuiu y dom. Kotoruiu wołoku maiet on y dom derżaty y wżywaty y cerkwi Bożoy posłuhami swoimi diackimi posłuhowaty y pilen byty. A mni z toiey wołoki y domu czynszu niiakoho y osypi żytnoy, y owsianoy y wszelakich innych podatkow ne powynen budet płatyty do toho czasu, pokola cerkwi Bożoy posłuhami swoimi diackimi posłuhowaty y pilnowaty budet. I na to jeśmy jemu dał sey moy list pod peczatiu moieju y z podpysom własnoy ruki moiey. Pisan u Wizniczach misiacia Jula szostoho dnia, leta Bożoho Narożenia tysiacza piatsot semdesiat piatoho. U tego nadania przy przycisnioney pieczęci podpis JW. aktora takowy: Paweł Sapieha woiewoda Nowohorodzki rukoiu własnoiu.

Ktore to takowe nadanie przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podane de verbo ad verbum iest do xiąg grodz. Brz. przyięte y wpisane.

Изъ актовой книги Брестскаго гродскаго суда за 1760—3 г. № 7061, стр. 573—4.

№ 80—1576 г. Августа 18 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Ѳеодосія, на имя Яцка Гринкевича Гриневецкаго о снятіи съ него и его жены Богданы отлученія церковнаго.

Actum feria quarta in crastino Epiphaniarum anno Domini 1579 coram generoso Jacobo Gorsky judice castrensi Bielscensi.

Hrynevice literarum inductio.

Nobilis Jaczko Hryniewiczki veniens personaliter ad officium et acta praesentia castrensia terrae Bielscensis obtulit literas papireas, rutenico charactere scriptas, sub sigillo episcopi rutenici Wolodimiriensis, salvas et omni vicio carentes, petendo easdem ad acta castrensia inscribi admitti, cui officium admittit. Quarum literarum tenor est talis, ex ruthenico in polonicum translatus.

Błohoslawienie Feodoscieia, Bożą miloscią Jepiskopa Wołodymierskoho y Beresthieyskoho, synu szmierzenia naszoho panu Jacku Hrynkiewiczu Hryniewickomu. Pisał y listh pissany pryczynny stareysyny naszoho czesnoho archiepiscopa mitropolita Kiiowskoho y Haliczkoho y wsieia Rusz y ony prysylał do nasz zodaiucz, abychmo hniew nasz y wystupok twoy probaczywszy, klathwu y niebłahoslowienstwo naszo, kothoroie ieśmo czeres list nasz na wasz podlu duchowienstwa naszoho o poniathye w powinnost żony twoiey Bohdany imieniem Bożym złożyli i od czerkwi szwiathoie zboru chrestianskoho odłuczyli byli. Ino my, namowiwszysia y naradiwszy w thom z kapitułoiu naszoiu, pamietaiuczy pismo nauki samoho Zbawitela naszoho, iesli zohreszaiuth pred wami czołowieki siemdziesiath kroth, siedmieryczeiu odpusczath iem, y na inom miesczu mowith: «buththie miłosierni, iako y otiecz wasz niebiesny milosierd iesth,» na listh pryczynny archiepiscopi upokorenie y dokuku twoiu s tiebie thuiu klathwu, miecz duchowny, niebłahosławienstwo naszo zdoymuiem, wolnych czyniem, do czerkwi zboru chrestianskoho y do wsich prawosławnych chrestian tiebie samoho, żonu twoiu Bohdanu y diethi waszeie po staromu pryłuczaiemy, inszomu nikomu w takowom poniatiu prykładu nie daiuczy, stho iest naprotiw Bohu swiathomu. A wiedze sam, abysz się w thom czuł y toth hrech wasz postom, modlitwoiu y miłostoinieiu zhłażywał, wo wsiem po woli Bożey chodil, nasladuiuczy Pismo ieho swiathoie o thot hrech, abysz sia plakal, nie buduczy protiwnikom zakonu. S tim miłosth Bożeia, Preczystyia Je-o Matere y naszoho smierenia blahoslawienie wsiehda z wami da iesth. Pisan Wolodymieru leth Boż. Naroż. 1576, miesiacza Auhusta 18. Marcin Przyborski pisarz.

Изъ актовой книги Бѣльскаго земскаго суда за 1578—9 г. № 8222, л. 33 об.

№ 81—1577 г. Января 12 дня.

Фундушовая запись княгини Раины Полубинской на церковь Св. Живоначальной Тройцы въ селѣ Яблони.

Oblata fundationis e. Jabłonensis ritus graeci.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam septuagesimae proxima anno Domini 1759.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia veniens personaliter admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus ecclesiae Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti fundationem ecclesiae Jabłonensis ritus graeci ad inducendum et inscribendum in acta praesentia de tenore tali.

Ja Janowaia Połubinskaia Rayna Koptewna, starostina Mstisławskaia y Radomskaia, czyniu jawno sim listom moim, iż ia upominuwszy mysli y chtiwost nebosczyka małżąka moiocho Kniazia Iwana, że on nebosczyk mieł ton umysł budowati cerkow wo imia Swiatoi y Żywonaczałnoy Troycy w zamku Horodysczu, iako y pred tym była, ino po Bożomu izwoleniu rychło nebosczykom został, a ja by też rada na tom starom miscu tuiu cerkow budowała, yno to mni stati się ne może, bo imenie toie Horodysccze z derżania moiocho wyiszło, a ja zostawszy pry tomu imieniu tretey czasti, zbudowałam na toie misce

cerkow nowuiu w seli Jabłyni wo imia Swiatoy y Żywonaczalnoy Troycy ko czesti y chwali Bożyiey y przyniała iesm sobi ku Bożestwennomu chramu y poddanym swoim bohomolcem swiaszczennika od Andryiowa za pozwoleniem panow Andryiowskich, na imia Ławrentyia, iakosz toy swiaszczennik buduczy pry toy Bożestwennoy cerkwy ustawiczne za ieho miłost hospodara korola y za ich miłost panow y rad, tak tesz y za nas podawcow y za wsich prawosławnych chrystian Hospoda Boha powinien prositi y wsiakie diła duchownyie pod prawiłom swiatych Apostoł y swiatych Bohorodczynnych . . . . wedle zwykłoho naszoy wiery chrystianstwa y k tomu bożestwennomu chramu, na czom by toy swiaszczennik mił meszkati, nadała ieśm iemu y ditem jeho dwi wołok pola w Jabłyni, iak sia w sobi maiut, zo wsimi pożytkami wo wsich troch politkach obmesz z Truchonowey z odnoy storony, obmeż z Omelanom woytom Tymoszewiczom y tretiuiu wołoku na Kolini obmeżu Stefana, także wo wsich troch politkach y z tych wsich iako toy swiaszczennik, tak też by y diti jeho ne budut winnyi żadnich służb ani podwod, ani czynszow płatiti, ani żadnych tołok wiczne. Jeśli by toy swiaszczennik na toy swoiey zemli ku pomosczy swoiey y ku potrebie cerkownoy kmitka iednoho albo y druhoho posaditi mohł, to iemu to maiet byti wolno, także ieho kmitki nikim ne maiut byti poruszonyie, krom samoho swiaszczennika, a potom ditem jeho to iemu maiet y budet wolno y też w opatrnosti duchowenstwa ku bożestwennoy cerkwi iako to iest seło Jabłon, Dawydy, Kolino y Pokutiane maiut iemu dawaty żyta pułkopy z włok y z boiarskich wołok, także od imenowania ditey y od kresczenia y od więczania dochod zwyczayny iako pro możnost inszych chrystian. A on tesz powinien poiti czto sia dotyczet do choroho z spowidiu y z Bożym tyłom niczym sia ne wymowlaiuczy; tak tesz czto sia dotycze ludem ubohim tyło martwych do hrobu prowaditi; i tesz iemu biti wolno w potrebi swoiey piwo y horełku robiti, seno za hroszy ne prodawati y tesz do młyna jechaty bez mierki żadnoho zabronienia y tesz od Swiatoy Żywonaczalnoy Troycy kto sia prytrafit od żydow ryczy prodażnych y kto by pryszoł z bydłom, pryiecdał z suknom, piwami y midami y inszymi prodażnymi ryczami y z iakiemi kolwek torhowiskami, torhowoie maiet byti wse na swiasczennika wziałose. Dla tohoż ja tomu swiaszczenniku dała Ławrentyiu Łukaszewiczowi sey moy list pod moieiu pieczatoiu. Pisan w Witulini lita Bożodo Narodzenya 1577 roku misiacia Henwara dwanastodo dnia. Locus sigilli. Loci illus (?).

Post ingrossationem in acta praesentia castrensia Mielnicensia originale eidem offerenti est extraditum praevia quietatione officii praesentis notariatus.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1755—1760 г. № 10983, л. 430 на об.

№ 82—1579 г. Мая 25 дня.

Письмо старосты Трыкоцинскаго и Васильковскаго Луки Горницкаго къ архимандриту Супрасльскаго монастыря съ назначеніемъ дня для личнаго пріѣзда въ Васильково по дѣлу объ убійствѣ монастырскими слугами васильковскаго мѣщанина.

Termini castrenses terrae Bielscensis judiciales in Bransko curia regali celebrati feria secunda post dominicam Rogationum proxima anno Domini 1579 per generosum Jacobum Gorsky vicecapitaneum, Melchiorem Costro judicem castrensem terrae Bielscensis.

Gornicki. Literarum ingrossatio.

Ad judicium et acta praesentia castrensia Bielscensia veniens personaliter famatus Joannes Korbuth, ministerialis terrestris generalis, nomine generosi Lucae Gorniczki, capitanei Thykoczynensis et Waszilkowiensis etc. obtulit literas ad archiman-

dritam cenobij Supraslensis scriptas tenoris infrascripti, sigillo ejusdem generosi Lucae Gorniczki capitanei subimpressas et manu ejusdem propria subscriptas, salvas et in nullo viciatas, petens eas hic ad acta praesentia inscribi et ingrossari admitti, cui judicium admisit, quarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

Moy łaskawy xięże Archimandrita! Dobrego zdrowia od Pana Boga wiernie w. m. życzę. Pamiętham, iżem iusz kilka kroć w. m. przez listh proszil, zebysz mi w. m. sprawiedliwoscz uczynił z sług swoich, ktorzy zabili mieszczanina Waszilkowskie-o Kołakowszkie-o slachczicza z rodu, a w. m. tosz po mnie miecz chcział, iżbym w. m. uczynił pierwey sprawiedliwoscz z urzednika swe-o, ktoremu w. mć o zranienie szlug swoich winę dawasz, na imie Kothowskiemu. A thak aby nicz nie zawadzalo do they sprawedliwosczi, kthorey szię ia od w. m. upominam, chocziaby pierwey od w. m. miała bycz sprawiedliwoscz, iako o rzecz więthsą o zamordowanie człowieka ucciwe-o, tedy ia przedszię nie chczę w. m. prawa przedlużacz, aby był karan kazdy, ktho szię winnym naidzie i skladam w. m. czasz sprawiedliwosczi na vigilią Boże-o wstąpienia, tho iest 27 maia w Waszilkowie. A thak abysz tham w. m. raczył sam bycz prossę, a nie może li bydz, thedy abysz w.m. swe-o kogo baczne-o poszłał. A tham zarasz ia w. m. rad uczynię sprawiedliwoscz iaka przystoi, zebysz w. m. chęthnie szię do the-o przyłożył, bo ia thesz thymi czassy z domu odiechacz mussę. S tym szię lascze w. m. zaleczam. Pissan w Lipnikach 21 dnia roku 1579. W. m. życzliwy przyacziel i sługa Łukasz Gorniczki starosta Tykoczynski i Wassilkowski.

Изъ актовой книги Бѣльскаго гродскаго суда за 1578—9 г. № 8222, л. 329, 357.

№ 83—1579 г. Іюня 29 дня.

Жалоба повѣреннаго монаховъ русскаго монастыря въ с. Кливинѣ о порубкѣ монастырскаго лѣса.

Acta terminorum castrensium terrae Bielscensis quaerellarum in Bransko curia regali celebratorum feria secunda post octavas Corporis Christi anno Domini 1579 proxima per generosos Jacobum Gorski vicecapitaneum, Mielchierem Costro jucem officii castrensis terrae Bielscensis.

Biele. Protestatio.

Nobilis Martinus Kozak Borowski cum nobili Stanislao olim Mathiae Zimnoch et Casparo filio Petri de Zimnochi praesentia recognovit, quia eo et dictis nobilibus protestati sunt omnes et singuli subditi sacrae regiae majestatis de villa Biele tenutae Sarazensis magnifici Joannis Dulski, castellami Culmensis, capitanei Branscensis, Rogozinensis et Sarazensis super laboriosum Artisz Proskurka, subditum et advocatum monachorum Rutgenicorum vilgo czernczow de Kliwinowo villa de eo, quia ipse non metuendo penas contra quismodi damnatores sancitas, pertransiendo per graniciem silvae in fundo eorum Bielewskij arborum innumerabilium ad thyczi, palos et ligna aptarum in longitudinem, a campo ad Gnila angularem Zlotnikowski, per duodecim zonas, et in latitudinem in medio manso excidit, correcepit penitusque devastavit et eradicavit, ubi vidit praefatus ministerialis cum nobilibus talem sylvam esse excisam et devastatam penitus. Pro qua devastatione sylvae suae ipsi subditi de villa Biele eundem Artisz Proskurka inculpaverunt super eumque protestati sunt.

Изъ актовой книги Бѣльскаго гродскаго суда за 1578-9 г. № 8222. л. 424, 440 об.

№ 84—1580 г. Мая 23 дня.

Жалоба о наѣздѣ русскаго Козерадскаго священиика на дворъ путнаго боярина Миколая Кишки въ дер. Передѣльѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festum solenne Pentecosten proxima anno Domini 1580 coram ut supra.

Kozyerady Pieredyeło protestatio.

Przysedszy do urzędu y xiąg grodzkich Mielniczkich boiarzin puthny jego mczi pana Mikolaia Kisski, woiewody Podliaskiego, starosthi Drogiczkiego y Bielskiego, Woyczlech Mikolaiewicz ze wssy Pieredyela Kozieradzki opowiedal y oswiathczal urzędownie uskarżaiąc się na popa ruskiego Kozieradzkiego Andrzeya o tho: Ysz on naiechawszy moczno gwalthem z dwiema synami sswemi Maczkiem Szylem, a Basiem dziakami y dwiema naymithami w then iczwarthek blisko przessly przeth swiętham do domu iego we wsi Pierediele ssamego, żoną iego Zophia Wyrożębyanką y dwoie dzieczi ich chlopiąth malech niewinnie sbil, zranil, a plothy y koly ogroda iego posiekl, popsowal y gdzieby na then czas nie trafil się tam byc, a iego nie rarthowal urzędnik jego mczi pana woiewody Podliaskiego Kozieradzki pan Stanislaw Poniathowski, thedy by go był then pop zabil, kthory na dom iego z rucznicz strzelal, chcząc go ząbic, czo mu y kniahinia Kowielska w Kozieradzkich roskazuie. Y przy them opowiedaniu szwym stanowił przed urzędem starosczIem Mielniczkim woznego ziemskiego Mielniczkiego sliachethnego Krysthoffa Chibowskiego generala, kthory wozny general stawssy oblicznie uczynil rellaczyą y seznal, isz będąc on s dwiema sliachcziczami, panem Stanislawem Poniathowskim, a Yanem Filą Sarnaczkiem z Chibowa y z inszemi liudzmi dobremi w domu thego Woyczlecha Mikolaiowicza w thę szobothę blysko przeslą swiątheczną za thym opowiedaniem y okazaniem iego oswiathczayączego się o tho na thego popa Kozieradzkiego synami y pomocnikami iego przed niem woznym y stroną liudzi dobrych urzędownie uczynionym oglądal y widzial iego szamego Woyczlecha zbithego, zranionego, tak ze y zonę iego Zofyą zbithą bardzo y liezączą s tego zbiczia iey doma, na kthorey sbithey ran sinych spuchlych na pleczach, a rękach iey niemało y dwoye chlopiąth zbithych, zranionich syny ich male dzieczi, s kthorych yeden chlopiecz na imie Jurek barzo raniony liezi y niewiedziecz będziely żyw, na kthorego czielo rano yedne krwawą wielką szkądliwą, a u drugiego chlopcza na pleczach y ręka iego rany sine y ploth okolo plieczieni, a koły zwierzchu nad plieczienią ogroda jego Woyczlechowego posieczone, porąbane y popsowane. A za thym seznanim y thą relaczyą woznego okazal then przerzeczony Woyczlech Mikołaiowicz urzędowi starosczlemu Mielniczkiemu rany na swym czielie cztery, s kthorych trzy w glowie iego s thylu glowy nad uchym lewym yedna krwawą przebithą barzo, a dwie sine spuchle, a czwartha ranę na szyi za uchym lewym spuchłą y niemało inszych powiedzial ran miecz synich na pleczach szwych. O kthore rany swe thak zony swey y dzieczi swych d(w)uch chlopczow malech sbitbych y zranionych, yako y tho strzelanie z rucznicz, a lukow na niego y zoną y dzieczmi iego, a nayechanie gwalthowne na dom iego, a porąbanie y popsowanie plothu y kolow ogrodu iego dal winę themu popowi ruskiemu Kozieraczkiemu przerzeczonemu Andrzeyowi, opowiadaiącz się na niego y na kniahinią Kowelską, kthora się iego panią mieni byc y tho wszithko czynicz iemu roskazuie, ze nie yesth od niego y od synow iego dyakow ruskich przespieczien zdrowya szwego, a pokoyu miecz nie moze y skodę, a krzywdę wielką czierpię od nych niewinnie. Dlia czego proszyl, aby tho opowiedanie

oswiadczenia iego y seznanie woznego relaczyi było zapisane, czo urząd wysłuchawszy y thych ran yego oglądawszy kazal zapisac.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1578—1580 годы № 10868, л. 354.

№ 85—1580 г. Іюня 26 дня.

Заявленіе вознаго о присутствіи его при принесеніи присяги свидѣтелями по дѣлу объ убійствѣ, съ данными о русской церкви во имя св. безсребренника въ м. Яновѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico postridie festi sancti Adalberti anno Domini 1580 coram generoso Martino vicecapitaneo Mielnicensi.

Relatio ministerialis protestationis judaei.

Przyszedszy do urzędu, na akczie wszey napisanego y xiąg theraznieyszych grodzkich Mielniczkich wozny ziemski Mielniczki sliachethny Thomas Rozwadowski oblicznie zeznal, isz żyd Szłoma Izakowicz, arędarz młynow Je-o Kr. Mczi Mielniczkich, czynił pilnoscz w thęn blisko przeszły piąthek przed swięthym Woyczięchęm będącz w Janowie z nim woznym iemu żydowi z urzędu stharosczięgo Mielniczkiego przydanym y s sliachtą Szczesnem Janowiczem, a Andrzeyem Grzegorzowiczem Rozwadowskimi, stroną mianymi gothowi ku przysiedze na roku iemu złożonym y na thęn dzien piąthkowy własnie przypadłym wedlie decretu sądowego urzędu stharosczięgo Mielniczkiego, maiącz s sobą szescz swiadkow gothowych, ktorzy z nim przysiegacz mieli, trzy krzescziani, tho iesth Maczko Paczeliewicz, a Dawid Romanowicz y Kacz Jaczkowicz, mieszczanie miastha Je-o Kro. Mczi Mielniczkiego, a żydy trzy na imię Herczyk Thodoroszowicz, a Marek Dawidowicz y Jakub Zyskielewicz z Janowa miastha je-o mcz xiędza biskupa Łuczkiego, gdzie chcząącz s thymi swiadkami swymi przerzeczonymi samosiodm przysiącz naprzecziw poddaney je-o kro. mcz. wsi Mierwicz Mielniczkiey na imie Choczy Niesthorowny Osthaszychy, wdowy, powodowey strony y wedlie they rothy, na dekreczie sądowym opisaney y przy thym ossobno z rothą przysięgi żydowskiey z statuthu ziemskiego Polskiego koronnego jako y kthorym obyczaiem mial przysiegacz wypisaną dosthathecznie, iako niewinien y nie iesth przyczyną on sam pozywany ani żona iego they smierczi nagłey y zabiczia nieboszczycze Hanusze, czorki rodzoney they Chocze Osthaszowey, alie thę smiercz y zabiczie ona nieboszczycza Hanusza przerzeczona miała z przygody od thoku z gory siennev przez nię samę ruszonego y przewazonego zabitha, gdy na gorę szła po drabinie wziącz siana koniowi iego, gdzie spadła na ziemię y s thym thokiem poruszonym, albo za konieczіego uięthym, a na nię zaraz spadłym, czo wszysthko szyrzey w them decreczie sądowym iesth opisano. Kthorey przysięgi on z nimi iemu skazaney pilnował thego dnia tham w Janowie u szkoly żydowskiey y u cerkwie ruskiey swęthego Bezmieznika czekaiącz, a zdącz strony powodowey asz do samego wieczora. A strona powodowa Chocza Osthaszowa iako sama tham nie była, thak y nikogo od siebie tham pilnowacz thego roku y iego na thę przysięgę wiescz nie przysłała. Kthorą on pilnoscz swą o tho, a iey niebythnoscz im woznym z stroną pomienionych szliachcziczow y popem ruskim Onisiiem Chwiedorowiczem y inszymi liudzmi dobremi, kthorzy z nim tham byli, prosił thęn żyd, aby tha relacia woznego była zapisana.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1578—1580 г. № 10868, л. 323.

№ 86—1582 г. Февраля 4 дня.

Заявленіе вознаго о поведеніи священнника Грушовецкаго Никольской ц. о. Степана Грицковича.

Proces pracowitego Wasilewicza na prezbitera Hruszowskiego.

Тогож дня (1582 г. Марта 8 дня). Постановившыся на враде его королевское млсти кгъродскомъ в замку Берестейском возный повету Берестейского Станислав Мрочко вчинилъ сознанъе до книг кгродских, иж року тепер идучого осмъдесятъ второго, мсца Февъраля четвертого дня, оповедал дей перед нимъ вознымъ войтъ и наместник места гдрьского Городенского, будучы от пна Лукаша Холмовского, на имя Хома Василевич на свещенника Грушовецкого Миколского Степана Грицковича о томъ, што дей дня вчорашнего у суботу будучы дей тому Хоме Василевичу в дому помененого Степана Грицъковича в священника Грушовицкого з месчанкою гдрьского Городецкою на имя Ганею Лебцовною, которая дей тому попу служила болиъ нижъли десть годъ, не давъши дей ей ничого, прочъ от себе отослалъ. То пак дей тотъ Хома, чынечи досытъ повинъности своее, яко войтъ и наместъникъ, иж повиненъ в кривдахъ и долеклостяхъ подъданыхъ гдрьских Городецъкихъ, кгды дей приехал с тою мещанъкою в домъ власный того свещенника до Грушовое, упоминался дей ему, абы той мещанце на имя Ганъне за службы ее заплатил, он дей той Ганъне заплатити и дати ничого не хотел, одно дей згола з дому его нишчимъ пошла, а потомъ дей кгды тот Хома Василъевич з дому того свещенъника Грушовецкого ехати хотел, тогды дей тотъ свещенъникъ Грушовецкий самъ особою своею власною рукою его дей Хому Василевича у воротах своих дворных порвавши кий, которымъ ворота были подперты, окрутне збилъ и зранил, яко ж дей он возный на нем тых ран огледал и видел дей на томъ Хоме Василевичу рану крывавую на тъвари на левой стороне на ягоде, а другую рану видел на губе на левой же стороне также крывавую пробитую, а на руце левой на палцу середнемъ рана кривавая пробитая, которые раны менил дей передъ ним вознымъ тотъ Хома Василевич киемъ битые отъ свещенъника Грушовецкого Миколского Степана Грицковича. А при немъ возномъ на тотъ часъ при огледаню тыхъ ранъ были стороною, земяне повету Берестейского, панъ Иванъ Федорович Болоцкий, а пан Мартинъ Станисълавович Хлудинский, а пан Степанъ Юскович Грушовецкий. Которое ж оповедане возного сознане до книгъ кгродских старостъва Берестейского записано. Писан у Берести.

Изъ актовой книги Брестскаго гродскаго суда за 1577, 1569, 1582 и 1621 годы, № 7013, стр. 1419-1421.

№ 87—1582 г. Октября 15 дня.

Фундушъ Еремичской церкви Рождества Богородицы.

Aktykacyia kopij przywileju cerkwi Jeremickiey służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt trzeciego, msca Nowembra dziewiątego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mci Wieliczestwa Katarzyny Alexieiowny Drugiey, monarchini Samowładnącey całą Rossyą etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawaiąc osobiscie I. Pan Teodor Grachowicz kopią dokumentu cerkwi Jeremickiey służącego słowy ruskiemi, a literami polskiemi pisaną, przy autentyku ruskim do akt podał, ktory tak się wyraża:

Alexander kniaże Słuckoie oznaymuiem tym naszym listom, iżeśmo podali cerkow Je-

remickoiu bohomolcu naszomu, otcu Ławrentiju Emelanowiczu Melechowiczu, kotoraia pomenennaia cerkow do sich czas nadania ani funduszu nie miała, do kotoroy cerkwi to iest dla chramu Preswiatyia Bohorodycy Rożestwa nadaiemo wiecznymi czasy y ni pres koho nie otiemlemo zemli ohorod wedle dwora y s popławom try wołoky wsech zabołoty, zo wsimi do ich należnostiami, paszą y do lisu na budynok y drowa y stayła dla pszczoł bohomolcy pomenennoy cerkwy pozwolaiem u kamen sytyty weder dwanadcat każdoho roku na praznik Rożdestwa Matery Bożyia wolno bohomolcu naszomu sytyty bez żadnoy pereszkody od arędara naszoho. Parafiianie należat syie scyła: Zaholnoie, Niewołoże, Smolhowo, Juszkowiczy, Zabołotyia, połowica ludey w Kostynkach, Czeczenie, Obczyno welikoie y małoie należało do cerkwi Jaroszowskoy pered tym, pokismo sey pomienennoy cerkwi nie fundowali; teper y onyie seła do sey cerkwi należaty maiut. Pomienennyi też bohomolca, przy tey cerkwi zostaiuczy, powinien za nas y o wsich ku Hospodu molilstwowaty, żywuczy prystoynie y owca soby powirennyia uczaczy puty Bożyia, kotoromu to bohomolcy, ieżeli dast Boch mity potomki hodny sanu Jiereyskaho, poki stanie ich familij, od sey cerkwi ne maiut byt oddaleny. Na szto dla pewnosty lipszoy dałysmo iemu y sey nasz list z naszeiu pieczatyiu y z podpisem ruki naszeia pieczatyiu. Pisan w Słucku lita ot narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot osmdessat wtoroho, miesiaca Oktobra pietnastoho dnia. U tey kopij podpis ręki oraz oznaczenie pieczęci niemniey swiadectwo archimandryty Słuckiego o zgodnosci tey kopij z oryginałem tak się wyraża: Ręką swą (L.S.) Ta kopia funduszu cerkwi Jeremickiey ze się słowo do słowa z oryginałem zgadza swiadczę Dat dnia siedmnastego Junij v. s. tysiąc siedmset czterdziestego osmego anno. Jozeff Oranski archimandrita Słucki. Ktora to takowa kopia wespoł z autentykiem, za podaniem do akt przez wyż wyrażoną osobę, iest do xiąg grodz. Słuczor. zapisany.

Изъ актовой книги Случорескаго гродскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 283.

№ 88—1582 г. Октября 9 дня.

Вводный листъ на им. Харитоново, Брест. в., съ данными о церковной землѣ мѣстной церкви.

Intromissia z inwentarzem na dobra Charytony od I. P. Roszczyca I. P. Haykowi z ograniczeniem.

Тогож дня (лета Бож. нарож. ҂афп҃в (1582) мсца октебра в҃ı (12) дня.

Передо мною Павломъ Секлицким, городничым Берестейским, в тот час на местцу ясне велможного пна его млсти пана Виленьского врадовом у Берести будучым, ставъши обличъне на врадс возъный повету Берестейского Юри Крыштофович вчынил сознанъе, ижъ был въ справе пана Адама Гайка, конюшого Городеньского, при увязанъю его млсти в часть именича Гораина Рожчыча, водъле листу его продажного, якожъ того увязанъя и описанъя меновите дворца и кгрунътовъ, во што ся увезал, помененый возный подал на врад ку записанъю до кънигъ кгродских рейстръ за печатю своею и за печатъми людей добрых, стороны при нем будучое, который же рейстръ в слове до слова такъ ся в собе мает.

Року осмъдесят второго, мсца октебра девятого дня. Реестръ списанъя двора Харытоновъского через мене Юря Крыштофовича, возъного повету Берестейского, двора пана Гораина Ивановича Рожчыча, который панъ Гораинъ пану Адаму Гайку, конюшому его королевъское млсти Городеньскому на вечъность продалъ и через мене возъного его млсти самому в держанъе вечыстое поступилъ, то естъ напрод того двора будованъе, светлица

зъ сеньми, с коморою, въ светлицы печ и лавы, и коминъ, въ сенех изба з сеньми, в ызбе лавы естъ; свирен и с защепками, клуня рубъленая, хлевцы два рубленые, двор увесь огорожонъ жердми и плотом олховым—то все самъ панъ Гораинъ Рожчыч передо мною возным доброволне поступилъ. Трохимъ Ляхович, бояринъ его млсти пана Адама Гайка, на местцу его млсти пана Гайковомъ. А то естъ люди: на имя Ивашъко Лукович служъба, в него сын один Самуйло, быдъла в него волы и кляча; Данило а Ничыпор Макаровичы служба, в него сынъ Данилов Михал, а сыны Ничыпоровичы Иванъ а Васко, в них волов соха одна, кон; а Васко Букашевич служба, сынов два: Иванъ, Конъдратъ, вол одинъ; Матей Мазур волъ одинъ, полслужбы; Хома Михнович полслужбы, в него вол одинъ. А под тымъ же дворомъ гай ольховый не малый; якож сам панъ Гораинъ Рожчыч зо мъною возънымъ коло всих земел, коло стенъ в коло ездилъ и заводилъ. Которые стены напервей урочыщомъ от гаища краемъ волокъ Смоленьских от села Смоленского и пришъла концомъ къ Ясянову; другая стена от Ясенова край волокъ же Смоленъских концомъ урочыщомъ ку Точыщомъ; третяя стена от Точыщъ идет олшынами, краемъ застенъка пана Пекарскаго, урочыщомъ у дуба, от Прослика коньцом пришла до кгрунту пана Адама жъ Гайка; четвертая стена с полуночъя одънымъ коньцомъ взелася от кгрунъту пана Адама ж Гайка боком, краем сеножати Смоленских, коньцом пришла ж до сеножатей тогожъ Гораина Рожчыча Подселишских; тамже подъле тое стены в боку на другомъ на местцу под селищами ж з одное стороны кгрунт идет пана Костев и тамъ далей пришолъ кгрунтъ пана Адама Гайка, а въ головах кгрунтъ пановъ Костевичов, а бокомъ кгрунтъ идет пана Адама Гайков врочыщомъ Круковский; а щетвертое стороны припер кгрунт тот же, што верху меновали дворный; на третем местъцу кгрунт врочыщомъ под селищами узялося головою отъ межы Круковское, а конъцом прышло до кгрунъту церковъного наданъя Харытоновского, который кгрунтъ церковъный держит заставою от попа подданый пана Зъеповевича Макъсюта Карабановичъ, а з одъного боку идет кгрунт пна Адама Гайка Круковский, а з другого боку идет кгрунт пана Адама Гайка Круковский, который мает заменою от пна Михайла Кости; на четвертомъ кгрунътъ нива врочыщомъ под селищами, головою почаласе от межи пановъ Костев, а коньцомъ припъло до кгрунъту пана Адама Гайка, однымъ бокомъ идетъ краемъ кгрунту пновъ Костевичов, а з другое стороны идет краем кгрунту пана Адама Гайка Круковский кгрунъту; на пятомъ местцу кгрунт урочыщомъ усели подле Максимов узелося гологою о кгрунт пана Адама Гайка, а концом прышъло ку кгрунту пана Подаревского; а з одное стороны идет кгрунътъ пана Богдана Гайка и кгрунт пана Подаревъского, а з другое стороны идет кгрунт Круковъский пана Адама Гайков; на шостом местъцу кгрунт сеножат усели подле Максимовъ головою почалося от кгрунъту Круковъского пана Адама Гайка, а концом пришъло ку кгрунъту Богдана Гайка, а з одного боку идет кгрунътъ пана Адама Гайков Круковский, а з другое стороны кгрунъть попов Круковских; на семом местцу кгрунътъ урочыщомъ на загорю нива от стены пана Пекарского, а коньцом к межы панов Костев и з боку пановъ Костев, а с четвертое стороны кгрунт пана Адама Гайка Круковъский; на осмомъ местъцу кгрунътъ на врочыщу на Креви почалося отъ межы пана Подаревъского, а концомъ пришъло к дорозе, што идет от Залеся на Бор, з одное стороны и боку кгрунтъ пана Пекарского Круковский и кгрунътъ пана Богдана Гайковъ и пана Зъеновевича и за кгрунътъ Круковский пана Пекарского; на девятомъ местцу

кгрунътъ на върочыщу на Кедочках от кгрунту пана Адама Гайка, а конъцом подълазокъ къ межы пана Подаровского и къ межы пана Адама Гайка, а з однос стороны идет кгрунтъ Круковъский пана Пекарского, а з другое стороны кгрунт идет панов Костевич и пана Адама Гайка; на десятомъ местцу кгрунт врочыщомъ на Долгом от стены Непокойчыцкое, а конъцомъ ку кгрунъту пана Адама Гайка, з одное стороны кгрунътъ Круковский пана Млодинъского, а з другое стороны кгрунътъ пана Зъеновевичов; на одинадцатом местцу тамже на Долъгомъ от кгрунъту пановъ Костев, а конъцомъ пришъло ку грунту пана Адама Гайка Круковскому, а стороны кгрунт пна Костев. а з другое стороны кгрунътъ пана Млодинского Круковский; на дванадцатом местцу врочыщом на Голубцы с трех сторон кгрунътъ пана Костевъ, а четверътое стороны кгрунътъ Круковский пана Млодиньского; на тринадцатомъ местъцу тамъ же на Голубцы межы кгрунътовъ трех сторонъ пановъ Костевъ, а с четвертое стороны пана Млодиньского кгрунт Круковъский. Тые вси местца верху мененые панъ Гораинъ Рожчычъ самъ передо мъною возънымъ завел и подал в моц и въ держанъе боярину пана Адама Гайка Трохиму Ляховичу, на местъцу его млсти пана Гайковомъ; при которомъ поданъю и завоженю при мъне возъномъ на тотъ час были земяне повету Берестейского панъ Дмитръ Семеновичъ Здитовецкий, а панъ Семенъ Леньковичъ возъный, якож их млсть до сего рейстру при моей печати и свои печати прыложыти рачыли, который я рейстръ далъ до кънигъ под печатью моею для записованъя. Писанъ у Зберогах. Которого жъ созънанъя возъного и рейстру его помененого до кънигъ кгродъских старостъва Берестейского уписано. Писанъ у Берестьи.

Изъ актовой книги Брестскаго гродскаго суда за 1577—1621 годы, № 7013, стр. 2067—2071.

№ 89—1582 г. Октября 29 дня.

Актъ осмотра тѣлесныхъ поврежденій, нанесенныхъ Никольскому священнику о. Гавріилу и его сыну Демьяну на дорогѣ Клещельскимъ подстаростой Ленартомъ Фальковскимъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta postridie festi Omnium Sanctorum anno Domini 1582. Coram ut supra.

Klesczele contra Falkowski vicecapitaneum relatio ministerialis de vulneribus.

Ministerialis generalis terrarum regni nobilis Mathias Wlosth, veniens ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia, exhibuit ac porrexit extractum ex actis officii proconsularis et scabinalis oppidi regii Klescelensis sub sigillo ejusdem civitatis autentico emanatum relationis suae ante coram illo officio civili Klesczelensi factae conspectorum vulneratorum duorum, videlicet sacellani ruthenici alias popa ruskiego, honorabilis Gabrielis vulgo Hawryła sacelli Mikulinski in oppido Klesczele et filii ipsius honesti Demyiani vulnerumque ipsis utrisque illatorum ac in ea relatione sua expressorum, petens admitti eam in acta praesentia inscribendam. Quam officium praesens recitatam videns officiosam et in nullo viciatam, ipsi recognoscenti inscribere admisit. Cuius extracti relationisque tenor verborum sequitur eiusmodi.

Dzyało się w nyedzielę XXIX dnya Octobra roku 1582. Stanąwszy oblicznye *) . . . je-o mczi myasta Klesczelskie-o to iesth szlachetny . . . . . Lenartha Bara burmistrza, Waska Chomicza, Waska . . . . . radzkich, Mielenya Oleszkowicza ławnika szlachetny . . . . Wlosth, wozni ziemski, będąc przydany z urzędu thegosz (Klesczel)skiego, mayąc przy szobie szlachetnich Waska Chomicza, Waska . . . . . li-

*) Верхній правый уголъ документа отъ сырости сгнилъ, выкрошился и подклеенъ чистою бумагой.

kowicza radzkich, Mielenia Oleszkowicza lawnika, a na the(n czasz) był prossony y wezwany szlachetny Marczyn Nyedzielski ku oglądaniu ran na Hawryle, popie czerkwye Mikulinskiey, yakosz czi wyssey pomienieny, gdy przysli w dom thego Hawryła popa Mikolinskie-o, widzieli one-o samego zranionego i zbithego y Demiyana szyna iego. Naprzod na szanim Hawryle popie widzieli ran sinich czterzynasczie, tho iesth począwszy od glowy po wssistkiem cziele asz do udow po prawey stronie, y pod okiem theyże strony także rana synya znaczna y wszytkie rany sinye znaczne. A ran krwawich pięcz, tho iesth na prawym boku krwawa szthychowa, dobrze znaczna, na udzie nogi prawey, a dwie krwawich klotych znacznich, na dloni ręki prawey y palecz myeziny sczolzem cziędhy, y tak dwye rany thę są skodliwe, a trzy nieskodliwe. A na Demiyanie popowiczu widzieli ran pierwssą na uchu lewym klothą szkodliwą, a w glowye ran trzy cziędhych szkodliwych y na palczu lewey ręki czięthа sczolzem szkodliwa. Kthore ran zadanye then pop powiedzyal przed thym że urzędem, ysz tho na dobrowolney drodze yemu samemu y szynowi ie-o przydało się. A na synye thego popa na Demiyanie także widzieli ran szesnasczie sinich, począwssy od glowy asz do nog. Kthore rany ten urząd spolecznie y z woznym na them Hawrilie popie y na Demiyanie synye ie-o dostatecznie oglądawszy, do xiąg sсznal. W kthorych ranach żadne-u insze-u, yedno szlachetne-u Lenarthowi Falkowskie-u, podstarosczie-u Kleseczelskie-u. Quo extracto exhibito ac porrecto supraingrossato recitato, ipse ministerialis praefatus eandem relationem suam de his vulneratis et vulneribus eorum recognitione sua iterum . . . . recognovit vidisse cum nobilibus Andrea olim Stanislai . . . de Nurzecz hic praesente et Martino Niedzielski absente illos praefatos vulneratos enormiter, in quibus vulneribus et ad praesens tempus adhuc . . . . . . ignoraturque, si ex illa vulneratione sua convalascent et vivi.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1580—1582 г., № 10869, л. 674—5.

№ 90—1583 г. Марта 7 дня.

Продажные листы: А) на озимую пшеницу отъ зем. Василія Суммы православному священнику въ с. Жерчичахъ о. Якову Кузьмичу и Б) отъ послѣдняго еврею г. Мельника.

Termini castrenses Mielnicenses generales capitaneales nec non et causae officii querellarum celebrati et continuati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere proxima anno Domini 1583 per generosum Albertum Sczawiczki in Starczewicze haeredem, capitaneum Mielnicensem, coram generosis Daniele Dziathkowski, vicecapitaneo, Leonardo Meżinski judice castrensibus Mielnicensibus, praesentibus in ibidem generosis et nobilibus Paulo Seczigniewski, Jacobo Rusinowski, Alberto Gluchowski, Naum Thelaticzki, Martino Strupinski, Simone Wronczewski, Joanne Świeżewski, Bartholomeo Chibowski Borkulak, Paulo Sańkowski, Stanislao Ostrowski, Michaele Summa, Petro Piotrowicz, Gregorio Summa, nec non ministerialibus generalibus regni nobilibus Christofero Chibowski, Andrea Radlinski et Andrea Korzeniowski ac aliis multis nobilibus, ad judicia praefata congregatis, fide et honore dignis, circa praemissa existentibus.

A.

Suma decimae venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus honestus Jacobus Kuzmicz de villa regali Żerczicze, sacerdos ritus graeci, a jure suo quovis competenti recedendo et eidem in hac parte renuntiando, huic autem ju-

risditioni praesenti castrensi Mielnicensi se cum bonis omnibus et successoribus suis in toto, quo ad praesentem actum et omnia infra contenta, libere subiciendo ac incorporando, in mente et corpore sanus existens, publice, libere ac per expressum verborum suorum recognovit, quia ipse nobili Wasil Summa, burgrabio castri Mielnicensis, triginta sexagenas siliginis hiemalis decimae, bene mundatae, alias *nie miotlastego*, super eundem pop in villa regali Zerczicze pro anno et aestate praesenti, vel eo defficiente in illius successores concernentes plenarie et integre, a subditis in villa regali Żerczicze extorquentis recipiendosque et ad bona sua villam Mosczona, vel ubi voluerit, adducendo ad ususque suis beneplacitis convertendas, pro summa certa, jam ab eo accepta, de qua ipsum quietat et liberum facit, vendidit, quam siliginem triginta casularum idem Kuzmicz pop vel illius successores aestate praesenti debet vel illius successores debebunt eidem Wasil Summa aut illius successoribus, a subditis de villa Żercicze recipiendam ostendere illumque in pacifica receptione aut illius successores tueri et pacificare sub vadio sex florenorum pecuniae polonicalis, quod vadium idem pop in se, bona sua omnia mobilia et immobilia, in villa Żerczicze habita, et in successores suos libere asumsit et asumit; pro (quo) quidem vadio ratione non satisfactionis inscriptioni suae, tam et pro siligine triginta cassularum citatus ad officium quodcumque tam villae Żerczicze, quam etiam ad castrum Mielnicense, vel illuis successores citati per eundem Wassil Summa, vel illius successores, tenebuntur pro vadio et siligine triginta cassularum satisfacere, nullis dilationibus, de jure concessis in primo citationis verbalis termino, tanquam in peremptorio, non diferendo vera infirmitate et motione appellationeque se et successores suos abrenuntiando, nec quicquid sibi in auxilium contra praesentem inscriptionem assumendo, sua et suorum successorum sub amissione totius causae et alterius similis et specialis vadii tuitione per praesentes.

B.

(Sub eodem actu).

Pop per judeum quietatio.

Coram officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans perfidus Abraham Samuelowicz de oppido Mielnik recognovit, quia ipse nomine perfidi Jlko Zelmanowicz judei de Woinin accepit et emensuravit, a honesto Jacobo Kuzmicz pop de villa regali Zerczicze de manibus illius decem octo coretos siliginis mensurae Mielnicensis, per eundem pop eidem judeo Jlko pro festo Nativitatis Mariae Virginis cerographo inscriptae, pro quo Jacobo Kuzmicz pop fidejussit eidem judeo Jlko laboriosus Hricz Hrimaniewicz de villa Żerczicze. Ratione cujus siliginis emensurationis et cirographo satisfactionis idem perfidus Abraham eundem pop quietat et liberum facit perpetue, et eundem Hricz Hrimaniewicz a fidejussione emittit et liberum cedit, fidejubendo et se inscribendo pro pace ejusdem pop et Hricz, a perfido Jlko judeo, quod ratione praemissorum nullum impedimentum habebunt, intercedere, impensaque omnia et damna de aliqua habuerint, a Ilko judeo persolvere et reddere totiens, quotiens opus fuerit, sub vadio quindecim marcarum pecuniae polonicalis; pro quo vadio si se idem Abraham per eosdem pop aut Hricz tanquam fidejussorem citare permiserit, extunc de omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus tenebitur hic stare coram officio castrensi Mielnicensi et pro vadio satisfacere in primo citationis termino, tanquam in peremptorio, omnibus dilationibus, motionibus, appellationibus abrenuntiando, nec quicque sibi contra inscriptionem assumendo, suo et suorum successorum sub amissione totius causae et alterius similis specialis vadii tuitione; quod quidem cerographum idem Abraham Sa-

muelowicz judeus eidem Jlko super siliginem praefatum per pop factum, eidem Jacobo Kuzmicz, sacerdoti ritus graeci, coram officio praesenti in manus proprias reddidit, quod cerographum idem pop in manus suas accepit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1583—6 г., № 10870, л. 32, 41, 42 об.

№ 91—1583 г. Іюля 19 дня.

Опись имущества земянъ Винковъ съ данными о церкви въ Пештувянахъ, Ковен. пов.

Того ж мсца октября семого дня (1583 г.)

Постановившысе очывисто земянин гдръский повету Ковенского пан Гаврыло Иванович Винко учынил оповедане, иж он по смерти брата своего рожоного небожчыка пана Грыгоря Винка, который имене их отчызное, прозываемое Пештувяны, лежачое в повете Ковенском, по зештю смерью с того света отца небожчыка пана Ивана Винка и брата его старшого Миколая Ивановича Винка, яко брат старшый, со всею маетностю и речми рухомыми, от мала аж до велика, в моце и в опеце своей мелъ и держалъ и им справовал до смерти своее, по которого дей он смерти, маючы пры собе возного зъ уряду земъского Ковенского прыданого Войтеха Петровича и пры нем сторону людей добрыхъ, беручы тот двор и именье отчызное Пештувяны со всею маетностю от мала аж до велика, в моц и в опеку свою до лет молодшого брата своего, взял и всякую маетност отца своего в том именю будучую, на рейстръ списал, который помененый возный Войтехъ Петрович перед нами положыл, сознаваючы, иж дей то все, што се в томъ рейстре поменило, передо мною возным и пры стороне людей добрыхъ пан Гаврыло Винко в ымeню своем Пештувянском списал, и просил, абы тот рейстръ и сознане возного до книгъ земских Ковенских уписано было, а так мы того сознаня возного и рейстру чытаючы выслухавшы, велели есмо до книг земских Ковенскихъ уписати, который рейстръ спочатку до конца от слова до слова так ся в собе маеть.

Року от нароженя Сына Божего тисеча пятсот осмъдесят третего, мсца, июля девятнадцатого дня. Списане двора именя Петштувянского, в повете Ковенскомъ лежачого, со всим будованемъ дворным и гуменным, статком домовымъ, з быдломъ рогатым и нерогатым, стадом свирепим, з челядю дворною, з людми тяглыми, прывилей, листы купчые, закупчые листы на долги грошовые, серебра, цыны, меди, железа, збожя голого молочоного и не молочоного, на поли жыта засееного, земян гдрьских повету Ковенского панов Гаврыла а Василя Ивановичовь Винковъ отчызны их зосталое по смерти брати старшое их небожчыков пана Миколая, Грыгоря Винковъ, которые тая братя их пан Миколай по смерти отца их и своего тое имене Пештувяны држалъ и им справовал до смерти своее, а по смерти его, того пана Миколая, пан Грыгорей тое ж имене Пештувяны и также со всим држал и им справовал до смерти своее, а по смерти его того пана Грыгоръя, перед нами Яном Станиславовичом Литмином, земенином повету Троцкого, а мною Захаряшом Федоровичом, Якубомъ Грыгоревичомъ, земяны повету Ковенского, а Войтехом Петровичом возным повету Ковенского, зосталый брат по смерти отца своего пана Ивана Винка и брати пановъ Миколая, а Грыгоря, пан Гаврыло Винко, брат их рожоный, зуполные лета маючы, беручы в опеку свою тот двор имене свое отчызное верху поменeное Пештувяны, со всим тым, як се у верху поменило и брата своего молодшого пана Василя Ивановича Винка, так теж и статок, речы рухомые, зосталы

по смерти небощыка Грыгоря Винка брата их рожоного, то все перед нами показавшы и на сесь рейстръ меновите списали, то ест:

Найпервей двор: светлицы со всим чотыры, с печми, зъ оболонками старыми шкляными, избъ чорныхъ с прымнами две, свирновъ тры, клеток челядных тры, пивница каменная мурованая завалила се, стайня одна великая, другая малая, лазня з броваромъ, озница з ыстопкою; серебро: ложокъ тузины два малых и великих посполитого збираня, кубокъ один не великий, поесъ серебреный позлотистый на оксамите чорномъ, пукол на нем петнадцат и з занкглем, пугвиц серебреных позлотистых кручоныхъ, дротованых осмъ, пугвиц серебреных дутых позлотистых пят, пугвиц малых позлотистыхъ двадцат; цына: мисъ великихъ осмъ, полумисковъ чотыры, прыставокъ чотыры, талерокъ двадцать, коновок тры, кварт тры; медь: котел пивный, один, кухонныхъ котлов два, малых котелков два, трыноговъ два, баня меру медницы, лихтарыки два мосендзовых, медница одна, скрыня железом окованая великая, скрыни две, скрыня четвертая з листами купчыми и закупчыми, с прывилями, на долги листы: один лист небожчыка пана Остафея Горъностая, воеводича Новгородского, на сто сорокъ коп грошей, другий лист того ж небощыка пана Остафья Горъностая на двадцать золотыхъ черленыхъ, третий лист пана Горностая на двадцат коп грошей, лист пана Илкговского пана Андреевъ на сто коп грошей; железа: ланцуги великихъ два, рожон железный один, оборона железная; стада: свирепъ две, жеребят трое, коров чотырнадъцат, волов чотыры, бык стадникъ один, телят пятеро, овец трыдцать, свиней посполитых трыдцат, гусей двадцат, куровъ трыдцать; гумно, евя и посад рубленый, одрын с хворосту плетеных две; жыта копъ двадцать, у свирне овса бочок трыдцать ечменю бочок двадцать, пшеницы бочок дванадцат, гречыхи бочокъ петнадцат, ярицы бочок десеть, жыта бочокъ двадцат, в полю засееного бочокъ шестдесят; людей тяглых служоб девет на име: Михал зъ Якелемъ служба, Валюсъ с Петром служба, Томко с Кудюнцомъ служба, Ромейковичъ з Матом служба, Микутевич служба, Ян Нарейко служба з братею своею, Щымкель з Рогажевичом служба, огородник Иванец один, войт. мельник другий, Станиславъ третий огородник, челеди дворное: Шымко пастух, Габка; жона его Алжбета, брат Алжбетин Миколай, Марыница з дочкою Маланею, а з сыном Федором, Запица з сыномъ Лаврыном, а дочкою Марыною, которых менили, иж небожчык отец ихъ волными учынил. Церковъ з дерева зъ образами, у которой церкви келих и патына и лошка цынованая, рызы полотняные, с книгами належачыми, авангелии серебром оправлено на углех. Речей военных: зброй пять, шышаков семъ, колчеров чотыры, зарукавей пять панцеровых до зброй, мултан один, папъцер один, ряд гусарский на ременъю блекитном серебром оправленый позлотистый, седел гусарскихъ пят, ерчаки два зламаных, кон почтовый тисавый лысый дрыкгант, валах дропятый, кляча плеснивая белокопытая, подездокъ плеснивый, жеребцов гнедых лысых белокопытых два. Шат: делия чырвоная файлюндышовая, лисы подшытая, другая дылия чырвоная файлюндышовая, жупан адамашку жолтого, дылия бурнатная файлюндышовая, делия белая каразыевая лисы подшыта, жупан початый робити китайчаный китайки меленое, жупан ческий, полкопеняче ческое, тогож сукна ческого, убране файлюндышовое чырвоное; сыкгнет золотый, в котором может быт сем золотых черленых. Москвы челеди Ивашки два, жонка Марина. И на то есмо прыложыли до того рейстру мы верху помененые печати свои и руки свои пры печатех подписали. Писан у Пештувянах. У того рейстру печатей прытисненых чотыры и

подписъ рукъ тых же печатников тыми словы: Захаря Федорович. Ja Woyciech Pietrowicz wozny własną ręką podpisał. А по уписаню того оповеданя и сознанья возного такъ и того рейстру до книгъ земских Ковенских за жеданем пана Гаврыла Винка и выпис с книг под нашыми печатми ест ему дан.

Изъ актовой книги Ковенскаго земскаго суда за 1583—1584 годы, № 13756, л 39—41.

№ 92—1583 г. Сентября 10 дня.

Фундушъ Мороцкаго монастыря, данный княземъ Юріемъ Юрьевичемъ Олельковичемъ.

Akt listu fundationis approbacyinego na ostrowy w nim wyrażone od J. O. Juria Jurewicza monastyrowi Słuckiemu danego.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego dziewiątego, msca Januaryi dwudziestego szostego dnia.

Na urzędzie J. K. mosci grodzkim Pinskim przedemną Franciszkiem Antonim Szyrmą, podstaroscim sądowym powiatu Pin. ten list aprobacyiny zapis od jasnie oswieconego xięcia imsci Juria Jurjewicza na ostrowy w nim wyrażone monastyrowi Morockiemu służący, po rusku pisany, ad acta grodu Pinskiego w Bogu wielebny ociec Jewtymiusz Czerczycki, namiesnik monasteru Słuckiego, podał, ktory polskim charakterem wpisując w xięgi tak się w sobie ma:

My Juryi Jurewicz Olelkowicz, z łaski Bożey kniazia Słuckoie, za żałoboiu ihumena naszoho Morockoho Hryhorya Bobra na poddanych naszych seła Kołodyznoho, wołosty Bereznyckoy, tymy słowy, iż dey jeho myłost kniaz Juryi sławnoie pamiaty pan otec nasz prydał dey ostrowy Zymowyszcze y Podpiatnyszczo y Małoho Zymowyszcza do monastyra Morockoho z wsimy pożytkamy u nych należaczymy, kotorych dey ostrowow pered tym żażywały poddanyi naszyi wołosty Bereznickoy, menowyte Mylkowlane y Machnowskoie seło, Dołżane, Hrabowcy, Kołodezniane y poczawszy dey ot roku semdesiatoho, aż do roku osemdesiat perwoho wo wpokoju były derżany, to pak dey ne wedat dla kotoroy pryczyny poddany naszy Kołodezniane w tyie ostrowy ustupowat poczały, na sztosmy wysłały służebnyka naszoho Wasyla Waskiewycza, roskazawszy iemu, aby toho dozrył y komu by tyie ostrowy należat mety, pry tom ich ostawył, kotoryi bywszy tam dał nam toho takuiu sprawu: iż dey postanowywszyse pered nym poddanyi naszy, z tych zwysz pomenenych seł, powedeły, sztoż za prodkow swoich y ony samy w tyie zwyż pomenenyie ostrowy uchody mewały, ale dey ieho mylost kniazia Juryi pan nasz sam osoboiu swoieiu w roku semdesiatom postanowywszyse na sełyszczu Szaszczycy reczkoiu Załoskoiu do Hołoho bołota, a bołotom do Tesnowoy reczki, a toieiu reczkoiu Tesnowkoiu aż u Morocz reku, tyie dey zwysz pomenenyie ostrowy Zymowyszcze y Podpiatnysczo y Małoho Zemca ot nas dey usich seł odobrawszy, ne ostawuiuczy nykomu nyiakoho ustupu y do Morockoho monastyra prywernuł, a ku tomu dey zachowuiuczysie wedle prawa pospołytoho tot że ihumen nasz Morocki Bobr, zawedszy dey hranicy osmnadcatma swedkamy y z tych osmnadcaty swedkow szest czełoweka z Myłkowicz Lewko, a Tymoch, Temnaki, z Dołhoho Jakim Dworenynowycz, z Machnowycz Andrey Osłaszewycz, a Martyn Pryma, z Hrabowa Ułas Tobołycz, a sedmyi dey poddany manastyrski Nikon Byczewycz prysiahu uczynyly, menuiuczy, iż ieho mylost kniaża Juryi sławnoy pamety pan otec nasz, odniawszy od tych wsych seł y ot nas dey samych tyie ostrowy, zo wsimy ich pożytkamy do monastyra Morockoho prydał, jakoż za daniem pered namy toho sprawy czerez toho służebnyka naszoho Wasyla Waskiewicza, tyie ostrowy stenoiu założył y kopeamy

zakopał. poczawszy ot reki Słuczy aż do reki Moroczy roskazały y od daty toho łystu naszeho y wo spokoynoie deržanie weecznymy czasy tyie ostrowy podat kazały ku monastyru Moroekomu. Na sztosmy y łyst nasz ses ihumenu tepereszuomu y po nem buduczym pod peczatiu naszeiu dały. Pysan w Słucku leta Bożoho Narożenia tyseeza piatsot osmdesiat treteho, msca Sentembra desiatoho dnia. U tego approbationis zapisu podpis ręki przy pieczęci more antiquo temi wyrażasie słowy: ręką swą. Ktory to approbacyiny zapis za podaniem onego przez wyż mianowanego wielebnego oyca namiesnika monasteru S. Troicy Słuckiego do xiąg grodzkich Pinskich. iest wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1738—1739 годы, № 13061, л. 1573—1575.

№ 93—1584 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе князя Андрея Федоровича Острожецкаго, съ данными для исторіи Андреевской церкви въ м. Андреевѣ.

Akt extraktu grodz. Brzgo testamentu niegdy zeszłego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt osmego, miesiąca Augusta dwudziestego trzeciego dnia.

Przed urzędem J. K. msci y aktami ziemskiemi W. Brzesckiego stanowszy osobiscie im. pan Mikołay Krassowski, komornik Smolenski, regent archiwow J. OO. xiążąt ichmsciow Adama y Izabelli z Flemingow Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, extrakt grodzki Brzeski testamentu ostatniey woli niegdy zeszłego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego w roku tysiąc pięcset osmdziesiąt czwartym, augusta osmnastego dnia uczynionego, a w roku tysiąc pięcset osmdziesiąt piątym, miesiąca decembra osmnastego dnia w grodzie Brzeskim aktykowanego dla nieznaydowania się in archivo grodu W. Brzgo xiąg pod rokiem wyż wyrażonym tysiąc pięćset osmdziesiąt piątym do akt ninieyszych ziemskich W. Brzgo podał ruskim pismem w te słowa pisany:

Wypis z knih zamku hospodarskoho starostwa Berestoyskoho. Leta Bożoho narożenia tysecza piatsot osmdesiat piatoho, meseca dekabra osmnadcatoho dnia. Peredo mnoiu Malcherom Rayskim, podstarostym Beresteyskim, stawszy na wrade wozny ienerał powetu Chołmskoho Paweł Korbutowicz, a Martyn Chmelewski, wozny powetu Beresteyskoho, oczewisto pryznali kwit soznania swoieho y na wrad ku zapisanju do knih wradowych za peczatmi swoimi podali y tak sia w sobe maiet:

Ja Paweł Korbutowicz, wozny ienerał powetu Chołmskoho, a ja Martyn Chmelewski, wozny powetu Beresteyskoho, wyznawaiemy, iż za doneseniem na wrad tutosznyi grodski Beresteyski od wradnika Rożaneckoho pana Walentoho Tuczanickoho, a Tomiła Wisznewskoho opowedania, a to z storony wyiskania meży listami y prywiljami testamentu wodłuh duchownicy neboszczyka zoszłoho kniazia Andreja Fedorowicza Ostrożeckoho y za rozkazanjem małżonki ieho miłosty neboszczyka kniazia Ostrożeckoho panieje Nastasy Jełowiczowny Malinskoho też y prywilja na imenie Czerneczyczy wyiskanja, a tot tak Destament iestli by był, jako y menowanyi prywiley na Czerneczyczy aby czerez służebnika ieie miłosty pana Kondrata Czyrcewicza do ieie miłosty odosłano było, szto szyrey na onoy duchownicy tak też y na opowedaniu wradowom opisano y dołożono iest, a tak dnia sehodnesznoho meseca dekabra piatohonadcat dnia, roku tysecza piatsot osmdesiat piatoho, maiuczy my pry sobe ludey ucztiwych szlachtyczow pana Jana Makowskoho, uradnika Orchowskoho, a pana Seweryna Chrustowskoho y inszych osob nemało, buduczy w dwore

ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie Rożaneckom pryiwyskanju toie zwyż menowanoie sprawy soznawamy, iż gdy z skarbnicy czerez pana Walentoho Tuczanickoho y Tomiła Wiszniewskoho naperwey wnesena była skrynia płoskaia zelenaja, wżo obtertaia, blachami żeleznymi okowanaja, u kotoroie peczat neboszczykowskaja dobre znacznaia, y z toiu peczatju, szto u duchownicy iest zhodliwaia, y gdy iesmo peczat ododrali, a skryniu Wiszniewski otomknuł, hde meży mnohymi do imienecy Wołynskich y też w Litwie Dereczynskich potrebnymi listy tak destamentu iako y toho prywilja na imenie Czernczyczy ne naszli, y druhoie skryni czyrwonoie, kosoie, ne okowanoie, także peczatju neboszczykowskoiu zapeczatowanoie osmotrewszy, menowanych listow iskali y w toy iesmo nayty ne mohli, a potom skryniu żelezom okowanuju, także peczatiu neboszczykowskoiu zapeczatowanuju wnezszy do swetlicy, testamentu, iako y toho prywilja na Czerczyczy iskali, hde listow y prywiljew pargamenowych z peczatmi prywesistymi na rożnyie maietnosty nemało, meży kotorymi testament neboszczyka kniazia Andreja Ostrożeckoho, na arkuszu paperu pisanyi, z podpisom ruki y z peczatju zoszłoho ieho miłosty kniazia Ostrożeckoho y też peczatmi podpisju ludey zacnych y u prywiley pargamenowy korola ieho miłosty Szwitrygayła Olgerdowicza na rożnyie seła y maietnosty neboszczykowskije, w zemli Wołynskoy leżaczyie, uwinienyi y w toyże skryni prywiley pargamenowyi potwerżenje korola jeho miłosty Żygimonta na Czernczyczy, togdyż iesmo w toy skryni naszli, do ruk służebniku ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie panu Kondratu Cyrcewiczu dali, y kotoroho destamentu y też menowanoho prywilju na obe storone tak pan Kondrat pana Walentoho Tuczanickoho y Tomiła Wisznewskoho, jako też pan Walentyi y Tomiło pana Kondrata listami swoimi za peczatmi naszymi y szlachetskimi kwitowali, a my dla odnesenja na wrad onyi destament w teperesznеie soznanje naszo słowo w słowo wpisali y taksia w sobie maiet:

Wo Imia Bożoie stansia. Gdyż kożdy czołowiek, maiuczy znaiemost Bożuiu y boiazn jeho swiatuju y dobroie sumnenje bolsz niżli na szto inszoho na swete na smert y na dokonczenje swoie, aby chrestyanski pocztiwie żywota swoieho dokonał, pametaty maiet y toho posterehaty powinen, iakoby nijakoho neporiadku w domu y maietnosty swoiey ne zostawił, o szto pospolite, zwłaszcza gdy sia szto ne obwaruiet, welikije rożnicy nadchodiat, a potom y nemałyie zawasnienia bywaiut, czomu ludy pobożnyie y baczuyie zabehaiut, iakoby maietnost swoiu leżaczuiu y ruchomuiu w słusznom poriadku rosprawenuiu po sobe na pisme wolu y upodobanje swoie zostawowali, na szto ia, Andrey Fedorowicz Ostrożecki, iako czołowek smerty poddanyi, pametaiuczy y dobre baczeczy, acz na tele choryi, ale na umysle, baczenju y pamety buduczy celyi, ne z żadnoho prymuszenja ani z jakoie odkul namowy, ale z swoieie dobroie woli, zostawuiu ses testament ostatocznije woli moieie takowym obyczaiem. Naperwey duszu moiu poruczaiu Bohu Otcu Sotworytelu neba y zmeli y Synu Jeho, y Duchu Swetomu, a teło moie hresznoie maiet byty czerez małżonku moiu miłuiu Nastasju Jełowiczownu Malinskoho pry inszych pryiatełoch, kotoryie iesli ku czasu pohrebu prybyty budut raczyli y pry żebrakoch, nadeliwszy ich z maietnosty moieie, na otczyznie moiey własnoy, wo jmenju moiem w cerkwi Andreiewskoy pochowano y tamże u Andreiewy małżonka moia szpital zbudowaty y wszelakimi potrebami opatrowaty maiet, a sztosia dotyczet zwysz menowanyie małżonki moieie miłoie Nastasy Malinskoho, po kotoroy ja ustawicznie po uwes czas żywota moieho doznawał ku sobe welikuiu skłonnost, wiernyie y poctiwyie służby, a stateczuoie zachowanje y meszkanje w stanie małżenskom, tak też leżaczoie y ruchomoie maietnosty moieie objasnenje sym testamentom

czyniu, iż sztom ieszcze poymuiuczy w stan małżenski za sebe menowanuiu małżonku moiu tak za posah wena, jako też y daruiuczy ieie rożnymi y potom zapisami na rożnych maietnostiach moich wsych otczyznych y materystych upewnił, kotorych ne mohuczy tak pro chorobu, iako y inszyie potreby moi zaraz na wradie wyznaty, odnak pred se czerez zoszłoho ieho miłosty pana Michayła Jełowicza Malinskoho, marszałka ieho korolewskoie miłosty, etia moieho y list moy otworonyi do knih zemskich Łuckich upisaty iesmi dał, a potom y sam oblicznie stawszy pered sudom zemskim tak tyie czerez ieho miłosty pana marszałka wwedenyie, iako y inszyie zapisy wyznał, y sztom też za służby toyże menowanoy małżonce moiey dał y na wiecznost darował wsy jmenia moi Podlaskije, dwor, mesteczko y seło Rożaney, seło Pryborow y seło Stawki y tom tak na wrade zemskom Łuckom, iako y perenosiaczy na wrade zemskom Beresteyskom oczewisto wyznał, chotiaż pan Adam Patey, sudja zemski Beresteyski, szwagier moy, na onych rocech opowedał sia, iżby taja darowizna moia prawu perszomu małżonki ieho miłosty y sestre moieie y druhoie sestry też moieie panieie Tuszewickoie protywna byty meła, o kotorom takowom prawie ich nikoli tak od nich y pana Pateja iako y ni od koho aż po ses czas ne czuwał y o nem ne wedaiu y chotiaż by se po żywote moiem tak od mene, iako otca y matki moieie pokazało, tohdy to zmysylenym y nowoutworonym byty może, gdyż zaraz u tohoż sudu Beresteyskoho oczewisto panu Poteiu w tyiez słowa iesmi mowił y toie prawo widety chotel, kotoroie ne pry sobe, ale w Reczycy imieniu swoiem byty powedył jam gwoli odno tomu prawu tyiden u Beresty meszkał predsem ieho widety ne moh, s czohom opowedaty y oswetczyty na tomże wrade ne zanechał, a iż pryniaty y zapisaty ne choczono y woznym pry toy sprawie moiey byty pryhrożono, jam z tym w grode y w meste opowedał y tam welikoie bezprawje iesmi uterpeł, gdyż zapisaty ne choczono, kotoryie to takowyie słowa y na ses czas tak pan Bohdan Tuminski, podsudok Beresteyski, pan Falko Hreczyna podkomoryi Pinski, kotoryi mestco pana Pateiewo sudeyskoie zasedał y pan Fedor Patey pisar zemski Beresteyski dobre pry pamety maiut y to wodle Boha y sumnenja swoieho pryznaty mohut, a potom znowu mowił mnie y prosył, abym se ne frasował y o tom ne mysłił, powedaiuczy, iż nijakoho prawa na maietnost moiu ne maiut, preto, chotiaż by na potom takowoie, iakom zwysz spomneł, okazało, tohdy werchu menowanym wsym zapisom pobożnym y sprawedliwym małżonki moieie miłoie szkodyty ne maiut, kotoryie y sym testamentom ostatneie woli moieie pewnymi czyniu y onych stwerżaiu, iż za tymi moimi zapisy wscie toie maietnosty tak sama y potomki ieie w spokoynom derżanju y używanju byty maiut. Też waruiu na potom, aby do trudnosty małżonka moia prywożona ne była, y reczy moie ruchomyie, kotorych welmi mało iest, hroszy hotowyie, zołoto, serebro, kleynoty szaty, cyn, medz, bydło, koni iezdnyie y stadnyie, strelbu y rynsztunok woiennyi zgoła wse, a wse, sztoby odno reczey ruchomych y spratu domowoho u wo wsych imeniach było, tom ja, poymuiuczy za sebe małżonku moiu miluiu y potom pry imeniu Rożaneckom zapisał y na wradach zemskich Łuckom y Beresteyskom wyznał y teper małżonce moiey sym testamentom moim wsy reczy ruchomyie po żywote moiem daiu, daruiu y zapisuiu weczno. A szto sia dotyczet własnoie kupli y nabytia moieho, to iest seła Tyczycy, kotoroie spolnoiu rukoiu y pospolityie penezy po połowicy z małżonkoiu moieiu u pana Iwana Kozinskoho na wiecznost kupili, y posterehaiuczy toho, aby na potom w susedstwie z kim ne meszkała y trudnosty ne zażywała, toie menowanoie seło Tyczycu zo wsym wodłuh listow y kupli naszoie toyże małżonce moiey miłoy Nastasy Malinskoho daiu, daruiu y na wiecz-

nyie czasy iey samoy, potomkom y szczadkom ieie zapisuiu. A iż by też znak miłosty moieie małżenskoie zwyż menowanaia Nastasja Malinskoho małżonka moja po mnie doznała za wiernyie służby y uctiwoie protyw mene ieie zachowanje, na toy ostatku y zgoła wsey maietnosty moiey leżaczoy, to iest zamku, mesteczku y sele Ostrożcu, dwore y sele Kosarowie, dwore y sele Dernu, sele Wodyradech, sele Moszczanicy, sele Stawku, sele Dubiszczach, dwore y sele Czernczyczach, dwore, mesteczku Andreiewie, sele Bereznom, sele Horodyszczu, sele Witkowiczach, sele Kniaz, sele Bohuszach, sele Bronnom y Czerwonoy, sele Polanech, sele Połzach, dwore y sele Uchowicku, dwore w zamku Okolnom, Łuckom y w tych menowanych imenjach z słuhami y boiary putnymi, z ludmi tiahłymi y podsusedkami y zo wszelakimi pożytkami sumu penezey osm tyseczey kop hroszey liczby litowskoie iey małżonce moiey samoy, potomkom y szczadkom ieie daiu, daruiu, zapisuiu y pry tom dożywotnoie meszkanie na wsey menowanoy maietnosty, a po żywote menowanoie małżonki moieie sestry moi, po kotorych iesmi welikuiu nelubost, szto y zdorowju moiemu zaszkożało, znał, pani Adamowaia Pateiewaia sudijnaia zemskaia Hanna, a pani Bohuszowaia Tuszewickaia Maryna, aby oni sami y potomstwo ich wdziacznost y miłost moju ku sobe znali, wiecznost tych imeney im zostawuju, iż oddawszy tak wodłuh perszych zapisow, iako y wodłuh seho testamentu ostatneie woli moieie tomu, komu ta małżonka moja odpiszet, abo też na koho prawom po ney spadet, wsiu sumu penezey do weczystoho derżanja swoieho oni, a po nich potomstwo ich wziaty maiut, jakož w tot czas pry odbiranju im należaczych imeney listy y prawo tym imeniam należnoie do ruk sestram moim abo potomstwu ich oddano byty maiet. A dołhow moich, sztom komu winien, tyie wsy za pokazanjem zapisow słusznych, hdeby ruka y peczat moia własnaja otczyznaja, kotoroju zaraz po smerty otca moieho peczatował, a ne inszoiu poczał, małżonka moia miłaia płatyty, a tych penezey na toyże maietnosty pewna byty maiet. Też słuham moim każdomu wodle waznosty zasłuh zapłata y nahoroda od małżonki moieie czynena budet. A iż tak otec moy, iako y ia sam, chotiaż mało nakładnie wodle możnosty swoieie łasku jasnie wielmożnoho kniażati ieho miłosty pana Konstantyna Konstantynowicza kniażaty Ostrożskoho, woiewody Kijewskoho, marszałka Wołynskoie zemli zasłuhował, też wielmożnym ieho miłosty panu Alexandru Semaszku, kasztalanu Brasławskomu, a ieho miłosty panu Alexandru kniażaty Pronskomu stolniku welikoho kniazstwa Litowskoho, staroste Luckomu niwczom zachowaty y prysłużyty ne moh y panu Ostafiu Malinskomu, sudy Łuckomu grodskomu, szwagru moiemu ne zadełał, odnak maiuczy zupołnuju nadeiu w miłostywych łaskach ich miłosty, iż wodle powinnosty swoieie chrestyanskoie y dobrotliwoie natury swoieie panskoie z toho sia wymowity ne budut raczyli, kotorym to ich miłosty panom małżonku moiu miłuiu Nastasiu Jełowiczownu Malinskoho od krywd w miłostywuiu opieku y oboronu poruczaiu, za szto Hospod Boh ich miłostiam hoynoiu zapłatoiu byty raczyt. Do kotoroho seho moieho testamentu ostatocznoie woli moieie peczat iesmi swoiu prytysnuł y rukoiu własnoiu podpisał, jakož buduczy toho dobre wedomi y za ustnoiu, a oczewistoiu prozboiu moieiu peczaty prysłożyty y ruki swoi podpisaty raczyli, ich miłost ieho miłost pan Alexander Petrowicz Zahorowski, ieho miłost pan Petr Petrowicz Semaszko, starostycz Kremianicki, a ieho miłost pan Ostafey Radowicki. Pisan u Dernu roku od naroženja Syna Božoho tysecza piatsot osmdziesiat czetwertoho, meseca auhusta osmohonadcat dnia. Andrey Fedorowicz Ostrožecki ruka włastnaia, Alexander Zahorowski włastnaia ruka, Petr Semaszko włastnaia ruka. Ostafiey Radowicki ruka włastnaia. Kotoroiež so-

znanje woznych pomenenych do knih wradowych grodskich Beresteyskich zapisano, z kotorych ses wypis ieho miłosty panu Adamu Pateiu, sudy zemskomu Beresteyskomu pod peczatju moieiu iest dan. Ale szto w tomże testamente wspominaiet, jakoby wrad grodski tutosznij ne choteł oswedczenia kniazia Andreja Ostrożeckoho protyw wradu zemskomu Beresteyskomu prynaty, w tomsia wradowi grodskomu welikaia krywda deiet, gdyż iako sam kniaz, tak y nichto inyi imieniem ieho z takowym oswedczeniem do wradu grodskoho nikoli ne przychodił ani bywał, y żadnoho oswedczenia protyw tym osobam, iako w testamente menuiet, ne czynił. Pisan u Beresty. U tego extraktu grodzkiego Brzeskiego na trzech arkuszach niemi sposzytego pieczęc urzędowa wielmożnego Malchera Rayskiego, podstaroscкiego Brzeskiego z herbem imci y literami M. R. na wosku zielonym wycisniona znayduiesię w całku iedna (L. S.) a podpis ręki pisarskiey y korrekta ruskim pismem temi słowy: Paweł Zaranek, pisar grodski Beresteyski. Korygowan. Ktory to takowy extrakt testamentu zeszłego kniazia Andrzeja Ostrożeckiego dla nieznaydowania się in archiwo grodu Brzgo xiąg pod rokiem superius wyrażonym, do akt niniеyszych przez osobę wyżey wyrażoną podany, iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1788 годъ, № 7400, стр. 1079—1086.

№ 94—1586 г. Августа 25 дня.

Актъ на владѣніе грунтами Шипянской церкви.

Aktykacya karty na cerkiew y grunta Szypianskie służącey.

Roku tysiąc siedymsett siedymdziesiąt czwartego, miesiąca Apryla dziewiętnastego dnia.

Na urzędzie J. Kro. msci grodzkim Min. comparendo personaliter J. xiądz Theodor Wasilewski, prezbiter Szypianski kartę na grunta cerkwi Szypianskiey z obliteracyą na rzecz w niey we srzedzinie wyrażoną sobie daną, służącą y należącą opowiadał, prezentował y ad akta podał, ktorey thenor sequitur estque talis: Jan Ryszkowski, pleban Brasławski, rewizor J. O. Xcia imsci, a w Bodze wielebnego pana imsci xiążęcia Jerzego Korolina Radziwiłła, biskupa Wilenskiego, xiażęcia z Ołyki y Nieswieża, pana moiego miłosciwego, ktory mnie funkcyi tey powierzaiąc z rozkazania iego, aby grunty ooo *) aby grunty Szypianskie włoki pomierzyły się y dawne włoki grunty przed tym dawane y opisane popom Szypianskim na cerkwie ich, tedy względem tego, aby oni podług listu swego, ktory maią od godney pamięci J. O. Xcia imsci Waleryana, biskupa Wilenskiego, byli taxowani, gdy będą rozdawane włoki poddanym tamecynym, ma im bydz dana włoka w porządku siedlisk, jako y drugim poddanym wolna nad to, iż mieli z łaski imsci xiędza proboszcza Trockiego, xiędza Benedykta Woyny, puł-włoki przydatek, dałem im zascianek, ktory oni też przed tym mieli y gumna swoie tam mają, uroczyszczem Niwa Kurhan przy drodze Rewanickiey miedzy sporem pola oromego morgow czternascie y do tego drugi zascianek przy boku sznurow drugiego pola Polanka, ktora nad mianą z rezi nad błotem Radzimla morgow dwadziescie piętnascie, a to do łaski J. O. xcia Imsci pana moiego miłosciwego, na co sobie mają list I. O. xcia Imsci wyprawiony. Pisana w Szypianach dwudziestego piątego Sierpnia tysiąc pięćsett osimdziesiątt szostego roku. U tey karty przy wyrzniętey kustodyi y pieczęci podpis rewizora w te słowa: Jan Ryszkowski ręką własną. Ktora to takowa karta za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę

---

*) ooo—обозначаетъ пропускъ (obliteracya) въ подлинникѣ.

jestt do xiąg grodzkich spraw wieczystych wdttwa Minskiego przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1771—1774 годы, № 11804, л. 1301.

№ 95—1586 г. Декабря 2 дня.

Раздѣльная запись на имѣніе Горново, Брестскаго воеводства съ указаніемъ земель отведенныхъ на причтъ мѣстной церкви.

Akt działu Hornowa maiętnosci.

Roku tysiącznego siedmsetnego siodmego, miesiąca Julij dwunastego dnia.

Na urzędzie Surrogatorskim przede mną Janem Piotrem Nesterowiczem, podstolim y Surrogatorem woiewodztwa Brzeskiego, stanąwszy personaliter w Bogu przewielebny iegomosc xiądz imieniem po swiecku Woyciech, a w zakonie Bernard Hornowski, ordinis praedicatorum Sancti Dominici, dział całego imienia Hornowa na rzecz w nim niżey wyrażoną ku aktykowaniu do xiąg surrogatorskich podał, tegoż imienia Hornowa iegomosci panu Theodorowi Starzykowi Buczynskiemu, skarbnikowi Trockiemu prawem wieczystym przedaney, paternae sortis iurisdator, działu tego tenor sequitur talis:

W roku tysiącnym pięcsetnym osmdziesiątym szostym, miesiąca Grudnia drugiego dnia. Regestr pomiary y rozdziału imienia Hornowa, ktory się stał za dobrowolnym pozwoleniem y zapisy przyznania na urzędzie grodzkim y ziemskim wszystkich panow Hornowskich, to iest mianowicie pana Jana, pana Wasilia sędziego grodzkiego Iwanowiczow, pana Andrzeia, pana Mikołaia Piotrowiczow, pana Matfieia Iwanowicza, pana Andrzeia Lwowicza z bracią iego panem Iwanem y Wasiliem, pana Mikołaia, pana Pawła Boguszewiczow, ktore to osoby wyżey mianowane zezwoliwszy się y opisawszy wszystkie spolnie na tą pomiarę y dział, nas przyiacioł swoich dobrowolnie obrawszy wysadzili: mnie Jana Kamienskiego, komornika powiatu woiewodztwa Brzeskiego, a mnie Andrzeia Piotrowicza Hornowskiego, brata y uczęsnika swego, za ktorym ich pozwoleniem y opisy tośmy wszystko imienie ich Hornowo przez miernika od nich nam podanego Jozefa Gołębiewskiego na części należące rozmierzyli, a rozdzieliwszy im rozdali, jako szyrzey mianowicie w tym regestrze dzielczym niżey dołożono y opisano iest:

Naypierwey porządek rozdziału y rozebrania czterech łanow dwornych, to iest łan pierwszy, ktory się poczyna iednym koncem od sciany, założoney od gaiow dwornych, a drugim koncem przychodzi do ieziora Wielkiego, ktore leży za dworzyskiem starym pana Janowym y koncow łanow, na błoniu leżących, iednym bokiem od przegonu założonego rezow Zahatyskich, a drugim bokiem ob miedzę z łanem panow Lwowiczow dwornym. W tym łanie gruntu godnego ku pożytku włok zupełnych cztery, morgow siedm y prętow dwadziescia dwa, kromia olszyny morgow szesciu, ktore przydano do gaiu ich dwornego, krom doliny gruntu przypodłego, ktorą od dworu pana Janowa idzie pod siedlisko popowe, w nim morgow dziewięc y prętow dwadziescia pięc y tez krom piasku nikczemnego morgow dwunastu y prętow osmiu, co wszytko z iednego zamyka się w iednym kwadracie. Ten łan wszytek z grunty pomienionemy iako się w sobie ma pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy, a z panem Matfieiem Bohuchwałem y z dziecmi iego Janem y corką z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoię wzięli.

Łan drugi podle, ktory także się poczyna iednym koncem od teyże sciany wyżey mianowaney, a drugim koncem przychodzi do ieziorka pana Andrzeia Lwowicza y błonia u Koziey Gory, leżący iednym bokiem ob miedzę z łanem dwornym panow Iwanowiczow, a drugim bokiem leży od połłanku pana Mikołaia Pio-

trowicza, w tym łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w iednym kwadracie włok cztery morgow piętnascie y prętow pięc, kroma gruntu podłego gaiu sosnowego morgow pięciu y krom piasku nikczemnego u cerkwi morgow dwa, to na mogiłki ostawiono y krom piasku tego, co w polici morg ieden prętow piętnascie w tymże kwadracie leżące, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iako się w sobie ma, panu Andrzeiu, panu Wasilu, panu Iwanu Lwowiczom, a panu Mikołaiu y Pawłu Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na częsc ich zostało.

Łan trzeci panow Piotrowiczow, ktory zarazem na poły rozdzielon na dwa połłanki: pierwszy połłanek wedle porządku poczyna się iednym koncem od teyże sciany wyżey mianowaney, a drugim koncem przychodzi do ieziorka Rozworota y Dziadowey mogiły, leżący iednym bokiem ob miedzę z łanem dwornym panow Lwowiczow y Boguszewiczow, a drugim bokiem leży ob miedzę z łanem dwornym pana Matfieiowym, w nim gruntu godnego ku pożytku zamyka się w iednym kwadracie morgow piędziesiąt osm, krom piasku nikczemnego, leżący pod dworem iego morgow dziewięc, prętow dwadziescia pięc leżący w iednym kwadracie, do ktorego połłanku przydano morgow dwa, leżący z iedney strony z połłankiem pana Andrzeia Piotrowicza u Tomka, a z drugiey strony ob miedzę z grontem panow Iwanowiczow, ten połłanek wszytek z gronty pomienionemi pan Mikołay Piotrowicz na część swoią wziął.

Łan czwarty na część pana Matfieia Iwanowicza, ktory także się poczyna iednym koncem od tey że sciany nieraz pomienioney, a drugim koncem przychodzi do ieziorka pod dworem iego Bierezowcem, ktory leży iednym bokiem od połłanku pana Mikołaja Piotrowicza, z drugiey strony bokiem leży ob miedzę z połłankiem dwornym pana Andrzeia Piotrowicza; a w tymże łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w iednym kwadracie włok trzy, morgow pięc y prętow dwadziescia, do ktorego połłanku przydano gronty pod Bałuny morgow dwadziescia cztery, prętow dziewięc, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iak się w sobie ma, pan Matfiey z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wziął, trzeciego łana połłanek na częsc pana Andrzeia Piotrowicza, ten połłanek także się poczyna iednym koncem od teyże sciany wyżey mianowaney u Ciesle idący dłużyzną, bokiem ob miedzę z łanem dwornym pana Matfieia przychodzący wierzby stoiącey nad doliną w ogrodku małym Terechowicza, od tey wierzby na prawo idzie nad doliną do wierzby stoiącey pod Chucianem y Wołodki aż ku połaczy za ogrod, a ztąd wlewo przez też dolinę do przegonu albo miedzę, ktora leży na Bierezowcu przychodzący koncem do ieziorka pod Bierezowcem, a drugim koncem idzie w Obichodniku leżący ob miedzę przegonu przydatku pana Mikołaia Piotrowicza morgow dwa przychodzący koncem do drogi leżącey pod Tomkiem y Temienki aż do grobelki, a od grobelki grodzą wedle ogrodu nawozu aż do ieziorka, ktore leży przeciwko obory pana Andrzeia, a ztąd do rogu ogrodu Wierzbiny, a potym w ieziorko, ktore leży pod dworem pana Andrzeia Piotrowicza, w tym połłanku grontu wszytkiego zamyka się w iednym kwadracie morgow szesedziesiąt przedpodłym grontem leżący u Kołowrota, na ktorą przepodłość grontu przydano błonia blisko rzeki Buga y młyna iego morgow cztery, ten połłanek wszytek z gronty pomienionemi iako się w sobie ma pan Andrzey Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoię wziął.

Porządek rozebrania łanow gaiowych dwornych czterech, ktore się poczynaią iednym koncem od włok Zabahonskich u Pralni, a drugim koncem przychodzą do włok Zabrodzkich u Ciesli leżący iednym bokiem od sciany założoney łanow dwornych, a drugim bokiem leżący od przesieku łanow błotnych.

Łan pierwszy, leżący od włok u Pralni, w nim grontu z drzewem z chrostem y sianożęcią y częscią pola morgow dwadziescia pięc y prętow osmnascie, do ktorego iesz ze przydano gaiu olszyny z grontem leżącego blisko Dyrdycza łanow dwornych panow Iwanowiczow morgow szesć, z ktorym przydatkiem tego wszytkiego łanu iest morgow trzydziesci ieden, prętow osmnascie, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoię wzięli.

Łan drugi podle leżący, bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częscią z polem morgow trzydziesci ieden y prętow osmnascie, ten łan wszytek panu Andrzeiu, panu Iwanu y panu Wasilu Lwowiczom, a panom Bohuszewiczom dwom y dzieciom neboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego zostało na część ich.

Łan trzeci na część panow Piotrowiczow, ktory za razem rozdzielon na poły; pierwszy połłanek leżący bokiem ob miedzę z iedney strony podle łanow panow Lwowiczow, z drugiey strony bokiem ob miedzę z łanem pana Matfieia, w tym połłanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częscią polem wszytkiego morgow piętnascie y prętow dwadziescia trzy, ten połłanek wszytek pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziął.

Łan czwarty podle leżący, iednym bokiem z tym połłankiem pana Mikołaia Piotrowicza, a z drugiey strony bokiem ob miedzę dłużynią leży z połłankiem pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z drzewem, z chrostem, sianożęcią y częscią polem wszytkiego morgow trzydziesci ieden, prętow osmnascie, ten wszytek łan pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoię wziął. Połłanek trzeciego łanu panow Piotrowiczow, ten połłanek leżący z iedney strony bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, a z drugiey także strony bokiem leżący od przegonu włok Zabrodzkich, w tym połłanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią wszytkiego morgow piętnascie, prętow dwadziescia trzy, ten połłanek wszytek pan Andrzey Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziął.

Porządek łanow czterech, ktore się poczynaią iednemi koncy od przegonu włok Zabrodzkich, a drugiemi koncy przychodzą do przesieku łanow na błocie Zaporochonskich, łan pierwszy leżący bokiem ob miedzę z połłankiem gaiowym pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z sianożęcią z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadziescia osm, ten łanek wszytek pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziął. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadziescia osm, ten łanek wszytek panu Andrzeiu, panu Wasilu, panu Iwanu panom Boguszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadziescia osm, ten łanek pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy na część swoię wzięli z rozdziału naszego. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, a drugim bokiem od sciany założoney włok krotkich, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasili Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Porządek łanow czterech na błocie, ktore się poczynaią iednym koncem od sciany przesieku gaiow dwornych, a drugiemi koncy przychodzą do sciany prze-

sieczoney włok krotkich Zaporochonskich. Łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od przesieku założonego pierwszych czterech mianowanych, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wziął. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dzieemi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek panom Lwowiczom, panom Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michayła dostał się z rozdziału y rozdania naszego na część ich. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, a drugim bokiem od przesieku na koncu łanow Zabahonskich, w nim grontu z sianożęcią. z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania na część swoią wzięli.

Porządek łankow mnieyszych czterech, ktore się poczynaią iednym koncem od tego łanu panow Piotrowiczow, a drugiemi koncy przychodzą do przegonu włok za bagnem leżących, iednym bokiem od przesieku sciany włok krotkich, a drugim bokiem od przesieku gaiu dwornego panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od tego przesieku gaiu dwornego panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem y z częscią pola morgow trzynascie y prętow dziesięc, ten wszytek łan pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu z chrostem, sianożęcią y częscią pola morgow trzynascie y prętow dziesięc, ten wszytek łanek pan Andrzey, a pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Łanek trzeci podle leżący z tym łankiem ob miedzę panow Piotrowiczow, w nim grontu z chrostem y sianożęcią częscią polem morgow trzynascie, prętow dziesięc, ten łanek wszytek pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na częsć swoią wziął. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfieiowym, a z drugiey strony bokiem od sciany założony włok krotkich, w nim grontow z chrostem, częscią sianożęci y polem morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten wszytek łanek panu Andrzeiu, panu Iwanu, panu Wasiliu Lwowiczom, a panom Boguszewiczom dwom y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich zostało.

Porządek zasciankow albo łankow w Zahatyszczy w Łuce, ktore się poczynaią iednemi koncy od Buga, a drugiemi koncy przychodzą do lasu panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy leżący od Buga, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Jan, pan Wasiley z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rozdania naszego na częsć swoią wzieli. Łanek drugi podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim gruntu z sianożęcią, z drzewem, z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziałku y rozdania na częsć swoią wzieli. Łanek trzeci podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu z sianożęcią y z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć, prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Matfiey na częsć swoię wzioł z rozdziału y rozdania naszego. Łanek czwarty, leżący z iedney strony bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfieiowym, a z drugiey strony bokiem od Bu-

żyszcza leży, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć, prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasiley Lwowiczy, a panowie Mikołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału na część ich zostało.

Porządek drugi tam że w Zahatyszczy łanow wszytkich czterech, ktore się poczynaią iednemi koncy od Bużyszcza y ieziorka Pieszcza u granicy Krzyczewskiey, a drugiemi koncy do rzeki Buga, leżący iednym bokiem od przesieku koncow łanow czterech w Łuce, a z drugiey strony bokiem od sciany założoney rezow Zahatysczkich. Z tych łanek pierwszy, leżący od łana w Łuce, w nim grontu, lasu, drzewa zaroszczonego dębowego y innego chrostu tak też y sianożęci morgow dwadziescia pięć, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Łan drugi przeciw tego łanu nad Bugiem ku kolanu, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianożęcią morgow dwadziescia pięc; ten łan wszytek pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału na część swoię wzieli. Łan trzeci podle bokiem ob miedzę panow Iwanowiczow, z drugiey strony bokiem od sciany koncow rezow Zahatyskich, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianożęncią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a pan Mlkołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła na część ich zostało z rozdziału naszego. Łan czwarty przeczywko tego łana, leżący iednym bokiem ob miedzę panow Piotrowiczow, a z drugiey strony bokiem od zasciankow małych, w nim grontu, chrostu dębowego y innego chrostu z sianożęncią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Matfiey Iwanowicz na część swoię wziął z rozdziału naszego.

Porządek trzeci tamże w Zahatyszczy łankow mnieyszych czterech, ktore leżą iednym bokiem od sciany założoney rezow Zahatyskich, a z drugiey strony bokiem od łanu pana Matfieiowia. Łanek pierwszy, gdzie Horaczycz mieszka, w nim grontu pola z chrostem morgow pięć; ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Łanek drugi, bokiem leżący podle ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek wszytek pan Andrzey, pan Mikołay na część swoię wzieli z rozdziału naszego. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczy z dziecmi nieboszczyka Michayła wzieli. Łanek czwarty podle leżący z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzioł.

Porządek czwarty tamże w Zahatyszczach na łankow cztery na błoniu, godne na zboże, ktore się poczynaią iednemi koncy od rzeki Buga, a drugiemi koncy przychodzą do sciany założoney od koncow rezow Zahatyskich, z tych łanek pierwszy, leżący bokiem ob miedzę od pana Matfieiowa łanku, w nim grontu błonia morgow trzynascie y prętow piętnascie; ten łanek wszytek pan Iwan pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontn błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie; ten łan wszytek pan Matfiiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzioł. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfieiowym, w nim grontu błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie, ten

łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziecmi nieboszczyka Michayła na część swoię wzieli. Łanek czwarty podle leżący z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontow błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie; ten łanek pan Andrzey, pan Mikolay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzięli.

Porządek piąty tamże w Zahatyszczy łanow czterech. Z tych łan pierwszy przeciw młyna panow Iwanowiczow leżący bokiem ob miedzę z łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć; ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Łan drugi podle, leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziecmi nieboszczyka Michayła na część swoię z rozdziału naszego wzieli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Łan czwarty podle leżący ob miedzę bokiem z tym łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesc, ten łan wszytek pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzioł.

Za tym tu przyszedł przegon wielki, ktory idzie od granice Mokranskiey aż do rzeki Buga, za tym przegonem ieszcze tegoż błonia Zahatyskiego.

Porządek szosty łanow czterech. Z tych łan pierwszy, leżący bokiem od tego przegonu pomienionego, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy na część swoię z rozdziału y rozdania naszego wzieli. Łan drugi podle leżący z łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Wasil y pan Jan Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzioł. Łan czwarty, podle leżący bokiem ob miedzę z łanem pana Matfieiowym, w nim grontow błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a panowie Boguszewiczowie z dzieczmi nieboszczyka Michayła na część swoię wzieli. Przy tym łanu ku Bugowi trzy morgi błonia odmierzonego panu Janu Iwanowiczu ku Wołodkom przydano. A tu iuż od tego łanu pana Matfieiowa y tego przydatku pana Janowa poczynaią się błonia godne na wypusty y pasie, ktore przychodzą drugiemi koncy do ieziorow in Hradek y Przysynka leżący z iedney strony od rzeki Buga, a z drugiey strony od łanow dwornych, w ktorym nalazło się grontu z pomiary morgow sto dziewięćdziesiąt y pięć y prętow dwadziescia, a to błonie wszytko z ostrowem Zarowiem za dozwoleniem wszytkich panow Hornowskich na wypusty y pasze im samym y poddanym ich zostawili wolnym, kromia czterech morgow, co panu Andrzeiowi Piotrowiczu do połłanku iego na podłosć gruntu przydano. Porządek rozdziału y rozbierania czterech łanow na Przysynku, ktory leży iednemi koncy od Buga, a drugiemi koncy od piasku. Łan pierwszy, leżący iednym bokiem od Hradek Jeziorowin morgow szesnascie; ten łan pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzieli. Łan drugi tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a panowie Boguszewiczy y z dzieciemi nieboszczyka Michayła z rozdziału y

rozdania naszego na część swoię wzieli. Łan trzeci tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Iwan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozebrania naszego na częśc swoię wzieli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoię wzioł.

Porządek drugich czterech łankow mnieyszych na Przysynku, ktory leży iednemi koncy od boku tych łanow pierwszych, a drugiemi koncy przychodzą do granicy Derhlanskiey. Łanek pierwszy od piasku, w nim morgow szesc, a prętow dziewięc, ten łanek pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzieli. Łanek drugi tego podle, w nim morgow szesc, a prętow dziewięc, ten łanek panowie Lwowiczowie, a panowie Boguszewiczowie z dziecmi nieboszczyka Michayła na częsc swoię wzieli. Łanek trzeci tego podle, w nim morgow szesc, a prętow dziewięc, ten łanek pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi na częsc swoię wzieli. Łanek czwarty tego podle ku Bugowi, w nim morgow szesc, prętow dziewięc, ten łanek pan Matfiey z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoię wzioł.

Porządek rozbierania czterech łanow za Bakony, ktore się poczynaią iednemi koncy do granice Derhlanskiey, a drugiemi koncy przychodzą do sciany założoney włok drugich y przegonu łanu Hołodowskiego. Łan pierwszy, leżący od przydatku pana Matfieiowego, w nim gronttu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania na częsc swoię wzioł. Łan drugi podle leżący ob miedzę z tym łanem papa Matfieiowym, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Wasil, pan Jan Iwanowiczy z panem Bogusławem y dziecmi iego pomienionemi na częsc swoię wzieli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Łan czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasiley Lwowiczy y panowie Bohuszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła na częsc ich z rozdziału y rozdania naszego zostało.

Porządek rozbierania czterech łankow, leżących u granice Cielesnickiey y dworow panow Woynow, ktore się poczynaią iednemi koncy od granice Cielesnickiey, a drugiemi koncy przychodzą do dorożki, leżącey w Osowcu od granice Derhlanskiey. Z tych łanek pierwszy ob miedzę z łanem panow Lwowiczow, w nim grontu morgow szesc y prętow piętnascie y cwierc, ten łanek wszytek pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rordziału y rozdania naszego na częsc ich zostało. Za tym łankiem pomienionym do odmiany dano panom Iwanowiczom za Popowo Siedlisko morgow trzy y prętow siedmnascie. Łanek drugi, leżący bokiem ob miedzę z tą odmianą, w nim grontu morgow szesc, prętow piętnascie y cwierc, ten łanek pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoią wzieli. Łanek trzeci podle, leżący bokiem ob miedzę panow Piotrowiczow, w nim grontu morgow szesc. prętow piętnascie y cwierc, ten łanek panom Lwowiczom y panom Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michayła na częsc ich zostało. Łanek czwarty podle leżący z łankiem

panow Lwowiczow, a z drugiey strony bokiem od granice Cielesnickiey, w nim gruntu morgow szesc, prętow piętnascie y cwierc iedna, ten łanek wszytek pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału naszego na częsc swoię wzioł. Porządek rozbierania łanow czterech, leżących u Hołodowskiego y Horodoruba, ktore się poczynaią iednemi koncy od przegonu założonego rezow długich, a drugiemi koncy przychodzą do granicy panow Cielesnickich y Horodoruba, z tych łan pierwszy leżący u przegonu za Bakony u drogi Iwanowskiey, w nim gruntu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy z panem Mikołaiem y Pawłem Boguszewiczy y dziecmi nieboszczyka Michayła na częsc swoię z rozdziału wzieli. Łan drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery. ten łan wszytek pan Jan. pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania na częsc swoię wzieli. Łan trzeci podle leżacy ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie, prętow dwadziescia y cztery, ten łan pan Andrzey pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania na częsc swoię wzieli. Łan czwarty ostatni, leżący z iedney strony bokiem u Radomuża, z drugiey strony leżący bokiem ob miedzę z łanem panow Piotrowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie, prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoię wzioł. A od koncow łanow mianowanych poczyna się rozbieranie rezow polowych, ktorych społu leżących iest szescdziesiąt dwa, z ktorych iedne dłuzsze, a wązsze, a drugie krotsze, a szersze w każdym rezie morgow po dziesiąciu, ktore się iednemi koncy poczynaią od lasu Radomuża, a drugiemi koncy przychodzą do sciany żałożoney u Obychodnika y karczmy pana Andrzeia Piotrowicza.

Pierwszy porządek rozbierania dziesięc rezow. Naypierwiey pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a pan Mikołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na częsc ich zostało. Potym podle drugie dziesięc rezow pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoię wzioł. Potym podle trzecie dziewięc rezow pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoię wzieli. Potym podle czwarta dziesięc rezow pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału na częsc swoię wzieli.

Drugi porządek rozbierania tychże rezow. Pierwsze trzy rezy z iednego leżęce pan Andrzey pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na częsc swoię wzieli; potym podle drugie trzy rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego z rozdziału na część swoię wzieli; potym podle trzecie trzy rezy pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału na część swoię wzioł; potym podle czwarte trzy rezy pan Andrzey pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy pan Mikołay y Paweł Boguszewiczy z dziecmi nieboszczyka Michayła na część swoię wzieli.

Trzeciego porządku rozbierania tych rezow. Pierwsze dwa rezy z iednego leżące pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli; potym podle drugie dwa rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego z rozdziału na część swoię wzieli; potym podle trzecie dwa rezy pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału na część swoię wzioł; potym podle czwarte dwa rezy pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy z pany Boguszewiczami y z dziecmi nieboszczyka Michayła na część swoię wzieli; za tym podle rez ieden na cerkiew z rozdziału panowie Hornowscy wszyscy dali; za tym cerkiewnym rezem podle pana Iwanowicza na

Wołodki rez ieden naddali, a od tego rezu Wołodkowa poczyna się porządek rozbierania rezow krotkich, ktorych rezow iest czterdziesci, także iedne krotsze, ale szersze, a drugie dłuższe. ale węższe. Te rezy poczynaią się iednemi koncy od granice Konczynskiey y Mokranskiey, a drugiemi przychodzą do sciany założoney na błocie, z tych rezow w każdym morgow po dziesiąciu. Pierwszy porządek rezow pięć społem z iednego leżący pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na częsć swoię wzieli; potym podle drugie pięć rezow społem z iednego leżący pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na częsć swoię wzieli: potym podle trzecia pięć rezow społem z iednego pan Andrzey. pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a pan Mikołay y pan Paweł Boguszewiczy y z dziecmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na częsć swoię wzieli, potym podle czwarta pięć rezow społem z iednego leżący pan Matfiey Iwanowicz na częsć swoię wzioł. Drugi porządek tych że rezow krotszych. Pierwsze pięć rezow społem z iednego leżący pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na częsć swoię wzieli; potym podle druga pięć rezow społem z iednego pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziecmi iego z rozdziału na częsć swoię wzieli; potym podle trzecia pięć rezow społem z iednego pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania na częsć swoię wzioł; potym podle czwarta pięć rezow społem z iednego leżące pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy z pany Boguszewiczami y z dziecmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na częsć swoię wzieli. Przy tych piąciu rezach panow Lwowiczow ostawiono na drogę pręt ieden. Tu się poczynaią dwoie rezy, przeciwko sobie leżące, iedne za bagnem, drugie Zahatyskie, ktorych iest społem leżących Zabahenskich rezow czterdziesci, a na przeciwko tych Zahatyskich rezow druga czterdziesci, ktore się poczynaią iednemi koncy od granice Mokranskiey, a drugiemi koncy przychodzą do sciany założoney od błonia Zahatyskiego. w każdym rezie morgow po dziesiąciu. Ktorych to rezow mianowanych poczyna się porządek rozbierania, to iest od przegonu, ktory idzie od Mokranskiey granicy aż do rzeki Buga, leżący uroczyszczem u Pralni, z tych rezow mianowanych od tego przegonu y Pralni przerzeczoney pierwsze pięć rezow społem z iednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi na częsć swoię wzieli; potym podle druga pięć rezow społem z iednego leżące pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na częsć swoię wziął; potym podle trzecia pięć rezow społem z iednego leżące pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil z pany Boguszewiczami y z dziecmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na częsć swoię wzieli; potym podle czwarta pięć rezow społem z iednego leżące pan Andrzey pan, Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na częsć swoię wzieli. Drugi porządek tych że dwoich rezow. Pierwsze dwa rezy społem z iednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego na częsć swoię wzieli; potym podle druga dwa rezy społem leżące pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału naszego na częsć swoię wzioł; potym podle trzecia dwa rezy społem leżące pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału na częsć swię wzieli; potym podle czwarta dwa rezy społem leżące z iednego pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy y panowie Boguszewiczy z dziecmi nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na częsć swoię wzieli. Trzeci porządek tych że dwoich rezow. Pierwsze trzy rezy społem z iednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziecmi iego na częsć swoię wzieli: potym podle druga trzy rezy społem leżące pan An-

drzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania na część swoię wzieli, potym podle trzecia trzy rezy społem z iednego leży, a pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzioł; potym podle czwarta trzy rezy społem z iednego leżące pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a pan Mikołay y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. A to w ostatnich rezow u granicy Krzyczewskiey udali się zascianki dwa, ieden leżący wedle rezow włocznych, w nim morgow dziewiętnascie, a w drugim zascianku, ktory idzie iednym koncem od sciany przez iezіorko Czysciec, a drugim koncem przychodzi do ieziorka Pieszcza, w nim pola z chrostem morgow dwadziescia dwa; te dwa zascianki mianowane napoły rozdzielone być maią: iednę połowicę morgow dwadziescia y prętow piętnascie na cerkiew być zostawili, ku temu rez ieden, co między włokami leży, w ktorym iest morgow dziesięć. Tego wszytkiego na cerkiew wymierzywszy morgow trzydziesci, prętow piętnascie zostawili y ku temu osobno w siedlisku morgow trzy prętow siedmnascie przydano iest. Druga połowica tychże dwoch zascianków mianowanych to panu Janu Iwanowiczu dali morgow dwadziescia, prętow pietnascie y ku temu ręzę, co we włokach leży wedle cerkiewnego morgow dziesięć, tego wszytkiego na Wołodki wymierzono morgow trzydziesci, prętow piętnascie. A osobliwie w siedlisku wymierzono morgow sześć, prętow dwa, leżący między przydatkiem pana Matfieiowym łanu dwornemi blisko Bakunow, nad to ieszcze tamże Wołodkom wymierzywszy przydano sianożenci morgow pięć, leżącey pod gorą za Bakuny; tego wszytkiego gruntu, co panu Janu na Wołodki wymierzono y dano morgow czterdziesci y ieden, y prętow siedmnascie. Gronty leżące za Bugiem. Naypierwiey w Hołaczowie przeciw młyna panow Iwanowiczow gruntu błonia z chrostem morgow trzynascie y prentow dziesięć, to pan Jan, pan Wasil Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dzieemi iego pomienionemi z rozdziału na część swoię wzieli; za niemi podle takowegoż gruntu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to pan Matfiey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzioł. W drugim mieyscu za Bugiem przeciw młyna pana Andrzeia Piotrowicza y ieziorka Radcza gruntu, błonia y chrostu morgow trzynascie, prentow dziesięć, to pan Andrzey, pan Mikołay Piotrowiczy z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli; a potym tego podle ieziorka Zahreby, gdzie panow Lwowiczow gay, gruntu, błonia, chrostu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to oniż panowie Lwowiczowie z panami Boguszewiczami y z dzieemi nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostałego wzieli. A co się dotycze znosienia ludzi y siedliska ich, takośmy zastanowili, że każdy z nich według zapisu y przyznania ich pierwszego na urzędzie w roku szescdziesiąt osmym, miesiąca oktobra pierwszego dnia powinni będą każdy z nich na swoich grontach z iednego ludzie swoie siedlic bez przekazy ieden drugiemu, a na znoszenie ludzi z budowaniem ich y drzewa sadowego, gaiow, zarosli drzewa pospolitego z tych grontow, co się komu gdzie zostało działem, natośmy wszytko zezwoleniem wszytkich panow Hornowskich rok pewny złożyli, to iest na dzien Wielkonocny święta rzymskiego, ktore ma byc w roku przyszłym tysiącznym pięcsetnym osmdziesiątym osmym, do ktorego roku pomienionego powinien będzie każdy z nich ludzie swoie z budowaniem wszelakim tak też drzewo sadowe, gaie, zarosie y inne wszelakie drzewa zniesc y zwozyc, a tych wszytkich grontow, co się komu gdzie zostało, za razem ustąpić; a inne gronty wszelakie, ktore żytem y iarzynami y owocnemi rzeczami ogrodnemi zasiane będą, skoro ziąwszy zboże y

ogrodne rzeczy, wolno będzie każdemu z nich, co się komu zostało działem, wedle regestru, iako swe własne, zarazem w moc swą wziąc, dzierżec y używac. A co się tknie młynow na rzece Bugu, tośmy między nami zastanowili wedle zapisow przyznania ich na urzędzie grodzkim w roku tysiącznym pięc setnym szescdziesiątym osmym, miesiąca Oktobra pierwszego dnia, że każdy z nich swego młyna używac ma po dawnemu, a ktoby z nich chciał nowy młyn miec, tedy ma na swoiey częsci gruntu zbudowawszy miec y używac przez przekazy ieden drugiemu. Tymże obyczaiem iezior y zatok wszelakich godnych tego łowienia ryb wszyscy panowie Hornowscy iako przed tym, tak y teraz łowic y używac maią przez przekazy ieden drugiemu; wszakoż iesliby ktoremu z nich w tych ieziorkach y zatokach iaka krzywda w łowieniu ryb była, tedy te wszytkie ieziorka y zatoki y tonie niewodowe pomiarkowawszy rowno dobrego y złego na częsci należące między siebie rozdzielic y rozebrac powinni będą; a strony iazow y siakli na łowienie ryb, te iuż od tego czasu każdy znich y z poddanemi swemi wszelakie iazy y siakle na groncie swoim miec y używac maią, okrom siakli ieziora Somowickiey u Buga, te siakli między sobą każdy z nich na czterу częsci po roku siaklic y używać maią, to iest pierwszego roku osmdziesiątego osmego panowie Iwanowiczy siaklic maią, potym drugiego roku panowie Piotrowiczy, po nich pan Matfiey, a potym panowie Lwowiczy y Boguszewiczy tym porządkiem zawsze te siakli używac maią. Drogi też starodawne wedle potrzeby y do młynow, do lasow, y do zboża po dawnemu zachowane byc maią, kromia drog nowych, szkodliwych zbożu y sianożęci y innym rzeczom: takowe drogi nowe maią międzi sobą y poddanemi swemi zabraniac y nie dopuszczac ku szkodzie ludzkiey. To też waruiemy, gdzieby na potym posle tey pomiary y rozdziału naszego za iaką przyczyną albo pomyłką iakie kolwiek gronty zliszki okazały, ktore by w regestrach dzielczych mianowicie opisane y dołożone nie były, tedy takie gronty zliszki wszelakie powinni będą panowie Hornowscy między sobą na częsci rowne pomiarkowac y rozdzielic; tak też gdzieby za iaką pomyłką ktorey częsci czego komu wedle regestrow dzielczych nie dostawało, tedy to także powinni będą wszyscy panowie Hornowscy ieden drugiemu nagradzac, aby każdemu z nich wedle regestrow dzielczych dosyc stało, żeby każdy z nich ieden nad drugiego więcey nie dzierżał y nie używał. Wedle ktorey to pomiary y rozdziału tego postanowienia naszego powinni będą wszyscy panowie Hornowscy osoby wyżey pomienione ten rozdział y wszytko postanowienie nasze w tym regestrze mianowicie dołożone wiecznemi czasy dzierżec y używac, ni w czym tego rozdziału y postanowienia naszego nie naruszaiąc, pod zakłady w zapisiech przyznania ich na urzędzie mianowicie dołożonemi y opisanemi, tak też y nagrodzeniem szkod wszelakich y innych obowiązkow wszytkich.

Na ktorą to pomiarę y rozdział tego imienia Hornowskiego y na wszytkie postanowienie nasze my osoby wysadzone y obrane wyżey mianowane Jan Kamienski, komornik powiatu woiewodztwa Brzeskiego, a ia Andrzey Piotrowicz Hornowski spolnie daliśmi panom Hornowskim wszytkim osobom wyżey mianowanym ten nasz regestr dzielczy pod naszemi pieczęcmi y z podpisem ręku naszych własnych, a na ten czas przy nas był miernik Jozeph Gołembiewski, ktory też do tego regestru pieczęc swoię przyłożył y ręką podpisał, tak też y wozny powiatu Brzeskiego Jan Ostromeczowski, ktory będąc tego rozdziału y postanowienia naszego swiadom, do tego regestru pieczęc swą przyłożył. Pisan w Hornowie. Ktory to regestr dzielczy iest przyięty y do xiąg Surrogatorskich woiewodztwa Brzeskiego wpisany, podpisy rąk przy czterech przyłożonych pieczęciach temi słowy maiący: Jan Kaminski

ręką własną. Andrzey Hornowski ręką swą podpisał. Jozeph Golębewski ręką swą.

Изъ актовой книги Брестскаго гродскаго суда за 1707—1709 г. № 7034, л. 245—256.

№ 96—1587 г. Мая 15 дня.

Дарственная запись Олизара Кирдея Мыльскаго и его жены Ганны Юрьевны княжны Гольшанской на Пятницкую церковь въ с. Крупѣ (Дубровскую).

Aktykowanie przywileiu na cerkiew Dambrowicką.

Лета от нарожения сына Божого тисеча шестсотъ пятдесятого. мца октябра двадцат второго дня.

На враде кгродском в замку гдрском Пинском, передо мною Юремъ Нелюбовичом Тукалским, войским и подстаростим Пинским, от ясне освецомого княжати его млсти Албрыхта Станислава Радивила, княжати на Олыце и Несвежу, канцлера вел. княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолского установленым. постановившысе очевисто пан Давид Зябка енерал его кор. млсти повету Пинского, подал ку актык4ваню до книг кгродских Пинских лист в Богу зошлых ихъ млсти пана Олизара Кирдея Мылского, маршалка его кор. млсти и княгини Ганны Юревны Голшанского, малжонков, на реч в нем выражорую даный и служачый и просил абы прынят и до книг уписан был, которого вписуючы в книги слово в слово так се в собе мает:

Олизар Кирдей Мылский, маршалок его кор. млсти. а Ганна Юревна Голшанская. малжонка его млсти, ознаймуемъ и чынимъ явно сим нашым листом. кому кого потреба вѣдати будет, иж што небожчык славное памети продок нашъ его млст княз Иван Юревич Голшанский надал был на церков Пятницы Светое во имению своем в селе Крупой дворец з землею пашною и з сеножатми, и з млыном, и з людми, шестма человеки, тогды тое все пры розделку нашом зостало в част небожчыка швакгра нашого пана Михайла Тихновича Козинского з селом Крупою, ку тому теж был надал на туюж церков землю бортную во имению своем в селе Веленю, прозываемую Даниловскую и тут при месте полю на пашню бочок на пят, которое лежыт за Зверынцем, коло горы Щучаное, и десетину с пашни замковое. с поля, прозываемого села Старого, што сее все зостало в част нашу. А такъ мы, хотечы теж пры той церкви помененой священника завжды мет, абы так пры нас, яко по зейстю нашом в той церкви Господу Богу хвала была воздавана, а за продки нашы так теж и за нас и за потомки нашы ко Господу Богу молба чынена, оную землю у Велени Даниловскую, со пчолами и з деревом бортнымъ и не бортным, с клейнами и знаменами ку той землѣ належачыми, под ким бык колвек одно показатсе мели. окром пол пашных плату у иншых повинностей и з сими полякаки, што при месте, и з десетиною оною з Старого села, придавшы до того сеножат нашу дворную, прозываемую Котяновку, которая лежыт за сеножатю Скражынского и Шыляровского, в лузе при реце Горыню, при той церкви Светой Пятницы сим листом нашым зоставуемъ и даемъ, до которое вже од даты сего листу мы сами, ани теж врадники. ани подданые нашы, так теж и по нас у в оной землѣ и во всем том священнила нашого тое церкви в держаню его ниякое крывды и трудности ани жадное переказы делати не маем. Ку тому теж поступили есмо ему, тому ж священнику нашому пятницкому, в кождый год на ден Светого Спаса дават по копе грошей литовских, а оный священнык пятницкий и которы же бы колвек одно при той церкви был, за тую копу грошей в кождое оскресене за држачых имени Дубровивкого отправовати мает. И на то есмо сес лист нашъ, подписавшы его руками нашыми и печати нашы до его притиснувшы, пры той церкви Светой Пятницы поло-

жыли. Писан у Дубровицы року од нарожения Иеус Христа Сына Божого тисечу пятсот осмъдесят семого, мца мая пятнадцатого дня. У того листу печатей притисненых две, а подписы рук тыми словы: Олизар Кирдей Мылский, маршалок его кор. мл̃сти рукою власною рука моя власная. Который лист за поданемъ особы верху помененое до книг кгродских повету Пинского естъ уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1650 г. № 13004, л. 366—367.

Примѣчаніе.. Въ той же книгѣ подъ тѣмъ же 22-мъ октября, на л. 365 и об. записана нижеслѣдующая дарственная запись князя Ивана Юрьевича Гольшанскаго, на туже Пятницкую церковь.

Aktykowanie przywileiu na cerkiew Dąbrowską.

Лета от нарожения Сына Божого тисеча шестсотъ пятдесятого, мца октябра двадцат второго дня.

На враде кгродском в замку гдрском Пинском, передо мною Юремъ Нелюбовичом Тукалским, войским и подстаростим Пинским, от ясне освецоного княжати его мл̃сти Албрыхта Станислава Радивила, княжати на Олыце и Несвежу, канцлера вел княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолского установленым, постановившыесе очевисто пан Давыд Зябка, енерал его кор. мл̃сти повету Пинского, подал ку актыкованю до книг кгродских Пинских привилей в Богу зошлого его мл̃сти князя Ивана Юревича Голшанского, в речы в нем нижей выражоной, и просил, абы до книг припят и уписан был, которого вписуючы в книги слово в слово так се в собе мает.

Во имя Божое амин. Се я рабъ Божый Иванъ Юревич дал есми пашню дворецъ свой на имя Крупую к манастыру ко светой Пятницы со млыном и з людми, людей чотыры чоловѣки, служыти им на монастыр, хто коли игумен будет, а к тому прыдали есмо два паробки и з волы у той дворец у Крупую, што бы вечно двѣ сохи ходили, хто коли игумен будет, а на то есмо тую пашню прыдали, который коли игумен усхочет у том монастырѣ обчынку держати дванадцат братов кормит, а еще есмо придали у Сеховах полколоды меду, а копу грошей, а старое данины у Велени чоловек дает тринадцат ведер меду, а семъдесят грошей безъ дву, а еще есмо дали ему на рыбу, чым братю кормит, озеро Уколку на имя Борки, а з нашего невода коли волочат, десятая рыба на монастыр на братю, а з городское пашни десятина на монастыр, а со млына у городе десятина—десятая мерка на монастыр, а то есмо прыдали ко церкви Божыей Святой Пятницы на памет родителем своим и собе вечно не рушено никим будучы, а хто имет у мою данину уступати и у мое слово, ино церковъ Божуя сама себе уборонит. Писан ноябра десятого индыкта пятнадцатого. У того привилею печат привеснстая княжати его мл̃сти Ивана Юревича Голшанского ест. Который привилей до книг кгродских Пинских ест уписан.

№ 97—1588 г. Апрѣля 25 дня.

Объясненіе вознаго объ осмотрѣ церкви св. Варвары за г. Дрогичиномъ. которую мѣщанинъ Дрогичинскій Андрей Поповичъ разрушилъ и унесъ изъ нея свящ. облаченія, антиминсъ и церковную утварь.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1588.

Drohicin relatio.

Nobilis Daniel Prusinski ministerialis generalis regni una cum nobilibus Stanislao Podgorski et Hrechori Pudkowski coram officio praesenti personalem fecit relationem, quia ex parte et ad requisitionem officiosam famati Andreae Wardacz civis Drohicensis condescendendo domum seu aedem divino honori dedicatam, erectionis sanctae Barbarae extra insistentem civitatis Drohicensis eminentem ex obductione illius adversus famatum Andreas Popowicz civem Drohicensem factam, eam aedem viderunt in omnibus devastatam patefactamque, prout videlicet praefatus requirens circa ministerialis relationem referebat sacerdotalia ornamenta et alia aparamenta necessariaque eidem domo pro honore divino commendata receptas esse, antimis cognomine rutenico vocatum exinde acceptum requirens protulit, aedem etiam eiusdem erectionis ruginosam ministerialis cum nobilibus praefatis vidisse agnovit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго гродскаго суда № 10283, л. 35, 38.

№ 98—1588 г. Мая 11 дня.

Презента на Хотичскую церковь священнику о. Ивану Климовичу.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum Omnium Sanctorum proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo.

Prezbiter Choticensis privilegium obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Kondrat Olichwierowic, olim honorabilis Iwani Kondratowicz filius, presbiter ritus graeci Choticensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, olim honorabilibus Chlementi et Iwano Kondratowiczom per olim magnificum Nicolaum Kiszka, capitaneum Drohiciensem datum, sigilloque ejusdem magnifici capitanei Drohiciensis obsignatum, manu propria subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cujus tenor talis.

Mikołay Kiszka na Ciechanowcu, woiewodzic Podlaski, starosta Drohiczki etc. Oznaymuiemy thym naszym listhem, isz co za pewnem prawem wedle nadania przodkow naszych, a osobliwie sławney pamięci nieboszczyka je-o mci pana oyca naszego w ymieniu naszym Wozniekiem, we wsi Choticzach, trzymał cerkiew Ruską założenia Podniesienia Swiętego Krzyza swiesczeniki s tego swiatha smiercią zeszły Konrath Oliphierowicz, po ktorego smierci przychodzili do nas synowie je-o Klim a Iwan Kondratowicze y prosili nas, abychmy ych przy tey cerkwi z grunty y ze wszelakiemi pożytki do tey cerkwi przynależącemi zostawili. My, bacząc w tym rzec słuszną, thę cerkiew z grunty y ze wszelakiemi pożytki do niey zdawna przynależącemi przy pomienionych Klimie a Iwanie Oleferowiczach zostawuiemy takiem sposobem, ysz Klim, iako then, ktory ma poswięcenie wedle zwyczaiu religiey swey od władyki Włodimierskie-o y iusz iesth postanowionym swiesczenikiem, tedy ma trzymac y na siebie brać dziesięcine, do tey cerkwie przysłuszaiącą, puływłoczek w Chotycziczach y połowicę Zliszku na powinnosc swą popowską. A brath iego Iwan na diacztwie do tey czerkwie włokę całą, to iesth we wsi Chotyniczach puływłoki, a we Mszanech drugą puływłoki y poł Zliszka w Chotyniczach. Będąc powinni wedla powinności swey służby Bożey ustawicznie pilnować, we wszytkiem się przystoynie zachowuiąc. A Klim, iako swiesczenik ma obecnie przy cerkwi bycz, także tesz Iwan dyaka od siebie ustawicznego ma miec. W cerkwi tesz za okazyą potrzeby oba spolnie iednakiem nakładem maią poprawować rownym sumptem. Y na tho dalismy zwysz mianowanym poddanym naszym then nasz list pod pieczęcią y s podpisem ręki naszey. Dat w Huslewic 11 May MDLXXXVIII. Mikołay Kiszka starosta Drohicki ręką własną.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 10938, л. 964—5.

№ 99 —1590 г. Августа 9 дня.

Судебное опредѣленіе по дѣлу священника Трокскаго Василія Федоровича съ татариномъ княземъ Айсою Ахметьевичемъ о захватѣ фундушевой земли Трокской Рождество Богородицкой церкви.

Справа свещеньника Троцького Василья Федоровича с татарыномь гдръскимъ повету Троцкого Айсою Ахъметевичомъ.

Лѣта от нароженя Сына Божего тисеча пятсот деветдесятого, мца августа девятого дня.

Передо мною Богданомь Окгиньскимь, подкоморымь Троцкимь, державцою Дорсуниским, за позвы моими подкоморски-

ми на року с преложеня через лисг мой оттвороный прыпаломь и врадовне на выеханье на тот кгрунътъ через возного сторонамъ ознайменый, ставшы очевисте з одное стороны священник Троцкий Василей Федорович, а з другое стороны татарин гдрьский повету Троцкого Айса Ахметевич на кгруньте, в повете Троцкомь лежачом, прозываемом Янкишском, сторона жалобливая свещеньникъ Троцкий через опекуна церквей Троцкихъ пана Ивана Баку, доведшы очивистого поданья позву и року кнзю Айсе, жаловал с позву моего подкоморского на татарина гдрьского повету Троцкого кнзя Айсу Ахметевича о томь, штожь дей тот Айса Ахметевичъ в року прошломь тисеча пятьсотъ осмьдесятъ осмомь, в небытности дей попа при цркви Божой Рожества Пречистое Богородицы, в месте Троцкомь лежачомь, кгды тая церковь отлогомь впусте лежала зо всими прыналежностями своими, тогды дей тот Айса Ахметевичь ку знищенью церкви Божее на крунтех церковныхь, здавна от кнегини Неделиньское на тую церковъ записаных, на двухь нивахь, называемыхь Янькишки а Матеевщизна, першое поле лежачое по одной стороне дороги подле поля небощика пана Еразмуса Довкгирда именя его Михнишского, по левой стороне дороги до Трок идучое, от бояр пана Довкгирдовыхь, а другое поле недалеко от двора небощика пана Остафья Горностая Величковского подле гаю вырубаного по обеюмь сторонамь дороги, на тыхъ дей поляхь обудвухь менованых кгвалтовне а своволные пооравши, жытомь и яриною позасевал на рок тисеча пятсот осмьдесят девятый, о што дей того Айсу Ахметевича свещеньникь Троцкий листомь от суду земьского Троцкого врадовым заповеднымь обносил врадовне, абы тое збоже на тыхь кгрунтех пожавши зложилъ и с того кгрунъту не звозил аж до розправы под дванатцатма рубълями грошей на врад и на сторону, чого доводечы положыль передо мною лист заповедъный от суду земьского Троцкого о тые кгруньты вынесеный под датою року тисеча пятсот осмьдесят девятого, мца июня осмого дня, а пры томь положиль вынис с книгъ кгродскихь Троцкихъ под датою року тисеча пятсот осмьдесят девятого, мца июля второго дня сознанья возного повету Троцкого Ивана Лукашевича о том, иж он с того листу заповедного, в року тисеча пятсот осмьдесят девятомь, мца июня двадцат пятого дня от суду земьского Троцкого через свещенника вынесеного, копию слово в слово списавши под печатю своею кнзю Айсе Ахметевичу подал, а он дей, ничого на заповед не дбаючы, збоже звозилъ, не ждучы о кгруньтъ розправы. На то за устнымь злеценьемь и порученьемь жоны своее кнзь Айса Ахметевичь поведилъ, ижь он фолварокъ свой Осолконицкий, над озером Осолкиниками лежачый, зо всими кгруньты до того дворца належачими, пустил заставою жоне своей кнегини Шальце Богдановне, до которого дей дворца належать и тые два поля, о которие свещеньник позываеть. Про то дей мел был свещеньникь жону мою, яко держачую позывати, а я дей без жоны своее в отказе быти не повинен, кгдыж ее не позвано. А княгиня Шалка, жона его, туть жо очивисте стоячы, положила передо мною листь Айсы Ахметевича, мужа своего, под печатю его и с подписомь руки его и под печатми трохь татаров земян гдрьских и с подписаньемь рук ихь, под датою року тисеча пятсот осмьдесят семого, мца мая пятого дня, в котором описуеть, иж той малжонце своей заставил дворец свой, у Бродацкого купленый, прозываемый Осолькиницъкий, зо всими кгруньты у полтору сту копах грошей литовскихь и зараз в моц и в держанье ей поступил; к тому показала вынис кгродский Троцкий под датою року тисеча пятсот осмъдесят семого, мца сентебра трынатцатого дня сознаня возного повету Троц-

кого Ивана Черневского Мышки, ижь перед нимь вознымь прыпѣла в держанье того дворца за поступленемь мужа своего заставою в полтору сту копахь в року тисеча пятсот осмьдесят семомь, мца мая пятого дня, а кгдыж дей я того дворца не держу, але жона моя держыть, подал артыкулъ деветнатцатый з роздслу четвертого о зношеню позву и просил, абы водлуг того артыкулу от позву волен был. На то пан Бака отказ чынечы поведил, иж зношене позву кнзю Айсе и жоне его ити не можеть с тыхь причин: перша, иж свещенникъ позывает не о кгрунты дворца Осолкиницького кнзя Айсиные и жоны его, але о кгрунты церковные, которые до того дворца Осолкиницкого не принaлежат; другое, иж кнзь Айса записал жоне своей заставою тот дворец в року осмьдесят семомь, а в кгрунъты церковные вступил се в року осмьдесятъ осмомь, яко се то значить с позву и з листу заповедного, про то тыхь кгрунътовъ ей заставовати в року осмьдесят семомь не мог, которие в року осмьдесят осмомь забрал; третее, иж тые позвы не положоны на том дворцу Осолкиницкомь, але в руки кнзю Айсе Ахметевичу самому поданые в месте Троцкомь, яко се то зъ сознаня возного показало; про то просил, абы свещенникъ ку далшому доводу быль припущонъ. А так я, видечи с тыхь всихь прычын от пана Баки поданыхь не слушне зношене тых позвовъ, вскaзалом сторонам далей в право поступовати. А потом пан Бака положыл передо мною видымус с книг земскихъ судовыхъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот шестдесят осмого, мца октебра семого дня сознаня очивистого кнегини Андреевое Нелединьское Ганны Ивановны Куньцовича перед судомь земьскимь Троцкимь на рокохь о светом Михале з уписанемъ у тотъ вынис листу ее добровольного, при котором стоячы сознала о томь, ижь што купила две земли пустовскихь мужицкихь у его мл. пана Щефана Тарновского и у малжоньки его пани Ганны Гамьшеевны, названые прозвищомь Янькишки а Матеевъщызны; с которихь земль вынемьши и отдалившы одну пустовщызну на име Янькишку, на которой и дворец поселила, з своее доброе воли для душного збавенья своего дала и записала на церковь Божю Рожества Пречыстое Богоматеры манастыр Троцкий на вечные часы, то есть одно поле, которого естъ и з зарослями на петнатцат бочок сеепя, которое поле лежыть по одной стороне дороги подле поля его мл. пана Еразмуса Довкгирда, которая дорога идеть от бояр его мл. пана Довкгирдовыхь до Трок, по левой стороне дороги, а другое поле недалеко от двора его мл. пна Остафья Горностая Величковского подле гаю вырубаного, по обеюмь сторонамь дороги, которого поля и з зарослями такъже на петнатцать бочокь сеенья, яко о том ширей на листе ее и на томь видымусе есть описано и доложоно; а пры томь просилъ пан Бака именемь свещеньника Троцкого, абым я тые поля обадва обехал, к границамь се прыпатрыл. И кгдым обехал першое поле, которое описуеть подле дороги, от бояр пана Довкгирдовыхь до Трок идучое, по левой рутце, тогды такъ се знашло, яко в томъ видымусе естъ граница описана, и на том же полю указал свещенникъ печищо, которое менил быт дворцомь кнегини Нелединьское на церков записаным, яко о том на том видымусе сознаня своего вспоминает, а потом и другое поле недалеко двора Величковского, обапол дороги подле гаю вырубаного так же обехалом и так се водлуг описаня ее кнегини Нелединское границы згодили. А к тому ставил свещенникь девети светковъ на то, ижь то есть кгрунт церковный—першого возного повету Троцкого Ивана Лукашевича, а другого пана Миколая Павлицкого, третего и четвертого мещан Троцкихь Михайла Матфее-

вича а Еразмуса Юхновича, а подданыхъ дворца Величковского, сугграничныхъ суседовъ пети, то ест Мартина Енчиковича, а Миколая Кулеша тивуна Величковского, а Петра Болондыса, а Валеньтына Станиславовича, а Томька Мартиновича и к тому тры светки брали се до присеги на томъ, ижъ то есть кгрунт церковный, от кнегини Нелединское на церковъ записаный. И просилъ свещеньникъ через пана Баку, абы был ку доводу прыпущонъ, а за тым абы кгрунт одержал и кгвалт абы был на немъ сказан, такъ тежъ збоже, через заповед звезеное, абы совито платил и вины через врад земьский Троцкий через лист заповедный положоное абы на немъ дванатцать рублей сказано было водлуг артыкулу двадцать второго з розделу девятого. На то отказ чынечы кнзь Айса Ахметевичъ поведилъ, што свещенникъ выводит менуючы быт тые два поля церковными быти, тогды дей то сут поля мои властные дворца Осолкиницкого, от мене жоне моей заставленые, кгдыж дей пан Иванъ Бака з малжонкою своею пани Ганною Ивановною Кунцовича, бывшою кнегинею Нелединьскою, от которое собе свещеньникъ менит быт на церковъ тые кгруньты записаные, продали дворец тот Осолкиницкий зовсимъ на все шляхетному пану Арнольфу Миколаевичу Брезскому на вечность, который Бреский тот же дворец продал пану Петру Бродацкому, от которогомъ я кукупил тотъ же дворец зо всими кгруньты, про то дей могла кнегини Нелединьская попа потешить, але дей опят и с тыми кгруньты то иньшому в руки пустила, чого доводечы положилъ передо мною выпис с книг земьскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот семьдесят семого, мца июня семого дня перенесенья зъ кгроду до земства выпису кгродского, што пан Иван Бака з малжонькою своею панею Ганною Куньцовича сознали пану Бреському дворец Осолкиницкий со всимь на все проданый на вечност и з уписанемъ листу ихъ вечистого у тот выпис кгродский, датою в року тисеча пятсот семдесят пятомъ, мца генвара третего дня. А кгды был чытан, показуетсе на продажы пана Бачиной и малжоньки его, ижъ дворец Осолкиницкий зо всими кгрунты пану Брезскому продали на вечьность, одно с тое земьли вынели, в тую продажу ему не пустили землю пустовскую Яновицызну подле земьлъ Михнинскихъ зо всимъ для того, иж первей того от нее пани Ганьны Куньцовича есть на вечьность записана на церковъ Божию манастыр светое Пречистое Троцкий и до того панъ Брезский и потомьки его николи ничого мети не мають. Пры томъ показал выпис с книгъ земьскихъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот осмьдесятъ пятого, мца августа семнатцатого дня сознаня очивистого пна Петра Бродацкого и жоны его Луцыи Кгабрыяловны, иж тот дворец Осолкиницкий, у пана Бреского купленый, продали на вечьность кнзю Айсе Ахметевичу зо всими кгруньты, до того дворца належачыми. и брал се пры таковыхъ листехъ на довод. ставил светковъ одиннатцать, а меновите Кграбрыеля Матеевича з места Троцкого, Абдулу Керемовича татарына, Павла Станиславовича подданого его кр. мл. села Солкиницкого, кнзя Хасея Сеньчуковича татарына, Шахманцера Сеньчуковича толмача, Османа Мануловича татарына ж. Сынулиса Махметевича татарына, Станислава Матеевича хрестиянина похожого чоловека, Усейна Мамлетевича татарына. Обушка татарына толмача. Нурдовлетя Осейтевича с Никтокемевъ татарина, а пры тых светкахъ брал се до прысеги Айса Ахметевичъ самъ четвертый, хотечы на томъ прысегнути, иж то суть его кгрунты дворца Осолкиницкого, а не церковные; а што се дей дотычеть, ижъ свещеньникъ Троцкий домовляетьсе, што через заповед збоже с тыхъ кгруньтовъ звезено, ино дей не я звозил. жона моя за тымъ правомъ, которое от

мене маеть, которое перед вашою мл. пне подкоморый покладала; якожь и она тут же жона его стоечы, до того се прызнала, ижь тое збожье звезла, а тежь дей водлугъ права посполитого з розделу девятого. артыкулу двадцат второго, который ку помочы собе подаеть свещеньникъ мелъ дей за шест недель, а надалей за дванатцать по вынесенью листу заповедного позвати позвомь подкоморскимь, чого ижь дей омешкалъ, тогды вжо собе опустил, вед же не толко вины албо збожья, але и кгрунъту одержати не может за правомь моимь, которое я показую. На то через его мл. пана Баку свещеньникъ отказ чынечы поведилъ, ижь право слуснейшое через писмо и светки свещенникъ показуеть, кгды жь дей и власный выписъ земьский Троцкий, который на тот дворецъ Бреcкому служылъ, а кнзь Айса его сам положил, тогды и тамь се показуеть, ижь тые кгрунъты первей на церковъ записаны и Брезскому не проданы; с тыхь прычынь просилъ, абы был его довод слуханъ; а што дей кнзь Айса поведаеть, яко бы мел свещенник омешкать позывати позвомь подкоморскимь до дванатцати недел и тымь собе кгвалт, збоже и вину, у которую кнзь Айса попал, опустити, ино дей и перед тымъ его свещеньникъ позвомь вашей мл. подкоморскимь позывалъ, нижли за тыми позвы не сужоно, иж з допущеня Божего тутъ коло Трокъ у тот час великое повeтре моровое было, чого доводечы положылъ позовь мой подкоморский под датою року тисеча пятьсот осмьдесятъ девятого, мца августа шостого дня, в той речы от свещеньника на князя Айсу вынесеный, а пры томь квит возного повету Троцкого Ивана Лукашевича, на враде кгродскомь через него призианый, иж тые позвы подаваль кнзю Айсе Ахметевичу очивисто в руки, в месте Троцъкомь, в року тисеча пятсот осмьдесят девятом, мца августа тринатцатого дня, з щого се показало, иж свещеньникъ давности позванья не омешкал. А такъ я, хотечы еще в той речы тым достаточней з светковь се справить, чого бы в той речы были ведоми, наперод, навпоменувши светковь стороны жалобливое свещеньниковых, абы правдиве сознавали, пыталомь ихъ по одному. Наперед Иван Лукашевич возный и Миколай Навлицкий в одно слово сознали, ижь сведоми того добре и сами пры томь были, коли еще кнегиня Нелединьская тые два поля на церковь записала игумену Пречыстеньскому Троцкому Федору Офанасовичу и на потомь будучымь игуменом Троцкимь, а Еразмусъ Юхновичь мещанинь Троцкий сознал, ижь кнегини Нелединская его кумою была и у него завжды в Трокахь господою стоивала и есть того добре сведомь, же тые земли на церковь отписала; а Михайло Матфеевичь мещанинь Троцький поведиль, ижь того добре сведомь, ижь тыхь кгрунъттовь завжды попи Троцкие уживали и кому хотечы наймовали, а нихто се не вступовалъ; а подданые Величьковские сознавали, Мартинь Енчыкович и Миколай тивунь Величьковский, ижь у попов сами тые земли наймовали, пахали, а нихто переказы не чынивал; а Петръ Болоньдис поведил, иж, будучы наймитомь у тивуна Величковского Миколая, орывалъ на тых земляхь и того сведомь, же ихь у попа наймовано; а Валентый Станиславович поведиль, иж служечы наймитомь у Мартина Енчыковича, тую землю орывалъ, кгды ее у поповь Троцкихь Мартинь наймовал; а Томко Мартинович поведил, ижь отецъ мой Мартинь тую землю у поповь наймовал, а я дей и з наймитомь Валеньтыномь орывали на тыхь земляхь, а нихто не вступовывалсе. А светки другое стороны обжалованое Айсы Ахметевича, будучы также напомнены о правдивое сознанье, поведили—первши Кгабриел Матеевич Страк поведил, ижь кнегиня Нелединская пустила тую землю Янкишку пану Брезскому, але не паметаю

яко давно; другий Абдула Керамович поведил, иж дей Айса Ахметевич тую землю от чотырохъ годовь пашет; третий Павел Станиславович поведил, иж тые земли наймовывал от семи годовь от Хоецкого и от Бродацкого и от Айсы; четвертый Хасей Сеньчуковичь поведил, иж наймовал тые земли от Бродацкого годов со два и от кнзя Айсы так рокъ; пятый, Шахманьцер толъмач поведил, ижь от одиньнатцати годовь паметаеть, ижь тыхь кгруньтов Бродацкий, а по немь кнзь Айса ужываеть; шостый Асман Мамулович поведил, ижь третий тому год, яко у кнзя Айсы нанявши тые земли, жыто на нихь сеял; семый Сымулисъ Ахметевичь поведилъ, ижь шостый тому рокъ, яко то Бродацкий тые земли завель кнзю Айсе, а он того завоженья сведомь; осмый хрестиянинь Станислав Матеевич чоловеск похожый поведиль, хотя дей я служу кнзю Айсе Ахметевичу, але я кгруньту не сведомь, чый бы был; девятый Усейн Мамлетевичъ поведиль, иж от чотырохь або пети годовь кнзь Айса тые кгрунты пашеть; десятый Обушко толмач поведил, ижь того сведомь, же Бродацкий тые кгруньты кнзю Айсе продалъ; одиннатцатый поведил: слыхали есмо тое, ижь Бродацкий держал и кнзю Айсе продал. За тым священник через пана Баку поведил, иж се дей то ясне показало на писме з выписовь так от свещеньника, яко и от стороны обжалованое покъладаныхъ, ижь тые кгруньты суть на церковъ записаны, такъ тежъ сведецтвомь свещенникь людми добрими довелъ, же то суть кгруньты церковные; а кнзь Айса, ижь самь на своемь доводе устал и самь на себе выпис земьский показал, ижь до того Брезкий ничого не мел, поготовю они потомьки его до того ничого не мають; к тому светки его не згодные, кгдыжь вжо на всемь доводе устал, а к тому ижь тежь право на тые земли от кнегини Нелединьское показалосе першою датою, нижли Брезского, на што подал з статуту старого артыкулъ двадцать осмый з розделу першого, а з нового статуту теперешнего з розделу першого артыкулъ трытцать вторый, а з розделу семого артыкулъ пятый; к тому теж подал з розделу четвертого артыкул семдесят семый, а з розделу девятого артыкулъ двадцать вторый и артыкуль вторый и с тогожь девятого розделу артыкуль шестнатцатый, а затымь просил, абы кгрунт, збоже, совито вины дванатцат рублевь и кгвалт водле статуту сказань. А по выслуханью тыхь всихь доводовь, кгды вжо за пытанем моимь обедве стороне болшь ничого до тое справы мовити не мели, прысмотревшисе добре артыкуломь от сторонъ подаванымъ, так есми в той речы знашолъ, иж свещенникъ довел того кгрунту писмом и границами, значне описаными и через светки люди добрие и датою першою, а кнзь Айса Ахметевичь право свое, которое Брезкому на тот дворец служыло, датою последнейшою показал и в том же праве его значне описует, иж до того Брезский ничого не мает, але то на церковь отписано, а к тому светки его в сведецтве своемь не згодные, а сам и з жоною прызналисе до уживаня того кгрунту, до которого ничого не мели, прото тотъ кгрунт обадва тые поля свещеньнику Троцкому вжо без присеги светков на церковъ Троцкую, где здавна тот кгрунт естъ фундованый, прысудил есми и водле артыкуловъ от стороны подаваныхь, а меновите водлуг артыкулу двадцат второго з розделу девятого на кнзю Айсе а на жоне его, которая доброволне его заступовала, признаваючисе, иж она збоже через заповед забрала, кгвалту дванатцат рублей грошей стороне жалобливой сказаломь, а вины им через заповед збожье звезли стороне жалобной шест рублей грошей, суду земскому Троцкому тры рубли грошей, а собе подкоморому тры рубли грошей, што на именью их Осолкиницъкомь отправлено быти мает; а што се дотычет збожа, иж через заповед звезли, же се

сторона домовляла, абы совито платил, ино иж не ведать, колько того збожя было, а сторона того не показала, с тыхь прычынъ кнзя Айсу от плаченя збожя вольнымь учыниломь; якожь на отправу за кгвалт и за вины сказаные стороне жалобной и суду земскому и мне самому подкоморому до тогож суду земского Троцкого, от которого был лист заповедный вынесеный, отослал есми. А по томь декрете моемь сторона обжалованая кнзь Айса Ахметевичъ, прынявшы быт тот мой вказ за слушный з стороны поля одного подле дороги, от бояр Довкгирдовских до Трок идучое, по левой рутце, на которомь дворец бывал и нечищо еще знат так теж о кгвалътъ и о вины сказаные и переставъши на томь декрете, толко о другое поле, которое неподалеко двора Величковского, обапол дороги под гаемь рырубанымь лежыт, розумеючы быт мой сказ не правне вчыненый, апелевал до суду головного Трыбуналнаго, которому апеляцыи допустиломь, ведже водлуг артыкулу семого з розделу девятого в держаню стороны тое, которой прысужоно, то естъ свещенника Троцкого пры церкви Божой, до выеханя пановъ комисаровъ, зоставил есми. Которая справа, яко се передо мною точила, до книг моихь подкоморьских ест записана. Писанъ на кгрунте церковном Янъкишъскомъ.

Изъ актовой книги Трокскаго подкоморскаго суда за 1585—1606 годы, № 5931, л. 49—52.

Примѣчаніе: Документъ этотъ напечатанъ съ копіи во II т. «Археографическаго Сборника,» подъ № 90, но съ пропусками, а нынѣ печатается по подлиннику.

№ 100—1590 г. Ноября 2 дня.

Инвентарь имѣнія и мѣстечка Крайскъ Минск. воев., съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Akt inwentarza maiętnosci Krayska, w Min. wttwie leżącey, z ograniczeniem od J. W. Niesiłowskiey, wdziney Witebskiey synowi imsci wydanego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, msca Julij trzydziestego dnia.

Na urzędzie I. K. msci grodzkim wttwa Min. stanowszy osobiscie w Imć pan Konstanty Stański, rotmistrzewicz Smolen., inwentarz Krayski od w. Bronca, podstolego Wilen. w komportacyi wedle nakazu dekretu kommissyinego granicznego, w roku teraznieyszym tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartym, Junij dwodziestego piątego dnia nastełego, w kancellaryi grodz. wttwa Min. złożony za dozwoloną wzmiankowanym dekretem kommunikacyą z instancyi W. I. pana Stanisława Jesmana, regenta ziem. wttwa Min. do akt podał, ktory in autentiko ruskim skoropisem pisany od słowa do słowa ma wyraz następny:

Regest spisania dwora imienia Krayskoho, u powete Menskom leżaczoho, mene Jadwihi Nosiłowskoie, wojewodzianki Witebskoie, czasty mojeje otczyznoje, kotoruiu iesmy z rownoho delu weczystoho prawom pryrożonym od sestr swojch wydelenoje meła y spokoynie iako własnost swoju otczyznu po ieho miłost panu Jurju Nosiłowskom, wojewode Witebskom, otcu swojem tak że y tuiu czast, kotoraja se mne u Kraysku za czast moju otczyznoju z rownohož dełu protyw imenia Nasiłowskoho od sestry mojeje panice Szczasnoje Nosiłowskoje, wojewodanki Witebskoje, knehyni Jurjewoje Zbaraskoje menoju dostała, także kupli y prykupli, ktoryjeż kolwiek sut wodłuch listow do tohož imienie moieho Krayskoho tak, iakom ja zdawna derżała y używała, kotoroje toje imienie Kraysk na perwey dwor z budowaniem dwornym, z pasznoju dwornoju, z humnom y z zbożem wszelakim zasejanym y ne zasejanym, z folwarkom y z bydłom wsiakim w tom folwarku dwornym, z sadami, z ohorody owoczowymi, z stawy, z młyny, także z bojary y ich khrunty, z meszczany, u mesteczku Kraysku na czast moju prynależaczymi, z ich

gruntami y ich powinnostami, z poddanymi, z ludmi tiachłymi y z ich służbami y podatkami y z ich khruntami także y z ohorodnikami y czeledyju dwornoju, z bory, lesy, dubrowami, z zaroslami, z puszczoju, z łowy zwerynnymi y z hony bobrowymi, z senożatmi y z bołoty y zo wszelakimi khrunty y pożytki, iakož kolwiek nazwaty se mohut, tak, iako se toje imenie moje Kraysk mne dostało y z dawna w hranicach obychodech swoich y wo wsiakich pożytkach meło y teper majet, menowite use spisawszy ja Jadwiga Nosiłowskaja, wojewodanka Witebskaja z łaski swojeje y z miłosty materynskoje synu swoiemu miłomu ieho miłosty panu Janu Osttyku wecznym prawom wodłuch poradku prawa pospolitoho y statutu czerez woznoho powetu Menskoho pana Dmitra Andrejewicza Pożaryskoho y pry szlachtie tohož powetu Menskoho do ruk pana Ostykowych podała, w moc, w deržanie y w wecznoje używanie ieho miłosty postupyła, roku od narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot dewetdesiatoho, miesiecza Nojabra wtoroho dnia y wżo od niniesznego dnia ja sama ani czerez koho z bliskich y powinnych moich y kogož kolwiek w toje imenie zwysz menenoje Kraysk y ni w kotoruju czast y ni u woszto ustupatysie y ni w czom perekazy iemu synu mojemu panu Janu Ostyku czynity nie maju y mocy mety nie budu wiecznymi czasy, ale syn moy ieho miłost pan Jan Ostyk, deržaczy toje imenie Krayskoje, wolen budet oddaty, prodaty, zamenity, darowaty, na kostel zapisaty y zastawity y tym wodłuch woli swojeje, iako własnostiu swojeju szafowaty. A tot restr tak se w sobe majet.

Naperwey dwortoho imenia Krayskoho zowsim budowaniem dwornym, z humnom, zbożem u nem mołoczonym y ne mołoczonym, z folwarkom dwornym, z bydłom y z statkom wszelakim w nem, czoho osobliwy rejestr tak w humnie zbozia, iako u folwarku bydła y wsiakoho statku y inszoho spratu domowoho spisawszy, pod peczatiu mojeju synu moiemu panu Janu Ostyku oddałam . . . . *) do toho dwora sady owocowyje, ohorody owoszczowyje, pola oromyie zasejanyie y ne zasejanyie, z stawiszczami y z młynom, także nowiny, prorobki, zarosli, senožaty y bołota na mestcach rożnych. Bojara pancernyie: pierwszy Mikołay Selcznewicz z bratyju swojeju szłachtyczy; drugi Petr Janalewicz z Janom kozakom szlachtyczy; trzeci Jan Kozarynowicz szlachtycz; czwarty Hapon Łabot y syn icho Jakow; piąty Lewon Łabot; szosty Hryhor Petraszko; siodmy Matey Petraszko; osmy Semen Matkiewicz szlachtycz utcztywy; dziewiąty Paweł Peniaz z Matwejem Peniaziem; dziesiąty Fiedor Wiażewicz; iedynasty Paweł Stolar wolny; dwonasty Jan Grothowski szlachtycz utcztywy. U mesteczku Kraysku meszczanie na czast icho miłosty: perwy Wakołey Oleszkowicz woyt dym odyn; wtory Roman Kotelewinowicz dym odyn; trety Jasiuk Sudnikowicz dym odyn; czetwerty Jakub Hłosko dym odyn; piaty Wasil Potapowicz dym odyn; szosty Mikołay Lebet dym odyn; semy Martyn Lenewicz dym odyn; osmy Łukian Korotkowicz dym odyn; dewaty Paweł Czernobay dym odyn; desiaty Matey Lonewicz dym odyn; odynatcaty Lewon Korolewicz dym odyn; dwanatcaty Jakow Korol dym odyn; trynatcaty Parfien Korolewicz dym odyn; czotyrnatcaty Jakow Oleszkowicz dym odyn; piatnacaty Kuryło Szapował dym odyn; szestnatcaty Sidor Krawiec dym odyn; semnatcaty Petr Bohatynka dym odyn; osymnatcaty Stepan Honczar dym odyn; dewetnatcaty Paweł Kowal dym odyn; dwatcaty Wasil Kowalenok dym odyn; dwatcat perwy Fiedor Reszotnik dym odyn; dwatcat wtory Martyn Ozarkowicz dym odyn. Stodoła u mesteczku Kraysku, cerkow sumestnaja y pop. Powynnost tych meszczan u podwody iezdyty, z listy chodyty, na gwałt y ułowy, tołoki na zniwa z ohoroda, kotoryie na nich

---

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

siediat, a korczem ne majut, tyie do hodu dajut po hroszey dwanatcat, a wradniku piszczoho po penezey dwanatcet, a kotoryie korczmy majut, od kotła horełczonoho po hroszy trytcat, od piwa po hroszy. . . . od medu po hroszey. . . . . Ludy tiahłyie. Seło Hrynewiczy. Perwy Jakow Oltuchowicz z trema bratennikami, z Symonom y Karpom y Jackom służba zupołnaja dym odyn; wtory Miszko Opanasowicz z dwema synami y z Zenkom y z Moysejem dym odyn; trety Maxim Opanasowicz z bratom Karniejem dym odyn; czetwerty Jermak, a Prokop dym odyn; piaty Paweł Sekanowicz z synom Tymoszkom dym odyn; szosty Wasiuk Sekanowicz dym odyn; semy Mikuła Sekanowicz dym odyn; osmy Bałtromiey Sekanowicz żarnoklew dym odyn; dewiaty Samuyło Sekunowicz dym odyn; desiaty Semen Oltuchowicz dym odyn; odynatcaty Olesiey Klepcewicz z synom Rodkom dym odyn; dwanatcaty Lewon Klepcewicz dym odyn; trynatcaty Hauryło Bachar y z dwema synami Fedorom a Kononom dym odyn; czotyrnatcaty Epimach Chwetkowicz z bratom Łohwinom dym odyn; pietnatcaty Taras Uszakowicz dym odyn; szestnatcaty Lewon Klepcewicz dym odyn; semnatcaty Rodko z pasynkami z Trochimom a z Stepanom Miszkowiczy dym odyn. Seło Łotuszki: perwy Iwan Łotuszka z pietma synami dym odyn; wtory Jermak Łotuszka z . , . . . synami *) Andrejem dym odyn; trety Anton Jermakowicz Łotuszka dym odyn; czetwerty Rychlik Łotuszka dym odyn; piaty Omelian Łotuszczycz dym odyn. Seło Bubny: perwy Andrey Buben z pryimoiu Iwaszkom dym odyn; wtory Martyn Buben z dwema synami Kononom dym odyn; trety Motko Bubnowicz dym odyn; czetwerty Jacko Bubnowicz dym odyn; piaty Nahum Stepanowicz Szyiczyc dym odyn. . . . . Perwy Olchym Konoplanik z synom Mikitoju dym odyn; wtory Andrey Buben z dwema bratennikami dym odyn; trety Ołysey Plesun z synom Hryhoryiem dym odyn; czetwerty Andrey Plesum z brataniczom Daniłom dym odyn; piaty Fedor Lepeszka z czetyrma synami dym odyn; szosty Stelmach Hryszko Lepeszczyc dym odyn; semy Iwan Łyha z dwema synami dym odyn; osmy Martyn Kucel z synami dym odyn; dewiaty Jermoła Potiażycz dym odyn; desiaty Chilimon Lizunowicz dym odyn; odynatcaty Hryszko Łyzunowicz dym odyn; dwanatcaty Sidor Krebiuka dym odyn; trynatcaty Chwedcy Arascewicz dym odyn; czotyrnatcaty Wasil Aryscewicz dym odyn; pietnatcaty Ilko Łazarowicz dym odyn: szesnatcaty Hryszko Łoszak dym odyn; siemnatcaty Matwiey Łosiak dym odyn; osmnatcaty Hryszko Matiuk dym odyn; dewetnatcaty Jermak Rusakowicz otczyc dym odyn; dwatcaty Stepan Olisiejewicz Plesunowicz dym odyn. Posedency: perwy Pauluk Rożycz dym odyn; wtory Martyn Rożyc dym odyn; trety Hryszko Wołyniec z synom Andrejem dymy dwa. Melnik Ihnat Kloczko z synami dym odyn. Czelad dwornaja: perwy Stanisław Kulesz czobotar, kotoroho wolnym uczyniła, okrom detey Kaspora y Tomka, dym odyn; wtory Jakow Mosarec, kotorohom wolnym uczynila, okrom detey Pauluka dym odyn: trety Denis Korolewicz mieszkajet ną ohorodie dym odyn; czetwerty Jacuk Rabuszka dym odyn; piaty Ahrenia z Chwedkom synom pastuchom dym odyn. Skomorochowe: perwy Kaspor Skomoroch dym odyn; wtory Matey Skomoroch dym odyn; trety Martyn Skomoroch dym odyn; czetwerty Jakow Popowicz na ohorodie sedyt dym odyn. A hranica toho imienia Krayskoho, to iest hde puszczy y lesy y w nich łowy wsiakije y inszyie pożytki sut wodłuch starodawnych znakow pewnych społnaja z Suszkowom, poczawszy od sutok, hde reczka Rekta u reku Dwinosu upała, a od toho mestca reczkoju Rektoju . . . aż do Biełoje Zawoni, a od Biełoj Zawoni iduczy puszczoju aż u ruczay nazywajemy Meznik, a od Meznika u bołoto, nazywaiemoje Ko-

---

*) Тоже.

niuszczewo, a od toho bołota Koniuszczewa aż u Stryi rubeż, a od toho Stryi rubeża idet tym ruczajem do nowiny poddanoho mojeho na imia Fedora Łapeszki; a po druhoy storonie puszczy hranica poczynajetsia ot tychże sutok, hde reczka Rekta upała u reku Dwynosu, ottul unis iduczy rekju Dwinosoju aż do sutok reki Welyi, hde Dwynosa z rekoju Wełeju schodyt, a od ustia Wełeju rekoju iduczy unis, aż do reczki Kobylanki, a tam poczynajetsia puszcza spolnaja Charkowskaja z uczastnikami mojmi . . . . tojuż rekoju Weleju unis, aż do perewozu Mkhowoho, a od perewozu Mikhowoho unis rekoju Weleju iduczy do Wysokoho Berehu. A tak ja Jadwiha Jurewna Nosiłowskaja pry postupowaniu toho imienia Krayskoho zo wsim, iako sie tut wyszey pomeniło y czoho iestliby nie dołożono albo ne pomeneno, na to jesmy y ses regestr do ruk synu mojemu panu Janu Ostyku oddała pod peczatoju mojeju y pod peczatiu toho woznoho, kotory toje imenie od mene wodłuch seho regestru ieho miłosty panu Janu Ostyku zawodył y podał Dmitra Andrejewicza Pożaryskoho y pod peczatmi szlachty ludey dobrych, kotoroje pry tom byli y z podpisom ruk ich kotoryje pisat umieli: pana Protasa Stanisławowicza Czarnoruckoho, a p-a Woytycha Kamieńskoho. Pisan u Kraysku roku od Narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot dewetdesiatoho, mesiecza Nojebra wtoroho dnia. U tego inwentarza Krayskiego przy czterech pieczęciach na kustodyi podpisy ichmosc panow pieczętarzow, a na drugiey stronicy suscepta aktykacyi onego y poniey podpis W. podstarosciego w te słowa (LSLSLSLS.) Za oczewistoju prozboju iey miłosty pani Jadwihi Nosiłowskoy peczat pryłożył y rukoju własnoju podpisał Protas Stanisławowicz Czornorucki. Za oczewistą prozbą jeymosci paniey Jadwigi Nosiłowskiey, wojewodzianki Witebskiey, ja Woyciech Kamienski przy pieczęci swey ręką swą podpisał. Roku dewetdesiatoho, mesieca Nojebra piatoho dnia tot inwentar był pokładan czerez woznoho Menskoho Dmitra Pożaryskoho peredo mnoju Janem Petraszkiewiczom, podstarostym Menskim. Jan Petraszkiewicz, podstarosty Menski. Ktory to inwentarz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest w xięgi grodzkie wieczyste woiewodztwa Minskiego przyięty y wpisany. Jan Wołodkowicz grod. Min. pisarz. Connotat. Bogusław Boharewicz grdzki Wa Min. Regent.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1784—годъ, № 11811, л. 451 - 457.

№ 101—1591 г. Мая 9 дня.

Фундушъ Кочеранской церкви, Бобруйскаго староства.

Akt listu funduszowego na cerkiew Koczeranską oznaczaiącego.

Roku tysiąc siedmsett osmdziesiątt dziewiątego, miesiąca augusta pierwszego dnia.

Przed aktami ziemskiemi pttu Rzgo stanowszy osobiscie wozny I. K. msci wttwa Minskiego Dyonizy Kalkiewicz list na fundusz cerkwi Koczeranskiey służący ad acta podał, ktorego wyrazy są takowe. Wypis z knih Czernihowskich eparcetiy metropolitanskiey I. W. jeho miłosty Sawastyana Ypatia Patyeja, archimandryty Czernihowskoho, archiebiskopa metropolij po prawe swieszczennom Iwanu Sielawie kazał wypisat list ieho miłosty korolewskoy nadany na cerkow pod chramem Swiatytela Nikołaja w pttcie Rzeczyc., wołosty Bobruy., pry siele Koczeran słowo do słowa niepremienno.

Roku tysiacznoho piatsotnoho dewedziasiatoho perweho. Bił nam czołom I. W. Petro Tryzna, woiewoda Parnawski a starosta słobod naszych Bobruyskich, okazuiuczy karpu predkow naszych, koroley

polskich, za czestnym mużem Hawryłoju Kostkoju, chotiaczemu byty iereom pry cerkwi seła Koczeran pokładał nam prozbu swoju, abysmy iemu listom naszym potwerdyli.

Zygmunt Treti, z Bożey łaski korol Polski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Kurlanski, Inflanski, Sewerski, Szwecki y kniaz Wieliki Litowski. Na prozbu I. W. Petra Tryzny y na czestnosć muża Hawryły Kostki hodnomu byty iereiem w słobodach naszych starosty Bobruy za rykoju Berezynoiu pry siele Koczeran wo chrami swiatytela Nikołaja dopuszczaju byty popom y po nim nastupnikom iecho, to k mołeniu Bożemu za nas y reczy pttey, wruczajem hrunty do tohoż chrama nadannyie prodkow naszych korołey ich miłosty obrubkom wołok dwie morg odyn y szachow sto piadesiat try y sienożaty morhow szesdesiat odyn y szahow dwiescie osmdziesiat czotyry pry hruntach siła Koczeran y pry siele urożonoho szlachtycza Iwana Miszkowskoho, podstarosty Rohaczewskoho sym naszym listom prywileynom potwerżaiem wolnosci popom od poczatku wery swiatoy prawosławney uniackoy za mołenia ich nadajem wolnemi byty bez wsiakoy nahorody nam y starostom naszym wo młynach moloty za toie denh, any zierna nikomu ne dawaty, wo rykach y ozierach ryby łowity, bobry honity, w lesach zwierey bity y łowity wolnosty dajem na swoju potrebu, a ne predaży torhom od sych por od nas y starostw naszych popy trudnymi byt nie mohutt, tokmo samomu Prowaswiaszczennomu archiebiskopu metropolity poruczaiem do chrama wyzsze pisannoho hodnych prezentowaty y prezbiterami utwierżdaty, w czom poruczywszy honomu ieho mołeniu sym listom y peczatu naszeju utwierżdaiem. Hodu tysiacznoho piatsotnoho dewiadziasiatoho perwoho, mesieca Maja dewiatoho dnia. Dan w Warszawie. U tego wypisu listu funduszowego podpis ręki podkanclerzego temi wyraża się słowy: Mikołay Radziwił podkanclerzy W. W X. Lttgo. Takowy list funduszowy za podanie onego iest do xiąg ziem. pttu Rzego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Рѣчицкаго земскаго суда за 1789 годъ, № 13612, л. 229 (233).

№ 102—1592 г. Мая 25 дня.

Фундушъ Пятницкой ц. въ с. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno Domini 1759-no.

Extractus oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti erectionem ecclesiae Gnoynensis, ex actis Brestensibus emanatam, cum appositione sigilli ejusdem castri, per eundem ex graeco originali in idioma polonicum explicatam, de tenore verborum sequenti. Wypis y knych spraw duchownych kapituły Berestyckoy. Lita od Narożenia Syna Bożoho tysiaszcza szescsot desiatoho, miesiaca Nowembryia szostoho dnia. Na wradi duchownym kapituły Berestckoy, peredo mnoiu Teodosim yhumenom monastera Rożdestwenskoho, protopopoiu Berestyckim, postanowiwszysia oczywisto czestny otec Trofimy Werbicki, presbiter cerkwi Hnoienskoy założenia Swiatoy Przepodobnoy Piatnicy, pokładał y ku aktykowaniu do knych kapytułnych Berestynskich podał fundusz od wiel. jeho miłosty pana Jarosza Nemiry z Ostromeczyna, łowczoho jeho krolewskiey mosty zemli Podla(s)koy, jemuż samomu przedrzeczonemu

otcu Werbickomu, prezbiterowi Hnoienskomu cerkwi Hnoienskoy na rzecz menowite w tym samym funduszu opisanuiu y dołożonuju dannych y należacych, żełajuczy mene protopopy, aby ten fundusz był ku aktykowaniu pryniat y do knych duchownych kapytułnych Berestynskich upisan; wo czem ja protopopa widzący recz y zadania czestnaho otca Hnoinskoho słusznoie, toy fundusz ku aktykowaniu przyiąwszy, do knych duchownych kapytulnych Berestyckich upisat weliłem, kotory wpisuiący tak się w sobie maiet.

Ja Jarosz Niemiera z Ostromeczyna, łowczy jeho krolewskoi miłosty zemle Podlaskoy, oznaymuiu tym moim listom niniisznymi czasy y na potom buduczyie, iż w maiętnosty moiey nazwanoy sele Hnoyne cerkow założenia swiatoiey Piatnicey od prodkow naszych jest zbudowana y fundowana, nadajemy tak grontow jako y desiatynoju, proto y ja chotiaczy, aby chwała Bożaia w toy cerkwy swiatoy wiecznymi czasy nie ustawała, a za nas samych y prodkow naszych tak żywo buduczych, jako y z toho switoju doczestnostiu pożegnawszy se Pana Boha proszono, za poddanych naszych y uwes lud chrestyianski molby czynieno, za czołom bytyjem y prozboju swieszczenika mojoho teperyszneho nazwanoho otca Trofymyja Wierbyckoho, pry toiey moiey cerkwy za prezbytera buduczoho, wodłuh prozby y czołobytyia jeho, chotiaczy to wiecznymy czasy mity o wazaczy (uważajuczy) recz słusznuju y prystoynuiu y zachowujuczy toho swieszczennyka wedle prozby joho, sym listom moim ku toy cerkwy moiey Hnoienskoy tuju desiatynu, od prodkow naszych na cerkow Hnojenskuju z dawnych czasow nadanuju, z koždoy wołoki po kopie zboża ozimoho od poddanych naszych, naprod z seła Hnoyna, hde cerkow jest, z druhoho nazwanoho Niwic, z tretieho nazwanoho Wolki, z kotorych to seł troch od poddanych naszych wyż mienowanny swieszczenik y po nym buduczyie nastupcy jeho swieszczenicy w toy cerkwy Bohu służaczyie majut tuju desiatynu braty y spokoyne oney wiecznymi czasy zażywaty, bez żadnoiey pereszkody y turbacyi tak od nas samych, jako y od potomkow y derżawcow toiey maietnosty naszoiey, kotoru ja wodłuch nadania predkow naszych ku toy cerkwi Hnoienskoy swiatoiey Piatnycy nadaney sym listom moim wicznymy czasy zterżaiu, kotoroi to desiatyny ja sam ani żaden z potomkow moich y derżawcow majetnosty toiey Hnoienskoy odeymowaty y żadnoiey perezskody w wybieraniu y używaniu onoiey tak swieszczennikowi teperysznomu, jako y po nym buduczym czynity nemajut wicznymi czasy pod zakładom winy na kożdoho takowoho, kotory by mił sey list moy dany w czymkolwiek naruszyty y tuju desiatynu od toiey cerkwy jakim kolwiek sposobom oddality, petysot hrywen na urad zemle miesta jeho korolewskoy mosty Mielnickoy, y po zapłaczeniu toiey winy y na potomnoie czasy w spokoynym derżaniu y wżywaniu toiey desiatyny cerkownoy, w tom listy manowannoy, czasy wicznymi neporuszne zachowany byty maiut. Y na to jesmy tomu swieszczennikowi moiomu y nastupcom joho po nym buduczym daiu sey moy list pod mojoju peczatiu y podpisom ruki moiey własnoy. Pisan w Hnoynie roku od Narożenia Syna Bożoho 1592, mesiaca 25 Maja. U toho funduszu pry peczaty podpis ruky tymy słowy: Jarosz Niemiera z Ostromęczyna łowczy Podlaski własną ręką. Kotory ze to fundusz do aktu podany y do knych duchownych kapitulnych Berestyckich jest pryiat y upisan, z kotorych y sey extrakt w Bozi welebnomu otcu Dimitryiu Werbickomu prezbit cerkwi Hnoienskoy w roku ninieyszom 1648 mca Apryla szostohonadciat dnia pod peczatiu kapitulnoju y podpisom ruki mene protopopy y pisara naszoho kapitulnoho jest wydan. Pisan w Berestiu. Petr Rohoznicky (?) Protopopa Berestycki własnoju rukoju. Johan Troczenie presbit. Bohusłow pisar kapit. Berest. własnoju rukoju.

Post cujus extractus in acta praesentia ingrossatus, originale idem offerens rursus ad se recepit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1755—1760 годы № 10983, л. 501. об.

№ 103—1592 г. Іюня 10 дня.

Духовное завѣщаніе священника «на Лаши» Андрея Петровича.

Сознане и лист свещенника отца Андрѣя Петровича, ерея на Лаши, сыном его учтивымъ Северину, Федору а Григорю Анъдрѣевичомъ.

Року деветьдесятъ второго, мсца июня дванадцатого дня.

Перед нами, врадниками судовыми земскими повѣту Городенского, Львом Михайловичом Сапѣгою судею, Геронимом Григоревичом Воловичом подсудкомъ а Андреем Котовичом писаромъ, на местъцу судовом ставши очевисто Андрей Петрович, свещенникъ з Лаши, оповедал и сам устъне вызнал листъ свой властъный, даровный, даный сыномъ его Северину, Федору а Григорю Андреевичом, на котором листе вся справа шырей описана и доложона естъ и просил свещенникъ Лаский, абы тот листъ от него сознаный до книг земскихъ уписан был, который сло(во) у слово такъ се в собѣ маетъ:

Я Андрей Петрович, свещенникъ з Лаши заложеня церкви светого Миколы, сознаваю сам на собе симъ моимъ листомъ доброволным описомъ, будучы мне в летех зошлых старих, а хотячы за живота моего и розмыслу доброго дети мое, которыемъ з учтивою малжонкою моею Альжбетою Олишъковною сплодилъ, то естъ Северин, Федор а Григорей поровнане межи ними и другими детьми моими учынити и на пришлый час в покою их тымъ листомъ вароватии успокоити, што ся дотычет трох дочокъ моихъ Окъсини, Настаси а Ганны, тые я з волею и ми(ло)сердья Божего от колконадцати летъ в стан малженский за учъстивых людей земян его королевское млсти выдал и посаги имъ водлуг можности моей отъдалъ и досыть имъ дочкамъ моимъ и зятемъ учынил; не мають оные дочки мое по животе моемъ у братьи своей в помененыхъ сынов моих никоторих маетностей поисковати, але што кольвекъ в дому моемъ на Лаши маетностей моих рухомых власного набытя моего с тою учстивою малжонкою моею зошлою Альжбетою за летъ з молодости моей набыли есмо, тую всю маетность мою от мала до велика, не заставуючы ся памъней никому иншому по собе, отдаляючы ее от всих других детей, от близких кревных, повинных моих, одно тым тром сыномъ моимъ Северину, Федору а Григорю з учстивою малжонкою сплоэконым, с хути и доброе воли моее записую, то естъ домъ з будованемъ всякимъ, шаты, серебро, злото, цын, медь, кони, быдло рогатое и нерогатое, спраты домовые, збоже всякое молочоное и немолочоное и на поли засеяное—мають тую всю маетъность мою тые сынове мои по животе моемъ, яко властъность свою, възявши в моцъ свою и тым шафовати водлуг воли и уподобаня своего, яко сами розумеючы. И на том дал им тотъ листъ мой. Их млстъ пан Рафал Заневский, пан Якубъ Кгромацъкий, пан Криштофъ Ножевский, земяне повѣту Городенского, печати свое приложити рачыли и руки свое подписали. Писан на Лаши лѣта от нароженя Исус Христа Сына Божего тисеча пятьсотъ деветьдесятъ второго, мсца июня десятого дня. У того листу печатей притисненых чотыри, а подпис рукъ также чотыри писмом рускимъ и полскимъ тыми словы: Андрей Петрович свещенникъ з Лаши рукою власною подписал. За прозбою ойца Андрея Лаского печать приложилъ и руку подпи-

сал Рафал Заневский. Jakub Gromacki ręką swą. Za prozbą oyca Andrzeia Laskiego pieczęc przyłożył y ręke podpisał Krisztof Nożewski. Который листъ до книг земских ест.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1592—1593 годы. № 6794, л. 131.

№ 104—1592 г. Сентября 10 дня.

Фундушъ церкви въ с. Свержнѣ.

Aktykacya funduszu od I. O. X. Mikołaia Krzystofa Radziwiła, marszałka W. X. L. na cerkiew Swierzensko I. X. Piotrowiczowi, parochowi Swierzew. wydanego.

Roku tysiąc siedmsett dziewięndziesiątt szostego, msca Marca trzydziestego dnia novi stili.

Przed aktami ziem. w. Nowogr. stawaiąc osobiscie w Bogu przewielebny I. X. Ignacy Szymkiewicz, rektor klasztoru Swierzan. zakonu S. B. W. fundusz od I. O. X. Imsci Mikoła Krzystofa Radziwiła, marszałka naywyszszego W. X. Litgo, imsci X. Romanowi Piotrowiczowi, parohowi Swierzen. uniackiemi wydany y służący do akt podał, ktory przyimuiąc do xiąg tak się w sobie ma.

Mikołay Krzystof Radziwił, xiąże na Ołynie y Nesweżu, marszałek naywyzszy welikoho kniastwa Litow. Oznaymuiem sim listom naszym, iż my kotoryie wołoki zemli pasznoi y gruntu w Swierznie leżaczoho wołok dwie, a w Zołoziu tretiaia, z morgami, z placami, zkuplonymi na cerkiew Swierzenskuiu od reki Niemniey, aż pod cerkwu wperaiuczymy, z horodami, z sianożatiami y z rożnymi proropkami dali iesmo na Bohomolie y wieczne fundowali podłuh swiatobiwoy pamiati xiążęci p. ieho miłosty prewelebnemu otcu Romanowi Petrowiczu, prezwiterowi uniatczkomu Swierzenskoho, we troch politkach gruntu naszoho zemli y mieży wyrezanymi, iako w osobliwym liste naszym opisanymi, kotory to grunt y placy skuplonyie podali iesmo y weczystymi czasy opisalismo, aż do żywotia ieho y sukcessorom nastaiuszczym, a że prewielebny otec Roman Petrowicz ponosiw nam prozbu swoiu, yz na tym miescu słusznoho wyżywienia sobie y na usłuhi corkownyje mieti nie może, iakoż nam nekotoryie dali sprawu, tedy z dobroy woli y łaski naszoy pozwalaiem onemu w każdym roku razy czotery sycenia miodow po deset mednic, a wosk od teho medu na postawnuiu swieczku maiet dawati do cerkwi. Y to też onemu dokładaiemy dla lepszoho wyżywenia pozwolaiem mływo we młynie naszym Swierzenskom bez żadnoho mereczнoho datku, a sweszczenik pomie(ne)ny a po nim sukcessorowie wiecznymi czasy maiut toho zażywaty pry otpra(wo)waniu w chwale Bożey liturhi swiatoy. Y na to dali iesmo sey list nasz w zamku Nieswisskom tysiecza piatsot dziewietdziesiat druhoho, miesca Sebra dziesiatoho dnia. U tego funduszu od I. O. X. imsci Mikołaia Krzystowa Radziwiła, xiążęcia na Ołynie, Nieswiżu, na grunta włok dwie y dalsze na cerkiew Swierzensko I. X. Romanowi Piotrowiczowi, na ten czas prezbiterowi ritus unii wydanego, podpis samego I. O. xiążęcia iegom. przy pieczęci herbowney na białey massie wycisnioney w te słowa: Mikołay Krzystof marszałek W. K. L. (L. S.) Ktory przywiley po podaniu przez wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziem. W. Now. przyięty y pisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1796 годъ, № 12832, л. 250.

№ 105—1593 г. Іюля 10 дня.

Инвентарь мѣстечка и им. Крайскъ Мин. воев. съ данными о русской церкви въ семъ мѣстечкѣ.

Року тисеча пятьсотъ деветдесят третего, мсца июля двадцат первого дня.

На вряде гсдрскомъ кгродском в замку Менском, передо мною Данилемъ Бобровскимъ, будучы мне зоставленому на местцу урядовомъ у Менску от пана моего, пана Езофа Винка, подстаростего Менского, ставшы очивисто возный повету Менъского Войтех Станиславович Кгезкгайло, положивши квит и инвентар под печатю своею и под печатми людей добрих, нижей тут писаных, очевисто тот квит и инвентар признал и до книгъ кгродских Менских тот квит и инвентар уписати дал, который квит слово въ слово такъ се в собе маеть:

Я Войтех Станиславовичъ Кгезкгайло, возный повету Менского, ознаймую тым моим квитом, иж будучи мне от его млсти пана Яна Григоревича Остика взятому для пригледанья, яко велможный пан, его млсть пан Миколай Нарушович, каштелян Жомоитский, староста Упъполский, Пенянский и Купишский и малжонка его мл. ее мл. кнежна Маруша Збаражская через служебника своего пна Езва Кгримзу водле листу своего вечистого продажного, его млсти пану Яну Остику даного, имене свое, называемое Крайско, лежачое в повете Менском, в моц и в спокойное держанье подавали и поступовали на вечность, а такъ я возный, кгдым зъ его млстью паном Яном Григоревичом Остиком до того двора Крайского, в повете Менском лежачого, в року тепер идучом от нарожения Сына Божого тисеча пятсот деветдесят третего, мсца июля десятого дня, маючи при собе сторону людей добрых, двух шляхтичов, пана Протаса Чарноруцкого а пана Павла Брезовского, приехал, тогды его млсть пан Жомоитский и малжонка его млсти через служебника своего пна Езва Кгримзу тое именье Крайскъ, яко двор самый з будованьем дворным, дворецким и гуменным, збожемъ на полю засееным, так з житом, яко и ярим збожем, з огороды овощовыми и с погноями, з кгрунты пашными дворными, з сеножатми мурожными и болотными, лежачими над рекою Велею и Кобыленкою, з млынами, сажовками и з мещаны в местечку Крайском и з их селидьбами и кгрунтами ку ним прислухаючими, зъ земяны, бояры, поддаными и з огородниками отчизными и прихожими, зъ их кгрунтами пашными и не пашными, зъ сеножатми теж их мурожными и болотными и со всими их повинностями и службами, ку тому двору належачими, и с пустовщизнами, з боры, лесы, гаи, зъ зарослями, с пущою, з луги хмелевыми, з гоны бобровыми, з ловы зверинными и пташыми и со всимъ тым, яко се тое имене Крайское само в собе, в границах, в обыходех, в шырокостях и в пожитках своих з давных часов мело и тепер маеть, заведшы, межы и границы оказавши и все меновите на инвентар по достатку списавшы, яко будоване дворное, дворецкое и гуменное и пашню дворную, так меновите мещане, бояре, подданые и огородники, тот служебникъ его млсти пна Жомоитского и малжонки его млсти пан Езва Кгримза под печатю своею и с подписом руки своее и под печатю мене возного и теж под печатми и с подписом рук людей добрых, шляхты звышъ меневых, его млсти пану Яну Остику, чинечи досыт записови его млсти пана Миколая Нарушовича, кашталяна Жомойтского и малжонки его мл. кнежны Марушы Збаражское, его мл. пану Яну Остику на то даного, в моц и в спокойное держанье вечистое подал и поступил, а его млсть пан Ян Остикъ, ушедши в держанье вечистое и вземшы в моц свою тое имене Крайское со всим водле инвентару, мною возным и

стороною людми добрыми, шляхтою звышъ мененою, оповедал. У того квиту печатей притисненых три и инвентар, уписуючи до книгъ, слово в слово такъ се в собе маеть:

Лета от нароженья Сына Божего тисеча пятсот деветдесят третего, мсца июля десятого дня. У инвентар списаня двора именя Крайского, в повете Менскомъ лежачого, который двор именье Крайское со всим, яко двор Крайский з будованьемъ дворным, дворецкимъ и гуменным, збожемъ на поли засееным, так з житом, яко и ярым збожемъ, з огороды овощовыми и с погноями, з кгрунты пашни дворное, з сеножатми мурожными и болотными, лежачими над рекою Велею и Кобыленкою, з млынами, сажавками и з мещаны в местечку Крайском, зъ их селидбами и кгрунтами ку ним прислухаючими, зъ земяны, бояры, поддаными, з огородниками отчизными и прихожими, зъ их кгрунтами пашными и не пашными, з сеножатми теж их мурожными и болотными и со всими их повинностями и службами, ку тому двору належачими, с пустовщинами, з боры, з лясы, гаи, зарослями, с пущою, з луги хмелевыми, з гоны бобровыми и з ловы зверинными и пташими и со всим тым, яко се тое именье Крайское само в собе, в границах, в обыходех, в широкостях и в пожитках своих з давных часовъ мело и теперь маеть, велможный пан, его млсть пан Миколай Нарушовичъ, каштелян Жомоитский, староста Ушъполский, Пенянский и Купишский и малжонка его млсти ее млсть княжна Маруша Збаражская, водле листу своего вечистого продажного его млсти пану Яну Григоревичу Остику через мене, служебника своего Езуе Кгримзу, в моц и в держанье спокойное вечистое за зуполною моцю их млсти через возного поветового Войтеха Кгезкгайла и сторону людей добрых, двух шляхтичовъ, пана Протаса Чарноруцкого а пана Павла Брезанского, земян гедрских повету Менского подал. завел и поступил. На первей будованье двора Крайского дворецкого и гуменного и што колвек в нем ест, то естъ меновите: Уехавшы у двор Крайский, от ворот по левой стороне пекарня з сенми, а напротив ее истобъка, далей идучы от тое пекарни дом при земли низкий, драницами побитый, в которомъ дому светлицы напротивко собе две з сенми и комора с одное светлицы, в тых светлицах печы поливаных две, двери и окна на завесох железных; далей идучы от того дому домокъ малый, драницами покритый, в котором домку на противко собе светлиц две з сенми, в тых светлочках окна на завесах железных; подле того домку пивница, а над тою пивницою свиренокъ, драницами критый; подле тое пивницы ворота до ставу, а подле тых ворот вкругъ идучы стайня великая; подле тое стайни стаенка невеликая; от тое стаенки далей идучы вкругъ свирны чотыри, в них двери и защепки железные; отъ тых свирновъ светлочка малая з сенми, а напротивко ей комора, а за тымъ двором над ставом кухня, а с кухни истобка. Будованье дворецкое. В нем пекарня з сенми, свиренок малый один, сырница одна, в оборе хлевовъ для быдла чотыри. Будоване гуменное: пуня для молоченья збожа з осетю, одрина одна; при том гумне огород овощовый з пожитками в нем, с капустою, с цыбулею и з ынщими яринами огородными засееными; под тым двором ставъ на речце Крайщанце спустошалый и мелница спустошала, сажовка теж подле того двора спустошала. Пашня того двора. Першое поле на Чорномъ ручи под Бобрами, на нем жита засееного на рокъ теперешний деветвесят третий бочокъ тридцать сем. Другое поле там же на Черномъ Ручи под Хожаями, ярим збожемъ засеенос и на некоторых пустовщинох тут нижей описаных посеенос ярицы бочокъ петнадцать, пшеницы бочокъ полпеты, ечменю бочок полдванасты, горо-

ху бочокъ две, овса бочокъ сорокъ девет, гречихи бочок тринадцать ильну пол бочки. Третее поле на Липневщине, под Лабатами, попар на рок теперешний деветдесят третий. За тым двором огородники: Павел Пилипович з жоною, сынов в него чотыри: Иван, Мартин, Совостей, Семен; Миколай Ткачевич з жоною; Адам Ткачевичъ з жоною и з сыном Романом; Андрей Кахничичъ з жоною и при нем зять Якубъ з жоною; Томъко Кахничич з жоною, при нем сын Павлюк. Мещане местечка Крайского: Тришко Ивановичъ войтъ з жоною и з сыномъ Яном; Амброс Тупцичъ з жоною, при нем сыны Андрей а Иванъ; Гришко Кахничич з жоною, при нем сынъ Павел; Степанъ Савичъ з жоною, при нем сыны: Гришко, Яков, Остапъко; Стас Кахничичъ з жоною, при нем сыны Янъ а Матей; Миколай, Акусть з жоною; Иванъ Савичъ з жоною, з сыном Левоном; Якубъ Мартиновичъ з жоною; Иванъ Якубовичъ з жоною, при нем сын Левон; Мартинъ Васковичъ з жоною, при нем сынъ Андрей; Гришко Ринда з жоною, при нем сынъ Гаврило; Сава Ивановичъ з жоною; Матей Кахничичъ з жоною, при нем сын Лаврин. В том же местечку Крайском пустовщины Павлюковщина, Трохимовщина. При томъ местечку Крайском церковъ руска, попъ при той церкви, звон, клепадло, кгрунты ку той церкви належачие зынъшими паны участники, в которой церкви и в кгрунтех третяя част. Бояре того именья Крайского: Петръ Головня конь один, Яско а Роман Жоровичи конь один, Мартин и Давыд, а Петръ Филиповичи кон один, Мартинъ а Васко Ивковичи кон один, Максим Волынец, а Мартинъ Белович, а Ивашко Пилипович конь один, Павел, Матыс Ждан, Мартин, Петръ, Ян, Езуф Олковичи конь одинъ. Подданые ку тому двору тяглые. Напрод в селе Тюнки, служебъ в немъ полторы: Матей Тюнковичъ з жоною, при нем сын Юрко, а зят при нем теж Юрко з жоною, Стас Тюнкович з жоною, при нем сын Роман а Иван, Михалко Тюнковичъ з жоною, при нем сыны Лукаш а Флериян, Наум Иванович з жоною, Сопрон Иванович з жоною, при нем сыны Павлюк а Яков, Ананья Мойсеевич з жоною, при нем сынъ Демянъ, Михалко Мойсеевичъ з жоною, а при нем сыны Гавърило а Левон. В селе Насовникох: Матей а Павлюкъ Ровкголовичи з жонами пол службы, а служба пусте Мацуковщина. В селе Терехох служебъ полторы: Грин Тереховичъ з жоною, при нем сын Кмита з жоною, з сыном Оксютою, Иванъ Гриневичъ з жоною, при немъ сын Павел, Федор Гриневичъ з жоною, при нем сыны Иванъ а Мартинъ; Матько Тереховичъ з жоною, при нем сын Кондрат з жоною и з сыномъ Иваном, Давыдъ Митковичъ з жоною, Игнат Парфенович з жоною — служба, Костюк Сысач з жоною, при нем сын Федор, Андрей Сысич з жоною, при нем сын Химон, Яков Передничъ з жоною, при нем сын Матфей—пол службы. В селе Прудниках служебъ две: Иван Комел з жоною, при нем сыны: Сава а Олхим а Семен, Михал; Ермолъ Прудниковичъ з жоною, при нем сыны: Омелян, Дымид, Роман, Семен—служба; Овхим Колос з жоною, при немъ сыны: Сава, Олхимъ а Семенъ; Митко Внучко з жоною—пол службы, а полслужбы пуста Семеновщина, которую тую пустошъ принял Грин Тереховичъ з сынми. В селе Хожаех служба и чверть: Матфей Бобровичъ з жоною, при нем сыны: Гришко, Кума, Степан, Ермолъ; Федко Громычич з жоною, з сыном Демидом; Трохим Пацуковичъ з жоною, при немъ сыны Гаврило а Григорей; Конон Комаевич з жоною, Гришко приймичъ Семеновое вдовы з жоною. В том же селе пустовщина чверть службы. В селе Чарноручи службы полтрети. Васюк Бобровичъ з жоною, при нем сыны: Гришко, Кузма, Степан, Ермол, а Корней прочъ пошол; Павлюкъ Боб-

ровичъ з жоною, при нем сыны: Яким, Деннс, Федор; Игнат Козорезовичъ з жонюю, при нем сыны Павлюк а Иван; Федор Колзунович з жоною, при нем сын Тарас—служба; Терешко Козорез з жоною, при нем сын Степан--чверть службы; в том же селе пустовщины: Колодчинска пустошъ полслужбы, Тимонковщина--чверть службы, Кривулковъщина--полслужбы,Колзуновщина-чверть службы. В селе Сморкове служба. Сопрон Михалевич з жоною; Иван Михалевич з жоною, при нем сынъ; Ивашко Михалевич з жоною, при нем сын; Матюк Климович з жоною, при нем сыны: Омелян Кондрат, Андрей--служба. Въ селе Дудичах полслужбы. Семен Олисимовичъ з жоною, сынъ Петръ з жоною. Тогож именья Крайского пустовщины у Гриневичах: Синяковщина--служба цала. Свиридовщина--полслужбы межи огородниками его млсти пана Остиковыми, которую тую полслужбы на цыншу взяли Андрей Кахничичъ а Ивашко Якубовичъ; Шпилковщина--служба цала в пусте, Беляпска служба в пусте. В селе Харковичах служебъ чотыры. Малей Хилимонович з жоною, при нем сынов Опанас з жоною, Андрей, Иванъ, Сава, Василь; Федор Хилимоновичъ з жоною, при нем сыны: Иван з жоною, Микула з жоною, Гришко, Опанасъ, Степанъ; Трохим Хилимоновичъ з жоною и брат его при нем, Игнат з жоною, при нем сыны: Андрей, Семен; Иля Олхимовичъ з жоною, з братом Борисом—служба; Курянъ Гринев з жоною, при нем сыны Иванъ а Федор; Иван Гриневичъ з жоною, при нем сыны: Ивашко, Онтон, Симонъ, Никипор; Кузма Гриневичъ з жоною, при нем сыны Иван а Сава; Артюх Нестеровичъ з жоною, при немъ сын Ермакъ; Ермакъ Мартинович з жоною, при нем сыны: Иван, Яков, Костюкъ; Федор Мартиновичъ з жоною, при нем сыны Иля а Яковъ—служба; Кузма Левоновичъ з жоною, при нем сынов Кондрат з жоною, сыны в него Хилимон а Никипор, Микула з жоною, Мартинъ з жоною; Матфей Малеевич з жоною, при нем сыны: Андрей, Васил, Кузма; Васюкъ Шаловиченин з жоною, пры нем сын Федор; Павлюкъ Олхимовичъ з жоною—служба; Климъ Хилимовичъ з жоною, при нем сыны Семен а Тарас; Тимон Гриневич з жоною, при нем сынъ Полуян; Левон Ползунъ з жоною, при нем сыны Конон а Мишко -полслужбы, а другая полслужбы впусте, которую держать на осаде Малей а Федор Хилимоновичи. При том селе Харковском пуща, называемая Харковская, до которое пущи уступъ панове Гуринове мають; а особливе лугъ хмелевый, лежачий над рекою Велею, почоншы от речки Кобыленки, аж до сеножати называемое Куциленки, до которого лугу, яко до хмелю, такъ и до дров не мает нихто уступу, кром сеножатей, которых здавна ужива панъ Гурин. Неподалеку тогожъ села Харковского на гостинцу Полоцком корчма, до которое корчмы пустовщина Пилатовщина, полслужбы, под которою корчмою ставъ на речце Кобыленце спустошалый. До которого сего инвентару, через мене Iозея Кгрымзу его млсти пану Яну Григоревичу Остику даного я звышъ речоный Iозея Кгримза печат свою подписал, а при печати моей возный звышъ мененый Войтех Кгезкгайло и сторона люди добрые, шляхта звыжъ теж писаные, пан Протас Чарноруцкий а Пан Павелъ Брезанский печати свое приложивши и руки свое подписат рачили. Писан року и дня вышей писаного. У того инвентару печатей приложоных чотыри и подпис рукъ тыми словы подписаны сут: Jezue Grimza ręką swą. Протас Станиславовичъ Чорноруцкий рука властная. Paweł Brzezansky ręką swą. Которое тое очевистое сознанье возного, квит и инвентар слово въ слово до книгъ справъ вечистых кгродских Менских записано естъ.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1593 годъ, № 11767, л. 292—294.

№ 106—1593 г. Іюля 19 дня.

Духовное завѣщаніе земянина Мартина Васильевича Садовскаго съ упоминаніемъ о церкви Св. Троицы въ с. Каменѣ

Року ҂аѳчг (1593), мсца сентебра тридцатого дня.

На враде гсдрьскомъ в замку Менском, передо мною Сымономъ Матеевичомъ, подстаростимъ Менскимъ, постановившысе очевисто мещанин места гсдрьского Менского пан Григорей Петрович, покладал и объявяючи оповедал тестаментъ небощыка з сего света смертью зошлого земянина гсдрьского повету Менского, пана Мартина Василевича Садовского, просечы, абы тот тестамент водле обычаю правного до книг кгродских Менских уписан был. Которого тестаменту я подстаростий огледавшы и припустившы то ку ведомости своей урадовой, до книгъ справ вечистыхъ кгродских уписать есми его росказал, якожъ тот тестамент, уписуючы в книги слово в слово спочатку аж до конца, так се в собе мает:

Во Име Боже стансе воля Твоя Светая Аминь. Я, Мартин Василевич Садовский, знаваю то, иж на свете человекови будучому ничого певнейшого не естъ, одно смерть, а непевного час и година смерти, а тот долгъ кождый грешный чоловек Пану Богу отдати повинен, про то и я, тот долгъ Пану Богу Всехмогущему отдаючы, будучы от Пана Бога обложною хоробою навежоный, розумеючы то, ижъ час жывота моего на семъ свете коротъкий, будучы еще при доброй памети, тот тестамент остаточное воли моее малжонце моей милой паней Катерине Василевне и сыну моему милому Богдану Мартиновичу Садовъскому зоставую. Ознаймую и чиню явно тымъ моим тестаментом кожъдому, кому бы того была потреба ведати албо чытаючы его слышати, нинешним и на потом будучымъ людемъ *) . . . первей кгды Панъ Богъ Всемогущый душу мою с теломъ моим грешным розлучыти рачыт, духа моего Пану Богу Тройцы . . . му отдаваю, а тело мое грешное ку похованью звыча . . . . ковъ повшехныхъ хрестиянскихъ в Каменю, в церкви заложен . . . . . тое Тройцы малжонъце моей милой паней Катерыне Василевне . . . . . моему Богдану поручаю. А ижъ бы межы родицами мои . . . паномъ отцомъ моимъ Василемъ Садовскимъ и матухною . . . . панею Томилою, братьею рожоною, кревными и повинными . . . . жоною моею и сыном моимъ Богданомъ, зятем моим паном . . . . Яновичом, малжонкою его, а дочкою моею, сестрою сына моего Раинкою Садовщанкою и другою дочкою моею а сестрою . . . . . Полонеею о всю маетность мою рухомую якимъ колвекъ . . . . именемъ названа быти может, не деелеси, тымъ тес(таментомъ) моимъ остаточное воли моее варую тое . . . . малжонка моя тело мое грешное мает полож. . . . . заложеня светое Тройцы по правой стороне, склепъ давшы уробить и звонъ за разомъ з маетности моее за десеть копъ грошей литовских купившы, по душы моей при церкви светое Тройцы ку поднесенью тела Христова завешон быти мает, то малжонка моя и сын мой Богдан неодменне мают учынити. За проводъ священнику Троецкому малжонъка моя маеть водлугъ налепъшого баченъя своего нагороду учынит. Село Коршаковичы, в повете Менскомъ лежачое, маючы я от славное памети небощыка его млсти пна Остафъя Василевича Тишкевича, кашталяна Смоленского, державцы Тинъского и Здитовского, водлугъ права его посполитого на вечность пущоное, тое село Коршаковичы продавшы, малжонка моя и сын мой

*) Края этого документа отъ сырости истлѣли и выкрошились.

Богданъ с тымъ правомъ, якомъ я самъ держал, тое сумы пнзей, што се торгомъ озмет, записую и отказую дочъце моей меншой Полонеи грошей литовскихъ копъ сто на посаг, а остаток тое сумы пнзей, што се зостанеть, то мають межы себе на ровные части поделит, яко малжонце моей пней Катерыне, сыну моему Богдану и Раинце дочце моей власной пней Юревой Яновича, а дочка моя Полонейка мает быти и мешкати при малжонце моей и сыну моем Богдане ажъ до отданя за помочю Божою в станъ светый малженский. Речи тежъ мои рухомые, мне належачые, тые вси сыну моему Богдану записую и отказую. А што се дотычет речей рухомыхъ, малъжонъки моее, ей належачые, золота, серебра, перел, клейнотов, тые вси мают быти при ней зоставлены, цынъ, медь и всякий спратъ домовый, быдло рогатое и нерогатое, жыто засееное и до гумъна зложоно и все, што бы се одно якимъ колвекъ назвискомъ помепило; до того двор мой в Каменю з будованьем, двор мой с пашнею, з людми оселыми, на што естъ особливые записы, якъ я самъ держалъ и ужывал и с того служыл водлугъ запису, при томъ всемъ малжонку мою помененую паню Катерыну Василевну и сына моего Богдана зоставую, даючи ей, малжонце моей помененой, во всемъ томъ домовъстве волный (шафу) нокъ и за записами дожывотное мешканье. Долъги тежъ, хто ми што винен, а звлаща застава, которая ест . . . брата моего заставлена пна Ивана Садовского у двадцати и пети копах грошей литовских и в двадцати семи грошах, то естъ меновите шубокъ две, одна лисами подшыта, музская, без колнера и кгузиков, чорнымъ сукномъ крытая, а другая волками подшытая, чорнымъ сукномъ поволочона . . . . . иков, з шнурами чорными, шубъка бобровая женская з кнафлями позлотистыми, ермякъ бурнатный з чирвона, сукня зеленая з оксамитомъ женская, перстенокъ золотый без каменя, запонка золотая до шапки, сыгнет золотый, выкупленый у пана Семена Голицкого у трох копах без петнадцати грошей—тая застава мает быти отдана, яко пнзи пан брат мой отдасть самую истизну; пан Федоръ брат мой на лист винен грошей литовскихъ копъ петнадцать—тые пнзи записую и отказую пану отцу и паней матце моей, который листъ мает быти ему отданъ на тот долгъ от малжонки моее и сына моего Богдана; на небощыку пану Яну Курошу грошей копъ двадцат и десеть бочокъ жыта позычоная, в том се мел зыстити пан Адам Володкович; у пана Гаврила Переделского грошей копъ пят, в том застава поес сребрьный позлотистый обручастый; у пна Остафья Сероты грошей коп шест и бочка жыта, на то застава ложокъ сребрных шест; у пна Сосновского грошей литовских копъ две; у пна Василя Заболоцкого на лист грошей литовских копъ семнадцат; у ей млсти пней Смоленской грошей литовских на лист копъ двадцат; у пна Миколая Зелпевского грошей копъ три и грошей дванадцат литовских; у поручника пна Семепа Голицкого за небощыка пна Федора Селецкого грошей копъ пят; у жыда Каменского Глебъка Герцыковича за мед пресный грошей копъ десет; у Степанка Грудеевича Каменского грошей копъ полторы; у князя Богдана Гора . . . вича Доманта грошей литовских копъ шест; у Омеляна Кут . . . чиковича грошей десет; у Федора Юды долгу давного грошей двадцат, а теперепшего грошей двадцать и бочку жыта; у Кузмы Новицкого боярына Каменского грошей осмъ . . . . чотыри и жыта бочокъ две; у пна Фрыдрыха Турси . . . жыта позычоного бочокъ три; на подданыхъ моихъ Ко . . . . вских грошей копъ тринадцат; даных угодою их млсти . . . Тишкевичом, воеводичом Берестейским, а особливе . . . вене речы пану Адамовичу грошей копъ две; на Арп . . . грошей копа—тые вси долги записую и от-

казую малжонце моей и сыну моему Богдану. То тежъ варую симъ тестаментом моимъ, еслибы вперед панъ Богъ на сына моего Богдана з воли своее светое смерть допустити рачил, тогъды . . . . . вся маетность моя, ему належачая, ни на . . . . . спасти пе мает, одно на малжонку мою пнею Катерину Василевну. А если бы тежъ на малжонку мою пан Богъ з воли своее светое вперед смерть допустити рачил, нижели на сына моего Богдана, тогды вся маетность от мала и до велика ни на кого иного спасти и прийти не мает, одно на сына мого Богдана, отдаляючи от того всего родичов моих, братью мою рожоную и всих близких кревных и повинных моих вечными часы. Выправа теж дочце моей Полонеи такъ за жывота малжонки моее, яко и сына моего Богдана, который бы се з них зостати мел, з дому и маетности моей по моемъ жывоте зосталой, окромъ помененой ста копъ грошей литовских от мене на семъ тестаменте моем описаной, мает быти учинена, на которую, если бы Пан Богъ з воли своее светое смерть допустити рачил, тогды и тая сто копъ грошей ей записаная ни на кого иного, одно на малжонку мою панею Катерину и сына моего Богдана прийти и спасти мает. Якож для обороны пречоной малжонце моей и сыну моему Богдану по жывоте моемъ уставляю опекунов их млсти велможного пна Миколая Озловецкого, старосту Снятынского и Чирвонокгродского и малжонку его млсти ее млсть панею Александру Василевича Тишкевичу ей млсть пнею Остафъевую Василевичовую, ... пнею Катерину Станиславовну Нарбутова, войского . . нского, пна Ивана Федоровича Быковского, а земянина гсдрьского повету Менского пна Григорья Богдановича Рагозу, и прошу для Пана Бога, абы их млсть з милостивое ласки своее а повинности хрестиянское пречоную малжонку мою и сына моего Богдана от кривдъ в милостивой обороне своей мети рачыли. И на то мъ дал пречоной малжонъце моей пней Катерине Василевне и сыну Богдану Мартиновичу Садовскому тот тестамент мой остаточное воли моее за печатью моею. А при справованью того тестаменту моего рачили быт их млсть панове приятели мои: урожоный пан Размус Ранчовской, земянин гсдрьский повету Менского, урожоный пан Якубъ Умецкий, а их млсть земяне гсдрьские повету Менского: пан Василей Заболоцкий, а пан Тихон Василь . . . . ый повету Менского, ихъ млсть того тестаменту моего (будучи) добре зведоми, за устною а очевистою прозбою моею печати свои до того тестаменту моего приложыт и руками своими писмомъ полскимъ и руским, ижем самъ не мог руки моее подписати, их млсть подписати рачыли. Писан в Каменю лета от нароженя сына Божего тисеча пятсот деветдесят третего, мсца июля деветнадцатого дня. У того тестаменту печатей притисненых пят, а подписи рукъ писмом полскимъ подписаны суть тыми словы: Za usną prozbo yego mscy pana Marczyna Sadowskiego Erezmus Renczowskij do tego testamentu pieczęcz pryłożyłem y ręką swą podopisałem. Za usną prozbą yego moscy pana Marczyna Sadowskiego ya Jakub Umeczky do tego testamentu pry peczęczy swey własną ręką podpisał. Za usną prozbą yego moszcy pana Marczina Sadowskiego ya Waszyliey Zabłoczky do tego testamentu pieczęcz . pryłożył y ręką swą podpisał. Который тестамент за объявенемъ и прозбою помененого пана Григорья Петровича до книг справъ вечистыхъ кгродских Менских ест уписанъ.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1593 годъ № 11767, л. 27—29.

№ 107—1593 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе земянина Юрія Качицкаго съ данными о церквахъ въ г. Рѣчицѣ и селѣ Лучинѣ.

Року ҂аф҃чг (1593), мсца Сентебра г҃ (3) дня.

На рокох теперешних судовых кгродских Менских, в сем року верху писаном мсца августа первого дня припалых и порадкомъ статутовымъ судовне отправованых, передо мною Андреемъ Миколаевичом Станкевичом, старостою Менскимъ, постановившисе очевисто у суду вовный повету Речицкого Василей Даниловичъ Рыпейский покладал и обявяючы оповедал тестанент небощика з сего света смертью зошлого земенина гдрского повету Речицкого, пана Юря Качицкого, просечы, абы тот тестамент водле обычаю правного до книгъ кгродских Менских уписанъ былъ, которого тестаменъту я староста огледавъши и припустившы то ку ведомости своей урядовой, до книгъ справъ вечистых кгродских уписать есми его росказал, который тестамент уписуючы в книги слово в слово такъ се в собе маеть:

Во Имя Отца, и Сына, и Светого Духа, Светая и Жывоначалныя Тройцы, станьсе ку вечной памети тое речы. Кгды все справы часомъ с памети людск е сплываютьи в забытье прыходять, а пре то я Юрей Качицкий, земянин гдрский повету Речицкого, будучы постреленый въ дворе пана суди земъского повету Речицкого, у пана Петра Зеньковича, в Поболове, от пана Михайла Солтана, писара земскаго Речицкого и от пана Войны Борысовича Сеножацкого, розумеючы то, иж подобно з светом ростатисе мушу ни от кого иного, толко от пана Михайла Солтана и от пана Войны Борисовича, вышей помененых, а будучи еще при добрей памети, ознаймую и чиню явно тот мой тестаменть, лежечи в дворе отца протопопы Рогачевского, при возномъ повету Речицкого при пану Думе Демяновичи и при шляхте людей учстивых, земянъ гдрских повету Речицкого, при пану Адаме Бортковичу, при пану Махайлу Личковичу Слободкю, при пану Венедыкте Богдановичу. Напервей душу свою поручаю у в опеку Господу Богу, а тело мое грешное панове швакгрове и сестри мои мають учстиве поховат у Лучине, подле храма светого Миколы, подле отца и матки моее и packметь по мне учинеть водлугъ обычаю хрестиянского; а поховавшы мене и по зепътью моемъ с того света мають панове швакгрове мои: его млсть панъ Алесандер Юдицкий, и пан Даниел Домацкий, и панъ Война Демяновичъ Дедковский и сестры мои милые правом прирожоным на тых забийцах моих, на пану Михайле Солтане, писару земскомъ и на Войне Борисовичу Сеножацкомъ искати головщины и на них правом доходить. А што ся тычеть именья моего Мазоловского, которое есми держалъ за датою и привилемъ его королевъское млсти по отцы моемъ вечностю, не маючы по собе потомъка ани брата, окром сестръ моих рожоных, такъ домъ и с поддаными, з маетностью рухомою и лежачою, с конми, з быдломъ и зо всим тым, што колвекъ в дому моем естъ, якимъ колвекъ именем названое, буд сребро и цын, мед, от мала и до велика, то все никому иному, толко сестрамъ моимъ милымъ их млсти усим сполечне поручаю: мають они межи собою на ровные части поделити, нихто никого не кривдечы, окром з статку мають они первей долгъ мой заплатити, а што ся останет, тым се мають делить, такъ тежъ слугам моим и челеди дворной, которые мне служили, слузе моему Миколаю жеребъца сивого, Криштофови слузе пять золотых, а жупан мой чирвоный одамашковый—то пани Семеновое сыну Василю—маеть собе выкупит у Войны Борисовича у трох копах, курта бурнатная,

дылея бурнатная, портки бурнатные—то томужъ Василю, пани Семеновое сыну пани Шымановой отдадуть; две копе грошей и две бочки жыта и перстенокъ золотый полтора золотого, поес пани Домагацкой у полукопъи, а особливе два панцеры, три шишаки—пану Домагацкому. А челеди, што кому умовлено, мають заплатит, Онтону Удани грошей десеть, а отцу духовному корову с телемъ мають дать, Якову Лавровичу волно посеять и пожат паренины на пять бочок на пришлое лѣто; а долгу винен пану Александру Юдицкому, подсудку Речицкому, десеть копъ грошей, а Яну Римковскому золотых полских тринадцать—то мають отдавати з маетности моее рухомое. А при том то тестаменте моем были люди зацные, то естъ духовникъ мой, священникъ Кузмо Демянский, Агей Федоровичъ, протопопа Рогачовский, а земяне гсдрские повету Речицкого панъ Адамъ Бортковичъ, а пан Михайло Матфеевичъ Слободский, а пан Бенедыктъ Богдановичъ, а возный гсдрский повету Речицкого Дума Демяновичъ Дедковский, до которого тестаменту моего я Юрей Качицкий, будучи вжо на смертелной постели от раны пострелелное з ручниц от пана Михайла Солтана, писара земъского Речицкого и от пана Войны Борисовича Сеножатского, зходечи з сего света с паметю доброю, при тых учстивых людех вышей помененых печат есми свою казал приложити, а не могучы вжо руки подписати, яко чоловекъ зболелый, хорый, их млсти очевисте просил есми о приложенье печатей и о подписи рукъ до того моего тестаменту, што их милост за прозбою моею очевистою а устною печати свои приложили и руки свои подписали. Писан на Взнозе року от нароженя сына Божого тисеча пятьсотъ деветдесять третего, мсца августа осмнадцатого дня. У того тестаменту печатей притисненых шесть, а подписи рук писмом руским подписаны тыми словы сут. За устною и очевистою прозбою сына моего духовного Юря Качицкого до того тестаменту я Агей Федоровичъ Кузмо Демянский протопопъ Рогачевский печат свою приложил и руку свою подписал. Я Венедиктъ Богдановичъ, яко печатар прошеный, печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Адамъ Бортковичъ печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Михайло Матфеевичъ Слободский печат свою приложилъ и руку свою подписалъ. Дума Демяновичъ возный повету Речицкого властною рукою. Который тестамент за обявеньемъ помененого возного есть до книгъ кгродских Менскихъ уписанъ.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1593 годъ, № 11767, л. 13—14.

№ 108—1594 г. Іюня 29 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Ипатія Бѣльскому Богоявленскому братству и королевское подтвержденіе ея.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sawka Hliwczyc, oppidanus Bielscensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, per sacram regiam maiestatem benigniter datum, manu eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum et sigillo minoris can-

cellariae regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Władysław Czwarty, z Bożey łaski krol polski, wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflandzkie, a Szwedski, Gotski, Wandalski dziedziczny krol, obrany wielki car Moskiewski. Oznaymuiemy tym listem naszem wszem wobecz y każdemu zosobna, komu to wiedzieć należy. Pokazany przed nami był na pargaminie po rusku pisany wielebnego Hypaciusza, Włodzimierskiego y Brzeskiego władyki, podpisem ręki iego własney y pieczęcią stwierdzony, cały y nienaruszoni y proszono nas, abysmy tenże list powagą naszą krolewską potwierdzić y zmocnić raczyli, ktorego te są słowa:

Волею Бжею и млтвами Пречистыя Его Матере. Мы, смиренный Ипатей, епископ Володимерский и Берестейский. Возвещаем всѣм блгочестивым православия и закона нашего стго греческого. Мовиша нам блгочестивые и хрстолюбивые панове граждане места господарского Бѣлского, сны в дху послушные епархии, блгословити се им от нашего смирения приняти чин братства церковного, блгословеного стѣйшим патриархом кир Іеремеем, даного по чину братства Лвовского и Виленского, и молиша нас помененые панове граждане, жебыс мы им, яко парохианомъ, церковъ нашое епископии в Бѣлску соборную всю стго Богоявления с пределами обѣма, то ест стго архангела Михаила и стых верховных апостол Петра и Павла, со всѣми сосудами церковными, книгами и всѣми речми до нее належачими, и при той церкви школу на томже пляцу церковном и зо всѣм будованем позволили мѣти, што мы епспъ, нарадившисе з духовенством, крылошани нашими и то добре усмотрѣвши к нам епископу и пастыру своему молением зѣло честно и бгоугодно панов мещан Белских, тую церков соборную Бгоявления Гня со всѣмъ тым, яко ся в собѣ мает, им мѣти позволили, в которой то их церкви братской нихто жадное перекашы чинити не мает, так я сам епископ, яко и по мнѣ будучые епископы и намѣстники наши, тое церкви протопопы, попы и всѣ причетники церковные, так теж и люде свѣтские и парафиане вси вѣчными часы, заховуючи во всемъ владзу их, а зверхност и блгословение наше пастырское. Также и порядки дховные и церкви Бжой потребные блгословляемъ и во всем соединяем сему вышей помененому братству единочестно и единомысльно и правовѣрно жити водлуг взаконения стое апостолское кафолическое сиреч соборное церкви матери нашое, седми соборы вселенскими утверженое, ничим неотлучно и послушно со смѣреномудрием в любви нелицемѣрной въ вся вѣки строити по обычаю реченного братства о Гдѣ всегда со любовию и кротостию собирающеся. Священников бгоугодных, честных, православных, не корчемных, откол же колвек бы трафитися могли, собѣ избирати. Дидаскалов же или учителей школных дѣтем своим и пришелцев убогих по чину школ приймати, болницу, шпитал убогих своих строити, церковное блголѣпие по силе своей честно украшати, собрание свое даной маетности от когож колвек бголюбца во влагалищи своем и шпиталными братскими праведно справовати и рядити мают, в напастех, бедах и в недузех братии своей сановным помагати и до гробу равночестно провожати, нищих по преставлении братии своей, сиротами же и вдовицами елико мощно пещися. А между братею своею кротостию и терпением нелицемѣрно правильно розсуждати; аще ли же в нѣкоей вещи недоумѣются, да испытают о сем испытнейшого разсуждения соборного епископъского и по увѣщанию правилом всѣм любовно смиритися. Аще кто от брати не будет жити и с братством во единомыслии, но противо мысля творити будет соблазну между братею и раздоры

внося и не престанет ли, таковового мы епспъ со разсуждением нашим да отлучим от общаго братства къ целомудрию, а в небытности нас намѣстник нашъ и з их сцеником да ижденут из церкви. И аще бы кто собѣ иного искал безчинного братства на уничижение сему стому братству, таковыи да не имѣют ни единоя власти во всем строении церковного братства, ибо Гь нашъ Іс. Хс. рече: иже нѣсть со Мною, на Мя ест, и иже не собирает со Мною, расточает. Сего ради от нашого смирения завещавается и во Стом Дусѣ повелевается быти братству сему неразрушно и неподвижно во вѣки, ниже от единаго *) по временем пришлым по нас обрѣтаемого епископа ниже от князей, панов или священников, или мирских людей под запрещением непрощеным и отлучением неразрешенным от светое восточное кафолическое Бжое церкви стго православия нашого греческого. И аще кто явится разоряя сия, яко соблазнител и разорител и злой творец и дияволу друг и враг Христов, да будет отлучен от Отца и Сна и Стго Дха и проклят и по смерти неразрѣшон и да имѣет клятву ҭӣі (318) стых отец иже в Никеи и прочих стых. Бгъ же всякия блгдти той да свершит вас, да утвердит, да укрепит сохраняяй от всякого вреда. Сего ради сие писание смирения нашого вам даем, утвержаючи вас блгочестно жити от нне и въ вѣчные роды, амин. Писан у Берестю от создания миру семое тисечи сто второго, а от воплощения Га Ба и Спса нашого Іс. Ха тисеча пятсот деветдесят четвертого, месеца Іюня двадцать девятого дня на день верховных апостол Петра и Павла. Которое писане наше печатю нашое епископскою привесистою утвердили есмо и руку свою подписали. Ипатей епископъ властною рукою.

My tedy, wygadzaiąc prosbie słuszney, wyżey napisany list we wszytkich iego punctach, articułach y conditiach, ile prawu pospolite-u nie przeciwny y w używaniu iego byli, potwierdzić y umocnić umyslilismy, iakoż tym listem naszym potwierdzamy y umacniamy. Na co dla lepszey wiary ręką naszą podpisalismy y pieczęć przycisnąć roskazalismy. Dan w Krakowie na seymie generalnym sczęsliwey koronacyey naszey dnia XXVIII, miesiąca Lute-o roku Panskiego MDCXXXIII, panowania krolestw naszych Polskie-o y Szwedskie-o pierwsze-o roku. Petrus Żeromski. Vladislaus Rex.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1626—1638 г., № 10936. л. 1606 на об. 1607—8.

Примѣчаніе. Документъ этотъ напечатанъ въ «Актахъ Западной Россіи» Т. IV, № 49. Стр. 69—71. Въ виду того, что изданіе это нынѣ представляется библіографическою рѣдкостію, комисія сочла нужнымъ перепечатать его.

*) отъ насъ

№ 109—1595 г. Марта 24 дня.

Заявленіе вознаго по дѣлу объ убійствѣ Анхима Гавриловича, сына священника Бѣльский Никольской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta Magna post dominicam Ramispalmarum proxima anno Domini 1595.

Ejusdem (Ministerialis Klesczelensis) relatio.

Uczczywy Decz Dubiczki, wozny koronny ziemie Bielskiey, o ktorem autentiku y przysiedze urzedowi iest wiadomo, maiącz przy sobie szlachetnego Walenthego Grądzkiego, zeznanie takie do xiąg grodzkiech Mielniczkich uczynił, isz we wtorek po niedzieli Kwiethney blisko przeszły, bedącz on wezwany od przyacziol nieboszczyka Anchima Hawryłowicza, popowicza Mikulinskiego, na powołanie meżoboycze Mikołaia Janowicz, ktory nieboszczyka

Anchima zabił, zamordował, z żywego marthwego uczynił, a gdy on powołanie uczynił y gdy Mikołay na smierć był wydan, thedy był przy them że szlachethny Chwiedor Telaticzki z wielią pomocnikami swemi, ktore on lepiey zna, chcząncz mężoboycze oddac na miasto, odpowiedał, pochwałki czynił mowiącz: *taka owaka rus, że nie thylko ieden, ale kilkadziesiąth pobiemy.* Gdy iedno kath cziął, oni zaras cziało nie wiedziec iesli żywe albo nieżywe porwali gwalthem, a gdy mieszczanie chczieli się dowiedzieć, iesli żyw, a thak pan Telaticzki dobywszy broni przes kilkanasczie za mieszczany gonił, chcząncz o smierć przyprawić, o czo tho wszysthko woznem oswiadczyli, o czem wozny y slachtha relaczią swą do xiąg uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1595—6 г. № 10874, л. 31, 32 об.

№ 110—1595 г. Іюля 27 дня.

Жалоба священника Дукорский церкви о наѣздѣ на его домъ, грабежѣ и побояхъ, причиненныхъ ему подданными им. Смиловицкаго.

Року ҂аѳче (1595), мсца июля трыдцатого дня.

Приходил до враду гедрьского кгродского замку Менского, до мене Яна Каспоровича Волъка, на тотъ час будучы мне на местцу зоставленому отъ его млсти пана Симона Матеевича, подстаростего Менъского, пана моего, Андрей Юревич, попъ Дукорский его милости пана Анъдрея Завишы на Бакъштах, жалуючы и оповедаючы тыми словы: ижъ дей в року тепер идучом тисеча пятьсотъ деветьдесятомъ пятомъ, мсца июля двадъцать семого дня, врадникъ его млсти пана Вецлава Шемета, кашъталяна Полоцкого, державъцы Ресенъского и Скерстомоньского, имени и двора его млсти Смиловицкого, лежачого у воеводъстве Менъскомъ, панъ Станиславъ Ложевъский, наславъшы моцно кгвалътомъ слугъ своих, а меновите Косинъского, а Леськовъского и некоторих помочников своих, которих имена их сам ведаеть, на домъ его Андрея Юревича, попа его млсти пана Андрея Завишы, Дукорского, в том имени Дукори, в части пана Завишыной, у воеводстве Менскомъ лежачый, того дей попа Дукорского тот врадникъ панъ Мложевский через помененых слуг своих и помочников, которых он знаеть, имена и прозвища их ведаеть, збил, змордовалъ и на тот час кгвалтовне, а безправне з пивницы, з дому его, две бочки меду кислого, в которих было ушатков меду одинадцать, кожъдый ушаток меду коштовал дей по копе грошей литовъских, побравшы, до двора его млсти пана Полоцкого Дукорского, который в дому Степана Масовки збудованъ, одпровадил, иншый мед сам тот Мложевъский попилъ, а иншый на грошы в том дворе вышынковати казал. Которые кгвалтовные знаки тотъ попъ возному воеводства Менского Ждану Сенницкому оказывал, который возный, тых кгвалтовных знаковъ огледавшы и прышодшы перед менеж Яна Волка, в сем же року деветьдесят пятом, мсца июля трыдцатого дня, пры квите своем очевисто сознал и квит того сознанья своего под печатью своею и под печатьми сторонними ку записаню до книгъ кгродских Менских подал писаный тыми словы: Я Ждань Сеньницкий, возный повету Менского, сознаваю то тым квитомъ моим, ижъ в року тепер идучом тисеча пятьсотъ деветьдесятъ пятомъ, мсца июля двадцать семого дня, будучы мне в справе отъца Анъдрея Юревича, пана Дукорского, его млсти пана Анъдрея Завишы на Бакштах, на огледане збитья того попа Ду-

корского и почыненье знаковъ кгвалтовныхъ, а такъ я возный, маючы на тот часъ пры собе стороною двух шляхтичовъ—пана Ждана Андреевича а пана Петра Михайловича, тогды за оказыванем того попа Дукоръского виделомъ на томъ Анъдрею Юревичу, попу Дукоръскомъ, на руце правой вышей локътя рану синевую битую; у дому его виделомъ у погребе впаки посеченые и двеspecial ры побитые. Которое тое збите свое тотъ Анъдрей Юръевичъ, попъ его млсти пана Анъдрея Завишы, Дукорский, менилъ собе быть сталое отъ слугъ врадника его млсти пана Венцлава Шемета, кашъталяна Полоцъкого, деръжавъцы Росенъского и Скирстомоньского, Смилинского, пана Станислава Млоѫевъского и многих помочниковъ его, которые за насланьемъ и росказаньемъ того врадника в року тепер идучом деветьдесятъ пятомъ, мсца июля двадцат семого дня кгвалътовне и безправне учынили. Которое оповедане и очевистое сознанье возного до книг кгродских Менских естъ записано.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1595 годъ, № 11769, л. 632—633.

№ 111—1596 г. Іюля 28 дня.

О наѣздѣ подданныхъ жены каштеляна Смоленскаго Станислава Нарушевича, Галшки Комаевской, им. Запонскаго на поля села Заборья, принадлежавшаго русской Богоявленской церкви въ Логойскомъ замкѣ.

Оповеданье врадника его милости пна Марътина Тишкевича Логойского, пна Матыса Красовъского на ей милость пни Станиславовую Нарушевичовую и сознанье возного.

Року ҂аѱчѕ (1596), мсца июля двадцат девятого дня.

Присылал до враду гдрского кгродского замъку Менского, до мене Сымона Матеевича, подъстаростего Меньского, врадникъ его милости пна Мартина Тишкевича на Логойску, маршалъка его королевское милости Логойский, панъ Матыс Красовъский, жалуючи и оповедаючы о томъ, ижъ дей што небощыкъ славное памети панъ Василей Тишкевичъ, дедъ его милости пна моего, надалъ на церковъ рускую, в замку Логойскомъ фундованую светое Богоявление, село Заборе, в повете Меньскомъ лежачое, все огуломъ, которая дей менованая церковъ светое Богоявленье с попомъ тое церкви Яковомъ Ивановичомъ и с тымъ селомъ Заборемъ по смерти отъца его милости, пна моего, пна Юря Тишкевича Логойского, воеводы Берестейского, его дей милости пну моему отъ их млсти пановъ воеводичовъ Берестейскихъ, братьи его милости рожоных—пна Федора, пна Остафия—на пна Юря, пна Петра и пна Алекъсандра Тишкевичов з делу ровного у в оборону зостало, тогды дей року тепер идучого тисеча пятсот деветьдевятъ шостого, мсца июля двадцать шостого дня, в небытности его милости пана моего в Логойску, на сес час ее мл. пни Станиславовая Нарушевичовоя, кашталяновая Смоленъская, пани Галшка Комаевъска, наславшы моцно кгвалътомъ врадника своего именья и двора Запонского, на имя Авкгустына Себестьяновича и подданых своих села Запонъя, на имя Захарю Грышковича, Омельяна Дудъку, Омеляна и Хому Рака з многими инъшыми бояры и поддаными своими того именья Запонского, в повете Менъскомъ лежачого, которых могло быт о колкосот чоловека, з розными бронями, войне належачыми, конъныхъ и пешых на власный кгрунтъ того села церковного менованого Заборя, лежачый под самым тым селомъ Заборемъ, про-

зываемый Ананьич, и Залесьи, и Арыстове, на трех местцах жыто и иньшое всякое збоже, то есть ярицы, пшеницы, ечмени, овьсы, гречыхи, горохи, ильны, которого дей збожя было посеено о колькосотъ бочокъ, то все отъ мала до велика побили, потоптали, попсовали и вниве́чъ обернули и гумна тых подданых церковных Заборских, на тых кгрунътех их под селомъ лежачые, пороскидали, поломали и попсовали и подданых Заборских и жонъ их, на тых кгрунтехъ знашедшы, побили и поранили. А потомъ тогожъ року деветьдесят шостого, мєца авъгуста шостого дня, передо мною ж Сымономъ Матеевичомъ, подстаростим Меньскимъ, ставшы возный воеводства Менского Епимах Шырановичъ пры квите своем очевисто сознал и квитъ того сознанья своего под печатю своею и под печатми сторонъними ку записанью до книг кгродских Менских подалъ, писаный тыми словы: Я Епимах Шыранович, возный повету Менского, сознаваю сим моим квитом, ижъ в року теперешнемъ тисеча пятьсотъ деветьдесятъ шостомъ, мєца июля двадцать осмого дня, маючы я возный пры собе стороною людей добрых, двох шляхтичовъ—пана Яна Пореминского а пана Федора Жылъковъского, будучы мне возному взятому отъ пана Матыса Красовъского, урядника Логойского, его милости пна Мартина Тишъкевича, маршалъка его королевъское млсти, до именья, прозываемого Заборя, в повете Меньскомъ лежачого, ку церъкви светому Богоявленья належачого, в замку Логойскомъ фундованой, на огледанье побитья и потоптанья жыта и пороскиданья и поломанья гуменъ на кгрунътех ажъ подъ тымъ селомъ церковнымъ Заборъемъ, называемыхъ врочищами Залесье, и Арыстове, и Ананъич, Выймоку, на огледанье побитья и пораненья подданых тамошних Заборских и жонъ их и починенья розных шкодъ, то пакъ я возный и с тою шляхтою вышей мененою, за оказованьемъ отъ урядника Логойского вышей мененого и подданых тамошних того села церковного Заборя, виделъ есми напервей на врочыщу Ананъичъ у Ивана Демидовича, старца Заборского, жыта на две бочки, пшеницы на бочку, ечменю на бочку, гороху на две бочки, яроцы на бочку побито и потопътано; а у подданых тамошних того села церковного Заборя видел есми такъже жыта, пшеницы и яр вшелякая потопътана, меновите у Ивана Яцковича на томже врочыщу Ананъичъ жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на полбочки, ечменю на бочку побито и потопътано; у Федора Ильиевича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на корецъ, ечменю на полъбочки такъже побито и потопътано; у того ж гороху на две бочки потопътали; у Борыса Соломенаковича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на полъбочки, ечменю на бочку побито и потоптано; у Грышка Арыстоновича жыта на бочку, ярыцы на бочку, пшеницы на корецъ, ечменю на полторы бочки; у Харытона Демидовича жыта на бочку, ярицы на бочку, ечменю на бочку; у Анъдрея Максимовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку, ечменю на полъбочки; у Василя Свирыдова жыта на бочку, пшеницы на бочку, ярицы на бочку; у Кузмы Степановича жыта на бочку, пшеницы на бочку, ярицы на бочку; у Ивана Мишкевича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Матвѣя Мартиновича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Анъдрея Опанасовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Анъна Мишкевича з себром Иваном жыта на две бочки, ярицы на две бочки, пшеницы на две бочки и гумно роскидано и поламано; у Игната Мишкевича и у Якова себра его жыта бочокъ на две, ярицы бочокъ на две, пшеницы бочокъ на две; у Корниля Панськовича жыта на

бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Коньдрата Уласовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку. На томъ врочыщу мененомъ у во всих тых виделъ есми збожя побиты и потоптаны и гумно роскидано и поламано. А на другомъ врочыщы у Залесьи у тых же верху писаных подданых в одномъ местцу жыта бочокъ на десеть такъ же побито и потоптано. А на третемъ месте, на врочыщу Арыстове, ярицы бочокъ на десеть у тых же мененых подданых побито и потоптано; у Матея Колесника виделъ есми на тых же кгрунътех гумно роскидано и поламано и самого виделъ есми збитого и зраненого: на твары раны киемъ битые и увесь хрыбетъ збитый; который тот Матей Колесник менил, же дей у мене и коня гнедого, купленого за пять копъ грошей, отънято. У Анъдрея Полочанина виделъ есми такъ же увесь хрыбетъ побитый кийми. У Антона Мишкевича виделъ есми рука и нога побиты, синевые; а Анъдрея Максимовача и матъку его Катюшу видел есми такъ же побитые и пораненые; якож заразъ менила Катюша, же дей з мене сермяга и простица снята. У Овъдотьи Ярмоловое виделъ есми хрыбетъ увесь синевый, кийми побитый и дитя мужчызна выбегло, которая менила, же дей у мене сермягу и простицу сняли и грошей двацать отъняли. Петра Тимоновича видел есми усего збитого кийми. Василя Ивановича виделъ есми такъже усего збитого, синевого. Грышка Игнатовича виделъ есми барзо збитого, который заразъ передо мною менилъ, ижъ дей у мене два вепры забито, которых и я возный на том поли виделъ. Катюшу Фальковую збитую всю виделъ есми и сына ее. У Просимъи Васковое виделъ есми на твары и на плечах раны синевые побитые и дитя музчызна выбегла, которая менила, же дей у мене сорок грошей отънято. С которого збитья тые вси нетъ ведома, если же жыви будут. Которе потопътанье и побитье жыта, пшеницы и ярынъ вшеляких менованых и поламанье и попсованье гуменъ и побитье мужыковъ и жонокъ мененых Заборских и почынене шкод вшеляких менилъ быть панъ Матыс Красовъский, урядникъ Логойский его милости пана Мартина Тишкевича и подданые Заборские села вышъ мененого церковного, за кгвалтовнымъ пасланьемъ отъ ее милости пани Станиславовое Нарушевичовой, кашталяновое Смоленьское пани Гальшки Комаевъское, урядника ее мл. и подданых именья Заполского, в повете Менъскомъ лежачого, на имя урядника Авъкгуштына Себестияновича, а старца и подданых на имя старец Захаря Быкъ, а подданые Омельяна Дудъку, Хому Рака Омеляна и иншых многих подданых своих, которых дей могло быть о колько сотъ чоловековъ з розными бронями и оружемъ, войне належачымъ, которые дей на тые кгрунъты наехавшы, тые збожя потоптали и гумна поламали, а тых людей мененых побили и шкоды не малые почынили. Которое оповеданье и очевистое сознанье возного до книгъ кгродских Менъскихъ естъ записано.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1596 годъ, № 11770, л. 497—501.

№ 112—1598 г. Января 22 дня.

Фундушъ Щорсовской церкви.

Akt listu potwierdzaiącego fundusz cerkwi Kolczyckiey.

Roku tysiąc siedmset dziewięcdziesiąt osmego, miesiąca Marca dziesiątego dnia n.s.

Przed aktami ziem. pttu Nowogr. stawaiąc obecnie W. I. pan Aloizy Wysocki, horodniczy Nowogr. dokument potwier-

dzaiący fundusz cerkwi Kolczyckiey przez Bohdana Piotrowicza Chreptowicza, reffe-rendarza W. X. Litt. uczyniony, w kopij polskiey, przy autentyku ruskim zgodnym, na instancyą domu JJ. WW. Chreptowiczow do akt podał, którego treść takowa:

Ja Bohdan Chreptowicz, referendarz J. k. msci, oznaymuię to tym moim listem na potomne wieki y wieczne, iż co sławney pamięci przodkowie nasi, funduiąc cerkiew założenia swiętego Dmitryia, nadali gruntow niemało rożnemi przezwiskami nazywaiący, także y srebra ozdabiaiące cerkiew Bożą, niżeli niektóre zayscie między nami z imc panem Adamem Chreptowiczem, podkomorzym ziemi Nowogrodz. o niektóre grunta cerkiewne, który niechcąc tego, aby nadanie przodkow naszych naruszane było, iako podawca, broniąc oszarpania, prawem ze mną się był zawiodł, tedy JJ. PP. przyiaciele nasi, którzy między nami z J. P. podkomorzym tę rzecz, o ktorom był przypozywan, miarkowali, w dalsze prawo niewpuszczaiąc uznali to, iż te grunta wszystkie, o co spor szedł y srebro wszelakie do tey to cerkwi nadane Szczorszowskiey należy, a tak ia Bohdan Chreptowicz te grunta, ktorem był odjął, znowu do tey cerkwi przywrócił także y srebro y iuż z tych gruntow y żadnych inszych do tey cerkwi, od ktoregoż kolwiek imienia nadane, y srebra odbierać więcey y trudnosci nieiakiey zadawać wiecznemi czasy nie mam, a że iuż wiecznemi czasy ten grunt y srebro przy tey cerkwi Szczorsowskiey założenia Sgo Dmitra zostawać y insze według fundacyi przodkow naszych maią, do którey cerkwi swieszczennikowi obadwa my z J. P. podkomorzym podawać mamy, a ieslibyśmy się niezgodzili o to, tedy imć xiądz metropolita ma nam poddać, także o żadną rzecz swieszczennika tamtego, od nas albo oyca metropolity podanego, karać iego sami niemamy, ale J. xiądz metropolita, a ieslibym ja y to postanowienie swoie naruszył, mam zapłacić na tę cerkiew Bożą cztyrysta kop groszy, o co wolno mnie będzie imc panu podkomorzemu pozwać do ktorego kolwiek prawa, a ja się tam y gdziebym o to pozwan był stanowic, y usprawiedliwić mam y zapłaciwszy tę zarękę na tę cerkiew Bożą Szczorsowską, przecie ten list moy u każdego prawa na wieczne czasy przy zupełney mocy zostawać ma. Y na to dałem ten moy list pod pieczęcią moią y z podpisem ręki moiey, do ktorego za ustną prozbą moią imc pan Teodor Skurmin, wda Nowogr., starosta Horodenski y Olitski, pan Teodor Bousz, woyski y namiesnik Nowogr. a pan Wasiii Zenkowicz Tychinski pieczęci swoie przyłożywszy ręce podpisać raczyli. Pisan w Nowogrodku od narodzenia Syna Bożego tysiąc pięcsett dziewięcdziesiątt osmego, msca Januar. dwadziestego wtórego dnia. U tego dokumentu kopij przy cztereech pieczęciach podpisy następne (L S) (L. S.) (L. S.) (L. S) Bohdan Chreptowicz ręką swą. Teodorus Skumin wda Nowogr. własną ręką. Wasili Zenkowicz Tychynski. Takowy dokument przy kopij po podaniu onego przez osobę wyż rzeczoną do akt iest w xięgi ziem. Nowogr. przyięty y zapisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1798 годъ. № 12834, л. 340.

№ 113—1598 г. Іюня 11 дня.

Продажная крѣпость на три уволоки земли въ им. Корчицѣ, Гродн. пов., отъ зем. Андріана Яновича Пекарского священнику Озерской церви.

Сознанье зъ записом пна Андрыяна Пекарского свещеннику Озерскому отцу Павлу Ивановичу.

Року ҂аф҃чи (1598), мсца октября и҃ (8) дня.

Перед нами урядниками судовыми земскими повету Городенского, Львом Михайловичом Сапѣгою судею, Герони-

мом Григоревичом Воловичом подсудкомъ а Андреем Котовичом писаром, на местцу судовом постановившисе очевисто земянин гдрьский повету Городенского пан Андрыян Пекарский, оказавши лист доброволный запис свой под печатю и з подписом руки своее так теж за печатми и з подписом рук людей добрых справеный, свещеннику Озерскому, а земянину гсдрскому повету Городенского отцу Павлу Ивановичу на продане от себе вечностью трох волок земли от именья своего Корчыцкого в повете Городенском за певную суму пнзей, за пултораста коп грошей литовских даный, водлуг которого листу своего реч в нем помененую сам устне вызнавшы, просил, абы тот лист з устнымъ признанемъ его до книг земских Городеньских был уписан, который уписуючи слово в слово так се в собе маеть:

Я Андрыян Янович Пекарский, земянин гсдрский повету Городеньского, чиню ведомо и сознаваю сим моим доброволным вечыстым продажным листом всим посполите и кождому з особна, кому бы того ведати належало, иж што я, будучи в спокойном и волномъ держанью и вживаню от часу немалого трох волок при именю моем, прозываемом Корчицкомъ, зо всими приналежностями до них, которые тые тры волоки лежат в повете Городеньском, при селе Поповском, над озером под Стариною, промежку кгрунтовъ его королевское млсти двора Озерского, за певными границами и межами, которых положене и межи на сознаню возного по достатку описаны и выображоны естъ; которые три волоки за властные гроши свое правом вечистым купилъ при именью Корчицкомъ у земянки гсдрское повету Городеньского пни Костантыновое Кунцевичовое Овдотьи Войнянки, зо всим на все так, яко се тые волоки и з садибами до них належачими з давных часов с померы волочное сами в собе мают и мели; с которых тых волок, ничого з них не уймуючы на себе и жадных кровных потомков своих не зоставуючи, зо всим правом своим, што одно колвек до тых трох волок належало, продал есми на вечные часы земянину гсдрскому повету Городеньского пану Павлу Ивановичу, свещеннику Озерскому и его детем, потомком и щадком, за певную суму пнзей рукоданую, то ест за полтораста копъ грошей личбы и монеты великого князства Литовского, которую тую звыш мененую суму пнзей всю сполна руками своими взявши и отличивши, за разом тые тры волоки зъ гаями, зарослями, сеножатми, з уходы сеножатными у Старинах, з огороды овощовыми, хмелевыми и з садибами, з выпустами, з водами, реками и болотами и зо всими приналежностями, до них належачими, урадовне через возного в моц, в держанье и вживане вечное пану Павлу, детем и потомком его завел и подал есми, которых тых волок и огородов межи и границы на сознаню возного меновите описаны ест. Мает вже от сего часу и даты листу моего и волен будет пан Павелъ держати и вживати тых трох волок, волен будучи он сам, потомки его то, кому хотячи, зо всими пожитками и приналежностями, все разом и з особна по части дат, дароват, продат, заменят и тым водлуг воли своее шафоват, а я вже Пекарский, малжонка моя, дети и потомки и щадки и жаден зъ кревных близких повинных наших и нихто колвек з обчых в тые три волоки вышей мененые, в найменшую часть их жадного вступу мети не маем и по нас мети не будут, так тежъ в держанью и вживаню пну Павлу и потомком его никоторое переказы, трудности, шкоды и пренагабаня чинити и моцы мети не будуть под зарукою нижей в сем листе моем описаную; але вже право все свое купчое, листы и всякие твердости, што одно колвек до того належало, до рук пну Павлу и потомкомъ его отдавши, с того права вечне се вырекаю, вси твердости и моцы на пна Павла и потомков его вливаю, и

ку тому, где бы хтож колвек зъ близких кревных повинныхъ нашых и иных обчих в тые три волоки и в наменшую част их вступовал, переказу чинил, трудность задавал, зачым бы он пан Павелъ и потомки его до яких шкод и ут(р)ат приходили, я сам Пекарский у кождого права заступоват, боронит своим властным грошомъ и накладом закладат маю и венен буду, а где бым я, пропомневши сего моего листу, сам через себе, албо кревных близких и через иного кого обчого в держанью тых трох волок переказу чинили, до права потегали, до шкод, утрат приводили, от близких кревных повинных своих и иных обчих не заступовал и в права своим властным грошом не закладалъ, тогды за то заруки полтораста коп грошей пану Павлу и потомком его заплатити маю и винен буду, а суд тот, перед который буду позван, толко вгълянувши в сес лист мой, то все на мне всказати и моцную отправу на властных добрах и маетностях моих лежачих и рухомых учинити мает и волен будет; и то все заплативши, пред се сес листъ продажы моее у кождого права при зуполной моцы зостати и приймован быти маеть. И на то есми дал сес мой доброволный вечыстый продажный листъ пну Павлу Ивановичу и потомком его з моею властною печатю и с подписомъ руки моей писмомъ полским; а для лепшое твердости сего моего вечистого продажъного листу просил есми о приложене печатей и о подпис рук людей зацных, земян гедрских повету Городенского, то ест его млсть пна Андрея Зброжка, а его млсть пна Адама Зброжка, а пна Гаврыла Елского, што их млсть на очевистую а устную прозбу мою то вчинили, печати свое притиснувши и руками своими подписать рачили сес мой вечистый продажный лист. Писан у Городне, лета Божего нароженя тисеча пятсот деветдесят осмого, мсца июня одинадцатого дня. У того листу печатей притисненыхъ чотыри, а подпис рук также чотыри писмом полским и рускимъ подписаны сут тыми словы: Andryian Janowicz Piekarski ręką swą. Andrey Zbrożek ręką własną. Adam Zbrożek ręką własną. Гаврило Елский власною рукою. Которое доброволное а устное сознане пна Пекарского с тым листом его продажнымъ до книг справ земских естъ записано.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1596—1598 г. № 6796, л. 565 обор. 566.

№ 114—1599 г. Января 17 дня.

Фундушъ Горбанской церкви.

Przenos extraktu kopij funduszu cerkwi Horbanskiey z grodu Mielnickiego wyienty.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, msca Augusta siodmego dnia.

Przed urzędem J. K. msci y aktami ziemskiemi wttwa Brzgo, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziemskim tegoż woiewodztwa, stawaiąc obecnie pobożny xiądz Szymon Dąbrowski, proboszcz cerkwie Horbanskiey, kopią funduszu teyże cerkwi extraktem z akt grodzkich Mielnickich na stemplowanym papierze wartosci iednego srebrnego grosza wyiętą, w sposob przenosu do akt podał, którą co do słowa wpisuiąc tak się w sobie ma. Actum in castro Mielnicensi sabatho post festum sancti Mathaei apostoli proximo, videlicet vigesima quinta die mensis Septembris anno Domini millesimo septingentesimo septuagesimo nono. Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Symon Dąbrowski, plebanus ecclesiae Horbanensis ritus graeco-unitus, eidem officio et actis eius copiam fundationis ecclesiae Horbanensis obtulit et ad acticandum ad acta praesentia porrexit in tenore sequenti.

Kopia funduszu cerkwi Horbanskiey.

Ja Maryanna Hurynowna Fursowna Janowaia Romanowaia Wereszczaczynaia y ia Adam, y ia Andrey Janowiczy Wereszczakowie, ziemiane ieho korolewskoy miłosty woiewodztwa Beresteyskoho, czynimo iawno y zoznaiemo sami na sebe sym naszym listom dobrowolnym weczystym funduszowym zapisom, komu by o tom tepereszny y potomny wekow ludiom wedati było należało, iż my, uważaiuczy mnohost y welikieje dobrodzieystwo Bozyie, kotoreie nam Pan Bóh wo wszelakoy opatrnosty swoiey Boskoy pokazował y pokazowaty raczyt, umyslilismy Tworcy naszomu, wsich dobr dawcy, wdziacznost serdecznuiu widomym znakom pomnożenuiu y powchozenuiu domu chwały Jeho oswiadczaty y tym woli prawosławnych prodkow naszych dosyt uczynity, a menowite sławnoy pamiati panny Anny Michałowny Buchoweckoy, choružanki Kobrynskoie Romanowoy Wereszczaczynoy, mene Maryny Fursowny Wereszczaczynoy, pani swiekry nam Adamowi y Andreju Wereszczakom, pani babki naszoie w Horbaney cerkwi naszoy Buchowickoy także sławnoy pamiati pana Iwana Wereszczaki, małżąka mene Maryny Fursowny y nam Wereszczakom pana otca woli y wsich nas sposobnomu postanowleniu dosyt czyniaczy o imeni Bożom y chwalcow naszych y ustawicznych Bohomolcow prawosławnych swiaszczenikow ne unitow, prypomenenoy cerkwi ich wo wszelakom leżaczom y ruchomom nadaniu dawnym z prodkow y od nas nadanym na wicznyie czasy upewniaiuczy, my wyż pomenenyie osoby, iako dedyczy Buchowycz, majętnosty naszoy, leżaczoy w woiewodztwie Beresteyskom, sukcessorowe y pryrożonyie wyż pomenenoy cerkwy Buchowickoy fundatorowe nadawcy, z dobroy woli naszoy ku sławy imeni wo Troycy Swiatoy sławennoho Boha, zażywaiuczy w tym wolnosti szlacheckoy, cerkow naszu Buchowieckoiu, na uroczysku w Horbaney stoiaczuiu, hrunty, pola zdawna od prodkow naszych nadanyie, wecznymi czasy zapisuiemo, menowite iak cerkow stoit z cmentarom y z prysiedleniem swiaszczenickim, i z toho hrunta około cmentara y około cerkwi prysiedlenia pomirok czynił useho morhow desiat z sianożatami, wypustami wolnymi y z zaroslami do Menianki od meży pewnoy, odnym bokom dworu naszoho Buchowickoho, z druhoy storony od meży seła Podaliskoho; na drugom mieyscu, na uroczyszczu nazwanym Jeromowszczyzna, tamże morh pola od meży dwora naszoho, a z druhoy storony od meży seła Podoliskoho, a treteiu mezeiu popereczneiu Bosiackoiu; na czetwertym miesciu na uroczyszczu Klin, od meży Podoliskoy, a z druhoy storony Jeremickoy protiw dwornoho Kalinowskoho; do toho y morh naddan nad struhoiu od meży Stryiowskoy, z druhoho boku dwornoy czerez dorohu Klinom do hranyci; na piatym mesciu senożat nazwanaia Hrud, protiwko dwora Kalinowskoho, hranycia z odnoho boku ryczka, a z druhoho boku row; na szostym mesciu na Mernianey meży Seliskom gruntom pole cerkwi naszoy Buhowickoy y z senożatami y z zaroslami y z naddatkami, do toho hruntu należaczymi, z nadania ieszcze dawnoho od prodkow naszych; na semom mescu na uroczyszczu Kulbaczkach od meży Kołyczowskoy, a z druhoy storony od meży Dworeckoy; na osmym mesciu na dziaka nadaiem pod Jeremiczami od meży Ancutowskoy, na osobliwom regestru spisanyie, bo to wseho czynit hruntu pola wołoka. Kotoryie to wyż pomenenyie hrunta oromyie y ne oromyie, z senożatmy y z zaroslami, kotoryie ieszcze od prodkow naszych na tuiu cerkow nadanyie, ich swiaszczennykowe pry toy cerkwi meszkaiuczy używali czerez wsi leta bez preszkody, daiem, daruiem y zapisuiem wicznymi czasy. K tomu y na tuiuż cerkow Buchowickoiu, prez nas fundowanuiu, hruntu pola oranoho w hruntach Buchowickich morhow siem, kotoryie z nieboszczykom małżonkom moim Iwanom Wereszczakoiu

ja Maryna Iwanowa Wereszczaczyna u neboszczyka pana Onykija Naumowicza Buchoweckoho y małżonki ieho weczystym prawom kupiła, nadaiu y wecznymi czasy zapisuiu, iako y prawo nam służaczoie dwa zapisy na toy kupny hrunt swiaszczennikowi oddali iemu y sym listom naszym wecznymi czasy wliwaiem. K tomu wszelakije nadania prodkow naszych y prez nas samych nadanyie, knyhi, dzwony wszelakije na tuiu cerkow apparaty daiem y wiecznymi czasy zapisuiem; także y jarmarkoweie z prychodu służaczoie w toy cerkwi swiaszczeniki na potrebu cerkownoiu wybiraty maiut; zaś pomenenuiu Bochowickuiu, w woiewodztwe Beresteyskom leżaczuiu cerkow, prez nas fundowanuiu, z hruntami wyż pomenenymi, od prodkow y od nas samych nadanymi, także y z knihami, sosudami wsimi y wsiakimi cerkownymi apparatami, prychodami, pożytkami, należytosciami wolnymi na hrunty Buchowickoy maiętnosti wypustami, pastwiskami daiem, daruiem y wecznymi czasy tym funduszowym listom naszym zapisuiem y funduiem swiaszczennykow relihij hreceskoy prawosławnoie starożytnost posłuszenstwo wostocznoho switych czetwero prystolnych patryarchow Jerolimskich, Alexandryiskich, Antiochyiskich y Konstantynopolskich neunitom teperesznemu otcu Symeonu Narukiewiczu swiaszczennyku cerkwi Buchowickoy, a po nem po wsie wiki nastupaiuczym swiaszczennikam tohoż wyz reczennaho posłuszenstwa neunitom, kotoryi za prodkow naszych w tom funduszu prypomnenyie za nas samych y pannu Annu choružanku Mokreckuiu y potomki naszyie, w toy że prawosławnoy wiry buduczy, Pana Boha prosyty y wicznymi czasy budut, kotorych swiaszczennikow do toy cerkwi, prez nas fundowanoy, podawaty, poradku ich dohladaty y wszelakoy ciłosty nadania posterehaty, neporadnych swiaszczennikow y perestupnych napominaty y od cerkwi oddality y odmeniaty, a na ich miscie innych prezbiterow zatiahaty hospodyne archiepiskopowe czyna swiataho Sallice (?) welikoho ne unity ne prawosławnoy wiry hreczeskoy w posłuszanyi wyż hreczennych swiatiysznych patryarchow zostaiuczych wolny y mocny budet wicznymi czasy, poczem my, w werchu menowanyie osoby, iak sebe samych, tak y dety, potomkow, pokrewnych dalekich y bliskich y innych osob obszczych, maiętnosti naszoy sukcessorow od toiey cerkwi swiatoy Buchowickoy podawanie, o wszelakoho toiey pomenenoy cerkwi leżaczoho y ruchomoho nadania tak oddalaiem, że żadnoho wstupu y pereszkody czynity nie maie y nie maiut wicznymi czasy; o naszoie seymowoie y uchwalenoie podatki y podymne y wsiakoie powinnosti z cerkownoho hruntu y osoby swiaszczennika w maientnosti naszoy my sami, a po nas potomky y sukcessorowe naszy płatyty maiut y prawowaty y od wszelakoho ustupu y pereszkodnika iakoho kolwek predtywneho swoim kosztom u każdoho prawa y sudu boronyty y zastupowaty powinny budem y sukcessorowe naszy powinny budut pod zapłaceniem winy albo zaruki tysiocz złotych polskich y pod nahorożeniem bez prysiahy na hołoie słowa reczennieie, w tom daiem moc iak samy na sebe, tak y na każdoho pereszkodnika pozwaty do każdoho sudu y prawa, iak duchownoho, tak y swieckoho, a mnohokrot chto budet semu funduszowy sprotywlen, wełyko reczy maiut byty suden kary, szto dla lepszoy twerdosti funduszu naszoho cerkow pomenenuiu Buchowickuiu zo wsimi hruntami nadanymi, ruchomymi y nie ruchomymi, wszelakiemi wolnostiami szlacheckimi y zo wsiemi dochodami y z prychodami, iarmarkami, nadaiem wicznymi czasy, zapisuiem y w moc podaiem wyż pomenenuiu cerkow swieszczennykowi otcu Symeonu Narukiewiczu y potomkom ich w possessyiu ich wecznymi czasy. Na tom wsem iesmo sey nasz list dobrowolny weczysty funduszowy zapis z peczatmi y z podpisami ruk naszych własnych y za ustnoiu y oczewisto-

iu prozboiu naszeiu y ich miłosty panow pryiatelow naszych, ieho miłosty pan Seweryn Bosiacki y ieho miłosty pan Dymitier Pryłucki pryłożywszy ruki własny podpisaty raczył. Pisany w Buchowiczach roku tysiacznoho piatsotnoho dewiatdesiat dewiatoho, miesiaca Januarya siedymnadciatoho dnia. Maryanna Hurynowna Janowaia Romanowiczowaia Weraszczaczynaia. Ja Andrey Janowicz Wereszczaka. Oczywisto proszony peczator do toho fundusza podpisuiusia Seweryn Bosiacki rukoiu własnoiu. Oczywisto proszony peczetar Dimitier Pryłucki rukoiu własnoiu. Adam Janowicz Wereszczaka rukoiu własnoiu. Jako prytomny buduczy do toho funduszu rukoiu własnoiu Charyton Ostromecki manu propria. Post cuius fundationis copiae in acta praesentia ingrosationem, originale eidem offerenti praevia quietatione officij praesentis est extraditum. U tego extraktu na stemplowanym papierze do akt niniejszych podanego pieczęc grodowa ziemi Mielnickiey oraz korrekta susceptanta y lekta tak się wyrażaią: Ex actis castrensibus capitanealibus Melnicensibus rescriptum. Obniski vicesgerens castrensis Mielnicensis mmae (Locus sigilli.) Lectum per Twarowski. Ktory to extrakt kopij funduszu na cerkiew Horbacką, przez niegdy Maryannę Hurynowną Fursownę matkę, Adama y Andrzeia synow Janowiczow Wereszczakow uczynionego, za podaniem przez wspomnionego pobożnego xiędza Szymona Dąbrowskiego, teraznieyszego cerkwie Horbanskiey proboszcza, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wtta Brzgo przyięty y zapisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 7396 л. 1005—1012

№ 115—1599 г. Декабря 18 дня.

Вводъ Ермола Сусловскаго, священника русской Спасской церкви въ г. Дрогичинѣ, во владѣніе фундушемъ сей церкви.

Actum in castro regio Drohicensi sabbato ante festum sancti Thomae apostoli proximo anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo nono.

Poponis rutenici intromissio.

Ministerialis generalis regni nobilis Paulus Osmolskj autenticus cum nobilibus Melchiore Kosienskj et Stanislao Kamienskj, hicidem personaliter stantibus et infrascripta attestantibus, coram officio capitaneali et actis praesentibus castrensibus Drohiciensibus stans, publice recognovit, quia ipse die hodierna venerabilem Jarmoła Suslewskj, poponem rutenicum ecclesiae rutenicae Spas, post fluvium Bug in parte rutenica hic in Drohiczyn sitae, in hortum in eadem parte rutenica post fluvium Bug civitatis huius Drohicensis existentem, ecclesiae praefatae rutenicae Spaskiei per nobilem Albertum Kępiskj geometram iuratum districtus Drohicensis perpetue inscriptum et in usum resignatum actisque praesentibus castrensibus Drohicensibus inscriptum, in insriptione eadem abundius expressum et specificatum, juxta ejusmodi inscriptionem realiter et in effectu intromisit, possessionem pacificam contulit, nemine impugnante nec contradicente, immo eodem Alberto Kęmpiskj libere admittente. De quo praefatus ministerialis cum supra expressis relationem fecit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда № 9551, л. 366.

№ 116—1600 г. Апрѣля 13 дня.

Заявленіе бурмистра г. Мельника о протестѣ представителей города, выраженномъ ими мѣстному плебану Яну Витковскому относительно его притязаній на угодья, капщину и десятину съ жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini 1600.

Civium Mielnicensium contra plebanum protestatio.

Do urzędu y do xiąg teraznieyszych grodzkich Mielniczkich oblicznie przyszedszy utczciwy Łukasz Markowicz, burmistrz miasta krola jego mosczi Mielnika, maiącz przy sobie woznego szlachetnego Macieia Sikorskiego s pewnymi szlachcicami, Jakubem Maliszewskim a Marczinem Wysokinskim, przed urzędem ninieyszem opowiedali, ysz gdyśmy chodzili umyslnie do jego mosci xiędza Jana Withkowskiego, plebana Mielnickiego, mowiącz w te słowa do onego, yżes wm. xięże plebanie nas do dworu krola jego msczi niewinnie zapozwał, to iest mianowiczie strony siedlisk, ktore wm. sobie mienisz gruntem koscielnym, przetho abys wm. sam sobie y nam trudnosci nie zadawaiąc, a nie mniey do szkod niewinnych przywodząc, ziednay waszmosć sobie miernika, ktory by to wymierzył wedle Regestru Rewizorskiego, s ktorych iesli się co naidzie gruntu koscielnego, gotowiśmy zarazem s tech sprawieliwosczi uczinicz y zarazem exnunc ustąpić. Na ktorą przemowe jego moscz xiądz Jan Witkowski nicz nie odpowiedział y owszem się zmilczał. Tamże przy them tenże jego mosc xiądz Jan Witkowski, pleban Mielniczki, strony kapsczyzny, o ktorą niepotrzebnie zapozwał urząd y miasto, gdy był napominany, aby sobie queres czynił, iesli tu na ktorem mieszczaninie co zaliegło, gotowismy sami z siebie y z ynszych sprawiedliwosc uczynić. A co się tknie strony dziesięciny, o ktorąś wm. xięże Janie Witkowski, plebanie Mielniczki, nas zapozwał, tey nigdy iako przodkowie naszy ani my sami nie dawali y teraz dawać niepowinni, co sie prawnie być pokaże s czasem swym, dlia czego tedy nie skwapiaiąc się s tych na żadną rzecz, prosimy y naupominamy, abys wm. tego przedsięwzięcia swego z nami poprzestał. Na czo zeznanie ten to wzwysz pomieniony wozny s sliachtą takie przed urzędem ninieyszem zeznał.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 10877, л. 287.

№ 117—1600 г. Апрѣля 25 дня.

Ограниченіе земель Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ.

Akt opisania gruntow y odmiany cerkwi Woskresenskiey Krasnosielskiay J. W. Im. p. Oginskiemu, kasztenalowi Trockiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiątego wtorego, msca Julij czwartego dnia.

Na urzędzie J. K. mci grodzkim Minskim, przede mną Kazimierzem Mikołaiem Swięcickim, oboznym y podstaroscim sądowym W-a Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego Minskiego starosty installowanym, comparens personaliter Imc. p. Franciszek Szołkowski, mieczn. Wiłkomir., opowiadał prezentował y do akt podał opisanie y zamianę gruntow cerkwi Woskresienskiey Krasnosielskiey, ad praesens in rem et partem jasnie wielmożnego imc. pana Tadeusza z Kozielska Oginskiego, kasztelana Trockiego, Oszmianskiego sądowego, Przewalskiego, Babylickiego etc. starosty służący y należący. Ktore opisanie y zamianę gruntow z ruskiego na polskie pismo exponowane wpisuiąc w xięgi sequenti exprimitur tenore.

Opisanie gruntow cerkwi Krasnosielskoie Woskresenia Chrystowa, za pozwoleniem welmożnoho pana, p-a Gabryela Woyny, Podkancleroho Welikoho kniaztwa Litowskoho, starosty Mereckoho, derżawcy Krasnosielskoho, Opeskoho, tiwuna zemli Żomoyskoie Małych Derwian, czerez sweszczenika toie cerkwi Krasnosielskoie Illu Ofanasowicza Korotkoho z zemeninom hospodarskom wojewodztwa Menskoho, z panom Stanisławom Nininskom skonczonoje w roku tysecza szescsotnoho, msca apryla dwadcat piatoho dnia, kotoraja tak sie w sobie majet: Naperwe khrunty cerkownyje. Pierwaja niwa meży grunty p. Nininskoho, a odnym bokom poddanych Krasnosielskich od meży, w ney prutow dwadcat dewiat y małych piat; druhaja niwa Semenikowskaja, iduczy od seła Osowca do Kurmanow poprawe, w ney morgow try, prutow petnadcat; treteja niwa Semenikowskaja meży grunty p. Nininskoho, w niey morgow dwa, prutow dwatcat piat, małych szest; czetwertaja niwa Semenikowskaja meży gruntami pana Nininskoho, podle dorohy, kotoraja idet z Krasnoho seła do Hranicz, w niey morgow czotyry, prut odyn, małych piat; piataja niwa Semenikowskaja meży grunty pana Nininskoho, podle tojeż dorohy polewe, w niey morgow piat, prutow odynadcat; szostaja niwa Semenikowskaja meży grunty pana Nininskoho obapał, w niey morgow dwa, prutow czotyry; semaja niwa Semenikowskaja meży grunty p. Nininskoho, w niey prutow petnadcat; osmaja niwa Semenikowskaja meży grunty p. Nininskoho, druhim bokom u meży pana Prewąskoho, w niey putow dwadcat czotyry; dewiataja niwa Semenikowskaja u Stiudienca meży grunty p. Nininskoho po obapoł, a koncom odnym k stenie meskoy Krasnoselskoy, w ney morgow try, a prutow deset; desiataja niwa Mozolewskaja meży grunty p. Nininskoho, w niey morg odyn. Suma wseho gruntu cerkownoho, panu Nininskomu u w odmenu od sweszczenika Illi danoho morgow dwadcat czotyry, prutow szestinadcat, a małych szest. U tego opisania gruntow podpisy rąk dwa polskim, a podpis trzeciey ręki polonico idiomate tymi słowy: Piotr Stecki chorąży J. K. namsk. Stanisław Nininski ręką własną. Illa Korotkij służytel Woskrysenia Chrystowa Krasnosielski. Na drugiey stronicy tego dokumętu zamiana gruntow his exprimitur verbis. A za tyie grunty odmena iest dana do cerkwi Krasnosielskoie od pana Nininskoho gruntami ieho własnymi Osoweckimi. Napered perwaja niwa Tiahniłowskaja, bokom y koncom odnym do steny plebaney Krasnosielskoje, druhim bokom y koncom od steny nowouroblenoie p. Nininskoho, w ney morgow odynadcat, prutow deset, małych piat; druhaja niwa pod pany Czartowiczami Iwaszkowskaja morg odyn, prutow piat; treteja niwa tamże Iwaszkowskaja prutow dwatcat sem; czetwertaja niwa Iwaszkowskaja morg odyn, prutow szest; piataja tamże meży ich grunty morg odyn, prutow dwa; szostaja niwa pry płote panow Bychowcow morg odyn, prutow dwa; semaja niwa Iwaszkowskaja pod poddanymi Krasnosielskimi, a druhim bokom y meży poddanymi pana sudi Nowhorodskoho, pohnojew y senożatiu w ney morgow dwa, prutow dwadcat sem, małych szest; osmaja niwa Iwaszkowskaja podle płota p. Bychowca, pohnojew z senożatju y z wyhonom w ney morgo dwa y prutow petnadcet; dewiataja senożat Poniatyckaja podle cerkownojeż sanożati, morg odyn, prutow deset; desiataja podle tojeż Poniatyckoje sanożati, prorobki prozywajemyje Makarcowskoie, a druhim bokom k senożati poddanych pana Jesmanowych, prozywajemoje Kułażynskoje, w ney morg, odyn. Summa gruntow pana Nininskoho, danych cerkwi Krasnosielskoy za odmenu iemu gruntow danych, czyniti morgow dwadcat czotyry, prutow szesnadcat, a małych szest. U tey zamiany podpisy rąk similiter tymże pismem uti supra expressum, tudzież znaki trzech pieczęci naydują się sequenti methodo: Piotr Stęcki, chorąży Oszmianski. Stanisław Nininski

ręką własno. Illa Korotkij służytel Woskresenia Chrystowa Krasnosielski. Ktory to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich wojewodztwa Minskiego spraw wieczystych ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1752—1757 годы, № 11800 л. 117—118.

№ 118—1600 г. Мая 19 дня.

Фундушъ Негнѣвицкой церкви.

Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służącego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij szesnastego dnia.

Przed aktami grodzkiemi wttwa Nowogr. stanowszy obecnie W. J. pan Adam Kozłowski, podstolic Halicki, extrakt funduszu na cerkiew Niehniewicką od J. O. xcia Albrychta Stanisława Radziwiłła, podkan. W. X. Litt. wydanego, do akt podał, ktorego wyraz takowy. Wypis z xiąg ziem. wttwa Nowogr. Roku tysiąc siedmsetnego dwadziestego osmego, miesiąca Maja dwadziestego osmego dnia. Na rokach sądowych ziemskich swięto Troieckich, po swiętey Troycy swięcie rzymskim przypadłych y sądownie porządkiem prawa pospolitego w Nowogrodku na mieyscu zwyczaynym odprawowanych, przed nami Janem Bogusławem na Rdultowie Rdultowskim sędzią, Jerzym Piotrem Bułhakiem podsentkiem a Stefanem Michałem Haraburdą pisarzem—urzędnikami sądowemi ziem. w-a Nowogr. comparens personaliter patron I. pan Jakub Wysocki, komor. w. Nowogr. opowiadał, prezentował y do akt podał fundusz cerkwi Niehniewickiey od swiętey pamięci J. O. Xcia J. pana Albrychta Stanisława Radziwiłła na Ołycę, podkan W. X. Lit., Łuckiego, Gniewskiego starosty, ad presens służący teyże cerkwi Niehniewickiey y prezbiterowi przy niey rezyduiącemu, w Bogu wielebnemu I. xdzu Symonowi Hołowczycowi, ktory podaiąc do akt xiąg ziem. w. Nowogr. prosił nas urzędu, aby pomieniony fundusz ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Nowogr. spraw wieczystych przyięty y wpisany, iakoż my urząd oną przyiowszy, do xiąg wpisać rozkazali, ktory wpisuiąc de verbo ad verbum sequenti exprimitur thenore:

Albrycht Stanisław Radziwiłł, xiąże na Ołyce, podkan. W. X. Litt., Łucki, Gniewski starosta. Oznaymuiemy tym listom naszym, iż po zeysciu z tego swiata nieboszczyka Jana mnieyszego szwieszczenika cerkwi naszey Niehniewickiey, postrzegaiąc, aby nie ustawała powinna chwała Bogu Wszechmogącemu, a maiąc w zalecenie w przykładach nabożenstwa kosciołowi rzymskiemu posłuszenstwie zięcia iego, także na imie oyca Wasila Fiedorowicza Wołoska, też cerkiew Niehniewicką, obowiązuiąc sobie czułosc wszelką o duszach ludzkich, iako pilnego pasterza podac do zawiadywania y odprawowania w niey nabożenstwa rozkazaliśmy, postępuiąc na wychowanie iego włokę pola do cerkwi zdawna należące, także zascianek pod cerkwią ze wszystkiemi sianożęciami y polami, do gruntu tego należącemi, ktorych gruntow nie opłacaiąc żadnych podatkow do dworu naszego ma spokoynie do żywota swego używać; tenże swieszczenik nasz pokładał przed nami list, aboli starowieczny fundusz, pismem ruskim pisany, aby był przy swoiey mocy zachowany niejakiegoś Jerzego Bołkowicza, ktory to fundował cerkiew starowieczną Niehniewicką, w czym widząc rzecz słuszną, on list albo fundusz przy mocy zachowuiemy y co kolwiek przez dawność y przez nieustawicznego kapłana y przez antecessorow naszych tey cerkwi, zdawna cudami usławioney, na dwor iest zabraną y obroconą, iako kiermasz, ktory należał do cerkwi, a od tego czasu na dwor nasz myto odbierano, w czym widząc krzywdę tey cerkwi, od tego czasu do teyże cerkwi

przywracamy y onemu swieszczenikowi y po nim nastempuiącym na potrzeby cerkiewne brali pozwalamy; do tego urzędnik nasz albo dzierżawca Niehniewicki odstempować niema, a że w tymże funduszu Jerzy Bołkiewicz nadał ziemie paszną mianuiąc nad rzeką Bołowiczą na też cerkiew Niehniewicką z ludzmi osiadłemi y ziemią bartną za rzeką Niemnem, a że to z pamięci ludzkiey wyszło przez dawność wieku y lat na dwor obro(co)ną względem pasieki y ow grunt iako ludzie iednak starzy zeznali nad rzeką Bołowiczem wpuscie będącym na ienerała obroconym, w czym żeby uyma żadna cerkwi swiętey nie była y nie ustawała w chwale Bożey, tedy w nadgrodę tego gruntu za prozbą tego kapłana za pomocą Boską bliską cerkwi y domu onego z robotnikami przydaiemy, a w nadgrodę ziemi bartney do puszczy naszey Nalibockiey swieszczenikowi naszemu tuteyszemu y po nim będącym wiadz wolno tak na opał drew, iako y wszelkiego drzewa na budowanie tak do cerkwi, iako y domu iego pozwalamy, także rzemiesznik ciesla, kowala, stolarza do oprawy tuteyszey cerkwie y domu onego urzędnik nasz abo dzierżawca bronic nie powinien y ze dworu tuteyszego cerkiew naprawować maią. A iesliby poddani nasi Niehniewiccy zwyczaiem prostoty aboli nałogu złego szlubu nie wziowszy z zoną mieszkać ważyłsię, albo beż krzstu dzieci swoie wychować chciał, o takim złym ma prętko do urzędnika Niehniewickiego dawać znać, spolnie z onym według słusznego zdania błąd takowy wykorzeniać, biorąc pierwiey winy kopę groszy na potrzebę cerkiewne; a iesliby y nadto kto prestempnym znaydował się, tego tedy więzieniem y winą sowitą pokarać ma. Wesela y krzczenia dzieci aby poddani we własney parafij pod winą odprawowali, także swięta uroczyste aby ze wsi odlegleyszych dla nabożenstwa do cerkwi bywali, a z onych w każdą niedziele aby przynaymniey po iednemu z domu gospodarz wysyłał, albo sam był pod winą groszy szesciu. Co wszystko ztwierdzaiąc, dalismy onemu swieszczenikowi Niehniewickiemu ten nasz list z podpisem y pieczęcią naszą. Pisan w Niehniewiczach maja dziewiętnastego dnia anno tysiącznego szescsetnego. U tego funduszu przy pieczęci podpis ręki tymi słowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł xiąże podkan. W. X. Litt. Łucki, Hniewski starosta. Ktory to takowy fundusz za podaniem onego do akt przez wyż wyrażonego patrona, iest do xiąg ziem. wttwa Nowogr. w Bogu wielebnemu I. Xdzu Symonowi Hołowczycowi iest wydan. Pisan w Nowogorodku ut supra. U tego extraktu przy wycisnionych dwoch pieczęciach urzędowych ziemskich Nowogrodzkich na błękitnym dartym iedwabiu podpis ręki w. pisarza ziem. Nowogr. y regenta tymi wyrażaią się słowy: Steffan Haraburda pisarz p. s. L. S. L. S. Corexit Trzcinski. Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służący. Ktory extrakt po podaniu onego przez wzż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich Nowogr. wpisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго гродскаго суда за 1781 годъ, № 12565, л. 1052—1053.

№ 119—1600 г. Іюня 15 дня.

Заявленіе Дрогичинского подкоморія о результатахъ произведеннаго имъ дознанія о владѣльцахъ уволокъ православныхъ и р. католикахъ въ г. Мельникѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta ipso die festi sanctorum Viti et Modesti martyrum anno Domini 1600.

Succamerarii Drohicensis recognitio.

Accedens personaliter ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia generosus Hieronimus Irzykowicz de Baczyki, succamerarius Drohicensis, coram praesenti officio relationem

suam ratione infrascriptorum fecit, quia ipse inherendo decreto Sacrae Regiae Majestatis inter honorabilem Joannem Witkowski, plebanum, actorem, ab una et famatos proconsulem, consules, advocatum et scabinos totamque communitatem civitatis Mielnicensis, citatos, ab altera parte ratione decimae frumentorum omnis grani pro anno Domini 1599, per citatos actori non extraditae, latam, die hodierna in actu descripta ad civitatem Mielnicensem condescenderat, ibidemque, convocatis officialibus, plebe ac tota communitate ejusdem civitatis Mielnicensis, requisivit ab eisdem, ut sibi acta et regestra civilia a tempore privilegii eiusdem plebani et recentio (ra) exhiberent. Verum ipsi officiales cum communitate Mielnicensi nulla acta neque regestra antiqua, solummodo regestrum generosi Demetri Sopiha, revisoris sacrae regiae maiestatis ad faciendam commensurationem agrorum civilium Mielnicensium deputati, ab annis quadraginta, similiter et acta paulo anteriora ejusdem commensurationis agrorum commonstraverunt, nihilominus tum et ipsos utrosque popones ruthenicos Mielnicenses in eadem congregatione communitatis Mielnicensis comparentes, de ipsorum jure super decimam, a civibus religionis graecae ipsis serviente, requisvit. Qui popones retulerunt nulla jura neque privilegia super decimas habere, solummodo tres mansos agri ad suas ecclesias ex antiquo pertinentes in possessione sua habere, quibus tantum sunt contenti, decimam vero nullam a civibus religionis graecae habuisse, et eam nunquam ab eis exegisse, de quo et ipsi cives requisiti erant, qui similiter, ut et popones praemissi, sunt attestati. Reviso itaque privilegio plebani actoris, ab Alexandro Vitoldo, tum et privilegiis civium Mielnicensium, nec non acta et regestra civilia sibi exhibita, ex eisdem juribus, actis et regestris, tum et ex notitia hominum testimonioque civium senium, inquisitione diligentissime persecuta, rescivit et adinvenit mansos infrascriptos ab antiquo catolicorum esse, quorum quidem mansorum tales ad praesens in possessione catolicorum existentium, quum etiam per rutenos et hereticos a catolicos acquisitorum et in possessione illorum existentium conscriptio est talis.

Woitowskich włok Węzowskich włok trzy, Jakubowa Koryczenskiego od Mathysa Sczysławskiego włoka czwarta, Jana Gnatowskiego włoka piąta, Lenartowa Piekiełkowa włoka szosta, Mikołaia Kosciesza włoka siodma, Artiema Onaczka, ktorą trzyma Stasiek y Olisiey Hnath włoka osma, Katharzyny Ostrowskiey, ktorą trzyma Jasko Knysz y Mama włoka dziewiąta, Iwana Doroszewicz, ktorą trzyma Misko Jahołkowicz, Sidor Szereszyło Kosczięsza z drugimi włoka dziesiąta, Kącza Piatka y Kuzma Sienkowicza, ktorą trzymaią Łukaszow zięć y Wasko z Mężenina włoka iedenasta, Valentego Steczkowicz pułtory włoki trzyma pani Paderewska y pułwłoki wozny Sikorski włoka dwunasta y trzynasta, Iwana Hniota, ktorą trzyma Olisiey Hniot włoka czternasta, Marcina Panuchny, ktorą trzymaią Iwan Kreczko y Paszko Kurkowicz włoka piętnasta, Macia Oleszkowicza, ktorą trzymaią Jac y Sidor Krawczewicze włoka szestnasta, Lewka Radka Kozycza y Chwiedka Smuszkowicza włoka siedmnasta, Jaczka Kierka włoka osmnasta, Andrzeia Miszkowicza y Stephana Zaniewicza włoka dziewiętnasta, Suprona Kałabunowicz, ktorą trzyma Mic z Woikowa a Radko włoka dwudziesta, Chwiedko Kokala y Bloch trzymaią włokę Iwaszka Kowala y Choicza Maczkowicza włoka dwudziesta pierwsza, Herman y Zanko trzymaią Kachny Kalnei włokę dwadziestą wtorą, Steczko y Jaczko Kopaczewicze trzymaią Chwiedka Kopacza włokę dwudziestą trzeczią, Krath y Sidor Krałowicz trzymaią Michna Golimonta y Pawła Chaczewicz włokę dwudziestą czwartą, Wasko Szyło y Symon Jaroczki włokę trzymaią Sienka Wozewicz s pasinki włokę dwudziestą piątą, Jan Prinawa Sienkowicz trzyma Makara Daczkowicza włokę

dwudziestą szostą, Szymon Jaroczki trzyma włokę Jaroczkiego Wasilewicza dwudziestą siodmą, Chwiedko Kokala y Siemion Lewkowicz trzymaią Lenarta Steczkowicza włokę dwudziestą osmą, Stanisław y Kokala tegosz Lenarta Steczkowicza dwudziestą dziewiątą, Makar Kierkowicz włokę Marczina Trzecziaka—trzydziestą, Timosz Kreczkowicz a Sroka włokę Kaspra Michałowica y Kacza Ostaszowicz trzydziestą pierwszą, Iwan Kreczko y Wieryżycz Kocza Husczycza y Trochima Pietkiewicza trzyma włokę trzydziestą wtorą, Andrzey Panasowicz y Olexi Michaiłowicz trzyma Choczia Panasowicz y Trochima Hrymaszkowicza włoka trzydziesta trzecia, Stas Woitkowicz y Wasko trzyma Woitka Susczewicz włokę trzydziestą czwartą, Olexi Truchowicz y Iwan Popowicz trzymaią włokę Marka Trochimowicza y Thomasza Wieczorkowicza trzydziestą piątą, Olexi Mietka a Roman Tolibicz trzyma włokę Sacza Chwiedka Supiechowicza trzydziestą szostą, Pasinicz Palinka a Wakuła włokę trzydziestą siodmą, Kasper balwierz a Kreczko włokę trzydziestą osmą, Dawid a Tiron Mackowicze włokę Marka Jurkowicza włokę trzydziestą dziewiątą, Niedzieicha a Łukasz Markowicz włokę Marka Jurkowicza y Lucza Hriczewicza czterdziestą, Timosz Oleszkowicz y Paszko Kurkowicz, Zienko Bochenka włokę Maczieia zduna trzymaią czterdziestą pierwszą, Iwan Żerczenicza y Pastuszko włokę Anny Wierowskiey czterdziestą wtorą, Maczko Derka y Olichowicz włokę Mielecha Niestorowicza czterdziesta trzecia, Puszkarz Josko Knysz włokę Joachima Poswieticza y Hrinka Saczenkowicza czterdziesta czwarta, Panas Poswieta, a Sienko Bohenko włokę Jaczka Ostaszewicza czterdziesta piąta, Maleszowski włokę Jana Wierowskiego czterdziesta szosta, Marczin y Woitek Ostrowsczy tegosz Jana Wierowskiego włokę czterdziesta siodma, Iwan, Sienko y Tokarzewska włoka Woitka Luby czterdziesta dziewiąta, Olisiey Hniot a Hricz Błochowicz tryymaią Hapy Szykałowicz włoka pięcdziesiąta, Maciek Minkowicz a Morczyk trzymaią Timoszychi Karłowicz włokę pięcdziesiąt y pierwszą, Chwiedko Kokało y Trocz Popowicz włokę Woczka Zosimowicza pięcdziesiąta wtora, Jan Kreczko y Trocz włokę Waska Kozła pięcdziesiąt trzecią, Jaczko Kierko a Romanik włokę Jarmocza Mieszkowicza pięcdziesiąt czwarta, Jachim Dudycz y Kierkowicz włokę Andrzeia Dudycza pięcdziesiąt piątą Olisiey Hniot włokę Jana Kobylaka pięcdziesiąt szosta, Jaczko Kierko włoke Pachinka Woczkowicza pięcdziesiąt osma, Olisiey Hnioth włokę Waska Kozycza a Suprona Kałabunowicza włoka pięcdziesiąt dziewiąta, Trochim Michałowicz trzymaią włokę Michała Wołosewicza szescdziesiąta, Jocz postrzygacz y Duczycz włokę Mikołaia Golimonta szescdziesiąta pierwsza, Chwiedko Smuszkowicz y Ostrowsczy włokę Jaczka Polozka Iwanowicza szescdziesiąt wtora, Benbenko, Misko y Tokarowska włokę Matysa Sczielawskiego szescdziesiąt trzecia, Ruczianka y Kroczewska włokę Lenarta Steczkiewicza szescdziesiąt czwarta, Jarosz Tymoszewicz y Januszewicz włokę Stasia Olechnowicza y Iwana Januszowicza szescdziesiąt piąta, Symon Proskurnik y Philip Krawiecz y Krywianka włokę Waska Rozkolotka szescdziesiąt szosta, Krzywienka y Kaczyna włokę Olichna z Mosczoney szescdziesiat siodma, Jan Puchalski włokę Piotra Puchalskiego szescdziesąt osma, Jan Koscziesza włokę Mikołaia Karpowiczas zescdziesiąt dziewiąta, Mikołay Osipowicz włokę siedmdziesiąta, Falkowski Kaznodzieia Nowokrzczenski (?) trzyma włok trzy, czo wszysko czyni włok siedmdziesiąt y trzy.

De quibus quidem mansis et agris idem generosus succamerarius Drohicensis adinvenit eidem plebano Mielnicensi pertinere debere eandem decimam juxta privilegium ipsius. Quam suam relationem cum regestro suprascripto petiit ab officio praesenti actis praesentibus inscribi et

plebano postulanti in rescripto autentice extradi, quod officium praesens se facturum obtulit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 406 на об,—408.

№ 120—1600 г. Іюня 23 дня.

Показаніе Мельницкихъ мѣщанъ православныхъ и р.-католиковъ по вопросу о платѣ десятины.

Termini castrenses Mielnicenses quaerelarum et causarum officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda ante festum sancti Joannis Baptistae proxima, anno Domini 1600 per generosos Ambrosium Mezenski. vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrenses Mielnicenses.

Civium Mielnicensium protestatio.

Przyszedszy do urzędu y do ksiąg teraznieyszych starosczиech grodzkiech Mielniczkiech sławetni Łukasz Markowicz burmistrz z radą swą miasta krola iego mczi Mielnika, imieniem wszystkiego pospolstwa miesczan Mielniczkiech przed urzędem ninieyszem swiadczyli się y opowiedali przecziwko urodzonego je-o mczi pana Hieronima Irzykowicza z Baczyk, podkomorzego Drogiczkiego, o tho, isz on bendącz z decretu kro. je-o mczi na inquisityą przydany miedzy wielebnem Janem Witkowskiem plebanem Mielniczkiem a miesczany Mielniczkiemi, w sprawie o dziesięczinę za dworem kro. je-o mczi pozwanych, we czwartek, w dzien swiętego Witha blisko przeszły, odprawuiąncz the inquisitią w miesczie Mielniku wedlie dekrethu kro. jego mczi, na ten czas na strone odłożywszy dowody y swiadestwa ludzi starech, wiary godnech, a regestra miesczkie iemu przez urząd miesczki pokazowanych, na strone xiędza Jana Witkowskiego plebana Mielniczkiego w regestrze, a w relacy swey przez się do urzędu grodzkiego Mielniczkiego spisawszy podaney, napisał włok w miesczie Mielniku siedmdziesiąth trzy, ktore nie katoliki, alie Ruś dzierzą y z nich powinnoscz, a dochody do cerkwiow ruskiech z dawnych czasow od przodkow swych oddawaią, mienuiącz za włoki ludzi, a miesczan wiari katholiczkiey, a w miesczie Mielniku włok tylko dwadziescia pułdziewięty, z ktorech katholiki a miesczanie dziesięcziny do kosczioła oddawali, czo na każdem miesczu miesczanie Mielniccy gotowi są ukazać. O czo się tak na jego mczi pana podkomorzego Drogiczkiego, iako i na xiędza plebana Mielniczkiego imieniem wszystkiego pospolstwa miasta kro. je-o mczi Mielniczkiego pomieniony burmistrz swiatczyli.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1599 -1600 г. № 10877, л. 414, 431.

№ 121—1600 г. Іюля 5 дня.

Протесты Мельницкаго плебана противъ рѣшенія мѣстныхъ гражданскихъ властей по вопросу о десятинѣ и Мельницкаго бурмистра противъ плебана.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festum Visitationis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1600.

Plebanus Mielnicensis contra officium civile protestatur.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Joannes Witkowski, plebanus Mielnisensis, coram officio praesenti protestatus est contra famatos Lucam Markowicz proconsulem, consules scabinosque et officiales civitatis Mielnicensis sacrae regiae majestatis, quia ipsi ex debito officii sui cum civibus Mielnicensibus et personis citatis, in propositione

et regestro per ipsum plebanum Mielnicensem conscriptis ad officiumque illorum civile Mielnicense in domo proconsulary productis et comonstratis, ratione per eosdem cives Mielnicenses de agris et mansis sexaginta quinque cum medio tenutae catholicorum decimae pro annis praeteritis retentae, ad ecclesiam oppidi sacrae regiae maiestatis latam et inquisitionem cognitionemque per generosum Hieronimum Irzykowicz de Baczyki succamerarium Drohicensem in praemissis factam ac ad acta officii praesentis per relationem ejusdem inquisitionis conscriptam porrectam, in qua inquisitione adinventum est per cives Mielnicenses de septuaginta tribus mansis decimam ad ecclesiam romanam reddendam teneri debere, justitiam debitam adminisrare, immo eam justitiam, quam ipse protestans attentabat, praefati proconsul cum officialis et consulibus suis, non audita propositione nec ullo lato decreto quibusdem essentiis suis verbis prolongaverunt et facere recusaverunt in maximum damnum ipsius protestantis faciendo. Quod ministerialis generalis regni providus Jozephus Ostrowski personaliter stans circa praemissis interfuisse sicque et non aliter esse coram officio praesenti praemissa sua recognitione attestatus est.

Proconsul contra plebanum protestatur.

Do urzędu y do xsiąg theraznieyszech staroscziech grodzkiech Mielniczkiech oblicznie przyshedsy sławethny Lukasz Markowicz, burmistrz miastha krola je-o mosci Mielnika, imieniem swem y wszysthkiego pospolstwa mieszczan Mielniczkiech, maiącz przy sobie woznego generała koronnego slachethnego Macieia Sikorskiego, przed urzędem ninieiszem oswiadczał y opowiedał, isz gdy był przez wielebnego xsiędza Jana Withkowskiego, plebana Mielniczkiego urząd burmistrzowski miesczki Mielniczki requirowany, aby wedle żądania pozwow nieslusnech y proposiczy z miesczan wiary ruskiey o nieoddanie dziesięciny sprawiedliwosć czynił. Na ktore pytanie urząd miesczki y mieszczanie tam na ten czas przed woznem wzwysz mienionem powiedzieli temy słowy: panie wozny, s tech włok, ktore się wedle dekrethu . . . . . . *) ie-o mosci, z regestrow y xsiąg miesczkich pokazali, to iest dwudziestu y pułdziewiethu włok, s tech powinni będziemy dawać y dać chczemy zarowno s pany catholiki, ale s tech, ktore ie-o mosc pan inquisitor krola je-o mosci onemu nath regestra y xsięgi pokazane przywłasczać raczy, s tech nie damy, ale po naukę do ie-o krol. mosci posyłamy. Wszakże iesliby xiądz pleban nie zadawaiąc nam y sobie trudnosci, iesliby to rozumiał o nas, żebyśmy czo nad to utaić mieli, niechay sobie kilku mężow tak z urzędu iako y pospolitego człowieka obierze przysiądz gotowiśmy. Czo przerzeczony wozny tak być a nie inaczey przed teraznieyszem urzędem zeznał y o tem swoie wierne zeznanie uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1599—1600 годы. № 10877, л. 462 об.—463.

№ 122—1600 г. Августа 28 дня.

Объявленіе вознаго о врученіи судебной повѣстки православному населенію г. Мельника.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post festum sancti Bartolomei apostoli proxima anno Domini 1600 per generosum Albertum Sawiczki capitaneum Mielnicensem nec non generosos Ambrozium Meżenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrenses Mielnicenses.

---

*) Не прочитано.

Sczerbicz super cives Mielnicenses citationis extraditio.

Coram officio actisque praesentibus castrensibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Mathias Sikorski, ministerialis generalis regni, de cuius autentico et juramento super officium ministeriliatus praestito officio praesenti indubita extat fides, in vim verae ac fidelis relationis, per eum ubivis locorum officiose faciendae, publice recognovit, quia ex parte et ad instantiam nobilis Pauli Sczerzbicz, secretarii sacrae regiae maiestatis, filii advocati Mielnicensis, actoris, citationem literalem sub titulo et sigillo sacrae regiae maiestatis terminum praefixionis in se coram judicio sacrae regiae maiestatis post curiam, a positione citationis in duabus septimanis continentem super famatos proconsul, consules totumque communitatem (si et in quantum eam ad praesentem causam pertinet) oppidi sacrae regiae maiestatis Mielnik, ex officiis bonisque eorum omnibus tertio post penam primae contumaciae citatos pro eo, quia ipsi contra jura et privilegia tam civitatis quam advocatialis de electione consulum impediunt ita, ut per eos citatos in officio consulari non catholici, sed autem haeretici aut ruteni resideant, unde sit, ut cum magno catholicae religionis scandalo neque cultus divinus, neque festa solennia rite celebrentur, aliaque multa inconvenientia inde scaturiant, ad videndum et audiendum eundem actorem in jurisdictione sua plenaria conservari atque ad electionem consulum juxta jura ipsum admitti, citatione actoris taxam in se mille floren. pecuniae polonicalis retinente, latius et uberius de praemissis enarrante ac obloquente,—die hodierna, in actu contenta, extradidit, exportavit et in domo famato Lucae Markowicz proconsulis moderni Mielnicensis in manus ipsimet tradidit et porrexit ex traditioneque praefatae citationis aliis citatis, ut juris est, praecavit et ad debitam notitiam deduxit, de quo suam fidelem ac expressam dictus ministerialis ad officium actaque praesentia fecit relationem.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 543, 560 об.

№ 123—1602 г. Іюня 11 дня.

Жалоба Жданы дочери Якова Коваля изъ дер. Буковичъ объ изнасилованіи и побояхъ, причиненныхъ ей Хилкою Стоцкимъ въ им. Носовъ, съ указаніемъ на Буковичскую православную церковь.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post festum Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo secundo.

Bukowicze Zdanae protestatio.

Veniens porsonaliter ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia laboriosa Zdana, filia providi Jacobi Kowal de villa Bukowicze tenutae sive obligationis nobilis Stanislai Mlożewski, inherendo priori protestationi suae in et contra providum Chilko dictum Stoczki, tanquam principalem ratione oppressionis et devirginationis coram officio praesenti factae, defectumque ipsius supplendo, ex quo ob ignorantiam iuris et quod testes tunc in promptu non habuit, qui tanquam vicini villae eiusdem Bukowicze incolae clamorem et querulationem ipsius, quam post factum in recenti faciebat audierunt, tum et complices, qui facto huic patrocinabantur in priori protestatione, a se facta desiderabantur cum parentibus suis secum personaliter assistentibus, etiam ad praesens solenniter et lachrimose protestando in primis complicem eius principalis nominat ipsum nobilem Ullrichum Hosium arendatorem bonorum Nosow una cum familia seu servitoribus eiusdem, ubi illa in servitiis versabatur, ex hisce

rationibus, primum, quod de excessu eiusdem servi Chilko dicti Stoczki clavigeri sui admonitus et pro administratione iustitiae ab ipsius avia provida Zofijka Zienkowa in recenti requisitus, non modo iustitiam non administravit, verum etiam eam tremulam caecitate et serio afflictam aviam propterea, quod pro nepote sua violata intercederet, uti illi iustitiam administraretur eam, quae illi circa traditionem arendae tanquam serva antiqua, a generoso Theodoro Laczki ad alendum fuit tradita, ex curia eiecit et relegavit, quae tamen ad acta praesentia ob aegritudinem accedere non potuit. Postea indusium, in quo obsangviolationis ex ea oppressione facta signa apparebant manifesta, familia dicti Hosius aquis lavit et expurgavit. Tandem famulum eum suum dictus Hozius facinoris eius patratorem, uti sibi caveret et ad tempus in certum locum se cederet, praemonuit ac in super derivandi et avertendi a servo suo crimine eius causa in eam ad praesens protestantem pauperculam et innocentem puellam crimen omne conferendo virgis eam tanquam scortum cedi et capilitium longum alias *warkocz* in maius misere et afflicte opprobrium praecidi et resecari jussit. In cuius verificationem ipsa protestans monstravit coram officio praesenti in corpore suo scilicet in dorso in seorsivis locis viginti vulnera livida plagarum tum et capilitium alias *warkocz* praecisum. Quae omnia clamans et querulans, primum ad parentes suos in villa Bukovicze manentes accurendo significavit et tandem toti illi villae vicinis omnibus, qui circa *ecclesiam rutenicam* in nundinis alias *na kiermaszu* fuerunt congregati cum lachrimis enarravit, quorum nomine et suo personaliter coram officio actisque praesentibus comparuerunt laboriosi Jaczko Kisielewicz, Albertus Zobczenia, Wasko Howina Dzieczkowicz, Iwan Pleskacz, Micz Sczerbaczenie, Supron Jaroczenie, Anthon Zienienie, Paszko Horsczar, Wasko Zyzka de villa Bukowicze, subditi nobilis Stanislai Młożewski, qui de eius puellae clamore et quaerulatione, quam publice, uti supra dictum est, faciebat, dicentes eam in nullo unquam facinore antea deprehensam, aut tali suspitione laborantes audivisse cum id neque aetati ipsius non dum adulte et immatura competeret attestati sunt. Et hic ibidem laboriosae Tacza Kałamarowa, Hapa Krysthalowa, mulieres senio et aetate provectores, personaliter comparuerunt tanquam obstetrices, quae signis eius devirginationis fideliter inspectis vitam in super mores et conversationem eius puellae perspectandas, habentes ab eo tempore clamoris et obtestationis eam puellam ad praesens protestantem corruptam esse coram officio praesenti attestatae sunt. Cuius oppressionis culpam in praedictum Chilko dictum Stoczki tanquam principalem ratione facti et ipsum Ulricum Hosium tanquam complicem ratione patrocinii eidem servo suo per favorem exhibiti praefata puella protestans sua praesenti protestatione mediante confert et contulit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1601—2 г. № 10878, л. 799 об.—800.

№ 124—1604 г. Марта 22 дня.

Позовъ Мельницкаго старосты Мельницкому гродскому судьѣ по дѣлу о неуплатѣ русскими священниками изъ Городка и Гродиска подати въ пользу Плоцкаго р. католическаго епископа.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Oculi Qnadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Szawiczki capitaneum et generosos Ambrosium Mężenskj vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrensem Mielnicensem.

Judex cum episcopo Plocensi scriptio.

In causa et actione per instigatorem officii capitanealis castrensis Mielnicensis eiusque delatorem generosum Egidium Pogorzelski, vexilliferum terrae Nurensis actorem generoso Nicolao Grek, judici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi citato pro terminis praesentibus citatione literali tenoris talis.

Albertus Szawiczkj, capitaneus Mielnicensis in Hruszniewo etc. haeres. Tibi generoso Nicolao Grek, judici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi de eisdem ac universis bonis tuis personaque tua mandamus, ut in terminis judicialibus castrensibus Mielnicensibus feria secunda post dominicam Quadragesimalem Oculi proxima in castro regio Mielnicensi celebrandis vel tunc, quando eiusmodi termini prius et proximius post tempus praefixum ibidem celebrabuntur, coram nobis judicioque nostro capitaneali castrensi Mielnicensi compareas ad instantiam instigatoris officii nostri castrensis Mielnicensis tum et generosi Egidii Pogorzelski, vexilliferi terrae Nurensis delatoris causaeque praesentis vigore juris sui certi et transfusorii a reverendissimo Domino Alberto Baranowskj episcopo Płocensi habiti, et actis castrensibus Ostr. (?) inscripti actoris, qui ipse quidem instigator ex delatione eiusdem actoris te citat ad paratam causam et actionem suam, tibi principaliter per supranominatum reverendissimum episcopum Plocensem ad judicia ordinaria generalia tribunalia regni Lublinensia occasione infrascriptorum institutam et tandem ex vi remissionis in officio nostro castrensi Mielnicensi in exequutione prosequutam in punctuque banitionis dependendam, ad eumque punctum et gradum juris, in quo finalis eius causae exequutio dependet, videlicet ad videndum et attentandum super te paenam banitionis et de terra dominiisque eisdem subjectis proscriptionem decerni teque baniri, banitumque et proscriptum pronuntiari ex eo, quia tu existens jurevictus, tanquam rebellis, jurique communi et decreto officii nostri castrensis Mielnicensis triplicatorum vadiorum, rumationem bonorum tuorum, in lucris et perlucris vadiisque triplicatis super te et bonis tuis in causa pro paena duplici quatuordecem marcarum occasione ipsius actoris in delatione ad officium capitaneale castrense Drohicense ratione cuiusdam non solutionis contributionis a duobus poponibus vulgo *popow Ruskich* et eorum sinagogis, videlicet unius in *Grodek* et alterius in *Grodzisko*, a quorum agris posessis solutum est quietatioque sufficiens actori data sit. Ratione cuius ab instigatore eiusdem officii castrensis Drohicensis actor praefatus occasione praemissorum jure impeditus est, succubit motioni in judiciis et officio praefatis juridice obtentae per vicecapitaneum castrensem Mielnicensem una cum ministeriali et nobilibus certis assequutis non admisisti, imo denegasti, per quod paenam praedictam banitionis succubuisti, ad quem super te, ut praemissum est, decernendam et extendendam, idque quod juris est ac in talibus fieri consvevit sententiari citaris, prout tibi in termino latius de praemissis deducetur et declaratur, judicialiter terminum et praemissa sis attentaturus, et si quid de jure competierit, responsurus Datum in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Quadragesimalem Invocavit anno Domini 1604. Ad judicium praesens instituta. Partibus ipsis actoreae per nobilem Andream Ratynski, citatae vero per nobilem Georgium Hincza,—plenipotenses suos coram judicio comparentibus, terminum hodiernum ex praesenti citatione legitime incidentem et provenientem ad terminos futuros judiciales castrenses Mielnicenses in castro regio Mielnicensi proxime celebrandos scripserunt et prorogaverunt, proutque praesentibus scribunt et prorogant habiturae. Itaque sunt partes praedictae terminum in causa praesenti conservatum in praefatis terminis futuris judicialibus talem, qua-

lem ad praesens habere debuerunt, nullius partium jure laeso, imo in toto integro et robore conservato.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1604—5 г. № 10880, л. 144, 152.

Примѣчаніе. На л. 267 об. 268 записанъ такой же документъ о согласіи сторонъ на дальнѣйшую отсрочку этого дѣла.

№ 125—1604 г. Іюня 7 дня.

Декретъ Мельницкаго гродскаго суда по дѣлу о нанесеніи Семеномъ Лосицкимъ оскорбленія священнику Гнойненской церкви Трофиму Вержбѣ.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et querellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda in crastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Sawiczki capitaneum, nec non generosos Ambrozium Mężenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrensem Mielnicensem.

Poponi de Gnoyno decretum.

Quemadmodum nobilis Trochim Wierzba, poponus rutenicus ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, actor citavit ad judicium praesens capitaneale castrense Mielnicense Simonem appellatum Łosiczki impossessionatum, golotam et odardum, citatum citatione literali castrensi Mielnicensi tenoris talis:

Albertus Sawiczki in Hrusznievo etc. haeres, Capitaneus Mielnicensis. Tibi Simeoni appellato Łosiczki, impossessionato, gołotho et odarto in diversis locis divaganti, mandanus vigore regio et nostri officii capitanealis de persona tua ac rebus mobilibus, si quas se praetendis habere, quatenus coram nobis seu judicio nostro castrensi Mielnicensi in terminis judicialibus capitanealibus feria secunda in ctrastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxime celebrandis personaliter ac peremptorie compareas ad instantiam nobilis Trochimi Wierzba, poponis rutenici ecclesiae ritus graeci villae Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, qui te, inhaerendo legibus regni citat pro eo, quia tu in vilipendium eorundem legum, coadiunctis sibi quamplurimis complicibus et latronibus dispersecutoribusque platearum in civitatibus et viis publicis, tempore certo proxime praeterito in protestatione descripto, dum ipse conquirens peractis suis negotiis quiete de oppido Janow domum suam se conferebat, ipsum actorem primo rogatione, tandem turpissimo et nequissimo iussu equo sub ipso accepto ab eius terram prostravisti et circulum ad oppidum secum recepisti et barbam evulsisti et ad *fidem* suam alegando *rutenicam esse paganam* compulisti ac vitriolis magnis insutis integro ad bibendum ultra mores bibere exegisti. Tandem easdem vitriolas in caput ipsius detrusisti summumque despectum ipsi homini pacifico perfecisti. His non contentus eundem vulnerasti vulneratoque primo in terram respiciendo quinquaginta sex florenos grossorum et viginti et unum grossum in vim praedae et spolii domini ipsius praefati recepisti ac inter alios adhaerentes divisisti, alias prout protestatio eo nomine contra te et tuos adhaerentes facta latuis testatur. Citamini igitur ad videndum, audiendum attentandumque super te, uti violatore legum publicarum ut caeteros, qui talia peragunt, sis in exemplum paenam infamiae decerni infamiamque ac de terra Poloniae ac dominiis ei annexis per decretum judicii nostr pronunciari ac per ministerialem proocari caeteraque de jure communi et legibus regni fieri solita exequi et sententiari, praemissa et alia tibi in termino futuro lati-

us obiicenda et declaranda, judicialiter sis visurus, auditurus et attentaturus. Datum in castro regio Mielnicensi feria quinta ante festa solennia Pentecosten proxima anno Domini 1604. In termino itaque hodierno, ex praeinserta citatione pro terminis praesentibus legitime incidenti et provenienti, praenominatus actor terminum ea in causa personaliter coram judicio praesenti attentando, deducendo praeinsertae citationis suae terminum, statuit coram judicio praesenti ministerialem regni honestum Jozephum Ostrowski, qui ministerialis coram judicio praesenti personaliter stans publice et libere recognovit, quia citationem praeinsertam ex parte nobilis Trochimi Wierzba, poponis ecclesiae rutenici villae Gnoynensis actoris super Simeonem appellatum Łosiczki citatum, sabbato ante festa solemnia Pentecostes proxime praeterito extradidisse et in bonis villae Walim curiaque ibidem sita vladario eiusdem curiae in manus provexisse, extraditionemque praefatae citationis, ut juris est, provocasse. Tandem praefatus actor, deducto termino citationis praeinsertae, citatum Simeonem appellatum Łosiczki in praemissa causa ad judicium praesens per ministerialem generalem regni nobilem Martinum Sikorski ter et ultra formam juris quatuor vicibus acclamare procuravit. Qui quidem citatus existens per praedictum ministerialem taliter clamatus termino praesenti nec per suum aliquem plenipotentem comparuit, imo contumax extitit. In cuius contumaciam memoratus actor exhibita coram judicio praesenti protestatione sua contra citatum facta, petiit in causa praemissa super citato paenam infamiae in legibus et constitutionibus regni descriptam per judicium praesens decerni et ad publicandam eandem paenam ministerialem addi. Judicium praesens capitaneale castrense Mielnicense, exaudita relatione ministerialis, qui citatum appellatum Łosiczki ad judicium praesens quatuor vicibus clamasse et non comparuisse recognovit, visaque contumacia ejusdem citati ad juri parendum per ministerialem clamari non tamen comparentem, inhaerendo juri communi, legibus et constitutionibus regni in causa praemissa super citato Simeone appellato Łosiczki paenam infamiae juxta citationem actoris decrevit eundemque Simeonem appellatum Łosiczki, uti juri communi non obedientem et eidem contravenientem esse infamem pronuntiavit et pronuntiat decreto praesenti. Ad pronuntiandamque eandem paenam infamiae parti actoreae ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski addidit. Qui quidem ministerialis coram judicio praesenti personaliter stans, publice recognovit praefatam paenam infamiae super citato Simeone appellato Łosiczki, per judicium praesen decretam et eundem esse infamem pronunciatum juxta decretum judicii capitanealis Mielnicensis publicasse tam in domo judicii castri Mielnicensis, quam in toto publico oppidi Mielnik proclamasse et praemissa multis hominibus circa celebrationem terminorum judicialium protunc existentibus ad notitiam deduxisse. Super quod eam suam relationem praedictus ministerialis coram judicio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1604—5 г. № 10880, л. 256 и 260 на об.

№ 126—1604 г. Ноября 19 дня.

Донесеніе вознаго о запечатаніи имъ квартиры супруговъ Рабковъ, находившейся во 2-мъ этажѣ каменнаго зданія Виленскаго Св. Духова монастыря, коимъ, какъ свѣтскимъ людямъ, отказано было въ дальнѣйшемъ пребываніи въ монастырѣ.

На враде его кор-ской млсти кгродском воеводства Виленского, передо мною Деметрым Карпем, секретаром его кор. млсти, наместником Виленским, ставъшы очевисто возный повету Виленского

Ярош Томкович пры устномъ сознаню своем квит свой ку вписаню до книг прызнал, писаный тыми словы.

Я Ярош Томкович, возный гсдръский повету Виленского, сознаваю симъ моим квитом ку записаню до книг кгродских Виленских, иж в року теперешнем тисеча шестсот четвертомъ, мсца ноябра деветнадцатого дня, маючы я на тот час при собе стороною людей добрих, двух шляхтичов, пна Акгустына Станиславовича а пна Станислава Мартиновича, за ужитем и посланем велможного пана, его млсти пана Криштофа Зеновича, воеводы Берестейского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны, при священнику их млсти отцу Демяну Добринскомъ Глубоцкомъ и при служебнику их млсти на име пану Яну Богушу, ходил есми я возный с тою стороною шляхтою звыш помененою на монастыр и кгрунты братства церковного Виленского православия греческого; и кгды пришли есмо на помененые кгрунты братские и до мешканя, в том дому братском будучого, где пан Иванъ Рабъко з малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешканье мели, а кгды увошлихмо до мешканя того, то естъ до светлицы муроване на горе подле школы, на кгрунте братском будучое, в котором томъ помененомъ мешканю не нашьли есмо никого мешкаючи, а в том мешканю было речей не ведат чыих, при которих речах в том помененом мешканю не нашлихмо никого мешкаючи, тогды помененый отец Демъянъ Добринский, свещенник их млсти Глубоцкий и с помененым слугою их млсти, именем их млсти самих, его млсти пна воеводы Берестейского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны передо мною возным и перед стороною шляхтою поведили, иж дей в том мешканю панъ Иванъ Рабъко з малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешкали, которому тому пну Ивану Рабъку и малжонце его Стефаниде Федоровне панъ Ян Меховский, брат уписный, именем его млсти кнзя Богдана Окгинского, подкоморого Троцкого, старосты сего року у братстве церковном справуючого, и от усее брати часу недавно прошлого урядовне через возного повету Виленского Размысла Яновича Кимбара и перед стороною шляхтою выповедал имъ румацыю, абы на кгрунтех братских они, яко светские люде, мешканя собе болшъ не мели, а духовным людем ку мешканю поступили. То пак дня сегоднешнего звыш помененого, за выказанемъ помененое румацыи, с того мешканя уступили, а тые дей речы не ведат на што тут в том мешканю тут покинены. Которое мешкане я возный за росказанемъ посланцов от их млсти пна воеводы Берестейского и пни малжонки его млсти пни Федори Воловичовны, яко фундаторки тое церкви, при свещеннику их млсти отцу Демяну Добринском и при помененом слузе их милости и з речами, в томъ мешканю будучими, я возный при стороне шляхте при мне будочою печатю своею запечатовавши зоставили, што я возный, чого будучы сведомъ и што есми видел и слышал, то есми и до книг квит под печатю моею и под печатми стороны шляхты подал. Писан у Вилни року и дня вышей помененого.

У того квиту печатей притисненых тры. Которое ж тое очевистое сознане возного и тот квит его до книг кгродских Виленских ест записано.

Лет. Бож. на року ахд (1604), мсца ноября кз (27) дня тот квит свой Ярош Томкович возный признал.

Изъ связки документовъ Виленскаго городскаго суда № 4676 л. 627

№ 127—1604 г. Ноября 23 дня.

Перечень вещей Ивана Рабки, находившихся въ каменномъ домѣ Виленскаго Св. Духова монастыря.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча х҃д (604) мсца ноября кз (27) ден.

На враде его кор. млсти кгродском Виленском, передо мною Деметрым Карпемъ, секретаромъ его кор. млсти, наместником Виленскимъ, ставшы очевисто возный повету Виленскаго Ярошъ Томкович сознане свое учинил и того сознаня своего квит свой под печатю своею и под печатми стороны шляхты, на тот час при немъ будучое, ку записаню до книг кгродких Виленских подал писаный тыми словы.

Я Ярошъ Томкович, возный гдръский воеводства Виленского, сознаваю тым моим квитом, ижъ року теперешнего тисеча шестсотъ четвертого, мца Ноября двадцать третего дня, маючы я возный на тот часъ пры собе стороною людей добрых, двух шляхтичов, пна Августына Станиславовича а пна Станислава Мартиновича, былом взятый от свещенника велможного его млсти пна Крыштофа Зеновича, воеводы Берестейского, старосты Чечерского и Пропойского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны именя их млсти Глыбоцкого, отца Демяна Добрынского, ходилом я возный зъ стороною шляхтою, пры мне будучою, на кгрунты брацтва церковного Виленъского релии кгрецкое, и кгдым прышол до мешканья мурованого брацкого, где на тот час мешкал пан Иванъ Рабко з малъжонъкою своею пни Степанидою Федоровною, нашол есми я возный печати, якомъ был запечатал вцале, тамъ же зараз помененый отец Демянъ, свщенъник Глыбоцъкий, пры мне возном и пры стороне шляхте оные печати отпечатовавшы, шол зараз до оного мешканя, где нашол речи неведати чые и от кого для чого покиненые, казал их, обавяючисе якого помовиска, вси от мала до велика пописат. А меновите речы которые в том мешканю были: Скриня, в которой напрод рукавиц женских двое, рукавицы музские одны, саянчик мухояру турецкого детиный старый, плащик китайки зеленое, подшытый брушками белинными старый, китлик мухояру чорного старый, заечинами, зарукавки мухояру брунатного старые, подшытые брушками белинными, коберцы три старых, картына полотняная, саян старый мухояру чорного, обрус коленски узорыстый, щоток до шат две, кгеръмачокъ киру чорного детинъный, тканка оксамиту чорного одна, чепец в пялцах едвабю чирвоного, картынок друкованых паперных пят, курта детинная чирвоная старая, книжка друкованая руская с полским неувсказаная, псалтыр Скоринина друку, молитвы Мамоничова друку одны, книжка руская, азбука руская друкованая, минюцыи руские, Кройника царства Антиохийского, скринок пят замкненых запечатан(ных), шкатулка замкненая, постел: подушок чотыри с пошовками твилиховыми, перын две без пошов, скрыня вся окованая железом замчистая, коробка малая, в той коробце пошовок зъ сетками шест, простирадло одно, пошовка на перыну белая, тувалня зъ сеткою, фартуховъ з сеткою два, треперели трои, кошулек коленских чотыры, мис цыновых две, лихтаров цыновых чотыри, коновок цыновых чотыры, полумисочки тры, фляшок цыновых маленких две, кубок оловяный один, фляшечок белого железа тры, кварта белого железа одна, пила до дров, пороховниц старых две, обрус одинъ, ручник один, секера одна, тарка што перец трут, матарацов старых два, фляша шкляная, збанок турецкий, кварточка шкляная, скриня с хустами брудными, в ней веко розломлено, в которой кошулек женских осмъ, тканиц чорных зъ белью старосвецких две, коротких пят, колдра старая з шихом, тлу-

мокъ чирвоного сукна, кошули простые долгие две, зброи две, шишаки два, панцеры два старих, котел меденый в ушатокъ, котелков малых три, панве великих *) . . . . . . одна. ропітъ один, подножки котловыи двои, погребец форост . . . . трема шкляными, бочка деревеная, в ней муки ржаное . . . старый, конов деревеная, сетка в пялцах, ключов великих осмъ, ключов малых дванадцат, тарелок деревеных тузины чотыры, ящык деревеный, банек балверских двадцет, образы чотыры, махало пер павихъ, кровать зъ запоною, в сенях шафа и скриня обое замкнены, которыем я запечатовал, ложок деревеных шест, скриня з речми железными старыми ламаными ржавелыми запечаталом, скрини тры плохие порожние. Которые то звышъ помененые речи вси вцале от мала до велика до склепу зносити казалъ; а кгды были зношоны, теды я возный перед тою стороною шляхтою пры мне будучою печатю своею запечатовавшы, з оного мешканья отшол есми. И на то я возный, чого будучи сведом, даю ку записаню сес мой квит до книг кгродских Виленских под моею печатю и под печатми стороны шляхты при мне будучое. Писан у Вилни року мсца и дня звышъ писаное. У того квиту печатей притисненых три. Котороеж тое очевистое возного сознане и тот квит его до книгъ кгродских Виленъских естъ записано. (Три кустодiйныя печати).

Року ҂ахд (1604), мсца ноябра кз (27) дня тот квит свой Ярош Томкович признал.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4676, л. 626.

---

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ отъ гнилости бумаги выкрошились.

№ 128—1605 г. Февраля 28 дня.

Раздѣльный актъ на им. Мелешковичи и Бѣлый Городокъ между князьями Лукомльскими, съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Aktykacya kopij ograniczenia mttsci Rotnicy.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt szostego, msca Augusta osmego dnia.

Na urzędzie I. k. msci grodz. pttu Orszan. vigore sancitae const. w miescie Chołopieniczach oblokowanym, stanowszy osobiscie I. P. Ignacy Sakowicz, strazn. pttu Orszan., kopią ograniczenia przed zabraniem kordonem Ross. miasta Orszy sądowego w sądach grodz. Orszan. przy samym oryginale aktykowaną recenter ad acta podał w te słowa pisaną. Widymus z knih grod. powetu Orszan. Leta od narożenia Syna Bożeho tysiecza szestysot piatoho, mcza Marta dwadatcatoho dnia. Nauradie grod. stt. Orszan., peredo mnoiu Sebestyanom Burym, podstarostym Orszan., postanowiwszyse oczewisto wozny pttu Orszan. Nikipier Miłkowicz pry ustnym soznaniu swoim list swoy ku zapisaniu do knih grod. Orszan dał w tyie słowy napisany.

Ja Nikiper Milkowicz, wozny pttu Orszan., soznawaiu to sym moim intromissyinym kwitem, iż roku teper iduczoho tysiecza szestysot piatogo, mcza Februar. dwaccat osmoho dnia, maiuczy ia wozny pry sobe storonu ludey dobrych, wiery hodnych, dwoch szlachtyczow, p. Romana Hryhorowicza, a p. Ostapa Hrydkowicza, byli iesmo wziatymi od ich miłostiey kniaziow Łukomskich, to iest mianowite od I. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, a od I. m. kniazia Romana Borysowicza *) Łukomskoho na podanie y wwizanie meży ich miłosty ymene ich mił. spolnych oyczyznych, w pttie Orszan. leżaczych, zamku Bełogo Horodku

---

*) Ошибочно. Должно быть *Ивановича*.

z miasteczkom, imienia, hdie dwory ich mił. nazywaiemo Mieleszkowiczach, także sioł y prysiołkow ku ney należaczych, kotoryie ich miłost meży soboiu ne delili, do seho czasu derżali, ieno ich mił. kniazi Łukomskiie, za namowuiu meży soboiu y poradoiu spolnuju tyie imenia miłosty swoie tak Meleszkowskuiu, iako zamku Bełohorodku, seł y prysiołkow k nem należaczych, na perwey na morgi, pruty y włoki pomerywszy, grunta stenami, kopcami y pewnami, hranicami ohraniczyli y deł meży soboiu rowny weczysty uczynili, a to iest mianowite z pomiery wołocznyie od ich mił. kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho na czast ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho sioł y prysiołkow, wołok, zastenkow, morgow y prutow dostało: Nayperwey paszni dwornoie, w kotorey nowy dwor Meleszkowski y cerkow swiatoho Kuzmy y Demiana stoit, z horodami, z sadami y sażawkami, y ze wsym na wse wołok czotyrnancot, morgow dwaccat dwa. Obrub toy paszni dwornoy: poczynaiet se perszaia stena od steny y obrubu ieho miłosty kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho, druhi konec poczynaietsa od Suchowarchowskoie steny mimo dwor ieho mty Delecz, dwora y paszni ich miłosty dworney, czerez reku Uswieiu, mimo cerkow Kuzmy y Demiana aż do mchu Jamnoho, a druhym bokom stena leżyt od obruba Kamennoho za ieho miłosty kniazia Iwana Borysowicza Łukomskoho do Łomaszyna ruczia, tot obrub' dworny odnym koncem do steny y mchu Jamnoho. Seło Truchonowiczy y sełybnych rezach dostaietsia ieho miłosty kniaziu Iwanu Borysowiczu Łukomskomu po reku, a minowszy sełybnyie rezy na niz reki stenoiu toiu, kotorya delit ieho miłosty, a kniazia Romana Łukomskoho aż do steny Wyszkowskoie, a werch reki taia stena poszła mymo Teszny reki aż do mchu Jamnoho, druhim bokom idiet ot Chimow czerez pole Załosie aż do mchu Jamnoho; w tom sele wołok trycet, Za tymisz wołokami w tymże obrube zastenok Teszny lesok nad ozerom Jamnym, w kotorym zastenku wołok dwie, morgow odynacat. Na druhim koncu zastenku Nedelecze prozywaiemo Chimy seło Łozuki, kotoroie leżyt nad ozerom Zerynskim, stena ydet bokom od ozera Zeryna aż do steny Chotnianskoie, deleczy z obrubami ieho mił. kniazia Romana Łukomskoho, a druhim bokom ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, koncami odnymi w ozero Zerynskoie, a druhimi koncami w stenu Chotnianskuiu, kotoraia delit z Łozukami, w tom obrube wołok osom morgow, osm prutow dwienatcat. Obrub Chotnianski, hde Cyrym mieszkaiet, leżyt stena od ozera Chotnianskoho aż do steny Łozuckoie, deleczy kniazia Romana Łukomskoho Puszkowskuiu stenu, a druhim bokom od Timnoho liska z obrubem i. m. kniazia Boryssowicza, koncami odnymi w moch Jamny y w ozero Jamnoie, a druhimi koncami w Łazuckuiu stenu; w tom obrube wołok diesat, prutow dwienatcat. Obrub prozywaiemo Owłuchi pry hranicy Wiadeckoy nad rekoiu Swieczoiu; w tom obrube wołok dwie, morgow dwaccat odyn, prutow dwa y puł. Dubrowy pod Chotowkami, kotoruiu wzeł Boryss, toie dubrowy morgow try, prutow dwa. Na Wiatiery seło Bulenki. bokom stena idet od wołok kniaziow Romana y Iwana Boryssowiczow Łukomskich aż do steny I. P. Czereyskoho Zukowskoie, a druhim bokom od obruba Lipowickoho I. m. kniazia Boryssowicza czerez bor Wielenski aż do steny Oserodkowskoie; tyie woloki koncami w stenu Welenskuiu, a druhimi koncami w stenu j. m. kniazia Romana Łukomskoho Wetyrenskuiu, w zastianek prozywaiemo Weliniesz, wołok dieset, morgow tryccat. Obrub proziwaiemo Oserodki, bokom stena idet od obruba p. Czereyskoho do gruntow poddanych i. m. pana kanclerowych w. k. Litt., a druhim bokom idet stena z boru Welenskoho steny Lipowickoie, kotoraja stena wyszła pod Tyszka Żukowa w Łuchichach do gruntow im. p. kanclera W. k. Litt., koncom odnym u grunta Ko-

rajenickie, a druhimi koncami u stenu Welunskuiu, w kotorom obrube wołok czotyrnadcat, morgow dwaccat odyn. Seło Kuzniejowo pry hranicy Wiadeckoy, a ku stene bokom Wiatyrowskoy; toy obrub koncami w ozero Wydryckoie, a druhimi koncami u stenu Ozereckoiu, kotoraja idet z Lipowicz u hranicu Wiadeckuju; w tom obrube wołok osmnancat, morgow dwaccat diewiet, pruty try. Seło Owsianiki nad ozerom Wiadeckom, stena idet bokom z ozera Wiadeckoho do mchu Jamnoho czerez reczkoiu Czernu od obrubu kniazia Romana, a druhim bokom od hranicy Chotnianskoie y od zastienku Judenskoho, koncom odnym w ozero y reczku, kotoraja idet z ozera Wiaterskoho, a druhim koncom w moch Jamenski, w kotorym obrube wołok szesnatcat, morgow dwanatcat, prutow try, y tym zastienkom, kotory leżyt nad Czornoiu reczkoiu y ku mochu Jamnomu, pry tym obrube zastianek, prozywaiemo Judymo nad reczkoiu Swieczoju y pry hranicy Chotnianskoy Wilinie, w kotorom zastienku wołok dwie. prutow osem. Obrub Lipowicze poczynaietsia od Wiadeckoie hranicy aż do boru Wielenskoho, deleczy z obrubom Bolunkami, a druhim bokom od obrubu i. m. kniazia Romana Osoweckoy aż do hranicy ozerka Ozereckoho, koncami w hranicu Wiadeckoiu, a druhim koncom do steny Welenskoie, do boru obrubu kniazia Romanowoho; w tom obrube wołok tryccat, morgow tryccat, prutow siem. Obrub Biełaia Dubrowa, kotoraja stena bokom od steny kniazia Romana Osoweckoie aż czerez mostok Orudowski do reczki Kineyki, a druhim bokom od obrubu Mikolskoho do hranicy Bielickoie, kotory obrub koncami w stenu i. m. kniazia Romana Osoweckuju, druhim koncem w hranicu Bielickoju; w tom obrube wołok diewiet, morgow dwaccat dwa. prutow try y puł. Obrub prozywaiemo Snieszkowski stena dielit z Biełoju Dubrowoju aż do gruntu Bielickoho, a druhaja stena od poddanych Bielickich Zdurnikow, koncami od steny ich miłostey kniazia Romana Osoweckoie, a druhimi koncami aż do hruntow Bielickich; w tom obrube wołok sem, morgow piętnatcat, prutow dwaccet. Zastienok pry tymże obrube y pry hranicy Zdornikoy w klinie aż do steny kniazia Romana Osoweckoie ku reczce Swieczy; w tym zastienku wołok try, morgow dwaccat odyn. Seło Zuki y z seliszczem Łosznowskim, stena idet od Wełynca az do hruntow Korewickich, deleczy obrub Oserodeczny, a druhim bokom od reki Uswieczy aż u stenu, kotoraja idet z Wełynca y Cołowoho koncami w reku w Swieczu, a druhim koncom u stenu Cołowuju y Welenskuju, w kotorom obrube wołok dwaccat y z tymi niwami, kotoryie za rekoju meży gruntami Korajewickiemi. Pry tymże sele obrub, prozywaiemo Staroie Seliszcze, nad rekoiu Uswieczu, obrub w klinie, w kotorom zastienku wołoka odna, morgow dieset, prutow diewietnancat. Obrub prozywaiemo Lisiczki, kotory leżyt pry boku Koraiewickich, a stena bokowaja idiet pod Sobolewiczy, deliczy z stenoju kniazia Romana, kotory obrub koncami w reku Uswieczu, kotoraja hraniczyt z sełom Bełnackim, a druhim koncem w ozero Sobolnickoie, wołok szesc, morgow dwa. Tut że pry tom obrube wołok try, kotoryie na czast ieho miłosty kniazia Romana i. m. kniaziu Boryssowiczu Łukomskomu wzhladom seła, wołok y innych gruntow; w tymże obrube iest niwy poddanych seła Sobolow w kotorych wymorgowano morgow piat, prutow dwienatcat, tohdy na toie mesto dano niwy prozywaiuszcze Łołołyno w koncu wołok obrubu toho nad ozerom, kotoroie niwy morgow piat, prutow dwienatcat; czynit toho obrubu Lisickoho y z tymi wołokami trema, szto i. m. kniaziu Romanu dostałysie, kniaziu Boryssowiczu wołok diewiet, morgow dwa. Obrub, w kotorym zamok miesteczko Biełohorodkowie połowicy steny idet od Hrywy czerez reczku Kobylszczycu w humniszcze dwornoie aż do steny, kotoraja idet stena z Turowey hory za zamkom, druhim bokom stena stoit

Hrywy czerez tuiuż reczku Kobylszczycu mimo łohowuiu bramu czerez reku Uswieczu aż do toie steny, kotoraja idet z Turowoie hory: w tom obrube wołoka odna morgow osiemnancat. Obrub druhi za zamkom, w kotorym Paszko mieszkaiet y Janowiczy, kotoroho obrubu stena idet y delit z kniazia Romanowym obrubom, kotoraja idet po łohu od steny Uchlanskoie aż czerez reku Uswieczu, kotoja idet czerez Turowuju horu, a z druhoho boku idet stena od steny Uhłowskoie czerez reku Uswicu aż do toie steny kotoraia idet z Turowoie hory, kotoraia stena zamknuła w kwatery zamkowuju stenu, w kotorym obrube wołoka odna, morgow siemnancat. A zamok majut ich miłost derzat wedłuh listow dawnych. Mesteczko, połowica z pryiezdu Łukomskoho, poczawszy z worot zamkowych u Moysukow y Czułon odrobku, kotoraia stoit podle zadniie wereij do perekopu za Ostrohom, prudy y staw maiut ich miłost wedłuh starych regestrow delczyt derzat y używat, także y łowlenie ryb w stawie. Obrub prozywaiemo Kamenny iest, stena toho obrubu idet bokom do Uhłowskoie steny, aż do obrubu kniazia Romanowoho steny czerez reku Uswicu, a druhim bokom idet stena od steny dwornoie Meleszkowskoie i. miłosty kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho czerez reku Uswicu u stenu i. miłosty kniazia Romana, a bołoto Łomaszczynskoie, koncami u stenu Wielinskuiu y Tinkowskuiu, a obrub i. miłosty kniazia Romana y druhim koncem w obrub i. miłosty kniazia Romanowoho, kotory od ozerka Czornoho, w kotorym obrube wołok deset, morgow dwienatcat, prut odyn y puł. Obrub Uhlanski pry hranicy seła Sobolewicz y seła Konstantynowa, a z druhoho boku od Tynkowa obruba i. miłosty kniazia Romana, odnym koncem do gruntow Rotnianskich, kotoraja hranica y grunta Rotnianskie poczynaiutsia od kopcow y hranicy seła Konstantskoho, idet ona mimo samyie humna Uhlanskoho u Miedzwiczoie bołoto, bołotom Niedzwieczym proiszowszy horast na starodoroże czerez szlach, kotory idet z zamku Biełohorodka do Łukomla, odkodowa w Lipowy most y ruczey, kotorym ruczczom czerez seło Zyszki prozywaiuczyie Osowa y seła Dubronic, czerez bołoto Kołmackoie w reku Łukonicu, a druhi konec hranicy Uhłowskoie do steny zamkowoie, kotoraia delit grunta Uhlanskie; w tom obrube wołok trynancat, morgow dwaccat odyn. Obrub Suchowerski za paszneiu i. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, bokamy meży oboiu sten i. m. kniazia Romanowych, odna stena idet od wołowni, a druhaia od Tynkowa, koncom odnym deleczy, a druhim do dworney paszni i. m. kniazia Boryssowicza Meleszkowoie; w tom obrubez wołok dwaccat try, morgow diewietnatcat y prutow. Obrub koło Krasnicy, stena bokowa idet od obrubu i. miłosty kniazia Romana Wołowskoho czerez chołmy aż do steny Truchonowskoy ieho miłosty kniaza Romana, a druhim bokom o pożohu, deleczy z obrubem kniazia Romanowym y stenoiu Dubrowuiu, szto zamenił i. miłost kniaziu Juriu Sierhieiewiczu Łukomskomu, koncami w Łukomlicu odna stena, a druhaia stena w Peresoszniu, druhim koncom w stenu Truchonowskuiu; w tom obrube wołok trytcat, morg odyn, prutow dwa Niwa. Zołytyna meży gruntami Korewickimi za obrubom Lisickim wołoka odna, morgow diesiet, prutow dwa y puł. Niwa Braniszyna meży ozer, morgow pietnatcat, prutow dwa y puł. Niwa u Susznoho boru za Korowiczami morgow dwa, prutow sem. Niwa w łuhu u mostu nad rekoiu Uswieczoiu morg odyn, prutow dieset. W Potlusku wołoka odna, morgi dwa, prut odyn. Summa wsich wołok, kotoryie sie dostały na czast i. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho z dełu, pry dełu, wołok trysta tryccat dwie, morgow dwaccat piat, prutow dwaccat. A grunta, kotoryie w pomery ne były, maiut ich miłost obadwa spolnie używat. Naperod za sełom i. m. kniazia Boryssowicza Truchonowskimi zo-

stał zastenok pry hranicy Wiszkowskoy, prozywaiemo Chimy y pozni Chotnianskie około reki Swieczy z obudwoch storon nad ozerom Hłybokim Steryna meży Penczew, a meży gruntami Tołopianskimi ku rece Humey albo Bielicy z rekoiu Belicoju y Homeykoju u kusty, gde meszkaiet Jurko poddany i. m, kniazia Boryssowicza y huzar i. m. kniazia Romana poddany Bobowec, hde Tiszko mieszkaiet, poddany i. m. kniazia Romana, a poddany i. m. kniazia Boryssowicza Maxim Ruban. Tych gruntow wsich według dawnoho zwyczaiu y zamiast swoich ich miłosty uzwal maiut także y łowienie ryb wo wsych ozerach tych maiętnostiech spolnie ich mił. wodług staroho zwyczaiu zażywaty, oprocz berehow ozernych ku gruntu kotoromu ich m. należat. A kotoryie by sie też grunta w tey intromissyi ne pomenili y ne opisali, ich m. takoż wedłuh staroho zwyczaiu maiut zażywat w kotoryie tyie wsie grunty mttsty Meleszkowskoie y Bełohorodka poddanyie seła y prysiołki wołoki i morgi, pruty zastenki y niwy mianowite w naszey intromissyi opisanyie I. m. kniaz Iwan Boryssowicz Łukomski, iako własnuju oyczyznu swoiu z dełu rownoho wieczystoho i. m. dostałuiu czerez mene woznoho pry storone szlachty wyżey pomenenych pry mne na tot czas buduczych uwoyszoł y do wecznoho ne porusznoho derżania y używania swoieho wział, a i. m. k. Roman Iwanowicz Łukomski tych wsich imen, sioł y prysiołkow y gruntow, wołok, morgow y niw menowite naszey intromissyi opisanych wedłuh dełu swoyho weczystoho i. m. k. Iwan Boryssowiczu Łukomskomu ustupił y wiecznie podał, o czom ia wozny toho swiedom y sztom wideł y słyszał, dał jesmo do zapisania do knih gr. Or. sey iesmo intromissyiny kwit pod moieiu pieczatiu y pod pieczatymi storony szlachty na tot czas pry mnie buduczych. Pisan w Meleszkowiczach roku, miesieca y dnia wyż pisanoho. Do toho kwitu woznoho pieczatiey pryłożonych try. Kotoroież toie ustnoie soznane zwyż reczonoho woznoho tot kwit ieho do knih gr. Or. zapisano, a po zapisaniu y sey widymus pod pieczatiu mene Iwana Druckoho Lubeckoho, podstarostoho Orszan. w sem roku tysiecz sestsot dwaccat pierwym mcza Julij pietnastoho dnia i. m. p. Bohdanu Chlewinskomu iest wydan. U tey kopij ograniczenia podpis ręki Druckiego Łubeckiego, oraz na drugiey stronicy aktykacyia przy podpisie sędziow y konkordancyi Rtta temi wyrażaią się słowy: Iwan Drucki Lubecki podstar. P. O. R-u tysiąc siedmset siedmdziesiąt pierwszego, mca maia siedmnastego dnia na roczkach majowych gr. Or. in loco solido sądzącychsię comparendo u sądu patron i. p. Thad. Puciata tę kopią przy samym oryginale ruskim pismem pisanym ad acta podał. Alexander Jan Gołowczyc Rtt y podstar. s. p. Or. Michał Kroiel chor. sęd. gr. p. Or. Alexander Slezanowski sęd. gr. p. Or. Felix Wołkowicki pisarz gr. p. Or. Concordavi cum actis Piotr, Antoni, Woropay, Regent y sekretarz ziem. p. Or. Ktora to takowa kopia ograniczenia za podaniem p. wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg g. O. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Оршанскаго гродскаго суда за 1775—1776годъ. № 15774, л. 547—550.

№ 129—1605 г. Іюня 1 дня.

Жалоба Мельницкаго Воскресенскаго священника Трофима Вержбы на Семена Яроцкаго о побояхъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quinto

Poponis Woskresienski contra Jaroczki protestatio.

Religiosus Trochim Wirzba, ordinis greci ritus poponus Woskresienski, eccle-

siae rutenicae Mielnicensis, ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens, solenniter questus et protestatus est in et contra famatum Siemion Jaroczki civem Mielnicensem de eo, quod ipse tempore certo proxime praeterito, videlicet die dominico Exaudi eundem protestantem in via seu platea versus domum nobilis Trochimi Tokarzewski, dum ipse protestans mane ad ecclesiam rutenicam Nativitatis Beatae Mariae Virginis in Mielnik ad peragenda et exercenda divina officia sese pacifice conferebat, eundem hominem pacificum verberibus magnis affecit et capilabat ac eundem humi proiecto baculo verberabat vixque eundem semivivum dimisit. Et in verificationem praemissorum statuit coram officio praesenti ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski, qui ministerialis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, publice recognovit protunc eundem Jaroczki eundem poponem verberasse humi projecto vixque eundem poponem ab eodem Jaroczki aufugisse. De quo suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1604—5 г., № 10880 л. 696 об, 697.

№ 130—1607 г. Августа 23 дня.

Протестъ православныхъ жителей г. Мельника противъ дѣйствій Кіевского Митрополита Ипатія Поцѣя, прянявшаго церковную унію и принуждавшаго къ сему православныхъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta in vigilia festi sancti Bartholomei Apostoli, scilicet die vigesima tertia Augusti anno Domini millesimo sexcentesimo septimo, coram generoso Alberto Sawiczki capitaneo Mielnicensi.

Contra Archiepiscopum Kijoviensem protestatio.

Nobilis Petrus Judkowski et famatus Raphael Krolikowicz ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes, eidem officio suo ac generosorum Gabrielis Skolek, Iwani Swiathko, Mathiae Maczkiewicz et venerabilium Petri Joanowicz presbiteri rutenici Brzestensis, Leonis Jozephowicz poponis ecclesiae rutenicae Brzestensis Sanctae Trinitatis aliorumque multorum hominum tam poponum quam civium Brzestensium religionis rutenicae infranominatorum nominibus obtulerunt ac reproduxerunt protestationem infrascriptam in et contra reverendissimum in Christo patrem dominum Hippatiey Pocziey, archiepiscopum Kijoviensem, Włodzimiriensem Brzestensemque etc. episcopum per praefatos supranominatos generosos ac venerabiles civesque Brzestenses ratione religionis rutenicae factam et creatam literisque hisce rutenicis conscriptam ac manibus eorundem et aliorum inferius descriptorum subcsriptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cujus protestationis series verborum talis sequitur.

Милостивый пне староста! Оповедаемся на его млстыи отца Ипатея, архиепископа Кіевьского, владыку Володымерьского и Берестейского, иж онь не маючи на том досыт, же прошьлых лить от часу не малого отдавьши послушеньство светѣишому отцу папежу безь воли и ведомости всей речи посполитой релий греческое и по оном отданью послушеньства великие и незносные турьбацые духовным и свецьким уближенья чиниль и церькви в духовеньстве спустошил, яко о том есть ширей такь на врядех короля его милости кгродских, яко тежь и на сеймехь таковое его на релию крецькую церькви светое восточьное безьправьное наступованье оповедано и оказано, за которым оказованьем

его таковового настепованья на релию крецькую его королевьская милсть з милости свое панское противько вѣрьным подьданым своим зь ихь милости пны радами своими на сейме недавно прошьлом Варьшавьском в року тепериншьнем тисеча шестьсотьном семом куньстытуциею сеймовую уфалити и постановити рачил, такьже и привилемь ствердити рачил, абы все хрестияньство закону греческого ведьле старожитьных звычаевь и обрадовь, водле постановенья и кононовь, от светых отець постановленых, безь нарушенья сумьненья людей посполитых вцале ненарушоне набоженство свое отправовали. А кгды свещенникове вси то обачивши, иж его млсть отець Ипатей и по выданью оное куньстытуции сеймовое до наверненья у клюбу водьле старожитных обрадовь церькви восточьное до покаяния прийти и узьнатися не хотил, они, почуваючися в повиностях своих, с позьволениемь всей речи посполитое для благословенья од тых, которые сут благословени от светийшого патриярьхи, а не под благословением святого отца папежа водле звычаем (звычаев) старожитных и куньстытуцие сеймовое, кгды справы духовьные отправовати хотили, то пакь его млсть отець Ипатей, не маючи вже до них жадное потребы, але умыслне турьбуючи люд релий греческое, на них якуюс заруки росказуючи, абы тых поповь своих не переховували, которое зарукы они, яко осидлые подданые короля его млсти пна нашего, не приймуючи, але только для указованья, кгды того потреба укажеть, при собе их зоставили; а потом дня деветнадьцатого мисеца Авьгуста, в недилю, в року теперишьнемь тисеча шестьсот семом тот же его млсть отець Ипатей, обачивьши свещеника Пречиского Косьтяньтина у Берестью за Мухавець идучого, на доброволной дорозе своволне и безьправне поймавьши, ганебне и окрутьне збиль и оковами ногы и за шию ляньцухом до кутьчого приковавьши, до иминья своего Рожанецького отвизьши, нит видома где его подиль, а отезьдзаючи на них же мешьщань чинечи пофалки такь клятвою яко и на зьдоровье им грозечи, такь тежь и вьношеньем до книгь змышлоных протестацыи и обецуючи их зо вьсих мирь о горьло, честь и маетности приправит. О которые вси буньты и розьрухи его противько речи посполитой и о змышлоных его протестаций и отьповеди и пофвалку, хотячи изь его млстью часу своего мовити, просимь, абы тое оповепанье наше до книгь в. м. урадовых было записано. Каврил Сколек рокою, Ивань Сватько рукою власьною, Матыяшь Мацькевичь рукою власьною. Петрь Иоановичь Михайловский протопопь Берестейский власьною рукою, Леоньтей Есифович свещеникь Троецький рукою влас., Касьян Федорович бывший попь Вистецкий рука власная, Роман Федоровичь попь Заболотский рукою власьною. За уфалою и позьволенем всей парафии цеху Воскресенья Хрыстова Григоре Омельянович райца власною рукою. На местьцу старосты того цеху Богьдана Василевича, иж писати не вимил Василей Сегеневич власною рукою. С парафии Пятницькое и Михайловьское за уфалою всех братеи Олексий Луцевичь. Гурин Федорович бурьмисть рукою власною. За уфалою цеху Светой Троици Василей Лукьянович. Тоиж парафии Богьдань Яцькович власьною рукою. Иван Корьниловичь рукою. С парафии Свтое Пречистое и Свтого Чесьного Креста Гдня за уфалою усей брати Сакь Мартиновичь рукою власьною. Михайло Куниевич рукою власною. Еронимъ Череповичъ рукою власьною. Jan Żuk Zdzitowieczki ręką swą.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1605—7 г., № 10881. л. 768.

№ 131—1607 г. Декабря 25 дня.

Заявленіе Андрея Вержбинскаго, православнаго исповѣданія, о своемъ желаніи праздновать день Рождества Христова по р.-католическому календарю.

Dies festa Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu (Christi) anno Eiusdem (millesimo sexcentesimo septimo).

Wierzbinski manifestatio de festivitate diei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Andreas Wierzbinski, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebreque Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti iuxta Calendarium ritus ecclesiae antiquae splendidae romanae incidit, quod ab hominibus christianis catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem, et si ab huiusmodi religione catolica romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hoc idem festum sacro sanctum, quo homines omnes a laboribus cessare necesse est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentes ad laudandum Deum Omnipotentem cum Eius Unigenito Filio et Spiritu Sancto, scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebet. Quo nomine huiusmodi solen(nem) protestationem manifestationemque ad officium act(aque praesentia f)ecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 годы № 10933, л. 9.

№ 132—1608 г. Апрѣля 29 дня.

Заявленіе священника Козерадской церкви объ оскорбленіяхъ словами и дѣйствіемъ, нанесенныхъ ему священникомъ Гноинской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Jubilate proxima anno Domini millesimo sextentesimo octavo.

Poponis de Kozierady protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Sak, pop de villa Kozierady, coram eodem officio praesenti solenniter protestatus est contra religiosum Trochim Wierzba, pop de villa Gnoyno, quod ipse die hodierna praefatum protestantem in domo famati Timosz Hackowicz, oppidani Mielnicensis, in certis negotiis suis venientem in praesentia multorum hominum, ibidem tunc existentium, verbis inhonestis primo, tandem verberibus multis et capilatione capitis affecit, prout ipse protestans crinium de capite sibi evulsorum coram officio fas(ciculum)? in verificationem suae protestationis ostendit. Quem officium praesens apud ipsum vidit, quo nomine solennem protestationem praefatus Sak ad acta praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 72.

№ 133—1608 г. Декабря 25 дня.

Заявленіе Николая Давидовскаго, р. католическаго исповѣданія, о праздновании дня Рождества Христова по православному календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Uni-

geniti juxta ritum ecclesiae religionis graece sive rutenicae die actu . . . . *)

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta post festum Circumcisionis Domini nostri Jesu Christi proxima anno Ejusdem millesimo sexcentesimo octavo.

Dawidowski protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Nicolaus Dawidowski, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebreque Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti, juxta Calendarium ritus graeci ecclesiae antiquae Rutenicae incidit, quod ab hominibus christianis etiam catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem, et si ab hujusmodi religione graeca Rutenica sit alienus, attamen pro bono exemplo hoc idem festum sacrosanctum, quo homines omnes a laboribus cessare necesse est, simili modo celebrari et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere tendit et omnino studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio (opere) homines pigritiae deditos atque cultum . . . . Deum Omnipotentem cum Ejus Unigeni . . . . Trinitatem commoveat . . . .

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 12 об,—13.

---

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ выкрошились отъ гнилости.

№ 134—1609 г. Января 10 дня.

А) Жалоба мѣщанина Яна Коневича и Мацка Коваля на Корницкаго священника Осташа, неявившагося къ выполненію присяги по дѣлу о продажѣ соли и присылкѣ для этого своего брата Василія, лишеннаго священническаго сана, и Б) Заявленіе Корницкаго священника Василія о томъ, что Коневичъ и Коваль не пожелали присутствовать при его присягѣ.

А.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato post festum sanctorum Trium Regum proximo anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Koniewicz oppidani de Wysokie protestatio.

Do urzędu y xiąg terazniejszech starosciech grodzkiech Mielnickich oblicznie przyszedszy sławetny Jan Koniewicz, miesczanin z Wysokiego, poddany urodzonego Andrzeia Woyny, kraiczego W. X-a Lit. przed temże urzędem imieniem swem y sławetnego Macka Kowala s tegosz miasta Wysokiego swiadczył y opowiadał się, isz dnia wczorayszego, będąc we wsi Kro. Je-o Mci Kornicy, do starostwa Losickiego należącey, dzierżawy wielmożnego pana Thomasza Gostomskiego, woiewody Mazowieckiego y małżonki jego msci, przy bytnosci szlachetnego Thomasza Tokarzewskiego pilnował y był gotow przysięgi, ktorą miał wykonać przeciwko temu tho Janowi Koniewicz y Hrycowi miesczan Wyssokiego nabożny Ostasz pop thei to wsi Kornicy, iako obwiniony o tho, ysz on czasu niedawnego przysławszy do miasta Wyssokiego parobka swego, aby sol Matysa Koziela poddanego tey że wsi Kornice, ktorey było dwa wozy w Wysokiem zostawioney mianowanem oswiadczaiączem przedał, iako tho więcz zwykli czynić solarze, ktorech y parobkom bywa dawana wiara, iako w iednem towarzystwie y kupi, iakosz ten to parobek popa s Kornicy przedał tem

oswiadczaiącem sol przerzeczoną, a potym Matys Koziey czasu niedawnego upominał się u tech oswiadczaiączech tei że soli, aby mu była wydana albo zapłacona. Co gdy oswiadczaiący pokazali y dowiedli, isz iusz iem ta sol iest przedana, ten Koziey na tem nie przestał, ale mianowanem oswiadczaiącem trudnosć prawną zadawa y o szkodę przywodzi, obwiniony y obżałowany, ktora przysięga była mu przes urzędnika they wsi Kornicy szlachetnego Mikołaia Szankowskiego samotrzeciemu nakazana iusz ode dwu niedziel, a dnia wczorayzsego miała bydz wykonana w thę rotę, iako pop Kornicki parobka swego dla przedania soli Matysa Kozieia do Wysokiego nie przysyłał ani o them wiedział, ani pieniędzy za tę sol nie brał. Tędy mianowany pop z Kornice takowey przysięgi iemu nakazaney wykonać nie chciał y swiadkow nie miał, ale iakąś inszą ossobę podstawną Wasila bratha swego rodzonego, ktorego zrzucono s popostwa do takowey przysięgi przywodził y aby Jan przysięgał przymuszał. O co się mianowany Jan Koniewicz w tei to wsi Kornicy swidczył, isz mu sprawiedliwosć słuszna nie iest uczyniona z mianowanego Ostasza popa Kornickiego iako obwinionego.

Б.

Того же числа.

Ex parte poponis Rutenici de Kornica relatio ministerialis.

Do urzędu y xiąg teraznieyszech starosciech grodzkiech Mielnickiech oblicznie przyszedszy opatrzny Woyciech z Nosowa, wozny generał koronny, o ktorego autentiku y przysiędze urzędowi ninieyszemu dostateczna iest wiadomosć, powiadaiąc na ten czas z sobą miec szlachetnech Pawła Gorskiego y Jakoba Role przed tem że urzędem w moc swego wiernego zeznania dobrowolnie zeznał, isz onem y szlachtą mianowaną nabożny Wasil pop ze wsi Kro. Je-o Msci Kornice, do starostwa Łosickiego należącey, dzierżawy wielmożnego pana Thomasza Gostomskiego, woiewody Mazowieckiego y małżonki jego msci, w tei że wsi Kornicy dnia wczorayszego swiadczył y opowiedał, isz był gotow przysięgę przeciwko Janowi Koniewicz y Mackowi Kowalowi poddanym y miesczanom z Wyssokiego urodzonego Andrzeia Woyny, kraiczego W-o Xt. Lithew-o, starosty Grodzienskiego o dwa wozy soli przes Matysa Kozieia s Kornice w Wysokiem zostawioney, a potem iakoby miała bydz przes parobka tego Wasila popa s Kornice tem to miesczanom z Wysokiego przedana, obwiniony y obżałowany samotrzeć, iako było skazano przes szlachetnego Mikołaia Szankowskie-o, urzędnika tei to wsi Kornice nakazaną, w tę rotę, iako mianowany pop s Kornice parobkowi swe-u soli w Wysokiem przedawać nie pozwalał, ani te-o parobka miał przy sobie, ani o niem wie, ani go posyłał, wykonać; iakosz y swiadkow stawił, ktorzi z niem gotowi byli przysiądz. Ale ysz takowei przysięgi mianowani miesczanie z Wysokie-o dnia y czasu naznaczone-o ani sami przes się, ani przes plenipotenta swego nie pilnowali y owszem zaniechali, asz dnia wczorayszego, przyiachawszy z woznem Tokarowskim, upominali się tei że przysięgi, ktorą iusz upuscili. Ale mianowany Wasil pop, niechcąc bydz uporny, gotow był y wczoraysze-o dnia takową przysięgę wykonać. Lecz przerzeczeni miesczanie Wysoccy niechcieli słuchać ani pilnować przysięgi, owszem precz odiachali. A przeto o takowei pilnosci tem to woznem y szlachtą, ktorzi na ten czas do wsi Kornice dla tego byli wezwani, także tesz y Thomaszem Tokarzewskiem woznem mianowany pop Kornicki swiadczył się. Na co swoie takowe prawdziwe zeznanie przerzeczony wozny uczynił, isz tak było, a nie inaczey.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 248—9.

№ 135—1609 г. Апрѣля 17 дня.

Заявленіе православнаго христіанина Герасима Пѣтуховича объ истязаніяхъ, которымъ подвергли его Іудеи.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta Magna post dominicam Palmarum proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Pietukowicz contra Judaeos Janovienses pro scelere protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Laurentius Puchalski, clericus ecclesiae parochialis Janoviensis, una cum honesto Harassimo Pietukowicz, cive Janoviensi, jurisditionis protunc plebanalis, coram eodem officio praesenti solenniter et cum gravi querella protestatus est contra perfidos Lejzarum Rabinum seu doctorem judaeorum, cantorem et scholarem synagogae illorum Janoviensis ac eiusdem doctoris alios hospites, qui sub plenilunio Marcii, id est dominica Oculi proxime praeterita, obeuntes more suo bachanalio accensitoque in domum eiusdem doctoris unus illorum praefato christiano Harassimo religionis graecae medone inebriare antea omnia fecerunt et coegerunt, tandem postposito timore Dei in contemptum et blasphemiam uti praesumitur Salvatoris Domini nostri et in derisum passionis Eius nec non fidei christianae opprobium, sed et in vilipendium quoque legum publicarum, nec formidando paenas iuris contra patratores talis piaculi ac nefandi sceleris sancitas, praefato Harassimo accepto turmatim in atrium synagogae crapulatum iam a medone, in scamno considere et manus ad parietem affigere fecerunt et cucifixerunt et vellatis panno lineo ipsius oculis in eum conspuerunt capitique illius coronam de stramine imposuerunt, tandem et plagis atrocibus, a virgis inflictis flagellaverunt frameis ac gladiis vociferando concusserunt ac semivivum ibidem ante sinagogam in atrio relinquerunt, multis aliis derisionibus ac sceleribus ad placitum suum atrociter in eum patratis. In cuius querimoniae virificationem idem Harassim ostendit officio praesenti stigmata et cicatrices vulnerum, a flagellatione, ut manifeste constat, protunc sibi illatorum, quorum numerus non potuit discerni pro multitudine illorum, in quibus adhuc sangvis concretus et cruor quibusdam in locis dorsi apparebat liquide, et enim unum vulnus prope aliud extat, imo vero potius totum dorsum cum scapulis et latere sinistro atrociter percussum et flagellatum est ita ut vix inter vulnerabiles cicatrices corpus illaesum atergo intueri potuit. Quos quidem cicatrices et stigmata super ipso officium praesens diligenter vidit et cum maxima admiratione conspexit ac ad acta suscepit. Pro quibus vulneribus ac flagellationibus saevique et tyrannica atrocitate supra scriptos Judaeos doctorem tanquam patrem familias domus, cantorem et scholarem ac ipsius hospites omnes protunc apud eum in convivio existentes inculpavit praesenti protestatione.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 328—9.

№ 136—1609 г. Іюня 10 дня.

Дарственная запись отъ Θеодора Лядскаго и его наслѣдниковъ Варшавскому старостѣ Станиславу Варшицкому на имѣнія: Носсовъ, Старая Воля, Кошелевна, Боковичи, Дубичи, Раковичи, Лѣсная и др., съ данными о Носовской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festa solennia Pentecostes proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Magnifici Warszycki castellani Warszaviensis oblata inscriptionis et intromissio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Stanislaus Żuromski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti nomine et ex parte magnifici Stanislai Warszycki, castellani Warszaviensis, Kobrinensis et Osiecensis etc. capitanei inscriptionem perpetuae donationis bonorum infra nominatorum ex actis castrensibus capitanealibus Warszaviensibus autentice exceptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, qua inscriptione officium castrense capitaneale Mielnicense praesens visa salva, in nulla parte vitiata, immo prorsus omni suspitione nota carente, sigillo terrestri et castrensi Warszaviensi obsignata et manu propria generosi Andreae Rakowski vicecapitanei Warszaviensis subscripta, oblatam eiusdem ad postulationem praefati offerentis suscepit et seriem illius actis hisce castrensibus Mielnicensibus inscribere fecit, cujus inscriptionis tenor verborum talis est, ut sequitur.

Actum in curia regia Warszaviensi feria tertia post dominicam Laetare Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Coram officio et actis praesentibus castrensibus capitanealibus Warszaviensibus personaliter comparentes generosi Teodorus Ladzki, rothmagister sacrae regiae majestatis, notarius exercituus magni ducatus Lithvaniae et Joannes Alphonsus Ladzki, ejusdem generosi Teodori Ladzki filius, pater cum filio, sani mentibus et corporibus existentes, a jurisditione, terris, districtu et foro suis quibusvis propriis et sibi competentibus recedendo, praesenti vero castrensi capitaneali Warszaviensi jurisditioni sese cum bonis et successoribus suis, quo ad infrascripta recognoscenda, plenarie incorporando, publice libereque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia ipsi magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszaviensi, Kobrinensi et Osiecensi etc. capitaneo ipsiusque legitimis successoribus jam exnunc omnia et singula totaliaque et integra bona sua villarum Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansorum dictorum Zarzecze in terra Mielnicensi pallatinatuque Podlachiae jacentia et consistentia, tam mobilia, quam immobilia, hareditaria, obligatoria et alia quovis juris titulo sese recognoscentes concernentia, prout videlicet eadem bona et villae in se habentur, cumque pleno et integro jure suo, dominio, proprietate, propinquitate tituloque quovis haereditario et alio quovis omnibus quoque in genere et singulis in specie eorundem bonorum et villarum areis, curiis, aedificiis, structuris, praedijs, granariis, holodiis, pomariis, sepistoriis, hortis, agris, pratis, campis, sylvis, borris, gays, rubetis, nemoribus, indaginibus, mericis, aquis, stagnis, piscinis, fluviis, fluminibus torrentibus, lacubus, aquarum decursibus, rippis, molendinis, molendinatoribus, metretis, cmetonibus, hortulanis, inquilinis tam residentibus, quam profugis, nativis et acquisitivis, eorum laboribus, juvaminibus, censibus, datiis, tributis, decimis cunctisque redditibus, custodiis, podvodis, paenis parvis et magnis, angariis, proangariis, generaliter vero omnibus specialibusque singulis eorundem bonorum superius descriptorum utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, emolumentis, attinentiis, pertinentiis et adjacentiis universis nec non cum ecclesia rutenica ritus graeci curiae in Nossow sittae adjacente et contigue cumque jure patronatus ad eandem ecclesiam et popatum seu clerum ejusdem ecclesiae sibimet recognoscentibus serviente, nihil juris, dominii, proprietatis, propinquitatis et quorumvis usufructuum ac utilitatum in iisdem bonis pro se vel suis successoribus aut alio quopiam reservando, seu modo quovis excipiendo, sed ita, prout dicta bona in suis metis et limitibus

circumferentiaque sese extenduntur et protenduntur extendique et protendi possunt, generi per speciem et e converso in nullo derogando, sed omnia generalitate concludendo, ita videlicet, prout dicta bona seu villas Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansos dictos Zarzecze idem magnificus castellanus Warszawiensis in certis summis pecuniariis polonicalibus juxta inscriptiones, a recensito generoso Teodoro Ladzki habitas et in quibusvis actis contenta tenuit, habuit et possidebat, dederunt, donaverunt, inscripserunt et resignaverunt, prout praesenti recognitione dant, donant tituloque purae, merae et irrevocabilis donationis inscribunt et resignant perpetuis et aeviternis temporibus. Jamque exnunc praenominati recognoscentes ambo in solidum praedicto magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszawiensi, ejusque successoribus in praedicta bona praesentibus donata realem intromissionem et actualem pacificamque possessionem per ministerialem regni generalem juratum quemcumque et nobiles duos, praesentibus ad id deputatos, officiose acceptando, libere dant et admittunt. In quibus quidem suprascriptis bonis Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et mansis Zarzecze praesentibus donatis iidem recognoscentes pater cum filio ambo conjunctim et unus pro alio seu etiam quilibet illorum seorsim pro toto sese cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus haereditariis et obligatoriis habitis et habendis ubilicet terrarum consistentibus summisque quibuscunque pecuniariis eundem magnificum castellanum Warszawiensem et ejus legitimos successores nullo modo per se aut per suas quasvis submissas et subordinatas personas praepedire aut perturbare, quinimo ipsum magnificum castellanum Warszawiensem et ejus posteritatem in possessione praedictorum bonorum donatorum occasione eorundem ab omnibus generaliter impedimentis juridicis et extrajuridicis omnium et singularum personarum propinquarum et remotarum sexus, status, conditionis ac praeeminentiae cujusvis existentium, inscriptionibus prioribus et posterioribus in quemcumque sensum et cuiuscunque personarum factis et faciendis, damnis, debitis, vinculis, oneribus, citationibus, concitationibus, lucris, perlucris, paenis, vadiis triplicatis et aliis juridicis processibus impedimentoque et impetitionibus quibusvis per omnes praescriptiones terrestres, prout ad aliquam personam terrestris de jure spectat et pertinet praescriptio, tueri, defendere, evincere, eliberare, intercedere indemnemque ipsum magnificum castellanum Warszawiensem ac ejus posteros indemnes reddere praesentibus submittunt, obligant et inscribunt, idque sub damnis terrestribus simplici verbo absque juramento corporali ejusdem magnifici castellani aut ejus successorum taxandis et edicendis per ipsosmet recognoscentes conjunctim aut quempiam eorum seorsim in casu alicujus impedimenti illati et exorti perceptique ad solvendum irremissibiliter succumbendo. Pro quibus quidem damnis simplicibus modo praemisso sine juramento taxandis et edicendis in casu praemissorum omnium non completionis inscriptionique praesenti ejusve ligamentis in toto aut in quavis minima parte non satisfactionis succubitis quoties sese praenominati generosi Teodorus ac Joannes Alphonsus Ladzey, pater cum filio, recognoscentes, ambo conjunctim et unus pro alio vel etiam quilibet eorum seorsim pro toto ad judicium quodcunque sive terrestre, sive castrense, vel etiam officium capitaneale castrense cujuscunque terrae et districtus in regno Poloniae et dominiis eidem regno annexis praenominato magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszaviensi, Kobrynensi, Osiecensique etc. capitaneo ejusve posteris citare permiserit et eorundem recognoscentium posteritas citare sese permiserit toties denuo

quo ad tractum citationum et quo ad respondendum, a foro et jurisditione sua terrestri propria sibique competenti recedendo, illorum autem judiciorum aut officiorum regni et dominiorum regno annexorum ad quodcunque illorum ratione praemissorum facta fuerit evocatio, jurisditioni sese cum bonis et successoribus suis incorporando, submittunt se uterque recognoscentes tam conjunctim, quam divisim cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus, haereditariis et obligatoriis ubilicet consistentibus summisque pecuniariis coram quocumque judicio et officio regni dominiorumquo regno annexorum, uti praemissum est, in primo citationis termino, tanquam peremptorio, peremptorie stare, juri parere, directe et judicialiter respondere, quin potius loco responsionis damna praedicta terrestria absque juramento taxanda toties, quoties opus fuerit parata pecunia persolvere, eoque soluto nihilominus inscriptioni et submissioni suae satisfacere et omne judicatum pati, de jure non recedendo eundem terminum primum peremptorium et alios causae hujus subsequentes semper peremptorios terminos nullis exceptionibus, defensionibus, dilationibus, actione pro majori, vera vel simplici infirmitate, ad evictorem seu intercessorem, ad munimenta quaevis etiam specificata, ad annos discretionis minorennium, ad quietationem, nonnisi ex actis castrensibus Mielnicensibus proprii districtus producentem, receptionibus, protestationibus, suspensionibus, proscriptionibus fataliis juris in evasione, condemnationibus legalium et illegalium impedimentorum, illationibus male obtenti et ignorantia in processu, objectionibus, motionibus, appellationibus earumque per adcitationes quasvis prosequutionibus evadendo aut subterfugiendo imo praemissis omnibus et aliis in genere et singulis in specie juris facti et consvetudinis, beneficiis, remediisque de jure et consvetudine dari fieri admitti solitis per humanamque industriam aut alio quopiam modo, colore et filo excogitatis et excogitandis abrenuntiando et abscribendo, suae et suorum successorum sub amissione totius causae. Ad quae quidem omnia praemissa tam in toto, quam in parte praenominati generosi Ladzcy recognoscentes pater cum filio hicidem personaliter stantes, palam et libere consenserunt, bonaque sua omnia et posteritatem suam ad omnia praemissa una et se ipsos inoneraverunt et obligaverunt hisce recognitionibus personalibus mediantibus. Fx actis castrensibus Warszaviensibus rescriptum. Andreas Rakowski vicapitaneus Warszaviensis.

Et in continenti coram eodem officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni honestus Albertus de Nosowa Wola, de cuius autentica functione muneris ministerialitus officio praesenti indubia extat fides, cum nobilibus Alberto Kamienski et Stanislao Osmolski, secum personaliter comparentibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia feria tertia post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxime praeterita, anno praesenti, magnificum Stanislaum Warszycki, castellanum Warszaviensem, Kobrinensem et Osiecensem etc. capitaneum in bona illius praefata omnia et singula villasque Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et Zarzecze, in districtu hoc Mielnicensi sita et existentia, tam mobilia, quam immobilia, haereditaria et obligatoria et alia quovis juris titulo concernentia, cum omnibus attinentiis, pertinentiis, redditibus, utilitatibus et emolumentis, nec non cum ecclesia rutenica praefato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi per generosos Teodorum Ladzki rothmagistrum sacrae regiae maiestatis et notarium exercituum magni ducatus Litvaniae et Joannem Alphonsum ejusdem generosi Teodori Ladzki filium, patrem cum filio, coram officio et

actis capitanealibus castrensibus Warszaviensibus modo perpetuo donatorio inscripta et resignata, juxta hujusmodi inscriptionem donatorium, superius inscriptam, ad bona villarum praefatarum personaliter veniens et descendens, realiter et effective, nemine denegante nec contradicente, intromisit, in pacificam possessionem et usum fructum bonorum eorundem omnium induxit obedientiamque subditis omnibus in villis praefatis degentibus praenominato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi praestandam serio induxit et praecepit, quae intromissio tunc in bonis praemissis libere est admissa. Quam quidem intromissionem modo praemisso in bona praedicta appraehensam, ut nemini lateant, is idem ministerialis generalis regni providus Albertus de Nossowa Wola in foro oppidi Mielnik et aliis publicis locis in frequentia multorum hominum alta et sonorosa voce ex mandato officii praesentis publicavit, proclamavit et ad debitam notitiam deduxit, notificavitque. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis cum nobilibus specificatis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 371—3.

№ 137—1609 г. Іюня 12 дня.

Продажный листъ на движимость, находившуюся на землѣ мурованой Богородицкой церкви въ г. Гроднѣ отъ Гаврилы Ельскаго Езофу Ельскому.

Мца июня двадъцат третего дня.

Сознане листу пна Гаврила Елского на продане дому своего в месте Городенском сынови своему пану Езофу Елскому.

Перед нами врадниками судовыми земскими повету Городенского, Львом Михайловичом Сапегою судею, Кондратом Мелешком подсудком а Стефаном Нешковским писаром, на местцы судовым, постановившысе очевисто земенин гдрский повету Городенского его млсть пан Гаврыло Елский оповедал и покладал лист продажный доброволный запис свой, за печатю и с подписом руки своее и за печатми с подписами рук людей добрых, водле права справленый, на реч в нем меновите описаную даный земенину гдрскому повету Городенского пну Езофу Елскому, который тот лист свой сам доброволне вызнавшы просил, абы до книг уписан был, который уписуючы слово в слово так се в тобе мает:

Ja Hawryło Jelski, ziemianin kro. I. msci powiatu Grodzienskiego, oznaymuie tym moim dobrowolnym przedaży wieczystey listem komu by ieno tego wiedzieć nalieżało, iż ktory dom moy, w miescie Grodzienskym lieżący na gruncie cerkownym Bogarodzice, a maiącу go ia w wolnym szafunku moim nie pienny, alie wolny, ktory kupiłem u oyca Niesciera Kuzmienicza, exarchi mitropoliei Kiiewskiey,{yhumienia Mielieckiego, protopopy Podliaskiego w roku panskim tysiąc pięcset dziewięćdziesiąt trzecim, miesiąca Junij dwudziestego czwartego dnia, a będąc ia na ten czas potrzebny pieniędzy na potrzeby swoie y dziatek swojch, przedałem y tym listem moim przedaie ten zwysz rzeczony plac y dom z budowaniem w Grodnie na gruncie cerkownym stoiący na przeciw cerkwi murowaney Bogarodzicy Przeczystey, na rogu po prawie idąc z rynku do cerkwi, z iedne strone od dwora I. msci pana Krzysztopha Iłowskiego, woiewodzica Płockiego, tyłem podworza, a z druga strone tyłem budowania od domu y podworza otca Bohdana Hotkinskiego, archimandryty Braslaskiego, trzecim bokiem od ulicy, a czwartym bokiem samym czołem, gdzie worota same postanowione są na cmentarz teiże cerkwi, plac z budowaniem nowym sosnowym odemnie samego nowo pobudowanym y odyliowanym,

iako to na liscie intromisynym szyrzey y dostateczniey iest opisano, synowi memu starszemu szliahetnemu Jozofowi Jelskiemu za pewną sume pieniędzy, to iest za sto kop gr. litewskich y wziąwszy od niego wszytkie te spolną zapłate pomienioną kop sto litewskych, zaraz ustąpiłem y podałem iemu w moc, w dzierzenie y wieczne używanie iego ten dom ze wszytkym, iako sie na ten czas w budowaniu, ogrodzeniu y szyrokosci ma, niczego z niego na siebie samego, żone, dzieci y potomki moie niezostawuiąc ani wymuiąc, w ręce temu pomienionemu sinowi memu Jozefowi podałem, z swey mocy w iego moc, własność, dzierżenie y w używanie wiecznymi czasy puscił y wlił, y iuż od tego czasu wolno będzie iemu tym domem podworzem y budowaniem iako swoim własnym rządzić szafować, pożytki sobie mieć, przywłaszczać y iako wolia iego będzie obracać, a powinnosć s tego dworza y posłuszenstwo ku cerkwi tameczniey, iako zdawna zwykło, za żywota swego, a po żywocie iego żona, dzieci y potomki iego y kożdy od niego ten dwor y dom dzierzący pełnić maią y powinni będą, a ja iuż sam, żona, dzieci y potomkowie moy od tego czasu y daty w tym liscie pomienioney przekazy czynić nie mam ani będą mogly y nikto yny z obczych ludzi; a ieslyby w czym od kogo przekazę miał iako sam do wyscia dawnosci ziemskiey oczyszczać mam y będę powinien. Do tego podiąłemsię y tym listem moim obowiązuie się synowi moiemu Jozeffowi na tymże pliacu zbudować szpichlierz nowy sosnowy dostateczny według mieisca y pliacu y podekować go swoim własnym kosztem y nakładem. I na tom dał synowi moiemu Jozefowi Jelskiemu ten moi wieczyszty przedaży zeznany list pod moią pieczęcią y s podpisem ręki mey własney. Do tego prosiłem o przyłożenie pieczęci y o podpisanie rąk liudzi zacnych, ziemian K. I. m. iegom. pana Bochdana Hreptowicza, referzędarza W. X. Lit. pana Woiciecha Eysimonta Żuka podpiska grodskiego Grodzienskiego, a pana Walientego Bilmina, generała kro. ie-o. m. y woznego powiatu Grodzienskiego, co ych msć na potrzebę moie ustną uczynić y pieczęci swe przycisnąwszy ręce swe podpisać raczyli. Pisan w Grodnie dwudziestego wtorzego dnia Junia roku tysiąc szescset dziewiątego. У того листу печатей прытисненых чотыры, а подпис рук также чотыры тыми словы подписаны сут: Гаврыло Елский рукою подписал. Proszony pieczentarz Bogdan Chrepthowicz reffęrędarz W. X. Lit. Woyciech Eysimont Żuk ręką własną. Pieczętarz proszony Walienty Bylmin ienerał Kro. ie-o m. ręką swą. Который тот лист з устным сознанем пна Гаврыла Елского до книг земских Городенских ест уписанъ.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1609 годъ, № 6802 л. 57—58.

№ 138—1609 г. Ноября 19 дня.

Духовное завѣщаніе митрополита Кіевскаго Ипатія Потѣя.

Akt testamentu zeszłego J. W. J. xiędza Pocieia, metropolity Kijowskiego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt siodmego, mca Decembra dwudziestego czwartego dnia.

Przed urzędem J. K. mci y aktami ziemskiemi woiewodztwa Brześćskiego stanowszy osobiscie w. im. pan Mikołay Krassowski, komor. Smolenski, regent archiwow, plenipotent J. OO. xiążąt ichmcw Adama y Izabelli z Flemingow Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, widymus z xiąg ziemskich w-a Brz-go testamentu zeszłego niegdy J. w. w Bogu nayprzewielebnieyszego imci xiędza Hipacyusza Pocieia, arcybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halickiego z xiąg ziemskich Włodzimierskich przeniesionego

dla nieznaydowania się w archiwum ziemskim wdztwa Brześćskiego L't-o pod rokiem tysiącznym sześśsetnym czternastym xiąg ziem. do akt podał ruskim pismem w te słowa pisany. Widymus z knih zemskich woiewodztwa Beresteyskoho. Leta Bożoho Narożenja tysecza szestsot czotyrnadcatoho, miesiaca Maia dwadcat semoho dnia. Na rokach sudowych zemskich o Swetoy Troycy swiate rymskom prypałych y sudownie odprawowanych, pered nami wradnikami zemskimi woiewodstwa Beresteyskoho, Precławom Horbowskim sudjeu a Bohdanom Tuminskim podsudkom, a na mestcu jeho miłosty pana Jana Pateia, pisara zemskoho Beresteyskoho zasażonym Albrychtom Horbowskim, postanowiwszysie oczewisto u sudu jeho miłost pan Jan Potey, pisar zemski Beresteyski, opowedał, pokładał y nam uradowi do ruk podał wypis z knich zemskich Wołodimerskich za peczatmi y s podpisom ruk ich miłosty panow wradnikow upisanja w nem testamentu ostatnieie woli swietoie pamety zoszłoho s seho sweta wysoce wielebnoho ieho miłosty otca Hipotia Pateja archyepiskopa, metropolita Kijewskoho y Halickoho y wseie Rusi, władyki Wołodymerskoho, Beresteyskoho, o czom szyrey tot wypis w sobie obmowlaiet, pry kotorom wypisie y samyi originał pered nami u sudu jeho miłost pokładał, proseczy, aby tym perenesenjem jeho miłosti tot wypis do knih ninesznih wradowych zemskich Beresteyskich był upisany; w czom my wrad wideczy recz y prozbu jeho miłosty pana pisara być słusznuiu, prynieli iesmo jeho y do knih upisat weleli, kotoryi upisuiuczy słowo do słowa tak se w sobie maiet.

Wypis z knih zemskich Wołodymerskich

Leta Bożoho Narożenia tysecza szestsot trynadcatoho, miesiaca Oktebra dwadcat treteho dnia. Na rokach sudowych zemskich Wołodymerskich, u try nedeli po swetom Michayle rymskom swiate w roku tepereszniem wyż mianowanom prypałych y sudownie odprawowaty zaczatych, pered nami Andreiem Załenskim z Slubic sudjeiu a Hryhorjem Kisielem Niżkinickim podsudkom. wradnikami sudowymi ziemskimi Wołodymerskimi, postanowiwszysie oczewisto u sudu urożony jeho miłost pan Jan Patiey podał dla wpisanja do knih ninesznich zemskich Wołodymerskich testament ostatneie woli swetoie pamety nedawno zeszłoho z seho swieta wysoce wielebnoho archyepiskopa, mitropolita Kijewskoho, Halickoho y wseie Rusi, władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho, peczatju jeho miłosty zapeczatowanyi y rukoiu podpisany, także z peczatmi y z podpisami ruk ludey zacnych napołneny, prosieczy, aby sud nineszni tot testament do wedomosty swoieia pryniawszy, do knih upisat kazali, kotoroho my sud dla wpisanja do knih pryimuiuczy, pered soboiu czytaty kazał y tak se w sobie maiet.

Wo Imie Preswietoie Żywonaczalnoie y Nerozdelimoie Troycy, Otca, y Syna, y Swetoho Ducha. Amiń. Gdyż nad smert niczoho niet pewnieyszoho, ale czas y hodyna jeie zakryta, w czom nas Chrystos Syn Bożyi Pan y Zbawitel nasz upominaiet, moweczy: Budte hotowi, bo ne wedaiete czasu y hodyny; a protoż y ja Patey Potey, Bożoiu miłostyiu archy-episkop, mitropolit Kijewski y Halicki y wseie Rusi, władyka Wołodymerski y Beresteyski, buduczy pry dobrom zdorowju y pamety zupołnoy, a zabiehaiuczy na czas przyszły, aby mia smert iako neopatrnoho y ubespeczonoho ne postyhła, napisałom sey moy testament dla lepszoie wiery.— A naperwey to wyznawaiu, iż buduczy okroszczony po obyczaiu Swetoie wostocznoie cerkwi, wieruiu wo Imia Otca, y Syna, y Swetoho Ducha, wo Swetuiu Jedynosuszcznuiu y Nierozdelimuiu Troycu y wsie artykuły wiery swetoie Apostolskoie Kaftoliczeskoie cerkwi, mocnie pryimuiu y derżu newątpliwie pod zwierchnostju y posłuszeństwom wselenskoho archyierea y episkopa staroho Ryma, nasleduiuczy wo

wsem predanija swetych bohonosnych otec y ceremoney Swetoie Wostocznoie Cerkwi w zhode y jednosty z cerkowju Rymskoiu, tak iako y swetyie bohonosnyie otcy naszy w toyże zhode y jedynosty trywali y posłuszeństwo stolicy werchownoho Apostoła Chrystowa Petra z nastoiatelem jeie otdawali, szto se iasnie y w predkach moich mitropolitach Kijewskich, a menowite Isydoru, kotoroho list na pargaminie z peczatju zawesystoju oswetczaiet, tak y w druhom mitropolytie Misayłu, y w tretem Michayłu Rahozie iasno pokazuiet. A iż nekotoryie protywniki naszy imieiut mowity, jakobychmo do toie swetoie iedynosty dla pożytkow naszych doczasnych prystupity mieli, ino oczyszczaiuczy sumenje moje pred wsymi ludmi, wyznawaiu pred Bohom, Kotoromu wse tayny sut otkroweny, iżem to ne na wzhardu swetoie Wostocznoie cerkwi y prełożonych jeie czesnieyszych patryarchow uczynił, ale z potreby welikoie duszewnoho spasenia moieho y owieczok moich, pamietaiuczy na słowa Isus Chrysta Pana Zbawitela moieho, Kotoryi nas Sam do toie zhody y miłosty braterskoie weduczy, upominaiet: O sem poznaiut, iako moie uczenicy ieste, koli zhodu y lubow promeżku sebe zachowaiete; ku tomu y to też nemniey pred oczyma maiuczy, iż po wsia dni o soiedynenije wiery, y o sowokuplenije swetych Bożych cerkwiey Pana Boha w molitwach cerkownych zwykli esmo prosyty, a skutkom samym toho soiedynenija biehaty, iest to własnie, iakoby z Boha smieszki stroity. Z tych tedy pryczyn za poczatkom y powodom starszych do toie swetoie jedynosty, iako na sobore wselenskom Florenteyskom było postanowleno od samychże pastyrey y Swetoie Wostocznoie Cerkwi, dobrym y czystym umom prystupił iesmi, na kotorom sobore iż wsy swetyie otcy cerkwi Wostocznoie starszenstwo zwykłoie stolicy swetoho werchownoho Apostoła Petra y naslednikom jeho episkopom Rymskim pryznali, meży kotorymi y predok moy mitropolit Kijewski Isydor toież uczynił; pro tož y mnie nehodyłose w tom jeho wydawaty y krywoprysiażcoiu zostaty, poniewasz on nie tolko za sebe samoho, ale y za naslednikow swoich toie soiedynenije pryniał y posłuszenstwo episkopowi Rymskomu oddał; czoho potom y druhy mitropolit Misayło czerez list swoy potwerdył; a wedże wsie ceremonije y obradki Swetoie Wostocznoie Cerkwi po predaniju Swetych bohonosnyh otec wcale zachowalisia y prywiljem sweteyszeho archyiercia papy Rymskoho Klimentyia Osmoho na czasy wiecznyie mocnie utwierżony sut; szto wse, iako se wyszey pomeniło, jesli że sia komu w czom ne dochodyło albo ne podobaiet, proszu ne osuždat, ale to radszey na rozsudok Boży pustyty, pered Kotoroho Majestatom wsy stanem, a tam wsie tayny otkroweny budut y kożdomu wozdastsia po dełom jeho, tam sia rosprawim y dowedaiem, kotoraia storona po Boze rewnuiet. Prystupuiuczy tedy do dalszych reczey, naperwey duszu moiu hresznuiu predaiu w rucy Bożyie, a teło zemli, s kotoroie iest wziato, w nadeiu pewnuiu woskresenija iz mertwych, kotoroie maiet byti pochowano ucztywie po obyczaiu chrestyanskomu, bez pompy, z molitwami prystoynymi y jałmużnoiu ubohych; a mestce pohrebowi, ieslibym prestawiłsia na Wołyniu,- ino u Wołodymery, w sobornoy cerkwi pred wraty carskimi meży ambonom y dwermi; a iesliby na Podlaszu, ino u Berestju w cerkwi sobornoy, w predele Bratskom; a iesli w Litwie, ino hde nabliżey albo u Wilni w sobornoy cerkwi, albo w Nowohorodku, tam, hde sia nasłusznicy detiam moim y pryiatelem widety budet. Dalcy szto sia dotyczet reczey moich ruchomych - złota, serebra, hroszey hotowych, szat, obitja, koney y innych wsych, od mała do welika, tyie wsie odkazuiu detem moim synom Janu y Petrowi, z kotorych reczy szto hde oddano byty maiet, na osobliwom regestre rukoiu moieiu własnoiu pismom polskim naznaczyłem. Osobliwie to też waruiu sym te-

stamentom moim, szto se dotyczet reczey cerkownych y uberow, tyie wsy na tom że regestre moiem, spisawszy rukoiu moieiu, zostawiłom, hde szto y do kotoroie cerkwi oddano byti maiet y obowezuiu sumnieniem synow moich Jana y Petra y zaklinaiu imieniem Bożym, aby z tych reczey niczoho sobie nie prywłaszczali, ale wse wodłuh napisu y regestru moieho, hde szto naznaczono zupołnie oddali za razom pry pohrebe teła moieho; jakoż dla lepszoie wiery z toho regestru moieho kopije spisawszy zostawiłom odnu u Wołodymerskoy ryznicy, a druhuiu u Nowahorodskoy, aby po smerty moiey kapituła o tom wedała, czoho se u detey moich upominaty maiet, a samy hołowny regestr pry testamente moiem u detey moich zostaty maiet. Ku tomu szto se dotyczet listow y prywiliew y inszych dowodow y swedectwa do toie iedynosty należaczych, jako sut listy y prywilja papezskije y krolewskije, to wse złożyłom u wosobliwuiu skrynku, y ieslibym sam tych listow za żywota moieho ne oddał, tohdy synowie moi maiut tuiu skrynku z listami tymi oddaty jeho miłosty kniaziu biskupowi Wilenskomu y kapitule jeho do schowania dla wiecznoie pametky, aby to potom poczużym rukam chodeczy ne pohynuło tak iako y perszyie listy y dowody toie jedynosty na Florentskom sobore pryniatoie, bez kotorych nie iest recz podobnaia, aby byty meło, bo to sę iasnie y z tych szto iest pokazuiet, ale złost ludskaja y niedbałost starszych to wse pohubiła. Pro toż, aby tyie, szto teper iest ne pohinuli, do pewnoho zachowanja, hde se wyżey naznaczyło, oddany byty maiut. A pryszłyie metropolitowie y władykowie, budut li w toy jedynosty, łatwiey ich tam dosehnuty mohut, czoho im budet potreba. A inyie listy, kotorye by cerkwam należali, jesliby se szto po smerty moiey naydowało, tohdy synowie moi cerkwam tym, kotorym budut należaty, wiernie oddaty maiut—Wołodymerskije do Wołodymera, a mitropolije do Nowahorodka. Listy na imienja, tyie w osobliwoy skryni u swirni zapeczatowanyie stoiat. Tamże listy y na Dubok, kotoryie tylko synom moim służat, jako darowizna osobie moiey. Otprawu słuham moim chłopiatom moim y wszey czelady dwornoy poruczaiu synom moim, proszu y napominaiu, aby byli prystoynie otprawleny, iakoby na mene ne narekali y żeby to na duszy moiey ne zalehło. To też sym testamentom moim oznaymuiu, iżem nikomu żadnoho dołhu ne winen anim też zapisow nijakich na sebe ne dawał na dołhy peneżnyie, albo na imienja cerkownyie, kotorymi meł bych oddalaty dobra cerkownyie od cerkwi, ne day toho Boże. A iż czastokrot dawałom roznym osobam mamramy do prawa y do spraw duchownych, ino iesliby se szto takowoho na nich pokazało, synowie moie ne maiut tomu doweraty; wszakże iesli by se szto na zapisach słusznych wodle prawa sprawlenych y na wrade pryznanych pokazało, na to maiut mety pilnoie oko y baczenje synowie moie. To też hodyt mi se prypomenuty, iż imienje cerkownoje Horodok, leżaczoie w powete Łuckom, syn moy neboszczyk Krysztof za moim pozwolenjem wykupił był swoimi pieniedzmi u pana Kandyby, pisara grodskoho Wołodymerskoho, u odynadcaty set zołotych polskich kotoroje imienje cerkownoie ne ja, ale prodok moy władyko Wołodymerski Melenty Chrebtowicz zastawił był na potrebu cerkownuiu, y na tot dołh na tom imienju tot powinien budet zapłatyty, komu imienje budet należaty, a ne synowie moie; a iżem do toie sumy prypisał synowi moiemu Krysztofowi bolszey, iakobym u neho meł pożyczyty, tohdy y to dla wedomosty synom moim oznaymuiu, iżem u nego ni odnoho pieniazia ne pozyczał, ale z łaski prypisałem był jemu bolsze, spodewaiuczyse jemu oddaty, iako detiaty swoiemu; a protoż iakoby na tom ne urosli z toho poswarki, y żeby protyw sumnenja czyieho szto se ne deiało, tohdy to dla wedomosty wsym oznaymuiu: iż na tom imienju cerkownom Horodku net

bolszey dołhu sprawedliwoho, tolko odinadcat sot zołotych polskich, kotoryie syn moy Krysztof zapłatył panu Kandybie dołhu własnoho Bohurynskoho Chrebtowicza, a ne moieho, jakoż to wse na listach jeho pokażetse. Y tak dla wedomosty wsem, a osobliwe synom moim ostawuiu ses moy testament rukoiu moieiu własnoiu podpisany y peczatju zapeczatowany, do kotoroho dla lepszoie wiery o pryłożenie peczatey prosyłom ich miłosty panow y pryiatel moich, pana Andreia Załenskoho sudij zemskoho Wołodymerskoho, a pana Jana Prylepskoho podstarosteho Wołodymerskoho, a pana Hniewosza Hulewicza Drozdeńskoho, kotoryie ich miłost za prozboiu moieiu oczewistoiu do seho testamentu moieho peczaty swoie pryłożyli y rukami podpisali. Pisan u Wołodymery, roku Bożoho Narożenja tysecza szestsot dewiatoho, miesiaca Noiabra dewiatohonadcat dnia. U toho testamentu peczatey prytysnenych czotyry, a podpis ruk ich miłosty tymi słowy: Ipatey Arhyepiskup własnoiu rukoiu ses testament podpisałem. Andrzey Załęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jan Przylepski podstarosci Włodzimierski manu propria. Gniewosz Hulewicz ręką własną. Kotory to tedy testament za podanjem y za prozboiu jeho miłosty pana Poteja sud ninieszni prynemszy, do knih upisaty kazał y iest upisan, z kotorych y ses wypis pod peczatmi naszymi jest wydan. Pisan u Wołodymery. U toho wypisu zemskoho Wołodymerskoho peczat wradowaia prytysnenaia y podpis ruki jeho miłosty pana sudij y pana pisara tymi słowy: Andrzey Załęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jurey Owłuczymski pisar. Kotory że to wypis pomeneny oczewisto na wrade pokładanyi y do knih nineszních wradowych zemskich Beresteyskich iest upisany, z kotorych y ses widymus pod peczatmi naszymi jeho miłosty panu Mikołaiu Mleczkowi, chorużomu Orszanskomu jest wydan. Pisan u Berestju. U tego widymusu przy dwuch pieczęciach urzędowych ziemskich wdztwa Brześckiego podpis w. im. pana pisarza ziemskiego y korrekta temi słowy: Jan Patey pisar zemski Beresteyski mp. Skorygował Sliwowski. Ktory to takowy widymus ziemski Brzeski testamentu zeszłego niegdy w Bogu nayprzewielebnieyszego J. W. imc. xiędza Hipacyusza Pociela, arcybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halickiego z xiąg ziemskich Włodzimierskich przeniesionego dla nieznaydowania się w archiwum ziemskim wdztwa Brz-go Lit-o pod rokiem tysiącznym szesćsetnym czternastym xiąg ziemskich przez wyż wyrażoną osobę ad praesens do akt podany, iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Brześckiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1787 г., № 7399 стр. 1511—1518.

№ 139—1609 г. Ноября 26 дня.

Заявленіе священника Мельницкой Воскресенской церкви о. Трофима Григорьевича Вержбы о неуплатѣ ему по заемному письму Матвѣя Волковицкаго.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta in crastino festi sanctae Caterinae Virginis anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Trochim Wierzba poponis eccelesiae rutenicae protestatio.

Do urzędu y xiąg teraznieiszech starosciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy nabożny Trochym Hrehorowicz Wierzba, pop cerkwie Woskresienskiei w miescie Mielniku będącey, przed temże urzędem swiadczył y opowiedał sie naprzeciwko szlachetnego Matfieia Wołkowickiego o tho, isz ten tho Wołkowicki na zapis swoy y membran przezen temu oswiadczaiącemu dostatecznie prawnie obyczaiem długu na trzydziesci zlotych pienędzy polskich sprawiony y zeznany, nie

pomniąc mianowaney summy trzydziestu złotych, na swiętho blisko przeszłe swiętego Marcina wedle zapissu obligu swego temu oswiadczaiącemu nie zapłacził ani dotąd zapłacic chce ku szkodzie iego niemalei, dla czego sie nan tak o zaklad w zapisie wyrażony, iako tesz y szkody stąd popadle przed urzędem ninieiszem swiadczył y to oswiadczenie prosil, aby było przyięte y do xiąg wpisane. Co urząd na żądanie iego uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 511, 512.

№ 140—1610 г. Іюня 1 дня.

Жалоба Мельницкаго ксендза Витковскаго на православное населеніе г. Мельника, устроившее народное гуляніе по случаю праздника Св. Тройцы.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo decimo.

Witkowski plebani Mielnicensis protestatio et ministerialis relatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venies venerabilis Joannes Witkowski, plebanus Mielnicensis, coram eodem officio praesenti solenniter et summa cum dolore questus et protestatus est contra et adversus generosum Joannem Sczerbic adwocatum et famatos proconsulem et consulem, viceadvocatum et scabinos tum et contra totam communitatem oppidi sacrae regiae majestatis Mielnik, quod ipsi existentes oficiales oppidi huius, atque non semel moniti et adhortati per protestantem ex ambona, palam ac publice, ut scerela infrascripta per Rutenos sub festis illorum dictis *Kleczanie* facta cohibeant et omnino interdicant, praefati advocatus et proconsul cum consulibus et scabinis suis non solum praedictos Rutenos a sceleribus et scandalis abominandis cohibent, verum etiam contra omne fas et aequum omni ex parte eisdem favent et permittunt. Qui quidem Ruteni tam masculini, quam feminini sexus die dominico proximo in festo Sanctissimae et Individuae Trinitatis atque die hesterna et die hodierna, a mane ad vesperas usque circumcirca circulum, plateas, vicos, campos, agros, silvas et circa plebaniam residentiae protestantis sub ipsa ecclesia in oppido Mielnik prope circulum erecta cum cornicenibus alias *z dudami*, tympanis et aliis multis instrumentis rusticis ad saltum praeparatis, saltus varios more gentili ad instar locustarum sursum et infra saltantes clamantesque et vociferantes *Baal*, *Baal*, ebrii existentes perficiunt et id exequi sine intermissione non cessant atque aliquoties in diem sub ecclessiam venientes et sese retinentes clamores et tumultus magnos exicitant, scandala et crimina sceleratisima profana et auditu indigna faciunt et perficiunt, nonnullique ebrii sibi met ipsis cultro se concutiendo in honorem Baal mortem violenter inferunt, cum maximo dedecore christianitatis, contra ius divinum et humanum, in magnum scandalum eclesiae Mielnicensis et ipsius plebani protestantis, in contrarium quoque decreti sacrae regiae maiestatis. In cuius protestationis verificationem ministerialis generalis regni nobilis Matias Sikorski, autenticus et iuratus, officio praesenti sufficienter notus, cum nobili Alberto Raciborowski et Luca Ostrowski secum personaliter comparentibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, coram eodem officio actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans, in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ex obductione et solenni protestatione supra scripti plebani Mielnicensis protestantis vidit et debite conspexit diebus supra specificatis saltus varios et scandala abominanda per Rutenos utriusque sexus perfecta, eosdem Ru-

tenos ebrios prope plebaniam sub ecclesia saltantes, vociferantes et tumultus excitantes. De quo suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis fecit nobilibus praedictis id ipsum sibi in toto attestantibus.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 10933, л. 664—5.

№ 141—1610 г. Октября 5 дня.

Духовное завѣщаніе священника Верской церкви Павла Ивановича.

Року тисеча шестсот одинадцатого, мсца октебра трыдцат первого дня.

Во Имя Отца и Сына и Светого Духа амин. Нехай се стане воля Господда Бга и Спаса нашого Исуса Хрыста, Бга Превечъного во Тройцы Едыного хвалимого во едыной истотности з Отцем и з Сыном и Пресветымъ жывотворащымъ Духомъ во едыномъ не розделъномъ Божестве будучого на веки веком аминъ. Кгдыжъ на свете всякие речы з часомъ своим з памети людское сплывают и въ забите прыходит, и для того писмом объяснены бывают ку ведомости потом будучым, я прытом грешъный чоловек, Павелъ Ивановичъ, свешъченъникъ Озерский, будучый в летех подешълый, лечъ з ласки Божой пры доброй памети и зуполъномъ розуме, хотечы убогую маетностку межы детми своими за жывота своего порадней росправить, абы по жывоте моемъ межы детми моими ниякое непрыязни не было, а такъ кгды Панъ Бог душу мою з грешънымъ теломъ розлучыти рачыт, тогды душу мою поручаю Господу Бгу, а грешъное тело земъли, которое од детей моихъ з утчивостю маетъ быт поховано в церъкви месте Озеръскомъ. А убогую маетностку свою такъ росправую: што есми былъ купилъ земъли волокъ тры шляхетских Пекаръшызны под старыною и огородовъ чотыры, то ест Сойченскихъ два пры озере, Шаповоловъских два од выпуста, обаполъ улицы, на тых двох огородах Сойченъских з выделеня моего первей сего сыны мое два Грыгорей и Каспор домами своими осели, а другие два огороды Шаповаловъские другимъ сыномъ моимъ двумъ Максиму и Миколаю в ровъный делъ, такъ тежъ тая тры волоки купли розделена быти мает в ровъный делъ сыномъ моимъ по жывоте моемъ Грыгору, Максиму, Каспору и Миколаю, а дом мой у Озерах купленый на улицы Остръинъской и полъволоки земъли местское, такъже кгрунты заставные всякие, тое сыномъ моимъ толъко тромъ Максиму, Каспору, а Миколаю в ровный делъ, кгдыжъ я такий же пляцъ перед тымъ з будованъемъ в месте Озерскомъ Грыгорови сыну моему старшому далъ, такъ же и теперъ за жывота моего волоку, которую есми держалъ церъковъную без позваленъя моего, упоръне, мимо право мое дожывотное, в моцъ свою узялъ, а другую од часу одделенъя моего держыт, в чомъ и право мое нарушылъ, а домъ мой под Старыною, будованъе всякое якъ у дворе такъ у гумъне, горожа, тыны тое все сыну моему менъшому Миколаю отписую, взглядомъ того же есми ему жадного веселъя не справовалъ и до кошъту и накладу не прыходилъ. Речы рухомые, пчолы што у дому моемъ, усемъ чотыромъ сыномъ моимъ въ ровъный делъ, быдла Миколаю сыну моему менъшому воловъ два доморослых, а третий Ясковъский волик молодый, коровъ две с теляты, кобыла гнедая, а тымъ моимъ сыномъ тромъ старъшымъ пры отделенъю такъ же веле всякого быдла уже есми подавалъ; цын в ровъный делъ, котелъ пивный великий в ровъный делъ, долъгу на пану Якубу Голкинском копъ две грошей, на пану Павълу Витезю полкопы грошей, на Микитце у Козеях сорокъ грошей—тое все сыном моимъ в ровъный делъ; грошей готовых копъ пят

до сына моего Максима на гребъ далъ которые мает шафовати за ведомостю брати своее на погребе; до того тежъ по розделенъю детей моих зоставаетсе еще на мене самого быкъ перестый и другий волик гнедый, которые на отправованъе столов поминокъ водлугъ звычаю закону греческого мают быти; такъ же збожъя, штобы се зостало по жывоте моем, зъ засевъку огорода церъковъного и полъволоки Озеръское, тое на тые жъ поминъки достатсе мает, такъ тежъ што бы зостало по жывоте моемъ пенезей не вышафованых на потребу мою, пры сыну моемъ Максиму, которые зостали пры немъ с преданъя меду в року теперешнемъ шест сот десятом, для шафунку ку потребе моей и то на тые жъ поминъки зостат се маетъ. Если бы тежъ того всего над погреб збывало, тогды з остатка дети мои Максимъ, Каспоръ и Миколай ку славе и утстивости моей за то собе сукъна на жалобу одмыслити мают зъ стороны повинъностей тых то ест поминокъ, столовъ, которые водлугъ звычаю закону греческого черезъ целый годъ мают дети мое одправовати в дому моемъ властномъ, который я самъ працою и накладомъ моимъ побудовалъ, пры сыну моемъ менъшомъ Миколаю и через тот год его с того дому жаденъ сынъ мой и нихто рушыт и делу в кгрунте упоминатисе не может, ажъ тые усе столы одправълены будут. И на том далъ ку памети и ведомости детемъ моимъ сес мой тестамент с печатю и с подписом руки моей властное, а для лепшое твердости сего моего тестаменту, за устною прозбою моею пры томъ будучые люди добрые, земянъе гедръские повету Городенъского ихъ млсть пан Филон Козловицъкий, панъ Станиславъ Заполъский гедръский повету Городенъского, панъ Якуб Ейсымонт сес мой тестамент печатми запечатовавъши и руками своими подписат рачыли. Писанъ под Старыною, року тисеча шестсот десятого, мсца октебра пятого дня. У того тестаменту печатей прытисненых чотыры, а подписей рукъ чотыры писмом рускимъ тыми словы: Павелъ Ивановичъ рукою властною сес тестамент подписалъ. Устне прошоный печатар Филонъ Козловицкий властною рукою. Устне прошоный печатаръ Станиславъ Заполъский возный рукою. Устне прошоный печатаръ од особы в том тестаменъте помененый Якуб Ейсымонт рукою. Который тот тестамент за жеданъемъ пана Миколая Старынского до книг земъских записано естъ.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1611 годъ, № 6803, л. 385—386.

№ 142—1610 г. Ноября 12 дня.

Фундушъ Городищской церкви, во имя св. пр. Илiи, Новогр. пов.

Aktykacya funduszu ruskiego na cerkiew Horodyską przed tym, ad presens Odachowską nazywaiącą się służącego.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt siodmego, miesiąca Maja szesnastego dnia.

Na urzędzie ziemskim woiewodztwa Nowogrodzkiego, coram actis tegoż ziemstwa, comparendo personaliter Imc. xiądz Karol Ralcewicz prezbiter Odachowski opowiadał, prezentował y kopią funduszu z ruskiego przetłumaczoną przy samym originale ruskim na rzecz w nim wyrażoną ad acta podał, którego tenor sequitur estque talis. Wypis z knih zemli Nowohrodzkoy. Lita ot narożenia Syna Bozaho tysiacza sieśćsot trynaccatoho misica Nowembryja czetywertoho dnia. Na rokach sudowych zemskich o Wsich Światych swiata rymskoho w roku tepereszniem sześćsot trynancatom w Nowohrodu sużonych, pered nami Jaroszom Jewłaszowskim sudieju, y Fiedorom Jewłaszowskim podsudkom y Janom Protassowiczom pisarom, uradnikami sudowymi ziemskimi zemli Nowohrodzkoie, postanowiwszysie

oczowisto u sudu zemenin hospodarski zemli Nowohrodzkoie ieho miłost pan Lew Odachowski y małżonka ieho miłosty pani Alexandra Bylczynska opowedali y pokładali fundusz swoy na cerkow w imieniu wieczystym pana Lwa Odachowskoho Horodyszczu założenia swiatoho proroka Illij swiaszczenniku tamoszniemu otcu Hryhoryiu Sawiczu y potomkom ieho dany, kotory fundusz ieho miłost pan Odachowski y małżonka ieho miłosty ustnym soznaniem prosiły, aby do knih ziemskich Nowohrodzkich upisan był, szto y my do wiadomosty naszoy uradowoy prypustiwszy, tot fundusz do knich wpisaty iesmo welili y tak sie w sobe słowa odo słowa maiet.

Ja Lew Odachowski Janowicz y ia Alexandra Bylczynska Lwowaja Odachowskaja czynim wedomo sim naszym funduszom, iż to sławnoie pameti neboszczyk ieho miłost pan Jan Odachowski, pan otec moy mene Lwa Odachowskoho, wospołok z jeiu miłostiju panieju Alexandroiu Skuminownoiu małżonkoiu swoieiu y paneiu matkoiu moieiu w imeniu swoim Horodyszczu zbudowali cerkow ku chwale Panu Bohu wszechmohuszczomu; w Troycy Swiatoy Jedynomu, założenia Swetoho Illij y nadali na tuiu cerkow na pobudowanie domu dla meszkania popowskoho y na ohorody seliszczo Kozijewskoie zo wsim y iako się samo w sobe majet, także nawoz pola na paszniu y zasiewok żyta, jaryn, z hajami y synożatmi to iest y Połowryki pola Kozijewskoie y tak też mieysca koło niwy nawozy sianożatmi nazywaiemoie Emanowskiie wseho toho wołok try, morhow czetyry, prutow pietnancat, a osobliwe nadali poddaneho z tretieiu czastaiu służby staroy swiaszcenniku na imia Iwanu Chwiedorowiczu, kotory na tot czas służbu Bożyiu w cerkwi ustawicznie odprawował, kotory toy Iwan swiaszczennik po smerti panow rodycow y procz odyszoł y tot nadany fundusz bez widama hdie sia podił, a cerkow dowho bez pastyra pustowała y tak my, baczeczy czołowika uczciwoho Hryhorya Sawicza, pisma ruskoho dobre umieiętnaho, kotory teper niedawno swiaszczennikom został, prynieli iesmo ieho y dali iemu tuiu cerkow naszu Horodyskuiu, aby w niey służba Bożyia, jak y perwo była, nie ustawała, a na wyżywienie iemu obroki w dwory dawali y tot widaczy, iż iemu z żenoiu trudno u dwore na obrokach mieszkaty dalismo . . . .
. . . .
kotoroju y toy Iwan Fiedorowicz trymał, mianowite wołok try, morhow czotyry y prutow pietnancat na kotoryi zbudowawszysie maiet meszkaty, diaka ustawicznoho chowaty y służbu Bożyiu popredaniju apostolskomu, według prawiła swiatych otec zawżdy odprawowaty y powinnosty swiaszczenniczoskoy dosyt czynity. I to też nadaiemo na cerkow poddanoho naszoho oyczystoho na jmia Borysa Kleszczyca z dwuma synami ieho z Iwanom y Terassom, z tretieju czastiu zemli służby staroie, prozywaiemoie Olekszczyc, iemu samomu, ditiom y potomkom ieho, kotoryie by popom na tot stan duchowny hodnie nastupowali, po nich każdomu swiaszczenniku toie cerkwi naszoie, jako byli rodicy moie naznaczyli y nadali wsi tyie grunty zwyz pomenenye wiecznymi czasy nadaiemo y pry toy cerkwi zostawuiemo. K tomu też nadaiemo y postupuiemo swiaszczenniku na domowuju potrebu ieho wo młynie naszom Horodyskom wolnoie mołotie wsiakoho zboża domowoho y z kotoroho mirka byty brana nie maiet. Kotorych tych gruntow od rodicow moich y od nas samych ku toy cerkwi naszoy nadanych y fundowanych także poddanych mianowanych z zemleiu y wolnym mołotia wo młynie my sami, dieti y potomki naszyi, komu by sie kolwiek taja maiętnost nasza Horodyskaia od nas albo po nas jakim kolwek sposobem w derżenie dostała, nie maiem niczoho y naymnieyszoy reczy odymowaty y umenszaty y seho funduszu naszoho naruszati y nichto nie maiet y mocy ne bude, na szto sprawedliwe potomnyie czasy, a hdyby kotory kolwiek z nas lub dieti potomki na-

szy y chto bywszy toho nadania cerkownaho umneszati y swieszczenniku pry toy cerkwi meszkaiuczomu, a hodnie wodle powinnosty ieho duchownoie sprawuiuczomu sie jakuju krywdu czynił, takowaho każdaho z nas na straszny sud Boży zapozwati maiemo. A y też neboszczyk pan otec moy mene Lwa Odachowskoho, buduczy wiry katolickoie y rymskoie, mieysce pry toy cerkwi Horodyszczu, ieszcze za żywota swoieho kazał zmurowaty sklep y na tom sklepie zbudował kapliczku, w kotoroie iest y ołtar pryochondożony obrazami y malowaniem wodłuh obuczaiu y nabożenstwa rymskoho, opiat naznaczył y rozkazał, aby po zyistiu seho swita tak się iako y małżonka ieho miłosty pani matka moia pospoł w tom sklepie w kaplicy byli pochowanyi, jako tam sud tiła ich miłosty położeny, za kotorych duszy y za nas samych fundatorow kożdy swiaszczennik pry toy cerkwi meszkaiuczy maiet y budet powinien molitwy czyniti w nedelu odprawowati na kożdy tyżden raz pod dusznym zatraceniem swoim, jako że sprawedliwe; w toy cerkwi nabożenstwo hreczeskoie, nijakaja pereszkoda byti tam nie maiet swiaszczenniku, żadnaia krywda dijatysie ni od koho duchownoho wiry rymskoie ni od osob swieckich nikoli ne maiet, a iesliby inaczey było tohdy każdaho takowoho zaraz na sud straszny Boży pozywaiemo. A szto sie dotyczet reczy y potreb cerkownych, to iest złota, srebro, obrazow y innych uberow, zwonow wse toie na regestre mianowaty spisawszy, z funduszom tym pry toy cerkwi u mianowanoho swiaszczennika Hryhoryia Sawicza zostawiłismo, wziawszy od nieho dla pamiati sobie protiwny regestr. Szto utwerdzaiuczy y zmocniaiuczy, peczati naszy do seho funduszu naszeho prytisnuwszy y rukami swoimi własnymi u neho podpisalismosie, kotory zo wsimi reczmi cerkownymi zwyż pisanymi swiaszczenniku Hrehoremu Sawiczu oddalismy do ruk. Pisan w Horodyszczu, lita od narożenia Chrystowa tysiacza szascsot desiatoho misica Nowembra dwanancataho dnia. U kotoroho funduszu peczate prytysnenych dwie, a podpis ruk pismom polskim podpisanych to iest Lew Odachowski ręką własną: Lwowa Oodachowska Alexandra Byleczynska ręką swą ten fundusz stwierdzamy ręki swe. Jan Karol Chodkiewicz hetman W. X. L. Kotory że tot fundusz za prozboiu od osob zwyż pomienionych do knich ziemskich Nowohrodzkich iest zapisano; a po zapisaniu u seho wyż pisannoho pod inszymi uradowymi pieczatmi otcu Hryhoryiu Sawiczu swiaszczenniku Horodyskoskomu jest wydan. Pisan u Nowohrodku. U tey kopij funduszu podpis temi słowy: Jan Protasewicz pisar. Fiedor Leszczyłowski (L. S.) (L. S.). Ktora to takowa przy samym oryginale funduszu z ruskiego przetłumaczona kopia za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych woiewodztwa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1767 годъ № 12809, л. 290—291.

№ 143—1610 г. Декабря 11 дня.

Инвентаръ Жицкой церкви, Мин. губ. прозываемой «Монастыремъ».

Aktykacya inwentarza dobr cerkwi Zyckoie nazwanoy.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, miesiąca oktobra trzynastego dnia V. S.

Przed aktami grodzkiemi pttu Słuczor. stawaiąc obecnie J. X. Ian Gachowicz, prezbiter cerkwi Życkoie, extrakt inwentarza z xiąg zamku Słuckiego po rusku pisany przy kopii w ruskim ięzyku polskiemi literami przekopijowany y teyże cerkwi służący Życkowskiey do akt podał, ktory tak się wyraża:

Inwentar dobr cerkwi Zyckoie, nazwanoie monastyrem pry oziere Żyde leżaczyie, za potrebowaniem otca Dymitryia Życkoho swieszczennika z knih zamku Słuckoho iest wydany, tak iako iest nadane swiatobliwoie pamiaty kniażat ich miłosti Słuckich Olelkowiczow, na tuiu cerkow należyt hruntom y poddanymi y wsiemi pożytkami do nieje zdawna fundowanymi tak sie maie: sełko Monastyr, leżaczoie bliz samoiey cerkwi z poddanymi osiełymi y ohorodnikami, z prysełeniem gruntow okolicznych cerkownych, iako se w sobie maie, z lesami y z druhimi hruntami oromymi y neoromymi, z derewom bortnym, z senożatmi, z łowami rybnymi w ozere Żyde, wsiakimi łowy y łowy bobrowymi, ptaszymi, zwierynnymi y zo wsiemi tymi pożytkami, kotoryie zdawna do toiey cerkwi Zyckoie y ostrowami nadanymi, y ostrow osobliwie z derewom bortnym blizu y styłu toiey cerkwi leżaczy, w kotorom uczastnika ne maiu; hrunt na paszniu cerkwi tak se w sobie maiet, to iest swieszczennikowi na paszniu dwornuju służby dwie, a poddanym cerkownym monastyrcom służb dwie y w siele Domanowiczach służba y czwert nazwanaia Mikiticz y tym wsim poddanym cerkownym y wse hrunty cerkownyie u polach, sanożatach, ostrowach, szachownicach maiut z poddanymi ieho knieżatskoie miłosti Domanowcami spolnoho uchodu y używania, krom sielidby swiaszczennikowoy poddanym ieho y dworu wsemu sełku Monastyrcom y ohorodnikom, a taia służba w sele Domanowicz pomeniona Mykitycz pryselenie maie u presełku Domanowiczow Pisarewiczach, z osobna w siele Skowszynie służba nazwanaia Karpowskaia z prysełeniem na nieie Bunosowym spolnie senażatmi, hruntami wsiakimi, ostrowami, prorobkami, uchodami, z derewom bortnym, z łowami rybnymi y zo wsiemi tymi pożytkami, kotoryie zdawna s toiey zemli swieszczenniku y cerkwi Życkoi należat y z tych wsiech hruntow y poddanych cerkownych bez roboty y powinnosti zamkowoy w sele Kuzmicz na wsiech poddanych kniażati iego miłosti u rok po piat weder medu oddawati maiut w den Pokrowy Bohorodicy w domu swieszczennikowym y zwierch zwisty, a szostoie widro poddanyie swieszczennika Słuckaho Warwarenskoho w tomże sele Kuzmicz meszkaiuczyie z hruntow swoich wahoiu y meroiu takoiu, iako do skarbu eho kneżatskoie miłosti daiut, abo hroszmi za wedro po kop połtory y kurow wsiech ich, lisica, kunica, bełok dwanatcet szerstiu swiaszczennikowi oddawat maiut. U sele Puchowiczach ostrow nazwanoy Bohorodiczen z derewom bortnym, iako se maie w sobe pd hranicz y hruntow Wotczyńskich y senożati pry ozere Żyde. Tohoż seła hruntow od hranicy seła Lachowicz y z łowami rybnymi z porafeioiu wseiu wołostiu Snowszyńskoiu, sełom Wetczynskim, sełom Puchowickim w duchowenstwe ieho iest według nadania ich miłosti w Bozie zoszłych kneżat Słuckich, pry kotorom nadaniu listom swoim stwerdyt raczyli y zachowali otca Dymitra Życkoho swieszczennika I. O. kniaże ieho miłosti Ianusz Radziwił pospołu z ieyu miłostiu panieiu małżonkoiu swoieiu kniażnoiu Słuckoiu Zofioiu Olelkownoiu, za żadaniem swieszczennikowym z knih zamku Słuckoho wydan na pismie znacznie opisanyie hrunty osiełyie y nie osiełyie, pasznyie y nie pasznyie ostrowy z osobna dannyie y rożno nazwannyie y inszyie w hruntach y szachownicach pospołu s sełom Domanowskim, s poddanym cerkownym, krom lesu rozpustnoho, prysielenie bliz Monastyra w tot tylko Domanowcy maiuć wchod do derewa bortnoho, a nie do inszych pożytkow, a służba Karpowskaia, iako se wyzsze pomenyła wsie uchody y pożytki maie z sełom Snowszynskim, krom pryselenia Bunosowa, iest wydan za pieczatiu moieiu wradowoiu y s podpisom ruki moiey własnoie. Pisan w Słucku mesaca Dekabra desatoho dna, roku tysecza szestsot odinactaho. U tey kopij adnotata, pieczęci mieysca, nie mniey podpis tymi słowy.

(L. S.) Ierzy Kapaszewski ręką swą. Ktora kopia przy autentyku ruskim w ruskich słowach polskiemi literami pisana za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich Słuczoreskich zapisana.

Изъ актовой книги Случорѣскаго гродскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 213, № 163.

№ 144—1611 г. Октября 22 дня.

Объявленіе вознаго по дѣлу о недополученіи Мельницкимъ плебаномъ Іоанномъ Витковскимъ церковной десятины отъ жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato post festum sancti Lucae Evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo undecimo.

Ex parte plebani Mielnicensis protestatio et relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis regni nobilis Adamus Szmurło cum suo autentico et juramento super officium ministerialiatus praestito, officio praesenti abunde notus, coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis per eum ubivis locorum officiose faciendae, palam libereque recognovit, quia citationem literalem sacrae regiae maiestatis mandati, sigillo ejusdem sacrae majestatis regiae obsignatam ad judicium sacrae regiae majestatis Warsaviae vel ubicunque tunc cum curia sua feliciter constituetur, a positione ejusdem citationis in duabus septimanis servientem, ex parte et ad instantiam venerabilis Joannis Witkowski, plebani Mielnicensis actoris contra famatos proconsulem consules, viceadvocatum et scabinos totamque communitatem civitatis sacrae regiae majestatis Mielnicensis ex oficiis ipsorum *) omnibus mobilibus et immobilibus citatos pro eo, quia ipsi sepius per actorem requisiti existentes, quatenus eidem juxta praescriptum decretorum sacrae regiae majestatis inter citatos et eundem actorem ratione extraditionis decimae exagris citatorum civilibus manipularis ab anno millesimo quingentesimo nonagesimo nono praelatorum eandem decimam integre non solum ex agris catolicorum, sed etiam ex iisdem agris, qui a catolicis ad manus rutenorum seu haereticorum pervenerunt ex inquisitioneque ac probatione actoris constiterit quolibet anno sub paena taxae extraderent ac denique debitam justitiam ex omnibus concivibus suis ratione praemissorum ministrarent. Nihilominus citati temeritate ducti in contrarium decretorum sacrae regiae majestatis ac rei judicatae contemptum, nec metuendo paenam taxae sexcentarum marcarum polonicalium, decretis sacrae regiae majestatis appositam, eandem decimam ab anno suprascripto hucusque integre ac modo usitato tantum ex horreis, non vero ex campis citatorum agrorum extradere renuerunt, neque realiter ac in suo effectu extradere volunt. Ac denique anno currenti eandem decimam manipularem integram de agris et mansis citati omnibus fundo civitatis sacrae majestatis regiae Mielnik adjacentibus in tribus campis existentibus ad ecclesiam Mielnicensem concernentem, hac aestate non extradiderunt, sed eandem renuerunt, neque ad extremum in agris civilibus citatorum dum frumenta more solito in cumulos componenta percipere eandem decimam permiserunt, imo denegaverunt. Verum eandem decimam et omnia frumenta ad horrea sua invexerunt, quam ibidem in suis horreis et domibus variaverunt, immutaverunt et manipulos exiguos (colludendo actorem), non ad formam consvetam et justam ibidem, nec uti in campis citatorum collecti erant composuerunt, eosque maxima ex parte extriturari fecerunt, sicque extrituratos, variatos et exiguae forma nec usitato ma-

*) Здѣсь пропущено. eorumque bonis.

nipulos nomine decimae constrictos actori ad recipiendum exponere voluerunt, nec hucusque integre ac debito modo, uti aequum est, extradiderunt. Insuper neque debitam et competentem justitiam actori recensito requisiti existentes multoties ex concivibus suis Mielnicensibus, agros catolicorum praesertim a rutenis possidentibus ad decimamque praestandam tenentibus, prout actis citatis publicis civilibus de acquisitione et possessione citatorum agrorum satis evidenter illis contra eosdem rutenos probatum per actorem fuit administrare et iis ex annis retroactis recensitis cum praesenti ratione non extraditae decimae manipularis renuerunt, quin imo nuda policitatione paratos se offerentes, nunquam ad effectum progredi et ministrare volunt, immo . . . . et consulte subterfugiunt. Quo facto paenam taxae decretis sacrae majestatis appositam supra contentam incurerunt in damnaque totidem valoris ac summae actorem induxerunt. Exindeque ad videndum et audiendum paenam taxae suprascriptam. decretis sacrae regiae majestatis injunctam super citatis ac bonis eorum ob contraventionem decretorum sacrae regiae majestatis ac rei judicatae contemptum per sacrae regiae maiestatis judicium decerni actorique adjudicari, ac u tin posterum decreta sacrae regiae majestatis in exequutionem deducerent, eisque in omnibus satisfacerent, serio judicialiter statui et demandari, ad extraditionem retentae decimae, usitato modo non ex horreis, verum ex campis justa forma manipulorum citatis compelli ac insuper in damnis supra taxatis taxae correspondentibus condemnari, vel prout de his praefata citatio latius obloquit—die hodierna in actu contenta apud famatum Alexandrum Kałabun proconsulem civem Mielnicensem in domo ejusdem in oppido Mielnik existentem posuit et positionem praefatae citationis tam eidem proconsuli tunc in domo sua personaliter praeventi quam etiam consulibus civitatis ibidem existentibus debite publicavit et notificavit. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1609—1612 г. № 10933 л. 1044—6

№ 145—1611 г. Декабря 25 дня.

Заявленіе Василія Ярмоловича, православнаго вѣроисповѣданія, о желаніи своемъ праздновать день Рождества Христова по римскому календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi adoratores a quibusvis laboribus vacare necesse est ut decet.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi anno Ejusdem millesimo sexcentesimo undecimo, sub felici regimine et administratione capitaneatus Mielnicensis generosi domini Alberti Sawicki capitanei Mielnicensis, officialium interim existentium generosorum Hieremia Skolmowski vicecapitanei et Petri Patro Kłopotowski notarii castrensis Mielnicensis.

Jarmołowicz protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Wasilius Jarmołowic, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebreque Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti juxta Calendarium ritus ecclesiae antique splendidae Romanae incidit, quo ab hominibus christianis catolicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem et si ab ejusmodi religione catholica Romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hocidem festum sacrosanctum, quo homines omnes, a laboribus cassare necesse

est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentes ad laudandum Deum Omnipotentem cum Ejus unigenito Filio et Spiritu Sancto scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebeat. Quo nomine hujusmodi solennem protestationem manifestationemque ad officium actaque praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1609—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 146—1612 г. Апрѣля 25 дня.

Предаточная запись Гноинскаго священника Трофима Вербы женѣ своей Ѳеодорѣ Подыцкой на 500 зол. пол.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festa solennia Paschae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo.

Poponus Gnoinensis consorti suae summam inscribit.

Stanąwszy oblicznie przed urzędem y xięgami teraznieyzemi starosciemi grodzkiemi Mielniczkiemi nabożny Trochim Wierzba, pop Gnoienski, zdrowy będąc na ciele y na umysle, odstąpiwszy od wszelakie-o prawa y iurisdicziy swoiech iakiechkolwiek, a themu prawu y iurisdiczicy groczkiei Mielniczkiei, ile do zeznania niżei mianowanego zapisu należy, dobrowolnie się z dobrami y potomkami swemi poddaiącz y wcielaiącz, iawnie, dobrowolnie y dostatecznie zeznał, isz on slachetnei Chwiedorze Podyczkyey, żenie swey własney, summę pięcseth zlothech monethy y liczby polskiei, themu tho popowi Gnoienskiemu zeznawaiączemu przes urodzonego Jana Waczewskiego, sekretarza krola jego mczy, woytha Piesczatskiego, obyczaiem długu themu zeznawaiączemu popowi Gnoienskiemu pan Waczewsky wzwysz mianowany membran podłuk porządku y sposobu prawa Lithewskieho sprawiony dał y s tem membranem y ze wszystkiem prawem swem, wolnoscią y własnoscią, nicz na się tei summy ani membranu, tak tesz y na swę potomki ani na kogo inszego nie zostawuiącz ani wymuiącz, ale iako samemu zeznawaiączemu popowi Gnoienskiemu ta summa długu należała względem wiana przerzeczoney małżoncze swey wziętego, daię, daruię y zapisuie czasy wiecznemi. Wolno będzie y iest tey tho Chwiedorze Podyczkiey wzwysz pomienioną summę długu pięczseth złotech polskiech od pana Waczewskiego wziąc y zupełnie odebrac, a po odebraniu quitowac y thęsz summę wedle woley y upodobania swego, iako zechcze obrocic wiecznemi czasy, wedle teraznieiszego zapisu y zeznania dobrowolnego thego to popa Gnoienskiego zeznawaiączego na tho wszystko, przed urzędem y xzięgami ninieiszemi grodzkiemi Mielniczkiemi uczynionego.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 147—1613 г. Мая 21 дня.

Объявленіе вознаго о присяжномъ заявленіи священника Прохенской церкви о. Волоса о пожарѣ, истребившемъ въ 1611 году его домъ и имущество, каковое заявленіе послужило основаніемъ къ освобожденію отъ уплаты податей въ королевскую казну.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo.

Poponis de Prochenki oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Wołos, poponus ecclesiae dictae cerkwie in villa Prochenki existens, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas certas quietationis seu recognitionis, a generoso Apolinaro Skiwski, pro anno millesimo sexcentesimo undecimo exactore super combustionem domus ipsius datas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius recognitionis ea sunt verba.

Wiadomo czynię tą moią recogniczyą, isz pop na imię Wołos s Prochenki uczynił przysięgę cielesną przede mną Apolinarem Skiwskiem, poborczą ziemie Mielniczkiey w te rotę, iako dom ie-o ze wszytkiem przy czerkwi Prochenskiei pogorzał; nad to stawił wozne-o generała Jakuba Koladkę y innech ludzi wiele, ktorzy to pogorzenie w roku them przed swiętem Michałem na przesłym roku millesimo sexcentesimo undecimo pryznali. Przeto przychylaiącz się uniwersałowi, one-o od poboru kro. je-o mci wedle uchwały Warszawskie-o seymu wolnem czynię, na czom mu dał recogniczyą, isz poboru nie dał. Datum in Mielnik die viges . . . anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo. Apolinar Skiwski poborcza Mielniczky.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 10934, л. 166, об. 167.

№ 148—1613 г. Іюля 13 дня.

Заявленіе христіанскаго населенія г. Берестья о причинѣ ужаснаго пожара, въ семъ городѣ съ 4 на 5 іюля 1613 года, когда погибли и мѣстные храмы.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato ipso festo sanctae Margaretae virginis anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo.

Ex parte civium Brzestensium contra judeos protestatio ex copia.

Do urzędu y ksiąg ninieyszech staroscieech groczkiech Mielniczkiech oblicznie przyszedszy szlachetny Stanisław Kurzelewsky, w miescie krola je-o mci Brzesciu Litewskiem osiadłosc swą maiącz, imieniem swoiem tak tesz szlachetnech y sławetnech burmistrzow, rayczow y inszech wszytkiech miesczan tegosz miasta Brzescia przyniosł y podał opowiedanie albo oswiadczenie naprzeciwko niewiernem żydom starszem y wszytkiemu zborowi ich żydowskiemu miasta Brzesckiego dostatecznie na cop (iey goto)wey po polsku spisane y rękamy własnemi tak przerzeczonego Stanisława Kurzełowskiego, iako tesz y niektorech osob burmistrzow, rayczow y miesczan Brzesckiech mianowanech podpisanę, ktore iako iest na copiey spisanę, prosił urzędu ninieyszego, aby mu było przyęthę, czo urząd przyął y do ksiąg zapisac roskazał, ktore oswiadczenie słowo do słowa tak się w sobie ma.

Mosciwy panie urzędzie grodzki Mielniczky. My ubodzy pogorzelcze, burmistrze, raycze, miesczanie krola je-o mczy miasta Brzescia Litewskiego z wielkiem żalem y płaczem uskarzamy się y protestuiemy na urzędzie przed w. m. na niewiernech żydow miasta krola je-o mczy Brzesckiego wszytkiech starszech zboru iech żydowskiego, iako y żadnego z nich nie wymuiącz, ktorzy tho żydowie, iako zdawna nie ieden kroć miasto kro. je-o mczy y miesczan Brzesczkyech z domy y maiętnosciami iech przyczyną swą nieopatrznosci swey od zapalenia ognia z domow y ulicze iech żydowskiey do wielkiego zniszczenia y zubożenia w maiętnosciach iech przywiedli, czo się iem ladaiako za zamysły y za udawaniem iech inakszem stucznem, chytrem wedla zwykłey iudaszowey inwenczyey ich zwiodło, teras temi czasy, pod czasem bytnosci ich mczi panow konfederatow w Brzesciu, ci żydowie po-

mienieni maiącz pewny zakas y napomnienie, zaras skoro za przyazdem ich meczy panow konfederatow do Brzescia w roku 1612, aby od ognia w domiech ich żydowskiech pilność y przestroga była od samych gospodarzow, czasow y godzyn niezwykłych, w noczy po wybyaney aby z ogniem zasiadanie y żadne biesyady. .*) kow picia ludziom swowolnem nie byli kromia sam . . . . nia do godziny zwykłey wybyaney, to wszytko żydowie na stronę . . . . . ebie pusciwszy, y lekcze sobie upominanie chrzescianskie urzędow (mies)ckie do dobrego spolnego należącze, poważaiącz, ktore nie ie . . . . dla wiadomosci wszem tak chrzescyanom iako y żydom przes podwoyskyego w rynku y w uliczach na miesczach zwyklech obwołane było, na to nicz niedbaiącz, a prawie to sobie w smiechy y źarty wszytko pusczaiącz, a to w nadzieię tę czyniącz, isz sami żydowie starszy Brzesczczy Saul Judicz, Mendel Uryłowicz, Jozeph Izraelowicz z inszemi maiąc nad zamierzenie w prawie y w constituczyach opisano na sobie nieiaką prywatną zakupną iuridikę wszytkiech żydow y do tego arendę pożytkow starosciech, młynow, mostowe-o, grobelnego, gorzałki szynkowania przes ręcze ich y tem wiodącz nad chrzesciany swoy rząd, wedla mysli y zdania swoiego niezbożne czeny we wszytkiem tem, czokolwiek w arendzie, w handlach y kupiach swych maią wymyslaiącz, będącz tylko przysądzeni dekretem swiątobliwey pamięci krola Stephana ci żydowie do czwartey częsci pożytkow miesckiech, a nie daley, nad to wszytko tem więczey sciskaiąc chrzescyan y wyniozszy się wzgorę, wziąwszy stąd wielką potęgę przeciw nam chrzescyanom czysz pomienieni starszy żydowye, sędziowie, rabinowje żydowsczy y arendarze prowentow, dozwoliwszy inszem wszytkyem żydom w Brzesciu mieszkayączym kupczom, przekupnyom, rzemieslnikom, wszelakiem żydom, ktorech się między niemi namnożyło, swey woli zażywac, we dnie y w noczy, czasow niezwykłych, wszelakye handle, roboty, rzemiesła y w dni swiętę uroczystę y w noczy szynki odprawować y sami ci starszy żydowie dla korzysci y pożytku swego z niemi spolnego nabycia w tem iem zapomożenie dawszy swemi własnemi pynyędzmy y nakłady y rożnemi napoiami, małmazyą, winem y miody przy . . . . . . (gor) załkami y piciami przywoznemi y inszą, temu podobną materyą do (niech) należącą dobrze ich opatrzywszy, y sami żydowie z swowoli . . . . grosza dosiadaiącz y onem biesiad we wszem spolnie d . . . . . . gaiącz, nie upatruiącz nicz przyszłego niebespieczenstwa . . . . . ie nam zawsze przypadkiem swieżym inszech miast w oczu wizerunkiem y na pamięci było y onem nierasz przypominano, aby od ognia w domiech gospodarzę ostrożni byli, yle pod tem czasem bytnosci panow konfederatow, między ktoremi ludzy swowolnech niemało bydz może. Pogardzaiącz oni tem wszytkiem dla tego, isz pod iurisdiczyą zamkową są y do tego swą iuridykę prywatną, zakupną, maiącz, zuffale się w tem nam stawiącz y wynoszącz, a zwłascza isz na ten czas je-o mosć pan Wilenski, głowny starosta Brzesczky, mięszkaniem swem od tego miasta odległem bycz raczy, wszytką prawie na sie sami wziąwszy ku zniewaženiu praw, wolnosci y urzędu przysięgłego napominania nizacz sobie nie maiącz, temi insolentiami swemi iako się wzwysz pomieniło dali wielką a okrutną przyczynę do zguby y zginienia miasta krola je-o mci Brzesckiego y miesczan w niem mieszkaiączych, iako y osob duchownech y swieczkiech y zacznech slacheczkiech stanow takowem sposobem, isz roku terasz idączego tysiącz sesczetnego trzynastego, miesiącza Julla na dzien piąty tegosz Julla piątku, prawie po piątey na szostey godzine, w noczy, na czałem zegarzu, czasu zasiadania biesiady, szynkow

*) Въ книгѣ верхнія края листовъ отъ сырости сгнили и выкрошились.

odprawowania niezwykle ogniem zmocznionem z domu żyda Brzesczkiego Jakuba Zabyaki z ulicze swey żydowskiey spalili miasto Brzesckie, to iest wszytek rynek dobrze ubudowany, takżę uliczę Kowalską asz do samey bra(my) . . . . . y bramę samą, uliczę ' Mikolinską y na wale wszytkie . . . , y potem do mostu Muchawieczkie-o y łaznie miesckie . . łaznią y poł mostu tego, dwory zacznech osob duchownech rzymskiey religiey iako y greckiei, kosciol głowny fary z srebrem . . . . (nacz) yniem, z dworem plebanskiem, ze dzwony y szkołą rzymską, także czerkiew murowana swiętego Nikoli opalona zwierzchu y dwor jego mczy oycza metropolitow wszythek zgorzał, dzwony, szpital, szkoła s poddanemi xiędza pro(bo)sczowemi y je-o mczy oycza metropolitowemi, z domami y maiętnosciami iech, ku themu w rynku domy osob slacheczkiech stanow niemało, do sądowy je-o mczy pana woiewody Mscisławskiego, woyta Brzesckiego, ratusz miescky gdzye byli w skrzynczę stołowei, iako pisarz mięsczky sprawę dał, protokuł spraw miesckiech sądowech, wiecznosci y zastaw, protestaczy y obdukcyi rożnych osob o grunty miesckie y o rożne rzeczy zapisowania zgorzał y sprawy gotowe przy niem, extrakty popisanę, ku temu regestr wybierania poborow troyga z miasta Brzesczkiego, wedla uchwały seymu Warszawskiego, za rok teraznieyszy tysiączny szescsetny trzynasty, to wszytko pogorzało. A miesczan domy wszytkyie rynkowe y uliczną, także w rynku kramow, kletek kupieczkiech chrzescianskiech w kilka rzędow do kilkadziesiąth z rożnemi y rozmaitemi kupiami, handlami, towarami y pieniędzmi gothowemi pogorzało, rozebrano y roskradziono. Rynkowech w lidzbie domow przedniech y inszech sto siedmdziesiąth z maiętnosciami iech prawie w niwiecz ogniem obroczone, ktore potem na regestrze mianowanę będą y szkody barzo wielke, lekko szaczuiąc na dwakroć sto tysieczy samemu miastu uczynione, ktorzy pogorzelczy zatem przyszedszy do wielkiego a prawie ostatne-o upadu w chudobach swech, także postr(adali) wszystkiego obescia domowego, pieniędzy gotowech, złota, sre(bra) . . . . szathy, zastaw rożnych ludzy, statkow rozmaytech, ceny, mi(edzi) . . . . napoiow rozmaitech, tak za pieniądze gotowe. . . . . sy y nawyszynk do czasu pewnego zapłaty nabranech, m(ałmazyey), wina, miodow beczkami przasnech y syczonech w sklepach y piwniczach, piw Węgrowskiech przywoznech, Garwolinskiech y prostech niemało s piwniczami pogorzało, teras sami nędznę po czudzech kątach y po uliczach z dziatkami swemi iako iedni czygani tułamy się, skąd niewierny narod poganski żydowski uciechy nad nami chrzesciany y y urągania zażywaią. A osobliwie kromia osob miesczkich, domow szlacheczkich y poddanych ich w liczbie, ktore osobliwie na regestrze y skody swe mianować czaszu prawa będą, gdysz tak gwaltownemu ogniowi żadęn odpor dać się nie mogł za przyczyną samych tych żydow, ktorzy ani się poczuć y postrzecz w tym, ani wprzod zaras przyslęmu niebespieczenstwu zabiegać y czasu tego przypadku żadna obroną bydz nie chcieli. W czym wszystkiem onym samym żydom starszęm y wszystkięmu zborowi ich żydowskiemu miasta Brzesczkie-o wine daięmy w tych skodach naszych od ognia miastu y miesczanom stałych s przyczyny nieopatrznosci, nierządu y niepilnosci w ulicze ich żydowskiey, a wzgardy napominania urzędowego y obwołania publice. A czo więtsza, iż z ulicze y domu ich żydowskiego tego ognia na to miescze krola iego mci y domy pogorzałe wypadłe to spalenie y pożoga udziałana, ktore to domy y maiątnosci ich pogorzałe na osobliwym regestrze spiszane, oswiadczone y czaszu prawa pokazane będą. I to przytym opowiadamy na tych że żydow starszych y wszystkich, isz oni zarasz skoro po tei pożodze y spaleniu miasta skoro dzięn targowy piątek nastąpił, tedy in instanti

wszystkie targi, handle, kupie, przedaże ludzi . . . . . y kupieczkich y swych żydowskich, co by sie miało na rynkow . . . . . u miesczan odprawować, oni to wszytko na rynek swoi ż(ydowski) przed bożniczę swą żydowską y na placze szwe żydowskie ob . . . . . nie y łakomie sami sobie pożytki wszytkie y targowe przy . . . . . . asto nam chrzescianom te pożytki y targowe należące odięli zażywania, prawom y wolnosciam naszym na to należącym w tym wielcze ubliżyli, ku krzywdzie y skodzie niemałey miasta y nas poddanych krola je-o mci. A iako przed tym o pierwsze pożogi y o skody, tak y terasz nie mogącz s tymi żydami nigdzie yindziei, gdysz pod iurisditią zamkową z nięmi trudna rosprawa, za praktyczkami ich słusznemi, yako z arendą prowentow zamkowych y iuriditia pryvatna zakupną maiączymi. w tak wielkich doleglosciach y skodach swych teraznieiszych sprawiedliwosci sobie dowodzić, w czym iako o skody y w dobrach kro. je-o mci poddanem je-o kr. mci podzialani, referuiącz się na własny rozsądek krola je-o mczi pana naszego mciwe-o, nicz w tym nie ubliżaiącz iurisditiey je-o mci pana staroscinev w inszych rzeczach y sprawach z osob żydowskich należaczei, prosięmy ubodzy pogorzelczy, burmistrze, raicze, miesczanie Brzesczcy, aby ta protestatia, żałoba y opowiadanie nasze na urzędzie kro. je-o mci blizsęm starostwa Mielniczkie-o przyięto y zapiszano było. A isz się ta protestatia nasza tu do urzędu donosi y nie zarasz po tym uczynku, tedy przyczyna tego, iż ci żydowie iako poddani y arendarze zamkowi maią po sobie ku obronie urząd tęnże zamkowy; a druga, iż za tak wielkim gwałtownym pożarem ognia, ktory ledwie przesz kilka dni potym w miescie y rozruchy onego utolic sie mogli, teras ledwie do siebie przysedszy chcząсz napotym z onemi o the skody nasze pożoga z przyczyny ich zadzialani prawnie czynić, wszysczy y kożdy zosobna u k . . . . uskodzony wedla prawa onych dowodzić na urzędzie w. m. grodzkiem . . . . . . ym protestuięmy się y prosiemy, aby do act urzędowych zapisza . . . . . . nasze-o mciwego pana sludzy nainizszi burmistrze (raicze y miescza) nie miasta kro. je-o mci Brzesczkie-o Grzegorz Piotrowicz B(urmistrz Brz)esczki manu propria. Stanisław Kurzelewski raicza miasta Brzesczkiego ręką swą. Wasili Haciuka raicza ręką swą. Hrehory Omelanowicz raicza ręką swą. Гурин Федорович рауца. Tomasz Wisniewski.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 10934, л. 205 206 об.

№ 149—1614 г. Февраля 24 дня.

Объявленіе вознаго объ убыткахъ отъ пожара, понесенныхъ священникомъ Мельницкой Пречистенской церкви, о. Іеронимомъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima anno Domini 1614.

Poponis Mielnicensis relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis Regni providus Stanislaus Michałkowicz, autenticus et iuratus, officio praesenti notus, cum nobilibus Valentino Biernaczkj et Mathia Trembiczki secum personaliter comparentibus et ad omnia infrascripta ultronee sibi attestantibus. coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse cum praefatis nobilibus evidentius testimonii causae sibi adiunctis, sabbato post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxime praeterito, ex obductione religiosi Hieronimi poponis ecclesiae ritus graeci dictae Przeciskiei in oppido Mielnik existentis, horreum praefati poponis cum omnibus frumen-

tis ac camponaria ab igne conflagrata tum et ecclesiam praefatam Ruthenicam dictam Przeczysta ab anno defectatam vidit et debite conspexit. Super quod eam suam relationem praefatus ministerialis fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1612—1618 г. № 10934, л: 422.

№ 150—1618 г. Августа 1 дня.

Ограниченіе им. Бѣлавичъ, съ данными о Св. Георгіевской Бѣлавичской церкви. и церкви Пятницкой въ м. Пескахъ.

Akt extraktu ziem. pttu Wołkow. ograniczenia na maiętność Białawice cum attinentijs J. W. J. P. Oskierce, generał majorowi woysk W. X. Litt. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Augusta dwudziestego siodmego dnia.

Na urzędzie J. kr. msci grodzkim Wołkow. et coram actis ejusdem officii stanowszy personaliter I. pan Jan Siekierz Siemienowicz, regent grodzki xwa Zmgo, extrakt ziemski pttu Wołkow. ograniczenia na maiętność Białawicze cum omnibus attinentijs, w powiecie Wołkow. sytuowaną. J. W. I. P. Ludwikowi Oskierce, generał—majorowi woysk W. X. Litt. służącego, po rusku pisanego, ad acta podał, ktorego tenor sequitur talis.

Wypis z knich wieczystych ziemskich powetu Wołkowyskoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiacza szessot dwadcat treteho, meseca Jula osmoho dnia. Na rokach sudowych ziemskich o Swetoy Troycy Swiate Rymskom prypałych y sudownie w Wołkowysku otprawowanych, pered nami Prokopom Dolskim sudieju, Bohdanom Massalskim podsudkom y Szymanom Horodelskim pisarom, wradnikami sudowymi ziemskimi powietu Wołkowyskoho, stawszy słuha ieho miłosty kniazia Michayła Dolskoho, kasztelana Berestenskoho, pan Mateusz Mozyrka ses wydymus grodzki Wołkow. perenesł y wpisaty dał, kotory słowo ot słowa wpisuiuczy tak się w sobi maiet. Wydymus z knich grodzkich wradu hospodarskoho starostwa Wołkowyskoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiacza piatsot dewetdesiat dewiatoho, meseca Dekabra dwadcat perwoho dnia. Na wrade ieho korolewskoy miłosty grodzkom Wołkowyskom, starostwa iasnie welmożnoho ieho miłosty pana Krysztoffa Monwida na Dorohostaiach, marszałka naywyzszoho welikoho kniaztwa Litowskoho, starosty Wołkowyskoho y Mstybowskoho, derżawcy Szereszewskoho y Wielunskoho, peredomnoiu Wacławom Żardeckim, podstarostym Wołkowyskim y u knich grodzkich stawszy oczewisto woznyie powetu Wołkowyskoho Peter Stanisławowicz Iskułd, a Paweł Stanisławowicz Stryha y pry nich storona szlachty Andrey y Paweł Tyninowie, wsi zhodnie podali y pryznali kwit ku zapisaniu do knich grodzkich Wołkow. soznania swoieho w sprawie niżey menenoy, kotoryi z peczatmi ich tak sie w sobi maiet:

Ja Peter Stanisławowicz Jaskułd, a ia Paweł Stanisławowicz Stryha, woznyie powetu Wołkow, a my Andrey y Paweł Tyninowie, ziemianie hospodarskiie powetu Wołkowyskoho, na tot czas storonoiu pry woznych buduczyie, soznawaiem tym naszym kwitom, iż w roku tepereszním tysiacza piatsot dewietdesiat dewiatoho, meseca Dekabra czotyrnadcatoho dnia, uradnik jasnie wielmożnoho ieho miłosty pana Andreja Leszczynskoho z Leszna, woiewody Berestkoho Kuiawskoho Beławicki. pan Frydryk Turski za rozkazaniem y listom otworystym o podanie Beławicz do neho, pana Turskoho, ot ieho miłosty pana woiewody Bereskoho Kuiawskoho pisanym imienie Beławiczy zo wsim budowaniem dwornym y humennym y dworec z oboroiu, zboże y bydło wszelakoie wyprowadiwszy, niszczym to, szczo tolko pasnoiu dwornuiu żytom zasieienoiu, do toho boia-

re zo wsimi ich gruntami y zo wszelakimi ich powinnostiami y cerkow pry dwore Beławiczach założenia swietoho Juria y z zemlami, nadaniem y wszelakimi dochodami cerkownymi, ohorodniki dwornyie mesteczko Peski z cerkowiiu pry mesteczku założenia Piatenki Swiatoie, zo wsimi zemlami y dochodami cerkownymi y z zamkom starym opałym pry mesteczku Peskach, zo wsimi sełmi, ich powinnostiami, także y z puszczoiu do toho dwora Beławicz y mesteczka Pesok należaczoju, z oziermi, z stawy, z młyny, z sażowkami, z rekami, z reczkami, reczyszczami y krynicami, z berehami, z łoweniem ryb, z senożatmi, z bołotami y wypustami, z łowieniem zwiera y ptastwa wszelakoho y z hony bobrowymi, zhoła na ieho miłosty pana woiewodu Bereskoho Kuiawskoho y ni nakoho innoho niczoho nie zastawuiuczy y nie wymuiuczy, iako sie sama w sobi ot mała do welika w szyrokostiach swoych pered tym meło y teper maiet, tak, iakoby menowanoie nie menowanomu, a nie menowanoie menowanomu niczoho nie wymowało y ni na żadnoy pereszkode nie było, wse ohułom ieho miłosty panu podstolemu pustił, popustił, w moc y w derżanie do spokoynoho używania, zobrawszy woytow, tiwunow, meszczan, lesniczych, osocznikow y mużow starych swedomych, ludey dobrych, wery hodnych, z kotorymi położenie hranic toho imenia Beławicz y Pesok znacznyie, a pewnyie okazawszy, w takowych hranicach niżey opisanych zaweł y podał zastawnym obyczaiem w summie penazy w listech zastawnych pomenenych, a menowite to iest poczawszy od hranicy gruntow borowiznych ieho miłosty pana Andreia Jundyła, marszałka powetu Wołkowyskoho, ot uroczyszcza pewnoho, ot potoku, werch reczki Swisłoczki y wziawszy z wschodu słonca, iduczy na połuden, taia reczka Swisłoczka hraniczyt po prawey storonie reczki Swisłoczki grunt Beławicki koncami pryszli wołoki seła Turowlanskoho aż do hostynca, kotory idet z Piesok de Wołkowyska, hdesia staczaiut wołoki Turowlanskie z wołokami mestkimi Pieskowskimi y idut kray hostynca wyż menenoho y perechodet czerez reczku Swisłoczku, a z hostynca idet hranica wprawo aż do reczki Strubnicy zakłami y czerez reczku Strubnicu po grunty koniec włok seła Miżowskoho, hde stoit sosonka z podtesanym holiem, a za toieiu wseiu hranicoiu po lewoy storonie tak wyżey iako y niżey na obie storonie, po rożnych mestcach niwami meży ziemiany hospodarskimi Strubnickimi leżyt grunt folwarku, kotoroho derżał nieboszczyk Dmuchowski, do Beławicz prysłuchaiuczy y należaczy; kotoryie to grunty zarowno z imieniem Beławickim ieho miłosty panu podstolemu pan Turski podał y zaweł. A ot toie wyż reczonoie sosonki polem znowu do reczki y czerez reczku Strubnicu y czerez dorohu, kotoraia idet ot karczmy Strubnickoie do seła Miżowa y wpadaiet hranica steżkami meży chworosty aż do dorożki polnoie, a z dorożki idet kolenom na ukos wlewo na senożat popowskuiu Beławickuiu, prozwanuiu Chmelina, a z senożaty Chmeliny czerez reczku Miżowku po senożaty Miżowce do haiu olchowoho Dowgirdowskoho, a po kray haiu czerez dorohu, kotoraia idet z rożnych mestc do dworu Beławickoho, meżoju staroiu do gruntow oromych Miżowskich morgow paszni dwornoie Beławickoie, a ot paszni dwornoie zakłami aż do gruntow morgow ohorodnikow Beławickich nazwanoho pola Dylewszczyzny, a z Dylewszczyzny idet hranica czerez łuh, a ot łuha zakłami y kolenami idet do potoku nazwanoie reczki Orlewki, a ot reczki Orlewki udałasie steszka kolenom w lewoiu storonu po kray gruntu pana Komaiewskoho, tamże daley udałasie steszka, kotoraia graniczyt y poszła wprawo gruntom nazwanym Orlewo y pryszła do kopca staroho, do uroczyszcza Miliwody, ot toho kopca wlewo po kray gruntu pana Komaiewskoho y idet czerez dorohu, kotoroiu iezdiat do Pliszczy z Piesok y idet pietoiu po kray gruntow su-

meżnych pana Komaiewskoho y kniazia Jesifa Hlinskoho y inszych, a wpieraiet do reczki Pliszczy, a z Pliszczy wyszło wlewo mimo grunt pana Ordyncow, kotoroho derżyt ot pana Komaiewskoho y idet aż do pola nazywaiemoho Kopina, a ot Kopina idet prosto do hostynca, kotory idet z Wołkowyska do Piesok uhłom, ot toho hostynca udałasie hranica w prawo aż do leska, a ot leska do łużka, nazwanoho Woniaczoie wody, a z Woniaczoie wody do pola nazwanoho Hur, a z Hur do Barszczowa pola, tamże wzo prostro meża idet, hraniczeczy czerez dorohu, kotoraia idet z Moczulnoie do Koledicz y prypieraiet do gruntu ieho miłosty pana Mikołaia Karpia, podkomoroho Wołkowyskoho y nieboszczyka pana podskarbieho Nowosielskich, hdesie roschodiat grunty boiar Białawickich z gruntami seła Beławickoho, nazwanoho Koledicz y prychodiat koncami do gruntu ieho miłosty pana Karpiowoho y nieboszczyka pana podskarbicho wyż reczonych Nowosielskich, potul poczawszy aż ot reczki Swisłoczki iduczy na południe wsie po lewoy storonie grunty Strubnickiie ieho miłosty pana Komaiewskoho y inszoie rożnoie szlachty koło Strubnicy mieszkaiuczych, a po prawoy storonie grunty Beławickie; tamże znowu poczawszy ot prystia y poczatia gruntow Nowosielskich idet hraniczkoiu do kopcow dwuch starych po kray gruntow Nowosielskich, ot ostatocznoho kopca welmi udałosie wlewo, w grunt Nowosielski wpieraiet w uroczyszczo prozywaiemoie pole Dubrowia, a ot uroczyszcza Dubrowa poszła prosto meżoiu znacznoiu, hraniczeczy do boru Beławickoho, nazwanoho Chrominoho Boru, a wiechawszy w bor prosto hranicoiu czerez hostyniec, kotory idet z Rosi do Beławicz, wyiechawszy z boru prosto aż do kopca narożnoho, od kotoroho hranica dorożkoiu wlewo udałasie do seła Wołpenskoho, nazwanoho Prystrałowicz, kotoroiu dorożkoiu, mało szto iechawszy, dorożka znowu daley proszła wlewo, a hranica znacznaia z toie dorożki poszła wprawo, na kotorey y kopcy sut znacznyie, potul iduczy na zachod słonca grunty y bory po lewoy storonie Nowosielskiie ieho miłosty pana podskarbeho, a po prawoy storonie bory y grunty Beławickiie. Tutże na nowoie poczawszy ot skonczenia gruntow Nowosielskich hranica delit grunt Beławicki z gruntom seła ieho korolewskoy miłosty wołosty Wołpenskoie. seła, nazwanoho Michalow, w kotoruiu to hranicu wpieraiet koncy wołok seła Beławickoho za Zarudawia, a z toie hranicy wprawo poszła meża z kopcami znacznymi y starymi y wpieraiet w Berezowo bołoto do kopcow starych znacznych, a ot tych kopcow wlewo poszła hranica znowu kopcami starymi dosit znacznymi aż do reczki Pliszczy, kotoraia reczka Pliszcza delit grunt, to iest za reczkoiu Pliszczoiu po lewoy storonie grunty seła Wołpenskoho, nazwanoho Michalow aż do boru Wołpienskoho, a po prawoy storonie grunt seła Beławiczkoho, nazwanoho Zielwiany, y z reczki Pliszczy poszła hranica wprawo mimo bor Wołpienski na kopcy staryie znacznyie y woszła aż w reku Niemon, a Niemnom, uwerch wody iduczy, woszła hranica w reczku Zelwu, a reczkoiu Zelwoiu niebliżu iduczy uwerch wody y pereszedszy czerez reczku Zelwu, pryszedszy do troch dubow welikich, meży kotorymi dubami na wypustach seła Zelwianskoho kopec stary znacznie osypany, od kotoroho kopca idet hranica prosto czerez tyie wypusty Zelwianskiie na bor, nazywaiemy La,dodo dorohi staroie ku horce, na kotoroy horce kopec ot kotoroho kopca idet stena prosto czerez tot bor kopcami znacznymi starymi ohraniczona y natesy sut staryie na sosnach, a minuwszy ot reki Zelwy kopcy czotyry, znowu pospołu na hranicy kopcy dwa, ot tych dwuch kopcow idet hranica prosto czerez totże bor do dorohi, kotoraia idet z Piesok do Mostow, na toy hranicy, niżli pryide do toie dorohi, kopcow usypanych dwacat y odyn, a pryiechawszy do toie dorohi, kotoraia idet z Piesok do Mostow,

od piaty pospołu kopcow try, za kotorymi to wsimi kopcami, poczawszy ot reki Żelwy aż do piaty dorohi, po lewoy storonie bor ieho korolewskiey miłosty Mostowski, a po prawoy storonie bor Beławicki; tam że niepodaleko ot toie piaty podle dorohi po prawoy ruce, iduczy z Mostow do Piesok, kopiec pierwszy, potom iduczy tamże ku Peskom po lewoy storonie odyn po druhim kopcow try, a potom kopec odyn po prawoy storonie dorohi ku Peskom że ieduczy; ot toie dorohi pry wołokach Pieskowskich kopec odyn, a druhi niepodaleko narożny, od kotoroho kopca narożnoho u hostynca Wilenskoho, kotory idet czerez Mosty do Pesok, protywko sobie kopcy dwa obapoł dorohi; tamże ot tych dwuch kopcow, kotoryie sut pry hostyncu u dorohi Wilenskoie, na toy hranicy, kotoraia idet ku obrubu boru pana Komaiewskoho, kopcow trycat dwa, na hore kopec odyn nowousypany od gruntow pana Komaiewskoho, hde ustawaiet hranica Mostowskaia, a poczynaietsia hranica z borom pana Komaiewskoho, nazwanym Obrubom; tam na toy stenie z panom Komaiewskim niet kopcow, odno hranica staraia znacznaia idet prosto do pola, nazwanoho Draniny, tak też y ot obrubu, hde sie poczynaiet pole Draniny, hranica stenoiu prosto idet do hostynca, kotory idet z Mostow do Słonima, do piety pola, nazwanoho Lipniku; w tom polu Draninie po lewoy storonie grunty pana Komaiewskoho, pana Szunka y nieboszczyka Woropaia, a ot toie piety Draniny poczynaietsia hranica od dorohi, kotoraia idet z Mostow do Dereczyna na choyku Komłatniu, kotoraia choyka stoit na hranicy, ot toie choyki idet do piety y gruntow Dereczynskich; w tom polu Lipnikach z hranicoiu po lewoy storonie, iduczy ku Dereczynu, grunty pana Komaiewskoho, pana Szunka y Woropaia, meży kotorymi gruntami po rożnych mestcach niwkami leżyt grunt, nazwany Panasowski, ku imieniu Bieławickomu należaczy, kotory to grunt pan Turski z imieniem Bieławickim ieho miłosty panu podstolemu zaweł y podał; a ot pety gruntow Dereczynskich idet meżoiu staroiu czerez pole, nazwanoie Zurydowo y czerez chworosty berezowyie lesa, rożnoho derewa, hde stoit ilmina derewo z znakami oszczepami naporotymi y z natesami narosłymi, hraniczeczy ot rożnych uczastnikow rożnych panow Dereczynskich, z lesy Bełowickimi idet do bołota, nazwanoho Dubowca, koło reczki Zurydowki; na toyże hranicy na bołote Dubowcu stoit olcha, na kotorey olsie sut znaki staryie porotyie nakształt kryżow od oszczepow y natesy narosłyie, a ot toho znaku olchowoho idet hranica z Dereczyncy czerez les y bołoto, nazywaiemoie Ostrowki, na kotorom bołote Ostrowkach y na hranicy staroy iest znak stary narosły oszczepami naporoty, pod werch na derewie welikom osowom, a iduczy ot toho bołota Ostrowki toiuż hranicoiu staroiu do uroczyszcza, prozywaiemoho Żerstwianika, czerez les y boloto, na kotorom uroczyszczu Żerstwianiku sut znaki staryie na troch derewach, na berezynie, olszynie y na osinie narosłyie oszczepami poporotyie; a ot toho uroczyszcza Żerstwianika hranica iest znacznaia czerez les y bołoto, nazwanoie Berezyny, idet hraniczeczy z ieho miłostju panom Andrejom Jundyłom, marszałkom Wołkowyskim; na toyże hranicy staroy y na bołote Berezynach sut znaki staryie na dwoch berezach natesy siekierami narubanyie, zdawna narosłyie, y wychodiaczy hranicoiu toiuż staroiu znacznoiu z bołota Berezyny wpadaiet hranica także znacznaia staraia, hraniczeczy z panom marszałkom aż do uroczyszcza y lesow, nazywaiemych Hrebieniew, hde sie po lewoy ruce nayduiet Hrudok podołhowaty nakształt hrebli, tamże idet hranica potomuż staraia znacznaia, ot onoho Hrudka, deleczy lesy y senozaty bołotnyie z panom marszałkom—po lewoy storonie hranica les pana marszałkow, prozywaiemy Hrebieniew, a po prawoy storonie hraniczeczy les Beławicki, prozywaiemy Olchowec y idet taia hranica aż do skonczenia toho łesa Olchowca y Hrebieniew na se-

ıożat bołotniuiu kolenom w prawuiu storonu do dorożki, kotoroiu poddanyie Beławickiie iezdiat do lesow y do senożaty zimoiu, a ot toie senożaty y ot kolena pomenenoho poczynaietsie les Kruszynno y idet na ukos czerez senożat zarosłuiu w prawuiu storonu, hranica staraia znacznaia do reczki Kruszyny, kotoraia reczka Kruszyna idet hraniczeczy z panom marszałkom mestcy roznoho derewa lesy, bory, a mestcy po kray lesu senożatmi pry gruntech oromych, do Bełowicz prynależaczymi y wpadaiet w reku Zelwu, tamże iduczy rekoiu Zelwoiu po wode uniz y czerez reku Zelwu pereszedszy po druhoy storonie, prychodit y w reczku Zelwu wpadaiet potoczek, nazwany reczka Studeniec, kotoraia reczka Studenec uwerch iduczy hraniczyt z grunty pana marszałkowymi dworca ieho miłosty nazwanoho Pacowlanskoho z grunty Bieławickimi seła Turowlan y idet czerez dorohu, kotoraia doroha beżyt ot Piesok do rożnych meste y seł y idet taia reczka Studenec aż do haiu Bełowickoho seła Turowlanskoho, prozywaiemoho Jelinki, hde sie poczynaiet tot Studeniec, a ot toho haiu pomenenoho y ot Studenca idet staraia pewnaia y znacznaia hranica, deleczy od gruntow Pacowlańskich, kotoryie leżat po lewoy storonie hranicy y idet zaymuiuczy trochu na ukos w lewoiu storonu Chwaiewskoho lesu y z lesu wychodit aż do hostynca, kotory idet z Piesok do Rohoznicy, hde hostyncom trohu wzwyż iechawszy ku Rohoznicy, poczynaiet sie hranica z hostynca rownym y idet odnym, druhim y tretim mestcom kolenom na ukos w lewoiu storonu y pryszedszy toieiu meżoiu, kotoraia idet tretym kolenom do meży blisko tohoż hostynca, z Piesok do Rohoznicy iduczoho, hde sie poczynaiet meża, kotoroiu pereiezd dorożka znat bywała y idet aż werch Swisłoczki reczki, ot kotoroho miestca poczałasie hranica toho imienia Beławickoho opisowat; tamże idut po lewoy storonie grunty pana marszałkowy folwarku ieho miłosty wyż menenoho do Pacowlan prynależaczyie, a po prawoy ruce grunty Bełowickiie aż do werchu reczki Swisłoczki, hde sie hranica skonczyła. O czom szyrey dwor Beławiczy, mesteczko Pieski, cerkwi, zamok, seła zo wsimi ich powinnostiami y ohraniczeniem toho wsieho imienia Beławickoho na inwentaru ot pana Turskoho za pieczatiu y z podpisom ruki ieho y z peczatmi naszymi zapieczatowanym ieho miłosty panu podstolemu danom opisano y dołożono iest, kotoroho to podawania czerez pana Turskoho Beławicz y Piesok z zawożeniem y okazaniem około wseho toho imienia Beławicz pewnych starodawnych y znacznych hranic, opisawszy ich dostatocznie wodłuch swiedomia naszoho podawania pana Turskoho, daliesmo ses nasz kwit ieho miłosty panu podstolemu welikoho kniastwa Litowskoho ku zapisaniu do knich grodzkich Wołkowyskich z naszymi pieczatmi. Pisan w Beławiczach roku, meseca y dnia wyż menenoho. U toho kwitu pieczatey prytysnenych czotyry. Kotoroież toie oczewistoie soznanie woznych y szlachty zwyż menenych do knich grodzkich Wołkowyskich iest zapisano, a po zapisaniu y ses widymus w roku teperesznym tysiacza szescsot szescnadcatom, meseca Auhusta perwoho dnia za derżawy starostwa Wołkowyskoho wielmożnoho pana, ieho miłosty pana Andreia Woyny, krayczoho welikoho kniaztwa Litowskoho y za nas wradnikow grodzkich od ieho miłosty buduczych, pod pieczatiu moieiu mene Juria Mossalskoho podstarosteho y z podpisem ruki mene Alexandra Snarskoho pisara storonie potrebuiuczoy iest wydan. Pisan w Wołkowysku. U toho widymusu peczat prytisniena odna, a podpis ruki pisarskoie tymi słowy: Alexander Snarski pisar. Kotory to widymus grodzki Wołkowyski z wseiu reczoiu w nem opisanoiu za potrebowaniem słuhi ieho miłosty pana Beresteyskoho do knich ziemskich Wołkowyskich słowa do słowa iest wpisan, z kotorych y ses wypis w roku teperesznym tysiacza szescsot dwacat tretim meseca Awhusta dwacatoho dnia wżo

po zoystiu z toho swita pana pisara, kolehi naszoho, pod naszymi pieczatmi y z podpisami ruk naszych wielmożnomu ieho miłosty kniaziu Michayłu Dolskomu, kasztelanu Berestenskomu iest wydan. Pisan w Wołkowysku. U tego extraktu przy dwuch pieczęciach podpisy WW. I. PP. urzędnikow ziemskich Wołkowyskich temi słowy. Po smerty pana pisara Prokop Dolski sudia ziemski Wołkowyski. Po smerty pana pisara Bohdan Massalski podsudek Wołkowyski. Ktory to extrakt za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg Wołkowyskich grodzkich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Волковыскаго гродскаго суда за 1777 годъ, № 10680 л. 1341—1346.

№ 151—1621 г. Сентября 8 дня.

Духовное завѣщаніе земянки Настасьи, урожденной Жабо, жены Шимона Григорьевича Мерскаго, съ данными о. церкви въ им. Мерахъ.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцат второго, мца мая двадцать пятого дня.

На рокох земских водлуг порадку статутового на завтрее по Светой Тройцы святе рымском прыпалых и судовне отправоват зачатых, перед нами Яном Самсоном Подберееским судею, Даниелем Туром подсудком, а Яном Костялковским писаром—врадниками грскими земскими Браславскими, постановившысе очевисто пан Александр Мирский покладал самый орыинал тестамент небожчыцы пней Мирской, матки своей, а пры нем и выпис з него кгродский Браславский и, переносечы его водлуг права, просил абы бы до книг земских Браславских уписан, который уписуючы слово от слова так се в собе маеть.

Выпис с книг справ кгродских замку грского Браславского.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцать второго, мца мая двадцат второго дня. На враде грском кгродском Браславском, передо мною Яном Шостаковским, подстаростим Браславским, будучым от велможного пна его млсти пна Януша Скумина Тышкевича воеводы Мстиславского, старосты Браславского Юрборского и Нововолского, постановившысе очевисто земянин грский повету Браславского его млсть пан Александер Шыманович Мерский, тестамент земянки грской тогож повету Браславского, ей млсти пней Настазыи Жабянки Шымановое Мерское, на враде оповядал и покладал, а покладаючы просил, абы тот тестамент водлуг науки права посполитого до книг кгродских Браславских был актыкован, который тот тестамент я врад огледавшы и прочытавшы, видечы быт реч слушную, велел есми до книг уписат, который уписуючы в книги слово в слово так се в собе мает.

Во имя Отца и Сына и Светого Духа, Бога в Тройцы Едынего, стан се ку выпелненю всех речей нижей тут описаныхъ. Амин. Я Настазыя Жабянка Шымановая Мерская, земянка грская повету Браславского, вызнаваю и явно чыню сим тестатентом моим остатнее воли моее всим в обец и кождому з особна, нинешним и на потом будучым, кому бы того была потреба ведати, иж вжо будучы есми на сес час в летох подошлых, старых, в которых кождый чоловек отмену здоровя маючы, а близкий смерти будучы, которая ест найпевнейшою на свете речю, а не певною зас коли ее година прийде. протож в тых вжо подошлых летех што раз на утлое здорове мое погледаючы перенесеня з сего света непдзного до отпочыненя вечного выгледаючы и будучы на сес час пры доброй памети и розуме целом, не з жадное намовы, толко по своей доброй воли, не з прымусу, але хотечы мет, абы по смер-

ти моей межы детками моими, учстиве в стане светом малженском з небощыком малжонком моим пном Шыманом Грыгоревичом Мерским сплоjоными, жадная розница, затяги, неснаски, посварки и зайсте по смерти моей не уросло, росправуючы дом и всю маетност мою, так все сим тестаментем остатнее воли моей вечно и непорушно на вси потомные часы мети хочу. Наперод кгды вжо мене Пан Бог з прейзреня своего з сего мизерного света на тамтом до хвалы своей светое поволать будеть рачыл, тогды душу мою поручаю самому тому Пну Всемогуцому в Тройцы Едыному Бгу, маючы надею и будучы певна, иж он, яко Пан милосерный, не помнечы многих злости и неправости моих, прыймет ее в почет выбраных своих, а тело мое грешное отдаю земли, с которое вышло. Мають сынове мои Миколай, Александер и Федор Шымановичы Мерские, албо один, который бы одно колвек на тот час пры смерти моей был дома, ознаймившы о том их млстям пном прыятелем, кревным, повинным своим также и другой братьи своей и сестрам своим, а деткам моим, а если прыбудуть, албо и не будут, с тыми, которые се згромадять, без проволоки поховати тело мое в церкви заложенья нового над озером, в ыменю Мерах, в повете Браславском лежачом. А што се пры том дотычеть маетности мое, которая одно колвек мне водлуг листов записов и тестаменту небощыка пна Шымана Мерского, малжонка моего, належало, тогды сим тестаментом остатнее воли моей так метъ хочу и вечно распоражаю. Наперод што се дотычеть сумы пнзей осмисот коп грошей литовских, которую небощык пан Шыман Мерски, малжонок мой, беручы мене за себе в стан светы малженски на части своей именя Мер, в повете Браславском лежачого, так же и на другом местцу, на части своей именя Любавицкого, в повете Оршанском лежачого мне был описал, тогды я тую всю суму пнзей ему, пну малжонку своему даровала есми и вечне з нее вырекла и всю тую справу, мне на тую суму пнзей належачую, скасовала есми и внивеч обернула и тепер ес сим тестаментом моим, если бы якая нота того там права зоставала, касую и в нивеч оборочаю, а напротив того мне взглядом милости он малжонок мой пры дожывотю на том же именю Мерах на части своей внес и описал двесте коп грошей литовских; ку тому вси речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, шаты, цыну, медзъ и увес спрат домовый, кони ездные и робочые, стадо, свирепы, быдло великое и малое, збоже у клетях зсыпаное молочоное и у гумне в стыртах зложоное, на поли засееное и вси речы от мала до велика, яким колвек способом названые, протож маючы я то все водлуг воли опису небощыка пна малжонка моего въ волном шафунку своем, кому хотя записати, а дознавшы по детках моих меновите по сынах своих Миколаю, Александру и Федору Шымановичах Мерских великое милости и услугованя, не з жадного прымусу ани намовы, толко по своей доброй воли в пагороду тое милости их и услугованя все то им тром от мала до велика, так тую звыш помененую суму двесте коп грошей литовских, мне от небощыка пна малжонка моего на части именя Мер описаную, яко и все речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, цын, медзъ, кони ездные и робочые, збоже вшелякое молочоное и немолочоное, засееное и зложоное, все огулом от мала до веля, так мое властное и што до охендоства белоголовского належыт, яко и все, што одно колвек мне водлуг тестаменту опису небощыка малжонка моего належало, то все то тым трем сыном моим Миколаю, Александру и Федору Шымановичом Мерским в ровны дел на ровные части на вечные часы записую, волно им тым всим шафовати будеть водлуг воли их, отдалившы от того всего дочки

мои, а сестры их рожоные, меновите Ганну и Зофию Шымановен Мерских и иншых всих кровных, близких, повинных моих, кгдыж се тым обудвум дочкам моим, а сестрам их водлуг тестаменту небощыка малжонка моего во всем, то ест в посагу ровно так Ганне, яко и Зофии и в выправе их досыть стало, и ещом я болшей над волю небощыка малжонка моего и над тестамент его прыспособившы, выдаючы их замуж в посагу и в выправе досыть им сама за все про все учынила, которые вжо жадное речы ани спадков нияких у братьи своей у тых сынов моих домагатисе ани упоминати не мають и не будуть мочы; так же што се дотычеть части именья Пашкова, лежачого в повете Оршанском и до того вжо тыеж дочки мое жадного прыступу мети не мають и трудности жадное той брати своей, а сыном моим задават не будуть мочы, а то для того, иж маючы я на добром баченью роспоражене тестаментом небощыка малжонка моего и маючы печу о детках моих так о сынех, яко и о дочках, тогды есми так старала се, яко бым не продаючы части Пашкова, в цале ее сыном своим зоставившы и дочки свое звыш помененые добрым посагом и выправою водлуг тестаменту и воли небощыка отца их, а малжонка моего опатрыла, которым то и больнъ над волю небощыковскую дала есми и вжо они о то все и о тую часть Пашкова вечне молчати мають. Што се теж дотычеть сумы пнзей двух сот коп грошей литовских. винных мне на лист облик от его млсти князя Окгинского Грыгоря и малжонки его млсти пней Вяры Якушевское, тогды и тую всю суму пнзей двесте коп грошей всю сполна тым же то трем сыном моим звыш помененым на вечность записую, отдаляючы ее от тых двух Ганны и Зофии дочок моих, которую то суму на року прыпалом его млсть пан Лукаш Мерский, девер мой, у которого в схованью и тот лист облик до себе до схованья одобравшы, тым то сыном моим маеть ее отобравшы сполна отдати, с которое то сумы пнзей з его млстю тыеж то сынове мое пры погребеню тела моего мають до церкви дати, албо што до нее на паметку справить, ново заложоное в ымеою Мерах, где тело мое ховать будуть, десеть коп грошей литовских. Пры которомъ справованью сего тестаменту остатнее воли мое, иж есми не могла зуполного водлуг права ураду земского, або кгродского мети, про тож ужыла есми в домъ мой до именя Мер, в повете Браславском лежачого, его млсть пна Кгабрыеля Рыла, судю кгродского Браславскаго, а пры его милости яко враднику кгродском их млсти пна Лукаша Мерского, а пна Александра Путяту и пна Яна Шостаковского, земян господарских повету Браславского и сама есми власною рукою моею пры печати моей сес тестаментъ остатнюю волю мою подписала, а пры подписе и пры печати моей их милость вышей помененые за устною а очевистою прозбою моею теж руками своими подписавшы и печати свои прыложыли. Писан на Мерах, лета Божего нарожсенья тисеча шестьсот двадцать первого, мсца Сеньтебра осмого дня. У того тестаменту остатнее воли небощыцы ее милости панее Настазыи Борысовны Жабянки Шымановое Мерское печати прытисненых пять, а подпис рук подписано тыми словы: Nastazya Żabianka Szymanowa Mirska ręką swą. Będąc przy sprawowaniu tego testamentu iako urzędnik grodzki Gabryel Ryło sędzia grodzki Brasławski ręką własną. Очевисто прошоны печатар до того тестаменту печать прыложыл и рукою власною подписал Лукаш Мерский. Очевисто прошоны печатар до того тестаменту Путята Александер печать прыложывшы и руку подписал рукою власною. Oczewisto proszony pieczętarz Jan Szostakowski ręką swą. Который тот тестамент через его млсть пана Александра Шымановича Мерского на враде покладаны и ку ак-

тыкованю до книг кгродских Браславских поданы ест вписан, с которых книг и сес выпис под моею врадовою печатью и с подписом руки писарское его милости пану Александру Шымановичу Мерскому ест выдан. Писан у Браславлю. У того выпису печать урядовая прытиснена одна, а подпис руки писарское тыми словы: Александер Рагоза писар. Которы ж тот выпис ест до книг земских Браславских уписан.

Изъ актовой книги Браславскаго земскаго суда за 1621—1623 г. № 15394, л. 30—32.

№ 152—1622 г. Мая 31 дня.

Судебное опредѣленіе по спорному дѣлу о земляхъ им. Грицовичъ, съ данными о Грицовичской церкви.

Akt kopii dekretu podkomorskiego po rusku pisanego na dobra Hrycowicze służącego.

Roku tysiąc siedymset szezdziesiat osmego, miesiąca Junij siodmego dnia.

Przed nami Janem Rowinskim, Michałem Krzyszyłowskim, Felicianem Daneykiem protunc pisarzem, sędziami, urzędnikami ziemskimi woiewodztwa Nowogrodzkiego, comparens personaliter na rokach Swięto Troieckich patron iegomosc pan Antoni Tuhanowski, rotmistrzowicz Nowogrodzki, opowiadał, prezentował y kopią dekretu podkomorskiego z ruskiego na polski ięzyk przetłumaczonego przy samym oryginale po rusku pisanym ad instantiam w Bogu wielebnego iegomość xiędza Kazimierza Rudakowskiego, przezbitera Hrycewickiego, ad acta podał, ktorey tenor sequitur estque talis. Wypis z knich ziemskich zemli Nowohorodzkoie.

Leta od narożenia Syna Bożaho tysiacza szest sot dwadzcat treciacho, miesiaca Junia siemoho dnia. Peredo mnoiu Dominikom Krysztofom Obrynskim, podkomorym Nowohrodzkim, na roku pozwom moim podkomorskim prypałom w imieniu nazwanom Hrycowiczach, w zemli Nowohorodzkoy leżaczoy, toczyła sie sprawa zemienina grodzkoho zemli Nowohorodzkoie ieho milosty pana Ostafia Stomy Nornickoho z ziemiany grodzkimi toiez zemli Nowohorodzkoie ich miłostyiami panom Heronimom Stanisławowiczom Kossakowskim y małżonkoiu ieho miłosty panieiu Zofieju Unichowskoiu, panom Krysztofom Bohdanowiczom Płaskowickim y małżonkoju ieho miłosty pani Halszkoju Zabłockoju o rozdeł toho imienia Hrycowicz meży ich miłostiju na czotyry czasty rownyie, to iest odnoie czasty tomu panu Stanisławu Nornickomu, a dwuch czastey panu Kossakowskomu y małżonce ieho, odnoie wiecznostaiu, a druhoie zastawnym prawom od pana Krysztofa Płaskowickoho prychodziaczoie, panu Płaskowickomu czasty czetwertoie toho imienia Hrycowicz należaczoie, jako o tom szerey żałoba na pozwe y wsia recz w dekretu sudu ziemskoho Nowohorodzkoho opisana y dołożona iest. W kotoroy sprawie za zasedeniem meysca mojeho sudowoho, menowite pry cerkwi Hrycowickoy, a za prywolaniem czeres woznoho Bohdana Arciuchowicza, wsi uczastniki peredo mnoiu oczewisto se stanowili, hde pan Kossakowski y małżonka ieho panu Janu Dobryniewskomu do mowienia moc ustnie zlecili, a pan Płaskowicki sam y za mocoiu małżonki swoieie stanowił; zaczym pan Stoma Nornicki, podnesszy pozow, a dowedszy pozwu y roku wypisom z knich grodzkich Nowohorodzkich soznania woznoho tohoż Bohdana Artiuchowicza y iehoż peredo mnoiu pryznaniem żałował z toho pozwu o recz wyżey wyrażonoiu, po kotoroho pozwu proczytaniu pan Nornicki pokładał y czytał dekret sudu zemskoho Nowohorodzkoho w nakazaniu dełu w tom imeniu Hrycowiczach y odosłania na sud moy podkomorski toie sprawy z rokow

Troieckich w date roku tysiacza szestsot dwadcat wtoroho, miesiaca Maja trydcat perwoho dnia y pry tom pokładał pan Nornicki list od mene podkomoroho do wsich ich miłosty panow sused okolicznych y hranicznikow toho imienia Hrycowicz wydany, oznaymienia ich miłostyom o prypadnieniu czasty rozdełku toho imienia Hrycowicz, kotorym listom czerez woznoho ich miłostey obsyłano, aby kożdy z ich miłostey panow sused y hranicznikow toho wyiezdu moieho o dełu ich panow uczastnykow wedomi, a zatym meż y hranic swoich pilni byli, a ukazawszy pan Nornicki prawo swoie wieczystoie na toie imienie Hrycewiczy od pana Andreja Petraszkowicza nabytoie, wodle kotoroho dey mne czasty czetwertaia wseho toho imienia Hrycewicz meży pany uczastnikami prychodyt y należyt y potrebuiuczy, abych ja podkomory toie imienie Hrycewiczy, na rownyie czotyry czasty rozdeliwszy czast iemu pana Nornickomu wodłuch linij y należnosty iey czetwertuiu wydelił y pewnyie znaki o hranicy pokławszy, kopcy posypał. Na kotoroie rozdelenie toho imienia Hrycowicz y druhije uczastniki—pan Kossakowski y pan Płaskowicki oczewisto buduczy zezwolił, na czym ia podkomory pry danom komorniku moiemu sudowomu panu Fedoru Ladynskomu mernikow dwuch, szlachetnych Petra Zaszkowskoho y Razmusa ieho Tarskoho, aby toie wsie imienie Hrycowicze rozmeryli, a na skutocznoie rozdelenie o dokonczenie toho dełu rok na den odynnaccaty miesiaca Auhusta tohoż roku zwyż pisanoho złożyłom. A gdy po rozmiereniu czerez toho komornika moieho u mernikow toho imienia Hrycowicz na roku prypałom y od mene podkomoroho wsim uczastnikom złożonom miesiaca Auhusta odynatcatoho dnia do tohoż imienia Hrycewicz ziechał, tamże jako powodowy pan Nornicki, tak y pozwanyie pan Kossakowski y pan Płaskowicki za obwołaniem czerez woznoho peredo mnoiu podkomorym na mescu pod cerkwoiu Hrycowickoiu oczewisto se stawali, hde pan Nornicki, iako powodowy, wodle perwszoho domowiania swoieho za rozmereniem czerez komornika y mernikow toho imienia Hrycewicz, abym ia podkomory meży nymi deł rowny wieczysty wo wsem tom imieniu Hrycewiczach kączył, także abym wodłuh starodawnoho nadania dwe wołoki gruntu wszelakoho na popa do cerkwi Hrycowickoie należaczych zo wsich czastey ich widelił y za odno im wsim uczastnikom o popa do toie cerkwi staratysia, a pokul na popa sie zsposobiat, abym z tych dwuch wołok popowskich za używaniem onych czerez nich aparaty do cerkwi należaczyie zhodnie meży nimi pod zarukoiu stom kop hroszey sprawowat nakazał, aby se dalszoie zpustoszenie toie cerkwi, a zatym y chwały w ney Bożoie nie deieło, prosił y domawiał sie. A ieho miłost pan Kossakowski y pani małżonka ieho miłosty, czerez tohoż umocowanoho swoieho pana Jana Dobryniewskoho, powiedal, iż dey jako zapozwanym waszey miłosty podkomorskim na roku perwey prypałom pered waszeiu miłostyiu stanowilismy y dekretom sudu zemskoho także y rozsudku waszey miłosty w rozdeleniu toho imienia naszoho Hrycewicz niwczom protywny nie iestechmo, jako wżo za pierwszym ziechaniem z nakazu waszey miłosty sudowoho pomeru tych wsich gruntow naszych tutosznych Hrycowickich cerez mernikow, a za dozorom pana komornika, od waszey miłosty prydanoho, pana Fedora Ladynskoho, skutocznie y doskonale odprawiła, tak za tym skonczeniem toie pomery y teper prawu pospolitomu buduczy posłuszny, rozdelenia czerez waszu miłost meży nami toho imienia smotryty y kontrowersy jescze storony powodowoie pana Nornickoho, jakuju on bude mety z uczastnikom druhim imieniu Hrycowicz panom Krysztofom Płaskowickim y małżonkoiu ieho, y szto za oborony pan Płaskowicki, jako uczastnik w toy sprawie wnosyty bude, słuchat hotowi jestechmo; a szto sie tyczet cerkwi, aby

zo wsich czastey ich miłostey na popa cerkwi tutocznoie spolnoie Hrycowickoie dwie wołoki gruntu wszelakoho wymerono było, y na to wse czohosie pan Nornicki domawiał, iego miłost pan Kossakowski pozwolaiet. Za czym pan Krysztow Płaskowicki powiedył, iż dey jakom zrazu dełu w tom imieniu Hrycewiczach potrebował, tak y teper potrebuiu, abych czast rownuiu w gruntach, sianożatiach, lesoch y wsich prynależnostiach mieł, bo pod mołodost let moich po smerty nebosczyka pana oyca moieho niemałaia czast gruntow robоczych, sianożatey iako też w dworysczach, młynech czerez antecessory teperysznych panow uczastnikow moich, a inszoie wżo y czerez ich samych zabrano iest. Naperod w czasty panu Kossakowskomu wecznostuiu od pana Żukowskoho prodanoy młyn na retce Łani stoiaczy, w kotorom połowica ieho do czasty imienia y dwora moieho Hanusowskoho Hrycewicz należyty, kotory młyn teper sam odyn pan Kossakowski od niemałoho czasu zabrawszy używaiet y pożytki z neho na sebie bieret y pereszkodu nam y mnohim ludem potrebnym czerez hreblu spolnuju ze mnoiu boronit, czoho nie hołymi słowy, ale pismom dowodeczy pokładał praw kilka zeznanych z sudow zemskoho grodzkoho Nowohorodzkich y wypisy intromissy od matki ieho pana Płaskowickoho pani Fedory Wankiewiczowny otcu ieho panu Bohdanu Płaskowickomu na zapisowania toho imienia Hrycowicz z połowicoiu młyna na retce Łani zpolnoho na tuiu czast derżaczuiu matkoiu pana Żukowskoho, pry tom widimus z knich ziemskich Nowohorodskich z datoiu roku tysiacza szestsot semnaccatoho, miesiaca Maia dwadcat semoho dnia aktykowania prawa wieczystoho ieho pana Kossowskoho na imienie Hrycewiczy u pana Żukowskoho kuplenoho, hde sam pan Żukowski piszet y to przyznawaiet, iż staw y młyn na retce Łani po połowicy z uczastnikom, do toho kwity poborowyie, iż od puł koła młynowoho zawżdy pobor do skarbu ieho krolewskoy mosty oddaiet, szto okazawszy prosił, aby iemu panu Płaskowickomu w tom stawe młyne Hrycowickom połowica od ieho miłosty pana Kossakowskoho y małżonki ieho prysużona y wolny pereiezd czerez hreblu także y w braniu pożytkow z młyna y zemli na naprawu hrebli około tohoż stawu y hrebli ostawleno, a za nieużywanie toho młyna y niebranie merok od czasu niemałaho szkody wskazano y prysużono bylo; a iż czast czetwertaia toho wseho imienia Hrycowicz za prawom kuplenym czerez niebosczyka pana odca moieho Jana Markowicza Petraszkowicza y małżonki ieho mnie wiecznym prawom należyt, kotoraia czast chociaż na ses czas u pana Kossakowskoho zostawlena iest, odno jakom to sobie pry zastawe panu Kossakowskomu warował, że pry rozdełku toho imienia Hrycowicz ja sam dokładat maiu, jakoby taia czast z druhimi wo wsem rownaia była, gdyż se y tot niebosczyk Jan Pietraszkowicz, derżeczy toie imienie Hrycowiczy z bratom swoim rożonym panom Andreiem Petraszkowiczom, od kotoroho pana Stoma Nornickoho czasty ne był, ne deleczy se z bratom swoim rożonym panom Andrejem Petraszkowiczom dełom rownym wiecznym ale tylko doczesne rozobrawszy tot Jan Petraszkowicz na grunte polu prostym pobudowawszyse mieszkał, a iako samoie dworysczo staroie odca ich tak y wsy nawozy, pohnoy, młyn y staw pry dworysczu starom na retce Łani buduczy, pry brate ieho panu Andreiu Petraszkowiczu zostało hde, prodawszy on pan Ian Petraszkowicz odcowi moiemu czast na ieho należaczuiu warował to listom zapisał swoim, iż brat ieho pan Andrey Petraszkowicz z czasty swoieje tak wiele gruntu dzierżaczomu toie czasty daty maiet, do toho melnika Kuryłowicz zpolny meży nymi był, a kolku synow u sebe meł, aby pan Stoma jako za selisczo pohnoy z czasty swoieje gruntom tak dobrym wołok dwie dał abo od mene wołok dwie gruntu za to wzioł, a selisсza samoho młyna y pohnoiew mnie ustupił y toho

melnika abo synow ieho rowno rozdelił, czoho dowodeczy pan Płaskowicki pokładał list zapis wieczysty odcowi ieho panu Bohdanu Płaskowickomu od toho Jana Petryszkowicza y małżonki ieho z datoiu roku tysiacza szestsot wtoroho, miesiaca Junia dwadcatoho dnia na wiecznosć toho imienia Hrycowicz dany y u sudu Hołownoho Trybunalskoho w tomże roku tysiacza szestsot wtorom, u Nowohorodku. miesiaca Nowembra trynadcotoho dnia soznany, ukazawszy z toho zapisu wolnoie dochożenie dworyscza samoho, pohnoiow y toho młyna. A pan Stoma Nornicki na to powedał, iż sey nyczoho tak w dwore moiem jako y seliebe dwornoy panu Płaskowickomu nie należyt, bo pan Jan Petraszkowicz toho wseho listom zapisom swoim bratu swoiemu panu Andreju Petraszkowiczu zrekli, czoho dowodem pokładal list zapis od toho pana Jana Petraszkowicza z datoiu roku tysiacza szestsot wtoroho, miesiaca Junia dwadcat semoho dnia soznanyie u sudu Hołownoho w Nowohorodku tohoż roku, miesiaca Nowembra trynadcatoho dnia; do toho maietse y pan Płaskowicki w czasty Janowskoy, druhi staw stary niechay sobie naprawit, jako pered tym był, tedy z neho budet mei pożytek; a szto o melnika Kuryłowicza pry poli maiet, tohdy ia toho y za zreczeniem pana Jana Petrowicza y za podaniem taksoiu weczystoiu czerez pana Beniasza Krywca, podwoiewodoho Nowohorodzkoho sobe podanoho maiu y onoho czerez swoiu dawnost zemskoiu wżo używaiu, na dowod czoho, o to y list poieżdczy toho pana Krywca szestsot odynadcotoho, miesiaca Decembra trynadcotoho dnia; szto pokazawszy, domawiał sie, aby wodle zapisu wieczystoho y toho zreczenia pana Jana Petraszkowicza y wodłuch listu poiezdzoho toie dworyszo z młynom y mielnikom pry nem zostawało. Na szto pan Płaskowicki powiedył, szto sey pan Stoma ukazuiet jaki list od toho pana Jana Petraszkowicza jakoby onoho toho selinia, młynu, stawu y pohnoiow bratowi swoiemu panu Andreiu Petraszkowiczu zreczy mieł, tohdy sey to znacznie se okazuie, iż y daty listu kupli odca moieho iest pierwszaia, a w toho napisanoie, kotorym pan Stoma sczytytsia, okazuiet, y kożdy to baczyt może, że to wżo po prodaży od Jana Petraszkowicza imienia Hrycewicz panu odcowi moiemu, niehwoli żony, inszomu tylko na zmowie jako bratia, zaczymsia na kupli swoiey spawedliwoy za takowymi zmownymi listy, szto dawat nie powinien; do toho iż listu okazuietse data byt poslednieyszaia, szto wodle prawa artykułu odynadcatoho z rozdełu semoho y inszych listy nemożet gdyż samoho toho listu y daty w nem deł wo wsem imieniu nakazany iest, domawiał sie, aby toie zreczenie, kotorosie daie posle prodaży y dania listu wieczystoho okazuiet, jako nieprawnoie na storonu odłożono, a wodle prawa pana odca moieho kuplenoho zachowano było. A z storony gruntu na popa y cerkow naszu należaczoho ja z panom Nornickim wo wsem zhodzaiu se. A pan Nornicki na to powedał: szto sey pan Płaskowicki zreczeniu y listowi od pana Jana Petraszkowicza danomu, czerez mene ukazanomu zadaiet, że iest posledneie daty, niżli kupli odca ieho y na zmowie meży brateiu udełany, tohdy nesłusznie zadaiet, że iest posledneie daty nizli kupla odca ieho y na zmowe meży bratein udełaney, tohdy nie słusznie zadaiet, że moy list znat iż wperod pisany, gdy w nem data w Hrycewiczach okazuiet, a odca ieho list z kupli datoiu znayduiedse w Nowohorodku, pod czas rokow Troieckich, odnakże odnoho roku y miesiacza odnohoż, sey otec pan pana Płaskowickoho, wedaiuczy o perwszom daniu tohoż zreczonoho listu jako prawa umieietnym buduczy, za perwszuiu datu semi dniami w swoiem kupczom liste napisał, kotoryie odnak obadwa listy, jako jeho. tak y moy u odnoho sudu Hołownoho y odnoho miesiacza Nowembra trynadcotoho dnia w Nowohorodku pryznany sud; na szto otec pana Płaskowickoho bladeczy, czomu sey zaraz zmowy nie zadawył

y czomu protyw toho listu zaraz na on czas abo y potom protestacij nie wnosył, ale o to mołczał, y tak na tom perestawaiuczy z seho sweta smertyiu zszoł, a szto wżo otec upustył, toho potomkowe wznowlaty ne mohut. proto proszu y domowlaiuse aby taia mowa pana Płaskowickoho jako nie słusznaia, na storonu odłożona, a ja pry tom prawe moiem wo wsem zachowany był. Ja podkomory, wydeczy byt listy z obu storon pokazowanyie odnoho dnia u sudu Hołownoho zoznanyie, y potom krom żadnych protestacij dwoiakuiu dawnostiju zemskoiu zaderżanyie, tuju mowu pana Płaskowickoho niepravnuju na storonu uchyliwszy, im wsim uczastnikom daley y w toy sprawe postupowaty nakazał. Zaczym umocowany ieho miłosty pana Kossakowskoho y małżonki ieho, pry bytnosty ich miłosty samych, pan Jan Dobryniewski powedył: ieho miłost pan Kossakowski z małżonkoiu swoieiu, stoieczy pry perwszey mowie swojoy, powedaiut to, iż ich miłostyom wodłuch prawa ich miłosty wieczystoho, kotoroie imenie Hrycewicze od pana Fedora Żukowskoho y małżonki ieho Raginy Raykiewiczowny prychodyt y należyt, w tom imieniu Hrycowiczach majuczymi, to iest panom Nornickim, a panom Krysztofom Płaskowickim, a druhaja czetwertaia czast także wo wsem rownaja z sieliscezom dwornym, kotoruju Jan Petraszkowicz prodał na wecznost nieboszczuku panu Bohdanu Płaskowickomu, odcu pana Krysztofowomu, a pan Krysztof Płaskowicki pustył ieho miłosty panu Kossakowskomu y małżonce ieho zastawoju u osmisot kopach groszey, warowawszy to w prawie swoiem zastawnom, iż iesliby za derżania ich toho imienia Hrycowicz do rozdełu ze wsimi uczastnikami wseho imienia Hrycowicz prysztło, tohdy on pan Płaskowicki zpołom z ich miłostyiu jako dełu dochodity opisałsie y iako z dełu rownoho taja czast iemu należaczaja wydelena y ohraniczona budet, tuiu ich miłost w toy sume penezey do oddania iey derżaty majut, czoho on pan Płaskowicki sam posterehaty iest powinien, jako by se w tom imieniu czasty ieho czerez deł żadnoie zmnieyszenie nie stało, czoho dowodeczy napred pokładał list prodażny wieczysty od pana Żukowskoho y małżonki ieho, pod datoiu roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Henwara dwadcat semoho dnia, soznany u sudu grodzkoho Menskoho na roczkoch Fewralewych tohoż roku msca Fewrala semoho dnia y perenoszenia toie prodaży do sudu ziemskoho, wypis z knih ziemskich Nowohorodzkich, pod datoiu tohoż roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Maja dwadcat semoho dnia na rokach Troieckich, do toho intromissiu z knih grodzkich Nowohorodzkich pod datoiu tohoż roku Fewrala treteho dnia; pry tom pokładał list zapis zastawny od pana Krysztofa Płaskowickoho pod datoiu roku tysiacza szestsot semnaccatoho, msca Sebtembra dwadcatoho dnia y wypis z toho listu z knich zemskich Nowohorodzkich z datoiu roku tysiacza szestsot osmnadcatoho, msca Fewrala dwadcatoho dnia, także intromissiu toie zastawy pokładał. A po pokładaniu y wyczytaniu tych spraw umocowany pana Kossakowskoho y małżonki ieho powedył; otoż sey ukazałom swoim prawom, odnym wieczystym, a druhim zastawnym, iż ich miłostyom połowica toho useho imienia Hrycewicz wo wsem rownaia w obudwuch seliscach y w obudwuch nawozach y pohnoiach tych selisez prychodyt y należyt, y gdy słusznie y wo wsem rowna połowica toho imienia Hrycewicz ne niwami ani niwkami, do toho z hajami y lasami zaroslami w derżeniu tepereczny pana Kossakowskoho y małżonki iego miłosty buduczom u wodnom obrubie pry seliscach ieho miłosty panu Kossakowskomu y pani małżonce ieho miłosty, na takowom rownom dele perestawaty hotowy sud. A szto pan Krysztof Płaskowicki domowlaietse, aby iemu czast należaczaia u młynie Hrycowickom, na czasty wieczystoy pana Kossakowskoho

buduczom, ustuplena y wydelena była, tohdy on do używania jeje prychodyty ne możet, bo tot młyn spustoszał był y hrebla opała, kotory pan Kossakowski swoim kosztom zbudował y hreblu wysypał, szto ne mało ieho miłosty pana Kossakowskoho kosztuie, kotoroho kosztu y nakładu sud y pan Płaskowicki panu Kossakowskomu wperod połowicu werne y zapłatyt, tož dopero do połowicy młyna prychodyty budet. A szto se dotyczet gruntu na popa y cerkow tuteczniuiu należaczoho, tohdy y ieho miłost pan Kossakowski z swoiey czasty wsiakoho gruntu połwołoki ustupuiet. A pan Płaskowicki na to powedeł: nie powinien sey ja żadnoho kosztu panu Kossakowskomu nahorożat. bo pan Kossakowski sam odyn uwes młyn na sebie derżyt y pożytki z neho wybiraiet. a naprawy w hrebli nad staruju niczoho nimasz y pan Kossakowski nyiakoho kosztu na to nie ważył, odno bezprawne zabrawszy, na sebe uwes młyn derżyt y wsiakiie pożytki na sebe z neho sam odyn oboroczaiet; onož chotiaby y koszt jaki na to ważył, tohdy czerez tak dołhi czas toho młyna używajuczy užo sobe takiie koszty dawno z nieho nahorodził, a ostatok puszczamy na rozsudok waszey miłosty. A tak ja podkomory, po wysłuchaniu mowenia wsich troch panow uczastnikow y z relacij wyżey menowanoho komornika moieho pana Fedora Ladynskoho y z pomery obudwuch mernykow zhodne wzjawszy wedomość y z toho wseho imienia Hrycowickoho, jako iest w położeniu swoiem wymereno, wynosit wseho sumoiu wołok osmdziesiat osmi. morgow szestnatcat miernickich, prutow dwadcat dwa, a kopackich czotyrnadcat; a iż toho gruntu jako sie z pomery pokazało, panowe Krynickiie, zemiane Kleckiie zaszli y w deł ne ustupili pospołu z panom Sielawoju, lesow chworostow bolsz niż na pułtrety wołoki od Ostrowczyckoie steny, menowite wołok dwuch, morhow dwadcaty dwuch y pruta odnoho na odnoy storonie reki Łani, a na druhoy storone reki Łani od Cepry Dołmatowskoie od samoho kniażaty Kleckoho ieho miłosty bołota dwadcat morgow boroneno y ne ustupleno, a szto panom uczastnikom wsim wodłuch artykułu tretieho z rozdziału dziewiatoho wolnoie mowienie y prawo w czas pryszły zachowuiu, a kotory z nich panow uczastnikow z druhimi toho dochodyty ne wsehoczet abo zaniedbaiet, tot w tom grunte czast stratyty maiet. dla lepszoie w tom zhody y czułosty ich w tom wodłuh ichże samych domawiania tak nakazuiu. A iż z toiez gołownoie liczby na popa do cerkwi Hrycowickoie wołok dwie, a na naddatki za podłost gruntu piaseczystoho od dworow Hrycowickich czerez reku Łaniu leżaczoho panu Kossakowskomu dwadcat morgow zemli wyluczyłosie, tohdy tolko na roztynanie na czatyry czasty zostawaiet wołok osmdziesiat dwie y morgow czotyrnatcat, prutow miernickich dwadcat dwa, a kopackich prutow czotyry. Kotoroiu to wołok osmdesat dwie, morgi y pruty menowanyie na czotyry czasty wodłuh linij y należnosti ich rozłożywszy, z porachowania prychodyt na każduiu czast czetwertuiu po wołok dwadcaty, morgow osmnadcaty, mernickich prutow po dwadcaty, a małych kopackich prutow po szesty. A naperwey w tom imieniu Hrycowiczach, odgraniczaiuczy czasty wodłuh linij y prawa kupczoho ieho miłosty panu Stomne Nornickomu, jako powodowomu należaczuju, odtełase sztuka gruntu, na kotoroy dwor ieho stoit, zo wsim swoim położeniem, z nawozami dwornymi y mużyckimi, także y z sadyboju wseju pod poddanymi buduczoju w odnom obychode y położeniu swoiem leżaczuju nad rekoiu Łaneju, z pruchodu od Cepry poczynaietsa granica od konca rowu pastewniku na czast ieho miłosty pana Kossakowskoho zostałoy y idet u werch wody rekoiu Łaneju do młyna, pod dworom pana Nornickoho stojaczym, a z stawu toho młyna do Kryniczyscza serednoho, odtul idet tojuž rekoiu Łanieju w werch do kopca narożnoho y poty nad rekoju Łaneju na

wroczyszczu protyf lipy y protyw kopca druhoho pod haiem Pohorelcom. pry dorozie na bołocie usypanoho, w kotorom bołote Ceprane Dolmatowskiie toho bołota do pomenenoho serednieho Kryniczyszcza zachodiat; na druhoy storonie tohoż haju y lesu Pohorełca zostawuiuczy Ceperskiie grunty po lewe, a Hrycewickiie poprawe. usypano kopec na polu, na stene staroy niemały, a tam stenoju staroju Ceperskoju y Hrycowickoju ydet tryp aż do dorohi Hrycowicz, do Cepry i do Kleska iduczoie, pry kotoroy dorozie usypan iest kopec nad dorohoiu narożny odyn, a odtul załomiłase stena tychże obudwuch Ceperskoho Hrycowickich gruntow toiu pomenenoju dorohoju do Cepry y do Kleeka iduczoju do druhoie załomanoie steny Ceperskoie y Hrycowickoie, z toie dorohi u prawo po słonecznom styu iduczoie na załamaniu nad dorohoiu menowanuju uczynen iest kopec znowu narożny, a potom odtul iduczy prosto stenoju staroju Ceperskoju y Hrycowickoju usypano narożny kopec, hde obychodyt grunt Ceperski załamanym sposobom, a tam znow idet stena ne prostym trybom. ale na mnogich mestcach nałomenym aż do sztuki gruntu weczystoho pana Kossakowskoho, od pana Żukowskoho nabytoie czasty, znowu na załamaniu od Ceperskich gruntow iduczy wprawo do reki Łani usypan iest kopec narożny, a odtul prywełase taia stena czerez poselenie nowo założonych seł y seliscza poddanych pana Nornickoho y poddanych też seła Nowoposelenoho pana Kossakowskoho Hrycowickich, hde na pete steny na wyhone usypan iest narożny kopec weliki odyn, a odtul od toho kopca po wselu pana Kossakowskoho załomiłase stena trybom prosto u lewo na snurow dwa y prutow osm, hde też usypano kopec narożny, a z toho kopca poszła wże stena znowu prostym trybom mimo popowskoie seliscz aż do kopca narożnoho u rowa pastewnika pana Kossakowskoho, wyżey menowanoho usypanoho, a tym rowom udolż wpadaiet hranica toie sztuki aż do reki Łani jako do pety, odkul hranica ukazowatyse y westy poczała; kolo kotoryie sztuki y czasty gruntu ieho miłosty pana Nornickoho wyszey w położeniu swoiem menowanoie usypano iest na petech granicy y na załamaniach narożnych kopcow sem, a meży nimi indey na pete, indey na męszey liczbe sznurow usypanych wsich pobocznych kopcow dewet, szto czynit wsich kopcow szestnatcat. w kotoroy toy sztuce pana Nornickoho za spolnym y zhodnym zezwoleniem wsich ich miłostey panow uczastnikow na popa y cerkow Hrycowickoiu dwe wołoki gruntow wsiakich wymeraiuczy naperwey od steny pomenenoie Ceperskoie, a od lesu Pohorełca odmorgowano y odhraniczono iest na pete meży kopcow od bołota zasypanom y meżoju meży polmi założonoju gruntu oromoho morgow dwanatcat, w kotorom ohraniczeniu toie sztuki pana Nornickoho czynit wołok dwanadcat, morgow deset, prutow dwadcat dewet; na toyże storone reki Łani odmerono iest y odhraniczono panu Nornickomu meży druhich panow uczastnikow lesu łozy y olszniku Tychobudca wołok piat, morgow szest, także y sianożaty protyw toie sztuki lesu leżaczoie po uzworota pola gruntu oromoho sztuki pana Krysztofa Płaskowickoho czasty Janowskoie wymerono morgow czotyrnadcat, prutow dwa. kolo toie sianożaty ohraniczaiuty ieie od pola pana Płaskowickoho na uzworotach sosznych usypano kopcow try. a daley od kopca pod lesom usypanoho idet stena lesom prohalaja prostym trybom hde kopcy wzo dla hruszkoho bolota czynityse ne mohli, tohdy tryb steny pryszoł aż do kopca na wroczyszczu u Hałom bołote usypanoho, a odtul idet hranica starym trybom do druhoho kopca narożnoho u Hrudkach na retce uczynienoho, a odtul idet hranica załomiwszysie wlewo znowu prosto do wyż mianowanoie sienożaty hde prostym trybom iduczy stenoiu od reki Łani, zostawuiuczy pana Płaskowickoho grunt odhraniczony w czasty ieho po prawoy, a menowany les y seno-

żat pana Nornickoho po lewoy ruce usypano kopec pod samym lesom odyn, a druhi na uzworotach pod polem pana Płaskowickoho, a potom odhraniczaiuczy druhuiu sztuku gruntu na czast ieho miłosty pana Nornickoho wodłuch prawa należaczuiu, leżaczoho na druhoy storonie reki Łani, protyw dwora ieho miłosty pana Nornickoho, poczynaietse hranica od reki Łani, kotoruiu delit grunty ieho miłosty pana Płaskowickoho na czast ieho odhraniczonoie grunta ieho miłosty pana Nornickoho y naprotyw olchi staroie wielikoie suchowerchcie na bołotie uczynien iest na pete toie hranicy pierwy kopec narożny weliki y płotom ohorożony, zostawuiuczy grunty y sienożat pana Płaskowickoho po lewoy, a pana Nornickoho po prawoy rutce; a od toho kopca u szesty sznurach usypan iest seredny kopec odyn, zas u troch sznurach na załamaniu toie steny na dorozie koło seła pana Nornickoho Zareczju do Ostowczyc iduczy usypan iest kopiec narożny, a odtul załomiłase hranica u prawo idet toiu dorohoiu Ostrowczyckoiu poki zachodyt sztuka druhaja gruntu pana Plaskowickoho czasty Hanuwskoie rowno z tym sełom pana Nornickoho Zareczjem, a odtul załomiłase stena w lewo ku zachodu słonca, na kotorom załomaniu usypan iest kopec narożny, a odtul prostym trybom iduczy usypano iest, odmeraiuczy po pety sznurow koncow dwa, a tam w les y boloto na piat sznurow woszedszy, pokul panowie Krynickiie ziemane zamku Kleckoho zaszli w hranicu zacekli, usypan iest kopec na pete hranicy pana Nornickoho na bołotie. narożny odyn. a odtul powernuwszy po styu słonecznom u prawo y pereszowszy toiu stenoiu Krynickich na sznurow dewet do kamienia młynowoho, usypan iest kopec seredni koło toho kamenia na bołote, potom u druhoho kamenia w pety snuroch na rohu y pete gruntu pana Nornickoho, hde obychodyt grunty Kleckiie seła Sopotwinskoho usypan kopec narożny odyn, od toho kopca zostawujuczy grunty Sopodwinskiie po lewoy, a pana Nornickoho po prawoy ruce idet staraja hranica cerez pola prosto aż do bołota Hrycewickoho nad rekoju Łaniеju leżaczoho, a meży tym bołotom y polmi Sopotwinskimi załomiłase hranica wlewo y idet po wspolu mimo uroczyscza Kurhan u lipu, a od lipy obodom upadaiet aż w reku Łaniu, ide w derżanie ieho miłosty pana Nornickoho, wymerywszy podało se wołok dwe. morgow dwat: at dewet, prutow welikich dewetnadcat. a kopackich szest y poł. W kotorom ohraniczeniu toie sztuki pana Nornickoho na popa do cerkwi Hrycowickoie wyłuczono y odmerono oromoho gruntu od steny Sopotwinskoie morgow dwanadcat, tohdy zostaie panu Nornickomu wołok dwie, morgow semnadcat, prutow dewetnadcat, małych szest; tamże protyw toho pola bołota y sianożaty na tohoż popa aż do reki Łani wymerono morgow trynadcat, prutow piat, na tohoż popa wymerono zastenku sianożaty y zarosli pod lipoiu morgow semnadcat, pod cerkwoiu na pryselenie ohorod y nawozy. tomuż popu senożaty pry rowe pana Kossakowskoho y poddanoho pana Płaskowickoho Ianiutya Pud wymerono morgow szest, prutow piat; tych wsich gruntow na popa. iakose wyżey pomenyło, za zhodoiu wsich ich miłosty panow uczastnikow wymeronych czynit wołok dwie, a wypusty y wyhony popowi y na tom grunte cerkownym y pry cerkwi mieszkaiuczomu z poddanymi pana Nornickoho od pana Kossakowskoho Hrycowickimi wolnyie byt y zostawat zawżdy maiut. Kotoroie toie wseie sztuki gruntow pana Nornickoho obapoł reki Łani leżaczoie wodłuch należnosty podałose ieho miłosty wiecznym dełom spolna wołok dwadcat, morgow pietnadcat. prutow dwadcat, a kopackich osmnatcat y poł, a iż popowi wyż menowanomu lesu na opał y horożu wszelakuiu y na poprawu budowania, kotoroie iescze iehże miłost panowe uczastniki wsy społnym kosztom. szto odno potreba, pobudowaty maiut ne ukazałose, preto tyież ich miłost panowie uczastniki

z swoich lesow drow na opał y na horożu kolja y chworostow onomu popu na każdy hod dodawaty majut y powinni budut. A druhaia czast czetwertaja wodluh prawa kupnoho ieho miłosty panu Heronimu Kossakowskomu y pani małżonce ieho miłosty należaczaia w odnom położeniu y obychode tak se oddeliła, menowite w seliszczu dwornom z ohorody, nawozami, hrebleiu, sażowkami dwema, pastewnikami, z olszynoiu w pastewniku, rowom okopanym z senożatmi koło nawozow y około haju powspolu iduczymi, z wyhonom y z prydadkom ku nawozom pana Nornickoho troch morgow nawozu od cerkwi Hrycowickoie czerez ulicu po meżu Selisczа Kniazikowskoho y pod cmentar cerkowny odłuczonoho, a daley iduczy prostoiu meżoiu od rohu cmentara cerkownoho, a zostawuiuczy na prysedlenie ohorod y nawozy popowi toie cerkwi gruntu koło cerkwi wymeronoho morhow szest po prawoy, a tot nawoz z seliszczom Kniazikowskim try morgi po lewoy ruce aż do wyhonow w czast ieho miłosty pana Kossakowskoho ohraniczonych y z wyhonow z stenoiu kotoraja wyhon y poddanych pana Nornickoho także y sztuku welikuiu pola na czast ieho miłosty pana Kossakowskoho weczystuju dostałoho prostym trybom y kopcami hraniczyt, iduczy do kopca na pete toie steny pry staroy hranicy Ceperskoy usypanoho, a odtul stenoiu Ceperskuiu do zastenku w czast zastawnuju pana Kossakowskoho od pana Płaskowickoho wymeronoho, a odtul powernuwszy u prawo ku dworu pana Kossakowskoho idet hranica prosto meży sztukoiu pola na czast tuiuż zastawnuju Janowskuju Petraszkiewiczowsku wiecznostiju panu Krysztofu Piaskowickomu, a zastawoju panu Kossakowskomu należaczuiu, a toju sztukoju pola pana Kossakowskoho też nowouczynenaja y kopcami zysypanaia aż do lesu Tychobudca pana Kossakowskoho, w kotoroy sztuce gruntu z seliszczami y nawozami mużyckimi takze y starym seliszczom y z ohorody y nawozy pona zmerłoho czynit wołok sem, morgow dwadcat czotyry, prutow dwadcat, a potom idet hranica y daley prosto stenoju od pol czerez sanożaty ku retce Łani, od senożatey y pety wołok Łozy y Losow pana Nornickoho założonoju y na senożatach pry lese Tychobudcu trema kopcami naznaczonoju zaymujuczy w odyn obrub senożaty łozy, y hay weliki pana Kossakowskoho, kotoroho haju y łoz, w kotorom sud rożnyie senożaty, czynit wołok czotyry, morgow dwadcat sem, prutow deset, toho wseho po senożaty Teperskoie Dołmatowskiie wdołż reki Łani leżaczyie po staw y młyn iego miłosty pana Kossakowskoho zpolny z panom Krysztofom Płaskowickim na retey Łany buduczy, w tom obrube z dworom y wsimi okoliczностami ieho czynit wołok pietnatcat, morgow odynadcat, prutow dwatcat dewiet, a protyw tohoż obrubu gruntow czerez staw y reku Łaniu leżaczych, wypołniaiuczy czast ieho pana Kossakowskoho w odnomże obrube y położeniu od steny Ostrowczyckoie dałosie jemu pola gruntu piaszczystoho z naddatkom na podłost toho gruntu dwanadcatma morgami, wołok czotyry, morgow osmnadcat y prutow dewet, a kopackich prutkow pultrecia, a w hołowach toie sztuki lesu klin od nowoie steny morgow sem, prutow dwanadcat, a kopackich try y puł, a nad rekoju Łaneju protyw tohoż pola lesu łoz y senożaty woloka odna y morg odyn; wynosit tot obrub liczboju wołok piat, morgow dwadcat odyn, małych szest; y tak toie czasty pana Kossakowskoho z obu storon reki Łani czynit jako prychodyt z naddatkom wołok dwadcat odna, morgow piat, prutow dwadcat, a małych kopackich osimnadcat y poł. A tretiu czast czetwertuiu Janowskuju Petraszkowiczowskoiu panu Krysztofu Płaskowickomu wiecznostiju, a panu Kossakowskomu zastawoiu należaczuiu takse wydeliło. Poczawszy od czasty pana Kossakowskoho wieczystoie od lesu nazwanoho Tychobudca na czast pana Kossakowskoho wieczystoiu zostałoho, stenoiu wytrebo-

wanoiu y rozohnanoiu od kopca hołownoho pod lesom Tychobudcom usypanoho sztuka gruntu oromoho z stawiskom y z haiem olchowym. po stenu bokowuiu, od czasty gruntu pana Płaskowickoho w derżaniu ieho buduczoie, z sełom y haiami, z senożatiu y z zastenkom gruntu oromoho w hołowach toie sztuki za stenkoiu y dorohoiu do Bołwani z Hrycowicz iduczoiu, meży gruntom Ceperskim y Ochremowskim w koncu gruntu wieczystoie sztuki pana Kossakowskoho pryperło buduczoho z uroczysczom Łuszkom Bruiaczynskim po stenu nowo z czastiu pana Płaskowicho rozohnaniu y po dorohu z Cepry do Isaiew iduczuju, w koncu toho pola lesy y hay, w kotorym rożnoie derewo y senożatey iest nie mało. od steny lesu pana Nornickoho Tychobudca koncom ku retce Łani z senożatami nad toiu rekoiu Łanieju leżaczymi aż po stenu czerez tot les na czast ieho pana Płaskowickoho wolnoju w derżaniu ieho dostałuiu, a za rekoju Łaneju w tyżе czasty gruntu oromoho senożatey y zarosley koncom od reki Łani czerez senożat ku polu tomu pryleһłuiu od steny wieczystoie pana Kossakowskoho po stenu gruntu Zaielenskoho hde kopcy na obudwuch rohach usypano po stenu y roztrybowanie toie czasty z czastiju pana Płaskowickoho, a lesu y sienożaty protyw toie czasty, w kotoroy se menuiuczy byt swoim od imienia Zaielnoie w kluczu Kleckom leżaczoho zemenin Klecki pan Jan Sclawa wstupował, do pomeru niepostupił, czynit morgow dwadcat y prut odyn, kotoroie wseie czasty na obejuch storonach reki Łani leżaczoie czynit wołok dwadcat, prutow dwadcat, morgow osmnatcat y kopackich szest. A ostatniuju czetwertuiu czast pana Krysztofa Płaskowickoho togoż imenia Hrycowickoho też wydeliłom y ohraniczaiuczy onuju, poczynaietse naperod od czasty toie w derżaniu pana Kossakowskoho buduczoie zastawnoie y steny meży tym gruntom roztrybowanoie, menowite od steny a lesa Tychobudca, prosto czerez pole, zaymuiuczy nawozow y selisсz seła Isaiew po dorohu z Cepry ku Isaiem y dworowi pana Płaskowickiego Hanuszowskomu ieduczoju z toie dorohi wniz ku koncu gruntow Ochremowskich k toy dorozie prylehłych, hde kopec na wzdrożu na rohu gruntow Hrycowickich meży grunty Ochremowskimi usypano; od toho kopca prosto bokom z tym gruntom Ochremowskim czerez pole do senożaty nazwanoie Pobykow, w kotoroy sztuce gruntu oromoho z dworom pana Płaskowickoho, z nawozami y seliscom Janowskim, z haiem olchowym na wroczysczu od Polca do hrebli. pod Sokołowsczynoiu buduczoie, czasty wseho toho wołok szest, morgow dwadcat osm, a w koncu nazwanoho uroczyscza Pobuk nad reczkoiu Balwanskoju prosto z pola aż do reczki samoie toie senożaty po Buk czynit morgow dwadcat piat, prutow dwanadcat, kotoroju reczkoju Bołwanskoiu wniz iduczy na połuden mimo dwor jeho pana Płaskowickoho, pod kotorym dworom pastewniku z haiem olchowym nad toiu reczkoiu Bałwankoiu protyw dworow rożnych panow Płaskowickich buduczoho, z sażowkoiu. wymerono morgow dewet, prutow odyn y kopanych try; za tym pastewnikom nad toiuż reczkoiu Bałwankoiu y za dworom ieho pana Płaskowickoho wyhonu nazwanoho Rudyca Juszczkowsczyzna po les Tychobudec y uroczysczy senożaty Położki wymerono toho wyhonu morgow dwadcat piat y prutow dwadcat, hde toiuż reczkoju Bałwankoiu iduczy aż do ustia reki Łani, hde reczka Bałwanka w Łaniu wpadywaiet, toju rekoju Łaneju zaymuiuczy senożaty tak koło reczki Bałwanki, iako y reki Łani, także y les nazwany Tychobudec z uroczyscami w nem menowanymi Ustiem Michałkowi, Dubrowkami, małoju u welikoiu, Reczysczami Hrudkami, Manaczychoiu y inszymi rożnymi tam buduczymi uroczysczami, kotoroho wseho lesu senożatmi od toho uroczyscza Położkow wymerono wołok szest, morgow trynadcat, a za rekoju Łaneju na czast panu

Płaskowickomu wolno zostałoho y podanoho gruntu: naperwey poczynaietse stena koncom odnym od czasty gruntu pana Kossakowskoho zastawnoie od reki Łani czerez zarosl y senożat do pola, a polem stenoiu rozhnanoiu do hranice Zaielenskoie, a od gruntow y hranicy Zaielenskoie bołotom czerez zarosl do czasty pana Stominoy y kopca na rohu usypanoho, a iż w koncu toho gruntu od hranicy Zaielenskoie totże pomeneny pan Jan Selawa lesu y senożatey na morgow dwadcat y prut odyn do używania menuiuczy to byt do imena swoieho Zaielenskoho nie postupuiuczy boronił, od kotoroho kopca prosto do pola, a polem stenoiu rozohnanoiu po dorohu także po tuju stenu nowo rozohnanuiu y nawozy selidybnyie mużyckiie w czasty pana Norniekoho zostałyie, kotoraja stena upiraiet koncom aż do reki Łani, tuiu sztuku wsiakoho hruntu z wolnym łoweniem ryb w lete y zime w toy retce Łani w berehoch y z wolnym pasenicm na bolotach tam za rekoju buduczy wsiakoho bydła toho gruntu z senożatiu y zaroslami w obudwuch koncach toho pola buduczymi y na czast do derzenia ieho pana Płaskowickoho podanym, wymerono wołok try, morgow szest, prutow piat, małych prutow deset. K toyże czasty imenia Hrycowicz panu Płaskowickomu zostało ostrow gruntu y senożaty zowemoie Bolwany, hde poczynaietse ohraniczenie ieho, to iest bokom odnym od gruntow seła Ochremowicz czerez sianożat ku tomu polu należaczuju do reczki Bałwanki, toju reczkoju Bałwankoju mimo selo Maluju Balwanku ieho miłosty pana Adama Mogilnickoho, z toie reczki Bałwanka prosto czerez bołoto sienożat tuiu, po wodoteczu niedaleko sela Bartoszow, z kotoroie wodoteczy czerez senożat prosto ku dorozie Hrycowicz czerez pola leżaczuju popuszaiuczy grunty Bartoszowskiie po prawe, a tych pana Płaskowickoho z senożatiu y zarosliu na ney po lewe, kotoroho wsoho gruntu oromoho w tom obrube Bałwanskom wymerono wołok dwe, morgow dwanatcat, a senożaty z zarosliu wołoka odna, kotoraja taja czast po obeiu storonach reki Łani w meżach y hranicach wyż menowanych buduczaja wynoszyt wołok dwatcat odna, morgow dwatcat szest, prutow osimnadcat pul pruta, a tey y usey czasty bolszoy gruntow naydetse, tohdy to wzhladom na wypołnenie czasty zastawnoie ieho pana Kossakowskoho buduczoie, a za uniatyem z neie na prydatok podłosty gruntow w czasty pana Kossakowskoho dwadcat morgow prydanych, tot tym wypołniatse. A szto se dotyczet młyna na retce Łani, meży dworom pana Kossakowskoho a gruntom na czast zastawlenuju od pana Płaskowickoho stoiaczoho, iż se to pokazało z pryznania peredo mnoiu z obeiuch storon, że tot młyn znowu teper za zbudowaniem nowoho upustu kosztom pana Kossakowskoho stanol, proto też do wykupenia toie czasty zostawnoie czerez pana Płaskowickoho pry panu Kossakowskim zo wsimi pożytkami zostawaty maiet: a gdy pan Płaskowicki za odłożeniem pożyczanoie sumy do derżenia toie czasty swoieie prydet, na tot czas y połowica z młynowych dochodow y wolnoie łowienie ryb należyty iemu budet takowym sposobom, iż jako hreblu samuju tak y hat na bołote na hrebli naprawowat od dwora do berehu reki Łani ieho miłost pan Kossakowski, a z druhoie storony także hreblu naprawowat y haty hatyt ieho miłost pan Krysztow Płaskowicki od czasty swoieie powinien budet, także hdeby upust albo młyn zhnil albo poprawy potrebował, zpolnym kosztom to naprawowat, a wodu w odnakuiu meru w tom stawe swoiem, jakoby z stawu wyzszoho pana Stominowoho nikoli ne podliwało, zawżdy derżaty powinny budut, k tomu na kamienie żelaza y wszakiie młynowyie potreby zarowno z obudwu czastey prykładat majut, a za takowym zhodnym postupkom zpolny pożytok z wymełku młynowoho y z łowenia ryb w stawie na obedwie czasty ity maiut wecznе, odnakże panu Norniekomu y potom-

stwu jeho wodłuh dawnych uchodow w retce Łani uwerchu stawu ieho, a wnizu młyna u stawu pana Kossakowskoho wolnoie łowienie ryb w lete y zyme wolnoie zostawuiu y zachowuiu wecznie. Za czym wżo ich miłost wsi panowie uczastniki tych czastey swoich koždomu z ich miłostey czerez mene wydelenych spokoyne y weczne sami y potomki ich miłosty užywaty, a poddanych sobe naležaczych koždy na swoju czast jako narychley pereniezszy onych w deržaniu byty maiut na wsi potomnyie czasy, a o tyie grunty czerez pana Sielawu y panow Krynickich w czastech pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho zaszłyie, a w czasty pana Nornickoho czerez tychže panow Krynickich y z Cepry Dołmatowskoie zabranyie wolnoie mowenie im wsim y uczastnikom w czas pryszły u sudu naležnoho zostawuiu. A szto se dotyczet dwuch wołok gruntu na cerkow Hrycowickuiu od wsich uczastnikow nadanoho y czerez mene podkomoroho wydelenych, iž swiesczennika na ses czas pry cerkwi net, koždomu swoieie czasty gruntu užywat až toho poki swesczenik do cerkwi bude sposobleny, aperaty cerkownyie sprawlaty maiut, odnakže o toho popa wsy panowie uczastniki zpolne y zhodne staratyse maiut y pobudowaty icho powinni budut; dorohy tež staroweczyie y perechody, menowite doroha seła Hrycowicz do Cepry y do Kłecka, druhaja z tohož seła pod Bartoszy do Bołwani, tretiaia do Płaskowicz, czetwertaia ulica staroweczaia y czerez hreblu pod dworom pana Kossakowskoho y młyn na ryku Łaniu, a za rekoiu odna do Ostowczyc, do Merwin, druhaja do Nadeży, tretaja do Zaielnoie czetwertaja do seła pana Nornickoho polmy y czerez młyn pod dworom pana Nornickoho perechod ludem pieszym y pereiezd wodny y zemny, tych wsich doroh y perechodow sami uczastniki y poddanyie ich wodle starodawnoho zwyczaju zažywat y odyn druhomu boronity ne maiet; dorohu tež do lesu pana Nornickoho stenoju od pola sienožatmi uczynenoiu pod lesom pana Kossakowskoho wolnuju byty naznaczaiu y zachowuiu. A z storony wydelenia panu Płaskowickomu czasty w dworysczu samom y pryseleniu pod panom Nornickim buduczom y melnika z synami ieho, wydeczy byt zreczenie pana Jana Petraszkowicza panu Andreju Petraszkiewiczu danoie y u sudu Hołownoho zeznanoie słusznoie, wodle neho pana Nornickoho pry deržaniu toho dworyszcza y pohnoiew, pry młynie y stawie, wzhladom druhoho stawiscza w czasty Janowskoy panu Płaskowickomu dostałoho buduczoho wecznie zostawuiu, a pan Płaskowicki ne pryimuiuczy storony neprysuženia iemu czasty w tom dworysczu y pohnojach, abo nedaniu za to odmeny y w nerozdeleniu melnika y synow ieho, w tom punkte appellował do sudu Hołownoho, kotoroie appellacij y ia podkomory iemu w termine naležnom dopusczaju, a w inszych wsich punktach y paragrafach wsi panowie uczastniki na wsem dekrete, uznaniu y rozdełku moiem meży nami uczynenom zhodne perestali y odyn druhomu w naymnieyszoy czasty gruntow y lesow, senožatey y ni w czym zhoła žadnoho wstupu y pereszkody czynity ne majut y owszem jako storony sposoblenia popa y budowania onoho, tak y storony całosty hranicy y kopcow usypanych na czastyach ich miłosty wsich uczastnikow služaczych y z storony młyna zpolnoho pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho, jako iest wyžey opisano, wo wsem nienaruszne zachowatyse y iž pohranicznych sused hranic swoich prylehłych spolne y za odno boronity maiut y powinni budut pod zarukoju na koždoho zprotywnoho ukrywžonomu tak welikoju, jako wažnosty czasty ich imenia samoho wynosyt. Kotoreja sprawa jako se peredomnoiu podkomorym toczyła, pro pamet do knich sudowych podkomorskich iest zapisano, z kotoroho zapisania y ses dekret moy pod peczateiu moieju y z podpisem ruki moieie panu Krysztofu Płas-

kowickomu iest wydan. Pisan w Obryney. U tey kopij przy mieyscu na pieczęc podpis ręki podkomorzego tudziesz korreckta his verbis: Dominik Obrynski podkomory Nowohorodzki rukoju swojeju, zkoryhował z knihami Mikołay Ostreyko komornik zemski Nowohorodzki. Ktora to kopia pry samym oryginale po rusku pisanym przez wyż wyrażonego patrona za podaniem do akt iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych woiewodztwa Nowogrodz. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1767—1768 годы, № 12809, л. 1194—1211.

№ 153—1622 г. Октября 20 дня.

Опредѣленіе гродненскаго земскаго суда по дѣлу священника Гудеевской церкви о. Ивана Гедройтя съ кор. марш. Крыштофоромъ Веселовскимъ о не допущеніи крестьянъ Крастицкой волости отправлять свои духовныя требы въ названной церкви и объ оскорбленіи самого о. Гедройтя.

Року тисеча шестсот двадцат второго, мсца октебра двадцатого дня.

На рокохъ судовых земских Городенских, о светом Михале святе рымском порадкомъ права посполитого прыпалых и судовне отправованыхъ, перед нами Кондратом Мелешъком судею, Юремъ Сопотком подсудъком, Стефаном Нешъковъским писаром, врадниками судовыми земскими повету Городенского, кгды справа зъ реестру судового порадкомъ ку суженю прыпала, за позвом от велебного отца Ивана Кгедройтя, свещеника Кгуденского, по велможного пна его млсти пна Крыштофа Петровича Веселовского, маршалка его королевское млсти надворного великого князства Литовского, тивуна Виленъского, економа Городенского, тогды постановившысе очевисто на местцу судовом сторона поводовая велебъный отец Иван Кгедройт, свещеник Кгудеевский, давал прыволыват по тры крот сторону позъваную через енерала поветового, нижли велможный его млсть панъ маршалок, сторона позъваная, за потрыкротным прыволыванем енераловымъ ани сам не становил, ани суду и стороне ведомости ниякое о не станю своем не дал, за чым сторона поводовая отец Иван Кгедроитъ, злетившы моц очевисто в той справе от себе прыятелови своему пну Езофови Кохновичови, подносил позов жалобы своее довіодны року и подапя его написом возного на томъ позве и очевистого сознаня его и тройга волапя рукою писарскою на позве написаною, жаловал с того позву о том, штож дей подстаростий Красницкий велможного пна его млсти пна Крыштофа Веселовского маршалка надворного великого князства, Литовского, економа Городенского, пан Ян Клюковъский, нет ведома зъ яких прычинъ, але праве в невинности его отца Кгедройтя, зваснившысе на него, чоловека духовного, ни в чом ему невинного, отповеди и похвалки на здорове его отца Кгедройтя чинит, чыгаючы его вшеляким способом сам через себе, слугъ, через подданых державы Красницкое о небезпечност прыправит, або на смертъ забит, а до того умыслъне хотечы до знищеня и зъгубы его отца Кгедройтя прывести, заказал всим подданым в державе своей Красницкой, будучой в парафеи его отца Кгедройтя, которая з давных часовъ до тое церкви Кгудеевское прыналежыт и прывилемъ его королевское млсти ему потвержоно ест, абы тые подданые Красницъкие, которых ест килконадцат селов, людъми оселых, до тое церкви Кгудеевицкое на жадное свято не ходили и з детми до хрсту светого не езъдили и до венчаня не бавили, также по молитвахъ в домы свои, яко звычай ест хрестиянский, его отца Кгедройтя не въпущали и никоторых повинъностей, прыходит до тое цер-

кви здавна належачых, не полнили и не чынили, што дей все он отец Кгедройт, яко чоловек духовный, поносечы то на собе, терпливости занехивалъ и з оповеданемъ своим до ураду о то не утекал се, поважаючы его млсти пна маршалка и того подстаростего его млсти Красницкого пна Яна Клюковского, хотечи певную ведомост сам от подстаростего Красницкого пна Клюковского мет, для чого бы и з яких прычын он дей пан Клюковский с такою нехутю своею противко его отца Кгедройтя повставъ, прыехавшы дей он отец Кгедройт самъ до двора его королевское млсти Красницкого, у повете Городенском лежачомъ, в року теперешнемъ тисеча шестсот двадцат второмъ, мсца Генвара одинадцатого дня и до урядника Красницъкого пна Яна Клюковского мовил, для чого бы на него такие похвалки чынил и доходы церковъные у него одыймовал: там же дей он пан Клюковский, урядникъ Красницкий, сам устне до него ойца Кгедройтя мовил служебнику своему Яну Стефановичу Шымовичу Колосовичу росказал, абы на потом гдежъ колъвекъ потрафившы его ойца Кгедройтя бит и забит и в тых во въсих селах в державе своей Красницкой подданым его королевъское милости заказалъ, абы до тое церкви Кгудеевское до набоженства не ходили, детей не хрыстили и шлюбу в стан малженский не прыймовали, и споведи перед ним не чынили, и насветейшого секраменту не прыймовали, которых з них такъ детей малых, яко и великих, без выполненя тых речей збавенныхъ и от Хрыста Спасителя нашого зоставеных изъ сего света посходили, ани зачым иншым, одно за забороненемъ од урядника Красницкого, абы некоторых прыходовъ, до тое церкви Кгудеевское прыходячых, не отдавали и не чынили и самого ойца Кгедройтя з двора Красницкого словами уцыпливыми, доброй славе его чоловека духовного доткливыми, оболжывшы, выгнат казал, якобы якого злочынцу, в чом дей он отец Кгедройт маючы собе великое оболжене од урядника Красницкого и не будучы безпечен здоровя своего, у велможного его милости пна Крыштофа Веселовского, маршалка надворного великого князства Литовского, економа Городенского правне през лист от суду земского Городенского упоминал и справедливости с того подстаростего Красницкого с пна Яна Клюковского просил, нижли на року в чотырохъ неделях водлугъ того листу упоминалного прыпаломъ жадное справедливости не одержавшы, о тое все на роки теперешъние земские Городенские велъможного его милости пана маршалка надворъного великого князства Литовского сим позвомъ запозъвал. По которомъ вычытаню того позву менованый умоцованый стороны жалобливое, пры бытности самого прынцыпала своего отца Ивана Кгедройтя, в небытности стороны позваное, покладал лист прывилей его милости пна нашого милостивого под датою року тисеча шестсот двадцатого, мсца июня, которым привилемъ его королевское млсти потвержает ему ойцу Кгедройтю данину и парафию на тую церковъ Кгудеевскую од годное памети княжати его млсти Олшанского, бискупа Виленъского фунъдованую, з волости Волпенское, показуючы и то словне, иж здавна так бывала парафея волост Красницкая до тое церъкви Кгудеевское, индей нигде ближей церкви около тое волости Красницкое не маш, кром саского набоженства и сцызматицкое в Олексичах, и то за рекою Веретеею и тая церковъ Кгудеевская власне яко филяй во сродку тое парафией своее стоит, и абы чого болшей такого своволенства духовного не было, просил, абы есмо тую парафию ему прысудили. А такъ мы врад той справе ойца Ивана Кгедройця, священика Кгудеевского, з велможным его млсти паном Крыштофом Весоловскимъ, маршалком надворным великого князства

литовъского, ижъ в том листе его королевское млсти пана нашого милостивого прывилею на тую церковъ Кгудеевскую и парафию до нее наданую его кор. млсть тылко данину княжати его млсти Олшанского бискупа Виленского тым листом своим ствержае, а волости Красницкое в том листе своем не вспоминает, иж справа и жалоба идет о подданых з добръ кор. его млсти, не судечы тое справы, яко судови нашому не належное, зо всею тою справою ойца Ивана Кгедройтя, свещеника Кгудеевского, на розсудокъ его королевское млсти пна ншого милостивого отсылаем. Которая справа, яко се перед нами у суду точыла до книгъ земских Городенских ест записана.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 622 годъ, № 6810, л. 287—288.

№ 154—1622 г. Ноября 8 дня.

Фундушъ Хотаевской церкви, Минскаго воеводства.

Aktykacya kopii działu y funduszu na cerkiew Chotaiewską między ucztestnikami dobr Chotaiewicz czynionego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt drugiego, miesiąca Julii osmego dnia.

Przed aktami ziem. w Minskiego stawaiący osobiscie J. P. Alexander Rogowski kopią zawieraiącą w, sobie dział y fundusz na cerkiew Chotaiewską z extraktu ruskiego xiąg grodzkich w. Minskiego przepisaną, tudzież y na dalszą rzecz w niey zawartą do akt podał, ktorey wpisuiącey się do xiąg ziem. w. Minskiego od słowa do słowa treść takowa.

Wypis z knih khrodzkich zamku hospodarskoho Minskoho.

Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiecza szescsot semdesiatoho, misiaca Maja czotyrnatcatoho dnia. Na wrade khrodzkom w zamku hospodarskom Minskom, peredo mnoju Martynom Kazimierom Wołodkowiczom, horodniczym y podstarostim Minskim, postanowiwszysie oczewisto ieho miłost pan Marcyan Duszewski pokładał ku aktykowaniu do knih ziemskich podsudkowych woiewodztwa Menskoho listu delczoho meży ich miłostey panow uczastnikow maietnostey Chotaiewskoy, z reczju w nem w seredine niżey wyrażonoie, proseczy, aby tot wypis był do knih spraw khrodzkich Minskich pryniat, aktykowan y upisan, kotoryi upisuiuczy u knihi słowo do słowa tak se w sobe maiet. Wypis z knih moich zemskich podsudkowych woiewodztwa Minskoho.

Leta ot narożenia Syna Bożoho tysecza szestsot dwadcat wtoroho, misiaca Nojabra osmoho dnia. Peredo mnoiu Krysztofom Żyżemskim, podsudkom woiewodztwa Minskoho, khdy se prytoczyla sprawa ieho miłosty pana Jakuba Umeckoho z ieie miłostyiu, pani Hryhorowuiu, Makarowiczowuiu sudjinoiu zemskoiu Minskoiu pani Marynoiu Woysznarowuiu, jako paneju dożywotnoiu imenia Chotaiewicz y s panem Krysztofom y Jurjem Makarowiczami dediczami toho imenia, z ieho miłostyiu panom Andreiem Burboju, pani Mikołaiewoiu Słonczewskoiu Bohdanowoiu Anforowiczowoiu y synom ieie panom Alexandrom Duszewskim, ieho miłostyiu panom Jenochom Kaweczynskim, podkomorym Minskim y panom Pawłom Supronowiczom Semaszkom y Stefanom y Andreiem Sobolewskim y małżąkami ich, uczastnikami imenia Chotaiewicz, na roku prypałom za obweszczenem moim, a potom za otroczeniem ot mene im podanym y za prypozwy wodłuh dekretu sudu hołownoho Trybunalnoho w roku proszłom tysecza szescsot dwadcatom z Nowohorodka na skutecznyi deł meży nimi uczastnikami mene podsudka do toho imenia Chotaiewicz otosłanym, ino khdym ja podsudok, czyneczy dosyt tomu dekretu hołownomu y wodłuh obwieszczenia y otroczenia ot

mene tym wyż menenym uczastnikom podanym, a iż w tom imeniu Chotaiewskom cerkow na chwału Bożuju ufundowanaia ieszcze sopredkow tych uczastnikow iest, ino y po sim rozdełku moim uczastniki toho imienia Chotaiewskoho, iako na ses czas derżaczyie czasty Makarewiczowskoie pan Andrey Burba z czasty iemu dostałoie na tuju cerkow Chotajewskuiu, na pomnożenie chwały Bożoie, dwe wołoki supolnyie nadał, odnu wołoku na uroczyszczu w Kupeliszczach, podle steny Bołockoie, jeduczy do dwora Wołowiczowskoho do Chotaiewicz, po łoh, aż do dorohi Pleszczynskoy, iduczoie z Chotaiewicz, a druhuiu wołoku tamże w tom uroczyszczu Kupeliszczach, y senożat kosit kolo Dwinosy, nazywaiemuju Szczodrynoiu, iako sama w sobe pry tychże wołokach; pani Barbara Semaszkowaia na cerkow Chotaiewskuiu od sebe nadala khruntu dwe wołoki pry uroczyszczu steny Bołockoie, pan Jakub Umecki czasty swoiey nadał na tuiuż cerkow Chotaiewskuiu połwołoki zemli na uroczyszczu w Hubach, pry boru w doleż ku hranicy Pleszczynskoy aż do reki Dwinosy, hde y senażat prynależaczaia do tohoż khruntu. Pan Alexander Duszewskij też na cerkow Chotajewskuju na chwału Bożuiu nadał pułwołoki zemli na uroczyszczy w Zasitnicy za meżami pewnymi, a pry cerkwi, hde plebania pobudowana, placow czotyry, pry kotorych koło reki y senożaty należaczyie do tychże placow. Kotorych tych troch wołok khruntu z placami y senożatmi nadanymi, so wsimi prynależnostiami ich, sweszczenniki w toy cerkwi buduczyie zażywaty maiut, a pomenenyie uczastniki Chotyiewskiie y potomkowe ich, jako podawcy toie cerkwi, pożytkow z jarmarkow prychodiaczych na czasty sobe wodle praw swoich smotryty maiut. Kotoryiże tot wypis za pokazanem osoby werchu menenoie iest do knih spraw khrodskich zemskich Minskich pryniat, aktykowan y upisan, s kotorych y ses wypis pod peczatiu wradowoiu icho miłosty panu Marcyanu Duszewskomu iest wydan. Pisan w Minsku. U tey kopii na srzodku wdole locus sigilli y podpisanie pisarza, na pierwszey zaś stronicy, idque na samym froncie tey kopii przy wysiśnioney na białey massie Surrogatorskiey pieczęci poswiadczenie ingrossowaney teyże kopii w akta wizytatorskie z podpisem tegoż surrogatora w te słowa: Alexander Tanaiewski pisar khrodzki Minski.

Te kopią ad acta wizytatorskie ingrossowawszy roku tysiąc siedmset szesćdziesiąt trzeciego, dnia dwudziestego czwartego Januar, juxta vetus, przy zwykłey pieczęci mey pro meliori fide et documento ręką się własną podpisuię X. Hrehory z Illiczow Pieslak, surrogat Minski prezb: Biehomlski wizyty generalney kommissarz.

Ktora kopia za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich w. Minskiego przyięta y wpisana. Ant. Swiątorzecki RZM.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1782 годъ, № 12036, л. 446—447.

№ 155—1623 г.

Фундушъ Довечерской (Дрогичинской?) церкви во имя Пречистой Богородицы.

Akt funduszu na cerkiew Dorohiczynską przez imsci pana Kazimierza Powstanskiego podanego.

Roku tysiąc śiedmset szescdziesiąt pierwszego, miesiąca Marca osmnastego dnia.

Na urzędzie Jego korolewskiey mosci grodzkim Pinskim, przede mną Piotrem Thadeuszem Fronckiewiczem, podstolim y podstaroscim sądowym powiatu Pinskiego, comparendo personaliter Imsc pan Kazimierz Powstanki ten fundusz na cerkiew Dorohiczynską służący ob vetustatem temporis w niekotorych mieyscach powydzierany y innych słow wyczytac dla wygniłych liter nie mogący, ad acta grodu Pinskiego podał, ktorego tenor sequitur estque talis.

. . . elmożnego imsci pana Lwa Sapiehi, woiewody . . . W. X. Litt., Brzeskiego, Mohilowskiego starosty etc. etc. pana mego miłosciwego, Ja Jan Władysław Newelski oznaymuię tym moim listem, iż co jasniewielmożny... miłosciwy, podawszy mnie urzędem w dozor y zawiadywanie tę maiętnosc swoią Dowieczorowską . . rezyduiącym na mieyscu podobnym miasto założył y cerkiew dla odprawowania w niey chwały . . z woli y z rozkazania imsci założywszy w roku przeszłym tysiąc szescset dwudziestym trzecim . . osadziwszy w nim y we wsiach nowo . . przez mię założonych . . zbudowałem w tym miescie . . Przeczystey Maryey Bogarodzicy, aby się w niey zawsze chwała na cześć Boga w Troycy Jedynego odprawowała . . dusz ludzkich przez drogą krew, mękę y smierć Syna Bożego Pana Jezu Krysta ukrzyżowanego . . nu ludziom w tym miescie y we wsiach nowo osadzonych y wszystkiemu krzescianstwu religiey greckiey w uniey . . im będącym, do którey cerkwi sposobiłem swieszczenika jmieniem Kallionika Antoniewicza y podałem mu tę cerkiew . . zbudowaną, obrazami nowymi wszystką przyozdobioną według potrzeby, przy niey na dzwonicy dzwonow dwa miernych . . xięgi y rezy y wszelakie potrzeby do cerkwi do służby Bożey należące, wszystkie porządnie na osobliwym regestrze . . za rozkazaniem imsci przy tey cerkwi swieszczenikowi podałem. Poddani tey włosci Dowieczorowskiey dom . . . swieszczenikowi za kop dwanascie Litt. kupili y zapłacili, do ktorego przydałem gruntu z ogrodami tamże placow . . posługi cerkiewney według rozkazania imci podałem osiadłych placow z poddanymi cztery to . . ręce placow dwa, a po lewey na tey stronie także od cerkwi . . tu na pasznią rozrobionego włok dwie, to iest na uroczyszczu Ubronney przy gruncie włok . . a na uroczyszczu Humniszczy morgow dwadziescia w koncu mieskich morgow, przytym... dney we wsi Dowieczorowiczach mieszkaiącego z powinnoscią iego, z dochodami pieniężnymi . . inwentarza Dowieczorowskiego zarowno z inszymi poddanymi do dworu imsci oddawał, gdzie sobie poddani imsci łowią y dostaią, w tey maiętnosci imsci . . a Pana Boga za dobre zdrowie pana mego miłosciwego . . y bogoboynosci nauczać, a po nim sukcessorowie do tey . . powinność pełnić maią. Co wszystko jak się pomieniło według . . . na potym będącym podawszy, o kontumacyą na wieczne potomne . . . moy z podpisem ręki moiey y z moią pieczęcią. Pisan w Dowie . . . ątego, miesiąca Maja szestnastego dnia U tego funduszu przy pieczęci na opłatku czerwonym wycisnioney podpis ręki tudzież approbaty his exprimuntur verbis L. S. Jan Władysław Newelski od jasnie wielmożnego imsci pana wojewody Wilenskiego Namiesnik Dowieczorowski ręką własną.

Na instancyą oyca Thdorora Oleszkiewicza, swieszczenika Dowieczorowskiego, ztwierdzam ten fundusz. Jan Odachowski mp. Samuel Odachowski r. s. Katarzyna Odachowska. Roku 1668 na instancyą imsci xiędza Teodora Oleszkiewicza na ten czas będącego protopopy Dorohiczynskiego ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Konstanty Połłubinski p. Słonimski m., oyca Theodora Oleszkiewicza, na ten czas swieszczenika Dorohiczynskiego ni w czym nie naruszaiąc ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Stanisław Ciechanowicz chorązy pttu Pinskiego. Krystyna Ciechanowiczowa chorążyna mp. Ktory to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich Pinskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1761 годъ, № 13071. л. 232—233.

№ 156—1623 г. Августа 11 дня.

Фундушъ Крошинской церкви, Новогрудскаго воеводства.

Akt dokumentu na cerkiew Kroszynską służącego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt wtorego, miesiąca Augusta dwadziestego trzeciego dnia.

Oczewisto stanowszy przed aktami ziemskiemi woiewodztwa Nowogrodzkiego W. Imsc. xiądz Jozef Rolnicz Marciniewski, pleban cerkwi Kroszynskiey dokument funduszowy na rzecz w nim wyrażoną sobie y nastempcom służący ad acta podał, w ktorym wyraz takowy.

Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia imsci pana kanclerza W. W. X. Litt., oznaymuię iż z wyrazney woli I. O. xcia imsci Dominika Mikołaja Radziwiła kanclerza W. W. X. Litt. pana dobrodzieia mego, będąc ordynowany do postanowienia funduszu na cerkiew Kroszynską nową wystawioną, ktory perpetuis temporibus teraznieyszemu prezbiterowi Kroszynskiemu Jakubowi Panfiłowiczowi y sukcessorom onego ma służyć, takowe czynie na pomienioną cerkiew nadanie. Naprzod gruntu w polu y w zaroslach będącego włok trzy, to iest we wsi Olesiewiczach włok dwie, mianowicie z Pochatowskiey włoki puł włoki po Iwonie Gierciu, od miedzy piekarzowego zięcia na imie Michała zaczynaiące się, drugie puł włoki z Giercysowskiey włoki po tym że Iwanie Gierciu, trzecie puł włoki z teyże włoki Giercysowskiey po Wasilu Szyłu, ze włoki Szyłowskiey pierwsza czwierć gruntu po Jurku Gierciu, druga czwierć po Jasku Piotuchu do miedzy arędarskiey włoki, ktory to grunt leży in contiguitate nie przerywaiąc się żadnym inszym gruntem we strzodek wchodzącym, ale w iednym mieyscu włok dwie w miedzach wyżey opisanych. Tego tedy gruntu na swoy pożytek obracać y zażywać, poddanych na nim osadzać wolen będzie, a nim poddanych osadzi, przydaię pomienionemu prezbiterowi dwoch mieszczan, to iest Hryszka Benieckiego y Andrzeia Giercia, ktorzy poty maią robić prezbiterowi, poki poddanych osadzi, a na zapomożenie dwoch poddanych po beczce żyta y po byku ze dworu ma bydz dano, ieżeli zaś więcey będzie sobie osadzał poddanych tedy swoim kosztem, bez żadnego ze dworu zapomożenia, wolną będzie. Trzecią włokę popowska, ktorą trzymał pop Stołowicki miedzy gruntami mieskiemi leżącą ob miedzę z iedney strony Franciszka Kaminskiego, z drugiey strony ob miedze Jozepha Burdzieyki temuż prezbiterowi Kroszynskiemu naznaczam, z osobna zaś w miescie plac ieden dworny, przy cerkwi leżący, na ktorym zabuduie się y mieszkać będzie, a puł placa od Piotra Ławrynowicza nabytą, temuż prezbiterowi gruntu pognoynego, uroczyszczem Ogrodnikowszczyzna nazwanego, nad ieziorkiem zarosłym przy goscincu Stajeckim leżącego przydaie się, ktorego z sianożęcią wynosi morgow dwa, sznur ieden y prętow trzy, to iest wzdłusz tego gruntu idąc przy goscincu od ieziorka do wygonu sznurow cztyry y prętow dwa, wszerz zaś koniec ieden przy ieziorku wynosi sznurow dwa, koniec zaś drugi przy wygonie ma w sobie sznurow pułtora, rachuiąc w morg sznurow trzy, w sznur prętow dziesięć, w pręt lokci litewskich puł osma. Na kantora teyże cerkwi daie się puł placa dwornego między placami z iedney strony Symona Wilniowca, z drugiey strony Jozefa Bardzieyka, leżącego w rynku, ktorego z teyże fundacyi pomieniony prezbiter Kroszynski ma chować y sukcessorowie iego będą konserwować. Parafia do teyże cerkwi naznaczy się tak: włosć Kroszynska, iako Staiecka y Kołdyczewska, wszyscy poddani I. O. xcia imsci wiary ruskiey uniatskiey będący, nemine excepto, in super temuż prez-

biterowi Kroszynskiemu y sukcessorom iego na wosk, wino y insze potrzeby cerkiewne dwor Kroszynski złotych trzydziescie quotannis będzie wydawał. Względem ktorey to fundacyi y dobrodzieystw I. O. Xcia imsci pana y dobrodzieia mego na te cerkiew Kroszynską założenia swiętego Jerzego nadanych obligacyi w tym funduszu nie naznacza się, ale iako xiąże imsć osobliwie naznaczy, wiele mszy swiętych y na iakie intencye w miesiąc czyli w tydzien odprawić będzie należało, te teraznieyszy prezbiter Kroszynski Jakub Panfiłowicz y sukcessorowie iego wiecznemi czasy pełnić powinni będą. Ktore to postanowienie funduszu do dalszey woli y łaski I. O. xcia imsci pana dobrodzieia mego podpisuię. Pisan w Kroszynie, roku Panskiego tysiąc szesćset dwadziestego trzeciego, miesiąca Augusta iedynastego dnia. U tego dokumętu podpis ręki ekonoma przy wycisnioney na masie pieczęci, confirmacya jasnie oswieconego xcia Imsci Radziwiłła przy wycisnioney na czerwonym laku pieczęci, oraz zatwierdzenie I. O. xżney ieymsci z podpisem ręki przy wycisnioney na czarnym laku pieczęci w tym sposobie wyraża się: Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia Imsci mp. L. S. Confirmatur. Ioannes dux Radziwił, kanclerz W. W. X. Litt. L. S. Stwierdzam ten fundusz cerkwi Kroszynskiey nadany y mieć chcę tak po ichm pp. dzierżawcach, iako też y moich administratorach, aby w chwale Bożey należycie naymnieyszey niemiała dyminuacyey, przy kotorym pomienionego oyca Jakuba Panfiłowicza nienaruszenie zachowuię, dla większey wagi ręko się moią podpisuię. Datt w Secyminie, dnia dwadziestego szostego Februaryi tysiąc siedmsetnego. Ma za tym pomieniony prezbiter dwie mszy odprawować w tydzień, iedną na dusze s. p. xcia Imsci, a drugą na moią intencyą. Anna xiężna Radziwiłłowa, kanclerzyna W. W. X. Litt. L. S. Ktory dokument za podaniem przez wyż wyraźoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Nowogrodzkiego przyięty wpisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1782 годъ, № 12819 л. 659.

№ 157—1623 г. Декабря 15 дня.

Уступочная запись на участокъ земли въ русской части г. Дрогичина, за рѣкою Бугомъ въ пользу священника Забужной церкви о. Іеронима Чудовскаго.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio,.

Poponi Czudowskij Zabuscensi demissio.

Coram judicio civill advocatiali actisque praesentibus Drohicensibus personaliter comparens providus Lucas Supran, ex olim honesta Anna Supranowa procreatus, in civitatis parte rutenica Drohicensi certam possessionem habens, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia honorabili Hieronimo Czudowskj, prezbitero ritus graeci ecclesiae Spaski Zabuscensi, tenutam suam certam, scilicet hortum dictum Hutowski, in fundis civilibus Drohicensibus situm, originaliter per famatum Tomam Bdziąk civem Drohicensem famato olim Iwano Supran et praenominatae matri recognoscentis invicem coniugibus in summa novem sexagenarum grossorum polonicalium modo obligatorio inscriptum, ipsum recognoscentem post praefatam matrem suam Annam Supranowa iure naturalis successionis spectantem et concernentem, tum et summam quinque florenorum polonicalium debiti certi, per praefatam matrem suam olim famato Jacobo aurifabro ex eodem horto persolutam, cum pleno iure suo eiusdem inscriptionis originalis

obligatione, cum pacifica intromissione, tuitione, ligamentisque, vadio et perlucro ratione quinque florenorum ex instantia eiusdem aurifabri obtento, demisit, cessit omneque ius suum transfundit, intromissionem iam ex nunc admittit, inscribit se cum suis successoribus de aliis bonis suis eundem iurisquaesitorem tueri, defendere, evincere, intercedere, quoties opus fuerit, sub vadio simili et peremptorio coram officio consulari vel advocatiali Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus, exceptionibus laborando. Et hicidem famati viri Petrus Oszipowic et Joannes Muzilo scabini iurati una cum praecone Matia Stanikowic coram iudicio publice recognoverunt, quia praefatum honorabilem Hieronimum Czudowski poponem Zabuscensem in hortum Hutowski in civitate Drohicensi, post fluvium Bug partis rutenicae situm eidem per Lucam Supram in summa novem sexagenarum et quinque florenorum polonicalium in praefato horto in perputuum . . . . . *) et tradito cum praefata summa demisso intromisserunt, nemine inpugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1624—1635 г. № 10533, л. 51, 63.

№ 158—1623 г. Декабря 15 дня.

Дарственная запись Андрея и Ивана Серовковъ на участокъ земли въ Забужной части г. Дрогичина въ пользу Дрогичинской Богородицкой церкви.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio....

Ecclesiae Rutenicae per Serowki donatio.

Coram judicio bannito civili advocatiali actaque praesentia Drohicensia personaliter comparentes famati Andreas et Iwan Serowkowie, filii olim famati Steglio Serovka, cives Drohicenses Zabuscenses, sani mentibus et corporibus existentes, palam, publice libereque recognoverunt, quia ipsi ecclessiae Beatae Mariae Virginis ritus graeci aream suam totam et integram paternam, dictam Czinisaskie, cum horto, se post parentes suos jure naturalis successionis spectantem et concernentem, inter metas famatorum Christopheri Blaskowic ex una et Lichanski ac ejusdem ecclesiae fundis ex altera partibus iacentem, prout eadem area cum horto ex antiquo extenditur et protenditur, in platea Rutenica sitam, in fundis civilibus Drohicensibus existentem, cum omni iure suo, prout soli tenuerunt et possidebant, nihil ibidem in praefata area et horto sibi reservando et excipiendo dederunt, donaverunt et irrevocabili dono resignaverunt perpetue et in aevum. Cui iam ex nunc dant in praefatam aream et hortum realem, cum pacifica possessione, intromissionem per scabinos iuratos, per iudicium additos acceptandam. Et hicidem famati Petrus Oszipowicz et Joannes Muzylo scabini iurati una cum praecone provido Matia Stadnikowicz publice recognoverunt, quia in praefatam aream et hortum, modo praemisso per Serowki ecclesiae Rutenicae donatam et inscriptam, iuxta inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente, de quo suam relationem ad acta praesentia retulerunt.

Nobilis Albertus Kamienskj personaliter veniens nomine nobilis Petri Zeromski protestatus est contra eandem inscriptionem donatoriam de nullitate eiusdem inscriptionis, nolens eadem bona vigore iurium suorum in possessionem tradere, de quo iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 51—2.

---

*) Неразборчиво.

№ 159—1624 г. Ноября 16 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина русской части г. Дрогичина Николая Козака съ супругою, по которому они даютъ Дрогочинской Забужной Спасской церкви три огорода, 60 штукъ деревьевъ на постройку богадѣльни при сей церкви и двѣ гривны серебромъ на кадильницу.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta in crastino festi S. Philipi et Jacobi Apostolorum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, in praesentia nobilium ac famatorum Petri Morze viceadvocati, Matei Moracewski notarii, Alberti Kanigowski, Joannis Pienkovic, Andreae Zolkowski, Joannis Buialski, Stanislai Grzegorzowic scabinorum juratorum civitatis Drohicensis, primo cessanti peste, ac aliorum hominum fidedignorum ad actum congregatorum.

Testamentum Kozakow. Ex copia

Ad judicium praesens civile advocatiale Drohicense personaliter veniens famatus Joannes Czudowski, civis Drohicensis Zabuscensis, eidem judicio obtulit et reproduxit testamentum infrascriptum per olim famatum Nicolaum Kozak, civem Drohicensem Zabuscensem, coram certis personis recognitum manuque certarum personarum infrascriptarum subscriptum, petens a se per officium praesens suscipi et actis inscribi admitti. Cuius affectationi judicium praesens annuendo, hocidem testamentum offerentem suscepit et actis praesentibus inscribere permisit de tenore tali.

Dzialo szie w Drogiczynie na Ruskiey stronie; mieszkaiączi w budach czaszu powietrza roku Panskiego thisziącz sesczsetnym dwudziestym czwartem, mieszioącza podlug staro-o kalendarza dnia 16 Nowembra, przi bitnosci wieliu sąsziad ludzy wiary godnich starci radi te-o miasta, mianowiczie przi panu Jakubie Odoiewiczu, Janie Czudowskiem popowiczu Drogickiem Ruskiey stroni, Marka Kowala, Siemiona Kopczia, Demiana Sokolika y Onaczka Panaszika.

Ja Mikolay Kozak, miesczanin Drogiczki Ruskiey stroni Zabużney z utcziwą z żoną swą Nastazyą Koloszanka, widząc na sziebie gniew Boży y bendąc niesposzobne-o zdrowia, oznaymuie terazneyszem zeznaniem moiem spolecznie z malżąką swą, tedy daiem y daruiem wiecznemi czaszy na cerkiew S. Spasza ogrodi niktore: ieden ogrod naprzeciwko Buslawki wedle Zydzika Auskowski Waskowski: drugi ogrod Auskowski Waskowski o miedzie Serowczinskiei wedlie ulicki; trzeczy ogrod daiem daruiem na Paskudach Wielkich. Na spytal do teiże cerkwy S. Spasa drzewa sesczdziesziąt, żeby szpital zbudowano przi teiże cerkwy. Srzebra dwie grzywnie na kadzilnice, o czo prosze y dla Boga prosze, żeby to oddane było na cerkiew. Także przyacielom swym po żenie swey ruchome rzeczy: Hapcze Wloszance suknie falendiszowe brunatną, a drugi giermak czarni falendiszowy y czapka axamitna, lietnik brunatny muchoiarowy; dziewczynie Jackowey siestrzance krowe starą; Hapce Woloszance poduszek siedm, osma pierzyna; teiże Hapce skrzinia chust białych; także siestrzenicy Polasce Wolosance kożuch krolikowy, suknia zielona siestuchowa, krowa mloda, poduszek siedm, osma pierzyna y skrzynia chust bialich, lietnik brunatni muchaiarowy dziewczinie Jackowey. Siemienowi Kupcowi ogrod czo wedlie niego pod debcem wedle drogi Warsawskiey, dwie beteze żyta, krow dwie, także y gruntowne wsitkie polia odkazuie na przyacielie swoie. Naprzod Olechowy Pizdzielikowy pulwlocek zasziany, od iego oicza wlasznego nabity y kąt zasziany, wolu czarne-o, jalowice czarną, Hryczkowy Roskowy, Iwanowi Kozaczikowy Jendrzeiowy Kosiczkowy dwie wlocze polia zasziane, dom z ogrodem, psczoly, ogorkow nasiennik czo

bendzie, żyto y grike, a za te ogorki y za żytho aby pamieć odprawowaly y do cerkwy S. Spasza w szobotnik żeby wpisano. Demianowi Sokalikowy jaloske, aby domu przygladal i żita beczek cztery, czom poziczil żeby mu oddano. Prosze was, moi mili przyiacielie, żebyszczie sie nie poziwaly y Demiana nie poziwaly y do przisiag sie nie prziwodzily y powtore prosze. A iesliby mie Pan Bog Wszechmogaczy raczil do pierwsze-o zdrowia przywiesć, tedy mi ten wolno testament skaszować, a iesli bym s te-o swiata szedl, tedy prosze panie urzendzie, żeby moia ostatnia wolia do ksiong przyieta y acticowana była. Onaczko Panaszik. Jakub Odoiewic. Jan Czudowski. Et hic idem famati Jacobus Odoiewic et Onacko Panaszik, Joannes Czudowski coram officio personaliter comparentes publice recognoverunt, quia tunc temporis aderant circa praefatum testamentum scriptum et de verbo ad verbum in praefato testamento conscriptum suis praesentibus recognitionibus attestati sunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 242, 256 об.

№ 160—1625 г. Апрѣля 20 дня.

Фундушъ Пережырской церкви Святителя Николая, Минскаго воеводства.

Aktykowanie funduszu cerkwie Peredzyrskiey.

Лета от нарожења Сына Божого тысеча шестсот шестдесят осмого, мца Октебра двадцатого дня.

На враде кгродскомъ в замку гдрском Минскомъ, передо мною Мартином Казимеромъ Володковичом, городничим и подстаростим Минским, постановившысе очевисто его милост отец Іероним Верига, священик Пережырский, покладал ку активованю до книг лист фундуш на церковъ Пережирскую служачый, который так се в собе мает:

Eustachi Wołowicz, z łaski Bożey biskup Wilenski, wiadomo czyniemy tym liśtem naszym, iż swieszczennik nasz z sioła Peredzyła, na imie Piotr Weryha Wasilewicz, ktoremusmy podali cerkiew włosci naszey Lesnickiey, w woiewodztwie Minskim leżącą, w siele Peredzyrzie, cerkiew swiętego Mikołaia ze wszytkiemi przynależnosciami, to iest do tey cerkwi dwie włoce y zascianek w Dalekiey niwie do teyże cerkwi przynależący, tak też y sianożęć przy rzece Swisłoczu u Wiaza nazwaną morgow trzy, także łąka od rzeki aż do drogi druga sianożęć nazwana pod Takarnią morgow dwa, z łaski naszey pozwalamy y daiemy dla rozmnożenia chwały Bożey y pilnieyszym będąc iemu kanun warzyc miodowy na Boże Narodzenie dziesięć kamieni, drugi raz na swięty Mikołay na wiesnie także dziesięć kamieni, a iesliby sam nie miał warzyć miodu, wolno mu komu kolwiek zaarędować, ani starosta nasz, ani arędarze naszy żadney przeszkody czynić nie maią y na młynach naszych Lesznickich y Ozierzyskim wolnego mliwa bez żadnego wząłku y datku co naprędzey otprawuiąc. Tam tez swego gruntu wysz pomienionego ony swieszczenik żadney rzeczy pospolitey nie powinien dawać, tak też y sierebszczyzny rzeczy pospolitey z ynszymi poddanymi naszymi nie powinien dać. Na co daiemy temu swieszczennikowi ten list nasz ręką podpisawszy y pieczęć przycisnąć kazalismy. Dat w Wilnie dnia dwudziestego Kwietnia, roku tysiąc szescseth dwudziestego piątego. У того листу фундацыиного печать притиснена, а подпис руки тыми словы: Eustachi Wołowicz Biskup Wilenski. На том же листе аппробаца оного написана тыми словы: Roku tysiąc szescseth szesdziesiąt siodmego, miesiąca Julii dnia szostego, pozwoliłem Germole Weryzie swieszczenikowi Perezyrskiemu włokę pustą gruntu Makieiowską, do ktorey żaden dziedzic nie zostaie; we

wsi Peredzyru ze wszytkiemi do niey przynależnosciami do żywota iego, s ktorey włoki względem rozrobienia oney na lat trzy nie ma czynszu ani żadnych inszych podatkow pełnić, a po wysciu tych trzech lat ma czynsz oddawać do folwarku Lesnickiego po złotych trzy A. Kotowicz scholasztyk Wilenski. Други припиcокъ тыми словы: Anno tysiąc szesceseth osmego, die Octobris pierwszy. Pokładany był ten list, ktory we wszytkich puktach wcałosci zachowałem do dalszey woli Jego msci xiędza biskupa Wilenskiego teraznieyszego mego msciwego pana. Marcin Kazimierz Kownacki pleban Zagorski rewizor. Которы же тотъ листъ фундацины за нокъладанемъ его до актъту и прозбою особы веръху поменопе ест до книгъ Гроцкигъ Минскигъ актыкован и записанъ.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1665—1667 г. № 11786 л. 888—889.

№ 161—1625 г. Августа 14 дня.

Духовное завѣщаніе Марины Дмитріевны Кононовичъ въ пользу Виленскаго Св. Духова монастыря.

Лета отъ нароженя Сына Божого тисеча шестсот двадцать пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгродскомъ в замку Виленском, передо мною Миколаем Млечкомъ, хоружымъ Оршанским, подвоеводим Виленским, оповедал отецъ Дмитры Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестамент остатнее воли мещанки Виленское Ларыоновое Кононовичовое, пни Марыны Дмитровны, под час морового поветъра року теперешнего тисеча шестъсотъ двадцатъ пятого, которым дей тестаментом помененая Ларыоновая пни Марына Дмитровна урадовне легковала дом свои, тут в месте Виленском и з речами стоячыми и лежачыми на церковъ Свегого Дха монастыра Виленского; затым отец Дмитрый, показавшы тот тестаментъ помененое Марыны. абы оный до книг кгродских Виленских актыкованый, принятый и вписаный былъ, который вписуючы до книг слово от слова так се в собе маетъ.

Року тисеча шестсот двадцат пятого, мца Августа чотырнадцатого дня. Мы, слуги урадовые их мсти панов бурмистров Стефан Миколаевич и Хотей Курыловичъ былисмо прыданы на жодане отца Дмитра до пни Кононовичовое пни Марыны Дмитровны, то перед нами слугами остатнюю волю свою чынила и прызнава и лекгуе и отказуе домъ мой лежачый на заулку, што бокомъ пры церкви Светого Дха стоячыми речами яко и лежачыми, дом за брамою Острою межы границами с одное стороны Маса Клячы, а з другое стороны Ендрея Слиского резника, и тот дом лекгуе и отказуе со всимъ спратом и с котлом, ено маемъ з монастыра трыста золотых отдавшы, дом отрымат вечными часы. Обликгъ, который естъ у пана Хомы Матфеевича на копъ тысечу на пна старосту Лицкого Сапегу, а мают ойцове Светого Дха руского отыскиват. Душу мою полецаю Пну Богу, а тело мое мет быт поховано пры церкви Светого Дха. У того тестаменту подпис руки писмомъ полским в тые слова: Stefan Mikołaewicz ręką własną, а другий подпис руки руским писмом в тые слова: Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книг кгродских Виленских записано. Преписано.

(На оборотѣ). Року ҂ах҃ке (1625) мца Декабра дванадцатого дня тот тестаментъ черезъ отца Дмитрыя есть до книг до актыкованя покладан. А под тою датою подпис руки подстаростегего Виленского пна Петра Хоминского тыми словы на

самом тестаменте так есть написано: Piotr Chominsky Podstaroscy ręką.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 1674. л. 294.

№ 162—1625 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина и купца г. Вильны Григорія Захаровича, которымъ онъ во время моровего повѣтрія отписываетъ въ пользу Виленской братской церкви Сошествія Св. Духа разное недвижимое и движимое имущество.

Лета от нароженя Сна Бжого тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгродском Виленском, передо мною Миколаем Млечком, хоружым Оршанским, подвоеводим Виленским, оповедал отец Дмитры Шарыпа, наместник церкви Стетого Дха манастыра Виленского и покладалъ ку актыкованю тестамент остатнее воли под час морового поветра року теперешнего тисеча шестьсот двадцать пятого, которым дей тестаментом помененый Грыгорей Захаревич урадовне лекговал дом свой (и маетность) свою тут в месте Виленском на церков (Стго) Духа монастыра Виленского; затым отец Дмитры, (пок)азавшы тот тестамент помененого (Грыгоря) Захаревича, абы оный до книг кгродских Виленских (а)ктыкованый, прынятый (и вписа)ный былъ, который вписуючы до книгъ слово до слова так се в собе мает.

Року ҂а҃х҃к҃е (1625), мца Августа ӣ҃ї (18) дня.

На жодане пана Грыгоря Захаревича, мещанина и купца места Виленского, отъ ихъ милости панов бурмистров и радец о слугъ урадовых меских прысяглых Стефана Миколаевича и Хотея Курыловича, што отписуеть до церкви Сошествия Пресветаго и Жывотворящаго Духа, где мает тело мое погребено быть, где жона моя и детки пoхованы суть. Напрод дом мой власный не заведеный никому, лежачый межы домами отъ правое стороны Яна Сикоры, а з другое стороны Харытона Возочника. Напрод белки выскочки шестсотъ и чотыры десятки за коп сем, футра бруншковые два за коп пят, кроликовых переделов шест по коп осми, полфутра белинного по коп тры и грошей осмъ, котового полфутра за коп шесть, превозковых футер два за коп шеснадцать, бабиковое футро за коп две, заечых футер два за коп полторы и грошей шесть, чвертъ футра котового за копу одну кгрошей двадцать, котов пять по грошей сорок осмъ. котовое брушковое за коп десеть, хребтовое котовое футро за коп осмъ, тахир козок за коп пять, футро белиное накшталтъ горностаевого за коп шест, футер кроликовых сем лозных хребтовых по осми золотых, полфутра кроликового за коп две, белки подолское футер осмъ по коп осмъ—чынит коп шестдесятъ чотыры, полотна штуки две т(онк)ого, цвилиху штука одна за коп дватцат, ручников штучка (одна) за золотых пять, соболей тры пары за коп трыдцать, окгонковъ до трох шапок за коп десеть, норок тры, окгонков кунних семнадцат за коп чотыры, горностаев сорок, передка одна за коп десеть, куницъ се(м) за коп сем, чамара мухаеру турецкого, белками хребтовыми подшыта, катанка полаксамитная, ментликъ мухаеру турецкого вышневый, кшталтъ аксамитный один, девчыны дочки летников чотыры мухаеровых, кгермаки два фалендышовых чорных, летник зеленый, кшталтъ чорный, котелъ пивный, Грыгоря шапочника аксамитного пан Грыгорей даровалъ долгом, цыны и медзи дробязку чотырнадцать поголовя. У Ковне у немца у пна бумистра Ковенского Плота одинадцаъ фас сливъ, смушковъ у кипце сто, ирхи робленое

полста за коп двадцать, кры бочулка, жупан фалендышовый з кгузиками сребрными двадцать чотыры, поес самого за коп дванадцат, кон тисавый один, возы два кованых, семени мойранового фунтовъ сем за копъ двадцать осмъ, левендового и розмайранового насеня за коп дванадцать, футер фарбованых лазуровых пять (за тр)ы, копы, завыйков сорок шест. В*) . . . у Грыгоря Мороза чотыры завыйки котовые, футро . . . . . горностаевых, футер две по семнадцат коп, белинна брушковые коп шест. У пна Прокопа . . . . . . ича, што до предажы узял волки по две копе, смушковых футер пят по две копѣ, индера(ки) два по тры копе, малых два по копѣ, футер чорных смушковых осмъ по пети золотых, полфутра смушкового, лисов десет по золотых тры, котовъ заморскихъ девєтнадцать, манка вырова коп тры, брушковаго полфутра пят золотых, тры чверти брушкового футра за чотыры золотых, футро белинное за пят золотых, штука цвилиху за коп дванадцать, ножковых редовъ полшеста, козокъ тахировъ два по коп пят, кроликов двадцатъ чотыры по осми грошей, колнер горловый, лисих два горла, горностаев тры сороки и шест, а сорок по коп десети, поес сребрный на ременю позлотистый один, ложок сребрных дванадцат, кгузиковъ двадцат тры сребрных, цыны кгарнец и полкгарцовка одна, мисцыновых чотыры, скрынка Давыдова, од тое скрынки прыйдетсе чотыры золотых. Павлу брату и Ивану моим сто коп одказую, Федору Могилевцу коп сорокъ я самъ винен зостае.

У того тестаменту подпис руки писмом руским тыми словы. Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книг кгродских Виленских записано, з которых и сес выпис под печатю урядовою и с подписом руки писарское гдну отцу Дмитрыю Шарыпе ест выданъ.

Року ҂ахкє (1625), мца Декабра дванадцатого дня. Тотъ тестамент, через отца Дмитра до актыкованя ест покладан, а под тою датою подпис руки подстаростего Виленского пна Петра Хоминского тыми словы на самом тестаменте ест написано: Piotr Chominsky Podstarosci ręką. Вынисъ выдан. Видимус выдан. Преписано.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 28.

---

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ выкрошились.

№ 163—1625 г. Августа ... дня.

Духовное завѣщаніе Виленскаго мѣщанина Андрея Ильича Субачича, которымъ онъ отписываетъ во время морового повѣтрія на церковь Сошествія св. Духа свою часть каменицы по Конской улицѣ въ г. Вильнѣ и другое имущество.

Лета от нароженя Сна Божого тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. мсти кгродском в замку Виленском, передо мною Миколаем Млечком, хоружымъ Оршанским, подвоеводимъ Виленским, опоседал отец Дмитрий Шарыпа, наместник церкви Светого Дха манастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестаменть остатнее воли пна Андрея Илича Собачыча под час морового поветра року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которым дей то тестаментом помененый пан Андрей Иличъ урядовне лекговал част свою у каменицы так теж и част маетности своее, которая на него прыналежыт по небощыку отцу его пну Или Собачычу, мещанину Виленском, на церков Светого Дха монастыра Виленского, за тым отец Дмитрый показавшы тот тестамент пна Андрея Илича, абы оный до книг кгрод. Виленских акты-

кованый, прынятый и вписаный былъ, который вписуючы до книг слово од слова так се въ собе маетъ.

Року ҂ахкє (1625), мца Августа ...*) дня.

На жондане учтивого млоденца пна Андрея Илича Субачича от их мсти пнов бурмистров и радецъ слуг урадовых меских прысяглых Стефана Миколаевича а Хотея Курыловича, што отписую до церкви Сошествия Пресвятаго Дха, где мает тело мое погребено быти, часть мою у каменицы, которая ест на Конской улицы, з одное стороны пна Богдана Закревскаго, райцы места Виленского, а з другое стороны Киприяна шапочника, также теж част маентности мне належачой по небожчику пну отцу моем Или Сабачичу, што у опекунов ест, з части мне належачой, ведлуг порахунку слушного, а с тое части моей мне належачой, где тело мое погребено быт мает, отцове коштом своим з монастыра братского Виленского церкви Сошествия Пресвятаго Дха як погребат, так и коштъ свой ведлуг слушности мает быт. Хотей Курыловичъ рукою власною. У того тестаменту подпис руки писмом руским тыми словы: Хотей Курылович рукою власною. Што ест до книг кгродских Виленскихъ записано, с которых и сес выпис под печатю урадовою и с подписомъ руки писарское гдну отцу Дмитрию Шарыпе ест выдан. (На оборотѣ) Року ҂ахкє (1625), мца Декабра дванадцатого дня. Тот тестамент через отца Дмитра ест до актыкованя покладан, а под тоею датою подпис руки подстаростего Виленского пана Петра Хоминского тыми словы: Piotr Chominski podstarosci ręką.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 292.

---

*) Число выкрошилось.

№ 164—1628 г. Августа ··· дня.

Духовное завѣщаніе Виленской мѣщанки Евдокіи Константиновны, которымъ отписываетъ во время морового повѣтрія въ пользу церкви Сошествія Св. Духа деньги и часть каменицы и разное движимое имущество.

Лета от нароженя Сна Божего тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра двападцатого дня.

На враде его кор. мсти кгродскомъ, в замку Виленском, передо мною Миколаемъ Млечком, хоружымъ Оршанскимъ, подвоеводимъ Виленским, оповедал отец Дмитры Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли небожчыцы пни Евдоки Костантиновны под час морового поветра року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которым дей то тестаментомъ помененая Евдокия Костантовна урадовне лекговала част дому своего и част маетности свое тут в месте Виленском на церков Светого Дха монастыра Виленского; затымъ отецъ Дмитры, показавшы тотъ тестаментъ помененое Евдоки Констентиновны, абы оный до книг кгродских Виленских актыкованый, прынятый и вписаный был, который вписуючы до книг слово от слова так се в собе маеть.

Року ҂ахкз, мца Августа (? *) дня.

На жодане и росказанемъ от их мстей пановъ бурмистров слугу прысяглого Хотея Курыловича прыданый пни Евдоки Костентиновны небощыка пна Ивана Романовича Зайца, мещанина Виленского, напрод коп пятсот грошей, которых узял брат мой Хрол Константинович, которых и до того часу не отдал, также и товару розмаитого што найлепшого с крамы побрал на коп сто, то те-

---

*) Число выкрошилось.

пер за ведомостю моею коробка смушков сырых белых ест у монастыры, товару што у краме и скрыня у краме, также и в манастыре есть скрыня, отдавшы за спасения небощыка малжонка моего, за погребъ до церкви коп трыдцат, долгу што до манастыра, што позычыла готовых копъ шест я сама, на погребъ девки узяламъ также и вынесшы на погребъ мене самой коп десет литовских, а тая коп десет на выдатки погребу моего през отца Дмитрыя Шарыпу дано грошы з манастыра, кгды прийде до розделу, впрод мает бытъ отдано до манастыра долгъ яко и по мужу моем Ивану Романовичу леккгацыя до церкви Светого Духа. А тая мастност выш мененая мает быт поделена на тры части з детми нашыми, впрод оддавшы церкви част мою, где мое тело при родичах и мужу моемъ похована буду, также и част у каменицы по брате моем мне прыходячая—то до церкви, абы за них Бга прошоно, где пан Богдан Борысович жыветь. Хотей Курылович власною рукою.

У того тестаменту подпис руки писмом руским тыми словы: Хотей Курылович власною рукою. Што до книг кгродских Виленских записано, с которых и сес выпис под печатю урадовою и с подписом руки писарское гдну отцу Дмитрыю Шарыпе ест выдан. Преписано. (На оборотѣ) Року ҂ахке (1625) мца Декабра дванадцатого дня. Тот тестамент отец Дмитрый до актыкованя покладал, а под тою датою подпис руки подстаростего Виленского пана Петра Хоминского тыми словы: Piotr Chominski podstarosci ręką.

Изъ связи документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л 293.

№ 165—1625 г. Октября 15 дня.

Документъ на пріобрѣтеніе Виленскимъ св.-Духовымъ монастыремъ плаца Ягнешки Адамовны,

Лета от нароженя Сна Бжого тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгродском в замку Виленскомъ передо мною Миколаем Млечком хоружымъ Оршанским подвоеводим Виленским оповедал отец Дмитрый Шарыпа справца кгрунтов его млсти пна Яна Окгинского старосты Кормяловского, а наместник церкви светого Дха манастыра Виленского и покладал ку актыкованю лист продажы пляцу на име Ягнешы Адамовны под час морового поветрыя року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которымъ дей то листом помененая Ягнеша Адамовна урадовне предала пляц свой никому незаведеный его млсти пну Яну Окгинскому затым отец Дмитрый показавшы тот лист Ягнешы Адамовны абы оный до книг кгродских Виленских актыкованый прынятый и вписаный был, который вписуючы до книг слово од слова так се в собе маегь.

Року тисеча шестсотъ двадцат пятого, мсца Октебря петнадцатого дня. На жодане гсдна отца Дмитрыя Шарыпы, на тот час будучого справцы кгрунтов от его млсти пна Яна Окгинского, старосты Кормяловского, што купил на потребу его млсти пляцу и Яновое Мулярки на име Ягнешы Адамовны за коп осмнадцат литовских, а пляцу у должъ сажон чотырнадцат, а поперок сажон петнадцат с одное стороны его млсти пна Яна Окгинского, а з другое стороны Матыса Козореза тесли, также подле купил у Матыса Козореза тесли сажон осмъ удолжъ, а поперок сажон трынадцат, купленый за коп семнадцат у границах с одное стороны удовы Му-

лярки Яновое Ягнешки Адамовны, а з другое стороны Лукаша Лысого возочника през урад меский их млсть панов радец пна Балцера Григоревича райцы рымъского, а з другое стороны руское лавицы пна Грыгоря Федоровича, а пна писара Балтромея Петровича при слугах урадовых Офанаса Филиповича, а Марка Мостах, што дано до книг местских радецких ест записано. У того листу продажного подпис руки писмомъ рускимъ тыми словы: Офанас Филиповича слуга их млстей пановъ бурмистров и радец Виленских рука власная, што до книг кгродских Виленских записано.

Року ҂ахке (1625) мсца Декабра дванадцатого дня тот лист на два пляцы через его млсть отца Дмитра до актыкованя есть поданый; под тою датою подпис руки пна Петра Хоминского подстаростего Виленского тыми словы: Piotr Chominsky podstarosci ręką.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 290.

№ 166—1625 г. Декабря 12 дня.

Духовное завѣщаніе Лукаша Амельяновича въ пользу Виленскаго Св.-Духова монастыря.

Лета от нароженя Сна Бжого ҂ахке (1625), мсца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгродском в замку Виленском, передо мною Миколаем Млечком хоружым Оршанским, подвоеводим Виленским оповедал отец Дмитрый Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли мещанина Виленского пна Лукаша Амеляновича под час морового поветра року теперешнего ҂ахке (1625), которымъ дей тестаментом помененый Лукаш Амелянович урадовне лекговал дом свой тут в месте Виленском и товары свое на церков Светого Дха монастыра Виленского, затымъ отец Дмитрий, показавшы тот тестаменть помененого Лукаша, абы оный до книг кгродских Виленъских актыкованый, прыняты и вписаный был, который вписуючы до книг слово отъ слова такъ се в собе маетъ.

На жондане учтивого пна Лукаша Амеляновича, мещанина места Виленс. . . . . будучы на теле хорым а на умысле здоровым просил от их мостей пнов . . . . . и радец о слугу присяглого прыданый был Хотей Курылович на прод. . . . . . ны за плитницами у тыл Ивана Редкового огорода до манастыра . . . . . церкви Сошествия Пресветого Духа отписую, на которого винен п. . . . . ролковичу коп двацат чотыры, а рок от Рожества Христова в року . . . . двацат пятом до року двацат шостогож тогожъ ста пришлого . . . . . отцове з манастыра братского Виленского церкви Сошествия Пресветаго Д. . . . . менованый у склепе у малой Кгелде за коп девет за ключом моим шт. . . . урадом отцу Дмитрию законнику тогож манастыра, боярыну в. . . . . Зодишок Иля пна Комаров Марына Ахремовна што детем Прокопо. . . . . писала напрод: пара летников, един мухаеру турецкого совсим, а другий простого мухаеру, пара полчомарок, шапка една бобровая, горностаевая другая, третий капелюш, кгермак чорный люндышовый один, белых хуст колко кошулек и завиток, а долгу Гаврыловой Курылчыной винно коп пят то ест шолку и кгузиков, то маем отдат з манастыра сестре урожоной Елене, што ест у Жомойты дат ей коп пят и до того малыи хлопец сестранок мой при манастыру Стефан, а мене коштом своим живити мают и погрести отцове з монастыра ведлуг повинности хрестиянской поховати мают. Хотей Курыло . . . рукою власною. У того тестаменту подпис руки писмомъ

рускимъ тыми словы: Хотей Курыловичъ рукою власною. Што ест до книг кгродских Виленских записано, с которых и сес выпис под печатю урадовою и с подписом руки писарское гсдну отцу Дмитрыю Шарыпе ест выдан.

Року ҂аҳке (1625), мсца Декабра дванадцатого дня тот тестамент через отца Дмитрия ест до книг до актикованя покладан, а под тою датою подпис руки подстаросцего Виленского пна Петра Холмского тыми словы: Piotr Chominski podstarosci ręko на самом тестаменце так ест написано.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 291.

№ 187—1626 г. Февраля 27 дня.

Продажная запись на недвижимое имущество въ г. Дрогичинѣ Пашка и Прокопія Сесиловичей Лясковичей священнику при церкви въ Русскихъ Савичахъ отцу Николаю Васильевичу Межирѣцкому.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo sexto.

Poponi de Sawice venditio.

Coram officio advocatiali civili Drohiciensi personaliter comparentes laboriosi Pasko et Prokopius Sesilowicze de Laskowicze, subditi Magnifici domini Wesolowski, marsalci Magni Ducatus Lithvaniae, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia honorabili Nicolao, filio olim Waszilij de Medzirzecze, poponi de Sawicze Ruskie et consorti ipsius honestae Annae Koprianowna, coniugibus legitimis eorumque successoribus bonorum suorum videlicet aream cum domo dicto Thimosowskie, ipsos recognoscentes post olim honestum Thimosium, fabrem, civem Drohicensem, fratrem suum germanum steriliter decessum iure naturali spectantes et concernentes, inter metas Boris sutoris ex una et Czarnaczkiego ex altera parte sitos, in platea Rutenica existentes, prout se habitur et protenditur, in fundis civilibus Drohiciensibus subiacentes, cum omnibus eorundem bonorum utilitatibus commodiisque universis ex eisdem quovis modo provenientibus ac cum omni iure suo, dominio tituloque haereditario, prout soli tenuerant, habuerant, possidebant, nil pro se ibidem et suis successoribus reservando et excipiendo, pro summa viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium, perpetuo et in aevum vendiderunt, inscripserunt tenere, habere et possidere perpetuis temporibus, cui iam iidem ex nunc recognoscentes eidem emptori suo intromissionem realem cum pacifica possessione per officium competens acceptumque admittendo inscribendoque se iidem recognoscentes de bonis suis omnibus eundem emptorem et eius successores occasione praemissorum omnium ab omnibus impedimentis iuridicis ac extraiuridicis personarum quarumvis, nec non ab omnibus iniuriis, damnis cuius vis status existentium per omnes praescriptiones iuris Magdeburgensis tueri, defendere, evincere eliberare, intercedere, sub vadio simili aliorum viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium succubito et peremto, coram officio consulari vel advocatiali civili Drohiciensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, prosequutionibus, evasionibus, arestis, praescriptionibus fataliis ac aliis omnibus iuris remediis praemissa evadendo. Et hic idem personaliter comparentes famati Albertus Kanigowskj ei Joannes Pienkowicz scabini iurati una cum praecone provido Leonardo civili Drohiciensi publice recognoverunt, quia condescendendo die actus hodierni in praefatam aream et domum dictos Timosowskie in fundis civilibus Drohicien-

sibus sitos, modo praemisso venditos actisque praesentibus inscriptos, vigore eiusdem inscriptionis intromisserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 431, 457 об.—458.

№ 168—1626 г. Декабря 11 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу мѣстной Никольской церкви отъ Ивана Яковлевича Продило.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Dhrohicin feria sexta ante festum sanctae Luciae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo sexto.

Ecclesiae Mikol. donatio.

Comparens personaliter coram officio praesenti advocatiali Drohicensi providus Jacobus filius olim Iwani Prodilo, quondam civis Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse hortum suum paternum haereditarium, inter metas Chorciki ex una, et viam ad Zaiecczniki tendentem, prout in se habetur, in fundis civilibus Drohicensibus situm et iacentem, ad ecclesiam Rutenicam Sancti Nicolai Episcopi sub arce piaque opera eiusdem ecclesiae perpetuis temporibus dat, donat et inscribit, ex nunc intromissionem cum parata possessione admittit. Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Zolkowski et Albertus Kanigowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Swieiczyk publice recognoverunt, quia ipsi die hodierna venerabilem prezbiterum ecclesiae Sancti Nicolai in hortum donatum ecclesiae praefatae intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 549, 559 об.

№ 169—1626 г. Декабря 17 дня.

Фундушъ богадѣльни при Бытенскомъ Базиліанскомъ монастырѣ, Слонимскаго повѣта.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt siodmego, miesiąca Septembra veteris dwodziestego drugiego, a novi stili Oktobra trzeciego dnia.

Circa acta ziemstwa Wilenskiego stanowszy osobiscie przewielebny im. xiądz Julian Piotrowicz, klasztoru Bytenskiego xx Bazylianow superior, zapis na fundusz szpitalowi Bytenskiego wydany niżey wpisuiący się do akt podał, którego wyrazy takowe:

Ja Mikołay Tryzna, kuchmistrz wielkiego xięstwa Litewskiego, podkomorzy powiatu Słonimskiego, a ia Maryna Monwidowna Dorohostayska, małżonka wprzod rzeczonego imść pana kuchmistrza wielkiego xięstwa Litewskiego, czyniemy wiadomo y zeznawamy sami na się tym naszym spolnym dobrowolnym wieczystym zapisem, iż cośmy w imieniu naszym Byteniu, w powiecie Słonimskim leżącym, przy cerkwi naszey Bytenskiey założenia Przemienienia Panskiego, niedaleko od monastyra teyże cerkwi naszey zbudowali szpital dla mieszkania ubogim ludziom ułomnym, aby oni w tym szpitalu mieszkaiąc w tey cerkwi Bożey usługę czynili, a za nas y potomki nasze iako za aktytory tey cerkwie pana Boga prosili, w którym tym szpitalu tak teraz za żywotow naszych iako y po żywocie naszym chcemy to mieć, aby ustawicznie tak męszczyzn iako y białych głow dziesięc osob mieszkało, którzy aby tam za czym mieli mieszkać dla wychowania im tym listem

funduszem naszym na ten szpital nadaiemy y funduiemy wiecznemi czasy, iż za żywotow naszych my sami, a po żywocie naszym potomkowie y sukcessorowie nasi, którzy po nas to imienie y dwor nasz Byten będą dzierżeć, z tego dworu naszego Bytenia do tego szpitala wiecznemi czasy mamy y powinni będą na wychowanie tym ubogim przez ręce oyca ihumena tegoż monastyra Bytenskiego dawać, a mianowicie w kożdy rok gotowego grosza sześć kop groszy liczby Litewskiey, żyta beczek sześć, ięczmienia beczek trzy, gryki beczek trzy, jarki beczkę iednę miary Słonimskiey, soli beczkę iednę, wieprza całego żywcem na karm zhożego y zboża na ukarmienie tego wieprza beczek dwie wianego, do tego ogrod im owoszczowy wiecznemi czasy zapisuiemy pod miasteczkiem naszym Bytenskim w pewnych granicach wymierzony y ograniczony, w którym ogrodzie wolno im będzie na potrzebę szpitalną wszelakie jarzyny ogrodne zasiewać y onych używać; do tego na opał tak zimie iako y lecie w kożdy rok mieszczanie y poddani nasi Bytenscy, kożdy z nich z domu swego do tegoż szpitala powinni będą dawać po wozu drew. Budowanie tego szpitala iesliby kiedy poprawki potrzebowało, tedy z tegoż dworu naszego Bytenskiego naprawować powinni będą, a iesliby za czasem pryszłym to budowanie zgniło albo strzeż Boże zgorzało, tedy na to mieysce takież budowanie y na tym mieyscu z tegoż dworu naszego Bytenia przez nas samych albo suksessorow naszych pobudowane bydz ma. Co wszystko iako się wyżey opisało za żywotow naszych my sami w kożdy rok powinni będziemy ziscić y oddawać, a iesliby po żywocie naszym potomkowie y sukcessorowie nasi, kto po żywocie naszym tę maiętność naszą Bytenską dzierżeć będzie, a według tego postanowienia y listu naszego w kotorym kolwiek roku lub wszystkiey tey ordynatiay ogółem, abo częsci z niey ktorey do tego szpitalu nie oddał y dawać niechciał, tedy kożdy takowy dzierżący po nas tey maiętnosci naszey Bytenskiey za przypozwaniem onego, a to od imsci oyca metropolita albo od oyca ihumena Bytenskiego do któregoż kolwiek sądu y prawa na rok zawity niestatutowy by nakrotszy ma y powinien będzie za to zapłacić zaręki dwiescie kop groszy litewskich, którey tey zaręki połowica ma należeć aktorowi tey sprawy, a druga połowica na ten szpital nasz Bytenski na wychowanie y odzieże tymże ubogim w tym szpitalu mieszkaiącym, a ociec ihumen Bytenski teraznieyszy y napotem będący ma tego doglądać, aby do tego szpitala nie przyimowano ludzi obcych, cudzych poddanych, ieno tuteyszych naszych Bytenskich y to ludzi chorych, ułomnych, którzyby sobie sami wyżywienia wyrobić y mieć nie mogli. Na co dla lepszey wiary ręcesmy swoie podpisali y pieczęci kazali poprzykładać; także za prożbą naszą ichmosć panowie przyiaciele niżey pomienieni ręce swoie podpisali. Pisan w Byteniu, roku tysiąc szescsetnego dwódziestego szostego, miesiąca Decembra siedmnastego dnia. U tego zapisu podpisy aktorow y pieczętarzow przy wycisnionych pięciu na masie czerwoney pieczęciach takowe: Mikołay Tryzna kuchmistrz W. X. Littgo, podkomorzy Słonimski własną ręką. Maryna Monwidowna Dorohostayska Tryznina Kuchmistrzowa W. X. Littgo ręką swą. Marcian Trynza, proboszcz, Gieran. Kanonik Wilenski S. R. M. S. Krzysztoff Jesman Synkowski ziemski Słonimski pisarz ręką swą. Połubinski Michał sędzia ziemski Słonimski ręką swą. Na marynesie tego dokumentu zapisu suscepta w ruskim ięzyku takowa: Roku tysiecza szescsot dwadcat semaho, miesiaca Maja semaho dnia, welmożny ieho miłost pan Mikołay Tryzna, kuchmistr welikoho kniaztwa Litowskoho y małżonka ieho miłosti ieymost pani Maryna Montwidowna Dorohostayskaja sey list swoy dobrowolny oczewisto spolne pryznat raczyli w roczki. Krzysztof Jundył podstarosta Słonimski. Waleryan Bruchanski sudia hrodski Słonimski. An-

drey Ofanasowicz woyski y pisar. Po podaniu do aktykacyi iest takowy zapis funduszowy do xiąg ziem. Wilen. spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Виленскаго земскаго суда за 1797 годъ, № 4240, л. № 900-901.

№ 170—1627 г. Апрѣля 28 дня

Фундушъ Порплищской церкви, Ошмянскаго уѣзда.

Akt extraktu funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego pięćdziesiątego dziewiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urzędzie I. k. msci grodzkim Minskim przede mną Kazimierzem Mikołaiem Swięcickim, podstaroscim sądowym w. Minskiego, od jasnie wielmożnego imsci pana Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego w. Minskiego starosty installowanym, comparendo personaliter w Bogu w. ociec Andrzey Fiedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał extrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszłych I. w. w. ichmsciow panow Franciszka z Zebrzydowa y Annę z Zienowiczow Zebrzydowskich, kasztelanow Lubelskich, Nowomieskich, Korszynskich, Szereszowskich etc. starostow małżonkow czynionego, ex archivo archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielebnego oyca Fiedorowicza, porocha Porpliskiego y następcow imsci służący y należący, ktorego extraktu tenor sequitur talis.

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szeroszowski, Anna Zofia z Bratoszyna Zienowiczowna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korzynska, Szeroszowska małżonkowie, oznaymuiemy tym naszym komu by o tym wiedziec należało w potomne czasy listem, iż co my maiąc w maiętnosci naszey Porpliszczach do głowney naszey drugiey maiętnosci nazwaney Głębokiego, w powiecie Oszmianskim leżącey, należące, cerkiew ruską, a nie maiąc tam obecnego swieszczennika dla odprawowania nabożenstwa, przez co wielkiey maiestatowi Boskiemu, a naybarziey ziemianom, boiarom y poddanym tamecznym niewygoda, zaczym my uprosiwszy u I. W. w Bogu przeoswieconego imsci oyca metropolity ruskiego, wielebnego oyca Hrehorego Krassowskiego, na ustawiczną rezydencyą y odprawowanie nabożenstwa, ktoremu tę pomienioną cerkiew ze wszytkiemi apparatami, przy tym mieszkania y na wychowanie gruntu gołego włok pułtory, a osobliwie włok trzy z podanemi czterma we wsi Porpliszczach mieszkaiącemi, to iest Stefana Wołosatego, Kondrata Litwina, Stefana Cilluta, Staska Hrehorowicza z żonami, z dziećmi y ze wszelką ich należnoscią w powinnosciach płaceniu czynszow y poborach iako nam czynili z tym wszytkim wyłączywszy tych włok pułpiący z pomienionemi poddanemi, w pewnych mieyscach y miedzach będących, z przydatkami do tych włok, z sianożęciami, wstępem do puszczy na opał drew y na budowanie, a odłączywszy od pomienioney maiętnosci Porpliszcz temu swieszczennikowi y sukcessorom iego na wieczne czasy do cerkwi Porpliskiey podawszy zapisuiemy. Do tego wnaszamy tu na grunty Porpliskie pod ziemianami boiarami y poddanemi tamecznemi w wierze swiętey katholickiey y ruskiey wychowanemi będące dziesięcinę, ktorą to iest z każdey włoki po osminie żyta w iesieni z swoią miarą ieżdżąc wybierać ma, także sadzawkę y studniu przed tym naszą dworną onemu podaiemy, przy ktorey wolno będzie na potrzebę swoią piwo y gorzałkę ustawicznie pędzić. Co to wszytko na pomienioną cerkiew swieszczennikowi naszemu wielebnemu oycowi Hreboremu Kras-

sowskiemu, poki iego linia zeydzie, a potym y ich następcow wiecznemi czasy zapisuiemy bez wszelkiey ni odkogo przeszkody, iako od oycow duchownych tudziesz y od swieckich osob; y to też dokładamy, iż osobliwie ze dworu naszego Porpliskiego na ołtarz swiecy y wino maią być zawsze dawane, a ktory by kolwiek z naszych poddanych, a wielebnego oyca parafian był sprzeczany alboli naruszaiący lub słowem, lub uczynkiem, tedy za daniem znać do dworu, a za skargą w. oyca my y nasze dozorcy y sukcessorowie takich nieposłusznych bez wszelkiey odwłoki za obęlgę aby był skarany, za co ten y kożdy swieszczennik kożdego roku co miesiąc w iedną sobotę iako za żywota tak y po żywocie naszym za nas Pana Boga prosić, służbę Bożą odprawić y wszelką nabożenstwo należące powinni będą, w czym zabiegaiąc, aby od nas, a po nas sukcessorowi nasi ni w czym nie czynili, a kto by w czym kolwiek ten nasz list y w nim wolą naszą naruszył, tedy takowego na sąd straszny Boży pozywamy. Na co ten list z pieczęcią y z podpisem rąk naszych daliśmy, ktory wolno będzie do xiąg metropolitanskich y urzędowych aktykować. Pisan w maiętnosci naszey Głębokim, roku Panskiego tysiąc szescset dwudziestego siodmego. miesiąca Apryla dwudziestego trzeciego dnia w dzień S. Jerzego swięta rzymskiego. Locus sigilli. Franciszek z Zebrzydowa Kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szereszowski ręką swą. Anna Zienowiczowna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szereszowska ręką swą.

U tego extraktu konnotacya temi wyrażasię słowy. Ta kopia że iest zgodna cum suo originali, ktorą in archivo archidiecaesano metropolitano conservatur, in fidem przy zwykłey pieczęci podpisem ręki moiey stwierdzam. W Struniu, die secunda Augusti tysiąc siedmset pięndziesiąt trzeciego. U tey konnotacyi przy pieczęci podpis ręki I. W. w Bogu nayprzewielebnieyszego imsci xiędza arcybiskupa Połockiego, a pod pieczęcią podpis ręki imsci pana pisarza in eum tenorem. Floryan Hrebnicki metropolita całey Rusi, arcybiskup połocki (mp. Michał L. Sledkiewicz pisarz apostolski spraw nadwornych metropolitanskich y arcybiskupskich Połockich aktuaryusz. Ktory to takowy extrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1758—1764 годы, № 11801, л. 274—274.

№ 171—1627 г. Ноября 26 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Забужной церкви въ г. Дрогичинѣ, отъ супруговъ Жолковскихъ и Себестіяна Гощика.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta ante festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima anno Domini 1627.

Ecclesiae Rutenicae Zabuscensi donatio.

Coram judicio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas Żołkowski scabinus et consors ipsius honesta Catherina Gosczanka et Sebestianus Gosczyk, praesertim ipsa consors Andreae, cum assistentia ipsius personaliter ad infrascripta omnia in toto libere consentiens, mente et corpore sani existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi ad ecclesiam ritus graeci Zabuscensem aream suam cum horto inter metas Joannis Pisakowic ex una et Petri Ilkowicz, per stadia sex, prout in se habetur, currentem in bonis civilibus Drohicensibus sitam et existentem, prout soli tenuerunt, possidebant illisque utifruebantur, cum

omni iure suo ad praedicta bona serviente et concernente, dederunt, donaverunt, inscripserunt irrevocabiliterque resignaverunt pura, mera, sincera et irrevocabili donatione, ex nunc in praedictam aream et hortum intromissionem cum possessione per praeconem iuratum et officium competens admittendo inscribendoque se cum suis posteris, eandem ecclesiam ab omnibus impedimentis personarum quarumlibet in praemissis bonis ad praesens ecclesiae resignatis, per praescripiones iuris civilis Magdeburgensis tueri, solamque per se et submissas personas non iniuriari sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptam inscriptionem coram officio civili advocatiali vel consulari Drohicensi, nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus, earum prosequutionibus evasionibusque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus in praemissis mediantibus.—Et hic idem personaliter comparentes famati viri scabini Albertus Kanigowski et Joannes Pieńkowic una cum praecone iurato provido Lawrentio Zeliazowski, ibidem personaliter astante, palam recognoverunt se die hodierna ecclesiam ritus Zabuscensem et poponem eidem ecclesiae adiacentem in bona, praedicto modo ipsi donata, realiter intromisisse et pacificam possessionem contulisse, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. 10533, л. 609 об. и 613.

№ 172—1628 г. Февраля 20 дня.

Два документа, касающіеся вопроса объ уплатѣ священникамъ Мельницкихъ церквей и церкви Лосицкой установленныхъ сеймомъ 1627 г. податей.

Termini castrenses Mielnicenses quaerellarum seu causarum officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda ante festum sancti Mathiae Apostoli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Inter eundem (exactorem) et popones Mielnicenses simile (decretum).

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamienski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Mielnicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentesimi vigesimi septimi conventione generali Warszawiensi laudatae de bonis ipsorum ecclesiis rutenicis pertinentibus non persolutionis, quo facto poenam banitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubuitionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneali castrense Mielnicense praesens in contumatiam citatae partis decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quaerellarum castrensium Mielnicensem proxime et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita paena quatuordecem marcarum pol., idque sub paena bannitionis solvant et eidem exactori extradant, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur, terminusque peremptorius per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur decreti praesentis vigore.

Inter eundem et popones Łoszicenses simile decretum.

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamienski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Łoszicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentesimi vigesimi septimi in comiciis generalibus Warszaviensibus laudatae de bonis ipsorum, ecclesiis rutenicis in oppi-

do Łosicensi sitis non persolutionis, quo facto poenam banitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubuitionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneale castrense Mielnicense praesens in contumaciam partis citatae decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quaerellarum castrensium Mielnicensium proxime et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita poena quatuordecem marcarum polon., idque sub poena banitionis solvant, et eidem exactori extradandt, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur terminusque peremptus per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur, decreti praesentis vigore.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда 1624—1628 г., № 10937, л. 502, 508 об.—509.

№ 178—1628 г. Марта 10 дня.

Уступочная запись на Громончинскій участокъ земли, на Забужьи, въ г. Дрогичинѣ, въ пользу священника св. Никольской церкви Стефана Кучинскаго отъ супруговъ Кевлюкъ.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohiciensi feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Prezbitero Kuczynski cessio.

Coram officio actisque praesentibus advocatialibus civilibus Drohiciensibus personaliter comparens famatus Nicolaus Kiewluk nomine suo et honestae Marussiae Panasowna consortis suae, pro qua pacem cavet, fideiubit (quod infrascripto non contradicet) in forma iuris plenissima mente et corpore sanus existens, palam, publice libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, presbitero ritus graeci ecclesiae Sancti Nicolai hic in Drohicin sitae eiusque legitimis posteris de omni et integro iure suo seu inscriptione obligatoria, sibi per olim famatum Eustachium Chartowicz super summam duodecem sexagenarum polonicalium facta et in horto dicto Hromonczynski in fundis civilibus Zabuscensibus assecuratam, cum omnibus eiusdem inscriptionis tuitione, ligamento ac vadio parataque intromissione cessit, dimissit omneque et integrum ius suum se ad praemissa concernens, in praefatum poponem transfert et transfundit.—Et hic idem coram officio praesenti personaliter stans honesta Uxima mater praefati recognoscentis palam recognovit, quia ipsa inscriptionem demissoriam, super hortum Hormanczynsky, per olim Chartok maritum secundarum nuptiarum praefato Kiewluk factam, in omnibus eiusdem inscriptionis nexibus, ligamentis, punctis approbat, confirmat eamque corroborat, inscribitque se eundem filium suum in possessione eiusdem horti non praepedire, imo ab omnibus oneribus prioribus et posterioribus personarum quarumlibet propinquarum et remotarum tueri, defendere, evincere, eliberare solaque per se neque submissas personas iniuriari, sub vadio duodecem florenorum polonicalium et peremptorio coram officio consulari vel judicio advocatiali civili Drohicensi, quibus se hac in parte subiicit et suos successores onerat, responsione, nullo diffugio, dilatione, apellatione evasioneque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus ad id accedentibus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 633.

№ 174—1625 г. Іюня 14 дня.

Фундушъ Порплищской церкви, Минской губ.

Akt extraktu funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego pięćdziesiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urzędzie I. k. msci grodzkim Minskim, przede mną Kazimierzem Mikołaiem Swięcickim, podstaroscim sądowym w. Minskiego od iasnie wielmożnego imsci pana Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego w. Minskiego starosty installowanym, comparendo personaliter w Bogu wielebny ociec Andrzey Fedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał extrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszłych I. W. W. I. P. P. Franciszka z Zebrzydowa y Anne z Zienowiczow Zebrzydowskich kasztelanow Lubelskich, Nowomieskich, Korszynskich, Szeroszowskich starostow małżonkow czynionego, ex archivo archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany, in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielebnego oyca Fiedorowicza, parocha Porpliskiego y następcow imsci służący y należący, ktorego extraktu tenor sequitur talis:

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szeroszowski, Anna Zofia z Bratoczyna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szereszowska po podaniu na wiekopomne czasy y lata funduszu y ufundowaniu cerkiew Porpliską y ograniczeniu w gruntach, sianożęciach, poddanych, tak też włosci, a poddanych naszych należących wszytkich boiar, ziemian, ciahłych do dworu Porpliskiego w powiecie Oszmianskim leżącą ta maiętnosc, do ktorey cerkwi iest Poswięcony od iasnie wielmożnego imci xiędza metropolity szlachetnie zrodzony na imie Hrehory Krasowski za prezbitera, aby za nas żyiących fundatorow y po zeysciu z tego swiata y potomkow naszych za duszę naszę Pana Boga we mszach swiętych y w modłach swych kapłanskich codzienno prosił, a że przepomnieliśmy w funduszu samym te punkta włożycz, osobliwy daiemy list, ażeby nie była w teraznieyszych y w przyszłych czasiech y latach miedzy duchowienstwem ritus Romani y rytus Graeci uniti pod posłuszenstwem oyca swiętego temu pomienionemu oycu Hrehoremu Krasowskiemu, prezbiterowi Porpliskiemu y sukcessorom onego od xięży plebanow w krestach, slubach y pogrzebach przeszkody czynic w tey naszey maiętnosci Porpliskiey, ale we wszytkich potrzebach duchownych y iakich kolwiek należytosciach powinni znać dawać, a do tego pomieniony ociec prezbiter Porpliski y sukcessorowie po nim według rzymskiego nabożenstwa prosić imsci xiędza ktorego poblizu plebana abo zakonnika ze mszą swiętą, aby poswięcił kommonikanty dla chorych y potrzebuiących zdrowych, żeby miał pilne o tym staranie, przydali włokę gruntu Brudowa; pozwalamy mieć tymże parafianom cerkwi Bożey Porpliskim, w iednosci swiętey zostaiącym, bractwo dla ozdoby w cerkwi swiętey dwa razy w rok na Boże Narodzenie przez dwa tygodnie y na Wielkę noc przez dwa tygodnie miod sycić pod sytę y piwo robić, bez żadney przeszkody dworney y arędarskiey, pod winą złotych pięćdziesiąt na dwor, złotych pięćdziesiąt na cerkiew, ieżeliby arędarz iaką chciał czynic przeszkodę, a uchoway Boże kto z domostwa naszego abo ta maiętność wieczysta dostała się abo w zastaw, w arędę komu abo xiężom, a miała być w czym ta nasza wola y fundacya naruszona, takowego na straszny sąd Boży zapozywamy, aby oblicza Bożego nie oglądał. Do ktorego listu kazaliśmy pieczęc dla lepszey wiary przyłożyć y rękoma naszemi podpisuiemy się. W Głębokim, tysiąc szescset dwudziestego osmego roku, miesiąca Julij czternastego dnia. Locus sigilli. Franciszek Zebrzydowski, Kasztelan Lubelski, starosta

Nowomieski, Korszynski, Szereszowski starosta ręką swą. Anna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szeroszowska ręką swą. U tego extraktu konnotacya tymi wyraża się słowy. Ta kopia że iest zgodna cum suo originali, ktore in archivo archidiecaesano metropolitano conservatur, in fidem przy zwykłey pieczęci podpisem ręki mey stwierdzam. W Struniu, dnia wtorego Augusta tysiąc siedmsetnego pięćdziesiątego trzeciego. U tey konnotacyi przy pieczęci podpis ręki iasnie W. w Bogu nayprzewielebnieyszego imsci xiędza arcybiskupa Połockiego tymi wyraża się słowy: Floryan Hrebnicki metropolita całey Rusi, arcybiskup Połocki mp. Pod pieczęcią zas podpis ręki I. P. pisarza in eum tenorem: Michał L: Sledkiewicz, pisarz apostolski spraw nadwornych metropolit. y arcybiskup. Połockich aktuaryusz. Ktory to takowy extrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1758—1764 годы, № 11801 л. 272—273.

№ 175—1828 г. Октября 5 дня.

Запись въ пользу Гудевичской церкви, Волков. пов.

Akt kopij ruskiey wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Sobolewskich y Siezieniewskich na rzecz cerkwi Gudziewickiey I. X. Giedroyciowi daney.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt piątego, miesiąca Marca szesnastego dnia.

Przed aktami ziem. pttu Wołkow. stanowszy osobiscie Imc pan Jan Owsiany, czesz. pttu Wołkow. kopią ruską wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Iwana Fiedorowicza y Zdanny Mitkiewiczowny Sobolewskich, Andrzeia Mitkiewicza, Bohdanny Mitkiewiczowny Siezieniewskich, ziemianow pttu Wołkow. na rzecz cerkwi Gudziewickiey I. X. Iwanowi Giedroycowi danego przy kopij polskiey ad acta podał, ktorego wyrazy niżey pisanemi wyrażaią się słowy:

Ja Iwan Fedorowicz Sobolewski, a ia Zdanna Iwanowna Mitkiewiczowna Iwanowaia Sobolewskaia, a ja Andrey Matfieiewicz Siezieniewski, a ja Bohdana Iwanowna Mitkiewiczowna Andrejowa Siezieniewskaia ziemianie hospodarskiie powetu Wołkow., czynim jawno y soznawaiem sym naszym listom wieczystym dobrowolnym zapisom, komu by o tym wiedaty należało, nyneyszym y na potym buduszczoho weku ludem, a pamietuiuczy na to, iż usych prodkow y rodyczow naszych teła sud pohrebenny y leżat pry cerkwy y u cerkwy Gudewyczach, u powete Wołkowyskom leżaczoy, nad kotorych tyłami zawżdysa za łaskoiu Bożoiu chwała se odprawuiet na kużduiu nedełu y kożdoio swiato, choteczy też my to y po sobie zostawity na potomnyie czasy, aby sie chwała Pana Boha Wszechmohuszczoho mnożyła y po zeystiu nas samych z seho swita aby też Pana Boha chwalono y dusz naszych ne prepomynano, sami po swoiey dobroy woły, ani z czyiho przymuszenia, zapysuiem y na weczność daruiem zastenok gruntu oromoho na suiu cerkow zwyż pomenenuju Gudewskuju od imena naszoho nam mne Sobolewskomu y mne Siezieniewskomu po małżonkach naszych y po neboszczyku panu oycu małżonok naszych, po panu Iwanu Mitkiewiczu spadłoho, kotoroho to pana oyca zwyż reczennoho tyło w toyże cerkwy łeżyt. Uroczyszczom tot zastenok u wełykich zastenkach od imenia naszoho nazwanoho Mitkowszczyzny, u powete Wołkow. leżaczoho y zaraz w moc y w derżanie y w spokoynoie używanije do cerkownych dobr prywernuwszy, czeres ienerała y storonu szlachtu podały y zaweli, a sami sie z toho zastenku wecznymi czasy

zrekli y zrokaiem na cerkow zwyż reczonnuiu wlewaiem, mianowite bokami y koncami tot zastenok odnym bokom do gruntu seła Alechowicz, przysłychaiuczoho do gruntu pana Pauła Eysymąta, a koncom odnym do gruntu seła Kowalow prysudu Krasnickoho, a druchim koncom do gruntu ziemian hospodarskich powetu Horodenskoho panow Eysymątow do rożnych niw. Maiet, wolen y mocen uże budet sweszczennyk tepereczny toie cerkwy Gudewskoy otec Iwan Gedroyt y potom każdy nastupuiuczy y derżaczy toy cerkwy y dobr cerkownych, toho zastenska zwyż reczonoho, od nas na cerkow zapysanoho y darowanoho y do tych dobr cerkownych prywernenoho, iako własnosty swoiey używaty, pachaty y z toho zastenku wszelakich pożytkow według woli y upodobania swoieho prymnażaty maiet y maiut y wolny budut wiecznymi czasy, a my wżo samy, żony, dety y potomky naszy zaraz skoro po date seho naszoho listu dobrowolnoho zapisu weczystoho darownoho do toho zastenku żadnoho naymneyszoho prystupu mety ne maiem y ne budem mety wecznemi czasy, ale ieszcze y owszem to sym naszym listom dobrowolnym zapisom waruiem, iesliby kto kolwek u tot zestenok z bliskich krewnych y powinowatych naszych ustupował, z mocy y derżanija, lubo z ludy obcych kto kolwiek tot zastenok odymował y w pożytkach pereszkodu czynił, tohdy za to maiem y powynny budem zaruki zapłatyty sorok kop groszy litowskich; ku temu wsie szkody, nakłady na hołoie słowo reczenie tak tepereszneho oyca Iwana Giedroyta, swieszczennika Gudewskoho, iako y po nym buduczym sweszczennykach przy tey cerkwi Gudewskich wecznymi czasy, o kotoruiu zaruku daiem moc y sym listom naszym pozwalaiem wieczystym darownym zapisem sebe o to każdoho z nas pozwaty, zakazaty do wszelakoho prawa, uradu y sudu grockoho y zemskoho, także y Hołownoho Trybunalskoho, w ktory choteczy powet y termin rokom korotkim, by y naykorotszym za nedel dwie, za tyden, za den y za dwa, a my za tymi pozwy albo zakazom, by nie prawnie nam podanymi, u każdoho prawa y sudu staty maiem y powinni budem, a stawszy, pozwu y zakazu ne bureczy, do listu naszoho nie mowiaczy, usprawedliwitysie maiem, a urad y sud każdy, pered kotory pozwany lubo zakazany budem, na nas samych y na wsiakich maiętnostiach naszych suiu zaruku wskazawszy, mocnuiu odprawu krom rat statutowych udełaty maiet y wolen budet, a my toho uradu o zły wskaz, a storony o zły perewod prawa nyhde ani do kotoroho prawa y sudu, uradu inszoho nyhde pozywaty ne maiem y mochczy ne budem, pod zapłaceniem zaruki y nahorożeniem szkod, iako sie wyżey pomianiło, a zapłatywszy zaruku y nahorodywszy szkody, pretsie sey list nasz weczysty darowny zapis przy zupełnoy mocy u każdoho prawa y tot zastenok pry cerkwi Gudewskoy wecznymi czasy zostawaty maiet. I na tosmy dali sey nasz list dobrowolny zapis weczysty darowny z pieczatmy y z podpisami ruk naszych, do kotoroho za ustnoiu y oczewistoiu prozboiu naszoiu peczety prytysnuwszy y ruki swoie podpisaty raczyli ziemianie hospodarskije powetu Horodenskoho, pan Filip Eysymąt y pan Mikołay Semaszko, a pan Matys Tydyk. Pisan w Mitkowszczyznie, roku tysecza szescsot dwatcat osmoho, miesiacza Oktobra piatoho dnia. Ktora to kopia ruska wieczysto dobrowolnego zapisu za podaniem oney przez wyż wyrażonego Im. p. Jana Owsianego, czeszn. pttu Wołkow. do akt, iest do xiąg wieczystych ziem. pttu Wołkow. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Волковыскаго земскаго суда за 1785 годъ, № 10849, л. 213—214.

№ 178—1629 г. Декабря 29 дня.

Фундушъ св. Николаевской церкви въ им. Николаевѣ, Новогруд, уѣзда.

Akt funduszu na cerkiew Mikołaiewską wydanego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij dwadziestego pierwszego dnia.

Na rokach swięto Troieckich ziemskich W-a Nowogrodzkiego porządkiem prawa narodowego, w zwyczaynym sądow mieyscu, w miescie I. K. msci Nowogrodku odprawowanych, przed nami Felicyanem Danieykiem, Franciszkiem Jabłonskim sędziami, Adamem Woyniłowiczem mieysce pisarza zastępuiącym, urzędnikami ziem. w. Nowogr., stanowszy obecnie patron W. Imsc pan Felicyan Wolski, woyskowicz Nowogr., fundusz na cerkiew Mikołaiewską nazwaną przez I. W. Imsci pana Mikołaia Kiszkę, woiewodę Mscisławskiego uczyniony, w Bogu wielebnemn Imsci xiędzu Andrzeiowi Aphanasowiczu Lacewiczowi y nastempcom po nim nastempuiącym wydany do akt podał, ktorego tresć takowa:

Mikołay z Ciechanowa Kiszka, w-da Mscisławski, starosta Wiłkomirski czynię wiadomo, iż com na chwałę panu Bogu w Troycy Swiętey Jedynemu, na cześć Przenayswiętszey Bogarodzice wszystkich swiętych y błogosławionego stego Mikołaia patrona swego, zbudował cerkiew w miescie Nowogr. ode mnie założonym w maiętnosci moiey Mikołajewie y opatrzyłem ją srebrem, aparatami, xięgami, także inszemi wszystkiemi potrzebami do niey przynależącymi, a chcąc, aby w niey chwała Boża wiecznie odprawowałasię, z dobrey woli moiey nadaię swieszczennikowi tamecznemu teraznieyszemu oycowi Andrzeiowi Aphanasowiczu Lacewiczowi y po nim nastempuiącym dom ze wszystkim budowaniem, z opałem z lasow moich, z dwiema włokami gruntu na pasznią iego dworną y z trzecią włoką ludzmi osiadłą ze czterma gospodarzami, z nimi samemi, żonami, dziecmi, maiętnosciami, służbami y powinnosciami ich, także z gruntami, łąkami, iazami, z dawna onym przynależącemi, z wolnemi pastwiskami y wypustami pospołu z drugiemi poddanymi moiemi, ktorych tych wszystkich włok swieszczennik tameczny wolen y mocen będzie zasiewaiąc pasznią wszelaką na potrzebę swoią własną dworną wedle upodobania swego pachać y używać; przy tym od poddanych moich z włosci Mikołaiowskiey y Czapunskiey z każdey włoki każdego roku po sobie idącego po korcu żyta iednym y po drugim korcu ięczmienia albo gryki miary Wilenskiey, a z karczmy Mikołaiewskiey gotowego grosza po piędziesiąt złtch pollch temuż swieszczennikowi Mikolaiewskiemu naznaczam, co wszystko przez urzędniki me Mikołaiewskie rok po roku wybierano y do rąk swieszczennika tamecznego oddawano bydz ma. We młynie też moim Mikołaiewskim na potrzebę iego własną domową na wszystkie przyszłe czasy wolne mełcie pozwalam. A teraz tą cerkiew Mikołaiewską ze wszystkim srebrem, apparatami y dostatkami do niey przynależącymi, wszystko porządnie na osobliwy regestr moy spisawszy y przez urzędnika mego Mikołaiewskiego urodzonego Stanisława Happanowicza zordynowawszy, do rąk przerzeczonego Andrzeia Aphanasowicza Lacewicza, swieszczennika teraznieyszego Mikołaiewskiego podałem y postąpiłem. Ktorą to cerkiew swieszczennik teraznieyszy tameczny y na potym będący, w opatrznosci swey maiąc, dziaka y insze sługi cerkiewnie wedle potrzeby chować y za mnie samego y domowstwo moie wszystko Pana Boga prosić zawsze powinien będzie. A iż przerzeczonemu swieszczennikowi podały się te włoki zbożem zasiane, tedy też y na potym każdemu po nim nastempuiącemu jako cerkiew z temi wszystkiemi apparatami y ochędostwem, tak y te włoki z zasiewkiem takowym że z tych dobr cerkiewnych ode-

mnie nadanych podane y ustąpione bydz maią. Ktorego to postanowienia moiego yżem samym funduszem dla niewiadomosci porządku y zwyczaiow pisania onych w religij greckiey szerey y dostateczniey nie opisał, tedy dla upewnienia tego wszystkiego daię ten moy list z moią pieczęcią y z podpisem ręki mey własney. Pisan Iwiu, roku panskiego tysiąc szescset dwadziestego dziewiątego, miesiąca Decembra dwadziestego dziewiątego dnia. U takowego funduszu przy wycisnioney na massie herbowney pieczęci podpisy rąk tak samego aktora, iako też pisarza I. wielmożnego marszałka in sequentem tenorem. Mikolay z Ciechanowca Kiszka, woiewoda Mscisławski, starosta Wiłkomirski ręką swą. Locus sigilli. Roku tysiacza szescsot czterdziestoho dziewiatoho, miesiecza noiembra dewiatoho dnia sey list pan Stanisław Orda imieniem swieszczennika Mikołaiewskiego Alexieja Tatarczyca do akt u sudu podał. Michał Chreptowicz pisar. Andrzey Stanisław Sapieha, kasztelan Trocki, marszałek Trybunalski. Ktory to takowy fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich wtwa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. Felicyan Danieyko sendzia ziemski Wdztta Nowogr. Franciszek Jabłonski sendzia ziem. W. Nowogr. Adam Woyniłowicz sędzia ziem. W. Nowogr. mieysce pisarza zastępuiący.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 12818 л. 572–573.

№ 177—1630 г. Февраля 18 дня.

Донесеніе вознаго о врученіи королевскаго позва магистрату г. Бѣльска и уніатскому населенію его о явкѣ въ королевскій задворный судъ для разбора дѣла ихъ съ свящ. Михайловской Бѣльской церкви и православнымъ населеніемъ города.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo septimo.

Ex parte protopopae relatio.

Ministerialis generalis regni providus Joannes Piotronko autenticus et iuratus, coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse citationem literalem mandati pro judiciis post curialibus sacrae regiae majestatis servientem, cuius tenor talis.

Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithvaniae, Russiae Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Czernichoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius rex. Vobis famatis proconsuli et consulibus, viceadvocato et scabinis totique communitati oppidi nostri Bielscensis, nec non praecipue Sawko Hliwka, Hryc Opca filioque eius Jozepho, Herman Chomikowicz, Anchim Popowicz et filio eius Laurentio, Iwanowa Kosa filio eius Kostiuk, Panas et Laurentio Prokopowicom, Sidor Chwiedorowicz, Siemion Michnowicz, Omelian Mienicz, Sebestiano, Alexandro Mienicz, Laurentio Selanowicz, Condrad Wysocki, Olexa Wysocka et filio ejus Paulo, Hermano Tomikowicz, filio ejus Laurentio, Jarmocz Poluczewicz, Hric et Sidor Będnarzom, Parchwin Kisczyc, Stephano Sala, Condrat Paliczewic, Kondrat Torokan, Michno Miedzykiszka, Chwiedko Tarasow, Hryc Jasczyk, Michno

et Andreae Poddubkowicom, Maxim Andreiowic, Theophilo Troianowic, Kuzma rzeznik, Abramo Kusnierz, Anton Okuła, Anchim, Paulo et Philon Drocewicom, Hawriło Piliszewic, Kobak, Wołos Solnik, Iwan Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak Kisiel, Kiryło, Laurentio Ryka et filiis eius Joanni et Klimu, Mic Sawłuko, filio eius Sawka, Nazar Sawluka, Michaeli Rudko, Supron Czaczko, Filion Chromowic, Artysz Iwaszkowic, Taras Waskowicz, Ihnat Kolęda, Paulo Litfin, Filon Bortko, Choma et Lewon Zasczynski, Martino Czarnik, Tymosz Kutel, ex omnibus bonis vestris et personis mandamus, ut coram judicio nostro Varsaviensi, vel ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus a positione praesentis citationis in quautor septimanis proximis, seu dum causa praesens ex regestro causarum fisci legitime ad judicandum inciderit, ad instantiam instigatoris nostri et reipublicae personaliter et peremptorie compareatis, qui vos, uti partem adhaerentem instigatoris judicii canstrensis capitanealis Branscensis tam et illius delatoris venerabilis Theodori Jakubovic, protopopae et parochi ecclesiae parochialis Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci, vindicando jura maiestatis nostrae et jurisdictionem nostram ex occasione temere convulsam, stabiliendo pro munere officii sui, licet ideo, quod nobis ex vi legum publicarum praestare tenemini loco defensionis et tuicionis jurisdictionis nostrae regiae, ausi estis anno proxime elapso in terminis judicialibus coram judicio castrensi capitaneali Branscensi in causa quadam tumultus et aliarum insolentiarum ex occasione religionis ritus graeci inter vos et concives vestros dissidentes exortarum, per instigatorem ejusdem judicii castrensis capitanealis Branscensis et venerabilem Theodorum Jakubowicz protopopam et parochum ecclesiae apparitionis sancti Michaelis in civitate nostra Bielscensi sitae eius delatorem ibidem vobis ad paenas legum instituta, per certas vestras personas in eodem processu expressas in foro incompetenti et materia foro illi non subiecta ad nos et judicium nostrum, uti forum proprium sese non revocando, comparere ibidemque per erroneas defensas seu potius in curiam et negligentiam vestram decreta quaedam iniuridica ac postmodum in ulteriori paenam infamiae cum illius publicatione in praejudicium juris et enervationem jurisditionis nostrae regiae, quae nobis ex praescripto legum publicarum super incolas omnium civitatum regiarum competit super vobis obtinere passi estis, nec ab hujusmodi aggravilibus decretis ad nos et judicium nostrum, ut par erit apellationos interposuistis alias prout id ex processu illo uberius videre licet. Quapropter citamini ad audiendum et attendandum per sententiam nostram decreta et processum praefatum ac ipsam paenam infamiae cum illius publicatione tolli et cassari atque ab ea vos relevari super actoribus causae paenam avocationis cum id genus aliis decerni causamque principalem ad nos ed judicium nostrum restitui ac in super vos respectu hujusmodi in curia uti jurisditioni nostrae convulsionis secundarios autores paenis arbitrariis puniri et alia pro causae et juris exigentia contra vos statui, sitis visuri et judicialiter terminum attentaturi. Datum Varsaviae, feria secunda post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo. Instigator pro feria tertia post dominicam Judica Quadragesimalem praeterita in oppido Bielsk domo proconsulis Bielscensis posuit et de positione eidem proconsuli ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 10938, л. 540, 41.

№ 178—1631 г. Февраля 26 дня.

Грамота кор. Сигизмунда III на владѣніе землею въ селѣ Рогавчѣ, данная священнику Семятичской церкви о. Александру Оладовскому.

Actum in castro regio Drohiciensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo primo.

Oblata privilegii poponis Siemiatyczensis a S. R. M. dati.

Officium praesens capitaneale castrense Drohiciense literas infrascriptas . . sacrae regiae magestatis, sigillo regni Maioris Cancellariae obsignatas et manu propria sacrae regiae magestatis subscriptas, ad oblationem venerabilis Alexandri Oladowsky, poponis ecclesiae ruthenicae Siemiatycensis, suscepit et ad acta praesentia castrensia Drohiciensia inscribere mandavit, quarum series verborum talis est.

Zygmunth Trzeci z łaski Bożey krol, Polsky, wielkie xiąże Litewskie, Ruszkie, Pruszkie, Mazowieczkie, Zmudzkie, Inflanckie y Swedzki, Gotsky, Wandalsky dziedziczny krol. Wielebnemu Janowi Morochowskiemu, Władicze Włodzimierskiemu, Brzesckiemu, wier. nam miłemu, Łaszkę naszą krolewską. Wielebny, wier. nam miły. Oznaimuiemy wieleb. Waszey, iż za prozbą wielmożnego Leona Sapiehy, woiewody Wilenskiego, hetmana wielkiego W. X. Litewskie-o za ucciwym Alexandrem Oładowskim, swiesczennikiem czerkwie Siemiatyczkiey do nasz wniesioną, onemu grunty na odprawowanie służby Bożey y sakramentow cerkiewnych we wsi Rogawcze naszey nadane, iako w rewiziach y prziwileiach kro. ich msci przodkow naszych opiszane szą, po smierci ucciwego Oxiencieia Twarowskiego do dispoziczíey naszey przypadłe, prawem dożywotnem dac umyslilismy, iakosz ninieyszem listem naszem daiemy, ktore to grunty ze wszystkiemi ich przyległosciami tak iako w rewiziey dawney y przywileiach kro. jch mci Zygmunta Augusta y Stephana są nadane, będzie trzymał y używał do ostatniego żywota swego kresu. A on za nasz Pana Boga prosic y sakramenta swięte w cerkwi Śiemiatyczkiey odprawować asz do żywota swego będzie powinien, wolen zostaiącz z tych włok y grontow od wszistkiech innych powinnosci pełnienia. Na czo mu dla lepszey wiary list ten z podpiszem ręky naszey y pieczęcią koronną daiemy. Dan w Warszawie, dnia XXVI mca Lutego roku Panskiego MDCXXXI, panowania naszego polskiego XXXIII, szwedzkiego XXXVII roku. Paulus Koludzky. Sigismundus Rex. Post quam quidem ingrossationem literarum coram praesenti officio castrensi Drohiciensi personaliter comparens ministerialis generalis regni honestus Joannes Mierzwinsky, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Sawiczky et Jozepho Ołdakowsky publice recognovit, quia ipse die actus hodierni una cum suprascriptis nobilibus condescendendo ad bona Rogawka fundumque, a sacra regia magestate, ut supra scriptum est, beniginiter collatum, ibidem suprascriptum Oładowsky, poponem Siemiatycensem, vigore literarum privilegij in bona suprascripta intromiserunt, investiverunt, nemine contradicente. Super quod dictus ministerialis fidelem relationem fecit, nobilibus praedictis id ipsum attestantibus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1630—1631 годъ, № 9238. л. 388—9.

№ 179—1631 г. Сентября 18 дня.

Фундушъ Вавулицкой церкви, Пинскаго повѣта.

Akt funduszu oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Februarij siodmego. dnia.

Na rokach Ss. Trzykrólskich ziemskich powiatu Pinskiego, przed nami Adamem Skirmuntem prezesem, Michałem Płaskowickim, Michałem Szyrmo mieysce pisarza zasiadaiącym, sędziami, urzędnikami ziemskiemi powiatu Pinskiego comparens personaliter I. P. Tomasz Horehlad patron fundusz oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu y sukcessorom iego służący ad acta per oblatam podał, ktorego thenor sequitur talis.

Marcyan Tryzna, biskup Malenski, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, Gieranonski, Trocki, Smolenski, Ołycki proboszcz, referendarz y pisarz W. Xtwa Littgo. Oznaymuię tym listem moim komuby kolwiek teraz y napotym będącym wiedzieć należało, iż ia życząc y usilnie staraiąc się o to, żeby się chwała Boża iako naywięcey wszędzie rozszerzala y aby zbawienie dusz ludzkich drogą męką Zbawiciela naszego odkupione iako naypilniey się pomnażało, osobliwie w tych maiętnosciach, ktore są od ludzi pobożnych na koscioły Boże nadane godna rzecz iest, abych my się o to tym bardziey starali, przeto ia, maiąc na ten czas w dzierżeniu swoim probostwo Trockie y maiętnosć Bezdieską, na też probostwo fundowaną, w powiecie Pinskim leżącą y postrzegaiąc tego, aby poddani moie mieszkaiący w pułtory mili od Bezdzieża we wsi Wawuliczach nazwaney bez chrztu S-o, spowiedzi y Naysw. Sakramentu z tego swiata nie schodzili, ale aby porządkiem kosciola S-go Katolickiego żyiąc, cerkiew podlug wyznania swego y przy niey obecnego kapłana w tey wsi mieć mogli, pozwoliłem im cerkiew zbudować y ustawicznego kapłana, aby onym duchownie usługował y pilne staranie około dusz ich miał, przy tey cerkwi Wawulickiey fundować umysliłem, iakoż za zbudowaniem przez pomienionych poddanych moich we wsi Wawuliczach cerkwie y naznaczeniem do niey iuż kapłana dla odprawowania chwały Bożey na wychowania teraznieyszego kapłana do tey cerkwie podanego oyca Ławrentego Hrynkowskiego y sukcessorow iego swieszczennikow tamecznych włok trzy w pewnym ograniczeniu leżące, mianowicie trzy sznury za cerkwią w ostrowie, na ktorym y plac na budowanie domu z seliszczem y z ogrodami, drugie trzy sznury pod Wołosanmi y w Wielkim Lesie, trzecie trzy sznury w Załużu y naddatki za Mestyzynem y Dąbrownem z ich przynależnosciami, iako się w sobie zdawna przedtym mieli y teraz maią, do tey cerkwie Wawulickiey założenia Nayswiętszey Panny Maryey Nawiedzenia wiecznemi czasy nadaię y funduię, takową iednak kondycyą, aby on sam y napotym będący swieszczennicy w uniey swiętey z kosciołem rzymskim zawsze byli y posłuszeństwo wielebnego iegom. oyca episkopa Pinskiego teraznieyszego y nastęmpcow iego w uniey z kosciołem swiętym rzymskim będących zawsze podlegał, słowo Boże, krzty, małżenstwa, nayswiętsze sakramenta z pilnoscią y nie leniwie poddanym moim według powołania swoiego odprawował y temu dosyć czynił, za mię y za sukcessory moie pana Boga prosił y wszelakich pożytkow z pomienionych włok przez mię fundowanych y parachiey tameczney przychodzących, krom przeszkody swieszczennikow Bezdzieskich, zażywał. Co wszystko swoim y nastempcow moich Ichm. XX. proboszczow Trockich imieniem utwierdzaiac y na wieczne czasy zmacniaiąc, daię ten moy list y fundusz teraznieyszemu y napotym będącym swieszczennikom Wowulickim z podpisem ręki mey własney y z pieczęcią moią. Dan w Bezdzieżu, dnia osmnastego, msca 7-bra roku tysiąc szescset trzydziestego pierwszego. U tego funduszu przy pieczęci podpis fundatora temi słowy: Maryan Tryzna, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, proboszcz Trocki, oraz poslednieysze approbaty z boku y na zalamaney stronie są takowe. Fundusz ten, Ichm. XX. sukcessorow moich approbowany we wszystkim stwierdzam. W Bezdzieżu dnia dwudziestego drugiego aprylis, tysiąc szesćset osmdziesiąt dziewiątego.

Eustachi Kotowicz, biskup Smolenski, proboszcz Trocki mp. Roku tysiąc szesćset czterdziestego dziewiątego, dnia dwudziestego trzeciego octobra zezwalamy na to, aby podług tey fundacyi grunty w spokoynym dzierżeniu cerkwie Wawulickiey zostawały. Dan w Bezdzieżu die et anno qui supra. Georgius Tyszkiewicz, Eps Samogitiae prapostitus Pins. Roku tysiąc szesćset piędziesiąt szóstego, dnia dwudziestego piątego Iulij w Biezdzieżu. Ten fundusz do potwierdzenia był przede mną pokładany, ktory we wszystkich punktach y clausułach umacniam y stwierdzam y do niego się ręką mą podpisuią. Dan w Bezdzieżu, roku, miesiąca y dnia wyżey pomienionych. Jan Dowgiało Zamysz nominat, Filip Wilar proboszcz Trocki referendarz y pisarz W. Xttwa Littgo. A-o millesimo sexentesimo octuagesimo tertio decimo nono Ianuaryi. Ten fundusz in toto aprobuię. Konstanty Kaz. Brzostowski sekretarz W. W-o Xttwa Littgo, kanonik Wilenski. proboszcz Trocki mp. Roku tysiąc szesćset siedymdziesiąt siodmego, oktobra dnia dwudziestego osmego w Wawuliczach przez swieszczennika Wawulickiego na rewizyiey był pokładan I. Karol Charetanowicz R. S. P. Commissarz mp. Michał Kazimierz Dowgiało, commissarz mp. Ktory to takowy fundusz przez wyż wyrażonego I. P. Tomasza Horehlada patrona ad acta podany iest do xiąg ziemskich pttu Pinskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1779—1781 годы, № 13232, стр. 1545—1548.

№ 180—1633 г. Марта 14 дня.

Грамота кор. Владислава IV въ пользу православнаго населенія, съ подтвержденіемъ его религіозныхъ и общественныхъ правъ и привиллегій, съ утвержденіемъ избранныхъ и поставленныхъ Константинопольскимъ патріархомъ лицъ: Митрополита Петра Могилы, и епископовъ Луцкаго и Острожскаго, Мстиславскаго и Перемышльскаго.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sawka Hliwczyc, oppidanus Bielscensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas sacrae regiae majestatis infrascriptas diploma ex actis castrensibus Luceoriensibus autentice sub sigillo capitaneali emanatas ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Выпис с книг кгродских замку Луцкого. Лета Божого нароженя тисеча шестсот тридцат третего, мца Мая шостого дня. На вряде кгродском в замку его кр. мл. Луцком, передо мною Андреем Хоецким, наместником подстароства Луцкого, ставши очевисто велебный в Бозе отец Давид Андреевич, діакон и законник рекгулы стго Базилия. для вписаня до книг нинешних кгродских Луцких подал пер облятам екъстрактъ с книг кгродских Лвовских з уписанем в нем дипломы народови рускому релии кгрецкое не в унии будучим служачое автентице выданый, просечы, абы принятъ и до кн. уписанъ былъ. А так я вряд тот екстрактъ для вписанья до книг приймуючи читалем и так се в собѣ писмом полским писаный мает:

Actum in castro inferiori Leopoliensi feria secunda post dominicam Rogationum

proxima. anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia personaliter veniens Illustrissimus et Reverendissimus dominus, dominus Petrus Mohiła palatinides Moldaviae, cenobii magnae Laurae Kijoviensis origentalis ecclesiae archimandrita obtulit eidem officio literas universales seu diploma sacrae regiae majestatis et magnifici Nicolai comitis ab Ostrorog subdapiferi regni, Drohovisensis, Kostianensis etc. capitanei, conventus generalis Cracoviensis coronationis Serenissimi Vladislai Quarti Regis Poloniae proxime praeteriti marsalci, subscriptum et sigillis minoris cancellariae regni Poloniae et majoris cancellariae magni ducatus Lithvaniae obsignatum, infrascriptum, datum, petens illud, a se per officium praesens suscipi et actis praesentibus ingrossari. Cujus affectationi officium praesens annuendo, praefatum diploma sacrae regiae majestatis ad acticandum in acta officii praesentis suscepit et iisdem inseri mandavit de tenore verborum tali:

Władysław Czwarty, z łaski Bożey krol Polski, wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanskie, Gotski, Wandalski dziedziczny, krol, obrany wielki car Moskiewski. Wszem wobec y kożdemu zosobna, osobliwie obywatelom Korony y Wielkiego Xięstwa Litewskiego, duchownym y swieckim narodu Ruskiego religiey Greckiey nie będącym w uniy, teraz y na potomne czasy komu będzie o tym wiedziec należało czyniemy wiadomo, gdy na przeszłey sczęsliwey electiey naszey zaczynaiąc my sczęsliwego panowania naszego auspitia od polecenia urazow rzeczypospolitey y pomiarkowania stanow koronnych, za prosbą y zgodą tychże, wzielismy na się exorbitancyą narodu Ruskiego o uspokoieniu religiey greckiey y one z comisarzami do nas publico nomine utriusque gentis status et ordinis wysadzonemi przez pewne srzodki uspokoili, iak o tym puncta s podpisem ręki naszey do act Warszawskich podane, a potym od nas in pactis conventis poprzysiężone dostatecznie swiadczą, zostało to samo, że to wszytko, co w punctach iest wyrażono tam in parte, quam in toto, na seymie sczęsliwey koronacyey naszey przywiesc do skutku nieodwłocznie mielismy, czemu wszytkiemu gdy uczynic dosic na ten czas nie moglismy, a posłowie ziemscy z Korony y Wielkiego X-twa Litewskiego z wielu woiewodztw y powiatow od braciey swych nie będących w uniey podanych articułow trzymaiąc się do conclusiey seymu przystąpić nie chcieli, aż by to wszytko, co w punctach iest naznaczono otrzymali, tedy my assecuruiemy, ze wszytką rzeczpospolitą hoc diplomate nostro y obiązuiemysię referuiąc się do tychże pact od nas poprzysiężonych, że na przyszłym da Bóg na pierwszym seimie do niczego nic przystępuiąc zaraz nazaiutrz po skonczeniu vot senatorskich to wszytko cokolwiek iest w punctach opisano naypierwiey im wypełnić y skutecznie te puncta nic im nie diriguiąc exequowac mamy y będziemy powinni. A teras wolne odprawowania nabożenstwa po wszytkich miastach y miasteczkach y manasterach w Koronie y w W. X. Litewskim, ktorzy w uniey nie są według dawnych praw y constituciey, tudzież bractwa wszytkie, szkoły, seminaria, drukarnie y szpitale ich, ktorych oni są in possessione stwierdzamy, przywileje wszystkie ktore kolwiek maią dane sobie od swiątobliwych predecesorow naszych y s. pamięci naiasnieyszego kr. Imci pana oyca naszego aprobuiemy. A co się dotycze wielebnego oyca Piotra Mohiły, archimandryty Pieczarskiego, od nieunitow na metropolia Kiowską obranego, sacrae od patryarchi Constantinopolskiego maiącego, także urodzonego Alexandra Puzyny na władyctwo Łuckie y Ostrozskie, oyca Jozepha Bobrykowicza na władyctwo Mscisławskie obranych y tego, ktory na Przemyskie od obywatelow nie unitow obrany będzie,—tym wszytkim dopuscza-

my. iż oni swoich iurisdity et officiis tute fungi maią nad wszytkiemi niebędącemi w uniey, w czym wolna zostaie relatia do nich każdemu niechcącemu bydz w uniey, y żadney w tym przeszkody od unitow miec nie maią. A iż ociec archimandryta Pieczarski na metropolią swoię żadnego benefitium na ten czas niema, tedy non obstante incompatibilitate przy Sophiey archimandryą Pieczarską z monasterem Mikolskim Pustynnym do żywota swego ma trzymac. A Przemyslskiemu y Mscisławskiemu władykom jurgielty według punctow po dwa tysiące złotych od nas annuatim dawane będą. Co się zaś dotycze urodzonego Alexandra Puzyny na Łuckie y Ostrowskie władyctwa nominata, ten według priwatnego scriptu naszego zostawać będzie. Na ostatek cokolwiek od nas według punctow Warszawskich do skudku przywiedziono nie iest, że to wszytko na prryszłym da P. Bog seymie skutecznie exequować mamy. To im wszystko hoc diplomate nostro, ktore constitutią iest seymową autoritate totius conventus approbowane, waruiemy. Y na to dalismy te diploma nasze s podpisem ręki naszey y deputatow tak z senatu iako y z koła poselskiego, do ktorego y pieczęci tak Koronna iako y wielkiego x-twa Litewskiego są przydane. Dan w Krakowie, przy conclusiey seymu sczęsliwey coronatiey naszey dnia czternastego miesiąca Marca, roku Panskiego tysiąc szescseth trzydziestego trzeciego, krolestw naszych Polskiego y Szwedskiego pierwszego roku. Vladislaus Rex. m. p. Mikołay Ostrorog podstoli koronny, marszałek koła poselskiego m. p.

Post ingrossationem vero earundem literarum exemplar originale eidem offerenti illico ab officio praesenti est restitutum. Ex actis castrensibus Leopoliensibus extractum. У того екстракту печат кгродская Лвовская притисненая и наднисъ руки тыми словы: Martinus Boszkowski vicecapitaneus Leopoliensis, Который же то екстракт за поданем и прозбою выш реченое особы, а за принятем моим урядовым увес слово до слова до книг кгродских Луцких ест уписан, с которых и ессс выпис под печатю кгродскою Луцкою ест выдан. Писан в Луцку. Корикговал Шолкгейно.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1626—1633 г. № 10936, л. 1606 об. 1608.

№ 181—1633 г. Мая 13 дня.

Подтвержденіе древняго фундуша Гнойненской церкви каштеляномъ Подляскимъ Станиславомъ Немирой и его супругою Евою урожд. Гнѣвошъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in crastino festi Purificationis Beatissimae Virginis Mariae anno Domini 1649 *) . . . . . . de Olexovo Gniewoszowa invicem coniuges in propagationem cultus divini suprascripto presbitero ecclesiae Gnoynensis ac eius succedaneis aeviternis temporibus datas et collatas, manu propria suprascriptorum Illustr. et Magnificor. Niemierow. coniugum subscriptas visis sanas, salvas nullaque in parte vitiatas, inducere et inscribere in acta officii sui suscepit et easdem literas inscribere actis suis curavit, quarum tenor talis.

Stanisław na Niemierowie Niemiera, Kasztellan Podlaski y Ewa z Olexowa Gniewoszowna Niemierzyna, Kasztelanka Podlaska. Wiadomo czyniemy tym naszym listem teraz y na potym będącym wieku ludziom, isz my maiac wzgląd na swiesczenika wielebnego oyca Dmitra Wierzbickie-o, ktory czyniąc przystoyne staranie o chwale Bożey cerkwie Gnoienskiey, koszt niemały y prace podiął, oprawuiąc cerkiew, będąc na kożdy czas czułym w

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ ветхости выкрошились, каковыя мѣста обозначены здѣсь точками.

nabożenstwie według relij Ruskiey, ktoremu chcąc dodać y większey ochoty ku odprawowaniu porządne-o nabożenstwa y starania o porządku w cerkwie Gnoienskiey, dobra wszytkie zdawna fundowane, to iest włok dwie we wszystkich trzech polach, iako sie w sobie maią, z ieziorem rzeczonym Topilcem y sianożęci rzeczone Zawotnianie s Kalinnikiem, ktore sie zaczynaią od Buga naprzeciwko miasta Niemierowa z jeziorem asz do grund y granice sianożęci Bubelskich, z chrostami, wodami y wszelakiemi użytkami, pożytkami. Ogrody, ktore iest do cerkwie Gnoienskiey od przodkow naszych y od nas nadane, to iest ieden ogrod Ławsia Podlepem ogrodzony, iako się w sobie ma; drugi ogrod za cerkwią aż do wsi po dom Mikołaia młynarza y iako zdawna po cmentarz ogrodzony y insze ogrody. Dom ze wszelakiem budowaniem y siedliskiem, ktore naprzeciwko domu w szerokosci y długosci iako zdawna w sobie ma y sciąga, z folwarkiem, stodołami, chlewami, ogrodami od miedze Troca puszkarza, asz do miedze gruntu Chwiedi Żukowey wszerz, a wzdłusz aż do droszki, ktora podle mogiłek idzie. Pułwłoki gruntu rzeczony Korniłowski we wszytkich trzech polach, z łąkami, z przydatkami, ogrodami, morgami, sadami y wszelakiemi pożytkami cerkwie Gnoienskiey . . . onym iako . . . pożytek swoy . . . ktorych wszytkich do . . . . podatkow, poborow y podymnych, robot y niiakich powinnosci czynic y płacić nie ma czasy wiecznemi. We młynach naszych Gnoienskich wolne zawsze mliwo ma mieć swiesczenik od zboża wszelakiego y słodow miary dawac nie powinien. W browarze naszym Gnoienskim wolne piwa robienie na potrzebe iego niema być bronione bez żadnego datku. Wolne łowienie ryb w Bugu rzece y po zatokach, zażywanie lasow, borow na opał domowy swiesczenikowi Gnoienskiemu nie ma byc bronione. Ktore to dobra wszystkie tym listem naszym daiemy czasy wiecznemi cerkwie Gnoiensky oycu Dmitrowi Wierzbickiemu y successorom iego. A iesliby ktory z potomkow naszych albo dzierżawcow tey maięnosci Gnoienskiey iako kolwiek krzywdę swiesczenikowi w dzierżeniu tych dobr cerkiewnych czynić miał, tędy jasnie w Bogu Przewielebny Je-o mość ociec władyka Włodzimierski y Brzescki, ktory na ten czas będzie, ma o te krzywdy dobr cerkwie Gnoienskiey y o krzywdy swiesczenika Gnoienskie-o prawem czynić w sądzie duchownym y swieckim, o co gdy będzie pozwany kożdy takowy, tędy u każdego sądu y prawa powinien będzie zapłacić tysiąc grzywien o naruszenie w czem kolwiek tych dobr, a to do rąk pomienione-o Je-o Mci oyca Władyki ma być oddano, a po zapłaceniu takowey summy y na potomne czasy pod takąż rowną paeną swiesczenik Gnoienski y nastepce iego w spokoynym dzierżeniu wszystkich dobr cerkiewnych, w tym liscie mianowanych, czasy wiecznymi zachowani bydz maią. Na co dla lepszey wiary y pewnosci do te-o listu nasze-o rękomi się swemi podpisawszy zapieczętowalismy. Działo się w Niemierowie, anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, msca May 13 dnia. Stanisław Niemiera na Niemierowie, kasztelan Podlaski ręką swą. Jewa Niemierzyna z Olexowa, kasztelanka Podlaska ręką swą. Appensio sigillorum duorum. Quarum post ingrossationem idem porrigens rursus ad se originale recepit de receptoque officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовой книги Минскаго гродскаго суда за 1646—1652 годы, № 10942 л. 379 об, 386.

———

№ 182—1633 г. Іюня 16 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго повѣта, во владѣніе урочищемъ «Поповщина», близъ дер. Грушовой.

Akt pomiary gruntu z funduszu na folwark plebanski w Hruszowey należącego do plebanij Horodeckiey regulat.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt osmego, miesiąca Junij czwartego dnia.

Przed urzędem I. K. msci y aktami ziemskiemi woiewodztwa Brzeskiego przede mną Ignacym Hruszewskim, regentem aktualnym ziemskim tegoż woiewodztwa comparendo personaliter wielmożny I. X. Jan Kulesza, kanonik Brzeski, pleban Horodecki pomiarę gruntow z funduszu na folwark plebanski w Hruszowey należących przez I. P. Pawła Busławskiego miernika I K. msci starostwa Kobrynskiego uczynioną ad acta podał, cujus tenor sequitur talis.

Roku Panskiego tysiąc szescset trzydziestego trzeciego, dnia szesnastego czerwca. Za rozkazaniem I. W. I. P. Jarosza Wołłowicza, generalnego ziemi Żmuydzkiey starosty, ciwona Gondynskiego, Szawelskiego, Upitskiego, Kobrynskiego dzierżawce pana, a pana mego miłosciwego, przy bytnosci imsci pana Pawła Jezierskiego, rewizora iego krolewskiey mosci starostwa Kobrynskiego czyniłem pomiarę y probę gruntow przy wsi Hruszowey nazwane uroczyszczem Popowszczyzna, albo Podlesie, jako poddani bydz mianowali za naddatek albo za morgi, z ktorych nic do skarbu krola imsci nie płacili, ten grunt leży iednym bokiem od Popow y młynarzow Hruszewskich, a drugim bokiem od rezow sadzibnych wsi Hruszowey y sciany ich nazwaney Tryzubem, koncem iednym poczynaią się od rezow tegoż sioła pola srzedniego, a konczą się po grunty tegoż sioła Hruszowey po naddatki, ten tak iako się w sobie ma w swym ograniczeniu, nie nie defalkuiąc na podłość, czyni morgow sto y dwadziescia, kładąc na włokę po morgow trzydziesci y trzy, uczyniła by włok trzy y morgow dwadziescia ieden, lecz morguiąc grunt oromy na pasznią zgodny, ktorego tylko czyni po rożnych mieyscach między chrostami y błotami y sianożęciami błotnemi to iest y z sadzibami niektorych poddanych p. Cieszkowskiego, ktorzy czasu (hoc loco obliteratio) po rewizyi I. P. Sosnowskiego na tym się gruncie opusciwszy swoie stare siedliska we wsi Hruszowey tu się posiedlili, uczyniłoby to morgow czterdziesci y osm, prętow pietnascie, kładąc grunt oromy we włokę y morgow trzydziescie y trzy, uczyni włok pultory przez morga iednego; w tymże obrębie wymorgowało się sianożęci między gruntami oromemi y między chrostami y łozami morgow trzydziesci y ieden, uczyni włoka iedna bez dwu morgow; złączywszy grunt oromy z sianożęcią, summą uczyni gruntu użytego włok pułtrzeci bez dwu morgow, tu nie dostaie do trzech włok gruntu użytego morgow dziewietnascie y prętow pietnascie, z tych przyczyn, że łozami y bagny błotami siła mieysca w tym obrębie na co uważenia wielkiego potrzeba. Po ktorey pomierze Imsc pan Paweł Jezierski, rewizor starostwa Kobrynskiego sam osobą raczył bydz, co imsc zważaiąc, aby kosciół Horodecki krzywdy nie miał, trzymaiąc się y poglądaiąc na list krola imsci, aby włok trzy gruntem dobrym wymierzone były, za rozkazaniem jasnie W. I. P. starosty Żmuydzkiego y Kobrynskiego, pana mego miłosciwego, tegoż zascianka w iednym ograniczeniu nazwanego Studzionka, ktorego młynarze Hruszewscy trzymali przy swoich gruntach, a morgow dziesięć lub tak wiele y niemasz lecz iż popławow sianożętnych nayduią się, a tego gruntu młynarze od swoich powinnych z sioła Hruszowa zażywali, do skarbu z tego nic nie płacili, co I. P. rewizor przywrocił na plebanią Horodecką za morgow dziewiętnascie y prętow piętnascie, ktorych według prawa nie dostawa-

ło na dworną pasznią plebanij Horodeckiey względem błot nie użytych. Ktora to relacya pomiary moiey dałem na pismie I. X. plebanowi Horodeckiemu w Podciemieniu dnia y roku zwyż mianowanego. U tey pomiary gruntow przy położoney pieczęci podpis miernika takowy: Paweł Busłowski miernik krola Imsci starostwa Kobrynskiego ręką swą. Ktora to takowa pomiara przez wyż wyrażoną osobę ad acta podana iest do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego ze wszelką w niey wyraźoną rzeczą słowo do słowa przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1778—1779 годы, № 7392, л. 293—296.

№ 183—1633 г. Іюня 16 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго пов., во владѣнія деревнею Подземенье и др.

Aktykacya listu podawczego na koscioł Horodecki od Pawła Lewalta Jezierskiego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Junij trzydziestego dnia.

Przed urzędem I. k. msci y aktami ziemskiemi w. Brzeskiego przede mną Ignacym Hruszewskim, regentem aktualnym ziemskim tegoż woiewodztwa comparendo personaliter W. I. X. Jan Kulesza, kanonik Brzeski, pleban Horodecki list podawczy od W. I. P. Pawła Lewalta Jezierskiego kosciołowi Horodeckiemu służący ad acta podał, requiruiąc, aby pomieniony list ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Brzeskiego przyięty y wpisany, ktory od słowa do słowa w też xięgi wpisuiąc tak się w sobie ma.

Paweł Lewalt Jezierski, rewizor starostwa Kobrynskiego, oznaymuię tym moim uwięzczym listem, iż pod datą roku teraznieyszego tysiąc szescset trzydziestego trzeciego, miesiąca Maia czwartego dnia oddany mi iest list otworzysty przez I. X. Marcina Wierzbinskiego, proboszcza Kobrynskiego od I. W. P. I. P. Jarosza Wołłowicza, generalnego ziemi Zmuydzkiey starosty, ciwuna Gondynskiego, Szawelskiego, Upitskiego y Kobrynskiego W. dzierżawce pana mego miłosciwego, w ktorym mię zażywac raczy, abym na mieyscu onego samego ziachawszy do miasta Horodca, sprawuiąc się podług funduszu krola Imsci y konsensem krolewica imsci polskiego y dziedzicznego Szwedzkiego Jana Kazimierza, ktoremu na ten czas Kobryn prawem dożywotnim należał, wies Podziemienie w kluczu Horodeckim leżącą, przydawszy do niey włok trzy pustych wsi Podziemieniu przyległych na plebanią Horodecką odmierzywszy przez miernika krola imsci Kobrynskiego y kopcami porządnie osypawszy, tak iako by poddani krolewscy od plebanskich, a plebanscy od krolewskich pokoy mieli podał to na koscioł Horodecki xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu y poddanym Podziemienieckim posłuszenstwo wszelakie onym samym y sukcessorom iego po nim następuiącym przykazał oddawac. Do tego plac na kosciół Horodecki w miescie Horodcu wypatrzywszy naysposobnieyszy na pobudowanie domu xiędzowi y mieszkaniu kantora, szkoły y rektora iey tudzież ogrod przy nim naznaczył y odmierzywszy zawiodł, czemu to wszystkiemu dosyc czyniąc ziachawszy dnia szesznastego mca Czerwca w tymże tysiąc szescset trzydziestym trzecim roku do miasta Horodca z miernikiem przysięgłym stta Kobrynskiego panem Pawłem Busłowskim wprzod w miescie na kosciół plac wypatrzywszy, na ktorym mieszka mieszczanin Hryszko y Chwiers, ktory plac w poprzek czyni sznur iedon y prętow szesc, a wzdłuż czyni od rynku poczowszy, a po gumno dworne sznurow cztery y prętow siedm, co wszystko czyni morgow dwa, prętow piętnascie y pręcikow dwa I. X. Marcinowi Wierz-

binskiemu podałem y zawiodłem, waruiąc to iednak, aby pod budowanie dworu Horodeckiego y pod gumno iego żadnego tam blisko budowania na tych placach stawiać y budować nie ma, ale ogrod y rolę mieć wolną, a to dla ognia przychodniowego, a tamtym dzierżącym z tych placow ustąpic y budowanie zwozić naydaley roku za dosyć uczynieniem y odłożeniem im pieniędzy podług praw y kupie ich samych, iako ich kosztuią przykazałem. A potym ziechawszy do wsi Podziemienia wies Podziemienie o włokach piętnastu będąca iako się w sobie y swoim ograniczeniu w scianach, włokach, naddatkach, zasciankach y morgach ma y przed tym miała y z poddanemi w niey mieszkaiącemi xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu w moc, w dzierżenie y w spokoyne używanie podałem y posłuszenstwo wszelakie tym poddanym Podziemienskim, iako iuż plebanowi własnemu Horodeckiemu oddanym, czynsze czynić, pożytki wszelakie, dziakła żytnie y owsiane z podawaniem gęsi, kur y iaiec y rzeczy innych, z robotą dzienną w rewizyi opisaną oddawać przykazałem, z ktorych poddanych dochody xiądz Marcin do siebie wybieraiąc, cieslę dobrego naiąc y zapłacić, a pan podstarosci Horodecki poddanych krolewskich dla pomocy roboty dodawać winien będzie, a przytym y włok trzy na pasznią dworną z gruntem oromym oraz sianożęciami, błotami, chrostami, lasami y z drzewem bartnym, lasami, bagnami y cokolwiek ku pożytkowi należeć będzie dworna na potrzebę plebanską odciowszy od wsi Hruszowey naddatek nazwany Zaleski, ktorego naddatku w rewizyi opisanego nie było y teraz niemasz, ale poddani Hruszewscy trzymaiąc go od czasu niemałego, utaiwszy pożytek skarbowi należący zażywali gratis y siedliska swe własne w siele Hruszowey będące niektore opusciwszy na ten naddatek, iako oni zowią Zaleski, niekiedyś od popow Hruszewskich przez nichże odięty rozmnożywszy y rozrodziwszy się na nim syny swe y zięcie posiedlili, ktory naddatek Zaleski wyrażaiąc przy wsi Hruszowey poczyna się na wschod słonca od rezow drugiego pola Hruszewskich na południe, bokiem od cerkwi y gruntow popowskich, na zachod koncem od naddatkow przychodnich sioła Hruszowa, na pułnoc bokiem od boku rezow sadzibnych tegoż sioła Hruszowey naddatek Zaleskie we wszystkich czterech scianach będący w kwadracie w kożdym koncu ma po dwa kopce usypane, a we srzodku wzdłuż idąc ieden kopiec, z ktorego się im naddatku rumowac y budowanie znosic one, ktorym na swe siedliska stare we wsi Hruszowey, a drugim na swe naddatki użyczywszy im frysztu na cały rok na to od daty tego uwięzczego listu mego, pod utraceniem tego budowania ich pozostałego na tym gruncie przykazałem, ktory naddatek Zaleski trzymaiąc go pleban Horodecki teraznieyszy y na potym będący, drogę wolną z tey wsi Hruszowey idącą poddanym krolewskim bronić nie ma y owszem swoią iuż własną grodzą oba boki drogi tak iako poddani krolewscy przedtym trzymaiąc ten grunt grodzywali. sam iuż pleban swemi poddanymi dla swego pożytku y dla przegonu poddanych krolewskich wolnego grodzic winien będzie, tak też innych drożysk starożytnych, a im potrzebnych, gdzie by się pokazały bronić nie ma. Ktorego tego poiazdu y uwiązania mego ten list moy na czasy potomne dla dania wiary lepszey za potrzebowaniem y prozbą I. X. Marcinowi Wierzbinskiemu proboszczowi Kobrynskiemu, a teraznieyszemu plebanowi Horodeckiemu dałem. Działo się w Horodcu, roku tysiąc sześćset trzydziestego trzeciego, miesiąca Czerwca szesnastego dnia.

Ktory to list dla approbacyi do I.W.I.P. starosty generalnego Żmuydzkiego y Kobrynskiego pana mego miłostiwego odsyłam. U tego listu uwiązczego podpis rewizora starostwa Kobrynskiego przy wycisnoney żwykłey pieczęci takowy: Paweł Lewalt Jezierski ręką swą własną. Ktory

to takowy list uwięzczy przez wyż wyrażoną osobę ad acta podany iest do xiąg ziemskich W. B. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1777 годъ, № 7391, л. 711—713.

№ 184—1633 г. Іюля 26 дня.

Инвентарь им. Чашники съ данными о церквахъ въ м. Чашникахь, с. Начи. Латыголичахъ и Волосовичахъ.

Akt inwentarza na maiętnosc Czasniki służącego.

Roku tysiąc siedmset siedymdziesiąt trzeciego, msca Marca osimnastego dnia. Coram actis ziemstwa w. Nowgr. comparendo personaliter W. I. Pan Tomasz Patrykowski, łowczy Haliski. inwentarz maiętnosci Czasnik prezentował y ad acta podał, ktory ku zapisaniu w xięgi ze wszelką w onym wyraznoscią przyięty sequentibus exprimitur verbis.

Inwentarz maiętnosci Czasnickiey od nas Jana Stanisława marszałka W. X. Littgo, Słonimskiego starosty y Kazimierza Leona pisarza W. X. Littgo, Grodzienskiego etc. starosty Sapiehow, woiewodzicow Wilenskich, W. Imsci panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi Koronnemu, Borysowskiemu y Kumnienskiemu staroscie wiecznoscią przedaney, przy liscie zapisie naszym wieczystym imsci na tę maiętność służącym w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym trzecim, msca Julij dwadziestego szóstego dnia dany, w którym się opisało budowanie dworne y folwarkowe y bydło w folwarku będące, także spisani są ziemianie, boiarowie, mieszczanie y wszyscy poddani do tey maiętnosci Czasnik należący. Budowanie dworu Czasnickiego. Z miasteczka Czasnik wchodząc do dworu wrota dwoiste na biegunach z zaworą, przy nich fortka też na biegunie, te wrota dranicami kryte, wszedszy do dworu po lewey ręce dom, do ktorego wchodząc ganeczek nowoprzybudowany, z tego ganku do sieni drzwi na zawiasach żelaznych z zaszczepką, wszedłszy do sieni po prawey ręce izba stołowa, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczepką, w niey piec biały z prostych kafli, przy nim kominek, okien szklannych cztyry, ławy wkoło, stołow większych dwa, stolik trzeci mały, zedel wielki ieden, stołkow małych dwa; z tey izby komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z zaszczepką, w komorze okno szklane iedno, ławy w niey dwie, tamże w komorze szafa ze czworgiem drzwiczek, z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie; z teyże sieni przeciwko tey izby izdepka mnieysza, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczepką, piec biały z prostych kafli z kominkiem, okien szklanych dwie, a trzecie bez błony, stoł ieden, zedel ieden, ławy wkoło; z tey izdepki komora, do niey drzwi na biegunie z zaszczepką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie z zaszczepką; przy teyże izdepce nowo przybudowana izdebka, przed nią ganeczek, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczepką, w niey piec biały z prostych kafli, okien dwie szklanych, ławy dwie; z tey izdebki komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczepką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie. Ten dom wszytek dranicami pokryty, okienice u tego domu trzy na zawiasach żelaznych z zaszczepkami, a insze okienice na biegunach, z których u piąciu haczki, a w inszych niemasz. Od tego domu idąc po lewey ręce kleć stara, drzwi do niey na biegunie, dranicami kryta; od tey kleci idąc daley druga kleć dla zsypowania zboża, drzwi do niey na biegunie z klamką, ta klec dranicami kryta. Obok tey kleci trzecia kleć, drzwi do niey na biegunie z klamką, dranicami kryta. Czwarta kłeć tamże podle stoiąca,

drzwi do niey na biegunie z proboiami, dranicami nakryta. Przy tey kleci obok swiren na piwnicy, pod którym podklet, drzwi do niego na biegunie z proboiami, na tym podkleciu swiren, do tego swirna wschod; wchodząc do ganku drzwiczki kratowe z klamką, drzwi do tego swirna na biegunie z zamkiem wnętrznym y z zaszczepką, ganek wkoło tarcicami opierzony, pokryty dranicami. Pod tym podkletem piwnica, do szyie wchodząc krata drzewiana na zawiasach z zaszczepką, do piwnicy samey wchodząc drzwi na biegunach z zaszczepką, piwnica sama dębowego drzewa. Od tego swirna idąc też po lewey ręce domek kuchenny, wchodząc do sieni drzwi na biegunach, do sieni wszedszy po lewey ręce izba biała, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszczepką, piec biały z prostych kafli, okien smolanych trzy, stoł ieden, zedel ieden, ławy wkoło; z tey izby komora, drzwi do niey na biegunach z zaszczepką, okno iedne smolane, ławy wkoło. Z tey izby wyszedszy do sieni po lewey ręce kuchnia, drzwi do niey na zawiasach żelaznych, stoł w niey ieden, ław dwie; z teyże sieni piekarnia, drzwi do niey na biegunach, w niey piec do piecenia chleba, ławy wkoło, stoł ieden. Ten dom dranicami kryty. Od tego domu idąc wtył do rzeki Uły wrota na biegunach z zaworą, podle tych wrot staynia dla bydła karmnego, drzwi do niey na biegunach, dranicami pokryta, obok tey staynie druga staynia dla chowania wozow, wrota na biegunach do niey; podle tey staynie trzecia staynia wielka, drzwi do niey dwoiste z zaworą, w tey stayni przeoryny, żłoby y drabiny, nad wrotami staięnemi ganeczek, do tego ganku wschod, ten ganek y wschod dranicami opierzone, ta staynia dranicami pokryta. W posrzod podworza sala laskami opierzona, we strzodku ławy wkoło, dranicami kryta. Ten dwor ostrogami ostrożony. Za tym dworem nad Ułą rzeką browar, do niego drzwi na biegunach z zaszczepką, przy tym browarze łaznia, drzwi do niey na biegunach, w niey poły trzy, ten browar y łaznia dranicami pokryte.

Budowanie folwarku Smolenskiego.

Idąc do folwarku przez groblą, w ktorey staw na Łukomce rzece y młyn zbudowany o dwu kolech z wszytkim narzędem, dranicami kryty, a przy młynie dom młynarski, w którym na ten czas mieszka młynarz Jarmoł Jewtan ze dwiema synami; zszedszy z groble w lewym boku dwie chałupie, w których mieszkaią piwowar y łotysz, który stada dogląda. Na pagurku folwarkowym, naprzod obory, do nich wrota na biegunach. po lewey ręce chlewow dla bydła osm, a wtyle tych chlewow chlew wielki, słomo kryte; w prawym boku piekarnie dwie, a trzecia na warzywo z sieniami dwiema, drzwi do nich na biegunach, te piekarnie dranicami kryte; przy oborze zaraz swiren na podklecie z syrnikiem na wierzchu, na który idąc u wschodku drzwi kratowe na zawiasach, około syrnika ganek ze wszech stron tarcicami opierzony, drzwi do niego na zawiasach y z wrzeciądzem na skoblach, gontami kryty, na wierzchu syrnika gołębnik, w podkletu także drzwi na zawiasach z wrzeciądzem, nad szyią przysionek dranicami kryty. Od tego swirna po prawey ręce dom folwarkowy dranicami kryty z gankiem tarcicami y balasami opierzony, drzwi do niego kratowe na zawiasach z zaszczepką na skoblach, a do sieni drzwi na zawiasach z wrzeciądzem; w lewy bok izba biała, drzwi do niey na zawiasach, w niey okien cztyry, a dwie tylko błony szklane pobite, okienic dwie na zawiasach, w izbie ław trzy, szafa z czworgiem drzwiczek na zawiasach, piec polewany zielony z kominkiem, z tey izby komora, drzwi do niey na zawiasach z wrzeciądzem, okien dwie bez błon z okienicami, z ktorych iedno tylko na zawiasach, ław trzy y komin; z tey komory komorka potrzebna z drzwiami na zawiasach, na przeciwko tey izby druga izba biała, drzwi do niey na zawiasach z klam-

ką y z wrzeciądzem na skoblach, okien trzy, a błona tylko iedna y ta bez kwatery, z okiennicami na zawiasach, z zaszczepkami, ławy wkoło, piec polewany zielony z kominkiem; z niey komora z drzwiami na zawiasach z klamką, z wrzeciądzem, okien dwie, iedne z błoną potłuczoną a drugie bez błony, okienice na zawiasach z zaszczepkami, ławy trzy, kominek, z tey komory potrzebna komorka z drzwiami na zawiasach z zaszczepką, z teyże sieni w boku izdebka, drzwi do niey na zawiasach z wrzeciądzem, okno iedne bez błony, piec polewany zielony z kominkiem, przy tym domie kuchenka dla robienia jeść. Między folwarkiem, a gumnem sadzawki dwie, trzecia za oborą; wychodząc z tego folwarku do gumna wrota na biegunach, w postrzod gumna swiren z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeciądzem, zasiekow w nim pięć dla sypania zboża, dranicami kryty, przy nim drugi swiren mnieyszy z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeciądzem, tokownia wielka z osiecią, słomą kryta, z wrotami na biegunach, naprzeciw punie dwie, iedna chrosciana nie kryta, druga z drzewa robiona z wrotami na biegunach, słomą kryta, przepłotow w tym gumnie szesdziesiąt trzy. Ogrody przy tym folwarku dwa, ieden za domem, a drugi na sad zaięty. Ten folwark Smolancy z gumnem, według pomiary teraznieyszey, leży w drugiey zmianie sioła Smolaniec nowo założonego na włokach trzech, na pasznią urzędniczą wyłączonych; Do tego folwarku sianożenci, nad rzeką Ułą pod Smolancami, łąka Huzkowa na wozow osimdziesiąt, druga tamże pod Smolancami Malkowski łuh na wozow dziewiędziesiąt, trzecia koło Horodiszcza, za Szymkowskim siedzeniem pastewnik na wozow trzydziescia, czwarta łąka u Prudziszcza Wołkowska na wozow szesć, piąty łuh wielki po Lewonową sianożenć, pod Horodyszcze na wozow czterdziescia, za Horodyszczem Pianowski łuh na wozow dziesięć, siodmy pod Rohanowiczami łuh Siwickiego y na przewozie na wozow sto, osmy od puni do morgu Siemiona Kuszelanowicza Wiszkowski łuh na wozow szesdziesiąt. Stado bydła y zboże przy tym folwarku Smolancach podane. Klacz stadnych pięć, klacz trzeciaczek trzy, zrzebie tegoroczne iedne; obora: krow hollenderskich dwie, krow bydła tutecznego siedymnascie, bykow buhaiow trzy, ieden stary, a dwa młode, byczkow łąszczakow sześć, cieląt takrocznych osmioro, owiec czterdziescia szesć, baranow cztyry, koz starych y młodych dziewęć, swiń starych y młodych dziewiętnascie, prosiąt tegorocznych pięcioro, kurow kałakuckich dwadziescia, gensi trzydziescia szesć, kaczek dwanascie, kurow prostych dziesięcioro, kapłunow szesć, gęsi y kury ze wszytkiey włosci Starosiekow za rok przeszły tysiąc szescset trzydziesty pierwszy, których nie wybierano, z każdey włoki po gęsi iedney y po dwoie kurow na imsci pana woiewodę Wilenskiego wybrane być maią. Zboże w gumnie podane y w polu zasiane. Żyta na rok przyszły tysiąc szesćset trzydziesty trzeci w polu na paszni urzędniczey w Smolancach posiano beczek czternascie miary Wilenskiey, żyta w snopie kop osimdzesiąt, iarki kop siedym, pszenicy kop cztyry, ienczmienia kop siedym, owsa kop trzynascie, siana wozow sto y piędziesiąt. Jarzyny ogrodne: kapusty kwasney białey pułbeczki, kapusty kwasney hrubszey kadzi dwie, kapusty kwasney nie krążaney kać iedna, burakow kadzi dwie, bocwinie kadz iedna, kapusty sloney kadz iedna. Naczynie. Beczek piwnych trzynascie, beczułek mnieyszych cztyry, barył trzy, cebrow trzy, wiader dwie. Towaru lesnego na brzegu nad rzeką Uła y w miasteczku Ule y w puszczy Czasnickiey na rożnych mieyscach za wiadomoscią Ułasa Oniszkiewicza y Fiedora Szyrka boiarow wyrobionego zostało mianowicie: tarcic dębowych kop dwanascie y tarcic szesć, wancosu kop dwie y sztuk dziewięć, pyple kop dwadziescia dziewięć y sztuk piędziesiąt siedym, klepki kop

pięć, ktory towar wolno będzie imsci panu woiewodzie Połockiemu y ieymsci pani małżące iegomsci gdzie wola iehm. będzie kosztem swoim z puszczy wywieść, zprowadzić y komu ichmość zachcą zprzedać bez żadney przeszkody. Miasto Czasniki. Place osiadłe, wolne, puste, prowent, kopy, grosze. Od dworu idąc w rynek przy ulicy Jewanskiey lewa strona. Abram żyd arędarz, ten płaci arędy z karczem, młyna, za mostowe, strugowe y z puń, plac wolny ieden, kop siedymset. Paweł Połubies plac osiadły ieden, kop cztyry. Siemion Supocki puł placu osiadłego, kop dwie. Maxim Lachowicz pułtora placu osiadłego, kop szesć. Amelian Sazyka placow osiadłych dwa, kop osim. Lewon Maciejewski plac wolny ieden na posłudze dworney, Iwan Ihnatowicz plac osiadły ieden, kop cztyry. Iwan Sierebro, plac osiadły ieden, kop cztyry. Ja cuta Pawłowicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Doroszko Filipowicz plac osiadły ieden, kop cztyry. W teyże stronie nad ruczaiem Zabołociem Fiedor Filipowicz plac osiadły ieden, kop cztyry. Otroszko Małaszkiewicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Fiedor Supocki miernik, plac wolny ieden na posłudze miernickiey. Samuel Otroszkowicz, plac wolny ieden, *diak cerkiewny*. Od dworu idąc w rynek prawa strona. Abram żyd arędarz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Pawłowa Tolstyczyna, plac osiadły ieden, kop cztyry. Fiedor Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Alexiey Jaskiewicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Fiedor Hwozdzilnik, plac osiadły ieden, kop cztyry. Hryszk Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztyry. Do Łukomskiey ulice od Zabłocia ruczaja idąc w ułeczce prawa strona. Maciey Gondzinik, plac osiadły ieden, kop cztyry. Andrzey Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztyry, nowo przyioł, pocznie płacic w roku tysiąc szescset trzydziestym czwartym. Łukian Szelepienko, pułplaca osiadłego, kop dwie. Klim Jermołowicz, pułplaca osiadłego. Ulice Łukomskiey w pole idąc lewa strona. Fiedor Hrebionko, plac osiadły ieden, kop cztyry. Apanas Iwanowicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Siemion Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztyry. Jan Kowal. plac osiadły ieden, kop cztery. Iwan Litwin, plac osiadły ieden, kop cztyry. Siemion Hłazun, plac osiadły ieden, kop cztyry, nowo przyioł, pocznie płacic w roku tysiąc szescset trzydziestym czwartym. Teyże ulice Łukomskiey prawa strona. Karczma nowo zrobiona, pułtora placu wolnego. Chomko Woyciechowicz, puł placu osiadłego, kop dwie. Arciem Szczerba, puł placa osiadłego, kop dwie. Daniło Domaturowicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Wasko Filipowicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Maciusza Leszkowicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Hryszko Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztyry. W rynku od Sierebra lewa strona u cerkwie. Iwan Tołstopiat, plac osiadły ieden, kop cztyry. Maciusza Bubion, plac osiadły ieden, kop cztyry. Łukasz Hrebionko, plac osiadły ieden. kop cztyry. Przed ulicą Łukomską na klinie Łukomskim Janowa Dzienisowa, plac osiadły ieden, kop cztyry. W tyle rynku zaułku idącego z ulice Łukomskiey lewa strona. Jan Litwin Kwacz, puł placu osiadłego, kop dwie, Sciepan Dzia(k), puł placu wolnego, ubogi dziak wolny, Arciem Posielnikow, plac osiadły ieden, kop cztyry. Jan Kubiata, plac osiadły ieden, kop cztyry. Ułeczki Ciapinskiey z rynku lewa strona, Siemion Kubieka, pułplacu osiadłego, kop dwie, Iwan Chominiec, pułplacu osiadłego, kop dwie. Hermahen Matusowicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Marcin Strzelec, plac osiadły ieden, kop cztyry. Owdoszkowa wdowa, plac osiadły ieden, kop cztyry. Sciepan Truchonowicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Słobodka za Ułą rzeką do Kopciewicz idąc lewa strona. Ihnat Krawczonek, plac osiadły ieden, kop cztyry. Jakim Masilewicz, plac osiadły ieden, kop cztyry. Dawid Szwed, plac osiadły ieden, kop cztyry. Sciepan Litwin, pułplacu osiadłego,

kop dwie, nowo przyioł, słobody lat trzy, pocznie placic anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Fiedor Sierhieiewicz, pułplacu osiadłego, kop dwie. Teyże Słobodki prawa strona. Apanas Szczerba, plac osiadły ieden, kop cztyry. Siła Sazyka, plac osiadły ieden, kop cztyry. Siemion Supocki, plac osiadły ieden, kop cztyry. Piotr Zabieła, plac osiadły ieden, kop cztyry. Andrzey Hira, plac osiadły ieden, kop cztyry, nowo przyioł, słobody lat trzy, pocznie płacic anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Plac pusty ieden, Słobodka tamże za rzeczką Ułą nowo w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym wtorym założona z wolnoscią na lat sześć, po których wysciu, w roku przyszłym tysiąc szescset trzydziestym osmym, kto tam osiądzie, ma takoż powinność pełnic, jako y drudzy mieszczanie Czasniccy pełnią. Placow pustych szesdziesiąt. Ogrodow za mostem osim, te maią byc rozdane do placow nowowyrzezanych, tych ogrodow morg ieden, prętow dwadziescia, pręcikow pięc. Summa placow osiadłych dziewięćdziesiąt trzy y puł, wolnych dziesięc, pustych szesdziesiąt trzy. Prowentu kop trzysta siedymdziesiąt cztyry, groszy dwanascie. W tym miasteczku Czasnickim w rynku *cerkiew* z przytworem, do ktorego drzwicki kratowe na zawiasach, a do cerkwie drzwi na zawiasach z wrzeciądzem na skoblach y z kłotką; apparaty w cerkwi do służby Bożey należące według potrzeby od ichmw nadane. Dzwonica przy cerkwi, dzwonow trzy. Tamże w rynku kletek kramnych szesznascie. W tym miescie starym Czasznikach każdy plac z pomiary pewney iako w sadzibie, tak w ogrodach, sianożenciach, rezach oromych, na rożnych mieyscach leżących, zniosłszy w iedno mieysce ma w sobie morgow dwa, prętow dwadziescia, a że do trzeciego morgu nie dostaie prętow dziesięciu, względem tego, porownywaiąc, aby było po trzy morgi spełna, przypuszczono im w koncu włok mieskich w zmianie tey, która od sciany Smolanskiey, po dziesięc prętow do każdego placu, a ieden tylko plac Fiedora Supockiego miernika, także w sadzibie, w ogrodach, sianożenciach, wygonie, rezach oromych na rożnych mieyscach ma w sobie morgow szesc, z których nic nie powinien płacić, tylko miernicką posługę odprawować. Wygonu przy miescie iest w obrembie na dwuch mieyscach morgow dwadziescia y prętow dwa, ten porachowany iest w też trzy morgi do każdego placu. Łuka za rzeką Ułą pod dworem miernikowym morgow cztyry, prętow pięc, ta przydana temuż miastu Czasnickiemu na robienie strugow, a iest porachowana w też placowe morgi. W tyle Otroszka Małaszkiewicza, Fiedora Supockiego miernika y Samuela Otroszkiewicza niwa morgow cztyry, prętow czternascie, pręcikow osim, czeczwiercin trzy, te trzyma Siemon Jurewicz *swieszczenik* Czasnicki, z dworem przezen przy wygonie zbudowanym na morgach cztyrech, prętach piętnastu y pręcikach siedmiu y puł, rachuiąc z ogrodą y ogrodem przy tym dworze leżącym za prawem listownym od ichmw na to sobie danym we dwuchset kopach, przy dwu włokach zascianku przy siele Oniskiewiczach leżących, na czym ma y dożywocie sobie od ichmw zapisane. Zascianek za rzeką Ułą Horodiszcze, ten ma byc na morgi pomierzony do placow Słobodki tamże nowozałożoney, którego zascianku iest włok dwie, morgow osim, teraz trzyma Harasim Sazyka, płaci z niego kop szesc. Tamże zascianek Szymkowski przy sianożenciach dwornych nad rzeką Ułą' ktorego morgow cztyry, prętow dwiadziescia trzy, pręcikow pięc y puł, tenże Harasim Sazyka trzyma, płaci z niego groszy czterdziescia osim, ten do Słobodki porzezać trzeba. Zascianek Rekowski Dołha niwa, leżąca tamże za rzeką Ułą, którego iest morgow dziesięc, prętow piętnascie, tenże Harasim Sazyka trzyma, płaci z niego groszy czterdziescia osim y ten do Słobodki porzerzany byc ma. Pastwiszcze z Horowatką niwą od granice Kopciewskiey y od morgow sianożętnych mieskich,

którego iest włoka iedna, ten też porzerzany ma być do placow Słobodki nowozałożoney na morgi, skoro osiędą, a teraz to przydano iest Słobodce dawney, tamże za rzeką Ułą będącey do używania, poki tę słobodę nowo założoną osiędo. Place osiadłe, wolne, puste, prowent kopy grosze. Ihnat Żyłka, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Jakub Poulski, plac wolny ieden, Piotr Taniuszko Poulskiego plac wolny ieden. Teyże ułeczki prawa strona, Spiryd Areiemowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Sciepan Philipowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Ostaszko Jaskowi, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Zaułku z Łukomskiey ulice do rzeki Uły lewa strona. Andrzey Rabin, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Hryszko Łyczyk, plac osiadły ieden. Onyszko Podrez, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Hapon Wyrwicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Jakub Uhlik, plac ieden, prowentu kop cztyry. Charko Stryżeniewicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Tegoż zaułku prawa strona. Philip Maciejonek, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Od wygonu nad rzeką Ułą za ruczaiem, Iwaszko Hrebionek, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Hryszko Sawinicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Kuryło Piwowar, pułplacu osiadłego, prowentu kop dwie. Jasko Hawryłowicz, pułplacu osiadłego, prowentu kop dwie. Dziemid Bonda, rybak, pułplacu osiadłego, prowentu kop dwie, Jermor Szama, pułplacu osiadłego, prowentu kop dwie. Ulice Ciapinskiey drugiey od dworu lewa strona. Jasko Litwin Rudy, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. *Popowskie cerkiewne* placow wolnych dwa, cerkiewne; teyże ulice Ciapinskiey prawa strona: Siemion Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry, Hapon Trzeciakowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry, Iwan Domotur, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry, groszy dwanascie, te groszy dwanascie płaci z gumna na wygonie stoiącego. Hryszko Tołkacz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry, plac pusty ieden. Chroł Hrebionka, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Andrzey Naliwayko, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. W zaułku z Ciapinskiey ulice: Lewon Iwanowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Andrzey Seleniczek, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Nad rzeką Ułą: Andrzey Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Siemion Alexiejowicz plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Mina Haponowicz plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Maciusza Bielay, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Kondrat Tatarzyn, pułplacu osiadłego, prowentu kop dwie. Owdziey Tatarzyn, puł placu, prowentu kop dwie. Ulice Jewanskiey od żyda lewa strona: Jurka Otrochimowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Fiedor Omielianowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Iwaszko Sciepanowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Otrochim Chrołowicz, plac osiadly ieden, prowentu kop cztyry. Maciuszyna Czerwiakowa, puł placu osiadłego, prowentu kop dwie. Mikita Brozenin, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Okuła Mikicicz, puł placu osiadłego, prowentu kop dwie. Stasiowa wdowa, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Harasim Sazyka, placow osiadłych dwa, prowentu kop osim. Macwiey Maruszkin, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Teyże ulice Jewanskiey prawa strona: Jasko Brożynin, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Hrydzko Nosikowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Paszko Makarowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop cztyry. Otroszkowa wdowa puł placu osiadłego, prowentu kop dwie. Otroszko Amelianowicz, puł placu osiadłego, prowentu kop dwie. Iwan Kołontay, puł placu osiadłego, prowentu kop dwie. Włoki miasta Czasnickiego, włoki osadne, wolne, prowent kopy grosze. Pierwsza włoka Omelian Sazyka, trzeciny dwie, prowentu kop cztyry. Iwan Ihnatowicz, trze-

cina iedna, prowentu kop dwie. Druga Jacuta Pawłowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Doroszko Philipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Filipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Trzecia włoka Otroszko Małaszkiewicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Hryszko Zielepuha, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Czwarta Maciey Gondzinik, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Piąta Charko Stryzeniewicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Andrzey Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Siemion Alexieiewicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Szosta Iasko Litwin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hapon Trzeciakowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hryszko Tołkacz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Siodma Andrzey Rubin, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Hapon Wyrwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jarmoł Szama, puł trzeciny, prowentu kopa iedna, Lewon Iwanowicz, puł trzeciny, kopa iedna. Osma Hermahen Matusowicz, trecina iedna, prowentu kop dwie, Sciepan Truchonowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dziewiąta Harasim Sażyka, włoka iedna, prowentu kop szesć. Dziesiąta Iwan Tołstopiat, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Maciusza Bubion, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Łukasz Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jedynasta Arciem Posielnikow, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Pilip Macieionek, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Jan Kubiata, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwunasta Onisko Podrez, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Maciusza Leskowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Wasko Macielonek, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Trzynasta Siemion Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Andrzey Jackowicz Solenicze, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Czternasta Samuel Otroszkowicz *dziak* włoka wolna iedna *cerkiewny*. Pietnasta, szesnasta ociec *Siemion Jurjewicz, pop, wlok dwie wolnych cierkiewne*. Siedymnasta, Iwan Domotur włoka iedna, prowentu kop szesc. Osimnasta Jurko Otrochimowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Fiedor Omelianowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Iwaszko Stephanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dziewiętnasta Alexiey Jaskowicz, pułwłoki, prowentu kop trzy, Ostaszko Jaskowicz, pułwłoki, prowentu kop trzy. Dwudziesta, Iwan Sierebro, pułwłoki, prowentu kop trzy, Mikita Brożenin, połwłoki, prowentu kop trzy. Dwadziesta pierwsza, Paweł Połubies, pułwłoki, prowentu kop trzy, Okuła Mikicionek, pułwłoki prowentu kop trzy. Dwudziesta wtora, Abram żyd do arędy włoka iedna. Dwudziesta trzecia, Jasko Brozynin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hrydzko Nosikowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Otrochim Chrołowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta czwarta, Chomko Woyciechowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Arciem Szczerba, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Hryszko Szweyba, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Daniło Domaturowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta piąta, Siemion Kubieka, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Jan Litwin Kwacz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Ihnat Żyla, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Sciepan Filipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta szósta, Siemion Alexieiewicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Chroł Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Mina Haponowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Kondrat y Owdziey Tatarowie pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Zascianek tamże za rzeką Ułą, od granice Kopciewskiey, który trzymał Fiedor Supocki miernik, ktorego iest włoka iedna, morgow dwadziescia cztyry, pręt ieden, rozdany miastu w morgi do placow. Zascianek za młynkiem Staro Czasznicki, którego iest włoka iedna, morgow dwa-

dziescia trzy, prętow dwanascie y puł, ten też rozdany miastu w morgi do placow. Zascianek nad rzeką Ułą, iadąc z miasta do folwarku Smolanskiego, nazwany Drugie Stare Czasniki przy włokach mieyskich, ten też rozdany w morgi do placow mieyskich. Sianożęci swe mieszczanie Czasniccy maią obapoł rzeki Uly do każdego placu po pułmorga, które się im kładły w rachunek w morgi do placow mieyskich. W miescie nad rzeką Ułą pun kupieckich, do których towary składaią w lidzbie trzydziescia dziewięc, z których płacą mieszczanie od swoich po groszy dwadziescie, a kupcy obcy własnie swoie punie maiący po groszy dwadziescia cztyry, od dwornych zaś puń jak się zmówią. Z tych wszytkich puń żyd arędarz płacą bierze do siebie według listu arędownego sobie na to danego, a punie te są mianowicie. Punie dworne mieyskie, kupieckie: Owzdziey tatarzyn punia mieyska iedna z Hołowczyna, Marcin Oboz punia kupiecka iedna, Abram Salomonowicz żyd punia mieskich dwie, Iwan Domohor punia mieska iedna, z Hołowczyna Marcin Oboz punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Olesiey Jarczak punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Harasim Dzimienciewicz punia kupiecka iedna, Philip Macieionek punia mieska iedna, Ostaszko Janowicz punia mieska iedna, z Połocka Ostafiey Naplocha punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Michał Kopytka punia kupiecka iedna, Dworna punia iedna, z Tołoczyna Karp Kułał punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Dzienis Nikiporowicz punia kupiecka iedna, Omelian Sażyka punia mieska iedna, Harasim Sazyka punia mieska iedna, Dworna na łuhu iedna. Za rzeką Ułą na Słobodzie: Ihnat Krawczonek punia mieska iedna, Siła Sazyka punia mieska iedna, z Hołowczyna Sciepan Plesko pun kupieckich trzy. Stas Szwaczka punia mieska iedna, z Hołowczyna Michał Sazko punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Sciepan Owtuchowicz punia kupiecka iedna, z Czerej Wasil Chramiec, punia kupiecka iedna, z Hołowczyna Jasko Nowik punia kupiecka iedna, z Czereje Doroszko Kosobudzki punia kupiecka iedna, z Orszy Hawryło Kożemiaka punia kupiecka iedna, z Czereje Piotr Fiedorowicz punia kupiecka iedna, z Zameczku Matys Włoch punia kupiecka iedna. W trzecim posadzie: z Czereje Wasil Chramiec punia kupiecka iedna, z Tołoczyna Marcin Bołt punia kupiecka iedna, Siemion Kasztelanowicz punia mieska iedna, z Czereje Ostaszko Stosza punia kupiecka iedna, Siła Sazyka punia mieska iedna, Sciepan Truchonowicz, punia mieska iedna. Summa: pun dwornych dwie, mieyskich czternascie, kupieckich dwadziescia trzy. Od każdego strugu każdym poysciem do Rygi idącego przed tym płacono po czerwonemu złotemu, a teraz folguiąc kupcow postanowiono, aby żyd arędarz nie brał więcey, iedno po talaru bitemu od struga. Nad to mieszczanie Czasniccy sami z dobrey woli y chęci swoiey postompili na potrzeby *cerkiewne* dawac od każdego strugu, wychodząc do Rygi, po groszy dwanascie. Dwudziesta siodma włoka Siemion Szweyba, trzecina iedna prowentu kop dwie. Iwan Litwin, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Siemion Hłazun, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta osma, Otroszko Omelianowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Iwan Kołontay pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Iwan Chominicz pułtrzecini, prowent kopa iedna, Paszko Makarowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta dziewiąta, Siemion Supocki, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Maxim Lachowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Maciusza Bielay, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Iwan Ihnatowicz, pułtrzeciny. prowentu kopa iedna. Trzydziesta, Jasko Hawryłowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Iwaszko Hrebionko, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Hryhor Sawinicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Kuryło Piwar, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Summa włok trzydziescia, osadnych włok

dwadziescia szesc, wolnych cztyry, kop sto pięćdziesiąt sześć. Summa gruntu pod miastem w siedzibach z morgami do placow sianożętnemi, oromemi y ogrodami, wygonami także zasciankow, nie rachuiąc włok trzydziescia wyszey opisanych, wszytkiego włok: zascianek przy włokach mieskich włoka iedna przy Bykowszczyznie tę trzyma Jan Kowal bez płatu, ieno dworną robotę odprawować powinien. Summa Summarum z miasta z arędą żydowską z placow, z włok y z zasciankow kop tysiąc dwiescie trzydziescia siedym y groszy czterdziescia osim. Włość Czasnicka. Sioło Worki, włoki osiadłe, puste, kopy. Włoka piersza, Andrzey Harbacz, osiadła iedna. Druga Iwan Iwanko osiadła iedna. Trzecia, Siemion pastuch osiadła iedna. Czwarta Wasko Borodawka osiadła iedna. Piąta Siemion Bobacz osiadła iedna. Szosta Jermoł Romanowicz. osiadła iedna. Siodma włoka pusta iedna. Osma, Malaszko Cimoszkowicz osiadła iedna. Summa włok osim, siedym osiadłych, pusta iedna. Przy tym siele zascianek Janowo niwie nad rzeką Proziemlą włok dwie, ten przydany temuż siołu względem gruntow błotnych, płacą po osim kop z włoki. Summa prowentu z tey wsi kop pięćdziesiąt szesc. Sioło Smolancy włoki osadne: pierwsza włoka Jasko Jakow y Wasko Mieziny, osiadła iedna. Druga, Mikita Apanowicz, osiadła iedna w drugim mieyscu. Trzecia Orechwo Jaskowicz, osiadła iedna. Czwarta Hryszko y Jarmoł Bakany, osiadła iedna w trzecim mieyscu nad rzeką Łukomką. Piąta Siemion Sachar z synami swemi y szosta osadne włoki dwie, siodma y pułosmey Jasko Cimoszkowicz, włoka osadna iedna a puł. Na drugiey stronie rzeki Łukomki. Osma Wasko Czara osadna iedna. Summa osim włok y puł. Summa prowentu z tey wsi kop sto dwie, miodu pudow osim y puł. Sianożęci swe maią we włokach bez płatu. Jezior przy tym siele trzy: Czarne, Kowciewka, Chibna. Iż to sioło porozni w nieporządku siedzi, a przyległe iest do tych gruntow, które na dwor używano, przeto za zgubieniem pasznie dworney na włoki, we włoki iako grunt dworny, tak y ich grunty złączywszy, pomierzany iest, wyjowszy dwie włoce Orechwe Jaskowicza y Hryszka y Jarmoła Bakanow, którzy w zascianku zostaną, na którym to mieyscu dworney pasznie wymierzono włok dwadziescia na sioło, z których dwudziestu włok trzy na pasznią urzędniczą przy dworcu Smolancach y inszych zmianach wyłączono, a ta siedymnascie włok ma byc rozdane między poddane, kto osiesć zechce z słobodą na lat trzy, jakoż z tych włok siedymnastu przyioł dwie włoce Jarmoł Jewtan z synami swemi, ktore trzymaiąc powinien młyn swoim naczyniem poprawować y nowy robić, tylko mu chłopow dodawać trzeba; a w tym mieyscu, gdzie Sachar siedzi, wymierzono włok dziesięć. Summa w tey wsi według pomiary nowey osiadłych włok osimy puł, wolnych dwie, folwarkowych trzy, pustych osimnascie y puł. Po napisaniu tego inwentarza przyieli w Smolancach Fiedor Supocki miernik na posłudze mierniekiey, a Lewon Macieiewski na posłudze dworney włok trzy w lidzbie dziewięć, dziesięć, iedynascie od Czasnik. Sioło Rohanowicze, włoki osiadłe, ziemianskie, boiarskie, puste. Pierwsza włoka pusta iedna, druga pusta iedna, trzecia pusta iedna, czwarta Macwiey Przywolen osiadła iedna, piąta Marcin Żabieła osiadła iedna, szosta Alexander Pietrelewicz boiarską iedna, siodma Hryszko Korowa osiadła iedna, osma Sciepuk Szypulonek osiadła iedna, dziewiąta Siłka Cielkowicz osiadła iedna, dziesiąta Jermoł Rożko osiadła iedna, iedynasta Andrzey Wieremieiowicz osiadła iedna, dwunasta Siemion Piekarz ziemianska iedna, trzynasta Sienko Pienciłowicz ziemianska iedna, tych dwoch poddanych Jakub Poulski trzyma za listem ieymsci. Czternasta Owdokim Hniezdziłowicz osiadła iedna, piętnasta Pilip Nielidzin osiadła iedna, szesnasta pusta, siedymnasta Jakub Poul-

ski ziemianska iedna, osimnasta pusta, dziewiętnasta pusta, dwudziesta pusta. Summa dwadziescia, osiadłych dziewięć, ziemianskich trzy, pustych siedym, boiarska iedna. Summa prowentu z tey wsi kop sto piętnascie, miodu pudow dziewięć. Zascianek tego sioła za Horodiszczem morgow ieden y puł, przydano na włok trzy w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynascie. Wielki łuh nad rzeką Uswicą na włok siedym pustych. Łucik zascianek przydany wszytkiemu siolu. Zascianek w Ciechowcu z sianożęcią przy drodze Rohanowskiey po zatokę y po ruczay Sielicki od morgow mieskich, ten przyięty za włokę iedno, Roman Rudzinski Moskalonek, Naum Rudziewicz y Dziemid Dawidowicz z słobodą, na lat trzy od dnia dwudziestego pierwszego marca, roku tysiąc szesćset trzydziestego wtorego, a po wyisciu trzech lat ma być ten zascianek pomierzony y iako się wiele gruntu naydzie, z tak wielu czynsz płacić będą powinni. Przy tym że siele zascianek za rzeką Olszyncem po Zerenicę rzeczkę, nad rzeką Uswicą włoka iedna, trzyma Hryszko Karabanowicz. Sianożenci to sioło ma nad rzeką Ułą w łuziech na każdą włokę po pułmorga bez płatu. Tamże w koncu włok Krzywe Niwki morgow dwa przydano na pięć włok, w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynascie, dwanascie y trzynascie. Przy tych siołach y co niżey są opisane puszcza Starzyna wzdłuż na mil dwie, a wszerz na milę iedną, a indziey y więcey, na towary lesne rozmaite, a po wyrobieniu towarow na osadzenie wsi zgodna. Boru u Smolanago pieca iadąc z Wiszkowicz do Truchonowicz wdłuż na milę, a w przek na trzec mile, indziey szyrzey, a inszym mieyscem wężey, gdzie iest drzewo na strugi y na budowanie zgodne. Za przewozem Kopciewskim gruntu pana Jana Rakowskiego z folwarkiem Zahoszczynem, na którym ma na służbie iedney poddanych trzech Iwana Łazuna, Siemiona Szycika y Chodora Szycikowicza, gdzie siedzi y zięć iego Stefan Słowakowicz, ten pan Rakowski trzyma na posłudze ziemianskiey za listem sławney pamięci xiężney Anny Radziwiłłowny Kiszczyney, na to onemu danym, gdzie mu y summy kop sto zapisała roku tysiąc pięcset siedymdziesiąt trzeciego, dnia siedymnastego augusta, włok dwanascie. Tamże podle przy Chołopim ruczaiu gruntu włoka iedna, morgow iedynascie, prętow siedym y puł, przydano panu Żochowi do folwarku iego niżey pomienionego. Podle *Popowszczyzny* z daniny ieymsci po Chołopi ruczay dzierży tenże pan Żoch włok dwie, morgow sześć. Tamże obok zaraz nad rzeką Ułą dworzec Zapole Alexiejowszczyzna bez żadney powinnosci, za wysługę w summie kop czterdziestu, za listem ieymsci paniey woiewodziney Połockiey do żywota swego dzierży pan Andrzey Żoch, od Żerstwianki do Białego kamienia z pomiary włok szesci. Summa w tych zasciankach oprocz puszcze y boru osadnych włok dwie, ziemianskich włok dwadziescia iedna, morgow siedymnascie, prętow siedym y puł. Summa prowentu z tych zasciankow kop dwadziescia cztyry, miodu pudow dwa. Słoboda Komowie włoki osadne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Janko Miecko, osadna iedna, druga Chodor Kopyt osadna iedna, trzecia Arciem Szczerba iedna, czwarta Jasko Kopyt iedna, piąta Iwan Arciemowicz boiarska iedna, szosta Andrzey Korniłowicz osadna iedna, siodma Alexiey Szyszka osadna iedna, osma Ostapko Wołowicz osadna iedna, dziewiąta Michałko Szama iedna, dziesiąta Marcin Parchwienowicz osadna iedna, iedynasta Janko Szeray osadna iedna. Summa włok iedynascie, osadnych siedym, boiarska iedna, pustych trzy. Summa prowentu z tey wsi kop trzydziescie dwie. Ta słoboda założona w roku tysiąc szescset dwadziestym trzecim, dnia dwadziestego szostego septembra na lat piętnascie, do wyscia iednak słobody maią dawać po kop cztyry, a potym zarowną z drugiem. Sioło Wiszkowicze, włoki osadne, boiarskie, puste, wolne. Pierwsza włoka

pusta iedna, druga Wasiusza Bieciey woyt iedna wolna, trzecia osadna iedna, czwarta Hryszko Łahunowicz osadna iedna, piąta pusta, szosta Choma Bieczay osadna iedna, siodma pusta, osma pusta, dziewiąta Choma Bieciay osadna iedna, dziesiąta, iedynasta, dwunasta, trzynasta pusta, czternasta Iwan Kowal osadna iedna, piętnasta, szesnasta puste, siedymnasta Sierhiey Naryczonek osadna iedna, osimnasta Iwan Byczkowicz pułwłoki osadney, pułwłok pusty, dziewiętnasta Chodor Łobacz puł włok osadny, puł włok pusty, dwudziesta włoka pusta, dwudziesta pierwsza Wasil Bieciay osadna iedna, dwudziesta wtora Jakow Żehało osadna iedna, dwudziesta trzecia Sienko Łahunowicz osadna iedna, dwudziesta czwarta Roman Philipowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Wasil Padalica pułwłok osiadły, Alexiey Łahunowicz pułwłok osiadły, dwudziesta szosta Wasko Sieledzionek osadna iedna, dwudziesta siodma Jurko Bieciaionek osadna iedna, dwudziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta Piotrek Zankiewicz boiarskich włok trzy. Summa trzydziescie: osadnych czternascie, boiarskich trzy, pustych dwanascie, wolna iedna. Summa prowentu kop sto osimdziesiąt dziewięć, miodu pudow czternascie. Naddatki na swe włoki dla błota ma to sioło w zasciankach gruntu pasznego y sianożęci w boku sioła za rzeką Uswicą nad Żerecicą na Cusihajowym y Zankowym siedzeniu na każdę włokę po morgu, Podborze w koncu włok trzeciey zmiany na pięć włok w lidzbie pięć, siedymnascie y Zankiewiczowi boiarzynowi na włok trzy w Druwicy na włok cztyry w lidzbie trzynascie, piętnascie, osimnascie, dwadziescia cztyry. Za borem w Lipowce na włok trzy Zankiewiczowi pod Wiedrenią Uzorskie od rzeki Zerenicy do Bielcyki rzeczki na włok cztyry w lidzbie dwadziescia ieden, dwadziescia dwa, dwadziescia pięć, dwadziescia szesć. Tamże pod Uzorskiem na włok dwie, w lidzbie dziewiętnascie, dwadziescia. W Hliniszczu na włok trzy w lidzbie dwanascie, czternascie, siedymnascie. Te wszytkie naddatki pomierzać trzeba. Sianożenci swe we włokach maią bez płatu. Jezior przy tym siele trzy: Zieryna puł, Swietoie, Drywica. Barci rozdano między chłopy po kleynach ich. Z Wiedreni pusciwszy w prawą drogę za iezioro Konieczną jadąc prosto borem przez rzekę Zerenicę do Wiszkowicz sioła, w lewym boku nad Zerenicżą na wroczyszczu pod Uchlem za borem trzymaią Isak Borodawka włokę iedną, Alexiey y Iwan Chonki włokę iedną, a trzecia włoka pusta z budowaniem. U smolanego pieca w boru na zascianku Truchon Żerenko w roku tysiąc szescset trzydziestym, a Sciepan Honczar w roku tysiąc szescset trzydziestym pierwszym osiedli na słobodzie na trzy lata włok dwie. Pod Truchonowiczami w mili od Wiszkowicz w Marynym łuhu Ahey Hurynowicz włoka iedna. Paweł y Iwan Woronki włoka iedna, Cimoszko Klesa włoki puł, Iwasko Moskal włoki puł. Tamże od Marynego łuhu w Bierezowcu y Puniszczu boiarzyn Bohdan Dubieniec włok trzy. Jadąc z sioła Oniszkiewicz do Rohanowicz obapoł rzeki Żerenicy przy włokach Wiszkowskich trzyma Jakub Poulski za listem ieymsci włok szesć, do tegoż gruntu iemuż przydano sianożęci nad Ułą rzeką pod Rohonowiczami przy morgach mieskich morg ieden. Tamże przy tym gruncie w prawym boku do Rohanowicz iadąc w klinie siedzi Iwan Car z włoki iedney powinnosć pełniąc. Summa w tych zasciankach osadnych włok osim, ziemianskich włok szesć 1/30, boiarskich włok trzy, pusta iedna. Summa prowentu z tych zasciankow kop sto siedymnascie, miodu pudow osim. Sioło Wiedrenia, włoki osiadłe, puste, wolne. Pierwsza włoka Stanisław Bryl osiadła iedna, druga Iwaszko Bryl osiadła iedna, trzecia Zdan Bołtruszewicz pułwłoki osiadły, Stanisław Bryl pułwłok wolny. Czwarta, piąta, szosta, siodma, osma, dziewiąta, dziesiąta, iedynasta puste, dwunasta Andrzey Jakubionek pułwłok

osadny, pułwłok pusty z budowaniem, trzynasta włoka pusta z budowaniem, czternasta Miechno Kowal osadna iedna, piętnasta Mikita Sudnik osadna iedna, szesnasta Arciem Komko osadna iedna, siedymnasta, osimnasta, Marcin Bałtruszewicz osadnych dwie. Summa osimnascie: osadnych osim pustych dziewięć y puł, wolney puł. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt szesć, miodu pudow osim. W koncu włok siedzibney swey zmiany to sioło ma na zmiane błotną od Charakowa po rubież pana Jana Stabrowskiego włokę iedną naddatku, to iest na każdą włokę po morgu iednym y po prętow dwadziescia, a osobną na pięć włok w lidzbie ieden, dwa, trzy, cztyry y dziewięć naddany zascianek od Kładziszcza w drugim koncu siedzibney ich zmiany z ogrodami ich staremi po morgu iednym y puł, na trzecią zaś zmianę od boru, iż tylko dłużyny ma po dwadziescia sznurow, naddano im tamże w Podmoszu y pod borem Jakubienkowe siedzenie po sznurow dziesięć, na dopełnienie włok. Sianożęci swe maią we włokach bez płatu. Pod Horodiszczem sianożenci swe maią podzielone bez płatu względem włok błotnych. Jezior przy tym siele trzy: Zieleniak, Wiedrenia, Konieczno. Barci poddanym rozdano po kleinach ich. Sioło Oniskiewicze. Włoki osiadłe, boiarskie, puste. Pierwsza y druga Łukasz Szoł włok dwie osiadłych, trzecia, czwarta, piąta, szosta puste, siodma puł włok pusty. Zienow Naydzionowicz cwierć włoki nowo przyioł, pocznie płacić w roku tysiąc szescset trzydziestym czwartym y Roman Chiluczonek także. Roman Chiliczonek czwierć włoki, osma Paweł Marcinowicz osadna iedna, dziewiąta Andrzey Janukowicz pułwłok osiadły, Iwan Sudnikowicz pułwłok osiadły, dziesiąta Wasko Szyroki, osadna iedna, iedynasta Cimoszko Bury osadna iedna, dwunasta Sawka Bury puł włok osadny, Ostapko Podrozowicz pułwłok osiadły, trzynasta, czternasta, piętnasta Piotr Bury boiarskich trzy, szesnasta Hrydzko Zur osadna iedna, siedymnasta Zienow Burzec osadna iedna, osimnasta Krysztophowa Misnikowa osadna iedna, dziewiętnasta Iwan Kirkiżonek osadna iedna, dwudziesta Siemion Sudnik osadna iedna, dwadziesta pierwsza Sciepan Prokopowicz, osadna iedna, dwudziesta wtora Supron Żur osadna iedna, dwudziesta trzecia Hrydzko Żur, osadna iedna, dwudziesta czwarta, Krzysztow Stanisławowicz osadna iedna. Te cztyry włoki fundowane są od ichm. *na cerkiew* Czasnicką wiecznymi czasy, dwadziesta piąta Sawka Romanowicz pułwłok osiadły, Hryszko Zerenko pułwlok osiadły, dwudziesta szosta Iwaszko Janukowicz, osadna iedna, dwudziesta siodma Jurko Żehało, osadna iedna, dwudziesta osma Iwan Szuma osiadła iedna, dwudziesta dziewiąta Siemion Szustunowicz, osadna iedna, Borys Szustunowicz pułwłok osadny, pułwłok pusty. Summa włok trzydziescia: osadnych dwadziescia, boiarskich pięć, pustych pięć. Summa prowentu kop dwiescia dwadziescia siedym, miodu pudow szesnascie. Zascianek w Zabieleyce z błoniem sianożętnym, który przed tym trzymał Fiedor Szyrka włok trzy, ten rozdany temuż siołu w naddatki względem błot we włokach będących y względem tego, że we dwu zmianach długosci po trzy sznury niedostaie. Zascianek Podbore w koncu włok siedzibne zmiany morgow osimnascie y ten rozdany temuż siołu względem włok błotnych. Zascianek Kołosza y Incimisowo sianożętny y paszęny, ktorego iest włoka iedna, ten rozdany iest temuż siołu na kazdę włokę po morgu iednemu bez płatu. Przy tymże siele zascianek Wodopoiewski morgow cztyry y prętow dziesięc, tego zascianku dwie częsci Łukasz Szołk na włokę w lidzbie ieden y dwa trzyma y na tym się pobudował, a trzecia część tegoż zascianku na włokę w lidzbie trzecią należy, a to dla tego, że na tych trzech włokach siedliska błotem zaszły, względem czego ten zascianek na siedliska na te trzy włoki nadany. Zascianek podle Wodopoiewszczyzny za ruczaiem

nad ieziorem na początku zascianku Kołoszynskiego sianożęci y oromego gruntu morgow trzy, prętow dwanascie, ten naddany względem błot Łukaszowi Szołkowi na dwie włoce w lidzbie ieden y dwa. Zascianek w koncu ulicy tego sioła przy bokowey scianie Suiarowo humniszcze, na którym siedzi Zieniow Burzec, tego zascianku morgow dwadziescia dwa, wytrąciwszy y błota, z których dwa morgi rachowały się onemu w naddatki względem błot we włoce będących, a ze dwie trzeciny włoki ma płacic iako y drudzy z osadnych płacą. Zascianek Oniskiewiczow siedliska y z częscią Wodopoiewszczyzny przy scianie bokowey włok dwie, ten trzyma dożywotnym prawem y w summie kop dwuset *swieszczenik* Czasnicki ociec Siemion Jurjewicz za prawem sobie od ichm. danym, przy domie w miasteczku Czasnickim przezen pobudowanym y przy niwie gruntu pod miastem leżącym, jako się y wyżey między zasciankiem pod miastem opisało. Zascianek jadąc z sioła Oniszkiewicz do Rohanowicz w prawey stronie, w Hornicy, włok dwie, dzierży na boiarskiey powinnosci Fiedor Szyrka, a do tych włok przydano sianożęnc Rożkowe bołonie za Zabieleyką. Tamże po prawey stronie do Rohanowicz jadąc między Szyrkiem, a słobodą Ostaszowem w Budziszczu, na boiarskiey powinnosci Hryszko Oniszkiewicz trzyma włok trzy. Zascianek obapoł drogi od Ostaszowa do Charakowa iadąc, którego włok pułtory, trzyma Maxim Oniszkiewicz na posłudze boiarskiey. Zascianek Borsuki trzyma Stanisław Bałtruszewicz, ma płacic z włoki iedney do pomiary. Summa w tych zasciankach we dwuchset kopach zawiedzionych włok dwie, osadnych włoka iedna y puł boiarskich włok szesc y puł, procz naddatkow. Summa prowentu z zasciankow kop szesdziesiąt pięc miodu pud ieden y trzeciny dwie. Sioło Charakowo, włoki osiadłe, boiarskie, puste. Sadzibę swą ma nad rzeką Wiedronią na morgach miedzy koncami włok swych nazwiskiem Kurhany pod Bereczo na dłuż sznurow trzydziescia, a w tym obrembie y iezioro iest zarosłe ni nacz nie zgodne, czego iest morgow dziewięc, czyni sadziby ich procz ieziora włok cztyry morg ieden, a siedzi to sioło włoki w polu osobno tym porządkiem maiąc, włoka pierwsza y druga Sienko Harasimowicz dwie boiarskich, trzecia, czwarta, piąta, szosta, siodma, osma Scieszko Harasimowicz z synem swoim Andrzeiem Harasimowiczem, boiarskich włok szesc. Płacić ma tylko z pienciu, a szostą mu nadana, dziewiąta, dziesiąta. Supron Ostaszkowicz osiadłych dwie, iedynasta, dwunasta puste, trzynasta, czternasta Ilia Ostaszkowicz osiadłych dwie. Summa włok czternascie: osiadłych cztyry, boiarskich osim, pustych dwie. Summa prowentu kop dziewięćdziesiąt siedym. miodu pudow cztyry. Ta włok czternascie w zmianach dwuch za Ciemięcem ruczaiem ku granicy imsci pana Jana Stabrowskiego, koncami idą, a w zmianach drugich dwoch nazwiskiem Nowinki y Polanka za rzeczką Wiedrenią wychodzi im zupełna miara po sznurow trzydziescia wzdłuż, a poprzek po sznuru, ale grunt błotny, za czym morgi, na których siedzą maią wolne bez płatu. Sianożęnci swoie maią we włokach bez płatu. Jezior przytym siele dwa Strzeczno y Hłyboczno. Za rzeczką Ciemiencem w koncu włok Charakowskich nad ieziorem Strzecznem zascianek, w którym morgow iedynascie, ten dzierzy Jakow Mikołaiewicz na boiarskiey powinnosci y tam mieszka. W koncu włok sadzibnych tegoż sioła Charakowa zascianek nie rozrobiony, ten w przydatek względem błot temuż siołu dany, pomierzac trzeba. W boku prawym przy zmianach tey wsi Nowinkach y Polance zascianek Łopacin po scianę sioła Oniszkiewicz leży puszcza do rozrobienia zgodna, tego zascianku wymierzono włok trzy, które rozebrano, mianowicie Chodor Iluszycz włokę iednę, Stanisław Brylonek włoki puł w roku przeszłym tysiąc szescset trzydziestym pierwszym na swięty

Piotr przyioł z słobodą na lat trzy, a potym ma płacic iako y inszy. Ilusza, Oniszkiewicz włoka, iedna y puł nowoprzyioł w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym wtorym dnia trzeciego Aprila z słobodą na lat trzy, a po wysciu słobody boiarską powinność odprawować ma iako y drudzy boiarowie. Summa w tych zasciankach, nie rachuiąc naddatkow osadnych włok iedna y pul, boiarskich włok iedna $^{26}/_{30}$. Summa prowentu z tych zascianskow kop trzydziescie iedna y groszy cztery, miodu pudow ieden y puł. Sioło Rusaki od Charakowa idąc do Dołhego ieziora w lewey stronie nad rzeką Wiedrenia wymierzą włok dziesięc, teraz wszystkie leżą w puscie, w ktorych sianożęci iest dostatek y w rok z nich naymuiąc daię kop dwadziescie, pod czas więcey, iako kto starguię. Za włokami tego sioła obok zascianek Żadoryną wymierzonego włok dziesięć pod puszczą do wyrobienia godną,z tych przyioł Micko Jakuszewicz włoki puł, z ktorey płaci kop cztery, tamże nowo przyioł Andrzey Harasimowicz boiarzyn włoka iedną w roku teraznieyszym tysiąc szescset trzydziestym wtorym, marca dwudziestego piątego dnia, słoboda lat cztyry. Na uroczyszczu Dołhe przy granicy imsci pana Jana Stabrowskiego Swieckiey przy iezriorze Dołhim, którego ieziora połowice należy do Czasznik, gruntu pasznego y na lada zgodney puszczc wdłuż sznurow piętnascie, a poprzek sznurzow siedm. co uczyni odciowszy błota niegodnego w tym obrębie morgow pięć, włoka iedna, te trzyma Piótrek Sciepanowicz, płacąc z niey zarowno z drugiemi; po prawey zas stronie od Charakowa, iadąc nad tąż rzeką Wiedrenią w koncu włok Charokowskich od granice pana Stabrowskiego Wierzchowskiey zascianek Kaszniszcze, którego wymierzoną włok dwie, z tych włokę iedną Jakusz Mikołaiewicz boiarzyn na posłudze boiarskiey, a drugą włokę Sciepan Kowal na osadzie trzymaią. Za tym zasciankiem wymierzoną gruntu na boiary włok dwadziescie, z ktorych trzymaią Wasko Oniskiewicz włok trzy, Marcin Śierebrowicz włokę iedną y puł, Janusz Sierebrowicz włokę iedną y puł, w puscie leży włok szesc. W koncu tych włok zascianek przy granicy pana Stabrowskiego Wierzchowskiey włok dwie, te trzyma Wasiuk Maciewicz iedne na służbie ciahłey, a drugą na osadzie. Za tym Waskiem Prokopowszczyzny włok trzy, te trzyma z tym wyszey pomienionym poddanym Waskim Macieiewiczem pani Janowa Pilecka we stu kopach za prawem sobie od ichm. danym. Summa w Rusakach y zasciankach gruntu: osiadłych włok dwie y puł, boiarskich włok osim. we stu kopach zawiedzionych włok pięc, pustych włok dwadziescia cztyry y puł. Summa prowentu z Rusakow y zasciankow kop sto cztyry, miodu pudow dwa. Słoboda Tarantowa założona w roku tysiąc szescset dwudziestym siodmym, osimnastego dnia Julij, za listem ieymsci z wolnoscią na lat dwadziescia siedzi pozroznu w Staszynie dymow piętnascie. Arciuta Kuzmicz dym, Miron Pięciło dym, Wasko Dołhowicz dym, Iwan Alexiejowicz dym, Iwan Dołhi dym, Andrzey Żoraw dym, Jakim Litwin dym, Marko Jaroszkowicz dym, Ileyka Jakubowicz dym, Filip Szeszczeren dym, Iwan Szerezok dym, Karp Hayduczonok dym, Iwan Moskal dym, Maciey Bryl dym, Sowościey Misnik dym. Summa dymow piętnascie. Sioło Ostaszow, włoki osiadłe, puste. Pierwsza włoka pusta iedna, druga Piotrek Padalica osiadła iedna, trzecia Omelian y Karniey Hulkowiczy osiadła iedna, czwarta Omelian Pięciuchow syn iedna, piąta Piotr Hrudzina puływłok, Michiey Pawłowicz puływłok, pusty puływłok, szosta Isak Biziuk. osiadła iedna, siodma Wasko Kozak, osiadła iedna, osma Klimata Orechwinicz, osiadła iedna, dziewiąta Cimoszko Simonowicz puływłok, Pawluk Hanczar czwierc, dziesiąta Naum Rudowicz osiadła iedna, iedynasta puływłok pusty, Hrydzko Waskowicz puływłok osiadły, dwunasta Wasko Szaduka starzec osiadła iedna,

trzynasta Andrzey Byczonek pułwłok, pusty pułwłok, czternasta Fiedor Żużołka Korniczek osiadła iedna, Wasko Kozyn piętnasta iedna, szesnasta, siedymnasta, osimnasta puste, dziewiętnasta Hryszko Lepciuk osiadła iedna, dwudziesta Hryszko Smolik osiadła iedna, dwudziesta pierwsza Jarmak Isaiowicz osiadła iedna, dwudziesta włoka Alexiey Isaiowicz osiadła iedna, dwudziesta trzecia Anania Dzidzik osiadła iedna, dwudziesta czwarta pusta, dwudziesta piąta pusta, dwudziesta szosta pusta. Summa dwadziescia szesc włok: osiadłych szesnascie y czwierci trzy, pustych dziewięc y czwerć iedna. Summa prowentu kop dwiescie iedna, miodu pudow szesnascie, czwierci trzy. W zascianku u Prudoch siedzi Sciepan Lepciuszonek bez pomiary w koncu włok siedzibnych, teraz płaci z włoki puł. W boku sciany sadzibney zascianek Zielepuzyne Prudziszcze y Koładonowo włok trzy, to w naddatki temu siołu względem błot, Summa z zascianku kop szesć, miodu pułpuda. Sioło Sielce, włoki osadne, boiarskie, ziemianskie, puste, Pierwsza Klin Fiedorowicz pułwłok osiadły, pułwłok pusty, druga Jaroszko Alexiejowicz osiadła iedna, trzecia Onisko Chodzkowicz pułwłok, Arciom y Hryszko Chodzkowiczy pułwłok, czwarta Otroszko Macieiewicz pułwłok, Chodor Macwieiewicz pułwłok, piąta Niescier Sciepanowicz pułwłok, Jaroszko Tarasowicz pułwłok, szoste Dziemid Jaroszkowicz pułwłok, Onisko Chodzkowicz czwierc iedna, Łukian Chodzkowicz czwierc iedna, siodma Hrydzko Andronowicz pułwłok, Hleb Omelianowicz pułwłok, osma Pięciuch Omelianowicz pułwłok, Anton Hrzydzkowicz pułwłok, dziewiąta Jakim Ostapkowicz pułwłok, Łukian Romanowicz pułwłok. Te trzy włoki trzyma przy folwarku swoim we stu złotych y do żywota swego pan Andrzey Żoch. Dziesiąta Iwan Chodzkowicz osiadła iedna, dwunasta Łazuka Sciepanowicz pułwłok, Anania Jaroszkowicz pułwłok, tę dwanastą włokę oba nowo przyieli, poczną płacić w roku tysiąc szescset trzydziestym czwartym, trzynasta, czternasta, piętnasta puste, szesznasta, siedymnasta, osimnasta, dziewiętnasta, dwudziesta. dwudziesta pierwsza—obliteratio. Summa włok dwadziescia iedna: osadnych osim y puł, boiarskich sześć, ziemianskich trzy, pustych trzy y puł. Summa prowentu kop siedym, miodu pudow osim y puł. Przy sadzibie sioła tego obok dwa rezy włoczne z sadzibnemi rowno w iedney tylko tey zmianie morgow dwadziescia przydano do włok piętnastu temu siołu okrom boiarskich włok szesciu, a to względem błot bez płatu. Obok tych rezow w koncu drugiey zmiany tego sioła siedlisko Ciechorowskie nad rzeczką Ułą zascianek, trzyma za listem ieymsci Jaroszko Alexieiowicz na osadzie włoki puł. Sianożenci maią we włokach swych bez płatu. Barci w puszczy rozdano między poddane po kleynach ich. Zascianek w Puńkach pod puszczą w koncu włok sadzibnych mało co rozrobiony przydano temuż siołu względem błot na każdą włokę po morgow cztyry y puł. Tego zascianku włok trzy, morgow cztyry y puł. Za włokami Sieleckiemi pustosz gdzie siedzał Hryszko Zielepuha, na którym iest y budowanie włok szesc. Tamże nad rzeką Ułą, gdzie mieszkał Onisko Podrez wpuscie włok trzy. Tamże podle od granice iego msci pana Jana Stabrowskiego Boczeykowskiey Siemion Podrez trzyma na boiarskiey powinnosci włok szesć, z piąciu tylko płaci, a szostą mu przydaną bez płatu. Summa w tych zasciankach oprocz naddatkow osadney włoki puł, boiarskich szesć, pustych włok dziewięć. Summa prowentu z tych zasciankow kop czterdziescia iedna, miodu puł puda. Włosci Czasnickiey, druga strona ku słobodom, iadąc na Ciapin. Sioło Siabry, włoki osadne, boiarskie. Pierwsza włoka Sciepan Szyszun osadna iedna, druga Nikiper y Wasko Isakowicz osadna iedna, trzecia Wasko Rybak osadna iedna, czwarta Maxim Macieiowski pusta iedna, piąta Sidor Scie-

panowicz osadna iedna, szosta Fiedor Szeszunowicz osadna iedna. Summa prowentu z tey wsi kop szesdziesiąt siedym, miodu pudow pięć. Summa włok osadnych pięć, pusta iedna. Sioło Wołosowicze, włoki osiadłe, puste. Włoka pierwsza Piotrek Bakutowicz pułwłok, Iwan Kuzminicz pułwłok, druga Wasil Miciecz pułwłok, Iwan Mikicicz pułwłok, trzecia Awram Sidorowicz osadna iedna, czwarta Makiey Łukianowicz osadna iedna, piąta Michał osadna iedna, szosta Cichon Borodziewicz pułwłok, Siemion Lednikowicz pułwłok, siodma Nikipor Awramowicz osadna iedna, osma Kozma Apanasowicz osadna iedna, dziewiąta Wasko Bunakowicz osadna iedna, dziesiąta Sowosciey Awramowicz osadna iedna, iedynasta Siemion y Daniło Bunakowiczy osadna iedna, dwunasta Marko Apanasowicz osadna iedna, trzynasta Anton y Radzko Sciepanowiczy osadna iedna, czternasta Maciey y Siemion Pielużyczy osadna iedna, piętnasta pusta, szesnasta pułwłok pusty. Sidorowa wdowa pułwłok osadny, siedymnasta Hauryło Iwanowicz osadna iedna, osimnasta Niescier Prokopowicz osadna iedna, dziewiętnasta Wasił Macwieiewicz czwierć iedna, Jacuk Macwieiewicz czwierć. pusty pułwłok, dwudziesta Siemion Donicz osadna iedna, dwudziesta pierwsza, dwudziesta wtora, dwudziesta trzecia, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta puste. Summa włok dwadziescia pięć, osiadłych osimnascie, pustych siedym. Summa prowentu z tey wsi kop dwiescie szesnascie, miodu pudow osimnascie. Miasteczko Wołosowicze, słoboda, place osadne, gumienne, wolne, puste. W rynku przy ulicy Borysowskiey pierwsza połac po lewie. Łukasz Łuckiewicz plac osadny ieden, Hryszko Dzirczonek plac osiadły ieden, z budowaniem pusty ieden, Stanisław Misnik pułplacu osadnego, Chodor Dzirczonek pułplacu osadnego. Druga połac rynku od ulice Swiadskiey. Z budowaniem plac pusty ieden, Ostapko Jewłamowicz młynarz plac wolny ieden, Omelian Niedzwiedzionek plac osadny ieden, plac pusty ieden. Trzecia połac rynku. Iwan Hołub plac osadny ieden, *Osip Kozurczyc pop, cerkiewne,* placy dwa wolne, Iwan Rymszonek plac osadny ieden. Czwarta polac rynku. Jasko Pirożnik osadny plac ieden, żyd arędarz plac wolny ieden. Iwan Dudarz pułplaca osadnego, Siemion Sieczkowicz puł placa osadnego, pusty plac ieden. Strzod rynku *cerkiew* założenia S. Michała z aparatami cerkiewnemi od ichm. nadanemi, przy tey cerkwi dzwonica ze trzema dzwonami. Komor kramnych dziesięć. Ulica Borysowska. Z rynku idąc lewa strona. Pawluk Hołub przy ułeczce plac osadny ieden y puł, Siemion Burcowicz placow osadnych dwa, Paweł Chilimonowicz *dziak* plac wolny ieden, Chilimon Pieluzyc plac osadny ieden, Siemion Ciapieniecz woyt, plac wolny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Jakim Dzirka *popowski* plac wolny ieden, pusty plac ieden, Iwan Sudnik puł .placu osiadłego, przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, drugi pusty, trzeci pusty. Teyże ulicy prawa strona 2-do Harasim Walkowicz plac osadny ieden, 1-mo plac pusty ieden, Łukasz Burczonek plac osadny ieden, Omelian Wasilewicz plac osadny ieden, Sciepan Ciapiniec plac osadny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Ilia Wydzierko plac osadny ieden, Jasko Odis pastuch plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty. Przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, z budowaniem plac pusty ieden, plac puśty ieden. Ułeczka z ulicy Siadskiey przez Borysowską do drogi Łatyholskiey, lewa strona. Kondrat Kowalonek plac osadny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hołub plac osadny ieden. Teyże ułeczki prawa strona. Sciepan Ciapiniecz plac osadny ieden, Jarmosz Ciapiniec plac gumienny ieden. Ulice Swiadskiey z rynku lewa strona. Andrzey Zarnosiek plac osadny ieden, Chodor Wołynic plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, plac pusty ieden, z budowa-

niem placow pustych dwa. Teyże ulice prawa strona. Z budowaniem placow pustych dwa, Wasil Żarnosiek plac osadny ieden, Chodor Wołyniec plac osadny ieden, puł placu pustego, z budowaniem pułtora placu pustego, placow pustych trzy. We włoki puszczono pustych placow dwa. Ulice Borowey z rynku lewa strona. Stanisław Misnik plac gumienny ieden, Iwan Hołub plac gumienny ieden, ż budowaniem plac pusty ieden, Hryszko Płatonowicz plac gumienny ieden, Iwan Dudarz plac gumienny ieden, Harasim Walkowicz plac gumienny ieden, Jasko Pirożnik plac gumienny ieden. Przez zaułek ulice Czasznickiey do borowych włok. Paweł Kochan plac gumienny ieden, Wasko Prokopowicz plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac gumienny ieden, placow pustych dwa. Przez zaułek, który idzie do włok borowych. Omelian Szulżyc plac gumienny ieden, błotem się wydał plac pusty, Ostapko Korczycz plac gumienny ieden, placow pustych trzy. Teyże ulice Borowey prawa strona. Błotem się wydał plac pusty ieden, Hryszko Płatonowicz plac gumienny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, placow pustych dwa. Przy zaułku z ulice Czasnickiey do włok borowych. Paweł Kolianko plac gumienny ieden, Chilimon Sieszkowicz plac gumienny ieden, plac pusty ieden, Sciepan Rymszonek plac gumienny ieden, Mikuła Rymszonek plac gumienny ieden, przez zaułek Paweł Rabiec plac gumienny ieden, Siemion Białobrodzko plac gumienny ieden, Ostapko Korczyc plac gumienny ieden, Mordas Kowal plac gumienny ieden, placow pustych dwa. Ulice Czasnickiey z rynku lewa strona. Hryszko Płatonowicz plac osadny ieden, Wasil Pielusycz puł placu, Iwan Bakułowicz placu puł, Siemion Kowal plac osadny ieden, Awram Dołhi plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden. Przez zaułek z ulice borowey przez Czasnicką ulicę do stawu Paweł Kochan plac osadny ieden, Chilimon Suszkowicz plac osadny ieden, Iwan Domasz plac osadny ieden, Sciepan Rymszonek plac osadny iedn, Siemion Biełobrodzko plac osadny ieden. Przez zaułek drugi z ulice Borowey do stawu placow pustych dwa, Astapko Korcz plac osadny ieden, Macwiey Mordas kowal plac osadny ieden, placow pustych cztyry. Teyże ulice Czasnickiey z rynku prawa strona. Iwan Biehalonek plac osadny ieden, Iwan Rabysz plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty, Sciepan Swieluk plac osadny ieden, Omelian Szulżycz plac osadny ieden, plac pusty ieden, Choma Szopot plac osadny ieden. Przez ułeczkę. Chwiedor Mordas plac osadny ieden, Mikuła Rymszonek plac osadny ieden, Paweł Rabczyk plac osadny ieden, Pauluk Kochan plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac osadny ieden, Przez ułeczkę Jarmak Ihnaciszczewicz plac osadny ieden, Hryhor Pieluzycz placow osadnych dwa. Siemion Burczonek plac osadny ieden, gumięnych dwa, Hryhow Pieluzycz plac gumięny ieden. W tyle ulice Czasznickiey nad stawem zaułek. plac pusty ieden, *popowski cerkiewny* plac wolny ieden, Omelian Szylzycz plac osadny ieden, Kuryło Jaskow plac osadny ieden, Wasil Krawczonek plac osadny ieden, placow pustych dwa. W tyle połaci rynkowey nad stawem *popowskich cerkiewnych* placow dwa, Iwan Dudarz pułplacu, pustego placu puł. Za temi placami w tyle połaci rynkowey staw y młyn o dwu kołach ze wszytkim narzędziem na rzeczce Bukowicy, ten żyd przy arędzie trzyma. Za tym stawem na zascianku przy drodze Łatyholskiey gumięne place: Chilim Pieluzycz plac gumięny ieden, Pawel Pieluzycz *dziak* plac wolny ieden, plac pusty ieden. Łukasz Łuckowicz plac gumięny ieden, Paweł Hołub plac gumięny ieden, Siemion Burczonek plac gumięny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hołub plac gumięny ieden, placow pustych dwa, Chodor Dzirczonek pułplacu gumięnego, pułplacu pustego. Summa placow osiadłych pięćdziesiąt trzy, gumięnych dwadzieście, pustych szesdziesiąt pięc. Summa

placow wszytkich sto pięćdziesiąt osim y puł. Summa prowentu z placow kop dwadziescia siedym y groszy szesc.

Włoki słobody Wołosowickiey.

Od wynimku z za prudowey sciany włoka pierwsza Siemion Ciapinec woyt wolna iedna, druga Pawluk Rabczyk osadna iedna, trzecia, czwarta, piąta puste, szosta Jermak Inaciszcze osadna iedna, siodma Hryhor Pieluzycz osadna iedna, osma Łukasz Burczonek osadna iedna, dziewiąta Fiedor Mordasionek puływłok osiadły, puływłok pusty, dziesiąta, iedynasta pusta, dwunasta Harasim Wolkowicz osadna iedna, trzynasta, czternasta puste, piętnasta Iwan Dudarz osadna iedna, szesnasta pusta, siedymnasta Siemion Biełoborodzko osadna iedna, (Iwan Hołubiec osadney puływłoki) osmnasta Macwiey Morda osadney puł, dziewiętnasta, dwadziesta, dwadziesta pierwsza, dwadziesta wtora, dwadziesta trzecia, dwadziesta czwarta puste, dwadziesta piąta puływłok pusty, Iwan Rimszonek puł osadney, dwadziesta szosta Chodor Wołyniec osadna iedna, dwadziesta siodma, dwadziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta puste, trzydziesta pierwsza Sciepan Ciapiniec osadna iedna, trzydziesta wtora Paweł Kochan iedna osadna, trzydziesta trzecia, trzydziesta czwarta puste, trzydziesta piąta arędarska wolna iedna, trzydziesta szosta Ostapko Jewłanowicz młynarz wolna iedna, trzydziesta siodma, trzydziesta osma y puł puste, trzydziesta dziewiąta Chodor Dzierczonek osadney puł włoki, czterdziesta Hryszko Płatonowicz osadna iedna, czterdziesta pierwsza Siemion Ciapiniec osadna iedna, sznur liszni w tey zmianie trzyma *pop* tameczny, czterdziesta druga y trzecia oyciec Osip *Kozurezycz pop* wolne dwie *cerkiewne*, czterdziesta czwarta Jakim Dzirka *popowski* wolna iedna *cerkiewny*, czterdziesta piąta tenże *pop* Osip Kozureżyc wolna iedna *cerkiewny* Jarmak Ciapincowicz osadney puływłoki, czterdziesta szosta Iwan Sudzik osadney puł włoki, czterdziesta siodma pusta, czterdziesta osma Piotr Hołub osadna iedna, czterdziesta dziewiąta, pięćdziesiąta, pięćdziesiąta pierwsza puste, pięćdziesiąt wtora Mikoła Rymszonek osadna iedna, pięćdziesiąt trzecia, pięćdziesiąt czwarta puste, pięćdziesiąt piąta Ochromiey Kozuta osadna iedna, pięćdziesiąt szosta Jasko Pirożnik osadna iedna, pięćdziesiąt siodma Chilimon Suszkowicz osadney puł, pustey włoki puł Fiedor Mordasionek osadney puływłoki, pięćdziesiąt osma osadney puływłoki, pięćdziesiąt dziewiąta Omelian Łysy osadna iedna, szezdziesiąta *dziak* wolna iedna, *cerkiewny*, Kolianko szesdziesiąt wtora, szezdziesiąt trzecia, szesdziesiąt czwarta, szezdziesiąt piąta puste, szezdziesiąt szosta Sciepan Rymszonek osadna iedna, szesdziesiąt siodma Ostapko Kozuta osadna iedna, szesdziesią osma Omelian Szulzyzycz osadna iedna, szesdziesiąt dziewiąta Siemion Burczonek osadna iedna, siedymdziesiąta Łukasz Łuckiewicz osadna iedna, siedymdziesiąt pierwsza Paweł Hołub osadna iedna, Wasil Pielużyc osadny puływłok, siedymdziesiąt wtora Paweł Kochan osadny puływłok ieden, siedymdziesiąt trzecia Omelian Niedzwiedzionek osadna iedna, siedymdziesiąt czwarta Chilimon Pieluzycz osadna iedna, siedymdziesiąt piąta pusta. Summa włok: osadnych trzydziescia iedna, wolnych osim, pustych trzydziescia szesć. Summa prowentu z tych słobodskich włok kop sto dwadziescia cztyry. Summa summarum prowentu z tego miasteczka z placow y z włok kop sto pięćdziesiąt iedna y groszy szesć.

Zascianek Klin między Wołosowskim siołem starym, a słobodą morgow pięć, przydany do włok *popowi* y Siemionu Ciapincu woytowi. Zascianek w Krasney Łuce morgow dwadziescia, rozdany do włok tymże Słobożanom. Na Kozim boru włoka iedna puszczy do rozrobku zgodna. Sianożenci we włokach swych maią bez płatu. Słoboda Wierswiecie nad rzeczką Bukowiczą nową w roku teraznieyszym tysiąc szesćset trzydziestym wtorym, msca Marca dwadziestego pierwszego dnia założona z

wolnoscią na lat dwadziescia: Łochwin Czyyczyc dym, Iwan Kulik dym, Maxim Wołkoiezionek dym, Alexiey Misnik dym, Hawryło Potapowicz dym, Omelian Obiedek dym, Siemion Kapuszcnin dym, Rodziwon Maynicz dym, Mikuła Szeplewicz dym, Mikołay Woytelewicz dym, Jurko Grygołowicz dym, Sidor Grygołowicz dym, Kaspor Goygało woyt dym, Alexiey Babieżewicz dym, Stanisław Misnik dym, Łazuka Kuzmicz dym. Summa dymow szesnascie. Słoboda Zaboienie, wloki osadne. Ta Sloboda założona w roku tysiąc szesćset dwadziestym trzecim, Septembra trzynastego dnia na lat dwadziescia. Pierwsza włoka Krzysztof Hryszkowicz osmina, Stefan Prokopowicz osmina, Sowosciey Pawłowicz czwiere, Sciepan Zygmontowicz pułwłok; druga Andrzey Wieremiejowicz pułwłok, Paweł Łatyholec pułwłok; trzecia Maxim Szołomko pułwłok, Daniło Hawryłowicz pułwłok, czwarta Sciepan Prokopowicz czwierć, Sowosciey Pawlowicz czwierć, Hryszko Pawłowicz pułwłok; piąta Woyciech Zygmontowicz pułwłok, Paweł Łotyholec pułwlok, szosta Sciepan Zygmontowicz pułwlok, Sciepan Szołomkó pulwłok. Summa włok osadnych szesć. Słoboda Nacza, miasteczko. Rynck w ktorym stoi *cerkiew* założenia s.s. Kuzmy Dziemiana, apparaty w nicy nakładem ichm. Klatek kramnych trzynascie. Place osiadłe, gumięne, wolne, puste. Lewa strona rynku od ulice Czasnickiey. Daniło Łysy plac osadny ieden, gumięny ieden, Parchwien Kuzmicz puł placa osadnego. puł placa gumięnego, Walenciey Szymanowicz puł placu osadnego, puł placa gumięnego, Kuzma Jurowicz Rikus puł placa osadnego, puł placa gumięnego, Mikołay Choroszkowicz pul placu osadnego, pul placu gumięnego, Owsiey Makiewicz plac osadny ieden, gumięnych dwa. Drugi połac rynku od ulice Draskiey. Onikiey Kowal pul placu osiadlego, gumięny plac ieden, Potap Kramnik puł placu osadnego, pul gumięnego, żyd arędarz plac wolny ieden, Iwan Wirło pul placu osadnego, plac gumięny ieden, Karp Morawski boiarzyn placu wolnego puł, Jasko Wirłowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Iwko Wołosowicz puł placu osadnego, gumięny ieden, Sankowa wdowa puł placu osadnego. Trzecia strona rynku od ulice Borowey. Andrzey Owtuchowicz plac osadny ieden, *popowskich cerkiewnych* placow wolnych trzy, Andrzey Wiażewicz boiarzyn placow wolnych dwa, Otroszko Chomicz plac osadny ieden. Czwarta strona rynku od ulice Swierdlinskiey. Hryszko Łomonos plac osiadły ieden, gumięnego puł, Kuzma Hruzdowicz plac osadny ieden, gumiennego pul, Hryszko Łomonos puł placu osadnego, gumięny ieden, Wasil Smyk puł placu osadnego, Jermak Kolesnikowicz plac osadny ieden. Ulice Draskiey idąc z rynku lewa strona. Jasiuk pastuch plac osiadły ieden, placow pustych dwa. Ulice Polowey z rynku idąc lewa strona. Jakow Łysy plac osiadły ieden, gumięny ieden, Sawa Tolstonogi osadny plac ieden, gumięny ieden, Mikita Łukianowicz puł osadnego, pół gumięnego, Hryszko Ilicz młynarz wolny plac ieden, Karp Nastasiewicz osadny plac ieden, gumięny ieden, Jermak Kolesnikowicz osadnn ieden, gumięny ieden, Chwiedor Sawin osadny ieden, gumięny ieden, Iwan Filipowicz osadny ieden, gumięny ieden, Arciem Ławrowicz osadny ieden, gumięny ieden, Andrzey Borysowicz osadny ieden, gumięny ieden, Hryszko Wierebiey osadny ieden, gumięny ieden. Przestompiwszy ułeczkę Januk Łyndziewicz osadny ieden, gumięny ieden, Owchim Wołkowicz osadny ieden, gumięny ieden, Bohdan Tatarzyn osadny ieden, gumięny ieden, Owchim Hałuszko puł osadnego, puł gumięnego, Dzienis Dorohomieszaniec puł osadnego, puł gumięnego, Szymon Nacelewicz plac osadny ieden, gumięny ieden, wolnych dwa, plac pusty ieden. Teyże ulice Polowey z rynku prawa strona. Pawluk Wołkowicz puł placu osadnego, puł gumięnego, Alexiey Wołkowicz puł osiadłego, puł gumięnego, Hryszkowa Rokicina plac

osadny ieden, Karp Miciukowicz puł osiadłego, puł gumięnego, Mikita Wołkowicz puł osadnego, puł gumięnego, Owdziey Sinijelewicz osadny ieden, gumięny ieden, Sawa Byczanin osadny ieden, gumięny ieden, Alexiey Piotrowicz osadny ieden, gumięny ieden, Mikolay Stasiewicz osadny ieden, gumięny ieden, Sciepan Bohdanowicz osadny ieden, gumięny ieden. Przestąpiwszy uleczkę. Hryszko Tumarowicz osadny ieden, gumięny ieden, Symon Nacelewicz boiarzyn wolnych dwa, Benedykt Dowgiało woyt osadnych dwa, z budowaniem placow pustych dwa. Ulica Borowa, lewa strona. Sapron Kuzmicz osadny ieden, pusty ieden, Naum Iwanowicz osadny ieden, gumięny ieden, Ławryn Litwin *cerkiewny* plac wolny ieden, Michałko Alexiejewicz puł placu osadnego, puł pustego, Moysiey Moskal puł osadnego, puł gumięnego, Lewon Sierhiejewicz pułtora placu osadnego, puł gumięnego, pusty ieden, Hryszko Szpirydowicz osadny ieden, gumięny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Hryszko Jurkiewicz wieszczy osadny ieden, gumięny ieden. Przestompiwszy uleczkę z budowaniem plac pusty ieden, zięc Wieszczego plac osadny ieden, gumięny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Chwiedor Mickiewicz plac osadny ieden, gumięny ieden, placow pustych dwa. Teyże ulicy Borowey prawa strona. Iwan Bałtynski pułosadnego, pułgumięnego, Fiedor Chrołowicz puł osadnego, puł gumięnego, Jasko Rohoziec puł osadnego, puł gumięnego, Pawluk Borowy osadny plac ieden, gumięny ieden, 2-do Andrzey Łysy osadny ieden, gumięny ieden, 1-mo Konon Wołosowicz osadnego puł, gumięnego puł. Jasko Litwin osadny ieden, gumięny ieden, plac pusty ieden, Kondrat Czarnuszyc placu puł osadnego, puł gumięnego, Januk Ławruszkowicz osadny ieden, gumięny ieden, tenże z doli pasze placow pustych dwa, nierozrobione w puscie placow osim, Kuzma Mietliczanin *cerkiewny* placow wolnych dwa, placow pustych cztyry, w koncu tey ulice rzerzanych po obu stronach placow po iedynascie, to iest siedzibnych iedynascie, a gumięnych iedynascie. Siedzibne tedy place paszą pospołu z włokami, a gumięne ro zebrane na gumna. Z rynku do Borowey ulice idzie ulica Borysowska, tam obapoł iey wyrzerzane place po obu stronach na siedzibę y gumna wtyle ulice Borowey y polaci trzeciey rynkowey, przez Swierdlinską ulicę y w tyle ulice Mostowey do ulice Łohowey y rzeki, po lewey stronie od sciany włoczney nierozrobionego boru placow szesnascie, a po prawey szesnascie. W tyle rynku y Mostowey ulicy przez ulicę Łohową do rzeki Naczy idąc lewa strona: Siemion Hruzdowiec plac osadny ieden, Karp Krawiec plac osadny ieden, gumięny ieden, Kuzma Smykowicz plac osadny ieden. N. Zascianek mały morga puł, to oddano temu siołu. Sianozenci swe maią w błotach na błoniu bez płatu. Summa prowentu z tey wsi kop dwadziescia cztyry, miodu pudow szesc, bo tylko płacą z włoki po kop cztyry y po pudu miodu. Sioło Łatyholicze w szachownicach grunty swe maią. Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Michałko Lednikowicz szesznastek pięc, Omelian Kosko szesnastka iedna, druga Sciepan Lednikowicz osadna iedna, trzecia Choma Lednikowicz szesnastek pięc, Andrzey Lednikowicz szesnastka iedna, czwarta Potap Lednikowicz osadna iedna, piąta Kuprey Lednikowicz osadney pułwłoki, pustey pułwłoki, szosta Chodor Kuryanowicz trzeciny dwie, Niescier Kuryanowicz, trzecina iedna, siodma tenże Niescier Kuryanowicz trzecina iedna, pustych trzecin dwie, osma Taras Rożnowicz pułwlok ieden, Ostapko Rożnowicz pułwłok, dziewiąta Andrzey Rożnowicz pułwłok, Owchim Zankowicz pułwłok, dziesiąta Iwan Kozura szesnastka iedna pusta dwunastek pięc osadnych, dwunastek pięc pustych, iedynasta pusta, dwunasta pusta. Summa dwanascie: osadnych włok osim czwierc iedna, pustych trzy, czwierci

trzy. W tey wsi *cerkiewka* zbudowana pospołu z inszemi poddanemi sąsiedzkiemi na gruncie ichm., obrazy są w niey, apparatow niemasz, wieżdza tam *swieszczennik* Wołosowski y drugi imsci pana Adama Sakowicza podkomorzego Oszmianskiego pod czas swiąt y dochodami w poły się dzielą. Sianożęci swe maią do włok przydane nad rzeką Jasą bez płatu. Boru y mchu odległego sobie w połowney z Kwieczczany na rubieżu maią trzecią częsc obrembu. Summa prowentu kop dziewięćdziesiąt dziewięc, miodu pudow osim. Przy słobodach wyżey opisanych Wołosowskiey y Zaboienskiey y siele Starych Wołosowiczach puszcza od Ponikli ruczaja przez rzekę Boynę do rzeki Jasy iest wzdłuż na mil dwie, a wszerz jako kędy. Ostempy w niey, mianowicie ieden Wierzchowie Bobrowo, drugi Osow, trzeci Swięty od Swiadskiey puszczy, piąty Wierswietski y szosty tamże, siodmy w Stayskim ruczaiu, osmy Ozierycki. Sioło Żortaia z przyiazdu od Czasnik lewa strona. Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Chodor Chilimonowicz osadna iedna, druga tenże Chodor pułosadney, Chocien Sankiewicz pułosadney, trzecia Alesko Stanisławowicz osadney puł, pustey pułwłoki, czwarta Chodor Nahibczyk osadna iedna, piąta Choromuczyna wdowa trzecina iedna, Samson Dzienisowicz trzecin dwie, szosta Kuprey Dzienisowicz osadney puł, z budowaniem pustey pułwłoki, siodma Omelian Budzinic osadna iedna, ośma Szczasny Litwin osadney puł, Kuryan Pielużycz osadney pułwłoki, dziewiąta tenże Pieluzycz osadney pułwłoki, Stefan Dudarz osadney pułwłoki, dziesiąta Iwan Gisa osadna iedna, iedynasta Wasil Gisa osadney pułwłoki, Klimiata Antonowicz czwierc osadney, pustey czwierc, dwunasta Marcin Jałowiec osadney pułwłoki, pusty pulwłok, trzynasta Niescier Kolczyc osadna iedna, czternasta Piotr Miciukowicz osadny pułwłok, Borys Jałowiec osadney pułwłoki, piętnasta Doroszko Sciepanowicz osadna iedna, szesnasta Iwaszko Sciepanowicz osadna iedna, siedymnasta Andrzey Bryl osadny pułwłok, pusty pulwłok, osimnasta Jachim Kobiec osadney pułwlok, Kondrat Rzeszotko osadney pułwłok, dziewiętnasta Jakow Żerebczonek osadna iedna, dwudziesta pusta iedna, Druga pierzeia tey ulicy po prawey stronie—dwudziesta pierwsza włoka y dwudziesta wtora puste, dwudziesta trzecia Iwan Miadzielec pułwłok osadny, Stanisław Miadzielec pułwłok osadny, dwudziesta czwarta Radzko Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Daniło Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta szosta tenże Daniło Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta siodma pusty wułwłok, Sieluk Dobrycz osadny pułwłok, dwudziesta osma Marko Szyszot osadny pułwłok, pusty pułwłok, dwadziesta dziewiąta pusta czwierc iedna, Potap Staienin osadnych czwierci trzy, trzydziesta Zienow Michayłowicz osadny pułwłok, Harasim Michałkowicz osadny pułwłok, trzydziesta pierwsza Jakow Sciepanowicz osadny pułwłok, Mikula Kozura osadny pułwłok, trzydziesta wtora Stanisław Dombrowski boiarzyn słoboda na lat trzy boiarska iedna, trzydziesta trzecia pusta iedna, trzydziesta czwarta pułwłok pusty, Fiłon Woiewodzicz osadni pułwlok, trzydziesta piąta Klimiata Poihrażewicz osadna iedna, trzydziesta szosta Jan Hołodok pusta iedna, trzydziesta siodma, trzydziesta osma, trzydziesta dziewiąta, cztyrdziesta puste. Summa włok cztyrdziescie. Osadnych dwadziescia sześć, boiarska iedna, pustych trzynascie. Summa prowentu z tego sioła kop sto cztyry, miodu pudow dwadziescie szesć. W ostempie Wiciach część z imść panem Sakowiczem podkomorzym Oszmianskim w zwierzu y iedni bez drugich osoczniczy chodzic do puszcze y łowow odprawować nie mogą. Włoki tego miasta Naczy. Włoki osadne, wolne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Andrzey Naumowicz osadna iedna, druga Maciey Łyndziewicz osadna iedna, trzecia Woyciech Litwin osadna iedna, czwarta Hryszko Horbaniewicz osa-

dna iedna, piąta Afir czwierć iedna, Karpiec Nastasicz czwierczi trzy, szosta Stanisław Lach boiarski pułwłok, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, siodma żyd arędarz na płat osadna iedna, osma Benedyk Dowgiałło woyt wolna iedna, dziewiąta Hryszko Szołkon osadna iedna, dziesiąta Moysiey Bakunow zienc pułwłok osadni, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, iedynasta tenże Dowgiałło woyt wolna iedna, dwunasta nowosad na płat pułwłok, Onisko Kamięczanin pułwłok, trzynasta Januk Łyndziewicz osadna iedna, czternasta Parchwien Kuzmicz osadna iedna, piętnasta Fiedor Pułtorak osadna iedna, szesnasta pułwłok pusty, Kuzma Borowy pułwłok osadny, siedymnasta Sciepan Bohdanowicz boiarska iedna, osimnasta Arciom Ławrowicz pułwłok osadny, tenże przyiął pułwłok--słoboda na lat dwie, dziewiętnasta Iwan Bałtynski pułwłok osadny, pułwłok pusty, dwadziesta Benedyk Dowgiałło woyt wolna iedna, dwudziesta pierwsza Symon Nacelewcz boiarz boiarska iedna, dwudziesta wtóra Andrzey Borysowiec trzecina iedna, Hryszko Wierebieyczyk trzeciny dwie, dwudziesta trzecia *cerkiewne* te wszytkie cztyry zakreszone, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta Truchon Bordyciecz osadna iedna, dwudziesta szosta Kuzma Mietliczycz pułwłok osadny, Ławryn Mietliczycz pułwłok osadny, cztyry wolne, dwadziesta siodma Jakow Łysy pułwłok, Mikołay Stasiewicz pułwłok, dwudziesta osma Dmitr Kaleczycz osadna iedna, dwudziesta dziewiąta Fiedor Sawin pułwłok, Siemion Pohodziec pułwłok, trzydziesta Łukianowa wdowa pułwłok, Jasko Wirłowicz pułwłok, trzydziesta pierwsza Konon Wołosowicz pułwłok, trzecina iedna, Fiedor Pleszczeniec dwie trzeciny, trzydziesta wtora p. Symon Toczycki ziemianin wolna iedna, trzydziesta trzecia Borys Sazonowicz osadna iedna, trzydziesta czwarta Hryszko Kolesnik osadna iedna, trzydziesta piąta Andrzey Łysego syn pułwłok, Siemion Baran pułwłok, trzydziesta szosta Jakow Wołkowicz pułwłok, Fiedor Opanasowicz pułwłok, trzydziesta siodma Daniło Łysy osadna iedna, trzydziesta osma Opanas Charkowicz osadny pułwłok, pusty pułwłok, trzydziesta dziewiąta Hryszko Zaceniec osadna iedna, czterdziesta Iwan Wołosowicz osadna iedna, czterdziesta pierwsza, czterdziesta wtóra, czterdziesta trzecia, czterdziesta czwarta, czterdziesta piąta, czterdziesta szosta, czterdziesta siodma, czterdziesta osma puste. Place osadne, gumięne, wolne, puste. Ulice Swierdlinskiey z rynku od ulice Mostowey prawa tylko strona. Iwan Szepielewicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Andrzey Łodra plac osadny ieden, gumięny ieden, Szaytan plac osadny ieden, gumięny ieden, Onisko Kamienczanin plac osadny ieden, gumięny ieden. Ulice Mostowey z rynku od Swierdlinskiey ulice lewa strona Plac pusty ieden, drugi, trzeci y czwarty puste borem stoią nie przyięte, Hryszko Kolesnik placow osadnych dwa, gumięny iedyn, Truchon Bordyciec *cerkiewny* placow wolnych dwa, p. Symon Toczycki ziemianin placow wolnych cztyry. Przez ułeczkę Michałko Choroszkowicz osadny plac ieden, gumięny ieden. Teyże ulice Mostowey prawa strona. Nieprzyiętych borem zarosłych pustych placow trzy, Siemion Pohodziec plac osadny ieden, gumięny ieden, Hryszko Horbaniewicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Januk Choroszkowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Hryszko Zaceniec plac osadny ieden, gumięny ieden. Przez ulicę Płaton Czarnuszyc plac osadny ieden, gumięnych dwa. Ulice Łohowey nad rzeką Naczą z ulice Mostowey ku Swierdlicy lewa strona. Borys Sazonowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Ostroszko Jacubowicz pułplacu osadnego, Karpik Krawiec gumięny plac ieden, pułplacu pustego, Ilia Bydczanin osadny plac ieden, gumięny ieden, Stanisław Urbanowicz osadny plac ieden, gumięny ieden. Za ułeczką Fiedor Pułtorak osadny plac ieden, gumięny ieden, Jasko Litwin osadny plac ieden, Fiedor

Opanasowicz osadny plac ieden, gumięny ieden, Macwiey Szmielacicz osadny plac ieden. Teyże ulice prawa strona. Sawa Zankiewicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Macwiey Łyndziewicz pułtora placu osadnego, puł gumięnego, Andrzey Naumowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Opanas Charkowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Borys Sazonowicz plac osadny ieden gumięny ieden. Za ułeczką Ihnat Zaciniec plac osadny ieden, gumięny ieden, Jakow Wołkowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Kacieryna Sidorowa plac osadny ieden, Hryszko Horban plac osadny ieden. Ulice Łohowey nad rzeką Naczą w drugi koniec ku młynowi lewa strona. Benedykt Dowgiałło woyt placow wolnych cztyry, Michno Szaban plac osadny ieden, gumięny ieden, Jwaszko Wołyniec plac osadny ieden. Przestompiwszy ułeczkę do wody Hryszko Szolkin plac osadny ieden, gumięny ieden, Moysiey Miadziela pułplacu osadnego, pułplacu gumięnego, Daniło z Sołonoho pułtora placu osadnego, pułtora gumięnego, Krzysztof Sosnowski boiarzyn placow wolnych dwa, Kondrat Syckiewicz trzecina placu osadnego, trzecina gumięnego, Jacuk Miadzielec dwie trzeciny placu osadnego, dwie gumięnego, Hryszko Huszcza plac osadny ieden, gumięnych trzy, Sawosciey Miadzielec plac osadny ieden, gumięny ieden, Iwan Miadzielec plac osadny ieden, gumiąny ieden, Jacuk Miedzielec plac osadny ieden, gumięny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, Sowosciey Miadzielec plac osadny ieden. Teyże ulice prawa strona. Benedykt Dowgiałło woyt placow wolnych dwa, Iwasko Wołyniec plac osadny ieden, przestompiwszy ułeczkę Woyciech Litwin plac osadny ieden, gumięny ieden. Boru Horodziszcza na kładowiszcze zaięto placow pustych trzy, Dmitr Kaleczyc placow osadnych dwa, gumięny ieden, Hryszko Choroszkowicz plac osadny ieden, gumienych dwa, borem zarosłe pustych placow dwa, p. Jan Koziemianin placow wolnych dwa, na młynarza do młyna placow wolnych dwa. Za tąż ulicą w koncu place gumięne od włoczney sciany do rzeki koncami leżą. Ulice Wodney z rynku od ulice Czasnickiey lewa strona. Januk Gancarz plac osadny ieden, gumięny ieden. Zachar Joskowicz plac osadny ieden, Łukasz Niescierowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Maciey Zarnoklow osadny plac ieden. Tey ulice prawa strona. Boru nie przyiętego placow pustych cztyry, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden. Ulice Czasnickiey lubo Krociewskiey z rynku od ulice Wodney lewa strona. Szymon Hruzdowicz placow osadnych dwa, gumięny ieden, pustych placow dwa. Za tą ulicą Czasnicką w lewey stronie przy scienie wołoczney y zaułek do ulice Łohowey y rzeki z doli paszą placow pustych siedym. Summa placow osadnych sto siedym y puł, gumięnych dziewiędziesiąt sześć, wolnych trzydziescia dwa y puł, pustych sto trzy. Młyn na rzeczce Naczy ze wszytkiemi potrzebami, ten trzyma żyd przy arędzie. Summa prowentu z słobody miasteczka Naczy z placow kop szesdziesiąt dwie, dwanascie. Włoki osadne, wolne, boiarskie puste, czterdziescia dziewiąta włoka, pulwlok pusty, Iwko Wolosowicz pulwlok osadny, pięćdziesiąta na dzida *cerkiewna* wolna iedna, pięćdziesiąta pierwsza Ławryn Iwkow pulwłoki osiadłey, Andrzey Wiażewicz pulwłoki boiarskiey, pięćdziesiąta wtóra tenże Wiażewicz pułwłoki boiarskiey, Kuzma Turowicz Bikus pułwłoki osadney, pięćdziesiąta trzecia Januk Hanczar pułwłoki osadney, Jakow Piotrowicz pułwloki osadney, pięćdziesiąt czwarta Karp Morawski boiarzyn pulwlok boiarski, Łukasz Zarnoklow pułwłok osadny, pięćdziesiąt piąta pułwłok boiarski, Wasil Smyk pułwłok osadny, pięćdziesiąt szosta pulwlok boiarski, Jasiuk Pastuch pułwłok osadny, pięćdziesiąt siodma Owsiey Makieiewicz osadna iedna, pięćdziesiąt osma Owdziey Chmielewiec pułwlok osadny, Owchim Oluszko pulwlok osadny, pięćdziesiąt dziewiąta Iwan Miadzielec osadna

iedna, szesdziesiąta Daniłowicz trzeciny dwie, Kondrat Dziedziłowicz trzecina iedna, szesdziesiąta pierwsza Sawa Tolstonogi pułwłok osadny, Chwiedor Sawicz pułwłok osadny. szesdziesiąta wtora Michno Szaban pułwłok osadny, Kondrat Czarnuszyc pułwłok osadny, szesdziesiąta trzecia Sawka Byczanin pułwłok osadny, Hryszko Wierebiey pułwłok osadny, szesdziesiąt czwarta Iwan Filipowicz osadna iedna, szesdziesiąt piąta Sawa Zankowicz osadney puł, Potap Zankowicz osadney puł, szesdziesiąt szosta Marko Judrycz osadney puł, Płaton Czarnuszyc osadney puł, szesdziesiąt siodma Mikolay Choroszkowicz osadney puł, nowosad osadney puł, szesdziesiąt osma Patap Zankowic osadney puł, Onikiey Kowal osadney puł, szesdziesiąt dziewiąta Szymon Hruzdowicz osadney puł, Walenciey Szymanowicz osadney puł, siedymdziesiąta Alexiey Szmielewicz osadna iedna, siedymdziesiąt pierwsza Pawluk Borowiec osądney puł, Naum Huszczyn osadney puł, siedymdziesiąt wtora Hryszko Huszcza osadna iedna, siedymdziesiąt trzecia Otroszko Chomin puł włok osadny, Andrzey Zudra pułwłok osadny, siedymdziesiąt czwarta Hryszko Choroszko osadna iedna, siedymdziesiąt piąta Illa Buczanin osadna iedna, siedymdziesiąt szosta Januk y Michaluk Choroszki osadna iedna, siedymdziesiąt siodma Płaton Czarnuszyc osadna iedna, Supron Kuzmicz pułwłok osadny, siedymdziesiąt osma Kuzma Hruzdowiec pułwłok osadny, siedymdzięsiąt dziewiąta tenże Hruzdowiec osadna iedna, osimdziesiąta Hryszko Łomonos osadna iedna, osimdziesiąt pierwsza Hryszko Horban pułwłok osadny, Iwan Domaszkiewicz osadny pułwłok, osimdziesiąt wtóra tenże Domaszkiewicz osadna iedna, osimdziesiąt trzecia Jacuk Miadzielec pułwłok osadny, Sowosciey Miadzielec pułwłok osadny, osimdziesiąt czwarta Fiedor Pleszczeniec pułwłok osadny, Januk Ławruszkowicz pułwłok osadny, osimdziesiąt piąta arędarska żydowska wolna iedna, osimdziesiąt szosta Hryszko Spirydon osadny pułwłok, Hryszko Wierebiey osadny pułwłok, osimdziesiąt siodma pusta iedna, osimdziesiąt osma Kolesnik Czarny pułwłok osadny, Owchim Wolkowicz pułwłok osadny, osimdziesiąt dziewiąta Symon Nacelewicz boiarzyn pułwłok boiarski, Hryszko młynarz pulwłok wolny, dziewiędziesiąta Hryszko Wieszczy pułwłok osadny, Hryszko Chimorod pułwlok osadny, dziewiędziesiąt pierwsza Andrzey Owtuch trzecina iedna, Chwiedor Czokotaryk trzecina iedna, Lewon Alexiejowicz trzecina iedna, dziewiędziesiąt wtora pusta, dziewiędziesiąt trzecia pusta, dziewiędziesiąt czwarta Hryszko Choreszko osadna iedna. Summa włok dziewiędziesiąt cztyry: osadnych szesdziesiąt cztyry, wolnych iedynascie y puł, boiarskich pięć, pustych trzynascie y puł. Summa prowentu z tych włok kop dwiescie pięldziesiąt szesć. Zascianek między miastem a Swierdlicą rzeczką, bor, zascianek między Bereznicą y Soką rzeczką y między Borunską drogą, gdzie iest drzewo bartne, z tego daią cztyry bezmieny miodu, a trzymaią Dowgiało woyt, Daniło Hruzdowiec, Hryszko Harbaniewicz, Płaton Czarnuszyc. Zascianek między Naczą rzeką y między rzeczką Łapiencem trzyma pan Kobylinski, zascianek Bakunowski trzyma na posłudze ziemianskiey Szymon Toczycki, tamże zascianek trzyma p. Krysztof Sosnowski na posłudze ziemianskiey, zascianek w Czapurnym nad rzeką Naczą trzyma pan Benedykt Dowgiało na ziemianskiey posłudze słobody maiąc lat dwadziescia. Summa w tey słobodzie włok osadnych szesdziesiąt cztyry, włok ziemianskich oprocz zasciankow szesć y puł, boiarskich włok pięć, *cerkiewnych* włok pięć, pustych włok trzynascie y puł, a zasciankow niemierzonych szesć, które pomierzac trzeba. Summa summarum prowentu z tey słobody miasteczka Naczy tak z placow osadnych y gumięnych iako y z włok czyni kop trzysta osimnascie y groszy dwanascie, miodu bezmienow cztyry. Powinnosć ziemian, boiar, mieszczan y poddanych tak w starych wsiach

mieszkaiących, iako y w słobodach z dawnych czas y nowozasiadłych maiętnosci Czasnickiey. Ziemianie pod czas woyny y pospolitego ruszenia na dobrych koniech y z porządnym rynsztunkiem także y na wszelaką usługę inszą przy ichm być y tak długo trwać jako wola y rozkazanie imsci będzie powinni. Boiarowie z kożdey włoki ile ich który pod sobą ma po kop siedmiu płacić y z listy w daleką drogę raz w rok, a blisko iako wiele razy ukaże potrzeba iezdzić powinni; boiarować zaś ci, którzy za rowna z poddanemi iako z osadnych włok płacą, a mianowicie w siele Oniskiewiczach Paweł Marcinowicz, Cimoszko Bury, Sawka Bury, Zieniow Burzec, a w siele Wiszkowiczach Sierhiey Nerycz onek mieszkaiący ci w daleką drogę posyłani być nie maią, jeno pobliżu y to koleią, aby się któremu z nich częstemi posyłkami krzywda nie działa. Mieszczanie miasta Czasnickiego z kożdego placu po kop cztyry, a z włoki po kop szesć płacić. do tego plewidło w ogrodach dwornych odprawować y iarzyny z ogrodow sprzątnąć y z listem niedaleko za mil kilka isć powinni, a od podwod y posyłek w daleką drogę wolni być maią. Poddani Stasosielscy, mianowicie z sioł Smolaniec, Rohanowicz, Wiskowicz, Wiedreni, Oniskowicz, Chaiokowa, Ostaszowa, Sielca, Siabrow, Wołosowicz, Łatyholicz, y w zasciankach na włokach mieszkaiący płacić z każdey włoki po kop dwanascie y miodu po iednemu pudu dawać; do tego urokiem sianożenci dworne skosić sprzątnąć y do dworu pod czas ten, kiedy tego potrzeba będzie y rozkazanie zaydzie, zwieść; pasznią też urzędnicą do folwarku Smolanskiego wyłączona gwałtem zasiać zarobić, sprzątnąć, do gumną zwozić y wymłocić, gnoie z obory wywozić także drzewo na budowanie dworne y drwa na opał ile potrzeba wozić, stroż koleią, po trzy stroże na kożdy tydzień odprawować (wyiowszy tylko iedno sioło Łatyholicze, które przez odległosć mieysca od straży uwolniono), do niewodu dla łowienia ryb chodzić powinni z słobod, miasteczek mianowicie z Naczy y Wołosowicz mieszczanie z kożdego placu, na którym domami mieszkaią po groszy dwadziescia cztyry lit., a z placow gumięnych po groszy dwanascie litewskich, z włoki też z osobna po kop cztyry płacić powinni. Do tego karczmy porządnie wieznie w tych miasteczkach po iedney na mieyscu na to ukazanym wywiozszy drzewo zrobić y iako potrzeba wystawić maią iako nayprędzey z słobod sielskich mianowicie z Żortaie y Zaboienic z włoki każdey powinni płacić po kop cztyry y pud miodu; z słobody Komowia tylko po cztyry kopy płacić maią. Z sioła Workow z kożdey włoki po kop osmiu. Do młynow w łowy y na wszelaki gwałt, ktory się ieno gwałtem nazwać może iako boiarowie, mieszczanie Czasniccy y słobodczy tak y wszyscy poddani starosielscy y słobodzscy dawno y nowozasiedli isć powinni skoro rozkazanie zaydzie, dolą z włok pustych czwarty snop według zwyczaiu wszyscy boiarowie, mieszczanie y poddani kto ieno pustoszy zasiewać będzie w tąż z pustych placow dawać, wymłocić y do Czasznik tak zboże samo w ziarnie, iako słomę y plewy na karm dla bydła zwiesć powinni. Summa summarum placow mieyskich y włok maiętnosci Czasnickiey, mianowicie placow wszytkich szesćset szesdziesiąt cztyry, z ktorych osiadłych dwiescio piędziesiąt cztyry, wolnych dwadziescia osim, *cerkiewnych* dziewiętnascie, boiarskich szesć y puł, gumięnych sto piędziesiąt pięć y puł, pustych dwiescie trzydziescia iedna, włok wszytkich mieskich y sielskich procz puszcze y zascianków niemierzonych y procz sioła Tarantowa y sioła Wierswiecia słobod ieszcze niemierzonych dymow trzydziescia ieden iest włok wszytkich szesćset dwadziescia pięć $^1/_{30}$, z ktorych osadnych włok dwiescie dziewięćdziesiąt dziewięć, trzecin dwie, ziemianskich włok czterdziescia pięć $^1/_{10}$, boiarskich piędziesiąt szesć $^1/_{30}$, wolnych dziewięć y puł, *cerkiewnych* siedymnascie, pod miastem

Czasnickim w placach, morgach y zasciankach włok piętnascie $^{27}/_{30}$, pustych włok sto siedymdziesiąt osim y puł, na pasznią dworną włok trzy. Summa summarum prowentu z maiętnosci Czasnickiey gotowego grosza kop trzy tysiące osimset pięćdziesiąt siedym y groszy czterdziescia, miodu pudow sto szesdziesiąt cztyry $^{2}/_{10}$. Do tego dola sianożenci, puszcza, łowy y ieziora. Ktory to inwentarz maiętnosci Czasnickiey przy zapisie wieczystym y przy poddaniu w wieczną posessyą tey maiętnosci my, ia Jan Stanisław marszałek W. X. Littgo Słonimski starosta y ia Kazimierz Leon pisarz W. X. Littgo Grodzienski starosta Sapiehowie, woiewodzicowie Wilenscy W. Panu imsci panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi koronnemu Borysowskiemu y Rumnienskiemu staroscie z pieczęciami naszemi y z podpisami rąk naszych własnych daliśmy roku, msca y dnia na początku opisanego.

U takowego inwentarza przy wycisnionych na czerwoney masie dwuch pieczęci dla dawnosci nadwątlonych podpis aktora in sequentia verba: Kazimierz Leo Sapieha pisarz W. X. Littgo. Ktory to takowy inwentarz (z kąnotowaniem porządkowym kart zaczowszy od lidzby pierwszey aż do pięćdziesiątey trzeciey) po podaniu onego przez W. I. pana Patrykowskiego łowczego Halickiego do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych woiewodztwa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. W. W. Ignacy Tuhanowski regent ziemski w. Nowogrodzkiego.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1773 годъ, № 12812, л. 93—114.

№ 185—1633 г. Августа 29 дня.

Жалоба священника Боковенской церкви о. Гіацинта объ оскорбленіи словомъ и дѣйствіемъ со стороны Матвѣя Ходковскаго.

Actum in castro Mielnicensi in terminis quaerellarum causarumque officii castrensis Mielnicensis celebratis feria secunda post festum sancti Bartholomei Apostoli proxima anno Domini 1633.

Presbiter Bokoviensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Hiacinctus, presbiter Bocoviensis ecclesiae ritus graeci generosi Pauli Warszycki, coram eodem officio praesenti quaestus et protestatus est in et contra generosum Mathiam Chodkowski, filium olim Martini, idque de eo, quia ipse feria tertia in vigilia festi sancti Laurentii martyris proxime praeterita, in via libera sub villa Borzyłowska, ulla data occasione, dum idem protestans ad villam eandem Borzyłowka gratia peragendae devotionis baptizandi iter ceperat, impetuose irruendo, verbis inhonestis, bonam famam et existimationem ipsius ledendo affecit ad armaque sese proripuit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1620—3 г. № 10936, л. 1591, 1595.

№ 186—1633 г. Сентября 18 дня.

Протестъ православнаго Богоявленскаго братства въ г. Бѣльскѣ по дѣлу объ отнятіи Богоявленской братской церкви уніатами.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Exaltationis Sanctae Crucis

proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Oppidani Bielscenses protestantur. Ex copia.

Do urzędu y xiąg grockich Mielnickiech starosciech oblicznie przyszedszy sławetny Sawka Hlewezyc, burmistrz starei rady y Jan Prokopowic Manachowicz raicza starey rady, swoiem y utsciwich Hrehora Packiewicza, Stephankowicza, Hermana Timoszewic Homikowicza starostow y dozorcow, także ynszych wszystkich braci bractwa nie w uniey religiey starożytney greckiey cerkwie Swiętego Bohoiawlenia w Bielsku uprziwileiowanei za przywileiem krola iego msci y swiętobliwych przodkow jego krolewskiey mci pana naszego milosciwego, za consensem y uchwałą wszystkiey rzeczy pospolitey prawami umocnionych y obwarowanych imięniem z wielkiem żalem oswiadczali y protestowali się na wielebnego oycza Jozepha Mokosicia Bakowieckiego, Włodzimierskiego y Brzesckiego cerkwi w uniey będącich władikę, sprawy niżey opisaney directora y principała y na wielebnych sławetnich Timolieia Simonowicza namiestnika iego, na Fiedora Jakubowicza protopopa, Iwana popa Troieckiego, Iwana Harasimowicza popa Branskiego, także Jana Piorka burmistrza, Filona Paczewic raiczą y Iwana Sierheiowicza Walkowicza ławnika miasta Bielskiego, iako spolnech comprincipałow y pomocnikow o to, ysz iego mosc ociec władyka, lekcze poważywszy przywileie krola jego mci y prawa od wszyskiey rzeczy pospolitey dla pokoiu uchwalone, a dosyc czyniąc przedsięwzieciu swemu, podczas bytnosci swey w Bielsku, obiawionemu w protestaciey pierwszey od tich że braci cierkiewnich uczynioney wyrażonemu we czwartek przesły, w dzien swięta Narodzenia Panni Mariey pomienionego Simonowicza ku wykonaniu woley swoiey do Bielska przysłał, ktory posłani, namowiwszy się s protopopem y s popami, także i z burmistrzem, raiczą y ławnikiem wyżey mianowanemi, nie obawiaiąc się win przeciwko takowem w prawie pospolitem opisanich, wszystkich tak slacheckiego iako y pospolitego stanu ludzi religij katolickiey y unitow, sobie z imion y z przezwisk lepiey wiadomich (y ci protestuiąci gdy się dowiedzą, wolne sobie ich mianowanie y inszey protestaciey czynienie zostawuią) tego dnia wyżey pomienionego do kosciola zgromadzonych zbuntowali, ktorzi w iednę gromadą wielką skupiwszy się y na uczynek niżey mianowani s ztrzelbą y z innim orężem do boiu należącim z wielkiem tumultem na czerkiew przerzeczoną Bohoiawlenia w Bielsku w posesiey ich nieunitow przez dworzanina jego krolewskiey mci podaney będącą, gwałtownie nasli, a nasedszi cerkiew pomienioną zamknioną zastawszy, kłotki potłukszy, a zamki wnetrzne witrichami otworziwszy, do cerkwie przerzeczoney moczno gwałtem włamali sie i tę cerkiew z apparatami y xięgami wziąwszy, swoiemi zamkami zamkneli z posesiey ich gwałtownie wybili y diaka przy tey cerkwi mieszkaiącego z domu iego wygnawszy, ten domek y s cerkwią do posesiey swey wzieli. O czo chcąc tam, kędy prawo pokaże czynic, prosili, aby ta protestatia do xiąg przyięta była. A tusz zaras postanowiwszy się oczewisto do urzędu wozny generał koronny opatrzny Jan Pietronko jawnie y dobrowolnie zeznał, isz tegosz dnia wyżey mianowanego od wyżey pomienionych dozorcow braciey szlachetnemi Jędrzeiem Szorcem y Marcinem Terlikowskiem in evidentius testimonium sibi adhibitis posłani był, gdzie iescze wszystką grumadę w tei cerkwi zastali y przi niech tę cerkiew pomienieni protopop s popami swemi kłodkami zamkneli, omniaque sic et non aliter gesta esse recognoverunt, de eisque omnibus eam suam expressam relationem praefatus ministerialis fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1620—1623 годъ, № 10936. л. 1601—2.

№ 187—1633 г. Сентября 24 дня.

Жалоба Бѣльскихъ мѣщанъ, завѣдывавшихъ богодѣльней при соборной Богоявленской церкви, въ г. Бѣльскѣ, на протопопа Феодора Якубовича и другихъ лицъ о побояхъ, причиненныхъ учителю и разогнаніи школьниковъ мѣстной школы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostili et evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Do urzędu y xiąg ninieyszych obecznie przyszedszy sławetny Sawka Hliwczyc przed tymże urzędem imięniem swoiem y sławetnych Hrehora Packiewicza y Hermana Chociakowicza miesczan, Bielskiech starostow y dozorcow na ten czas szpitala przy cerkwi swiętego Bohoiawlenia saborney Bielskiey będącego, żałobliwie swiadczył y protestował się naprzeciwko wielebnych Chwiedora Jakubowicza protopopę Bielskiego, Iwana Harasimowic popa Branskiego zięcia iego o to, isz oni czasu niedawnego to iest we srodę święta swiętego Matheusza Apostoła y Evangelisty blisko przeszłego popiwszy się do domu albo szkoły przy cerkwi wysz pomienioney zbudowaney nasli, tam nawprzod bakalarza przy tey szkole będącego słowami nieutsciwemi zelżywszy pobili y dzieci w tey szkole uczące się rozegnali y tego bakalarza z tego domu, ktory iest libertowany do szpitala cerkwi pomienioney należącego wygnali. O co chcąc z niemi tam, gdzie prawo ukaże, czynic, prosili, aby ta protestatia do xiąg przyięta była. Co otrzymali.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1626—1636 г. № 10936. л. 1606 на об. 1610.

№ 188—1634 г. Марта 7 дня.

Заявленіе священника Бѣльской Воскресенской церкви Силуяна Кузмича объ инцидентѣ, происшедшемъ въ соборной Бѣльской Богоявленской церкви 25 іюня 1633 г. во время пребыванія тамъ епископа Брестскаго и Владимирскаго Іосифа Мокосѣя Баковецкаго.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quarto.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata attestationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Iwan Prokopowicz oppidanus Bielscensis eidem officio praesenti attestationem infrascriptam ad acticandum in acta praesentia porrexit, cujus tenor talis.

Ja Sełuian Kozmicz swiesczennik Woskresienski Bielski zeznawam, iż pod bytność wielebnego oyca Josepha Mokosieia Bakowieckiego, episkopa Włodzimierskiego, czasu niedawno przeszłego w Bielsku dnia dwudzïestego piątego Junia roku terazniеyszego tysiąc szeseseth trzydziestego trzeciego według starego calendarza w cerkwi soborney Bohoiawlenskiey przy litorhiey swiętey, ktorą to litorhią swiętą ja według porządku na mię przypadłego odprawowałem, przy ktorym to odprawowaniu swiętey litorhiey ociec episkop był w cerkwi, y gdy się odprawowała, tedy było zgromadzenie ludzi niemałe, słuchaiąc nabożenstwa, w kotorym to odprawowaniu swiętey litorhiei żadney przeszkody od ludzi w cerkiew zebranych się nie mieli ani żadnego narągania tak tesz y swiętym sakramentom nagany nie czynili. A gdy było po odprawowaniu wszystkiego nabożenstwa, ociec episkop według zwyczaiu nastąmpiwszy na ambon upominał władzą swą pasterską, aby ludzie wiary greckiey

żadnego rozroznienia w wierze nie czynili, ale y owszem posłuszenstwo należącemu pasterzowi aby oddawali, a w tym Herman Chomikowicz podał suplicatie wielebnemu oycu episkopu, prosząc, aby według praw jem danych zachował, tedy po przeczytaniu oney supplicatiey ociec episkop barzo się rozgniewał y rozgniewawszy się odszedł z cerkwi. Tedy to pod sumieniem zeznawam, ale żadney przeszkody w odprawowaniu litorhiey swiętey nie było, na co tę moię, attestatią daie s podpisem ręki moiey. Силуан Козмич презвитеръ церкви светого Воскресенья власною рукою.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1633—1641 г., № 10938. л. 45—47.

№ 189—1635 г. Іюня 18 дня.

Заявленіе священника Савичской церкви, о. Ивана Вержбицкаго о томъ, что дворянинъ Мартинъ Христофоровичъ Бернацкій напалъ на него въ г. Лосицѣ, избилъ и отнялъ сорокъ флориновъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post Octavas festi Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quinto.

Poponi de villa Sawicze protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Iwan Wierzbicki prezbiter ritus graeci de villa Sawicze coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Martinum filium nobilis Christophori Biernacki idque de eo, quia ipse tempore certo videlicet sabbatho post festa solennia Pentecosten proxime praeterito, intercedendo eidem protestanti viam publicam liberam in oppido Losice, in platea Bielska, eundem protestandem sine ulla occasione vulneribus enormibus affecit et vix semivivus(m) reliquit, pecuniae paratae florenos quadraginta recepit. Et in verificationem praemissae protestationis suae idem protestans vulnera sua tum temporis sibi illata, videlicet primum in ventre sectum cruentum, magnum, nocivum, ut asseruit ad intestinas percisum, aliud penes eodem fixum cruentem, tertium in latere dextro sectum curentum medio sanatum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Martinum Biernacki inculpavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1633—1641 г. № 10938. л, 299-300

№ 190—1635 г. Августа 18 дня.

Жалоба священника Мшанской церкви о. Николая Федоровича объ оскорбленіи словами о побояхъ, причиненныхъ дворяниномъ Симономъ Леонардовичомъ Чавловскимъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum sancti Laurentii martyris proxima anno Domini 1635.

Protestatio poponis de Mszana villa.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Nicolaus Chwiedorowicz presbiter ritus graeci de villa Mszane coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Simonem Czawłowski filium nobilis Leonardi idque de eo, quia ipse die hesterna inequitando ad villa Mszane eundem protestantem in domo honesti Stec Jarmoszyk, absque ulla legitima causa, personam spiritualem, dum idem protestans de restitutione compede ex equo ipsius per custodes silvarum parentis ipsum . . . . . . primum verbis inhonestis bonam famam laedendo, deinde vulneribus

ignominiosis affecit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus, offerendo se cum ipso jure acturum.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 337.

№ 191—1636 г. Февраля 2 дня.

Фундушовая запись Анны Ставецкой, по первому браку Бѣлевичевой, а по второму Городенской, въ пользу Сурдегскаго монастыря.

Akt Dokumentu na cerkiew Surdecką służącego

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiątego, msca Septembra wtorego dnia.

Przed aktami Ziem. Pttu Wiłkomir. stawaiąc osobiscie Im Xiądz Sylwester Bułay, Namiestnik monasterow Wilenskich, autentyk prawa zapisu funduszowego darownego od jey P. Anny Staweckiey bywszey Samuelowey Bielewiczowey, a terazn. Horodenskiey na cerkiew Surdecką w p-cie Wilkomirs. leżącą z Susceptą przyznania opowiadał, prezentował y do akt podał, jakoż ja Regent ony przyjowszy w xięgi ziems. ptt-u Wiłkomirs. wpisalem, ktorego wyraz takowy.

Ja Anna Stawecka, bywsza Samuelowa Bielewiczowa, a tepieresznieja Kazimierowaja Horodenskaja, ziemianka hospodars. ptt-u Wiłkomirs, wiedomo czyniu i jawno soznawaiu tym moim listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym darownym zapisem koždomu, komu by kolwiek o tom wiedati należało, tak muzskoho jako y biełohołowskoho rożaju, tepereszniého y na potom buduczoho wieku ludiem, iż szto w roku proszłom tysiecza szessot dwadcat semom, na roki Trykrolskiie do Onikszt zapozwali byli mienie ziemianie hospodarskiie roznych powietow w-ho kniaztwa litt-ho: Ich most pan Jan Janowicz sudia ziems. Żomoytski, Jeho most pan Krysztof woyski Kowiens., Jeho Miłost pan Mikołay choruży, Orszanski podwoiewodi Wilens. Mleczkowie, o pewnyie maietnosti mienowite o imienie Surdegi, Michaliszki, Żyżmory. Wiedosowiczy, o reczy ruchomyie y o kamienicu w miestie Wilenskom buduczuiu, hdie Ich miłost Panowie Mleckowie, nie prypuszczajuczy toie sprawy do rozsudku prawnoho, z wynalazku Ich miłostiey P.p. pryiatel naszych zobopolnych, pomiarkowanie zo mnoju takoie uczynili, że ja, Anna Stawecka, bywszaja Bielewiczowaja, a tepereszníeja Kazimierowaja Horodenskaja, zostawszy pry dożywotie swoiem na imieniu Surdegach z wolnym używaniem y wynaydowaniem wszelakich pożytkow w tom imieniu Surdegach, a wiecznosti toho imienia zrekła, a osobliwie na imieniu Michaliszkach też dożywotnie mieszkanie sobie zostawiwszy, z summy mnie od P. Andreja Mleczka zapisanoie, to iest troch tysieczy zołotych polskich Ich miłostiam panom Mleczkom zrekła, kotoryie tyie obiedwie maietnosti jako Surdegi tak Michaliszki, po smierti moiey, ich miłostiam Pp-m Mleczkom wiecznost należati maiet, oprocz reczey ruchomych, zołota, sierebra, cyny, miedzi, koniey jezdnych, klacz stadnych, bydła rohatoho y nie rohatoho, spratu domowoho, owo zhoła szto kolwiek reczoju ruchomoju nazwano byti może, to wsie pry mnie Annie Staweckoy Bielewiczowoy z pomienienymi maietnostiami Żyżmorami Wierdasowiczami y kamieniceju w miestie Wilens., na ulicy Sawiczoy buduczoy, zostawati maiet, a osobliwie ich miłost panowie Mleczkowie mnie Annie Staweckoy bywszoy Bielewiczowoy, a tepereszniey Kazimierowoy Horodenskoy tym że listom wieczystym uhodliwym zapisom swoim pustili do possessyi y dierżania wiecznymi czasy podali y na cerkow Surdeckuju założenia Soszestwa Swiatoho Ducha Relij Hreczeskoje staro-żytnoje wiery ot imienia Surdeckoho sieło nazwanoje Woyzdieli sowsim jako się w sobie maiet wołok osie-

łych szest y morhow dwadcat, a zastienok nazwany Skieryszki dla podłosti gruntow naddany prez nieboszczyka p-a Andreja Mleczka za listom jeho, danym w ptłie Wiłkoms., leżaczoie, zapisat y legowat pozwolili, jako szyrey y dostatoczniey na tom listie wieczystom zapisie mieży mnoju, a ich miłostiami Pp. Mleczkami udiełanoho opisano y dołożono jest. Preto ja Hanna Stawecka Kazimierowa Horodenskaja nie buduczy ni od koho prymuszona ani namowlena, ale z dobroie pobożnoie woli swoiey czynieczy y pohledajuczy na to, aby i po żywotie moiem Chwała Boża w Domu Bożym y w toy cerkwi Surdeckoy nie ustawała, po smierti moiey za duszu moiu otprawowana była, nie mniey i na to pohledajuczy, aby pobożnaja fundacya toie cerkwi prez hodnoie pamieti nieboszczycu paniu Hannu Staweckuju, Skarbnuju wielikoho kniaztwa Litowskoho fundowanaja nie ustawała, do toho wsieho prychilajuczy się, napierod takim poradkom choczu miet. Monastyr sam, jako sam w sobie zdawna mieł y maiet, z budowaniem jeho monastyrskom y humiennom y inszym, z ohorody owoszczowymi, poczawszy od sażawki odin ohorod aż do fortki monastyrskoie, a od fortki toie monastyrskoie sad owoszczowy pospołu z ohorodom aż do stodoły pry siele Siemieniszkach stojaczoie, a treti ohorod także czerez dorohu, protiw toho sadu sieliszcze staroie popowskoie, jako zdawna do toie cerkwi należali, a prytom ich my y w tom wolny szafunok dajut y pozwolajut ich miłost Pp-wie Mleczkowie, żebym tuju cerkwu Surdeckuju tak naylepszym podaniem opatrit y prawom sobostryti mohła, tedym jeszcze na monastyrskuju pasznu ich prydałom grunt im, bez kotoroho by im trudno było od dwornoho gruntu y paszni w każdom poli zmieny w pewno ohraniczeniu naydujuczoho bez wymierenia. Mienowitie tedy pierszaja zmiena gruntu na pasznu im danoho, leżyt odnym bokom do stieny sieła Miłaszunskoho, a koncom odnym do reki Woszoki, a druhim koncom czerez dorohu wielikuju z Subocza do Wilna iduczuju lesom do stieny y gruntow Peliskich, a bokom druhim leżyt obmiesz gruntow y paszni dwornoie. Druhaja sieredniеja zmiena paszni ich tak idiet: poczawszy od humna monastyrskoho po zahumieniu sieła Siemieniszskoho, a koncem do ruczaiu sienożati pry hostincu Subockom w koncu toho sieła Siemieniskoho do reczki Surdegi, a toju reczkoju Surdegoju dielit się grunt i sienożat z pastownikom ich od sienożati dwornoie aż do młyna y hrobli. Tretieja zmiena w tretim polu odnym bokom leżyt do stieny poddanych dwornych pasow, a koncem zaś prez les toho gruntu ich aż do dorohi Wilenskoie z Subocza do Wilna iduczoie, a druhim koncem do lesu y wodotieczy do reczki Surdegi gruntow sieła Siemieniszkow, a bokom druhim leżyt obmież gruntow paszni ich dwornyie prosto aż do toież dorohi Wilens. hostinca do Wilna iduczoho, tak i sieło Woyzdieli, w kotorom wołok osiełych szest y morchow dwadcat, a zastienok Skieryszki dla podłosti hruntu czerez nieboszczyka małżonka moieho tomu siełu nadany i szto toie sieło zdawna w prydatkach swoich mieło i maiet so wsim na wsie, niczoho a niczoho na siebie samuju, potomkow bliskich y powinnych swoich nie zostawujuczy, ani wyimujuczy, tak z poddanymi y wszelakimi ich pożytkami, powinnostiami, jako y gruntami pasznymi y pohnojami, z hajami, lasami, borami, zaroslami, sienożatmi, y wolnym wstupom do lesu dwornoho na opał y poprawu budowania toho monastyra, tak tież y na potrebu cerkownuju, hdie kolwiek na dwornuju potrebu zażywat budut, owo zhoła so wsim na wsim, jako sie wyszey pomieniło, na cerkwu Surdeckuju założenia Swiatoho Ducha na wiecznyie i nigdy nie otzownyie czasy zapisuju, daju, daruju i tuju cerkwu Surdeckuju, kosztom y nakładom moim zmurowanuju założenia Soszestwa Swiatoho Ducha pod władzu y dozor monastera cerkwi swiatoho Ducha bractwa

cerkownoho Wilenskoho, tak duchownoho jako y swieckoho prawosławia Hreczeskoho pod posłuszenstwom Swiatoie Apostolskoie Konstantinopolskoie stolicy naywyzszych pastyrow naszych nam należnych Patriarchow y po nich nastupujuczych i preoswieszczennych metropolitow Kijewskich, Halickich y wsieja Rossyi w błahoczestii znajuczych, a nie w Unij buduczych, poddaju i to sobie waruju dla lepszoho dozoru y oborony dobr cerkownych i proszu ich miłost Wielm. jeho miłosti pana Jana Oginskoho, Kasztelana Mistisławskoho, a druhoho Jeho miłost pana Alexandra Oginskoho, stty Rohaczewskoho, choružoho jeho korolewskoie miłosti nadwornoho wielikoho kniaztwa Litowskoho, a tretieho jeho miłost pana Samuela Oginskoho, tiwuna woiewodztwa Trockoho, jako posrodcow toie religij starożytnoie i po nich potomkow ich Miłostiey w toyże religij prawosławiia Hreczeskoho a nie jakoi inszoy buduczych i moc w tom zupołnuiu ich miłostiam, wszakże niczoho bez brati toho monastyra cerkwi Swiatoho Ducha prawosławia Hreczeskoie Wilenskoie czyniti nie majut, daju, aby toho postierehali, aby tot monastyr y cerkow wiekuistie w swoiem ohraniczeniu wodłuh toho funduszu moieho była zachowana. Wolni y mocni budut naydujuczy się zakonnicy w błahoczesti buduczy tym monasterom y cerkwoju jako własnostiu swoieju szafowat y wszelakich pożytkow na siebie brat y spokoynie używat, a ja sama i nichto z bliskich krewnych i powinnych moich tepier i napotom żadnoie naymienszoie piereszkody w dierżaniu y używaniu toho sieła so wsimi jeho prynależnostiami czyniti nie maju y nie majut wiecznymi czasy, z warunkiem takowym, iż jesliby ja sama albo chtoż kolwiek z bliskich krewnych y powinnych mich w czom kolwiek y w naymnieyszoy reczy w dierżaniu toho sieła z jeho prynaleznostiami otcow zakonnikow czerncow toho monastyra Surdeckoho cerkwi swiatoho Ducha czyniła, abo chtoż kolwiek czynił, tohdy tak ja sama, jako y każdy piereszkodu abo wstup jakij czynieczy zaruki osmsot kop hroszey litowskich zapłatiti powinna budu y kożdy takowy powinien budiet, o kotoruju zaruku daju wolnost y pozwalaju siebie samuju y kożdoho piereszkodu czynieczeho pozwati do wszelakoho prawa tak ziems. y grodzs. jako hołownoho trybunalnoho, rokom zawitym, a i tuju zaruku zapłatiwszy pred sie tot list dobrowolny wieczysty fundacyiny zapis moy u kożdoho prawa pry zupołnoy mocy zachowan byti maiet wiecznymi czasy. Prytom jeszcze dla zadierżania poradku inoczeskoho w obszcze-żytelnych monasterach znaydujuczohosię mocno waruju y mieti choczu, iż bratia toho monastera fundacyi moieie inocy na tot czas buduczoie i po nich nastpujuczyie Ihumena podanoho miewati budut takim sposobom: majut w tom monastyry moiem mieży soboju czestnoho i pobożnoho brata i sożytiela y sztonaysposobnieyszoho nato wybrati jelektom i pisati za niem do pomienienoho bractwa wilenskoho cerkwi swiatoho Ducha, kotoroie gdy jeho sposobnoho na Ihumienstwo i rad obaczyt, podati im maiet, a iesliby podany Ihumien na tom Ihumienstwie lubo wiery prawosławney i posłuszenstwa patriarszoho odstupił, w posłuszenstwie cerkwi wostocznoie zmiennikom stałsie abo w pobożnosti osłabieł, lubo tież dożywotie na Ihumienstwie sobie prywłaszczat ważył się i wodłuh poradku monastyra Wilenskoho, kotoromu on sowierszenie podlehajet, nie zahowałsię, tohdy majut oni wsi bratia zhodnie do toho bractwa Wilens. napisat, a on mocną rugowan byty maiet za listom Archimandryta albo starszoho monastyra Wilenskoho. Na tych miest jesliby, lubo w monastyry Surdeckom sposobnoho bractwo Wilenskoie nie upatrowało lubo i z jnnych pryczyn wieliko-ważnych z monastyra Wilenskoho, do monastyra Surdeckoho inszoho Ihumena podało y posłało, tohdy takowemu wo wsiem cale posłusznymi majut byti w mocy toho monastyra fundowanoho, a każdy Ihumien powinien toho postierehati, aby

dla takowychže pryczyn s prełożenstwa swoieho niebył rugowany. Do toho też nie chotieczy ustawati w pobożnosti moiey, a chotieczy cerkwi Bożoy dla zbawienia dusznoho czynit y to, szto kolwiek pry ostatniey woli moiey na testamęcie opisaną y oznaczoną na cerkow budiet, aby otdaną było, y natom dała tot list dobrowolny wieczysty fundacyiny zapis moy bractwu tak duchownemu jako y swieckiemu cerkwi Wilenskoy Soszestwa Swiatoho Ducha z podpisom ruki y pieczatju moieju y pod pieczatmi y spodpisami ruk jch miłostiey panow pryiatiel ot mienie ustnie i oczewisto uproszonych jmieni niżey napisanych y wyrażonych. Pisan w Surdegach leta Bożoho narożenia tysiecza szessot trydcat szostoho, miesieca Fewrala wtoroho dnia wodłuh starożytnoho Duchom swiatym w Nikij postanowlenoho kalendara. U tego dokumętu podpis tak samey aktorki jako Iehms panow pieczętarzow temi wyraża się słowy: Anna Sławecka Horodenska ręką swą własną. Jan Leon Chorąży upitski ręką swą. Jerzy Jan Zienowicz sędzia ziems Wilenski ręką swą. Proszony pieczętarz Krzysztof Pietrykowski. Proszony ustnie pieczętarz Mikołay Szwon. Item suscepta po rusku pisana wto słowa: Hodu tysiecza szessot trydcat szostoho, miesieca Fewrala szesnadcatoho dnia osoba w tom listie mienowanaja oczewistie pierod nami sudom tot list pryznała, Sumorok sudia, Bielozor podsudok. Ktory to dokumęt za podaniem do akt przez wyz wyrażoną osobę—mianowicie xiędza Sylwestra Bułaja, namiestnika monasterow wilenskich, iest do xiąg ziems Ptt-u Wiłkomirs. spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Вилкомирскаго земскаго суда за 1790—1791 годы, № 14219, л.л. 77—81, актъ 50

№ 192—1636 г. Марта 14 дня.

Комиссарское рѣшеніе по дѣлу отдачи православнымъ жителямъ города Дрогичина Спасской церкви

Actum in castro Mielnicensi die dominico Ramispalmarum Quadragesimale anno Domini Millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanorum Drohicensium decretum comissariorum.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes famati Nicolaus Kiewłowicz et Joannes Czudowski, oppidani Drohicenses, obtulerunt et reproduxerunt officio praesenti decretum infrascriptum dominorum comissariorum infranominatorum, sigillis peculiaribus obsignatum manibusque propriis eorundem subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cujus tenor talis.

Actum in civitate Drohicinensi feria sexta post dominicam Passionis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. My comissarze je-o k. mci do uspokoienia dissidentes in religione ritus graeci ziachawszy tu do Drohiczyna Ruskiey strony miasta je-o k. mci jurisdictionem nostram comissorialem przez woznego generała coronnego slachetnego Szymona Wierzwickiego fundowawszy, stosuiąc się do informaciey y instruktiey je-o k. mci, pilnąśmy inquisitią tak o unitach iako y o disunitach czynili. Kędy nie widząc żadnego unita na oko, ani się dowiedzieć mogąc, nieunitow zaś in frequentissimo numero et multitudine całe miasteczko, ktore Ruskim zowią, wszystkich unanimiter na oko widząc przy iednostaynym wyznaniu swym stoiąc disunickiem, cerkiew onym s. Spasa ze wszystkiemi apparatami, gruntami y przynależnosciami do niey należącemi przysądzamy, ktorą w realną possesią ex nunc podaięmy, a to

pod władzą władyki Łuckie-o teraz y na potym będące-o nieunita. W czem aby praepediciey ni od kogo nie mieli, vadium na takowego publicae pacis et concordiae violatorem w constitutiey specifikowane imponinus. Stanisław Gabriel z Rythwian Zborowski Horodelski starosta comissarz i k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz y comissarz i. k. m. Hrehori Czetwiertynski dworzann y comisarz i. k. m. m. p. Andrzey Zahorowski comissarz i. k. m.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406.

№ 193—1636 г. Марта 14 дня.

Комисарское рѣшеніе дѣла объ отдачѣ православнымъ жителямъ г. Дрогичина Св.-Троицкой церкви и уніатамъ Никольской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanorum Drohicensium religionis graecae oblata decreti commissariorum.

Ad officium actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Lucas Wolenski, existens, a nonnullis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae rogatus et postulatus, nomine eorundem oppidanorum Drohiciensium obtulit et produxit eidem officio praesenti decretum seu literas infrascriptas comissariorum sacrae regiae majestatis praefatis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae in Drohiczin, per eosdem comissarios datas, manibusque propriis praefatorum comissariorum subscriptas et sigillis ipsorum communitas, petens easdem, a se per oblatam suscipi. Quarum literarum tenor sequitur talis.

Actum in civitate Drohicensi feria sexta post dominicam Passionis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. Przed nami comissarzami j. k. mci przy odprawowaniu comissy naszey w miescie je-o k. mci Ruskim Drohiczynie, z samego miasta z Zabugiem Drohiczyna parafianie z swiesczennikiem swym s. Troyce deklarowało się nam y oczewiscie stanęli, że nie chcą bydz w uniy y owszem przez ten czas z musu y boiazni tantisper verbaliter unitami się zowiąc, realiter nieunicką zeznawali confessią. My tedy stosuiąc się wprzod ad multitudinem ludzi parafianow do tey cerkwie należących, będącich nie w uniy, a potym y do fundacy mieszczan samych, ktorzy przy disuniy bydz się ozywaią, onym tę pomienioną cerkiew Swiętey Troyce pod iurisdictią władyki Łuckie-o nie unita teraz y na potem będącego podawamy y w realną onym oddaięmy possesią. A isz przy deklaraty parafian do s. Troyce należącich parafianie s. Mikuły z swiesczenikiem swem odstąpiwszy uniy diversam że chcą sectari confessionem swiadczyłosię, przeto my o fundatorach y o collatorach do tey cerkwie należących pilny uczyniwszy opyt, doszliśmy te-o, że pewna do tey cerkwi collaty swiesczenika iako fundatorowie należy slachta, zaczem tantisper tę pomieniona cerkiew in suo esse zostawiwszy, nil derogando juri patronatus tych, ktorzy disunitami bydz się mienią, do zgody y decisy wszystkich collatorow pomienionych cerkiew s. Mikuły zawieszamy. A w ostatku in spem unionis plac S. Preczystey cerkwie soborney unitom wiecznemi czasi iako y tamte disunitom przysądzamy. W czem aby praepedicy ni od kogo nie mieli, vadium na takowe-o publicae pacis et concordiae violatorem zakładamy. Stan. Gabryel z Rysthwian Zborowski Hrod. starosta, director Comm. J. k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekret. y comissarz k. j. mci, Hrehori Czetwiertenski. Andrzey Zahorowski dworz. y comissarz j. k. m. m. p.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406 об.

№ 194—1636 г. Марта 17 дня.

Комиссарское рѣшеніе дѣла о религіозныхъ столкновеніяхъ православныхъ жителей г. Бѣльска съ уніатами.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata decreti comisariorum.

Officium praesens capitaneale castrense Mielnicense ad oblationem famati Pauli Alexandrowicz Wysocki oppidani Bielscensis decretum infrascriptum commissariorum sacrae regiae majestatis ratione dissidentium in religione ritus graeci latum, manibus eorundem commissariorum subscriptum et sigillis peculiaribus obsignatum suscepit et illum in acta officii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in civitate Bielscensi feria secunda post dominicam Quadragesimalem Ramispalmarum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. My commissarze Je-o k. mci do uspokoienia dissidentes in religione ritus graeci ziechawszy tu do Bielska miasta je-o k. mci, jurisditionem nostram commisorialem przez woznego generała koronnego slachetnego Szymona Wierzwickiego fundowawszy, do przesłuchania stron obu, iakie by swoie propositie y defensi wnosili przystąpiliśmy. Gdzie nie unici żałosnie skargi swoie na wielkie, ktore cierpieli od rożnech osob, tak duchownech iako y swieckiech, ratione religionis wnosili oppressie, nie tylko sami na zdrowiu y honorze swoięm znaczne odnosili uszczerbki, ale co większa y w religiey byli tak uciążeni, że nie iedno od używania nabożęstwa swego exclusi ze wszystkiech cerkwi, ktore się tu nayduią, byli, ale y sakramentow zażywać, dzieci krzcić, umarłech chować, czego jure gentium non denegatur cui quam, nie byli securi. Unici zaś contract pewny miedzy disunitami a je-o mcią oycem władyką Włodzimierskiem, mediantibus amicis spisany, producowali, ktory iż ex litispendentia y processow disunitum od oyca władyki w grodzie Branskiem, a potem w trybunale Piotrkowskiem instituowanech, originem swoie miał y controversie prawne za sobą zaciągał, przeto my inhaerendo constitucyey anni millesimi sexcentesimi trigesimi quinti, ktora wszelkie takowe prawne zascia abolet et annihilat, iako fomenta dawnech dissensiy, amputando one, umarzamy y stronom obiema vigore praedictae constitutionis pacifice zachować sie in posterum ani więcey te lites serere, ani iech fovere, iako lege publica umartwione nakazawszy y tego, aby in posterum mieszczanie je-o k. mci ni od kogo extra forum competens ani na trybunały evocowani nie byli, warowawszy, ad prosecutionem realem commissiey naszey przystępuiemy. A naprzod do uwagi ludzi w uniey y w nie uniey będącech condescenduiąc, iż oproc kilku unitow nam oczewiscie postanowionech więcey nie widzieliśmy, nie unitow zaś wielki tłum ludzi y regestr domow wszystkiech niechcących bydz w uniey był nam ukazany y podany. My przeto ad contenta commissionis przychylaiąc się, a numerum w uniey y w nie uniey będącech ludzi fideliter uważywszy, poniewasz swiescennikowie s-o Woskreszenia y s-o Mikuły z parafiany swemi declarowali się, że w uniey bydz nie chcą, y owszem pod posłuszęstwem unita władyki nigdy chyba coacte nie byli. A przy tem iż na cerkiew s-o Bohoiawlenia wprzod cessią od oyca Pocieia metropolity Kiiowskiego y władyki Włodymierskiego na bractwo nadaną od kier Hieremiasza patryarchy Constantinopolskie-o, na ktore y confirmacya je-o k. mci na szczęsliwey coronacyey wespoł z universałem do oddania oney panu Hulewiczowi pisarzowi ziemskiemu Łuckiemu nam ukazano iest. Tedy my naprzod weyrzawszy na parafiany wszystkie ogułem tak s-o Woskreszenia, iako y

se-o Mikuły, iż przy swiescennikach swech w nie uniey bydz chcą, ani iey odstępuią, a przy tem osobliwy wzgląd na confirmacyą przywileiu danego nie unitom przez swiętey pamięci oyca Pocieia na bractwo od patryarchy podane do cerkwi s-o Bohoiawlenia, a naostatek y na universał y podanie teyże cerkwi z specialnego regestru j. k. mci na szczęsliwey coronacyey podpisanem, te pomienione trzy cerkwie, to iest Woskreszęnską, s. Mikuły y s. Bohojawlenia nie unitom ze wszystkiemi apparatami, gruntami y przynależnosciami przysądzamy, a to pod jurisditią władyki Łuckiego teraz y na potym będącego. Unitom zaś, ktorech lubo tantillum widziemy numerum, żeby iech iedna cerkiew capere mogła, iednak in spem unionis et recipiscentiae tech, ktorzy odstąpili, cerkiew s. Przeczystey y cerkiew Swiętey Troyce ze wszystkiemi apparatami, gruntami y przynależnosciami do tech dwoch cerkiew zdawna należącemi przysądziwszy y w realną obiema stronom podawamy possessią. Z tą iednak declaracyą, że ludziom w nie uniey będącem, lubo by byli w parafiey unitom przysądzoney, przychylaiąc się do punctow na szczęsliwey je-o k. mci electey postanowionech, daiemy wolność do cerkwi nie unitom przysądzonech chodzić y tam swe odprawować nabożęstwa, co obiema stronom służyć ma. A przy tem do urzędow mieyskiech wedle zwyż pomienionech punctow wolny obywatelom miasta tego w nie uniey będącem zostawuiemy acces. Co aby obiedwie strorie firmiter et sine praepeditione trzymali, vadium na takiego pacis publicae violatorem w constitucyey specificowane, to iest dziesięć tysięcy grzywięn polskich wkładamy. A dla spolney zgody, przystoynego stron obu poszanowania, nie tylko między religią grecką, ale y duchowięstwem koscioła s. rzymskiego katolickiego, wszelaką stronom obiema przeciwko sobie, osobliwie przeciw kapłanom katolickiem reverentiam et honorem nakazuiemy. Stanisław Gabryel Zborowski starosta Horodelski. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz je-o k. mci. Hrehory Czetwiertynski m. pp. Andrzey Zahorowski dworzanin y commissarz Je-o k. mci.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1633—1641 г. № 10938, л 409 об. 412.

№ 195—1636 г. Марта 17 дня.

Заявленіе православнаго священника соборной Бѣльской св. Николаевской церкви о недоразумѣніяхъ при пріемѣ ея отъ уніатовъ.

(Того же числа).

Ex parte oppidanorum Bielscensium protestatio.

Do urzędu y xiąg ninieyszech grodzkiech Mielnickiech przyszedszy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, presbiter cerkwi s-o Mikołaia, imieniem ie-o mci oyca Paizego Moscickiego, subdelegata je-o mci oyca Afanazego Puziny, episcopa Łuckiego, Ostrowskiego, archimandrity Żydaczynskiego, disunita y imięnięm bractwa y parafianow do tey cerkwie soborney Bohoiawlenskiey należącech, protestował się naprzeciwko oycu Theodorowi Jakowowicz, protopopa Bielskiego, o to, iż on niedbaiąc nic na constitucye względem religiey greckiey, na seymie blisko przeszłęm uczynioney, tak też na decret ich mciow panow commissarzow, ktoręm oni cerkwie pewne w mieście je-o k. mai Bielskięm ze wszyskięmi przynależnosciami, apparatami disunitom przysądzili, czyniąc się przeciwnęm decretowi commissarskięmu rzeczy zupełnie nie chciał oddać, a mianowicie: petrachel burkatowy biały, stychar swieszczenniczenski płocienny, Biesiedy Apostolskie, Prawiła swiętech ociec, xięga swiętego Hrehorya Mnicha, Trzebnik druku Stratiłowskiego, Jarmołoy mały notowany, xięga na poswięcenie cer-

kwi, Czasosłow na pułdestu druku Wilenskiego; przy tęm też dom spustoszony należny do cerkwi teyże, o co przeciwko onęmu iterum atque iterum protestował się, zdrowe prawo o to zostawuiąc je-o mci oycu episcopu Łuckięmu. A ku potwierdzęniu tey protestacyey stawił generała Pietronka, ktory oblicznie przed urzędem zeznał, iż dnia sobotniego po Wielkiey nocy swięta rzymskiego blisko przeszłego był w cerkwi soborney Bielskiey, gdy mieszczanie Bielscy według decretu zwyż mianowanego cerkiew soborną ze wszystkiemi przynależnosciami, do tey cerkwi należącęmi, według decretu commissarskiego odbierali, przy ktoręm odbieraniu rzeczy zwyż mianowanech w protestacyey nie oddano, y gdy chodził do tego protopopy upominaiąc się, aby ięm to czego nie dostaie wydał, powiedział tak, ze ia tech rzeczy nięmam przy sobie, maią tam wszystko przy sobie, a ia do tego nie należę nic, także też o spustoszenie domu tęn że wozny zeznał, iż w domu tęm należącęm do cerkwi soborney nic a nic nie zastał, tylko piec, drzwi, a okna. Na co swę wierne zeznanie pomieniony wozny opatrzny Jan Petronko przed urzędęm ninieyszem uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1633—1641 г, № 10398, л. 414 об.

№ 198—1638 г. Марта 17 дня.

Дополнительныя записи по предыдущему дѣлу объ обидахъ Православныхъ.

(Того же числа).

Ex parte ejusdem relatio.

Ministerialis genaralis regni providus Joannes Pietronico autenticus et iuratus coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse, cum nobilibus Nestorio Bankowski et Joanne Hryniewicki in evidentius testimonium sibi adhibitis, tempore certo videlicet die vigesima octava mensis Martii proxime praeterita condescendendo ad oppidum Bielsk, ibidem praesens erat, dum nobilis Petrus Woronowicz, iuxta literas dominorum commissariorum sacrae regiae majestatis, in praesentia ejusdem ministerialis et nobilium, reverendum Nicolaum Krosnowski, praepositum Bielscensem, secretarium sacrae regiae majestatis, quatenus ipse iustitiam debitam et competentem de reverendo Simone vicario ecclesiae Bielscensis et cantore ac Miodowniczek subdito suo, qui se appellat Sadowski, inhaerendo literis eorum commissariorum sacrae regiae majestatis ratione abscisionis funium et malleorum campanarum binarum faceret, affectabat, ad cuius requisitionem ipse praepositus dedit responsum his verbis: żem czynił sprawiedliwość o te urznione powrozy y serca u dzwonow. Pan Woronowicz pytał je-o mci xiędza proboszcza, z kogo czynił sprawiedliwość y przed kięm? Je-o mć xiądz proboszcz nie chciał powiedzieć, atoli tylko powiedział, że posłałęm do protopopa swego uniackiego, aby w wielki piątek nie dzwonił, a do tamtey cerkwi nic słałęm. Pan Woronowicz naostatek upominal się tech serc dzwonnech. Je-o mc xiądz proboszcz dwie serca dzwonne przedęmną woznem y stroną slachtą panu Woronowiczowi roskazał wrocić, ktore oczewiscie wrocono. Za częm pan Woronowicz te serca przyiąwszy, protestowawszy się woznęm y slachtą oswiadczył. De quo suam relationem idem ministerialis coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1633—1641 г, № 10938, л. 113 об. 114.

№ 197—1636 г. Марта 17 дня.

Жалоба православнаго священника Никольской церкви г. Бѣльска съ прихожанами на обиды со стороны р.-католическаго ксендза и его прихожанъ.

(Того же числа).

Ex parte honorabilis praesbiteri Bielscensis protestatio.

Do urzędu y ksiąg ninieyszech grodzkiech Mielnickiech przyszedszy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, prezbiter cerkwi s-o Mikołaia Bielski, imięnięm swem y imięniem parafian swech wszytkiech do teyże cerkwi należącech żałośnie y obciążliwie protestował się naprzeciwko xiędza Szymona vicarnego y na kantora kosciola farskiego Bielskiego na Miodowniczka, ktory się nazywa bydz Sadowskięm y innech pomocnikow, ktorech oni lepiey wiedzą, o to, iż po przysądzęniu tey cerkwie nam disunitom przez ich mciow p. commissarzow je-o k. mci tę zwysz pomienioną osobę, czy z naprawy czyiey, czyli też z umysłu swego, naruszaiąc pokoy pospolity, znieważaiąc prawa y constitucye pogotowiu commissia, gdy ciało nieboszczyka Iwana Prokopowicza mieszczanina Bielskiego chować chcieli, naypierwiey w roku teraznieyszęm tysiąc sześćset trzydziestęm szostęm miesiąca Marca dwudziestego pierwszego dnia od dzwonow powrozow pourzynali, a potęm teyże godziny serca z dzwonow techże dwoch u teyże cerkwi Swiętego Mikołaia pourzynali y z sobą pobrali. O ktory takowy exces popełniony sobie samęm, a nabarziey je-o mci oycu episcopowi Łuckięmu disunitowi, iako pasterzowi swęmu należnęmu, a zatęm y o zaręką dziesiąciu tysięcy grzywięn polskich wolne prawo zachowuiąc, protestowali się. Et in verificationem protestationis suae stawili przed tęmże urzędem y xięgami grodzkięmi Mielnickięmi stawił woznego generała koronnego opatrznego Jana Pietronika, ktory oblicznie przed urzędem stanąwszy zeznał, iż dnia dwadziestego pierwszego Marca blisko przeszłogo, z obwiedzienia przerzeczonego duchownego oyca Piotra Tokarzewskiego y parafianow iego oglądał wespoł z szlachętnęmi Marcinęm Pietrzykowskięm y Janęm Hryniewieckięm liny u dzwonow y serca przy cerkwi zwysz mianowaney pourzynane, co nie inaczey ale tak, iako widział, do xiąg teraznieyszych odniosł y swe wierne zeznanie uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1636—1641 г. № 10938. л 413.

№ 198—1636 г. Марта 31 дня.

Вызовъ въ судъ православныхъ жителей г. Дрогичина по обвиненію ихъ въ распространеніи якобы ложнаго вѣроученія.

Actum in castro regio Drohiciensi in terminis judicialibus simul querelarum ac judiciis officii causarum feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1636.

Oppidani Drohicienses publicati et infames

Infrascripta pars actorea contra infranominatos citatos ad judicium praesens per ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski quatuor vicibus ultra juris formam vocatos et non comparentes terminum hodiernum exequutorialem ultimum admittendum judicio praesenti judicialiter astitit, juxta suam citationem tenoris talis.

Martinus de Obory Lesnowolski, capitaneus Drohiciensis in Wierchuca, Mincewo etc. haeres. Vobis famatis Simoni Dubinski, Jacobo et Matfieio Odoiewicz, Nicolao Koscianczuk, Gregorio Koscianczuk, Valentino Zahomiennik, Iwano Atys, Gregorio Atysik, Andreae Taptun, Demiano Jakusik, Nicolao Kiewlo, Raphaeli Olecho, Damiano Wolosowicz, Paulo Ja-

kusik, Procopio Panasik, Damiano Wołczek, Lucae Zamybarse, Iwano Kozaczyk mandamus vigore regio et nostra, qua in hac parte fungimur, capitaneali auctoritate, ut in terminis judicialibus capitanealibus castrensibus Drohiciensibus simul et querelarum pro feria secunda post datam praesentis citationis incidente in castro Drohiciensi celebrandis, personaliter et perempte compareatis ad instantiam venerabilis Joannis Harasimowicz ritus graeci decani Drohiciensis, parochi Branscensis tum et collatorum parochianorum nobilium Stanislai Putkowski et Joannis Chrołowski qui vos una cum instigatore judiciorum castrensium Drohiciensium, in quantum sit necessarius citant in vim termini tacti ideo, quod vos existentes personae ignobiles ex aliis locis vagabundi, advenae, non attenta securitate publica nec tenti paenas in violatores ac contemptores immunitatis ecclesiarum ac fidei sectatorum, quibus omnis securitas publica atque altissima pax constitutionibus regni ubique locorum et praecipue in centro Podlachiae inviolatis consvetudinibus et sacrosanctis privilegiis provisa est, ausi estis non ita pridem transacto tempore, nempe feria sexta post dominicam Judica quadragesimalem, contra omnem licitam licentiam facta inter se insidiosa tanta comutatione quae . . . unquam pari celeritate percurrit et est argumentum infinitae varietatis summorum periculo in oppido hoc antiquissimo temporibus pacatam et florentem vitam ducentium hominum, existentes conspiratae personae falsas ac novas opiniones pertinaciter seqeundo cuiusdam confraternitatis fidei vocatae *Nalevaycorum* ex Vilna sibi desumptae opera et facto eiusdem peregrinae professionis confraternitatis Vilnensis totam civitatem hanc Drohiciensem tumultu nefario adimplevistis, taliter nam etenim suprascripto die licentiose ad ecclesiam ritus graeci fidei uniticae, sanctae romanae ecclesiae annexae, per suos antecessores titulo sancti Nicolai fundatae et erectae per serenissimosque divos reges Poloniae aprobatae, tum et ad alias ecclesias ritus graeci in oppido hoc existentes aggressi, ubi antiquissimis temporibus pietas contagione pax sine fidei corruptionibus nec non religio sine ulla dissidentia extiterat et in laudem Dei Omnipotentis, Sanctae Individuae Trinitatis summopere florebat, privilegia fundationum, libertatum, immunitatum ecclesiasticarum ritui graeco servientia, in depositorio ecclesiastico existentia surripuistis, plebem ritus graeci privatico convocatam ad tumultum illicitum comitatam, pulsum campanae cum mala saucietate pleno ventre plebei favoris per diem et per totam noctem modo quodam triumphi inusitato et inaudito peregistis et tot tantisque malis undique ad contaminałam civitatem se contulistis et quoniam crescentibus delusis exarcerebantur, leges tam divina et humana jura vetant, non permittunt ignotas sordes inferri optimo ita antiquo moribus principio autem obstando, ne effrenata violentia vestra in dies imo in horas maiorem crudelitatem sequuntur, citamini, ut conscii *) . . . . totum sceleris ordinem aperiatis . . . .
ingenii progressu non tantum desideratam tranquilitatem pacem publicam et immunitatem ecclesiarum per tumultum et illicitum progressum violastis libertatibus collatorum derogastis, exindeque poenas legum excessui illicito et perverso condignos demeruistis, pro quibus super vobis et personis vestris decernendis et per ministerialem publicandis, vel prout judicium decernet, citamini, ad praemissa sitis judicialiter responsuri et terminum attentaturi. Datum in castro Drohiciensi, feria secunda post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Cuis, quidem citationis praeinsertae copiam sigillatam ministerialis regni generalis honestus Mathias Obniski authenticus re-

---

*) Мѣста, обозначенныя точками, не прочитаны.

cognovit se ad valvas ecclesiae ritus graeci Zabuscensis affinisse et de affinione eiusdem citatis publicasse, in vim autem astitionis termini praesentis in contumaciam citatos judicium praesens capitaneale castrense Drohicense super eisdem citatis et bonis ipsorum omnibus paenas legum videlicet infamiae excessui ipsorum condignas decrevit, ipsosque infames et de regno Poloniae dominiisque eidem annexis proscriptos decreto suo pronuntiavit. Ad quas paenas legum publicandas ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski judicio suo astantem addidit et deputavit. Qui quidem ministerialis jus deputationis suae reddiens recognovit se praefatas poenas legum super nominatis citatis decretas ex mandato judicii praesentis tam hic in castro, quam et foro publico Drohiciensi in praesentia multorum nobilium pro terminis praesentibus congregatorum publicasse et ad notitiam omnium hominum, ut est juris, deduxisse.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда № 9408, л: 322, 363 об.—364,

---

№ 199—1636 г. Апрѣля 8 дня.

Наказъ короля Владислава IV комиссарамъ, назначеннымъ для разбора церквей православныхъ и уніатскихъ въ коронѣ и вел. княж. Литовскомъ.

Actum in castro regio Drohicenci sabbato post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Andreas Kukawski, plenipotens reverendi Joannis Harasimowicz, decani Branscensis ritus graeci, obtulit et produxit officio praesenti literas infrascriptas sacrae Regiae Maiestatis, primum ex actis castrensibus Wlodymiriensibus emanatas, post modum per venerabilem Joannem Harasimowicz, decanum Drohicensem et prezbiterum Branscensem in acta castrensia Branscensia porrectas et ex eisdem actis castrensibus Branscensibus autentice, ut iuris est, emanatas, petens eas, a se per oblatam acticandas in acta praesentia castrensia Drohicensia suscipi, cuius affectationi officium praesens annuendo, praefatas literas suscepit et in acta officii sui ingrossari demandavit, quarum literarum, prout in se continentur, series sequitur talis.

Actum in curia regia Branscensi feria sexta post dominicam Exaudi proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Branscensia personaliter veniens venerabilis Joannes Harasimowicz ritus graeci decanus Drohicensis et presbiter Branscensis, eidem officio obtulit descriptum literarum Sacrae Regiae Maiestatis ex actis castrensibus Włodymiriensibus autentice emanatum, sigillo capitaneali Wlodymiriensis munitum, actum et subscriptionem rutenico charactere scriptum habentem et per eundem officium transformatum in polonicum, petens easdem literas ad inserendum in acta praesentia suscipi, quarum series verborum huiusmodi sequitur.

Wypis s ksiąg grodzkich zamku Wlodzimierskiego. Roku tysiącznego szescsetnego trzydziestego szostego, miesiąca Kwietnia dwudziestego piątego. Na urzędzie grodzkim w zamku je-o K. M. Wlodzimierskiem, przede mną Piotrem Sosnowskim, burgrabiem zamku Wlodzimierskiego y xięgami ninieyszemi grodzkiemi staroscinemi, stanąwszy oczewiscie urodzony Andrzey Grodzicki list od je-o Krolewskiey Mosci Pana naszego Miłosciwego do urodzonych ichmci panow Kommissarzow koronnych na uznanie miedzy unitami y nieunitami strony cerkwiey naznaczonych pod datą w Wilnie msca y roku teras idączych, wyżey na akcie miano-

wanych, osmego dnia pisany y dany, dla wpisania do xiąg ninieyszych grodzkich Włodzimierskich podał, tak się w sobie maiący.

Władysław IV, z łaski Bożey Krol Polski, Wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflantskie, Smolenskie, Siewierskie y Czernihowskie, a Swedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny Krol. Urodzonym Commissarzom na uznanie miedzy unitami y nieunitami strony cerkwiow od nas naznaczonym łaskę naszą krolewską. Urodzeni, wiernie nam mili! Mamy z roznych mieysc dostateczną wiadomosc y od wielu zacznych osob listy, że wiernosć wasza nie stosuiąc się do Instructij naszey y Rzptey, do tego nie obwiesciwszy wprzod ani publicowawszy przyiazdu swego do miast naszych krolewskich, za ktrorem obwiesczeniem tak unici iako y nieunici ziachać y ozwać by się mogli, w iakiey ktorzy z nich wierze byli do tych czasow y te cerkwie, ktorych unitowie w spokoynym używaniu y w odprawowaniu nabożenstwa byli, na instantią samych nieunitow, ktorych do odprzysiężenia uniey szkodliwem przykładem przypuszczacie, onym de facto oddawacie, a nayprzednieysze, iako się stało w Krasnym Stawie, gdzie znagla ziachawszy cerkiew S. Troycy nazwaną, w Rubieszowie drugą, gdzie iedność po te czasy była, w Bielsku 2 szkoły y z spitalem, także cerkiew Bohoiawlenia uniacka nieunitom oddaliscie. Przedziwnieyszem nam przeto, że tak w poważney sprawie chwałą y dusz tak wielką lidzbę zbawienie zachodzącey prędko bez publicatiey poprzedzaiącey y gruntowney inquisitiey obie strony postępuiecie, zaczym iest periculum, aby tym samym unia nie zaginęła y praeiudicium w uniey będący tak duchowni iako y swietcy cum dispendio animarum y praw swoich nie mieli, żądamy wiernosci wasze y onych napominamy, żebyscie na pomienione mieysca przyiazd swoy znowu obwiescili y obudwom stronom słuszny termin naznaczywszy przed się wezwali, a wyrozumiawszy doskonale, że tych cerkiew unitowie byli in reali possessione y w nich nabożenstwo continue odprawowali, aby te cerkwie przednie skwapliwie nieunitom podane, te przy unitach wedle intentiey naszey zostawać, znowu unitom powrocili, a podleysze cerkwie disunitom podali, a żescie w Kamiencu w Wielkiem x-twie Litew. także cerkwie na unity fundowane disunitom podali, to iest przeciwko wszelakiey słusznosci y sprawiedliwosci, więc że z Korony Commisarze do Wielkiego x-twa Litew. nie należą, przeto chcemy, aby y te cerkwie koniecznie unitom byli powrocone, a na potym żebyscie wiernosci wasze w Wielkiem Xięstwie Lit-m, gdzie są insi komissarze naznaczeni, nie ważyli sie jurisditiey swoiey rosproscierać; na inne zaś mieysca w Koronie, gdy wiernosci wasze ziezdzać będą, wprzod przybycie swoie wczesnie ogłosili y w tak poważney sprawie, ktora . . . . zachodzi, s całością oboyga stron y spraw in continua . . . . postępowali, czym y intenty Rzepltey powinnosci swoiey bez ubliżenia spraw każdego, dosyć uczynicie. Życzemy zatym wiern. wasz. dobrego od pana Boga zdrowia. Dan w Wilnie dnia osmego mca Kwietnia roku Panskiego tysiąc szesćsetnego trzydziestego szostego, panowania krolestw naszych Polskiego czwartego, Szwiedzkiego piątego roku. U tego listu pieczęć mnieysza kancellaryi Wiel. X. Litew. przycisniona, a podpis rąk temi słowy: Vladislaus Rex. Andrzey Buialski. a zaś na tyle tego listu suscepta temi słowy: Roku tysiąc szesćset trzydziestego szostego, miesiąca Aprilis piętnastego dnia, ten list Je-o K. M. Wielebny Je-o Mc Alexy Dubowicz, zakonnik cerkwie Swiętego Bazylego przy Troycy Swiętey w Wilnie w uniey będący do akt podał. Władysław Monwit na Dorostaiach, starosta Żmudzki, marszalek Trybunalski ręką swą. Jan Kolęda pisarz. A tak ia Burgrabia ten list Je-o K. M. za podaniem y prozbą wzwyż mianowanego podaiączego przią-

wszy, s początku wszytek aż do konca tak iako sie w sobie ma, do xiąg ninieyszych grodzkich Włodzimierskich sam original iego temusz podaiączemu wydać roskazawszy, wpisać kazałem y iest wpisan, s ktorych y ten wypis pod pieczęcią grodzką Włodzimierską iest wydan. Wpisano w zamku Włodzimierskiem. Correxit z xięgami Mierowski. Paweł Drobat pisarz grodzki Włodzimierski manu propria. Ex actis castrensibus Branscensibus capitanealibus descriptum. Correxit Szablowski. Pantaleon Łyczka vicecapitaneus Branscensis m. p.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1636—7 г. № 9572, л. 91—94.

№ 200—1636 г. Апрѣля 9 дня.

Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожского на жителей г. Бѣльска р. католиковъ объ обидѣ словами и дѣйствіями.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanus Bielscensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sidor Markowic, oppidanus Bielscensis nomine honorabilis Paisy Moscicki, subdelegati reverendi Atanasij Pusina, episcopi Luceoriensis et Ostrogscensis, archimandritae Żidicensis ac totius confraternitatis Bielscensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti protestationem infrascriptam, polonico idiomate, eo qui sequitur modo.

Ja Paisy Moscicki, namiestnik jasnie przewielebnego w Bodze je-o mci oyca Athanazego Puzini, z Bożey łaski episcopa Łuckiego y Ostrozskiego, archimandriti Żydiczęskiego, do wiadomosci w. m. urzędowey donoszę imieniem swym y imieniem je-o mci oyca episcopa Łuckiego, tey protopopiey Bielskiey należnego pasterza, tak tesz imieniem wszystkiego bractwa czerkiewnego od je-o krolewskiey mci uprziwileiowanego przy cerqui s. Bohoiawlenia fundowąnego, żałosnie protestuie się na miesczan y ławnikow Bielskich Jana Roszkowskiego namiestnika na ten czas langwoitowskiego balwierza, Jana Brodkę balwierza, Gerzego Santlebetha balwierza o to, isz oni (lekce poważaiąc zwierzchnosć je-o krolewskiey mci, naruszaiąc pokoy pospoliti, gwałcąc prawa, przywileia, puncta na scęsliwey electyey je-o krolewskiey mci postanowione, constitucyą seimu coronatynego approbowanego, to iest względem religiey greckiey y inne dawnieysze constitucye sub vadio na transgressorum dziesiąciu tysiąci grzywien polskich postanowione, a naybarziey znieważaiąc niemnieyszą potencyą je-o krolewskiey mci y rzeci pospolitey i tesz ich mciow panow comisarzow od je-o krolewskiey mci y rzeczy pospolitey na uspokoienie ludzi religiey greckiey disunitow y unitow zesłanich) po przysądzeniu y dekrecie ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiey mci cerkiew swiętego Bohoiawlenia mieszczanom Bielskiem disunitom ze wszystkiemi apparatami, gruntami y ze wszytkiemi do niey przinależnosciami, te zwysz pomienione ławnici, namowiwszy się s popem Hwiedorem Jakowowiczem, bywszem protopopo unyackiem Bielskiem y popem Branskiem zięciem y inszemi adherentami je-o, opiwszy się, tesz samech actorow y principałow tey roboty w teraznieyszem roku tysiąc szesćset trzidziestem szostem, miesiąca Kwietnia siodmego dnia, w miescie Bielskiem, gdy domek do czerqui soborney brackiey uprziwileiowaney zdawna do niey należąci, a decretem ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiey mci przysądzoni, paraphyianie braсstwo tey cerkwie rozbierali, a na

cmętarz teyże sobornoy cerquie dla zbudowania celi zakonnikom przewozuwali, nie maiąc do tego żadnego praetextu y prawa, swowolnie przysedszy do tego domku ludziom rożne przycyni do zwady daiąc, słowami uscypliwemi znieważaiąc, a na ostatek y do obuszkow swoich bić poriwaiąc się, rozkazuiąc, aby tego domku nie przewozili y areszti niewiedzieć od kogo, ale raczey sami od siebie, chociasz nad zamiar do tego nienależni nyc będąc. jakiey chcieli niezwiczayney władzy swey zażyć byli umislili, jakosz zwysz pomienioni Brodka konia tego, ktorem drzewo wożono uderziwszy y tego samego miesczanina na Imię Iwana Potapowicza, czo budowanie wożył, uderzył. Jednak zabiegaiąc, aby się w dobrach cerkiewneh iakie praeiudicium nie działo ni od kogo, prosiłem tech ławnikow, aby przy decrecie ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiey mci i pod założoną constitucyną zaręką dziesiąciu tisieci polskich zachowawszy, bezprawno nie czynili y rosterkow nie wcinaiąc spokoynie się zachowali. Wsakże o znieważenie praw, swobod, wolnosci, constituciey i tesz commissiey na teh wzwys pomienionich ławnikow y adherentow ich, to iest bywszego protopopy Bielskiego y popa Branskiego o zaręke dziesiąciu tysiąci protestui, salva je-o mci oycu episcopowi Łuckiemu y wsziskiemu cerkwie siwiętego Bohoiawlenia hracztwu zachowuie in foro competenti.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаг: суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 115—16.

№ 201—1636 г. Апрѣля 9 дня.

Комиссарское опредѣленіе при отдачѣ въ г. Клещеляхъ, въ пользованіе православныхъ церквей Никольской и Георгіевской.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima a. D. 1633.

Ex parte oppidanorum Clesczeleviensium oblata decreti comisariorum.

Officium praesens capitaneale castrense Mielnicense ad oblationem famatorum Joannis Babicz et Nicolai Fursimowicz oppidanorum Clesczeleviensium decretum infrascriptum commissariorum sacrae regiae maiestatis ratione dissidentium in religione ritus graeci latum, manibus eorundem commissariorum subscriptum et sigillis peculiaribus obsignatum suscepit et illud in acta officii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in oppido Clescele feria quinta post dominicam Ramispalmarum proxima. anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. My comisarze je-o krolewskiey mci do uspokoienia dissidentium in religione ritus greci naznaczeni, zaczętą do rzetelnego skutku przes miasta y miesteczka je-o krolewskiey mci prowawadząc commissya, y tu do Klesczela miasteczka je-o krolewskiey mci cursu functy naszey przypędiliśmy. gzie za jenostainą przi diskursy gromadę swiescennikiem zostawamy, przeto pomienionym ludziom niechcącym bydz w uniey czerkiew swiętego Mikuli w miescie y czerkiew swiętego Gerzego pustą w ulici (ea cum conditione, aby one naprawiwszy popem osadzili) wiecznemi czasy z apparatami, grontami y wszystkiemi przynależitosciami przisądzamy, y w realną podawamy posesyą, a to pod posłuszenstwo oyca władyki Łuckiego nie unita teras y na potem będącego, a przy tem do urzędow mieyskich wedle punctow na scęsliwey electiey je-o krolewskiey mci pana naszego mciwego postanowioneh wolni obywatelom miasteczka tego w uniy nie będącim zostawuiemy acces. W czem żeby od nikogo żadnego nie ponosili przenagabania, zakład w constituciey specificowani reassumuiąc na takowego prawa pospolitego gwałtownika zakładamy. Stanisław Gabryel Zborowski starosta Horodelski. Jan Staniszewski klucznik Łucki secretarz je-o krolewskiey mci. Hrehory Czetwiertynski comissarz je-o krolewskiey

mci manu propria. Andrzey Zahorowski dworzanin y comissarz je-o krolewskiey msci.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1633—1641 г. № 10937, л 417—418.

№ 202—1636 г. Апрѣля 28 дня

Судебное рѣшенiе по дѣлу о раздорахъ между Бѣльскими православными мѣщанами и магистратомъ изъ за храма Св. Архангела Михаила.

Sub terminis judicialibus post Rogationum. A. D. 1636.

Schismatici Bielscenses infames.

Super citationem literalem castrensem Branscensem pro hodiernis terminis judicialibus castrensibus capitanealibus Branscensibus extraditam tenoris talis:

Procopius de Obory Lesniowolski in Zalesie etc. haeres, capitaneus Branscensis vigore regio et nostra, qua hac in parte ex vi legum fungimur capitaneali autoritaie, vobis famatis proconsuli et consulibus, viceadvocato et scabinis et toti communitati oppidi sacrae regiae maiestatis Bielscensis, nec non praecipue Sawka Hliwka, Hric Obca filioque eius Joseph, Herman Chomikowic, Anchim Popowic et filio eius Laurenti, Iwanowa Kosa, filio eius Kostiuk, Panas et Laurenti Prokopowicom, Sidor Chwiedorowic, Siemion Michnowic, Omelian Minic, Sebestiano Alexandro Minic, Laurentio Solianowic, Condrat Wysocki, Olexa Wysocka et filio eius Paulo, Hermano Tutenis, filio eius Laurentio, Jarmoc Palucewic, Hryc et Sidor będnarzow, Parphin Kiscyc, Stephano Szała, Condrat Palucowicz, Michno et Andreae Poddubkowicom, Maxim Andreiowic, Theophilo Troianowic, Kuzma rzeznik, Habram kusnierz, Antoni Okuła, Anchim, Paulo et Philon Drocewicom, Hawrylo Piliszewic, Kobak Wołosz solnik, Iwano Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak Kisiel, filio eius Kiryło, Laurentio Ryka, et filiis eius Joanni et Klim, Mic Sawłuka, filio eius Sawka, Nazar Sawłuka, Michaeli Rudka, Suprun Czaczko filio Chromowic, Artis Iwaskowic. Tarasz Waskowic, Hihnat Koleda, Paulo Litwin, Philon Bolsko, Choma et Lewon Lescynski, Marcin Czernik, Tymos Kutel autoribus criminis infra scripti ex omnibus bonis vestris et personis mandamus. ut coram judicio nostro capitaneali in terminis judicialibus capitanealibus Branscensibus in curia regia Branscensi feria secunda post dominicam Rogationum proxima celebrandis personaliter et peremptorie compareatis ad instantiam instigatoris judicii nostri et eius delatoris reverendi Theodosi Jakubowic, protopopae et parochi ecclesiae parochialis Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci. qui assistentiam sibi praebente admodum reverendo Josepho Mokosi Bakowiecki episcopo Wlodimiriensi in vim termini tacti, uti in crimine recenti, citat ideo, quatenus vos magistratus quidem civilis concives vestros praefatos Sawka Hliwka, Hryc Obca et alios omnes in ea citatione superius descriptos, cui una vobiscum pro uno et eodem termino citantur, coram iudicio nostro statuatis ad sumendas ex ipsis paenas demeritas judiciales, quia existentes personae ignobiles, in summum contemptum jurium regni de securitate publica immunitatibusque ecclesiae sanctae sancitarum, quibus singularis securitas altissimaque pax in institutis. consvetudinibus et privilegiis sacrosanctis religionis sacramento provisa est, tam personis, quam bonis ecclesiasticis, facta inter se mutua et diu praemeditata conspiratione, privatis scriptis confoederante animo maligno ausi sunt tempore iu protestatione descripto cum summo periculo hominum degentium et proborum congregata et convocata colluvio licentiosa et aggressa plebe et ingressione vestra corrupta tumultum more bellicivo hostiliter-

que in discrimen vitae primum personarum spiritualium, deinde hominum in unione sancta cum ecclesia catholica romana existentium, catholicorum, ipsi faventium machinari et insidias struere, prout quidem in primis nobilem Anselmum Szablowski hominem pacificum violenter irruendo, apprehensis crinibus et vestibus eius in maximo clamore in mortem traherunt et vestes in eo laceraverunt, qui seorsive vobiscum agit, colaphis caesarunt et nisi auxilio quorundam proborum hominum e manibus ereptus esset, mulctare conati sunt; ulterioremque insaniam persequendo, per quatuor dies circiter et noctes insidiose per eandem civitatem Bielscensem accincti variis armis tumultuose grassati sunt et ad tumultus violentiasque faciendas insatiabili furore heluones varios sua opera studiose ingurgitatos concitarunt devotionemque omnem catholicam in hebdomade sancta insania sua distraxerunt in ludibrium converterunt et tandem in catervas divisi et per plateas in agmina diffusi insidiis undique paratis ipsi principales nocturno tempore ad ecclesiam Apparitionis sancti Michaelis Archangeli protopopalem, in qua sancta religio sine ulla dissensione florebat, ibidem claustra ecclesiae sanctae vi distruserunt, invaserunt sacrilegiisque manibus apparatus ecclesiae vasaque aurea et argentea in laudem Dei Omnipotentis comparata profanaverunt et subtraxerunt, privilegia fundationis et libertatum eidem servientia, in positorio ecclesiastico existentia correceperunt, tum vero incredibili exultatione de illicito nefarioque sacrilegiatu suo gestientes clamores ingentes excitaverunt ad proximas aedes protopopae, eundem convolarunt, violenter invaserunt, eundem trucidare omnino quaesierunt, qui dum a tanto periculo declinasset, eosdem aedes funditus disiecerunt, dissiparunt, parietesque ipsas non a tectis, sed de intestinis domus vi evellendo everterunt, substantiam eius cunctam et supellectilem propriam praedati sunt, eoque progressu suo pacem publicam. securitatem et immunitates ecclesiasticas violaverunt, sacrilegi facti sunt et animadversionem severiorem juridicam incurrerunt. Et quoniam delicta et tumultus in dies magis crescunt et ulterius pericula crudelitatis protendunt, quae per impunitatem facilius oriri possunt, citantur ad videndum et attentandum ipsos coram judicio nostro statui, et ut fabricatores tantorum scelerum consociosque, qui ad violandam desideratam tranquilitatem et pacem publicam immunitatemque eclesiae, plebem tumultumque concitaverunt, paenis legum excessui nefaria et maligno condignis puniri, in defectu vero statuitionis ad videndum, ut omnes et magistratus et praemissos omnes licentiosos pronuntiari et per ministerialem publicari ulteriusque contra vos juxta juris et causae exigentiam procedi, contumacia vestra non obstante. Datum in curia regia Branscensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Demini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Cuius quidem citationis praeinsertae copiam sigillatam ministerialis regni generalis providus Sierhei Kondratowic, a duabus integris ante terminum praesentem septimanis in oppido Bielscensi apud proconsulem posuisse et de positione omnibus citatis palam officiose publicasse judicialiter recognovit.

Pars memorata actorea superius nominatam citatam partem ad judicium praesens per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki ultra juris formam vicibus quatuor clamatam et non comparentem in termino primo in paena contumaciae ex regestri ordine admittente judicio praesenti judicialiter et officiose condemnavit juxta suam citationem praeinsertam.

Quam quidem condemnationem paenae contumaciae veniens personaliter hora damnandorum et arestorum famatus Matias Żakowic concivis Bielscensis no-

mine citatorum per ministerialem providum Adamum Rzepecki arestavit. Cui arestum officium castrense Branscense suscepit.

In termino autem vigore aresti officiose impositi legitime deveniendo, partibus ipsis utrisque actoreae per se personaliter, citatae vero per famatos Samuelem Kloskowski proconsulem et Matiam Żakowic ex communitate personaliter comparentibus ac mutuis controversiis inter se decertantibus, judicium praesens castrense capitaneale Branscense controversiis earundem partium inter so personaliter factis exauditis et intellectis, eo attento, quoniam citati per impositionem aresti super condemnationem sui in paena contumaciae terminum peremptorium sibi ultro fecerunt, ideo eisdem causam prosequi mandavit.

In prosecutione vero causae pars citata per proconsulem suum non in vim alicuius controversiae. sed solummodo pro informatione judicii praesentis finem actorem et actionem pro competentibus non agnoscendo dixit et allegavit forum in causa hac mentali et minus competenti coram judicio praesenti non habere his ex rationibus, *prima*: quia privilegia omnia tam antiqua, quam recentiora ut aliis civitatibus juri Maideburgensi subiectis, ita et civitati Bielscensi eodem jure gaudenti non alibi cuilibet civi, nisi coram iudicio competenti sui magistratus salva apellatione post curiam Sacrae regiae majestatis forum assignaverunt, praecipue vero constitutio coronationis serenissimi moderni regis sub titulo- «*O sądach zadwornych i Trybunalskich*» sancita ultra descriptas ibidem causas, a jurisditionibus aliis quibusvis omnibus in quibuslibet causis immunes reservavit et exemptos esse voluit. *Secunda*: quia controversia inter actores et inculpatos concives de dissessione in religione intercedit, quae nec sibi magistratui, nec judicio praesenti ad decidendum, sed juxta diploma sacrae regiae maiestatis unicuique libera exercitia cuiusvis eisdem omnino negare non potest, etiamsi et voluisset juxta affectationem actoris id ad affectum deducere non posse cum maxima et ferme non omnis pars oppidi Bielscensis peste eiusmodi schismaticorum infecta est inter se uti opibus abundantiores conspirationem fecerunt et superioritatem magistratus sui ea in parte contempserunt; quoniam vero et ex propositione liquet nullam violentiam, solummodo dissensionem fidei aliquam inter eos, quae per comissarios s. r. m. decidebatur exortam esse, petiit et se magistratum et eos a foro praesenti et incompetenti tractu liberari, seu actionem praesentem ad decisionem commissionis inter eos vigore constitutionis peractae rejci, seu etiam cum jurisditioni suae ea in causa subesse nolunt, ipse proconsul nomine suo et totius magistratus ab eis, uti inobedientibus et juri communi contrariis recedit ea in dissensione fidei suffragari non vult, sed ut ipsimet inculpati ratione obiectorum respondeant, se autem ab onere actionis praesentis cum suo magistratu liberum et absolutum fieri postulavit. caeteris defensis hic et in omni judício salvis praecustoditis. Et pars actorea ad exceptionem partis citatae satis prolixatam et per totum instrumentum confusam, refutando ipsius maneat opiniones non intrando in controversiam et disputationem de lege et privilegiis cum sit causa facti violatae securitatis publicae et immunitatum ecclesiasticarum, quae ex remedio juris publici capitaneis, uti securitatis custodibus ad disiudicandum competit, petiit ipsorum frustraneas et iniuridicas exceptiones in partem reiici, ipsos ad procedendum compelli et, cum de inculpatis scire nolunt, eisdem renuntiant et ipsimet eos licentiosos homines conspiratores, autoritati non obedientes declarant super ipsis paenam infamiae, uti turbatoribus pacis publicae decerni affectavit. caeteris juris remediis et probationibus salvis praecustoditis.

Et judicium praesens castrense capitaneale Branscense controversiis praefatarum partium inter se judicialiter factis exauditis et debite intellectis isdemque eo accurate perpenso, quoniam actio criminaliter intentata est et statuitio licentiosorum urgetur in recenti crimine, ideo pro eo in causa coram judicio suo adinvento, citatis primum procedere, deinde eisdem adiudicatis exceptionibus utenti ne impunitate maiorum criminum detur occasio, competenti actione arbitrata respondere, postmodum nihil juridicioni inferenti directe respondere mandavit. A quibus decretis omnibus seorsive prolatis pars citata seorsivas apellationes interposuit, quas judicium hoc idem non admisit, de quibus non delatis contra judicium praesens et partem actoream de prosequendis ex parte citata est protestatum. Ad extremum in directa responsione judicium hocidem castrense capitaneale Bransense, quoniam idem proconsul judicialiter deduxit plurimos schismaticorum conspirationem apertam contra magistratum catholicum fecisse ob tumultus eorum superioritatem magistratus sui civilis iam contemptum per se nullatenus reprimere posse et nomine communitatis ad pacem desideratam anhelantis a licentiosis hominibus judicialiter recedit ipsisque nullatenus suffragari velle se declaravit, proinde hoc idem judicium magistratum civilem et communitatem pacificam nullas paenas demeruisse censuit, et super rebellibus et tumultuariis, qui judicio praesenti ad officiosam admonitionem proconsulis sui parere et relatione eiusdem proconsilis constat temere recusaverunt, paenas legum criminales, uti super invasoribus domorum spiritualium, pacis et securitatis publicae immunitatum ecclesiae violatoribus et sacrilegis decernere arbitratum est, et in eisdem ipsos condemnare permisit ac appellationem et ab eiusmodi decreto per citatam partem ad Tribunal regni interpositam, qui ex declaratione citatae partis latum est decretum non admisit, de qua non admissa contra judicium et partem actoream de prosequenda est protestatum. Judicium vero se id non temere, sed jure mediante fecisse cum parte actorea reprotestatum est. Qui quidem inculpati in citatione exarati existentes ter et ultra juris formam vicibus quatuor ad judicium nostrum instantiamque memorati actoris per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki clamati, nec per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem juri paruerunt, imo sua contumacia rebelles et inobedientes iuri communi extiterunt. Proinde memoratus actor eosdem inculpatos post proconsulis abrenuntiationem in lucro paenarum legum ex regestri ordine judicialiter condemnavit. In vim autem lucri praetacti modo praemisso in contumaciam inculpatorum obtenti, judicium praesens castrense capitaneale Branscense visa et considerata eorum contumacia et temeritate juri communi et affectationi partis actoreae ac contentis citationis inhaerendo, super praedictis inculpatis et bonis eorum omnibus uti rebellibus et tumultuariis, pacis et securitatis publicae et immunitatum ecclesiasticarum violatoribus sacrilegisque paenas legum scilicet infamiae decernit, ipsosque omnes exnunc infames et de regno Poloniae proscriptos pronuntiat et ad publicandum ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki addit et deputat. Qui quidem ministerialis praefatus ius suae deputationis referens, eosdem infames et de regno Poloniae dominiisque eidem annexis pronuntiatos esse hic in facie judicii praesentis ac foro publico civitatis huius in praesentia multorum hominum pro judiciis praesentibus congregatorum alta voce praeconica publicasse et proclamasse recognovit.

Изъ декретовой книги Брянскаго гродскаго суда за 1636 г. № 8250

№ 203—1636 г. Мая 24 дня.

Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго и др. лицъ на р.-католиковъ, жителей г. Бѣльска о насильственномъ захватѣ ими въ день Пятидесятницы, православныхъ церквей Богоявленія Господня, св. Николая и Воскресенской и нанесенныхъ при этомъ побояхъ и оскорбленіяхъ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Opidanorum Bielscensium protestatio. Ex copia.

Do urzędu y xiąg grodzkich staroscich Mielnickich przyszedszy oblicznie wielebny Paisj Moscicki, zakonnik reguły swiętego Bazylego, namiestnik cerkwi Bielskich swiętego Bohoiawlenia, swiętego Mikołaia y Zmartwychwstania Panskiego w miescie je-o krolewskiey msci Bielsku będących, od wielebnego w Chrystusie oyca Athanazego Puzyny, episcopa Łuckiego nieunita podany namiesnik, także sławetny Anchim Popowicz y Hryc Opca miesczanie Bielscy miasta je-o krolewskiey mci Bielska, swoiem y wszystkiego pospolstwa nieunitow Bielskich imionami naprzeciwko slachetnemu Jeronimowi Bębnowskiemu podstarosciemu Bielskiemu jako principałowi uczynku niżey mianowanego, także przeciwko wielebnym Fedorowi Preczisckiemu, Iwanowi Harasimowiczowi popom unitom Bielskiemu y Branskiemu, jako społprincipałom, także y sławetnym Stanisławowi Kuleszy, Janowi Samoylikowi, Woyciechowi Pieczewskiemu, Marcinowi Szwarcowi, Janowi Waskowiczowi, Krzysztophowi Miecznikowi, Gasprowi Samoylikowi, Pawłowi Cimbalisciе, Mikołaiowi Szewcowi, Stanisławowi Krynskiemu, Iwanowi Sierheyczykowi zięciowi popa Przeczysckiego, Kasprowi Bladowskiemu—miesczanom y obywatelom Bielskiem, iako pomocnikom solenniter et officiose swiadczyli się y protestowali o to, iż przerzeczeni principałowie s pomocnikami swemi, nie obawiaiąc się srogosci win prawem pospolitem przeciwko gwałtownikow cerkwi Bożych y prawa pospolitego srodze obostrzonech, przysposobiwszy sobie na pomocz pana Jana Sokola rothmistrza jego krolewskiey mci piechotnego, ktory miał sto albo dwiescie piechoty z s knotami zapalonemi na cerkiew swiętego Bohoiawlenia w miescie Bielsku będącą, decretem commisarzow krola je-o mci według prawa pospolitego y punctow electiei przysądzoną y podaną nieunitom, siłą y gwałtownie naszli y tam nie respectuiąc na prawo pospolite y na uniwersal krola je-o mci swieżo wydany, aby żadnego bezprawia miesczanom ni wczem y krzywd nie czynił, pan podstarosci w roku teraznieyszem tysiąc szesceth trzydziestem szostem feria secunda festorum solennium sacrae Pentecosten proximae praeteritae, niewiedziec iakiem duchem, ze wszystkiemi wzwysz mianowanemi osobami na cerkiew swiętego Bohoiawlenia naszedł, i naprzod onę sturmem z harmatną piechotą z s knotami zapalonemi, z kobyłami ostąpil y u drzwi zamki zwierzchne odbił, a odbiwszy gdy nie mogł wnętrznego zamku odemknąć, do cerkwi przez wierzch, rozrzuciwszy powałę, pomocnikow swych powpuszczał, ktorzy za iego roskazaniem drzwi zewnątrz siłą otworzyli y tamże przepomniawszy boiazni Bożey, nie respectuiąc ma miesce swięte, krzyki, hałasy, tumulty y insze nieprzystoyności pro libitu suo czynili y ludzi nie w uny będących protunc na cmentarzu będących bili, krwawili, despectowali, y ile mogli wiolency y gwałtow czynili. A potem od tey cerkwi odszedszy y tę robotę porobiwszy do cerkwi drugiey swiętego Mikoły y Zmartwychstania Panskiego s tąsz grumadą udali się y one priwatną swą wolą nie oglądaiąc się na prawo pospolite y decret commisarski popieczętowali y ludziom w uniey

nie będącym onesz czerkwie siłą y gwałtownie poodeymowali y protestanta samego oycza Paisia Moscickiego do więzienia swego za wartę wzięli y więzili, za brodę targali y insze wszystkie pro libitu suo insolentie, tumulty, gwałty y besprawia poczynili y prawo pospolite, decreta comisarskie zgwałcili y w winy prawne przeciw takowych opisane popadli. A na verificatyą tey protestacy swey przed urzędem ninieyszem wzwisz mianowanem grodzkiem Mielnickiem stawili protestantes woznego generała koronnego opatrznego Jana Piotronka z Studziwod, ktory personaliter stoiącz zeznał, iż był na ten czas ptrzy tem wszystkiem y widział to gwałtowne na czerkwie pomienione przez osoby wysz mianowane nascie, odbyianie y odbieranie ich, także tumulty, gwałty i wiolentye tam poczynione, y gdy oycza Paisiia Moscickiego znieważono, w cerkwi za brodę targano, a potym za wartę do wiezienia wzięto, Hrycza pałamara kyęm okrutnie przes nos y prze łeb uderzono y okrwawiono na cmyntarzu, Mina szewcza szablą raniono skodliwie bardzo w rękę lewą, podle palca wielkiego, na tym że cmętarzu swiętego Bohoiawlenia, drugą rękę prawą kyem mu zgruchotano, Klimowi Waskowemu synowi tamże w głowę zadano razow kilka sinych krwią nabiegłych, Iwanową Prokopowiczową w czerkwi szamey Bohoiawlenskiey swieczą laną zbito nielutosciwie. Grzesiowey kowalowey ran kilka bitych krwią nabiegłych zadano y plecy wszystkie sine zbito. Waskową grabarkę kyem w głowę dwa razy uderzono. To on wozny na ten czas widząc s powinnosci urzędu swego z slachtą tam będączą przy niem pany Markiem y Janem Bańkowskiemi y drugiemi oswiadczył. O ktore wszystkie wiolentye. gwałty, odjęcie cerkwi gwałtowne y insze excessi przerzeceni protestantowie przeciwko pomienionym principałom y iech pomocznikom swiadczyli się powtore y protestowali, ofiaruiąc sie z nimi in foro competenti o przerzeczone wszystkie rzecy prawnie czynic, y prosili, aby ich ta protestacya y woznego relacya do xiąg była przyięta y zapisana. Co otrzymali.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 10938. л. 439—440.

№ 204—1636 г. Октября 13 дня.

Заявленіе вознаго объ убійствѣ Николая Страховича у двора священника Межирѣцкой церкви.

Actum in castro Regio Drohiciensi sabbato post festum Sanctorum Trium Regum proximo, anno Domini 1637.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens famatus Nicolaus Iruszewicz, oppidanus Miedzirzecensis, eidem officio praesenti obtulit et reproduxit proclamationem infrascriptam autenticam, sigillo communitam, manibusque officialium illius oppidi subscriptam, petens eandem suscipi et actis connotari permitti, cuius tenor sequitur eiusmodi.

Minuta s protoculu miesczkiego Miedzyrzeczkiego anno Domini 1636, die 13 Octobris. Według pierwszego opowiedania Iszaka Przypiczkowicza, swiesczenika cerkwi swiętego Mikolaia w Miedzyrzecu, stanąwszy oczewiscie do urziedu naszego będąc żałoscią zięta nieboszczyka Mikolaia meza swego Strachowieca slawetna Proszca y z diatkami swemi szynem Mironem y z czorką swąią Oloną y z oycem swem Izaakiem Pzypiczkowiczem swiaccceniku zwysz mianowanem według pierwszey protestacyey, ysz był czasz pogrzebu ciala według porządku naszego, według porządku prawa naszego zażywszy generała koronego slawetnego Jana Iwaskiewicza z Adinowa przy bitnosci slachetnie urodzonech na ten będączech na imie pana Pawła Podkraiewskiego y pana Woyciecha Tarkowskiego z powiatu Mielnic-

kiego uczynila powolanie, to iest iako zwycay przy pogrzebie na czterech rogach w rinku miescie Miedzirzecu, a nad prawo y na smetarziu przed czerkwą swietego Mikolaia y obwoliwal slachetny Jan Iwaskowic general Mielniczky, widząc cialo zabyte y zamordowane, to iest rany na niem, glowa pobita asz sie glowa popadala, twarz y oczy wszystko poszynialo, reka lewa słucona asz sie kosci w niey popadali, na prawey recę nad lokciem rasz szyny krwawey zbroconi, plecy kyiem pobite zkaradnie poszynialo, a nato besz zadney litosci pobyto y podespectowane przed podworziem oyca Michaela swiescenika Ysmanskiego (?) a od rąk slachetnego Jana Szawlowskiego Wirwika y potem od Tymosza Lapaka y z bratem iego Minął, potrziecie Iwanem Chwilipikiem y s pomocnikami iech, ysz nabiegszy na dom do oyca swiescenika czasu odpustu, uczyniwszy gwalt zabili y zamordowali, co iest powolano y zapisano do rosprawy. Roku, dnia jako wizey. Jan Morze woyt Miedzirzeczky. Jozeph Humieczky burmistr Miedzyrzeczky s kolegą swoią manu popria. Jan Kozarowsky pisarz miesczky Miedzyrzeczky.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1636—7 г. № 9572, л. 375—6.

№ 205—1636 г. Ноября 26 дня.

Жалоба Коссовскаго плебана на дворянина Іосифа Тарковскаго о нападеніи съ толпой пьяныхъ крестьянъ на Коссовскую церковь и избіеніи школьниковъ.

Actum in castro Regio Drohiciensi feria secunda post festum Praesentationis Gloriosissimae Virginis Mariae proxima, anno Domini 1636.

R. Parochi Kosoviensis protestatio. Ex copia.

Coram actis castrensibus Drohiciensibus personaliter comparens venerabilis Joannes Trczienski, parochus Kosoviensis providendo immunitati suae, inter alia motiva, ne in posterum a perillustri officio suo spirituali ob neglectas iniurias hasque gravissimas, ecclesiae vituperium et paenas condignas referat, protestatus est in et contra nobilem Josephum Tarkowski idque ex his quaerellis et iniuriis, quod praefatus nobilis ductu perverso motus, non verendo paenas legum ob fractam immunitatem ecclesiae, zawoławszy chłopow z karczmy, protunc modo obligatorio a se possidentae, rutenos in numero plus vel minus viginti, quorum nomina et cognomina ipse melius novit, pod czas Ruskiego święta dicti *upominkow*, gorzałką et alio potu bene sopitos, wezwawszy y roskazawszy sam z niemi simul nobilis, protestante recedente a sacrifico, ardentibus ad lucem altari candelis, wpadł do kosciola Kosowskiego armata manu s pistoletami, spodziewaiąc się reprehendere scholares in ecclesia, quibus non visis za kluce apud fores clausos zakristiae, revetante parocho et defendente uchwyczył, in qua luda verbis . . . . et scomaticis affecit nobilis parochum; w tym usłyszał, że dicti scholares metu percussi na koscielny połap uciekali z choru, po spiewaniu litaniey sam wpadł nobilis z chłopami na połap koscielny wpadli, ktorem nobilis roskazał, aby ich imali. W tym protestans widząc tumultum, maximo cum dolore metu et lachrimis in praesentia plurimorum nobilium protestando in invasionem do plebaniey odszedł. Nie mitygował się iednak tym nobilis widząc plebana dolore, metu et morbo affectum et debilitatum, ultra praecessito sam nobilis będąc na chorze, sterem russinom co smielszym na połap koscielny kazał wpasć, ktorzy usłuchawszy wpadli. Scholares, widząc periculum, in pinnaculum templi usli, gdzie ych chłopi kosturami dosiegali nie bez urazy, nie mogąc ich strączyc, iednego z nich, biorąc go drudzi in fidem, zwiedli, scholaris confidendo fidei persvasionem descendit, obaczył scholaris post

descensum machinationes adversas, noluit ultra progredi ante altare manus confidens Deo et immunitati ecclesiae flexae, vi scholaris a nobili arreptus a rusticis ductus ad parochiam causa administrandae alicuius praetensae justitiae. W tym scho laris retulit se ad scholam, chcąc zbiorek swoy dać in causa sua, żeby zdrowo został, ktory że sie nobili niepodobał, iego samego ex schola sita quinque vel sex a cemeterio passuum, nulla via et modo impediendo, in praesentia plurimorum nobilium puerorum, cum maximo terrore illorum vi et oppresione extraxit że się tempore extractionis scholaris uchwycił podwoia, chłop ex mandato nobilis rane w głowe scholari zadał, ktorą in actis Nurensibus vulneratus obduxit. In eo actu nobilis sam pistoletem go bił y chłopi . . . kymi trącali. Et his iniuriis et vulneribus affectum scholarem nobilis praefatus cum subditis suis ad locum mansionis suae wziął y przywiodł. Tandem obaczywszy nieopatrznosć swoie y zły uczynek, scholarem dimisit, alterum vero scholarem chłopi na połapie sub pinnaculo templi strzegli, ex quo loco plus vel minus circiter quatuor horis nie stąpowali. De quibus omnibus praefatus parochus iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1636-7 г., № 9572, л: 289, 291—2.

№ 206—1637 г. Апрѣля 3 дня.

Заявленiе жителей г. Бѣльска на протопопа Михаилае Якубовича за нарушенiе общественнаго покоя въ Бѣльскѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo septimo.

Ex parte oppidanorum Bielscensium relatio.

Ministerialis generalis regni providus Joannes Piotronko autenticus et iuratus coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter stans, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae (facta inprimis protestatione contra officium castrense Branscense de eo, quod relationem infrascriptam ad acta officii sui suscipere noluit) publice libereque recognovit, quia citationem literalem mandati sacrae regiae maiestatis, sigillo regni minoris cancellariae obsignatam, pro judiciis sacrae regiae maiestatis post curialibus, cum praefixione termini a positione citationis in quatuor septimanis seu dum causa infrascripta ex regestro causarum fisci legitime ad judicandum inciderit servientem, ex parte instigatoris sacrae regiae maiestatis et reipublicae actoris super venerabilem Theodorum Jakubowic protopopam et parochum ecclesiae Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci, tum et instigatorem judicii castrensis Branscensis uti principales causae infrascriptae motores, vindicando jura regiae majestatis et jurisditionem per citatos temere convulsam stabiliendo, pro munere officii ejusdem instigatoris citatos ideo, quia ipsi in depravationem jurium regiorum ac in enervationem et convulsionem jurisditionis sacrae regiae maiestatis, qui ex praescripto legum publicarum super omnes regias civitates et incolas earum eidem sacrae regiae maiestati competit, ausi sunt anno proxime praeterito, in causa quadam mentali tumultus, quasi ex occasione religionis in oppido Bielscensi exorta, oppidanorum Bielscensium protunc in magistratu existentium ac in eodem processu et mandato expressum jure magdeburgensi . gaudentium ac jurisditioni Regiae subjectos ad judicium capitaneale castrense Branscense, uti ad forum incompetens, obmisso illorum proprio et competenti in materia foro, illi non subjecta tenere evocari ibidemque decretis quibusdam ac insuper paena infamiae ex instantia citatorum ob erroneas praefato-

rum civium Bielscensium defensas nec ab eis ad sacram regiam maiestatem provocationem ipsos innodare et pro infamibus publicare, prout ipsis ubivis in termino actu eiusdem decreti fusius deducetur. Citantur igitur ad videnda et audienda decreta praefata ac ipsummet paenam infamiae cum illius publicatione per decretum sacrae regiae maiestatis cassari et cives Bielscenses ab eadem relevari, hocque totum negotium causae principalis ad sacram regiam maiestatem uti judicium competens restitui, citatosque ne in posterum talia attentare praesumant, paena evocationis et aliis ex arbitrio regiae majestatis irrogandis puniri, causamque suprascriptam ad integrum restitui. Mandato eodem sacrae regiae maiestatis de praemissis . . . . feria tertia post dominicam Judica quadregesimalem proxime praeterita, in oppido Bielsk domo praefati protopopae Bielscensis posuit et de positione eidem protopopae ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда № 10398, л. 538, 539 об.

№ 207—1638 г. Мая 14 дня.

Дарственная запись на два участка земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу причта Преображенской церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in Drohicin coram officio Advocatiali civili Drohiciensi feria sexta post dominicam Rogationum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo octavo.

Prezbiteri Zabuscensi donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatialibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas Żołkowski et honesta Catherina Grigłowna invicem coniuges, ipsa quidem Catherina cum praesentaneo consensu et asistentia eiusdem mariti sui et Sebestianus Gregłowic cives Drohicenses, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi venerabili Petro Paczkowski prezbitero ecclesiae Transfigurationis Domini ritus graeci ecclesiaeque praefatae et ejus successoribus legitimis bona sua haereditaria, videlicet duos hortos dictos *Szapizinskie* seu *Goscinskie* et *Sitczynskie* seu *Pniewskie* inter metas plateae Zydzinskie ex una et Jama Wąszowskie ex altera parte iacentes, incipientes ab horto Ostapkowskie usque ad fluviolum protendentes, prout eidem horti se in suis metis et limitibus extendunt et protenduntur, in fundis civilibus Drohiciensibus Zabuscensibus sitos et existentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, dedernut, donaverunt et voce irrevocabili inscripserunt, ex nunc eidem praezbitero seu eius ecclesiae intromissionem realem cum actuali ac pacifica possessione per officium competens in eosdem hortos, per se recognoscentes donatos libere acceptando, admittendo inscribendoque se cum suis successoribus, de omnibus bonis suis eosdem donotarios in praemissis bonis donatis ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solique non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis, pro quibus quidem damnis peremptoria coram officio consulari seu advocatiali civili Drohiciensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, evasionibus, arestis fataliis praemisssa evadendo, hac sua recognitione ad id accedente.

Et hicidem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Alexander Nieroda et Andreas Plewka, scabini jurati una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zielazowski palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni condescendendo ad bona seu hortos suprascriptos per praefatos recognoscentes praezbi-

tero et eius ecclesiae Zabuscensi perpetue donatos et inscriptos, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1641 г. № 10534, л. 227 об.—228.

№ 208—1639 г. Марта 19 дня

Продажная запись на участокъ земли въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви.

Judicium bannitum advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Invocavit Quadregesimalem proxima, anno Domini 1639 in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Andreae Plewka, Andreae Zolkowski, Andreae Zaborowski, Alexandri Mordzik scabinorum civitatis Drohicensis.

Poponi Sancti Nicolai et Skiianownie coniugibus donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis advocatialibus civilibus Drohiciensibus famatus Alexander Puckowski Weremieykowicz, civis Drohiciensis, sanus mente et corpore existens, palam litereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci Sancti Nicolai et Appolloniae Skiianowna, conjugibus et eorum successoribus medium mansum haereditarium paternum dictum Szyieczynski, super ipsum erga alios fratres divisione concernentem in omni triplici campo, inter metas Andreae Sersen ex una et Jacobi Weremieykowicz Putkowski fratris recognoscentis ex altera partibus, prout in se habetur, cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, hic in fundis civilibus Drohicensibus sitos existentes, seu prout solus antea tenuit, habuit et possidebat, pro summa trecentorum florenorum polonicalium vendidit, inscripsit et irrevocabiliter resignat perpetuis temporibus, ex nunc illis intromissionem cum possesione officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se, eosdem donatorios suos in dictum medium mansum de omnibus bonis suis cum suis successoribus ab omnibus personis propinquis et remotis, inscriptionibus prioribus et posterioribus tueri, evincere et intercedere, idque sub vadio similis summae aliorum trecentorum florenorum polonicalium et peremptorio coram officio advocatiali Drohicensi responsione, nullis dilationibus, appellationibus, motionibus et earum prosequutionibus ad praemissa mediantibus.

Et hicidem personaliter comparentes famati viri Andreas Plewka et Andreas Żochowski una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski publice recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad bona seu medium mansum, ibidem supranominatum honorabilem Stephanum Kuczynski poponem et Appolloniam Skiianowna coniuges ipsis per suprascriptum Alexandrem Puckowski Weremieykowicz pro summa trecentorum florenorum polonicalium venditum intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 318 322 об.—333.

№ 209—1639 г. Мая 5 дня.

Дарственная запись Матвѣя Альбертовича Морачевскаго на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви о. Стефана Кучинскаго и его супруги.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria quinta post

dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini 1639.

Poponi Rutenensi Kucinski per Moracewski donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus nobilis Matheus Moracewski, filius olim Alberti Moracewski camerarii terrae Drohicensis, certam possessionem in Drohicin habens, sanus mente et corpore existens, palam libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci Sancti Nicolai et Appolloniae Skiianowna coniugibus et eorum successoribus hortum suum proprium dictum Krupiczki sex sulcorum per duo stadia tendentem, cum area ad eundem hortum pertinente, inter metas tenutae ad praesens Skiianowska ex una et Młożewicz ex altera partibus, hic in fundis civilibus Drohicensibus situm, prout in se habetur, cum omnibus utilitatibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, accepta redonatione sufficienti, dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiliter resignavit perpetuis temporibus, ex nunc illis intromissionem officiosam acceptandam libere admittendo inscribendoque se eosdem ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, evincere, intercedere per omnes proscriptiones juris Magideburgensis et peremptoria coram officio advocatiali Drohicensi responsione, nullis dilationibus, apellationibus, motionibus, evasionibus ad praemissa mediantibus.

Et hicidem comparentes famati viri Andreas Zolkowski et Andreas Plewka scabini jurati, una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski, palam recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad hortum suprascriptum ibidem supranominatos Stephanum Kuczynski poponem et Appolloniam Skiianowna coniuges ipsis per supranominatum Moracewski modo donatorio inscriptum intromiserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 11535, л. 333, 334.

№ 210—1639 г. Мая 6 дня.

Мировая сдѣлка между двор. Мартиномъ Гинчей и свящ. Боковенской ц. о. Гіацинтомъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo nono.

Hynca et honorabilis poponus Bokoviensis quietantur.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus nobilis Martinus Hynca, olim Joannis filius ex una et honorabilis Hiacinctus poponus Bokoviensis partibus ab altera, sani mentibus et corporibus existentes, foro competenti omisso, iurisditioneque propria posthabita, huic vero foro et iurisditioni capitaneali castrensi Mielnicensi in se posteros, ac bona sua omnia quo ad actum hunc, benevole assumpta, publice libereque recognoverunt, quia ipsi sese mutuo et invicem de omnibus protestationibus, obductionibus vulnerum et processibus ac causis quibusvis ob sufficientem satisfactionem quietant, emittunt et liberos faciunt, protestationes omnes, obductiones vulnerum ac causas ipsas cassant perpetuis temporibus actu et nota ipsorum personali recognitionis ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1636—1642 г. № 10885, л. 710, 732.

№ 211—1639 г. Сентября 13 дня.

Инвентарь села Вяжичъ принадлежащаго причту Высоцкой церкви, Пинскаго повѣта.

Akt wypisu ziemskiego Pinskiego z inwentarza ieym. p. Solomereckiey wsi Wieżyc swieszczennikom Wysockim.

Лета от нароженя сына Божого тысеча шестсотъ шестдесят четвертого, мца июня семого дня.

На рочкахъ кгродскихъ в замку гсдарскомъ Пиньском мца июня прыпалых и порадкомъ правъным судовъне отправованых, перед нами Якубомъ Кгинвидом Панькевичом столником и подстаростимъ, Стефаномъ Викторыном Туром судъею, а Петром Водзкгиром Поклонскимъ скарбникомъ и писаром врадниками судовыми кгродскими повету Пиньского, от велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцкого, Пиньского, Гелметского старосты установъленым, постановившысе очевисто в Бозе велебный отец Иоан Данилевич Мощинский, священникъ Высоцкий, маетности его млсти пна Арнолфа Кгедройтя, войского Пинского, ку актыкованью до книг кгродских Пиньских подал выпис с книг земскихъ Пиньских в речы нижей в нем выражоной писаный, просечы, абы прынят и до книг уписан был, которого мы врад прынявшы до книг уписат есмо велели и уписуючы в книги слово в слово такъ се в собе мает.

Выпис с книг судовых земских повету Пинского. Лета от нароженья сына Божого тысеча шестсот пятдесят третего, мца июня шеснадцатого дня. На роках судовых земских о святой Тройцы рымском святе прыпалых и в Пиньску судовне отправованых, перед нами Владыславом Протасовичом судъею, Филоном Кгодебским подсудъком, а Казимером Войною писаром, врадниками судовыми земскими повету Пиньского, постановившысе очевисто пан Лев Неслуховъский оповедал и ку актыкованю до книг земских повету Пиньского подал инвентар велможное княжны ее млсти пни Реины Гостъское Соломерецкое, каштеляновое Смоленьское села Вежыцы, свещенником Высоцкимъ на реч в нем описаную даный и служачый и просил, абы тот инвентар ее млсти пни Смоленское прынят и до книг земских повету Пиньского уписан был, который слово до слова такъ се в собе мает.

Село Вежыци церковъное. Войтъ Стефан Павлович служба одна, платит грошей осмъдесят, кур двое, яец десят, Трохимъ Жежукович служба одна, платит грошей осмъдесят, кур двое, яец десят, Опанас и Стефан Харкевич служба одна, платят грошей осмъдесят, кур двое, яец десят, Микита и Селивон Харкевичы служба одна, платят грошей осмъдесят, кур двое, яец десят, Васко и Кондрат Яцкевичы служба одна, платят грошей осмъдесят, кур двое, яец десят. Андрей и Павел Ленцевичы служба одна, платят грошей осмъдесят, кур двое, яец десят. Тыежъ подданые дают от кождой сохи, иле их ест, у кождого по грошей шестнадцат, пѣнязей два, чого чынит копъ чотыры. грошей двадцат два, меду мают тые жъ подданные видер две, котловъ два, за который чынит пинязми золотых семънадцат, грошей семънадцат. Робота с тых подданых якъ иншые села робят, по недел осми в рокъ, щым кажутъ, тотъ чынитъ и вловъщызну отец Даниел мает розделяти такимъ способомъ: соби копъ чотыры, отцу Пречыскому копъ чотыры, отцу дякону копъ две, панамарови грошей пятдесят, а остатокъ що ест того будет то мает быти отцу Даниелю, такъже и корчма зъ всего села с пожорновъщизною, за которую якъ будет много плачено тую дарую всю отцу Данилу самому одному и по нем церкви Божой служачым, такъ же и мед отцу Данилу ведро одно и котел оден, отцу Пречыскому пулведра, отцу дякону такъже

пулведра, панамарови котел один. Подданых такъ хочу мѣти, отцу Даниелю служобъ тры, отцу Пречыскому служобъ дви, отцу дяконови служба одна, еднакъ же, абы межы подданными своя воля не была, вшелякий ряд и звирхност над всими поддаными якъ старшому отцу Даниелу поручаю, такъже и подводъ зо въсих служобъ если где потреба укажет отцу Даниилу повинни отправовати, такъже и отцу Пречыскому и дяконови, коли того потреба укажет, за ведомостю отца Даниила подводу служыт повинни будут. Писан у Высоцку, року тисеча шестсот трыдцат девятого, мца сентебра семнадцатого дня. У того инвентару печат притисненая одна, а подпис рукъ тыми словы. Раина Госцъка Соломерецка, каштелянова Смоленьска, рукою власною. Henryk z Wysokiego Kaszowski Kasztelan Wendenski. Engracia Sołomerecka Kaszowska kasztelanowa Wendenska.

Который же тот инвентар за поданьем и прозбою особы верху помененое до книг земских повету Пиньского естъ уписан, с которых и сес выпис под нашими печатми и с подписом руки мене писара велебному отцу Даниелю Мощынскому протопопе Высоцкому ест выдан. Писан у Пинску. У того выпису пры печатех подписы рукъ тыми словы: Казимер Война писар земский Пиньский. Корыкговал Стоянович. Который тот выпис за поданемъ и прозбою особы звышъ писаное до книг кгродских Пиньских ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1664 годъ, № 13016 л. 15—17.

№ 212—1639 г. Октября 6 дня.

Фундушъ Высоцкой Успенской церкви, Пинскаго повѣта.

Akt listu ieym. p. Sołomereckiey y syna swiaszczenikom Wysockim dany.

Лета от нароженья Сына Божого тысеча шестсотъ шестдесят четвертого, мца июня семого дня.

На рочкахъ кгродских в замку его кор. млсти Пиньском, мца июня прыпалых и порадкомъ правъным судовъне отправованых, перед нами Якубомъ Кгинвидом Панкевичом столником и подстаростим, Стефаном Викторыном Туром судъею а Петром Водзъкгирдом Поклонскимъ, скарбником и писаром урядниками судовыми кгродскими повету Пиньского, од велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцкого, Пиньского, Гелметского старосты установлеными, постановившисе очевисто в Бозе велебный отец Иоан Данилевичъ Мощынский, свещенникъ Высоцкий, маетности его милости пна Арнолфа Кгедройтя, войского Пинского, для вшелякое потребы и згубы ку актыкованю до книг кгродских Пиньских подал лист доброволный, вечыстый запис, велможное в Богу з сего света зошлое ее млсти пни Раины на Гощу Госцъкое Миколавое, Лвовое, Соломерецкое Каштеляновое Смоленьское и пна сына ее млсти, его млсти пна Яна Владыслава Соломероцкого, маршалка повету Пиньского, въ речы нижей в нем выражоной писаный, в Бозе велебному отцу Даниелю Федоровичу Мощынскому, протопопе и другим особом духовъным в месте Высоцку мешкаючым даный, просечы, абы принят и до книг уписан был. Мы врад того листу огледавшы, до книг уписат есмо велели, которого вписуючы в книги слово в слово так се в собе мает:

Я Раина на Гощу Госска Миколаевая, Лвовая Соломерецкая, Каштеляновая

Смоленьская, а я сын ее млсти Ян Владыслав Соломерецъкий, маршалокъ повету Пиньского, чыним явно и сознаваем сим нашым листомъ доброволным вечистым записом кожъдому, кому бы о томъ ведат належало, тепер и на потом будучым людем, ижъ мы, наследуючы побожного пожытя продъковъ нашых, которые звыкли для розмноженья хвалы Божое, абы оная никгды не уставала, подлугъ можности своее наданя фундацые на хвалу Божую особомъ духовъным маетности свое надават и оных яко богомолцовъ своих достатками опатровати, за чым бы уставичне повинности своей досыт чынечы за господара короля его млсти и преложоных старшыхъ своих, такъже за фундаторов и добродеевъ своих Пна Бога просили, идучы теды за волею продковъ нашых, а видечы реч быти велце потребную, абы теж в лепшый пожытокъ и порадокъ набоженьство на потомные часы прыйти могло и особы духовные охотнейшими ку набоженьству найдоват се могли, прото, иж што славъное памети его милости кнез Соломерецкий отец пна малжонка моего мене Соломерецкое, а дед мене Яна Владыслава Соломерецкого, маршалка повету Пиньского, з побожности свое ку церкви Божой, през нас в месте нашом Высоцком фундованую, заложения Успения Пресвятое Богородицы на хвалу Божую надал священником пры той церкве будучым, меновите отцу протопопе Высоцкому землѣ волокъ тры, другому священникови тоежъ церкви волокъ двѣ, отцу дяконови волокъ две, а понамарови пры той же церкви мешкаючому волоку одну, которые волоки межы кгрунтами местскими Высоцкими помененым особомъ вымероны и в посесыю их поданы сут, з прыселенями домовъ в месте Высоцкомъ, з огородами, садами, озерами, реками, речками, з ловы рыбными, езами, гатами, з деревом бортным и не бортным, з обрубными островами, з сеножатми поплавными и болотъными, з волным молотемъ самому отцу протопопе и по нем наступуючым вшелякого збожа в млынах нашых, без даня мерки и чеканья черги. Пры том село Вежыцы в повете Пиньском лежачое, до замку нащого Высоцкого перед тым належачее, с поддаными в том селе будучыми, з их кгрунтами и повинностями, з службами и их вшелякими подачками грошовыми и медовыми, до которого наданя мы звышъ помененые особы я Раина на Гощу Соломерецкая, Кашталяновая, Смоленская и я Ян Владыславъ Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского, прыхыляючысе до воли продковъ нашых, тое наданье его млсти князя Ивана Соломерецкого на тую церковъ Высоцкую умоцняемъ, въ которой церкви Высоцкой священники вышъ мененые и сукцессорове их набоженство одправоват, кгрунтомъ пры месте Высоцкомъ в волоках будучых и моркгами и прыселеньем дворнымъ, а пры томъ и села Вежин, в повете Пинском лежачого, с поддаными и их вшелякими повинностями и подачками, з кгрунтами вшелякими, сухими и мокрыми, з сеножатми, попасами, з борами, лесами, з деревом бортным, зо бчолами и без пчол и чого з давных часов они особы духовъные пры той церкве мешкаючы вжывали и што до тое церкви належыт, теды того всего и теперешние священники Высоцкие и на потом будучые протопопа, священникъ, диякон и пономар, не в унии будучые, того всего без жадное от нас самых и потомковъ нашых перешкоды зажыват мают и волни будут и вже ничого на себе с тых пожытковъ, подданых и их повинностей не зоставуючы ани выймуючы, себе самых, потомковъ, близких, кревных, и повинных нашых от тых кгрунтовъ вышъ мененых пры месте Высоцку будучых и села Вежин, в повете Пинском лежачого, отдаляем и зрекаемъ, а на тую церковъ Высоцкую Успения Пресветое Богородицы помененым священником

пры той церкве тепер и на потом будучым, а меновите на сес час отцу Данилу Федоровичу протопопе, отцу Василию Пархомовичу священникови, отцу Евстахию Матфеевичу дияконови и пономарови их, имъ самым, а по них сукцессором их пры той церкви будучым тую фундацию потвержаемо и записуемо вечными часы, еднакъ понамар тое церкви Высоцкое, згодне обраный на том урäде будучый, под владзою отца протопопа быти мает, которые теперешние священники и их сукцессорове тое вышъ менеое церкви под послушенством светейшого патриархи Константинополского и преосвещеннаго его млсти отца метрополиты Киевъского, не в унии будучого, под розсудкомъ и владзою его млсти, такъ теж набоженьство порадное, подлугъ уставъ церковных през священниковъ тамошних Высоцких отправованое, церковъ, книги и аператы тамошней церкви Высоцкое и вшелякое надане зреестрованое, якобы в той церкви ниякое знищенье не найдовалосе, в дозоре и опатрности братства Пиньского упрывилеваного заложения Богоявления Гдняго, не в унии будучого, быти мает, для чого, абы за нас самых, продковъ и потомковъ нашых жывых и змерлых молитвы в той церкви не уставали, але на потомные часы отправованы были; если бы тежъ который священникъ албо сукцессор тое церкви Высоцкое под послушенством светейшого патрыархи Константинополского и старшых своих не в унии будучых, а во въладзе и дозоре Братства Пиньского, яко се вышъ поменило, быт не хотел, а до иных пастыровъ яким колвекъ способомъ выдираючы поддавал, таковый кожъдый з них. буд протопопа, священникъ або дияконъ любо и понамар, од тое церкви Высоцкое и добр до нее належачых през розсудокъ духовъных не в унии будучых отдален быти мает, якожъ мы сами звыш помененые особы вже от даты сего листу нашого в тую церковъ у добра до нее належачые от нас потвержоные вступовати, от тое церкви отбирати, пожытковъ з них жадъных собе прывлащати не маем и мочы не будем вечными часы, под заплаченьем заруки тым священником, гдебыхмо сес запис нашъ, або фундацию продка нашого нарушыт хотели, тисечу копъ грошей литовъских и нагороженьем шкод словне менованых; а если бы хто с потомковъ, близких кревных и повинных нашых в тую церковъ, або добра от нас потвержоные яким колвекъ способомъ вступовал, трудъност и перешкоду чынил, з владзы и держаня их отыймоват хотел и оных до права позывал, тогды кождый таковый за тым же позвом у вшелякого суду и права вышъ мененую заруку священником пры церкви вышъ мененой будучым заплатити и всѣ шкоды и наклады без жадного доводу словъне менованые, не сходечы з ураду, нагородит повинен будет, а по заплаченью от нас и потомковъ нашых тое заруки и нагороженью шкод пред се сес нашъ доброволный лист запис у кожъдого суду и права во въсѣхъ паракграфах пры зуполной моцы держан и хован быти мает вечными часы. А на певност того всего якосе вышъ поменило я Раина на Гощу Соломерецкая, каштеляновая Смоленьская и я Ян Владыслав Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского даемо сес наш лист доброволный запис за печатми и с подписами рукъ нашых власных, до которого сего нашого листу просили есмо о прыложенье печатей и о подписы рукъ их млстей панов приятел нашых, то ест его млсти пна Людвика Здитовецкого, его млсти пна Флорыана Шостаковского и пна Юря Кгута Загорского, земян гсдарских повету Пиньского, которые их милост за устною и очевистою прозбою нашою печати прыложыт и руки свое подписат рачыли. Писан у Пиньску, року тысеча шестсот трыдцат девятого, мца октебра шостого дня. У того листу запису пры печатех подписы рукъ тыми

словы: Regina Hoscka Sołomerecka, Kasztelanowa Smolenska, ręką swą. Jan Sołomerecki. Proszony pieczętarz ustnie od Ich msci osob w liscie mianowanych Zdzitowiecki Ludwik, Florian Szostakowski pieczętarz proszony, Jerzy Gutt Zagorski, ustnie proszony pieczetarz. А сусцепъта ураду земского Пинского на том листе написаная тыми словы. Року тисеча шестсотъ трыдцат девятого, мца октебра трынадцатого дня. На роках Михаловъских велможная ее млст пни Смоленьская и его милост пан маршалокъ Пиньский тот лист очевисто сознали. Piotr Naruszewicz sędzia ziemski Pinski. Jan Kirdey Hryczyna podsędek Pinski. Протасович писар. Который тот лист добbooволный вечыстый запис и сусцепъта на нем враду земского Пинского написаная за поданемъ и прозбою особы звыш менованое до книг кгродских повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго кгродскаго суда за 1664 г. № 13016 стр. 11—15.

№ 213—1639 г. Октября 13 дня.

Вводъ причта Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго уѣзда, во владѣніе всѣми угодьями по древнимъ фундушамъ отъ князей Соломерецкихъ и селомъ Вѣжичи.

Akt intromissyi do gruntow cerkwi Wysockiey y wsi Weżyc za zapisem konfirmacyinym funduszu.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt dziewiątego, msca Apryla czternastego dnia.

Na urzędzie I. k. msci przed aktami grodzkiemi powiatu Pinskiego y mną Ierzym Grzegorzem Stanisławem Nozdryną Płotnickim, regentem ziemskim y grodzkim tegoż powiatu przysięgłym, comparens personaliter I. X. Piotr Oleszkiewicz, pisarz dworu I. W. I. X. biskupa Pinskiego y Turowskiego, ten extrakt ziemski Pinski intromissyi w rzeczy w niey wyrażoney do cerkwi Wysockiey służący y należący, ruthenico jdiomate pisany, dla starosci y zbutwiałosci onego, oraz z przyczyny nieznaydowania się in archivo tegoż ziemstwa xiąg dawnych pod rokiem w nim opisanym, ad acta per oblatam podał, prosząc mnie regęta, aby był do xiąg grodzkich Pinskich spraw wieczystych przyięty y wpisany, jakoż ja regęt takowy extrakt intromissyi przyiowszy w xięgi de verbo ad verbum wpisać pozwoliłem, którego thenor sequitur talis:

Wypis z knyh sudowych zemskich powetu Pinskoho.

Leta od narożenia Syna Bożoho tysecza szescsot trydcat dewiatoho, misiaca oktebra czoternadcatoho dnia. Na rokach sudowych ziemskich o swetom Mychale rymskom swiate prypałych y w Pinsku sudowne odprawowanych, pered namy Petrom Naruszewyczom sudieju, Janom Kirdeiem Hryczynoiu podsudkom, a Władysławom Protaszowyczom pysarom, wradnykamy sudowymy ziemskimy powietu Pinskoho, stawszy oczewysto Andrey Saczkowsky ienerał powetu Pinskoho y pry nem storona szlachta imeny w kwyte pomenenyie, kwyt swoy intromissyiny z peczatmy swoimy pryłożonymy y z podpysom ruky ienerała ku zapysaniu do knyh zemskich powetu Pinskoho pryznał w tyie słowa:

Ja Andrey Saczkowski ienerał ieho korolewskoie myłosty powetu Pinskoho, a my storona Szlachta ja Jan y ia Ławryn Iwan Dykowyckyie, zemiane hospodarskyie powetu Pinskoho pry nem buduczaja, zemiane powetu Pinskoho, soznawaiem sym naszym intromissyinym kwytom, iż roku terepesznego tysecza szescsot trydcat dewiatoho, misiaca oktobra trynadcatoho dnia, za prydaniem od ich myłosty panow sudowych zemskich powetu Pinskoho, tut w meste Pinskom byłem w sprawe welmożnoie ieie myłosty pany Rainy z Hoszcza Hostskoie Mykołaiewoie

Lwowoie knehyny Solemereckoie, kasztelanowoie Smolenskoie y syna ieie myłosty, a ieho myłosty pana Jana Władysława Sołomereckoho, marszałka powetu Pinskoho, kotoryie ich myłost osoby wysz menenyie według łystu dobrowolnoho funduszu y zapysu swoieho weczystoho, wodłuh nadanja starożytnych prodkow swoich w meste swoiem Wysocku w powete Pinskom łeżaczom, ne odyimuiuczy z ruk sweszczennykow cerkwy w tom meste buduczoie założenia Uspenyia Preswetoy Bohorodycy, tak gruntow zdawna na tuiu cerkow nadanych, to iest u sweszczennyka Danyela Fedorowycza protopopy Wysockoho tamoszneho y sweszczennyka Wasylia Charłamtyiewycza y dyakona Eustafyia Matfeiewycza y panamara pry toy cerkwy buduczoho, tuiu fundacyiu od prodkow ich myłosty na tuiu cerkow Wysockuiu nadanuiu, łystom swoim utwerdyły y zmocnyły, do kotoroie cerkwy prysełenia w tom meste ohorody, sady, nawozy, grunty oromyie y ne oromyie, senożaty popławnyie y bołotnyie, derewa bortnyie y wszelakych pożytkow z derżania ich ne beruczy, pry dawnom derżaniu ich zachowawszy, według łystu zapysu swoieho to wse otcu protopope, sweszczennyku y dyakonu Wysockomu prez mene ienerała y storonu szlachtu podały y postupyły, a pry tom seło Weżycy w powete Pinskom łeżaczoie, pered tym do zamku Wysockoho prysłuchaiuczoie, z poddanymy, ich żonamy, detmy y maietnostiamy, służbamy, podatkamy hroszowymy y medowymy y z ich gruntamy y zo wsimy pożytkamy do toho seła należaczymy weczne zrekszyse y nyiakoho sobe y potomkom swoim do tych gruntow y seła Weżycy prystupu y władzy ne zostawuiuczy, wodłuh łysty dobrowolnoho weczystoho zapysu funduszu prodka swoieho prez mene ienerała y szlachtu podały, o czom szyrey w tom zapyse ich myłosty iest opysano. Jakoż ia ienerał z toiu storonoju szlachtoiu w to wse, iakose wyszey pomenyło, za dobrowolnym pozwołeniem od ich myłosty osob wysz menowanych tak w tyie hrunty jako y seło Weżycy, w poddanyie y wsi pożytki do toie cerkwy prychodiaczyie, wodłuh łystu ich myłosty sweszczennykom cerkwy Wysockoie danoho, pomenenym sweszczennykom teperesznym y sukcessorom ich do derżania y weczystoho używania podał, czoho nam ienerału y storone szlachte nychto ne boronył. I na to daiemo ses nasz uwiazczy intromissyiny kwyt ku zapysaniu do knyh zemskich Pinskich, pod peczatmy naszymy y z podpysom ruki mene ienerała. Pysan roku, misiaca y dnia wysz pysanoho. Andrey Saczkowski ienerał rukoiu. Y toie soznanie ienerałowo y storony szlachty y kwyt ich intromissyiny do knyh zemskich powetu Pinskoho iest zapysano, z kotorych y ses wypys pod naszymy peczatmy y z podpisom ruki mene pysara sweszczennykom Wysockim iest wydan. Pysan u Pinsku. U tego extraktu ziemskiego powiatu Pinskiego intromissyi, przy pieczęciach dwóch ziemskich sędziowskiey y podsędkowskiey na kustodyi wycisnionych, podpis ręki w. pisarza ruskim pismem iako też na ostatniey stronicy pod wyż wyrażonemi pieczenciami korrekta I. P. regenta his exprimuntur verbis (L.S.) (L. S.) Władysław Protassowycz pysar. Korygował Stojanowycz. Ktory to takowy extrakt ziemski Pinski intromissyi za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę per oblatam do akt iest do xiąg grodzkich powiatu Pinskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1779 годъ, № 13084. л. 139—140.

№ 214—1841 г. Апрѣля 8 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ отъ Лаврентія Николаевича Ярмаховича въ пользу Дрогичинскаго православнаго Преображенскаго монастыря.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta post fe-

stum sancti Francisci confessoris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Andreae Olesnicki, Thomae Szasikowicz, Jacobi Zaborowski, Simonis Gorzychowski, Andreae Plewka, Andreae Szersen scabinorum Drohicensium.

Monasterii Drohicensis donatio.

Comparens coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus honestus Laurentius Jarmachowicz, filius olim honesti Nicolai Jarmachowicz, civis Drohicensis Zabuscensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse totam et intergam sortem suam haereditariam paternam in horto dicto Busławczynski, se erga alios fratres suos et sorores spectantem, videlicet quinque sulcis per tria stadia tendentem in latum et longum, prout se in suis metis et limitibus protenditur, ecclesiae monasterii Transfigurationis Domini eiusque confraternitati ibidem fundatae, inter metas Joannis Jermuchowicz fratris sui ex una et eiusdem monasterii ex altera parte sitam, cum sepibus eidem horti adiacentibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donat et voce irrevocabili perpetuo inscripsit. Ex nunc eidem ecclessiae seu monasterio ac eius confraternitati intromissionem realem cum pacifica possessione in eundem hortum acceptandam admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eosdem donatorios in praemissis bonis, per se donatis, ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solusque non iniuriari sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et perempta coram officio advocatiali seu consulari civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, evasionibus, arestis, praescriptionibus fataliis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Żelazowski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni praefatos donatorios in praemissa bona eisdem per suprascriptum recognoscentem modo perpetuae donationis inscripta, in fundis civilibus Drohicensibus Zabuscensibus sita, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534. л. 441, 449—450.

№ 215—1641 г. Апрѣля 15 дня.

Жалоба діакона Дрогичинской Преображенской церкви о. Кипріана на дворянина Іоанна Колачковскаго о насиліи и грабежѣ во время объѣзда прихода съ крестомъ.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini 1641.

Diaconis religionis graecae protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens religiosus Cyprianus actu diaconus rytus et religionis orthodoxae graecae, coram eodem officio et actis solenniter et lugubriter quaestus et protestatus est in et contra generosum Joannem Kołaczkowsky, factorem Bartkoviensem, tum nobilem Joannem Krynsky servitorem eiusdem generosi Kołaczkowsky ideo, quia ipsi et praesertim generosus Kołaczkowsky, non contentus eo, quod antea eidem protestanti et servitoribus ecclesiae ruthenicae Drohicensis tituli Transfigurationis

Christi Domini equum coloris sarrtowaty valoris centum florenorum polonicalium cum curru et colopendiis aliisque multis rebus in eodem curru existentibus recepit, nunc iterum feria sexta post dominicam Conductus Paschae proxime praeterita, dum idem protestans in villis Rudniky, Wasilewo et aliis parochiae suae propriae apud subditos earundem villarum pauperisavit et elemozinabat, effigiumque crucis Christi ad osculum hominum ruthenorum iuxta consvetudinem et veterum usum portabat, idem Krynsky jussu. scitu ac mandato memorati generosi Kołaczkowsky, domini sui, in eundem protestantem, hominem pacificum, iam ad mansionem suam cum elemozına ex petitione revertentem, in via libera, in villa Korczewo impetuose irruit, protestantem verbis turpibus, obscenis, statum ipsius spiritualem laedentibus affecit; postmodum currum cum elementis certis vitae, pisorum unum cum medio coretum, tritici sancos tres, silliginis hyemalis coretos tres, farinae coretos duos cum medio, hordei coretos duos, avenae coretos tres, ciceris coretum unum, siemienia konopnego szanek, jagel garcy trzy, ovorum sexagenas sex, peliceum ugrinum peccuniae paratae florenum unum violenter recepit et nobilem Joannem Gotowicky famulum et zacristianum eiusdem ecclesiae ruthenicae Zabuscensis convulneravit et multa absurda perpetravit. Ad extremum, Crucem, in qua imago passionis Christi depicta erat, a protestante extorsam in terram provectam pedibus conculcavit et confregit in nihilumque redigit, de quo contra ipsos iterum protestatur. In cuius protestationis verificationem idem protestans commonstravit officio praesenti effigiem crucis cum imagine passionis Christi in eadem depicta per suprascriptum Krynsky confractum, quam officium praesens vidit et suscepit. Et hic idem suprascriptus nobilis Joannes Gotowicki eidem officio praesenti capitaneali castrensi Drohicensi monstravit vulnera, quae officium praesens vidit et suscepit, videlicet in fronte et facie partis dextrae quinque devulsa cute, pro quorum illatione Nobilem Joannem Krynsky inculpavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1638—1648 г. № 9571, л. 314—15.

№ 216—1641 г. Іюля 16 дня.

Объявленіе вознаго объ осмотрѣ луга, скошеннаго рабочими Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria tertia post festum sanctae Margarethae virginis proxima anno Domini 1641.

Ex parte Monasterii relatio.

Coram officio praesenti advocatiali Drohicensi personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski, scabini iurati, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni condeścendendo ad fundum seu prata ex opposito mansi Monasterialis Drohicensis Zabuscensis iacentem, ibidem ex obductione venerabilis famati Demian Wołosowicz viderunt et conspexerunt in fundo seu prato civili eiusdem proprio fenum ad currus quinque confalcastratum per servitores venerabilis Pachomii Packowski ihumeni monasterii Drohicensis receptum et in horeum monasterialem inductum et receptum esse, de quo eandem suam relationem de praemissis fecerunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г № 10534 л. 436—7.

№ 217—1641 г. Ноября 7 дня.

Довѣренность игумена Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомія Пацковскаго на веденіе всѣхъ гражданскихъ дѣлъ, выданная Стефану Пудковскому и Лукѣ Воленскому.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Monasterialis plenipotentia.

Comparens personaliter coram officio praesenti advocatiali Drohicensi honorabilis Pachomius Packowski Ihumen et praezbiter monasterii Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse in suos veros et legitimos plenipotentes nobiles et famatos Stephanum Pudkowski et Lucam Wolienski ad omnes et singulas causas suas seu monasteriales in omni judicio et officio advocatiali et consulari civili Drohicensi, tam ex actoratu et reatu suis habitas et habendas elegit et constituit, dans et cencedens eisdem plenipotentibus suis omnimodam potestatem easdam causas defendendi, promovendi, decreta quaevis suscipiendi, quicquid vero per praefatos plenipotentes suos gestum fuerit, pro rato et grato susceptat, hac sua recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534 л. 469, 470.

№ 218—1641 г. Ноября 7 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Дрогичинской Николаевской церкви отъ жителей г. Дрогичина Илковичей и Федоровича.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Ecclesiae S. Nicolai donatio.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus famati Andreas Ilkowicz et frater eius germanus Troc, cives Drohicenses Zabuscenses et Timosz Fiedorowicz seu Pinda, sani mentibus et corporibus existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi, ducti amore cultus Divini erga ecclesiam Sancti Nicolai in Drohicin sitam et fundatam, eidem ecclesiae et confraternitati ipsius totas et integras sortes suas mobiles et immobiles in area et domo dicta Woronikowskie, in platea Rutenica civitatis Drohicensis sitas et existentes, se videlicet Trocikowie post olim honestam Anastasiam Trocikowna sororem germanam steriliter decessam, praefatus vero Pinda post olim Laurentium Woronik et eandem Trocikowna jure naturalis successionis spectantes et concernentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, perpetue et in aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit. Ex nunc praefatae ecclesiae eiusque prezbiteris ad praesens et in posterum existentibus intromissionem realem cum parata possessione acceptandam in eadem bona admittendo inscribendoque se praefatam ecclesiam in praefatis bonis tueri, defendere sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et peremptoria coram officio aut judicio consulari seu advocatiali civili Drohicensi

responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, arestis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zeliazowski, palam recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad aream et domum Woronikowskie, ibidem praefatam ecclesiam et praezbiterum eius ac fraternitatem in praemissa bona modo suprascripto perpetuae donationis inscripta, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636 -1644 г. № 10534, л. 469, 473.

№ 219—1642 г. Февраля 11 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Анны Скіяновой своей дочери Аполлоніи, бывшей възамужествѣ за священникомъ Дрогичинской церкви о. Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohicin coram officio Advocatiali civili Drohicensi feria tertia ante festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini 1642, in praesentia famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Laurentii Dubinski consulis, Andreae Plewka, Jacobi Zaborowski scabinorum Drohicensium.

Praezbiterisae Drohicensi donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus Advocatialibus Civilibus Drohicensibus honesta Anna, relicta consors olim Joannis Skiian, oppidani Drohicensis, cum consensu famati Laurentii Dubinski consulis hic idem stantis et ad infrascripta libere consentientis, sana mente et corpore existens, publice recognovit, quia ipsa honestae Apoloniae Skiianowna, filiae suae, uxori vero honorabilis Stephani Kuczynski, praezbiteri sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus omnia et singula bona sua mobilia et immobilia in areis, hortis, aedificiis paternis et maternis et acquisitis (excepto tantum pro se campo), cum omnibus attinentiis et pertinentiis, nihil pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, in fundis civilibus Drohicensibus sita, perpetue et in aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit, ex nunc illi intromissionem cum parata possessione acceptanda admittendo inscribendoque se eandem donatricem ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solaque non iniuriari sub damnis iuris Magydeburgensis simpliciter absque corporali iuramento taxandis et peremptoria coram officio advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibusque praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zeliazowski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni in praemissa bona per rocognoscentem praefatae filiae suae donata et perpetuo inscripta vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534. л. 495.

№ 220—1642 г. Сентября 7 дня.

Два документа къ исторіи Сѣрочинской церкви А) объявленіе вознаго о врученіи повѣстки по дѣлу священника Сѣрочинской церкви съ супругами Менжинскими и В) фундушъ сей церкви.

A)

Actum in castro regio Drohicensi sabbato in vigilia festi Nativitatis B. M. V. anno D. 1642.

Poponis de Syroczyn relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Drohicensibus personaliter comparens ministerialis generalis regni providus Lucas Mrozyk autenticus et iuratus publice recognovit, quia ipse copiam citationis literalis sub integro titulo sacrae regiae maiestatis scriptae, sigillo terrestri Lublinensi obsignatam pro judiciis Tribunalicijs regni Lublinensibus servientem et terminum a positione praesentis citationis in duabus septimanis praefixum habentem ex parte et ad instantiam reverendi Stephani, poponis ecclesiae ruthenicae de Syroczyn actoris contra nobilem Samuelem Menżensky et Helisabetham Zaleska coniuges maritatos quidem cum mariti ipsius tutoris coniugalis assistentia citatos, pro poenis in constitutionibus regnis descriptis per ipsos succubitis ratione per ipsos in contrarium earundem constitutionum actori de civitate Janoviensi per villam Menżenyno domum suam Seroczyn proficiscenti equi coloris *myszatey* in vim cuiusdam inusitati thelonei receptionis et exinde poenae succubuitionis citatione ipsa de praemissis latiore—feria quinta post festum Sancti Bartolomei Apostoli proxime praeterita in bonis Menżenyno domo citatorum posuit et de positione ipsismet citatis, ut est iuris, publicavit. De quo suam fidelem relationem fecit.

B)

Oblata fundationis ecclesiae Ruthenicae Sierocinensis.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Stephanus Wierzbowicz, prezbiter ecclesiae ritus graeci Sierocinensis reproduxit eidem officio praesenti literas fundationis eidem ecclesiae servientes, manu propria magnifici Nicolai Kiszka, capitanei Drohiciensis subscriptas et sigillo obsignatas, petens easdem per officium praesens suscipi et in acta ingrossari permitti, quod ab officio obtinuit, cuius fundationis et verba et tenor eiusmodi sequitur.

Mikołay Kiszka na Ciechanowcu, starosta Drogiczky. Wszytkiem poddanym moiem we wsi Seroczynie mieszkaiącem wiary ruskiey wiadomo czynie y rozkazuie tym moiem przywyleiem, iżem dał popowi Ruskiemu we wszy Seroczynie przy cerkwy Nalezienia Krzyża Swiętego mieszkaiącemu, na imie Jaczkowi Wierzbowicowi y iego potomkom albo successorom, ktorzy po nim przy tey cerkwy mieszkac będą, we wszy Seroczynie dziesięczyne, ktora zdawna była dawana przed tem do cerkwie Łozowskiey, tho iest z kożdey włoki po kopie zboża oziminy, a to z tey przyczny, iżescie nie dawali teraznieyszych czasow, any do cerkwie Łazowskiey, any do tey moiey cerkwie Nalezienia Krzyża S,, ktora iest przez tego pomienionego Jaczka Wierzbowicza za pozwoleniem y przywyleiem moiem zbudowana, w ktorey wy sacramentow swiętych według wiary waszey używaycie y Słowa Bożego słuchaycie, gdyż lepiey cerkiew swoie blyską podpomagać, aniżeli dalsze, a do tego inszych panow y wam będzie bliżey w cerkwy swey bywac y wiary swoiey potwierdzenie miecz Panu Bogu służącz. Ktore wszytkie rzeczy y rozkazanie moie abyscie koniecz-

nie wypełnily y iemu tho co się na tem przywileiu zawiera wiecznemi czasy oddawali pod wyną moią na każdego wkładaiącz, gdzie by sie ważyli inaczey czynić, a tego nie wypełniacz dziesiącią grzywien polskich pieniędzy. A dla lepszego swiadecztwa tedy do tego przywyleiu pieczęć swą przyczysnąc rozkazałem y ręką swą własną podpisał. Datt die ultima May w Ciechanowcu, anno Salutis humanae millesimo quingentesimo nonagesimo sexto. Mikołay Kiszka starosta Drogiczky ręką swą.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1641—1643 г. № 9574, л. 573—4 А)

№ 221—1642 г. Ноября 7 дня.

Отсрочка въ уплатѣ пени священникомъ Николаевской церкви гор. Дрогичина.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohicyn feria sexta ante festum Sancti Martini Pontificis proxima, anno Domini 1642.

Praezbitero Drohicensi dilatio.

In causa per nobilem Stephanum Pudkowski, in civitate Drohicensi possessionem certam habentem actorem, honorabili Stephano Kuczynski praezbitero Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skiianowna invice coniugibus maritatis, cum mariti ipsius assistentia, secundo post obtentam poenan contumaciae vigore iuris retractus seu propinquitatis citatis ad tollendam et recipiendam summam pecuniariam, si quam ipsi iuste liquidata summa juramento praetenderint habere in medio manso cum actore indiviso per famatum Alexandrum Pudkowski, consulem Drohicensem fratrem actoris, alienato inscriptam in fundis civilibus Drohicensibus sito, alias propositione et citatione actoris de praemissis latiore instituta, judicium praesens bannitum advocatiale civile Drohicense ex controversia partium actoreae per se personaliter, citatae vero praezbitero per se personaliter comparentium, ad affectationem partis citatae eidem dilationem ad producendam evasionem ea in causa obtentam hinc per quindennam dedit et concessit partibus terminum utrisque citatae videlicet ad satisfaciendum dilationi suae, actoreae vero ad ulterius coram se iuridice procedendum conservando peremptorium, salva tamen contradictione actori contra eandem evasionem obtentam reservata.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. л. 527, 530—31.

№ 222—1643 г. февраля 16 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Стефана Жерчинскаго и его жены въ пользу священника Николаевской Дрогичинской церкви о. Стефана Кучинскаго.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

Praezbiteri ritus graeci S. Nicolai donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus comparentes personaliter famati Stephanus Zerzynski et Lucia Boratynska coniuges cives Drohicenses, ipsa quidem Lucia cum consensu et assistentia eiusdem mariti sui, sani mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia honestae Apoloniae Skiianowna, consorti honorabilis Stephani Kuczynski, praezbiteri Sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus bona sua videlicet braseatorium cum area in eadem constructum dicta Jaro-

szowskie ac fundo et arboribus fructiferis in praefato braseatorio pertinentibus, circa viam de civitate ad molendinum tendentem ex una et successorum olim Alberti Kostkowicz ac monialium conventus Drohicensis sub nomine Plebanali hic in fundis civilibus Drohicensibus sitis, a famatis Laurentio Dubinski et Anna Jakusiowna coniugibus modo donatorio acquistis, tum et cum sepibus salicibus circum circa eundem braseatorium existentibus omnibusque attinentiis et pertinentiis, nil pro se suisque successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiliter resignat pura, mera sincera et irrevocabili donatione, intromissionem ipsi ex nunc in eadem bona seu braseatorium per officium competens admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eandem donatariam et eius posteros ratione praemissorum ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus per et ultra praescriptiones juris Maydeburgensis tueri, defendere, intercedere solique non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et perempta coram officio consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus motionibus et eorum prosequutionibus evasionibusque praemissorum evadendo.

Et hic idem personaliter comparentes famati viri Simon Gorzychowski et Jacobus Zaborowski, scabini iurati officii praesentis una cum praecone civili honesto Stanislao Zaleski publice recognoverunt se die actus hodierni ad bona suprascripta braseatoriumque condescendisse ibidemque suprascriptam Skiianowna in eadem bona ipsi per memoratos recognoscentes modo praemisso resignata, vigore eiusdem resignationis intromisisse, possessionem pacificam contulisse, nemine contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 537, 539—40.

№ 223—1643 г. Марта 23 дня.

Замѣнная запись на земельные участки между Даніиломъ Баумомъ и священникомъ Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

Daniel et poponis commutatio.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus famatus Daniel Baum et Barbara Meżenska coniuges ex una, et honorabilis Stephanus Kuczynski et Appollonia Skiianowna coniuges ex altera partibus, maritatae cum assistentia maritorum, sani mentibus et corporibus existentes, palam libereque recognoverunt, quia ipsi sibi mutuo bona certa, videlicet Baum et consors ipsius honorabili Kuczynski et consorti ipsius hortum suum proprium sub monte plebanali situm, modo donatorio acquisitum, prout in se habetur et extenditur, cum omnibus utilitatibus dat, donat, commutavit perpetuo. Similiter quoque et honorabilis Kuczynski cum consorte sua suprascripto Baum et consorti ipsius bona pro bonis, videlicet hortum Serowczynski inter metas eiusdem Baum ex una et Pietrasowskie ex altera partibus longum a aedificiis Baum ad fluvium Bug, hic in fundis civilibus Drohicensibus situm cum omnibus utilitatibus, fructibus itidem dat, donat, commutavit perpetuis temporibus, ex nunc sibi ab utrinque in eisdem bonis commutatis intromissionem realem officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se cum suis successoribus ab omnibus personis tueri, evincere et intercedere, idque per omnes praescriptiones juris Magideburgensis, sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptoria coram officio

consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis dilationibus, motionibus et earum prosequutionibus praemissis evadendo.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534. л. 544, 545—6.

№ 224—1643 г. Мая 25 дня.

Фундушъ Лѣсковичской церкви, Пинскаго уѣзда.

Запис пана Ивана Зябки на церковъ Лесковицкую.

Лета от нароженя сына Божего тисеча шестсот сорокъ третего, мца июня шостого дня.

На роках судовых земскихъ о светой Тройцы рымском святе прыпалых и у Пинску судовне отправованых, перед нами Яномъ Кирдеем Грычыною судею, Владыславом Протасовичомъ подсудком, а Якубомъ Окгродинскимъ писаром, врадниками судовыми земскими повету Пинского, постановившысе очевисто у суду земянин гдрский повету Пинского пан Иван Зябъка, положывшы листъ доброволный вечыстый фундацыйный запис отцу Никонору Токаревскому свещенникови Лесковицкому, на реч в томъ листе фундушу описаную, даный и належачый, которого во всем ствердивъшы устным сознанем своим, просил, абы прынят и до книг земских повету Пинского уписан был. Мы врад тот лист прынявшы и чытаного выслухавшы до книг уписат есмо велели и вписуючы слово од слова так се в собе мает.

Я Иван Гаврылович Зябка, земенин гдрский повету Пинского, чыню ведомо и вызнаваю сам на себе тым листом доброволным вечыстым записомъ, кому бы того ведати належало, тепер и на потомные часы, иж што еще в року тысеча шестсот двадцат шостом в маетности моей Лесковичахъ, в повете Пинъскомъ, церковъ заложеня Пречыстое светое также Или светого и Михайла арханела светого коштом моимъ побудовавъшы, на выховане свесченика кгрунту оромого полволоки, а сеножати особно моркгов два надалем, которого фундушу на церковъ мою менованую Лесковицкую кгрунту от мене наданого до сего часу не могли до того прийти писмом варовати, теды упатруючы я, абы отмена якая, яко звыкло бывати, по жывоте моем не была, тым записом моим варую и вечне записую тую давно през мене отданую на церковъ Лесковицкую полволоки кгрунту и сеножати записую и меновите тые кгрунъты в семъ записе моем выражаю, то ест напрод на Подляховичю третинников на чотыры, объ межу з Зубъком, с Кизиковцами и Счелковцами, поддаными ее милости пни Новгородское, другое поле у Яселевич от стены до гостинца Пинского, объ межу кгрунтов пна Моисея Колба, коморника Пинского, третинников на полтора, третее поле у Соснова Груда Светковъщына, третинниковъ на два, от стежки Щокоцкое до выгона, о поле Щурково и объ межу Якимчыка опираетсе, четвертое поле за Ляховым бродом третинниковъ на два, а на моркгъ тамже сеножати, объ межу з Рабком и с Петруком поддаными ее млсти пни Новгородское, пятое поле тамже в другом месцу в Ставищах, недалеко Ляхова Брода, з сеножатю третинников на два, объ межу с Петрукомъ и Ждановичомъ поддаными ее млсти пни Новгородское и пна Белого, полшнура поля на врочыщу на Наддаткахъ, третинников на три, концами одным по дорогу Дружыловскую, а другим от поля Якубович, а боками от Ображея, которыхъ кгрунътов свещеник тое церкви Лесковицкое вечне держати и ужывати спокойне мает также и торговое празников выш менованыхъ свещеникъ тамошъний Лесковицкий вечне зажывати на вино и ладан то оборочати повинен, а я вже Иван Зябка, малжон-

ка моя, ани сынове мое и нихто иншый от даты того листу моего з держеня и ужываня тое полволоки кгрунту и сеножатяхъ в браню торгового от церкви Лесковицкое отыймовати и перешкоды чынити не маю и не мают и вечне николи не порушне тое надане мое пры церкви Лесковицкой зоставати мает. А если бы хто колвек тот кгрунт от мене на церков Божую записаный одеймовати важыл и перешкоду якую колвек в ужыванъю кгрунтов и сеножатей и браню торгового чынил, теды волно будет државчому тое церкви свещенику правне доходит, также и я Зябка каждого в тую данину мою вступуючого, хтобы то от церкви Божое Лесковицкое одыймовал, на суд Божый страшливый позываю. И на то я Зябка далемъ сес мой листъ запис вечыстый фундуш свещеникови Лесковицкому теперешнему отцу Токаревскому и кождому по нем наступуючому свещенику, под печатю и и с подписом руки моее, также под печатми и с подписами рук их млсти панов прыятелей моих, земян гдрскихъ повету Пинского, от мене очевисто прошоных на подписахъ нижей менованых. Писан в Лесковичах, року тысеча шестсот чотырдесят третего, мца мая двадцат пятого дня. У того листу пры печатях подпис рук тыми словы. Иван Зябка рукою власною. Jako proszony pieczętarz od pana Iwana Ziabki Alexander Orda ręką swą. Jako pieczętarz proszony od iegomości pana Ziabki Moysiey Kołb komornik Pinski ręką. Proszony pieczętarz Jan Tur Zubacki ręką własną. Который тот листъ фундацыйный запис за прозбою пна Ивана Зябки до книг земскихъ повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1643—1644 г. № 13206, л. 88 обр. 89.

№ 225—1643 г. Іюля 13 дня.

Жалоба священника Михайловской церкви села Городка о. Іоанна Готовицкаго на братьевъ Буяльскихъ объ оскорбленіи и побояхъ нанесенныхъ ему и его слугѣ.

Actum in castro regio Drohiciensi feria secunda ipso festo S. Margeretae Virginis anno Domini 1643.

Honorabilis praezbiteri Grodecensis ritus graeci protestatio.

Ad officium et acta praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens honorabilis Joannes Gothowicki, praezbiter ecclesiae sancti Michaelis ritus graeci villae Grodecensis, cum dolore nimio quaestus et protestatus est gravique cum querella deposuit contra nobiles Stanislaum et Janusium Buialskie, fratres germanos, filios olim Vincentii Buialski in eo, quia ipsi in contemptum status ipsius, non observata pace publica, in vilipendium legum, eundem protestantem et famulum ipsius, nil mali a quopiam eveniri sperantem, die dominico actus praeterito, potu obruti, domum suam villae Grodek de oppido Sokolow nundinis certis negotiis suis peractis proficiscentem, praeoccupata eadem via in campis bonorum Sokolow, primum verbis inhonestis, turpibus, honorem tangentibus dishonoravit, flagellaverunt et vulnera intulerunt, prout verificando praemissa idem protestans ostendit officio praesenti vulnera in scapula dextra, duo vulnera cruenta cum tumefactione nimia, et lividina, pro quorum illatione suprascriptum nobilem Stanislaum Buialski inculpavit. Tandem honestus Nicolaus Mackowicz famulus ipsuis itidem officio praesenti ostendit vulnera circa dominum suum illata, unum in capite tumefactum cum lividine, alium in digito medio manus dextrae detrusum. . . . . item digitum medium manus sinistrae tume-

factum. Pro quorum illatione eundem nobilem Stanislaum Buialski inculpavit.

Из поточной книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1641—3 г. 9574, л. 1030.

№ 228—1643 г. Іюля 29 дня.

Инвентарь им. Мильчъ, Ошмянскаго уѣзда, и принадлежавшихъ къ нему селъ съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Akt extraktu Trybunalskiego inwentarza na maiętnosć Milcz służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt szostego, miesiąca Februarii siedmnastego dnia.

Przed aktami grodu pttu Oszmianskiego w Postawach lokacyą maiącemi, stanowszy osobisto wozny I. kr. msci Wdztwa Wilen. Wawrzyniec Palczewski opowiadał, prezentował y do akt podał extrakt inwentarza w Trle głownym W. X. Litt. przyznanego na maiętnosć Milcz służącego, z ksiąg Tbłu gł. W. X. Litt. wydanego z obliteracyami na kilku kartach pokleionemi y dopisanymi, przy osobney dołonczoney kopij tymże charakterem co y extrakt pisaney, na pomienioną maiętnosć Milcz służący y należący, ktory podaiąc do akt prosił, aby pomieniony extrakt ze wszelką w nim inserowaną rzeczą był do ksiąg głownych spraw wieczystych pttu Oszm. przyięty y wpisany, iakoż my ony przyiowszy od słowa do słowa w księgi wpisuiąc tak się w sobie ma.

Wypis z knih hołownych Trybunalnych u Wilni odprawowanych.

Leta od narożenia Syna Bożoho tysiacza szestsot sorok tretieho, miesieca Ijulia dwadcat diewiatoho dnia.

Pered nami sudiami hołownymi na Trybunał u Wielikom kniastwie Litowskom z woiewodztw zeml y powietow na rok tepereszni tysiecza szestsot sorok treti obranymi, postanowiwszyse oczewisto u sudu ieho miłost pan Stefan Chronstowski, instygator Welikoho kniastwa Litowskoho, pokładał y przyznał inwentar swoy dobrowolny wodłuh prawa sprawlenny, dany y należaczy wielmożnomu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu, na recz mienowitie w niem pomienienuiu, prosieczy, aby tot inwentar do knih Hołownych Trybunalnych był wpisan, kotory upisuiuczy u knihi słowo do słowa tak sie w sobie maiet.

Inwętarz maiętnosci Milcza w roku tysiąc szescset czterdziestym trzecim spisany, ze wszystkimi poddanymi, żonami ich y dziecmi męskiego rodzaiu iako w miasteczku Milczy tak y w siołach do dworu Milczanskiego należącymi.

Dwor Milczanski.

Wrota do dworu wiezne, z tarcic sosnowych robione, z krzyżowaniem na wierzchu, gwozdziami żelaznymi przebijane, w wierzei w wierzchu pięty szyną żelazną przybito, przy nich fortka na zawiasach z klamką y z kołkiem żelaznym u wrot zasowka żelazna; wszedszy w dwor po lewey ręce kuchnia, drzwi do niey na biegunach, komin z gliny lepiony, stol z tarcice sosnowey, ławy dwie, komora bokowa, izba biała, drzwi na biegunach, okien szklannych trzy potłuczonych, piec kafli białych, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komora, drzwi na biegunach, ława iedna; ta kuchnia dranicami nowo kryta. Dom wielki, drzwi do sieni na zawiasach, wszedszy po lewey ręce izba biała, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszczepką y klamką, okienic cztyry na zawiasach z zaszczepkami, piec zielony polewany, stoły dwa, zedlik ieden, z tey izby komora bokowa, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszczepką y klamką, w tey komorze piec zielony polewany, z kominkiem przez połap wywiedziony, okiennic dwie, iedna na zawiasach, druga bez zawias, zedel ieden, zedlikow małych trzy; z tey komory alkierz, do niego ganeczek tarcicami pierzony, drzwi stolarskiey roboty, z dwiema zaszczepka-

mi, u tego alkierza okiennic trzy na zawiasach z zaszczepkami, z tego alkierza na ganek drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszczepkami, ganeczek z balasami; z teyże komory komorka potrzebna, drzwi na zawiasach z zaszczepką, ta izba y komora cegłą wymoszczone; druga izba na przeciwko drzwi na zawiasach z zaszczepką y klamką, ław trzy, piec zieliony polewany z kominkiem przez połap wywiedzionym, okienic cztery, dwie na zawiasach, a dwie bez zawias, z tey izby komora, drzwi na zawiasach z klamką y z zaszczepką, okno szklanne potłuczone, okienica bez zawias; z tey izby alkierz, u niego ganeczek z balasami, drzwi na zawiasach z zaszczepką, ta izba y alkierz tarcicami wymoszczone; izdebka bokowa, do niey drzwi na zawiasach, piec zielony polewany, ław dwie, zedlik ieden, okienica bez zawiasow, ten dom wszystek gontami kryty. Staynia, do niey wrota na biegunach z dranic robione, w tey stayni izba biała, drzwi bez zawiasow, piec zielony potłuczony, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komorka bokowa, drzwi bez zawiasow, ta staynia dranicami kryta, iuż się oszarpała; podle stayni wrota do gumna z tarcic sosnowych robione na wierzchu z krzyżowaniem, domek stary opadły, piwnica z kamieni murowana, drzwi bez zawias, słomą kryta, druga piwnica z drzewa robiona, do niey drzwi dwoie, iedne na biegunach z zaszczepką, drugie na zawiasach z zaszczepką, słomą kryta; wozownia, wrota do niey z tarcic sosnowych robione z zaszczepką na biegunach, słomą kryta; swiren, powałusz, na spodzie troie schowanie, u wszystkich drzwi na zawiasach z wrzeciądzami y z zamkami zawiesistymi, w iednym kubłow do sypania mąki cztyry, w drugim kubłow dziesięć, w trzecim zasiek na zboże, na wierzchu tego powałusza schowanie troie, drzwi na ganku na zawiasach z wrzeciądzem, z zamkiem zawiesistym, drugie drzwi na zawiasach we srzodku z zaszczepką, ten powałusz dranicami kryty, dwor y sad tynem dębowym y ostrokołem ogrodzony także y ogrod płotem y ostrokołem ogrodzony.

Folwark przy dworze Milczanskim. Wrota wiezne z fortką dranicami kryte; wszedszy po lewey ręce słodownia, wrota do niey na biegunach y drzwi do izby, dranicami kryta, browar, wrota na biegunach, łaznia, drzwi na biegunach, izdebka biała z komorą drzwi na biegunach dwoie, piec białych kafli, okien smolanych trzy, dranicami kryte, kleci dwie, drzwi z zaszczepkami, oboie na biegunach, dranicami te kleci kryte, sernik tarcicami opierzony, tarcicami kryty, staienka słomą kryta, dom gospodarski z gankiem, w tym domu drzwi czworo na zawiasach, a na biegunach czworo, piecow białych dwa, a piekarniowy ieden, okien szklannych dwie potłuczonych. Obora. Chlewow wszystkich pięć, wrota w nich z dranic, wrota z dworca do gumna z dranic, staynia w gumnie, odryn drewianych trzy, a z płota grodzonych odryn trzy, gumno do młocenia zboża z dwiema osieciami, to wszystko słomą kryto, wrota z pola do gumna dranicami kryte, ozerodow przepłotow czterdziesci dwa, to wszystko gumno y dworzec płotem prasłowym ogrodzono.

Miasteczko Milczanskie włok dwadziescia dwie.

W rynku *cerkiew, do ktorey swieszczennik* trzyma gruntu oromego włok dwie, tenże w miastecku trzyma placy trzy, dziak abo sługa cerkiewny trzyma włoki puł, tenże placow dwa y puł.

Dom wiezny karczma, z ktorey wespoł z młynem na Willi, mytem y z karczmą w Kamieniu arędy płacą na rok złotych pięćset.

Ulica Połocka. Jan Cuchalczycz woyt z żoną, ma synow trzech: Andrzey, Iwaszko, Siemion, wołow cztyry, koni dwa, trzyma gruntu włoki trzec y czwierć, placow dwa. Hryszka Tkacza plac y włoki puł, który był zaszedł z maiętnosci Oszmianskiey do Milczy, tego sobie wymuie. Stani-

sław Czuchalczycz z żoną, syny dwa: Hryszko y Maciusza, wołow dwa, koni dwa; trzyma włoki puł y trzec, plac ieden. Chwiedor Orsnouz, syn ieden Pilip, trzyma włoki trzec, plac ieden. Jakow Oleszycz z żoną, syn ieden Chwiedor, wołow ieden, koni dwa, trzyma gruntu włoki puł y czwierć, plac ieden. Iwan Olexieiewicz z żoną, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Alchim Olexieiewicz z żoną, syn ieden. Ostafiey, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Jwan, wołow dwa, koni trzy, włoka iedna, placy dwa. Chwiedor Isaiewicz z żoną, syny dwa; Iwan y Stefan, woł ieden, kon ieden, trzyma gruntu włoki puł, płacy dwa. Hryszko Isaiewicz z żoną, syn ieden, Marko, koni dwa, włoki puł y czwierć, plac ieden. Jan, Michał y Jakub Szylmieniczowie, boiarze abo ziemianie, maią wołow dwa, koni dwa, trzymaią włoki puł, plac ieden. Iwan Chodorowicz z żoną, syn Michał z żoną, u tego Michała syny trzy: Jakow, Pawluk y Stefan, koni dwa, włoki trzec, plac ieden. Andrzey Oleszycz z żoną, syn Stefan, woły dwa, włoki puł, plac ieden y puł. Piotr Wołocznikowicz, syn Jakub, kon ieden, włoki czwierć, plac ieden. Woyciech Czaykowski ziemianin z żoną, synow trzech: Tomasz, Jerzy y Andrzey, włoki czwierć, plac ieden y puł. Alexiey Rożycz krawiec, syn Jakow, włoki puł, plac ieden. Łukian Garcarz z żoną, włoki czwierć, plac ieden y puł. Kurian Sleszczycz z żoną, zięć Jan Amewicz, wołow cztyry, koni dwa, włoki puł, placow trzy. Marcin Kowal z żoną, syn Iwaszko, włoki trzeć, plac ieden, gdzie mieszkał Głowacki, pustosz, włoki trzec, plac ieden. Uboga wdowa plac ieden. Woyciech Litwin z żoną, kon ieden, włoki czwierć, plac ieden. Oponas Kamienski z żoną, synow dwa: Iwan y Wasil, włoki czwierć, plac ieden. Marcin ubogi, plac ieden. Illa Loszaninowicz z żoną, syn ieden. Matwiey, kon ieden, trzyma włoki czwierć, plac ieden. Mikuła Skomoroch z żoną, synow cztyry: Olexiey, Zachar, Jakub, Siemion, włoki czwierć, placy dwa. Staśko Litwinowicz, z żoną, koń ieden, włoki puł, plac ieden. Olexiey młynarz wolny przychoży, włoki puł, plac ieden.

Druga pierzeia na tey ulicy Wilenskiey. Stefan Berleż z żoną, syn Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Iwan Łoszaninowicz, syn iego Jasko z żoną ma syna Chwiedora, kon ieden, trzyma włoki czwierć, plac ieden. Bogdan Łosianin z żoną, syn Iwan, włoki czwierć, plac ieden. Michał Krawiec ziemianin z żoną, synow pięć: Filip, Krysztof, Chwiedor Andrzey, Chwiedor, kon ieden, włoki dwie trzeci, plac ieden. Maxim, Olexiey, Omellan Jankiewiczowie, bracia rodzeni bez żon, maią wołow dwa, kon ieden, włoki trzeć, plac ieden. Maxim Krollewicz z żoną, syn Stefan, kon ieden, włoki trzeć, plac ieden. Andrzey Piacianowicz z żoną, włoki czwierć, plac ieden. Mikuła Łosianowicz z żoną, woł ieden, włoki czwierć, plac ieden. Mikuła Kożemiaczycz, syn Ciszko z żoną, wołow dwa, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Jasko Matysowicz rybak z żoną, wołow dwa, włoki puł, plac ieden. Olexiey Krollewicz z żoną, koń ieden, włoki czwierc, plac ieden. Stasko Hryhorkowicz, synow cztyry, Jasko Iwan, Omellan, Stefan, koń ieden, włoki cwierc, plac ieden. Wasko Otrochimowicz z żoną, syn Roman, koń ieden, włoki cwierc, plac ieden.

Rynek. Oles Krostosławski młodzieniec, kon ieden, włoki cwierc, placy dwa. Jakim Zuyko z żoną, synow dwa; Iwan y Jakow, wołow dwa, włoki cwierc, placy dwa. Jakub Słoszczycz z żoną, synow trzy: Wasil, Chwiedor, Olexiey, wołow cztyry, koni trzy, włoki puł y czwierc, placy dwa. Wasil, Jakub, Iwaszko wołow dwa, włoki puł, placy dwa. Stefan Moysiejonek poszed precz, żona iego z pasierbem Lewonem, trzymaią włoki puł, plac ieden. Jakub Rożycz z żoną, synow pięc: Kondrat, Filip, Stefan, Chwiedor, Iwan, koni dwa, włoki puł y trzec, plac ieden puł. Olexiey Berlez z żoną, synow dwa: Wasil y Ja-

kow, koni dwa, trzyma włoki trzy cwierci y puł, plac ieden y puł.

Zaułek z Rynku. Iwan Berlez z żoną, synow czterech: Pawluk, Hawryło, Hryhor, y Wasil, wołow cztyry, koni trzy, włoki puł y czwierc, placy trzy. Iwan Miechwiedowicz z żoną, synow dwa: Misko y Hryszko, wołow dwa, koni dwa, włoki puł, plac ieden. Zacharia Olexieiewicz z żoną, synow Iwan y Matwiey, woły dwa, koni trzy, włoki czwierc, plac ieden, plac pusty y włoki czwierc, na ktorym był Pawluk Połujan, poszed precz. Powinnosc tych mieszczan z każdego placu po groszy szesc litewskich, osobno z zasciankow y morgow sianożętnych według dawnego zwyczaiu, a z włok osiadłych po kop pułtory.

Sioło Milcz włok trzydziesci szesc. Pierwsza pusta włoka iedna, drugi Dawid Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki puł, Omellan Ostaszkiewicz, syn Piotr, woł, włoki czwierc, Zacharia Hryszkiewicz z żoną, kon ieden, włoki cwierc, Chwiedor Maximowicz z żoną, syn Andrzey z żoną, u niego synow dwa, Onania y Andrzey, wołow dwa, koni dwa, włoka iedna, Pawluk Misienowicz z żoną, syn Wasko, woły cztyry, koni dwa, włoka iedna, Iwan Pawłowicz z żoną, synow dwa, Wasil y Cichan, kon ieden, włoki czwierc, tenże na czynszu włoki czwierc, Arciuch Iwanowicz z żoną, kon, włoki czwierc, pusta włoki czwierc, Chwiedor Szczeszukowicz z żoną, syn Andrzey, kon ieden, włoki czwierc, Michał Szczeszukowicz z żoną, syn Andrzey, woły dwa, kon ieden, włoki puł, pusta włoki czwierc, Borys Wizikowicz z żoną, wnukow dwa, Jachim y Wasil Borysowiczy, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Stefan Borysow zięc z żoną, synow iego czterech, Wasil, Michał, Sidor, Chwiedor, wołow cztyry, koni dwa, włoki puł, pusta włoki czwierc, Stanisław Doylid z żoną, kon ieden, włoki czwierc, Jakim Ostaskiewicz z żoną, synow trzy, Wasil, Pawluk y Iwan, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Iwan Zienkowicz z żoną, synow dwa, Wasil y Dmitr, włoki czwerc, tenże na czynszu włoki cwierc, Jakow Moysieiowicz z żoną, synow ma trzech, Chwiedor, Nikipor y Wasil, kon ieden, włoki puł, Szczepan Mozikowicz na czynszu włoki czwierc y puł, wpuscie włoki czwierc y szescina, Awryło Połowkowicz na czynszu włoka y szescina, Awryło Połowkowicz z żoną, synow trzy, Iwan, Mikuła y Sierhiey, woł ieden, kon ieden, włoki puł, Iwan Kuzmicz z żoną, synow dwa, Pawluk y Dmitr, włoki szescina, Kuzma Połowkowicz z żoną, synow dwa, Siemion y Sawa, kon ieden, włoki trzec, Andrzey Rewiaczko, syn Oponas, woły dwa, kon ieden, włoki puł, pusta włoki czwierc, Michałko Czerenkowicz na czynszu, włoki czwierc, Mikita Siedych na czynszu włoki trzec, tenże na służbie z żoną, syn Iwan Iwanow, Syn Sidor, woł ieden, kon ieden, włoki trzec, Jakim Siedych z żoną, synow trzy Chwiedor, Iwan y Cichan, wołow dwa, koni dwa, włoki trzec, Stefan Czerenkowicz z żoną, włoki czwierc, Michałko Czerenkowicz z żoną, synow trzech, Chwiedor, Arciuch y Jakow, woł, ieden, kon ieden, włoki czwierc, Iwan Czerenkowicz z żoną, syn Jakow, woły dwa, kon ieden, włoki czwierc, Szczepan Czerenkowicz z żoną, synow dwa, Maxim y Roman, kon ieden, włoki czwierc, Omellan Karpowicz z żoną, syn Hrehory, kon ieden, włoki trzec, Chwiedor Hayduk z żoną, synow dwa, Matwiey y Omellan, kon ieden, włoki trzec, Jakow Siemionowicz z żoną, synow dwa, Piotr y Jurko, kon ieden, włoki trzec, Jakim Siemionowicz z żoną, synow cztyry, Hryhor, Andrzey, Iwan y Michał, woły dwa, koni dwa, włoki trzec, Wasil Siemionowicz z żoną, synow trzy, Matwiey, Roman y Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki trzec, Michałko Siemionowicz z żoną, kon ieden, włoki trzec, Szczepan Siemionowicz z żoną, synow trzy, Siemion, Chwiedor y Piotr, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Awryła Siemionowicz z żoną, synow cztyry, Kuz-

ma, Nikipor, Opanas y Pilip, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Bakunowicz z żoną, synow trzy, Hryhor, Wasil y Jakow, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Hryszko Pawłowicz z żoną, włoki trzec, Iwan Iodczyc z żoną, synow dwa żonatych, Arciuch y Chwiedor, u Arciuch, synow dwa, Chwiedor y Andrzey, u Chwiedora syny dwa, Pawluk y Iwan, wołow dwa, koni trzy, włoki puł, Wasil Iodczycz z żoną, synow trzy, Iwan, Arciuch y Illa, woł ieden, kon jeden, włoki puł, Omellan Iwaszkiewicz ubogi, włoki szescina, Jakim Siemionowicz na czynszu, włoki czwierc, Wasil Siemionowicz na czynszu włoki czwierc, Hryszko Makłakowicz z żoną, synow dwa, Ostapko y Alchim, Ostapko żonaty, synow trzy, Cimoszko, Lewon y Pilip, wołow dwa, koni dwa, włoki puł, Iwaszko Saczynic z żoną, syn Wasil, kon ieden, włoki czwierc, Piotr Saczynic z żoną, syn ieden Iwan, włoki czwierc pustosz, na ktorey mieszkał Piotr Zubaczonek, synow dwa miał Hryhor y Maxim, poszedł precz, trzymał włoki czwierc, Woyciech Damuszewicz z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki czwierc, Choma Karpowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Ihnat Chomicz z żoną, synow dwa, Iwan y Daniło, kon ieden, włoki czwierc, Wasil Siemionowicz z żoną, włoki czwierc, Iermak przychoży z żoną, syn Stefan, kon ieden, włoki czwierc, Kondrat Michałkowicz na czynszu włoki czwierc, Alchim Jurkowicz z żoną, synow dwa, Jurko y Chwiedor, kon ieden, włoki czwierc, tenże na czynszu włoki czwierc, pusta włoki puł, Stefan y Hawryło Siemichowiczy na czynszu włoki puł, Nikipor Arciuchowicz, kon ieden, włoki czwierc, tenże na czynszu włoki czwierc, Jakim Siedych na czynszu włoki puł, Konon Michałkowicz z zoną, synow dwa, Mikuła y Andrzey, u Mikuły synow dwa, Konon, Jezaria, kon ieden, włoki trzec, Kondrat Michałkowicz z żoną, włoki trzec, Jakow zięc Kondratow z żoną, kon ieden, włoki trzec, Iwan Zubacewicz z żoną, synow trzy, Andrzey, Omellan y Dawid, Andrzey żonaty, syn iego Siemion, kon ieden, włok puł, Chwiedor Zubacewicz z żoną, syn Nikipor, woł ieden, kon ieden, włoki puł Dmitr Torokanowicz z żoną, syn Arasim kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, item pusta włoki trzec, Jakim Wyrwa synow dwa Szczepan y Iwan, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Olexiey Borszycz z żoną, syn Hrehor żonaty, u niego syn Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki puł Onania Moysieiewicz z żoną, synow dwa, Iwan y Lewon, włoki trzec, Alchim Burszewicz z żoną, synow trzech: Hryhor, Pawluk y Michał, woł ieden, koni dwa, włoki trzec, Pilip Stankowicz z żoną, syn Choma, ten *do cerkwi* Milczanskiey należy, trzyma włoki trzec, Jakim Stankowicz z żoną, syn iego Iwan, u tego Iwana synow cztyry: Kuzma, Siemion, Dmitr y Mikuła, woły cztyry, koni dwa, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Alchim Burszewicz na czynszu włoki trzec, Jakim Stankowicz na czynszu włoki trzeci dwie, na dwor zarabiaią pustych przy tym siele włoki trzy y trzec. Powinność tego sioła: z włoki powinni roboty dwa dni odprawować, trzeci dzien z dymu pieniędzmi z włoki po kop dwie, groszy czterdziescie dwa, żyta z włoki beczkę iedną, owsa beczka iedna, miodu bezmieny cztyry, konopi pienki pud ieden, jaiec dwadziescia, a z włoki czynszowych powinni płacic po kop trzy litewskich, podwodę dwa raz w rok abo pieniędzmi kopę iedną.

Siołło Czyszce, w tym siele folwark, wrota wiezne iedne z dranic robione nie kryte, po prawey ręce wszedszy izba biała y piekarnia we szrodku sien, drzwi dwoie na biegunach, to budowanie dranicami kryte; po lewey ręce swirnow starych trzy z drzwiami na biegunach, z zaszczepkami, we srzodku zasieki, dranicami kryte; chlewow dwa z wrotami z dranic robionemi, słomą kryte, gumno, odryn dwie słomą kryte, a drugie dwie niekry-

te, gumno gdzie zboże młocą, słomą kryte, po koncach osieci dwie, ozierodow przepłotow dwadziescia, ten folfark wszystek prasłowym płotem ogrodzony y gumno poddani z sioła Czyszcza zarabiac powinni. Sioło Czyszcze włok dwadziescia trzy y puł. Dzienis Kuzmicz na czynszu włoki czwierc, Marcin Romysz na czynszu włoki czwierc, Maciey Romysz na czynszu włoki czwierc, Wasil Klukan na czynszu włoki czwierc, Wasil Klukan z żoną, synow dwa, Maxim, Stefan, woły dwa, koni dwoie, włoki czwierc, Jermak Pułtoraczycz z żoną, bratanek Wasil, woły dwa, koni dwa, włoki czwierc, Matwiey Pułtoraczycz z żoną, syn Zacharia, woły dwa, koni dwa, włoki czwierc, Arasim Pułtoraczyc z żoną, synow cztery, Stefan, Maxim, Wasil, Hryhor, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jermoł Pułtoraczycz na czynszu włoki czwierc, Cimoszko Carewicz na czynszu włoki szescina, Maxim Dziemidowicz z zoną, syn Kondrat, woł ieden, kon ieden, włoki trzec, Dzienis Kuzmicz z żoną, synow trzech, Maxim, Jakow, Jwaszko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Medzwiadok z żoną, syn Mikuła, woły dwa, włoki czwierc, tenże na czynszu włoki trzec y puł, Iwaszko Mokłotowicz na czynszu włoki trzec, Matwiey Pułtoraczycz na czynszu włoki czwierc, Wasil Chomicz na czynszu włoki czwierc, Januk Łopata na czynszu włoki czwierc, Wasil Klukon na czynszu włoki czwierc, Moysiey Awrowicz na czynszu włoki czwierc, tenże Moysiey Awrowicz z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki czwierc, Iwan Aydrowicz z żoną, syn Andrzey, woły dwa, kon ieden, włoki czwierc, tenże na czynszu włoki czwierc, Pawluk Łopatczycz z żoną, syn Chwiedor, woł ieden, włoki czwierc, tenże na czynszu włoki czwierc, Januk Łopatczycz z żoną, synow dwa, Andrzey y Siemion, u Andrzeia syn Jakow, kon ieden, włoki trzec, Staska Wara z żoną, syn Korniey, włoki szescina, Janko Gildziszonek z żoną, synow dwa, Jarmoł y Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Wasil Jakimowicz na czynszu włoki trzec, tenże Jakimowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki czwierc, Olexiey Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki czwierc, Chwiedor Krywoszyionek y żoną, synow dwa, Michał y Hryhor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Marcin Romysz włoki trzec, Michałko Komienczyc z żoną, synow dwa, Hryhor y Wasko włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Jarmak Łodko na czynszu włoki trzec, Hryhor Lach na czynszu włoki czwierc, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwierc, Wasil Abrachim na czynszu włoki czwierc, Kuzma Gwozdkowicz na czynszu włoki czwierc, Michał Romanowicz na czynszu włoki czwierc, Maxim Dziemidowicz na czynszu włoki puł, Maciey Romaszewicz z żoną, synow dwa, Siemion y Kuzma, kon ieden, włoki czwierc, Iwan Sardynko na czynszu włoki czwierc, Iwan Sardynko z żoną, synow trzy, Hryszko, Michałko y Wasil, kon ieden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Wasil Chomicz z żoną, syn Wasil, bratanek Hryszko, włoki trzec, tenże na czynszu włokt szescina, Iwan drugi brat Sardynko z żoną, synow dwa, Jakow y Andrzey woł ieden, kon ieden, włoki szescina, Kuzma Nahumowicz z żoną, Wasil brat iego z żoną, syn Wasilow Auryło, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Michał Romanowicz z żoną, brat iego Prokop, woły dwa, koni dwa, włoki czwierc, Jermak Łodka ż żoną, syn Andrzey żonaty, u Andrzeia syn Choma, zięc Jermakow Sidor, synow iego dwa, Lewon y Roman, woły cztyry koni trzy, włoki puł, Wasil Antonowicz z żoną, syn Hryhor żonaty, Hryhorow syn Prokop y Daniło, woły dwa, koni dwa, włoki czwierc i puł, Wasil Abraim z żoną, synow pięc, Iwan, Hryszko, Piotr y Kuzma y Kondrat, woły dwa, kon ieden, włoki czwierc y puł, Wasil Antonowicz na czynszu włoki czwierc, Lewon Duniec z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki

czwierc y szescina, Siemion Mozol z żoną, wnukow cztery, Stefan, Piotr, Iwan y Jurka, woły dwa, koni dwa, włoki czwierc, tenże na czynszu włoki czwierc, Pawluk Antonowicz z żoną, synow trzy, Piotr, Stefan y Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki czwierc, tenże na czynszu włoki czwierc, Hryhor Lach z żoną, synow trzy, Iwan, Wasil y Stefan, Iwan żonaty, u niego synow czterech, Oponas, Jurko y Matwiey, Wasil żonaty, u niego synow dwa, Chwiedor y Jakow, woły trzy, koni trzy, włoki puł, Jakow Hryhorowicz z żoną, synow cztyry, Jakim, Andrzey, Chwiedor y Matwiey, woły dwa, koni dwa, włoki czwierc, Iwaszko Mokłokowicz z żoną synow dwa, Michał y Wasil, Michał żonaty, u niego syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Olexiey Oponowicz z żoną, synow trzy, Wasil, Prokop y Iwan, kon ieden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szesc ina, Stefan Sabinko z żoną, synow dwa, Iwan y Chwiedor, woły dwa, koni dwa, włoki szescina, tenże na czynszu włoki czwierc, Hryszko Romysz z żoną, syn Choma, woły dwa, włoki czwierc, Michałko Romanowicz na czynszu włoki czwierc, Hryhor Lach na czynszu włoki puł, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwierc, Stefan Sabinko na czynszu włoki czwierc, Chwiedor Krywoszyionek na czynszu włoki czwierc, Wasil Abrahim na czynszu włoki szescina, Pawluk Antonowicz na czynszu włoki szescina, w puszcie włoki czwierc y szescina, Jermak Łutka na czynszu włoki czwierc, Dzienis Kuzmicz na czynszu włoki cwierc.

Powinność tego sioła: z włoki powinni dwa dni w tydzien odprawowac, trzeci dzien z dymu pieniędzmi z włoki po kop dwie groszy czterdziestu dwu, żyta z włoki beczka iedna, owsa beczka iedna, miodu bezmieny cztyry, konopi pienki pud ieden, jaiec dwadziescia, a z włok czynszowych powinni płacic po kop trzy litewskich, podwodę dwa razy w rok abo pieniędzmi kopę groszy litewskich; z osobna zascianku gruntu oromego z morgu powinni płacic po groszy szesc litewskich.

Sioło Sołonoie włok dwadziescia y trzecin dwie. Stefan Siemienowicz na czynszu włoki czwierc, Stefan Hunowicz na czynszu włoki czwierc, Moysiey Romanowicz na czynszu włoki cwierc, Lewon Owsiakowicz na czynszu włoki czwierc, Iwan Kurianowicz na czynszu włoki puł, Oponas Rychlik z żoną, syn Cichon, koni dwa, włoki puł, Pilip Szyhewicz z żoną, synow trzy, Jakow, Pawluk y Matwiey, woł ieden, kon ieden, włoki puł, Awryło Arciuchowicz z żoną, woł ieden, kon ieden, włoki szescina, Iwan Żyhewicz z żoną, synow dwa, Michał y Daniło, woł ieden, włoki trzecina, Iwan Kanonowicz z żoną, synow dwa, Hryhor y Waszko, Hryhor żonaty, syn iego Wasil, woły cztyry, koni trzy, pułwłoki, Siemion Malewicz z żoną, syn Iwan, woł ieden, włoki czwierc, Maley Jurowicz z żoną, synow dwa, Chwiedor y Stefan, woły dwa, kon ieden, włoki czwierc, Samson Romanowicz z żoną; syn Maxim, kon ieden, włoki puł, Siemion Arciuhowicz z żoną, braci iego trzech, Alchim, Wasil y Sierhiey, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Moysiey Romanowicz z żoną, syny trzy, Szczepan, Ihnat y Jakow, włoki trzec, Iwan Wirwicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, włoki trzec, Sidor Piwowar z żoną, kon ieden, włoki trzec, Maciuch, Maxim y Siemion Ostroszyczy, Maciuch żonaty, syn iego Moysiey, Maxim żonaty, syn iego Siemion, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Siemion Otroszycz z żoną, synow trzy' Pawluk, Kondrat y Ostapko, wołow cztyry, koni cztyry, włoki puł, Alchim Ławnikowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Maxim, Iwan żonaty, u niego syn Choma, woły dwa, kon ieden, włoki puł, wdowa Daniłowa Ławnikowiczowa woły dwa, włoki puł, Hryhor Rychlik z żoną, syn Łukian żonaty, Łukianow syn Maxim, wołow cztyry, koni cztyry, włoki puł, Szczepan Tarasowicz z żoną, synow trzy, Onania, Dzienis y Hryszko, Onania żonaty,

syn iego Chalimon, kon ieden, włoki puł, Olizar Serycżycz z żoną, syn Siemion, woły dwa, włoki trzec, Chwiedor Szulzycz z żoną, synow dwa, Siemion y Jakow, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, Iwan Szulczycz z żoną, synow dwa, Hryhor y Maxim, Hryhor żonaty, syn iego Pilip, wołow cztyry, koni cztyry, włoki trzec, Oponas Szulczyc z żoną, synow cztyry, Siemion, Szczepan, Chwiedor y Iwan włoki puł y szescina, Kondrat, Oponas, Szczepan Siemienowiczy Szulczyczy, Oponas żonaty, u niego synow trzy, Iwan, Hryhor, Michał, Szczepan żonaty, u niego synow dwa, Hryhor y Ihnat, woły trzy, koni trzy, włoka iedna, Siemion Rychlikowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Jakow, Iwan żonaty, u niego synow dwa, Jakow y Arciem, woły cztyry, koni trzy, włoka iedna, Maley Turbowicz na czynszu włoki czwierc, Uscin Piotrowicz z żoną, syn Auryło, woł ieden, włoki trzec, Siemion Troszycz na czynszu włoki puł, Maley Turbowicz na czynszu włoki szescina, Dzienis y Wasil Kurianowiczy na czynszu włoka iedna, Dzienis y Wasil Kurianowiczy z żonami, u Dzienisa synow pięc, Hryhor, Nikipor, Iwan, Hryszko y Wasil, u Wasilla Kurianowicza syn Cholimon, woły cztyry, koni cztyry, włoka iedna, Maciuch Otroszycz na czynszu włoki puł, Hryhor Rychlik na czynszu włoki puł, Kuzma Loniewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Wasil y Chwiedor, woły dwa, koń ieden, włoki trzecin dwie, tenże na czynszu włoki trzeć, Chwiedor Szulczycz na czynszu włoki czwierć, Iwan Spodziewayło na czynszu włoki czwierć, pasierb iego Iwan na czynszu włoki czwierć, Hryhor Chwiedzkowicz z żoną, woł ieden, koń ieden, włoki puł, Iwan Spodziewayło z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki czwierć, Iwan Chwiedzkowicz z żoną, synow dwa: Łukasz y Jakim, woły dwa, włoki czwierć, Maxim Owczynnik z żoną, synow trzy: Chwiedor, Piotr y Hryhor, woły cztyry, koni dwa, włoki puł, Szczepan Maximowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki puł. Powinnosć tego sioła iako y w siele Milczu.

Sioło Kamień. Cerkiew z gruntami y sianożęciami y z fundacyą z dawnych czasow do niey należącemi, karczma z ogrodem do niey.

Sioło Szczeszycze włok szesć, czwierć y szescina. Iwan Pup z żoną, zięć iego Trochim Burak, u niego synow cztyry: Andrzey, Symon, Maxim y Marcin, woły cztyry, koni cztyry, włoka iedna. Pawluk Hryniowicz z żoną, brat iego Kuzma, u Pawluka syn Nuprey, woł ieden, włoki puł. Jakow Szczeszycz z żoną, synow trzy: Wasil, Iwan y Nikiper woły trzy, koni trzy, włoki puł. Kondrat Ochremowicz z żoną, woły dwa, koń ieden, włoki czwierć Arasim Labinicz z żoną, synow dwa: Sawa y Kondrat. Michał brat Arasima z żoną, synow dwa: Hryhor y Chelimon, tychże bracia Choma y Siemion, woły dwa, koń ieden, włoki puł. Andrzey Ochremowicz woyt, syn Stefan, woły cztyry, koni trzy, włoki puł. Wasil Ochremowicz z żoną, synow cztyry: Chwiedor, Daniło, Trochim, Chwiesko, wołow cztyry, koni dwa, włoki czwierć. Korniey Szczerbaczewicz z żoną, syn Hryszko, woł ieden, koń ieden, włoki puł y czwierć. Onania Szczerbaczewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Hryhor y Chwiedor, koń ieden, włoki szescina. Iwan Zohlicz z żoną, synow cztery: Cimoszko, Sierhiey, Szczepan y Pawluk, woły dwa, koń ieden, włoki szescina. Wasil Szczerbaczewicz z żoną, synow cztery: Jakow, Sawa, Ostapko y Andrzey, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Chwiedor Bordyka z żoną, synow trzy: Lewon, Iwan y Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Lewon Mosanowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Charyton Mosanowicz z żoną, syn Iwan, kon iedn, włoki szescina. Lewon Zochlicz z żoną, syn Jarosz, Jurko Prockiewicz z żoną, kon ieden, włoki czwierć. Wasil Sirotka z żoną, syn Hryszko, ten żonaty, syn iego Cimoszko, kon ieden, włoki czwierć. Iwan Miedzwiedz z żoną,

syn Siemion, wołow dwa, kon ieden, włoki czwierć. Chwiedor Szczerbaczewicz włoki czwierć.

Sioło Bakunki włok szesć, Hryhor Bakun, syn Oponas żonaty, synow cztery, Wasil, Chwiedor, Michał y Nikiper, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Moysiey Biczewicz z żoną, synow trzy, Piotr, Sawosciey y Stefan, Piotr żonaty, u niego syn Jendrzey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Iwan Hryhorowicz Bakun z żoną, synow dwa, Szczepan Illa, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Kondrat Szołudkiewicz z żoną, Wasil Szoludkiewicz z żoną, koni dwa, włoki puł, Jakow Bokowczycz z żoną, synow dwa, Siemion y Supron, Siemion żonaty, syn iego Hryszko, woły cztyry, koni dwa, włoki trzeć y czwierć, Siemion Biczewicz z żoną, włoki czwierć, Stasko Bakunowicz z żoną, syn Olexiey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jasko Bakunowicz z żoną, syn Arciuch, ten żonaty, synow dwa, Andrzey y Sawa, koń ieden, włoki czwierć, Chwiedzko Bakunowicz z żoną, synow dwa, imiona ich Stefanowie obadwa, wloki czwierć, Siemion Bakunowicz z żoną, bracia iego trzy, Iwan, Szczepan y Kondrat, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Marko Bakunowicz z żoną, synow cztery, Wasko, Iwan, Kondrat y Ihnat, koń ieden, włoki puł, Chwiedor Jerkowicz z żoną, synow dwa, Jermak y Kuzma, woł ieden, koń ieden, włoki czwierć, Chwiedzko Jerkowicz z żoną, synow trzy, Andrzey, Otroszko y Olexiey, woł ieden, koń ieden, włoki czwierć, Iwan Jerkowicz z żoną, synow dwa, Olexiey y Jakim, włoki czwierć, pusta włoki czwierć.

Sioło Sawiczy włok dwadziescia y pul y czwierć. Chwiedor Szyszła z żoną, syn Cimoszko, Andrzey brat Chwiedorow, woły cztyry, koni cztyry, włoki puł, Parfiien Ilikewicz z żoną, woł iedn, koń ieden, włoki puł, Sidor Woznowicz z żoną, koń ieden, włoki czwierć, Andrzey Samuyło z żoną, synow dwa, Parfien y Kondrat, woł ieden, włoki czwierć, Wasil Woznowicz z żoną, synow trzy, Matwicy, Filip y Achrem, woły dwa, koń ieden, włoki czwierć, Kupryan Czaplicz z żoną, brat iego Choma żonaty, synow trzy, Daniło, Lewon, Onania, koni dwa, włoki czwierć, Wasil Michalewicz z żoną, braci iego dwa, Piotr y Makar, koń ieden, włoki czwierć, Chwiedor Szyszła, na czynszu włoki puł, Jakow Hryniewicz na czynszu włoki puł.

Sioło Polany. Nowiki włok dwie,— Zienko Klimowicz z żoną, synow szesć, Marek, Chwiedor; Chwiedot, Mikita, Karp y Awryło, Marek żonaty, synow dwa, Szczepan y Omelan, Chwiedor żonaty, synow pięć, Stefan, Olexiey, Mikuła, Sawosciey y Simon, Chodot żonaty, syn Pawluk, Mikita żonaty, syn Michał, Karpow syn Wasil wołow siedm, koni pięć, Ostapko Klimowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Roman, woły dwa, koń ieden, a wszyscy włoka iedna, Stefan Owłasowicz, synow cztery, Marcin, Iwan, Lewon y Hryszka, woły dwa, koń ieden, Jakow Owłasowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Janko, woły dwa, koń ieden, Chwiedor Owłasowicz z żoną, syn Hawrylo, woły dwa, koni dwa, u Awryły syn Daniło, wdowa Wasilla Owłasowicza, synow dwa, Mikita y Marcin, a wszyscy włoki trzec y czwierć, wpuscie włoki czwierć.

Sioło Kuczkowiczy włoka iedna. Sidor Maximowicz z żoną, woły cztyry, koni trzy, włoki puł, Simon Kuckowicz z żoną, synow cztery, Piotr, Pawluk, Prokop y Sawa, koń ieden, włoki czwierć, Chwiedor Kuckowicz z żoną, synow pięć, Daniło, Iwan, Hryhor, Nuprey y Jakow, włoki czwierć.

Sioło Zabołocie Soczywki w woiewodztwie Minskim. Iwan Soczywko z żoną, syn Siemion, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki czwierć, Mikita Soczywko z żoną, synow pięć, Simon, Arasim, Omellan, Pilip y Awryło, woł ieden, koń ieden, włoki puł, tenże na czynszu włoki czwierć, Siemion Zunowicz z żoną, synow cztery, Wasil, Jermak, Hryszko y Prokop, koni dwa,

włoki czwierć, Iwan Zunowicz z żoną, syn Alchim, woły dwa, koni dwa, włoki czwierć, Sazon Czusitra z żoną, syn Naum żonaty, synow iego pięć, Hryhor, Hryszko, Chwiedor, Iwan y Jasko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki czwierć.

Powinnosć tych sioł wszystkich do Kamienia należących: powinni płacić z włoki pieniędzmi po kop szesć, żyta beczka iedna, owsa beczka iedna, miodu bezmienow pięć, gęś iedna, do Wilna abo pieniędzmi płacić, oraz trzy dni kosić, trzy dni żąć, trzy dni osobliwie czasu zniwow z łąk sianożętnych grabić powinni y płacić według dawnego zwyczaiu.

Ktory ten inwentarz według obięcia od iasnie wielmożnego imsci pana Janusza Kiszki, woiewody Połockiego, przez mie Stefana Chrząstowskiego, instygatora W. X. Litt. sekretarza I. kr. msci w roku teraznieyszym tysiąc szesćset czterdziestym trzecim, msca Lipca dwudziestego wtorego dnia spisania poddanych y mieszczan nie mierzonych gruntow iasnie wielmożnemu Imsci panu Janowi Rudominie Dusiackiemu, Kasztelanowi Nowogrodzkiemu podałem przy ustąpieniu maiętnosci Milcza, wolno będzie im na potym pomiarę czynić y grunty weryfikować, iako panu dziedzicznemu. U toho inwentaru pieczat prytisniena odna y podpis ruki tymi słowy: Stefan Chrząstowski instygator W. X. Litewskiego. Kotory że tot inwentar za pryznaniem osoby wyż pomienienoie do knich hołownych Trybunalnych iest upisan, z kotorych y ses wypis pod pieczatieiu ziemskoiu woiewodztwa Wilenskoho wielmoznomu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu iest wydan. Pisan u Wilni. U tego extraktu przy wycisnioney pieczęci Trybunalskiey na massie czyli wosku podpisy rąk tak iasnie wielmożnego marszałka iako też pisarza po rusku y deputatow własnymi rękoma podpisanych iako też na zakleioney obliteracyi copiatim wyrażonych tymi słowy: Krysztof Chodkiewicz woiewoda Wilenski, marszałek Trybunalski, Marcyan Wołowicz pisar, Jan Szymkowicz Szklenski deputat Lidzki, Marcin Sawgowicz sędzia grodzki y deputat Wiłkomirski, Marcian Wołodkowicz sędzia y deputat woiewodztwa Witebskiego, Maciey Krzysztof Pilichowski deputat woiewodztwa Mscisławskiego, Władysław Kostort deputat xięstwa Żmudzkiego, Krysztof Szuksta podkomorzy Kowienski, Piotr Galinski stolnik y deputat powiatu Orszanskiego, Samuel Rymsza deputat Nowogrodzki, Alexander Lenkiewicz deputat Mozyrski, Adam Szabłowski deputat Rzeczycki, tudzież korrekta na kilku kartach y lekta na ostatniey stronicy wyraźaią się po rusku pisane w te słowa, Skorygował. Jest u knihach.

Ktory to takowy extrak inwentarza z ksiąg Trybunalskich wydany za podaniem onego przez wyź wyrażoną osobę ad acta iest do ksiąg grodowych spraw wieczystych powiatu Oszmianskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Ошмянскаго гродскаго суда за 1786—1790 г. № 6278, л 46—57.

№ 227—1634 г. Ноября 4 дня.

Королевскій позовъ въ судъ настоятельницѣ Дрогичинскаго женскаго Бенедиктинскаго монастыря Софіи Кищанкѣ по дѣлу о нарушеніи владѣній священника Сѣмятичской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Jubilate proximo anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto

Ex parte poponis Siemiatycensis relatio.

Ministerialis generalis regni nobilis Joannes Mierzwin(s)ki, autenticus et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens in vim suae fidelis

relationis ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse citationis literalis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis copiam, sigillo regni obsignatam, pro judiciis post curialibus Sacrae Regiae Maiestatis servientis ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius citationis, mandati Sacrae Regiae Maiestatis tenor est verborum talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Rusiae, Prusiae, Mazowiae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czerniechoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque Haereditarius Rex. Vobis Instigatori regni et Religiosae Zophiae Kiszsczanka, abbathisae totique conventui monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti, de causa infrascripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis judicioque nostro possesor (postcuriali?) Varsaviae aut ubi tum cum in via nostra feliciter instituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae recte in duabus septimanis personaliter ac perempte compareatis ad instantiam, Honorabilis Alexandri Holadowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, qui vos citat ad reponendum decretum nostrum in contumatiam nulliter et illegitime pro modermo actore stantibus illius certis legalitatibus quin potius nullitatibus obtentum, idque in causa originali per vos moderno actori ratione certi privilegii, ac si ad malam informatione(m) super mansos et agros in campis villae Silki vel Rogawka, ad capitaneatum Drohiciensem ac si pertinentes sitos impetrationis ac judicium nostrum instituta, ibidemque per varios anfractus iuris agitate processu, causa latius praemissa enarrante, citamini itaque ad videndum et audiendum etc. vos ad repositionem decreti per vos nulliter et illegitime obtenti, decreto nostro cogi et compelli, illudque ex rationibus partim in termino insertam cassari causam in integrum restitui, idque quod iuris et aequitatis relatio dictaverit ea in causa statui et sententiari,—sitis judicialiter responsuri et terminum attentaturi. Datum Varsaviae, feria quarta post festum Sanctorum Omnium proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio,—feria sexta post festum Omnium Sanctorum in anno millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio proxime praeterito, in oppido Drohicin claustroque eorundem citatorum ibidem sito posuit et de positione familiae ibidem praevenfae, ut iuris est, publicavit. Super quod suam fidelem relationem coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1641—5 г, № 10940, л, 684—5.

№ 228—1648 г. Декабря 1 дня.

Королевская грамота на пожизненное владѣніе двумя волоками земли въ староствѣ Пинскомъ священнику о. Александру Волчковичу.

Akt przywileju konfirmacyinego od Władysława Czwartego y Jana Kazimierza krolow polskich na dwie włoki gruntu w ekonomij Pinskiey Mitrofanowi Abramowiczowi Wołoczkowiczowi dożywociem konferowanego.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt siodmego, miesiąca Nowembra dziesiątego dnia.

Na rokach swięto Michalskich ziemskich powiatu Pinskiego przed nami Michałem Seyfardem horodniczym y sędzią, Pawłem Ordą strażnikiem, Wincentym Terleckim assesorem gubernij Minskiey podsędkami, a Pawłem Kaczanowskim stolnikiem Witebskim, pisarzem, urzędnikami ziemskiemi powiatu Pinskiego, stawaiąc osobiscie patron W. J. pan Adam Jacynicz, regent sądow podkomorskich pttu Pingo, przywiley od nayiasnieyszych

monarchow polskich Stefana Batorego Mitrofanowi Abramowiczowi Wołoczkowiczowi na dwie włoki gruntu w ekonomij Pinskiey dożywociem dane, nastempnie dla sukcessorow tegoż przez Władysława Czwartego y Jana Kazimierza potwierdzenia tegoż w sposob przenosu z ksiąg grodzkich do akt ziemskich podał, którego nastempne wyrazy: Jan Kazimierz, z Bożey łaski król Polski wielki xiąże Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Inflandski, Smolenski, Czernichowski, a Szwedzki Gotow, Wandałow dziedziczny krol. Oznaymuiemy tym listem naszym komu by o tym wiedzieć należało: pokładany był przed nami przywiley na pargaminie pisany, ręką swiętey pamięci Władysława Czwartego pana brata naszego podpisany y pieczęcią kancellaryi większey W-o Xstwa Litt-o zapieczętowany, cały, zupełny y w niczym nienaruszony, oycu Alexandrowi Wołczkowiczowi swieszczennikowi na dwie włoki w starostwie Pinskim od swiętey pamięci króla Imsci Stefana Mitrofanowi Abramowiczowi niegdy przodkowi tegoż oyca Wołczkowicza dane służący y doniesiona nam iest prozba imieniem oyca Mikołaja Wołczkowicza, swieszczennika Wyhonowskiego z powiatu Pinskiego, abyśmy takowy przywiley po rusku pisany mocą y powagą naszą krolewską stwierdziwszy, onego y synow iego Łukasza y Piotra Wołczkowiczow przy dzierżaniu y używaniu tychże włok y przy wszystkich wolnosciach od króla Imsci Stefana nadanych y osobliwym przywileiem wyżey namienionym swiętey pamięci króla Imsci pana brata naszego stwierdzonych zachowali, który to przywiley słowo w słowo wpisuiąc tak sie w sobie ma:

Władysław Czwarty, z Bożey łaski krol Polski, Wielkie xiąże Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Inflanski, Smolenski, Czernichowski, a Szwedzki, Gotow, Wandałow dziedziczny król. Oznaymuiemy tym listem naszym komu to więdzieć należy: pokładany był przed nami przywiley ręką swiętobliwey pamięci króla Imsci Stefana podpisany na włok dwie Mitrofanowi Abramowiczowi dany y doniesiona iest do nas proźba, abyśmy ten yrzywiley mocą y powagą naszą królewską stwierdzili, który po tytule tak się w sobie ma:

Czynym znamenyto sym naszym łystom, iż z woły y pzreyrzenia Bożoho poddanyi nasz bywszyi żyd Pinskyi Moyszey, a teper z chrystu Mitrofan Abramowicz Wołczkowicz, uznawszy prawdu pisma Bożoho, prystupywszy do wery chrystyanskoie zakonu hreczeskoho w meste Pinskom czerez władyku tamosznego Pinskoho y Turowskoho Kiryła Terleckoho u weru chrystyanskuiu ochrzczon iest, a iż od żydow prymowku y nebezpecznosć ponosyt, jakoby zostawszy chrystyaninem zmienszył ważnost stanu swoieho, że wżo nawezka y hołowszczyzna jako prostomu czełowiku jemu należaty meła, jno gdyż tot nowyi chrystyanin Mitrofan Abramowicz Wołczkowicz do społku wery chrystyanskoie prystał, aby pry łasce wecznoy Bożoy tut też meży chrystyany ucztywost, a od żydow bezpecznost używał, pro to z łaski naszoie hospodarskoie ieho do poważenia szlacheckoho prypuszczaiem, iż hde by se pryhoda jakaja nad nym stała, nawezku y hołowszczyznu tak jako szlachte w statute iest opysano wo wsem rownuju iemu postanowlaiem y w oboronu ieho naszu hospodarskuju berem, a nadto na pożywenie ieho dały jesmo jemu y sym łystom naszym dajem tomu Mitrofanu dwie wołoce zemli pustoie do żywota ieho w starostwie Pinskom tam, hde ieho myłost kniaz Janusz Kórybotowicz Zbarazki, wojewoda Brasławski, starosta Pinski y Kremenecki jemu zawesty y podaty każet, z kotorych on czynszow, nykotorych podaczok dawaty ani służby do zamku naszoho Pinskoho czynyty ne majet, odno czasu potreby toho zamku naszoho, jako inszaja szlahcta, boronyty budet powynen, a jestłyby też on dla pożywenia swoieho handlem se bawył yno iż toż z storony zapomożenia nowo, iemu do wery chrysty-

anskoie prystupywszy potreba prymusyła, toho używaty iemu dozwolaiem, pred se pry takowoy że ieho ważnosty stanu jako wyżey opysano zostawujem, o na twerdost toho dały jesmo jemu ses nasz łyst z podpysom ruki naszoie hospodarskoie y z peczatiu naszoiu. Pisan u Horodne, leta Bożoho narożenia tysecza piatsot osmdesiat wtoroho, misiaca Junia dwadcat treteho' dnia. Stefanus. Rex, Wencław Ahrypa pysar. Do ktorey my prozby iako słuszney łaskawie się skłoniwszy, mianowany przywyley tu inserowany we wszytkim mocą y powagą naszą krolewską stwierdzamy y zmacniamy, według którego przy spokoynym używaniu tak wolnosci nadanych, jako y włok dwóch ze wszystkiemi jey pożytkami czesnego Alexandra Wołczkowicza do żywota iego zachowuiemy, na co dla łepszey wiary ręką sie naszą podpisawszy, pieczęć W-o Xstwa Litt-o przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Wilnie, dnia pierwszego, miesiąca Decembra roku Panskiego tysiąc szesćset czterdziestego trzeciego, panowania naszego Polskiego iedynastego, a Szwedskiego dwónastego roku. Władysław Rex. Stanisław Naruszewicz referendarz y pisarz mp.

My tedy Jan Kazimierz król, do proźby jmieniem zwyż rzeczonego oyca Mikołaja Wołczkowicza swieszczennika Wyhonowskiego do nas wniesioney, łaskawie się skłoniwszy, przywiley tu wpisany we wszystkim mocą y powagą naszą krolewską zmocniwszy, przy dwóch włokach y przy wszystkich wolnosciach Mitrofanowi Wołczkowiczowi, przodkowi iego od królow Ichmsciow wzwyż mianowanych miłościwie nadanych y od nas per praesentes stwierdzonych, onego samego y synow iego zwyż mianowanych Łukasza y Piotra Wołczkowiczow inviolabiliter zachowujemy y aby od wszystkich których należy zachowani byli waruiemy. Na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć W-o Xstwa Litt-o przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dwódziestego drugiego, miesiąca Kwietnia roku Panskiego tysiąc szesćset szesdziesiąt piątego, panowania naszego Polskiego y Szwedskiego osmnastego roku. U tego przywileju confirmacyinego, na pargaminie pisanego, na sznurze jedwabnym, przy pieczęci wielkiey W-o Xstwa Litt-o zawieszoney podpis króla Jmsci, jako też podpis pisarza Litt-o z adnotacyą, niemniey też suscepta grodzka Pinska sądowa w te słowa: Jan Kazimierz król (L. S.) Confirmacia przywileju swiętey pamięci Władysława króla Imsci na dwie włoki swieszczennikowi Wyhonowskiemu Mikołajowi Wołczkowiczowi z powiatu Pinskiego, Andrzey Kotowicz pisarz W-o Xstwa Litt-o, starosta Grodzienski, horodniczy Welonski. Roku tysecza szesćsot szesdziesiał szostoho, misiaca Henwara dwanadcatoho dnia. Welebnyi otec Wołczkowicz Mikołay przywyłey ieho korolewskoy myłosty ku aktykowaniu do knyh grodzkich Pinskich podał. Stefan Tur podstarosyi Pinski, Alexander Buszkowski sędzia Grodzki y podczaszy Pinski, Hrehory Kazymer Szyrma pisar grodzki Pinski, wpisany do xiąg grodzkich Pinskich. Ktory to przywiley za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do ksiąg ziemskich Pin. wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1797—1799 годъ, № 13240 стр. 480—484.

№ 229—1643 г. Декабря 2 дня.

Листъ князя Александра Людовика Радзивилла съ разрѣшеніемъ Лаховскому пресвитеру свободнаго перемола 20 бочекъ хлѣба на мельницѣ м. Лахвы.

Akt listu od I. O. xcia Alexandra Ludwika Radziwiła na dwadziescie beczek wolnego mliwa prezbiterom Łachowskim wydanego.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt trzeciego, miesiąca Nowembra siodmego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mosci wieliczestwa Katarzyny Alexieiowny

Drugiey, monarchini samowładnącey całą Rossią etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawaiąc osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbiter cerkwi Łachowskiey, kopią listu od I. O. O. xżąt Radziwiłłow przebiterom Łachowskim nadanego y onymże na rzecz we srzedzinie wyrażoną służącego przy liscie samym autentycznym do akt podał, ktora tak się wyrażą:

Alexander Ludwik Radziwiłł xiąże na Ołyce, Nieswiżu, hrabia na Szydłowcu, Mirze, Krożach, marszałek W. X. Litt. Upitski. exstarosta Szawelski etc. Oznaymuiemy tym listom naszym, iż chcąc my nadania funduszu s. pamięci przodkow naszych utwierdzic y umocnić, ażeby y na dalsze czasy chwała Boża w cerkwi założenia Narodzenia Nayswiętszy Panny w Łachwie, maiętnosci naszey, odprawowana była, za suppliką oyca Kondrata Tymofieiewicza y Jana Markiewicza przy teyże cerkwi Łachowskiey swieszczennikowi, postąpilismy onym w młynie naszym zboża beczek dwadzidscia, to iest beczek z osobna po dziesięc na każdy rok po sobie idącey mleli, iakoż y ninieyszym listem naszym żydowi arędarzowi y na potem będącym rozkazuiemy y miec chcemy, ażeby wyż rzeczeni prezbiterowie y po nich będące nie mieli żadney przeszkody, nie więcey iednak iako się pomieniło, a w tych dwudziestu beczkach ma się inkludowaś wszelkie zboże, a iesliby więcey nad wyrażenie, ciż iako inni powinni miarkę dawać. I na tośmy dali ten list przy pieczęci. z podpisem ręki naszey. Pisan w Łachwie dnia wtorego Decembra tysiąc szescset czterdziestego trzeciego.

U tey kopiy podpis aktora oraz oznaczenie pieczęci tak się wyraża: Alexander Ludwik Radziwiłł (L. S.) Ktora to takowa kopia za podaniem do akt wespoł z autentykiem przez wyź wyrażoną osobę iest do xiąg grodzkich pttu Słuczor. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Случоресклго гродскаго суда за 1793—1794 г. № 13596. л. 270.

№ 230—1644 г. Марта 26 дня.

Фундушъ православной церкви въ им. Шкопахъ.

Actum in castro Mielnicensi Sabbatho Magno post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proximo anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Fundatio ecclesiae Rutenicae in Szkopy.

Coram officio capitaneali (cui protunc generosi Sebestianus Tarkowski vicecapitaneus et Felix Beydo notarius castrenses Mielnicenses residebant) ac sub delegato infrascripto et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Melnicensibus personaliter comparens Magnificus Miecislaus a Szkopy Mleczko in Siliwonki et Boża wola — etc. haeres, capitaneus Mielnicensis, ulicus Sacrae Regiae Maiestatis (cum in locum officii ipsius capitaneatus, quo ad recognoscendam et suscipiendam infrascriptam fundationem spectat, generosus Laurentius Radlenski subdelegatus praesidebat, hoc munusque subdelegationis in se libere assumpsisse fassus est), sanus mente et corpore existens, a foro, terris, discrictus, iuribus iurisditionibusque suis quibusvis propriis et competentibus recedendo, praesenti vero foro et iurisditioni ipsius, quo ad actum praesentem spectat in se, posteros ac bona sua omnia benevole assumpta, publice libereque recognovit, quia ipse ad perpetuam rei memoriam, laudem et gloriam Dei Omnipotentis Sanctissimaeque et Individuae Trinitatis, in augmentum cultus Divini et refocillionem Sacris Sacramentis animarum cristianarum piae intentioni suae satisfacere et gloriam Divinam prosequi, propagare multiplicareque studiens ac saluti animae suae et antecessorum suorum consulere pro debitisque suis Redemptorem suum et Judicem futuri saeculi placare intendens, in his quoque, quae a Deo conces-

sa habet, Eundem glorificare volens, ecclesiae ortodoxae ritus graeci noviter per se fundatae et erectae praesbiteroque circa eandem ecclesiam commoranti, obsequia Divina exercenti, in sancta unione existenti, bonorum suorum haereditariorum functi terrae agri videlicet mansos tres, primum pro hiemali in bonis Szkopy penes granitiem Borychowska ex una, et agri dicti Protasowskie-o partibus ab altera, in longitudinem a granitie Wyrozębska ad silvam Szkopowski se protendentem; alterum mansum pro aestivali conseminatione in bonis Borychowo, inter agrum Grekowskie ex una et nobilis Joannis Borychowski, camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera, in longitudinem a granitie Szkopowska ad granitiem Żarunelska se protendentem, tertium vero mansum vacantem, vulgo *na ugor* itidem inter metas easdem Grekowska ex una et praefati Borychowski camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera iacentem, ab eadem granitie Szkopowska ad praefatam granitiem Żarunelska se extendentem. Tum et additamentum in haereditate eiusdem villae Borychowo per duo stadia longitudinis, latitudinis vero sulcorum quatuordecem. Item aream cum aedificiis et horto in bonis Szkopy ex opposito cemiterii ecclesiae praefatae ad praesens fundatae iacentem, in longitudinem duorum stadiorum, in latium autem quadraginta sulcorum dedit, donavit, fundavit, inscripsit et resignavit, prout praesentibus dat, donat, inscribit fundat et resignat perpetuo et in aevum, hac sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 292 об.—293—4.

№ 231—1644 г. Мая 28 дня.

Фундушъ Рухоцкой церкви. Пинскаго уѣзда.

Запис пна Александра Орды записаня кгрунту на церковъ Рюхоцкую.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот сорокъ четвертого, мсца мая трыдцат первого дня.

На рокахъ судовых земских о светой Тройцы рымскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовъне отправованых, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судею Владиславомъ Протасевичомъ подсудкомъ а Якубомъ Окгродзинскимъ писаромъ, врадниками судовыми земъскими повету Пинского, постановившысе очевисто его млст пан Александер Оръда, земенин гдарский повету Пинского, положывшы лист доброволный вечыстый запис свой отцу Федоровичу Турчыновичови священикови Рюхоцкому на реч в томъ листе описаную даный и служачый, которого во всемъ устнымъ и очевистым признаньемъ своимъ ствердившы, просилъ, абы тот лист его млсти принят и до книг земскихъ повету Пинского уписан былъ. Мы врад того листу огледавшы и чытаного выслухавшы, до книг уписать есмо велели и слово од слова так се в собе мает.

Я Александер Орда, земенин гдарский повету Пинского, сознаваю и чыню явно сим моимъ листом доброволным вечыстым записом, иж мы, маючы церковъ под послушенствомъ насветейшого патрыярхи нашого Константинополского маетности нашой Рухчу, на которую перъвей сего записомъ нашымъ з рожонымъ моим его млстю паномъ Львомъ Ордою певный кгрунтъ з сеножатми и приналежностями на выховане священника Рюхоцкого тепер в той церкви хвалу Божую отправуючого отца Федора Турчыновича, а по жывоте его и иншым при той церкви Рюхоцкой будучомъ записавшы и ограничывшы тому священ-

никови и по немъ наступуючымъ до держаня подали и поступили, чого и на сес час тот священникъ нашъ держачымъ естъ, а тепер знову з доброе воли мое з части мое именя Лючах и Рухчах видечы быт реч слушную и потребную для хвалы Божое одпущеня греховъ и збавеня душы моее, до тамтого первей записаного кгрунту тепер одлучывшы од тое маетности моее подданого моего Рухоцкого одного на име Кузму Сачевича Богдановича и з жоною и сынами его Иваномъ, Хомою и Федоромъ, з кгрунтами оромыми, тепер под нимъ будучыми, которого межы кгрунтами подданых моихъ держыть, меновите под приселенемъ названым Колядынским, о межу од прыселеня пляцу церковъного, где тепер священникъ Люхоцкий мешкает, моркгъ один и прутовъ осмъ, на урочыщах в Рози, на килку месцахъ моркгъ, у першыхъ сыросекахъ прутовъ двадцат, в задних сыросекахъ моркгъ, у пасецы литовской прутовъ двадцат, у Пенякахъ середнихъ моркгъ и прутовъ пят з сеножатми до того кгрунту належачыми, з волнымъ рубанемъ дровъ и зажываня, с поддаными моими попасовъ и пожытковъ до того кгрунту належачыхъ, з роботою, которое в кождый тыден с того кгрунту священникови по тры дни, с тым, щым роскажет, а жонка по дню в кождый тежъ тыден и подводы за панщызну без жадное иншое повинности отправоват мает на помененую церковъ Рухоцкую, вечне дарую и записую, зараз през енерала и стороною шляхту в моц, в держане и спокойное вечыстое ужыване помененому теперешнему священникови до жывота его, а помененым наступуючым священникомъ, которые мают быт за поданем отцовъ игуменов Купетицких на вечные часы подаю, а сам се вжо того подданого моего з кгрунътами, службою и повинностю его вечне зрекаю и вжо в того подданого моего я самъ, малжонка, потомкове мое, если бы мне их Пан Богъ дат рачылъ, поготовю братя, близкие кревные и повинные мое жадного права и приступу до того подданого з кгрунтомъ и внамнейшую част вступоват и од тое церкви з держаня од священниковъ Рухоцкихъ одеймоват не маю и не мают вечными часы. И на то я Александер Оръда даю сес мой лист под печатю и с подписомъ руки моее, такъ же с печатми и с подписами рук их милости пановъ приятел од мене очевисто упрошоных, на подписах имены нижей выражоных. Писан у Пинску, року тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, мсца мая двадцать осмого дня. У того листу при печатех подписы рук тыми словы: Alexander Orda ręką własną. Lew Orda ręką swą. Andrzey Niepranowicz komornik powiatu Ruskiego ręką. Который лист за признанемъ и прозбою его млсти пна Александра Орды до книг земскихъ повету Пинского ест уписан.

Изъ поточной книги Пинскаго земскаго суда за 1643—1644 г., № 13206, л. 986—987.

№ 232—1644 г. Мая 31 дня.

Вводъ священника Рухоцкой церкви во владѣніе семьею подданныхъ.

Посесыя священника Рухоцкого подданного и кгрунту.

Лета от нароженя сына Божого тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, мсца мая трыдцат первого дня.

На роках судовых земскихъ о светой Тройцы рымскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовне отправованых, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судею, Владыславомъ Протасовичом подсудкомъ, а Якубомъ Окгродзинскимъ писаром, врадниками судовыми земскими повету Пинского, ставъшы очевисто Александер Ольпинский, енералъ повету Пинского, квит свой интромисыйный с печатми своею и стороны шляхты и с подписомъ руки своее ку записаню до

книг земских повету Пинского признал в тые слова.

Я Александер Олпинский, енералъ его кор. млсти повету Пинского, сознаваю то сим моим инътромисыйнымъ квитомъ, иж в року теперешнемъ тисеча шестсотъ чотырдесят четвертомъ, мсца мая трыдцат первого дня, маючы я пры собе стороною трох шляхтичов, пна Яна Шыдловъского, пна Станислава Яблонского, а пана Миколая Янковского, с которыми за ужытемъ будучы мне у суду земского пры прызнаню листу запису од его млсти пана Александра Орды на записане вечностю подданого Рухоцкого Кузмы Сацевича Богдановича з жоною, з детми, з кгрунтами, пожытками и прыналежностями их на церковъ Рухоцкую, в маетности его млсти будучую, меновите в записе его млсти менованую, водлуг которого того менованого запису своего его млст пан Орда свещеннику Рухоцкому отцу Федорови Турчыновичу, тепер пры церкви Рухоцкой будучому, в моц, в держане и в спокойное ужыване до жывота его, а на помененую Рухоцкую церковъ на вечност през мене енерала и шляхту подалъ, водлугъ которого поданя доброволного его млсти пна Александра Орды помененый отецъ Федор того подданого Кузму зо всѣмъ водлугъ запису его милости до жывота своего, а именемъ отца Лярыона Денисовича игумена монастыра Купятицкого на вечност до посесыи свое взявшы, держачымъ зосталъ и то мною енералом и шляхтою осведчылъ, а я то все, штом в той справе виделъ и слышал, на сес квит мой списавшы, даю ку записаню до книг земъскихъ Пинских. Писан у Пинску, в ызбе судовой, року мсца и дня звышъ писаного, Александер Олпинский енерал рукою. И тое сознанье енералово и квитъ его интромисыйный до книг земъскихъ повету Пинского ест уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1643—1644 г. № 13206 л. 987.

№ 233—1644 г. Іюля 11 дня.

Грамота кор. Владислава IV, предоставляющая священнику Св.-Никольской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Стефану Кучковскому пожизненно завѣдывать этой церковью и заботиться о ея внѣшнемъ и внутреннемъ благоустройствѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta in crastino festi Omnium Sanctorum anno Domini 1645.

Poponis Drohicensis oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Stephanus Kuczkowski, poponus Drohiciensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, ipsi per Sacram Regiam Maiestatem benigniter datum, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo minoris cancellariae Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Władisław IV, z łaski Bożey krol Polski, Wielkie Xiążę Lithewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflankie, Smolenskie, Czernichowskie y Szweczki, Gocki, dziedziczny krol Vandalski. Oznaymuiemy tem listem naszym wszem wobecz y kaszdemu zosobna, komu to wiedziec należy, iż my z laski y dobroczynnosci naszey krolewskiey Wielebnego Stephana Kuczynskiego, swiesczennika Drohickiego, przy spokoynem używaniu cerkwie Swietego Mikołaia w tym tam miescie naszym Drohiczynie będącey tak, jako przedtym używał, zachować y zostawic umislilismy, jakosz niniejszem listem naszym zachowuiemy y zostawuiemy do ostatniego wieku swe-o życia, pozwalaiąc mu przerzeczoną cerkiew ze wszystkiemi grontami, lasami, borami, gaiami, rolami, ogrodami, pasza-

mi, sadzawkami, poddanemi i ich czynszami i innemi należnosciami y przynależnosciami, jako antecessorowie jego trzymali y używali, aby i on sam trzymał y używał, obieczuiąc imieniem naszym i naiasnieyszych successorow naszych wyżey wspomienionego Wielebnego swiesczennika Drohickiego od spokoynego używania cerkwie rzeczoney nie oddalac, ale owszym przy całem prawie je-o zachowac, co naiasnieysi successorowie nasi uczynią, tak iednak, aby temusz wielebnemu swiesczennikowi te cerkiew Swiętego Mikolaia, ktora znacznego ratunku potrzebuie, wedlug upodobania swego restaurowac y na chwale Bożą postawic wolno było. Co do wiadomosci kaszdego, mianowicie urodzonego Marka Wodzinskiego, starosty Drohickiego teraznieyszego i innech na potym będących przywodząc, roskazuiemy, by tego wielebnego swiesczennika przy wolnosczy naszey zachował, prawa iednak nasze krolewskie, Rrzeczy pospolitey y decretu comissarskiego wcale zachowuiąc. Na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć koronną przycisnąc roskazalismy. Dan w Warszawie, dnia 11 miesiąca Czerwca roku Panskiego MDCXLIV, panowania naszego Polskiego XII a Szweckiego XIII roku. Conservatia przy cerkwiey swiętego Mikołaia wielebnego swiesczennika w Drohiczynie. Joannes Franciscus Lubowicki regni secretarius manu propria. Vladislaus Rex. Post cuius quidem privilegii ingrossationem eundem offerens praenominatus rursus ad se recepit et officium praesens de restitutione ipsius quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 587, 588.

№ 234—1644 г. Сентября 20 дня.

Грамота короля Владислава IV съ вызовомъ на сеймъ для суда уніатскаго священника Троицкой Бѣльской церкви Ивана Малишевскаго и др. лицъ по обвиненію о насиліяхъ и преслѣдованіяхъ православныхъ на религіозной почвѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum Sancti Michaelis Archangeli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Patrum Manasterii Bielscensis relatio.

Ministerialis generalis . . . . *) et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis, ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse mandati sacrae regiae maiestatis, sigillo regni obsignati, pro comitiis proxime venturis servientis copiam autenticam, cuius tenor talis:

Wladislaw IV, z Bożey łaski Krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Swecki, Gocki, Wandalski dziedziczny król.

Tobie wielebnemu Iwanowi Maliszewskiemu, popowi Troieckiemu Bielskiemu, także Jozefowi Bakowieckiemu, władice Włodzimierskiemu y Lucianowi, protopopie Bielskiemu, unitom, jako starszym y przyncipalnym sprawy tey motoram, z osoby, z dobr waszech wszystkiech, także sprawy niżey opisaney roskazuiemy, abyscie przed nami y senatorami naszemi, ktorzy przy boku naszym na seymie teraznieyszym zasiadać będą, szostego dnia od zaczęcia się onego, pierwszy iednak

*) Въ книгѣ этой верхніе края листовъ отъ сырости сгнили и выкрошились; выкрошившіяся и выцвѣтшія мѣста обозначены точками.

exkludowawszy, staneli na instatią y prawne poparcie instigatora naszego koronnego iiego delatorow pobożnego Nicodema Fiedorowica y iego pasterza, z ktorego przytomnoscią czyni, wielebnego oyca Athanazego z Kozielska Puzyny, władyki Łuckiego y Ostrozkiego y namiestnika iego Meletiusza Marcinowicza yhumiena Bielskiego powodow, ktorzy was na seymie blisko przeszłem contumatiey pozywaią o to, iż ty Maliszewski, przepomniawszy boiazni Bożey, nie respectuiąc na stan swoy duchowny, a zaprawiwszy sie z instinkciey y naprawy albo subordinatiey principalnych adherentow swoich, zdawna na turbowanie y przesladowanie duchownych y swieckich ludzi starożytney religiey greckiey, sprzeciwiaiąc się prawu pospolitemu, constitutiom seymowem y win w nich opisanech by namniey sie nie obawiaiąc, ale naruszaiąc pokoy pospolity mianowicie miedzy religią grecką pactami y constituciami stwierdzony, smiał y ważiłeś się dnia poniedziałkowego, ktory swięto Młodziankow według kalendarza Rzymskiego roku blisko przeszłego tysiąc szescset czterdziestego czwartego obchodzono, ciała zmarłych arestowac, za sluby woły grabić . . . . powodow sprawy tey arestuiesz, grab. . . . . barzo krzysz srebrny duchowne . . . . y inne . . . . y besprawia wyuzdaną swą złoscią disunitom czynisz. Gdy ten pomieniony Fedorowic według zwyczaiu chrzescianskiego bywszy u chorego z Sakramentem Panskiem zwracał się nazad, ty Maliszewski przysposobiwszy sobie ludzi iakichsi swawolnych, ktorych tobie imiona lepiey są wiadome (z ktoremi powodowa strona, iako skoro będzie o imionach y przezwyskach ich wiedziała, zdrowe sobie zachowuie prawo), zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowy szkodzocemi dobrey sławie y stanowi iego sromotnie zelżył, a tym nie contentuiąc się zbił, za włosy wziąwszy targał, po ziemi włoczył, kolanami do ziemi tłukł, ryzy epatrachel alias ornat, stule, habit zakonniczy z niego zdarł, a co większa kielych srebrny z łyżeczką srebrną y wozduszkami bławatnemi, ktore byłi na kielichu, gwałtownie odiął, pozostałe cząstki naswiętszego sakramentu, ktorych nie pożył chory, szarpaiąc besbosznie, na ziemie s kielicha przelał y podeptał y wszystkie te rzeczy przes lup y szarpanie nabyte z sobą pobrał y poniosł y do tego czasu ie chowasz. Pozywaią was tedy pomieniony władika y protopopie, iako principalnych subordinatorow, a ciebie iako facti comprincipale, Maliszewski, do widzenia y przysłuchania się i z stobą podług prawa w tey mierze opisanego za takowe gwałtowne excessi przes cię przeciwko prawom, ktore kasdemu pokoy obwarowali y assecurowali pospolity, popełnione, podług umowy tech praw y constitutiey postopiono bedzie, na ktorym terminie aby sie stanowił zawicie y na to wszystko, co przeciwko tobie tak z pozwu tego, iako y s protestatiey w tey mierze uczynioney na tym że terminie szyroce proponowano y obiasniono będzie usprawiedliwił, pozywaią, cie powodowie. Dan w Warszawie, w poniedziałek po swiecie Naswiętszey Panny poczęcia, roku Panskiego tysiąc szescset czterdziestego czwartego—feria quinta in Vigilia festi sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxima . . . . . : . . . . .

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда 1646—1652 г. № 10942 л 83—5.

№ 235—1644 г. Ноября 4 дня.

Фундушовая запись княгини Раины Соломерецкой въ пользу Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго Повѣта, на сеножать подъ названіемъ «Микольская гряда».

Akt listu ieym. p. Sołomereckiey Swiaszczennikom Wysockim nadania sianożęci.

Лета от нароженья сына Божого тысеча шестсот шестдесят червертого, мца июня семого дня.

На рочках кгродских в замку гсдарском Пиньском мца июня прыпалых и порадкомъ правным судовъне отправованых, перед нами Якубомъ Кгинвидом и Паньkевичомъ, стольникомъ и подстаростим, Стефаном Викторыном Туром судъею, а Петромъ Водзъкгиромъ Поклоньским скарбником и писаром, урядниками судовыми кгродскими повету Пиньского, од велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцъкого, Пиньского, Гелметского старосты установлеными, постановившысе очевисто в Бозе велебный отец Иоан Данилевич Мощынский, священникъ Высоцкий, маетности его млсти пна Арнолфа Кгедройтя, войского Пиньского, подал ку актыкованью до книг кгродских Пиньских лист велможное в Богу з сего света зошлое ее млсти пни Раины Госцъкое Соломерецкое каштеляновое, Смоленьское, на реч нижей в нем выражоную, в Бозе велебному отцу Даниелю Федоровичу протопопе и другим особомъ духовъным в месте Высоцку мешкаючым даный, просечы, абы прынят и до книг уписан был, которого мы врад прынявшы до книг уписат есмо велели и уписуючы в книги слово в слово такъсе в собе мает.

Я Реина Гоская Соломерецкая, каштеляновая Смоленьская, вѣдомо чыню сим моим листом кождому, кому бы о том вѣдати належало тепер и на потомъ будучого веку людем, ижъ я, идучы за волею Божеею и хотячы собѣ тым позыскати ласку Божую (о которой не вонтъплю), абы презъ особы духовные хвала Божая в церкви Божей никгъды не уставала, тоем собѣ обрала и улюбила и для того оных якъ слугъ Божиих потребами розными опатровати належит водлугъ словъ Хрстовых: Достоин ест дѣлател мзды своея, пре то я, за прозбою отца Данила Федоровича протопопы Высоцкого, даю ему отцу Данилу протопопи Высоцкому гряду Миколскую лѣса зараз за Поповым бором на прятанье сыножати, вѣчными часы и потомкомъ его и по них служачым церкви Бжей, которая то гряда з едного конца замковая сеножат и Чычынова Федорова сыножат граничат, а з другого конца Кондратова Словикова сыножат прозвищем Калита граничит, а з сторон з едной стороны поле, а з другой стороны река граничит тую гряду. Мает отцъ Даниил в той грядѣ Миколской спокойне тых сеножатей зажывати и потомки его и по них служачыи церкви Божей, в чом я сама и потомки мое и нихто с подданых моих ему в том и по нем будучым перешкоды жадной чынити и забороняти и не могут и мочи не будутъ. И на тое даю сес мой лист с печатю моею и с подписом руки моей власной. Писан в Высоцку, року тисяча шестсот чотырдесят четвертого, мца Ноемврия четвертого дня. У того листу пры печате подпис руки тыми словы: Раина Госцъка Соломерецка, кашталянова Смоленьска рукою власною. Который тот лист за поданемъ и прозбою верху менованое особы до книг кгродских Пиньских ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1664 годъ № 1306 л. 17.

№ 236—1644 г. Ноября 25 дня.

Жалоба священника Журобицкой церкви о. Захарія Докудовскаго о нанесеніи ему побоевъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Poponis Żurobicensis protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Zacharias Dokudowski, prezbiter ritus graeci ecclesiae Żurobicensis et nobilis Luba Tokarzewska, invicem coniuges, coram eodem officio praesenti solenniter quaesti et protestati sunt in et contra nobilem Albertum Orabkowski nec non laboriosos Selivonem Samsciuk, Iwanum Kudryło, Antonum Ładyszka, Nauc Poseł, Iwan Kusnierz subditos de villa Żurobice tenutae ad praesens generosorum Mathiae Niedzwiecki et Reginae Pielaszowna coniugum, atque Janczewski factorem eorundem coniugum, idque de eo, quia ipsi in primis sabbatho ante actum praesentem proximo honestum Vasilium Dokudowski, fratrem germanum eiusdem prezbiteris in villa Żurobice ante domum protestantis a domino suo grneroso Oborski cum certis actionibus et munimentis literisque ad cancellariam castrensem Mielnicensem missum et . . . . . *) convulneraverunt, dumque protestans cernens eundem fratrem suum et vix vivum humi iacentem, eosdem verbis honestis, ne ipsum interficerent, movebat, ex tunc idem Orabkowski cum praefatis subditis ad eundem prezbiterum conversus, eidem vulnera infrascripta ad ecclesiam aufugientem in cemiterio, in ipso ingressu ecclesiae intulerunt, hostia ecclesiae consecaverunt, nisique fuga in ecclesiam saluti suae consuluisset, ibidem ipsum interfecissent. Hisque non contentus, in crastino diei praefatae videlicet die dominico pridie festi Praesentationis Beatae Mariae Virginis itidem proxime praeterito, invadendo ad domum laboriosi Matosz Kisło subditi eiusdem villae, ibidem honestum Alexandrum Dokudowski, in nuptiis pacifice sedentem, uti quendam latronem captivaverunt et vinculatum ad curiam Żurobicensem baculis concutiendo reduxerunt. Dumque praefata protestans Thokarzewska eundem filium suum iuvare voluit, ipsam prole gravatam baculis concusserunt, quem adductum idem generosus Niedwiedzki ex vestibus et vestimentis denudare, denudatumque et humi prostratum flagis magno convulnerare iussit, vixque vivum reliquit, eundem nobilem Alexandrum filium protestantis in catenis ferreis sub custodia in hucusque in vinculis maxime convulneratum vix vivum in curia Żurobiciensi detinent, de quo contra ipsos iterum atque iterum sunt protestati. Prout in maiorem verificationem eiusdem protestationis idem protestans honorabilis Zacharias Dokudowski prezbiter Żurobicensis vulnera sua tunc temporis sibi illata, officio praesenti monstravit, videlicet primum penes oculum dextrum, aliud super sinistrem oculum livida cum tumefactione, tum et fasciculum crinium e capite evulsorum. Deinde coniunx illius praefata nobilis Luba Tokarzewska vulnera sua tunc temporis sibi illata officio praesenti monstravit, videlicet primum in fistula penes pugnum, aliud in brachio manu dextrae, utraque livida, tertium in crure pedis dextri pertrusum ad cruorem, quartum in tibia eiusdem pedis lividum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Albertum Orabkowski uterque illorum inculpaverunt. Hic idemque in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni nobilis Albertus Malinowski autenticus et iuratus publice recognovit se cum

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

nobilibus Christophero Mężenski et Jacobo Tołwinski die hesterna et feria tertia proxime praeterita ex requisitione protestantium condescendendo ad bona villae Żurobice, ibidem praefatum Alexandrum Dokudowski in cathenis ferreis vinculatum praevenit eundemque generosum Niedzwiecki et praefatos famulos et subditos ipsius ut eundem Dokudowski eliberaret affectavit, ad quorum requisitionem idem Niedzwiecki cum eisdem famulis suis eundem Dokudowski eliberare noluit, imo eundem ministerialem baculis verberare et in carceres iniecere voluit, nisique fuga sibi consuluisset, malevolum animum suum explevisset, idemque ministerialis eundem poponidem valde convulneratum vix vivum et cisiones in foribus ecclesiae tres vidit et debite conspexit, dumque diffidationes praefatus Niedzwiecki et Orabkowski praefatis protestantibus Dokudowskiem eodem ministeriali praesenti fecerunt, de quo contra ipsos suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1641—5 г. № 10940, л. 602, 603.

№ 287—1645 г. Марта 13 дня.

Заявленіе Луцкаго православнаго епископа Афанасія Пузыны съ изложеніемъ притѣсненій и обидъ, которыя православное населеніе г. Бѣльска терпитъ со стороны уніатовъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

Ex parte R. Puzina episcopi Luceoriensis. Ex copia.

Do urzędu y xiąk ninieyszech starosciech grockiech Mielnickiech postanowiwszysię oczewiscie wielebny ociec Izaiasz Efremowic, zakonnik reguly swiętego Bazylego religiey Greckiey, imieniem przewielebnego w Bogu Je-o Mci Oyca Atanazego s Kozielska Puzyny, Episkopa Luckiego y Ostrogskiego nieunita, ktory wziąwszy w niedawnych czasiech pewną wiadomosc o wielkiem bezprawiu y o excessach niżey wyrażonych w miescie Je-o Krolewskiey mci Bielskim przez popow unickiech cerkwie Bożey y duchownym iego dzieiących się, quam in solenissima forma iuris, protestował się na przeciwko Przewielebnemu jego mci xiędzu Jozefowi Mokosieiowi Bakowieckiemu, Episkopowi Włodzimierskiemu unitowi y je-o adherentom y akthorom huius modi, mianowicie Lukianowi, iakosie sam zowie, Bohowolskiemu protopopie Bielskiemu, Iwanowi Maliszewskiemu popowi Troieckiemu, Iwanowi Poraiu popowi Berezowskiemu y innem z comprincipalow ich, ktorych imiona y nazwiska chcąc miec na tey protestatij za wyrażone, a onym barzo za dobrze wiadome y znaiome, także też y naprzeciwko urzędowi mieskiemu Bialskiemu, a mianowicie Kasprowi Bladowskiemu, Iwanowi Sierhieykowiczowi burmistrom, Stanisławowi Luczce, Jendrzeiowi Malarzowi, Kasprowi Rozkowskiemu raycom i pisarzowy ich lentwoytowskiemu, Mikolaiowi Poddubce y Pawłu Wysockiemu y naprzeciwko tym Hermanowi Lytewce y sinowi iego Wawrzencowi, Lewoniewi Lesczynskiemu, Iwanowi Okulikowi, Maximowi Pohorelskiemu, Kondratowi Wysockiemu Felonowiczu y innem coadherentom y pomocnikom ich o to y takowym sposobem, iż oni nic nie dbaiąc na prawo pospolite y libertates antiquitus religiey Greckiey, narodowi Ruskiemu w uni nie będącemu służące, także na constitutie seymowe, Pacta conventa na sczęsliwey elekciey je-o Krolewskiey mci Pana naszego Milosciwego cum consensu oboyga narodow postanowione y swiętobliwie poprzysięzone, diplomate y constitutiami approbowane, a

potem decretami comisarskiemi vigore constitutionis tak nie unitow iako y unitow we wszystkiech differenciach y pretensiach zachodzących stwierdzono y uspokoiono, ktory to pokoy y liberum exercitium religionis wzwyż mianowany unici iawnie wzruszaiąc, za instinktyą y informatią władiki y starszych swoiech, mianowicie przesz nieiakiego Simona Timoszewicza ecclesiarche swego y protopope Bielskiego na on czas urosciwszy sobie iakis process w roznych subselliach s kilką miesczan Bielskiech w processie mianowanych y condictamine contract iakis nieslychany y cerkwie Bożey szkodliwy mimo wiadomosci je-o mci Oyca Episkopa Luckiego, Pasterza swego, także duchownych iego y mimo wiadomosc miesczan Bielskich pospolstwa wszystkiego, przeciwko wyrażonemu prawu y wolnosciom narodowi Ruskiemu służącym. smieli y wazylisie podstępnie zawierac, ktory to ten contract iako niesłuszny y nieprawny ich mosc panowie Comissarze bacząc byc prawu pospolitemu przeciwny, decretem swym annihilowawszy y wiecznie skasowawszy, cerkwie trzy w miescie Bielskim swiętego Bohoiawlenia y swiętego Mikolaia y swiętego Woskresienia je-o mci oycu Episkopowi Luckiemu y successorom je-o w unij nie będącym przysądzili y nemine impugnante in realem et actualem possessionem duchownym y swieckiem podali y intromittowali, a nie tylko w Bielsku, ale y we wszystkiem woiewostwie Podlaskim, stosuiąc się do prawa y informatiey je-o krolewskiey mci cerkwie tak unitom, iako y nie unitom wydzielone y decretami stwierdzone y naznaczone są. A po oddaniu przes komisarzow pomienionych cerkwiey w krotkich czasiech unici armata manu zaciągnąwszy pana Sokoła rotmistrza ze dwu sty piechoty y inszych ludzi na to wielką liczbę do tumultu przysposobili, gdzie w Bielsku zas te cerkwie per vim, u drzwi cerkiewnych zamki y kłotki poodbiiawszy, violento modo poodeymowali, ludzi duchownych y swieckich nie unitow zbili, zranili y zdespectowali, mieysca swięte sprofanowali y zekrwawili, iako o tym w rożnych grodach y urzędach protestatyami y relatiami generalskiemi recenter na on czasz zaniesionemi szerzey obżalowano y dołożono iest. A co większa, iusz wprawiwszy sie ci panowie unitowie w takową wyuzdaną swawole y złosc, nic nie respectuiąc na stan swoy duchow(n)y, ktorym sie szczycą, per Deum immortalem, aż strach wspomniec, w roku przesłym zakonnikowi iednemu oycu Nikodemowi Fedorowiczowi tam że w Bielsku od chorego wracaiącemu się Iwan Maliszewski pop Troiecki, za instinkcyą starszych swoich, na dobrowolney drodze zastąpiwszy z wielką hultaystwa swawolnych ludzi obce rzuciwszy sie, tamże kielich srebrny wydarszy, Sacramentu nayswietszego pozostałe cząsteczki w błoto wyrzucił, samego z apparamentow prezbiterskiech obnażył, y okrutnie za włosy po ziemi targaiąc zbyl y zmordował y wszystkie tę apparata, tak kielich iako krzyż srebrny, naczynia poswięcone y ryzy poszarpawszy do siebie w dom in vim praedae et spoliy zabrał y po dzis czasz u siebie trzymaiąc nie powraca. Zaczym przychilaiąc sie do pierszych wszystkich processow, po rożnech grodach y urzędach eo nomine porządkiem prawnym poczynionych, iako y terasz ta wiadamosc je-o mci oyca Episkopa Luckiego doszla, iż w roku ninieyszym tysiąc szescset czterdziestym piątym dnia trzynastego Marca zwysz rzeczony Łukian Bohowolski, protopop Bielski, unit w zaciętey swey złosci nie ustawaiąc, za tym wzwysz pomnionym podstępnym contractem z niektoremi osobami mieszczany tamecznemi in condicto w niewiadomosci je-o mci oyca Episcopa Luckiego y wszystkiego pospolstwa disunitow uczynionym, za decretami y przewodem iakoby prawnym cerkiew iedną swiętego Mikolaia, ktorą z osobliwey łaski je-o krolewskiey mci przesz panow Comisarzow podaną mieli y w niey libera exer-

citia suae religionis odprawowali, gdzie pomieniony protopop przysposobiwszy sobie popow uniczkiech y urząd miescki, imionami y nazwiskami wzwysz opisanemi y iegoz comprincipalow y adherentow dobrze wiadomych y znaiomych s tumultem niemałem do przerzeczoney cerkwie swiętego Mikołaia violenter naszedł y tam zamki u drzwi cerkiewnych odbiwszy per vim odiął y nic nie pamiętaiąc na boiazn Bożą y na wocatyą swą duchowną y paeny w constitutiach seymowych na takowych założone, zakonnika od je-o mci oyca Episkopa Luckiego dla odprawowania nabożenstwa zesłanego przy tey cerkwie na ymie oyca Gedeona Paszkiewicza praezbitera zdespektowali, zbili y zranili, mieysce swięte zekrwawili, lud pospolity tameczny pod posłuszenstwem je-o mci oyca Episkopa Luckiego w uny niebędący przesz gwałt do uny swoiey pociągiwowali y na unią przysięgac przymuszali, banicyami, biciem, morderstwem, wiezieniem, relegowaniem od miasta, pieczętowaniem y odebraniem domow y maiętnosci ich własney przyniewalali, także też wyrzucaiąc z domow z żonami, z dziecmi y z sczeladzią, nie maiąc milosierdzia y nad choremi ludzmi takowe okrucienstwo czynili dotąt, aż za suplikami tych utrapionych ludzi nastąpiła osobliwsza łaska przes sublewacyą y universał jego krolewskiey mci iako poddannych swoiech. A oni tych ubogiech ludzi do ostatniey zguby y do znisczenia przywiesc usiłowali. O co wszystko, inhaerendo anterioribus protestationibus praecavendo indemnitati causae istius, venerabilis supra nominatus Izaiasz Efremowicz, nomine admodum Reverendissimi domini Patris Episkopi Luceoriensis iterum atque iterum protestatus est, salvis omnibus iuris beneficiis manentibus, zostawiwszy z je-o mcią xiędzem Władiką Wlodzimierskiem y z protopopą Brzeskiem także y stemi iego duchownymi y z każdym takowym, do kogo ieno kolwiek forum drogę pokaże prawnie postąpic, prosił, aby ta protestacija była do akt przyięta. Quod est acticatum.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1641—1645 г. № 1094. л. 675, 680 об.—681.

№ 238—1645 г. Марта 17 дня.

Жалоба священника Никольской церкви въ г. Бѣльскѣ о. Гедеона Пашковича о нападеніи на эту церковь и обидѣ со стороны Бѣльскихъ уніатовъ подъ предводительствомъ бурмистра.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima a. D. 1645.

Paszkowic protestatio. Ex copia.

Oblicznie przyszetszy do urzędu y xiąg teraznieyszych starosciech grockiech Mielnickiech ociec Gedeon Paskowicz disunit, zesłany od oyca episkopa Łuckiego Pusiny, nieunita, na odprawowanie nabożenska greckiego, pozostały w cerkwi swiętego Mikołaia od panow komisarzow z pozwoleniem Je-o krolewskiey Mci podany disunitom mieszanom Bielskiem, z wielkiem żalem imieniem swym protestował sie y wyżey mienionego Je-o Mci oyca Episcopa Łuckiego disunita, naprzeciwko slachetnego Kaspra Bladowskiego burmistrza Bielskiego, y pomocnikow urzędów jego o to, isz on nie maiąc prawa żadnego y przystępu tak do mnie swiesczennika, jako y do cerkwie od panow comisarzow podane, naszedszy w dzien trzynasty Marca z duchowienskem niemałem unitami, maiąc przy sobie ludu obcego ultaystwa zebrane-o tumult wielki, violenter, mocą, gwałtym wielkiem na cmętarz czerkwie pozostałey trzeciey od panow komisarzow, podaney disunitom swiętego Mikołaia drzwi siekierami łupali, zamki obuchami poodbiiali y do cerkwie, nie maiąc prawa

żadnego y przystępu, gwałtym wlesli; a nie maiąc na tym dosyć, mnie swiesczennika za prawym należnim Je-o Krulewskiey Mci y za patentem pana y Pasterza oyca Episkopa Łuckiego Atanazego Puzyny nie unita, przy cierkwie tey mieszkaiącego, nie dbaiąc na boiasn Bożą ani na srogosć prawa, za włosy po cmętarazu włoczyli, policzki cięszkie zadawali, kymi, obuchami bili protestanta y innech wiele mieszczan na cmętarzu y sam cmętarz zekrwawili, y co sie im naysroszszego zdalo, to nademną duchownym zakonnikiem ubogiem za powodim panow urzędnikow holtaystwo przysposobione czynilo, cele ubogą strzęsli, splondrowali, xięgi wszystko ile bylo pobrali y wniwecz obrocili, co ia ubogi zakonnik tak o odbicie gwałtownie cerkwi, jako tes y zelżyni, despek moy woznym y inną slachtą oswiatczyłem, a s panym urzędem o wszystko czasu swego prawnie czynić chcę. Et in maiorem verificationem eiusdem protestationis suae idem protestans ministerialem generalem regni nobilem Simonem Morze autenticum et iuratum, una cum nobilibus Alexandro Bankowski et Kiryło Hrymanowic in evidentius testimonium sibi adhibitis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus statuit, qui statuti in vim suae fidelis relationis publice recognoverunt se feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxime praeterita praesentes fuisse in oppido Bielsko cemiterioque praedicto et ibidem praefatum cemiterium obsangviolatum et fores ecclesiae praefatae et domus, in qua protestans habitat violenter apertas vidisse et debite conspexisse. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1641—1645 г. № 10940, л. 649 об. 650—651.

№ 239—1645 г. Марта 17 дня

Позовъ въ королевскій судъ уніатскаго священника Троицкой церкви. въ г. Бѣльскѣ, о. Ивана Малишевскагс объ обидахъ причиняемыхъ православному населенію и духовенству.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima a. D. 1645.

Presbiteri Bielscensis relatio.

Ministerialis generalis regni nobilis Simon Morze, autenticus et juratus, una cum nobilibus Kiryło Hrzymanowicz et Alexandro Bankowski in evidentius testimonium sibi adhibitis, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae, publice ¦ libereque recognoverunt, quia ipsi citationis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis infrascriptae copiam, sigillo regni obsignatam pro comitijs generalibus regni Varsaviensibus, Varsaviae ad praesens celebratis servientem, ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius mandati ea sunt verba:

Władysław Czwarty, z Bożey łaski krol Polski, Wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czerniechowskie etc. Szwecki, Gocki, Wandalski Dziedziczny krol. Tobie ucciwemu Iwanowi Maliszewskiemu, popowi Troieckiemu Bielskiemu unitowi z osoby y dobr swoych wszystkiech y sprawy nizey opisaney roskazuiemy, abys przed nami y senatorami naszemi, ktorzy przy boku naszym na seymie teraznieyszym generalnym zasiadac będą, od położenia tego pozwu mandatu naszego za niedziel dwie s przytomnoscią wielebnego Jozepha Bakowieckiego, Władyki Włodzimierskiego, także Łucyana protopopy Bielskiego, jako starszych y przełozonych swych stanął na in-

stantią y prawne poparcie Nikodema Fedorowicza, zakonnika reguły Greckiey, prezbitera cerkwie Swiętego Mikołaia Bielskiey, tak imeniem swym, jako też ymieniem wielebnego Melecyusza Marcinowicza Ihumena Lepesowskiego y Bielskiego, Namiestnika Wielebnego Oyca Episkopa Luckiego nie unita, od niego na to miesce zesłanego, czyniącego actora, ktory cię pozywa o to, isz ty, przepomnia(w)szy boiazni Bożey, nie respectuiąc na stan swoy duchowny y zaprawiwszy się znac z instinktiey starszych swoych zdawna na turbowanie przesladowanie duchownych y swieckiech ludzi starożytney reliiey Greckiey, sprzeciwiaiąc się prawu pospolitemu y win w nim założonych nie obawiaiąc się, ale naruszaiąc pokoy pospolity osobliwie miedzi reliią grecką, pactami, constitutiami stwierdzony, smiał y ważyłes się dnia poniedziałkowego, w ktory swięto Młodziankow według kalendarza Rzymskiego roku przeszłego obchodzono, ciała zmarłych aresztowac, za sluby woły grabic, duchownym na drogach zastępowac, jakoz de facto aresztuiesz, grabisz y zastępuiesz, nad to czaszy niedawnemi bardzo krzysz srebrny duchownemu iednemu odiąles y niewiedziec kędys podział y inne wielkie nieznosne krzywdy, utrapienia y besprawia wyuzdaną swą złoscią nieunitom czynisz. Gdy tes pomieniony actor wedle zwyczaiu chrzescianskiego bywszy u chorego Sakramentem Naswietszym zwracał się nazad, ty przysposobiwszy sobie ludzi nieiakiech swowolnych, ktorych tobie imiona lepiey są wiadome, z ktoremi actor, jako skoro będzie o imionach y przezwiskach wiedział, zdrowe sobie zachowuie prawo, zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowami bezecnemi niepodciwemi zelżył, zbił, za włosy wziąwszy targał, po ziemi włoczył, kolanami do ziemie tłokł, ryzy, epetrachel alias ornat, stułe y habit zakonniczy z niego zdar, a potym kielych srebrny z łyzeczką srebrną y z wozdzuszkami bławatnemi, ktore byli na kilichu, gwałtownie odiął, pozostale cząstecki Sakramentu Naswiętszego, ktorych nie pożył chory, w tey szarpaninie na ziemię s kielicha przelał y wszystkie te rzeczy przez łup y szarpanine nabyte z sobą pobrał y poniosł y do tego czasu przy sobie ie chowasz,— pozywa cie tedy do widzenia y przysłuchania się yż s tobą podłuk prawa w tey mierze opisanego postopiono będzie, na ktorym terminie abys się stanowił zawicie y na to wszystko, co przeciwko tobie s pozwu tego, iako z protestatyey proponowac będzie usprawiedliwił, pozywa cie pomieniona strona powodowa. Dan w Warszawie, w poniedziałek nazaiustr po niedzieli Wstępney Invocavit nazwaney, roku Panskiego tysiąc szesc set czterdziestego piątego—feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proximo praeterita in oppido Bielsko, domo citati, solimet in manus tradidit eidemque debito modo, ut iuris est, publicavit. Super quod suam fidelem relationem idem ministerialis cum praefatis nobilibus coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1641—1645 г. № 10940, л. 649—650

№ 240—1645 г. Іюня 22 дня.

Заявленіе вознаго по дѣлу о захватѣ въ им. пана Лещинскаго «хлопца», съ данными о Славатицкой церкви.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho intra Octavas festi Sacratissimi Corporis Christi anno Domini 1645.

Ex parte Dębowski protestatio. Ex copia. Do urzędu y act ninieyszech grockiech Je-o Krolewskiey mci Mielnicki oczewiscie przyszedszy opatrzny Stephan Pieskiewicz general woiewostwa Brzeskiego imieniem urodzonego Je-o Mci pana Debowskiego oswiatczył sie y protestował przeciwko panu Janowi Mackiewiczowi,

ktory na ten czasz factorem był na szkutach wielmożnego Jego mci pana Gabryela Stepkowskiego, kastellana Brasławskiego s tey miary, iż on biegąc nazad statkami Je-o Mci pana swego, gdy przysedł w maiętnosć wielmożnego Je-o mci pana Władysława z Leszna Lesczynskiego, woiewodzica Rolskiego, a maiąc czelac barzo swowolną, ktory chlopca pomienionego Je-o mci pana Dębowskiego, nazwiskiem Piotrowicza, slachcica dobrego, ktory miał siła na ręku swoiech u pana swego, zabrali z sobą na szkuty, a iako sternik iegosz własny zeznał, iż tego chłopca widział oczema swemi na szkucie tey własnie, gdzie sam pan Mackiewic miał budę swoię, a na tem y przysięgę cielesną *w cerkwi Slawatyckiey*, przy ktorey siła ludzi y obywatelow miasta tego było, wykonał, ktorą to rotą w xięgach miesckiech Slawatyckiech y podpisem tegoż ręki generała iest zapisana. A tak przes wzięcie tego chłopca Je-o Msc pan Dębowski ma wielką y nie małą szkodę, ktorey tu taxy nie kładzie, ale gdzie czas y miesce temu będzie, dowodnie to pokazać chce, iako wielką ponosi przes zabranie tego chłopca szkodę, o ktorą y o chłopca protestował się przed urzędem ninieyszem grockiem Mielnickiem przesz opatrznego Stephana Pieskiewicza generała, zachowuiącz iednak salvam meliorationem et amplificationem tey protestacy. Na ten czasz pomieniony protestans prosił, aby ta iego protestatia do xiąg była przyięta y zapisana, co otrzymał.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1641—1645 г. № 10910. л. 715—16.

№ 241—1645 г. Іюля 21 дня.

Королевскій декретъ по дѣлу священника Сѣмятичской церкви Александра Голодовскаго съ монашками Дрогичинскаго Бенедиктинскаго монастыря относительно деревни Ситки или Роговки.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post festum S. Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1645.

Honorabilis poponis Siemiaticensis oblata decreti S. R. M.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens nobilis Jacobus Rzewuski, Burgrabius castrensis Drohicensis obtulit eidem officio praesenti decretum infrascriptum Sacrae Regiae Maiestatis . . . . . . cancellariae Regni obsignatum, manuque Illustris domini Georgii Ossolinski de Thecin, cancellarii supremi Regni subscriptum ad inducendum in acta praesentia castrensia Drohicensia de tenore tali.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czernichoviaeque nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis citatos fuisse ad nos et judicium nostrum instigatorem regni et religiosam Zophiam Kiscanka, abbatissam totumque conventum monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti de causa infrascripta bonisque generaliter omnibus ad instantiam honorabilis Alexandri Holodowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, ad praesens actoris, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum in contumaciam nulliter et illegitime super moderno actore, stantibus illius certis legalitatibus et nullitatibus obtentum, idque in causa originali per modernos citatos ad praesens moderno actori ratione certi privilegii super certos man-

sos seu agros in campis villae Sitki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis cit . . . . ac si in praeiudicium decreti conventus, cui ante hoc privilegium a serenissimo olim parente nostro impartitum, ab eodem similiter serenissimo parente nostro obtentum, coram nobis et iudicio nostro instituta et per varios iuris anfractus agitata, in qua quidem causa post serias partium controversias in termino feriae sextae in crastino festi Sancti Matthiae Apostoli anno Domini 1639 Vilnae suspensa ulteriori alter . , . . . causae cognitione et finali determinatione citato jura originalia fundationis duorum mansorum ad ecclesiam Beatae Mariae Virginis exhibere et producere decreveramus, terminumque ad eundem officium dum pars partem adiudicare deberet perpetuum Varsaviae praefixeramus. In termino vero ex eadem citatione seu adcitatione ad paratam causam ad instantiam dicti honorabilis poponis contra praefatam abbatissam et totum conventum edita incidendam, dum dictus ex vi adcitationis huiusmodi actor in termino praefixo ex certis suis rationibus et legalitatibus non compareret, neque jura originalia fundationis duorum mansorum controversor exhiberet et reproduceret, actoribus in negotio principali tum tempus vero citat . . . terminum attentan . . . . decretum nostrum, quo praefatum poponem in lucro causae condamnavimus et ipsum privilegium, superius allegatum, nulliter et illegitime obtinuisse adinvenimus, eodemque cassato conventum eundem circa privilegium ipsius super praefatos mansos datum conservavimus obtinuerunt, processu causae latius praemissa enarrante, ad quod nimirum decretum reponendum, restituendum, cassandum, annihilandum causamque integram restituendum et ea, quae juris sunt decernendum et sententiandum citati sunt, prout latius citatio praemissa obloquitur.

In termino itaque hodierno, ex eadem citatione proveniente et hucuque continuato, partibus supranominatis actorea quodem personaliter comparente terminumque eundem attentandum, citata vero voce ministerialis terrestris regni generalis nobilis Martiani Ritel ter et ultra solitum quater ad nos et judicium nostrum acclamata, nec per se nec per suum quemvis legitimum plenipotentem comparente, Nos cum Consiliariis et jurisperitis nostris, audita ministerialis praefati relatione de acclamatione citatorum modernorum facta, in contumaciam ipsius, ad legitimam vero actoris moderni instantiam, decretum in contumandi moderni actoris, uti nulliter et illegitime obtentum, cassandum et annihilandum esse duximus, prout cassamus et annihilamus, ipsum vpro modernum cassandi actorem circa privilegia a Serenissimis olim praedecessoribus nostris tum revisiones ac decreta ea in causa in foro spirituali coram Illustrissimo Legato obtenta conservamus, emolumenta et usufructus ex eisdem bonis per conventum perceptos, damnaque in super et litis expensas, simplici assertione moderni actoris liquidam ipsi adiudicamus, ad eorumque refusionem citatos teneri et omnino adstrictos esse decernimus. Pro quorum restitutione, ususfructus, damnorum et litis expensarum vindicatione remittimus partes praefatas ad judicium castrense Drohiciense in termino, dum pars partem adcitaverit peremto, decreti praesenti nostri vigore. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni nostri est appensum. Datum Varsaviae, feria sexta pridie festi Sanctae Mariae Magdalenae, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto, regnorum nostrorum Poloniae et Sveciae decimo tertio anno. Relatio Illustrisimi domini Georgii de Thęcin Osolinski, supremi regni cancellarii, Lubomlensis . . . . . Ricinensis etc' capitanei. Philippus Huninus Secr. et Not. Georgius Ossolinskij Cancellarius Regni Supremus. m. p.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1644—8 г. № 9576, л. 437—9.

№ 242—1645 г. Октября 18 дня.

Королевскій позовъ въ судъ Сѣмятичскаго уніатскаго священника Александра Голодовскаго по дѣлу его съ женскимъ бенедиктинскимъ монастыремъ относительно селенія Ситки или Рогавка.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post festum Sancti Lucae Evangelistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

R. Abbatissae Drohicensis relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Drohicensibus personaliter stans ministerialis regni generalis providus Roman Hawrylik de Sytki, authenticus et juratus, palam publiceque recognovit, quia ipse citationem seu literas mandati Sacrae Regiae Maiestatis pro judiciis eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis post curiam servientes, sub titulo integro S. R. Mtis scriptas et sigillo maioris cancellariae regni communitas, ex parte instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kiszczanka Abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensium ordinis Sancti Benedicti actorum contra honorabilem Alexandrum Hołodowski, poponem Siemiaticensem citatum citatione tenoris talis:

Vladislaus Quartus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernihoviaeque, nec non Svecorm, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Tibi honorabili Alexandro Hołodowski, poponi Siemiatycensi ecclesiae ritus graeci unito, de persona, causa infrascripta bonisque tuis generaliter omnibus mandamus, quatenus coram nobis seu iudicio nostro Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, recte a positione praesentis citationis in quatuor septimanis aut tunc, dum et quando causa praesens ex regestro publico ad iudicandum vocata legitime inciderit, ad instantiam instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kisczanka, abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensis ordinis Sancti Benedicti publice peremptorieque compareas, qui te et praecipue praefata delatrix nomine totius supramemorati conventus citat ad reponendum et restituendum certum decretum Nostrum, per te super eadem actorea parte stantibus ipsius lagalitatibus et impedimentis in contumaciam obtentum, idque in causa originali per modernum actoream partem tibi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis sitos, in praeiudicium praefatorum actorum, quibus ante hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impositum est, coram judicio nostro mota et vertente,—citaris itaque ad videndum et audiendum hocidem decretum per te super actoribus in contumaciam ipsorum obtentum reponi, debere statui illudque tolli cassari, causam in integrum restitui, privilegium memoratum, tibi a Nobis uti ad importunam tuam instantiam sinistramque cancellariae Nostrae informationem collatum reperibile et cassabile adinveniri, aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra te statui,—sis praemissis pariturus et ad ea, quae tibi in termino advenienti latius proponentur judicialiter et officiose responsurus. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi sanctae Hedvigis electae, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto—die actus hodierni in oppido Siemiatyce domoque residentiae citati posuit et de positione eidem citato ut iuris est pronuntiavit terminumque apti coram judicio sacrae regiae maiestatis ex eadem citatione incidentem assignavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1644—8 г. № 9576, л. 461—2.

№ 243—1646 г. Марта 27 дн.

Передаточная запись отъ подстаросты Григорія Чарноцкаго священнику Никольской Дрогичинской церкви о. Стефану Кучинскому на полученіе суммы 100 пльск. грошей по обязательству отъ Мартина Мляцкаго и Марины Симановны.

Actum in Drohicin coram Judicio Advocatiali Civili Drohicensi feria tertia Magna anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Praezbiteri S. Ni. Ce...

Coram officio praesenti Advocatiali Civili Drohicensi personaliter comparens generosus Gregorius Czarnocki, vicepalatinus et burgrabius castrensis Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kaczynski, praesbitero Sancti Nicolai ecclesiae ritus graeci et honestae Apoloniae Skiianowna coniugibus et eorum successoribus de inscriptione super summam cetum florenorum polonicalium, sibi recognoscenti per famatum Martinum Mlacki et Marinam Symanowna, cives Drohicenses, actis advocatialibus hisve Drohicin modo simplicis debiti ad solvendum inscriptam, cum omni iure suo . . . et omnibus eiusdem inscriptionis contentis cedit, demisit omneque et integrum ius suum super . . . summam serviens . . . transfert hac sua personali recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535. л. 1.

№ 244—1646 г. Мая 29 дня.

Королевскій декретъ по тяжебному дѣлу между священникомъ уніатской Семятичской церкви Александромъ Голодовскимъ и монахинями Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря, при чемъ постановляется, чтобы храмъ ихъ, бывшій на мѣстѣ древняго православнаго храма, въ теченіе трехлѣтія былъ перенесенъ на другое мѣсто.

Actum in castro regio Drogicensi feria quarta post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Oblata decreti sacrae regiae maiestatis monialium Drohicensium.

Officium praesens capitaneale castrense Drohiciense decretum infrascriptum sacrae regiae maiestatis inter religiosam Zophiam Kisczanka, Abbatisam totumque conventum monialium Drohiciensium actores et poponem Siemiaticensem citatum ratione certorum mansorum, in eodem decreto nominatorum latum, ex maiori cancellaria Regni Varsaviae, ut juris est, emanatum, ad oblationem nobilis Lucae Wolinski nomine eiusdem conventus monialium Drohiciensium porrectum, postulante eodem, suscepit et in acta officii sui inscribere mandavit, cuius tenor de verbo ad verbum sequitur talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Litvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernichoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex.

Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis: Citatum fuisse ad nos et judicium Assessorum nostrorum literis citationis nostrae honorabilem Alexandrum Holowski, poponem Siemiaticensem ecclesiae ritus

graeci unitum de persona causa infrascripta bonisque ipsius generaliter omnibus ad instantiam Instigatoris Regni eiusque delatricis religiosae Zophiae Kisczanka, Abbatisae conventus monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum, per ipsum anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto super eadem actoreae parte, stantibus ipsius legalitatibus et impedimentis in contumatiam obtentum. Idque in causa originaliter per modernam actoream partem ipsi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohiciensem spectantis sitos, in praeiudicium praefatorum actorum, quibus antea hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impertitum est, coram judicio nostro mota et ventilata ad videndum nimirum et audiendum hoc idem decretum per ipsum super actoribus in contumaciam obtentum reponi debere statui, illudque tolli cassari, causam integrum restitui, privilegium memoratum ipsi a nobis, uti ad importunam ipsius instantiam sinistramque cancellariae nostrae informationem collatum reponibile et cassabile esse adinveniri aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra ipsum statui et sententiari. Quo in termino ex eadem citatione legitime incidenti cum partes praefatae actoreae quidem reponendi, videlicet deodicata Zophia Kisczanka Abbatisa conventus Drohiciensis, suo et eiusdem conventus sui totius nomine personaliter, citata vero nempe venerabili poponi Siemiaticensi itidem personaliter et cum nobili Andrea Wyszenski coram judicio nostro comparentes et secum de reposibilitate decreti in contumaciam actoreae partis anno proxime praeterito obtenti disceptarent, nimirum actorea legalitates suas et causas repositionis juridicas inferret illudque decretum contumaciae reponibile adinveniri et cassari, se vero circa anterius decretum nostrum in contumaciam citati feria quinta post dominicam Laetare Quadragesimalem anno millesimo sexcentesimo quadragesimo per se obtentum. Quo sublato et cassatis praetensis juribus et privilegio citati uti nulliter obtento, eandem partem actoream circa privilegium, a Serenissimo olim parente nostro obtentum atque circa possessionem mansorum in eodem privilegio expressorum conservaveramus, damna vero et litis expensas simplici assertione liquidando eidem actoreae parti adiudicaveramus, ex quo elapsis fataliis in rem judicatam transierit conservari expeteret. Citatus vero suprafatus refutando rationes et legalitates, per actoream partem illatas, se circa decretum nostrum in contumaciam super eadem actorea parte obtentum, non obstante praeallegato decreto nostro anteriori super se nulliter stantibus suis certis legalitatibus ad importunam actoreae partis instantiam anno millesimo sexcentesimo quadragesimo in contumaciam praelato in toto conservari efflagitaret. Judicium assessorum nostrorum exceptis partium controversiis, decretum suprafatum in contumaciam actoreae partis pro parte poponis, anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto praelatum, ob iustas et sufficientes eiusdem partis actoreae legalitates reponibile adinvenerat illudque cassaverat. Ratione vero alterius decreti nostri anno millesimo sexcentesimo quadragesimo pro parte Deodicatae Abbatisae eiusque conventus in contumatiam citati obtenti, licet quidem ob meram negligentiam eiusdem citati poponis de iuris rigore et ex immemorabili consvetudine causae nostrae non esset reponibile nec suspendi deberet, nihilominus tamen eo, quod actio ratione bonorum regalium ad pias causas gratiose fundatorum vertitur, ideo suspensa tantisper cognitione validitatis dicti decreti contumacialis anno millesimo sexcentesimo quadragesimo decreverat, quatenus citatus iuxta decretum anno eodem millesimo sex-

centesimo quadragesimo ex seriis partium controversiis latum, iura sua et privilegia originalia deduceret. Cum itaque idem citatus privilegium suum supra memoratum et varia sua jura ad controversos mansos praetensa deduceret, eademque constitutione anni millesimi sexcentesimi trigesimi primi roborare et confirmare vellet, Deodicata vero Abbatisa Drohicensis et conventu suo refutando iura et allegationes citati, in oppositum sua quoque iura et privilegia ad eosdem mansos prius habita deduceret, eademque juridicis rationibus suis declarare et ratificare niteretur, judicium illud idem assessorum nostrorum post partium controversias et allegationes ob concurrentiam privilegiorum ab utrinque productorum, causam praefatam cum toto ipsius effectu ad nos et judicia relationum nostrarum propriarum remiserat, alias citatione praeinserta decretis nostris anterioribus remissa praefata et toto causae tractu de praemissis latioribus. In termino itaque hodierno ex eadem remissa legitime proveniente et hucusque continuato partibus supranominatis actorea per nobilem Thomam Bystrzycki, citata vero per nobilem Martinum Swieżynski plenipotentes suos coram Nobis et iudicio relationum nostrorum propriarum comparentibus eumque terminum attentantibus atque contrarias suas coram judicio assessorum nostrorum illatas ab utrinque repetentibus, Nos cum Consiliariis lateri nostri assidentibus auditis et bene perpensis partium earundem controversiis, allegationibus et defensis, visisque et diligenter consideratis utriusque partis juribus et privilegiis, remissa per judicium assessorum nostrorum ad nos et judicia relationum nostrorum propriarum facta necessaria adinventa, eandem una cum suspensa cognitionis validitatis decreti per partem actoream in contumaciam super citato anno millesimo sexcentesimo quadragesimo obtenti expediendo, Deodicatam Abbatisam Drohicensem una cum suo conventu circa idem decretum nostrum anni supra specificati millesimi sexcentesimi quadragesimi in contumaciam super citato honorabili popone Siemiaticensi obtentum conservandum esse duximus, prout quidem cum ea declaratione nostra, ut templum rutenicum pro unitis in oppido Drohicensi in eo loco, ubi antiquum templum rutenicum extructum fuit aut alio commodiore loco intra triennium extruat et exaedificet et circa hoc idem templum poponem rutenicum unitum foveat conservamus praesentis decreti nostri vigore. Pro cuius ulteriori reali et effectuali exequutione remittimus partes praefatas ratione damnorum actoreae parti decreto nostro suprascripto contumaciali adiudicatorum ad forum competens, sub cuius iurisditione bona citati consistunt in termino, dum pars partem post decursum quatuor septimanarum a data praesentis decreti nostri computandum ad id legitimo adcitaverit peremptorio. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appensum. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi Sacratissimi Corporis Christi, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto, regnorum nostrorum Poloniae XIV, Sueciae vero XV anno. Relatio Illustrisimi domini Georgii a Tęczyn Ossolinski supremi regni cancellarii, Lubomlensis, Adzel. Ryczyn.etc. capitanei. Georgius Ossolinski Cancellarius regni Supremus. Philippus Hustinus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1646-7 г. № 9577, л. 189, 197—200.

№ 245—1646 г. Сентября 5 дня.

Жалоба православнаго священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на Адама Мошенскаго объ оскорбленіи и грабежѣ.

Actum feria quarta ante festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte Wierzbicki praezbiteri Gnoienscensis protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Demetrius Wierzbicki, praezbiter ecclesiae Ruthenicae Gnoienscensis, solenniter coram eodem officio praesenti protestatus et lugubriter quaestus est in et contra nobilem Adamum Moszensky, factorem bonorum Ostromenczyn Magnifici Stanislai de Dombrowica Firley, uti excessus infrascripti principalem, nec non Dobrzynski atque Trocki eiusdem principalis complices ideo, quia ipsi non verendo poenas contra intercessores viarum publicarum depredatoresque hominum, legibus regni severe sancitas, imo eisdem nihil habitis, tempore certo, videlicet die sabbathino in crastino sancti Bartholomei Apostoli proxime praeterito, dum idem protestans persona spiritualis devotiones suas ipso festo Assumptionis in coelum Beatae Mariae Virginis juxta ritus graecorum in ecclesia Chlopkoviensi expediret ibidemque more christiano modeste devoteque se gereret, expeditusque ac peractis devotionibus tum et orationibus vespertinis obsolutis laudibusque Beatissimae Virginis Mariae decantatis domum suam versus bonorum villae Gnoyno, uti homo pacificus, nilque contrarij a quopiam sibi eveniri sperans tenderet, ipsi nullo respectu in personam spiritualem habito, eundem protestantem in campis bonorum Ostromenczyn tenuerunt ibidemque ipsi vario armorum genere tractarunt, tum et consortem eius nobilem Zophiam Oladowska sumopere concusserunt, a qua concussione acta praesentia connotanda vulnera adire non potest. Nec his contenti res certas, videlicet equum coloris *plesniwey* valoris triginta florenorum, cingulum muliebrem argenteum valoris quadraginta florenorum, aureum annulum cum lapide diamentico valoris triginta florenorum, *bawelnice* in vim spolii receperunt aliosque multos excessus perpetraverunt, et exinde poenis legum succubuerunt. De quo contra ipsos iterum atque iterum protestatur. Prout verificando praemissa idem protestans ostendit officio praesenti vulnera super frontem sectum cruentum ad medium sanari inceptum, item in manu dextra quatuor cisiones cruentas *zastrupiałłe*, item in digitis indice et auriculari manus eiusdem duo livida lenia, item in collo partis dextrae concussum cruentatum, pro quorum illatione suprascriptum Mosiensky inculpavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1646—7 г. №9577, л. 410—11.

№ 248—1646 г. Сентября 10 дня.

Заявленіе вознаго объ арестѣ нѣкоторыхъ слугъ въ им. Остромечинѣ по обвиненію ихъ въ оскорбленіи пресвитера Гнойненской церкви Димитрія Вержбицкаго.

Actum feria secunda post festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte praezbiteri Gnoienscensis arestum.

Ad officium capitaneale castrense Drohiciense personaliter veniens ministerialis regni generalis honestus Simon Piescak de Kozierady autenticus et iuratus, publice recognovit, quia ipse, habitis secum duobus nobilibus Andrea et Alberto Terlikowskie, sabbatho proxime praeterito ex parte honorabilis Demetry Wierzbicky, praezbiteri ecclesiae Ruthenicae Gnoienscensis, condescendendo ad bona Ostromenczyn curiamque ibidem sita apud magnificum Stanislaum de Dombrowyca Fierley nobilem Adamum Moszensky factorem bonorum eorundem Ostromenczyn nec non Dobrzynsky atque Trocki servitores eiusdem magnifici Fierley

in curia Ostromenczyn perventos officiose ut iuris est arestavit, quod arestum per notarium proventuum eiusdem curiae est susceptum.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1646—7 г. № 9577, л. 417, 436 об.

№ 247—1648 г. Октября 20 дня.

Фундушъ церквей Воскресенской и Рождества Богородицы въ м. Мельникѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicąm Sexagesimae proxima, anno Domini 1648.

Oblata privilegii poponum Mielnicensium.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes Niciforus Wierzba Resurrectionis Christi et Stephanus Jaroszewwycz Nativitatis Beatae Mariae Virginis ecclesiarum ritus graeciae in oppido Mielnik existentium presbiteri, eidem officio praesenti privilegium infrascriptum in volumine pargamenco scriptum, ecclesiis praememoratis per sacram regiam majestatem benigniter cum appositione sigilli minoris cancellariae Regni manuque propria eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Władysław Czwarty, z Bożey łaski krol Polski, Wielkie Książe Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflanskie, Smolenskie, Czernichowskie, y Szwecki, Gottski, Wandalsky dziedzyczny król. Oznaymuiemy wszem vobecz y każdemu zosobna tym listem naszem, komu to wiedzieć należy. Do tego zawsze wszytkie starania y mysli nasze krolewskie zwykliśmi usilnie stosować celu, aby nie tylko panstwa nasze w dobrym podług praw y wolnosci zostawały porządku, y poddani nasi pożądanego zażywali pokoiu, ale tesz nieprzyiaciołom swoim strasni, postronnym zaś sąsiadom y wszytkiemu swiatu z większym corasz granic oyczyzney swey roszerzeniem y nigdy nie obmieraiączey sławy przymnożeniem w podzywieniu były, a uważaiącz, że gdy chwała Boża y wiara prawdziwa Rzymska katolicka kwitnie y większe swe codziennie bierze pomnożenie, stąd wszelakie płyną błogosławienstwa y nad sily y rozumienie ludzkie z niesmiertelno w potomne wieky, następuią zwycięstwa, dla tego i los sie poda . . . . *) nie tylko . . . . wychylamy . . . . ale tesz przy prawie y spokoynym używaniu dobr y pożytkow naszych nienaruszenie zachowuiemy. Maiąc thedy od panow rad naszych pewną sprawę, że do cerkwi dwuch--iednoy Zmartwychwstania Panskiego a drugiey Narodzenia Naswiętszey Pany Maryey w miasteczku naszym Mielniku w uniey bendączych, z włok trzydziestu rol miesczan tamecznych po kopiey iedney żyta ozimego, a drugiey kopie jarżyny z każdey włoki na każdy rok, tak y ze wsiow Borszuka, Szczepiclic, Horoszkowey Woli y Klepaczewa do cerkwie Zmartwychwstania Panskiego, ze wsiow zaś drugich Hołowczyc, Mierzwia, Mosczoni y Radzyłowky do cerkwie Narodzenia Naswiętszey Pany Mariey dziesięcina zdawna należała, ktorey pos(sess)orowie swie(sczennicy) w uniey bendący tamecznych cerkiew w spokoynym używaniu pomienioney dziesieczyny terasz y na potym bendączych swiesczennikow uniatow zachować umyslilismy, iakosz tem listem naszym zachowuiemy, obieczuiącz to naszym y naiasnieyszych następcow naszych imieniiem, ysz przerzeczone cerkwie w pomienionym miasteczku Mielniku y ich w uniey bendączych swiesccnnikow przy spokoynym używaniu dziesiecyni wzwysz mianowancy

---

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ сырости сгнили и выкрошились. Такія мѣста обозначены точками.

zachowamy. Co do wiadomosci wszytkich a osobliwie dzierżawcow, mieszczan y poddanych dobr przerzeczonych przywodząc roskazuiemy, aby bez wszelaky zwloky y trudnosci pomienione dziesieciny corocznie przerzeczonym cerkwiom wydawali, a to dla łasky naszey, na co sie podpiszawszy y pieczęć korunną przycisnąć roskazaliśmy. Dan Warszawie, XX miesiącza Pazdziernika, roku Panskiego MDCXLVI, panowania krolestw naszych Polskiego y Szwedz-o XV roku. Conservatio przy dziesecynie zdawna powinney y terasz wydawaney swiesczernikom miasteczka Mielnika w uniey będączym tak z miasta iako y ze wsiow do niego należączych. Albs. Kadzydłowskij Secr Reg. Mtat. mp. Vladislaus Rex.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 264.

№ 248—1646 г. Ноября 27 дня.

Опредѣленіе по дѣлу о спорномъ участкѣ земли въ пользу Мотольской церкви, Пинск. повѣта.

Oblata dokumentu na sianozenc Krasne włoke cerkwi Motolskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Februarij dziesiątego dnia.

Na urzendzie I. K. Msci przed aktami grodz. pttu Pin. comparens personaliter I. X. Antoni Taranowicz pleban Motolski ob rationem sądu ziem. Pin. na namowie zostaiącego, dokument stary, w niektorych mieyscach podziurawiony, z wycisnioną pieczęncią, od i. o. xcia imsci Albrychta Stanisława Radziwiłła Mikołaiowi Baranowiczowi, swieszczennikowi Motolskiemu, dany y służący, ad acta per oblatam podał, który de verbo ad verbum w xiengi wpisuiąc de thenore suo tak se w sobie ma.

Albrycht Stanisław Radziwił xiąże na Ołyce y Nieswiżu, kanclerz W-o X-o Litt. Pinski, Tucholski, Gniewski, Kowiensk Dawgonski, Przelayski, Wielonski, Lipniski, Gieranoyski etc. starosta. Oznaymuiemy tym listem dekretem naszym. Odprawowała się sprawa oyca Mikołaja Baranowicza swieszczennika Motolskiego z mieszczany tegoż miasteczka i. k. msci Motola, do starostwa Pin. należącego, o sianożenć na uroczyszczu Uszusznym leżąca, która z pomiary miedzy mieszczany Motolskiemi y włosci Pinskiey do tegoż starostwa Pinskiego należącey od Motola miasteczka y oyca swieszczennika do włosci Pinskiey odeszła, jednak aby pomieniony ociec swieszczennik na tey sianożęnci y dobrach, które do cerkwie należą nie szkodował, w odmiane na to mieysce sianożenc od miasta Motolskiego na uroczyszczu u Krasney włoki leżącą (z którey ponieważ nigdy do zamku żadnego płatu nie płacono od mieszczan Motolskich) wiecznemi czasy pomienionemu swieszczennikowi przysądzamy w moc y w dzierżenie spokoyne onemu samemu y sukcessorom iego na cerkiew puszczamy, o ktorą sianożęnc aby żaden tak z mieszczan Motolskich jako y z postronnych wsi pomienionego oyca swieszczennika Motolskiego nie turbował y w żadney w dzierżeniu przeszkody nie czynił winy sto kop na zamek Pinski zakładamy. Pisan w zamku Pinskim, w roku tysiąc szescset cztyrdziestego szustego, miesiąca Nowembra dnia dwudziestego siudmego.

U tego dokumentu czyli listu dekretu przy wycisnioney pieczenci podpis ręki takowy: Albrycht Stanisław Radziwił kanslerz mp. Drugi podpis przy koncu tego dokumentu w te słowa: Ierzy Kazimierz Jangiel własną ręką.

Ktory to list dekret za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodz. Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1781 г. № 13086 л. 3.

№ 249—1647 г. Марта 19 дня.

Продажная запись Христофора Мельхіоровича Крупецкаго на подданнаго въ дер. Зеляновѣ съ женою, дѣтьми и со всѣмъ имуществомъ, священнику Гноинской церкви о. Димитрію Вержбицкому, въ суммѣ 100 флоринов. польск. (около 45 руб. на наши деньги).

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini 1647.

Prezbitero Gnoynensi venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus generosus Christopherus Krupecki, olim Melchioris filius de Wahanowo etc. districtus Brestensis incola, sanus mente et corpore existens, foro competenti omisso iurisditioneque propria posthabita, praesenti vero capitaneali castrensi Mielnicensi iurisditioni ratione infrascriptorum totaliter se cum bonis omnibus et successoribus suis subijciendo et incorporando, palam, publice libereque recognovit, quia honorabili Demetrio Wierżbicki, prezbitero Gnoynensi et illius legitimis successoribus subditum suum haereditarium laboriosum Chwiedor Michniewic de villa Wielano ad bona ville Gnoyno pendentem eiusdem reverendi presbiteri Gnoynensis, cum uxore, pueris, pecoribus, pecudibus totaque substantia et supellectili domestica profugum et ibidem per annos tredecem in fundo prezbiteriali Gnoynensi residentem, per se recognoscentem Krupecki, inscriptione mere lithvanico confecta, cum prezbitero Gnoynensi modo perpetuo autem conscripta, ad praesens tempore non ita pridem praeterito ex bonis eiusdem reverendi Wierzbicki etiam cum uxore, pueris et tota substantia et supellectili domestica ad bona Ostromęczyn profugum, pro summa centum florenorum polonicalium modo perpetuo irrevocabiliterque inscripsit et resignat, prout praesentibus vendit, inscribit irrevocabiliterque resignat, intromissionemque cum possessione per ministerialem generalem regni et nobiles duos admittendo. Insribitque se et submittit recognoscens cum successoribus ex omnibus bonis suis summisque pecuniariis ubilibet habitis eundem emptorem suum et illius posteritatem in dictis bonis venditis et occassione eorundem ab omnibus oneribus, iniuriis, damnis et impedimentis omnium personarum propinquarum et remotarum, sexus, status et conditionis cuiusvis existentium ac ius et interesse aliquod ac dicta bona seu illorum aliquam partem se habere protendentium toties, quoties opus et necesse fuerit, tueri, evincere, intercedere, eliberare pacificareque ac bona eadem semper munda et libera facere, solusque non iniuriari sub vadio similis summae aliorum centum florenorum polonicalium pro eodem vadio super primam citationem tractumque coram oficio castrensi Brestensi (cui hac in parte, ut supra, foro suo quovis proprio renuntiando, cum bonis omnibus et successoribus suis libere subijcit et incorporat), responsione et satisfactione, nullis diffugiis, dilationibus, motionibus, appellationibus, prosequutionibus, protestationibus item evasionibus, arestis, obiectionibus, praescriptionibus, fataliis ac ignorantiis aliisque quibusvis juris remediis premissa evadendo. Hac sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1642—1650 г.№ 10886, л. 777 об. 781.

№ 250—1647 г. Іюня 7 дня.

Дарственная запись Дрогичинскаго обывателя Матвѣя Одоевскаго Забужскому Преображенскому монастырю на участокъ земли подъ именемъ «Сѣровчинскій».

Judicium bannitum Advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Exaudi proxima anno, Domini 1647 in praesentia generosi Lamberti Groth aulici sacrae regiae maiestatis, advocati Drohicensis et famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Christopheri Parzeyko, Christopheri Mikulski, Hiacincti Mumik, Andreae Serzen scabinorum civitatis Drohicensis.

Manasterio Zabuscensi donatio per Odoiewicz.

Officium praesens advocatiale civile Drohicense rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus Drohicensibus autentice, ut iuris est, emanatum per honorabilem Cipryanum Vasovski, ad transducendum porrectum postulante eodem suscepit et actis inscribere permisit, cuius tenor talis est.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post dominica Jubilate proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo.

Coram officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Drohicensibus personaliter veniens famatus Matias Odoiewski, oppidanus civitatis Drohicensis post fluvium Bug certam possessionem habens, licet aeger corpore, sanus tamen mente existens, palam publiceque recognovit, quia ecclesiae rutenicae partis Zabuscensis Transfigurationis Domini bonorum suorum haereditariorum immobilium, videlicet medium mansum in omnibus tribus campis dictum Serowczynskie, in fundis civilibus Drohicensibus partis huius iacentem, per se recognoscentem et olim famatam Marinam Jarmochowna, consortem suam, modo peremptoriae donationis a famatis olim Andrea, Joanne, Laurentio filiis olim Nicolai Syrowczyk acquisitum, inter metas famati Jacobi Odoiewski fratris germani recognoscentis ex una et nobilis Joannis Wilczopolski ex altera parte existentem, tum praedium cum horreis utrisque inter metas famati Thomae Stynsonowicz ex una et Nicolai Lipka oppidanorum Drohicensium ex altera parte, cum omnibus attinentiis et utilitatibus, nullis exceptis, dedit, donavit, pura, mera et irrevocabili donatione inscripsit perpetuo, intromissionem ex nunc per scabinos ac praeconem quemvis in bona praefata videlicet medium mansum, praedium et horrea libere admittendo, pacemque ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus, praecipue a filiis et filiabus suis sub damnis terrestribus simplicibus cavendo et perempta coram officio advocatiali sive proconsulari civili Drohicensi super primam citationem tractuque responsione nullis diffugiis, dilationibus, motionibus appellationibus, protestationibus evasionibusque praemissa evadendo. Ex actis capitanealibus castrensibus Drohicensibus rescriptum. Correctum Dobrzynski.

Et hic idem coram officio praesenti advocatiali personaliter comparentes famati viri Andreas Sersen et Mathias Kaczynski scabini iurati publice recognoverunt, quia ipsi cum praecone civili honesto Laurentio Żelazowski feria tertia post dominicam Cantate proxime praeterita, condescendendo ad bona suprascripta, ibidem ecclesiae ruthenicae Sanctissimae Trinitatis partis ruthenicae civitatis Drohicensis, per suprascriptum Matiam Odoiewski actis castrensibus Drohicensibus modo donatorio inscripta, iuxta eiusdem inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine tum coram actis castrensibus et civilibus Drohicensibus quum in fundo impugnante nec contradicente. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 49, 52.

---

*) Эта же запись имѣется въ книгѣ Дрогичинскаго гродскаго суда за 1646—1648 г. № 9246, на оборотѣ 637 л., только безъ вводнаго акта.

№ 251—1647 г. Августа 10 дня.

Письмо Дрогичинскаго старосты Збигнѣва Оссолинскаго съ свидѣтельствомъ о фундушѣ Хотичской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia Omnium Sanctorum anno Domini 1672.

Praezbiter ecclesiae Choticensis literas obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Olifierowicz, praezbiter ritus graeci Choticensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu magnifici Zbignei Ossolinsky, capitanei Drohicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Panie Szorcu! Był u mnie swiesczczenik Chotycki y ukazał mi fundusz confirmowany y actykowany do xiąg Mielnickiech od sławney pamięci nieboszczyka Pana Kiszki. Uznawszy ia, że iest prawdziwy, rozkazuie wam pod łaską moią, abyscie pomsty od Pana Boga nie zaciągali, a co iest cerkiewnego, kazali po wszystkich wsiach wydać dziesięcinę, inaczey nie czyniąc. Zatym was Panu Bogu oddaie. Dan w Krzemiencu die 10 Augusti, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo. Zbigniew Ossolinski starosta Drogicki.

Panu Stanisławowi Sorcowi słudze memu oddać należy.

Quarum literarum seu scriptus suprascriptas originale post ingrossationem idem porrigens rursus originale ad se recepit, de quorum receptione officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда 1672—3 г. № 10947 л 280 281.

№ 252—1648 г. Февраля 19 дня.

Запись жителя м. Мельника Георгія Мицкевича, по которой онъ уступаетъ на постройку Воскресенской церкви въ Мельникѣ вновь построенный имъ шпихлеръ и другой строительный матеріалъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicam Sexagesimae proxima anno Domini 1648.

Oblata quietationis poponi Mielnicensi

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes Nikiforus Wierzba Resurrectionis Christi praesbiter . . . . *) nominatorum propriis subscrip. . . . . . . resignat ad inducendem et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Ja Jerzy Mickiewicz, ziemianin Jego Krolewski mosci woiewodstwa Brzesckiego, zeznawam tym moim listem dobrowolnym zapisem, komu o tym będzie wiedzieć należało ninieyszym y na potym będącego wieku ludziom, iż ia maiąc dobra swe pewne, w miescie krola Jego Mosci Mielniku spiechlerz przes mie nowo zbudowany, ze wszystkiem, iako sie w sobie ma, stoiący na siedlisku od szlachetney Mariney Huctianki, małżonki slachetnego Chmurowskiego nabytym wiecznem w pewnech miedzach y graniczach, nad Bugiem, podle szpichlerza je-o Mosci pana Kochlewskiego, sędziego ziemskiego Brzesckiego, ktore siedlisko ja Jerzy Mickiewycz na siebie czasi wiecznemi wolne y swobodne zostawieł, budinek tylko samy wszystek spichlerz y coby kolwiek w tym spichlerzu tarcyc y drzewa iakiego kolwiek mogło się znalezć, s tem budynkiem co przy spichlerzu, wszystko od mała do

---

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ выкрошились Такія мѣста обозначены точками.

wiela, wielebnemu oycu Nitiforowi Wierzbie, praezbiterowi cerkwie s. Woskrzesienia Mielnickiemu na zbudowanie cerkwie Swietego Woskrzesienski wolno będzie, gdy żem ia na zbudowanie tego spichlerza wiekszą summe, a niżeli od oyca Woskrzesienskiego odebrałem. Za to ma swieszczennik Woskrzesienski sam y successorowie iego w tem że domu Bożym przy odprawowaniu Chwałey Bożey Pana Boga p(r)osić za mnie y małżonke moie u ołtarza Panskiego, za co iuż sume wierzchu mianowane złotych polskich trzysta osmdziesiąt wszysko zupełną odebrawszy do rąk moych zadosyć uczynienie za wszystek ten budynek zapisem moym teraznieyszym wielebnego oyca Nikifora Wierzbe y potomki iego kwituie y wolnym czynie czasi wiecznemi, pozwalaiąc ex nunc dostateczney intromissy ja Jerzy Mickiewicz z małżąką moią w ten spichlerz wielebnemu oycu Nikiforowi Wierzbie prezbiterowi Woskrzesienskiemu Mielnickiemu y potomkom iego własnym. A ia sam, małżonka moia y żaden z bliskich krewnych y powinnych moich, także naprawnych osob w tem spichlerzu wszyskim y budinku przy spichlerzu będącym żadney przeskody do zniesienia y zwiezienia . . . .
iakiey w tem skody . . . . . od sądu, przed ktory pozwan będę, zapłacić powinien zostawam y we wszytkiem temu zapisowi dosyć czynić podeymuie sie. Dla lepszey wiary y pewnosci ten list zapis moy zapiecotowawszy, ręką swą podpiszawszy, prosiłem o przyłożenie pieczęci y o podpis rąk ich msc panow przyiacioł moych, niżey mianowanych. Działo sie we dworze Skowerdcach w woiewodstwie Brzeskiem. Roku tysiąc szeszet czterdziestego szostego, miesiąca February piątego dnia. Jerzy Mickiewicz ręką swą. Zofia Żardecka Mickiewiczowa ręką swą. Kazimierz Stanisław Mickiewycz ręką swą. Pieczętarz proszoni Melchior Lawdowsky.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 264—5

№ 253—1648 г. Марта 1 дня.

Духовное завѣщаніе дворянина Грирогія Фурса съ данными для исторіи Купятичскаго монастыря.

Aktykowanie testamentu pana Hrehorego Fursa.

Лета от нароженъя Сына Божого тисеча шестсотъ сорок осмого, мца мая двадъцать второго дня.

На въраде кгродском гдарскомъ Пинскомъ передо мною Адамом Брестским, столникомъ и подстаростим Пинским, от ясне освецоного княжати его млсти Албрыхта Станислава Радивила, княжати на Олыце и Несвижу, канцлера, вел. княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолского установленым, постановившысе очевисто ее млст пани Зофея Зоранка Грыгоревая Фурсовая, земянъка гдарска повету Пинского, подала ку актыкованъю до книгъ кгродских Пинских тестамент зошлого небожчыка его млсти пна Грыгоря Фурса, малжонка своего и просила, абы прынятъ и уписанъ был, которого я врад огледави чытаного выслухавшы, до книгъ уписат есми велелъ, а уписуючы до книг слово в слово такъ се в собе маетъ.

W Imie Oyca, y Syna, y Ducha Swiętego stansie ku wieczney pamięci amen. Ja Hrehory Hurynowicz Furs, sędzic ziemski powiatu Pinskiego y ziemianin iego kr. mosci, pamiętaiąc na to, że żywot nasz doczesny na tym obłudnym swiecie y smierci iest poddany, a upatruiąc, yż kto za żywota y pamięci dobrey domowstwa swego porządnie nie rosprawi, w takowym domu rostyrki, niezgody zostawaią, czemu ia zabiegaiąc, chociam na ciele od Pana Boga chorobo nawiedzony, ale iednak z dobrym rozumem y pamięcią y dostatecznym uważeniem ten testament ostatniey woli moiey sprawuię. Naprzod iesli mie Pan Bog z woli y przeyrzenia swego swiętego s tego obłud-

nego swiata do chwały swey Swiętey powoła, tedy wprzod duszą moią Panu Bogu wszechmogącemu, w Troycy Swiętey Jedynemu w miłosiernę ręce Jego swięte poruczam, a ciało moie iako ziemia ziemi oddana być ma, ktora małżonka moia miła pani Żofia Zoranka obyczaiem chrzescianskim w manastyrze Kupiatyckim, w powiecie Pinskim będącym, nie ważąc wielkiego kosztu, ale według przymożenia poczciwie pogrześć ma, także rozumiem po wielebnym iegomosci oycu starszym manastyra Kupiatyckiego mieysca swiętego y o wszytkich w Bodze wielebnych oycow zakonnych tam mieszkaiących, że iako za żywota za nas oboyga z małżąką moią Pana Boga prosili, tak y teraz po żywocie moim iako sorokousty y pogrzeb y wszelakie nabożenstwo za dusze moie odprawować będa y Pana Boga prosić. bośmy na ten monaster za żywota naszego z małżąką moią dla tego dali złotych trzysta, na oblig złotych dwiescie, ktore to małżąka moia z maiętnosci mych pozostałych oddać ma, na ktore summę y pismo mamy od ichmosciow iako od starszych tak y od wszytkich ichmosciow oycow w Bodze wielebnych zakonnych w manastyrze Kupiatickim mieszkaiących, że iako za żywota za nas oboyga Pana Boga prosic maią, tak y po smierci naszey poki sie chwała Boża w cerkwi manastyra Kupiatyckiego odprawować będzie za dusze naszą Pana Boga prosić będą, co ia stale trzymam o ychmosciach oycach zakonnych y o sukcesorach ichmosciow, a małżąką moią miłą panią Zofio Zorzankę Panu Bogu samemu w opiekę poleciwszy pod takim sposobem. po smierci moiey z dziatkami ze mno społodzonymi synem Jendrzeiem s corkami Haleną, Fruziną, Maryną, Alexandrą w leciech ieszcze niedorosłych zostawuie, ktorey to małżące moiey miłey dziatki moie iako lat nie dorosłe opiekuna inszego onym nie zostawuiąc, tylko samemu Panu Bogu, a miłey małżące moiey dziatki moie w opiekę poruczam, gdyż ona iako matka onych pieczą y staranie będzie miała, postrzgaiąc, aby onym cwiczenie y ucciwe wychowanie było, iako na stan ich szlachecki przynależy, o to ie wielce upraszam y w opiekę ich oney zostawuie; a iesliby Pan Bog w niedorosłych leciech dziatek moich smierc przepuscił na małżąkę moią, tedy małżące moiey kogo będzie chciała lub s krewnych swych, lub s przyiacioł szlachty osiadłey opiekunow po żywocie swym wolno zostawic, przytym też małżące moiey zapisałem na ymionach moich Krasieiewie, Kraynowiczach oyczystych, w powiecie Pinskim leżących, cztyry tysiąca złotych zastawnym sposobem y listy zapisy przyznane na rokach ziemskich, za czym iako na tych maiętnosciach com pomienił summe, tak y na inszych, to iest na Krasieiewie, Chołożynie y Kraynowiczach, Suszycku, Korzeniu, Prechodzie y Porzeczu maiętnosciach moich wieczystych y kupnych spolnie z małżąką moią tey praw nienaruszaiąc, ktore iey należy, ale na wszytkich dożywotne spokoyne mieszkanie zostawuie y wszytkie rzeczy ruchome, iakim za zywota swego zeznał y listem dobrowolnym zapisał, y teraz tym testamentem ostatniey woli moiey wiecznie stwierdzam we wszytkim y przy mocy zostawuie. A żeśmy te maiętnosc zastawili Krasieiew, Chołożyn, Kaynowicze, Kasieiew y Kraynowicze u iegomsci pana Selwestra Oranskiego u piąciu tysięcy złotych polskich, a Chołożyn u iegomosci pana Adama Bukraby y pani małżąki iegomsci w połtoru tysięcy złotych polskich, na ktorą to maiętnosc u pana Bukraby będącę zeznałem prawo wieczyste panu Mikołaiowi Kazimierzowi Olszewskiemu, pasierbowi memu. ktore to skoro po ożenieniu ma nam prawo wieczyste odeznac, a sam pomieniony pan pasierb moy, okupiwszy na terminie u pana Bukraby we trzech tysięcach złotych polskich takowym że zastawnym prawem trzymać spokoynie ma aż do oddania na terminie trzech tysięcy złotych, ktore to maiętnosci moie,

jakom pomienił, małżąka moia miła zostawszy po mnie ma y wolna będzie okupować, w arędę puszczać y te długi, cosmy sie na prawo zadłużyli, iako iey Pan Bog da y wszytkie ynsze iakowe kolwiek słuszne zapisy małżąka moia miła pani Zofiia Zorzanka ze wszytkich maiętnosci moich znosic y płacić ma y powinna będzie y ten dług, ktorym był winiem iegomosci panu Stecewiczowi y pani małżące iegomosci na zapis od nas spolnie dany złotych tysiąc, ktorem summę iegomosci spełna zapłaciłem, ale oblig y insze sprawy przy iegomsci zostały, te małżąka moia ma odyskac y o to sie starać, aby od ich mosci oboyga te prawo listem prawnym kasowane było. A pamiętaiąc na uczciwe zachowanie moie z małżąką moią y wszelakie od niey uszanowanie, maiąc teyże małżące mey miłey paniey Zofiey Żorzance na dworze y placu moim w miescie Pinskim będącym podle gospody iegomsci pana Hrehorego Wołodkowicza, wedle mostu Troieckiego, summę pieniędzy połtora tysiąca złotych polskich daruie y wiecznie zapisuie, a dziatki moie, iakom wyżey czyniąc ostatnią wolą moie w tym testamiencie moim pomienił, oddaie ich w opiekę małżące mey miłey, a małżąka moia gdy za pomocą Bożą oswobodzi te maiętnosci moie wieczyste, tedy wprzod nic nie naruszaiąc prawa małżąki mey według listow zapisow iey przyznanych małżąka moia iako opiekunka bez krzywdy, nic nie tracąc synowi memu, corkam posag według uwagi swey z własnych maiętnosci moich wieczystych ma dac, co ia rozumiem po miłey małżące mey' że nie tylko wieczystą maiętnoscią dziatek moich z nią spłodzonych krzywdzić iako matka opiekunka nie będzie, ale to rozumiem po niey, że y te summę, ktora iey ode mnie zapisana od dziatek nie będzie odwodziła y tey że miłey małżące mey paniey Zofiey Zorzance spokoynie y dożywotne mieszkanie na wszystkich maiętnosciach moich zapisuie y tym testamentem ostatniey woli mey leguie. To też tym testamentem moim oznaymuie, yż iegomosc pan Kuncewicz, podkomorzy Pinski s panią małżąką swoią maiący w tey ze maiętnosci Korzeniu y Prochodzie połowicy ze mną y małżąką moią ze dworu Korzenia y gruntow, inszych wybiwszy s pokoynego dzierżenia, ynsze rożne krzywdy czyni, o co z ichmosciami prawnie od lat kilka czynili, a za rożnemi zwłokami ichmosci aż w roku przeszłym tysiąc szescset czterdziestym siodmym w Minsku dekret otrzymaliśmy, gdzie odsyła sąd głowny do iegomosci pana marszałka powiatu Pinskiego na rozdziałek y na uznanie szkod, a tak iesliby s tego swiata tey sprawy nie skonczywszy zszedł, na ktorą sprawe spolnie z małżąką moią w nakładzie szkoduiemy dwa tysiąca złotych szescset polskich, tedy poruczam to małżące moiey, iako należącey do tego prawa, aby s pozostałemi dziatkami memi dochodziła, nie odwlekaiąc, a iesliby ichmosc w czym więcey krzywdzili pozostałych sierot y zwlekali te sprawe, tedy pozywam go za sobą na straszny sąd Panski, aby się tam rosprawił. Kończąc tedy te ostatnią wolo moią naprzod miłe małżąkę moią z miłemi dziatkami memi w obrone y opiekę Panu Bogu poruczywszy, prosze, aby pilne staranie o dusze moiey miała, także y wszytkich ichmosciow panow przyiacioł, krewnych y bliskich moich żegnaiąc w czym kolwiek obraził, o prebaczenie prosząc, Panu Bogu poruczam. Y na to czyniąc y sprawuiąc tey ostatniey wole moie uprosiłem ichmosciow panow przyiacioł moich ustnie y oczewiscie o przyłożenie pieczęci y o podpis rąk na podpisie niżey ymionami wyrażonych, ktorzy na prozbę moią uczyniwszy pieczęci przycisnowszy ręce podpisać raczyli. Pisan w Prochodzie, dnia pierwszego msca Marca roku tysiąc szescset czterdziestego osmego. У того тестаменту пры печатех подписы рук тыми словы. Hrehory Furs ręką swą. Będąc przy sprawowaniu tego testamentu, a ustnie y oczewisto proszony od iegomosci pana Hrehorego Fursa pie-

czętarz Mikołay Kazimierz Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa y iako będący przy czynieniu tego testamentu Jan Paweł Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa iako będący przy czynieniu tego testamentu Samuel Zmieiewski. Будучы пры справованью того тестаменту устне прошоный печатар Анъдрей Василиса енерал рукою. Который тестаменътъ за поданъемъ и прозъбою ее млсти пани Зофеи Зоранъки Грыгоревое Фурсовое до книгъ кгродъскихъ Пинъскихъ естъ уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1648 г. № 13002, л. 195—198.

№ 254—1648 г. Апрѣля 7 дня.

Присужденіе къ смерти Анны Паскеликовой за воровство священныхъ вещей изъ православной Никольской церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in Drohicin coram Judicio Advocatiali et Consulari Civili Drohicensi composito feria tertia post festum Sancti Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1648, in praesentia generosi Lamberti Groth Advocati, tum et Petri Stynsun Viceadvocati, nec non famatorum Petri Winski ac Nicolai Kiewło proconsulorum partis utriusque, Mathiae Wolinski, Gregorii Markowski, Alberti Ostrożanski, Thomae Stynsun, Thomae Szaskowicz, Hiacinti Mumik, Martini Nosal, Stanislai Terlikowski, Thomae Pinda, Laurentii Zahumienny, Supruni Sawczuk, Gregorii Warowny, Andreae Chatysik, Christoperi Parzeyczyk, Andreae Sersen scabinorum et consulum, nec non Stanislai Konczer plebiscitae et aliorum ex communitate civitatis partis utriusque etc.

Super Paskielikowa decretum ultimarium.

Proposuit judicialiter coram praesenti judicio Advocatiali civili Drohicensi instigator judicii praesentis eiusque delator famatus Martinus Czernaciuk, oppidanus Drohicensis et frater senior confraternitatis ecclesiae Rutenicae S. Nicolai Pontificis contra honestam Annam Paskielikowa, consortem olim honesti Bartholomei de Leżaysk, foeminam vagabundam cum rebus in eadem ecclesia Rutenica furto oblato apprehensam, ideo, quod ipse immemor existens poenarum, legibus tam divinis quam humanis contra furtivos raptores rerum ecclesiasticarum severe sancitarum minime metuendo, tempore certo videlicet de feria secunda in feriam tertiam festi Sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxime praeterita, tempore nocturno, tacite aperta praefata ecclesia Rutenica, in eadem res certas, videlicet vestitum praesbiteralem vulgariter rezy, kryz srebrny, kilich, albe, swiecy cztery wielkich, swiec małych ręcznych dwadziescia, ornat czarny, czałun, tuwalnia czerwonym szyciem, tuwalnia seroka czarnem szyciem, druga także po siatcze szyta szeroka, trzecia także szeroka, rąbek z czerwonemi brzegami kramny, przescieradło szerokie, płat bielony, krzyżyk z puszki z krzyzmem z flaszką, pieniędzy złotych dziesięć z skrzynki wytrząsła, jedwabnica biała per confraternitatem eiusdem ecclesiae suo sumptu comparatam, tum et alia ornamenta a variis personis in honorem Dei Omnipotentis et Beatae Mariae Virginis ac splendorem ecclesiae eiusdem data, modo furtivo recepit et exinde poenas iuris demeritas ipsa succubuit, petens super ipsa easdem decerni. Judicium praesens Advocatiale et compositum Consulare civile Drohicense, exaudita propositione partis instigantis, eandem inculpatam cum rebus suprafatis captam officiose examinavit et pro ulteriori examine ad torturas cum officio a se deputato in locum seorsivum eandem Paskielikowa remisit, cuius confessata per animadversorem ligata praesenti officio quaesita existens, officiose requisita et in haec verba per praefatam

inculpatam relata: Isz mam tuwalnią czerwonem szyciem y fartuch biały po siatcze, wosku grudka y chustek para czarnem szyciem y białem pudwike od Katharzyny żony Jarosza Bubki. Krys Chłusz z Jaroszową chodził do czerkwi y te rzeczy brał, y Jaros Bubka nosił z Krysiową y miał biedz Jarosz z temi rzecami na czołnie na jarmark na Pokrowe do żydow wieść, y gdy ią tripartite palono, naostatek zeznała, isz nikt inszy temu nie winien, tylko wzwysz mianowani Krys Chlusz y u niego było wytrychow dwa, ieden mały a drugi wielki y Jaros Bubka do Krysia Chłusa przychodził y rozmawiali z sobą cicho. Judicium autem suprafatis controversiis partium utrarumque, tam instigantis, quam inculpatae, coram se judicialiter factis, exauditis, per se personaliter comparentes, quoniam praefata inculpata personaliter stans agnovit furtum tam per se, quam Jarosium Bubka et uxorem eius Catharinam Cieslanka atque laboriosum Christopherum Chłusz paratum ideo propositionem partis instigantis ad convincendum, quam inculpatae ad evadendum adinvenit et decrevit. Quatenus praefata pars instigans eandem inculpatam convincat corporali juramento mettertia, pro ut res praefatae, ratione quorum actio praesens vertitur, per ipsam sunt ablata, Deo ita ipsam adiuvante. Ad quam dictandam juramenti rotham praeconem civitatis eiusdem providum Stanislaum Zaleski hocidem judicium addit et deputavit, et quoniam hocidem juramentum rothitandum sibi a praefato praecone civili in rotham superius descriptam in facie judicii praesentis attentante pars inculapata praestitit, ideo judicium hoc idem super eadem inculpata parte in iure communi (uti contra sacrilegos) descriptum decrevit et eandem morti adiudicavit juxta demerita ipsius, decreti sui praesentis vigore.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 113—14.

№ 255—1649 г. Апрѣля 16 дня.

Судебное рѣшеніе по дѣлу между Христофоромъ Чапскимъ прозыв. пастухомъ и священникомъ Никольской Дрогичинской церкви о поросенкѣ.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono, in praesentia generosi Laurenti Groth advocati Drohicensis et aulici sacrae regiae maiestatis, et famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, nec non Christopheri Mikulski, Christopheri Parzeiko, Theodori Młożewski, Joanis Tiborowski scabinorum, nec non famatorum Stanislai Koncer proconsulis, Petri Winski, Mathiae Wolienski et Supruni Sawluczyk consulorum partis ustriusque Drohiciensis.

Inter Pastusik et prezbiterum S. Nicolai decretum.

In causa iudicialiter instituta per honestum Christopherum Czapski, dictum Pastusik actorem, venerabili Stephano Kuczkowski prezbitero ecclesiae Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skiianowna invicem coniugibus, Apoloniae videlicet cum mariti ipsius assistentia citatis pro paenis arbitrariis in iure Magideburgensi sancitis, ratione per ipsos in simul et semel cum familia sua porci actoris proprii coloris *białożołtawy* ab aliquot septimanis a honesto Laurentio dicto Struk pro certa pecunia empti et apud citatos per se cogniti et officiose requisiti per scabinos ad extradendum actori affectanti, circa quam functionem eorundem scabinorum per eosdem citatos consortis actoris convulnerationem succubuitionis, citatione actoris de praemissis latiore, parte praefata utraque—actorea per se personaliter, citatorum vero una Apolonia suo et mariti sui nomine per se persona-

liter comparente et controvertente Judicium praesens bannitum advocatiale civile Drohicense controversiis suo coram Judicio factis exauditis decrevit, quatenus actorea pars statuat in instantia durantibus judiciis (sub paenis officialibus ad praesens redargutis) evictorem, a quo contravenitur, acquisivit sive emit, et quomodo statuit, ideo decrevit, quatenus idem honestus Laurentius Struk evictor corporali iuramento ad rotisationem scabinorum probet solusmet, prout ab ipso est mere emptus, idque in futuris judiciis bannitis advocatialibus (salva via agendi cum citatis tam ratione porci, quam convulnerationis consortis actoris) terminum ibidem partibus utrisque ad praemissa exequendum et ad ulterius contra se procedendum, de iure terminum conservavit peremptum. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646-1658 г. № 10535. л. 129—130.

№ 258—1649 г. Мая 16 дня.

Фундушъ Мстижской церкви.

Akt kopij funduszu na cerkiew Msciską przez Sapiehow stt-w Krzepickich w roku 1649 uczynionego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt szostego, miesiąca Oktobra szesnastego dnia.

Przed aktami ziemskiemi woiewodztwa Minskiego stanowszy osobisto Imsc pan Paweł Orłowski, wozny Ikmsci wtt-a Minskiego, kopią funduszu na cerkiew Msciską przez iasnie wielmożnych Sapiehow, starostow Krzepickich uczynionego do akt podał, ktorey wyraznosc takowa.

Kopia funduszu cerkwi Msciskiey w roku tysiąc szescset czterdziestym dziewiątym, miesiąca Maia dnia szesnastego przez iasnie wielmożnych Sapiehow starostow Krzepickich uczynionego.

Ja Kazimierz na Kodniu Sapieha, Krzepicki, Kłobucki, Żyżmorski, Mołczadzki starosta y ia Helena z Żukowa Danilewiczowna Kazimierzowa Sapieżyna, małżąkowie, czyniemy wiadomo, iż my będąc wzruszeni miłoscią ku chwale Boga (w)Troycy Swiętey Iedynego, Nayswiętszey Pannie Maryi matce Zbawiciela naszego, umysliwszy kazaliśmy zbudować cerkiew nabożenstwa greckiego w maiętnosci naszey dziedziczney, w miescie Msciży, w woiewodztwie Minskim leżących dobrach założenia Nayswiętszey Panny Conceptionis, która ma zostawać w niey, przy którey cerkwi z pożytkiem pewnym do cerkwi tylko należącym, nie naruszaiąc pożytku maiętnosci służącego, te iarmarki postanawiamy:—pierwszy na dzień swiętego Illi proroka, które swięte miesiąca Julij dnia dwudziestego przypada, drugi na Hleba Borysa, trzeci na Narodzienie Nayswiętszey Panny, które te trzy iarmarki w dni y swięta wyż pomienione maią się odprawować w każdym roku według starego kalędarza, a wiedząc, iż ta cerkiew bez opatrznosci być nie może, tedy nadaliśmy wiecznemi czasy do tey cerkwi kapłanowi, który rezydować będzie przy niey,—dwa place z domem w miescie Msciskim, a przytym cztyry włóki puste, które ma onemu sługa nasz urodzony pan Alexander Miechowski wymierzyć y w possesyą podać, a on te włóki objowszy y one przerobiwszy, onych iako swych własnych spokoynie zażywać y wszelaki pożytek z tych włok przychodzący na siebie obracać wolen y mocen będzie wiecznemi czasy, żadnych naymnieyszych powinnosci do skarbu naszego ani podaczek mieskich z tych czterech włok od nas nadanych niepłacąc y nie dawaiąc, tylko z nich dziaki przy cerkwi miec y onych chować powinien, a zechceli też kmiecia iakiego dla potrzeby swoiey własney na tym gruncie lub kilku osadzić y to onemu wolno będzie przy inszych wolnosciach kapłan-

*) На 143—4 л. этой же книги имѣется запись Чапскаго—Пастушка и жены свящ. Апол: Кучинской о взаимномъ прекращеніи всѣхъ судебныхъ дѣлъ, начатыхъ другъ противъ друга.

skich uczynic, tylko aby swoiey powinnosci we wszystkim postrzegał, iżby przykład dobry z siebie ludziom daiąc, dusze ludzkie pozyskować Bogu mogł, także za dusze zmarłych rodzicow naszych, tudzież y za zdrowie nasze, a po długim pożyciu za dusze oboyga też nas iako fundatorow tey cerkwi aby Pana Boga prosił, pilnym, czułym y we wszystkim dbałym ma być, a iesliby kiedy z iakich kolwiek miar ta maiętnosć nasza lub przez wieczystą przedaż, lub zastawnym albo arędownym sposobem od nas odeszła y w inszę possessyą dostała, tedy przecie te cztery włoki na cerkiew tameyszą od nas fundowane od przedaży y od zastawy tudzież od arędy excypowane być maią, to waruiąc, aby każdy sukcessor nasz, który by te dobra nasze posiadał, na tę fundacię naszą nie następował y oney nie łamał z boiazni Boga Wszechmogącego y straszliwego na się wyroku na onym ostatnim sądzie. Na co dla lepszego warunku y wiekuistey pamięci daiemy ten nasz list fundusz z pieczęcią y podpisem rąk naszych, tudzież z pieczęcmi y z podpisy rąk przyiacioł naszych, ustnie y oczewisto od nas uproszonych, niżey imiony na podpisie mianowanych. Pisan w Kodniu, szesnastego dnia miesiąca Maia roku tysiąc szescset czterdziestego dziewiątego. Kazimierz Sapieha starosta Krzepicki, Helena Zurowa Sapieżyna S. K. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Jan Dmitr Skrzynno. Oczewisto proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych do tego funduszu ręką moią podpisałem Adam Maginowicz. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Alexander Michowski.

Takowa kopia za podaniem do akt iest do xiąg ziemskich wieczystych woiewodztwa Minskiego zapisana. Ant. Swiątorzecki. R. Z. M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1786 г. № 12040, л. 564—5.

№ 257—1649 г. Мая 24 дня.

Заявленіе священника Хлопковской церкви о. Павла Сосновскаго о нападеніи на его домъ арендатора им. Остромечина и Хлопкова Луки Галензовскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctissimae et Individuae Trinitatis, anno Domini 1649.

Ex parte poponis Chlopkoviensis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens eo attento, quoniam venerabilis Paulus Sosnowski, facta coram officio praesenti protestatione contra generosum Lucam Galęzowski, bonorum arendatorum possessorem villarum Ostromęczyn et Chlopkow, eandem intra triduum et ultra legale tempus ad acticandum officio praesenti non porrexit, proinde officium praesens facta contra ipsum protestatione, hoc tantum, quod in protocollo circa facta eiusmodi protestatione est susceptum, in acta officii sui inscribere fecit:

Dabitur copia protestationis ex parte venerabilis Pauli Sosnowski, poponis ecclesiae ritus graecae Chlopkowiensis . . . . owski bonorum arendatorum possessor, villarum Ostromęczyn et Chłopkow, ratione per famulos ipsius de nomine et cognomine notos, domus eius protestantis manu armata invasionis multorumque damnorum perpetrationis, prout ipsius copia fusius patebitur. Et hicidem personaliter stans ministerialis generalis regni Martinus Krumelik, authenticus et iuratus, coram officio praesenti in vim suae relationis recognovit se cum nobilibus Bartholomeo Kokot et Petro Krupik Terlikowskiemi, feria secunda post festa solennia Sacrae Pentecosten, condescendendo ad domum poponis in villa Chlopkow sitam, fores hipocaustae et camerae extrusas, dolium cum cerevisia con-

sectum esse vidisse et debite conspexisse, de eoque suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 474.

№ 258—1649 г. Мая 28 дня.

Заявленіе священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго о судьбѣ лошади, оставленной у него на ночлегъ зем. Каролемъ Немирою.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi Sacratissimae Corporis Christi Domini proxima, anno 1649.

Praezbiter Gnoynensis manifestatur.

Ad officium praesens capitaneale castrense Mielnicense . . . personaliter veniens venerabilis Demetrius Wierzbicki praezbiter ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, manifestatus est fecitque diligentiam in eo, quia ipse gotow był oddać konia je-o mosci panu Karolowi Niemierze, ktorego pomieniony pan . . . Niemiera zostawił przy oycu Gnoienskim do przenocowania, a że jego mość pan Niemiera słusznego czasu po niego nie przysłał, casu niedawno ten koń zdech. Oco on praecavendo indemnitati suae, iterum atque iterum manifestatur. Et in maiorem verificationem manifestationis suae praefatus praezbiter eidem officio praesenti ministerialem generalem regni providum Simonem Piasecki, autenticum et iuratum, coram officio praesenti statuit, qui statutus in vim suae relationis publice recognovit se cum nobilibus Joanne Nowosielski et Petro Bankowski feria sexta post festa solennia Sacrae Pentecosten condescendendo ad bona villae Buble equum coloris . . . . . antowatey demortuum vidisse et debite conspexisse. Super quod suam fidelem relationem cum nobilibus coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10912. л. 447—8.

№ 259—1649 г. Іюня 23 дня.

Королевскій вызовъ въ сеймовый судъ членовъ Мельницкаго магистрата по дѣлу о десятинѣ въ пользу священника Мельницкой церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.

Ex parte plebani Mielnicensis relatio.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis (publice) libereque recognovit, quia ipse citationem literalem mandati Sacrae Regiae Maiestatis sigillo Regni obsignatam, judiciis post curialibus sacrae Regiae Maiestatis servientem, ex parte instigatoris actoris contra citatos inferius nominatos, cuius citationis tenor verborum sequitur talis:

Joannes Casimirus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae Prussiae, Mazowiae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, nec non Sweccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Vobis famatis Proconsuli, Consulibus, Viceadvocato, Scabinis totique communitati oppidi nostri Mielnicensi de causa infrascripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis judicioque nostro Warsaviae aut ubi tunc cum curia feliciter constituti fuerimus, a positione praesenti citationis nostrae in duabus septimanis personaliter legitime peremptorieque compareatis ad instantiam reve-

rendi Joannis Baptistae de Rubeis, parochi Mielnicensis, qui vos, recedendo ab appellatione et processu in castro Mielnicensi ratione infrascripta instituta et apellationem ad judicium Tribunalitium Regni interposita ibidemque hucusque, uti foro incompetenti indecisa pendente citat ideo, quia vos in contrarium jurium ecclesiae parochialis Mielnicensis, per Serenissimos Reges Poloniae, antecessores nostros benigne collatos et donatos, legibus publicis, praecipue constitutione anni millesimi sexcentesimi trigesimi quinti de extradendis decimis manipularibus omnis grani et seminis ex agris civilibus et hortis in agros conversis pro annis quinque videlicet anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto, sexto, septimo, octavo et moderno nono non ex integro reddidistis neque extradistis et hucusque reddere et extradere non vultis, quin immo eandem decimam ecclesiae parochiali Mielnicensi antiquitus debitam, poponibus ritus graeci, nullum ius ad eandem habentibus, illegitime et indebite datis, faciendo ea omnia in summum praeiudicium et damnum actoris moderni, quod sibi contra vos, non tangendo ipsam rem principalem, ad sex millia florenorum polonicalium, vel pro iudicium nostrum decernet, taxat et aestimat. Proinde citamini ad videndnm et audiendum vos nulliter et illegitime praedictam decimam retinuisse et extradere noluisse adinveniri vos ad extraditionem totalem juxta mentem constitutionis memoratae pro annis praetertis, vel valorem eiusdem et in futurum decreto nostro cogi et compelli. Et nihilominus vos . . . . decreto nostro cogi et adigi, idque quod juris et necessitatis ratio in causa praesenti postulaverit, per vos et iudicium nostrum statui, decerni et sententiari. Sitis igitur personaliter, legitime perempteque parituri et judicialiter attentaturi. Datum Varsaviae feria tertia infra octavas Sacratissimi Corporis Christi anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono—in oppido Mielnik, domo proconsuli eiusdem oppidi Mielnicensis posuit, et de positione ipsimet proconsuli cum consulibus, viceadvocato, scabinis totique communitati oppidi Mielnicensis, ut iuris est, publicavit et ad notitiam deduxit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 452—3.

№ 260—1649 г. Іюня 23 дня.

Заявленіе вознаго при разслѣдованіи вопроса объ оброчныхъ статьяхъ священника Мельницкаго Іоанна Баптиста изъ Рубеи.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.

Ex parte eiusdem (plebani Mielnicensis) arestum.

Ministerialis generalis Regni Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Woytkowski et Stanislao Pruszanowski coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis, ubivis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidentius testimonium sibi adhibitis, die actus hodierni ad oppidum Mielnicensem, domum famati Stephani Wierzba proconsuli Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem nobilis Joannis Chomętowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, plebani Mielnicensis factam, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnicensis nullo iure poponibus per oppidanos Mielnicenses extradi solitas, arestaverunt, et hocidem arestum viceadvocato, scabinis denuntiavit. Super quod suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 453 об.

№ 281—1649 г. Августа 3 дня.

Распоряженіе Мельницкаго старосты объ арестѣ десятины, которую получало православное духовенство г. Мельника.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sancti Petri in Vinculis proxima, anno Domini 1649.

Plebani Mielnicensis arestum.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus una cum nobilibus Simeone Slinski et Andrea Wyszynski coram officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidentioriem testimonii sibi adhibitis, de actu hodierni ad oppidum Mielnik domumque famati Stephani Wierzba proconsulis Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem generosi Joannis Chomentowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, Janoviensis et Brestensis praepositi, sacrae regiae maiestatis secretarii, plebani Mielnicensis factum, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnik nullo iure poponibus per oppidanos Mielnicenses extradi solitas, arestum imponebat, ut satisfaciat sub taxa quingentarum marcarum admonebat, verum praefatus proconsul intempestive apud se arestum imponi post extraditas decimas tum et se nescire, quisnam poponibus decimam extradat, respondit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, 333 об.

№ 282—1650 г. Января 12 дня.

Грамота короля Іоанна Казиміра о правахъ и вольностяхъ православной церкви въ Литовскомъ княжествѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho ante festum sanctorum Fabiani et Sebestiani Martyrum proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo.

Monasterii Drohicensis oblata privilegii Sacrae Regiae Maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus capitanealibus Varsaviensibus autentice depromptum ad personalem oblationem religiosi Ezechielis staurofor Filipowicz Yhumeni monasterii Zabuscensis Drohiciensis erectionis Transfigurationis Christi Domini postulante eodem suscepit et actis suis castrensibus capitanealibus Mielnicensibus inscribere de tenore verborum tali.

Actum in curia regia Varsaviensi Sabbatho post festum Sanctae Agnetis Virginis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Varsaviensia personaliter veniens admodum reverendus in Christo pater Josephus Kono(no)wicz Horbaczki, Episcopus Vitepscensis, Mscisłaviensis, Orszanensis, Mohiloviensis, Ihumenus monasterii Sancti Michaelis Deaurati Kiioviensis, eidem officio praesenti literas privilegii Sacrae Regiae Majestatis infrascriptas pargameneas, manu eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas, et sigillis binis uno Regni Poloniae, altero Magni Ducatus Litvaniae appensis signatas, ad ingrossandum in acta praesentia obtulit de tali serie verborum.

Jan Kazimierz, z łaski Bożey krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflant-

skie, Smolenskie, Czerniechowskie y tesz Szwedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny krol. Oznaymuiemy tym listem przywilegem naszym teraz y na potomne czasy, isz ziednoczenie narodow cnych Polskiego y Litewskie-o Ruskiego, w tey Rzptey, ktoro Pan Bog chciał mie antemurale wszystkiego chrzescianstwa, iest naywieksze firmamentum y dla tegosz Divi nostri praedecessores naiasnieysi Krolowie Polscy przestrzygali tego, aby do tych cnych narodow zawsze zostawała zgoda y miłosc nierozerwana, a siły zpolne iech przeciwko nieprzyiacielowi Krzyża Swiętego zachowane y obracane byli, dla tego y swietey pamieci Naiasnieyszy Władysław Czwarty, krol iego mosc pan brat nasz, na szczesliwey elekty swoiey, bacząc bydz narod cny religy Ruskiey wzledem unyey rozdwoioney, świątobliwie usiłował zgodzic y ziednoczyc go z sąbo, aby rzecz pospolita żadne-o nie miała przez to zatrudnienia, toż y my szczesliwie nastąpiwszy na panstwo przez wolne głosy wolney elekty od Pana Boga nam powierzone przedsiebiorąc, staralismy sie o to, abysmy wnętrzne zamieszanie y krwie rozlanie, ktore Pan Bog dopuscił tempore interregni zagasiwszy, pokoy swięty pozyskac mogli y Rzecz pospolito uspokoic mogli, iakosz pobłogosławił Pan Bog pobozney intenty naszey y za łasko iego swięto, to domowe incendium, powagą naszą krolewsko (iest zgaszone y) woysko nasze Zaporoskie do wiernego poddanstwa przywrocone, ktoremu w deklaraty łaski naszey krolewskiey pod Zborowem daney, przychęcaiąc do usług naszych y Rzptey, a narod Ruski wszytek duchowne-o y swieckie-o, slacheckie-o y pospolitego stanu przy prawach y wolnosciach dawnych zachowuiąc, obiecalismy na teraznieyszym seymie wzledem uniey zniesienia tak, iakoby z wielebnym (w) Bogu oycem metropolito Kiiowskim y duchowienstwem namowiono było postąpic y narod Ruski wszytek uspokoic w ich reliey Greckiey ucontentowac. Tedy to krolewsko obietnice nasze przy seymowey aprobaty y tey declaraty pod Zborowem daney skutkiem wypełniaiąc, wacuiące na ten czas władictwa Łuckie, Chełmskie, Witepskie złączaiąc z Mscisławskim, z cerkwiami do nich zdawna należącemi y archimandrio Zydyczynsko, także monaster Lescz ze wszytkiemi dobrami, pomienionemu oycu Silwestrowi Kossowowi y osobom na to obranym y od niego poswięconym oddalismy y hoc diplomate nostro oddaiemy, a z monastera Kupiatyckiego w possessy nieunitow będącego wszelkie przewody przeciwne punktom swiętey pamieci krola jegomosci Władysława znosimy, a władyctwie Przemyskim (teraznieyszemu dyzunitowi ex nunc ma byc) oddaną przed smiercio xiedza Krupieckiego Swiętego Spasa monaster, Swiętego Unofrego ze wsio Nauszczuwko *) monastyr Ławna **) ze wsio Ławrownym y monastyr Smołnica, a post fata xiedza Krupeckiego iusz to władyctwo z maiętnosciami y wszelakimi pożytkami do władyctwa przy nieunicie ma perpetuis temporibus zostawac. A że do władyctwa Witebskiego y Mscisławskie-o dobr na wychowanie słusznych nie masz, tedy z dobr Połockie-o archiepiscopstwa połowice, ktora ma bydz przez comissarza naszego wydzielona, teraznieyszemu oycu władyce naznaczylismy y de facto oddaiemy. Exercitium liberum wszytkiemu narodowi Ruskiemu nie będącym w uniey w Koronie y Wielkim Xięstwie Litewtewskim, tak iako zdawna mieli, pozwalamy y noszenie krzyża wielebnemu oycu metropolicie w swoich dyecezyach iako insigne metropolitanskie. Cerkwie też wszystkie w punktach swietey pamieci krola jegomosci Władysława wyrażone przywracamy, to iest v *Smolensku* według przywilegiu krola imci Borysa y Hleba pod murami Smolenskiemi, a w samym zamku gdzie przed tym cerkiew swiętego Awramia bywała, plac do zbudowania cer-

*) Nawłoczko **) Ława.

kwie, przy niey duchownych chowac; także w dobrach slacheckich, ktore lennym prawem maio w woiewodztwie Smolenskim, wolno cerkiew budowac y duchownych swoich przy nich chowac. W *Mohilowie* cerkiew Swiętego Spasa, monaster z przynaleznosciami, także pod *Grodnem* monaster; w *Wilnie* Zmartwychstania Panskiego y cerkiew drugo swietego Jana, a trzecio na przedmiesciu swiętego Ierzego, w *Trokach* Panny Naswietszey, w *Grodnie* Zmartwychstania Panskiego, w *Minsku* Swietey Troycy, w *Połocku* Narodzenia Panskiego ze wszytkiemi dobrami do niey należącemi, we *Mscisławiu* Swietey Troycy z dobrami do niey należącemi, w *Kobryniu* Narodzenia Naswietszey Panny, w *Witepsku* Zwiastowania w niżnym zamku y cerkiew w polu stoiąco Swietego Ducha, w *Nowogrodku* Swietego Jana, w *Lidzie* Swietego Spasa, w *Tłumeniu* (Ihumeniu?) Swietey Przeczystey, w *Bobroysku* Swietego Spasa, w *Drogiczynie* także Swietego Spasa, w Koronie zas *Lubelsko* cerkiew od stanu slacheckiego zmurowano, ktora im była wzieta przywracamy do odprawowania nabozenstwa wszystkiemu narodowi ludzkiemu Ruskiemu niebędącey w uniey, w *Krasnym Stawie* Swiętey Troycy ze wszytkiemi dobrami do niey zdawna należącemi, w *Belzie* Swiętego Mikoli, w *Hrubieszewie* Swiętego Krzyża, w *Troianowie* (?) *) Swietego Parascowiey, w *Krzemiencu* Swiętego Mikoły, w *Horodku* Swietego Iliey, w *Mosciech* Zwiastowania Naswietszey Panny, w *Busku* Swietego Mikoły, w *Horodle* Zmartwychwstania, w *Kowlu* Swietego Mikoły, w *Ratnie* Swietey Troycy, na oddanie ktorych cerkwie (skutecznie) commissarzow, ktorych sami sobie obioro dac pozwolilismy y teraz ***) naznaczylismy. A gdzie cerkwi pogorzeli y popustoszone są, tak w *Pinsku*, w *Mozyru* y po innych mieyscah, na tychże placach dawnych budowac y murowac wolnosc daiemy. Także dobra od cerkwi Swietego Paraskowy we *Włodzimirzu* odebrane przywracamy. Sądy duchowne iech według przywileia swietey pamieci krola imci Augusta, roku tysiąc piecset iedynastym danego, maio bydz wcale zachowane. Także Bractwa wszystkie gdzie kolwiek są y gdzie zabronione, iako w Smolensku za murami u Hleba y Borysa y Bielskie mic pozwalamy, szkoły Kiowskie y gdziekolwiek są także drukarnie ich wcale zachowuiemy y censure xiąg przy oycu metropolicie y episcopach w dyecezyach iech zostawuiemy, a kaduk na drukarzu Lwowskim Służce *) niesłusznie otrzymany znosimy. Dobra też cerkiewne aby żadnem sposobem nie byli alienowane a ritu graeco, iako dawne prawa są o tym, waruiemy. *Perehinsk* od Władyctwa Lwowskiego nullo iure alienowany dekretem naszym na pirwszym terminie według praw y przywileiow tego władyctwa restituere obiecuiemy, a wszystkich mieszczan Lwowskich narodu Ruskiego przy wolnosciach y prawach iech według przywileiu swietey pamieci krola Augusta y innych krolow imciow cale y nie naruszenie zachowuiemy. Jesli iakie so praeiuditia y tran(s)actie mimo ten przywiley tak w odprawo(waniu) tego (na)bozenstwa, iako w ich samych swobodach, te wszystkie znosimy. A gdzie kolwiek w Koronie y w Wielkim Xięstwie Litewskim z dawnych praw y przywileiow do urzedow należy narod Ruski, aby zarowno przymowani byli y zadney oppressy nie mieli. Dawne prawa iech conserwuiemy, a przeciwne gdzie by kolwiek były postępki y transactie cassuiemy. Osobliwie też mieszczan Kiiowskich, Czernichowskich, Winnickich, Mozerskich, Rzeczyckich, Starodubowskich, Pinskich y innych, gdzie kolwiek woyna zaszła, przy dawnych prawach y wolnosciach iech zachowuiemy. Comissio y inquisitio względem przeszłego zamiszania według amnistii obiecaney pod Zborowem znosimy.

---

*) Stoianowie **) Zaraz

*) Sloza.

Praezbiterowie też popi rusci niebędące w uniey aby przy wolnosciach stanu duchownego zostawali y żadnemi powinnosciami, podwodami, podatkami, statiami ani stantiami żołnierskiemi y robociznami nigdzie nie byli onerowani, ale według praw y przywileiow incorporationum w swoim poszanowaniu zostawali y do nikogo z swieckich, tylko do starszych swoich należeli duchownych tym przywileiem naszym utwierdzamy. Na ostatek cokolwiek ieszcze do gruntownego uspokoienia należy, a na tym seymie dla nawalnosci spraw Rzptey skutku nie wzieło, to wszytko do przyszłego seymu zachowawszy, narod wszytek Ruski przy wszelakich prawach y wolnosciach zachowuiemy. A teraz to diploma, vigore aprobaty declaraty naszey, woysku Zaporowskiemu daney, z podpisem ręki naszey y pieczencio tak koronno iako y Wielkiego Xiestwa Litewskiego wydac rozkazalismy. Dan w Warszawie, na seymie, w dzien concluzy seymu roku Panskiego MDCL miesiąca Stycznia dnia dwunastego, panowania naszego Polskiego pirwszego, Swedzkiego wtorego roku. Matias Cielecki Secretarius Sacrae Regiae Maiestatis. Jan Kazimierz Krol. Locus sigillorum eisdem literis appensorum. Post cuius quidem diplomatis seu literarum privilei suprascripti Sacrae Regiae Maiestatis ad oblationem praedicti Episcopi ritus graeci Vitepscensis in acta praesentia susceptionem et ingrossationem ad affectationem offerentis eidem originale est extraditum, de quo sibi extradito idem offerens officium praesens quietavit, quietatque per praesentes. Correxit Sobolewski. Locus sigilli castri Varsaviensis. Joannes Krasinski D. R. capitaneus Varsaviensis m. pa.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1676—7 г. № 10950. л. 675, 12, 13—16.

Примѣчаніе. Этотъ документъ напечатанъ также въ «Историкоюридическихъ матеріалахъ» т. XIII, стр. 357.

№ 268—1550 г. Августа 26 дня.

Фундушъ Городищской Пречистенской церкви князя Василія Полубенскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta ipso die festi Sancti Valentini Martiris, anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo.

Oblata fundationis ecclesiae Horodyscensis ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Maximilianus Grzymacki, praesbiter rithus graeci ecclesiae Horodiscensis et decanus Mielnicensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti fundationem ecclesiae rithus graeci Horodiscensis, praecavendo indemnitati cuivis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Wasily Andreiewicz Polubenski, marszałek gospodarski, starosta Mscisławski y Radomski. Obiawiam tym moim listom wszytkim pospolicie dzisieyszym y na potym bendącym, komu będzie potrzeba tego wiedzieć, com ia we wsi moiey Horodysczu przy zamku Horodyckiem zbudował cerkiew ku czcy y ku chwale Bogu, w Troycy Swiętey Jedynemu, założenie było swiętey Troycy, w ktorey chcąc miec sobor, aby zawżdy w niey służba Boża bywała za zdrowie krolewskie y też moie y potomkow y też za dusze przodków moich Pana Boga prosić, te cerkiew nadałem z imienia Horodyscza iako dziesięcinami y pienędzmi y wstawił w niey trzy popy a czwartego diakona, w ktory że na każdy dzień służba Boża bywała, to też z Bożego dopusczenia ta cerkew wespoł y z zamkiem moim Horodyskim zgorzała, gdzie ia y teraz maiąc wolą, ieżeli Bóg Stworzyciel żywota mego przedłuży, takowosz cerkew bez omieszkania zbudować y wszytek rząd y sprawe w niey mieć po pierszemu y ustanowić, a czego Panie

Boże niedopusczay. iesli bym ia tey cerkwie nie zbudowawszy umarł, tedy syn moy potem y potomkowie moi powinni będą zbudować y w tym rządzie y sprawie y postanowieniu mieć, iak niżey w tym liscie opisano. Co się doticze pieniędzy, dziesięciny dworskiey, pasnie y ze wsiow, aczkolwielk ia to na te cerkiew Bożą zpełna wydawał asz do tych czasow, będzie dawano do żywota mego, niżeli obowiązuiący się, aby potomkowie moi tego nie naruszyli albo żeby bez potomstwa to imienie moie w cudze ręce nie weszło, a ten, komu by się dostało wypełniać y tego wszytkiego, iak nadano, oddawać, abo tey cerkwie zbudować nie chciał, dla tego tym listem moim to oznaymuie y tym listem moim siebie y potomkow moich y tych wszytkich, kto kiedy to imienie trzymac będzie obowiązuie, aby nadanie moie wszytko spełna na cerkiew Bożą Swiętey Przeczystey, ktora z dawnych czasow we wsi Horodyskiey zbudowana iest, oddawana było. A nadań na te cerkiew Bożą Horodyską popom trzem y diakonu, kożdemu z nich po włoce ziemi we wsi Horodisczu, ktorzy to popy Horodyskie teraz dzierzą. Jescze przydaie tym że popom teraznieyszym y na potym będącym potomkom ich kąnt ziemi na cerkiew Swiętey Przeczystey, ktory leży miedzy ziemi moiey dworskiey, a miedzy włoki Waska Paszynicza, boiarzyna mego Horodyskiego, który nie ma od tey cerkwie oddalan być wiecnie. A z gumna moiego Horodyskiego czterydziesci kop żyta, to im ma być dawano miasto dziesięciny. A ku temu z pieniędzy moich czynsowych ia y potomki moi winni będziemy na każdy rok na wino y na insze cerkiewne potrzeby tym popom y diakonu siedm kop hroszy Litowskich y to pełnić maią wiecznemi czasy. A poddani moie imienia mego na tesz cerkwie Bożą maią w kożdy rok dawać y wypełniać, to iest ze wsi Połubicz y ze wsi Dubice, y z Kontow, y ze wsi Jabłonia, y z Kontow Jabłonskich, y z Kolana, z Horodyscza, y z Żanowa, Hruda, y z Radcza, choc by w tych wsiach moich wysz pomienionych y nie greckiego. ale rzymskiego zakonu ludzie byli, tedy przecie winni wszyscy tak y boiarza w każdy rok z każdey włoki po kopie żyta będą dawać tym trzem popom y czwartemu diakonowi, a oni maią na rowne częsci tym się dzielić. A za to te popy y potomkowie ich maią w tey cerkwi na kożdy dzien winni będą służbę Bożą służyć za zdrowie Krolewskie Jego Miłosci y moie y tesz potomkow y za duszy przodkow moich Boga prosić, a w sobote y w niedziele po odpustach y naroczystych swiętach służbę Bożą soborem służyć, w każdy piątek panachide mieć za duszy przodkow moich, a po moim żywocie za moie Pana Boga prosić. A to wszytko ia sam y potomkowie moie, y czego Panie Boże uchoway, iesli by to imienie moie w czyie cudze insze ręce przysc miało, tedy y ten powinien będzie ku popom tey cerkwi Bożey teraznieyszym y na potem będącem według tego listu mego zachowiwać się. A kto by nie chciał tey woli moiey y temu listu memu y wszytkiem artykułom w niem opisanem dosć czynić y ich wypełniać, ten rosądzisię ze mną przed Miłosciwem Bogiem na strasznym sądzie, a przecie zwierchnoscią Krola Je-o Mci ta cerkiew Boża y ten moy list, a nadanie ma w obronie Je Mci Krolewskiey być, y od każdego nasilenia. kto by się temu chciał zprzeciwiać y cerkiew Bożą, a sług cerkiewnych w tym uskadzać, mocą Je. M. Krol. obroniona ma byc, co Krolewska Jego Mc. na on czas będąc uczynić raczy, naprzod dla cerkwi Bożey y dla dusznego zbawienia swego, a potym dla pokornych służb moich. Y na tom w tey cerkwi Bożey y tu tesz popom tamecznym dał ten moy fundusz z moią pieczęcią. Pisan w Możaykowie, pod laty Bożago Narodzenia tysiąc pięćset piędziesiątego roku, mca Augusta dwadziestego szostego dnia, indikta osmego. U tego funduszu pieczęć zawiesista a podpis ręki temi słrwy: Wasil Połubienski

ręką własną. Cuius originale idem afferens, post ingrossationem in acta, rursus ad se recepit et de recepto officium praesens ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1695—8 г. № 10961, л. 246.

№ 264—1651 г. Января 8 дня.

Актъ осмотра тѣла убитаго священника Докудовской церкви о. Стефана Вержбовскаго.

Praezbiteri Dokudoviensis ecclesiae ritus graeci praesentatio corporis.

Advectum est ad officium praesens et acta capitanealia castrensia Mielnicensia corpus exigue olim honorabilis Stephani Wierzbowski, praezbiteri ecclesiae ritus graeci oppidi Dokudow, Illustris et Magnifici Ludovici Alexandri Radziwil, marschalci Magni Ducatus Lithvaniae, per honestos Stanislaum et Mathiam Buiarzyki, haydones Illustris et Magnificae Zophiae de Tęczyn Daniłowiczowey, thesaurariae Regni interemptum, et per famatos Samuelem Wierzbowski fratrem ipsius germanum, Christopherum Gmurek proconsulem, Paulum Lęnczyczki consulem praefati oppidi Dokudow praesentatum, in quo cadavere officium praesens vidit et suscepit vulnus in capite supra frontem cestu, vulgo *obuchem* pertrusnm, ad cruorem usque ad apertionem cerebri, a qua convulneratione noscitur esse mortuus. In qua interemptione suprascriptos honestos Buiariki et famatos proconsulem, viceadvocatum et consules oppidi Miedzerzec inculpaverunt. Petieruntque ab officio praesenti addi ministerialem ad proclamandos praefatos homicidas. Quorum postulationi officium praesens annuendo, eisdem ministerialem generalem regni providum Laurentium Kuzmicz addidit et deputavit. Qui quidem ministerialis suprascriptus ius deputationis suae reddens, coram officio praesenti personaliter stans publice recognovit se praefatos honestos Stanislaum, et Mathiam Buiarzyki de villa Ostrowki, ad tractum Miedzerzeczęnsem pertinentes tam in castro Mielnicensi, quam et foro publico civitatis eiusdem in frequentia multorum hominum pro veros et indubitatos homicidas olim honorabilis Stephani Wierzbowski praesbiteri ecclesiae ritus graeci oppidi Dokudowiensis.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 731.

№ 265—1651 г. Марта 20 дн.

Фундушъ Лельчицкой церкви, Пинскаго уѣзда.

Akt funduszu Lelczyckiey cerkwi służącego.

Roku tysiąc siedymset szesdziesiąt pierwszego, mca Marca osimnastego dnia.

Na urzendzie I. K. Msci grodz. Pin. przede mną Piotrem Thadeuszem Frąckiewiczem, podstolim y podstaroscim sądowym pttu Pin., comparendo personaliter imc xiądz Jan Zahorowski, paroch Lelczycki, ten fundusz ad acta podał in eum tenorem pisany.

Ierzy Tyszkiewicz, z Bożey y stolicy apostolskiey łaski biskup Wilęski, woytom, starcom, menżom, włosciom y wszytkim mtsci naszey Uborskiey poddanym daiemy wiedziec, iż doszła nas wiadomosc, iako wy pomienieni mężowie y poddani, zażywaiąc nobożęstwa y sakramentow w cerkwi Lelczyckiey od krztu y szlubow, czesnemu Bohdanowi Oniskiewiczowi swieszczenikowi waszemu Lelczyckiemu mało co albo nic nie daiecie, przeto porownywaiąc pomienionego swieszczenika waszego z ynnemi swieszczennikami w mtsci naszey Uborskiey y poblizu będącemi abyście o pomienionych krsztach y szlubow tak, iako y drugim swieszenikom dawali y kontentowali, chcemy miec

po was y rozkazuie przykazuiąc to panu staroscie naszemu teraznieyszemu Uborskiemu y iego nastempcom. aby pilno tego dozierał po was, iakoby pomieniony swieszczenik Lelczycki wasz msza y usługi koło zbawienia waszego takową, iako y drudzy swieszczenicy maią, miał za płatę y nagrodę. Y na to daliśmy mu ten nasz list z podpisem ręki własney y pieczęcią naszą. Pisan w Wilnie, dnia dwudziestego Marca R-u panskiego tysiąc szesćset pięćdziesiąt pierwszego. U tego funduszu podpis ręki J. W. Ismci xdza biskupa Wilen. takowy, przy pieczęci na opłatku wycisnioney: Georgius Tyszkiewicz episcopus Vil. mp.

Oraz przypisek alias konfirmacia imsci pna administratora takowa: Anno tysiąc szesćset szeszdziesiąt trzeciego, dwudziestego wtorego Maj, perlectis his literis per illustrissim. ac reveren. Dn. Georgi. Tyszkiewicz episcop. Viln. defuncti a per illustrissimo ac reveren Dno Georgio Białozor Dej gratiae et sedis apostolicae episcopo Viln. Dno meo colendissimo habens administrat. Uborscensem has literas confirmary ac ulteriorem per illustrissimi gratiam Kazimierus Białozor mareschalcus Upitentis capitaneus Novomotensis administrator Uborscensis.

Ktory to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażono osobę do akt iest do xiąg grodz. Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1761—1762 г. № 13071. л. 234.

№ 266—1652 г. Января 23 дня.

Квитанція на имя священника Козерадской церкви Луки Ерофеевича въ уплатѣ подати за одну уволоку земли.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post festum Sancti Bartholomei Apostoli proxima, anno Domini 1652.

Poponi Kozieradensi oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Lucas Jarofiewicz, prezbiter ecclesiae Kozieradensis, ritus graeci, eidem officio praesenti obtulit et reproduxit quietationem infrascriptam, manu propria generosi Felicis Beydo, notarii terrestris et exactoris Mielnicensis subscriptam, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo, die vigesima tertia Januarij. Wielebny ociec Łukasz Jarofiewicz, swiesczenik czerkwie Kozieradzkiey, zapłacił poborow szesc czwarty raty z włoki czerkiewney iedney in summa złotych trzy et liber. Sczęsny Beydo pisarz ziemski y poborca Mielnicki.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1652 -7 г. № 10943, л. 130

№ 267—1652 г. Іюля 8 дня.

Грамота короля Яна Казимира съ распоряженіемъ распечатать православныя церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte eorundem (Monasterii Drochicensis) oblata Literarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik, eidem officio praesenti nomine honorabilis Pachomij Packowski, ihumeni monasterii

Drochiciensis ecclesiae ritus graeci Sancti Basilii, obtulit et reproduxit mandatum infrascriptum, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Jan Kazimierż, z łaski Bozey Krol, Polski, Wielkie Xiąże Lithewskie, Ruskie, Pruskie. Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie y Swedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny krol. Urodzonemu Zbignewowi Ossolinskiemu, staroscie naszemu Drochickiemu, wiernie Nam miłemu łaskę naszą krolewską. Urodzony. wiernie nam miły! Przełożono iest żałosnie imieniem wielebnego Pachomiusza Packowskiego y wszystkiego duchowienstwa braci zakonney monastera Drohickiego. iż slachetny Florian Kossowski, podstarosci wier(nosci) T(woiey) tameczny, swieżo niedawnymi czasy, bez dania żadney przyczyny, iakoby z rozkazania wier(nosci) Twojey cerkwie w miescie naszym Drochiczynie pozapieczętowac miał, iakoż y popieczętował, wyciągaiąnc na nich od kozdey cerkwie nienależytych y niesłusznych podatkow na osobe W. T., co iż się dzieie przeciwko prawu, fundatiom y przywileiom, od antecessorow naszych y od nas samych tym cerkwiom nadanych, do ktorych wier(nosc) T(woia) ani kto inszy żadnego prawa y zwierzchnosci, iako nad duchownymi ossobami praetendowac nie może, dla czego ten postępek niepomału nas obchodzic musi. Rozkazuiemy tedy Wier. T., chcąc miec to koniecznie, aby Wier. T. te pomienione cerkwie za oddaniem sobie te-o mandatu naszego zaraz odpieczętować kazał, iakoby nas ta sprawa więcey ż skargo nie dochodziła y tego na potym postrzegał, żeby żadne bezprawie onym przy cerkwiach sie nie działo, inaczey nie czyniąc dla łaski naszey y z powinnosci swoiey. Dan w Warszawie dnia III msca Lipca roku MDCLII, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego V. Jan Kazimierz Krol. Gregorius Białobrzeski secr. R-iae Mtis m. pa.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1652–7 г. № 10943, л. 90—91.

№ 288—1652 г. Іюля 3 дня.

Жалоба Іеронима Халецкаго на православныхъ Дрогичинскихъ священниковъ, съ обвиненіемъ ихъ въ смутахъ на религіозной почвѣ.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta in crastino festi Visitationis B. M. V. a-o D. 1652.

G. Chaleckj protestatur ex copia.

Ad officium et acta praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Hieronimus Casimirus de Chalcz Chalecki, bonorum Bartkowo, Korczewo, Sarnowo, Sczeglacin, Liaszkowicze, Starczewicze, Przekop aliorumque eo pertinentium haeres . . . . . zelo et amore boni publici suae suorumque ac totuis pallatinatus Podlachiae prospiciendo securitati ac fortunarum praeveniendo indemnitati, maturo providens animo imminentia pericula iamque sensim ex insidiosis et clandestinis perfidae gentis Ruthenicae hic in Podlachia commorantis et inhabitantis errumpendo latebris, verendo ne haec perduelis, fidefraga ac improba gens variis praegnans fraudulentiis perniciosum terrae belluae horrendaeque multicipitis Hidrae enixa foetum pestiferum suum in chara pignora, post discessum incolarum palatinatus Podlachiae pro expeditione generali bellica evomat virus, solenniter et in forma iuris quam plenissima protestatus est in et contra veneratos et religiosos Pachomium Humien uti sublevatorem ritus graeci ac totius civitatis, nec non Kuprianum, Piminum, Josiphum cognominatum Garbaty popones, totum videlicet clerum et religiosos tam in ipso oppido

Drohicin, quam et post fluvium Bug dogmata fidei Ruthenicae ritus Graeci disuniti profitentes, uti primarios ac antesignatos turbarum querelarum, tumultuum rebelionisque excitatores, promotores et fautores tum et omnes eiusdem oppidi utriusque incolas ritus graeci disuniti sui cleri pedisequos et sectatores tanquam fomitem et . . . . omnium pessimorum consliorum in totam Podlachiam redundantium et promanantium, idque in eo, quod ipsi et quidem popones uti ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Bellonae ardor caram vexare cepit patriam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam exulcerati odio ac innato quodam erga gentem Polonam exacerbati rancore suis Dei haereditatem machinationibus ac venenoso professionis suae schismate extirpando contaminare et poluere intendentes . . . aliquot annis nuper praeteritis susceptis cladibus in hac calamitate et orbitatae patriae. quam iustus judex Deus in expiationem delictorum sui divinam maiestatem offendentium summendae flagellum vindictam permiserat, toties sepissime fraudis criminisque perduelionis notati, pro quibus licet si poenas criminales, uti fidefragi et perduelles promeruerant, verum tamen magis lenitate, quam iuris rigore ob spem futurae meliorationis et correcturae illos videbatur. Ast ipsi eorum immemores poenarumque publicarum, eo in passu sancitarum, obliti, non contenti nec saciati anteactis fraudulentiis, in quibus toties . . . . . adversi multoties cum literis perduelis Chmielnicky cellatis plebem ac rebellionem commoventibus praecavendo, nunc deinceps sub specie devotionis et cultus Divini praetextu plebem ac ecclesias ritu graeco consecratas vulgo *cerkwie'* non sacris inserunt dogmatibus non divinum adorare docent, sed venenosis erga fidem catholicam inficiunt et imbuunt furiis, ad rebellionem excitant tumultus in plebe. . . . . arma sumenda contra rempublicam arasque Deo sacratas ac dominos proprios svadunt, ad omnia denique (contra omnem decentiam et vocationem spiritualem) pronam in malum plebem ducunt, trahunt et promovent, pro rebelli periuro foedifrago ac perdueli Chmielnicio cosacorum duce Deum praecari iubent. Quinimo in abusum cultus Divini, quo suos nefarios facilius possint exequi conatus, ecclesias suas vulgo cerkwie cultui et venerationi Divinae sacratas. in speluncas convertunt latronum ibi impia conventicula, ibi pessima consilia, ibi fraudulentas machinationes, ibi fastuosos triumphos, ibi in perniciem reipublicae varii generis armorum pulverum, pixidum, globorum plurimorum depositorium celebrant, tractant, peragunt et constituunt, celebrareque, tractare, peragere et constituere permittunt, sed neque hic nequitiarum ipsorum terminus, non limites nefandorum facinorum, non inveterati odii terminatur finis, et iterum accepto infausto dispersi ac dissipati, non tamen ad internecionem prout ipsi jactabantur ignaraque narrabant plebi, deleti reipublicae exercitus nuncio, ausi sunt campanas triumphabundi pulsare, procesiones et devotiones insvetas instituere et peragere cum plebe palam et publice ac si victores triumphare acclamationes et benedictiones inauditas movere, pro salute demum et incolumitate perduelis Chmielniccy totiusque cosacorum exercitus potum sumere et . . . . . victoriam palam profiteri, prout de facto profitebantur. Memorata vero plebs et communitas sui cleri ac poponum sacrilega sectantes consilia praemissa execranda facinora conniventia et persvasione poponum suorum exequi parata iam nefandos excessus licentiosamque audaciam explevissent et pestiferum suum evomuissent virus, nisi Divina pro sua militans haereditate providentia impios illorum ellusisset conatus, dum ante aliquot annos nonnulli zelosi patriae cives gliscentem in viscera regni hostem . . parieti Podlachiae minantem excidium arcuerunt impetumqne illius aliquot in lo-

cis, uti pote ad Niemierow, Krinki, Ŝtaw, Biała, Łomazy, Kobylany, Gnoino, fregerant. Tum demum parumper resipiscere visa est illorum audacia, quando alii consignorum oppidorum et villarum incolae temeritatis suae poenas luerant, quando suam licentiosam sangvinem expiaverant audaciam, quando rebelionis suae (quod ex scrutiniis et decreto Tribunalitio regni Lublinensi clare constat) debita et emerita sumpserant supplicia, verum neque haec diuturna perseveravit resipiscentia. Enim vero postquam equestris ordo palatinatus Podlachiae pulso fugatoque e finibus suis hoste domos suas victor sese receperat ad novas easque maiores occulte recurunt machinationes, alliciti impuna rebellium cosacorum per universas Russiae oras ferro et igni grassantium insolentia, ubi tot templa divis tutelaribus dicata devastata, tot venerabilissimi sacramenti a sacrilega manu et pede suscepti et patrati contemptus, tot altaria polluta, monasteria expilata et dirruta, tot apparatus ecclesiastici in praedam et spolium dirrepti, tot sacerdotes variis tormentis cruciati, tot virgines Deodicatae profanatae, tot sepulchra et monumenta mortuorum exuta, omni humanitate spe illiciti lucri depraedata et disiecta, tot domini cum carrissimis pignoribus illarum regionum incolae a propriis subditis immaniter et tyrannice trucidati et truncati, tot denique optimae civitates, tot numerosa oppida, tot innumerabiles pagi in cineres et favillas redacti et solo adaequati, tot insuper plurima et numerum excedentia damna perpetrata, tot provinciae ad summam deductae egestatem et pene funditus depopulatae, talia aggrediennda et ipsi praesumebant et intendebant cum sua cummunitate popones in vigilantia praesidum et procerum palatinatus huiusce Podlachiae ad tantam licentiam illis praeclusis et viam dum exploratis illorum impiis consiliis et conventiculis ecclesias illorum alias cerkwie ad talia sub praetextu devotionis peragenda commodissimas occluserant et observaverant praecluserat et memoranda longa posteritati serenissimi regis domini nostri clementissimi sub Bereszteczko victoria per quam dum iam pacata videbatur esse respublica inter virentia et florida almae pacis oliveta, ipsi quoque tantisper a suis impiis . . . . . conatibus et sceleratis imposuere silentium machinationibus ad hoc usque tempus immo pressas silentio fraudulentias fovente, quo infaustum dispersi ac dissipati exercitus acceperunt nuntium et eo ipso momento quo literae universales sacrae regiae maiestatis hanc cladem denuntiantes ad castrum praesens Drohiciense porrectae et promulgatae sunt, tanquam e somno expergiscentes infelici demulati rumore in tanta orbitata patriae letabundi insvetos ac si deleso et sublato hoste exercebant triumphos sub praetextu devotionis, uti praemissum est, nullo incidente festo, imo die feriali circa ipsum meridiem tempus pro sola periuri Chmielniccy victoria et insvetas exercebant solennitates cum vetera regressi consilia novos tumultus movent, conventicula clandestina peragant, ad haec advenientes de villis contiguis pro foraliis die forensi subditos suae nefariae fidei sequutes licentiae suae faciunt consocios, impia illis communicantes consilia, quo ducti protestantis subditi de villis ipsius haereditariis superrecensitis debitam et solitam protestanti non praestant obedientiam, quos si aliquam vellent spirare fraudulentiam impiaque eorum intenderent se . . . . consilia, ipsemet protestans, uti [dominus sangvine illorum luendis afficere et corrigere suppliciis, quod ut et alii in suis eorundem uti fidei ita et scelerum pessimorumque consiliorum sectatoribus subditis suis diligentissime animadvertant, praecavendo cuivis indemnitati tum et prospiciendo securitati totius palatinatus Podlachiae, iterum atque iterum protestatur et manifestatur solenniter.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда 1652—4 г. № 9583 л. 454—7.

№ 269—1652 г. Іюля 8 дня.

Грамота короля Яна Казимира по дѣлу о притѣсненіяхъ православныхъ въ г. Дрогичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte monasterii Drochicensis oblata literarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik eidem officio praesenti obtulit et reproduxit nomine honorabilis Pachomij Packowski, ihumeni monasterii Drohicensis conventus cancti ecclesiae ritus graeci literas infrascriptas vadij Sacrae Regiae Majestatis, sigillo minoris cancellariae regni obsignatas, manu propria generosi Gregorii Białobrzeski subscriptas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Jan Kazimierz, z łaski Bożey krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie y Szwedzki, Gotski, Vandalski dziedziczny krol. Urodzonemu Woyciechowi Mleczkowi, staroscie naszemu Mielnickiemu, a w niebytnosci iego urzędowi grodzkiemu tamecznemu Mielnickiemu, wiernie nam miłemu łaskę naszą krolewską.

Urodzony, wiernie nam miły! Dano nam sprawe imieniem wielebnego Pachomiusza Packowskiego, ihumienia monastera Drohickiego y zakonnych braci swey reguły Swięte-o Bazylego, także duchownych cerkwey tamecznych, że szlachetny Florian Kossowski, podstarosci Drochicki, niewinnie na zdrowie ich usadziwszysię, iawne odpowiedzi nie tylko przez rożne ossoby przegrażaiąc czyni, ale tesz teraz swieżo w przesłym czasie cerkwie, w miescie naszym Drohiczynie będące, gwałtownie pozapieczętował y insze krzywdy z bezprawiem chce czynic, tak że nie tylko w zdrowiu swym, ale y dobrach bespieczni bydz nie mogą, co się z niemało zniewago prawa pospolitego y pokoiu obwarowane-o dzieie. Przeto my chcąc, aby pomienione strony o krzywdy, ieżeli są iakie albo miedzy nimi zachodzą, nie gwałtem, nie bronią ani potęgą iako, ale srzodkiem prawa pospolitego wzaiem rozprawowali się, zakład nasz dwudziesty tysięcy złotych polskich miedzy nimi założyć umyslilismy, iakosz ninieyszym listem naszym zakładamy. O czym żeby strony obiedwie niewiadomoscio iako nie wymawialisie rozkazuiemy wiernosci waszey, abys wiern. wasza ten list nasz w xięgi swe Grodzkie tameczne Mielnickie wpisawszy, przez woznego, wedle zwyczaiu stronom obiema odwiesc y do wiadomosci ich przywiesc roskazal, upominaiąc stron obudwu, iż ieżeli ktora z nich ten list nasz sama albo naprawne na tho ossoby (prawem pospolitym nie kontentuiąc się) gwałtem wzruszyc chciała tego zakładu nasze-o, polowice do skarbu naszego, a połowice stronie obrażoney bez odpustu zaplacic będzie powinna. Uczynisz to wier. T. dla łaski naszey y z powinnosci swoiey. Dan w Warszawie dnia III-o msca Lipca roku Panskie-o MDCLII, panowania naszego Polskiego IV, a Szwedzkiego V. Na własne jego k. mosci rozkazanie Gregorius Białobrzeski m. p-a.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1652—7 г. № 10948, л. 90—91.

№ 270—1653 г. февраля 22 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви Дмитрія Вержбы на солтыса дер. Горошки Сегеня Кузаку, бывшаго причиною убійства зятя о. Вержбы, королевскаго солтыса той же деревни Андрея Кузаки.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho in vigilia festi Sancti Mathiae Apostoli, anno Domini 1653.

Wierzba prezbiteri Gnoynensis protestatio. Ex Copia.

Do urzędu y akt ninieyszych grodzkich Mielnickiech oblicznie przyszedszy wielebny ociec Dmitr Wierzba, prezbiter cerkwi Gnoienskiey, imieniem uczciwey Anastaziey Wierzbianki, corki swey, a pozostałey małżonki po uczciwym Andrzeiu Kuzacze, sołtysie je-o Krolewsky Mosci ze wsi Horoszkow, także imieniem utczciwego Stephana Kuzaki syna tegosz niebosczyka Andrzeia Kuzaki, przychilaiąc sie do protestatiey przez pomienionego Andrzeia Kuzakę ieszcze za żywota swego we wsi Horoszkach przed urzędem mieiskim Mielnickim uczynioney, żałobliwie uskarżałsię y protestował na utczciwego Siehenia Kuzakę, sołtysa ze wsi teyże Horoszkow o to, iż on maiąc iakis rankor y prywatny gniew przeciw niebosczykowi Andrzeiowi Kuzace, bratu swemu rodzonemu, zapomniawszy boiazni Bożey y milosci braterskiey, nie obawiaiąc się win w prawie pospolitym przeciw naprawcow na zdrowie ludzkie srogo opisanych, czasu niedawnego a prawie przed swiętem Narodzenia Panskiego blisko przeszłym, urodzonego pana Stephana Racznowskiego, porucznika jego mosci pana Jana Mysliszewskiego, rotmistrza jego Krolewskiey Mosci na ten czas w Mielniku chleb wybieraiącego, na zabicie iego naprawił y na nieostroznego, pokoiem pospolitym obwarowanego, w stodole swey własney we wsi Horoszkach spiącego, synowi swemu na imie Walkowi nawiesc kazał. Ktory to porucznik, od pomienionego Siechenia Kuzaki naprawiony, przez syna iego Walka Sieheniuka z rozkazania oicowskiego z haidukami do stodoły nawiedzony będąc, onego spiącego wywlec y obuchami srodze na smierc bic kazał, od ktorego srogiego zbicia w krotkiem czasie rad nierad skonac musiał, o czem protestatia, obductia głowy przez oica iego Karpa Kuzake osobliwie uczyniona szerzey swiatczy. A isz niebosczyk z dopuszczenia y naprawy pomienionego Siehenia brata swego z tego swiata zszedł y tenże Siehen własnie y sam spolnym meżoboicem został, tedy mscąc się niewinney krwi osierociałey córki swey, małżonka y oyca pozostałey niebosczykowskiey sieroty te protestatią powtore y potrzecie zanosi, chcąc y obiecuiąc pomienioną corke swą o głowe męża swego, a oica siroty niebosczykowskiey z pomienionym Sieheniem Kuzaką prawnie czynic.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродска суда за 1652—7 г. № 10943, л. 359, 361.

№ 271—1653 г. Апрѣля 3 дня.

Объявленіе вознаго объ обсвидѣтельствованіи раненаго Іеронима Попика изъ села Наройки.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini 1653.

Popik de villa Naroiki vulneratus.

Officium capitaneale castrense Drohiciense praesens apud honestum Hieronimum Popik, filium honorabilis Grehorii poponis de villa Naroiki generosi Casimiri Biernaczki ex personali commonstratione vidit et suscepit vulnera duo in capite pertrusa, cruenta, tertium in naso simILIter pertrusum, cruens cum tumefactione,

quartum in fistula manus dextrae detrusum cute, pro quorum illatione nobiles Jacobum filium olim Andreae Lopuszki Myniszaczyk et Antonium filium olim . . . *) Lopuski Dobczak inculpavit, cum ea protestatione, quod intercedendo eidem viam liberam de silva Naroycensi praefati generosi Casimiri Biernaczki domum versum suam Naroyki tendendum vulnera praefata intulerunt atque protunc ab eodem bombardam longiorem vulgo rusnicę receperunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1652—4 № 9583. л. 723. 724 об.

---

*) Въ подлинникѣ пробѣлъ для имени.

villamque reducta est. Qui quidem religiosi patres bona in una tantum campo mansulum eiusdem partis fluvii Bug, alterius vero partis medietatem mansi non a fundatoribus, verum a benefactoribus suis possident, de quo iterum atque iterum eam suam calamitosam manifestationem fecerunt. Inhaerendoque constitutioni regni praemissa omnia sic et non aliter facta ad Sacrum Evangelium iuxta praescriptum iuris iuramento corporali probaverunt.

Изъ поточной книги Дрогичинского гродскаго суда за 1652—1654 г. № 9583. л. 861, 865,

№ 272—1653 г. Іюня 5 дня.

Заявленіе монаховъ Дрогичинскаго монастыря о пожарѣ, произшедшемъ въ Монастырѣ въ день Пятидесятницы, 1 іюня, въ полдень и истребившемъ храмъ Преображенія Господня и монастырь.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post festa solennia Sacri Pentecosten proxima, anno Domini 1653.

Conflagrata monasterii.

Ad oficium praesens capitaneale actaque castrensia Drohicensia personaliter venientes religiosi patres Joannes Żyla et Piminus Wierzba monachi monasterii Drohicensis ritus graeci suo et totius conventus eiusdem monasterii nomine coram eodem officio praesenti solennem lugubremque manifestationem fecerunt in eo, quod ipsis ex promissione Dei, vel nescitur que infausto facto ecclesia Transfiguralionis Domini, vulgariter Swietego Spasa cum monasterio et omnibus ornamentis splendoribusque ecclesiasticis die dominico sacri Pentecosten proxime praeterito, meridie, circa horas prandii conflagrata in fa-

№ 273—1653 г. Ноября 27 дня.

Фундушъ Дрегловицкой уніатской церкви во имя Непорочнаго Зачатія Пресвятой Дѣвы Маріи.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda intra octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima, anno ejusdem millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio.

Ecclesiae ritus graeci Drehloviensis oblata fundationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Valerianus Poray, praesbiter ecclesiae Mielnicensis ritus graeci et protopop decanatus Drohiciensis obtulit et reproduxit eidem praesenti fundationem infrascriptam ecclesiac Draehłoviensi servientem, manu propria olim Illustris et Magnificae Zophiae de Thenczyn Daniłowicza, thesaurariae regni subscriptam et sigillo usitato obsignatam, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Zophia hrabianka z Tenczyna Danilowiczowa, podskarbina koronna, Druhobic-

ka, Bathynska, Błonska staroscina. Oznaymuie tym piśmem moim kożdemu, komu by o tym wiedziec y na potomne czasy należało, isz ia widząc w szerokiey włosci mey szczupłosc domow Bożych, a szerokość parafiey, dla czego iako też y dla niedbalstwa swieszczennikow tameyszych wiele ludzi takowych się znayduię, yż ledwo o Bogu wiedzo, wiary nieznaią, a nawet siła się znayduie y takich, że pacierza nie umieią, a to dla odległosci mieysca że wsi kilkanascie maiąc pod sobo ieden duchowny y to odlegle od cerkwie za mil kilka wysługi duchowney duszom chrzescianskiem tak iako powinien oddac nie może, przeto umysliłam dla rozmnożenia chwały Bożey, chcąc aby się rozszerzała y ludzie w maietnosciach mych w tak grubey prostocie nie żyli, w Drechlowie, wsi dziedziczney, cerkiew założenia Niepokalanego Poczęcia Naswietszey Panny Maryey Matki Bożey ufundowac. Jakoz y zaraz na pobudowanie iey plac podałam y przy nieyże do pomieszkania swieszczennikowi gruntu włok dwie pola, a trzecią włokę z poddanemi na imie Waskiem Hiniukiem, Klimem Dublem y Kacykiem w tey wsi wiecznemi czasy do niey nadaie, do ktorey y parafianow ze wsi teyże Drehlowa y ze wsiow Łożek, Kwasowki, Pereszczowki, Przychodzisk y Zahaiek co nabliszszo siebie, a od dawney cerkwie, do ktorey przed tym należały barzo odległe odcinaiąc, do tey nowo ufundowaney wiecznemi czasy przyłączam y naznaczam, obliguiąc duchownych przy tey cerkwi zostaiących, aby parafianom wyżey naznaczonym w wyciąganiu od nich quaestow za wysługi duchowne nie byli obciążliwemi, z tym iednak dokładem, aby ta cerkiew w uniey swietey ziednoczoney z kosciołem Rzymskiem wiecznie trwała. A iesliby, strež Boże, oderwac by się miała od posłuszenstwa y zwierzchnosci Oyca swietego y uniey ziednoczenia z kosciołem Rzymskiem, tedy tak fundusz iako y nadanie do niego tym samym kassuie, annihiluie y wniwecz obracam, do czego y successorow moich obowiązuie y sumnieniem obliguię, aby tego przestrzegali y ten przywiley ode mnie nadany na te cerkiew wiecznie trzymali. A dla lepszey wiary y wiekszey wagi to prawo podpisem ręki mey własney ztwierdziwszy y pieczęc przycisnąc roskazawszy, do xięg mieyskich Miedzyrzeckich dla wieczney pewnosci przyiąc y wpisac roskazałem. Działo się w Lublinie dnia dwudziestego siodmego Nowembra, roku tysiącznego szescsetnego pięđziesiątego trzeciego. Zophia hrabianka z Tenczyna Daniłowiczowa, podskarbina koronna ręką swą. Locus sigilli. Quas quidem literas fundationis idem offerens post ingrossationem rursus ad se recepit, de quarum receptione officium praesens ac cancelarium castrensem Mielnicensem quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1672—3г. № 10947 л. 556. 557—8.

№ 274—1658 г. Декабря 31 дня.

Фундушъ Мошуковской церкви, Новогрудскаго повѣта

Akt kopij funduszu cerkwi Moszukowskiey y Hołynskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt piątego, msca Maia dwudziestego osmego dnia.

Przed aktami ziemskimi w. Nowogr. y mną Ignacym Tuhanowskim regentem aktualnym przysięgłym przy aktach będącym ziem. w. Nowogr. stanowszy obecnie W. I. Pan Kazimierz Czyż, skar. Wilen. kopią polską przy samym originale po rusku pisanym ad acta podał w te słowa pisany.

Wypis z knich ziemskich zemli Nawahrackiey. Leta od narożenia Syna Bożeho tysiaczo szescsot pietdziesiat czacwiortaho, miesiaca junia osmoho dnia. Na rokach

sudowych zemskich SS. Troycy stt. rymskim przypałych w Nawahradku sudownie odprawowanych, pered nami Andreiem Obrynskim sudeiu, Janom Kiersnowskim podsudkiem a Juriem Protasewiczem pisarom, uradnikami sudowymi zemskimi zemli Nowohrockiey, postanowiwszy się oczewisto u sudu ziemianie hospodarskiie zemli Nawahrockiey, ieho miłost pan Adam Dominik Czyż, skarbn. Wilen. y pni małłka ieho miłosti J. Pni Teresa Maskiewiczowna opowiadali, pokładali y pryznali list swoy dobrowolny fundacyiny zapis, wodle prawa sprawleny y własnuju rukoju samoho ieho miłost p-a Czyża na pargaminie pisany, dany y należaczy ieho miłost oycu Łukaszu Homolickamu, swieszczenniku ich miłosti Moszukowskamu y Hołynskamu y nastupcom ieho w unij swiatoy z kasciołem rymskim buduczym, na rzecz w nim niżey pomienionuju, kotory tot fundusz pryznaiuczy, a czyniaczy w tom dosyt konstytucyi roku tysiacz szescsot trytcat piatoho o funduszu opisanoy, wyrekli tyie słowa.

Sub fide, honore et conscientia Deum testor. Ze taką fundaszą czyniemy z dobr naszych własnych, żadnych pieniędzy za nic nie wziowszy, sine ullo condictamine, ale ex puro zelo et propria nostra liberalitate, nie czyniąc nic in fraudem wyżey mianowaney konstytucyi y prawa pospolitego, y prosili, aby tot fundusz I. m. do knich zemskich przyniat y upisan był, kotory wpisuiuczu do knich słowo u słowo tak sie w sobie maiet.

Wo Imia P-a Boha Wsemohuszczeho, w Troycy S. Jedyneho, Oytca, Syna y Ducha S. amin. Ja Adam Dominik Janowicz Siemienowicza Czyż, skar. Wilen. y ia Teresa Maskiewiczowna Czyżowa, skar. Wilen., małłwie, ziemianie I. K. msci W. Nowogr. czynim wiadomo y zeznawajem sym naszym listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym zapisem, iż maiuczy my z łaski y błohosławienstwa Naywyzszaho imienie naszoie, nazwanoie Moszukowiczy, w W-ie Nwgr. leżaczyie, od I. m. P-a Juria Gutta Zahorskaho y małłki ieho pni Katarzyny Bysnowskoy spolnie z nieboszczykom moiem wiecznostaiu nabytoie, do kotoroho gruntu wołok czotyry u p-a Jakuba Zdanowicza y małłki ieho przykupił iesmy, a iż dostawszysię w Poleskii kraje, odlehłymi od kosciola buduczymi, swieszczennika tož wiaduszczaho lud pospolity do bohoboynosty y nabożenstwa u tom kraiu nie było, uziawszy P-a Boha na pomocz, umyslilismo u toy chudobie naszoy na czest y chwału P-nu Bohu w Troycy S. Jedynamu na pomnożenie chwały Jeho SS. cerkau według przemożenia naszaho ufundował, kotoruju na zastenku nazwanym Bobkowskim, mieży sielami naszemi Bobkami y Hołynkaiu nad rekoiu Naczaiu na hore wysokoy pobudowali y aparatami onuju opatryliesmo, kotory zastenek iduczy z sieła Hołynki do sieła Bobkou, a perayszouszy Smuhowinu y pominuwszy sznury Bobkouskyie, przyszedszy do samoho zastenku, do taie steny, kotoraia hraniczyt sznury Bobkouskiie, a zascinek cerkauny puszczaiuczy po lewey rutce, zastinek z cerkwaiu toju stenoiu prostym trybom aż w reku nazwanuiu Naczu, taia stena uperła u kancy sieła Bobkow, hde y sianożaty swiaszczennikowy pry ieho folwarku nad tejaju rekaiu pokul stena należyt, w kotorym zastenku tylko grunt oromy nalezał swiaszczenniku, a tylko podle cerkwi dla stanowiska ludom pod czas jarmarku plac kwatratowy wdłuż y w precz na sznur odyn wyłuczaiem y wymuiem, kotoroho placu swiaszczennik y nastupcy ieho prywłaszczet sobie nie maiet y nie maiut wiecznymi czasy, a pod tym zastenkom protiwo samoi cerkwi sianożaty morgow trzy kopcami osypanyie nad rekaiu Naczaiu swiaszczennikom y sukcessorom ieho naznaczaiem, a ostatek tych sianożaty około taho zastenku pod toy fundusz nie podlehaiut y do nich swiaszczennik y sukcessorowie ieho należat nie maiut. Druhaia sztuka gruntu w koncy sieła Hołynki, idu-

czy od cerkwi, a wchodziaczy do taho sieła, wołoka nazwanaia Podleskaia, na kotoroy poddanyie popouskiie mieszkaiut, mienowite Siemion Piotrowicz Medelanowicz kuszner z żonoiu Audotaiu detmi, druhi Pauluk Bondarowicz z żonoiu Oxeneju, z synom Iwanem, z ziatem Hryszkiem Pieszkom, z żonoiu ieho Audotaiu, z ich domami, bydłem, maietnastu, z posłuszenstwom, dziakłom żytnim y owsianym y wsiakoiu powinnastaiu taia sz(t)uka hruntu bokom odnym od sciany sieła Bobkow, a druhim od poddanoho moieho Iwana Karaczuna krauca, koncom do reki Naczy, a druhim koncom do sciany gruntu dwornaho, doużyni sorok try sznury, a preczyny sznur odyn y prutau czatyry. Tretaia sztuka gruntu na preciw dworu naszoho Moszukowicz pod lesem nazwanym Brudziszcze, bokom od taho lesu, a druhim bokom od gruntu poddanych naszych toho siela Hołynki, koncom odnym po dorohu, kotoraia idet do sieła Hołynki do tahož lesu, a druhim koncom do steny, katoraia hraniczyt hrunty naszyie z gruntami I. m. p-na Zygmunta Osinskaho, toy sztuce doużynie trytcac y odyn sznur, a preczyny sznurow dwa y prutou osm. Czeczwiortaia sztuka uroczyszczom na Wysokoy hary, bokom od hruntu takoz I. m. p-a Osinskaho, druhim od hruntu naszaho dwornaho, koncom w reku nazwanuiu Tuczu, a druhim koncom do steny, katoraia hraniczyt hrunt nasz z hruntom takož p-a Osinskaho,—dołżyni sznurow pietdziesiat odyn, a preczyny sznurow dwa. Piataia sztuka na uroczyszczaiu nazwanuiu Czystet, całkom wołoka, leżyt bokom od smohi nazwanyie Pachouskije wodoteczu, a druhim bokom od pola naszaho, koncom odnym od hostynca z Maszukou Wielikich do Kruhowicz iduczaho, a druhim koncom w moch wperła, dołżyni sznurow osmnatcat, a preczyny sznurow piat. Katoryie to wyż mianowanyie grunty z poddanymi na nich buduczymi, z pohnoiami, z ohorodami, sianożatymi murożnymi y bołotnemi, z lesami y zaroslami w tom ohraniczeniu buduczymi, z zasiewkiem usiakim żytnim y iarynnym swiaszczennikowi moiemu na tot czas buduczamu Łukaszu Homolickamu y nastupcom ieho swiaszczenikom w toiey cerkwi na wiecznyie y nieodzownyie czasy podaiem y ustupuiem y zaraz w moc, w dzierżanie y spokoynoie wieczystoie używanie czerez ienerała Nowohrockaho Jura Jakutowicza y storonu szlachty podaiemo. Wolen iest y budet pomieniony swiaszczennik aż do zywota swaieho, a po nim nastupcy ieho swiaszczenniki spokoynie dzierżat y używat, pożytkow wsiakich wodłuh upodobania swaieho prywlaszczat y prymnożat, poddanych sudit radit y onych iako własnych swoich zażywat, swiaszczenniku y ieho nastupcom mliwo w młynie naszym dwornym bez miarki wolnoie na potrebu ich samych, łowienie ryb y zabiianie iazow w rekach protiwo gruntow cerkow(n)ych wiecznie pozwalaiem. A taia cerkau y swiaszczenniki ieie w unij swiatoy z kastełem rymskim katolickim wiecznie maiet byty. Swiaszczennik tepereszni y ieho nastupcy zawsiechdy obecnie pry toy cerkwi mieszkaty maiut, a iesliby katory z nich na wyzszoie dobrodzieystwo cerkownoie postupił, a pry toy cerkwi mieszkat nie chateł, tedy zarazem cerkau ze wsimi apparatami na osobliwym reiestre rukami naszemi podpodpisanym wyrażonemi y tot folwark czeraz nasz pobudowany, z poddanemi, ze zbożem y bydłem y ze wsiem tym, z czym obniał, kolatorowi ustupic powinien budet. A maiut y powinni budut chowaty dzieka y chłopca do spewania y posłuh cerkownych, w nedelu y swiata doroczny zautren służbu Bożuiu y wieczerniu odprawowat maiut, osobliwie za duszy prodkow rodziczou y dobrodziejou naszych p-a Jana Czyża, panny Hanny Tracewskiey, za dusze pani Hanny Jahimowiczowny pierwszay małżonki maiey, za duszu X. Łukasza Czyża rodzonoho maieho za duszy p-a Bazylaho Jahimowicza y pni Taciany Maskiewiczowny, za dusze Stanisława y Hieronima, także za dusze S. p.

nieboszczyka p-a Samuela Maskiewicza podwoiewodzoho Nwgr. rodzicza maieho mnie Czyżowaie ustawicznie u subotu zautren służbu Bożuiu zadusznuiu albo malebien, a po smierci naszoy y detok naszych za duszy naszyie, dobrodzieiow, pryiacioł y niepryiacioł naszych wiecznemi czasy nikoli nie ustawaiuczy teperesznі swiaszczennik, a po nim nastupcy ieho odprawowat maiut y powinni budut, w czym sumnienie ich obowiązuiemo y na straszny sud Boży w nie dosyt uczynieniu semu pozywaiem. Wetże iesliby swiaszczennik kondyciom w siem w funduszu opisanym dosyt czynic nie chotył y nie czynił y o chwałe Bozoy nie starał, aparata nadanyie utraczał y nie według stanu swoieho duhownoho w pożytku sprawował się, lubo syzmy y dizunij nasladował y onoy był pryhilny, to wolno nam takomu swiaszczenniku cerkau z siemi prynależnostami odebrat, a inszaho prykładnieyszaho na toie mieysco wprowadit. Kolatorstwo toiey cerkwi nam samym, potomkom y sukcessorom naszym relij katolickoy rymskoy lubo y w hreckoy unij S. S. buduczym zostawuiem, y to waruiem, iesliby strzeż Boże w potomnyie czasy taie maietnosc nasza Moszukowiczy do ruk protiwnoie relij dostać się miała, to pod tot czas I. M. otciec metropolita Ruski, Halicki, Kijowski, w unij S. buduczy, kolatorem byty maiet. Wszakże iesliby na potomnyie imienie Moszukowiczy nastupcom naszym relij katolickoy albo w greckiey unij buduczym dostało się, to znowu kollatorstwo pry nich zostawać się maiet. A hdebysmy sami, potomki albo sukcessorowie nasi, prepomniawszy teho listu dobrowolnaho fundacyinaho wieczystaho zapisu naszaho w kotorym kolwiek punkcie y paragrafie naruszyli, lubo też pereszkodu w toy fundacyi czynili, tohdy iako my sami, także y po nas nastupuiuczyie sukcessorowie, zaruki tysiec zołotych zapłacic maiem y powinni budem, także wsi szkody hołosłowne mianowanyie nadhorodyty maiem y maiut. O szto wse daiemo wolnost y tym naszym fundacyinym zapisem pozwalaiem sebe do wszelakoho sudu zemskaho, horodzkacho albo hołownoho trybunalnaho rokom zawitym, odnak statutowym, w termin należny pozwaty, a y po zapłaceniu by y po kolkokrotnym toie zaruki y szkod pret sie ses nasz list wieczysty fundacyiny zapis u każdaho sudu y prawa na wiecznyie potomnyie czasy pry swoiey mocy zostawat y we wsim zachowan byty maiet. Na szto iesmo dali ses nasz list dobrowolny fundacyiny wieczysty zapis z pieczatmi y z podpisem ruk naszych także y z pieczatmi y podpisami ruk I. M. pp-w pryiateł naszych od nas oczewisto uproszonych imieny na podpisach pomienionych. Pisan w Moszukowiczach, roku tysiacza szescsot pietdziesiat trzeciaho, miesiaca Dekamwra trytcataho pierwszaho dnia. U taho listu fundacyinaho zapisu pieczat zawiesistych piat, a podpis ruk temi słowy. Ten fundusz ręką moią własną pisany podpisuię Adam Dominik Czyż skarbn. Wilen. ręką swą. Teresa Muszkiewiczowna Czyżowa Skar. Wilen. ręką swą. Andrzey Obrynski sędzia ziem. Nwgr. Jan Kiersnowski podsędek Nwgr. Jurey Protasowicz pisarz ziem. Nwgr. Proszony pieczętarz do tego funduszu Paweł Karol Czyż I. K. msci dworzanin. Kotory że to fundusz za pryznaniem osob w wierchu mianowanych do knich zem. Nwgr. iest upisan, z ktorych y ses wypis pod naszemi uradowemi pieczatmi I. M. otcu Łukaszu Homolickamu y nastupcom ieho iest wydan. Pisan w Nawahradku. U takowey kopij mieysce oznaczaiące dwie pieczęci oraz podpisy rąk pisarza, korekta y na zatyłku susceptа z podpisem ręki sędziego, podsędka y pisarza w tym sposobie: L.S.L.S. Jurey Protasowicz pisarz. Zkorygował Worowicz. Roku tysiacz szescsot szescdziesiat szostaho, miesiaca Junia trytcataho dnia tot extrakt przez miłost pana Adama Dominika Czyża, skar. Wilen. na rokach do knich podan. Jan Kiersnowski sudzia. Jan Korsak sta Dewenicki podsudok Jurey Pro-

tasowicz pisarz. Ktora kopia przy samym originale za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziem-ch W-a Nwgr. przyięta y zapisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 12822. л. 519 -520.

№ 275—1654 г. Марта 9 дня.

Грамота короля Яна Казимира, утверждающая опредѣленіе Митр. ун.церквей Антонія Селявы и прочихъ епископовъ отъ 25 іюня 1652 г. относительно юрисдикціи Минскаго Архимандрита Варлаама Козинскаго.

Akt przywileiu od krola Imsci Jana Kazimierza I. X. Kosinskiemu, archimand. Mscisław. na archimandryą Mins., monastyry Woznesen. y st. Ducha, tudzież cerkwie Haienską, Łohoyską, seminarium y branie mostowego na rzece Slepni danego. Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt szóstgo, miesiąca Februarii dwudziestego pierwszego dnia.

Coram actis urzędu ziem. wtta Minskiego comparens personaliter w Bogu nayprzewielebnieyszy Imsc xiądz Giedeon Haiewski, superior I. X. X. Bazylianow konwentu stto Duskiego Min. przywiley na rzecz intus opisaną służący podał ad acta, ktorego wpisuiącego się do xiąg de verbo ad verbum tenor sequitur talis.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski król Polski, wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Żmoydzkie, Mazowieckie, Inflantskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwedski, Godski, Wandalski dziedziczny król. Oznaymuiemy tym listem naszym komu to wiedzieć należy. Pokładany był przed nami list wielebnego Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego, z podpisem ręki onego y z pieczęcią, takze z podpisami wielebnych episkopow w iednosci s. będących, pod datą roku Panskiego tysiąc zesćset pięndziesiąt wtórego, miesiąca Junii dwudziestego piątego dnia na archimandryą Minską z cerkwiami y dobrami do nich należącymi wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscisławskiemu dany, wniesiona przy tym była do nas od panow rad y urzędnikow naszych dwornych, przy boku naszym będących, prozba, abyśmy pomieniony wielebnego metropolity Kiiowskiego list stwierdzili y archimandryą Minską z monastyrem Wozniesienskim y Swiętego Ducha z dobrami do nich należącymi, od czasu niemałego wakuiącą, wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu konferowali. Jakoż z przywileiu y listu w Bodze wielebnego oyca Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego pobożnosć y prace temu zakonowi Swiętego Bazylego od czasu niemałego oddawane bacząc, onemu archimandryą Minską z cerkwią w Niebowstąpienia Panskiego y zesłania Ducha Swiętego z monastyrem y cerkwiami Swiętego Mikołaja Haienską, Łohoyską ze wszystkimi przynależnosciami dać y konferować umysliliśmy y ninieyszym listem naszym do żywota iego daiemy y konferuiemy zarazem list y przywiley wielebnego Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego na zwyż specifikowaną Minską archimandryą zwyż rzeczonemu wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscisławskiemu służący, jakoby w ten nasz list słowo w słowo inserowany był, mocą y powagą naszą krolewską stwierdzamy y approbuiemy. Ma pomieniony wielebny Barlaam Kozinski archimandryta wzwyż pomienione monasterze obadwa z cerkwiami, folwarkami, mieszczan. wsiami, z poddanymi y ich powinnosciami, oromemi polami, sianożęciami, borami, lasami, dąbrowami, drzewem bartnym, rzekami, stawami, młynami, branie mostowego na rzece Slepni y innymi wszystkimi in genere et specie przynależnosciami y przyległosciami, iako kolwiek nazwanymi pożytkami, zdawna do tych monasterow należącymi, nic ni na kogo nie wyimuiąc ani zostawuiąc, na się obiowszy, spokoynie trzymać, używać y

wszelakie pożytki wynaydować aż do żywota swego. Zakonnikow według możnosci dla odprawowania nabożeństwa chować, porządku wszelakiego do ozdoby cerkwi y rozszyrzenia w odprawowaniu chwały Bożey postrzegać, ktoremu y dobra seminaryskie, ktorych na ten czas posessorem iest y na ktore koszt niemały ważył dożywotnie daiemy, tak iednak, aby z tych dobr piąciu seminarystow przy cerkwi S. Ducha w Minsku chował. Ku temu co by kolwiek dobr y innych pożytkow od monastyrow, seminarium także poddanych odeszło, prawnie w sądzie należnym u niesłusznych okkupatorow dochodzić ma, posłuszenstwo wielebnemu w Bogu oycu metropolicie teraznieyszemu y sukcessorom iego w iednosci St. będącym oddaiąc, a za nas y nayiasn. sukcessorow naszych Pana Boga prosząc. Na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy pieczęć W. X. Litt. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dziewiątego msca Marca, roku pans. tysiąc szesćset piędziesiąt czwartego, panowania naszego Polskiego y Szwedskiego szostego roku. U tego przywileju przy wycisnioney W. X. Litt. pieczęci podpisy tak nayiasnieyszego regnanta iako też pisarski y konnotacya, tudzież in margine suscepta y zwierzchu na złożeniu konkordancya takowe. Jan Kazimierz król.

Konfirmacya na archimandryą Min. wielebn. Barlaamowi Kozinskiemu archimandrycie Mscisławskiemu. Alexander Narusewic pisarz W. X. Litt. Roku tysiąc szesćset piędziesiąt czwartego, msca Junij dwunastego dnia na rokach Troieckich ten przywiley K. Imsci pan Manczak do akt podał. Jan Wołodkowicz sudia, Mikołay Dominik Bułhak podsudok, Krykhory Wołodkowicz pysar. Correx. Finkof.

Ktory to takowy przywiley za podaniem onego do akt przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg ziem. spraw wieczystych w. Min. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1776—1777 г. № 12032, л. 78—79.

№ 276—1654 г. Іюля 15 дня.

Жалоба священника Семятичской церкви Георгія Аладовскаго на Щитовскаго, Клопотовскаго и др. о нанесеніи оскорбленія.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctae Margarethae Virginis et martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto.

Venerabilis Aladowski poponis ecclesiae Siemiaticensis ritus graeci protestatio.

Ad officium actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Georgius Aladowski, prezbiter ecclesiae oppidi Siemiatycensis ritus graeci, coram eodem officio praesenti et actis solenniter quaestus, graviter quaerulatus et summo cum dolore protestatus et manifestatus est in et contra generosum Albertum Sczytowski, vicepraefectum oppidi Siemiatyciensis Illustris et Magnifici Leonis Casimiri Sapieha, vicecancellarij Magni Ducatus Lithvaniae, Orszanensis etc. capitanei, uti principalem tum nobilem Thomam Kłopotowski, Krinski aliosque famulos, ipsis de nomine et cognomine melius notos, uti infrascriptorum cooperatores, idque ideo, quod ipsi in contemptum constitutionum Regni, nec metuendo paenas ratione infrascriptorum in statutis Regni descriptas, cum caeteris suis coadiutoribus, tempore certo, videlicet feria secunda ipso festo Sanctorum Petri et Pauli Apostolorum proxime praeterito, dum idem protestans, uti persona spiritualis existens, pro primitiis cuiusdam venerabilis patris Słochowski in eadem ecclesia Siemiatycensi protunc per eundem patrem Słochowski primarium sacrosanctae sacrificium expedientem invitatus et ad peragenda obsequia rogatus, post quod sacrificium expeditum cum aliis venerabilibus sacerdotibus ad hospitium pro convivio, ubi et iam praedictus generosus Albertus Sczytowski itidem in simul cum

protestante per praedictum venerabilem Słochowski invitatus extiterat, ibidem nulla data occasione litis, uti persona spiritualis, tacite et quiete sese gerens, eundem protestantem primo verbis ignominiosis et turpiloquis, famam et honorem ipsius sacerdotalem laedentibus affecit, tandem praememoratis famulis suis obversis securibus a mensa, uti latronem quendam raptum, post fores abducere et obversis securibus concutere demandavit, quod omnia mandatorii ipsius exequentes, eundem protestantem obversis securibus inter scapulas et diversa corporis membra concusserunt, pecuniae paratae florenos sex polonicales tum et strophiolum valoris trium florenorum pol., nec non arma spiritualia alias *granat* valoris novem floren. pol. modo violento receperunt et inter se dispartiti sunt, quo facto pacem et securitatem publicam in comitiis, praesertim in praesentia spiritualium observari solitas violavit, offerendo cum ipso ubi de iure venerit iterum atque iterum contra ipsum protestando praemissa omnia iure vindicaturum velle.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1652—7 г. № 10943, л. 824 об. 826.

№ 277—1655 г. Марта 1 дня.

Заявленіе алтариста Дрогичинскаго костела Себестіана Свидерскаго, отъ имени своего и отъ имени настоятеля означеннаго костела, о сношеніяхъ православныхъ русскихъ жителей г. Дрогичина съ козаками и объ устройствѣ на масленицу ими уличнаго шествія въ видахъ осмѣянія католичества съ его обрядами и священнодѣйствіями.

Actum in curia Regia Drohicensi feria secunda post dominicam Oculi Quadragesimalem proxima anno Domini 1655.

Reverendus Swiderski altarista Drohiciensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens reverendus Sebastianus Swiderski, altarista ecclesiae parochialis Drohiciensis, suo et perillustris ac admodum reverendi domini Pauli Potrykowski, archidiaconi Pułtoviensis, parochi Drohiciensis nomine coram eodem officio praesenti zelo ex amore Divinae Maiestatis punctus et orthodoxae fidei catholicae indemnitati maturo providens animo, solenniter et lugubriter quaestus et protestastus est in et contra famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Samczuk de Losice, Laurentium Zahumienik, Leonem Michałowski Żehadliczek et Oryszkam Żehadliczka filium cum matre, Gregorium Cudowski, Sebestianum Dąbrowa, Simonem Dąbrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Żydzik, Antonium Haraczyk, Marcum Chwalik tanquam principales et primarios infrascriptorum excessuum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque concives in genere omnes post fluvium Bug partis ruthenicae Zabuscensis ritus graeci schismatis disuniti pedissequos et sectatores, idque in eo, quia ipsi omnes et praecipue principales, statim ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Kozacorum perduellionis ardor universam vexare coepit Poloniam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam amantes, odio ac innato quodam erga gentem polonam excerebrati rancore suis Dei haereditatem machinationis ac venenoso suae schismate fidem Romanam contaminare et polluere intendentes, inprimis timore Dei posthabito, immemores legum publicarum poenasque eo in passu sancitas minime formidando, non contenti nec satiati anteactis fraudulentiis et contumeliis contra fidem Christi multoties peractis, in quibus toties notati sunt, nunc deinde inveterata rebellionis renovantes odia, feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesi-

malem proxime praeterita, quo tempore totus per universas terrae oras christianorum orbis Redemptoris sui reassumit memoriam et in expiationem delictorum supplicibus divinam Majestatem orationibus precatur, ipsa vero fidefraga perduellis et perfida Ruthenica gens ritu suo Bacchi celebrat dies, ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adinstar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere, in eisque per plateas civitatis suae Ruthenicae Zabuscensis, quasi strenae obtinendae gratia in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, prout de facto incedebant domosque visitabant; postmodum maiori dementia capti, constructa sibi lignea cruce, acceptoque loco campanae pistorio seu cuprino rase, quasi hoc signo adventum suum nunciaturi, adhibitis in consortium sui nefarii propositi aliis multis asseclis (quorum nomina ipsis principalibus melius sunt nota) tumultuatim more guerrico crucem eandem sequebantur ibidemque offiicia sacerdotum solis orthodoxae fidei professoribus antesignanis a Deo ter Optimo Maximo concessa in ludibrium et contemptum divinae majestatis et Ejus succedaneorum obire coeperunt, mox etenim quo suos nefarios conatus facilius exequi possint, calices ex raphano, hostias et communicanty ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curant, quod horrendum dictu, auditu terribile soliusque Dei vindictae magis quam legum severitati reservatur, hostias easdem more christianorum flexis genibus suis asseclis satellitibus tam horrendi facti comparticipibus communicant et dispartiuntur loco venerandae ablutionis cerevisiam calicibus per se praeparatis infusam *za zdrowie Boga Ladzkiego* irreverenti et execrabili clamore vociferantes sumunt et hauriunt ad extremum his nefandis excessibus licentiosaque eiusmodi dementia sua nondum satis oppressam fidem catholicam et professores dogmatum Christi minime contemptos esse opinantes, alia nova officia sibi tribuunt, etenim sub specie sacerdotum et praetextu quasi excipiendae a suis complicibus confessionis eorum gazas invisere querere aegrotos, ut confiteantur admonere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque malitioso praesumpserunt, prout de facto querebant infirmos ex quibusdam ad nutum suum quasi infirmis adinventis eos ad expiationem delictorum admoverant, confessionesque non tam reverenter, quam imprudenter exercuerunt, aliosque innumerabiles nefarios excessus et blasphemias in contemptum fidei catholicae et ecclesiae Romanae pervelle et libitu suo perpetraverunt, quo facto securitatem legum publicarum et poenas in constitutionibus regni descriptas, tanto facinori eorum condignas jure merito in se traxerunt et praemoriti sunt. De quo contra ipsos ratione praemissorum omnium idem protestans iterum atque iterum protestatur, offerendo se cum ipsis in foro fori, prout de jure competierit, jure acturum et vindicaturum.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1655 г. № 9584, л. 278-280.

№ 278—1655 г. Іюня 27 дня

Удостовѣреніе арендатора им. Мостовъ Кучевскаго о томъ, что слѣдуемая по древнему фундушу и обычаю десятина въ пользу Мшанской церкви будетъ и впредь взыскиваема съ крестьянъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Cantare proxime anno Domini 1656.

Prezbiter Mszanensis literas obtulit.

Ad offiicium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens honorabilis Nicolaus Surasky, prezbiter ecclesiae ritus graeci villae Mszanensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu propria generosi Stephani Kuczewsky, bonorum Mostow possessoris scriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur talis.

Ja Stephan Kuczewsky, possessor, Mostowsky, obiecuie wielebnemu oicu Mikolaiowi, prezbiterowi cerkwi Mszanskiey, isz pomienieni poddani moy z Prosnowa podług dawnego zwyczaiu y funduszu starego powinne będą dziesięciny po pułkopy żyta dac, to iest z włoki kożdey osiadłey. Item z Piecnik z włoki starey kopa, itidem z Nieznan takies starey włoki kopa żyta, znowu z Wolky Woskowey z włoki kożdey po kopie osiadłey tak, iako dawno dawali, według starego funduszu od lat sta oddac da Pan Bog czasu należączego, to iest post consumationem frugum powinni, anno praesenti millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, nie tykaiąc się iarzyny, ktora wolna od decimy ostaie. Na ktory to quit moy dla pewnosci wiary ręką się moią własną podpisuie. Datum w Mostowie, vigesima septima Julii, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto. Idem qui supra manu propria. Cuius scripti modo praemisso ingrossati originale post ingrossationem idem prezbiter offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1652—7 г. № 10943, л. 1167—1168.

№ 279—1655 г. Іюля 16 дня.

Заявленіе со стороны Дрогичинскихъ р.-католиковъ по поводу процессіи, устроенной православными жителями Забужья съ цѣлію осмѣянія р.-католичества.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum Drohicini feria sexta post festum sanctae Margarethae Virginis proxima, anno Domini 1655, per generosum Miecislaum Groth advocatum et famatos Petrum Stinsun viceadvocatum, Andream Błędowski, Georgium Wasilewski, Andream Wieremieiki. Stephanum Sienkaczyk scabinos civitatis Drohiciensis juratos.

Cives Zabuscenses contumaces.

Instigator judicii praesentis et ipsius delatores Perillustris et Admodum Reverendus dominus Paulus Potrikowski Archidiaconus Pultoviensis, Parochus Drohiciensis et Reverendus Sebestianus Swiderski, Altarista Drohicensis, actores, famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Samczuk de Łosice, Laurentium Zahumiennik, Leonem Michałowski Żehadliczek et Oryszka Żehadlicka filium cum matre, Gregorium Czudowski, Sebestianum Dubrowa, Simonem Dubrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Żydzik, Anthonium Horaczyk, Marcum Chwalik, tanquam principales et primarios infrascriptorum excessuum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque omnes in genere concives post fluvium Bug partis ruthenicae Zabuscensis, ritus graeci schismatis disunitos sectatores, de personis ac bonis eorum omnibus citatos insimul et semel omnes pro uno eodemque termino coniunctim et indivisim, inhaerendo protestationi contra eos coram actis castrensibus Drohicensibus factae pro poenis legum, videlicet infamiae per ipsos demeritas ideo, quia ipsi omnes praecipue principales cum aliis suis complicibus; quo-

rum nomina et cognomina sunt melius nota et eadem pro expressis habere volunt. non contenti anteactis contumeliis et blasphemiis contra fidem Catholicam multoties peractis, nunc tempore certo in protestatione descripto, inveterata rebelionis renovanda odia ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adinstar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere in eisque per plateas civitatis suae ruthenicae Zabuscensis primo quasi serenae obtinendae gratiae in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, postmodum maiori dementia capti, constructa lignea cruce acceptoque loco campanae pistorio seu cuprino vase, quasi hoc signo adventum suum nuntiaturi, cum multis aliis asseclis tumultuatim more guerico crucem eandem sequebili ibidemque officia sacerdotum solis professionibus fidei catholicae et antesignanis a Deo concessis in ludibrium et contemptum Divinae Maiestatis eiusque succedaneorum obire ceperunt. mox et enim calices ex raphano, hostias et communicantes ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curaverunt hostias easdem more christianorum flexis genibus suis satellitibus et asseclis tanti facti comparticipibus communicaverunt et dispartiri fecerunt loco veneranda ablutione cerevisiam calicibus per ipsos praeparatis, *za zdrowie Boga Ladzkiego* irreverenti clamore vociferando sumpserunt. Ad extremum sub specie sacerdotum, ex praetextu quasi excipiendae a complicibus suis confessionis eorum gasas invisere. querere aegrotos, ut confiteantur admonere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque malicioso praesumpserunt, prout de facto quibusdam ad nutum suum adinventis, quasi infirmis confessiones non tam reverenter, quam impudenter comunicationemque exercuerunt, aliosque excessus et blasphemias multas contra fidem catholicam comiserunt, per quod poenas legum videlicet infamiae succubuerunt, citatione actorum de praemissis latiore. Ad iudicium praesens bannitum peremptorium advocatiale iuratum providum Paulum Kowalczyk citat ad iuri parendum clamatos et non comparentes in termino primo in poena contumaciae iudicialiter condemnaverunt. Et hic idem coram iudicio praesenti praefatus publice recognovit se citationem literalem autenticam in domo unius citatorum Stephani Odoiewski posuisse et eidem ac caeteris positionem publicasse.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 526—7.

№ 280—1656 г. Іюня 26 дня.

Жалоба намѣстника Минскаго монастыря Св. ап. Петра и Павла о. Иларіона Мартиновича на владѣльца им. Точиска о грабежѣ лошади, когда онъ во время Московскаго нашествія переѣзжалъ изъ одного мѣста въ другое.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post festum Nativitatis Joannis Baptistae proxima anno Domini 1656.

Marcinowicz monasterii Minscensis protestatio.

Do urzędu y akt ninieyszych starosciech grodzkich Drohiczynskich oblicznie przysedszy wielebny ociec Hilaryon Marcinowicz, namiesnik manastyra Minskiego, w Wielkim Xięstwie Lithewskięm leżącego, a założonego na imię swiętych Bożych wybranych Piotra y Pawła Apostołow, a pod takowy czas tułaiącym się y uchodzącym ze zdrowięm przez zburzenie y wygnanie potęgi Moskiewskiey, w roku przeszłym przed tym to urzędem żałobliwie, a prawie z płaczęm protestował się y uskarzał na slachetnych Andrzeia syna przeszłego Grzegorza Toczyskiego, iako princypała y Marcina Toczyskiego, brata

iego rodzonego, iako pomocznika o tho, iż pomięniony principał, gdy protestuiący się powraczal ku Drohiczinowi ze wsi Thoczysk, nazwanych Czortki, a tam jadący przez wies Thocziski iuż ku wieczorowi konmi y saniami dwoigi z rzeczami swęmi y apparatami niektoręmi czerkiewnęmi do służby Bożei należączęmi, tedy pomienięny principał, czasu niedawnego roku teraznieyszego, w dzięn Naswiętszei Panny Mariei Gromniczney, widząc podrożnego y spracowanego commiseratią chrzescianską iakoby nad nim uczyniwszy, do domu swego własnego wsi Thoczysk dla przenoczowania spokoinego y odpocznięnia wezwał y we wszytkięm spokoynem byc y na żadnei zgubie ponosić ubespieczył, a w szerczu inaczei sobie umyslił, pomięniony tedy pryncipał czeladnikowi swęmu protestuiączego się konia własznego, ktory kostował złotych polskiech pułtorasta, masci gniadei, a grzywy czarnei z stainie swei własney wywiesć roskazał y u bratha swego pana Marcina Toczyskiego w teiże wsi przechował, o ktorym gdy się pewnei rzeczy dowiedział, że ten kon przez pryncipała był wzięty y za pozwolęniem brata iego przechowany, obudwu wespoł z ludzmi godnęmi sąsiady ich pogranicznęmi o wroczęnie konia swego upraszałem, aby mie go przywiodł, także y brata iego, żadnei commiseraty pod takowy czas uczynic nie chcieli y do tego panew miedzianą y kolaszy porządnei z kołami przy nięm zostawioney y laski trcinowei wrocić nie chciał, powiadaiąc albo mowiąc temi slowy: jedz sobie iesli chcesz, teraz niemasz prawa, będzies nas o tho napotym pozywał. Przeto przeciwko onym powtore y potrzecie protestował się y uskarzał, chcząc sobie z nięmi o taką krziwdę y szkodę prawnie postępowac.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1655—6 г. № 9585, 486 487—8.

№ 281—1658 г. Января 8 дня.

Королевская грамота, подтверждающая запись ротмистра и покоеваго дворянина Яна Лужецкаго на десятину съ подданныхъ Поканевскихъ и Жерчицкихъ.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post festum sancti Andreae Apostoli proxima, anno Domini 1658.

Ex parte Krasnodebski, plebani Mieleyczycensis oblata literarum sacrae regiae maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens literas infrascriptas Sacrae Regiae Maiestatis confirmationis literarum Magnifici Stanislai Caroli Łużecki, aulici et rothmagistri Sacrae Regiae Maiestatis super decimam de villis infra specificatis ecclesiae Mieleyczycensi servientem conscriptas, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Mtis subscriptas et sigillo regni communitas, ad personalem oblationem per illustris. et admodum reverendi. Pauli Krasnodębski, plebani Mieleyczycensis ac decani Camenecensis suscepit easdemque visis sanis, salvis nullaque in parte vitiatis, in acta officii sui castrensia capitanealia Mielnicensia inscribere permisit, quarum series verborum sequitur in haec verba.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski Krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflantskie, Smolenskie, Czerniechowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Krol. Oznaymuiemy ninieyszem listem naszem, komu to wiedziec należy, isz nam był produkowany list papierowy urodzonego Karola Stanisława Łużeckiego, rothmistrza y pokoiowego dworzanina naszego, s podpisem ręki iego własnem y przycisnieniem pieczęci . . . . . *) do słowa . . . . sposob.

---

*) Мѣста, обозначеныя точками, въ подлинникѣ отъ сырости истлѣли и выкрошились.

Roku tysiąc szescseth pięcdziesiąt osmego, dnia dwudziestego szostego miesiąca Stycznia. Ja Stanisław Karol Lużecki, Rothmistrz y pokoiowy dworzanin Jego Krolewskiey mci, obiąwszy za przywileiem Jego Krolewskiey mci dzierzawę, po niebosczе Jey Mci paniey Anni Karnkowskiey Łużeckiey, kasztelance Wyszogrodzkiey, ciotce moiey, Pakaniewo, Ostrowek y Żyrczyce, wzięłem wiadomosc, że dzierżawcy y antecessorowie moie y poddani Jego Krolewskiey Mci w Pakaniewie y Zerczycach mieszkaiący z dawnech lat pro administrandis sacramentis do kosciola Mieleyczyckiego należeli, plebanow Mieleyczyckich za pasterzow sobie mieli, a żadnech dziesięcin według prawa Bożego koscielnego należących nie oddawali. Przeto ia upatruiąc, że dignus operarius mercede sua, na requizytiią Jego Mci xiędza Pawła Krasnodębskiego, plebana Mieleyczyckiego, dziekana Kamienieckiego, zeznawam tem moim dobrowolnem listem stosuiąc się do prawa pospolitego, w Constitutiach o dziesięcinach de bonis regalibus opisanego, kosciołom parafialnem należącech, według prawa Bożego, decimam manipularem omnis grani et seminis, to iest dziesięcinę wytyczną snopową zboża wszelakiego zytnego y iarzinnego z grontow dwornych od kogosz kolwiek zasianech y s paszni Pokaniewskiey, Ostrowieckiey y Zerczyckiey dziesiątą kopę pozwalam wybierac, a od poddanech w Pokaniewie y w Zerczycach mieszkaiącech, *lubo Rusinow,* lubo katholikow z kazdey włoki kopa żyta, a drugą kopę jarzyny na kazdy rok oddawac postanawiam . . . . . . y approbacyą od Jego Krolewskiey mci . . . . . braniam się y obiecuię. A teraz dla lepszey wiary ręką swą podpisuię się y pieczęc przykładam. Dan w Pakaniewie. dnia, miesiąca y roku wyżey pomienionego. Przy tem y od młynarzow na pułwłoczkach siedzącech, do tey dzierzawy moiey należącech, tęsz wyżey mianowaną dziesięcinę pozwalam wybierać. Karol Stanisław Łuzecki rothmistrz y pokoiowy dworzanin Jego Krolewskiey Mosci. Mieysce pieczęci. Ktorey to prozbie łaskawe mieysce u nas dawszy, aby ten list tu inserowany we wszytkiech jego punctach, częsciach, clauzulach y condycyach był stwierdzony, umocniony y approbowany (ile się s prawen koronnem zgadza) za słuszną rzecz rozumielismy bycz, iakosz on stwierdzamy, zmacniamy y approbuiemy, miec to chcąc, aby miał u wszytkich tę wagę umocnienia y stwierdzenia Naszego. Na co się dla lepszey wiary podpisawszy ręką własną, pieczęc koronną przycisnąc kazalismy. Dan w Warszawie dnia VII miesiąca Sierpnia, roku Panskiego MDCL VIII, panowania krolestw naszych Polskiego X, a Szwedzkiego XI roku. Jan Kazimierz Krol. Locus Sigilli Regni. Confirmacya listu urodzonego Stanisława Karola Łużeckiego, dworzanina pokoiowego y Rothmistrza Jego Krolewskiey mosci. Jan Ign. Bąnkowski, podkomorzy Halicki, sekretarius sacrae Regiae Maiestatis. Quarum literarum post ingrossationem originale memoratus perillustris admodum reverendus plebanus Mieleyczycensis rursus ad se recepit de receptoque officium praesens quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1658—1660 г. № 10944. л. 352—3.

№ 282—1658 г. Января 7 дня.

Жалоба священника Сѣмятичской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на пана Ротовскаго о военномъ наѣздѣ и грабежѣ у него крупнаго скота.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in crastino festi sanctorum Trium Regum proxima, anno Domini 1658.

Prezbiteri Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg ninieyszych staros-

ciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Demetri Wierzbicki, presbiter Siemiatycki. Jasnie wielmożnego Jego Mci pana Pawła Sapiehy, woiewody Wilenskiego, Hetmana Wielkiego Xięstwa Litewskiego, przed temże urzędem żałobliwie oswiadczył y protestował się naprzeciwko urodzonemu panu Rotowskiemu, towarzyszowi chorągwi Jego Mci pana Niewiarowskiego, Rothmistrza Jego Krolewskiey Mci o to, isz pomieniony Pan Rotowski, nie obawiaiąc się win, w Artikułach woyskowych surowie opisanych ani boiazni Boskiey przed oczyma maiąc, owszem to sobie lekce ważąc, czasu niedawnego, to iest we czwartek po Nowem Lecie w roku teraznieyszym 1658, nasławszy czeladz swą z czeladzią inszey companiey spod teyże chorągwi do wsi Gnoyna, mieszkania protestuiącego się, w pierszy sen, gdzie ważyli się w chlewie wołow cztery wyprowadzidc, iakosz . . . . . . za poslakowa . . . . (Chry)stusa Pana nazaiutrz przypadaiącą w gos(podzie) . . . . czoney chorągwi towarzystwa nalazł y ode . . . . . . domu swego wsi Gnoyna przygnał, s tech że . . . . . woł łysy, ktorego czeladz Je-o Msci Pana Rotowskiego . . . nie z obory wzięła była, ledwie . . . . dla zbicia y krępowania iakiegoś przez czeladz . . . . Rotowskiego tenże woł w sobotę po Nowem Lecie . . . w czem protestans szkodę nie małą popadł, o co . . . . . ne przeciwko pomienionemu panu Rotowskiemu y czeladzi onego protestuie się, ofiaruiąc się z nim w prawie należytym prawnie postąpić. A dla lepszey wiary pomieniony ociec Siemiatycki przed urzędem teraznieyszem stawił woznego przysięgłego na imie Gerzego Nosowskiego, ktory iawnie y dobrowolnie zeznał, isz dnia dzisieyszego, będąc zaciogniony przes wielebnego oyca Siemiatyckiego do Gnoyna, tam że z slachetnemi Piotrem Terlikowskiem y Janem Ostrowskim, za obwieszczeniem protestanta, wola płowego łysego wydzieli y oglądali zdechłego, na co swoie zeznanie do xiąg zapisać prosili, co otrzymali.

Примѣчаніе. Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ гнилости выкрошились.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1657—1660 г. № 10914. л. 17.

№ 288—1658 г. Іюля 10 дня.

Жалоба священника Гнойненской Семятичской ц. о. Димитрія Вержбы на пана Некрашевича и его челядниковъ о военномъ наѣздѣ и грабежѣ мелкаго домашняго скота, пищи и движимаго имущества.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta ante festum Sanctae Margarethae Virginis et Martyris proxima anno Domini 1658.

Wierzba presbiteri Gnoynensis protestatio

Do urzędu y xiąg nimieyszych starosciech grodzkich Mielnickich oczywiscie przysedszy wielebny Demetri Wierzba, praezbiter cierkwi Gnoienskiey y Siemiatyckiey Jasnie wielmożnego Je-o mci p. Woiewody Wilenskiego. Hetmana Wielkie-o W, X. L-o, przed tymże urzędem żałobliwie uskarzał y protestował się naprzeciwko urodzonęmu Je-o msci panu Janowi Niekraszewiczowi, towarzyszowi z pułku y chorągwi Je-o Mcy pana Sczyhielskiego, Rotmistrza Je-o Krolewskiey mcy, pod reimentem Jasnie Oswiecone-o Xcia Je-o Mcy Radziwiła, Podczasze-o W-o X-a L-o y Pułkownika Je-o K. M. zostaiącęmu o to, iż przerzeczony Je-o Mość Pan Niekrasewicz, będąc zesłany z inną kompanią od chorągwie swey, na ten czas w Ostromęczynie zostaiącey, do wsi Gnoyna, dla odebrenia trzech poborow według laudum powiatu Mielnickie-o Ich Mciom należącze, gdzie mniemaiąc, iż by protestans nie będąc posłuszny uchwale powiatowey w oddaniu pomienionego po-

boru zaniedbał, o cym w dom protestanta z umysłu w piątek po Nawiedzęniu Naswietszey P. Maryey w roku teraznieyszym blisko przesłym ziachali, gdzie obaczywszy quity doskonałe, iż w oddaniu trzech poborow dosyc uczynił protestans, interim czeladnik tegoż Je-o Mci p. Niekrasewicza począł kury po podworzu łapać y w juki sadzać, co postrzekszy protestans prosił Je-o Mcy pana Niekraszewicza, aby czeladnik Je-o Mci . . . . . przegrażać mowiąc . . . . . . iakoż uczynił, albowiem w sobotę nazaiutrz, gdy . . . . do wielmożne-o Je-o Mcy pana starosty Mielnickio-o w pilney sprawie wocowany odiachał, przerzeczony czeladnik czyli sam swoim umysłem, czyli z roskazania pana swego na dom protestanta do wsi Gnoyna koni trzydziesci y więcey czeladzi rozney naprowadziwszy, tak swinie, wieprze, prosięta, kury, gęsi, sery, masła, chleby, mąki y insze victualia, poodbiiawszy komory y skrzynie poodłupawszy, szuknie, płotna, obruszy y inszych rzeczy nie mało, ktore czasu terminu na osobliwym reiestrze declarowane będą, zabrali, małżonkę protestuiącego się przy odbiciu kłodek slachetnie urodzoną Constancią Cierniewską zranili y słowy nieuczczywęmi zelżyli, ktorym swym takowym postępkiem przerzeczony Je-o Mość pan Niekraszewicz wespol z czeladnikiem swym winy w Artyculach woyskowych na swowolne y domy duchownych rabuiące opisane popadli. O co przeciwko im y powtore protestuie się, ofiaruiąc się z nimi w prawie należytym o zrabowanie domu swe-o y zranienie małżonki swey prawęm postąpić.

Примѣчаніе. Верхніе края листовъ этой книги отъ гнилости выкрошились.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 200 об. и 202 об.

№ 284—1658 г. Іюля 23 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви о. Дмитрія Вербы на пана Каменецкаго о военномъ наѣздѣ на церковныя поля и грабежѣ хлѣба въ снопахъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia in crastino festi Sanctae Mariae Magdalenae, anno Domini 1658.

Wierzba . . .

Do urzędu y xiąg niniеyszych staroscіech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Demetry Wierzba, piezbiter cerkwi Gnoienskiey, przed tymże urzędem załobliwie uskarzał y protestował się na urodzonego pana Kamienskiego rotmistrzowi J. K. Mci Bierockiemu, porucznikowi Orzyłowskiemu, chorążemu Goliomki, Trzeciak, Makarski, Tukulowi companij teyże chorągwi y inney, pomienionemu Je-o m. panu Rothmistrzowi z imion y przezwisk znaiomey, także czeladzi ich o to, yz oni nie obawiaiąc się win w prawie pospolitym opisanych, ani artykułow woyskowych surowie przeciwku występnym mianowanych, co oni sobie lekce poważaiąc, czasu niedawnego, to iest w sobote swięta swiętey Małgorzaty, w roku niniеyszym bliską przesłą, stanąwszy z chorągwią we wsi Borsukach, do starostwa Mielnickie-o należącey, tam że zaraz tegosz dnia y nocy, z soboty na niedziele, z wozamy y konno na grunty cerkiewne protestuiącego się we wsi Gnoynie naiachawszy z sierzpami, zboża rożne tak gotowe żęte brali, iako tesz y sami wyżynali. Czym nie kontentuiąc się, ale nie tylko tego dnia, lecz y przez cały tydzień tak noco, iako y w dzien, naieiezdzaiąc z wozami, zabrali żyta na kop szesdziesiąt; w domu zaś protestanta, także we wsi Gnoynie będące-o, gęsi, kury, swinie, prosięta, masła, syry y fanty rozne, ktore na osobliwym reiegestrze przez protestanta mianowane y

spisane będą, zabrali y cale w dom protestanta także roznemi czasy naiezdzaiąc brali według upodobania swego, słowy protestanta y małżonke mniey ucciwemi lżyli y sromocili, o co y powtore protestans przeciwko nim protestuie się, chcąc o te wszytkie szkody z nimi w prawie należytym prawnie postąpić. A na potwierdzenie tey protestatiey swey stawił woznego koronnego na imie Thomasza . . .

Примѣчаніе. Окончаніе документа отъ гнилости выкрошилась.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 207. 212 об.

№ 285—1659 г. Іюня 9 дня.

Королевское подтвержденіе грамоты уніат. митр. Діонисія Балабана объ основаніи при Троицкой церкви въ г. Дрогичинѣ женскаго базиліанскаго монастыря.

Actum iu castro regio Drohiciensi feria ·+ ia in crastino festi Sancti Stanislai in Maio anno Domini 1662.

Conventus ritus graeci oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohiciensia personaliter veniens honorabilis Warlaam Lewik, praesbiter conventus ritus graeci Drohiciensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas infrascriptas consensus, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas et sigillo maioris cancellariae regni obsignatas, ad iuducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Drohiciensia, quorum tenor talis.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski Krol Polski, Wielkie Xążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflantskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Król. Oznaymuię̨my tym listę̨m naszym wszę̨m wobec y każdemu zosobna, komu to wiedzieć należy. isz produkowany był przed nami list papierowy, popolsku pisany ręką, z pieczęcią własną przewielebnego Dionizego Bałabana, Metropolity Kiiowskiego, Halickiego y wszytkiey Rusi, Exarchy Konstantinopolskiego, Administratora Episkopiey Łuckiey y Ostroskiey, Archimandryty Pieczarskiego podpisany, authentyczny, cały, zupełny. nienaruszony, żadnemu podeyrzeniu nie podlegaiący y supplikowano nam, abyśmy ten list powagą naszą krolewską approbowali, stwierdzili y umocnili, ktorego to listu tenor od słowa do słowa tak się w sobie zamyka.

Dionizy Bałaban, z łaski Bożey Prawosławny Archiepiskop, Metropolita Kiiowski, Halicki y wszytkiey Rusi, Exarcha S. Tronu Konstantinopolskiego. Administrator Episkopiey Łuckiey y Ostrogskiey, Archimandryta Pieczarski. Wiadomo czyniemy komu to wiedzieć będzie należało, teraz y na potym będącym oboyga stanu ludziom duchownego y swieckiego, iż my dowiedziawszy się tak od w Bogu Wielebnego Oyca Pachomiia Packowskiego, Ihumena Drogickiego, w woiewodztwie Podlaskim, iako y od zakonnego Kapłana Warłaama Lewika tegosz monastera Brata y pana Matheusza Odoiewskiego y innych Nam w Duchu Świętym posłusznych synow, że cerkiew Swiętey Troycy tam w Drogiczynie na przedmiesciu za dawnych lat będąc wystawiona, a przez Commissarzow swiętey pamięci naiasnieyszego Krola Je-o Mci Zygmunta Augusta w roku tysiąc pięćset sześćdziesiątym trzecim gruntami z tegosz miasta pomiary włokami dwiema, morgow osm, ogrodami, dziesięciną na dwuch wsiach Chrołowiczach y Siniewicach, iako o tym szerzey Commissia obmawia nadana y ograniczona, gdy zaś pod czas woiennego w oyczyznie naszey zamieszania przez rożnych nieprzyiacioł w desolatią przyszła, ktorą to cerkiew pobożny zakonnik Warłaam Lewik staraniem y kosztem swoim restaurować, przy ktorey by Panny Zakonne Reguły Święte-

go Bazylego na zawsze zostawały, submitował się y od Nas consensu na to S. mieysce upraszał, ktoręmu za zaleceniem Ihumena Drohickiego, namowiwszy się z Jasnie w Bogu Przewielebnymi Antonim Winickim Przemyskiem y Samborskiem, także Arseniem Żelborskim y Lwowskim Episkopami rzecz słuszną y ludziom miłą uważywszy y do dalszych spraw pobożnych zachęcaiąc, wydać z Cancellariey naszey pozwoliliśmy y roskazali. Pod tą iednak conditią, że nie ma sobie władzy żadney nad pomięnionym manasterem y pannami zakonnemi usurpować, ale ten monaster, iesli za pomocą Bożą stanie y zakonnice w nim się umnożą, ma mieć dependentią od Nas iako loci ordinario y po nas będących. Za odległoscią na ten czas zlecamy Wielebnemu Ihumenowi Drohickiemu wszelaki między pomienionemi zakonnicami tak do życia obsczeżytelnego, iako cnot y pob(oż)nosci według reguły ich y Kanonow Oycow Swiętych, aby pomnażał porządek, zachowuiąc tesz to dla lepszego porządku, aby tak pomięniony Ihumen iako y kto by inny do żadnych, ktore by kolwiek mogły się wynalesc legacye, elemosyny, prazniczne dochody, krom samych zakonnic, nie wtrącał się, by onym żadney nie czynił przeszkody pod niebłogosławięnstwem naszym. Y na to przy podpisie ręki naszey pieczęć przycisnąć roskazaliśmy. Dan w Warszawie, na seymie, dnia dziewiątego, mca Czerwca roku Panskiego tysiąc szesćset piendziesiąt dziewiątego. Dyonizy Bałaban, Metropolita Kiiowski, Halicki y wszytkiey Rusi, Exarcha Constantinopolski, Administrator Episkopiey Łuckiey y Ostrogskiey, Archimandryta Pieczarski.

My tedy do pomienioney suppliki iako słuszney łaskawie się przychyliwszy, zwysz przerzeczony list we wszytkich iego punktach, klausulach y artikułach approbuiąc stwierdzić y umocnić umysliliśmy, iakosz ninieyszym listem naszym approbuięmy, stwierdzamy y umacniamy in quantum de jure. Na co dla lepszey wiary przy podpisie ręki naszey pieczęć koronna iest przycisniona. Dan w Warszawie, dnia IX mca Września, roku Panskiego MDCLXI, panowania królestw naszych Polskiego XIII, a Szweckiego XIV roku. Confirmacia consensu metropolity Kiiowskiego na wolne odprawowanie nabożenstwa pannom zakonnym w Drohiczynie. Stephanus Hankiewicz Secretariis Regiae Maiestatis. Jan Kazimierz Król. Locus sigilli Regni. Cuius approbationis consensus originale post ingrossationem idem offerens rursus ad se recepit de receptoque officium praesens quictavit.

Изъ поточной книги Дрогичинскиго гродскаго суда за 1659—1662 г. № 9587, л. 1326, 1328—1330. об.

№ 288—1659 г. Августа 5 дня.

Листъ короннаго надворнаго маршалка Лукаша Опалинскаго, освобождающій священника Дрегловской православной церкви отъ платежа поборовъ съ церковныхъ земель.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda intra Octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima, anno Eiusdem millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio.

Prezbiteri Drehloviensis oblata attestationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis pater Joannes Nowikowicz, prezbiter ecclesiae Drechloviensis ritus graeci obtulit, et reproduxit eidem officio praesenti attestationem infrascriptam, manu propria Illustris et Magnifici Lucae de Bnin Opalinski, Marschalci curiae regiae subscriptam et sigillo eiusdem Illustris et Magnifici Opalinski obsignatam ad inducendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Łukasz z Bnina Opalinski, Marszalek Nadworny Koronny. Wiadomo czynie komu to wiedziec należy, mianowicie arendarzom y namiesnikom moim, isz maiąc wzgląd na wielebnego Jana Nowikowicza Praezbitera Cerkwi Drelowskiey, onego uwalniam od płacenia poborow z tych włok, ktore do cerkwi iey należą. Na co dla lepszey onemu assecuratiey te moie daie attestatią, z podpisem ręki y przycisnieniem pieczeci moiey. W Miedzyrzeczu d. 5 Augusti 165 nono. Łukasz Opalinski Marszałek nadworny m. ppa. Locus sigilli. Cuius originale post ingrossationem idem offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1672 -3 г. № 10947, л. 556, 563.

№ 287—1660 г. Сентября 25 дня.

Квитанціонная запись двор. Бернарда Менжинскаго въ полученіи лошади купленной имъ въ Сѣмятичахъ у православнаго священника о Іоанна Вержбы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Sancti Mathei Apostoli proximo anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo.

Praezbiteri ritus graeci ecclesiae Siemiaticensis quietatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Bernardus Mężynski, filius olim Nicolai in Mężenino, sortis suae haeres, sanus mente et corpore existens, palam. publice libereque recognovit, quia ipse de manibus venerabilis Joannis Wierzba, presbiteri ritus graeci Siemiaticensis equum pili albi alias gorczyczkowatey cum signis binis, videlicet sub *grzywa* et in femore partis sinistrae literam N habentem, nec non aurem sinistram scissam. per nobilem Mathiam Telaticki protunc sub vexillo generosi Joannis Sapiha, notarii exercitus regni Poloniae simul cum recognoscente servitium militare expedientem, absque scitus eiusdem moderni recognoscentis supradicto equo recepto, a vexillo dissessionis et memorato venerabili praezbitero ecclesiae ritus graeci Siamiaticensis venditionis cognitum et in oppido Siemiaticze domo supradicti praezbiteri praeventum recepit et hic in castro Mielnicensi in praesentia officii castrensis Mielnicensis recuperavit, de quo recepto et recuperato sepe dictum praezbiterum ecclesiae Siemiaticensis ritus graeci quietat et liberum facit perpetuo, salvam ipsi in bonis memorati Mathiae Talaticki domui perpressi et recuperationem pecuniarum pro eodem equo extraditarum repetitionem reservando. Hac sua praesenti personali et spontanea recognitione mediante.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1657—1663 г. № 10888, л. 470—1.

№ 288—1660 г. Ноября 29 дня.

Жалоба священника Сѣмятичской церкви, о. Іоанна Вержбы, на крестьянъ дер. Мощоной о нападеніи на него, и оскорбленіяхъ словомъ и дѣйствіемъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia festi Sancti Andreae Apostoli, anno Domini 1660.

Prezbiteri ecclesiae ritus graeci Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg ninieyszych staroscich grodzkiech Mielnickiech oblicznie przyszedszy wielebny ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwie Siemiatyckiey, przed tymże urzędem grodzkim Mielnickim solenniter skarzył y oswiadczał się naprze-

ciwko robotnym Harasimowi Miskowicz. Waskowi y Tymoszowi Bonikom, Maximowi Korpac y Stanisławowi Cybyszewicz, poddanym J. K. Mci ze wsi Mosczoney, do starostwa Mielnickiego należącey, o to, isz oni dnia wczorayszego, zapomniawszy boiazni Bożey, nie obawiaiąc się praw przeciwko zastępcom na drogach y na zdrowie osob duchownych następuiących surowie opisanech, lecz to sobie lekce poważywszy, gdy protestant do wsi Boratynca Ruskiego, do paraphiey swoiey Siemiatyckiey należącey dla ochrzcenia dziecięcia chorego z oleykim swiętym iachał, przerzeczeni poddani, widząc protestanta, isz się ku niem przybliża, wszyscy do kupy zebrawszy się, naprzod gdy protestant sam upraszał, aby mu z drogi ustąpili, zaras słowy nieucciwemi opprimować poczęli. Protestant, chcąc onych pominąć, z sankami wywrocili y dokoła oskoczywszy—*biy, zabiy* wołać poczęli, iakosz rany niżey mianowane zadali y gdyby sami w swym złym uczynku nie postrzegli się, pewnie by go tam że kiymi zabili, iakosz ieden z nich na imię Tymosz Bonik, na kolana padszy, tymi słowy pod przysięgą rzekł: isz cię popie niezadługo zabiiem y krew twoią z ciebie wyssiemy; krzysz pozłocisty, gdy protestanta wywrocili, złamali, oley swięty z flaszką ztłukli y petrachil tamże protestanta szarpaiąc zawzięli, przes ktory taki swoy swowolny postępek przeciwko prawu wystąpili y winy na zastępcow drog dobrowolnych osobom duchownym y onych poranienie, także na zdrowie przechwalaiącym się surowie opisane popadli. O co przeciwko nim y powtore protestuie się, chcąc z nimi w prawie należytym o taki gwałt y zranienie prawnie postąpic. A na verificatią tey protestatiey swey pokazał rany przes pomienionych obwinionych na dobrowolney drodze, to iest na palcu niżnym ręki lewey przezbita do krwi, drugą y trzecią na wierzchu dłoni ręki prawey także przebita do krwi, czwarta na pisczeli teyże, podle łokcia sinia, w ktorych ranach przerzeczonech poddanych ze wsi Mosczoney obwinia.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1657—1660 г. № 10944. л. 969.

№ 289—1661 г. Марта 9 дня.

Подтвержденіе фундуша Шерешовскаго старосты князя Альбрехта Радивилла въ пользу церкви Пречистой въ м. Лахвѣ.

Aktykacia nadania od xiążat Radziwiłłow cerkwi Łachowskiey służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewięndziesiąt trzeciego, miesiąca Nowembra siodmego dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mosci Wieliczestwa Katarzyny Alexieiowny Drugiey, Monarchini Samowładnącey Całą Rossią etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawaiąc osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbiter cerkwi Łachowskiey, list approbacyiny y extraktowy przez I. O. Xcia imsci Michała Kazimierza Radziwiłła, koniuszego W. X. Lit-o teyże cerkwi na rzecz we srzedzinie wyrażoną nadany y służący do akt podał, ktory tak się wyraża:

Michał Kazimierz Radziwiłł, xiąże na Ołyce, Nieswiżu, Birżach, Dubinkach, Słucku, Kopylu y Klecku y S. Panstwa Rzymskiego hrabia na Mirze, Szydłowcu, Krożach y Białey, koniuszy W. X. Litt. Przemyski, Hłuchowski, Krzyczewski, Kamieniecki etc. starosta. Oznaymuię tym listem approbacyinym y extraktowym moim, że oycowie prezbiterowie Łachowscy upraszali mię, ażebym fundusz ich że iest troche nadpsowany, ażeby mogł bydz z kancellaryi moiey per extractum wydany y przezemnie approbowany. Do ktorey suppliki skłoniwszy się, rozkazałem de verbo ad verbum przepisać tak fundusz iako też y approbatę na osobliwey supplice ktorego tenor sequitur taki.

Albrycht Władysław Radziwiłł, xiąże na Ołyce, Nieswiżu, hrabia na Szydłowcu, kraycży W. X. Litt., Szereszowski starosta, Namiesnikowi moiemu Łachowskiemu Wiethszanemu y po nim będącemu. Widząc nadanie dawne s. pamięci nieboszczyka pana oyca a dobrodzieia mego na cerkiew Swiętey Przeczystey w miasteczku moim Łachwie będącey, zaczym aby w odprawowaniu służby Bożey porządkiem greckim nabożenstwo nie ustawało, według tamtego dawnego nadania potwierdzam teraznieyszemu popowi Tymochwieiowi Piotrowiczowi y po nim będącemu dwie włoki w Łachwie w iednym mieyscu ze wszystkim, iako się w sobie maią, ktore zdawna do cerkwi tey przynależały, także plac z budowaniem, na ktorym teraz mieszka. Do tego miodu miednic pięć na każdy rok dochodzić ma tego pomienionego popa, ze dworu mego Łachiewskiego, z ktorych pięciu miednic trzy miednice temu Tymochwieiowi popowi, a dwie drugiemu popowi Markowi należeć maią. Do tego kanony, ktore nadane są od nieboszczyka pana oyca mego według listu nieboszczykowskiego pozwalam tym popom, o czym ty wiedząc, masz się we wszystkim według tego listu mego sprawować, oddaiąc tę powinnosć popom pomienionym, czego oni zażywaiąc, maią powinnosci swey popowskiey, aby według obrzędow y postanowienia duchowienstwa greckiego nabożenstwo odprawowane było, daiąc z siebie dobry przykład ludziom.

Datt w Koreliczach, die quarta Novembris tysiąc szesćset dwudziestego trzeciego. U ktorego funduszu podpis taki: Albrycht Władysław Radziwiłł krayczy W. X. Litt. Pieczęć u niego mała z literami na wosku czerwonym.

Ciż prezentowali na supplice ręką własną niesmiertelney pamięci xiążęcia imsci Karola Stanisława Radziwiłła, kanclerza W. W. X. Litt. oyca y dobrodzieia mego konnotacią takim tenorem. Według dawnego funduszu ma dochodzić miod, byle też y porządek cerkiewny według dawnych szedł zwyczaiow cerkwi uniackich, czego dozierać ma pan stolnik Mozyrski y pan podstoli Kijowski. W Białłey, die nona Martij, anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo. U ktorey podpis temi słowy, ręką swą.

Ktore to fundusze y approbacie fidelissime de verbo ad verbum przepisawszy, taki valor mieć maią, jakoby in originali były prezentowane, ja zaś tę wolą xiążąt ichmscw antecessorow moich we wszystkich punktach y paragraffach approbuię y pp. administratorom moim Łachewskim punktualnosć w oddaniu piąciu miednic, to iest dwudziestu kotłow miodu y dozor, ażeby juxta Ritum unitum ichm oo. prezbiterowie sprawowali się zalecam. Co dla lepszey wiary ręką moią stwierdziwszy, pieczęć pokoiową przycisnąć rozkazałem. Datt w zamku Łachiewskim, die vigesimo quarto Martij, anno millesimo septingentesimo trigesimo.

U tego listu approbacyinego y extraktowego podpis samego aktora oraz pieczęć pokoiowa tegoż tak się wyraża: Michał Kazimierz xiąże Radziwiłł, koniuszy W. X. Litt. (L. S.) Ktory to takowy list za podaniem do akt przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodzkich Słuczorezkich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Случорѣскаго гродскаго суда за 1793—1794 г. № 13596, л. 273.

№ 290—1659 г. Января 29 дня.

Заявленіе иноковъ Дрогичинскаго Спасскаго монастыря объ уничтоженіи всѣхъ монастырскихъ документовъ во время непріятельскихъ набѣговъ 1657 года.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Conversionis Sancti Pauli proxima, anno Domini 1659.

Religiosorum patrum monasterii Drohiciensis manifestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Bonifacius Hocewicz, monasterii civitatis Drohiciensis partis Zabuscensis ecclesiae ritus graeci, coram eodem officio nomine religiosi patris Pachomii Packowski. Ihumeni senioris monasterii Drohiciensis ecclesiae ritus graeci Transfigurationis Domini, solennem fecit manifestationem, idque in eo. quod tempore incursionis hostium patriae Sveccorum, Ungarorum, Cosacorum aliorumque licentiosorum anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo oras palatinatus Podlachiae ferro et igne devastantium et depopulantium. munimenta varia inscriptionum, donationum legationumque benefactorum. tum decreta ac processus diversos ex actis authenticis deprompta, nec non quietationes contributionum ab exactoribus districtus Drohiciensis, ad extremum privilegia erectionis et fundationis ecclesiae praefatae ritus graeci ac monasterii per serenissimos reges Poloniae memorato religioso . . . . eorundem hostium patriae conversa . . . Idcirco memorati religiosus pater Bonifacius, ne.. manifestatus est. praecavendo indemnitati suprafati religiosi Ihumeni monasterii Drohicensis ac aliorum in tempore succedaneorum, ne aliqua damna et detrimentum iurium suorum ob suprafatam desolationem . . . iterum atque iterum manifestatus est.

Примьчаніе: Въ этой книгѣ края верхнихъ листовъ отъ гнилости выкрошились.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1657—1660 г. № 10944 л 392—393.

№ 291—1661 г. Октября 5 дня.

Заявленіе игумена православнаго Дрогичинскаго монастыря іеромонаха Пахомія Пацковскаго, съ отреченіемъ отъ настоятельства въ монастырѣ въ пользу Евфимія Сикорскаго.

Actum in castro regio Drohiciensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima. anno Domini 1669.

Literarum oblata.

Officium capitaneale castrense Drohiciense praesens literas infrascriptas, manu infrascriptorum subscriptas, ad personalem oblationem venerabilis Echimy Sikorski suscepit et actis suis inscribere permisit, quarum literarum tenor talis.

Wiadomo czynie tą wyrazną woli moiey kartą komu będzie wiedziec należało. mianowicie stanu duchownego w prawosławney wierze zostaiączym, yż ia obaczywszy się sam, że iestem na schiłku wieku mego y słabosci sił moych, przez rozne mordectwa nieprzyiacioł cerkwie naszey prawosławney y przez ustawiczne (iako to mieysce swięte potrzebuię) praci, że iusz daley nie mogę zniesc cięzaru tego, aby się Chwała Boża także y gospodarstwo manasterskie swoim porządkiem iako przed tym szło. modliłem się do Pana Boga mego z kochanem iego po sercu mężem «*zachoway mię Panie dotąd, aż puki będzie młody uprawiony w drodze swoiey*», y lubom to iako grzeszny te słowa wyrzek, z miłosci tedy Pan Sam wysłuchał mię, iako y statecznego męża swego. gdys tamten będąc moim star . . . ., gdy obaczył Salomona syna swego, powracaiącego się z poradki, pokłonił się na łoszku swoim muwiąc: «*Błogosławiony Bog Izraelski, ktory dał dnia dzyszeysiego na stolicy moiey, na co się patrzą oczy moię*», y ia (lubo nie starym) ale w lepszem Nowem Testamentem ostaiąc, toż w moiey

starosci tractuię, aby się za ziwota mego na mego postrzyżenca duchownego syna doyrzałe zrzennicy moię, a nie na innego iakiego kandidata posły, y aby tak iako Salamon pommscił się krzywdy oycowskiey, moy syn własny duchowny nie dał nikomu w pohanbienie starosci moiey, przeto tedy wysłuchał mię Sam Pan moy z Nieba na dolą moię, że w tem że razie y pasterskie błogosławienstwa na mię wchodzą,y wszystkich starszych naszych, ktorzy z powinnosci swey z regimentu swego (iako zwyczay corok w manasterze wisitowac) do naszego manastera dwuch osob przyslali, wielebnego iegomosci oyca Jozepha Berezanskiego y wielebnego oyca Eufimia Sikorskiego kapitulnych, ostaiąc na ten czas w zamysłach moych. alic mi y syn moy ten, gdzie zmierzała intentia moia postrzyźęnic naszege manastera wysz mianowany Sikorski przed oczyma męmi praesens stanął, za co ia z Dawidem pokłoniwszy się do ziemię, oddałem dzięky Naywysszemu, że według intency moiey dał mi, alic y ci obaczywszy słabosc zdrowia mego, ze iusz daley cziezaru gospodarskiego poniesc nie mogę, toż mi radzą, także y brastwo wpisne, niektore pobozneysze osoby toż twierdzą, aby za zywota mego porządek wszystkiego manastera stanął, na ostatek y drugie ras radzę się Pana y Rzadzcy Niebieskiego, alic w tenże sens prorocki radzy: «*Nagotowales się pochodnią Pomazancowi twemu*», a widze, że iusz y wola Boska y rada ludzka na tem wszystkiem staneła, aby mieysce swiete za nierządem słabosci moiey nie słabiało, prosiłem do tego cieżaru swego . . . położęnię wielebnego oyca Euphimia Sikorskiego na ten czas zesłanego do nas. aby poniechawszy boku Pasterskiego (przy ktorym ostawał lat kilkanascie), strzegł Boga oycowskiego y całosci manastera, aby gdzie włosy położył, tam że y głowę, co iak pobożny zakonnik i zelant cerkwie Bożey, do tego też miłosnik oycowskiey starosci, poradzywszy się z imscią bracią, a idąc za wolą Boską iako posłuszny brat z tego się wszytkiego nie wymawiał. chcąc iednak, aby to twardo, szukuteczną y nieodmienną było. prosił mię, abym mu tę prawde moią pismęm moiey ręki stwierdzył, a ze ydzie o całosc cerkwie swiętey, tegom się iako y on nie wymawiał y owszem, aby tak rządzył, iako ia sam, gdym w sile swoiey ostawał, tak w porządkach cierkiewnych iako y gospodarskich, tak między bracią, iako celadzią manasterską, tak polami iako y ogrodami od mała do wielka wszytkiem manasterem rządził, dokladaiąc iednak tego, aby za bło(go)sławienstwem moiem y tego żądam tak po braciey duchowney iako y po bractwie swieckiem, aby y po smierci moiey porządkiem według przywileiu krola iego mosci per electionem ten że na mieysce moie obrany był, na ktorego iarzmo pracy błogosławiąc wkladam y całe twardo daię y błogosławię y żeby to iusz nieodmienno było, ale twardo affektowałem braciey postrzyzancow swoich także y bractwa starszych osob, aby przy moiey ręce y pieczęci rękoma swęmi y pieczeciami ztwierdzili. Działo się w manasterze naszym Drohickiem roku millesimo sexcentesimo primo, miesiąca Octobra dnia 18. Loca sigillorum quatuor. Śmirenny Jeromonach Pachomiey Packowski yhumen manastera Drohickoho. Pokorny Jeromonach Bonifanty Hieciewicz. Jozeph Berezanski na ten czas wysytator Prowincialski. Warlaham Lewik zakonnik Reguły Swiętego Basilego manu propria. Heliseus Hromyka zakonnik manastera Drohickiego. Thephilaga Hrumakowicz Regularis rukoiu własnoiu. Jan Ruskiewicz starszy brat. Stephan Odoiewski manu propria. Leonty Michałowski pisarz wszystkiego brastwa manu propria.

Quarum quidem literarum originale idem offerens post ingrossationem ad se recepit et de recepto officium notariatus quietavit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго гродскаго суда за 1668—1670 г. № 9594, л. 375, 380—81.

№ 292—1662 г. Марта 14 дня.

Миролюбивая квитанціонная сдѣлка пресвитера Сѣмятичской церкви Іоанна Вержбы съ свящ. Гнойненской церкви о. Дмитріемъ Вержбою относительно им. Черневичъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Oculi Quadragesimalem proxima, anno Domini 1662.

Prezbiteri Gnoynensis ecclesiae ritus graeci quietatio.

Przed urzęndem y xięgami ninieyszymi starosciemi grodzkiemi Mielnickiemi oczewiscie stanowszy slachetny y wielebny ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwi Siemiatyckiey y slachetna pani Polonia Talatyczka małżonka tegosz prezbitera cerkwi Siemiatyczkiey, wespoł małżonkowie, zdrowi będąc na ciele y na umysle, odstąpiwszy od wszelakiego prawa, ziemie, powiatu, woiewodztw y juridicty iakich kolwiek sobie należących, a iemu teraznieyszemu prawu y jurisdictiey starosciey grodzkiey Mielnickiey, ile ku zeznaniu niżey mianowanego kwitu albo raczey zrzeczenia należy, dobrowolnie siebie samych y z dobrami wszytkiemi wcielaiąc, iawnie y dobrowolnie, zwłascza małżonek sam przez siebie, małżonka zas pomieniona pani Telatyczka z przytomnoscią małżonka swego, jako opiekuna małzęnskiego zeznali, isz oni slachetnego y wielebnego oica Demetryia Wierzbe, prezbitera cerkwi Gnoienskiey, rodzica swego z zapisu na summe złotych polskich szescset sposobem y zwyczaiem obligowym według prawa Litewskiego zporządzonym na dobrach dziedzicznych y nabytych wsi Czerniewie, w woiewodztwie Brzesckim Wielkiego Xięztwa Litewskiego leżącech zapisaną zeznawaiącemu oicu Janowi Wierzbie assecurowaną, na ktorey summie szesciuset złotych zeznawaiący ociec Jan Wierzba pomienioney małżonce swey slachetney Poloniey Telatyczkiey drugim obligiem albo raczey zapisem Litewskim summe także złotych szescseth polskich zapisał y assekurował był. Tedy z pomienioney summy złotych polskich szesciu set, iako tesz z powierzonego zapisu quituią y wiecznemi czasy ten zapis albo raczey oblig, sposobem litewskiego prawa sporząndzony, tak ten, ktory przerzeczony ociec Demetry Wierzba, prezbiter cerkwi Gnoienskiey pomienionemu oicu Janowi Wierzbie, synowi swemu dał, jako tesz y ten, ktorego ociec Jan Wierzba, praezbiter cerkwi Siemiatyczkiey przerzeczoney slachetney paniey Poloniey Telatyczkiey sposobem wiannym na summe złotych szescseth zsprawiony y rękami roznych przyiacioł podpisany assekurował, cassuią y umarzaią wiecznemi czasy y ieżeli by się te zapisy albo raczey obligi na summe złotych szescset sposobem wyżey mianowanym na dobrach i imieniu rzeczonym Czerniewie, w woiewodztwie Brzesckiem leżącech, przez oica Demetryia Wierzbę oicowi Janowi Wierzbie synowi swemu iako tesz y drugi na takowosz summe złotych szescset przez oica Jana Wierzbe, prezbitera cerkwi Siemiatyckiey, slachetney Poloniey Telatyckiey małżonce swey na pomienionym imieniu Czerniewie zapisaną dany, u kogo kolwiek z osob zeznawaiących, bliskich y dalekich krewnych y nie krewnych pokazał, lubo tesz iakim sposobem u sądu iakiego kolwiek lubo w xięgach urzędu ktorego tak swieckiego iako y duchownego widzieć się dał y wynurzył, tędy żadney mocy y wagi miec nie ma, ale całe pomie(nie)ni zeznawaiące tych obu zapisow na imie(nie) Czerniewo y summe wyżey mianowanym sposobem dane zrzekaiąsię, żadnego sobie y successorom swoim nie zostawuiąc przystępu do tych dobr Czerniewa, wzglendem sum wyżey mianowanych, zeznaniem teraznieyszym dobrowolnym do tego przystąpiwszy.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1657—1663 г. № 10888 л. 707—708.

№ 298—1662 г.

Перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ для взысканія подати «subsidium reipublicae».

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo.

Parafia kosciola Łosickiego.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Remiszewski, protunc commendarius ecclesiae Łosicensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius specificatis parochiae ecclesiae Łosicensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Regiestr wsiow parafiey Łosickiey w roku Panskim 1662, miesiąca czerwca dnia, przez xiędza Stanisława Remiszewskiego commendarza kosciola Łosickiego farnego spisany.

Wies Biernaty dicta Plosiodra.

Pan Kazimierz Biernacki z żoną Franciszką, brat iego Martian, matka ich Zuzanna wdowa, dziewka Zophia Terlikowska, chłopiec Jan, osob sesc, dom paniey Guzowskiey, w nim komornica Anuska iedna, pan Woyciech Biernacki Prytko z żoną Katarzyną, syn Franciszek, corka Krystina, parobek Jędrzey, dziewka Zophia, chłopiec Marcin, pastuch, osob siedm, pani Biernacka Maryna Janowa sama, małżonek w woysku, pan Walenti Biernacki z żoną Mariną y corka Zophia, u tegoz Macieiowa Biernacka komornica, osob cztery, pan Kasper Biernacki z żoną Reginą, corek dwie Jagnieszka y Maryna, osob cztery, pan Władisław Biernacki podsędkowicz sam, chłop iego Chwiedko z żoną Katarzyną, corek trzy Maryna, Wowda, Chwieda osob sesc. Circa quam porrectionem regestri connotationis personarum supra specificatarum venientes nobiles Kaspar et Martianus Biernaccy super veram et fidelem connotationem personarum in villa supradicta commanentium medio corporali iuramento in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt et attestati sunt.

Wies Chłopska Wolka.

Chłop paniey Gliscinskiey katolik Bartosz Kusnierczak młodzieniecz Kazimierz, brat iego z żoną Maryną y matka ich osob cztery, chłop pana Rzewuskiego Abram z żoną Krystyną, synow dwa Jarosz y Iwan y komornica Socia osob pięc, chłop Iwan z żoną Anną y matka Justina osob trzy, chłop Tomko pana Rzewuskiego z żoną Katarzyną y dziewczyna służy Krystyna, osob trzy, chłop Chwiedko pana Parolow z żoną Barbarą, dziewka Maryna, parobek Łukasz, osob cztery, chłop Paweł z żoną Maryną tegoż pana Parola, corek dwie Anna y Zophia, synow dwa Wasko y Więcław, osob szesc, chłop Siemion z żoną Katarzyną pana Rzewuskiego synow dwa Chwiedor y Olisiey, komornica Hapa, osob pięc. Circa quam porrectionem connotationis personarum supraspecificatarum in continenti personaliter stans laboriosus Paulus subditus generosi Parol super veram et fidelem connotationem iuramento corporali in facie officij praesentis attestatus est.

Wies Bernaty Srednie.

Pan Wawrzyniec Biernacki Mixiak z żoną Maryną, siostra Krystyna, dziewczyna Zophia, parobek Iwan, osob pięc, pan Jakub Biernacki Mixiak z żoną, syn Maciey z żoną Maryną, parobek Jakub, dziewka Jewa, osob szesc, w chałupie u pana Safranka Biernackiego komornica Maryna Skolimowska, druga Anna Jakubowska wdowa, pan Malcher Biernacki z żoną Dorothą, syn Bartosz, corka Barbara, komornica Jadwiga, osob pięc, pan Wawrzyniec Biernacki młodzieniec, brat iego Bartosz, siostra Zophia, osob trzy, pan Jan Olędzki z żoną Anną, matka żony iego Barbara, wdowa siostra żony iego Zo-

phia, parobek Woyciech, osob pięc, pan Simon Biernacki Kozlak z żoną Ewą, chłopiec Jakub syn iego, osob trzy, pan Biernat Biernacki z żoną Zophiią, corka Jadwiga pan. Jakub Biernacki Pawluk z żoną Katarzyną, u pana Biernata mieszka, y komornic dwie Chwiedia y Maryna wdowy obiedwie. osob siedm, pani Jerzyna wdowa corek dwie, Anna y Katarzyna, synow dwa Mikołay y Jędrzey . . . . z żoną Maryanną. pasierb Jakub, dziewka Jadwiga, druga Jawa y komornica, osob sesc, pan Woyciech Biernacki wdowiec Safranek ma synow dwa. Adama y Pawła, parobek Krzysztoph, dziewka Dorota osob pięc. Simon Kislak chlop pana Nowiszewskiego z żoną Uscinią, syn Jozeph, osob trzy, pani Marcinowa Biernacka wdowa Kozłowa nazwiskiem, u niey zięc Jozeph Wyrzykowski z żoną Dorothą, osob trzy, Grzegorz Nowosz komornik w chałupie p. Jerzyney z synem Janem, oba z żonami, osob cztery, pan Jan Skorupka z żoną Anną, dziewka Maryna, Mateusz Jackowski, corka Marianna. osob pięc, Grzegorz chołop pana Woyciecha Biernackiego z żoną Jadwigą, pan Woyciech Biernacki Pawluk z żoną Zophią, syny Kazimierz, Piotr, Jan, dziewka Maryna Szankowska, chłopiec Jozeph pastuch, osob siedm. Circa quam porrectionem regestri supra ingrossati personaliter stantes nobiles Joannes Macienko et Jakobus Biernaccy super veram et fidelem connotationem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officij praesentis attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Stare Biernaty.

Pan Woyciech Nowiszewski z małżonką swą Constantiia, syn Jan, parobek Lewko Rusin, chłopiec Michał pastuch, dziewek dwie Maryna y Katarzyna, osob osm. Poddani iego: Jan Szyska z żoną Maryną, syn iego Maciey, corka Krystyna, osob cztery, drugi Naum Kalinowski z żoną Nastasią y z matką zęniną, osob trzy, pan Michał Kalicki z żoną osob dwie, pan Piotr Suffcinski z żoną Anną, chłopiec Denis, dziewczyna Anna, pan Jendrzey Sufczynski z małżonką swą Marianną, siostra Katarzyna, Woyciech Raczynski parobek, mamka Maryna, osob pięc, poddany iego Jędrzey z żoną osob dwie, w drugiey chałupie komornica Jędrzeiowa wdowa sama iedna, Hryc chłop pana pysarza Drohickiego z żoną Pałaską, syny Maciey y Misko, osob cztery. Łukasz chłop drugi tegosz pana pisarza z żoną Dorothą, syn Paweł, drugi Piotr wyrostek, osob cztery, chłop pana Woyciecha Biernackiego Piotr Kusnierczak z żoną Żophią, syn Paweł, drugi chłop tegoż Jędrzey Kosilo z żoną Małgorzatą y komornica. Circa quam porrectionen . . . . *) supra ingrossatarum personaliter stans laboriosus Hryc subditis generosi notary Drohiciensis . . . . et fideliter conseri . . . . . corporali in facie offfcij praesentis attestatus est.

Wieś Biernaty Rudnik.

Pan Woyciech Pioro z małżąką swą Dorotą, ktora w Błogosey przy gospodarstwie swoim zostaie w parochiey Prasinskiey w diecaesiey Krakowskiey, czeladz iego Zophia Radzikowska gospodyni, Marina dziewka. druga także Maryna dziewczyna, Daniel parobek, chłopiec Woytek, pastuch Władzko, osob siedm. Poddani: Michał z żoną Maryną. parobek iego Josko, osob trzy. Dorosz z żoną y komornicą, osob trzy y Michał komorą mieszka z żoną Elzbietą, dziewka Krystyna Wycholkowska osob trzy, pan Jędrzey Biernacki sam, pani Woyciechowa Biernacka wdowa, syn Kazimierz, dziewka Anna, parobek Michał osob cztery, pan Paweł Pliszczynski komornik Drogicki z żoną Anną y parobek Jozeph, osob trzy, pan Jan Biernacki z żoną y dziewką, osob trzy, pan Balcer Biernacki z żoną y dziewką osob trzy, chłopiec Maczko, piastunka mała Zo-

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ сырости истлѣли и выкрошились. Такія мѣста обозначены точками.

sia osob pięć, pan Kazimierz Kolicki z żoną Zophią, brat iey Maciey Biernacki, parobek Paweł, dziewka Zaleska osob pięć, poddani iego Marcin Baron z żoną y matką Jęniną y z swoią rodzoną y z siostrą y komornicą Ewą osob szesć, Jasko z żoną osob dwie, Grzegorz z żoną osob dwie, pan Wiktorzyn Borkowski z żoną, czeladz parobek Jan, dziewka Elżbieta y pastuch, osob pięć, poddani tegoż Marcin Moskal z żoną y dziewczyna corka osob trzy, Tomek z żoną y corka dziewczyna y syn wyrostek osob cztery, w domu pana Ludwika Biernackiego bo sam służy, panna Helena siostra, dziewka Zośka, parobek Adam Popławski y chłopiec osob cztery, pan Franciszek Parol z żoną y syn Jan, parobek Sobiczewski, dziewka Jadwiga y piastunka, Jędrzey Terlikowski chłopiec, osob siedm, chłop Jan z żoną y komornica osob trzy, pan Thomasz Biernacki z żoną, corka Katarzyna, druga służy, corka Krystyna, dziewka naiemna, syn Woyciech, pan Piotr Lipinski z żoną y corka Anna, tamże w komornym Wierowska wdowa osob cztery. Circa quam porrect . . . . thazar filius . . . . Alberti . . . . . Biernacki iuramento corporali prout veraciter et fideliter . . . . . est in facie officii praesentis attestati sunt.

Wieś Popławy.

Pan Simon Popławski z małżąką Anną, dziewka Katarzyna, parobek Paweł Celinski, chłopiec Tymosz, poddani tegosz Jan Krzywowski z żoną, Jan zięć z żoną Zophią, syn Woyciech osob pięć, Iwan z żoną Katarzyną, komornica Maruszka z corką y druga komornica Anuska osob 4, pan Mateusz Popławski z zoną Katarzyną, corka Barbara osob trzy, pan Kazimierz Popławski y Baltazar młodziency, Elzbieta siostra osob trzy, pani Jagnieszka Popławska sama iedna, pan Woyciech Szankowski z żoną Maryną, syn Marcin, corka Jadwiga osob cztery, chłop pana Andrzeia Popławskiego Marcin z żoną Katarzyną y siostra żony iego osob trzy, pan Andrzey Popławski Curyło z żoną Zophią, dziewka Anna, parobek Iwan osob cztery, pani Anna Woynowa sama iedna, pani Zophia Rozwodowska wdowa, syn Jarosz, corka Maryna, osob trzy, pani Jagnieszka Popławska wdowa, corka Jadwiga, parobek Jędrzey, Jadwiga zołwica panna y komornica y dziewczyna Zophia osob szesć, pani Woyciechowa Popławska wdowa; corka iey Krystina, syn Paweł, osob trzy, pan Stanisław Szeligowski z żoną Katarzyną, tamże Jasko Srzodzik z żoną y pastuchow dwa przy srzodniku dorocznym osob szesć, pan Jędrzey Popławski z żoną Jadwigą, syn Kazimierz, chłopiec Iwan, corka Elzbieta y Zophia Ostrowska osob szesć, chłop komornik Marcin z żoną y z synem w chałupie u pana Jędrzeia osob trzy, pan Walenty Popławski wdowiec, siostra Maryna, swagier Woyciech y wdowa Macieiowa komornica osob cztery, pan Mikołay Rozwadowski z żoną y syn Daniel osob trzy, pan Jędrzey Bolesta z żoną Zophią, corka Maryanna, dziewka Anna Terlikowka, parobek Jan Terlikowki . . . . wdowa tamże osob szesć pan Błażey Popławski z żoną, ociec Walenty, synowiec Jędrzey, Maryna dziewka osob pięć, pan Stanisław Tamanowski z żoną y corka Maryna osob trzy, pan Jan Terlikowski z żoną y komornicą Anna osob trzy, pani Popławska Mateusowa wdowa z pasierzbem Wawrzyncem sama wtora, pan Stanisław Zgliczewski z żoną Zophią, syn Marcin w skole, pachołek Grzegorz, dziewka Zophia osob pięć, pan Adam Popławski rzeczony Wrobl z żoną samo wtor, pan Jan Łukawski z żoną Anną, komornik pana Woyciecha Wyrzykowskiego samo wtor, pan Mikołay Wyrzykowski z żoną y dziewka osob trzy, pan Augustin Głochowski z żoną Katarzyną y z synem Stanisławem osob trzy, pan Stanisław Wyrzykowski z żoną Katarzyną, komornica osob trzy, pan Jan Woyno z żoną y dziewka Chwieda osob trzy, pan Thomasz Woyno z żoną y dziewka Mary-

na osob trzy, pan Grzegorz Wyrzykowski z żoną y synek szobiesty osob trzy, pani Lenartowa Wychołkowska wdowa, tamże Woyciech Nowosielski z żoną osob trzy, pani Janowa Szankowska wdowa y corka Maryna osob dwie, pan Piotr Wyrzykowski z żoną y corka Jadwiga, syn Jan y Wychołkowska Jadwiga, tamże osob pięć, pan Paweł Popławski z żoną samo wtor, pan Stephan Szanikowski z żoną, dziewka Katarzyna, parobek osob cztery, pan Walenti Sawicki sam ieden. Quod quidem connotationis regestrum supra ingrossatum in continenti personaliter comparentes nobiles Joannes Woyno et Andreas Popławski medio corporali iuramento in facie officii praesentis super veram et fidelem conscriptionem personarum in eadem villa Popławy commanentium comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Miasto Łosice katolikow.

Jego mosć pan podstarosci Łosicki pan Terlikowski z małżąnką swą, ktora w Terlikowie przy gospodarstwie swym zostaie w parafiey Sarnackiey, syn Simon w dziesięciu lat niedoiętych, pachołek Jakubowski, Dorotha Terlikowska wdowa gospodyni, pan Stephan Boryszowicz lentwoyt Łosicki z żoną Zuzanną dziewka Maryna, parobek Mikita Rusin, pan Jan Wołowski z żoną, syn Jędrzey . . . . Dorotha dziewka Kataryna osob szesć, arędarz doroczny maiętnosci Łosickiey, młyna, winnicy, targowego etc. żyd Dawid z żoną Sarą, Hatka żydziuk, Fruma dziewczyna żydowska, dziewka Katarzyna chrzesciianka, przy tymże młynarz Jasko z siostrą Nastachą, rus oboie, osob osm, Adam Kramarz miesczanin z żoną, corka Zophia, chłopiec Woytek, osob cztery. Paweł Krawiecz z żoną Katarzyną, dziewka Anna piastunka mała, osob cztery, Wawrzyniecz Kowal z żoną, brat iego Stanisław młodzieniecz, chłopiec Hryc Rusin, Symanowa wdowa, Hryc Szyrka rusin, osob szesć, Bartosz Janusik z żoną y corka Elżbieta osob trzy, Stanisław Janusik y Jan z żonami obu osob cztery, Stanisławowa Krypaska wdowa, corki iey Zophia y Marina, Kordulska baba komornica uboga osob cztery, Stephan w Ratuszu z żoną Maryną, corka Maryna osob trzy, Grzegorz Tkacz z żoną Dorothą y dziewka Dorota osob trzy, Stanisław Remiszewski z żoną osob dwie, Rosłan Chryniuk z żoną, corek dwie Katarzyna y Maryna, dziewka Barbara, chłopiec Tomko, osob szesć, Wawrzyniec Tkacz z żoną osob dwie, Matysz Choinski z żoną, syn Walenti osob trzy, Maryna Woznianka u zduna Iwana w komornym, Woyciech Cecko miesczanin z żoną, osob dwie, Piotr Adamczuk z żoną y czeladnikiem rusinem zdun, osob trzy, Iwan Litwin zdun z żoną y czeladnik, brat iego Marcin u Iwana zduna robi rzemiosło, tam go patrzeć, osob trzy, Rosłan Woytkowski z żoną corka Anna, syn Kryskozak osob cztery. Quod quidem regestrum connotationis verae personarum suprascriptarum in continenti personaliter comparens famatus Stanislaus Janusik inhaerendo constitutioni Regni . . novellae medio corporali iuramento in facie officij praesentis attestatus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Dwor.

We dworze pana Jakuba Konarzewskiego czeladz: pani Jadwiga Krzeckowska służy, dziewek dwie Zophia y Katarzyna, Wawrzyniec Sobiczewski, parobek Krysko drugi parobek pastuch Jędrzey, osob szesć, komornici w chałupach ruś Jachim z żoną, syn Jakub, corka Paraska osob cztery, Misko Litwin z żoną osob dwie, Misko Masley z żoną y corką osob trzy, Kuryan z żoną osob dwie. Xiądz Stanisław Remiszewski commendarz na ten czas Łosicki mp.

Mias(to Łosica.)

Ad officium et acta praesentia . . . . . . Mielnicensia personaliter venientes famati Stephanus Dzindz. . . consul

et Iwan Oliskowicz scabinus de oppido Łosice obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum rithus graeci in oppido Łosice commanentium, manu propria religiosorum patrum Valeriani Poray praesbiteri Mielnicensis et Joannis Nikitorowicz praezbiteri ecclesiae rithus graeci Łosicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Melnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Regiestr spisany osob w miasteczku Łosicach przez rewidowanie y popissanie prezbitera cerkwie swiętey Przeczyskiey Łosickiey z dwiema rayczami. Naprzod Tymosz Pałosik z małżąką, syn ieden, tamże matka żony iego z synami dwiema y z corką wszytkich osob w domu siedm, Sak Knisik z małżąką y z synami dwiema osob cztery, Daniel Zieryk z małżąką osob dwie, Hryc Dzindzik z małżąką, dziewka służebna, parobek y pastuch osob pięć, Chwiedko Ihnatik z małżąką, dziewka służebna y parobek osob cztery, (u Jana Janusika katholika) komornica, parobek, dziewka służebna, osob trzy, Dolhoniska wdowa z synem w komornem mieszka osob dwie, Paszynka z małżonką, syn ieden y corka iedna osob cztery, Iwan Chil z małżonką osob dwie, u Grzegorza Gębika u ktorego służy religiey ruskiey parobek, tamże Iwan Kudela y Jarosziska komornica, sam z małżonką wpisany w regestr xięży osob trzy, Iwan Łębko zięć z małżonką, parobek y dziewka służebna w domie osob cztery, Swiderski z małżonką, parobek, dziewka, pastuch y dziewczyna w domu osob sześć, Chilimon z siostrą y druga dziewczyna y komornica osob cztery, Jakub Skasko z małżonką, tamże Hrycz Daczuk z małżonką osob cztery, Iwan Krupka z żoną y z siostrą, komornik Kren, tamże Sklepczyna z corką osob sześć, Stephan Dzindzik z synem y z dwiema corkami osob cztery, Zakaryasz Koczynik z małżonką, z dwiema synami y corka, dziewka komormica osob siedm, Naum Szewiz z małżonką w domu osob dwie, Jędrzeiowa Lebeyczuczka wdowa z synem y z parobkiem .... z małżąnką, parobek, dziewka służebna, komornica Boryszka y swagier Hrycz Szawczuk z siostrą swą osob siedm, Siemion Saczuk z małżonką osob dwie, Andrzey Brzesczuk z małżonką y komornik Sak Kobczyk z żoną osob cztery, Paweł Kaczabuk z małżonką, z bratem y z siostrą osob cztery, Jędrzeiowa Kaczubiczka wdowa z synem osob dwie, Omielian Kuczuk z małżonką, corka y parobek osob cztery, Hrycz Czarwuszik z małżonką, tamże Stephan Murzyn z synem y drugi Piotr Czapnik w domu osob pięc, Chilimonicka wdowa, tamże komornik Bartosz y i drugi czapnik z siostrą osob cztery, Lechowa wdowa z synami dwiema, tamże Kuczorka z żoną osob pięc, Ichnat Olusyk z trzema synami y z corką iedną, w domu wszytkich osob pięc. Samuyłowa wdowa z corką osob dwie, Kuczerzyna wdowa z corką y z synem osob trzy, Samoyło Łebkowicz komornik u Rosłana z małżonką osob dwie, pan burmistrz Lewko z małżonką, parobkow dwa y służebnych dwie osob szesc, Stephan Koszelewicz z małżonką, komornica nazwana Nestorowa z synem y z corką, tamże brat samey Stephanowey na imie Wawrzyniec osob szesc, Dawid Szek z małżonką y z synami dwiema pasierzbami y trzecia dziewczyna osob pięc, Łukasz Olesczuk z małżonką, z synem y corką y brat iego Jakub osob pięc, u tegoż Łukasza komornik na imię Wasko Bierniczek z małżonką osob dwie, pisarz miescki z małżonką y z siostrą, tamze dziewczyna Jaroczanka osob cztery, wozny sługa imsci z żoną y z corką osob trzy, Bartosz Piesik z żoną, Iwan Skrzyz z zięciem y z corką osob pięc, Jan Sklarz z małżonką y z synem, corką osob cztery, Chwiedko Omielianik z małżonką y z chłopcem co służy osob trzy, Antoni Zaiuk z małżonką y z matką osob trzy, Matysz Drzechera z małżonką osob dwie, Paweł Swisczewicz z małżonką osob

dwie. Andrzey Jarzyszik z małżonką osob dwie, Iwan Jaryczek z żoną y z bratem y z siostrą . . . . z małżonką osob szesc, Iwan Zdun z małżonką . . . . szwagier z żoną y z siostrą osob szesc, Jędrzey kowal z małżonką, z czeladzi dwoie osob cztery, Iwan Kołodziey z synem osob dwie, Hawryło Miszuk z synem y komornica osob cztery, Lewko Prodyniecz z małżonką y z corką, tamże zięc z żoną osob pięc, w temże domu lozni ieden Husa, drugi Iwan Brzyczyk osob dwie, Chwiedko Łomi zięc z żoną y z corką osob trzy, Chwiedko Kusnierz z małżonką, tamże Tuptor z żoną y z corką osob pięc, Faley Tykanik z małżonką y z synami dwiema, tamże Danilak z żoną osob szesc, Hrycz Marczak w spitalnym domie z małżonką y z siotrą osob trzy, w temże domu Iwan Rogowiecz z małżonką y Hałasaluk z małżonką osob cztery, Supronowa wdowa z komornicą osob dwie, Saczaczka wdowa z corką osob dwie, Wasko komornik z małżonką y z komornicą osob trzy, Iwan Nikoforowicz praezbiter czerkwi Łosickiey mp. Z rozkazania pana y pasterza mego jasnie przewielebnego iegomsci xiędza Jana Michała Pocieia, episkopa Włodzimierskiego y Brzesckiego, prototroniego metropoliey Kiiowskiey y wszytkiey Rusi etc. etc. zwerifikowałem ten regestr z miasteczka Łosic starostwa iegomosci pana Mleczka Mielnickiego y Łosickiego starosty, co dla lepszey wiary ręką się moią podpisuię. Pr. Walerian Poray praesbiter Mielnicki. Et in continenti suprascripti offerentes regestrum hocce connotationis verae personarum religionis graecae inhaerendo legibus et constitutionibus regni medio corporali juramento in facie officij praesentis prout est fideliter conscriptum nec quicquam celatum comprobaverunt et attestati sunt, Deo et Sancta Jesu Christi Passione ita ipsis adiuvante.

Villae ad capitaneatum Łosicensem spectantes.

Wies Lebki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Ioannes Praesbiter ecclesiae Rithus graeci Prostinensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis infraspecificatis ad capitaneatum Łosicensem pertinentibus commanentium, manu propria sui offerentis et venerabilis patris Valeriani Poray praesbiteri ecclesiae rithus graeci Mielnicensis et famati Stephani Boryszowicz notarii proventualis oppidi Łosice subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur eiusmodi:

Regiestr osady y gospodarzow z żonami z dzieczmi y z czeladzią y loznych osob spisany we wsiach do starostwa Łosickiego należączych in anno Domini 1662 in iunio.

Łebki.

Chrycowa wdowa y niewiestka wdowa, przy niey corek dwie osob cztery, Chwiedko Raczuk z żoną y matką osob trzy, Bartosz Chroluk z żoną, dziewka służebna osob trzy, Jan Moskal z żoną y synow dwa osob cztery, Misko Nieczuk y corka osob dwie, Jan Niedosiek, zona y syn osob trzy, Iwan Bartoszik, żona, syn y dziewka osob cztery, Timosz Josczyk, żona y matka osob trzy, Kuzma Josczyk y żona osob dwie, Jakim Josczyk, żona, corka i komornica osob cztery. Chwedko Denisik z bratem y zięc z żoną osob cztery, Olisiey Panasik z żoną osob dwie, Piotr Gałysz z żoną osob dwie, Misko Lucyk y zięc z żoną y niewiestka osob cztery, Michał Barthoszik z żoną osob dwie, Prokop Denisik z żoną y syn osob trzy, Andrzey Jołtuszik z żoną y curek dwie osob cztery, Iwan Jołchymik z żoną, synow dwa y zięc z żoną osob szesc, Omelian Chroluk, żona, syn y parobek osob

cztery, Wawrzyniec z żoną synow dwa y synowa, y corka wdowa osob szesc, Prokop z matką osob dwie, Poszelek, żona y corka osob trzy, Lech Sienczuk z żoną osob dwie, Chomina wdowa y z corką osob dwie.

Wies Szy . . . .

Iwan Talandziuk z żoną y dziewka służebna osob trzy, Ichnat Niestorikow zięc z żoną, matką y corką osob cztery, Andruch Klimiuk z żoną, parobek y dziewka osob cztery, Bartosz Iwanow zięc z żoną y Kalucki z żoną osob cztery, Osiey Słapiuk z żoną y braci dwuch y matka osob pięc, Marcin Talandziuk z żoną y chłopiecz y dziewka osob cztery, Denis Słapiuk z żoną osob dwie, Andrzey Chyciuk z żoną, syn y matka osob cztery.

Wies Prochenki.

Omelianow Gelmakow brat y niewiasta osob dwie, Paweł Jakubik z żoną y synow dwa y corka osob pięc, Protas Pasczyk y syn z żoną y dziewka służała osob cztery, Chroł Pasczyk z żoną y synow trzy, y corka osob szesc, Dmiter Walasiuk z żoną osob dwie, Łukasz Korozowiecz z żoną y syn, osob trzy, Zien Kosteszik z żoną y syn, corka y parobek osob pięc, Chryc Sidorik z żoną y Ilkowa żona osob trzy, Chwiedko Taratata, żona y dziewka osob trzy, Łukasz Kuryanik y żona, parobek, dziewka y matka osob pięc, Paskowa wdowa y corka osob dwie, Swiryd Kosteszik z żoną osob dwie, Ostap Kaliszik z bratem Wawrzyncem y z żoną y komornica z corką osob pięc, Onaszko Kaliszik z żoną y synem, a brat iego Dorosz Kaliszik z żoną y syn osob szesc, Pilip Timoszik z żoną osob dwie, Samuyło z Sydłowki z żoną osob dwie, Kowalowa wdowa z synem y corką osob trzy, Sloszarz Jakub z żoną osob dwie, Olisiey Czubik z żoną y parobek y corka osob cztery, Iwan Worobik z żoną, Iwan Prochera z żoną y syn iego z żoną osob szesc, Dorosz Daczuk z żoną y syn iedem osob trzy, Chrycz Sawczyk z żoną y matka y parobek osob cztery, Siemion Kaliszyk z żoną, brat iego y dziewka osob cztery, Chwedko Timoszik z żoną y syn iego z żoną osob cztery, Frącko Jakubik z żoną, synow dwa y dziewka. . . . . dziewka służała osob trzy.

Wies Korczowka.

Zan Karluk z żoną osob dwie, Matochwiey Maleszik z żoną, parobkow dwa, y dziewek dwie osob szesc, Łukasz Burczyk y brat iego z żoną, a drugi mlodzian, parobek, dziewka, siostra y pastuch osob osm. Jasko Pietraszik z żoną y parobek służały osob trzy, Chroł Burczyk z żoną osob dwie, Jacko Kołodziuk z żoną osob dwie, Olizarowa żona, druga Roykowa żona osob dwie, Ostap Karluk z synem y corek dwie, osob cztery, Jołchim Daczuk z żoną y komornica osob trzy, Lewko Roik z żoną, Zachar Sawczyk z żoną osob cztery, Woytek Blizniuk z żoną y corka y syn z żoną osob pięć, Marcin Blizniuk z żoną y syn osob trzy, Iwanowa wdowa, Oniszko Koladka z żoną y syn y swiesć osob cztery, Łukaszowa Josczykowa y Michałowa Siemenkowa komornice obie, Jarosz Kuzmik z synem y swiesć osob trzy, Zachar Blizniuk z synem komorniki osob dwie, Kuryan Przystupa z żoną y corka osob trzy, Filian Siczyk z żoną osob dwie, Andrzey Lewoczik z żoną y z curką osob trzy, Prokop Koladka z zoną y matka y parobek osob cztery, Demid Sarczuk z żoną y matką. brat y siostra osob pięć. Łukasz Przystupa z żoną y syn osob trzy, Chryc Dziabik y siostr dwie y dziewka osob cztery, Szczesny Szut z żoną y corką osob trzy, Mikitowa żona komornika.

Wieś Olszianka.

Iwan Timoszik z synem komornicy oba, Stefan Timoszik z żoną komornik osob dwie, Siemion Chlebik z zoną y brat osob trzy, Samson Kosczyk z żoną y parobek osob trzy, Chryc Łukaszyk z żoną osob

dwie, Chawryło Olizaruk z żoną y brat osob trzy, Kiryluk z żoną y siostra dziewka osob trzy, Marcin Doroszuk z żoną y corka y pasierzbicą osob cztery, Klim Josczuk z żoną y . . . . z żoną y syn osob pięć, Jakim Borodulik z żoną y parobek osob trzy, Ilko Saczuk z siostra y z stryiem osob trzy. Iwan swieszczennik Prochęnski mp. Froska Sanin. Pana y pasterza mego iegomsci xiędza Jana Michała Pocieja episkopa Włodzimierskiego y Brzeskiego prototroniego metropoliey Kiiowskiey y wszytkiey Rusi etc. etc. ten reiestr werificowałem z parafiey Prochenskiey, do ktorego ręką się moią podpisuię Pr. Waleryan Poray praesbiter Mielnicki . . . mp. Stephanus Boryszewicz pisarz provent. Łosicki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Kuzma Josczyk de Łebki, Martinus Palandziak de Srydłowka, Chroł Pasczyk de Prochenki, Ostap Karluk de Korczowka, Martinus Broszuk de villa Olszanka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis verae personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento flexis genibus in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Parafia Chadinowska.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Stanislaus Krasnodębski, commendarius ecclesiae Hadinovensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis infra ingrossatis parochiae ecclesiae Chadinoviensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Regestrum villarum ad ecclesiam Hadinoviensem spectantium, tum etiam nominum et cognominum per me patrem Valentinum Krasnodębski, commendarium protunc ecclesiae Hadinoviensis descriptum.

Villa Hadinow.

Alexander Jozwik, uxor Catherina, filius Jacobus, inquilina Hedvigis, Petrus Denisik hortulanus, uxor Dorothea, filia Anna, inquilina Felicianna, Valentinus, uxor Zophia, mater uxoris Zophia, frater uxoris Joannes, pastor Stanislaus, nepos ex sorore Catherina, Jakubowa vidua, filius Petrus, famula Catherina . . . . Margaretha Skolimowska cum filia Dorothea Laurentius . . . . Marina, Gregorius Szymanik, uxor Anna. Circa quam porrectionem personaliter comparens laboriosus Alexander Jozwik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento in facie officii praesentis, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ipsis ita adiuvante.

Villa Dawidy.

Prima domus Iwan Malesczuk, żona Barbara, dziewka Anna, Piotr Pytka 2-da domus Łukasz Zuczyk, żona Barbara, syn Choma, corka Maryna, druga corka Maruszka, dziewka Maryna, 3-tia domus Marko Żuczyk, żona Marina, syn Omelian, corka Maryna, 4-ta domus Kiriło Saczyk, żona Zophia, dziewka Oryszka, 5-ta domus, Chilko Saczuk wdowiecz, syn ieden Iwan z żoną Jacą, drugi syn Jasko, trzeci syn Polikarp, czwarty syn Jowa, corka Maryna, 6-ta domus Waszko Pawluczek, matka iego Anna, brat Ilko, drugi brat Eustachi, siostra iedna Marina, druga Maruszka— 7-ma domus Wasko Jaroszik, żona Darka, dziewka Kaska, 8-va domus Wasko Mie-

lesczuk, żona Anna, corka Maryana y druga Maruszka, 9-na domus Siemion Konasik, żona Oryszka, matka Anna, Stephan brat iego, siostra Anna, 10-ma domus Marko Przystupa, żona Maryna. synow dwuch ieden Trochim, drugi Jakub, corek dwie Maryna y Barbara, 11 domus Marina wdowa Chomina, synow dwuch Lewko y Wasko, corka Anna, 12 domus Prokop Trocik, syn Paweł, corek dwie Zoska y Ewa, Polaska komornica, 13, domus Marcin Sroczik, żona Oryszka, syn z żoną Maryną, corka Kulina, parobek Denis, komornica Hapa, 14 domus Pawłowa wdowa imieniem Agnieszka, synow trzech ieden Waszko z żoną Anną, drugi młodzieniecz imieniem Prokop, trzeci Pilip, 15, Misko Naumik, żona Chwiedia, syn Siemion, corek dwie Wierka, druga Nastacha, 16 domus Iwan Troczyk, żona Nastacha, syn Prokop, 17 domus Panas Troczyk, żona Oximka, dziewka Owda, Hawryło z żoną, komornik, 18 domus Simon Sienczuk, żona Maryna, 19 domus Sawa Lesnik, żona Marusza, syn Waśko z żoną Maryną. Personaliier Valentinus Stanislaus Krasno . . . . . . Quod quidem regestrum supra ingrossatum coram . . . . . praesentibus capitanealibus Mielnicensibus, comparens laboriosus Simon Sienczuk, inhaerendo legibus et constitutionibus regni, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsi adiuvante.

Villa Szawły.

Nobilis Martinus Szawłowski, uxor Marianna, parens Zophia, nobilis Simon Szawłowski olim Leonardi filius, uxor Marianna, nutrix Zophia, famula Anna, nobilis Felix Szawłowski, uxor Marianna, filius Michael, famulus Parafin, inquilina Marianna Surachowa, nobilis Stanislaus Szawłowski cognomine Ciołek, uxor Catherina, nobilis Joannes Szawłowski cognomine Wrobl, concubina Dorothea, inquilina Ursula Szawłowska, nobilis Jacobus Kamienski, concubina Marianna, pastor Joannes, nobilis Remigianus Szawłowski, uxor Elizabeth, filius Maximus, nobilis Albertus Skolimowski, uxor Zophia; familia Laurentius Lipinski, Margaretha Szawłowska, nutrix Zophia, puella Catherina, textor Joannes protunc telam parans, Elizabeth Szawłowska relicta olim Valentini Szawłowski, filii: Joannes et Samuel, filiae: Anna, Zophia, Hedvigis, Catherina, Barbara, Catherina Sawłowska, relicta olim Stanislai Kowalik, filius Albertus, filiae Anna et Hedvigis, nobilis Sylvester Szawłowski, frater Casimirus, sorores: Anna vidua et Marianna, nobilis Joannes Szawlowski Kowalik, uxor Zuzanna, inquilina Marina, nobilis Adamus Pniewski, uxor Anna, filia Marianna, nobilis Stanislaus Szawłowski Szuswalek, uxor Catherina, nobilis Agnes Lipinska relicta olim Thomae Lipinski, gener ipsius Paulus Sosenski cum uxore sua Hedvigi, filius Stanislaus, filiae Marianna et Zophia, inquilina Anna Szawłowska Ciryakowa, nobilis Stanislaus Rzewuski, uxor Dorothea filiae: Margaretha, Marianna et Catherina.

Subditi domini subjudicis Mielnicensis.

Thomas Rucki, uxor Catherina, famulus Andreas, inquilina Anna, Stanislaus Niedzielak, uxor Marianna, Thomas Kresok, uxor Hedvigis, filius Stanislaus, filia Anna, in . . . Chybowski, Gregorius Niedzielak, uxor Anna filius Ma . . . lia Eva, Gregorius Jadwidzak, uxor Hedvigis, Gregorius . . . . Catherina, parens Joannes, soror Hedvigis, inquilina Agnes . . . . Martinus Sadluk, uxor Marina, inquilinae eiusdem nobilis Anna Szawłowska relicta olim Stanislai Bogusik filius Bartholomaeus, filia Cristina 2-dum orphanos olim Joannis Bolesta, Anna 2-dum Marina, inquilinae eiusdem domini nobilis Hedvigis et Marina Chybowska.

Subditi domini notarii Mielnicensis.

Mathias Sadluk, uxor Chwiedia, filius Nicolaus, Albertus Sadluk, uxor Catharina, inquilina Marina. Aliorum subditi. Paulus Szast, uxor Cristina, filia Anna, inquilinae: Elizabeth et Marina domini Kamięnski et nobilis Agnes Szawłowska Frącowna, Jacobus Mazur, uxor Zophia, filia Zophia, inquilina Zophia. Reverendi patris parochi Sadoviensis. Andreas Burozak, uxor Hedvigis, Laurentius Protaszik ministerialis regni generalis, uxor Catharina, 2-dus inquilinus Simon cum uxore et cum matre domini Skolimowski. En in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Felix et Joannes Sawłowscy regestrum suprascriptum connotationis personarum in villa Szawły commanentium, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Villa Pietruszy.

Praedium domini subiudicis Mielnicensis. Generosus Laurentius Radlinski subiudex Mielnicensis, uxor Margaretha, filius Joannes, nepotes ex fratre: Jacobus, Catherina et Zophia; familia Jakubowski, Anna Wyczołkowska, Anna Chybowska, pastor Valerianus Tchorzewski, nobilis Mathaeus Pietruszewski, uxor Zuzanna, filiae Marianna Bilinska, Elizabeth, Catharina, famula Marcianna, subditus eiusdem Paulus Jartysak, sorores Agnes, Hedvihis, pastor Stanislaus, nobilis Martinus Moscicki, uxor Ursula· familia Joannes Zarzecki, famula Marina, pastor Mathias, nobilis Gabriel Pietruszewski, uxor Hedvigis, famu . . . . . łkowski, famula Anna, pastor Joannes, subditus ei . . . . Filipek, uxor Marianna mater cum filia, nobilis Mat . . . kowski, uxor Constantia, soror uxoris Dorothea, famula . . . . . . Pietraszewska, inquilinus eiusdem Jacobus Swistun, uxor Anna, soror Elizabeth, nobilis Adamus Pietruszewski, uxor Marcianna, filia Constantia, 2-da Marcianna, famulus Laurentius Lepkowski, Agnes Pietraszewska, nobilis Anna Nagorska relicta olim Stanislai Nagorski, inquilinus Lucas Głuchowski, uxor Cristina, filius Gregorius, filiae: Marianna, Catharina, nobilis Zuzanna Suchodolska relicta olim Mathaei Pietruszewski, nepos ex filia, Nicolaus Podolski, nepos ex sorore Catharina Kamięnska, pastor Mathias, occator Lipinski, famula Anna Rzewuska. Sibditi eiusdem: Iwan cum uxore et filio, 2-dus Laurentius cum inquilina Trocowa, cum filia, inquilina eiusdem Stephanowa vidua cum filio Michaele, nobilis Zophia Ubyszowa relicta olim Felicis Ubysz, famulus Mathaeas Wyczołkowski, inquilina Barbara Biernacka, subditus domini subiudicis Mielnicensis Lucas cum uxore Zophia et filia Marianna, inquilinae eiusdem Hedvigis et Zophia.

Circa quam porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus et Mathaeus Pietruszewscy regestrum supraingrossatum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in hac villa celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Villa Radlnia.

Generosus dominus Melchior Radlinski, notarius castrensis Mielnicensis, factor domi eius nobilis Nicolaus Radzikowski, familia nobilis Elizabeth Radzikowska famulus Nicolaus, puer Bartholomeus Skolimowski, pastor Mathaeus, nobilis Albertus Bolesta, uxor Anna, famula . . . . tus Ługowski, uxor Zophia, ... inquilina Anna, nobilis

Petrus Radlinski Kot, uxor Elizabeth . . . . . . us Radlinski, uxor Anna, filius Tomas, inquilina Elizabeth . . . . . rianna Radlinska relicta olim Clementis Radlinski, famula Theodora. Subditi domini notarii. Martinus, uxor Hedvigis, filii Kuzma et Ilko, Antonius, uxor Marianna, ancilla Paraska, Joannes Głowniak, uxor Zophia, filius Paulus, Naum, uxor Chwiedia, filius Joannes, filiae Anastasia, Marian, Chwiedia, Iwan, uxor Marina, puella Catharina. Subditus nobilis Alberti Bolesta Panas, uxor Anna, inquilina Marina cum filia Hedvigi, pastor aliquot nobilium Valentinus, inquilinus nobilis Jacobi Bolesta Ilko, uxor eius Eva, inquilina Maruszka. Ibidem manet filius nobilis Jacobi Albertus scholam frequentans.

Villa Wyczołki.

Nobilis Anna Wyczołkowska relicta olim Pauli Zagrobik, filius Bartholomaeus, filia Maryna, nobilis Jacobus Wyczołkowski Zagrobik, uxor Marianna, frater Mathaeus, nobilis Felix Wyrzykowski, uxor Catherina, filia Anna, famula Marina Terlikowska, nobilis Joannes Wyczołkowski Żołnierczyk, uxor Marina. In eadem domo manet nobilis Catharina Ostrowska, filius Jacobus, filia Anna, nobilis Mathias Szankowski Skura, uxor Marina, famula Zophia, nobilis Martinus Wyczołkowski Michaluk, uxor Hedvigis, filius Stanislaus, nobilis Bartholomaeus Wyczołkowski Gryczennik, uxor Elizabeth, filius Martinus, filia Catherina, nobilis Paulus Szankowski, uxor Marina, filia Catherina, inquilina Anna Narzynska, relicta olim Joannis Narzynski cum filia Ursula, nobilis Andreas Sendyk, uxor Helizabeth, filius Simon, nobilis Jacobus Wyczołkowski Marczuk, uxor Apolonia, soror ipsius Zophia, nobilis Adamus Wyczołkowski Bielsczak, uxor Dorothea, filius Albertus, nobilis Simon Wyczołkowski Podawczyk, uxor Agnes, mater Eva, nobilis Elizabeth Wyczołkowska, relicta olim Pauli, filii Albertus, Paulus, Joannes, famula Dorothea, nobilis Bartholomaeus Wyczołkowski Maslak, uxor Elizabeth, famula Marina, nobilis Petrus Wyczołkowski Guzek, uxor Anna, nobilis Nicolaus Wyczołkowski Mruczyk, uxor Anna, nobilis Mathias Wyczołkowski Zapłomiak, uxor Hedvigis, soror Marianna, nobilis Zophia Nowosielska, filius Bartholomaeus, nobilis Zophia Szawkowska, relicta olim Danielis, filiae Hedvigis, Anna, nobilis Christopherus Wyczołkowski Zapłomiak, uxor Cristina, mater Anna cum filia Zophia, nobilis Jacobus Kolanski, uxor Hedvigis, famula Marina, molitor Josephns, uxor Zophia, soror Marina, puer Bartholomaeus, inquilina . . . . . , Łapinska, pastor totius villae Nicolaus.

Circa quam . . . . coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibns Mielnicensibus personaliter stans nobilis Felix Wyrzykowski regestrum supra ing . . . . est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, modo corporali juramento ad imaginem Crucifixi na facie officii comprobavit, Deo et sancti Jesu Christi passione ita ipsi adiuvante.

Villa Bolesty.

Nobilis Martinus Wyczołkowski, uxor Hedvigis, soror uxoris Helizabeth, nobilis Albertus Szawłowski, uxor Anna, nobilis Bartholomaeus Bolesta, uxor Anna, soror uxoris Anna, familia Stanislaus et Albertus Pogonowscy, Jacobus Narzynski, famulae Marina et Barbara, nobilis Zophia Przedwieszka relicta olim Gregorii, filii: Joannes et Augustinus, filia Marianna, nobilis Andreas Gnilka, uxor Agnes, frater eius Stanislaus, soror patruelis Agnes nobilis Mathias Sedko, uxor Marianna, filia Helena, nobilis Gregorius Bolesta Sedko, uxor Elizabeth, filii Simon, Martinus, Agnes, nobilis Christopherus Bolesta Kpiaczyk , uxor Marianna, parens uxoris nobilis Albertus Wysokinski, famula Anna, nobilis Marianna Kurzynska, relicta olim Andreae Kurzynski, nobilis Lucas Bolesta, uxor Hedvigis, filii: Mathias et Albertus,

famulus Wyczołkowski, nobilis Felicianna, relicta olim Mathiae Bolesta Gnilka. nobilis Agnes, relicta olim Alberti Wyczołkowski, filia Marina, nobilis Domanska, filia Catarina, nobilis Joannes Bolesta burgrabi Mielnicki, pastor aliquot nobilium Casimirus, subditus domini subiudicis Mielnicensis, Joannes Gut cum uxore.

Villa Szankowo.

Generosus Joannes Tarkowski, famulus Simon Kopczewski cum uxore Constantia et puella Anna, famula Pawłowa vidua et pastor nobilis Joannes Szawłowski, uxor Zophia, frater uxoris Albertus Szankowski, nobilis Paulus Szankowski Adamik, uxor Dorothea, filius Stanislaus, filiae Anna et Zophia, nobilis Stanislaus Szankowski Skaza, uxor Barbara, nobilis Albertus Domanski, uxor Marianna, filia Dorothaea, inquilina Zophia Szankowska Polisikowna, nobilis Elizabeth Pogonowska, filia Marianna, nobilis Albertus Biernacki, uxor Elizabeth, soror Catarina Krynska, ancilla Agnes, puer Krynski, nobilis Daniel Szankowski, uxor Marianna, filius Jacobus, filiae Marianna et Dorothaea, ancilla Zophia, noblis Math . . . uxor Zophia, filius Mathaeus, nobilis Bartholomaeus S. . . . . filius Baltazar, nobilis Catharina Szankowska Polisikowa, filius . . . . . Hedvigis, Marianna, Zophia, nobilis Albertus Radlinski, uxor Ma . . . Adamus, 2-dus frater patruelis Laurentius, familia Gregorius, Chwiedzia, pastor Martianus Szankowski, inquilini, Catarina, nobilis Jozephus Rozwadowska uxor Darothea, filius Stanislaus, nobilis Martinus Rozwadowski Rzewuski, uxor Hedvigis, nobilis Albertus Gałecki, uxor Anna, filius Laurentius, filiae: Dorothea, Marianna, Zophia; nobilis Anna Szankowska relicta olim Thomae; nobilis Stanislaus Gałecki, uxor Zophia, filia Elizabeth; nobilis Zophia Rzewuska' filius Gregorius. Subditi domini Tarkowski. Woyciech Slomaik, uxor Anna, filius Bartholomaeus, inquilina Anna, famula Anna, Simon, uxor Zophia, soror uxoris Marianna, Martinus Duda, uxor Hedvigis, filia Anna, Joannes Litvin, uxor Appolonia, Petrus, uxor Apolonia, filiae Marianna et Catherina, inquilinae eiusdem domini Tymoszowa, 2-da Oryszka.

Aula domini Kuczewski, tenutarii Mostow.

Generosus Stephanus Kuczewski, uxor Zophia Sosnowska, filius Joannes, filiae: Anna, Elizabeth, Victoria; familia Franciscus Stołczynski, Joannes Miłkowski, auriga Paulus, Anna Kraskuska, Anna Pietruszewska, Helena Sczepanowna.

Praedium magnifici Capitanei Mielnicensis in Prohenki.

Factor Sawicki, puer et pastor.

Villa Krawce.

Bartholomaeus Nurzynski, uxor Dorothea, filii: Paułus, Andreas, Joannes, Mathaeus, filia Catharina, ancilla Hapa, Jacobus Dębski, uxor Agnes, filii Mathias cum uxore Barbara, filia Anna, filii Albertus, Stanislaus, Gregorius, Joannes, famula Margaretha, Simon Steligowski, uxor Hedvigis, filius Thomas, filia Marina, gener Bartholomaei Nurzynski Simon, uxor Anna, mater Agnes, soror Dorothea.

Regiestr spiszanego dworu im. pana Czosnowskiego w Kopcach.

Jegom. pan Władisław Czosnowski, ieymosc pani Zophia Czosnowska, ieymosc panna Helena Drewnowska. Familia pan Stanisław Dębowski, pan Piotr Wilczynski . . . . Jarczewski, Thomas Lipski, Maryanna Korybska, Małgorzata Terlikowska, Marianna Szankowska, Jadwiga dziewczyna. Personaliter Valentinus Stanislaus Krasnobębski commendarius Hadinoviensis.

Parafia Niemoyska Nowosiel.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Andreas Pioro et Albertus Nowosielski obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum

infrascriptum connotationis personarum in villa Nowosielecz commanentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, decani Łosicensis, plebani Niemoyscensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Wies Nowosielecz.

Jegomsć pan Stephan Nowosielski komornik ziemski Mielnicki, ieymosc pani Maryanna Nowosielska żona, słudzy y czeladz domowa: Woyciech Kulikowski, Piotr Łonczaczek, Simon bronowłok, Stanisław Zaleski pastuch, Twarowska mamka, Katarzyna Pulikowska służebnica. Poddani iegomosci—Stanisław Grawacki, żona iego baba stara y niewidząca, Oxinia służebnica, Piotr Babaczyk, Helżbieta żona iego, Andrzey Iwanczuk, Anna żona iego, Iwan dziad stary o zebranym chlebie, slachetny pan Andrzey Pioro, Jadwiga żona iego, syn Simon y Jakub, Anna corka, Zusanna druga corka, Maryna komornica y Piotr, syn trzeci pana Andrzeia Piotra, slachetny pan Marcin Borkowski, Krystyna żona iego, Alexander syn, a Anna corka, Troc parobek, Anna Lipinska komornica, pani Krystina Piorowa wdowa, pan Nowosielski, Zophia żona iego Jan Raczynski parobek, slachetny pan Stanisław Nowosielski, Katarzyna żona, Maryna matka iego, Stefan parobek, Małgorzata służebnica, pan Woyciech Nowosielski, Dorotha żona, Wawrzyniec parobek, Helżbieta służebnica, pani Woyciechowa Nowosielska wdowa, pan Sebestian Nowosielski . . . . . Jakub, Anna corka, Ewa służebnica, pan Marchel Kobylenski, Zophia żona, Anna Kobylenska, Wawrzyniec Chybowski komornik, pani Katarzyna Skwierczynska, Grzegorz syn iey, Zophia corka, Woyciech Kalicki, Małgorzata żona, Stanisław Chybowski, Helena żona, Woyciech Nowosielski Łonczak, Anna żona, Maryna corka, Dorotha Lipinska, Jan Nowosielski w komornym mieszka, Jadwiga Trasichowa, Elżbieta corka, Anna Chybowka w komornym. Ci wszyscy bez sprzeżaiu, ziemie kopią y non constat czy na włocze siedzą, z ktorych iedni pole, drudzi tylko ogrody trzymaią, iedni w domach swych, drudzi w komornym mieszkaią, pastuszy co bydło pasą u pp. Nowosielskich pierwszemu Jan, drugiemu Kondrat, quod quidem regestrum suprascriptum etc. juramento corporali attestati sunt.

Wies Zakrze.

Jegomosc pan Jan Sawicki skarbnik Podlaski, iegomosc pan Stanisław Sawicki syn, słudzy y czeladz domowe. Maryanna Kudelska gospodini, Zophia służebnica, Jan Moculski, Ioachym Skwierczynski, słudzy Jan Nowosiecki woznica, Marcin chłopiec do posługi; Jadwiga stara pani, Katarzyna służebnica kuchenna, Piotr do bydła pasterz. Poddani: Jan, Jakubik, Maryna żona iego, Jadwiga corka, Kazimierz parobek, Maciey Kot, Anna żona, Grzegorz syn, Jan Upko lesnik, Zophia żona, corek dwie Anna y Maryna, Jakub Spaczuk, Helżbieta żona, Simon Sieszak, Anna żona, Piotr syn Małgorzata corka y Katarzyna, Maryna komornica, Matheusz Ksiąsczak, Ewa żona, Katarzyna matka iego, Simon Spaczuk, Maryna żona, Jan syn, Łukasz parobek, Barbara służebnica, Jan Jakubik, Barbara żona, Maciey syn, Polona służebnica, Krzystoph Kondracik, Maryna żona, Ięndrzey syn, Anna matka, Anna służebnica, Jakub parobek, Jakub pasterz do bydła, Mikołay Łyszowczik, Kulina żona, Jan Wolczuk, Dorotha żona, Woyciech Sikorski, Maryna żona, Jakub parobek, Maryna służebnica, Paweł Timoszuk, Merencianna żona, Krystyna komornica, Iwanowa wdowa . . . . . . Dorotha wdowa jałmużną się bawi, synow dwa, Mrockowa komornica, Jan Jakoszka, żona Jadwiga, syn Grzegorz.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter com-

parentes laboriosi Simon Spaczek et Joannes Jakubik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum in villa Zakrze commanentium, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi Passione ita ipsis adiuvante.

Wies Zawadki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan Szawuła et Weremko Daczak de Zorawłowka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villis Zawadki, Mielnik et Zorawłowka commanentium, possessioni generosi Stanislai Pienkowski subiectorum, tum et in aula eiusdem generosi Pienkowski existentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, plebani Niemoyscensis, decani Łosicensis ac generosi Stanislai Pienkowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Regestr spiszania osob oboiey płci do pogłownego według uchwały seymowey w roku 1662 należących z dobr y maiętnosci iegomosci pana Stanisława Pienkowskiego. Naprzod poddani ze wsi Zawadki: Kuryan Kopczyk, żona, dziewka, Supruniak, żona y dziewka, Ilko Koszuczyk, żona, syn Maciey, Charytonik Grez Kalisik, żona, synow, dwa, Maciey Kalisik, żona, Walko Szymanik siostra iego, Timosz Mieczuk, żona, Piotr Lechnik, żona, dziewka. Poddani ze wsi Mielnik: Panas Kupik z żoną, Grzebienczuk brat y dziewka. Andrzey Sielieczyk, żona, syn, parobek, dziewka, Kondrat Tereszuk y siostra, Jacko Dziebik, żona, synow dwoch, Fiedor Kinczuk, żona, parobek, dziewka y pastuch. Dwor iegomsci pana Pienkowskiego. Naprzod iegomsc pan Stanisław Pienkowski, małżonka iegomsci, panny siostry dwie, czeladz plebeia, Dąbrowski, chłopiec, woznica, gospodini, dziewka, pastuch osob wszytkich we dworze dziesięc . . . . Ilko Sayniuk, zona, . . . dziewka, pastuch, Iwan Szawula y żona, Matusz B . . . . . dziewka, Wieremko Daczuk y żona, Iwan Pieszuk, żona, matka, porobkow dwoch, Siemko Koncuczyk, żona, synow dwoch, parobkow dwoch, Dmitr Kasianczyk y żona, Marcin Roiak, żona y parobkow dwoch, Fiedor Sayniuk, braci dwoch, dziewka, Hryc Sayniuk, żona, brat y parobek, Taras Sieczuk, żona, Iwan Beczuk, żona, dziewka, Kondrat Kanieczyk y brat iego, Philip Beczuk, żona, dziewka, Fiedor Wasilik, żona, synow dwoch, dziewka. Ioannes Ulatowski plebanus Niemoyscensis, decanus Łosicensis m. p. Stanisław Pienkowski. m. p.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes inhaerendo legibus et constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in villis suprascriptis celatum, medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Ostromęczyn, Chłopkow, Kisielow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Harasim Gieleta de Ostromęczyn et Stanislaus Magdziuk de Kisielow subditi obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villis Ostromęczyn, Chłopkow et Kisielow, possessioni illustris et magnifici Jacobi Krasowski, castellani Podlachiae subiectis commanentium, manu propria eiusdem domini et admodum reverendi domini partis Joannis Załęski, praepositi Łosicensis, commendarii pro-

tunc ecclesiae Gorensis et religiosi Pauli Sosnowski, praesbiteri ecclessia, Ostromęcensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Regiestr chłopow Ostromęczkich y Kisielowskich, ktorzy według opiszu prawa pospolitego do zapłaczenia pogłownego należą spiszany die vigesima nona Junij anno 1662. Naprzod we wsi Ostromęczynie Tymosz Szopa gospodarz, pasierb, chłopiec, gospodini osob cztery, Komcz gospodarz, syn y żona osob trzy, tamże komornic dwie, Kondrat, żona y dziewka osob trzy, Hruska żona y syn osob trzy, Wasko Zadomik y żona komorą mieszkaią osob dwie, Chwiedia komornica, Głowacki z żoną osob trzy, Luba komornica, Iwan owczarz gospodarz, żona, synow dwoch y corka osob trzy, Michał Pawluczyk, żona, synow dwoch y corka osob pięc, Wasko Pawluczyk gospodarz, żona, parobek y dziewka osob cztery, Metenka gospodarz, żona y corek dwie osob cztery, Gierelka wdowa sama iedna Chwiedka Gołąb z żoną . . . . Omelian Chomik, żona y parobek osob trzy, ... żona y Zienicha komornica, Łuczka gospodarz, żona, syn y dwiewka samoczwart, Jarosz gospodarz z żoną samowtor, Misko Stolarczyk gospodarz, zona, dziewka samotrzec, Samuyło Antonik gospodarz, żona, braciey dwoch, matka, siostra, Iwan Gałan żona y matka komorą mieszkaią, nic nie sieią, samotrzec, Konon z bratem, matka y dziewka samoczwart, Klim Ontonik gospodarz, żona y dziewka samotrzecz, Walko Chomik gospodarz, żona, parobkow dwa, chłopiec y dziewka samosost, Liminicha ogrodnica y syn samowtor, Parafin gospodarz, żona, syn, corka samoczwart, Plebanik sierota z żoną samowtor, Krzysz gospodarz, żona, matka, samotrzecz, Kornisz gospodarz, żona, syn, dziewka samoczwart, Tereczycha wdowa z corką komorą mieszkaią samowtor, Bartosz Zdan z żoną y dziewką samotrzec, Stefan Mielnik gospodarz y żoną, zięć z żoną y corką samopięt, Bondar stary sam z żoną y dziewką samotrzec. We wsi Chłopkowie Nazaruk z żoną lozny samowtor, Wasko Żuk, żona, siostra, samotrzec, Bakało gospodarz, żona, zięc z żoną y corka samopięt, Tymosz Dudka z żoną y dziewka samotrzec, Bobeło gospodarz, żona, parobek, dziewka samoczwart, Iwan Gielita gospodarz, żona, syn, dziewka samoczwart, Chwedor gospodarz, żona y siostra samey samotrzec, Dmiter Żuk z żoną samowtor, Harasim Gieleta z żoną samowtor, Naumik Srożec ogrodnik, żona, brat samotrzec, Halonka ogrodnik z żoną samowtor, Bieduk Siemion gospodarz, matka, brat samotrzec, Miskowa z synami dwiema samotrzec, Chwiezicha wdowa ogrodnica z corką samowtor, Daniło, żona, syn dziewka samoczwart, u swiesczennika Ostromeckiego dziewka parobek, pastuch samotrzec.

Wies Kisielow.

Fegiel, żona, brat, matka samoczwart, tegoż siostra komorą piąta, Karpiuk gospodarz, żona, parobek samotrzec, Pluta z żoną y parobek samotrzec, Hołub z żoną samowtor, Stroczka wdowa y dziewek dwie, samotrzec, Hawryło Strzełka gospodarz z z żoną y dziewka samotrzec Hryc Ciesla z żoną samowtor, Misko Wołoszyk gospodarz, żona, synow dwa, czorka samopiąt, u tegosz gospodarza komornica szosta, Mic z żoną samowtor, Muzyło gospodarz, żona, dziewka samotrzec, Janczyha komornica y Maczkowa druga, Tymosz z żoną komorą mieszkaią samowtor, Magdziuk gospodarz z żoną, syn z żoną, młodziencow dwoch, dziewek trzy, osob w domu dziewięć, Malec gospodarz, matka, siostra samotrzeć, Philip gospodarz synow trzy, dziewek trzy, osob siedm, Jakub Kraszowski Kastell. Podlaski mp. . . . . .

. . . .

. . . . Xiądz Jan Zaleski proboszcz . . . .

Paweł Sosnowski prezbiter czerkwie Ost-

romęskiey ręką swą. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi, prout est veraciter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Parafia cerkwi Chotyckiey do Łosic należyta.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Manuel Olifirowicz, praezbiter ecclesiae rithus graeci Choticensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius ingrossatum, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, tum generosi Pauli Kochowski, notarii Woznicensis itidem subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, ut sequitur, tali:

Wieś Choticze.

Naprzod dwor. Pan Paweł Kochowski z panią swoią, czeladzi dwoie, Frąc y mamka samoczwart, Jakub Żukowski sługa Woyciech mysliwiec, Wasil kozak, Nestor mysliwczyk, piekarz Iwan z corkami dwiema, y z synami dwiema samopięt, Jakuszowa z synem samowtor, Stecowa Kowalowa sama iedna, Usia Hrycowa samowtor, Kuryanowa Koticha z corką samowtor, Smalowa Iwanowa z corką samowtor, Jachimowa z Secheniową samowtor, Timosz Onisczuk z żoną samowtor, Michał Kasutik z siostrą samowtor. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus laboriosi Samuel Mazar et Tymos Olisczuk personaliter comparentes inhaerendo constitutioni regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante,

Wieś Swinarow.

Wasko Gumięczuk, żona, parobek, dziewka samoczwart, Hryc Łachum z żoną samowtor, Korniło Łysik, żona, brat, parobek, dziewka samopięt, Kondrat Małofij, żona, synow trzy, synowa y czorka osob siedm, Makar Troczuk z żoną y parobek osob trzy, Olisiey Lisczuk, żona, parobek, dziewka samoczwart, Onton Liszik piwowar, żona, syn, corka, parobek, dziewka samoszost, Stefan Marcinik, żona, synow dwa y czorka osob pięć. Dom pana Konstantego slachecki w Swinarowie. Pan Remian Konstanti, rodziciołka, żona, dziewka, parobkow dwa, trzeci chłopiec osob siedm, tamże Jakub Kołodziey w komornym mieszka z żoną y z corką samotrzeć, Daniło Muraczyk z żoną samowtor, Mikołay Starczuk z żoną samowtor, Fedor Ondroszyk z żoną y dziewką samotrzec, Iwan Matczuk z żoną, syn, corka samoczwart, Olisiey Zacharczuk, rodziciołka, corek dwie samoczwart, Jakim Małofik z żoną samowtor, Wołosz Paszyrzyk, syn y corka, parobek samoczwart, Paweł Rozłaniuk, rodziciołka, bratow trzy osob pięć . . . . Wasko Hulik, żona y rodziciołka samotrzec, Jasko Paszinik, żona y dziewka samotrzec, Piotr Kasporzik, żona, bratow dwa y bratowa osob pięć, Mikołay Onaczko kucharz, Harasim piwniczy, Tymosz piwowar osob dziewięć. Poddani: Masleyk Siemion, brat, parobek, dziewka samoczwart, Iwan Parafinik, rodziciołka, bratow dwa y dziewka samopięt, Philip Jaczkowicz, żona, syn, czorka samoczwart, Hryc Porada z żoną samowtor, Iwan Surma, synow dwa, synowa synowiecz, czorek dwie, parobek osob siedm, Panas Misiuk y żona, brat y dziewka osob pięć, Hryc Połayko, żona, synow dwa, corek dwie osob pięć, Jarosz Pituch z żoną sa-

mowtor, Makar Szawuł z żoną samowtor. Samuel Mazur, żona, parobek, dziewka samoczwart, Jędrzey Kudela, żona, parobek, dziewka samoczwart, Kunach Kudela, żona, parobek samotrzeć, Stec Połayko, żona, parobek, dziewka samoczwart, Tymosz Sołtyszka, żona, brat samotrzeć, Oniszko Holik, żona, dziewka, syn samoczwart, Waszko Frączuk, żona, parobek, dziewka samoczwart, Mikołay Ostapik, żona, dziewka samotrzeć, Więczko Oliszczuk, żona, syn, czorka samoczwart, Tymosz Olisczuk, żona, syn, dziewka samoczwart, Piotr parobek y dziewka samotrzeć, Kalisz Kuchta sam ieden, Chwedor Sawuł, żona, synow dwoch y corka samopięt, Tymosz Szupiło, żona y syn samotrzeć, Mikołay Bilczuk z dziewką samowtor, Chwedor Matczuk, żona, synow dwa y dziewka samopięt . . . . brat, dziewka, parobek samopięt, Iwan Jachimik, siostra, brat samotrzec, Jakim Dziubik, rodziciołka, siostr trzy y parobek samoszost, Stefan Kralka z żoną samowtor, Gregier z żoną samowtor, Melian Swirydziuk, żona, parobek samotrzeć, Zeszun Mochnik,żona, zięć z żoną, parobek, dziewka samoszost, Kuryanowa Straskowa y corek dwie , syn, samoczwart.

Ogrodniki komorniki: Matiy Matczuk z żoną samowtor, Iwanowa Dukowa z matką y siostrą samotrzeć, Weremi Troczuk sam ieden, Maximicha z synem samowtor, Prokopicha z corkami dwiema samotrzeć, Szupiło Seko z corką samowtor, Ichnat Bilczuk z żoną y dziewką samotrzeć, Iwan Patrzik z żoną y z corką samotrzeć, Marina Koziratka sama iedna, Waszkowa Budyczka Muraczyk, rodziciołka y bratow dwa osob cztery, Kurian Muraczyk, rodziciołka, brat samotrzec, Iwan Muraczyk z żoną y corką samotrzec, Iwan Wasiuczyk sam ieden, Stefan Kobec, żona, corka, syn, samoczwart, Dalimon Sieczuk y żona samowtor, Ustin Czołżik, żona, syn, parobek, dziewka Samopięt, Borys Palikop, żona y syn samotrzec, Siemion Lisik z żoną samowtor, Hawryło kowal z żoną y corką samotrzec. Ogrodniki, komorniki, ubostwo: Iwan Kuczera żona y czorka samotrzec, Siemion Kozołupik z siostrą samowtor, Iwan Josko z żoną samowtor, Trochim Marcinik z zoną samowtor, Maxim Marczuk z żoną samowtor, Mikołay Troczuk z żoną samowtor, Iwan Sayko z żoną samowtor, Paszinik Iwan, żona, syn samotrzec, Iwan Kasporzik z corką samowtor, Parafin Troczuk z żoną samowtor, Iwan Galaszik z żoną samowtor, Jęndrzey Starczuk, żona, brat samotrzec, Jakimowa Wocia, synow dwa y corka osob cztery, Iwanowa Barbara, Hasia Zulanka osob dwie, Stepanicha Czabanowa sama iedna. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Kunasiek et Omelian Lasczuk, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum connotationis supra ingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Wozniki folwark.

Naprzod gospodinia woznicka, dziewka do posług, owcarz Jędrzey, żona iego y corka, syn, drugi Jakub owcarz, trzeci pastuch Siemion y chłopiec Marcin osob dziewięc, Wołosz młynarz woznicki, żona y parobkow dwa osob cztery.

Wies Czuchleby.

Jacko Paluszik, żona, corka, parobek osob cztery, Jęndrzey Martyn, żona y dziewka samotrzec, Piotrowa z matką samowtor, Stepan Hryczuk z żoną samowtor, Olisiey Turyk, żona, corka, parobek, dziewka osob pięc, Hryc Ichnatuk, żona, rodziciołka, bratow dwa osob pięc, Paweł Wołasik z żoną samowtor, Siemionowa. . . . . . samowtor, Demian Hryculk z żoną y parobkiem samotrzec,

Wasko Ondrzyk z żoną y dziewką samotrzec, Simko Zartyszik żona y synow dwa osob cztery, Maxim Jackowik, żona, parobek, dziewka, osob cztery, Iwan Szelpuk z żoną samotrzec, Martyn Krawczuk z żoną y parobkiem samotrzec, Weremiy Krawczuk, żona, syn, parobek osob cztery, Makar Seyczuk, żona, parobek, dziewka osob cztery, Olisiey Hiczka, żona, syn, parobek, dziewka, osob pięc, Doroszowa Melacha, synow dwa y corek dwie osob pięc, Martin Paluszik z żoną samowtor, Jendrzey Paluszik z żoną samowtor, Martyn Papczyk, syn, corka osob trzy, Maxim Meszkowski, żona, synow cztery y synowa osob siedm, Kołczynska Pawłowa z corką y parobkiem samotrzec, Chwedor Jędrzyk, żona y dziewka osob trzy, Chwedor Brusczyk, synow dwa y dziewka osob cztery, Piotr Biłunik z żoną y synem samotrzec, Kondrat Reszotczyk z żoną samowtor, Siemion Gula z żoną y dziewką samotrzec, Iwan Omelianczuk, rodziciołka, parobek, siostra osob cztery, Ichnat Steczuk, żona y syn osob trzy, Jendrzey Kowal y żona y syn osob trzy, Iwan Cholewa z żoną samowtor, Piotr Kornilik, żona, synow dwa osob cztery, Korniło Gumienczyk, żona, dziewka parobek osob cztery, Makar Doboszik zona, syn, corka osob cztery, Olisiey Doboszik,'żona, corka osob trzy, Iwanowa Owczarzowa z siostrą samowtor, Juchnikowa Nazarka z siostrą samowtor. Ogrodniki, komornice, ubostwo. Hryc Wołosz z żoną corką samotrzec, Onac żołnierz z żoną samowtor, Mazurka Juchwienia sama iedna, Panaszowa Maruszka z corką samowtor, Kondrat Zdun z żoną samowtor, Oxiuticha Teodora sama iedna, Natik Pawieł sam ieden, Piotr Sołoniczuk z siostrą samowtor, Teodora żona pastuchowa sama iedna, Hawryłowa Maryna z synem samowtor, Katerina Demianowa, Kołbaszicha Marina, syn, corek dwie osob pięc, Korniło Woszczęczuk z żoną y corką samotrzec, Jaskowa młynarzowa z synem samowtor, Nastacha Szelpaczycha sama iedna.

Wies Dzięcioły.

Terech Kucik, żona, dziewka samo trzec, Timosz Kucik, żona, corek dwie, osob cztery, Ulawonicha Waska y synow dwa osob trzy, żona, czorka, zięc z corką osob siedm, Chwedor Kokunik z żoną samowtor, Jaryk Iwan, żona, rodziciołka osob trzy, Małaszik Demianik, żona, syn, corka osob cztery, Wasko Bębnarz, żona y syn osob trzy, Iwan Kokun żona, dziewka, samotrzec, Fedor Sacuk, żona, corka y syn osob cztery, Mikołay Sacuk, żona, dziewka. Ogrodniki, komornice: Macko Rytel, żona z corką samotrzec, Wawrin Greziuk, żona samowtor, Kurian Koleta z żoną samowtor, Matiiowa wdowa . . . . . Chmieliowska, Jakub Tkacz, żona, syn, rodziciołka osob pięc.

Wies Ławy.

Paratin Karpos, żona, synow dwoch, synowa, osob pięc, Jarosz Oleszczuk, żona y dziewka osob trzy, Iwan Olesczuk, rodziciołka, żona, brat osob cztery, Łukasz Paszko z żoną samowtor, Chwedor Koral, żona, parobek, dziewka osob cztery, Mikołay Skusik, żona, rodziciołka, parobek, dziewka osob pięć, Mikołay Matczuk z żoną samowtor, Kurian Koral, żona, synow dwa , osob cztery, Paszko Paszkielik, syn, corek dwie osob cztery, Orzeł Iwan, żona, syn, corka osob cztery, Matiy Wołosz z żoną samowtor, Paweł Karpik, żona, rodziciołka osob trzy, Hryc Jakubik z żoną samowtor, Oleksza Makaryk, żona, rodziciołka y brat osob cztery, Hlib Kasaralik, żona, synow cztery y dziewka osob siedm, Kopyryian Korczuwczyk, żona, rodziciołka, brat y dziewka osob pięć, Paweł Turyk, zona, rodziciołka, parobek osob cztery, Wawryn Turyk, bratow dwa y siostra osob cztery. Poddani imsci pana Milewskiego podstolego Drohickiego. Jędrzey Kotyk z żoną z siostrą samotrzeć, Okszuta Pasczyk, żona, parobek osob trzy, Klim, żona y rodziciołka osob trzy. Ogrodniki: Olexicha Kazaralikowa, syn y corka osob

trzy, Iwanowa Karpichowa z corką samowtor, Owdziiowa Kobcowa, Stec Welgusz, Wołoszowa Demianowa.

Wieś Chlewki.

Stephan Kornilik, żona, parobek, dziewka osob cztery, Piotr Kornilik, żona, rodziciołka, parobek, dziewka osob pięć, Pasko Karpik, żona, brat, syn, bratowa y corka osob szesć, Fedor Dzindzik, żona, brat, dziewka osob cztery, Plin Baran, żona, parobek osob trzy, Michal Kozieł, żona, bratow dwa, żona bratnia, siostra, rodziciołka osob szesc, Stepan Ustinik, żona, zięć, corka, parobek osob pięć, Iwan Dzindzik, żona, synow dwa, corek dwie osob szesc, Troc Deniszik, żona, synow dwa osob cztery, Iwan Maczuk, zona, rodziciolka, bratow dwa osob pięć, Waszko Kruszczyk, syn, corka y druga corka osob cztery, Żaniuk Michal, żona, parobek, dziewka osob cztery, Moysey Onuszczyk, żona, parobek, dziewka osob cztery, Iwan Miedzwik rodziciolka, syn, synowa y drugi syn, dziewka osob szesć, Manuel Olifirowicz prezbiter Choticki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Olisiey Juczyk de villa Czuchleby, Timosz Kocik de Dzięcioly, Kurian Koralik, Hliba Kasaralika de villa Ławy, inhaerendo legibus . . . . . connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum necque quicquid celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wieś Zienie imsci pana Milewskiego. Pan Raczynski podstarosci, pastuch y dziewka, Iwan Krawiecz, zona, parobek, dziewka osob cztery, Hryc Stok z żoną samowtor, Hryc Wiecka, żona, corka, osob trzy, Fedor Maximik, żona, parobek, dziewka osob cztery, Kurian Paszczuk żona dziewka, osob trzy, Matiy, żona, matka bratow dwa, parobek, dziewka osob siedm Maxim Haynik, żona, brat, parobek, dziewka osob pięc, Mielian Kiy, żona, dziewka osob trzy, Les Fiedoryk, żona y dziewka osob trzy, Hryc Wroblewski, żona, matka, parobkow dwa osob pięc, Makar Wroblewski żona, synow dwa, corka, parobek osob szesc, Wawryn Gurenczak żona, corka, parobkow dwa osob pięc, Dawid Chomik, żona, synow dwa osob cztery. Ogrodniki: Marusza Litwinianka z corką samowtor, Jaca Chomina y druga Uxima wszytkich osob cztery. Manuel Olifirowicz prezbiter Chotycki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Makar Wroblewski, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wieś Huslew.

Naprzod dwor Huslewski, dziewek dwie, trzeci pastuch, arendarz żyd, żona, zięć z żoną y dziewką osob pięć, Chwedor Kuscik, żona, parobek, dziewka osob cztery, Dmiter Sakowicz, żona, rodzic, parobkow trzy y dziewka osob siedm, Piotr Lewączyk, żona, syn, synowa y corka osob pięć, Daniłowa Podziączycha y synow dwa osob trzy, Martin Wawrynik z żoną y rodziciolką samotrzeć, Jędrzey Dynko z żoną samowtor, Faliy Muzyka z żoną samowtor, Boriszik Petrzyk z żoną samowtor, Kondrat Borysik z żoną samowtor, Fedor Szczekunik, żona, parobek y dziewka osob cztery, Hryc Szczekunik, żona, rodziciołka y dziewka osob cztery, Iwan Hubczyk, żona, rodziciołka, parobek, dziewką osob pięć, Onton Tartinik z żoną samowtor, Hryc Oliszczuk z żoną samowtor, Dmiter Hubczyk z żoną samowtor, Fedor, żona, syn, parobkow dwa y dziewka osob szesć, Iwan Wołochczyk, żona, rodziciolka osob trzy, Paszko Tartinik, żona, synow dwa y dziewka osob pięć, Wasko Szparunik z żoną samowtor, Siemion Okniczycz . . . .

. . . . y rodziciołka i Stefanicha Jednooczycha, syn y żona, Makarowa Lewączukowa z corką samowtor, Brukacz Ondriy z żoną, Kurian Krawiec z żoną, parobkiem y z corką, Hryc Kowal z żoną y siostrą, synem y corką, Jusiy Daniluk y z synem, Wasko Matysuk z żoną, parobkow dwa y corka, Wawryn Łaszczuk z żoną y parobkiem, u Matiya Bolbika synow trzech, corka, parobek y dziewka, Stephan Kuszik z żoną, corką y synem, Andrzey Swiec z żoną, corką y synem, Iwan Lewączuk z żoną y synem, Stefan Kruczyk z żoną, parobkiem y dziewką, Leon Hrinczuk z żoną, synem y corką, Trochimowa Swidrikow z siostrą samowtor, Siemion Wercił z żoną, Isakij Hołowczyczki z żoną, rodziciołką y siostrą, Sidor Kisczik, rodziciołka, brat y siostra, Wawrinik z żoną, Iliasz Hawrilik, żona, brat, rodziciolka y siostra, Simonik Micko, żona, rodziciołka y brat, Paweł Gumienny żona, syn y corka, Iwan Kabaczyk, żona y siostra, Olisiey Winnik y żona, Kalich Romaczuk, żona y dziewka, Wasko Kopik, żona, parobek y dziewka, Jakub Boiarzyn, żona, parobek, dziewka, Jasko Kopik, parobek y dziewka osob trzy, Wawrzynowa Golicha z parobkiem y dziewką, Simon Goła, żona, rodziciołka y dziewka, Iwan Makarczuk z żoną, Siemion Dulka z żoną, parobek y corek dwie, Jakub Stolarz z żoną y rodziciołka, Onton Pekarec, żona, corka y syn, Matiy Pekarczyk z żoną, Mikita Koczubik, z żoną Kopyrian Łobik, żona, rodziciołka y corka, Dmiter Kopik z żoną y parobek, Jacko Zawadzki z żoną, Chwedor Kalniczyk z żoną. Ogrodniki, komornice ubostwo. Iwanowa Saykowa z corką, Onusczanka Stecowa Kopicha, syn y corka, osob cztery, Olesczukowa Iwanowa Marcinowa, Koszutikowa Iwanowa z corką, Siemion Bastwa z żoną, Kurian Cołkienik Jacko Łukianik z żoną, Błażey owczarz z żoną, parobek y dziewek dwie, Hubczykowa Iwanowa.

Wieś Wolka.

Iwan Kuptik, żona y syn y corka, Timosz Kuptik, żona y syn, Potap Ihnacik, żona y corek, dwie, Chariton Gonraczuk, żona, syn, dziewka y drugi syn, Andrzey Sosik z żoną y corek trzy, Timosz Sołoduszka, żona, rodziciołka, parobek y dziewka, Kopyrian Kuzmik, żona y parobek, Stepan Guzuk z żoną, Jasko Dmitruk, żona, parobek, dziewka, Matiy Klimiuk z żoną, rodziciolka y parobek, Pilip Iwanik z żoną y corek dwie. Moysey Guzuk z rodziciołką, Trochim Kondracik z żoną y rodziciołką, Stepan Tomczyk z żoną, syn, corka, parobek y dziewka, Klim Romaniuk, żona, rodziciolka, parobek y dziewka, Stecowa Nedilczycha z corką, Wakulik, Daniło, Matiy . . . . . . y dziewka, Jarosz . . . . . z żoną, brat, bratowa z siostrą, Dmiter Czuik, żona y corka, Iwan Pawluczik, żona, rodziciolka, Mikolay Sałmucha z zoną, parobek, dziewka y pastuch, Ogrodniki, komornice ubostwo. Iwan Dziuk z żoną, Stec Weniuk z żoną, Marina Jełda Macko Rak z żoną, Olona Żołnierka, Hapa Samczycha, pastuch Wasko.

Wieś Ondroszki.

Strona Katolicka. Pan Paweł Baliczki z żoną, syn y corka, wnuczek y synowa pani Woyciechowa Baliczka z wnuczką, pan Paweł Baliczki Stupa z żoną y corek dwie, pan Wawrzyniecz Pruszinowski, żona, syn y corka, Zielinski Mikołay z żoną w komornym mieszka u Baliczkiego Stupy.

Strona Ruska, co należy do pana Milewskiego do Bachar: Kunach Bozyk z żoną, syn y corek dwie, Martinowa Bozikowa, syn y corek dwie, Stanisław Masar, żona y dziewka, Jędrzey Seluch, żona y syn, Mikołay Kopyrianik z żoną y dziewka. W teyże wsi imsci pana starosty poddani: Lewko Seluk, żona, rodziciołka y syn, Michał ogrodnik z żoną, pana Milewskiego—Panas Szeluk żona, rodziciołka, pastuch Dmiter wszytkiey wsi. Z roszkaza-

nia pana y pasterza mego iasnie przewielebnego iegomsci xdza Jana Michała Pocieia, episkopa Włodzimierskiego y Brzesckiego, prototroniego metropoliey Kiiowskiey y wszytkiey Rusi etc. ten regiestr zwerificowałem z maiętnosci iegomsci pana starosty Mielnickiego, do ktorego się ręką moią podpisuię P. Walerian Poray praezbiter Mielnicki, Manuel Olifirowicz praezbiter Choticki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Nicolaus Konriciuk inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprainsertum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Mszana.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Onisiey Fiedorowicz, praezbiter ecclesiae ritus graeci villae Mszanensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis Mszana, Krzywosniety Didkowskie, Siliwonki, possessioni magnifici capitanei Drohicensis et generosi Cosnowski subiectis, tum in villa Kopce, Harafosty generosi Vladislai Cosnowski atque in villa Nieznane . . . . . . possessioni generosi Stephani Kuczynski subiecti post praestitum prius juramentum fidelitatis conscriptionis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Reiestr spiszania pogłowszczyzny we wsi Mszaney. Naprzod ociec . . . . żona, matka, siostra, dziak, parobek, chłopiec y pastuch osmioro, Iwan Perczuk, żona, tescza, parobek y pastuch, Hawryło Balczuk żona, matka, siostra, parobek y chłopiec, Siemion Parczuk, żona, matka y corka, Olexa Kuryanik z żoną, Fiedko Kasztan, żona, parobek, Maxim Jarmoszik, żona syn y swiecz, Mikołay, żona, syn, Martyn Zdun, żona, corka y chłopiec, Fiedor Smietich żona, syn y corka. Onton Przystupa, żona, corka y chłopiec; Makar Predaluk, żona, matka y syn; Kuzma Kołołoczyk, żona y corka, Matus Czayka, parobek y siostra, braciy trzech z żonami wszyscy, Jasko Przystupa, żona, matka, parobek. Poddani pana Cosnowskiego: Siemion Kałanczuk, żona, matka y brat z siostrą, Mikolay Pilipik, żona, synow trzy y corka. Siemion Serheik, matka, parobek, dziewka, pastuch Serhey, Jędrzey, żona y synow dwa, Simon Pilipik, żona, syn y corka, Hryc Pilipik, żona, brat, Sozont Żdunczyk, żona y syn, Patiy Zdunczyk, matka y brat. Komornicy: Stefan Jarmoszik z żoną, Soca Mozyczyczka z siostrą Iwan pastuch, bratowa y dziewka, Maryna Dmitrzycka corek ma trzy, Połaska Kowalkowa, syn y corka, Maryna Matyszanka, Olona Ihnatianka y chłopiec, Zaca baba stara, Olorna Łaykowna z corką, Chwieda Przynaloyka, Maryna Kurianikowa.

Wieś Krzywosniety.

Fiedor Czeczel z żoną, syn, parobek, dziewka y swagier, Zachariasz Wakulik, żona y parobek, Paweł Hrysczuk, żona y dziewka, Iwan Mazun z żoną, parobek y dziewka, Wasil Łosczuk, żona, matka, parobek y chłopiec, Fiedor Bohdarik, żona y synow dwa, Iwan Onusczyk z matką y brat, Protas Marcinik, żona y dziewka, Jakub Marcinik, żona, parobek y dziewka, Stanisław Boiczyk, syn, żona, parobek, Iwan Boiczyk z żoną, Fiedor Wierbiczyk z żoną, matka, parobek, Ihnat Staszyk z matką y dziewka, Michał Zayczuk z żoną, Naum Dralik, matka, brat, dziewka, Daniło Lewonik z żoną y dziewka, Stefan Kowal matka, siostra . . . .
Iwan Czayka, żona y synow dwa, Olexa Krewik z żoną, Marcin Zwada z żoną, synow dwa y niewiestka, Paweł Mikitik

z żoną, Harasim Zaniuk, żona, parobek y tescza, Wasil Kowal z żoną, y synow dwa, Demian, Deniszik, żona parobek, dziewka, Sawa Maczkowicz żona, y syn, Hryc Woyt, żona, synow dwa, corka y dziewka, Kurian Czyżik z żoną, Simon Bohdanik, żona, synow dwa, Alexander Danilik, żona y dziewka, Stefan Buhrey, żona, parobek, Jędrzey Markucik, żona, syn, matka, dziewka, Marko Markac, syn, żona, matka y drugi syn, dziewka, Danilo Przystupa z żoną, Siemion Ichnatik, Karp Czyczuk z żoną y dziewka, Wasil Makaryk, żona, corek dwie, Jachim Rak, żona, parobek; Dmiter Panasik, żona, parobek, dziewka, Hleb Haczenia, żona, synow trzy y dziewka, Hryc Przystupa żona, parobek, Paweł Kruk z żoną y ociec, Mikita, Bohdan, żona, synow dwa, corek dwie. Komornicy: Stephan Dziaduszik z zoną, Samoc Kolhan y corka, Hanna Matyszicha y syn Iwan Szastun z żoną, Hanna Haracianka, Olona Harasimowa y z dziewką, Paraska, Hryszczycha z z dziewką, Hanna Hryszczycha, Parasca Samocicha, Fiederczyk Siemion z mątką, Jewa Kuldoszycha z dziewką, Jaca Siemienicha, Jagnieszka Molodczanka, Fieda Ziolczycha.

Wieś Didkowskie.

Dwor imsci panawoiewody Podlaskiego.

Piotr Całecki podstarosci, Grzegorz Konieszy, gospodyni, syn, dziewka, pastuchow dwa osob siedm. Poddani: Lewon Reketa z żoną y dziewka, Fiedor Panasik, żona y syn, Jozeph Ulaszyk, żona, synow dwa, synowa, corek dwie y parobek, Hawryło Sadunik, żona, synow dwa, corka, Konach Horoszczyk, żona, ociec, zięć y corka, parobek, pastuch, Hryc Sczerbaczek z żoną y corka, Michał Hołowaczyk z żoną y synem, Katarina Janczycha, parobek y dziewka, Thomasz Gieziuk z żoną, zięć y corka, Michał Ławczyk, żona, parobek, dziewka. Dawid Didczuk, siostr dwie, Makar Bielka, żona, parobek, Stephan Kunczyk z żoną y corką, Iwan Dziaduszik, żona parobek, dziewka, Iwan Łunecz, żona, synow dwa, dziewek dwie y pastuch Hryc Holewa z żoną y z corką . . . . Fiedor Cizik, żona y dziewka, Mikolay Łaszczyk, żona, syn y corka, Wasil Zuczyk, żona y syn, Kurian Orgałek, żona y matka. Komornicy z teyże wsi: Fiedor Szat y corek dwie, Marina Paszkowa, syn y corka, Anna Taraszowa z corką, Fiedor Łowejczyk, Wierk Hołowaczyk, Chrol Trubik, żona, matka y siostra.

Wieś Siliwonki.

Naprzod Siemion Kuryanik, żona, syn y corka. Żaran Mikicik, żona y dziewka, Mikita Josczyk, żona, matka, brat, corek dwie, Martyn Kuiczyk y żona, Ondruch Pauluczyk, żona, y syn, Paweł Adamik, żona parobek y dziewka, Iwan Kołdun żona, syn y corka, Jozeph Adamik, zona y syn. Grzegorz Adamik żona, corka, syn, Mikita Łukaszik, żona, parobek y dziewka. Iwan Przystępa, żona y corka. Komornici: Sidor Skwaryk, Stefan Kikut, zona y corek dwie, Dorota Stasiowa y corka, Gres Woycik, żona y corek dwie, P. Kochowski n. Woznicki mp. Onisym Fiedorowicz swiesczennik Mszanski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Maxim Jarmoszik de Mszane, Paulus Hryszczyk de Krzywosniety, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum supra ingrossatum, prout est fideliter connotatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wieś Kopce imsci pana Cosnowskiego.

Mikita z żoną, synow dwa, corka y parobek, Chariton Żamiuk z siostrą, Matiy Szupilik z żoną, Siemion Sokulik, żona, syn y corka, Michal Łupik, żona, matka, parobek, dziewka, Paweł Szapiło, żona, synow trzy, Łukasz Stupaczyk z żoną, Timosz Gumiępny, żona, parobek, Karp Wawdziszik z żoną, Wasil Ligęzik, braci

dwa y siostra, Paweł Panka, żona, synow dwa, corka, dwiewka, parobek, Les Panczuk, żona, parobek, dziewka, Serhey Panczuk, zona, syn y dziewka, Konach Pyz z żoną y corek dwie, Hryc Pysczuk z żoną, synow cztery y synowa, corek dwie, Onton Boryszik, żona, brat, chłopiec, dziewka, Dmitr Jarmoczik, żona y corka, Paweł Miskowicz, żona y dziewka, Ostasz Misczuk, zona, synow dwa, synowa, chłopiec y dziewka, Chwiedko Stupaczyk, żona, pastuch, dziewka, chłopiec, komornica iedna

Wies Harafosty.

Naprzod Panas Skwara, synow dwa y synowa, Iwan Hreczan, żona, corka y dziewka, Paweł Struczyk, żona y matka, Iwan Hrusczyk z żoną, Mielian Boryszik, żona, syn, synowa, corka, parobek, chłopiec pastuch, Olexa Zbieraczyk, żona, corek dwie y dziewka. Komornicy: Siemion Skwarzyk, Paraska Kałdaszanka, Maryna Kobczycha.

Wies Juniewicze.

Naprzod Jędrzey Czarnowąsik, żona y syn, Mikolay Sczurczyk, żona y matka, Konach Marczyk, żona, parobek, dziewka, Hryc Sewczuk, żona, matka, brat y corka, Jacko Orokało, żona, syn, chłopiec, dziewka, Suprun Zyczyk, żona, syn y dziewka, Makar Okniszczyk, żona, syn y chłopiec, Oniszko Perczuk, żona, corek dwie y brat, Stefan Woytik, corek dwie y syn, Siemion Bozuszka, żona, Paluszyk Mielan, żona y corka, Timosz Worgul, żona y corka, Wakuła Wasiuczyk, żona, syn y corka, Mikołay Miciuk, żona, synow trzy y dziewka, Ponas Hreczan, żona, parobek, dziewek dwie, Maxim Wołczyk, żona y syn, Onton Matuszik, żona, syn, corka. Komornici. Piotr Herka z żoną, Dawid Sołokosz y syn, Kuzma Byczyk z żoną, Matysz, Kruk, żona y corka, Maryna Radczycha y dziewka. Władisław Cosnowski mp. Onisim Fiedorowicz swiesczennik Mszanski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Mikita de Kopce et Harafosty et Gregorius Sawczuk de Juniewicze, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum supra scriptum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Prosnowo iegomsci pana Kuczewskiego.

Paweł Łuba, parobek, Jędrzey Gęsik, żona, corek dwie, Piotr Gęsik, żona, parobek, dziewka, Siemion Ołyszka y chłopiecz, Dmitr Prokopik z matką, Mikołay Jorczyk, żona, parobek, dziewek dwie, Mielan Borodulik żona y parobek, Kurian Bolbeiczuk, żona, synow dwa, Wasko Sernik, żona y dziewka, Wasil Łobik, żona, bratow dwa y dziewka, Piotr Boryszik, żona, syn y corka, Malosz Manczuk, żona y siostra, Siemion Sokolik, żona, matka, braci dwa y dziewka, Makar Tchorzyk z żoną, Suprun Jaroczik z żoną, Jasko Boryszik, żona, syn, Zachariasz Torczyk, żona, synow dwa y synowa, Denis Jarocik, żona, zięc z żoną y corek dwie, Lewko Lewociuk, żona y dziewka, Wasil Kozluk, matka brat, siostra y dziewka, Fiedor Kuczyk, żona y siostra, Hawryło Horolczyk . . . .
Prokop Kozlik z żoną, Martin, żona y syn. Komornici: Marina Ledczanka, Danilo Naroiuk z żoną. Hapa Horolczycha y z corką. Simon Kaczyk, żona, syn y dziewka.

Wies Nieznane.

Radko piekarz, żona, matka, braci dwa, parobek, dziewka, pastuch, Panas Pasczuk, żona, brat, dziewka, Jarosz Jacenko, żona y syn, Iwan Jacenko z żoną, Jaczko Przystupa, żona, syn, dziewka, Tymosz Kosciuczyk, matka, braci dwa, Jarosz Danilik, żona, synow dwa y corka, Kuzma Przystupa, żona, synow dwa y dziewka, Jakim Szarniuk, żona y syn,

Demid Klepka, syn, corka, parobek, pastuch, Mielan Kleszuk żona y syn.

Wieś Piecniki.

Pawel Miniawski z żoną, Daniło Borysik y parobek, Paweł Haponik.

Wies Waskowa Wolka.

Martin Kowal, żona, syn, parobek, dziewka, Hryc Holadczyk, żona, corka y chłopiec, Jasko Holodczyk żona, corek dwie y syn, Hawriło Nikonik, syn, zięc z żoną y dziewka, Paweł Maculowski, żona, corka y syn. Komornicy: Paweł Czeszik z żoną, Waszko Hołobczyk z żoną.

Wies Myłeyki.

Wotosz Leszuk, żona, syn, corek dwie y parobek, Jędrzey Rak, matka, corek dwie y pastuch, Mikołay Opieyczyk, żona y chłopiec, Panas Rak, żona, syn, zięc z żoną, Iwan z żoną, matka, braci dwa, corek dwie, Stephan Kuczewski possessor Mostowski mp. Onisy Fiedorowicz swiesczenik Mszanski. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Borys Rudzki de Prosnowo, Jarosius Malec de Nieznane, Piechniki, Mileyki et Waskowa Wolka, inhaerendo legibus et constitutioni regni super veram revisionem et fidelem connotationem personarum in villis supra dictis existentium, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Szpaki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zaleski, praepositus Łosicensis, commendarius protunc Gorecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis capitum in villis Spaki, Kornica et Rudka sacrae regiae maiestatis, ad capitaneatum Łosicensem spectantibus commanentium, manu propria admodum reverendi patris praepositi Łosicensis, commendarii Gorecensis et magnifici capitanei Mielnicensis Łosicki subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Reiestr spiszania osob we wsi Spakach do starostwa Łosickiego należącey. Folwark: Szlachetny Grzegorz Miskiewicz, Anna gospodini folwarkowa, Hryc winnik Jac, żona iego, Dimitr owczarz, Iwan parobek, Szawka parobek Piotr pastuch. Poddani: Thomek Niemczyk krawiec, zona Wowda, Grzegorz syn, Mien Szarczuk, Anna żona, Maryna dziewka, Wawryn Kolenczenia, Anna zona, Korniło Ciełko, Maryna zona, Simon Dasczyk komornik, Marcin Kadłubik, Katarzyna Jałtuszanka komornica y Łucia corka, Woyciech syn, Jan Łasuczenia, Hasia żona, Stanisław Niemczyk, Anna żona, Piotr brat, Woyciech Bałamucik, Maryna matka, Simanowa wdowa, Grzegorz Chrąsczyk, Marina żona, Maryna komornica, Siemion Bierunik, Barbara matka iego, Dorotha Dominicicha wdowa, Kazimierz zięc, Jagnieszka żona, Woytko Chrąsczyk, Chwieda żona iego, Simon brat, Zophia siostra, Chwieda dziewczyna, Jaszko Wielba, Zophia żona, Anna komornica, Bartosz Kisczik, Katarzyna żona, Zophia żona, Piotr Buratynski, Maryna żona, Katarzyna Kudicha wdowa, Anna corka iey, Polaska corka, Simon Zorczyk, Uscima żona, Marcin brat, Anna dziewczyna. Appa komornica, Chwiedko parobek, Barbara Sporycha wdowa, Marcin syn, Piotr Cherubin Nastacha żona iego, Zophia Jwankowa komornica, Sonia corka iey, Kuzma Łuczyk, Zienia żona, Miszko Borzyk, Anna żona, Awryło brat, Uxima żona, Jaszko Sporka, Maryna żona, Maryna siostra Woyciech Woycik, Paraszka żona, Grzegorz brat, Mikolay Dominik, Maryna żona, Andrzey syn, Korniz pastuch, Anna żona, Chwiedor Warecki, Pałaszka żona, Siemion syn, Alexander syn, Iwan syn, Ma-

ryna corka, Marcin Zarobski wdowiec, Alexander Szyszka, Chwieda corka, Jaszko Swierbiełko, Maryna żona, Łukas Sida, Maryną żona, Iwan syn, Stephanowa wdowa, Jwan syn, Wakulicha wdowa . . . . . żona, Maryna matka żony iego, Tereszka Kalinowski, Chwieda żona iego, Awryło brat, Awryło parobek, Siemion Jaroczenia, Niestor syn, Andrzey syn, Chwiedor syn, Anna corka, Oreszka corka, Dereszko Jaroczenia, Maryna Matka, Maciey syn, Dimitr syn, Waszko syn, Hapa corka, Maryna corka, Iwan Chwiedorenia, Połaszka żona iego, Katarzyna dziewka, Paca corka, Maryna matka, Iwan Swiec, Nastacha żona, Paca siostra, Paraphin swagier. Andrzeyj komornik, Chwiedko Protaszik. Pasia żona, Chwieda corka, Maxim Pieczonczyk, Kondrat Swiedulenia, Nastacha żona, Pauluk Kruczyk, Appa żona, Maryna corka, Prosca corka, Konach Mucha, Katarzyna żona, Nastacha corka, Zien Nazonik, Anna żona iego, Maryna komornica, Iwan Panaszuk, Appa matka, Michał syn, Anna corka, Maryna corka, Dmiter Woycik, Maryna żona, Zophia matka, ale barzo chora, Maryna corka, Ryc chłopiec, Jaczko Sledaszka, Appa żona, Iwan Haczęnia, Jowa żona, Oxiuta syn, Wienko syn, Katarzyna corka, Oreszka komornica, Polaszka Sewczowa wdowa, Mathias Oleszko, Antoni syn, Zienia żona iego, Ihnat syn, Maryna corka, Chwiedko Świec, Jowa żona, Omielian parobek, Dmiter, Marka, Alszka żona, Awryło Kruczyk, Maryna żona, Barbara matka, Zien Jachimiuk, Katarzyna żona, Połaska dziewka, Marcin Putel, Maryna żona, Sewerin Steczenia, Jaca żona, Andrzey Pysczyk, Jaca żona, Maryna komornica, Marcin Mucha, Maryna corka, Piotr zięc, Nastacha zona, Woytko Kuka, Maryna żona, Anna corka, Maryna corka, Hryc Pezyryk, Marina żona, Natauka corka, Krystina corka, Misko Krysiuk, Appa żona, Maryna Hryhorowa wdowa, Siemion syn, Chwiedor syn, Iwanowa wdowa komornica, Hryc Kusnierz, Maryna żona Alexi syn, Prokop Machwieyko, Jaca żona, Połaszka corka, Jachim Kondracik, Katarzyna żona, Klim siestrzenicez, Borys Trocik, Uxima żona, Chwiedor chłopiec, Paweł Tuptalik, Maryna żona iego, Piotr Steczyk, Jagnieszka żona, Awryło brat, Jaca żona, Karp Zapislik, Paraska żona, Chwiedka Bykowski , . . . żona, Jaczko Szuta, Jaca żona, Tymosz syn, Iwan syn, Maryna siestrzenica, Chwiedko Łuczyk, Anna żona, Chwiedor Troczyk, Maryna żona, Pasia matka, Lewko swagier, Hasia Ilczanka, Troc Omielianik, Maryna żona, Waszko Bartoszik, Katarzyna żona iego, Zien Mierzaczki, Jaca żona, Krystyna corka.

Wies Kornica.

Pan Maciey Bobrowski urzędnik, pani Jadwiga Bobrowska, slach. Piotr Biehowski czeladnik. Ewa mamka, Poddani: Chrol owczarz, Chwieda żona, Hryc pastuch, Jasko pastuch, Jakub Czeczunik, Uxima siostra, Simon Jaroszik, Marina matka, Simon parobek, Jurek parobek, Marina dziewka, Marcin chłopiec, Lecz Szymanik, Marina żona, Uliana matka, Stanisław brat, Uxima dziewka, Iwan parobek, Antoni parobek, Grzegorz Rozczynka, Marina żona, Appon Moskalik, Chwieda żona iego, Grzezicha wdowa, Uxima corka, Weremiey Baraniuk, Raina żona, Zophia matka, Simon, Iwan y Kalich bracia, Chwietko Baraniuk, Zophia żona, Iwan parobek, Anna macocha, Jarosz Baniuk, Oreszka żona, Polaszka matka, Paca corka, Dmiter parobek, Oreszka wdowa, Łukas syn, Mikołay Chorąży, Proska żona, Uxima synowa, Wasko Sakowicz. Oreszka żona, Trochim brat, Simon Słoduszka, Hasia żona, Matiey syn, Wawryn syn, Melania komornica, Awryło syn, Wakuła Nauczyk, Katarzyna zona, Zienia dziewka, Nastasia Lisczenska, Oreszka młynarka; Ihnat zięc iey, Appa żona iego, Andrzey brat, Jakub syn. Jaszko syn, Wasko Weremczik, Anna żona, Paweł syn, Maryna Ladyscyna komornica, Appa corka, Jowa corka, Artich owczarz, Dorota żona, Lecz syn, Jakub syn, Jaczko

Chromczyk, Jadwiga żona, Ihnat Chwietko, Marcin bracia, Melania dziewka, Andrzey Skworka, Nastacha żona, Prokop syn, Anna żona, Anna Maratinowa, Marina corka, Anna komornica, Chwiedko Sienczyk, Marina żona, Waszko brat, Andrzey Walendzik, Połaska żona, Dorotha matka, Jan brat, Jan parobek, Paweł Potomik, Zophia żona, Grzegorz parobek. Paweł Walendzik, Jadwiga żona, Wawryn brat. Zophia . . . . Michał brat . . . . . parobek, Katarzyna dziewczyna, Marcin Bohdanik, Jan brat, Maryna siostra, Maruszka siostra, Paweł Bohdanik, Maryna żona, Marcin komornik, Marina Jaca Sowisowa, Uxima corka iey, Jan Walendzik, Dorotha żona, Maryna matka, Janko Walendzik, Jaca żona iego, Chryc Kuczuk, Milacha matka, Jakub brat, Andrzey Kozołub, Borys syn, Uliana corka, Maryna wdowa, Awryło syn, Marina komornica, Bartosz Nienartowicz, Oreszka żona, Andrzey komornik, Miszko Sztochnienko, Katarzyna żona, Klim chłopiec, Matiey Skwarczyk, Uxima żona, Matrona komornica, Sak syn, Awryło Markowicz, Jaca siostra iego, Maciey Stasiczyk, Melania żona, Marcin syn, Anna corka, Marcin Stephanik, Waszko Szasiczyk, Hasia żona, Michał Raczynski, Marina matka iego, Jan brat, Chwiedko brat, Nastacha wdowa, Omelianowa wdowa. Maxim syn iey, Harasim Sporka, Jowa żona, Jakub Romanik, Nastacha matka, Appa Gimicka, Hasia corka, Jasko Kozołubik, Marina żona, 'Andrzey parobek, Waszko Poszełek. Uliana żona, Andrzey Kozik, Anna żona, Chwiedko Krawiecz, Marina żona, Chwieda dziewka, Awryło Sczyglowicz, Hasia żona, Uliana komornica, Hasia komornica, Panas Kulik, Ewa żona, Waszko syn, Jadwiga komornica, Waszko Kowal, Chwieda żona, Joakim Kowalik, Hasia żona iego, Ilko parobek, Maczko Kowal. Prosca żona, Mikołay syn. Katarzyna corka. Katarzyna Wawrzyncowa komornica, Benedikt Jachimik, Hasia żona, Saczycha wdowa, Chwieda corka, Anna corka, Mikita syn, Tymosz Abrahamowicz, Monia żona, Paraska corka, Jaczko Kozik, Marina żona, Michał syn, Marina komornica, Sak Abrahamowicz, Maryna żona, Maryna komornica, Maryna komornica, Iwan Zaniewicz, Zophia corka, Uxima corka, Hryc Zaniewicz, Chwieda żona, Raina matka, Marcin Sporka, Katarzyna żona, Jaczko Kalika, Maryna żona, Wakuła syn y dziewka, Rzedka, Suprun Banieczki, Marina żona, Łukasz syn, Suprun ociec Zenia, Mikołay Kuczabik, Uxima żona, Jasko Kuczabik, Anna żona, Michał Kuczewski, Katarzyna żona, Simon syn, Marina corka, Jaszko parobek. Połaska dziewka, Jaszko Niczanka, Anna żona, Sebestian syn, Michał syn, Grzegorz Niczanka, Zophia żona, Grzegorz parobek, Simon Kalużny, Połaska żona, Marina siostra, Marina komornica, Marina corka iey, Thomek Chłusik, Paraszka żona iego, Anna Kułaszka wdowa, Jarosz zięc iey, Anna żona . . . . syn . . . . komornik Maciey Saulik, Anna żona, Jaszko Saulik, Helena żona, Jasko Rozey, Jadwiga żona, Anna Rolicha wdowa komornica, Iwan chłopiec. Anna żona, Wowda corka, Jasko krawiec, Jagnieszka żona, Jagnieszka Kaluzna wdowa, Wawryn syn, Maryna, Paweł Nosowicz, Maryna żona corka, Chwiedor żięc, Nastacha corka, Katarzyna corka, Miszko Biernacki komornik, Tomek syn iego, Małgorzata komornica, Andrzey syn, Iwan Rozczynka, Chwieda siostra, Jakub brat, Hasia wdowa komornica, Omielian Saulik, Zophia żona, Maryna corka, Jaszko Han, Chwieda żona, Jawa dziewka, Jasko Kuczewski, Maryna żona, Połynka komornica, Stanisław Łozinka, Raina żona, Misko Klimik, Nastacha żona, Jaczko brat, Samuel Kondracik, Krystyna żona, Maryna komornica. Olesicy Awrylik, Wowda żona, Anna siostra, Jasko Ozimek, Polonka żona, Mikołaiowa wdowa, Maciey Mikołaik, Dorota żona, Jaszko syn, Paratin Kuczewski, Nastacha żona, Marcin Kuczewski, Chwieda żona, Maryna corka, Chwiedor parobek, Jaszko Dmitryk, Katarzyna siostra, Anna

corka, Jakub Przyczyn, Nastacha żona, Polaska corka, Anna corka, Maryna corka, Kondrat Małyszka, Katarzyna żona. Chwieda siostra, Jaskowa Zakalinska, Jaszko syn, Anna corka, Marcin Zakalinski, Dorotha żona, Simon syn, Raina Czaplinska Chomina, Katarzyna corka iey, Tomek Golwiey, Marcin syn, Marina żona Marcinowa, Stephan syn, Tymosz parobek, Miszko Stephanik, Anna żona. Katarzyna komornica, Paweł syn, Chwieda komornica. Iwan Nowikowski, Chwieda żona, Alexander syn, Marcin Kulik, Zophia żona, Krystyna komornica, Jaszko Balas, Anna żona, Grzegorz syn, Wasko Moznik, Zophia żona, Chwieda siostra. Waszko Kałbaska. Maryna żona, Woytko Moznik, Olesia żona, Maryna Borkowska, Iwan syn iey, Maryna komornica. Anna komornica, Choma Popowicz. Katarzyna matka, Michał syn. Parafin Buczynik, Oreszka siostra, Maryna siostra, Jaca komornica, Saszko Błaszczyk, Wasko brat iego, Hryc Siechowicz, Anna bratowa, Marcin Smak, Maryna żona, Zophia corka, Andrzey syn. Iwan . : . . Uliana żona, Piotr syn, . . , komornica, Iwan syn, Chwiedor Benko, Maryna żona, Michał parobek. Jaca dziewka, Iwan Benko. Proska żona, Oreska matka, Chwiedor brat, Piotr parobek, Alexi kowal, Alska żona, Maciey, syn, Zophia żona synowa, Piotr parobek, Hasia komornica, Chwiedor Benko, Pasza żona, Jasko parobek, Marina siestrzenica. Maryna Wielgowska komornica, Hryc Wielgowski, Jowa żona iego, Nikifor Januszczyk, Tymosz Januszczyk. Tomek Januczyk, Andrzey Szimczyk. Ewa zona, Iwan Wienczuk, Anna żona.

Wies Rudka.

Folwark. Maciey Domanski gospodarz w folwarku, Michałko Spakowiecz parobek, Jaczko Szokar drugi parobek. Katarzyna gospodini, Barbara dziewka, Appa dziewka. Poddani: Jan Kowal, Jadwiga żona, Piotr parobek, Maryna dziewka, Jaszko pastuch, Simon Rudkowski. Paraska żona, Monka dziewka, Anna Jaroczka komornica, Anna corka tey Jarockiey, Jan Dzielak mlodzieniecz, Paweł Dzielak brat iego, Jagnieszka siostra ich, Jasko Szuteryk służy w Popławach u pana Kazimierza Popławskiego, Oreszka żona tego Szuterika, Raina corka, Andrzey Krysiuk, Maryna żona iego, Grzegorz Kudyn, Anna żona iego, Wawrzyniecz syn, Woyciech Emerik Mleczko starosta Mielnicki, Łosicki starosta mp. Xiądz Jan Zaleski proboscz Łosicki commendarz na ten czas Gorecki mp. Circa quam porrectionem regestri supra ingrossati coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Severin Steczyk et Chwiedko Bykowski de Szpaki, Gregorius Niczanka, Joannes Baliszik de Kornica. Joannes Kowal, Gregorius Kudyn de Rudka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum supra insertum, prout est fideliter connotatum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Gorecka.

Wies Gorki et Grusniewo.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zalęski, praepositus Łosicensis, commendarius protunc Gorecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villis inferius specificatis commanentium parochiae suae Gorecensis vigore constitutionis anno praesenti sancitae, tum post praestitum juramentum coram perillustri et admodum reverendo domino officiali per Podlachiam in villa Czeberaki parochiae Gorecensi subiecta fideliter cum revisione omnium et singularum personarum utriusque sexus in praesentia personarum in-

fra nominatarum factum, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Regiestr parafiey Goreckiey spiszany na wybieranie pogłownego przesz xiędza Jana Załęskiego na ten czas commendarza Goreckiego d. 27 iunij 1662.

Grusniewo.

Jegomosć pan Jan Niemiera stolnik Podlaski, ieymsc pani Alexandra Niemierzyna stolnikowa, iegomosc pan Jerzy Niemiera syn, im. panna Niemierzanka Joanna Czeladz: slach. Nicołay Wasinski sługa, slachetny Jan Gałecki sługa, slachetny Paweł Głuchowski chłopiec, slachetna Jadwiga Michałowska panna służebna, slach. Ewa Krynska dziewczyna, slach. Jagnieszka Zarębianka dziewczyna, Chwieda Chwiedorowna mamka Dorotha kucharka, Iwan Litwinek chłopiecz, Łukasz pastuch. Poddani: Andrzey Ochrymik, Nastacha żona iego, Appa corka, Pałaska corka, Kasian drugi poddany, Maryna żona.

Gorki.

Jan Kowal stary wdowiec, Simon syn, Helena żona tego syna, Adam parobek rzedny, Uliana dziewka rzedna, Thomek ogrodnik, Barbara żona, Grzegorz syn, Woyciech syn, Math. syn, Jadwiga corka, Małgorzata corka, Tomas Nasiłowski komornik, Katarzyna żona iego. Xiądz Jan Zaleski probosez Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Thomas Ogrodnik, inhaerendo constitutioni regni regestrum supra insertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Ostromęczyn.

Pan Jan Wąsowski urzędnik, slachetny Andrzey Moziczki czeladnik, slach. Dorotha Lipczyna gospodini, Jakub chłopiecz syn, slach. Dorotha Chybowska, Sienko gumięnny, Oreszka żona iego, Iwan parobek, Makar pastuch, Zaionc Paluch pastuch. Xiądz Jan Zaleski proboscz Łosicki. commendarz na ten czas Gorecki.

Falaticze.

Jegomosc pan Jan Orzeszko wdowiec, pan Archiles syn, im. panna Jaczynta Orzeszkowna, im. panna Felicianna Orzeszkowna, slach. Grzegorz Padkowski czeladnik, drugi slach. Grzegorz czeladnik, Pawluczek woznica, Stapko pastuch, slach. Jadwiga Terlikowska gospodyni, Jagnieszka Sieleczka kucharka, Anna Rudawska dziewczyna, slach. Krystyna Wyczołkowska dziewczyna. Poddani: Konach Kowalczuk, Wowda żona iego, Ichnat syn, Makar syn, Maryna corka, Sobek mlynarczyk, Maryna żona, Siemion parobek, Waszko Ohryczyk, Nastacha Waszkowa stara, Hrycowa wdowa, Jakub Faleiuk, Faleiowa matka Maryna, corka tey Faleiowey Jowa, druga corka Jakubowa wdowa, Iwan Skrobun, Jewa żona tego Skrobuna, Stephan syn, Sobek syn, Nastacha dziewka rzedna, Marcin Naydziehoryk, Oreszka żona iego, Daniło syn, Jaca corka, Maryna dziewka rzedna, Jaszko Kowal, Maryna żona, Philip parobek, Panas chłopiecz, Wowda dziewczyna, Stephan Łasczuk, Maryna żona, Jarosz, Appa żona, Condrat Ostasiuk, Maryna żona, Chwiedor brat, Jaca dziewka rzedna, Steczko Sidoryk, Zophia żona, Maryna corka, Sak Chwiedoczuk, Alska żona iego, Konach syn, Wowda corka, Philip Saczuk, Chwieda żona, Jaszko chłopiecz, Wawrys młynarz, Anna żona iego, Antoni syn, Anna corka, Jachim parobek, Proska komornica, Słowieia corka iey, Chwieda komornica, Maryna Skrzypkowa komornica, Paraska komornica, Jewa komornica, Zo-

phia Czernicza, Anna corka iey, Maximowa komornica, Maryna Woyciechowa komornica. Przy tym szpiszowaniu byli Jan Kowalczuk, Sak Chwiedaczuk. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem regestri suprascripti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Iwan Kowalczyk et Sak Chwiedoruk supra scriptum regestrum, prout est fideliter connotatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Falaticze.

Jegomosć pan Mikołay Orzeszko stolnik Mielnicki, iey mosć pani Marianna Orzeszkowa stolnikowa Mielnicka, Theophil Orzeszko syn, pan Jan Orzeszko syn, panna Zophia Orzeszkowna corka, panna Anna Orzeszkowna corka, panna Joanna Sieleczka służebna, slach. Stanisław Kosowski sługa, Samsonek mastalerz, Jasko parobek, Omielian parobek, Stanisław ciesla, Zophia żona, Jan chłopiec tego ciesla syn. Poddani: Waszko Jarmoszik, Katarzyna żona, Połaska siostra, Tymosz brat, Uliana dziewka, Iwan Szawczuk, Marina żona, Waszko brat, Maryna dziewka, Marko Zieniuk, Nastacha żona, Chwiedko syn, Katarzyna żona tego syna, Baldey, syn, Philip syn, Miszko Kososzieczyk, Anna żona, Michał syn, Anna żona tego syna, Barbara dziewka rzedna, Zienia komornica, Maryna corka tey komornicy, Choma Weszeło, Połaska żona iego, Katarzyna wdowa, Wowda corka, Siemion Przychodzien, Paraszka żona, Zienia dziewka, Darka komornica, Chwiedor Tartyszyk, Anna żona iego, Nastacha dziewka rzedna, Siemienicha wdowa, Jowa corka, Wowda corka, Radko Prokopik, Iwan brat iego, Uxima siostra, Appa siostra, Chryc Litwin, Uliana żona iego, Denis wozny, Katarzyna żona iego, Damian brat, Zien Przystupczyk, Paraszka żona, Waszko brat, Iwan brat, Chwieda dziewka, Miszko Jakubik, Anna żona iego, Anna corka, Andrzey Jakubik, Maryna żona iego, Marina corka, Wroszka corka, Hryc syn, Maryna Makarowa komornica, Wowda komornica. Przy spisowaniu byli iegomosc pan Mikolay stolnik Mielnicki, Daniel Niesterczyk wozny y Miszko Kosciuczyk. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti circa eandem porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Daniel Niesterczyk et Nicolaus Kosciaczyk, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum connotationis personarum villae huius Falatycze, prout est fideliter conscriptum nec quidque celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante, cum obloquentia eiusdem praepositi Łosicensis, commendarii protunc Gorecensis.

Czeberaki.

Jegomosć . . . *oblationem suprascripti praepositi Łosicensis commendarii Gorecensis scribatur oblata ut supra.*

Jegomosć pan Stephan Orzeszko sędzia Mielnicki, ieymosc pani Marianna Orzeszkowna sędzina Mielnicka, panna Wierzchowska służebna, slachetny Jan Tysiewicz, slach. Jan Tchorzewski, slach. Jakub Wyrzykowski, slach. Hieronim Podgorski, slach. Paweł Lubaszewski chłopiec, slach. Jan Purowicz skrzypek, slach. Jan Lisowiecz skrzypek, Waszel Maskalus, Piotr krawiecz, Magdalena żona iego, Anna dziewka rzedna, Dorotha Tarasowa stara gospodini, Jadwiga kucharka, Krzystoph tkacz, Łukasicha pracka, Łukasz pastuch, Marcin chłopiec bronowłok, Wasieczek chłopiecz bronowłok, Roman chłopiec co posługuie tkacowi, Siemion co iagnięta pasie, Marcin Tiborowski młynarz, Nastacha żona iego, Miszko parobek, An-

na dziewczyna, Iwanko Trykało, Katarzyna żona, Hryc parobek, Appa dziewka, Iwan chłopiecz, Olesiey Sienczuk, Jadwiga żona iego, Chariatyn chłopiec, Chwieda corka dziewczyna, Hads Horosczuk, Jowa żona, Iwan syn, Choma syn, Appa corka, Jowa dziewka rzedna, Chomina wdowa, Iwan syn iey, Andrzey syn, Chwietko syn, Szawka syn, Stefan Lisowiecz, Uxima żona iego, Maryna komornica, Zenia komornica, Jaszko Wasiuczyk, Maryna żona iego, Maxim ze Mszaney, Kulina żona iego, Mikita syn, Anna dziewka, Kondrat Lisowicz, Katarzyna żona iego, Maryna dziewka, Jaszko Podkowa. Jowa żona iego, Chwieda dziewka, Andrzey Klimuk, Pałaska żona, Waszko syn, Maryna corka, Chwiedko Lesnik komornik, Pałaska żona, Marcin z Niemoiek. Ustina żona, Anna matka tey Ustimy, Miełacha dziewka rzedna, Korniło Lesuch, Chrol krawiec, Nastacha żona, Darka dziewka, Chroł Tarasczuk. Maryna żona, Maryna corka, Grzegorz swiec komornik, Oreszka żona iego, Iwan Spakowski komornik, Anna żona iego, Paszko Plichta, Chwieda żona iego, Awryło parobek, Oxiuta Skrzywrznięt ogrodnik, Marina żona iego. Sczepan Zyła ogrodnik, Marina żona iego. Xiądz Jan Załęski probosz Łosicki commend. na ten czas Gorecki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Sawko . . . . . . et Maxim . . . . subditi de villa Czeberaki, inhaerendo constitutioni novellae ratione . . . . Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam iuramentum corporale praestiti sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wyrzyki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Załęski (*ut supra scribatur*) obtulit (*ut supra scribatur*).

Pan Woyciech Wyrzykowski Dobrodzieczyk, Damian parobek, Jagnieszka dziewka. Makar chłopiec bronowłok, Andrzey Spakowski poddany pana Woyciecha Wyrzykowskiego, Anna żona iego, Sonia wdowa komornica. Chwieda corka iey, pan Stanisław Wyrzykowski, slach. Paweł Terlikowski parobek, slach. Anna Wyrzykowska gospodini, Anna dziewka rzedna, slachetny Piotr Wyrzykowski, Jadwiga żona iego, slach. Dorotha Wyrzykowska wdowa, slach Woyciech Trębicki, Elżbieta Trębicka żona tegoż, Maciey Dzielak, Zophia wdowa matka iego, Dorotha wdowa, corka iey Jagnieszka wdowa, corka slach. Barbara Wyrzykowska, Saczuk, Zophia małżonka iego, Zuzanna siostra. Krystyna siostra, Jachim parobek, slach. Maciey Buyno, Katarzyna żona iego, Marek syn, Jan syn, Kazimierz syn, Maryna corka, slach. Maciey Wyrzykowski. Jadwiga żona iego, Maryna Panaszowa komornica, slachetny Woyciech Wyrzykowski Długosz, Maryna żona, Maryna matka. Stanisław Duczyk, Anna żona iego, Maryna komornica, slach. Elzbieta Tysiewicowa, slach. Woyciech Wyrzykowski Piotrowicz. Maryna corka iego, slach. Jan Wyrzykowski Piotrowicz, slach. Jan Wyrzykowski Nalewaykowicz, Katarzyna żona. Jagnieszka matka, Maciey parobek, Zachariasz pastuch, slach. Stanisław Markowicz, Jan Nowosielski, Katarzyna żona, Dorotha siostra iey, slach. Wencesław Wyrzykowski Dutkowicz, Dorotha żona, Jan synowiecz, Anna dziewka służebna. Stanisław Swiderski, Anna Wyrzykowska żona, Elżbieta corka, Krystyna corka, slach. Paweł Wyrzykowski, Andrzey Wyrzykowski, Sczęsna Wyrzykowska siostra, slach. Krzystoph Wyrzykowski. slach. Pawel Wyrzykowski, slach. Adam Wyrzykowski, Anna Wyrzykowska żona, slach. Jan Wyrzykowski, Katarzyna żona, Marcin syn, Grzegorz syn, Walenty syn, Elżbieta, corka slachetny Woyciech Wyrzy-

kowski Gizluk, Zophia żona........ Wyrzykowska. Jan Wyrzykowski Wawrzynczuk, Elżbieta żona. Anna corka, Maryna Wyrzykowska Drążykowa, Maryna corka, Anna corka. Zophia komornica. slach. Jakub Wyrzykowski Walentowicz, Marianna małżonka iego, Jan syn, Dorotha corka. slach. Stanislaw Wyrzykowski. Jagnieszka corka, Marianna, corka Marcin Wyrzykowski Drągowicz, Ewa żona, Woyciech syn. slach. Andrzey Obrapalski. Katarzyna małżonka, Katarzyna corka. Anna corka. Zophia corka, Mikołay parobek, slachetny Woyciech Wyrzykowski Kalinka, Barbara żona iego, Dorotha Wyrzykowska. Anna komornica, slach. Simon Wierzchowski, Jadwiga żona. Paweł parobek, Chwieda żona iego parobka. Uliana dziewka, Zuzanna mamka, Stanisław pastuch. slach. Anna Bartoszowa Wyrzykowska, Jadwiga corka, slach. Elzbieta Wyrzykowska Koysina, Marcin syn, Jagnieszka corka, pan Alexander Łochowski, pani Teressa małżonka, Anna dziewka rzedna, Jasko chłopiec, Szymon poddany, Ewa żona iego, Maryna Darka komornica, slachetny Jan Wyrzykowski. Elena żona iego, Leszko parobek, Polaszka dziewka rzędna, slach. Adam Wyrzykowski, Maryna żona, Kazimierz syn, Katarzyna corka, Anna corka, Simon wnuk Lipinski, slach. Maciey Turebolski, Elżbieta żona iego, Zophia corka, Marianna corka, Raina corka, Iwan parobek, slach. Mikolay Wyrzykowski, Raina małżonka, Jan parobek, Katarzyna dziewka, Maxim komornik, Zophia żona iego, slach. Woyciech Buyno, Dorotha siostra, Zophia Wyczołkowska, Jakub parobek, Maryna Ostrowska komornica, slach. Jan Trębiczki, Marcian Trębiczki, slach. Stanisław Wyrzykowski Saczuk, Katarzyna Wyrzykowska, panna Marianna Wyrzykowska. Przy spiszowaniu byli ci slach. Mikolay Wyrzykowski, slachetny Maciey Buyno, slachetny Woyciech Wyrzykowski, slach. Adam Wyrzykowski. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Mathias Buyno et Albertus Wyrzykowski Sakowicz regestrum supra ingrossatum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi Passionis Jesu Christi iuxta rotham in constitutione descriptam in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Noszowo.

Ad officium et acta praesentia etc. ad oblationem eiusdem praepositi Losicensis ...*scribatur ut supra nihil mutato.* in villa Noszowo commanentium personarum, cuius series verborum talis:

Pan Woyciech Głuchowski urzędnik, slach. Andrzey Gogolski czeladnik, Iwan Baiarczuk chłopiec . . . . gospodarz, Marina żona, Grzegorz syn, pastuch, Maryna . . . . pastuch Maciey Małeczki, Iwanko mastalerz, Uliana siostra. Poddani: Marcin Litewczyk, Jaca żona, Jaczko syn, Maryna corka, Troc Kapłanik komornik. Maryna żona, Marcin Ptaszek. Jadwiga żona, Simon parobek. Anna dziewka, Jagnieszka siostra iego gospodarza. Chwieda wdowa Łaczkowa, Uxima corka. Appa corka, Iwan Hordeiuk, Ewa żona iego. Halimon Sowonik, Anna żona, Appa matka, Krystyna siostra. Misko Buxik, Wroszka żona. Maryna matka, Olesiey Ihnatyk, Zophia żona, Anna siostra, Jaczko chlopiec, Siemion Huk. Połynka żona, Jaszko Kuczko zięnc, Katarzyna żona, Dorotha Josczynska komornica, Prokop Wołoszik, Chwieda żona, Hasza komornica, Pietruk chłopiecz, Iwan Łobacz, Omielian syn, Ułasz syn, Jowa dziewczyna, Waszko Nicopoczyk, Siemion brat, Uliana siostra, Choma komornik, Appa żona. Anna dziewczyna, Katarzyna praczka dworska, Omielian Mickoszik, Nastacha żona, Jachym brat, Wawryn zięc, Uxima żona iego zięcia, Chariton Perziulik, Ustima żona, Na-

tawka matka. Piotr swagier, Nastacha siostra, Troc parobek, Jan Chodunik, Maryna żona, Maryna dziewka. Panas parobek, Karp chłopiecz, Iwan Maleszewski, Proska żona, Omielian syn, Iwan syn, Maryna żona Omielianowa, Pasza dziewka, Tereszko Woloszik. Paweł syn. Tymosz syn, Uxima corka, Appa corka, Hryc Chruszczyk, Natawka żona, Raina komornica, Iwan Makarczuk, Chwieda żona iego, Simon parobek. Katarzyna dziewka, Nastacha dziewczyna, Hryc Szaleyko, Maryna żona iego, Chordey brat, Ustima corka, Iwan Bielak, Oreszka żona, Panas syn, Samuel syn, Samuel chłopiecz rzędny, Maryna żona Panaszowa, Oniszko ogrodowy, Anna żona, Waszko syn, Maryna komornica, Ewa komornica, Maryna dziewczyna, Łowin Daczuk, Marina żona, Wasia corka. Stanislaw Januczyk. Sonia żona, Harasim parobek, Stephan parobek. Maryna wdowa Borysicha. Pawel chłopiecz, Wowda dziewczyna. Przytym spiszowaniu byli Marcin Ptaszek. Omielian Miekoszik. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Martinus Ptaszek. Omelian Mikosik, inhaerendo constitutioni regni . . . . . personarum prout est . . . . . medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi passionis Christi in facie officii praesentis comprobaverunt . . . et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Bukowice.

Ad officium et acta praesentia ad oblationem eiusdem praepositi Łosicensis etc. *scribatur ut supra nisi mutato* . . in villa Łosice etc. personarum commanentium de tenore ut sequitur tali:

Bukowicze folwark, Stachowa Raina Nowosielska gospodini folwarkowa, Marcin pastuch, Poddani: Kurko Sieniewik, Anna żona, Maryna matka. Hryc Naumik, Helena żona, Iwan Ciczyk, Ewa żona, Oreszka dziewka rzędna, Maxim Kizic. Jaca żona, Luba matka, Kuzma Plaskac. Anna żona, Paweł chłopiecz rzędny, Jasko Sawczuk, Chwieda żona, Wasko Popik, Hasza żona iego, Makar syn, Iwan syn, Sak syn, Appa dziewka rzędna, Mikita Sieniewik, Taca żona iego, Jadwiga matka. Halimon Strzynatka, Maryna matka, Anna komornica, Wawryn Mociuk, Chwieda żona. Hryc syn, Kondrat Moroszczyk, Maryna żona. Jwan Romaniuk, Anna żona, Barbara dziewka rzędna, Mikołay kowal, Maryna żona iego, Iwan Setniczek. Nastacha matka, Siemion Romaniuk, Oreszka żona, Jaczko brat, Hryc Antonik, Anna żona, Katarzyna corka, Jasko Antonik, Oreszka żona. Maryna dziewka, Tyszyska wdowa, Katarzyna corka, Radko Przychodzien, Maryna żona iego. Szymon Nowak, Appa żona iego, Hryc Kowal, Roman brat, Nastacha dziewczyna, Ihnat Hawrylik, Maryna żona. Marina matka Hawrylikowa, Anna matka żenina, Katarzyna dziewka, Grzegorz parobek. Jaszko Hawrylik, Appa żona iego, Kierko Popowicz, Anna żona, Siemion syn, Michał syn, Hryc Kierczuk, Maryna żona tego Kierczuka, Zien Pastuszczyk, Maryna żona. Piotr Opryszczyk Anna żona. Proska matka, Jan Sowoniuk, Oreszka żona iego. Stephan brat. Dorotha żona, Jarosz brat. Dorotha matka, Iwan chłopiecz, Waszko Zienczuk, Anna żona. Maryna matka, Namoyło Zienczuk, Uxima żona, Lewon parobek, Iwan Szawczuk, Nastacha żona. Roman Kowal. Appa żona, Mikołay Osmolski, Maryna żona, Iwan syn, Jaczko syn, drugi Jaczko syn, Wowda starszego Jaczka żona, Appa dziewka, Chwiedko Kowalczuk, Jadwiga żona, Olesiey Kowalczuk, Helena żona, Oniszko Gołgowski, Oreszka matka. Maryna dziewczyna, Hryc Zienczuk, Ulianna żona, Jachinka dziewka, Piotr Nowak, Nastacha żona, Iwan Radczuk, Wowda żona, Makar chłopiecz, Chwieda dziewczyna, Helena dziewczyna, Marcin Chworys, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan syn, Jaszko Szymaniuk, Maryna żona, Chwiedko chłopiecz,

Iwan Daczuk, Wowda żona. Osip zięc, Jaca corka, Parafin Sutulik, Katarzyna matka, Trofim Dziemidyk, Wowda matka. Kierko chłopiecz. Przy tym spiszowaniu byli Wawryn dziesiątnik, Mikołay Osmolski dżiesiątnik, Jaszko Antonik, Wasko Chomik. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Goreczki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Nicolaus Osiadski, Laurentius Chomik, inhaerendo constitutioni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Lesne.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia etc. *scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis commendarii ut supra mutato*, personarum in villa Lesne commanentium, cuius series verborum sequitur eiusmodi: Lesne, Jarmosz Obaczuk, Chwieda żona iego, Anna siostra, Andrzey Stelmaszek, Anna żona iego, Michał syn, Zophia żona synowa, Paraszka dziewka, Makar Szusczyk, Domka żona, Marcin Dziewiątka, Wowda żona, Katarzyna, Wowda dziewka, Roman Jesiuk, Prosca żona, Hawryło chłopiec, Hawryło Chomik, Wowda matka, Anna corka, Maryna corka, Wawryn Adamiuk, Wowda żona iego. Przy spiszowaniu byli Makar Suscyk, Michał Stalmaszko. Xiądz Jan Załęski commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus, personaliter comparentes laboriosi Makar Susczuk et Michael Sztelmaszuk inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Koszelowka.

Ad officium... *scribatur cum oblatione eiusdem nisi mutato*, connotationis personarum in villa Koszelewska existentium *etc. ut supra ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis: Koszelowka Jan Krotkowski, Barbara żona iego, Michal syn, Mikołay Szusczyk, Małgorzata żona, Maryna corka, Wawryn parobek, Andrzey Kuczko. Maryna matka, Stanisław brat, Anna siostra. Andrzey Walczyk, Katarzyna żona, Walenty brat, Jadwiga siostra, Maciey chłopiecz, Andrzey Walczyk wdowiecz, Grzegorz syn, Maryna żona iego, Woyciech Grzesienia, Marina żona, Mikołay parobek, Jagnieszka dziewka, Chwiedor chłopiecz, Sczepan Chudnik, Katarzyna żona, Simon syn, Maryna dziewką, Iwan Bladiniec, Dorotha żona, Jagnieszka matka żony, Marcin Januszik, Anna żona iego, Stanisław Tysczyk, Hasza żona, Marcin syn, Nastacha Pogorzelczycha wdowa, Dorotha corka, Jakub Januczyk, Maryna żona, Krystyna corka Wawryn Zyska, Dorotha żona, Miszko Szymczyk wdowiec, Chwieda corka, Wawryn Chwiedczyk, Maryna żona, Piotr chłopiec, Wawryn Kinsa, Maryna żona. Walenty Kowal, Anna żona. Grzegorz syn, Iwan syn, Maryna corka, Jakub parobek. Nastacha kucharka. Przy spiszowaniu byli Walenty . . . . Szusczyk. Xiądz Jan Załęski, probosc Łosicki, commendarz na ten czas Goreczki, Et in continenti coram eodm officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Valentinus Kowal et Nicolaus Szusczyk, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae juramento corporali in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam compro-

baverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante,

Wola Noszowska.

Ad officium *etc. cum oblatione eiusdem praepositi nisi mutato*, in villa Wola Noszowska commanentium *ab hunc locum* cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Wola Noszowska. Pan Jan Gulewski, pani Teresa Gulewska, Zophia mamka, Iwanek pastuch. Poddani: Mathias przychodzien, Hasza żona, Marcin syn, Maryna komornica, Jan Wiesniak, Magdalena żona, Miszko parobek. Marcin Słoboda, Dorotha żona, Wowda corka, Grzegorz syn, Parafin Sczerbaczyk, Szawko Radczyk, Wowda żona, Taca corka, Maryna corka, Miszko parobek. Karp Smalko; Sonia żona, Piotr chlopiec syn, Symon Koszczyk, Anna żona, Helena corka, Iwan Smalko, Arasim syn, Oreszka corka, Marina corka, Miszko Smalko, Hasia żona, Taca corka. Bartosz Chrosciel, Hasia żona. Dorotha Bartoszicha wdowa. Marcin syn, Barbara corka, Weremko Sowonik, Zophia żona iego, Anna Gowluczykowa wdowa, Jan Chybowski, Wowda żona iego, Iwan Suszcik, Barbara żona, Jarosz syn, Uxima corka, Lewko Brodik, Anna żona, Siemion brat, Maryna siostra. Przy spiszowaniu byli Lewko Radczyk, Marcin Wiesna. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Goreczki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Lewko Radczyk et Martinus Wiosna, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis, iuxta rotham in constitutione descriptam comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Zalesie.

Ad officium et acta etc. *cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis scribatur nisi mutato* personarum in villa Zalesie commanentium . . . . . *locum*, cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Zalesie, Maciey Boiarzyn, Katarzyna żona iego. Woyciech parobek, Stanisław chlopiec, Jagnieszka corka, Łukasz Wistel. Dorotha żona, Anna matka. Grzegorz Slossarz, Krystina żona iego, Marcin syn, Grzegorz parobek, Thomek syn. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens honestus Mathias Boiarzyn, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali iuramento in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Dubice.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Dubicze commanentium etc. cuius tenor verborum sequitur talis:

Dubicze: Walenti krawiec, Zophia żona. Karp brat, Adam syn. Andrzey syn, Stanisław syn, Jan Janczuk, Zophia żona, Barbara matka. Anna corka, Jan chlopiec rzędny, Wawrzyniec Szereszko, Maryna żona, Piotr syn, Wawryn Szereszko, Jadwiga żona, Jan syn, Nastacha corka, Piotr Katycza, Jadwiga żona, Jakub parobek, Marina dziewka, Woyciech Żysiuk, Jadwiga żona, Tymosz parobek. Maryna dziewczyna, Maciey Jaszczenia, Katarzyna matka iego. Maryna siostra. Iwan ciesla, Elżbieta żona, Andrzey syn, Kazimierz ciesla, Anna żona, Anna siostra, Zophia matka. Przy spiszowaniu byli Woyciech Zysiuk, Piotr Katyca.

Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Albertus Żysiak et Petrus Kutyca, inhaerendo constitutioni regni super veram revisionem et connotationem in praedicta villa personarum commanentium juramentum corporale ad imaginem Crucifixi exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kobylany.

Ad officium et acta ect. *scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato*, personarum connotationem in villa Kobylany commanentinm etc. cuius tenor talis:

Wieś Kobylany: Jegomosc pan Kazimierz Orzeszko, ieymosc pani Agatha Orzeszkowa podsędkowa Mielnicka, iegomość pan Woyciech Orzeszko. Czeladz, Slachetny Stanisław Iwanowski, slach. Laskowski, slach. Jassinski, Stanisław krawiecz, Mattias woznica, slachetna Kochanska stara pani, slach. panna Sokulska służebna, slach. panna Pocianka służebna. Jagnieszka kucharka, Ewa dziewka rzędna, Katarzyna dziewka, Jaszko pastuch, Appa żona tego pastucha, Jadwiga corka tegoż. Poddani: Andrzey Weremczuk, Maryna żona, Iwan syn, Nastacha dziewka, Maciey Pinczuk, Anna dziewka rzedna, Nastacha dziewczyna, Stephan parobek, Kondrat Kierad, Appa żona, Chwiedor syn, Maryna dziewka, Trochim Sczygłowiecz, Oreszka żona, Taras syn, Appa corka, Sawka Marciniuk, Chwiedor Marciniuk, Stephan Marciniuk, Iwan Marciniuk, Nastacha Marciniucha, Appa żona Sawki, Marciniucha, Miłacha komornica, Chwieda komornica, Maryna dziewczyna, Chwiedor Chawra, Matrona żona, Appa corka, Wowda corka, Maryna corka, Awryło syn, Lesnik Chwiedko, Pałaska lesnikowa. Miłacha dziewczyna, Prokop Zaradzik, Hasia żona, Appa corka, Uxima corka, Jan woyt, Jarosz brat, Melacha matka woyta, Iwan parobek, Natawka dziewka rzedna, Parafin chłopiecz, Andrzey Chwiedorczyk, Appa żona, Stephan parobek, Katarzyna dziewka, Siemionowa wdowa, Appa corka, Omielian parobek, Chwieda dziewczyna, Wasko Sczygieł, Maryna żona, Iwan syn, Kuzma syn, Tymosz syn, Zachar syn, Maryna dziewka rzędna, Stephan Przybytko, Nastacha żona, Andrzey syn, Wowda corka, Timosz Chwedaczyk, Połaszka żona iego, Manoyło brat, Zienia matka, Nastacha corka, Waszko Maszyk, Katarzyna matka, Oreszka corka, Andrzey parobek, Wasilicha wdowa komornica, Chwiedko syn komornik. Xiądz Jan Załęski probosc Łocicki commendarz na ten czas Goreczki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes advocatus et Laurentius Sczygiel, inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptarum sanctitae iuramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Ruskowska.

Wies Ruskow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Melnicensia personaliter veniens reverendus pater Severinus Kupinski, parochus ecclesiae Ruskoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum nobilium et plebeiarum in villa Ruszkow commanentium, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Juxta constitutionem in comitiis extraordinariis Varsaviae anno Domini 1662 factam, omnium personarum tam nobilium cuiuscunque praeeminentiae status utriusque sexus, quam etiam cmetonum parochiae Ruskoviensis fideliter connotatio eiusmodi:

Villa Ruskow. Domus generosi Alberti Raczko vidui, in hoc domo manent: generosa Eugenia Beydowa pisarzowa Mielnicka vidua, generosa virgo Elena Raczkowna, eiusdem generosi Gres filius, famulus eiusdem Jozephus Ługowski, eiusdem dominae famulae ad servitia generosae viduae Beydowa famula et pastor pecudum.

Subditi in hac villa eiusdem:

Domus primus Daniel Koledziuk cum uxore, filii duo, 2-da domus Chwedor Iwaszcuk cum uxore, tertia Jakim Siemienczyk cum uxore, quarta domus Andreas Wołowik cum uxore, filiae binae, quinta domus Paulus Jastrzemski cum uxore, frater cum matre, sexta Daniel Hawryluk cum uxore, septima et octava Joannes Harasimik cum uxore, filii duo et filia, Joannes Żmoydzik cum uxore et famula.

Subditi generosae Euphemiae Beydowa in Zaborze.

Choma cum uxore, filius et filiae duo, Philip pauper caecus, filios habet duos et filiam unam, Catherina inquilina vidua, Anna Onackowa vidua.

Subditi in eadem villa generosi Christopheri Malinowski.

Primus Timosz cum uxore et filius, filiae eiusdem tres, Joannes Omelianik cum uxore et famula, Fiedor Ropik cum uxore, filius et filia eiusdem, Macikowa Harasimeczka vidua, filii tres eiusdem, Jędrzeiowa vidua Harasimiczka et filius eiusdem, Iwan Chiolik cum uxore et filia eiusdem, Simon Arciszik cum uxore, Iwan frater, filii tres eiusdem, Paulus Trabarosik cum uxore et filia eiusdem, Dorosz Fecula cum uxore, filiae duae, Dmiter cum uxore, filiae duae, Simon cum uxore, famuli duo et famula eiusdem. Et in continenti Joannes Arasimik, inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptorum etc.

Villa Puczyce et Czuchowo.

Ad officium et acta etc. *cum oblatione suprascripti parochi Ruskoviensis, scribatur nisi mutato* in villa Puczyce et Czuchowo commanentium *ad hunc locum:* cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Prima domus ieymosc pani Felicianna Janczewska, Jan Gierowski urzędnik, dziewek trzy y pastuch. Subditi eiusdem: Oxiuta wdowiecz sam ieden, druga corka, Dmiter wdowiecz y dziewka, Manel Michaluk z matką, syn y dziewczyna, Iwan młodzieniecz . . . . . Oniszko, żona y brat . . . . Waskowa wdowa z corką, Misliborski, żona y corek dwie.

Aula generosi Anna Siestrzewitowska:

Dom ślachetney pani Anny Siestrzewitowskiey: panna Maryanna corka ieymsci, chłopiec y dziewek dwie. Subditi eiusdem Dominae: Waszko z żoną, Iwan z żoną, Iwan Sienczuk, żona, Omielan y gospodyni, Moysey y Gabryel Panasikowie bracia, Iwan Panasik z żoną . . . . . Janowa wdowa, Iwan z żoną ustawny u pana Biernackiego.

Aula generosi Nicolai Siestrzewitowski, pani Agata Siestrzewitowska małżonka. Parobek y chłopiecz y dziewka, matka y dziewczyna, Subditi eiusdem Domini: Prima domus Maciey, żona, dziewka y dziewczyna, Olessiey, żona y dziewczyna, Paweł, żona y dziewczyna, Kondrat, żona y parobek, komornica wdowa y chłopiecz, Jarosz, żona y matka, Mikita, Stasziuk młodzieniecz.

Aula seu praedium in quo residet pro hospite seu patrefamilias religiosus laycus, titulo nobilitatis gaudet ordinis praedicatorum, nobilis Gabriel Skiwski, eiusdem religiosi famulus ad servitia laboriosus Iwan, Dorothea materfamilias cum famula ad servitia. Subditi eiusdem religiosi: Maxim cum uxore, Tomas fa-

mulus cum uxore, Chwiedko cum uxore, filius Joannes et filia, Hryc cum uxore, ... Rubay, Klim cum uxore, filii duo, famulus Andreas, famulae duae, Naum cum uxore, famulus et famula. Komornici eiusdem religiosi: Thomas cum uxore et famula, Timosz cum filia, Gregorius cum uxore, Chwiedko sutor cum uxore, famulus Mathias cum uxore, molitor cum uxore. Severinus Kopinski parochus Ruskowiensis m. p. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Klim Kalczuk, Iwan Kukla, Oxiuta Raczko et Paulus Manus super veram et debitam connotationem regestri supra inserti, inhaerendo constitutioni novellae juramentum corporale ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Sarnacka.

Villa Sarnaki.

Ad offfcium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Rosochacki, plebanus ecclesiae Sarnacensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villa Sarnaki commanentium tam nobilium, quam plebeiarum, manu propria eiusdem reverendi plebani Sarnacensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor . . . intra constitutionem in comitiis . . . . ordinum Varsaviae anno Domini 1662 factam omnium et singulorum utriusque sexus in . . . . parochia Sarnacensi existentium tam nobilium quam et cmetonum.

Connotatio. Villae Sarnaki:

Nobilis Fabianus Lapko maritatus, filia eiusden Caterina annorum 15, secunda filia annorum 13, Gregorius Du . . . . subditus generosi domini Groth, uxor eius Anna, Maximka propriis manibus victum elaborat, Rus: vidua Zophia Boratynska, filia eiusdem Anna, filius eiusdem nomine Petrus, nobilis Albertus . . . uxor eiusdem Marina Rozwadowska, nobilis Nicolaus Czayka Chybowski, uxor eiusdem nobilis Marina Serkowna. In eadem domo residet advena famatus Joannes Adamczyk adolescens, laboriosus Martinus Sporyszik advena, uxor eiusdem Zophia Sztuła, filius eorundem laboriosorum Valentinus annorum 15, filia etiam Agnes annorum 13, nobilis adolescens Joannes Poroszak, frater eiusdem nomine Andreas et Laurentius, soror eorundem Anna, uxor nobilis Joannis Gierzynski nomine Hedvigis Wilanowska, filia eius Anna. In eadem domo manebunt victum manibus elaborantes nobilis Anna Grabarzowna Wienciatowska, eiusdem personae filia Marina. In praedio illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodinska, castellanidis Podlachiae laboriosa familia residet laboriosus Joannes Szczęsniak, famula Zophia Patrasowna, vetula laboriosa Anna rykunia, laboriosus nomine Dawid, pastor pecudum. Ibidem residet subditus laboriosus figulus Albertus nomine. uxor eius Anna. filius eorundem Joannes, filia Zophia. Na Zalesiu residet nobilis vidua nomine Marina Łazowska, 2-da etiam ibidem nobilis Pollonia Sarnacka, 3-tia vidua Jasiukowna — hae omnes victum propriis manibus elaborant. Nobilis Christopherus Sarnacki, eiusdem uxor Anna Terlikowska, filius nomine Joannes, laboriosus viduus Laurentius molitor, filia eiusdem nomine Agnes, nobilis Andreas Sernicki victum elaborat manibus propriis, eiusdem uxor Catherina Nadobnikowna, filius eorundem nomine Andreas. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Joannes Casimirus Biernacki et Joannes Kierdey Chybowski, inhaerendo constitutioni regni

novellae regestrum suprascriptum connotationis verae personarum juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Willa Chybowo.

Ad officium et acta praesentia... *Scribatur cum oblatione eiusdem parochi nisi mutato* in villa Chybowo commanentium *ad hunc locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Chybowo. Nobilis Martinus Siwko Chybowski, uxor eiusdem nobilis de Sarnaki Kosarowska, quam negavit coram . . . . . neque ipsam dishonoravit contra quam solarium protestor eiusdem nobilis parens superstes, vidua Zophia Siwkowa, apud eundem Siwko residet laboriosus Simon Cierka cum coniuge. Komornicy: Nobilis Thomas Gorka cum uxore nobili Catherina Kozielkowna, filius Jacobus, nobilis Joannes Woiewodzki cum uxore nobili Catherina Kierdeiowna, famatus Gregorius Szewc civitatis Łosicensis quondam incola cum uxore nobili Maryna Sobikowna victum manibus elaborat, nobilis Jacobus Kierdey cum uxore nobili Marina Braniczka, famula eorundem Anna Pieszukowna cmentonis filia; in domo eadem residet nobilis dominus Joannes Biernaczki, uxor eiusdem nobilis Eva Szaniawska, filia virgo Marina 15 sulcos laborat et seminat, nobilis Laurentius Krinski pastor pecudum, nobilis Albertus Kierdey cum uxore, nobilis Elizabeth Chybowska, nobilis Paulus Rzewuski cum uxore nobili Anna Szczesnickie nullam agriculturam operatur, nobilis Andreas Seroszynski cum uxore nobili Agneta Kusnierzowna, nobilis Marina, coniunx nobilis Jacobi Łoyko nomine Szczęsna Sarnacka,—hae victum manibus elaborant, filius eiusdem Stanislaus, 2-dus filius Joannes, nobilis Albertus Panok cum uxore Elizabeth Borkułakowna, manibus elaborant, filia eorundem Zophia, nobilis Paulus Koziełek cum uxore Hedvige Wyrzykowianka—pauperes ambo, victum manibus elaborant, filia eorum Maryna, nobilis Mathias Głuchowski cum uxore nobili Catherina Wyrzykowska, filius eorum nomine Basilius, nobilis vidua Marina Borkułakowa, filius eiusdem Joannes, filia nomine Anna, 2-da filia Zophia, Albertus filius, nobilis Albertus Borkułak cum uxore nobili Anna Szankowska, soror eiusdem virgo Helena, nobilis Albertus Borkulak cum uxore nobili Marina Mosciczka, victum elaborant manibus, nobilis Albertus Łoiko cum uxore nobili Zophia Lipincka, filius eorum Albertus, hi victum manibus elaborant. In hac domo manent sorores Barbara filia nobilis Stanislai Łoiko, 2-da soror Hedvigis etiam adulta, 3-tia nomine Helena, quarta nomine Dorothea, nobilis Paulus Białowąsik cum uxore Hedvigi Sarnaczka, famulus nobilis Joannes Kukawczyk, nobilis Mathias Florczuk cum uxore nobili Margareta Kuklinska, frater eiusdem adolescens nomine Joannes, soror eiusdem Marianna, ibidem manet vidua Maryna Kukawczanka, quae victum manibus elaborant, nobilis vidua Hedvigis Krawczukowa sola victum elaborat, nobilis . . . laus Olszewski cum uxore nobili Anna Popławska sine agricultura, coniunx nobilis Gregorii Łoiko nomine Hedvigis Gębiczka victum manibus elaborat. In eadem domo residet vidua Catherina Olszewska, filia eiusdem viduae nomine Zusanna victum manibus elaborantes, nobilis Jacobus Żubko cum nobili uxore Szczęsna Zarankowna, filius eorum Stanislaus, filia etiam Catherina, nobilis viduus Nicolaus Sieba dictus Krawiecz, filius eiusdem Martinus Sieba cum uxore nobili Caterina Rozwadowska, nobilis Joannes Wyczołkowski cum uxore nobili Hedvige Chybowska operatur araturam duobus bobus, filius eorum Jacobus, nobilis vidua Marina Kusnierka, filia eiusdem Zophia, 2-da filia Ewa, nobilis Paulus Żybek cum uxore no-

bili Anna Rzewuska, frater eiusdem Laurentius Żybek adultus, soror eiusdem virgo Zophia adulta, nobilis Christopherus Bela cum uxore Anna Zembrowska sulcos tres operatur; in eadem domo residet nobilis Albertus Rzewuski cum uxore nobili Helena Rolanka, virgines sorores manent, victum manibus elaborantes, Lipinianki Dorothea et Zophia, ambae adultae, vidua nobilis Dorothea Pankowa, filia eiusdem Zophia victum manibus elaborant, nobilis Sebastianus Panek cum uxore Marina Wyczołkowska, eiusdem consangvinea nobilis nomine Anna, nobilis Marcus Gocha cum nobili uxore Anna Wyrzykowska, filia eorum Marina, vidua nobilis Zophia Gochowa sine agricultura victum manibus elaborat propriis. Ad hanc ergo connotationem omnium et singularum utriusque sexus in hanc villa Chybowo existentium pro maiori dando testimonio accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierdey. Pater Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Villa Rozwadowo.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum simili oblata ut supra nisi mutato* in villa Rozwadowo commanentium *ad hunc locum* cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Rozwadowo. Vudua nobilis nomine Marina Florianowa Przesmyczka et filia eiusdem vidua nobilis Cristina Adamczukowa sola, nobilis Albertus Krynski cum uxore nobili Catherina Biernacka, filia eiusdem Agnes, nobilis Paulus Wilk Rozwadowski cum uxore nobili Zophia Chybowska, nobilis Valerianus Snopkowski cum uxore Marianna Mogilnicka, nobilis Valerianus Milkowski cum uxore nobilí Zophia Wroblewska . . . decem, nobilis Thomas Rzewuski cum nobili uxore Margaretha Rozwadowska, filia eorum Zuzanna, nobilis vidua Catherina Łapina, filia eiusdem Helena annorum duodecem, 2-da filia Lucia annorum tredecem, nobilis vidua Hedvigis Sarnacka, filius eiusdem Stanislaus, filia virgo Elizabeth adulta, haec sine agricultura ulla hortum fodit manibus, nobilis Mathias Milkowski cum uxore nobili, Hedvigis Chybowska, nobilis Martinus Chybowski cum uxore nobili Catherina Żelawska, soror eiusdem virgo Eva, nobilis Marina Dreianka Terlikowska, victum propriis elaborant manibus; nobilis Thomas Rozwadowski cum uxore nobili Marina Rozwadowska, laboriosus subditus domini Wychowski cum uxore rutena Wowda, filius eiusdem Stanislaus iam adultus, nobilis etiam Małyszanek sic nominatus Rozwadowski victum manibus elaborat, nobilis Valentinus Rozwadowski cum uxore Elizabeth Saligowska, eiusdem consanguinea iam adulta victum elaborat manibus, nobilis Stanislaus Bopka cum uxore Maryna Rozwadowska, filia eorum Catherina adulta, altera Helena victum manibus elaborant propriis, nobilis Nicolaus Koza viduus nihil habet, nobilis Albertus Dobek cum uxore nobili Elizabeth Golimontowna, soror eiusdem nomine Anna iam adulta, altera nomine Zophia, 3-tia consanguinea nomine Margaretha manet, quae manibus victum elaborat, nobilis virgo Marianna Rozwadowska, filia Piatyhorcowey iam adulta, filius eiusdem Piatyhorcowey nomine Stanislaus propriis manibus hi victum elaborant, nobilis vidua Catherina Milkowska sine ullis sola manibus propriis victum elaborat, laboriosus subditus de Białystok Jacobus generosi Głazneczki cum uxore Ohapa.

Aula generosi Michaelis Głaznecki. Famulus eiusdem domini nobilis Stanislaus Czerniewski cum uxore, laboriosus alyenigena . . . laboriosus Daniel parobek puer qui pascit pecudes annorum 12, laboriosa famula Helena. Ad hanc connotationem huius villae Rozwadowo omnium et singulorum tam nobilium quam cmetonum existentium utriusque sexus pro meliori dando testimonio accepi mecum duos nobiles ex hac villa—nobilem Valeria-

num Milkowski et nobilem Thomam Rzewuski. Stanislaus Rosochacki parochus m. ppria.

Villa Płoskowo.

Praedium Illustris et admodum Reverendi Domini Georgii Niewiarowski referendarii M. D. L., in cuius praesentia familiam et cmetones in villa existentes conscrip . . . . eiusdem parochi Sarnacensis *ut supra nisi mutato* in villa Płoskowo commanentium *ad hocce locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Płoskow. Praedium Illustris et admodum reverendi domini Georgii Niewiarowski referendariii magni ducatus Lithvaniae, in cuius praesentia familiam et cmetones in villa existentes conscrip. In praedio residet nobilis aetate provectus Romanowski cum puero Soszonek ad servitia. 2-dus pastor pecudum laboriosus Lucas Howieniuk . . . famula laboriosa Hedvigis Bołkunowna.

In villa cmetones hi: Laboriosus Mathias Howien cum uxore, Marina Welacowna, ipsius uxoris illic etiam manet parens vidua Walcowa, in secunda domo laboriosa vidua Walcowa, filius eiusdem Gregorius Walaszyk, laboriosus Martinus Gowien cum uxore Catherina. 2-dus laboriosus Masczuk parobek et laboriosa famula Marina, vidua laboriosa Bołkuniczka—haec sine ullis agris victum quaerens elaborat manibus. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicnesibus personaliter comparens laboriosus Martinus Chowien, inhaerendo constitutioni novellae ratione supra scriptorum medio corporali juramento ad imaginen Crucifixi in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Hlebczin.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato* in villa Hlebczin commanentium *ad hunc locum*: cuius tenor verborum talis:

Villa Hlebczin. Aula generosae Helenae Teressiae Ciecierska maritatae. Familia residens in aula: laboriosus famulus Joannes kucharz, tertius laboriosus Joannes Woyt. 2-dus famulus laboriosus Petrus auriga, quartus nobilis puer ad servitia eiusdem dominae nomine Adamus, nobilis virgo, famulus eiusdem dominae pro servitiis ultima laboriosa coctrix Zophia.

Subditi in hac villa Illustris ac Generosae Helenae Wodynska, castellanidis Podlachiae. Primus laboriosus Gregorius Chwiedczuk cum uxore Marina Osipowna, frater eiusdem iam adultus Simon Chwiedczuk, laboriosa ad servitia famula nomine Barbara; domus 2-da eiusdem dominae: laboriosus Simon Chalimonik cum uxore Hedvidi Macieiowna, eiusdem hospitis senex parens vidua Chalimowna; in domo eadem advena residet laboriosus Samoc victum laborans manibus.

Subditi generosae Ciecierskiey: laboriosus Nicolaus Gmilnik adolescens, 2-dus frater eiusdem nomine Choma Gmionuk etiam adultus, laboriosus Joannes Ostapczuk cum uxore Dorothea, eiusdem parens vidua nomine Chwiedia, filia eiusdem viduae; eiusdem dominae Ciecierskiey laboriosus Parafinik cum uxore medium mansum tenet, habens duo juga bovum, laboriosus Simon Chomik cum uxore Anastasia, filia eiusdem Marina iam adulta, laboriosus Michael Kucharczyk cum uxore.

Subditi generosi Groth: laboriosus Joannes Pieszciek cum uxore Ohapa, 2-dus laboriosus Albertus Jarczyk cum uxore nomine Jołcha.

Ad hanc connotationem huius villae Hlebczyn omnium et singulorum utrius-

que sexus existentium pro maiori fide danda accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierdey et de eadem villa Simon Chomik laboriosus Lesnik praesens erat. P-r Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Simon Chomik et Lesnik, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione supra scriptorum sancitae juramentum corporale ad imaginem Crucifixi iuxta rotham in constitutione descriptam in facie officii praesentis exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Grzybowo.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* in villa Grzybowo commanentium *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Grzybowo. Generosus Valentinus Mężenski viduus, filius eiusdem Albertus, adultus, filia eiusdem Elizabeth et 2-da filia Regina, ad servitia famula Agnes Mężenska, laboriosus etiam Mathaeus pastor pecudum, 2-dus laboriosus Michael parobek, Gmiter parobek. Eiusdem subditi in hac villa. Laboriosus senex Maxim nomine cum vetula uxore Oryszka sine agris, filius eorum Joannes Maximik cum uxore Ohapa, 2-dus filius Elias iam adultus, laboriosus Gregorius Maximik cum uxore Anastasia.

Generosi Sigismundi Grek aula in eadem villa.

Generosus Sigismundus Grek viduus, eiusdem domini soror germana nobilis vidua Zuzanna Zaleska, familia eiusdem nobilis famula Dorothea Tołwinska, coctrix laboriosa Marina, pastor pecudum laboriosus Martinus Kucharczyk, 2-dus puer Mikita Haiczuk.

Subditi eiusdem domini. Laboriosus Simon Siernik cum uxore Catherina, filia eiusdem Marina adulta, laboriosus Joannes Siemieniuk cum uxore Anastasia, filia eiusdem Ohapa adulta, 2-da filia Theodora; in eadem domo manet laboriosus Joannes Haiczuk victum elaborans manibus cum uxore Anna, laboriosus Hiacinthus Wilczuk cum uxore Zophia, eiusdem parens vidua Monika, filia eiusdem viduae Marina--infirmae ambae, laboriosus Nicolaus Kucharczyk cum uxore Ohapa, laboriosus Timosz Szam cum uxore Hedwige, laboriosus Lewko Haiczuk cum uxore Jolcha, filia eiusdem Anastasia, altera Parasca, laboriosus Demian Margała subditus generosae Ciecierska cum uxore Ohapa, filia eiusdem Marina hic scriptus *w Przegalinach*. In villa eiusdem subditi manent Illustrissimae et generosae Helenae Wodynska, castell. Podlachiae, laboriosus Joannes Sczesniak cum uxore Anna, filia eiusdem Anastasia, laboriosus Joannes Kowal cum uxore Agnete, frater eiusdem uxoris Nicolaus, laboriosus Simon Szczęsniuk adolescens, parens eiusdem senex vidua nomine Helena, filia eiusdem, filius eiusdem Suprun, laboriosa vidua Margaretha Miskowa Szczęsniukowa, filia eiusdem Anna. Ad hanc connotationem villae huius Grzybowo omnium et singulorum utriusque sexus accepi mecum pro maiori testimonio laboriosum Joannem Siemieniuk. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem regestri suprainserti in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Siemieniuk super veram et fidelem connotationem personarum in villa Grzybowo commanentium juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Terlikowo.

Ad officium et acta praesentia capita-

nealia castrensia Mielnicensia personaliter etc. *scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* in villa Terlikowo commanentium *ad hunc locum:* cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Terlikowo. Zophia marita Kuczyna Terlikowska, quae victum manibus elaborat, filia eiusdem Anna, nobilis Dorothea Sokalska vidua sine ulla agricultura, nobilis Joannes Buhay cum uxore nobili Marianna Gluchowska, filius eorum nomine Stanislaus, 2-dus filius Petrus, filia Dorothea, nobilis Andreas Augustynowicz sine ulla agricultura semper peregrinatur, uxor eius nobilis Anna Terlikowska, filia eorum Zuzanna iam adulta, nobilis Laurentius Iczkowicz cum uxore nobili Catherina Terlikowska, filius eorum Jacobus, nobilis Anna Wroblowa vidua, filia eius Caterina, ad servitia nobilis famulus Valentinus Terlikowski, nobilis Thomas Gordziewicz cum uxore nobili Agnete Terlikowska, nobilis Joannes Szawłowski, uxor eius Marina Terlikowska sine ulla agricultura, nobilis Catherina Valentini Terlikowski uxor sine agricultura, nobilis uxor Marina Terlikowska Adami Kokocik victum manibus elaborant, filius eiusdem Valentinus iam adultus, nobilis Albertus Podgayny cum uxore Anna Terlikowska victum ambo manibus elaborant, nobilis Paulus Nadobnik cum uxore nobili Appolonia victum quaerunt manibus elaborando, filia eorum Zophia, nobilis Joannes Nadobnik cum uxore nobili Cristina Buynowna, laboriosus Caupo nomine Damianus cum laboriosa uxore Theodora, soror eiusdem Cauponis iam adulta et 2-da nomine Prisca, nobilis Thomas Podgayny cum uxore nobili Elizabeth Galinska, filius eorum Stanislaus, filia Dorothea. laboriosa famula ad servitia nomine Anna, famulus ad servitia nobilis Petrus Terlikowski Jagodka, nobilis Albertus Głowienczuk sed stipem mendicat, qui excipietur ab hac contributione capitali, ibidem manet vidua soror eius etiam pauper, et filia Zophia—hi omnes excipientur ab hac contributione, nobilis Nicolaus Nadobnik cum nxore nobili Anna Terlikowska, nobilis vidua Marina Tichowna victum elaborat manibus propriis, nobilis Joannes Ostrowski cum uxore nobili Marina Terlikowska, nobiles sorores virgines victum manibus elaborantes pauperes, Hedvigis et Marina, nobilis Cristopherus Czublik cum uxore nobili Marina Terlikowska, filia eorum Anna annorum decem, nobilis Joannes Kusza gibbosus pauper, stipem mendicans—hic excipietur ab hac contributione capitali, nobilis Valentinus Augustynowicz cum uxore nobili Dorothea Dziadkowska, filia eorum Anna, nobilis Hedvigis vidua Jekowna, filius eius Bartholomaeus, nobilis Joannes Ozep cum uxore nobili Marina Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Venceslaus Rzązewski cum uxore Eva nobili Terlikowska, qui manibus victum elaborant, eiusdem nobilium provecta aetate vidua Barbara parens, nobilis Lucas Kosiey cum uxore nobili Barbara Terlikowska, filia eorum Dorothea annorum decem, nobilis vidua Anastasia Gredkowna victum manibus quaesit, nobilis vidua Anastasia Bolescina, filia eiusdem Anna, famula ad servitia Oxima rutena, famulus ad servitia nobilis Adam Kokociek, famulus seu consangvineus nobilis Koszinski, famulus Simon pastor pecudum, laboriosus Simon Kusnierz cum uxore victum manibus queaerunt elaborantes, nobilis vidua Barthoszowa, filius eiusdem Jacobus annorum 15, filia eiusdem Catherina annorum decem, nobilis Nicolaus Czubeł cum uxore nobili Agnete Baliczka, nobilis Mathias Szczęsny cum uxore nobili Agnete Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Catherina Pliszka uxor mendici Sławinski nomine Lucia, filia eiusdem Catherina, nobilis Petrus Krupa uxoratus de Szawły accepit uxorem, nobilis Nicolaus Włoch cum uxore nobili Catherina Chybowska, filia eorum nomine Christina, nobilis Nicolaus Ostrowski maritatus, filius eiusdem

nomine Albertus, filia eiusdem Catherina, nobilis Stanislaus Wyczołkowski cum uxore nobili Catherina Terlikowska; in domo eadem manet soror eius Marina sed mendicans, nobilis Gregorius Piecik cum uxore nobili Marina Chybowska, nobilis Martinus Terlikowski cum coniuge nobili Dorothea Gulinska, eiusdem seniculus parens nomine Andreas, famula ad servitia nobilis Marina Terlikowska, famulus laboriosus Stanislaus, *rutenus* laboriosus Laurentius, pastor pecudum, annorum 13, laboriosa victum manibus elaborans *rutena* de Huslewo, nobilis provectus aetate Joannes Dreta sed mendicans. Ibidem in braxatorio manet laboriosus Stanislaus Ciemnik cum laboriosa uxore Zophia. Ad hanc connotationem huius villae Terlikowo omnium et singulorum utriusque sexus existentium pro maiori danda fide iuxta instructionem accepi mecum duos nobilesnobilem Thomam Podgayny et nobilem Andream Augustinowicz. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis mpp.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Bienduka commanentium *etc. ad hunc locum*: cuius tenor verborum sequitur talis:

Villa Bienduha.

Laboriosus Albertus Skutnik cum uxore, generosi ac magnifici domini marschalci regni Opalinski subditus, apud eiusdem familia ad servitia generosae Helenae Ciecierska subditi: laboriosus Theodorus Wieremiciuk cum uxore Catherina, sorores eiusdem duae adultae et Paulus laboriosus, consanguineus, laboriosa vidua Catherina Andrzeiowa, laboriosus Stepaniuk adolescens cum parente sene, laboriosus Laurentius Adamik cum uxore; in eadem domo manet subditus generosi Grek laboriosus Trochim, frater Adamik Laurentii cum uxore, laboriosus Hryniuk cum parente sene et sorore germana iam adulta, laboriosus Joannes Siepliczyk cum uxore, filius eorum adultus. Ad hanc connotationem huius villae Bienduga accepi mecum de aula Hlebczyn Simonem Chomik et laboriosum Lesnik. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Simon Chomik, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem personarum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Koszki et Buszki.

Ad officium etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Koszki et Buszka commanentium *etc. ad hunc locum*: cuius tenor verborum sequitur eiusmodi.

Villa Koszki. Subditi illustrissimae ac generosae Helenae Wodynska castellanidis Podlachiae. 1-ma domus laboriosus Albertus Dykciuk cum uxore Anastasia, frater eiusdem Daniel Dykciuk cum uxore Marina, filia eius Lucia, filius Bartholomaeus. 2-da domus laboriosus Albertus Strzelczuk cum uxore Theodora, puer ad pecudes nomine Theodor, domus tertia laboriosa vidua Janowa Strzelczukowa, filius eius Martinus adultus et 2-dus filius Petrus, filia Zophia, domus quarta laboriosus Stanislaus Jorczyk, qui post connotationem mortuus est, uxor eius Marina, filius Mathias, 2-dus Bartholomaeus, filia Catherina, 2-da Anastasia.

Villa Buszka. Laboriosus Paulus Rak cum uxore Marina, filius Joannes adultus, 2-da domus laboriosus Bartholomaeus Samo cum uxore Marina, famulus laboriosus parobek Radiwon, famula laboriosa Marina, 3-tia domus laboriosus Lepko Klimik cum uxore Marina, filius eorum Theodor, laboriosus Hryc parobek, 4-ta

domus laboriosa vidua Anna, filius eius adultus Hryc Nestoruk, 2-dus filius Timothaeus, filia Marianna Nestoranka, famulus Nicolaus parobek, 5-ta domus laboriosus Gregorius Pieczonczyk cum uxore nomine Wasia *rutena*, filia Marina, sexta domus laboriosus Chwiedko Pieczonka cum uxore Marina, filius Joachim, filia Catherina, 7-ma domus laboriosus Mathias Hayduczyk cum uxore Zophia, filia Marina, 8-va domus laboriosus Petrus Hayduczyk cum uxore Dorothea, filia Helena. Ci wszyscy chłopi nie maią pol, tylko ogrody sieią. Ad hanc connotationem subditorum in his duabus villis existentium utriusque sexus omnium et singulorum accepi mecum pro maiori fide de aula Illustrissimae laboriosum Joannem Szarapata Lesnik. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Szarapata Lesnik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem regestri suprainserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit. Deó et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Rzewuski.

Ad officium et acta *etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Rzewuski commanentium *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Rzewuski. Subditi. Primus laboriosus Marcus Chwiedczuk subditus Illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodynska castellanidis Podlachiae, uxor eius Catherina Smolakowa, filius Martinus, filia Marina, 2-dus subditus eiusdem dominae laboriosus Chwiedko, uxor eius Marina, 3-tius subditus laboriosus Christophorus Guła, uxor eius Marina, mater eiusdem nomine Maszka rutena, quartus subditus laboriosus Sawka Korohoda, uxor eius Magdalena, soror eiusdem Wowda Dusan . . . . osus Cyprianus Dawidiuk, uxor eius Anna, subditus generosi Groth... Iliasz, uxor eius Marina, filius Macarius, famula laboriosa Wowda, subditus eiusdem generosi Groth Ilko Suprunik, uxor eius Anna, filius eiusdem Simon cum uxore Catherina, frater eius Iwan adultus, subditus generosae Helenae Teressiae Ciecierska Joannes Dupnacz, uxor eius Steputka *rutena*. Ad hanc connotationem omnium et singulorum subditorum existentium accepi mecum laboriosum Gregorium Dupnacz subditum generosi Groth. Ego Stanislaus Rosochacki, plebanus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Gregorius Dupnacz, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem regestri suprainserti medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Lipno et Klimczycze.

Ad officium *etc. scribatur cum oblatione ut supra eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum in villis Lipno et Klimczycze Illustrissimae et magnificae Wodynska castell. Podlachiae existentium *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Lipno. Subditi. 1-mus laboriosus Laurentius Bednarz cum uxore Marina, frater eiusdem Joannes adultus, consangvineae duae, prima nomine Anna, 2-da Marina, 2-dus laboriosus Thomas Prokopik cum uxore Eva, soror eiusdem Anna, 3-tius laboriosus Albertus Raczynsczuk cum uxore Zophia, in domo eadem manent frater Joannes cum uxore Marina, 2-dus frater Christophorus cum uxore

Catherina, frater eiusdem Michael, quartus laboriosus Andreas Pieczonka cum uxore Parasca, quintus laboriosus Lucas Wolkobik cum uxore Cristina, filia eorum Catherina, sextus laboriosa vidua senex Prisca *rutena*, filius eiusdem laboriosus Mathias Lesniuk adultus, 7-mus laboriosus Simon Desczuk cum uxore Zophia, octavus laboriosus Michael Czuryło adolescens, eiusdem frater Thomas, soror eorundem Małacha *rutena*, nonus laboriosa vidua Dorothea, eiusdem filia Catherina, hae manibus victum elaborant, ambae sine ullis agriculturis, decimus laboriosa vidua Anna, filius eiusdem adolescens Maxim Boryszik, frater eiusdem Theodor, 2-dus Laurentius, 11 laboriosus Nicolaus Żywosczyk cum uxore Theodora, 12 laboriosus Joannes Woznica cum uxore Anna sine agricultura, 13 laboriosi pastoris existentis in aula uxor nomine Anna, filia eius Catherina, 15 laboriosa vidua Appollonia Żywosczykowa, filius Michael, filia eius Ma . . . . laboriosa vidua Olexina--haec victum elaborat manibus, 16 laboriosus Christophorus Desczuk cum uxore Marina, horum laboriosus Mathias parobek, famula etiam laboriosa Marina, 17 laboriosus Hawryło Pieszak cum uxore Wowda, frater eiusdem Gregorius, 18 laboriosus Laurentius Szysika cum uxore Catherina, parens eiusdem viduae nomine Theodora, eiusdem viduae filia Theodora iam adulta, filius eiusdem Alexius, 19 laboriosus Petrus Casianik cum uxore Theodora, filius eorum Lucas, 20 laboriosus Gregorius Pyiczuk adolescens, in domo eadem manet uxor fratris eius nomine Marina, in domo eadem manet Gregorius Gałasz cum uxore Marina, 21 laboriosus Stanislaus Wełniuk cum uxore Marina sine agricultura, 22 laboriosus Andreas Pyiczuk cum uxore Marina, consangvineus eius Gregorius adolescens, 2-dus Haurylo, laboriosa ad servitia famula Uliana, 23 laboriosa vidua Miełacha Samsoniczka, eiusdem quirinus Owierko iam adultus, 2-dus Nicolaus, eiusdem consangvinea Marina adulta, consangvineus Andreas, 24 laboriosus Stephanus Woyt cum uxore Marina, consangvinea eiusdem Anna, 25 laboriosa vidua Karpiowa, filius eiusdem navigavit Gedanam, filia Apollonia adulta, 2-da filia Theodora, 26 laboriosus Omeliam Szarapata cum uxore Chocimka, filia eorum Zophia, 27 laboriosus Laurentius Żywotczyk cum uxore Ohapa, 28 laboriosa vidua Marina *moskiewka*, filia eius Ustimka victum manibus elaborant ambae, 29 laboriosus Chwiedko Struk, subditus dominae Steczka cum uxore Oryszka, filius eorum Joannes adultus, nobilis vidua Catherina Steczka seminat mansum, filia eius nobilis virgo Anna adulta, filius eiusdem viduae Nicolaus, consangvinea eiusdem nomine Agnes.

Ad hanc connotationem huius totius villae Lipno laboriosorum omnium et singulorum utriusque sexus existentium accepi mecum de aula illustrissimae superintendentem laboriosum Stephanum woyt iuxta praescriptum.

Parafia kosciołą Rososkiego.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Semion Paszczyk proconsul et Chwiedor Mikłaszewicz, cives oppidi Rososze magnifici Nicolai in Dombrovica Firley obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum per admodum reverendum patrem Stanislaum Tokarski vicepraepositem Rososzensem conscriptum et manu propria eiusdem reverendi vicepraepositi Rososensis nec non generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti tum proconsulis suprascripti Rososensis oppidi subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Miasteczko Rososz.

Popisz miasteczka Rososza ratione subsidii przez mnie xiędza Stanisława Tokar-

skiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci iegomsci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika wielmożnego iegomosci pana Mikołaia na Dombrowicy Fierleia, staroscica Lubelskiego także y przy bytnosci Siemiona Paszczyka burmistrza Rososkiego y Fiedora Mikłaszewicza raicy miasta tegosz.

Piotr. Sochowicz, Zofia żona tegosz, Siemion Chwiruk, Darka żona tegosz, Iwan czeladnik tegosz, Sawka Pik, Połaska, żona tegosz, Wasko Szafraniuk, Wowdia żona togosz, Uksimka Kudynianka wdowa, Iwan syn teiże, Maryna corka teyże, Nastia corka teiże, Małofiey syn teiże, Połaska Leskowa wdowa, Samoiło syn teyże, Jowka corka teyże, Siemion Czyż, Hapa żona tegosz, Sak Kalinczyk, Chwiedia żona tegosz, Oryszka komornica, Karp Naumowicz, Nastazya żona tegosz, Katarzyna czeladnica, Ihnat Polubiec, Maryna żona tegosz, Jan Lenarcik, Paweł syn tegosz, Maryna corka tegosz, Grzegorz syn tegosz, Hrycicha wdowa, Karp syn teiże, Melian Hlinczyk, Paraska żona tegosz, Matiey syn tegosz, Lucia żona syna tegosz Macieia, Luba corka tegosz, Wawrysz Bałaiuk, Anna żona tegosz, Siemion Trociuk, Hapa matka tegosz, Chwiedko brat tegosz, Wasko Wolodczuk, Maryna żona tegosz, Jan brat tegosz, Paweł brat tegosz, Jachim Piczyk, Jagnieszka żona tegosz, Uximka matka tegosz, Jasko Kruniel, Maryna żona tegosz, Sawka Wawyszewicz, Anna żona tegosz, Luba teszcza tegosz, Philip Kosinski, Wasko syn tegosz, Pawlowa Tiakrianka wdowa, Chwiedko syn teiże, Maryna corka teyże, Łukasz Sterlikowicz, Anna Skibniewska babka tegosz, Anna siostra tegosz. . . na siostra . . . Jasko Krumel czeladnik tegosz, Paweł Naraiski w tymże domu, Zofia żona tegosz Naraiskiego, Wawrzyniec Dziewuski, Katarzyna żona tegosz, Paweł Thomaszewicz, Ewa żona tegosz, Konach Bałai, Halszka żona tegosz. Anna corka tegosz, Lucia komornica żydowki Bieniaszowy, Wowdia czeladnica Slominei żydowki, Juchimka czeladnica Srolowa, Wowda czeladnica Nosankowa, Wawrzyniec Lipinski młynarz, Maryna żona tegosz, Chwiedko czeladnik tegosz, Piotr czeladnik tegosz, Uliana czeladnica, Jendrzei Szawło młynarz, Maryna matka tegosz, Nastasiia żona tegosz, Kazimierz młynarczyk, Timosz parobek tegosz, Juchimka czeladnica, Martin Buka, Maryna żona tegosz, Helena komornica, Anna corka teyże komornicy, Anna siostra Marcina Buky, to iest wdowa Spukowa, Jarosz Węgrzyn, Wowdia żona tegosz, Paraska corka tegosz, Hryc Kusznierczyk, Chwiedia żona tegosz, Melacha komornica tegosz, Chwiedko Puszka. Jakim pasierb tegosz, Mikołai Swiderski, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Jendrzei Paino, Wowda żona tegosz, Jachim syn tegosz, Iwan syn tegosz, Sawka Kuzmik, Chwiedor brat tegosz, Iwan Kalinik, Maryna żona tegosz, Philip syn tegosz, Nastasya corka tegosz, Hrycowa Babczykowa wdowa, Iwan syn teyże wdowy, Maryna corka teyże wdowy, Iwan Puszczyk, Chwiedia żona tegosz, Jakim brat tegosz, Lesko Kowal, Michał syn tegosz, Olesko komornik tegosz Kowala, Krystina żona tegosz, Piotr syn tegosz, Iwan Żabka, Zofia, żona tegosz, Misko Myszczyk sklarz, Anna żona tegosz, Daniło syn tegosz, Maryna żona Daniłowa, Maryna corka sklarzowa, Piotr Borsuk, Paraska żona tegosz, Maryna corka tegosz, Philip Hutik, Nastasia żona tegosz, Mikołai syn tegosz Hutika, Wawrzyniec syn tegosz, Darka corka tegosz, Uximka Hutika Chwedka wdowa, Iwan syn teyże, Parafin syn teyże, Sawka syn teyże, Pałaska Dudaczykowa wdowa, Maxim Kozaczyk, Mełacha żona tegosz, Hryc syn tegosz, Hawryło Trimudik, Melacha żona tegosz, Martyn syn tegosz, Kazimierz Prochniewski, Dorotha żona tegosz, Maruszka babka tegosz, Troc Neukad, Mełacha żona tegosz, Maryna corka tegosz, Oryszka corka tegosz, Miron Lewczyk, Jouha żona tegosz, Philip Korszunik, Anna żona tegosz, Uximka matka tegosz,

Jasko brat tegosz, Chwedia żona Jaskowa, Iwan Karpowicz, Maryna żona tegosz, Chwiedor Oleszczyk, Katarzyna żona tegosz, Maryna siostra tegosz, Maryna Iwanowa Neuhadowa wdowa, Paraska corka teyże wdowy, Stefan Naumik, Katarzyna żona tegosz, Siliwon Choroszczuk, Dosia żona tegosz, Anna teszcza tegosz, Siemion Paszczyk, Nastazya żona tegosz, Choma brat tegosz, Wowdia siostra tegosz, Osip siestrzeniec tegosz, Połaska siestrzanka tegosz, Kopryan brat tegosz, Wasko komornik w tymże domu, Anna żona tegosz komornika, Prokop syn tegosz, Jendrzey Siniuczyk, Proska żona tegosz, Jendrzei Kusawa, Maryna żona tegosz, Martyn Perchuc, Paraska żona togosz, Iwan syn tegosz, Hapa corka tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Niczypor Panczuk, Katarzyna żona tegosz, Karp Gulai, Maryna żona tegosz, Łukasz syn tegosz, Polynka żona Łukaszowa, Stek Oliszczyk, Chwier syn tegosz, Maryna żona Chwierowa, Matulka pastuchowa, Paweł Wicz, Anna żona tegosz, Wowdia corka tegosz, Iwan Luszyk, Iwan syn tegosz, Uliana żona Iwanowa, Jendrzei syn Iwanow, Jurko Somonik, Maryna żona tegosz, Chilko syn tegosz, Uximka żona Chilkowa, Iwan syn Jurkow, Job Borowik, Maryna żona tegosz, Jendrzei Oleszczyk, Anna żona tegosz, Iwan syn Borowikow, Jocow, Luba Chilczycha wdowa, Jasko syn teyże wdowy, Karp syn teyże, Proska corka teyże, Onisko Wnuczyk, Olona żona tegosz, Wasko brat Oniskow, Juchimka siostra tegosz, Uximka Kłaposzykowa wdowa, Jendrzei Dubik, Chwiedia żona tegosz, Sawko Kurhan, Chwiedia żona tegosz, Wasko Ciuma, Hryc syn tegosz, Hryc Seroka, Wasia żona tegosz, Potap syn tegosz, Oryszka corka tegosz, Krystina corka tegosz, Jendrzei Bancaryk, Maryna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Paweł syn tegosz, Maryna corka tegosz, Iwan Kazawa, Maryna żona tegosz, Misko czeladnik tegosz, Chwiedia białogłowa u tegosz Miusika, Macko Lewczyk, Anna żona tegosz, Melian syn tegosz, Anna corka tegosz, Połanka corka tegosz, Hawryło Mintiuczyk, Chwiedia żona tegosz, Timosz Makaryk, Maryna zona tegosz, Matiey Kondoryk, Hapa żona tegosz, Anna corka tegosz' Jasko Tereszczuk, Maryna żona tegosz, Misko zięc tegosz, Katarzyna żona tegosz Miska, Olesiey Czuchowczyk, Wowdia żona tegosz, Iwan Czuchowczyk, Anna żona tegosz, Dac Kaczaniuk, Anna żona tegosz, Iwan Krupicz, Hapa żona tegosz, Marusza matka tegosz, Łukasz brat tegosz, Juchimka siostra tegosz, Suprun Steciuk, Kulina żona tegosz, Dmitr zięc tegosz, Maruszka żona Dmitrowa, Chwiedia corka Supronowa, Zienko słuszka Suprunow, Iwan Steciuczyk, Anna żona tegosz, Wasko brat tegosz, Paraska czeladnica, Wasko Kotik, Anna żona togosz, Wowdia Karpowa wdowa, Wasko syn teyże wdowy, Jarosz syn teyże wdowy, Maryna corka teyże wdowy, Hapa Klimczycka wdowa, Olisiey syn teyże wdowy, Nastia corka teyże wdowy, Chwiedko Szymaniuk, Chwiedia żona tegosz, Iwan Kondoryk, Tacia żona tegosz, ... lubiec, Paraska żona tegosz, Chwiedko syn tegosz, Paweł syn tegosz, Daniło syn tegosz, Samoiło Procieyczyk, Maryna żona tegosz, Panas Kurel, Chwiedia żona tegosz, Anton syn tegosz, Anna żona Antonowa, Siemion syn tegosz, Stecia żona Siemionowa, Paraska corka Kurela, Andrzei syn tegosz, Kurela, Samoiło Rekocik, Uliana żona tegosz, Melian syn. Samoiło Weremczyk, Połazka żona tegoż, Ihnat Gresiuk, Docia matka tegosz, Hapa żona tegosz, Chwiedko brat tegosz, Troc Czaska, Matiey syn tegosz, Paraska corka tegosz, Jendrzei syn tegosz, Antonowa wdowa Hryniuczykowa, Matiey syn teyże wdowy, Chwiedko syn teyże wdowy, Chwiedko czeladnik, Anna komornica, Mic Hlinczyk, Wowdia żona tegosz, Hapa corka tegosz, Ihnat syn tegosz, Krystyna corka, Kopryan Łucik, Marusza żona, Chwiedko syn tegosz, Anna corka, Nastia corka, Onisko Hryniuczyk, Nastia żo-

na, Jendrzei syn tegosz, Tacia żona tegosz. Hryc syn tegosz. Demko syn tegosz, Artich syn tegosz, Philip Wodonosik, Nastia żona iego, Hryc brat tegosz, Proska żona Hryciowa, Paraska Pradiuszka wdowa, Juchimka corka teyże wdowy, Maruszka corka teyże wdowy, Wasko Kuzawa, Marusza żona, Stefan syn tegosz, Sak syn tegosz, Nastia corka tegosz, Ziemia corka tegosz, Nastia Bondarka wdowa, Stefan syn teyże wdowy, Iwan Kiczyk, Maryna żona, Wowdia corka, Natawka corka teyże, Iwan Głowa, Anna żona, Iwan syn tegosz, Ihnat Chwon, Wowdia żona, Zacharyasz syn, Chilimon syn, Anna corka, Oryszka corka, Siemion Skrobak, Marusza żona, Jasko syn tegosz, Iwan syn tegosz, Wierka teszca tegosz, Panas Knyszyk, Maryna żona, Jakim syn tegosz, Karpowa komornica, Iwan Bubczyk, Oryszka żona, Matiey Karpowicz, Wowdia żona, Jakim syn tegosz, Hryc syn tegosz, Wowdia żona Hryciowa, Chwiedor brat tegosz. Hrycia, Misko Karpowicz, Maryna żona, Wasko Sidoryk, Chwiedia żona, Iwan zięc tegosz, Marusza żona Iwanowa, Taras syn tegosz. Iwaska, Timosz Philipik, Uximka żona, Sidor czeladnik, Onisko Skrobaczyk, Proska żona, Juchimka corka, Weremko Skrobaczyk, Anna żona, Jachim parobek, Artych Litwinik, Hapa żona, Hawrylo Maslanka, Wowda żona, Wowdia służebnica, Andrzei siestrzeniec tegosz, Chwiedko Biłuszczyk, Małacha żona, Ustin Biłuszczyk, Uximka żona. Wawrysz syn tegosz, Niczypor syn tegosz, Siemion Woszczyk, Proska żona, Maruszka Fiłatowa wdowa, Mełacha corka teyże wdowy, Tymosz Kupczyk, Chwiedia matka tęgosz, Korniło Żuczyk, Maryna żona, Iwan Żuczyk, Anna żona, Matiey Kurelik, Maruszka żona, Harasim syn tegosz, Misko Kisło, Sawka Kisło, Katarzyna żona Sawczyna, Darka corka, Wasko zięc Kisłow, Anna żona Waskowa, Jakub Jurczyk, Zofia żona, Jakub syn tegosz, Krzysztof czeladnik, Maryna czeladnica, Iwan Lipiniec, Hapa żona, Maryna corka, Sierhey Caruk, Jadwiga żona, Siemion Caruk, Jan Jurczyk, Katarzyna żona, Anna corka, Stanisław syn, Maruszka Hreczynicka, Jakim syn, Juchimka corka, Maryna corka, Stefan Kupczyk, Katarzyna żona, Krystina matka tegosz, Maryna corka Krystyny, Chwiedor Mikłaszewicz, Siemion syn tegosz, Stefan syn tegosz, Uliana corka, Jakim Staciuk, Zofia żona tegosz, zona Anastazya dziada slepego, Zofia Łobacka. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Jakub Piotrowski namiesnik będący na ten czas, Simon Paskowicz burmistrz masta Rososa. Quod quidem regestrum in continenti famati Semion Paszcyk proconsul et Fedor Mikłaszewicz consul de oppido Rososze inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptorum sancitae in facie officii praesentis iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Horodiszcze.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Nicolaus Chwedonik et Nicolaus Chwedorowicz, oppidani Horodiscenses obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in oppido ac praedio Rososensi tum praedio villae Jablonia commanentium, per admodum reverendum Stanislaum Tokarski vicepraepositum ecclesiae Rososensis conscriptum et manu propria eiusdem vicerpraepositi ac generosi Laurentii Chroscicki subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de serie verborum tali:

Folwark Horodyszcze.

Popis w tymże folwarku osob rożnych przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego.

Jegomosc pan Kazimierz Cłuchowski łowczy Bielski towarzysz chorągwie

Usarskiey koronnei starego zaciągu iego krolewskiey mosci, ieymosc pani Theofila małżąka iegomsci. Czeladz służna: Maciey Grądzki, Andrzei Zwolenski, Mikolai Zanieski, Mikołai Dobrzycki, Samuel Makowski, Hieremian Miklaszewicz, Wawrzyniec Chruscicki, Mikołai Kisielewski, Samuel Czaplicki, Walenty Stocki haiduk, Mathiasz hayduk, Andrzei woznica, Grzegorz foris, Floryan kucharz, Jadwiga żona kucharzowa: Białogłowy zostaiące przy ieymsci: Magdalena Swiętosławska, Anna Goiska panna służebna, Constantia Bliżynska, Zofia Zarzecka, Anna baba przy dziecięciu. Czeladz piekarniana· Dorotha Stelęka gospodyni, Anna czeladnica, Regina praczka. Kazimierz Gołuchowski mp.

Folwark Jabłonski.

Popis czeladzi tegosz folwarku. Jan Plawicki namiesnik, Andrzei Szymanski, Osip Suchowierski gumienny, Anna Klembowska gospodyni, Anna Doptanka czeladnica, Grzegorz Stadniuk, Ostap Słowinka pastuch, Zen Koczorczyk owczarz, Marusza żona tegosz, Siemion syn tegosz, Jan Chrzanowski tkacz, Łucia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Krystyna corka, Katarzyna corka, Jadwiga corka, Piotr syn tegosz, Andrzei czeladnik tegosz tkacza, Stanisław Machnicki, Zofia żona na wsi Katarzyna Owczarka *katoliczka*. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki.

Miasteczko Horodyszcze.

Popis miasteczka Horodyszcza przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego dzierżawcy na ten czas iegomosci pana Kazimierza Gołuchowskiego łowczego Bielskiego przy bytnosci namiesnika iegomosci pana Wawrzynca Chrusuckiego, Stanisława Zareckiego burmistrza na ten czas będącego, Mikołaia Chwedonika raicy Samuelowa Chorkowska, Olesiey brat teyże, Siemion Holik parobek, Wowdia czeladnica, Regina Ostrowska komornica, Iwan Michałowicz, Maryna żona tegosz, Chrystyna służebnica, Jacko Żukowski, Nastasia żona, Hryc syn, Iwan Żukowski, Krystyna żona iego, Anton Żukowski, Hapa żona, Połaska piastunka, Jarmosz parobek tychże, Paraska służebnica. Chwedor Kusznierczyk, Ziemia matka tegosz, Wasko brat tegosz, Paweł Cholewa komornik, Wowdia żona tegosz, Milian Kos komornik, Hapa żona tegosz, Iwan syn Milianow, Misko Wołodczuk komornik, Nestor Władyczka, Marko Iowczyk, Połaska żona, Hryc Smolenski zięc Markow, Proska żona tegosz, Roman Podleski, Uximka żona, Nastia teszcza tegosz, Chwedor Prystupa, Katarzyna żona tegosz, Jan syn tegosz, Krystyna corka tegosz, Maruszka komornica, Osip Kiszczuk, Anna żona tegosz, Pawłowa kucharzowa, Onisko zięc teiże, Katarzyna żona, Grzegorz syn teyże, Daniło Władyczka, Maryna żona tegosz, Grzegorz Thorzewski, Katarzyna żona tegosz, Reina matka tegosz, Maryna corka tegosz, Timosz parobek, Maruszka czeladnica, Lewko Chmuryk, Połaska żona tegosz, Jendrzey Kurylik, Wowdia żona tegosz, Martin syn tegosz, Anna Gołczykowa wdowa, Anton Siedlarczyk, Maruszka żona, Iwan brat, tegosz, Juchimka żona wdowa; Hryc syn Iwanow, Jacko Zaleski, Anna żona, Panas syn, Roman siestrzeniec, Stasko pasierzb tegosz, Andrzey Soroczyk, Hapa żona, Kulina komornica, Taca siostra Soroczykowey, Maryanna Tokarska, Jendrzei Wieczorczyk parobek, Maryna służebnica, Maryna siostra Tokarskiego, Anna Prokopicha komornica, Maryna corka teyże komornicy, Chwiedko Nestoryk, Maryna żona tegosz, Anna siostra żony tegosz, Mikołay Szwiec, Maryna żona, Łukasz Woitowiczki, Proska żona, Wasko syn tegosz, Anna Januszowa żona, Zofia siostra samego, Anna służebnica teyże, Iwan Tenkodym komornik, Jagnieszka żona tegosz, Ilko Szwiec, Uchimka żona, Hawryło brat tegosz, Hawryło Demeczuk, Maryna żona,

Siemion Juczyk, Wowdia żona tegosz, Wasko zięc tegosz, Połaska żona Waskowa, Olexa Szewczyk, Anna żona, Olesiey służka tegosz, Jasko Wołowski komornik, Roman Wołoski, Stanisław winnik komornik, Krystina komornica tegosz, Iwan Pasiuk, Mełacha żona, Hapa corka, Woyciech Greziuczyk, Maryna żona, Maryna siestrzanka, Wasko brat tegosz, Kuryan Kliaczenia, Siemion syn tegosz, Juchimka żona Siemionowa, Hawryło służka, Iwan Ileyczyk, Tatiana żona, Bartosz służebnik. Roman Ileyczyk, Uliana żona, Łukasz syn tegosz. Choma parobek, Hordiey Oszomek, Tatiana żona, Hryc syn tegosz, Maryna corka, Helena corka, Tacia matka Tatiany, Konach Sawtylka, Maryna żona, Stanisław Zarecki, Katarzyna żona, Barbara komornica, Potap Łyczyn, Oryszka żona, ... Kalenikowicz, Marusza żona, Paraska służebna. Jacko Makarczuk, Oryszka żona tegosz, Iwan brat, Paraska żona Iwanowa, Philip Mrysik, Maryna żona, Dmitr Wołosianczyk, Maruszka żona, Siemion Wołosianczyk, Uliana żona, Osip Mrysik, Kondrat syn, Kulina żona Kondratowa, Iwan syn, Osip syn tegosz, Hapa corka, Grzegorz krawiec, Maruszka żona, Szymko służka, Lewko Mrysik, Wowdia żona, Siemion brat tegosz, Tymosz Piekocik, Maruszka żona, Maryna corka, Uroszka Łukaszowa wdowa, Chwiedia siostra teyże wdowy, Misko Wawryszyk, Olena żona, Hryc Wawryszyk, Maryna żona, Iwan Zaniuk, Tacia żona, Kulina siostra, Maryna komornica tegosz, Iwan Benbenko, Nastasia żona, Maxim szwiec, Maryna żona, Klim syn, Tatiana corka, Olona komornica tegosz, Proska corka komornicy, Maxim Mawżonik, Tacia żona, Wasko syn, Ihnat Romanowicz, Hawryło syn, Tomko parobek, Anna służebna, Iwan Marczuk, Tacia żona, Chwiedko brat tegosz, Uximka siostra, Paraska siostra, Melian Pituiko, Jendrzey bratanek, Hapa bratanka, Uximka bratanka, Sawko Sałobruszczyk, Nastazya żona, Iwan syn, Anna corka, Dmitr Szczygłowicz, Stasia żona, Szymon Kowal, Maryna żona, Troc brat tegosz, Paraska siostra, Timosz Łaszczuk, Wowrysz syn, Uliana żona, Iszczycha Chwiedia wdowa, Uliana Lipska komornica, Tacia corka Uliany, Paweł Żbaniuk, Hapa żona, Jendrzei syn, Kondrat parobek, Misko Galczuk, Hapa żona, Klim syn, Paweł syn, Misko parobek, Nastia czeladnica, Maxim bratanicz, Andrzei Philonczuk, Maryna żona, Hryc brat, Marko parobek, Orynka dziewka, Melacha Perchuczycha, Tacia corka, Saczycha wdowa, Piotr Mrysik, Uximka żona, Proska siostra, Demian Szczygłowicz, Maryna corka, Kulina corka, Iwan Sadłowski, Krystina żona, Sidor Steczyk, Juchyma żona, Melian pasynek, Hryc syn tegosz, Chwiedia corka, Jowka czeladnica, Juchimka Chwiedczycha wdowa, Iwan Szewczyk, Tacia żona, Łukasz syn teyże wdowy, Paraska komornica, Melian Klimkowicz, Ewa żona, Piotr brat, Iwan brat, Paraska czeladnica, Iwan syn tegosz, Siemion Tereszczuk, Uliana żona, Maryna corka, Wowdia wdowa, Stefan syn, Kondrat Bosik, Marusza żona, Stefan syn, Krystyna żona Stefanowa, Niczypor syn, Iwan służebnik, Lewko Tryluk, Zienia żona, Nastia matka, Trochim Haczuruk, Wirka żona, Iwan syn, Maryna corka, Jarmosz Rososiecz, Maryna żona, Wawrzyniec Gorski, Maruszka żona, Thomasz syn, Jagięka komornica, Panas Łazczuk, Stasia żona, Paweł parobek, Orynka corka, Chwiedko syn, Mikołai Chwiedynik, Nastia żona, Chwiedior Chwiedynik, Paraska corka, Juchim Wowczyk, Hapa żona, Chwiedko komornik, u tychże Paweł komornik, u tychże Chwiedora Ostrozczyna, Anna Kocmieyka, Anna wnuczka, Proska wnuczka, Iwan Łazczuk, Tacia żona, Dmitr brat, Iwan Libotko dziad nedołężny niemożc zarobic, Maryna corka tegosz, Roman syn tegosz, Roman Dubrowiec, Choma syn, Trochim syn tegosz, Iwan Pypka. Mełacha żona, Paraska corka, Siemion Kozluk, Regina matka, Timosz brat, Iwan brat, Siemion Rzeznik, Hapa

żona, Chwiedko pasierzb, Iwan Piekotik, Katarzyna żona, Chwiedko Sawczuk, Maruszka żona, Melian syn tegosz, Lewko Brodczyk, Paraska żona, Melian Pryhoryło, Paraska żona, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Jakim syn tegosz, Chilion Bozik, Wowdia żona, Paraska corka, Iwan komornik tegosz, Uliana żona, Denis Sawczuk, Juchima żona, Hryc syn, Jacko Kozlik komornik, Chwiedia żona, Iwan Sawczuk, Chwiedia żona, Andrzey syn, Onisko Chomęczuk, Tacia żona, Andrzei Kalita, Iwan syn, Anna żona, Misko Kalita, Nastia siostra, Krystina komornica, Daniło syn komorniczy, Maryna corka komornicy, Troc Douhynik, Maruszka żona, Maryna corka, Chwiedko Zutonik, Uliana żona, Tacia corka, Paraska corka, Maryna corka, Wasko syn, Stec bratanicz, Iwan parobek, Kuryan Szarkowski, Katarzyna żona, Zacharyasz parobek, Marcin Wolik, Anna żona, Hryc syn, Katarzyna służebnica, Niczypor Szokałowicz, Jowka żona, Stefan syn, Misko syn, Hapa służebnica, Iwan Hawrylik, Paraska matka, Uliana żona, Kochan Szczydłowicz, Jouha żona, Andrzei syn, Kalina żona Andrzeiowa, Paweł Wakulik, Wowda żona, Polinka corka, Tomko Gawrysik, Tacia żona, Paraska corka, Łukasz parobek, Andrzei Rachunko, Regina żona, Jan syn, Wasia corka, Wasko Haciurczyk, Hapa żona, Osiey Szawrowicz młynarz łysy, Maruszka żona, Iwan parobek, Anna czeladnica, Nastia komornica tegosz, Kasper Rudnicki, Szymon syn, Jakub parobek, Zofia czeladnica, Iwan Kosi, Jouha żona, Kondrat syn, Maryna żona Kondratowa, Matiey Lichoszway, Paraska żona, Maryna corka, Onisko Sowinski, Proska żona, Klim piwowar, Zuzanna żona, Jowczycha wdowa, Jakim Szczygłowicz, Uximka żona, Nastia Lewczycha, Iwan syn Lewczychy, Hapa corka, Andrzei Krzeniuk, Kulina żona, Matiey służka, Łucia Pawłowa wdowa, Trochim syn teyże, Choma komornik, Nastia żona, Wasko syn, Lewko Hryciuk, Maryna żona, Mikita komornik, Lewko Kryczewski, Tacia żona, Hryc syn tegosz, Daniło Walinicz, Olona żona, Halszka wdowa, Chwiedko syn, Anna corka, Chwiedko Klimczuk, Oryszka żona, Jasko Łaboniuk, Maryna żona, Grzegorz syn tegosz, Ihnat Konewczyk, Maruszka żona, Ilko syn, Uliana wdowa, Onisko Kiszczuk, Hapa żona, Masko służka, Naum Sawicki, Uximka żona, Iwan syn, Kulina corka, Juchimka corka, Wasko Klocka, Zofia żona, Maryna. Porochonczycha wdowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt juramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Gęs

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Leon Dewalko et Theodor Senkiewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gęsi commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Popis wsi Gęsi przez mnie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszszego Rososkiego, przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika, także przy bytnosci Lewka Dowalka woyta teyże wsi y Serheia Rudzkiego. Jasko Miciewicz, Anna żona, Siemion syn, Iwan syn drugi, Tacia Iwanowa wdowa, Andrzei Teniuchowicz zięc, Olona żona, Maryna corka, Jacko Hulik komornik, Maryna żona tegosz, Sie-

mion Łyszczyk, Mełacha żona, Kulina siostra tegosz, Ihnat Swiridowicz, Anna żona, Anna Philipowa wdowa, Chrystina corka teyże, Łukasz Swiridowicz, Zofia żona, Kulina Kruszynska wdowa, Musiey Dobryło parobek, Roman Waciewicz, Nastia żona, Krat syn tegosz, Oleszko Waciewicz, Kulina żona, Orynka siostra, Chwiedia siostra, Juchim siostrzeniec, Stec Swekołka, Hapa żona, Maxim Swiridowicz, Połaska żona, Chwiedko Skorczyk, Chwiedia zona, Jarmosz parobek, Daniło syn, Stefan Skorczyk, Wasia żona, Dmitruk brat, Maryna żona Dmitrukowa, Stec brat, Tacia komornica tegosz, Uroszka Artichowa wdowa, Kopyryan syn, Uximka corka, Jakim Artychowey zięc, Maryna żona, Hawryło parobek, Wawrysz Artychowicz, Katarzyna żona, Wocia corka, Hryc Artychowicz wdowiec, Sawka syn, Nasta żona Sawczyna, Krat syn Hrycow, Stefan syn tegosz, Makar Sidoruszczyk, Połaska żona, Dawid Szypulicz, Maryna żona, Iwan Korzniuk, Tacia żona, Matiey syn, Hryc syn tegosz, Wowdia corka, Iwan Burczyk, Maryna żona, Sak parobek, Supron Swiekolczyk, Orynka żona, Trochim Burzec, Maryna żona, Iwan Kolesniuk komornik, Maryna żona, Harasim syn tegosz, Wasko Burzec, Połaska żona, Paweł zięc tegosz, Paraska żona, Chwiedko syn Waskow, Stec Burzec, Orynka żona, Piotr syn, Kulina corka, Sawka Burzec, Jacko syn; Olona corka, Jarmosz Burzec, Maryna żona, Mikita syn, Uxima żona Mikicina, Maruszka corka, Iwan syn, Osip Burzec, Oryszka matka, Stecia żona Osipowa, Melian brat Osipow, Siemion służka. Kondrat Szypulicz, Tacia żona, Musiey bratanicz, Iwan Szypulicz, Orynka żona, Melacha matka tegosz. Krat brat tegosz, Andrzei Szypulicz, Hryc syn tegosz, Nastia żona, Maxim syn, Ostap parobek, Łukian syn, Maryna żona, Chwiedko parobek, Iwan Szypulicz, Zofia żona, Piotr brat, Wowdia żona Piotrowa, Hryc brat tychże, Iwan Szypulicz. Anna żona. Daniło Kosik. Katarżyna żona, Chwedko Swiridowicz komornik, Katarzyna siostra, Ulian Struk, Zienia żona, Nestor Temnik, Mełacha żona, Hryc syn, Maryna siostra, Iwan Temnik, Połaska żona, Jakim brat, Juchimka corka, Dawyd stryi *Swieszczennikow*, Domna żona, Osip parobek. Chwiedia czeladnica, Jakim Szwiec, Orynka żona, Iwan syn, Wasko syn drugi, Paraska corka, Maryna żona dziada ułomnego, Maryszka corka tegosz dziada, Misko Łuciewicz, Uliana żona, Hawryło Trociuk, Hapa żona, Anton brat tegosz, Ustima żona, Iwan Misiewicz, Paraska żona, Piotr syn tegosz, Jasko parobek, Chwiedko Kulay, Hapa żona, Serhei Radzki, Stecia żona, Katarzyna matka, Lewko syn, Uximka corka, Iwan pastuch, Katarzyna corka, Iwan syn, Paweł Kwaczyk, Katarzyna czeladnica, Hryc Osiesielski, Anna żona, Denis winnik, Tacia żona, Maxim krawiec, Maryna żona, Ułasz syn, Melian komornik, Maryna żona tegosz, Maruszka corka, Hawrylo komornik tegosz, Hapa żona, Hryc Sipkowicz, Kulina corka, Regina corka, Ostap Zdun, Anna żona, Chwiedko syn, Iwan Szewczewicz, Orynka żona, Jacko syn, Misko Sipkowicz . . . . żona, Siemion brat tegosz, Ewa czeladnica, Macko Byczyk, Anna żona, Stecia komornica, Hapa komornica, Kornilo Krysiuk, Orynka żona, Chwiedko Prytsupa, Stecia żona, Chwiedko syn, Maryna żona, Tacia bratanka, Iwan Szaszyc, Wowda żona, Lewko syn, Maryna niewiestka, Ihnat parobek, Połaska czeladnica, Malian Żyrewicz, Stecia matka, Maryna żona Melianowa, Hawryło brat Melianow, Makar Żyrewicz, Chwiedia żona, Misko brat, Wowda żona Miskowa, Siemion brat Makarow, Kopyryan Illiuk, Olona żona, Chwiedko Radkowicz, Chwedia żona, Iwan syn, Jarmosz Radkowicz, Maruszka żona, Klim Hłaniewicz, Uximka żona, Radko brat, Matiey Hładczuk Olona żona, Ihnat służka, Iwan Zierewicz. Anna żona, Mikita syn, Oryszka corka, Hawryło syn, Osip Zirewicz, Anna żona, Jacko służka, Krzysztop Ki-

taiczuk, Paweł Zirewicz, Wocia żona, Prokop brat, Iwan syn, Melian Proskura, Paraska żona, Daniło Łuciewicz, Paraska żona, Iwan syn, Harasim syn, Jasko trzeci syn, Demian Kotik, Anna żona, Maxim syn, Andrzey syn, Maruszka corka, Melian Kotik, Katarzyna żona, Iwan służka, Ostap Skrebielik, Iwan syn, Uliana żona, Marusza corka, Anton Skrebelicz, Proska siostra, Anna Skrebelikowa wdowa, Hryc Matieyczyk, Hapa żona, Wasko Baiko, Anna żona, Karp Bawałko, Hapa żona, Roman Szypulicz, Maryna żona, Siemion syn, Wocia żona, Maxim syn Romanow, Roman Bubela, Maryna żona, Wasko syn, Maryna żona Waskowa, Sab Dragan, Zienia żona, Choma Korowczyc, Uximka żona, Hryc syn, Uximka corka, Tymosz Korowczyc, Olona żona, Siemion Skorczyk, Hapa żona, Jowko syn, Katarzyna corka, Kuzma zięc, Maryna żona Kuzmina, Iwan Skorczykow zięc, Połaska żona, Ihnat Lipust, Hrystyna żona, Katarzyna corka, Mitruk Słomianka, Nastia żona, Iwan Ondreiczyk, Proska żona, Jouka corka, Mikita Doroszyk, Tacia żona, Chwiedko Kosik, Paraska żona, Paweł Haciuk, Tacia żona, Zienia czeladnica, Proska Rozbicka, Anna corka, Siech tesla, Doska żona, Hapa corka, Sierhey zięc, Tacia żona, Lewko Nowak, Wasia żona, Chwiedko zięc, Maryna żona, Micko Łusik, Maryna żona, Iwan krawiec, Katarzyna żona, Chwedko Wilka, Mitruk Kosik, Uliana żona, Hapa komornica, Jołtuch Woitowicz, Chwiedia żona, ... syn, Daniło Woitowicz, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan parobek, Oryszka czeladnica, Martin Łukianowicz, Wowdia żona, Chwedia corka, Kalich woytow zięc, Jadwiga żona, Chwedko Łukianowicz, Wocia żona, Iwan syn, Kuryło Supronow, Sonia żona, Uximka siostra, Hryc Litasin, Maryna żona, Stanisław krawiec, Hapa żona, Kuzma syn, Regina żona, Jasko Kałbaszczuk, Wowdia żona, Docia corka, Konach Doroszyk. Kaska matka, Chwiedia żona Kochanowa, Wasko parobek, Iwan Kulik, Anna żona, Miron syn, Maryna corka, Nastia corka, Panas Skibycz, Wowdia żona, Iwan parobek, Stec Czeberak, Hrysza żona, Hryc Haciuk, Anna żona, Troc parobek, Juchima czeladnica, Sawka Teniuchowicz, Maryna wdowa, Lewko woit, Zofia żona, Jacko parobek; Maryna czeladnica, Paweł syn woitow, Jacko Dawalko, Anna żona, Hapa siostra, Hryc parobek, Abracham służka, Dawid Doroszewicz, Mełacha żona.

Dwor w tey wsi.

W tey wsi popis. Sługi iegomosci pana Mikołaia Fierleia staroscica Lubelskiego: pan Jan Trifoni, Katarzyna Zwolanska małżąka, Stanisław Naruczkowski czeladnik, Katarzyna Łukaszowa kucharka, Krystyna Naruszkowska dziewczyna, Maruszka baba przy dziecięciu, Hawryło pastuch.

Folwark Rudzieniecki.

Popis w tymże folwarku: Pan Jakub Piotrowski, Maryna Moscicka małżąka, Paweł syn, Alexander syn, Barbara corka, Maryna Moscicka czeladnica, Kata, rzyna Szydlkowna kucharka, Stanisław Swidrzycki pisarz, Symon Przytycki pisarzyk, Krzysztow Zwierzycki pastuch, Wawrzyniec Łyszczyk ptasznik, Stanisław pastuch, Osip Suprunowic owczarz, Maryna żona, Krysztof Grzesiukorzyc, Nastazya żona, Halszka corka tegosz, Macko chłopiec, Thomasz Burski tkaczyk, Walenty Grzesiukowicz, Sak Krasowiec młynarz, Paraska żona tegosz, Bartosz Kukłowski winnik, Katarzyna żona tegosz, Iwanek chłopiec tegosz, Marko parobek żydowski, Nastia czeladnica żydowska, Piotr Porębicki mysliwiec, Regina żona, Chrystina dziewka.

Dom w tymże folwarku pana Uszynskiego. Pan Ludwik Uszynski, Tekla żona tegosz. Maryna corka, Maryna Kozakowna kucharka, Mitruk Sidoruszczyk parobek, Stefan chłopiec. Xiądz Stanisław

Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerentes inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Jabłonia.

A officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan Romanowicz et Mic Bokało de Jabłona obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jabłonia commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Laurentii Chroscicki vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Jabłonia przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Połyan Matysik, Jonka żona, Melacha matka, Wakuła brat tegosz, Uximka żona, Chwedko bratanek, Maxim bratanek, Danilo Trociuczyk, Krystina żona, Nastia matka, Iwan Czarylik, Olona żona, Maryna corka. Krat Ryzanik, Panas brat, Leonty brat, Regina żona, Leonty syn, Denis Szyluk, Kulina żona, Swiryd Ryzanik, Nastia żona, Wasil brat, Tatiana żona, Jacko parobek. Jendrzei bratanicz, Wowdia czeladnica, Kornilo Litwiniuk, Oryszka żona, Niezypor brat, Maruszka żona, Kuzma Czeberak, Maruszka żona, Jendrzei syn, Klim Onoszczyk komornik, Wowda żona, Marko Rewiaczka, Nastia żona, Choma syn, Stec brat, Melacha żona, Martyn parobek, Łucia czeladnica, Martyn Rewiaczka, Maruszka żona, Anna corka, Iwan Menko, Juchima żona, Kuzma Chonczyk, Wocia żona, Uliana maczocha, Uximka siostra, Łukasz Maczeszczuk, Melacha żona, Stac Mateszczuk, Wowdia żona, Marko Macieszczuk, Maruszka żona, Juchim Bokało, Monia żona, Ułas Bokało, Darka żona, Stefan Bokało, Jouha żona, Jan służka, Dac z Bulitowiec, Juchimka żona, Wasko brat Daciow, Anna żona, Korniło z Bulitowiec, Nastia żona, Mic Bokało, Piotr syn, Mełacha żona, Misko syn, Iwan syn, Hapa corka, Tereszko Gren, Misko syn, Tacia żona, Iwan Gren, Jacko syn, Anna siostra, Siemion brat, Paweł Żuczyk, Nastia żona, Melian szwiec komornik, Paraska żona, Martin... czuk komornik, Luba żona, Choma Sudzik, Proska żona, Piotr syn, Karp Sosnowiec, Tacia żona, Chwiedko syn, Melian parobek, Siemion Demczuk, Juchimka żona, Zofia matka, Iwan Kołyszka, Misiey syn, Proska żona, Siemion Kołyszka, Wowdia żona, Misko Kołyszczyk komornik, Anna żona, Nestor Kociubka, Wocia żona, Uroszka corka, Abraham Iliaszuk, Nastia żona, Piotr Kołyszczyk, Hawryło syn, Chwedia żona Hawryłowa, Iwan syn, Philip Perkowicz, Nastia żona, Paweł syn, Olisiey Starą, Wowda żona, Juchim zięc, Juchima żona, Klim z Bulitowicz, Wasia żona, Say zięc, Maryna żona Saiowa, Karp służka, Nastia czeladnica, Perchuc Czechowicz, Tacia żona, Hawryło szwagier, Sidor syn, Darka corka, Sidor parobek, Chwiedko Olesieyczyk, Nastia żona, Chwiedia matka, Ihnat parobek, Siemion Kołyszka, Ziemia żona, Daniło syn, Maryna żona, Chwiedko parobek, Paraska komornica, Sawka syn, Maryna corka, Jasko Szwiec, Maryna żona, Paweł Kaciubka, Katarzyna żona, Ułas parobek, Iwan syn, Niczypor Kuziomka, Maryna żona, Jouha matka, Ochrym Kuziomka, Wowdia żona, Lewko Perkowicz, Olona matka, Siluch syn, Hapa żona, Olisiey parobek, Martin Perkowicz, Maryna żona, Jołtuch syn, Agnes żona Jołtuchowa, Martyn syn, Osip Chrayciuk, Chwedia żona, Tacia matka, Jakim syn, Piotr

komornik, Jouha żona, Paweł Komareniec, Uxima żona, Wocia matka, Miron zięc Pawłow, Darka żona, Juchim Spus, Hasia żona, Philip zięc, Juchimka żona, Chwiedko Winniczek, Maruszka żona, Stanisław owczarz, Zofia żona, Hapon Łobanko, Luba żona, Harasim Polesiuk, Uximka żona, Maryna czeladnica żydowska, Daniel Demeczuk, Ustima żona, Sidor parobek, Ułas Weremczuk, Anna żona, Stefan brat, Andrzei Uleczyk, Juchima żona, Paweł syn, Wowdia corka, Chwedor siestrzeniec, Radko piwowar, Wasia żona, Radko Kolenczuk, Hapa żona, Wirka matka, Melian Szyczynczuk, Paraska żona, Korniło Szycinczuk, Wowdia żona, Maryna matka, Jacko syn, Tychon syn, Stec Polubiec, Darka żona, Iwan Polubiec, Katarzyna żona, Chwiedia corka, Misko Jeruła, Wirka żona, Iwan syn, Augustin Jasinski, Wowdia żona, Hasza matka, Anna siostra, Olona siostra, Miron Truchonowicz, Maryna matka, Tereszko parobek, Zienia, czeladnica, Lewko Truchonowicz, Dmitruk brat, Chwir komornik, Kulina żona, Ihnat komornik, Chwiedia żona, Wakuła Korowczyk, Żych Łukasz, Chwiedia żona, Hulka corka, Hryc Czyplik, Uximka żona, Monia siostra, Siemion szwagier, Iwan Cyplik, Chwiedia żona, Michał szwagier, Darka żona Michałowa, Korniło Paluszko, Juchimka żona, Maryna matka, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Siemion Torkut, Wocia żona, Regina matka, Joltuch brat, Mikita Iliaszuk, Uliana żona, Maxim Doptik, Hapa żona, Hrych Hapiuk, Anna żona, Łukian syn, Naum Glanczuk, Maryna żona, Lewko Glanczuk, Hapa żona, Paraska corka, Ustinia siostra, Kondrat Dikosz, Lubka żona, Prokop parobek, Wasko Prokopik, Hapa żona, Paweł Meleńczuk, Pałaska żona, Piotr syn, Piotr Puczyk, Hapa żona, Lewko brat, Paraska żona, Maxim brat, Juchimka siostra, Dmitr Lesnicy, Maryna żona, Chwedko Brekało, Hapa żona, Timosz syn, Ihnat syn, Nastia corka, Kalich Terula, Pilip syn, Anna żona Philipowa, Kirik brat, Hapa żona, Jarmosz" Mikitka, Maryna żona, Hordiey Kosik, Pałaska żona, Chwedor syn, Wasko Rewucki, Olona żona, Maryna corka, Siemion Koniuch Chwedia żona, Wasil syn, Harasim syn, Stefan syn, Seluech Naucik, Maryna matka, Darka corka, Wasko Kacienik, Maruszka żona, Wasia siostra, Matiey brat, Jasko Balai, Anna żona, Misko syn, Kostiuk syn, Paraska corka, Harasim Kaliszczuk, Monia żona, Stefan służka, Jacko Chlur, Docia żona, Radko zięc, Kulina żona, Łukasz Dobosz, Nastia żona, Mikita Zaniewicz, Wasko syn, Sonia corka, Misko parobek, Hapa czeladnica, Marcin Czeczotczyk, Wowdia żona, Iwan Czeczotczyk, Maryna żona, Chwedko Wowczyk komornik, Ustima żona tegosz, Konach komornik, Uxima żona, Melian komornik, Olona żona, Demko Janczuk, Katarzyna żona, Siemion Janczuk, Proska żona, Krzystof chłopiec, Maryna czeladnica, Iwan Uleczyk, Tacia żona, Paweł brat, Wowdia żona, Paweł brat drugi, Maryna żona Pawłowa, Hawryło chłopiec, Kopryan Rymarczyk, Hapa, matka, Iwan Hulik, Stecia żona, Siech chłopiec, Iwan Hulik, Anna żona, Samoc syn, Paraska żona, Samoc Łoban, Maruszka żona, Hawryło syn, Hryc Milianowicz, Katarzyna żona, Stefan brat, Siemion kowal, Kulina żona, Orynka corka, Chwedko Sasiuk, Maruszka żona, Timosz Kułat, Maryna żona, Niczypor Witrynski, Ulana żona, Marko Ciczuła, Piotr syn. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali approbaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kudry.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicen-

sia personaliter veniens laboriosus Juchim Rzewuski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kudry commanentium, manu propria reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis w tey wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, przy bytnosci Harasima woita y Juchima Rzewuskiego. Onisko Kopryszyk, Tacia żona, Demka parobek, Chwiedia czeladnica, Ułas Holik, Kuzma syn tegosz, Uliana żona, Iwan brat tegosz, Łochwin brat tegosz, Anton Kopryszyk, Siech syn, Nastia żona, Andrzey brat, Uximka żona Andrzeiowa, Chwedor parobek, Daniel Tetioka, Olexa syn, Nastia komornica, Wawrzyniec Rogoznicki, Nastia żona, Chwedko syn, Iwan Łahoda, Chwedia żona, Maryna siostra, Sak siestrzeniec, Wowdia komornica, Iwan syn baby teyże, Roman Suc, Paraska żona, Chwedko syn, Maruszka żona Chwedkowa, Niczypor syn Romanow, Wasia corka, Hryc Karpowicz, Wowdia żona, Kuzma brat Hryciow, Maruszka żona Kuzmina, Marcin syn, Luba żona, Konach Andrzeiczyk, Hapa żona, Timosz syn, Chilko syn, Hryc syn, Juchimka komornica, Ihnat Andrzeiczyk. Klim syn, Marusza żona Klimowa, Iwan parobek, Maryna komornica, Piotr Andrzeyczyk, Nastia żona, Chwedko brat, Marko parobek, Hryc Szostaczyk, Monia żona, Hapa matka, Trochim brat, Chwedia żona, Chwedko brat. Paraska siostra Stecia komornica, Demko Korpyszyk, Chwedia żona, Iwan parobek, Nastia komornica, Nason Korpyszyk, Łucia żona, Uliana corka, Wirka komornica, Stefan Szaidiuk, Uliana żona, Ostap brat, Juchimka siostra, Karp Nosul, Orynka żona, Paraska corka, Ihnat zięc Rzewuskiego, Wowdia żona, Roman parobek, Chwedia czeladnica, Hasia komornica, Matiey Andreyczyk komornik Hapa corka, Iwan Łusia, Chweda żona, Truchon brat, Paraska siostra, Łuc Holik komornik, Uximka żona, Maryna corka, Hordiey Holik, Anna żona, Taras Skarczuk, Uximka żona, Stefan syn, Maruszka czeladnica. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Romaszki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Samuel Oniszczyk et Petrus Perka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Romaszkow przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, wielmożnego iegomsci pana Mikołaia Fierleia na Dombrowicy, staroscica Lubelskiego w parochiey moiey, przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika tamecznego także, przy bytnosci dwoch meżow z gromady Piotra Pyrki y Samoiła Oniszczyka. Symon Oszczyk, Małgorzata żona tegosz, Jacko Oszczyk, Jagnieszka żona tegosz, Karp Lewczyk, Katarzyna żona, Hryc Prystupa, Zofia żona tegosz, Marcin syn tegosz, Tomko Budnik, Marcin syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Maryna corka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Łuc Rutka, Regina żona tegosz, Jendrzei syn tegosz, Jan syn tegosz, Jozeph syn tegosz, Jakim syn te-

gosz, Jan Maturka, Maryna żona tegosz, Macko syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Stefan syn tegosz, Jadam Surnik, Maryna żona tegosz, Simon syn tegosz, Franciszek syn tegosz, Jakub Walużyk, Maryna żona tegosz, Stanisław Stuczka, Katarzyna żona, Jakub Mazuryk, Maryna żona, Katarzyna matka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Piotr Rutik, Uximka żona tegosz, Nastia dziewka sama w domu, Macko Olszewski, Katarzyna żona tegosz, Regina matka tegosz, Jan brat tegosz, Barbara siostra tegosz, Marcin brat stryieczny tegosz, Jan pastuch w domu tegosz, Grzegorz Ruta, Anna żona tegosz, Grzegorz syn tegosz, Jan syn tegosz, Uximka Romanicha wdowa, Chwedia corka teyże, Maryna corka teyże, Wasko Kuryanczuk woit, Jadwiga żona tegosz, Marcin syn, Jan syn, Maryna corka, druga corka, Łukasz Kapelusz, Chwedia żona, Tacia corka tegosz, Lewko komornik, Samuiło siestrzeniec tegosz, Panas Szwiec, Jacko syn tegosz, Wowdia żona Jackowa, Katarzyna czeladnica, Iwan Poczuiko, Olona żona, Iwaszko syn, Jacko syn, Maruszka corka, Chwedia corka, Samoiło Oniszczyk, Marusza żona tegosz. Chwedia czeladnica, Jan Saracki, Orynka żona, Timosz syn, Iwan syn, Jacko syn, Maruszka corka, Tymoszycha mołodyca, Oleszko Ilczyk, Anna żona, Timosz parobek, Zofia czeladnica, Wasko Olisieik, Uliana żona, Iwan Szynkarz, Anna żona, Chwiedko syn, Makar syn, Anna corka, Daniło syn tegosz, Misko Wanczuk, Maryna corka, Hawryła syn, Marko Lisik, Monica żona, Michał syn tegosz, Chwedia matka, Paraska siostra tegosz, Omelian parobek, Andrzei Przystupa, Hapa żona, Demian syn, Panas syn, Andrzei pastuch, Stec Hunka, Hapa żona, Maryna matka tegosz, Łukasz chłopiec służebny, Siemion Sikilinda, Katarzyna żona, Jasko Sikilindik, Maryna żona, Nestor Zborowski, Paraska żona, Hryc zięc tegosz, Orynka żona Hryciowa, Chwiedko Manowiec, Krystyna żona, Andrzei syn, Olena żona Andrzeiowa, Iwan syn, Philip syn, Hryc syn, Piotr Pyrka. Anna żona, Wowda corka, Maruszka corka, Hryc parobek, Osip Lisik, Anna żoża, Stefan brat tegosz. Proska czeladnica, Jacko Lisik, Ziemia żona, Wowdia teszcza tegosz, Sidor parobek, Ilko Sidoryk, Chwedia żona, Chwedia corka, Makar parobek, Daniło Ilczyk, Maryna żona, Choma parobek, Uliana służna dziewczyna, Siemion Kupczyk, Chwedia żona, Olona Maluticha wdowa, Maxim Sacik, Nastia żona, Parachwin syn, Jakim syn, Philip Hlebczyk, Wocia matka tegosz, Iwan brat tegosz, Orynka siostra, Olisiey Joszczyk, Juchimka żona, Anna matka, Wowdia siostra, Anna Kowalowa wdowa, Wasko syn teyże, Hapa corka, Proska corka, Chwiedko Kozaczyk, Darka żona, Parachwin chłopiec służny, Maryna Oniszczanka wdowa. Stec Szłomka, Zofia żona, Stanisław syn, Woiciech syn, Jan Marciniuk, Anna żona, Piotr brat, Połynka siostra, Barbara siostra, Szczesny parobek, Andrzei Romaniuk, Paraska matka, Maryna siostra. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Polubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Choma Radzki et Dac Climik de Polubicze obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Polubicze?) commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraepositi subscriptum

ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Polubicz przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Wawrzynca Chruscickiego namiesnika y przy bytnosci Chwiedka Żygałowicza woita y Grzegorza Welika raycy. Nason Maximik, Połaska żona, Chwier Hutko, Monia żona, Jowka corka, Uliana corka, Jacko syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Juchimka żona Wawrzyncowa, Hric Lipski, Maryna żona, Naum syn tegosz, Martin syn tegosz, Marcin Farcinski, Tatiana żona tegosz, Polynka matka, Chwiedia corka, Siemion syn, Wasil parobek, Maryna corka tegosz. Marko Diakonik, Monia żona, Anna matka tegosz, Maryna corka, Demko syn tegosz, Chwiedko parobek, Maryna czeladnica, Chwiedko Diakonik, Maryna żona, Oliszko Łupeiczyk, Polaska żona, Mełacha corka, Jacko syn, Chwedia corka, Zien Brodik, Uximka żona, Wasko syn, Anna corka, Walko Brodik, Oryszka żona, Hapa corka, Misko Synoka, Ołaszka żona, Anna matka, Uliana komornica, Chwedko Hłuszczyk, Wowdia żona, Patiey syn tegosz, Zienia żona Patiowa, Anna czeladnica, Siemion Hłuszczyk, Wowdia żona, Maryna corka, Roman syn tegosz, Jadam Smorczewski, Maryna żona, Woiciech syn tegosz, Jacko Szewczyk, Połaska żona, Maryna corka, Wasko syn tegosz, Wasko Rozniewicz, Stefan syn tegosz. Hapa żona tegosz, Mikołai syn, Anna żona, Mikołaiowa, Grzegorz Welik, Maryna żona, Regina, Jasko parobek, Połaska czeladnica, Parachwin Garcarzyk, Katarzyna żona, Maryna corka, Danilo syn tegosz, Roman Osicik, Hapa żona, Chwedko syn, Philip Woszczyk, Wowdia żona, Siemion syn, Maryna corka, Uximka corka tegosz, Sonia Woszczykowa wdowa, Maxim syn, Katarzyna corka, Iwan syn tegosz, Wasko Powroznik, Maryna żona, Orynka corka, Wasil pastuszek, Iwan Rudczyk, Anna żona, Sidor Rudczyk, Uliana żona, Ostap Kuczewicz. Maryna żona, Siemion syn, Hryc syn tegosz, Hawryło syn tegosz, Korniło Chlebczyk, Maryna żona, Lewko syn, Hryc Mamoncik, Chinia żona, Jouha matka, Denis syn, Iwan syn, Sidor chłopiec, Oryszka czeladnica, Monia wdowa, Luba corka teyże, Maryna Kulaianka wdowa. Juchimka corka, Demko Kozaczyk, Nasta żona, Anna matka, Iwaszko Kurylik, Uximka żona, Philip parobek, Hryc Maniuk komornik, Agnes żona, Hryc Podoba, Pałaska żona, Chwiedko syn, Orynka matka żony tegosz, Wasko syn teyże, Iwan Kurylik, Hapa żona, Pawluk syn, Siłuech syn tegosz, Krystina corka, Timosz Dudaczyk, Sonia żona, Karniey Sołoninczyk, Maryna żona, Uliana czeladnica, Maryna corka, Krystina Siemionowa wdowa, Maruszka corka, Uximka corka, Mełacha corka, Pawluk Garcarzyk, Anna żona, Jasko pastuch, Dorotha żona pastuchowa, Kuryło Szałatowski, Chwiedia żona, Iwan parobek, Piotr parobek, Troc Perchuc, Sonia żona, Siemion syn, Maruszka żona, Marcin brat tegosz, Hryc Bacieszyk, Kulina żona, Mikita syn, Połaska corka, Uliana siostra Hryciowey, Wasko parobek, Konach Manuryk, Anna żona, Klim syn tegosz, Hapa Klimowa żona, Chwedko parobek, Chwedko pastuszek, Chwedko Siechowicz, Anton syn, Paraska żona Antonowa, Sełuech brat, Maryna żona Sełuechowa, Matiey parobek, Nastia czeladnica, Stec Chałupka, Wowdia żona, Olisiey zięc, Paraska żona Olisieiowa, Sidor Mazuryk, Hapa żona, Paraska corka, Chwedko Kuziaczyk, Paraska żona, Mełacha czeladnica, Josko arendarz żyd, Regina żona, Matica corka, Połaska czeladnica, Hryc Łotiuszyk, Taras syn tegosz, Olena żona, Chilimon syn Hryciow, Maryna siostra, Wasko Zdolski, Barbara żona, Hedwigis corka, Kazimierz syn, Maxim parobek, Bartosz Zdolski, Barbara żona, Hapon pastuszek, Woiciech Zdolski, Katarzyna żona, Katarzyna czeladnica, Jan Zdolski, Wasia żona. Bartosz syn, Mary-

na komornica tegosz, Hasza siostra Zdolskiego wdowa, Uximka corka teyże, Oryszka Chwedkowa żona, Timosz Sudeiczyk, Uliana żona, Kuryan syn tegosz, Misko Litwin komornik, Uliana żona, Sidor pastuch, Mikołai syn tegosz, Dac Żygalik, Chwiedia żona, Hawryło syn, Oryszka żona, Ihnat syn Daciow, Uximka corka Dacowa, Hawryło Klesiuk, Darka żona, Uximka corka, Chwedor Popowicz, Darka żona, Maryna corka, Siemion czeladnik, Hawryło Kraiewski, Uliana żona, syn Pawluk, Kuryan Wawrynczuk, Maruszka żona, Maryna żona Andrzeiowa, Andrzei zięc Kuryanow, Nastia corka Kuryanowa, Osip Wawrynowik, Chwiedia żona, Nastia czeladnica, Prokop Szalhunik, Maruszka żona, Juchimka sierota, Zosim Rodzki, Wowdia żona, Roman zięć, Oryszka żona Romanowa, Uximka corka Zosimowa, Timosz parobek, Juchim Przystupka, Krystyna żona, Ilko szwagier, Tacia czeladnica, Iwan Misieyk, Hasia, żona, . . : . siostra Iwanowa, Hryc zięc Iwanow, Hapa żona, Ihnatowa wdowa, Anna corka teyże, Siemion syn, Chwiedko Szygałowicz woit, Dorotha żona, Klim Hrycewicz zięc, Anna Klimowa żona, Dokimka corka Chwiedkowa, Demko parobek, Franciszek Mazuryk, Maryna żona, Iwan zięc tegosz, Maryna żona Iwanowa, Darka Ochrymicha wdowa, Melian syn teyże, Ihnat syn teyże, Olona corka, Chwiedko Biekunik, Hapa żona, Wowdia matka Chwiedkowa, Ihnat parobek, Jacko pastuszek, Korniło Dmitrewicz, Nastia żona, Marusza matka Korniłowa, Sawka brat Korniłow, Nastia żona Sawczyna, Daniło brat Korniłow, Wawrysz parobek, Tacia czeladnica, Chwiedko pastuszek, Wasko Dobrodzieik, Chwedia żona, Osip syn, Jarmosz Pekotik, Proska żona, Połaska corka, Maryna corka, Piotr Pekotik, Oryszka żona, Hryc syn, Piotr Dobrodzieik, Oryszka żona, Hryc syn, Dawid syn, Masko Jakubik, Jadwiga żona, Anna corka, Anton Kulik, Sonia żona, Borys parobek, Maryna czeladnica, Wasko Kulik, Wasia żona, Iwan brat, Anna żona, Maryna siostra, Piotr parobek, Hryc pastuszek, Anna Reszetarska wdowa, Kondrat syn teyże, Timosz Brzozowski, Paraska żona, Lewko syn, Olisiey zięc tegosz, Uximka żona, Nastia corka, Dokimka corka, Ilko Sawicki, Połaszka żona, Chwiedko parobek, Piotr parobek, Maryna czeladnica, Jakim pastuszek, Osip Żołotnik, Anna żona, Maxim syn, Misko syn, Uximka corka, Ilko Komaszyk, Wowdia żona, Lewko brat, Maryna siostra, Andrzei parobek, Tomko Buy, Uximka żona, Maryna komornica w temże domu, Hordiey Komaczyk, Maruszka żona, Oryszka corka, Karp Szarabczuk, Uximka żona, Stepan parobek, Maryna czeladnica, Stec Szarabczuk, Anna żona, Andrzey syn, Miron syn tegosz, Jakim Korzeniewski, Juchimka żona, Maryna corka, Hryc syn, Iwan szwagier, Waremko Prystupa, Połaska żona, Sonia Wetczanka komornica, Dacia siostra teyże, Timosz Nikonik, Tacia żona, Anna matka, Sidor brat Timoszow, Uliana żona, Paweł pastuszek, Iwan Kosiuk, Oryszka żona, Orynka matka, Daniło parobek, Jacko komornik, Marusza żona, Siłuech Meleszczuk, Hapa żona, Stec Nieczysz, Paweł Szubik, Hapa żona, Sawka syn, Iwan syn, Philip Szubik, Tacia żona, Iwan parobek, Paraska czeladnica, Chwiedko Szydinik, Maryna żona, ... Senkowicz, Sonia żona, Misko syn, Iwan Senkowicz, Zienia żona, Lubka corka, Roman syn, Weremko Kaliszyk, Monia żona, Maryna corka, Maryna corka teyże druga, Iwan Kondrasik, Maryna żona, Maryna czeladnica, Chwiedko Masłowski, Nasta zona, Kondrat Androsik, Tatiana żona, Mikołai syn, Nastia żona Mikołaiowa, Stefan syn, Orynka żona Stefanowa, Choma Raica, Proska żona, Chilimon zięc, Olena żona tegosz, Sidor syn Chilimonow, Jacko Koryszyk, Nastia żona, Makar Buzko, Hapa żona, Sawka Seroka, Maryna żona, Olexa Seroczyk, Wroszka żona, Stefan Sawczyk pastuszek, Jarmosz Androsik, Uliana żona, Andrzey Orynicz, Chrystina żona, Uximka siostra,

Maryna siostra, Siemion Kuziomczyk, Anna żona, Kulina matka, Artich Kaciuczyk, Uximka żona, Anna matka, Jacko brat Artichow, Chrystina corka, Zofia sierota u tegosz, Ihnat Leniuk, Połaska żona, Nastia wdowa, Wasko syn, Chwiedia corka, Wasko Kaliszik, Maryna żona, Dac Kubysik, Wowdia żona, Jarmosz syn, Maryna corka, Wasko Philip, Klim syn, Zienia żona Klimowa, Mikołai syn Waskow, Hapon Szydynik, Docia żona, Kondrat syn, Klim Ołycik, Katarzyna żona, Olexa ociec Klimow, Mikita Czeciotuk, Nastia matka, Iwan brat tegosz, Olexa Pusięczuk, Uliana żona, Choma syn, Proska corka, Janusz Dudka, Kulina żona, Hryc syn tegosz, Uliana żona tegosz, Choma syn, Proska corka, Iwan Dysiuk, Sidor brat tegosz, Kulina siostra, Wasko Szydipik, Daniło syn, Maruszka żona Daniłowa, Jucko brat Daniłow, Olexa Kosteniewicz, Łukasz syn tegosz, Dokimka żona Łukaszowa, Uliana corka, Hapa druga, Kondrat parobek tegosz, Kalich syn. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Radec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Chwedko Meczkowicz et Olexa . . . . obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Radec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefeci subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Radeca przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci Chwiedka Niczykowicza woyta y Olexy Jarmonika Radzkiego. Chwiedko Oniskowicz, Połaska żona. Andrzey syn, Oryszka żona Andrzeiowa, Stefan parobek, Hryc syn tegosz, Osip Klimciczuk, Polaska żona, Maruszka siostra, Josko Iwanczuk, Uliana żona, Daniło syn tegosz, Paraska corka, Jakub Iwaniszyn, Stecia żona, Nazar syn, Hrysza corka, Trochim Tarasiuk, Połaska matka, Sonia siostra, Sonia czeladnica, Siemion Tarasiuk, Olona żona, Paszko Bilczanin, Hapa żona, Iwan syn tegosz, Osiey syn tegosz, Wasia czeladnica, Anton Philipi syn, Sonia żona, Hrysza corka, Paraska corka. Chwedko Paprocki, Domna żona, Maryna corka, Maxim Tarasiuk. Połaska żona, Josko Welikow, Chwedia żona, Iwan syn, Lewko syn, Katarzyna corka, Ostap Mitrukow, Hapa żona, Roman Paprocki, Chrystyna żona, Choma Mołodkowicz, Paraska żona, Melian syn, Monia corka, Karp Rogowski, Sonia matka, Maruszka siostra, Maxim Smolcik, Zienia żona, Hapa corka. Maruszka corka, Nastia komornica, Hryc Kusiuk, Maryna żona, Iwan Czcberakowicz zięc, Połaska żona Iwanowa, Wasko Krawczyk, Chwedia żona, Maryna teszcza, Roman parobek, Nazar slosarz, Maryna żona, Wowdia corka, Nazar parobek, Pawluk kowal, Tacia żona, Maruszka matka, Wawrzyniec parobek, Panas chłopiec służka, Lewko kowal, Stecia żona, Nestor chłopiec, Hawryło Kucik, Melacha żona, Iwan Łucik, Łucia żona, Sawka syn, Chwedko Kurianik, Anna żona, Niczypor Suyka, Maruszka żona. Olexa Jarmonik, Nastia żona, Maciey Kowalski, Zofia żona, Katarzyna corka, Chwedko Rekietik, Maryna żona, Polaszka komornica, Hapa komornica, Warusza gospodyni, Maxim Jarmonik, Katarzyna żona, Stefan Jarmonik, Misiey Bunik, Wowdia

żona, Philip syn, Wowdia corka, Hryc Kuryanik, Paraska żona, Paraska siostra, Lewko Jarmonik, Ustimka żona, Siemion syn, Chwedia siostra Hrycia Kuryanika, Iwan Szczodryk, Warusza żona, Tacia corka tegosz, Philip Smoleiko, Oryszka żona. Jarmoszowa wdowa, Wowdia corka . . . . szlachcic, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Łucia wdowa gospodyni tegosz, Nastia corka teyże wdowy, Juchim Zawadzki, Proska żona, Wawrzyniec Szwiec, Wowdia żona, Jacko będnarz, Wocia żona, Kulina corka, Iwan Makarewicz, Melacha żona, Mikita Neczkowicz, Uliana żona, Paweł syn, Onisko syn tegosz, Osip Naczkowicz, Ustimka żona, Iwan syn, Martin Neczkowicz, Regina żona, Chwedko syn tegosz, Grzegorz syn tegosz, Demian syn. Anton Podleski, Tacia żona, Maxim Podleski, Orynka żona, Taras Południk, Sonia żona, Mikołai syn, Iwan syn tegosz, Oryszka corka, Misko służka, Mikita Południk, Nastia siostra, Paraska siostra, Chwedia Południk, Maruszka żona, Denis syn, Choma syn tegosz, Stec Osmolewicz, Paraska żona, Katarzyna corka. Melian służka, Jacko Jakimik, Hapa matka, Chwedia czeladnica, Paweł Smoluk, Juchimka żona, Darka czeladnica, Sak Kupaczyk, Maryna żona, Hryc Bukowski, Hapa matka, Serhey brat tegosz, Stec Moliewicz, Tacia żona, Mikita syn tegosz, Proska corka, Stec Południk. Połaska żona, Chwedia siostra, Stefan brat, Matiey Południk, Maruszka żona Olexa Południk, Wowdia żona, Maciey parobek, Maryna czeladnica, Chwedia Chilimonicha wdowa, Prokop syn teyże, Jacko syn teyże, Misko zienc teyże, Maruszka żona, Anton Staronik, Hapa żona, Jacko Lisowiec, Wowdia żona, Samoiło syn, Mełacha żona Samoiłowa, Jarmosz, Naucik, Uliana żona, Wasko Naucik, Chwedia żona, Samoiło brat, Jartich parobek, Nastia czeladnica, Timosz Breniuk, Paraska żona, Chwedko parobek, Wakuła Breniuk, Maryna żona, Paraska matka, Sawka brat tegosz, Mikita Demiaszyk, Chwedko Kozak, Warusza żona, Jarmosz parobek, Iwan parobek, Anna czeladnica, Lewko pastuch, Kulina żona, Olisiey syn, Maryna corka, Kuryło Stecikow, Juchimka żona, Roman syn Steciow, Maryna żona, Stec Miecikowicz, Hapa żona, Wowdia corka, Stanisław pastuch dworski. Chrystina żona. Prokop syn, Chryc zięc, Maryna żona, Iwan Wieczorka, Tacia żona, Piotr Wieczorka, Hapa żona, Mikita Michaliszyn. Maryna żona, Olisiey Wakulik. Anna żona, Anton syn, Maruszka żona Antonowa. Iwan syn, Choma parobek, Melian Prokochnik, Agnes żona, Stec Prokochnik, Tacia żona, Prokop Łopacz, Jakim syn, Paweł syn, Maruszka corka. Paraska Naumicha wdowa. Matiey syn. Kalich syn drugi, Nasta corka, Katarzyna Własowa wdowa, Paweł Szadorski, Proska corka, Lewko Kochanik, Paraska żona, Chwedia matka, Uximka corka, Ilko parobek, Wasko Hordiiuk, Maryna żona. Hryc Wasienko, Chwedia żona . . . parobek, Maryna corka . . . . Hordiiuk, Maryna żona, Chwedko brat, Anna czeladnica, Zacharyasz . . . cik, Hapa żona, Roman syn, Olexa Mecikowicz, Maryna żona. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Dawydy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Hryc Poleszuk et Olisiey Powroznik de Dawydy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Dawydy?) commanentium, manu propria admo-

dum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore tali:

Popis wsi Dawydow przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego naimiesnika y przy bytnosci Hryca Poleszuka, Olisieia Powroznika. Misko Denisiuk. Luba żona. Chwedor syn. Wasko parobek. Iwan Denisiuk, Uximka matka tegosz, Hordiey Denisiuk, Katarzyna żona, Demid Łobeiczuk woit, Paraska żona, Denis brat, Monia żona bratnia, Kuryło brat, Hanna matka Kuryłowa. Chwedko pastuszek, Hryc Mateyczuk, Darka żona, Huryn parobek. Misko Szwiec, Uliana żona, Jacko brat tegosz, Juchim komornik, Chwedia żona. Maryna corka, Kalich Kociubka, Proska żona, Juchima komornica, Oryszka corka, Osiey Szypulicz, Maryna żona, Misko Łobeyczuk, Paraska żona, Jacko Doroszuk parobek, Timosz Meleszuk, Maryna żona, Prokop Hordiuk, Chwiedia żona, Niczypor brat, Regina żona Niczyporowa, Hapon parobek, Wasko Perdzanik. Orynka żona. Kuryło syn. Maxim służka, Swiryd Lucik, Wowdia żona, Paweł syn, Philip Lucik, Oryszka żona, Wasko Kostrowiec, Tacia żona, Maryna corka, Sawka parobek, Philip Salakucko, Katarzyna żona, Hryc Poleszuk. Juchimka żona. Maxim syn, Maxim Osipczyk, Maryna żona, Chilimon Łobeiczyk, Uliana żona, Zacharko parobek, Iwan Polubiec, Regina żona, Kuzma Skakunik, Maruszka, żona, Olisiey parobek, Stecia czeladnica, Lewko Michalczuk, Juchimka żona, Jołtuch zięc tegosz, Uximka żona, Chwedko Czeczotczyk, Tacia żona, Łukasz parobek, Timosz Rososiec, Maryna żona, Żan Polubiec, Połaska żona, Chwedko parobek, Uroszka żona parobkowa, Klim Ondreiczyk, Maryna żona, Uliana matka, Zacharko parobek, Maryna Symonicha wdowa, Kulina corka, Kuryło Chiczenia, Anna żona, Chwedko parobek, Olisiey syn, Hryc syn, Katarzyna czeladnica, Hryc Chiczenia. Połazka żona, Radko syn, Anna czeladnica, Melian Michalczuk, Maruszka żona, Kuryan Czapczuk, Chrystina żona, Kondrat Smalko, Anna żona. Stanisław Rososiec, Maryna żona, Chwedko Bochonczyk komornik, Hapa żona, Nastia corka. Weremko Litwin, Monia żona, Olisiey powroźnik, Juchimka żona, Stefan syn, Iwan parobek. Sonia czeladnica, Jarmosz Ilczyk, Katarzyna żona, Kondrat parobek, Mełacha czeladnica, Osip Bochonczyk, Uximka żona, Maryna matka, Stefan parobek, Sonia czeladnica, Sawka Bochonczyk. Wowdia żona, Siemion Przystupa. Hasza żona, Naum syn, Samoiło syn, Stefan parobek, Makar Szypulicz. Hapa żona. Chwedko parobek, Uliana czeladnica, Chwedko Hryhoricz, Maryna żona, Jacko parobek, Uximka czeladnica, Jarmosz Wasięczyk, Uximka żona, Hryc służka, Prokop Chwalczuk, Anna żona, Wasko syn, Wowdia żona synowa, Panas syn, Matiey zięc Chwalczukow, Chwedia żona, Martin Jowczyk, Wowdia żona, Jacko syn, Marko służka, Potap Jowczyk, Maryna żona, Korniło Jowczyk, Uximka żona. Maryna matka, Chilimon brat, Andrzey parobek, Wasko Sidoryk, Ewa żona, Niczypor Łukaszczuk, Oryszka żona, Regina matka, Onisko brat, Panas Chodoryk, Olona matka, Łohwin syn, Tacia żona, Choma brat, Niczypor brat, Połazka czeladnica, Iwan Tarasiuk, Nastia żona, Prokop syn, Hawryło syn. Niczypor Tarasiuk, Nastia żona, Kalich parobek, Stecia żona parobkowa, Iwan Czeberak komornik, Tacia żona, Osip Radik, Juchimka żona. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Jakub Piotrowski namiesnik. Et in continenti circa porrectionem suprascripti regestri personaliter comparentes supra offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Dubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Dmiter Misieczik et Mic Chwiedunik obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis verae personarum in villa Dubicze, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum nobilis Laurentii Chroscicki vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Popis wsi Dubicz przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Hapa Romanowa wdowa, Iwan Haciuk parobek, Wasko Żynoredka, Juchimka żona, Jurko Ochrymik, Hapa żona, Paraska corka. Andrzey Szymczyk, Wowdia matka, Nastia siostra, Hapa siostra druga, Olexa Szymczyk, Piotr Szołtanik, Philip syn tegosz, Ostap parobek, Maruszka dziewka, sierota, Sawka Haciuciowicz, Anna żona, Lewko syn, Maciey syn, Hapa corka, Chwedko Saciuk, Hapa żona, Piotr parobek, Hapa czeladnica, Hawryło Nowak, Uximka żona, Borys syn, Timosz Łobacz, Jouha żona, Chwedor Radczuk, Daniło Kaliszuk, Paweł Kaliszuk, Osip Kaliszuk, Wowdia siostra, Andrzey Krupa komornik, Chweda corka, Jacko Romanowicz, Mełacha żona, Demko syn, Wasko syn, Hawryło syn, Paraska corka, Choma Rybik, Juchimka żona, Maryna corka, Wasko Oleszkowicz, Katarzyna żona, Iwan parobek, Tacia dziewczyna sierota u tegosz, Melian Weremczyk, Uximka żona, Hapa corka, Lewko syn, Stefan syn, Mic Chwedinik, Uliana żona, Wasil syn, Uximka corka, Paraska corka, Martin Saczyk, Orynka żona, Ihnat parobek, Chwedia kormornica u tegosz, Suprun Chrulik, Maryna żona, Martin syn, Hapa żona, Katarzyna służebnica, Timosz Osipik, Paraska corka, Iwan brat, Hanna siostra, Wasko Lesznicy, Wowdia żona, Philip Romanowicz, Proska żona, Onisko ociec, Stefan brat, Maryna siostra, Tacia siostra, Paweł Komareniec, Hapa żona, Sachar służka, Anna komornica u tegosz, Iwan Misieyczyk, Chwedia żona. Iwan zięc tegosz, Chwedia żona synowa, Tacia corka. Niczypor Pawluczyk, Marusza żona, Paraska corka, Juchimka corka, Karp pastuch, Juchimka corka. Timosz Cycyborik, Nastia żona, Panas syn, Misko Cycyboryk woyt, Juchimka żona, Niczypor syn, Wowdia komornica, Chryk syn teyże, Anton Prystupa, Juchimka żona, Anna matka, Paraska komornica, Iwan Żuromski, Połazka żona, Martin Nowak . . . ka żona, Uliana corka, Korniło syn, . . . osz Subarczyk . . . żona, Ihnat służka, Hawryło brat, Anna żona, Polazka corka, Andrzei Subarczyk, Połazka żona, Maruszka corka, Hryc Prystupa, Uliana żona, Maxim syn, Hapa żona, Roman syn Hryciow, Dmitruk syn, Melian Popko, Hasza żona, Maryna corka, Nastia Tymoszowa wdowa, Paweł syn, Paraska corka. Chwedko Klimowicz, Maryna żona, Mikołai syn, Uliana żona, Lewko słuszka, Siemion Gaida, Juchimka żona, Nastia siostra, Martyn Gaida, Tacia żona, Demko chłopiec, Wasko Gaida, Uximka żona, Misko chłopiec, Hawryło syn, Dmitr Misieiczyk radzki, Anna żona, Kondrat syn, Chwedko Misieyczyk, Mełacha żona, Maryna corka, Chilimon Warylewski, Mełacha matka, Uximka siostra, Iwan Noszczuk, Tacia żona. Uliana sierota, Ihnat sierota. Iwan parobek, Chrystina corka, Lewko Michnik. Stecia żona, Olexa syn, Juchimka corka, Misko Diadik, Anna żona, Wawrysz syn, Roman syn. Anna corka, Taras Krawiec. Paraska żona, Wasia komornica, Siemion Misieyczyk, Anna żona, Paweł chłopiec, Marusza Andrusicha wdowa, Michał syn, Wasil syn, Maryna corka, Anna Prokopowa wdowa. Luba corka, Piotr Greciyka, Marusza żona, Paraska corka, Sawka syn. Chwedko Greciyka, Andrzei syn, Anna corka, Juchimka corka, Jacko Szwaiuk, Maryna żona, Siemion syn, Pa-

raska corka, Maryna corka, Iwan syn, Hryc Olexik Tacia corka, Wasil służka, Iwan Osieyk, Mełacha żona, Uximka czeladnica, Chwedko Grecyiczyk, Hapa żona, Marusza Naucicha wdowa, Philip syn, Wowdia komornica, Iwan Chilimonik, Katarzyna żona, Siemion syn, Stec syn, Misko Samsytik, Jasko ociec, Olona żona Miskowa, Jakim sierota, Olisiey Prystupa, Pilip zięc, Uliana żona, Siemion szwagier, Anna czeladnica, Demko sierota u tegosz, Stec Haponik, Anna żona, Konach brat, Maryna siostra, Melian Piwowaryk, Wowdia żona, Ilko Grecyika, Maryna matka, Iwan Grecyika, Maryna siostra, Chwedko ociec tych, Wasia wdowa, Uliana corka, Choma Wodonosik, Nastia żona, Łukasz syn, Danilo Wodonosik, Hapa żona, Kopyryan brat, Luba czeladnica.

Zapowietrzeni: Maciey Zieniewicz, Marusza corka, Mełacha Chałupczykowa wdowa, Mikita syn, Uliana żona, Juchim brat, Połazka siostra, Nestor Żyszyk, Anna żona, Łukasz Panczyk, Uliana żona, Melacha siostra, Iwan parobek, Iwan Saneiła, Proska żona, Timosz szwagier, Połazka teszcza, Iwan Barc, Maryna żona, Olisiey syn, Katarzyna żona, Misko Radzai, Jurko parobek, Łazko Chałupczyk, Uliana corka, Korniło syn. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt juramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Dubicki.

Popis dworu iegomosci pana Stanisława Orchowskiego w Dubicy na ten czas mieszkaiącego przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego die quarta Julyi anno millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo. Jegomsc pan Stanisław Orchowski, ieymosc pani Katarzyna małżąka, Maryna kucharka, Hapa baba od dziecięcia, Korniło woznica. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki.

Wies Kolano.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Albertus Czesało et Martinus Sawicki de Kolano obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kolano commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Baltazari Szydłowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castren- Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Kolano przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Baltazara Szydłowskiego, także przy bytnosci Woyciecha Czesały woita na ten czas y przy bytnosci Iwana Chanka. Jacko Orasczyk, Wirka żona, Hapa siostra, Wasko Bondaryk, Oryszka żona, Nicypor brat, Tomko Chmelowiec, Helzbieta żona, Macko bratanicz, Chwiedko Bebko, Tacia żona, Iwan Hatko zięc Bebkow, Anna żona, Regina corka Bebkowa, Stefan syn Bebkow, Iwan Putko, Uximka żona, Lubka corka, Siemion syn, Wasko Naumik, Wocia matka, Maryna siostra, Anna siostra, Katarzyna siostra wdowa, Kostiuk Martinik, Onisko brat, Hapa siostra, Chwedko Przesmycki, Mełacha żona, Chwedia corka, Wawrysz Woitiuk, Wocia corka. Ewa niewiestka tegosz, Juchim syn teyże wdowy, Nastia corka teyże, Zenko parobek, Siemion parobek drugi, Maryna woytowa stara wdowa, Mic syn teyże, Maruszka czeladnica, Woyciech . . . k, Iwan syn teyże, Chwedia corka . . . . nko, Tacia żona, Wawrysz zięc, Anna żona, Maryna komornica

tegosz, Sawko Zianowiec, Anna żona. Hordiey syn, Ilko Nowak, Uximka żona, Troc syn tegosz, Chwedia żona, Martin szwagier. Radko Nowak, Maryna żona, Harasim, Kuryanczuk, Mikita służka, Anna żona Iwan Kuryanczuk, Maryna matka, Kondrat Kuryanczuk, Proska żona. Łukasz, parobek, Wowdia czeladnica, Wasko Panasiuk, Maruszka żona, Wawrysz syn, Chilimon syn, Weremko syn, Wowdia czeladnica Jołtuch Panasiuk, Orynka żona. Szymko Przystupa, Olona żona, Lewko syn, Monia żona Lewkowa, Klim parobek, Uximka czeladnica, Roman Łyszka, Wowdia żona, Sak syn tegosz, Timosz Szymkowicz, Kulina żona, Misko Kaciuczyk, Stefan syn tegosz, Hapa żona, Trochim syn Miskow, Iwan brat Trochimow, Martin Saracki, Tacia żona, Polaska corka, Philip syn tegosz, Abraham syn tegosz, Iwan Jaroszuk, Uximka matka, Stefan brat, Jasko Michalczuk, Anna żona. Nastia Michalicha wdowa, Martyn syn teyże, Anna wnuczka lat niema dziesiąciu, Jadwiga corka, Jan Zasiedka, Piotr Czornaczuk, Tacia żona, Maryna siostra, Iwan Zuch, Regina żona, Stanisław szwagier, Martin parobek, Chwiedia komornica, Philip Jarmoszek, Wowdia żona, Danilo syn, Woiciech Czesało, Chima żona, Ulan syn, Chwedia żona Ulianowa, Jacko syn, Andrzey syn, Maruszka corka, Chwiedko Czesało, Maryna żona, Hac Kaliniec, Nastia żona, Kondrat, Chwedia teszcza, Ulka żona Kondratowa, Osip Zdun, Nastia żona, Ostap syn, Dawid syn, Maruszka corka, Abraham Kaliszyk, Połazka żona. Piotr syn, Martin Kaliszyk, Marusza matka, Maryna żona, Hryc parobek, Maruszka komornica, Sawka Steciuk, Marusza żona, Hapa czeladnica, Iwan Bołczuk, Warusza żona, Orynka komornica, Chwedko Chawrak, Marusza żona, Kalich syn, Regina żona Kalichowa, Josko syn Chwedkow, Jarmosz Lutik, Hapa żona, Anna corka, Hryc parobek, Andrzei Uchnianica komornik, Jasko Kładunik, Nastia żona. Piotr brat, Paraska siostra, Miron syn, Maryna corka. Iwan komornik u tegosz, Oryszka żona, Sonia komornica Kondratowa, Warusza komornica Przesmyckiego, Anna corka teyże. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Baltazar Szydłowsky. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes supralati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Paszęki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Max . . . anczuk et Stec Ciecierski de . . . . obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villa Paszenki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis teyże wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego pod niebytnosc namiesnika lecz przy bytnosci dwoch z gromady przy bytnosci Maxima Kochanczuka y Stecia Ciecierskiego. Trochim Giereyczuk, Marusza żona, Parachwin syn, Philip Kuczuk komornik, Hapa żona tegosz, Chilimon Woitczyk komornik, Nastia żona, Maxim Kochanczyk, Nastia żona, Panas brat, Paraska żona, Andrzei brat, Nastia matka tychże, Troc Toczko, Paraska żona, Panas Toczko, Zienia żona, Roman syn, Stec Ciecierski, Maryna żona, Chwiedko, Ciecierski, Anna żona, Zien brat tegosz, Chwir brat tegosz, Naum Borusik, Anna żona, Sai Kulczynski, Marusza żona. Niczypor Sayka Orynka żona, Artym syn, Uroszka żona, Dawid syn, Wowdia żona,

Symon zięc Saykow, Proska żona. Naum Gereyko, Darka żona, Hapa matka, Paweł brat, Misko Gereiko, Natalka żona, Połazka żona. Wasko Choroszczuk, Nastia żona, Uximka matka. Tacia siostra, Juchim Choroszczuk, Zienia żona, Misko Prokopisz, Natałka żona, Sierhey parobek, Jacko Buszyk, Maryna żona, Matiey Połaznik, Marusza żona, Iwan syn, Zachar syn, Stefan Rohulik woit, Uximka żona, Połazka matka. Suprun parobek, Anna Siemionowa wdowa, Weremko syn, Kulina corka, Potap Michalik, Jołtuch syn, Połaska żona, Iwan Michnio, Wowdia żona, Mikita zięc tegosz, Stecia żona tegosz Mikity, Hrystyna corka Iwanowa, Andrzei Joskowicz, Uliana żona, Kuzma syn, Anna żona, Hryc Kozieł. Anna żona, Demko szwagier, Jarmosz Piczarz. Olexa syn, Chwiedia żona, Daniel syn, Hapa czeladnica, Iwan Opolec, Połazka żona, Połazka siestra, Hryc Chomutik, Chwedia żona, Marusza wdowa, w tymże domu Darka Uliaszowa wdowa, Zan Opolec. Tacia żona, Supron syn. Korniło Trubay, Chwiedia żona, Chwedor Trubai, Chwedia żona, Lec Szusza, Paraska żona, Piotr Suszyk, Wowdia matka, Artim Trubai, Hapa żona, Stefan Gawrunik, Demko syn. Anna niewiestka, Wowdia corka, Iwan Doskoczyk, Luba żona, Andrzei syn, Kulina corka, Radko Gawrunik, Wowdia żona, Sak brat, Timosz brat, Juchim Garwunik, Anna żona, Iwan Hutko, Zacharyasz syn, Hapa żona Zacharyaszowa, Andrzei syn, Hapa żona Andrzeiowa, Misko syn, Matiey Gren Darka żona, Paweł Żyruk chory barzo, Proska żona, Paraska matka wdowa, Karp brat Pawłow, Chima żona Karpowa, Iwan Daciuk komornik, Pawel Radiuk, Połaska żona, Mełacha corka, Matiey Swiec, Uliana żona, Demko Doskoczyk, Maryna żona, Chwedia Demkowa teszcza, Samoc syn, Wasko Zyrak, Chwedia żona, Hapa corka, Martin Gawrunik, Stecia żona. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem. Crucifixi juramento corporali comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Folwark Jasionka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Andreas Galik de Jasionka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis in praedio ac in villa Jasionka personarum commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Theophili Stanislai Brodzinski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis w tymże folwarku stanoł przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Jegomosc pan Theophil Stanisław Brodzinski dzierzawca na ten czas będący, ieymosc pani Helena malżąka iegomosci, Stefan Gorecki czeladnik, Stanisław Soninski chłopiec, Woyciech haiduk, Chwiedko Harasim woznica, Hryc Ostapiuk pastuch dworski, Iwan Piechowicz pastuch drugi. Białegłowy: Zofia Szornilowna dziewczyna, Paraska Klimicha baba piekarniania, Chwiedia Piechowa dziewka piekarniana. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria, Theophil Stanisław Brodzinski.

Wies Jasionka.

Popis teyże wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Stanisława Goreckiego namiesnika także pry bytnosci Andrzeia Goduly woyta. Iwan Łyszeiko, Ustina żona, Dorotha corka, Stasia corka,

Misko Romaniuk, Wirka żona, Iwan syn, Stec Romaniuk, Uximka żona, Hapa corka, Anna komornica, Łukasz Jakimowicz, Hapa żona, Paraska żony siostra, Maxim Martiniuk, Maruszka żona, Misko Welikiey, Orynka żona, Philip syn, Tacia żona Philipowa . . . Klimisianka, Marusza siostra teyże . . . . Głuch, Orynka żona, Tacia komornica, Zofia Haidukowa żona, Chwedko . . . . niak, Chwedia matka tegosz, Juchimka corka, Łukasz Paszczuk Maruszka matka, Orynka siostra, Piotr Chycik, Uliana żona, Chwedko syn, Iwan Prystupik, Wowdia matka, Paweł brat, Marusza Hadalowa woitowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Zaniowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Jołtuch Gotowczyk de villa Zaniowka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Zaniowka commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis w teyże wsi Zaniowce do folwarku Jasionskiego należącey przy bytnosci tegosz namiesnika y przy bytnosci Jołtucha Hotowczyka. Jołtuch Hotowczyk, Anna żona, Dac syn tegosz, Jakim Misieik, Tacia żona, Dac powinny tegosz, Jasko Pareiko, Chwiedia żona, Woiciech Hodynczak, Anna żona, Jendrzey syn tegosz, Maciey syn tegosz. Matiey Kałanczuk, Zienia żona, Paraska corka, Dac Hotowczyk, Nastia żona, Iwan Ondroszyk, Korniło Ondruszyk, Kulina siostra tychże, Wasko Haciewicz, Katarzyna matka, Anna siostra, Milian Krawiec, Hapa żona, Iwan Pilipiuk, Maryna żona, Anna matka Zanina, Jasko syn tegosz, Radko Dawidczuk, Wirka żona, Artim syn tegosz, Siemion syn tegosz, Maruszka żona Artimowa, Roman Dawidczuk, Mełacha żona Romanowa, Osip Dawidczuk, Iwan syn Romanow, Niczypor Wołynczuk, Darka żona, Siech Leiczyk, Tacia żona, Dmitr Hotowczyk, Maruszka żona, Jowka corka, Maryna Wołynczykowa wdowa, Tichon Wołynczuk, Chrystina matka, Hapa żona, Onisko brat tegosz, Hryc Hapik, Maryna żona, Katarzyna corka, Misko Haynik, Anna żona, Sawko syn tegosz, Wawrysz syn, Andrzey syn, Tichon syn tegosz, Hryc zięc, Miska Haynika Maryna żona, Uliana Pochlebczykowa wdowa . . . . . . Woznieczykowa wdowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Czeberaki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Paulus Timosik et Troc Juchimik de Czeberaki obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Czeberaki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis wsi Czeberakow należącey do powiatu Mielnickiego przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Łuc Hormanik, Siemion syn tegosz, Mełacha żona Siemionowa, Tacia corka Łucowa, Chwedor Paszkowicz, Anna żona tegosz, Marusza Jatczycha wdowa, Stefan syn teyże, Anna matka teyże wdowy, Siemion brat teyże, Łukasz Hormanik, Maryna żona tegosz, Juchima corka tegosz, Hryc Neckowic, Marusza żona tegosz, Hryc Masiuk, Połynka żona, Martyn Sawczuk, Hapa żona, Anna corka, Pawel Sawczuk, Chwedia żona, Anna czeladnica, Andrzei Sawczuk, Tacia żona, Pawluk Timoszyk, Paraska żona, Jakim syn, Andrzei Judik, Maruszka żona, Jarosz Judik, Maryna żona, Jakim Kozaczyk, Chwedia żona, Osip Andreiczyk, Uroszka żona, Hryc Sanczykow, Juchima żona, Paszko Panczenia, Chwedia żona, Iwan syn, Melian syn, Chwedko syn, Szymon parobek, Chrystina czeladnica, Lewko Androczykow, Andrzeij Philipik, Hryc syn tegosz, Andrzey syn. Sawka syn tegosz, Uliana żona Hryciowa, Jarmosz Philipik, Marusza żona, Iwan Popadiuk. Wowdia matka; Maryna żona, Philip Panczenia, Chwedia żona, Hawryło Kozaczyk, Paraska żona, Iwan syn, Melian Kozaczyk, Sonia żona, Uliana siostra tegosz, Andrzei Chaczewicz, Orynka żona, Monia matka, Karp brat, Maruszka siostra, Andrzeij Juchniuk, Chwedia żona, Nastia czeladnica, Troc Juchnik, Paraska żona, Olexa syn, Maryna czeladnica, Juchim Melanczuk, Chwedia żona, Grzegosz Ogonczyk, Nastia żona, Pilip Niedbaiło, Chwedia żona, Lewko Szostaczyk, Maruszka żona, Anna corka, Stec Szostaczyk, Proska żona, Iwan syn, Uliana Sidorycha wdowa, Stecia Perchuczycha Wowdia, corka, Anna corka, Iwan Łyganczuk, Hapa żona, Marko brat, Paweł brat, Chwedia siostra, Ostap Kalinczyk, Olona matka, Kulina corka, Domacha corka, Osip Iwanczuk, Juchima żona, Philip brat, Maxim syn Philipow, Katarzyna corka, Hapa corka, Osip syn Osipow, Hapa czeladnica, Hryc Protasiuk parobek. Protas Nakoneczny, Chwedko syn, Regina niewiestka. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Poddani iegomosci xiędza proboszcza Rososkiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Jarmosz Hlebko de oppido Rososze obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis subditorum admodum reverendi domini praepositi Rososensis in oppido Rososze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis poddanych iegomosci xiędza proboszcza Rososkiego w Rososzu przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego spisany przy bytnosci dwuch z rady Stanisława Sobieszyka y Hrycia Buina. Woyt Jarmosz Hlebowicz, Uliana żona tegosz, Szczesny syn tegosz, Zofia żona syna iego, Kazimierz Tulinski, Helżbieta żona tegosz, Jakub Haponik, Kulina żona tegosz, Woyciech Romaszko, Helżbieta żona tegosz, Stanisław syn tegosz, Jan Osowski, Katarzyna żona tegosz, Zofia Tredowina, Katarzyna Jozwianka, Woyciech Buxa, Anna krewna w domu tegosz, Jan Szeplik, Katarzyna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Grzegorz Jozwik, Maryna żona tegosz, Jadam syn tegosz, Jan Cedrowski, Regina żona tegosz, Marcin syn tegosz, Katarzyna służebnica tegosz. Oryszka Borodczanka, Sonia corka, Jan Cyluyczyk, Uximka żona tegosz, Ma-

tiey Moskaluk, Dorotha żona, Jarmosz Kozłowicz, Ziena żona tegosz, Josko czeladnik tego, Maryna komornica tegosz, Jendrzeiowa Sobieszykowa wdowa, Mikołai syn teyże, Maxim Czuchowiec, Maryna żona tegosz, Mikołai Popik, Helżbieta żona tegosz, Woiciech Jurczyk, Katarzyna matka tegosz, Maryna siostra tegosz, Jan brat tegosz, Stefan Buinik, Chwiedia matka tegosz, Paweł brat tegosz, Osip Konaszyk komornik, Jendrzey Z . . . . . k, Maryna żona tegosz, Jan syn tegosz, Maryna corka tegosz, Jan syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Kuzma Kopyryanik, Katarzyna żona tegosz, Marcin syn tegosz, Iwan Nowak, Chwedia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Hryc Małczan, Maryna żona tegosz, Iwan syn tegosz, Hryc Buino, Maryna żona tegosz, Jakub syn tegosz, Maryna żona tegosz, Jan Wabczyk, Hedwigis żona tegosz, Szczepan syn tegosz, Zofia żona syna iego, Samoiło czeladnik tegosz, Zuzanna czeladnica, Jakub Sobieszyk, Helżbieta żona tegosz, Bartosz syn tegosz, Anna corka tegosz, Stanisław Sobieszyk, Zofia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Maryna służebnica, Timosz czeladnik, Jagienka komornica, Jadan Walczyk, Anna żona tegosz, Maryna corka tegosz, Paweł Chiersiuk, Jendrzey brat tegosz, Klim Lewczyk, Chwiedia żona tegosz, Marko Jowczyk, Uximka żona tegosz, Mikołai syn syn tegosz, Hryc Haciuk, Hapa żona tegosz, Iwan Korszunik, Anna żona tegosz, Jasko Pusternik, Katarzyna żona tegosz, Mikołai syn, Kazimierz syn, Iwan syn, Iwan Rabko, Anastazya żona tegosz, Anna corka, Marko Kusznierzyk, Anna żona tegosz, Oryszka teszcza tegosz, Jacko syn tegosz, Siemion Neuhad, Proska żona tegosz, Korniło Horłaczyk gospodarz folwarkowy, tego pisał xiądz dziekan, Tacia żona tegosz, Chwiedko syn, Maryna corka, Martin Ihnatik, Wowdia żona tegosz, Maxim Ustryszec, Anna żona tegosz, Mikołai syn, Lewko syn, Chwedor Ihnatik, Maryna żona tegosz, Chwedko Misienciuk, Chwiedia żona tegosz, Jasko Karpik, Połaska żona tegosz, Maryna Chodkowa wdowa, Panas Puszka, Mełacha żona tegosz, Wasko Snitczuk, Misko Chodko, Wowdia żona tegosz. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Popis żydow w miasteczku Rososzy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus semen Paszczyk proconsul Rososensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum judaicarum in oppido Rososze commanentium, manu propria nobilis Alberti Woitkowski, tum Semeni Paszczyk proconsulis Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr y popis żydow w Rososzy miasteczku. Salamon Abramowicz, Sara żona, Benus Joskowicz, Rochanna żona, Leiba Woroszylik, Ester żona iego, Zawel Slomowicz, Gitla żona, Isrol Woroszylik, Fradla żona. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Borziłowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus dominus Joannes Chotkowski, plebanus Borziłoviensis, obtulit et reproduxit eidem officio

praesenti conscriptionem capitum in villa Borziłowka existentium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borziłowskiego należącey wiernie spisany roku tysiąc szescset szesdziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Junij przezemnie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borziłowskiego według constitutycy seimowey et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana Haika: Pan Jan Kierzkowicz urzędnik, Oryszka rykonia, Hryc Parafin, Grzes chłopcy. Poddani tegosz iegomosci: Samoc, Katarzyna żona iego, Misko, Mikita synowie tegosz, Wowdzia dziewka, Jakim, Hapa żona tegosz, Tereszko komornik, Hapa corka tegosz, Juchimka dziewka, Krzysztof krawiec, Katarzyna żona, Jan zięć, Maryna żona tegosz, Dmiter, Tacia żona tegosz krawczycha, Agnieszka komornica wdowa, Demian chłopiec, Paweł, Maryna żona tegosz. Krystina komornica wdowa, Szymon Murzyniczek, Paraska żona tegosz, Jan Murzyniczek brat tegosz, Samoc parobek, Jakonczycha komornica wdowa, Jędrzei Jakonczyk chłopiec, Jakub Ciecko, Polazka żona, Michał zięc, Maruszka żona, Kondrat Pilipczuk, Oryszka matka wdowa, Hapa siostra, Timosz chłopiec, Chwiedko Lizunczyk, Jendrzey brat tegosz, Anna dziewka. Zofia wdowa, Jacek chłopiec, Anna dziewczyna, Wawrzyniec Pietruczyk, Anastazya żona tegosz, Jan syn, Chwiedia dziewka. Dwor iegomosci pana Wirozebskiego. Pan Adam Wyrozembski, pani Katarzyna Poniatowska małzonka, panna Katarzyna corka. Czeladz: Jendrzey parobek, Iwan chłopiec. Stefan pastuszek. Dwor iegomosci pana Kalickiego. Pan Matheusz Kalicki. pani Teresa Napierska małżąka tegosz. Czeladz—Adam parobek z żoną, Szczepan parobek, Kulina dziewka, Anna dziewczyna. Dwor iegomosci pana Jwanowskiego. Pan Woiciech Iwanowski, pani Anna Turska małżąka, Wawrzyniec Iwanowski syn, Krystina Iwanowska corka. Czeladz—Lewko parobek, Jakub Osmolski chłopiec, Zofia Chibowska. Goscinni attestatiey popisowey nie maiący: Pan Ian Morawski, pan Hieronim Niezabitowski. Poddani tegosz, Fedor, Maryna żona tegosz, Timosz, Maryna żona tegosz, Oxiuta Maruszka żona tegosz, Paraska komornica, Chwedia służebnica. Poddani iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Kostiuk, Maruszka żona tegosz, Ustimka dziewka tegosz, Juchim, Maryna żona tegosz, Fedko brat tegosz, Stephan syn tegosz, Macko drugi, Christina dziewka. Dwor iegomosci pana Jozepha Turskiego w woisku W. X. Lit zostaiącego: Krzemienski Jakub wyrostek, Siemion parobek. Poddani tegosz: Matiey Szewczuk Baska żona tegosz. Luba Mumszeluczka, Uliana corka, Jan Litwin, Połażka żona tegosz, Anna dziewka, Parafinicha Kruczanka komornica, Olexa Łabodik, Zofia żona tegosz, Kondrat syn, Moruszka dziwka, Matysicha komornica Juchimka corka, Olesiey Nowiczek, Miełacha żona tegosz, Katarzyna dziewka, Katarzyna komornica, Jacko Nowik, Anna żona tegosz, Zachar syn, Wowdia dziewka, Maryna komornica, Uliana, Maruszka corki teyże, Hryc Rurant, Maruszka żona tegosz, Maruszka dziewka, Kondrat Tomczyk, Anastasia żona tegosz, Sak, Matheusz synowie, Zienia dziewka. Dwor iegomosci pana Popławskiego: Pan Jan Popławski, pani Ewa Kozminska małżąka, pani Katarzyna corka. Czeladz: Iwan parobek, Maryna dziewka, Stanisław chłopiec u bakalarza przy kosciele moim zostaiącego. Pod czas popisu iegomosci xiędza dziekana subter fugientes są de nomine: Wawrzyniec, Dorotha Wawrzyncowa nieosiadli. Dwor iegomosci pana Gałeckiego. Pan Stanisław Gałecki, Agnieszka, Zofia siostry. Poddany iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Paweł Hawrycik, Maryna żona tegosz, Maryna komornica tegosz, Bartosz Roilik, Maryna żona togosz, Woiciech Roilik brat tegosz, Oryszka komor-

nica. Dwor iegomosci pana Chodkowskiego. Pan Maciey Chodkowski, panna Konstantia corka. Czeladz: Demid parobek, Jendrzey parobek, Anna dziewka, Chwedia baba, Raina dziewka, Parafin pastuch. Dwor iegomosci pana Poniatowskiego. Pan Jan Poniatowski, pani Barbara Lipnicka małżąka tegosz, Jan Korabiewski wnuk tychże student. Czeladz: Jendrzey parobek, Piotr pastuch, Stefan pastuch, Katarzyna niewiasta, Zienka dziewka, Anna dziewczyna, Chwiedko szwiec. Dwor ieymosci pani Hohyiowey: Pani Maryna Hohyiowa wdowa. Czeladz Maryna dziewka, Iwan pastuch, Maryna komornica, Jakub komornik. Circa quam porrectionem regestri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus Wyrozembski et Stanislaus Gałecki inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem regestri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Droblin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borziloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti conscriptionem capitum in villa Droblino existentium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Dwor iegomosci pana Hincy y ieymsci pani, Hinczyney. Pan Mikołay Hinca, pani, Nasiłowska Janowa Hinczyna wdowa, panna Ewa Hinczanka. Czeladz: Jan parobek, Siemion ogrodnik, Maruszka żona tegosz. Poddani z Koszelowki wsi: Jacko Augustin, Hapa żona tegosz, Kuzma zięć, Uliana żona tegosz, Samoc parobek, Anastasia dziewka, Josko Panczuk Zofia żona tegosz, Chwedia Xiorycha, Supron Senduszek, Kaska żona tegosz, pani Hinczynei wdowy. Dwor imsci pana Jakuba Bilinskiego: Pan Jakub Bilinski, pani Felicianna Radzikowska małżąka tegosz, Paweł parobek. Drugiego pana Bilinskiego: pan Jendrzei Bilinski, pani Zofia Popławska małżąka tegosz, pani Krystina corka, tamże blizko pan Piotr Chrzczonowski, pani Zofia Hinczanka małżąka, pan Paweł Hinca, Jendrzei parobek, w domu pana Bilinskiego dziewka popisana iest Maryna dziewka. Dwor imsci pana Turskiego. Pan Erasmus Władysław Turski. Czeladz. Jakub Kotlinski wyrostek, Stefan pastuszek, Katarzyna gospodyni, Poddani—Wasko Szostak, Sonia żona tegosz, Wasko syn, Misko drugi syn, Chwedia corka, Jendrzey Korwacki, Hasia żona tegosz, Kulina dziewka, Błażko, Katarzyna żona tegosz, Katarzyna corka tegosz, Kondrat, Jadwiga żona tegosz. Dwor imsci pana Turskiego: Pan Woiciech Turski, pani Jadwiga Laskowska małżąka. Czeladz: parobek Demian, pastuszek Piotr, Omelian pastuszek, Hanuska mamka, Hanuska dziewka, Borys krawiec. Poddani w Droblinie, Piotr Litwin, Anna żona tegosz, Sonia komornica tegosz, Karp, Zofia żona tegosz, Ustimka dziewczyna, Juchimka komornica, Adam Chroscik, Katarzyna żona tegosz. Jakub szwagier tegosz, Hapa komornica, Krzysztof wozny Marcin Szczesniuk, Anastasia żona tegosz, Miskowa Barbara wdowa, Jakub, syn, Anastasia żona tegosz, Maryna corka wdowy, Stefan, Katarzyna żona tegosz, Jan tychże syn, Ilko Wołosik, Barbara żona tegosz, Michał syn tychże, Uliana dziewczyna, Maryna Naucicha wdowa. Ihnat syn, Anastasia corka. Tegosz imsci poddani w Koszelowie wsi. Dmiter Wołosik, Krystina żona tegosz, Maryna dziewka, Jarosz chłopiec, Maryna corka, Jan Szamryło, Maryna żona tegosz, Hapa dziewka, Maryna dziewka, Stefan Wołosik, Wowdia żona tegosz, Jendrzei zięc, Hapa corka, Maryna corka, Ihnat Wołosik wdowiec, Hapa corka, Paraska druga, Juchim parobek. Dwor ieymsci pani Woynowey: Pani Zofia Poniatowska

Woinowa wdowa, Hryc parobek, Zofia dziewka. Dwor imsci pana Adama Woyny. Pan Jan Krakowka, Hryc gospodarz Alexandra, Paraska dziewka. Dwor iegomosci pana Smolenskiego. Pan Stanisław Smolenski, pani Anna Hinczanka małżąka, pani Zofia Smolenska, Maryna Izdebska dziewczyna. Czeladz: Borys chłopiec, Stefan pastuszek, Darka baba, poddany Jedrzei komornik, Dorotha żona tegosz Dwor imsci pana Rzymowskiego: Pan Jendrzei Rzymowski, pani Constantia Hinczanka małżąka, panna Agnieszka Koziarzewska, Stanisław Koziarzewski. Czeladz: Grzesko parobek: Maryna żona tegosz, Maryna kucharka, Maryna mamka, Michał pastuszek, Juchim pastuch. Dwor iegomosci pana Czapskiego: Pan Stanislaw Czapski, pani Katarzyna Trzemęska małżąka, pan Piotr Czapski syn, panna Anna Czapska, panna Katarzyna Czapska corki. Czeladz: parobek Woitek, Katarzyna Terlikowska, Osip bronowlok. Hawryło pastustek. Poddani: Hryc, Hapa żona tegosz, Iwan syn iego, Chwedia corka, Demian Mazurzyk, Połazka żona tegosz, Dorotha komornica wdowa. Circa quam porrectionem regestri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Stanislaus Smolanski et Jacobus Bilenski, inhaerendo constitutioni regni, super fidelem regestri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kiełbaski w wielkim xięstwie Litewskim leżąca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borziłoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Kiełbaski per eundem offerentem manu propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kosciola Borziłowskiego należącey wiernie spisany roku tysiąc szescseth szescdziesiąt wtorego, dnia 17 Junij przez mie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borziłowskiego według constitutyey seimowey et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana: Henkiella Jegomosc pan Marcin Michał Henkiel, pani Katarzyna Milewska małżąka, pan Michał Henkiel syn, pan Stanisław Henkiel syn, panna Helżbieta Henkiellowna corka, panna Anna Milewska. Czeladz: pan Jan Klepacki, panna Anna Domanska służebna, Stefan, Mikołai parobkowie, Jędrzei kuchcik, Siemion pastuch, Petruk pastuszek, Zofia baba, Wowdia dziewka. Poddani: Piotr Weniuk, Anna żona tegosz, Iwan Osipik, Połazka żona tegosz, Dawid Osipik, Anastasia żona tegosz, Agnieszka dziewka, Jurek Litwin, Jolha żona tegosz, Anastasia dziewka, Piotr Botwinko, Paraska żona tegosz, Siemion Kowalik, żona tegosz, Ostap Fedorczyk, Maryna żona tegosz, Maryna Korolanka dziewka, Tymosz parobek, matka stara Ostapkowa, Hryc Abramik, Maryna żona tegosz, Paraska corka, Olexa komornik, Hawryło Horoszkowic, Anna żona tegosz, Iwan syn, Katarzyna dziewka katoliczka u żyda arendarza, Thomko Michalik, Maryna żona tegosz, Zofia dziewka, Piotr Sucholski, Agnieszka żona tegosz, Matheusz chłopiec. Komornice: Maryna Litewka, Hapa Timoszanka, Jadwiga. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Abramik et Dawyd Osipik de eadem villa Kiełbaski, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesen-

tis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Wygnanki w wielkim xięstwie Litewskim leżąca jasnie oswieconego xiążęcia iegomosci pana Kasztellana Wilenskiego w dzierzawie na ten czas iegomosci pana Pawła Kazimierza Michałkowskiego skarbnika Orszanskiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chotkowski plebanus Borziłoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Wygnanki per eundem offerentem manu propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borziłowskiego należącei wiernie spisany roku tysiąc szescseth szescdziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Junij przezemnie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borziłowskiego, według constitutyey seimowei et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci. Jegomosc pan Paweł Kazimierz Michałowski, panna Katarzyna Michałowska, panna Dorotha Michałowska corki. Panna Gorska. Czeladz: pan Fiedor Szubski, Pan Paweł Biłuha, Bartosz Sielecki, Daniło chłopiec, Maryanna, Ziemia rykonia. Poddani: Hryc Hayduczyk, Wowdia żona tegosz, Ustimka matka, Panas, Uliana komornicy, Jarosz Daciuk, Roman syn, Jarosz, Hawryło Nosowiec, Daniło syn, Maryna żona, Demian parobek, Katarzyna dziewka, Wawryn Koroniowski, Wowdia żona tegosz, Maryna dziewka, Jan Słupski, Katarzyna żona tegosz, Martin, Maruszka komornicy, Maryna dziewka, Symon Sidorczyk, Anna żona tegosz, Patiło chłopiec, Jarmoch, Wowdia żona tegosz, Połazka matka, Martin parobek, Iwan Ihnatik, Uliana żona tegosz, Wowdia, Tatiana corki, Maryna dziewka, Stefan Sielmach, Hapa żona tegosz, Fedor syn, Krystyna dziewka, Choma Ihnatiuk, Wowdia żona tegosz, Stefan parobek, dziewka Chomy, Misko syn. Klim Pilipik Wowdia żona tegosz, Maryna matka, Olexa brat, Jakub parobek. Chwiedia dziewka, Wierka dziewka, Mosiey Jhnatik, Maryna żona tegosz, Kondrat parobek. Wowdia dziewka, Sawka Jacik. Maryna żona tegosz, Uximka żony matka, Stefan parobek, Thimosz szwagier, Wowdia dziewka, Piotr Sacik, Hapa żona tegosz, Demian parobek, Taciana corka, Andruch Martinik, Barbara żona tegosz, Jan parobek, Darka komornica, Jarosz Andrekow siestrzeniec, Piotr Przychocki, Hapa żona tegosz, Zofia komornica, Jwan Zadrożny, Połazka żona tegosz, Supron parobek, Iwan Jolha małżąkowie, Jacko Masieyczyk, Anastasia żona tegosz, Stefan Hawrylik, Luba żona tegosz, Michał parobek, Chwedia dziewka, Roman pastuszek. Komornicy: Potap Pieszy, Maryna żona, komornica wdowa, Anna dziewka komornica, Kalich, Maryna żona tegosz. N. B. Bez atestatiey zostaiące smolarze viatores s Prużany: Andrzei Kisielowicz, Alexander chłopiec. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Choma Jhnatik et Hryc Hayduczyk de eadem villa Wygnanki, inhaerendo constitutioni regni super veram conotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Witulin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Omelian Futuszewicz praesbiter ecclesiae Ritus graeci Vituliensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis personarum in villa eadem Witulin ac Osowka

commanentium, manu propria eiusdem venerabilis porrigentis ac magnifici succamerarii Brestensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisania wsi Osowki wielmożnego iego mosci pana Krzysztofa z Piekar Piekarskiego, podkomorzego woiewodztwa Brzeskiego, pana moiego miłosciwego na oddanie pogłowszczyzny w roku teraznieyszym tysiąc szescset szescdziesiątym wtorym, mensis Junii dnia siedmnastego przezemnie Omeliena Futuszewicza swieszczennika Witulinskiego. Umnie samego czeliadzi czworo, Jwan Zanczyk, u tegosz czeladzi czworo, Mikiticha wdowa, tey chłopiec ieden, Hryc Szulak, u tegosz czeladzi dwoie, Hapa Jwanczanka, Maksim Pykoaz, u tego czeladzi dwoie, Samsarycha wdowa, Trubicka wdowa, tey czelad troie, Supron Kaliszyk, u tego czeladzi dwoie, Siemion Karolko, tegosz czeladzi troie Nykiper, tegosz parobek ieden, Artych krawiec, tegosz iedno, Tymosz Masiuk, tego czeladzi dwoie, Jacko Karolko tego czeladzi dwoie, Marko Hlebik, tego czeladzi dwoie, Iwan Hlebik, tego czeladzi dwoie, Miłaiucha wdowa, Hryc Kiszczyk tego czeliadzi dwoie, Daniło Tereszczyk, tego czeladzi troie, Olexiey Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Omelian Borysik, tego czeladzi dwoie, Philip Mogolik, tego czeladzi dwoie, Andrzei Demianik tego czeladzi dwoie, Paweł Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Karp Czmiel, tego czeladzi dwoie, Jarosz Łobik, tego czeladzi troie, Anton Lecik, tego czeladzi dwoie, Siemion Jaroszyk tego, czeladzi czworo, Iwan Jaroszyk, Panas Wakulik, tego czeladzi troie, Jacko Wakulik, tego czeladzi troie, Fedor Wirczyk, tego czeladzi troie, Filon Wiarik, tego czeladzi dwoie, Marcin Gresik, tego czeladzi dwoie, Tymosz Racik, tego czeladzi czworą, Fedor drugi Wirczyk, tego czeladzi czworo, Ostapko Susczyk, tego czeladzi troie, Juczycka wdowa, tey czeladzi troie, Maxim Wakulik, tego czeladzi troie, Panasiy Melnik tego czeladzi dwoie, Narożnicha dwowa, czeladzi troie, Czudriczka wdowa, Fedor Korczyk, tego czeladzi dwoie, Panasij dziad, tegosz żona iedna, Nauc Straszczyk, tegosz czeladzi dwoie, Nikon Iwanczyk, tego czeladzi piencioro, Andrzey Czenko tego czeladzi dwoie, Misko Czenko, tegosz żona iedna, Olexiey Saworik, tego żona iedna, Timosz Kozerez, tego żona iedna, T . . . . d, tego czeladzi iedne, Andrzei : . . . . tego żona iedna. Misko Chałun, tego czeladzi dwoie, Jasiuk Dziwinski tego czeladzi czworą, Iwan Czerpik, tego czeladzi piencioro, Konaszycha wdowa, tey czeladzi troie, Iwan Manosz, tego czeladzi dwoie, Ułas Kortik, tego czeladzi troie, Iwan Panczyk, tegosz żona iedna, Kondrat Panczyk, tego czeladzi dwoie, Wasko Panczyk, tegosz żona iedna, Siemion Wołowiczek, tego czeladzi szescioro, Karp . . . szyk, tego czeladzi cworo, Dorosz Korczyk, tego czeladzi troie, Naucycha wdowa, tey czeladzi dwoie, Olexiey Woit, tego czeladzi troie, Josko Lesniczy tego żona iedna, Hryc Czepielik, tego czeladzi troie, Choma Kaliszyk tego, czeladzi piencioro, Iwan Pykacz tego czeladzi troie, Iwan Mycik, tego czeladzi dwoie, Hryc Patylik, u tego komornic dwie. Et in continenti circa quam porrectionem regestri coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Olisiey de Witulin et Hryc de Osowka advocati, inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem regestri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Osowka.

Troc Sorokoszyk, tegosz żona iedna. Prokop Repeszyk, tego czeladzi troie Wasko Przystupa, tego żona iedna, Kierko, Puscik, tego żona iedna, Iwan Czurylik, tego czeladzi troie, Ferczycha wdowa, tey czeladnica iedna, Hryc Dubiec, tego cze-

ladzi dwoie, Chilimon Komaszyk, tego żona iedna, Lewko Kaliszyk, tego czeladzi dwoie, Lewko Szulak, tego czeladzi dwoie, Hryc Kowalik tego czeladzi pięcioro. Jacko Kowal, tego czeladzi troie, Maxim Pylik, tego czeladzi dwoie, Paweł Pylik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pylik, tego żona iedna, Wasko Piech, tego żona iedna, Borys Czyczyk, tego czeladzi troie, Omelian Bartnik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pucik, tego żona iedna, Klim Demidik, tego czeladzi dwoie, Maksim Moskal, tego czeladnica iedna, Borys Danilik, tego czeladzi troie, Iwaszko Lecik, tego parobek ieden, Klim Szmarekietik, tego żona iedna, Omelian Szmerekietik, tego czeladzi dwoie, Andrzey Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Juchim Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Mikita Ihnatik, tego żona iedna, Iwan Korbowczyk, tego czeladzi dwoie, Juchimowa wdowa, ta ma parobka iednego, Luszycha wdowa ta ma chłopca iednego, Lewko Karpik, tego czeladzi dwoie, Werszylicha wdowa, tey czeladnica iedna. Czeladz, status nobilis: Jan. . . . ieden, Hanna Kobylinska szlachcianka, teyże corka. Czeladz, status plebei: Matfiey gumienny ieden, tegosz żona Maryna, pastuchow dwa, dziewek piekarnianych dwie. Krzysztof z Pieka Piekarski podkomorzy Brzescki mp. Emelian Futasewicz swieszczęnik Witulinski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram officio. *ut supra.*

Wies Kozierady.

Ad offiicium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Harasimowicz praezbiter ecclesiae Ritus graeci Cozieradiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis capitum in villis Kozierady, Komarno, Zakaliny, Peredilo, Wiechowicze successorum olim magnifici Adami a Warszyce Warszycki succamerarij Mielnicensis cum subscriptione manu eiusdem offerentis ac generosi Matthiae Jarochowski administratoris villarum praedictarum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Regestr popisania osob we wsi Kozieradach y innych wioskach należących przez mie Joana Harasimowicza praezbitera na ten czas cerkwi Kozieradzkiey wiernie po wykonaniu w grodzie Mielnickim przysięgi spisany w te słowa. Naprzod posada w Kozieradach: Wasko Zalaiko osob cztery, Lewko Kumik osob cztery, Jadam Nicypor osob trzy, Piotr Strei osob trzy, Iwan Junkow osob dwie, Ilko Subtelik osob cztery, Hryc Charyton osob cztery, Dawid Koteczyk osob dwie, Martin Polewczyk osob cztery. Strona zastawna: Hapon Żeleiko osob trzy, Izak Haluk osob trzy, Misko Hockiewicz osob cztery, Wasko Omelanik osob dwie, Szczepanik Dymitr osob cztery, Hawryło Jołtuch osob trzy, Kondrat Żalaiko osob trzy, Jarmosz Hawrylik osob cztery, Chwedko Klimienia osob trzy, Iwaszko Charyton osob trzy.

Wies Zakalinki.

Jasko Ostasiuk osob trzy, Symon Pawłow osob szesc. Symon Boiar osob trzy, Jasko Komaryk osob trzy, Jasko Klimenia osob cztery, Symon Łukasz osob cztery, Moisa Sufleta osob cztery, Wawryn Pogorzelec osob cztery, Macko Popik osob cztery, Stas Marcinik osob trzy, Semen Jołtuszyk osob trzy, Wowdia Komarycha osob cztery, Hryc Curiło osob cztery, Wawryn Artiszyk osob trzy.

Wies Peredyły.

Paweł Kilenik osob siedm, Iwan Szczerbacz osob pięc, Misko Pieszyk ieden, Semen Kallenyk osob trzy, Chwedko Peszyk osob trzy, Paszczyk osob siedm.

Wies (Wie)chowicze.

Prokop Kuzowa osob cztery, Stefan Rabko osob dwie.

Wies Komarno.

Prokop Michalczyk osob dwie, Kurian Szlachta osob cztery, Iwan Łypucha osob dwie, Iawan Łypucha osob trzy, Stefan Rabko osob trzy, Jadan Kirczyk osob trzy, Peciuk Iwan osob dwie, Wasko Bilczyk osob trzy, Sowun Proiawa osob cztery, Lewko Łożecki osob pięc, Chwedor Seminczyk osob szesc, Łukasz Wawrynczyk osob cztery, Dmitro Wawrynczyk osob dwie, Kruczuk Hryc osob trzy, Iwan Miełaszyk osob dwie, Martin Kotanski osob dwie, Panas . . . rey osob cztery, Hryc Sereda osob dwie, Demian Kotunski osob cztery. Maciey Jarochowski administrator dobr Kozieradzkich nowo osadzonych po spustoszeniu. Joan Harasimowicz praezbiter Kozieradzki. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Jarmosz Hawrylik de Kozierady, Chwiedko Peszyk de Peredilo, Wasko Bielczyk de Komarno, Moisa Sufleta de Zakaliny subditi, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villis praefatis personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Miasto Miedzyrzecz.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerzecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in oppido Miedzyrzecz commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali: Maciey Jelnicki slusarz z żoną, corka, siostra, gospodyni, Andrzei Ostrowski piwowar, synow dwa, corka, Paweł Pilikowicz szwiecz z żoną, synow dwa, Woiciech Wąsik z żono, corek dwie, Stanisław Czechniuk z żoną, syn ieden, Iwanowa Moscicka, syn ieden, Wawrzyniec Oliszczyk z żono, parobek, dziewka y sierota, Wacław Sieruc z żoną, parobek, dziewka y sierota, Walko Dekarczyk z synem, Paweł Rozbicki kowal z żoną y corka, Demko Pilipik z żoną, syn, dziewka, Giergiel Bosakowski z żoną y chłopiec służały, Klim Czernicki z żoną, synow dwa, corek dwie, Jozeph Jelnicki slosarz z żoną, parobek, dziewka, chłopiec, Jan kotlarz z żoną, parobek, dziewka, Augustin Krykowicz . . . trzy, parobek, Janusz Potaki z żoną, parobek, dziewka, Michał . . kowaniuk z żoną, corka, parobek, dziewka sierota, Maciey Paskucki z żoną, corka, parobek, dziewka, Maciey Mag . . . k z żoną, corka, Maciey Misiowski z żoną y parobek, Stanisław Przychocki z żoną, y parobek, Maciey Łukowiecki z żoną, Iwan Kusznierz z żoną, Woiciechowa wdowa y syn, Jakimowa wdowa y syn, Misko Dawidowiecz z żoną y syn, Grzegorz Cwikielka z żoną y parobek, Klimowa Kozłowa, Jan Jasinski y dziewka, Maxim Jakimiuk z żoną y dziewka, Chwedor Kucera z żoną y parobek, Tymosz Sikinka z żoną, Stanisław Garbarczuk z żoną, syn y corka, Szczepan Kutarzyn z żoną, synow dwa y corka, Paszkowa Kuczerycha y syn y chłopiec służały, Kondrat Czernicki z żoną y chłopiec służały, Iwan Łopko z żoną, synow dwa, Marko Nemik z żoną, braci dwoch, chłopiec służały, Mikołai Pieczonka z żoną, corek dwie, Jarosz Łopko z żoną, synow dwa, corka iedna, Osiey Oliszewicz z żoną, Michał Kaluzny z żoną, Naum Kot z żoną, Mikołai Smyk z żoną y corka, Ilko Małaszczuk z żoną, Woyciech Rybołowik z żoną, synow dwa, Demian Czaczakusz z żoną, syn y corka, Iwan Parchimik z żoną, syn y corka, Denis Marczuk z żoną, syn y corka, Supronicha wdowa z corką, Marcin Siliwonczyk z żoną, Woiciech Turski z żoną, syn y

corka, Iwan Raiuk z żoną, Ihnat Marczuk, z żoną, syn y corka, Pilip Kałabun z żoną, syn y corka, Iwan Kotik z żoną, Serwin Kuzmik z żoną y corka, Tkac Skraba z żoną, syn y parobek, Protas Kołodka z żoną, Thomasz Mizer z żoną, Ihnat Malachwieiko z żoną, Jarosz Szachowiec z żoną y syn, Łuc Dziubik z żoną y corką, Paweł Gorski z żoną, chłopiec służały, Marcin Moisik z żoną, corek dwie, Wołos Kutrysz z żoną, Piotr Denisik z żoną y corka, Lewko Drehłowicz z żoną, Jakub Połaiuk z żoną y corka, Panas Tymosik z żoną, Marcin Mieniaciuk z żoną, matką ma u siebie, Andrzei Karp z żoną, synow dwa, Hryc Nieroda z żoną, parobek y dziewka, Łochwin Marcuk z żoną y syn, Sawko Artysik z żoną, syn y dziewka, Maciey Pieszczuk z żoną, Hleb Pieszczuk z żoną y syn, Krotko Ihnat z żoną, parobek y dziewka, Chwiedko Kałabun z żoną, Iwan Burko z żoną, syn y corka, Olech Czaczahusz z żoną y syn, Osip Koidan z żoną, Maxim Kaidan, Iwan Jułasz z żoną, synow dwa, Zan Pszonka z żoną . . . . . ko Mikołai synow dwa, y corka, Maciey miecznik . . . . . Sikinka z żoną y sierota u tegosz, Alexander Dolinski z żoną y dziewka, Szoczowa wdowa, synow dwa, Osip Kozieł z żoną y corka, chłopiec służały, Demian Rozniek z żoną, syn y corka, Parafin Zdun z żoną, chłopiec służały, Andrzei Harasimiuk z żoną, Maciey Mieczkowski y dziewka, Jan Gruszewski z żoną y sierota, Jan Szkorka z żoną, Nikifor Skraba z żoną, Thomasz Wyrzykowski parobek y dziewka, Jacenty Tapski z żoną, syn, corka y parobek, Jan Hirło z żoną, syn y corka, Paweł Broszka z żoną y corka, Maciey Chominski slosarz z żoną, dziewka y chłopiec, Macieiowa puszkarka, synow dwa y corka, Jan Chmielowski z żoną, parobek, dziewka, chłopiec służały y sierot dwoie, Stanisław Puszkarzyk z żoną, Michał sklarz z żoną y syn, Jan Małaczynski z żoną y corka, Piotr Szkutnik z żoną, parobek, dziewka y sierota, Wawrzyniec Rybołowik z żoną, syn y corek trzy, Silian Pilipik, chłopiec służały, Demian Łazuszki z żoną, synow trzech y corka, sierota iedna, Mikita Karczewski z żoną y syn, Josko Dołżenski z żoną y sierota, Nestior Tuliłowiecz z żoną y sierota, Demian Cebało z żoną y corka, Stefan Niskiewicz z żoną, corek dwie, Stachowa wdowa, syn y corka, Mieniąkowa wdowa syn, Jacko Warzywoda z siostrą, Hawryło Kotowicz z żoną y chłopiec służały, Iwan Czyczyk z żoną, Iwan Makarzuk z żoną, Chwedor Strzakłowski z żoną, parobek y dziewka, Wołos Denisik z żoną, Demian Szukała z żoną, synow pięc y corek dwie, Andrzei Pierdunik z żoną y corka, Wakuła Kotowicz z żoną, parobek y sierota, Siemion Proniuk z żoną, parobek y dziewka, Daniło Szoik z żoną, z matką iego, Chwedor Herka z żoną, Charatym Pryczuk z żoną, Ważynska wdowa, Ihnatko szwiec z żoną, Bartosz Migut z żoną, corek dwie, parobek, dziewka, matka stara iego.

Nowe Miasto.

Adam Kubik z żoną, syn, parobek y dziewka, Andrzei Turski z żoną, Tomasz Gortała z żoną y corka, Wasko Łosicki z żoną, Intisz Sidorczyk z żoną, chłopiec służały, Jakim Skraba z żoną, chłopiec służały, Jakub Kuczyk z żoną, syn, corka, parobek, dziewka, chłopiec służały, Chwedor Holodko z żoną y sierota, Hryc Bokowiec z żoną y sierota, Iwan Koziełowiec z żoną, Grzegorz Ciesla z żoną y corką, Melian Proniuk z żoną, Iwan Siemienik z żoną, Waskowa staruszka, syn y corka, Tomko Wieliczko z żoną, chłopiec służały y sierota, Hapon Borszuk z żoną, chłopiec służały y sierota, Maciei Skraba z żoną, chłopiec służały, Woiciech Wszoł z żoną, syn, Jozef Misiowski ż żoną, syn y corka y sierota, Paweł Roniuk z żoną, Janowa Wysokinska y corka, Jakub Sukiennik z żoną, chłopiec służały. Komornicy: Błazkownow siostr trzy, Jwanowa Powieluska, Marcinowa wdowa, Łusianianka,

Szczepan Waskowicz z żoną, Chwietkowa Kuczerycha. Miełacha Paczynianka, Oryszka Czerniczka y corka, Łucia wdowa y corka, Chmarzycka wdowa, Hryc Chlusik z żoną, Woiciechowa Zerkowa z synem, Jakimowa Kropilikowa, Tymoszowa Kozierowa z synem, Agnieszka Rybowska z synem, Samociowa wdowa, Olechowa Kużelowa z synem y corką, Hawryłowa wdowa z synem y corko. Ostap Malachwycko, Panas pastuch z żoną, siostra iedna, Osip Czernicki z żoną, Łuc Maniowiec z żoną, Kuzma Drehlowiec z żoną, Grzegorz Hubik, Michałowa Paskucka z synami dwoma, Mieniakowa wdowa, Protas Hurynow z żoną, Siliwanczycha wdowa z corką, Hryc Kuzel z żoną, Raiowa wdowa, Maksimowa wdowa, Anna Merzycka, Poluchowa wdowa z synem, Moruszka wdowa. Łucowa Marcukowa z synem, Chwietko Kot z żoną, Szuszynska wdowa, Maciey Chciko z żoną, siostra iedna, Skwarzyna wdowa, Demian Kusznierz z żoną, Kosteczanka wdowa siostre ma iedne, Pilipicha wdowa, Janowa Cwikielczycha z corką, Siemion Dziubik z żoną y z synem, Mąkobocka wdowa, Stec Kozieł z synem, Walenty Giska, Michał Siczyk z synem, Kopryanowa wdowa, Andrzeiowa wdowa z corką, Wasko Sidorczyk z żoną y z synem, Panas Paniutik z żoną, Miskowa Laskucha z synem, Maryna Mołoszka, Woyciech Kusznierz z żoną y z synem, Woiciechowa wdowa, Onachowa wdowa, Czerulicha wdowa, Zofia Tkaczowna, Mylnik z żoną parobek służały, Bartosz Szwiec z żoną y z corką, Szymon Nowomiescki z żoną, Nastucha wdowa z corką, Stec Slonczewski, Misko Rzeczycki z żoną, Lewko Hacik z żoną, Andrzei Klimik, Klim Truszewicz z żoną, Chwiedko Denisik, Siemion Struczyk z żoną, Markowa Kieciukowa z siostrą, Chwedorowa wdowa, Daniel Zarski z żoną, z synem y corką, Łuniewska wdowa, Bieniasz Bieligłowski z żoną, Maryna Siegieranka, Wasko Pepik z żoną, Woiciech Lesocki z żoną, Jasko Jurkow z żoną, Marko Łysczyk z żoną, z synem, Iwan . . . . . z żoną. Iwan Oleszczuk z matką, Padaszowa wdowa z corką, Stanisław Winniarz z żoną, Paszko Słodownik z żoną, Paweł Błaskow, Sopko Płaxa z żoną, Woiciech Przystupa z żoną, Wasko Winniarz z żoną, Jarosz Onaczko z żoną, Anna Kontaczykowa, Adam Brzozowski z żoną, Anna Pawłowa wdowa z corką, Anna Sobkowna wdowa. Komornicy plebanscy: Woiciech Wszelik z żoną, Osip Byczyk z żoną, Marcin Megus z żoną, Krzysko Tkacz z żoną, chłopiec służały y dziewka,

Folwark Zadworny.

Marina gospodyni Brilinska, Wawrzyniec Rogoznicki. Komornicy u pana Chmielinskiego: Piotr z żoną, Bartoszow dwa y żon dwie, Andrzei z żoną, Iwan z matką y dziewka. Komornicy xiędza proboszcza szpitalnego Miedzerzeckiego: Woiciech Olexiuk komornik z żoną y z matką z dziewką, komornik z żoną, komornica ze dwiema dziewkami, komornik z żoną, Grzegorz z żoną y z synem, Wawrzyniec z żoną y z synem. Jozeph Siemianik z żoną, Puchalicha wdowa z corką, Maciey Ozimik z żoną, Jan Misiewski z żoną, Alexander Kaspinski z żoną.

Folwark Żerocinski.

Jegomosc pan Jan Stępkowski z ieymoscią panią małźąką y corką, czeladz gospodyni, pastuch, dziewka.

W miescie Miedzerzeczu.

Jegomosc pan Wawrzyniec Stereczynski z panią małżonko, Maciey parobek, drugi Paweł Jozwik, dziewka Maryna Michalanka, pastuch Macko Rogoznicki.

W tymże miescie.

Jegomosc pan Gabryel Topczewski y z rodzoną panną siostrą, panna służebna y komornica.

Folwark w Szachach.

Jegomosc pan Andrzei Zarzecki z ieymoscią panią małżąką, corek dwie, dziewka y parobek albo czeladnik służały. Jegomosc pan Pienkowski Stanisław, Lubo mu sacramenta y iego poddanym in Miedzerecensi ecclesia administrantur, niedał sie popisowac w swech Zawadkach. P-r Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzyrecensis m. ppa. Jan Włodek m. ppa. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes famati . . . . . Łopko et . . . . . Hemik de oppido eodem, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in oppido praedicto personarum existentium juramento corporali in facie offiicii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Łuniewo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łuniewo commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Andrzei Koszut z żoną, synow dwoch Piotr Łuba, Stanisławowa Koscina wdowa, synow dwoch, Wawrzyniec Kaczorowski z żoną y syn, Mikołai Olbrychtow z żoną, synow trzy y dziewka, Jakub Kozłowicz z żoną, komornica Maryna wdowa, Maryna Wowdianka wdowa, Piotrowa Puluna wdowa z synem, Jan Piotrowicz z żoną, synow dwoch, Stanisław Gawrysik z żoną, z synem, Woiciech Zakowicz z żoną synow dwoch, corek dwie, Piotr Seraphinik z żoną synow dwoch y dziewka, Andrzey Olbrychtow z zoną, Maciey Olbrychtow z żoną y dziewka. Paweł Krolik z matką y z bratem, Marcin Skolimowski z żoną, syn, parobek, dziewka, Marcin Czarnaczek z matką, z żoną, braciey dwoch, dziewka. Jerzy Grochowski z żoną, parobek, dziewka, Piotr Łuba Siwik z żoną, Jan Florianik z żoną, parobek, dziewka, Piotr Synowczyk z żoną, komornik z żoną. Thomasz Bartoszewicz wdowiec, siostra y corka, Thomasz Koszka z żoną, dziewka, Grzegorz Koszut z żoną, parobek, dziewka, Jan Koszka z żoną, synow trzech, dziewka, Pawłowa wdowa z corką, Adam Grochowski z żoną, corka, parobek, Thomaszowa wdowa, z corką. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Koszut de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Kożuszki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzirzecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kożuszki commanentium manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Symon Kozninczyk z żoną, Bartosz Jozwik z żoną, Marcin Piłuch z corką,

Thomasz Zachariaszyk z żoną, y corką, Maciey Zacharyaszyk z żoną y syn y sierota, Szczepan Walczuczek z żoną, synow dwa, Stanisław Brodawczyk z żoną, y syn, Janowa Wachnikowa wdowa y sierota, Jan Berek z żoną y syn, Woiciech Posciszyk z żoną y corka, Macieiowa wdowa z corka, Jan Kozłowicz z żoną, syn y corka, Woiciechowa wdowa, Piotrowa Pilusikowa wdowa syn y corka, Maryna Woddia wdowa, Gabryel Kozlowicz z żoną. Stanisław Kozłowicz z żoną y syn, Andrzeiowa Olecka wdowa, Kasper Pniowski z żoną, Pawel Antonik z żoną, parobek y dziewka, Walenty Łuniewski z żoną, syn parobek y dziewka, Halszka Biskupowna wdowa, Woiciech Łuniewski z żoną, synow dwoch, pastuchow dwoch, Michał Korczowiecz poddany pana Łuniewskiego z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Brodawczyk de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et incriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Misie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Misie commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Wlodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Mackowa Kuzbina wdowa, syn y corek dwie, Pawłowa Kuzbina wdowa, syn y corka, Marcin Plusik z żoną y dziewka, Maciey Brodawka z matką y z żoną y dziewką, Zachariaszowa wdowa, corek dwie, Krzystof Jagustin z zoną, parobek y dziewka, Augustin Piotr z matką, z żoną, siostra iego y dziewka, Jan Jagustin z żoną y syn, Wachowa Baginska z corką, Jakub Stankowicz z żoną y dziewka, Stanisław Męczynski z żoną, synow dwoch y dziewka, Mikołai Matyszowicz z żoną, syn y corek dwie, Szczepanowa Przychocka wdowa, synow trzy, komornic dwie y z corkami dwoma, Marcin Krzymoski z żoną y corka, Maciey Czubek z żoną, Jak Piekarz z żoną, brat iego, Woiciechowa Stankowiczowa. syn y corka, Krzysztof Domanski z żoną y dziewka, Andrzei Szostek z żoną, oica ma starego, Łukasz Szwiec z żoną, corka y syn, Grzegorz Tarczewski z żoną y syn, Maciey Bączyk z żoną, Szczepan Kłoszuk z żoną, syn y corka. Symon Chwietko z żoną y corka, Jakubowa Krynska wdowa, syn y corka, Jakub Dudka z żoną y syn, Woyciech Golec z żoną, Woiciech Jagustin z żoną, syn z żoną, Macko Stankowicz z żoną y corką, Andrzei Krawiec z żoną y syn, Symon Julanik z żoną, synow trzech, Jakub Choiecki z żoną, Thomek Mazur z corką, Misko Stankowicz z żoną, syn y corka, Dorotha Szaniawska wdowa, Wawrzyniec Golec z żoną, syn, Jan Baginski z żoną, corka, parobek y dziewka, Piotr Matysik z żoną, syn y corka, Piotrowa Plewczyna wdowa, synow dwoch, Maciey Brzozowiecki z żoną y corka, Alexander Piekarz z żoną y dziewka, Grzegorz Przychocki z żoną, syn y corka, u tegosz komornica, Jakub Synowczuk z żoną, y z synem, Frącek Choięcki z siostrą, Krzysztof Sawicki z żoną, Jakub Jagustin z żoną y corka, Maciey Stankowicz z żoną, Paweł Wilczenski z żoną, syn y corka, Jan Osłowski z matką y z siostrą, Woiciech Skolimowski. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Matthias

Buczyk de villa Misic, inhaerendo constitutioni regni, super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Jelnica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jelnica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi vicepraefecti Joannis Włodek subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Frąckowicz syna ma z żoną. Woiciech Mazurowicz z żoną, Wawrzyniec Grabowski z żoną y sierota, Mikołai Machniowicz z żoną y corką, Paweł Plewka z żoną y syn. Woyciech Jasiuk z żoną, Andrzey Machniowicz z siostra, Augustin Jasiuk z żoną, Stanisław Mieinik z żoną, Andrzey Szymanowicz z żoną, synow dwoch y corka, Gabryel Mazurowicz z żoną, brat iego, Grzegorz Plewka z żoną y syn, Paweł Mazurowicz z żoną dziewka y matka ma, tenże ktory iey zaprzał, Marcin Mazurowicz z żoną, Krzysztoph Bartosowicz z żoną, z bratem. Pawłowa Bartoszewiczowa wdowa z synem, Bartosz Hrycek z żoną y corką, Paweł Rykała z matką y z żoną, Maciey Pietraszewicz z żoną, Andrzei Bednarz z żoną y syn, Jan Wałkowicz z żoną y corka, Mikołaiowa Mazurowiczowa wdowa y corka, Woiciech Mazurowicz z matką y z bratem, Woiciech Krolik z żoną, Bartosz Fronczkowicz z żoną, Krzysztof Kurowski, komornica, Symon Machniewicz z żoną, Bartosz Siwczyk z żoną y synem, Maciey Jelnicki z żoną, syn, parobek, sierota, komornik z żoną, Woiciech Jelnicki z żoną, Żczuska wdowa, Piotr Żdanowski z żoną, Jakub Gorzalik, z żoną, Jakub Kuros sam. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Laurentius Grabowski de villa Jelnica, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et inscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Przychody.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Przychody commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciy Pasmuzik z żoną. Jakub Robaczek z żoną, Wawrzyniec Robaczek z żoną, Woiciech Gosicki z żoną, synow trzech, Stanisław Rozak z żoną. Jan Wołynczuk z żoną, synow dwoch, Agnieszka Marcianowa wdowa, Jan Januszczyk z żoną, Thomasz Jankowicz z żoną y sierota, Jozeph Kosmalik z żoną, Tomasz Czyczyk z żoną y dziewka, Walko Bączek z żoną y syn, Symon Kowalik z żoną, Jan Traciuk z żoną y corką, Maryna Tracukowa wdowa, syn y corka, Raina Siedlanowska wdowa, synow trzech y corek cztery, Woiciech Jadamowicz z żoną, synow dwoch, Woiciech Jadamowicz młodszy z żoną, syn y corka, Ragina Wierchowska synow dwa z żonami y corka, Adam Jendruchniewicz,

syn y z żoną, Paweł Jendruchniewicz, synow dwoch y corka, Jakub Pasmużyk z żoną, syn y z żoną, Apolonia Sledziukowa wdowa, syn y corka. Wawrzyniec Sledziuk z żoną, Jakub Gasiuk z żoną, Agnieszka Jendruchowiczowa wdowa, Anna Ambrożykowa wdowa, syn y corka, Katarzyna Dziombina wdowa z corką, Maciey Adamczyk z żoną y synem, Symon Tomalak z żoną y dziewka, Symon Wołynczyk z żoną, Bartosz Adamowicz z dziewko, Piotr Adamowicz z żoną y sierota, Maciey Adamowicz z żoną y corką. Walko Grzegorzowicz z żoną y sierotą, Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jankowicz de villa Przychody, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Grabowiec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Grabowiec existentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi, qui sequitur talis:

Woiciech Manko z żoną, syn y corka, Grzegorz Jadanczuk z żoną, Woiciech Kłyczek z żoną y parobek, Maciey Bożedaiko z żoną y syn, Jan Tynczuk z żoną, syn y corka, Grzegorz Ziętek z żoną y syn, Jakub Ziętek z żoną, Grzegorz Karzedziak z żoną, Grzegorz Czyczyk z żoną, parobek y dziewka, Andrzey Piotrusik z żoną y synow dwoch, Paweł Jałowik z corką, Paweł Jadamczuk z żoną, komornica, Woiciech Brodawka z żoną, Jakubowa Kinczukowa wdowa, corek dwie y zięc, Stanisław Grzesik synow czterech, Jakub Talarczuk z żoną y sierota, Maciey Kunica, synow dwoch y corka, Stanisław Kłyczek z żoną, syn, corka y parobek, Jakub Piotruszyk z żoną, syn y dziewka, Thomek Piotruszyk z żoną, Grzgorz Piotruszyk z żoną, syn y corka, Paweł Bozedaiko z żoną, synow dwoch, ieden z nich z żoną, Maciey Piotruszyk z żoną, Piotr Kowalik z żoną, syn y corka, Maciey Siech z żoną y corką, ma brata y dziewke, Symon Łosiow y z oicem, z żoną, parobek y dziewka, Bartosz Kurosz z żoną y komornica, Woiciechowa Młynarzowa wdowa, syn y corek dwie, woit Marcin Jartich z żoną, gospodarz z żoną y chłopiec służały. we dworze Grabowieckim. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Jartuch de villa Grabowiec, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Poscisze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Poscisze manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Jurkowicz wdowiec, Bartosz Chwiedaczek z żoną, Woiciech Jurkowicz wdowiec, synow dwoch z żonami y sierota, Jan Osowicz z żoną y syn, Anna Krzymowska wdowa, synow trzech y corka, Woiciech Jelnicki z żoną, szwagra ma głupiego, Stanisław Zdornowski wdowiec, syn z żoną, parobek y dziewka, Paweł Mazur z żoną, braciy ma dwoch, Jan Korczewski z żoną, synow trzech, corek dwie y sierota, Jozephus Karczewski z żoną y syn, Sobiech Jendrzeiowicz z żoną, synow dwoch, corek dwie, Symon Szostek z żoną, Paweł Jelnicki z żoną y syn, Jan Siliwonski z żoną y corka, Jerzy Gołaski z żoną, Woiciech Gołaski z żoną, Marcin Koziczek z żoną, Grzegorz Przychocki wdowiec, syn y z żoną, Bartosz Czaczko z żoną, Grzegorz Gołaski z żoną y corką, Woiciech Przychocki z żoną, Wawrzyniec Karwowski z żoną, syn y corka, Dorotha Wolkowa wdowa z corką, komornica z corką, Maciy Biedusiak z żoną, brata ma swego y komornice, Woiciech Zbucki z żoną, Tchomasz młynarz z żoną, z matką y bratem, Adam Karcz z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Georgius Gołaski de villa Poscisze, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Strzałki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulitet et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Strzałki, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joanis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Frącek Złotniczek z żoną, Elżbieta Siestrzenska wdowa, syn z corką, Woiciech Janczyk z żoną, Jan Karwowski z żoną, Maciey Karwowski z żoną, Grzegorz Jarmoszyk z żoną, oica ma przy sobie, Symon Smarzyk z żoną, syn y z żoną, Thomasz Krynski z żoną y sierota, Jakim Dudka z żoną, Troc Panaszuk z żoną, Chwiedko Drehlowiec z żoną, Iwan Klimik z żoną, Szczepan Wołczek z żoną, Hawryło Jołtuszyk z żoną, Piotr Przychocki z żoną y syn, Ragina Przychocka wdowa y syn, Grzgorz Kowalik z żoną, Symon Tkacz z żoną, Onuszko Charczuk z żoną, oica ma przysobie, Iwan Charczuk z żoną, y parobek, Krawcowa wdowa z synem, Paweł Smarz z żoną, syn y corka, Olech Nierodzik z żoną, Prokop Nierodzik z żoną, Andrzei Karwowski z żoną, parobek y dziewka, Stanisław Karwowski z żoną, Woiciech Zaręba z żoną, Jacko Wołczkowicz z żoną, Mikołai Wołczek z żoną, Jan Siestrzenski z żoną, Stanisław Jonczyk z żoną, Lenart Siestrzenski z żoną, Marcin Złotnik z żoną, Szczepan Nierodzik z żoną y syn, Jacko Drehlowiec z żoną y syn, Frącek Rozmyslak z żona, Symon Kowal z żoną, Paweł Czplinski y z bratem, Miskowa komornica wdowa y syn, Woitek Krawczyk persona vagabunda, Woitek Złosniszek z żoną, Jakim Panasiuk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Petrus Przychodzki de villa Strzałki, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Wygnanka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wygnanka manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducedum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Krzynski z żoną, Woiciech Zaranek z żoną y corką, Woiciech Woszyk z żoną y z bratem, Woiciech Bierak z żoną, Grzegorz Sobociuk, Jakub Bęndnarzyk z żoną y stryiną, Paweł Woszyk z żoną y syn, Symon Sobociuk z żoną, Stanisław Sobociuk z żoną, Tomek Woszyk z żoną, Pitr Woch z żoną y syn, Stanisław Znoiczak z żoną y syn, komornik z żoną, Paweł Misiowski z żoną y z bratem, Marcin Cichowłazik z żoną, Wawrzyniec Znoiek z zoną, Mikołai Będnarz z źoną, Misko Roluk z żoną, Misko Oniszko z źoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Sobociuk de villa Wygnanka, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata commanentium personarum juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Halasy.

Ad officium capitaneale actaque praepraesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Halasy commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan gospodarz, pani gospodyni, syn, pastuch, dziewka, pan Woyciech Parub z żoną, syn z żoną, Chwiedior, Iwan parobkowie, Regina, Wowdia dziewki, gumiennik, masztalezrow dwoch, pastuch u stada, Katarzyna Jelnicka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Chwedor de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem suprascripto praedio personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Żabiecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Żabce commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Gospodarz z żoną, syn gospodarski, parobek, pastuchow dwoch, z żoną ieden, dziewka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem

suprascripto praedio personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Łuby.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrentia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarnm in villa Łuby commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciey Gawryelczuk z żoną, Stanisław Waiczuk z żoną y corką, Maciey Pawłowicz z żoną, Wawrzyniec Jakubik z siostrą, Matys Baiczuk z żoną, Woiciech Mikołaiczuk z żoną y siostrą, Maciey Siwko z żoną, syn, parobek y dziewka, Jakub Jozwik z żoną, Maciey Jozwik, Paweł Siwko z żoną, parobok y dziewka, Jakub Nakonieczny z żoną y syn, Wawrzyniec Mikołaiczyk z żoną, parobek y dziewka, Stanisław Pawłowicz z żoną y corka, Jan Pawłowicz z żoną, komornica, Stanisław Makowski z żoną, Symon Zbaraski z siostrą. Alexandrowa, Jaskowa, Swierosznowska, Zaralina wdowy. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Paulus Siwko de villa Łuby inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Tłusciec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Tłusciec commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Stanisław Paruł z żoną, syn y dziewka, Stanisław Mazur z żoną, Protas Szwiec z żoną, Iwan Mokiey z żoną y z oicem, matka, Więcław Szczepaniuk, syn y corka, y komornica, Woiciech Grabowski z żoną y dziewka, Jakub Karczewski z żoną, Paweł Karczewski z siostrą, Adam Wszelik z oycem, syn, corka, parobek, komornica, Macieiowa wdowa z matką y corką, Pawłowa Katarzyna wdowa, syn y corka, Andrzei Kutara z żoną, syn y corka, Misko Dorosik z matką y z bratem, Iwan Hemieluk z żoną, parobek, komornica y z synem, Sidor Łaziuk z żoną, syn y dziewka, Maciey Kasuski z żoną, Jakub Karczewski z żoną, brata ma y siostre, Tymosz Derdziak z żoną, Paweł Wszelik z żoną y syn, Andrzey Dziurdzik z żoną, parobek y dziewka, Jan Mazurek z żoną, syn y corka, Jakub Mazurek z żoną, synow dwoch y corka, Marcin Wędrzynik z dwiema bracią, matką y siostrą, Marcin Wszelik z żoną z bratem y siostrą, Stanisławowa Jukubikowa z corką, Woiciech Grabowski z żoną, matką z corko y parobek, Stanisław Danilok z żoną y syn, komornica, Marcin Kortun z żoną, synow dwa, Woiciech Wszelik z żoną, braciey dwoch y siostra, Jakim Naroik z żoną, syn y corek dwie, Jan Mazurek z żoną, Paweł Mazurek z żoną, syn y synowca ma, Woiciech Kargolik z żoną y komornica, Jacek Chwiedorik y dziewka, komornik z żoną, Chilimon Naumiuk z żoną y syn, Olexa Łaziuk z żoną y corka, Misko Makaruk z żoną, syn y dziewka, Miskowa wdowa, syn y corka, Olexa Wengrzy-

nik z żoną, Mikita Drebłowiec z żoną, Stanisław Toboluk z żoną, Paweł Mazurek, syn z żoną, parobek y dziewka, Woiciech Tymoszyk z żoną, Jan Suda z żoną y dziewka, Jan Rzeszotko z żoną, brata ma u siebie y parobek, Stanisław Rzeszodko z żoną, syn, corek dwie y komornik, Hapon komornik z żoną y Tacia komornica, Dawid komornik, Iwan z żoną y syn, Mikołay z żoną y corką, pan Czeladzinski sam. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Rzeszodko de villa Tłusciec, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Rogoznicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Rogoznickie commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi, qui sequitur talis:

Gospodarz Symon Siwczuk, stara pani wdowa, imie iey Barbara z corką, pastuch. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus pastor de eodem praedio *etc. Ut supra.*

Wies Rogoznica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Rogoznica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Maciey Litwinik z żoną y sierota, Jan Litwinik z żoną y syn, Wawrzyniec Josczyk z żoną, parobek y dziewka, Siemion Szulanik z matką, synow dwoch y corka, Helena Siemionowa komornica, Jan Łysiowiec z żoną y z matką, parobek, dziewka y sierota, Zofia Soicka wdowa, synow dwoch Woitek Szczesniuk z żoną, Iwan Szulkaniak z żoną y corką, Jasko Mosnik z żoną y syn, Stasicha wdowa, syn y corka y komornica, Parulicha wdowa y corka, Paweł Przystupa z żoną, Woitek Dzidczyk z żoną, Paweł Joszczyk z żoną y brata ma y sierote, Prokop Osieik z żoną, Hryc Przystupa z żoną y syn, komornica, y z corką, Jabran Łobkowicz z żoną y z bratem, Iwan Przystupa z żoną, Chwiedko Skiba z żoną y syn. Szczyglicka wdowa y syn, Jakub Markowski z żoną, Stanisław Markowski z żoną, Jan Czerwonka z żoną y corka. Stefan Wołosik z żoną y dziewka, Jakub Siwczyk z żoną, Jasko Krasuski z siostrą y komornica, Grzes Ryscik z żoną, syn y corka, Iwan Wołosiuk z żoną y sierota, Jadamicha wdowa, Makarzycha wdowa, Grzesiek Siwczyk z żoną, Woitek Borysik z żoną, zięcia ma z żoną, komornik z żoną, Buratkowa wdowa y z corką, Stanisław Siwczyk, żona gumiennikowa, syn, corka, parobek y komornica z corką, Hapon młynarz z żoną y syn, Siemion młynarz z żoną z oicem y z matką. Circa quam porrectionem in continenti coram eodam officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Prystupa et Albertus Borysik de villa Rogoznica *etc. Ut supra.*

Wies Wysokie plebanskie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wysokie commatentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Kalich Prosniuk z żoną y parobek, Bartosz Nahorczyk z żoną, synow dwoch y corka, Walko Śpiewaczuk z matką y z bratem y z siostrą, Stanisław Machniuk z żoną y komornica, Gaspar Machniuk z żoną, Grzegorz Porąbczyk z żoną y corką, Łukasz Goiczuk z żoną, synow trzech y corka, Marcin Chmielowski z żoną, brata ma y siostr cztery, Macko Szymaniuk z żoną y dziewka, komornik y z żoną y z corką, Prokop Kozluk z żoną, Jan Pasternak z żoną, synow trzech y dziewka, Iwan Dobreiko z żoną, synow dwoch, Jan Małyczyk z żoną, syn y corka, Chwietko Proniuk z żoną, Tymosz Zubik, braciey ma dwoch y siostrze, Stach Marczuk z matką y z bratem, Iwan Trusik z żoną y komornico, Stas Sobota, synow dwoch, Wasko Iwanczuk z żoną, Tymoch Bryczyk z żoną y corką, ma corke drugą z mężem, Macieiowa Tadrowa, Kaska wdowa ze dwiema corkami. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Iwan Trusik de villa Wysokie inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *etc. Ut supra.*

Wies Rzeczyca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum ifrascriptum verae connotationis personarum in villa Rzeczyca commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Gaspar Mentusik z żoną, synow dwoch, trzeci z żoną, Banach Mazurek wdowiec z corką, Maciey Bendnarzyk z żoną, parobek y dziewka, Grzegorz Mazurek z żoną y syn, Wach Okrasa z żoną y syn, Symon Bularka z żoną, parobek y dziewka, Harasim Borysik z żoną, Grzegorz Będnarzyk z żoną, synow dwoch y corka, Jan Saigacz z żoną, Miskowa wdowa y komornica, Ihnat Zielonka z żoną, synow dwoch, Woitek Przystupa z żoną, Paweł Slosiarz z żoną, Jakub Kostuszek z żoną y dziewka, Krzysztof Szychterz z żoną y syn, Chwiewko Michałko z żoną y syn, Chwietko Oleszczuk wdowiec z corką, Szczepan Wszelik z żoną y matke ma swoie, Jakub Wszoł z żoną y z dziewko, komornik z żoną y siostra żony, Stanisław Wszelik z żoną, syn y corka y parobek, Marcin Wołynczyk z żoną, syn y corka, Wawrzyniec Wszelik z żoną, Jakub Bierek z żoną, parobek, dziewka y siostra, Bartosz Sikut z żoną syn y dziewką. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Michael Chwiedko de villa Rzeczyca, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Wolka Krzymoska.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius

Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wolka Krzymoska commanentium manu propria admodum reverendi patris tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jan Ryczuk z żoną, syn y corek dwie, Woiciech Paszczuk z żoną, synow dwa, Piotr Melancyk z żoną y syn, Jan Janczurzyk z żoną, syn, parobek y dziewka, Krzystoph Nowosz z żoną y dziewka, Tymoch Chmielanczuk z żoną, synow dwoch y corek dwie, Andrzei Giergołek z żoną, syn y dziewka, Bartek Wachowicz z żoną, Woiciech Januszyk z żoną, parobek y dziewka, Stasko Rogoznicki z żoną, syn y corka y dziewka, Janelo Szczepanik z żoną, Grzegorz Mascybrocki z żoną, syn y corka, Woiciech Jurczak z żoną, syn y corka, Jakub Szczepanik z żoną, Jan Ostapczuk z żoną y syn, Krzystof Tkacz z żoną, Maciey Nowosz z żoną y syn, Szczepan Szupczak z żoną, Bartek Juncurzak z żoną, Anna wdowa, syn y corka, Piotr Wąchanik z żoną y dziewką, Woiciech Popławski z żoną, Jakub Wąchanik z żoną, Marcin Krasuski z żoną, Krzysztoph Januszyk z żoną y dziewka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Bartholomeus Gęciura de villa Wolka Krzymoska inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis capitanealis castrensis Mielnicensis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Krzymoszyce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae conscriptionis personarum in villa Krzymoszyce et aula tam nobilium, quam plebeiarum commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Mikołai Kozos z żoną y corką, Sobek Szczepanik z żoną y dziewką y komornica, Symon Jakubik z żoną y dziewką, Stanisław Wisniewski z żoną, Jakub Szczepanik z żoną y corką, Maryna Komoszyna wdowa, syn y corka, Stefan Wąsowicz z żoną, y dziewką, Stanisław Krupa z żoną y corką, Krzysztof Tkacz z żoną, syn y dziewka, Andrzei Sokulski z żoną y parobek, Elżbieta Muszyna wdowa, syn corka, Maciey Pękła z żoną y syn, Jakub Krolik z żoną y synow dwoch.

Dwor Krzymoszycki.

Naprzod iegomosc pan Mikolai Dadzibog y z imoscią panią Jadwigo Dadzibogowo. Czeladz—pan Stanisław Zakrzewicz, pan Jan Olszewski, pan Mikołai Kopanski, pan Jerzy Przygocki, Wawrzyniec woznica, Jędrzei forys, Symon Galecki, Woitek Mysliwczyk, Jan parobek, Wawrzyniec pastuch, Macko pastuch, Szczesny kucharz, Andrzei krawiec, persona vagabunda, Marcin Wyczołkowski. Panny: panna Zofia Skawinska, panna Katarzyna Sarnacka, panna Katarzyna Grochowska, panna Krystina Wierzbicka, panna Magdalena Skawinska, Krystina Janzrowska, Maryna Łysiokiecka, Maryna Przegalinska, Maryna Żerocinska, Kulina Tulinowska, Maryanna Bialecka, Elżbieta kucharzowa. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus

personaliter comparens laboriosus Mathias Pękała de eadem villa ac aula eiusdem villae, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut supra.*

Wies Ostrow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Ostrow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Woiciech Ostrowski z żoną y dziewką, Maciey Krzymowski z żoną y dziewką, Piotr Krzymoski z żoną y parobek. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Albertus Ostrowski de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem.. *Etc.-Ut supra.*

Zamek Miedzerzecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in arce oppidi Miedzerecensis tum et praediis eo spectantibus commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefacti subsciriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jegomosc pan Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki, ieymosc pani Jadwiga Włodkowa podstaroscina, panna Anna Iżycka, panna Anna Tulilowska, Uliana Chlebowna. Czeladz: pan Jan Wołowski, Michał Prusak, Denis woznica, Les knchcik, iegomosc pan Thomasz Jastrzębski pisarz prowentowy Miedzyrzecki, pan Mikołai Jastrzębski syn iegomosci, Jan Żmucki, Mikołai Puszkarczyk, Stanisław woznica. W folwarczku iegomosci pana pisarza prowentowego w miescie zostaiącego, gospodarz Baranowski z żoną, Katarzyna Wysokinska siostra iegomosci pana pisarza. W folwarku za miastem: gospodarz z żoną, Sidor parobek, Bartosz parobek, Andrzei parobek, corka gospodarska, ieymosc pani Eufruzyna Jastrzębska pisarzowa, ieymosc panna Krystyna Jastrzębska, Dorotha kucharka, Dorotha Jelnicka dziewka, iegomosc pan Thomasz Bolykowski, Maciey Kozłowski, Paweł chłopiec, Zofia Żmucka komornica. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis mp.

Zydzi z miasta Miedzerzecza.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes famati Hiacynthus Tapski proconsul et Mathias Mieczkowski notarius oppidi Miedzyrzecz obtulerunt et reproduxerunt officio praesenti regestrum infrascriptum personarum Judaeicarum in oppido Miedzyrzycz commanentium per offerentes consules et scabinos tum generosum Joanem Włodek vicepraefectum eiusdem oppidi Miedzyrzecz connotatos et fideliter conscriptos ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisany żydow w miescie Miedzierzeczu mieszkaiących. Naprzod Faybysz z żoną, Jakub Hoskielik samowtor, Samson Aronowicz samowtor, Abraam Szeiowic samowtor, Jersko Ukrainiec samowtor, Sloma Ukrainiec samotrzec, Boruch Żerocinski samowtor, Lewko Froimik samowtor, Che-

wel Markowicz samowtor, Hayczyk Joszuk samowtor, Judka Moskowicz samowtor, Jakub Rzeznik samowtor, Lewko Krawiec samowtor, Jakub Czerulik samowtor, Mosko Ickowicz samoczwart, Isier Leibkow samowtor, Jersko Isierik samotrzec, Hersko Jerszkow samowtor, Smoiło Joszuk samowtor, Jochiem Osierzyk samowtor, Jerszko Mydlikow samowtor, Jokiem Krawiec samowtor, Lewko Czapnik samowtor, Izrael Rekieciuk samowtor, Dawyd Boruchow samowtor, Moszko Mydlikow samowtor, Golda Berkowa sama iedna, Josio Dawydkow samowtor, Josio Ickowicz samopiąt, Heber Ickowicz samoczwart, Chaim Kalmanowicz samowtor, Słoma Garbarzuk samoszost, Dowyd Josiow zięc samoczwart, Jerszko Żerocinski samotrzec, Wolw Krasowski samowtor, Jozeph Pereszczowski samowtor, Pinkasowa Łozecka samowtor, Abraam Drehlowski samowtor, Meier Berezowski samotrzec, Faiko Ostrowiecki samoczwart, Isier Soszczenski samowtor, Iersko Łukowiecki samowtor, Panpach Rogoznicki samowtor, Abraam Dołzenski samowtor, Leybko Krzewicki samowtor, Zelman Tłuszczewsky samowtor. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter commparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum Judeorum in eodem oppido Miedzerecensi commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis... *Etc. Ut supra.*

Wies Stołpno.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerzecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Stołpno comanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Paweł Bibryk z żoną y syn, Wasko Dołzenica z żoną, Klim Melianik z żoną, Roman Dzunik z żoną y dziewka, Iwan Baran z żoną y corką, Weremko Słabiuk z żoną y syn, Hryc ciesla z żoną y syn, Demian Piekarzyk z żoną, Prokop Bobryk z żoną, Radko Dubielik z żoną, Kalich Artysik z żoną, Szymon Moccko z żoną, Harasim Tarasik z żoną, Łazko z żoną, Eliasz Mieczkowski z żoną, Hryc Młynarz z żoną, Marcin Słabosz z żoną y corka, Sobek Sobociak z żoną, Jan Sobociak z żoną, Adam Dył z żoną. Komorniky Wasko Kupik z żoną, Maruszka Korsunianka wdowa, Frąckowa wdowa, Szczyrunicha wdowa, Jacko Kosior z żoną, Ochwiey z żoną, Macko z żoną, Jacko Traba z żoną, Trochim Zahaikowiec z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Prokop Bobryk et Martinus Słabosz de eadem villa suprascripta, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Szachi.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Szachi commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Lewko Jurczyk z żoną, syn z żoną y parobek, Mikołaiowa wdowa y parobek, Hryc Wołyniec z żoną, syn y parobek, Patey Haczyk z żoną y parobek, Hryc Kowal z żoną, syn y dziewka, Wasko Wasilik z żoną y parobek, Łuc Trocik z żoną, Prokopowa Marczukowa z synem, Sawka Paluszyk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Wasko Wasilik de eadem villa. *Etc. Ut supra.*

Wies Sietne.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Sietne commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Jurzykowa z corką, Piotr Zawidko z żoną, Jacko Zienczuk z żoną, Andrzey Waszyk z żoną y syn, Stefan Zawidko z synem, Klim Jonik z żoną y dziewką, Jakim Zienczuk z żoną, Iwaszko Pereszczowiec z żoną y syn, Trochim Chwedonik z żoną, Siemion Hermanik z żoną y corką, Mikołai Panasik z żoną y parobek, Paweł Jołtuszyk, Maxim Panasik, Anton Jozwik z żoną, Taras Radczyk z żoną y syn, Sebastian Joszczyk z żoną, Huryn Baibak z żoną, Paweł Zawidko z żoną y corką, Kiryło Beyczuk, brat z żoną, Roman Kupik z żoną y corką. Komornice: Jakubowa wdowa z synem, Paweł Melianik z synem, Hołodicha wdowa z synem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Paulus Jołtuszyk de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem. *Etc. Ut supra.*

Wies Puhacze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens (religiosus) pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regesrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Puhacze commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Hryc Zuczyk, Wirka wdowa, Wakulina wdowa, Hryciowa wdowa, Martin Iwantielik, Choma Jacielik z żoną, Iwanicha wdowa. Circa quam perrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jacielik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Utrowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus parer Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Utrowka commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Woiciech Mazur z żoną, Nakaza Gumiennik z żoną, y syn Trochim Steciuk z żoną, Kuzma Turyk z żoną, Mi-

kołai Kuzmik z żoną, Paweł Kozaczuk z żoną, Iwan Kuzmik z żoną, Ostap Lachowiec z żoną y corką, Jołtuch Kortunik z żoną, Iwan Kortunik z żoną, Ostap Drełowiec z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joltuch Kortunik de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Żabce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Żabce commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Choma z żoną, Kuzma Korolczuk z żoną y corką, Trochim Bołbierzuk z żoną, Osipik z żoną, Jacko Łukaszyk z żoną, Niestier Bołbieszuk z żoną, Bemian Bobina z żoną y siostrą, Prokop Krawiec z żoną. Marcin Bołbieszuk z żoną y zięc z żoną tegosz, Woitek Skorczak z żoną, syn y corka, Łohwin Osipik z żoną, syn y corka, Chwedko Korolczuk z żoną, Maxim Dawydik z żoną, Chwedko Hordeik z żoną, Martin Hordeik z żoną y syn, komornica Demianicha wdowa. Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Maxim Dawydzik de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Tulilow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia *etc. ut supra mutato* in villa Tulilow commanentium de tenore tali:

Osiey Sawczuk z żoną, Iwan Stupak z żoną, Radko Masluch z żoną, syn y corka, Samoiło Didkowiec z żoną, Stec Didkowiec z żoną, syn y corka, Serhiey Masluch z żoną, Marcin Tkacz z żoną y corką, Wasko Kornilik z żoną, Iwanowa wdowa z synem, Adam Sawczuk z żoną y syn, Troc Masłuszyk z żoną, Stefan Żuczyk z bratem y siostrą, Hryc Kotaszyk z żoną, Łazar Rymszyk z siostrą, Demian Parchimik z żoną, Misko Muszka z żoną, Marko z żoną y brat, Taras Weliczko z żoną, syn y corka, Parafin Denisik z żoną y syn, Macko Korzeniowski z żoną, Wasko Awryluk z żoną, Jacko Haciuk z żoną y syn, Troc Tobolak z żoną y corką, Onisko Sienczuk z żoną y corką, Marcin Sidorczuk z żoną, Sac Kuryanczuk z żoną y corką, Melian Didkowiec z synem, Iwan Kuryanczuk z żoną, Łukasz Kostiuczyk z żoną, Jolchim Sięczuk z żoną. Komorniki—Jasko z żoną, Klim Didkowiec z żoną, Stefanicha wdowa, Jakim Sietnianica z żoną, Harasik Melianczyk z żoną. Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzyrzycki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Onisko Sienczuk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Bereza.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Bereza commanentium de tenore tali:

Hawryło Bakun, żona y syn, Anton Bakun z żoną, Jakimicha wdowa z synem, Iwaszko Jakimik z żoną, Prokop Łyzczuk z żoną, Hrycicha Kowalicha z synem, Matiey Strocik z żoną y syn, Prokopowa wdowa z synem, Iwan Nikomik z żoną, zięc iego z żoną, Chwiedko Nikonik z synem, Matofiey Timoszyk z żoną y synem, Kuzma Szymonik z żoną y synem, Mikita Zakulik z żoną y bratem, Lewko Sietnianica z żoną, Maxim Hert z żoną y syn, Wasko Nakaziuk z żoną, Nazar Teciuk z

żoną, Stefan Lesnik z żoną y corką, Hryc Herman z żoną. Trochim Mackowski z żoną, syn y corka, Chwedko Zakulik z żoną, Misko Bakunik, z żoną. Siłuech Moszczyk z siostrą, Kuryan Jowik z żoną, Protas Siemionik z siostrą, Jacko Wawdyszyk z żoną y siestrą, Tomko Prystupa z siostrą, Hryc Drelowiec z żoną y syn, Iwan Chedko, Pawluk Łuzczanica z żoną y syn, Danilo Sienianik z żoną, Ihnat Jozczyk z żoną, Ilko Jarmoszyk z żoną, Martin Huczyk z żoną, Klim Tcciuk z żoną, Josko z żoną. Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Martinus Huczyk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Sostki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus (Greg)orius Koscienski praezbiter Sostiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Sostki commanentium manu propria offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subsriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Trochim Truchonek z żoną, Siemion Prystupa z żoną, Choma Polak z żoną y syn, Iwan Polak z żoną, Siemien Protasik z żoną, Philip Zaniuk matka y brat, Siemien Szabat z żoną y syn; Chawryło Siemienik z żoną y corką, Wasko Radczyk z żoną y syn, Siemien Radczyk z żoną, Siemien Swistun z żoną, Tymosz Jołtuszyk z żoną, Maciey Sydonik z żoną y syn, Maxim Łobiuk z żoną, Wasko Giez ko z żoną y syn, Trochim Gumiennik z żoną y corka, Iwan Prystupa z żoną, Łucz Prystupa z żoną y corka, Ziec Szczerbik z żoną y zięc, Martyn Drolowiec y syn, Hryc Weremczuk z żoną, Stefan Truchonik z żoną, Ihnat Truchonik z żoną y syn, Osip Truchonik z żoną, Janiuk Kuzma z żoną y brat, Misko Szesciuk z żoną y syn, Pilip Mudko z żoną y syn, Makar Szymonik z żoną, Kuzma Drelowicz z żoną y siostrą, Kuzma Demianczuk y matka, Samoiło Nowak z żoną, Klim Ilczyk z żoną, Nazar Kusznierz z żoną, Romanicha wdowa y syn, Szymon Habusik y curka, Paszko Wasielik z żoną y syn, Bołbik Chron z żoną, Harasim Deczuk z żoną y siostra, Szymon Mudczyk z żoną, Iwan Paskudyk z żoną, Jacko Mudko z żoną y syn, Wawrysz Szymanik z żoną, Tymosz Makowczyk z żoną, Hryc Mikitik z żoną, Osip Panasz z żoną, Martin Ilczyk z żoną, Kowal z żoną, Maxim Antonik z żoną, Paweł Prystupa z żoną Naum Mielusik z żoną y corka, Marcin Kusznierz z żoną, Hawryło Polak z żono y syn, Łukasz Prystupa z żoną, Parchim Palaczyk z żoną, Tymosz Polak z żoną y ociec. Komornicy Tacia wdowa, Kuzmicha wdowa, Konak Szycik z żoną, Misko Nayczyk z żoną. Grzegorz Koszczenski pr. Soscki. Jan Włodek podstar. Miedzerzecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi . . . Przystupa et Naum Mielusik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut rupra.*

Wies Wolka.

Ad officium... *Etc. ut supra scribatur mutato* in villa Wolka commanentium *etc.* de tenore tali:

Jołtuch Andreiczyk z żoną, Daniło Tymosz z żoną, Tymosz Hrycik z żono y syn, Martin Wiktoryk z żoną y corka, Misko Wyktoryk z żoną y corka, Siemien Bielko z żoną y syn, Prokop Bielko z żoną y syn, Michałko Pliszczuk z żoną, Chwałko Pliszczuk z żoną, Wasko Soszczyk z żoną, Anton Sykotyk z żoną y brat, Manko Tereszczuk z żoną, Jasko Kieziuk z żoną, Jasko Szoscyk z żoną y corka, Jolhim

Haciuk z żoną, Jolhim Peresczowiecz z żoną, Sak Andrzeyczyk z żoną, Demian Andrzeiczyk z matką, Lewko Połbik z żoną y syn, Chwedko Tarasiuk z żoną, Kunach Bołba z żoną y brat, Łucz Bolbik z żoną, Olexa Racki z żoną y syn, Siluech Szuczyk z żoną, Korniey Chryczyk z żoną y syn. Komornicy: Chwiedko z żoną, Maryna wdowa, Hryc z żoną. Grzegorz Koscienski, Praezbiter Soscki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Konach Bołba et Olexa Racki de eadem villa *etc ut supra usque ad finem.*

Wies Worszy.

Ad officium capitaneale *etc. ut supra scribatur mutato*: in villa Worsza commanentium *etc.* de tenore tali:

Iwan Szalosiuk z żoną y syn, Makar Dwornik z żoną y brat, Wasil Artisik z żoną y syn, Chwedko Sienczyk z żoną y syn, Prohonczycha wdowa, Weruk Prystupa z żoną, Pilipczuk Andrzei z żoną, Klimczuk Prokop, Michałko Dmitruk z żoną, Jarmoszycha wdowa y syn, Swedko Kuzmik z żoną y parobek, Kuzma Juszczyk z żoną y syn, Olic Josyk z żoną y syn, Tymosz Żyszczyk z żoną y . . . dwoch, Dyczuk Panas z żoną y syn, Łukasz z żoną, Maximicha wdowa y syn, Wołowik Sachar z żoną, Jowtuch Kuzmiek z żoną, Tymosz Sałoszuk z żoną y parobek, Siemion Jartysik z żoną, Kalisz Lewczuk z żoną, Tymosz Goscik z żoną, Wasko Goscik z żoną, Stephan Samocik z żoną y syn, Iwan Zelisko z żoną y syn, Jendrzey Kosowczyk z żoną y parobek, Kondrat Meleczuk z żoną y syn, Hawryło Melanczuk z żoną y syn, Klim Iwanczukz z żoną, Marcycha wdowa y syn, Mikołai Mazarczuk z żoną, Hrycyk Dawidzik z żoną y syn, y brat, wdowa Osipowa, syn y corka, Chwalicha wdowa, syn y corka, Trochim Pietruczyk z żoną y siostra, Klimocha wdowa, syn y corka, Iwan Czaplinczyk z żoną, Demian komornik z żoną, Nestor komornik z żoną, Borysik z żoną, Timosz Waszczyk z żoną y syn, Chwedczycha wdowa, syn y corka. Grzgorz Koscienski praezbiter Sosczenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Timosz Zyszczyk et Iwan Żelisko inhaerendo constitutioni regni.. *Etc ut supra, usque ad finem.*

Wies Krzewica.

Ad officium capitaneale agtaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Krzewica commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Wilowa samowtor, Tymoszycha Kuzmikowa sama, Oniskowa wdowa sama, Iwan Jendrzeiczuk samowtor, Jendrzei Ciesla samowtor, Pilip Kurzyk samowtor, Ziech Kurzyk samowtor, Panko Kołczyk samowtor, Makar Żehalik samowtor, Makar Jaroszczyk samotrzec, Iwanicha wdowa samowtor, Daniło Skowyda samotrzec, Hawryło Skowydik samowtor, Radko Oniszczyk . . . . . Chwedko Łukowicki samowtor, Iwan Parafinczyk samowtor, Eliaszycha wdowa samowtor, Ryc Radczuk samotrzec, Osip Denisik samowtor, Siemienicha wdowa samowtor, Zien Kozlik samotrzec, Troc Zielonka samotrzec, Melian Połtik samowtor, Troc Radczuk samowtor, Chwiedor Kuzmik samotrzec, Hleb Kotyk samowtor, Iwan Mokijczyk samowtor, Stepan Leszczynik samowtor, Jacko Szwiec, samowtor, Misko Le-

szczynik samowtor, Ignat Perczuk samowtor, Olexa Kondratik samowtor, Chwiedor Szwiec samowtor, Piech Łukaszyk samowtor, Troc Stepanczuk samowtor, Trochimicha samowtor, Jarosz Olisieik samowtor, Jarosz Szewczyk, samowtor, Martin Kurzik samowtor, Walko Radczyk samowtor, Hryc Kidibunik samotezec, Iwan Parafinik samowtor, Stepanicha wdowa samowtor Jacko Benedik samowtor, Woit, Wasul samowtor, Piotr Skowydik samotrzec, Jędrzey Kowal samowtor, Michał Kowalczyk samowtor, Miskowa komornica sama. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecen, manu propria. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter venientes laboriosi Jacko Benedic et Iwan Parafinik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Łukowisko.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łukowisko commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Trochim Lesniczy samowtor, Kuzma Koidiuk . . . . Olizar samowtor, Stepanicha wdowa samowtor, Marcin Grochowski samowtor, Siesterowa wdowa sama, Naum Czula samowtor, Chwedynczycha wdowa samowtor, Chwedko Stanczuk samowtor, Iwanicha Drabianka samowtor, Iwan Struczyk samotrzec, Piech Woszczyk samowtor, Pilip Lewczyk samowtor, Ryc Kwasiwiec samowtor, Woicicha Michnikowa samowtor, Janusz Denisik samowtor, Parafinczyk Kuzma samotrzec Supron Kuiuk samowtor, Iwan Kuiuk samotrzec, Chwiedczycha wdowa sama, Swirid Czyryk samowtor, Dmitro Czopak samowtor, Jakub Suczyk samowtor, Panas Pozumik samotrzec, Misko Jozczyk camowtor, Marcin Paszczuk samowtor, Marcin Łukaszyk samowtor, Ułas Trociuk samowtor, Sak Prystupa samotrzec, Hawryło Sworka samowtor, Iwan Strzakłowiec samowtor. Jakub Adamik samowtor, Szymanczyk samowtor, Walko Soiczyk samotrzec, Marko Soik samowtor, Radko Konczyk samowtor, Prokop Puszczyk samowtor, Stefanicha wdowa sama, Iwan Sikoryk samowtor, Wasko Kwasowiec samotrzec, Ochrem Szpilka samowtor, Machowa sama, Charytonicha wdowa sama, Maxim Szram samowtor, Chwedko Tymoszczyk samowtor, Taras Tryczyk samowtor, Stephanowa komornica samowtor, Martin Stepanik samowtor, Supron Kowalik sam, Hleb Michniczyk samowtor, Marcin samowtor, Florczycha wdowa sama, Stepanicha wdowa samowtor, Ryc Kowalczyk samowtor. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Stepanik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Zasiadki.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Zasiadki commanentium de tenore verborum qui sequitur talis:

Tymosz Kondratik samowtor, Piotrowa wdowa sama, Kuryło Szewko samowtor, Wasko Doroszczyk samowtor, Hleb Kudzik

samowtor, Iwan Kudik samowtor, M . . . . . . Szyman Szerszuk samowtor, Stas Szymanik samowtor, Ihnat Demidyk samowtor, Paweł Szewko samowtor, Hryc Kotik samowtor, Demidicha wdowa sama, Wasil Kotik samowtor Melian Woronik samowtor, Iwan Woronik samowtor, Kuzma Woronik samowtor, Iwan Rozum samowtor, Wasko Łucik samowtor, Sawczycha wdowa samowtor, Sak Chromy samowtor, Chwalei Chromy samowtor, Philis Jowczuk samowtor, Matiey Krzywosniecki samowtor, Chwiedko Krzywosniedczyk samowtor, Jacko Krzywosniecki samowtor, Malachwiey Struczyk samowtor, Jan Chodkowski samowtor, Sidor Kondratik samowtor, Wasko Jonczuk samowtor. Szyman Wasieczuk samowtor, Protas Rolik samowtor, Makar Prystupa samowtor, Ihnat Kotik samowtor, Woiciech Krasuszczyk samowtor, Woiłek Stasiuk samowtor, Iwan Hryczuk samowtor, Kalisz Parchimik samowtor, Misko Bielczak samowtor, Matiey Borowik samowtor. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Kalisz Parchimik de eadem villa, inhaerendo *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wieś Manie.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Manie commanentium *etc.* de tenore verborum qui sequitur talis:

Siemion Swinczyk samowtor, Iwan Zezula samotrzec, Harasim Haczyk samowtor, Matiey Haczyk samowtor. Wasko Sraluk samowtor, Iwanicha wdowa samotrzec, Chwiedor Kurianik samowtor, Iwan Połtik samowtor, Osiey Jarmoszyk sam, Denis Meszenia samowtor, Fies Paszczyk samowtor, Kondrat Kusznierz samowtor, Wołos Prystupa samowtor, Boris Pupik samowtor, Melian Pupik samowtor, Niczypor Czop samowtor, Misko Pinczuk samowtor, Harasim Hawrylik samotrzec, Jaroszycha wdowa samowtor, Iwan Bartnik samowtor Stephan . . . . . samowtor, Ryc Koptiey samowtor, Sup . . . . tor, Marko Misienia samowtor, Iwan Swinczyk samowtor, Juchimicha wdowa samowtor, Harasim Kozlik samowtor, Wasil Kozlik samowtor, Melian samotrzec, Denisicha wdowa samowtor, Jacko Chwalczuk samowtor, Sawka Kozlik samowtor, Fiedor Tarasik samowtor, Jacko Popik samowtor, Samoc Dawydzik samowtor, Sawka Wokaluk samowtor, Iwan Michnik samowtor, Kuczycha wdowa samowtor, Stephan Michnik samowtor, Jacko Szwiec samowtor, Iwan Teczuk samowtor, Paszko Kozlik samowtor, Kucicha wdowa samotrzec, Wasko Przechodziski samowtor, Oniszczycha wdowa samowtor, Borysicha wdowa sama. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzyrzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Paszko Kozlik et Wasko Przechodiski de eadem villa, inhaerendo *etc. ut supra usque ad finem.*

Wieś Koszeliki.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Koszeliki commanentium *etc.* de tenore verborum qui sequitur talis:

Iwan Masłoszyk samowtor, Iwan Czeszyk samowtor, Jartych Czeszyk samowtor, Wakuła Sawczuk samotrzec, Jakim Sawczuk samowtor, Marko Jaroszyk samowtor, Nason Socholski samowtor, Krzys Lewczuk samowtor, Chroł Kupik samowtor, Wasko Hryczuk sam, Dawid Barkosik samowtor, Hrychowienia samowtor, Makar Kowzienia samotrzec, Martin Miłoczuk samowtor, Lewko Kupik samowtor, Andrzei Kupik samowtor, Marcinicha sama, Stepanicha samowtor, Chomicha sama, Jaroszowa sama, Fiedczycha sama, Onisko sam, Jan Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram officio actisque praesentibus comparens laboriosus Lewko Kupik de eadem villa, inhaerendo *etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sawki.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Sawki commanentium *etc.* de tenore verborum qui sequitur talis:

Misko Wakulik samowtor, Misko Masluszyk . . . . . Paweł sam, Melian Serhei . . . . Chroł samowtor, Jendrzey Młynarz samowtor, Woiciech Płocharczyk samowtor, Trochim Bydkowicz sam, Iwan Łukowicki samowtor, Jan Mazur samowtor, Łukasz Pietruk samowtor, Paweł Szwiec samotrzec, Jan Chromy sam, Łazko Steciuk samowtor, Siemion Dudkowiec samowtor. Kazimierz samotrzec, Łukasz Hapczuk samowtor, Zahaikowiec Misko samowtor, Jan Waszynski praezbiter Miedzerzycki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Łazko Steciuk inhaerendo consitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Dołha.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Theophilus Strachowicz praezbiter Dołhensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Dołha commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr popisu parafiey wsi Dołhei corkwi swiętey Barbary w Miedzerzyckim kluczu. Iwan Bednarz, żona y syn, Jarmoch Koladik z żoną, Prokop Bernacki z żoną, Mikita Protasik z żoną y parobek, Dawydowa Czycycka z synem, Melian Toszczyk z żoną, Troc Zdunik z synem, Mikita Zdunik z żoną, Paweł Zdunik z żoną y parobek, Martin z żoną, Nikon Szawluk z żoną, Hawrylo Szawluk z żoną y syn, Łukasz Kyiko z żoną, Jartim Osipik z żoną y brat, Iwan Czeniawski z żoną y syn, Hawryło Kusznierz z żoną . . . . . Chomicha Steciukowa wdowa, Dorosz Steciuk z żoną, Łazko Decik z żoną, Demid Padyszyk z żoną, Hryncakowa z corką, Czoterezycha wdowa, Łukian Baiuk z żoną, Kurteniancк siostr dwie, Iwan Morusik z żoną, Jochim Szwiec z żoną, Huczkowa wdowa z corką, Karp Gaciuk z żoną, Romanowa wdowa z corką, Martyn Skrzypek z żoną. Muszyki młynarze: Konach Muszyk, żona y syn, Anton Muszyk z żoną. Surmacze zagrodniki: Kuzmina wdowa z synem, Filip Jakimik z żoną, Piotr Deciuk z żoną, Trochim Krzewidczyk z żoną. Theophil Strachowicz praezbiter Dołżenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Hawryło Szawluk et Łukian Baiuk de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem regestri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Żyrocin nazwana Uzkie.

Ad officium *etc ut supra mutato* in villa Zerocin dicta Uzkie commanentium *etc.* de tenore verborum qui sequitur talis:

Mikita Sawczuk z żoną, Kostiuk Dubowiec z żoną, Panasz Tarasik z żoną, Hryc Kowal z żoną, Wasko Skrabik z żoną, Jakim Rzeszotko z żoną, Wakuła Kuz-

mik z żoną, Iwan Marczuk z żoną y syn, Hryc Ciesla z żoną, Panas Truszyk z żoną, Ostap Kostiuczyk z żoną, Iwan Kostiuczyk z żoną, Klim Turyk z żoną, Iwan Polikaryk, z żoną, Taras Lesniczy z żoną, Troc Burwiniec z żoną, Iwan Minicz z żoną, Ochrem Kozłowiec z żoną, Iwan Bokun z żoną, Ilko Panasiuk z żoną, Panasz Kusznierz z żoną, Iwan Charytonik z żoną, Panas Turyk z żoną, Maxim Kuczera z żoną y syn, Josko Truszyk z żoną y syn, Charko Dawydik, Onosko z żoną, Chwedko Hotel z żoną y syn, Chwedko Szymonik z żoną. Mikołaiowa wdowa . . . . . nik z żoną, Niczypor Skrabik z żoną, Hryc Dudka z żoną, Kurowski Jan z żoną, Hryc Kuzmik z żoną. Komorniki: Sacycha wdowa, Oxiuta Klimik z żoną, Wasko Charitonik z żoną, Ochrem Wakulik z żoną, Chwedko Bednarz z żoną, Melianowa wdowa y syn, Uxima wdowa z synem. Theophil Strachowic praezbiter Dołżenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Ladik de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Drelow.

Ad officium et acta praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae ritus graeci Dreloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Drelow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum et conscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti Miedzirzecensis itidem manu propria subscriptum et venerabilis Valeriani Poray praesbyteris Mielnicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Wies Drelow. Suprun gospodarz, żona, Matys gospodarz, żona, zięc z żoną, corka, komornik Iwan Komarczuk, żona, syn y corka, Jan Prokop gospodarz, żona, syn, dziewka, Soc Masłosz gospodarz, żona, corka. Wasko Roman, żona, corek dwie, Klim Dubeł, żona, synow trzy, Wolos Sikorik. żona, Jacko Kozak z żoną, syn z żoną, dziewka. Serhey Kopyt gospodarz, żona, gospodarz chory. Woy . . . gospodarz dworski, żona Marina, dziewka wolna, Jozeph Smołka gospodarz, żona, synow dwa, synowa, Juchim Geros, żona, syn. komornikow dwa, Łuc Opałko, syn, synowa, parobkow dwa y dziewka, komornikow dwa, Pilip Masłosz, żona, komornik Kozłowiziw samotrzec, Pokidczycha komornica samowtor, Jarosz Zarko luzny, Klim Masłoszik gospodarz, żona, syn, synowa, Jachim Melanczuk somopięt, komornik, Iwan Zarko gospodarz, żona, corka, Sak Byczyk gospodarz, żona, Darka sierota, Lez Byczyk gospodarz z żoną, Swiec Wasil gospodarz, żona, chłopiec, Situch Zaszik gospodarz, żona, synow dwa, corka, Kolzunowa komornica samotrzec, Ihnat Kozun gospodarz z żoną, Dziekciarzowa komornica samoczwart, Wołosz Hucik gospodarz, żona, dziewka Oryszka, Jow pastuch, żona, syn, Cziz komornik z żoną samopięt, Pastuszanka Paraszka samowtor, Wołos Geros gospodarz y żona, Kurowska komornica samopięt, Lewko Komarczuk sierota, Wawrysz Kozkowski gospodarz, żona . . . . . komornik samowtor . . . . . gospodarz, żona y brat, siostra, Gulisicha Slasczanka komornica samowtor, Ihnat Sieczyk gospodarz, żona y chłopiec, Choma Sieczik gospodarz, żona y matka, Jakim Trik gospodarz, żona y syn, Harasim Masłoszik gospodarz, żona, parobek, dziewka, Simon Junik gospadarz, żona, matka, corka, Ilko Dołżanica gospodarz,

żona, Demko Sikorik gospodarz, żona, Wasko Hert komornik samotrzec, Borisik sierota, Timosz Romanik gospodarz, żona, syn, corek dwie, Busza Roman gospodarz, żona, Stephan Masłosz samowtor y baba co chleba prosi uboga, Jakim Magierka gospodarz, żona, syn we dworze pasie, Domianka komornica samowtor. Jowa Szmarko gospodarz, żona, siostra Taca, Wasilko Gerszik komornik samotrzec, Melian Herik gospodarz chory, żona, synow dwa, Pożaricha komornica chora, wdowa ieymosc pani Drelowska gosp., pan Krepski brat, syn ieden, parobkow dwa, dziewek dwie. Jan Nowikowicz praesbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Valerian Poray praesbiter Mielnicki mp. Circa quam ingrossationem regestri supra in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Harasim Masloszik, inhaerendo constitutioni novellae regestrum supra ingrossatum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi, prout est veraciter conscriptum nec quiquam celatum, in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Przechodzisko.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae rithus graeci Drelovienis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Przechodziszko commanentium manu propria sui offerentis et generosi Joannis Włodek vicepraefecti Miedzerecensis et religiosi Valeriani Poray subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, eiusmodi:

Wies Przechodzisko. Iwan gospodarz, żona, syn, corka, Ihnat Zakalik gospodarz, żona, synow dwa y corka, Chwiedko Jedynak gospodarz, żona, syn, parobek, dziewka, Sak komornik samotrzec, Hryc Hermanik gospodarz, żona, dziewka, Nikon Nestorik gospodarz, synow trzy, synowa y corka, Kunach Nestorek gospodarz, żona, Tereszko komornik z żoną, Wasko Łucik gospodarz, żona, syn y sierota, Danilicha wdowa syn y corka, Prokop Herman gospodarz, żona, syn, corka, Taras Siemianik gospodarz, żona, dziewka. Sawka gospodarz, synow dwa, corka, parobek, Paweł Pilipik gospodarz, żona, syn, Iwan Stecik gospodarz, żona, dziewka, wdowa Pasca sama gospodini, Iwan Malek z żoną y z corką, komornik, Suprun Hucik gospodarz, żona y brat, Macinka komornik z żoną, Hryc Hermanik gospodarz, żona, matka, syn, corka, dziewka, Maryna z synem komornica, Stec Antonic gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewka, Chwiedko Sranik gospodarz, żoną, matka y corka, Wasko Danilik gospodarz, żona, parobek, dziewka, Stefan Nestoryk gospodarz, żona, corka, Suprun Harman gospodarz, żona, zięc, corek dwie Łuc Zinik gospodarz, żona, synow dwa Iwan Harman gospodarz z żoną, synow dwa żon tych synowowych dwie y dziewczyna, Prokop Rubin z żoną, Zan z corką samowtor, Marina baba niedołężna, Misko Szikot gospodrz, żona, Perchuc Zinik komornik z żoną Taras Nestoryk gospodarz żona, synow dwa, corka, Supron Danilik gospodarz, żona, Jan Nowikowicz praesbiter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzirzecki mp. Walerian Poray praesbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan Malec inhaerendo constitutioni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quicquam celatum medio iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Zahayki.

Ad officium et acta *etc. scribatur cum oblatione superiori de super nisi mutato* in villa Zahayki commanentium *ad hunc locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi:

Wies Zahayki. Makar gospodarz, synow dwa, żonek dwie, parobek, dziewka, komornik z żoną, Hryc Smolarz gospodarz, żona, syn, Wasko . . . . . gospodarz z żoną, Olech Szirnik gospodarz . . . . parobek, Chilimon Gozdzik komornik samotrzec, Sidor Saczuk gospodarz, żona, matka y sierota, Głuszka Stephan, Gayda gospodarz z żoną, komornica Andraszicha z chłopcem samowtor, Maxim Harasimik gospodarz, syn żonaty, żona, syn, parobek dziewka, Nestor Lucik gospodarz, żona, parobek, Artych Kałabunik gospodarz, żona, syn, corek dwie, parobek, Łokwin Łyszczuk gospodarz, żona, syn, Jacko Rodząrczuk gospodarz z żoną, brat, matka, komornik, Kuzma z synem, Wasko Protaszik gospodarz, żona, matka, Michałkowa Gosicha gospod. sama y z synem, Jakim Kalabun gospodarz z żoną, Stephan Kałabun gospodarz z żoną, Demid Pretwa gospodarz, żona, corka, Saczko Suznianica gospodarz z żoną, Ilko Muysik gospodarz, synow dwa, Trochim Łusianica gospodarz, żona, dziewka, Timosicha komornica, Mackowa wdowa sama, syn, corek dwie, Marina komornica wdowa, Stech Michalczyk gospodarz, Jasko z żoną, Michałczik komornik, Chilimon gospodarz, Hołowczyk z żoną, syn żonaty z żoną y corka. Panas sierota. Kondrat Panasik gospodarz, żona, brat, matka, parobek, dziewka, Hryc Kaliszik gospodarz z żoną, Jwan sierota, dziewczyna, Troc Cebało gospodarz, żona, synow dwa, synowa, parobek, Pilip Kałabunik gospodarz żona, syn z żoną, zięc z żoną, parobek, Andrzey Saczuk gospodarz, zona y corka. Jan Nowikowicz praesbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki mp. Waleryan Poray praesbyter Mielnicki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio at actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Laurentius Sawtunica et Joannes Michalczuk inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprascriptum, prout est fideliter connotatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Pereszczowka.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castresia Mielnicensia personaliter veniens *etc. scribatur cum oblatione eiusdem praesbyteris ut supra nisi mutato* in villa Pereszczowka commanentium *ad hunc locum*: cuius sieries verborum est talis:

Wies Pereszczowka. Simon Zanik gospodarz y zona, Petro Zanik gospodarz z żoną, Chwiedko Liesnik gospodarz, syn, corka, Jacko Hayko gospodarz, żona, synow dwa z żonami oba, wdowa Klimicha gospodyni i syn, Pałazka sierota, Dmitr Konazik gospodarz, żona, siostra, Paweł Sawczuk gospodarz, syn z żoną, zięc y corka, Andruch Sleyczik gospodarz, żona, matka, pasierzbicza Wawruchowa, Lewko Ruczka gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewka. Zinia baba komornica, Dmitr Sienczuk gospodarz, żona, corek dwie, Wawrycz Dubelik gospodarz, żona, brat, siostra, Sawka Ostaszik gospodarz, żona, synow dwa, corek trzy, Pęch Walczuk gospodarz, żona, synow dwa, synowych dwie, Kondrat gospodarz, zięc z żoną, Daniło sierota, Matiey Nachimik gospodarz, Serhey zięc z żoną y dziewka, Chwiedko Konachimik gospodarz z żoną, Iwan komornik Sikot z żoną y chłopcem, Jezko Bednarzik gospodarz z żoną, Konicha samotrzec komornica, Siemion Bednarz gospodarz, żona, syn, corka, Iwan Niekrasik gospodarz, żona, synow trzy, synowa, corka, Wasko Bednarz gospodarz z żoną, syn z żoną y drugi syn, Jaczko Miszczuk gospodarz, żona, synow trzy, Chwiedko Kika komornik y synow

dwa, Hawryło Sleyczyk gospodarz, żona, matka, synowiec komornica Sietnianica samotrzec, baba uboga, sierota, Makar Kowal gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn, Szewczycha komornica samowtor, Anaszka y Proska sieroty, Iwan Baybak z żoną, syn y corka y chłopiec, Timosz Baybaczuk gospodarz z żoną. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzierzecki mp. Walierian Poray praesbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Sawka Ostaszik et Chwiedko Leznik, inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quidque celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta.. Etc.

Wies Kwasowka.

Ad offiicium et acta.. *etc. scribatur cum oblatione eiusdem superiori Joanis Nowikowicz nisi mutato*, in villa Kwasowka commanentium, *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Wies Kwasowka. Prokop Koliszik gospodarz, żona y matka y braci dwa, Lada komornik samoczwart, Juchim Artelik, żona, synow dwa, Stefan Arcilik, żona y brat, Chwiedko Siemieniusczyk, żona, corka, Simon Hreczanik, żona, corka, Wakuła komornik z żoną, Jakub Buksa syn, synowa, Chwiedko Chodyczyk, żona, syn, corek dwie, Łukasz Kopyszik, żona, brat z żoną, Stas Tkacz, żona, Stefan Capka, żona, matka, Andrzey Ilizik, żona, Kulina komornica, Kuba Jakub, żona, synow dwa, corka, Stas Kubik, żona, Nestor Leznik, zona, brat, Iwan Hawrylik żona, Reydicha komornica, Ostafiy Greczanik, zona, synow dwa, Misko Hawrylik, żona, parobek, Jędrzey Simanik z żoną, synow cztery, synowych dwie, Rayna Tapiatanka komornica, Marcinowa wdowa, syn, corka, Waszil Ostaszik, żona, syn, corek dwie, Jendrzey Tkaczik, żona, corek dwie, Hurinicha z synem komornica, Tomasz Diduch chory, syn z żoną, siostra, parobek, dziewka, Olesicha komornica z synem y corka, Hryc Drozd, żona, syn, Steca Dubelanka sierota, Iwan Nieroda, żona, syn, corek dwie, parobek, Marusza Suczanka z synem sieroty, Naum Hawrylik, żona, braci dwa, dziewczyna, Hordey Nesteryk, żona, brat, matka, drugi brat kaleka niedołężny, Panas Chodiczik, żona, syn z żoną y drugi syn, Ihnat Hreczanik, żona, Josko Buxa, żona, syn, corka. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzirzecki. Pr. Waleryan Poray praezbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Buxa inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Łozki.

Ad officium et acta *etc. scribatur cum oblatione eiusdem venerabilis Joannis Nowikowicz*, nisi mutato in villa Łozki commanentium, *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi, estque is:

Wies Łozki. Ihnat Łozik, synow dwa, synowa, corka, chłopiec y chłop lozny, Dmitr Iwanczuk, żona, Iwan Szikot, żona y komornica, Maryna wdowa, syn z żoną y drugych synow dwa nie żonatych, Małosz Meleszko, matka y siostra, Żahar Szikot matka, siostra, braci trzech, Hryc Żabka, brat, dziewka. Stec Szikot komornik samotrzec, Paweł Bilik, żona, corka, parobkow dwa, Siłuch Szikot, żona, syn, corka, Iwan Barwiniec, żona syn, corek dwie, Andrzey Junik, żona, corka, synow żonatych dwa, synowych dwie, Stech Cholod

komornik samotrzec, Chiedko Szwec, żona, syn, Iwan Kolinczyk, zona, siostr dwie, Timosz Skubko, żona, corka, Domka Łohwinicha komornica samowtor, Zahaiko Hryczuczyk gospodarz dziad w komornym y Chwieda, Chwiedko Hryczutka, żona, synow dwa y pastuch, Pilip Luceszcik, brat, siostra, Olona wdowa komornica samotrzec, Iwanicha wdowa, syn, corka, Samuiło Czobotayk, żona, corka. Hryc Siniczka, żona, Jakim Brik, żona, syn, corka, Jozeph Timoszik, żona, synow dwa, parobek. Troc Brik, żona. syn, corka, Katarzyna Timoszikowa komornica samowtor, Wasko Rabczuk, żona, matka, siostra, Hanuska Debelicha komornica samowtor, Panas Matoszka, zona, syn, Ilko Przystupa, żona, Sawka Nemoyczik, żona, Hrycicha wdowa samoiedna, Roman Harasimik, żona, matka, chłopiec, Jacko Zeliznewicza komornik samowtor, Lech Dawida, żona, parobek, Panas Łosik, matka, syn, Hryc Byczik komornik samowtor, Andrzeiowa gospodini, syn, corka, Simon Zlezik, żona, braci dwa, Sawka Junik, żona, synow dwa, corka, Chwiedko Syc, żona, syn, Klim Syc, żona, parobek, Jawicha komornica samowtor, Hac Brik, syn żonaty, żona, corka, Demid Junik komornik samowtor, Panas Harasimik, żona, Kowal w komornym, żona y syn, Ihnat Zazołka, żona, Marusza komornica, Demko Weleszko, żona, s . . . . lewayczik komornik z żoną, Jaczko Junik, żona, brat z żoną, Maryna Połaszanka komornica z synem, Szerhey Szikot, żona, synow trzy, corka, Hanuska wdowa komornica samotrzec, Naum Zinczuk, żona, Miszko Iwanczuk, żona, brat, chłopiec, dziewka, Hawryło Pronik, żona, syn, Chwiedko Dawydczyk, żona, baba komornica, Mielan Wakuła, żona y siostra, Iwan Ziłonic, żona, Mielan Rewczyk, żona, Iwan Kuzczyk, żona, syn, corka, Iwan Bukało, żona. Grzeszko Bednarz komornik samowtor, Taras Geleta z żoną, Jachim Maximik, żona, synow dwa, Pilip Czamczuk, matka, Hanuska komornica, Iwan Klisz, żona, syn, corka, Łuc Briczik, żona, synow dwa, Demko Šinitczyk z żoną, Klim Kalinczyk, żona, synow, dwa, Martinicha komornica, Jacko Saczuk, żona, Tereszko komornik samowtor. Folwark Łozecki. Dworski pastuch, gospodini, owczarz u żydowki arędarki, Stefan słodownik y Uxima kucharka, zięc z żoną y siostra. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pr. Walerian Poray praezbyter Mielnicki. Et in continenti circa eadem porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Juchim Maximik inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est in hac villa Łozki fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi flexis genibus in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Ostrowki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Paulus Michałowicz plebanus Ostrovecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villa Ostrowski comanentium, tum et in praedio eiusdem villae Ostrowki existentium manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis farski kosciola Ostrowieckiego gospodarzow z żonami, z potomstwem z czeladzią, komornikami, z komornicami szpisany z pilnoscią presz mnie xiędza Pawła Michałowicza plebana Ostrowieckiego roku tysiącznego szescsetnego szescdziesiątego wtorego, dwudziestego szostego,

dnia Czerwca. Gospodarze z żonami, z potomstwem. Paweł Sakulik, Anna Kociołkowna z Turowa żona, dzieci Wawrzyniec, Dorotha, Maryna, Stanisław, Zophia, Ilczykowa wdowa alias Gaicha, dzieci Anna, Jan, Jakub Dziewulski, żona Barbara, corka Anna z pierwszem mężem, Maciey Dziewulski, żona Dorotha Kiewielanka. Woyciech, Bochdan, Dorotha Szowoniowa, dzieci Dorotha, Stanisław, Agnieszka, synowicze nobilis od brata iego dorosłe Jagnieszka y Katarzyna, syn Andrzei Bochdanik, Anna Lisowna, Stanisław Wawrzuczyk wdowiec, dzieci Woyciech, Maciey, corki Małgorzata, Ewa Skoczka, Jagnieszka Buiakowa wdowa, synowie Woyciech, Paweł, Stanisław, Katarzyna Cieslanka z Miedzirzeca, Simon Buiak, żona Jadwiga, Michał Buiak, żona Zophia z Krzemoszyc. Szymon Makarczuk wdowiec, synowie Jakub, Mikołay, corka Marina, Jan Bocianik, żona Anna Piechnikowa, Maciey Maxiukczyk, żona Ewa, Woytek Maxiukczyk żona Agnieszka Jędryszczykowna, corka Marina, Wawrzyniecz Korzenczuk, żona Zophia Kiewielanka, Stanisław Zuczyk, Anna Wawrzuczykowa, synowie Łukasz, Szimon, Marcin, Jacko, Wiktorzyk wdowiecz corka, ... Bazyli, Paweł Wienczuk, żona Marina Tereszczanka z Wołki, Jan Skorul wdowiecz, syn Paweł, corka Jadwiga, Samuel Siemienik Rath wdowiecz, syn Paweł y Jan, corki Katarzyna, Lucia, Katarzyna Domianczykowa wdowa, syn Bartłomiey, Chwiedko Damianczuk, żona Katarzyna, Kasper Jozwik, żona Jadwiga, bracia Walenty Jozwik, żona Jadwiga, Franciszek Jozwik, żona Jadwiga, Woytek Sakulik, żona Marina Ładzianka; corki Jadwiga, Katarzyna, syn Marcin, Stanisław Szarunik, żona Anna, Macko Szarunik żona Zophia, Anna Piechnikowa wdowa, synowie Jakub, Paweł, Bartłomiey, Piotr, Grzegorz Mikucik, żona Jadwiga Maximowa, corka Katarzyna, syn Tomasz, Jakub Głusczyk, żona Zophia, syn Wawrzyniec y Balcer, Jakub Mikucik, żona Dorotha Jazwikowa, Agnieszka, Dorotha corki, syn Łukasz y Matheusz, Agnieszka Joczukowa wdowa, syn Stanisław, corki Marina, Zophia, Jan Wawrzuczyk młodzieniec, Tomasz Titulik, żona Marina Saruniowna, synowie Simom, Błażey, Woyciech, Stas Mazuryk, żona Marina, Franciszek Mazurzyk, żona Katarzyna, Marina siostra, brat Mathysz, Piotr Kaczaczuk, żona Szczesna Wieczkowa, syn Grzegorz, brat Piotrow Jan, Maciey Kluczyk, żona Jadwiga Beydzianka, syn Sczepan, Bartosz Beczuk, żona Elżbieta Woroszowna, dziewka służebna Marina, Piotr Kłoczko, żona Barbara Olexina, Piotr Woszarzyk, żona Katarzyna, corka Jadwiga, Jakub Kuczyk, żona Orynka, Proska, syn Kazimierz, Stas Kłoczko, żona Jadwiga, Barbara, matka Agnieszka. Paweł Kłoczko, żona Marina, Jan Kłoczko, żona Marina, Woytek Skorulik, żona Agnieszka Kiewielanka, brat Zenin Paweł Kiewielik, Piechnik Macko, żona, Dorotha, corka Margorzata, parobek, Wach Woytek Kowalczuk, żona Katarzyna Beydzikowa, parobek Woytek Klesczuk, Stas Zbulitowiecz, żona Anna Jedrysczykowna, Woyciech Rodak, żona Marina Bochdanianka, syn Grzegorz, corka Zophia, Agnieszka Grabowczykowa wdowa, syn Sczepan, Szymon, żona Regina, Grzegorz Grabowczyk, żona Anna Frychowna, corka Regina, Anna, syn Jozeph, Stanisław Bochdanik, żona Jadwiga Krolikowna, syn Franciszek, parobek Stanisław, Jakub Adamczuk, żona Jadwiga Żakowna, corka Anna, komornica Jadwiga Hawrylycha, corka Katarzyna, siestrzanka Zophia, Mikita Kinczuk, żona Anastasia Rucka, syn Sebescian, Theodor, corka Apollonia y syn Stanisław trzeci, Stas Beydzik, żona Anna, siostra żony Marina Kaliczanka, Jakub Beydzik, żona Anna, brat żony Stanisław, Andrzey Ryńczuk, żona Zophia, syn Paweł y Jozeph, Tomek Kiewielik, żona Marina, bracia Stanisław, Franczyszek, Jakub Kiewielik, żona Agnieszka, Maciey Jedrysczyk, żona Elżbieta Mazurowna, syn Franciszek y Marcin, Maciey Buiaczyk, żona Katarzyna Kiewielowna, syn Stanisław, Waw-

rzyniec Jedryszczyk wdowiecz; syn Bartosz corka Jadwiga, Stas Dziewulski, żona Uxima Chwiedakowna, syn Jan, corka Zophia, pasierzbica Elżbieta, Daniel Ciszuk, żona Dorotha Brewnowna y komornik, Wawrzyniec Dudka, żona Agnieszka, synowie Wawrzyniec, Woyciech, Stanisław, Sczepan, corka Elżbieta, Iwan Nestorzyk, żona Marina, syn Hryc, Paweł Korkosczyk, żona Sakulikowa Regina, corka Anna, syn Andrzey, Stanisław, Grzegorz Beydziczak Adamczuk żona Regina Kowalowna, syn Marcin, Tomasz, Piotr, corka Agnieszka, Anna, Philip Bagno żona, Katarzyna, Mikołay Wardaczuk, żona Marina, Woyciech Leczuk, żona Weronika, syn Thomek, Bartosz Sliwczuk, żona Feyda *Ruska*. Jakub Jaroczyk, żona Jadwiga, Marcin Jaroczyk, żona Anna Chwiczanka, syn Andrzey, corka Dorotha, Marcin Kiewielik, żona Jadwiga Dąbrowska, corka Regina, Stanisław Korzenczuk, żona Jadwiga Kiewielonka, Jan Nestorzyk, żona Agnieszka Bahnianka, corki Uxima, Apollonia, Klim Nestorzyk, żona Agnieszka, komornik Kazimierz Gleszczyk, żona Zophia Łakowey Woli, Demian Bołbik, żona Marina, Piotr Korzennik, żona Anna Kluczykowna, syn Walenty, corka Marina, Kassian Siemieniuk, żona Hapa *russka*, corki Barbara, Katarzyna, Siemion Sliwczuk, żona Uxima *ruska*, Anastasia Warzykowna wdowa, syn Wawrzyniec, Misko Nestorzyk, żona Uxima *russka*, syn Sciepan, corki Cristina, Katarzyna, Jakub Piechnik, żona Dorotha Zbuytkowna, corka Dorotha, Barbara Sczerbikowa wdowa, syn Piotr y Woyciech, Woyciech Sczerbik, żona Anna Kuczykowa, corki Małgorzata, Barbara, syn Grzegorz, Jan Żoch, żona Agnieszka Pogonowska, corki Marina, Katarzyna, Wawrzyniec Buiaczyk, żona Jadwiga, Pawel Wawrzuczyk, żona Jadwiga, syn Thomek, Matysz Piechnik, żona Regina Grabowczanka, Rydz Siebieszczuk, żona Hapa *ruska*, corka Katarzyna, syn Jarosz, Jakub Korzennik, żona Marina Boruchowna, corka Agnieszka, Stas Adamczuk, żona Regina, corka Elżbieta, Katarzyna, syn Woyciech. Komornicy y komornice: Żdun wdowiecz, corka Cristina, Jan Drelowiec Kowal, żona Marina, corka Zophia, Anastasia Lisowna, Anna Nierodzina, syn Wawrzyniec y Jan, Zophia Miecznikowa, corka Jadwiga, Zophia Kowalina, corka Agnieszka, syn Jozeph, Regina Znoicha, Jan Czecko, corki Marina, Elżbieta, Anna Bocianicha, syn Szymon, Jadwiga Kobierniczka. Parobcy służący: Thomek, Marcin, Jozeph Makarczuk, Wasko, Maciey Kwasowiecz u arendarza, żona, Marina Sczewcowa. Folwark Ostrowiecki, osoby w nim: administrator pan Jan Wysokinski z p. małżonką swoią Reginą Grochowską z pierwszym małżonkiem z p. Benediktem Wyrzykowskiem, ma corkę Marinę, syna Mikołaia ieszcze nie maią lat. Krzystoph Ostrowski czeladnik, Anna Blonska służbista, gospodini folwarkowa, pastuchow dwa. Poddani do kosciola Ostrowieckiego: Maciey Lis szot, żona Dorotha Zanocka, Paweł Lis, żona Regina Lipiowna, corka Katarzyna, syn Stanisław, Maciey Kiewielik, żona Cristina *ruska*, Maciey Lis żona Jadwida Sczerbikowa, synowie Jan, Piotr, Matysz, Andrzey, Komornice koscielne: Regina Andryszykowa, syn Jan, Anna Kwassowcowa, corki Jadwiga y Anna, Barbabara Woremczycha żebrze, syn Jakub, corka Anna, Jadwiga Dubina takze zebrze, corka Agnieszka, Katarzyna, Kulina, corka, Regina Fieda komornica, corka Anna, syn Iwan. Xiądz Paweł Michałowicz pleban Ostrowiecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Paulus Sakulik, Jacobus Dziewulski inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum connotationis personarum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Dziadkowska.

Wies Dziadkowicze.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum nobilium et plebeiarum in villa Dziadkowicze commanentium, manu sui propria subscriptum et conscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de serie verborum, ut sequitur eiusmodi:

Anno Domini 1662, d. 23 Junij, Regestrum capitanealis contributionis parochiae Dziadkoviensis ad districtum Mielnicensem pertinentis, conscriptum per me Matlhiam Krasnodebski parochum Dziadcoviensem.

Dziadkowicze, ktore trzyma Imsc pan Konstanty Szuyski miecznik Brzeski. Dwor Dziadkowski: sam iegomosc pan miecznik z czeladzią dworską na ten czas w trakcie Brzeskim zostawał, we dworze zastałem pana Jana Zawadzkiego urzędnika, Jakuba cieslę, Woyciecha kucharza z żoną, Mizsko parobka z żoną, pastucha y Symona winnika. Czeladz, ktora przyszła z Terebunia tegoż pana miecznika: Iwan parobek, Chwiedor y Matwiey, chłopcy osob iednascie. Poddani Dziadkowcy: Kassian z żoną samowtor, Onisko z żoną, synem, corką, samoczwart, u tegosz komornica sama iedna, Bartosz z żoną, dziewek dwie, komornica samopiąt, Jakubowa wdowa z pasierbem samowtor, Piotr z żoną, matką, dziewką samoczwart, Andrzey z matką, siostr dwie samoczwart, Marcin z żoną, matką, parobek, komornica samopiąt, Paweł, żona, dziewka komornica osob cztery, Bernat, żona, dziewka osob trzy, Woyciech Kizyk jeneral, żona, corka osob trzy, pastuch spolny. Plebaneles subditi: Woyciech Kunielski z żoną samowtor, Walko z żoną y komornica samotrzec, Chwiedko chłopiec z komornym mieszka. Praesentibus admodum reverendo domino Christophero Szuyski residente et administratore domino Zawadzki. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis m. p.

Wies Kąty.

Ad officium et acta *etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato* in villa Kąty commanentium *ad hunc locum:* cuius tenor sequitur estque talis.

Dom pusty paniey Gliszczynskiey, pani Małgorzata wdowa olim Alexandri Twardowski consors na częsci chorązinskiey zostawa. Poddani iey do tey częsci należący: Grzegorz Zdun z żoną y corką, Jakubowa Krasowska z synem, corek dwie, Frączek Miękiszik z żoną, Karpicha komornica. Jan Kącki na częsci komornikowskiey zostawa z żoną, dziewka, parobek. poddani iego Banach z żoną, Jakub z żoną, poddanka wdowa Krystoszykowa, Gabriel z żoną, matką, bratem. Sequuntur subditi plebanales: Michał wdowiecz, ma synow dwa, corek dwie, Andrzey z żoną y corką, Hawryło z żoną y komornik. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis.

Wies Malewicze.

Ad officium et acta *etc. scribatur ad oblationem eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato* in villa Malewicze commanentium *ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Malewicze. Nobiles: Nobilis vidua Malewska olim Joannis, ma synow trzech, niewiestkę, corkę, Jakub Malewski w komornym mieszka, żona y corek dwie, Janowa Osmelska wdowa, pauper Bartosz Malewski z żoną, siostr dwie, Pawel Malewski służy, a żona doma, Pawel Olszewski z żoną y komornicą, poddani pana Mężynskiego, Jan z żoną z matką parobkiem, Pawel z niewiastą, synow trzy. Łukąsz z żoną, matką, szwagrem, u te-

gosz parobek y dziewczyna, Miszko z żoną, w tychże Malewiczach mlynarz z żoną. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Lucas inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprainsertum prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Korzeniowka.

Ad officium et acta *etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato* in villa Korzeniowka commanentium *ad hunc locum* cuius tenor verborum talis.

Korzeniewcy nobilis Adamowa vidua ol. Adami Korzeniewski, Stanisław Korzeniewski z żoną, matką. u tegoz mieszka w komornym, Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, item Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, Piotrowa dwowa infirmans z synem, corką, Jan Porzezinski z żoną, corką, Jozeph Tolwinski z żoną, parobkiem y komornicą, Gabriel Korzeniowski z żoną, parobek y komornica, w tey wsi poddani iegomsci pana Thomasza Niedzwieckiego Paweł z żoną, bratem, dziewczyną, Jakub z żoną, komornik, Bartosz z żoną, Augustin z żoną, Augustin Marcinik z żoną, u tegoż komornica, Grzegorz z żoną, synem,

. . . .

w tey wsi pastuch spolny. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis.

Wies Lipiny.

Ad officium et acta *etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis ut supra nisi mutato* in villa Lipiny commanentium *ad hunc locum:* cuius tenor talis:

Nobiles Lipinscy pan Paweł Lipinski z małzonką, dziewka, pastuch, poddani tegoż Demian z żoną, poddanka wdowa samoczwart item komornica pauper et infirmans, nobilis Mathaeus Lipinski z żoną, matką, Jaroszowa wdowa, Lipinska zsynom Lipinski z żoną, Bartosz Lipinski, Valendziuk z żoną, synem, corek trzy, Michał Lipinski z siostrą, bratem, Woyciech Lipinski z żoną, siostrą, matką, Stephan Lipinski z żoną, synem corką, Stanisławowa wdowa z corką, Malinowski Szymon na włoce z matką y dziewką, Szymon Malinowski z żoną. Franciscus Falkowski z żoną y corką, Oxiuta z żoną, matką Catherina Malinowska virgo innupta. Praesenti Paulo Lipinski, Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp.

Wies Tołwin.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis *nisi mutato* in villa Tolwin commanentium *ad hunc locum* cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Tołwinscy nobiles: Grzegorz Tołwinski z żoną, synem, Kosper Mząski, żona, siostra, matka, Mateusz Bosiak Tołwinski, żona, syn, matka, Szymon Czep, żona, syn, siestrzanka, Valenty Krasowski gospodarz, Kazimierz Krasowski żona, chłopiec, Matuszowa wdowa y corek trzy, Woyciech Tołwinski żona, swagier y dziewka, pastuch, parobek tegoż, Piotr Tolwinski z bratem y dziewka, Jan Tołwinski, żona y dziewczyna, Wawrzyniec Tolwinski, żona, syn, Matuszowa u tegoż komornica, Stanisław Bąk Tołwinski, żoną, corka, Stanisław Tołwinski, Michałowa wdowa z synem, Jan poddany pana Samuela z żoną, Jakubowa wdowa, Mikolay Buyno, małżonka, synow dwa, corek dwie, Franciscus Tolwinski, Andrzeiowa wdowa, Kalixty Łopaski z żoną, pasierbem, Jozeph Tolwinski z żoną, synem w Moczulskiego chałupie komornica z corką, Samuel z bratem, siostrą, siestrzanką, parobkiem, Szymon Buyno z żoną, Piotr Tolwinski z żoną y dziewką, Maciey Tołwinski z żoną y komornica Klepacka wdowa z bratem

bratankiem, Woyciech Tołwinski Bąk z żona, synem, corką, Maciey Moczulski, Janowa wdowa z *dziewierzem*, synow dwa, corka, zięc y *zolwica*, Łukasz Tolwinski z żoną, synow dwa, Stanisław Sczuka z małżonką, corką, parobek y dziewka, Bartosz Tołwinski z żoną, synow dwa, Jakub Tolwinski z żoną, matką, Jacyntby Tolwinski, Janowa wdowa Tołwinska z corkami dwiema, Mikołay Tołwinski, żona, syn, corka, Woyciech Tołwinski Kiełbaska z żoną, Pawłowa wdowa z synem, Szczęsny Tolwinski, corka y wnuczka, Marcin Tołwinski z żoną, z synem, Grzegorzowa wdowa, Golina z synem. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Simon Czep et Joannes Tołwinski Zaiączek inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Jasionowka.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato* in villa Jasionowka commanentium *ad hunc locum:* cuius tenor sequitur eiusmodi:

Jasionowka, ktorą trzyma ieymosc pani Łukaszowa Zasczynska. We dworze naprzod sama, synow dwoch, corka, parobek, dziewek dwie, pastuchow dwa. Poddani Franciscus generalis authenticus et iuratus z żoną, Ochim z żoną, komornica z żoną y druga komornica. W Wolce teyże ieymsci paniey Zasczynskiey poddani: Siemion y komornica, Woytkowa wdowa, synow dwa y corka, Piotr z żoną y corką, Adam, żona, dziewka, Thomek z żoną y synem, de quo dubitatur, utrum habeat decem annos, Maciek z żoną y dziewką, w teyże Wolce poddany pana Pawła Lipinskiego samowtor, w Jasionowce w drugim dworze mieszka pan Łukasz Zaszczynski z małżonką, dziewką y parobkiem, w tymże budynku zostawa parobek (na częsci pana Jakuba Zasczynskiego) od pana Czyżewskiego. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkowiensis m. p.

Wies Hornowo.

Ad officium et acta *etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis ut supra nisi mutato*, in villa Hornowo existentium, *ad hunc locum:* cuius tenor verborum est talis:

Hornowo. Jegomosc pan Krzystoph Suchodolski ten w Minczewic zostawa, a w domu iego chłop Piotruk z żoną y matką, Cudo za parobka u tegoż służy, a żona Cudowa z dwiema corkami mieszka w komornym na Wałkach, tegoż poddany Jozeph z żoną, iegomosc pan Adam Zasczynski z małżonką, czeladnik, mamka, dziewczyna, parobek, dziewka, tegoz arędarz samotrzec, iegomosc pan Thomasz Suchodolski wdowiec, parobek, dziewka, pastuch, poddani tegosz Adam z żoną y parobek, u tegoż komornica, Michał z żoną, Pawel z żoną, tegoz poddany z s Choroszczewa, Jan z żoną y corką, Matysz wdowiec z synem, żoną, parobek y dziewka, ieymosc pani Janowa Suchodolska wdowa sama, syn Stanisław, corka, chłopiec y dziewka. Poddani w Hornowie: Walko z żoną, z synem w Horoszczewie, Łukasz z żoną, synow dwa, corek dwie, Chwiedkowa wdowa, synow dwa, w Łubieykach Parafianowa wdowa ogrodnica, ma syna, corek dwie, w tymże Hornowie nobilis Wygonowska cum filio et filia, famatus nobilis Laurentius Tołwinski cum uxore et filia. Dwor iegomosci pana Erasmego Suchodolskiego. Naprzod iegomosc pan Erasmy Suchodolski, sama ieymosc pani Suchodolska, syn pan Michał, czeladnik iego Brzezinski, czeladz domowa: Alexander parobek, Piotr pastuch y drugi pastuszek, dziewek dwie. Tegosz poddani w Hornowie Krzystoph z

żoną, z synem, synową, u tegosz Matusz komornik z żoną, Paweł Olexiuk z żoną, matką y siostrą, Maciey z matką y parobkiem, Nestor z żoną, Iwan ogrodnik z żoną, corką. Tegosz poddani na Wałkach: Łochwin, żona, parobek, dziewka, Derkunik, żona, brat, bratowa tegosz na Lubieykach, Andrzey z żoną, synem, corką, Marcin wdowiec, syn, komornica, iegomosc pan Wacław Suchodolski swym dworem zostawa, naprzod sam, czeladnik, Niewiarowski parobek, Maryna poddanka za gospodynią z corką y dziewczyna, tegoz poddani: Juchym z żoną y dziewka, Paweł Marzyk z żoną, corką, Walko z żoną, na Lubieykach, tegoz poddany Hleb z żoną, sieroty pozostałe po Iwanie poddanym z Horosczewa, chłopcow dwa, w Hornowskim młynie Andrzey młynarz, żona y corka. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Adam subditus generosi Thomae Suchodolski et Lucas subditus generosae Suchodolskiey consortis olim generosi Joannis Suchodolski, Jacobus Kilich subditus generosi Era . . . . inhaerendo constitutioni regni novellae, regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii eiusdem comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Choroszczewo, Lubieyki, Wałki.

Ad officium et acta *etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato* in villis Chorosczewo, Lubieyki, Wałki commanentium *etc. ad hunc locum:* cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

W Choroszczewie mieszka pana Basilego Kobylenskiego małżonka z dziewką samowtor, a sam służy u iegomsci, pana Łagony w Dołobowie, w Hornowie poddany pana Stanisława Biszewskiego, Szotost z żoną, matką, bratem. Lubieyki. W Lubieykach mieszka iegomosc pan Thomasz Niedzwiecki, u niego Malewski czeladnik z żoną. Wałki. W Wałkach mieszka iegomosc pan Jerzy Hornowski z panią, syn, corka, woznica, pastuchow trzech, dziewka, dziewczyna, poddani tegoż na Wałkach Woytek, żona y siostra, Jan Tatarzyn, żona, synow dwa, dziewka, Paweł z żoną, Woytek Dudczyk, żona, dziewka; Jaroma, żona, synow dwa Waskowa wdowa, syn, corka, Jakub, żona, synow trzy, corka u tegoż komornica, poddani tegoż na Choroszczewie—Tymosz, żona, dziewka, Nestor ogrodnikz żoną, Prokop z żoną, Stasiuk z żoną; w tychże Wałkach nobilis Andreas Lesczynski z gospodynią y pastuszek, tegoż poddany na Choroszczewie Zdun, z żoną, wtychże Wałkach pani Krzystophowa Hornowska wdowa, ma parobka z żoną y dziewka y pastucha chowa spolnego, teyże poddani: Kalisik z żoną, Jan Litwinik z żoną, u tegoż komornica z chłopcem, w tych że Wałkach pan Franciszek Hornowski z kucharką, poddany Jan Mazurczyk z żoną, synem y corką. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes Litwin de Wałki et Jaro . . inhaerendo constitutioni novellae regestrum supraingrossatum prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor imsci p. Kossowskiego y poddani.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis persona-

rum tam nobilium in aula generosi Kossowski commanentium, quam subditorum possessioni eius subiectorum, manu propria sui offerentis et generosi Floriani Kossowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Po napiszaniu y oddaniu regestru pogłownego ad acta powrocił iegomosc pan Florian Kossowski z tractu Brzeskiego do Hornowa powiatu Mielnickiego należącego, przy ktorym była gromada chłopow dla rewisicy y popisu, ktorych ia zrewidowawszy y policzywszy naprzod dwor popisałem: sam iegomosc pan Kosowski, pani małżonka iegomsci, synow dwoch, panien corek cztery, czeladnik y parobek, kucharka, pastuchow dwa; tegoż poddani na Wałkach: Michał z żoną, syn z żoną, corka y parobek, na Choroszczewie: Jan Huczyk z żoną y chłopiec, Jakub Huczyk z żoną, Jaruszko, z żoną, w Hornowie: Paracowa wdowa y synow dwa, Drzezbik z żoną, komornica iego urządziłasię na służbę u Wygonowskiey, tamże w Hornowie . . . . dor, żona y komornica, Jaroszycha wdowa z synem y z corką, a drugi umarł, Bartosz z żoną. In quorum fidem praesentes subscrips. Matthais Krasnodębski parochus Dziadkoviensis. Florian Kosowski m. p-a. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Michael de Wałki, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem regestri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi flexis genibus exequutus est, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Żurobicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Jasinski praezbiter Żurobicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Żurobicze commanentium plebeiarum possessioni generosi Casimiri Karski consocij vexilli hastilis sacrae regiae maiestatis, manu propria sui offerentis tum generosi Karski etc. subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

U Hapona Kisluka czworą, u Drobioszki Olieszka dwoie, u Konika Iliasza dwoie, u Iwana Ligozika dwoie, u Charytona Dradinskiego dwoie, u Omeliana Trochimika sołtysa osmiorą, u Ligożyka Klimka troie, u Stefana Chiłka troie, u Ontona, Łodyszki dwoie, u Zduna Sidorza troie, u Iwana Miskowicza Zduna drugiego dwoie, u Wolosa Ligozika czworą, u Mikołaia Putkowskiego troie, u Siemiona Hlibiiaka dwoie, u Matochwiea Czabaiuka troie, u Iwana Buiaczuka dwoie, u woita Zubickiego, u Hapona pięciorо swoiey czeladzi, u Michałka Strybczyka troie, u Łukaszyka Lieszka dwoie, u Hieckała Pawła dwoie, u Michała Kramarczuka pięciorą, u Hrycia Kramarczuka dwoie, u Stasia Pokidki dwoie, ... dwoie, u Siemiena Ruckiego troie, u Gwiera Hawrylika troie, u Marcina Piczki dwoie, Szustik Walko ieden, u Maksima Baki czworą, u Jaroszika Dawyda dwoie, u Jendrzeia Żyda dwoie, u Mikołaia Pierszkowicza dwoie, u Bobra Iwana szesciorą, u Ontipika Sztefana pięciorą, u Michałka Priedka pięciorą, Pilipika Jakuba czworą, u Chwedynszczyka Szymana dwoie, wdowy ktorzy nie maią nic: Kozyycha Połazka iedna sama, Stefanicha Maryna y z corką, Pałucka Wowdia sama iedna, Waskowa Sidorykowa sama iedna, Oksiutycha wdowa Hlibiokowa y z synem, Pawlicha Czabaiukowa sama, Stepanicha Piwowarka sama, Romanicha Maruszka sama, Monia Pawlicha y z corką, Pawłowa Miskowiczowa, Połazka sama iedna, Hanuska Prokopicha sama, Chwiedczycha Hanuska. Kazimierz Karski towarzysz usarski cho-

rągwie Jego kr. msci. Mikołay Jasinski praezbiter Żurobicki. *Juramentum infra.*

Folwark Żurobicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Paulus Opacki famulus generosi Casimiri Karski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio villae Żurobicze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Jezewski parochi Dołoboviensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Sam iegomosc pan Karski towarzysz chorągwie iego krolewskiey mosci usarskiey w woisku W. X. L. iako na ten czas zostaiący, czeladnik Dębowski, Niedzwiedzki, Bykalski, gospodyni pani Moczulska, dziewka służebna, woznica Woitek, parobek Michał, Siemion bronowłok, chłopiec pastuch, chłopiec do posługi. Joannes Jeżewski parochus Dołoboviensis manu propria, parochus Dziadkoviensis. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Siemien Ruczyk et Supron Moitik de eadem villa ac praedio inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem regestri in facie officij praesentis iuramento corporali ad imaginem Crucifixi flexis genibus comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Pakaniew.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis regni providus Siemien Mackowicz de villa Pakaniew obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Pakaniew commanentium, manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regie maiestatis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicenasia de tenore verborum qui sequitur talis:

Prez mie xiędza Pocieia swieszczennika Żyrczyckiego spisany według instruktarza wsich mużow y ich czeladzi we wsi Pakaniewie y Żerczycach w dzierzeniu iegomosci pana Karola Łużeckiego starosty Szmeltynskiego będących, przy mużach na gromadzie obranych Simonie Mackiewiczu, Stephanie Buiaku y Chwiedorze Tyskiewiczu: we wsi Pakaniewie— Chwes młynarz z żoną, dziewka y syn, Kunach z żoną, Krolko z żoną, u żyda dziewka, Winnik piwowar z żoną, Naum z żoną y synem y parobkami dwuma, Sidor z matką y z żoną, Szczerba z żoną y niewiastą, Uliana wdowa, Ostap z żoną, matko y dziewką. wozny z żoną, paropkiem, chłopcem, zięciem y nianko, Matochwiey z żoną, kowal z żoną, dwuma parobkami, dwuma dziewkami y zięciem, Chryc z synem, Wasko z żoną, Struczyk z matką y bratem, woit z żoną, Andrzei Pericz z żoną, matką y dziewką, Roman z żoną. Paweł Boim sekretarz iego kr. msci dzierżawca na ten czas Pakaniewski mp. Circa quam porrectionem in continenti . . . . . capitan.. *Et. Ut infra vide.*

Wies Żyrczyce zabite sioło.

Ad officium *etc. ut supra mutato* in villa Żyrczyce commanentium de tenore tali:

Wasko Romanik z żoną, synem y dziewko, Andrzei z żoną, Michał z żoną y synem, Piwowarczyk z żoną, dziewką y parobkiem, Karpiszyk z bratem, matką y dziewką, Prokop z żoną y dziewką, Tyskiewicz z żoną, szwagrem y dziewką, Klimko z żoną y dziewko y parobkiem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus

personaliter comparentes laboriosus Wasko Romanik de villa Żerczyce tum ministerialis generalis regni providus Siemion Mackowicz de villa Pakaniew, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem regestri in villa suprascripta iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Pakaniewski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Thomas Kuryłowicz obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Pakanieviensi commanentium manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regiae maiestatis tenutarii Pakanieviensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Dwor Pakaniewski w dzierzeniu na ten czas iegomosci pana Stanisława Łużeckiego starosty Szmeltynskiego przez mie xiędza Pawła Krasnodębskiego dziekana Kamienieckiego plebana Mieleiczyckiego za przysięgą w sądzie duchownym wykonaną . . . do grodu Mielnickiego podany: iegomosc pan Paweł Boim z xięstwa Litewskiego, sekretarz iego kr. msci arendarz Pakaniewski, ieymosc pani Łucia Boimowa małżąka iegomsci, czeladzi pięcioro utriusque sexus plebeiae conditionis, pan Thomasz Chłondzinski pasierzb iegomosci, czeladzi przy nim dwoie ale zapłaconą od tych w xięstwie Litewskim przy inszey maiętnosci, ci zas we dworze zostaią iako urzędnik szlachcic pan Woiciech Krasnodębski y Anna rykunia plebeiae conditionis, Bartosz Mazurek pastuch. Dwor Żyrczycki pusty nikogo niemasz krom stroża we wsi, ktory iusz przy inszych chłopach zapłacił. Na co sie podpisuie ręką swą. Paweł Krasnodębski dziekan Kamieniecki pleban Mieleiczycki mp. Paweł Boim sekretarz iego kr. mosci arędarz Pakaniewski mp.

Wies Jakubowice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Christophorus et Laurentius Jakubowscy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum conscriptionis personarum nobilium tum plebeiarum in villa Jakubowicze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Simonis Casimiri Kulesza commendarij Bockoviensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Villa Jakubowicze spectans ad districtum Mielnicensem. Nobiles: Pan Thomasz Jakubowski, żona, corka, osob trzy, ma pułwłoki, pani Chwiedorowiczowa wdowa, corek dwie, synow dwa, dziewka status plebei naiemna, ma pułtory włoki, osob szesc, pani Sebestianowa Jakubowska sama iedna, włoke ma, ale napuł sieie z drugiemi, pan Krzysztof Jakubowski, żona, synow trzy, dziewka, osob szesc na włoce, pani Janowa Humienkowa, corka, syn y dziewka status nobilis na włoce. tamże komorą mieszka Chwiedorowski krawiec wdowiec z czeladnikiem osob szesc, pani Janowa Kłaszewicz Jakubowska wdowa, synow dwa y corka, osob pięc, pan Paweł Jakubowski, żona y siostra, osob trzy, pani Macieiowa Wilska wdowa, synow czterech, osob pięc na włoce bez dwu zagonow, pan Krzysztow Jakubowski z żoną, osob dwie, pani Janowa Jakubowska Marcinkiewiczowa wdowa, czeladz status plebey, dziewka, pastuch y parobek, osob cztery. Czeladz iegomosci pana Jana Markowskiego status plebey w folwarku zostaiąca: gospodyni, parobek, pastuch, kucharka osob cztery, pan Wawrzyniec Jakubowski Czeczotka z żoną osob dwie; w tymże domu mieszkaią: bratowa

y Jacko Jakubowski młodzieniec, osob dwie komora. Alexander Jakubowski Sobieszyk, żona y matka osob trzy, pan Jendrzey Jakubowski wdowiec, dziewka status nobilis, chłopiec krewny, siostra y parobek status plebeii, osob pięć, pan Grzegorz Jakubowski, żona y dziewka status plebeii osob trzy, pani Bartoszowa Topczewska wdowa, synow trzech, osob cztery, pan Woiciech Traskowski, żona y komornica, osob trzy, pan Szymon Bolesta, żona y siostra, osob trzy, pan Mikolai Sobieszyk Jakubowski z żoną, osob dwie, pan Matusz Jakubowski Skorynka z żoną, osob dwie, pani Pawłowa Łagownicka wdowa z corką, osob dwie, pan Maciey Jakubowski z żoną, zięc z żoną, osob cztery, pan Szymon Kadłubowski młodzieniec, siostr dwie, osob trzy. (Status plebei). Sobiech poddany pana Marcina Wiszowatego z żoną, osob dwie, Bartosz poddani pani Chwiedorowiczowey z żoną, osob dwie, Iwanowa wdowa z corką komorą mieszka u paniey Winskiey, osob dwie, komornica pana Stanisława Jakubowskiego Paszkowa z corką, osob dwie, Jarmoz młynarz, żona, syn y corka, osob cztery, Matofiey poddany iegomsci pana Markowskiego z żoną, tamże komornica mieszka y druga dziewczyna, czworo ich wszytkich, Jędrzey Mazurczyk poddany tegosz pana z żoną, osob dwie, Philip ogrodnik z żoną, osob dwie, Olesz . . . . Michał poddany pana Jendrzeia Jakubowskiego z żoną, osob dwie, Woiciech Grolik z żona osob dwie. Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Bockoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes nobiles Christophorus et Laurentius Jakubowscy de eadem villa inhaerendo *etc. Ut supra usque ad finem.*

Villa Skolimowo.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Skolimowo commanentium *etc.* de tenore tali:

Dwor iegomosci pana Alexandra Jakubowskiego: sam iegomosc z małżonką, dziewczyna status nobilis do posług. Czeladz status plebey: parobek, bronowlok, pastuch, dziewka osob siemd, tegosz pana poddani: Andrzei Nestorczyk, żona, parobek, dziewka y dziewczyna, osob pięć, Prokop, żona, dziewka, tamże mieszka komornik Hrehory z żoną, osob pięć, Andrzey Popek, żona y dziewka osob trzy, młynarka wdowa Artwolka spolna z uczestnikami, synow ma trzech, osob cztery, pan Zygmunt Biały, żona syn y corka osob cztery, pan Wawrzyniec Milanowski z żoną, osob dwie, pani Walendowa Jakubowska wdowa sama iedna, przy niey synowica sierota mieszka, osob dwie, pani Pawłowa Jakubowska wdowa sama iedna, pani Janowa Złotniczka sama iedna wdowa, ma parobka z żoną y dziewka, na włoce osob cztery, pani Janowa Jakubowska, Lachowczyna wdowa sama iedna. Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Boccoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Laurentius Malinowski de eadem villa inhaerendo *etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Buratyniec, szlachta.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Bartholomeus Buratynski et Stanislaus Puchalski obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum tam nobilium quam plebeiarum in villa Buratyniec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andreae Kiełkowicz praepositi Siemiatycensis decani Drochiciensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Regestr wsi Buratynca szlachty: pierwszy dom Bartosz Buratynski, żona Do-

rota, syn Augustin, zięc Szymon Miłkowski, żona iego Elżbieta, wdowa Małgorzata Moczulska; drugi dom Jan Dubasik Buratynski, żona Jadwiga, siostra Jadwiga; trzeci dom wdowa Dorota Buratynska z synami dwiema to iest Pawłem, Woieciechem; czwarty dom Paweł Buratynski, żona Dorota, syn Stephan, piąty dom Maciey Gansuk Buratynski, żona Dorota z synem Woiciechem, tego żona Anna, siestrzanka Anna, dom szosty Andrzey Łazowski, żona Dorotha, siodmy dom Piotr Michalik Buratynski wdowiec, corek dwie, iednei imie Łucia, drugiey Maryna, synowica Dorotha, osmy dom Jakub Kłopotowski, żona Maryna, synow dwa, ieden Jacko, drugi Paweł, dziewiąty dom, Alexander Buratynski, żona Katarzyna, iedenasty dom Jan Mazur, poddany pana Bartosza Buratynskiego, syn iego Ilko, żona Krystina, corek dwie, iedney imie Łucia, drugiey Appolonia, parobek Ilko, dziewka Maryna, dwunasty dom . . . . Katarzyna pasierzbica Jadwiga, parobek ieden, Rosław Buratynca, trzynasty dom Stanislaw Puchalski, żona Teresa, czternasty dom Marcin Buratynski, żona Dorotha, matka Jadwiga, piętnasty dom Chwiedko Plebei z żoną Appolonią, szesnasty dom Jan Judasik Buratynski, żona Dorota, corka Maryna, siedmnasty dom Krzysztof y Maciey Buratynscy bracia, osmnasty dom Maryna Niewierowska wdowa, dziewiętnasty dom Tomaszowa Dorota wdowa, dwudziesty dom wdowa Proska *ruska* plebeia, corka Dorotha, dwudziesty pierwszy dom Grzegorz Koza Buratynski z synem Jakubem y z żoną Malgorzatą, dwudziesty wtory dom Zygmunt Plebius z żoną Dorotą, dwudziesty trzeci dom Symon Grabowski, żona Maryna, corka Paraska, syn Matusz, dwudziesty czwarty dom Zofia Korzeniewska wdowa, dwudziesty piąty dom Krystina wdowa plebeia z curkami dwiema, Maryną y Jouhą, dwudziesty szosty dom Magdalena Krasowska wdowa. Ten regestr zpisałem wiernie ia xiądz Andrzei Kiełkowicz proboszcz Siemiatycki dziekan Drogicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo *etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Baciki Bliszsze Sapieżynskie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Wasko Pudczyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Blizsze commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Fiłon Potrzesz, żona Polonia . . . tek, syn Mikolai, corka Natalia . . . ga . . . . żona Paraska, syn Jan, Hryc Lewkowicz. żona Akasia, syn Hryc, corka Aksia, komornica Maryna, Wasko Dudczyk, żona Chwiedora, matka iego Anna, Theodora dziewka, Ihnat Zewczuk, żona Anastazya, brat Wasko, żona Maryna, brat Karp. siostra Appolonia, ociec Leonti, matka Maryna, Stephan Miskowicz, żona Oksima, brat Grzegorz, siostra Tatiana, druga Akasia, matka iego Katarzyna, Hryc Mathieiuk, żona Akasia, zięc Omelian, żona Theodora, parobek Piotrasz z Żerczyc, komornica z Bacik. Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens Wasko Pudczyk de eadem villa Baciki inhaerendo... *etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Baciki Dalsze do Siemiatycz należące.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Sawka Pelaszyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti re-

gestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Dalsze commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Piotr Szwed woyt, małżąka iego Maryna, dziewka Agafia, pastuch Nestor, Mikołay Hładysz, żona Ewa, corka Stephanicha, parobek Piotr, dziewka Katarzyna z Moszczonei, komornica Maryna z Turney, Iwan wozny, żona Ewdokia, syn Gabryel, Siemion Pszeniczuk, żona Maryna, brat samey Kuzma, siestrzanka Krystina, Stephan Klimaszuk, żona Agaphia, siostra samey Maryna, corka Ulana, Oleszkowa wdowa, syn Paralin, Jan drugi, corka Maryna, druga Polonia, Philimon Lesnik, żona Maryna, synow dwoch, Sawka y Michal, Grzegorz Mackowicz, żona Zophia, syn Dionisius, żona Katarzyna, Theodor drugi, Timoteusz trzeci, czwarty Bazyli, parobek Demian, Naumowa wdowa Katarzyna, syn Andrzey . . . . wielmożnego iegomosci pana podkancelerzego wielkiego xięstwa Litewskiego, Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens suprafatus offerens inhaerendo constitutioni regni... *Etc Ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczanka. Do Siemiatycz należy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Olisiey Hankowicz et Lewon Mieniewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczonka commanentium manu propria religiosi Joannis Wierzbicki praezbyteri Siemiatycensis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisania pogłownego wsi Moszczonki w dzierżawie zostaiącei iasnie wielmożnego iegomosci pana podkanclerzego przez oica wielebnego swieszczenika Siemiatyckiego przez woita na ten czas będącego Osipa y przy osobach dwoch na imie Hrycia Worobiewiczowa y Andrzeia Miniewicza. Wies Moszczonka. Onisko gospodarz, żona, chłopiec, Prokop Huska, teszcza, Demko gospodarz y iego żona, Hankowicz, brat iego y siostra, Hankowicz y żona, Wasko Molechowicz z żoną y syn z żoną, syn, corka służebna dziewka Demko y żona, Misko Fedorowicz, syn, żona iego, corka, Fedor z żoną, Hryc, żona, syn y corka, Siemion Chromy, siostra, Olisiey Kankowicz, żona, parobek, Omelian Kurko, żona, parobek, Fedor Petrenia żona, maczocha, brat, Tymosz Karpowicz, żona, parobek, dziewka, Danilicha, zięc z żoną, corka, parobek, Fedko Oleszczuk, żona, synow dwa, Misko Sozesiuk, brat, żona, dziewek dwie, Supron Pipicz, żona, chłopiec, Andrzey Oleszczuk, żona, zięc z żoną, brat, żona iego, Juchim Slepy, żona, Fedko Osipowicz z żoną, Nestior Pepicz z żoną, Sidor . . . . żona, dziewka, Bartosz . . . . wicz, żona, matka, braciey dwu, siostra, Hawryło Karpowicz, matka, brat, siostr dwie, Kondrat Maximik, matka y siostra, Paraska komornica, Orynka komornica, Iwan Hodlug, żona, brat iego, Iwan Kondratowicz, bratowa, synow dwoch starszych młodszych trzy y corka, Tymosz Matfieiewicz żona, syn, corka. Fiedor Siukacz z żoną, Hryc Worobiey, matka, żona, synow dwa, parobek, Iwan Maczuk, żona synow trzy, corka, Samuiło Roszkowicz z żoną, Andrzei Miniewicz, żona, parobkow dwa, Daniło Suprunik z żoną, Wasko Suprunik, żona, parobek, Osip Rozkowicz, żona, parobek, Lewon Miniewicz z żoną. Pr. Joannes Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes suprafati offerentes inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Dwor Bacikowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Theodorus Hawrylik de eadem aula obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andreae Kielkowicz praepositi Siemiatycensis, decani Drohicensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regesr dworu ieymosci paniey Irżykowiczowey w Bacikach. Naprzod sama ieymosc pani Dorota Irzykowiczowa, synow dwa, to iest Kazimierz ieden, a drugi Andrzey, corka iedna, panna Anna, Zophia Nowicka wdowa, czeladnik Stanisław Olszewski, drugi Jan plebeius chłopiec, służebna Jadwiga Zułkowna plebeia, druga Krystina plebeia, woznica Wawrzyniec pleb. Tereszko parobek plebeius, gospodyni folwarkowa plebeia. Ten regestr pisalem ia xiądz . . . . kowicz proboszcz Siemiatycki dziekan Drogicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Teodor Hawrylik inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona imsci pani mieczney.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczona commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr spisania pogłownego ze wsi Moszczonei poddanych ieymosci paniey miecznei Jrzykowiczowei. Hanna Podlaska, synow dwa, corka iedna, Michał Hołub, żona, syn, Wasko Hołub z żoną, Szymon Krawczuk, żona, bratow dwa, parobek, dziewka, chłopiec, Szymon Konach, żona, corek dwie, Stephan Sycz, żona, synow cztyry y dziewka, Hryc Sycz, żona, matka, brat, parobkow dwa, chłopcow dwa, siostra, Lesko Kuczynski, bratow dwa, siostra, Iwan Bys, żona, synow dwa, corka, Wasko Szymaniuk, matka, brat, siostra, Iwan Szymaniuk z żoną, Konaszycha wdowa z synem. Pr. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Iwan Bys inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Baciki ieymosci pani miecznei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Theodor Hawrylik de Baciki obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum . . . . castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regesr wsi Bacik ieymosci paniey Irzykowiczowei miecznei. Paweł Wołos, żona, dziewka, corka, parobek. Wioska Baciki Piszczatka. Maxim Szymonik, brat, żona, corka, Theodor Awrylik, żona, brat, dziewka, Matochwiey Sawczyk, żona z matką, Paweł z żoną, Misko Koska z żoną y syn, Grzesiuk z żoną, parobek, Zanczuk z żoną, parobek, dziewka, Turczyk z żoną, brat z żoną, matka z synem, Stangreciuk z żoną, brat, Iwan Zyszczyk, matka, brat, Anciuta z żoną, chlopiec, komornica, Błaszka z żoną, Stephan z żoną, Burkacz z żoną y dziewka, Onton z żoną y corek dwie, Bielczuk z żoną, Wasieczyk z żoną, matka, brat, Miskowa z synem, Łanczuk z żoną.

Ten regestr spisawszy poddanych Bacikowskich maiętnosci ieymosci pani Irzykowiczowey podpisuiesie. Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens suprafatus offerens inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona Porzecze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Hipatius Chwiedorowicz praezbiter ecclesie ritus graeci Zerczycensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczona Porzecze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Pleszka plebani Niemierovicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr spisania pogłownego z Porzycza Moszczoney w roku 1662 miesiąca Junij w parafey Zerczyckiey. Osip Tewiczko y żona, y parobek Kuzma, Wasko Suprunik, żona y syn, Daniło Suprunik z żoną, Lewon Miniewicz z zoną, syn y corka, Iwaszko Miniewicz z synem, Wasko Dychowiczko z żoną, ... wicz z żoną, brat . . . . . . nik, Jarosz y dziewka Maruszka, Samoiło, żona, Fedor parobek, Iwan Maczuk, żona, syn, Naum y Jarosz, Maksim, Uksimka corka, Hryc Worobiey, żona y matka, syn Marcin, Wasko parobek . . . Tymosz Mafiiewicz, żona, Paweł syn, Stefan, corka Stefanka, Lesko Matfiiewicz opuchły leży, Jacko Diwak y Hryc brat iego, Fedor Sukacz y z żoną, Iwan Możarowicz syn Hawryło y Suprun, bratowa Tacia, Wasko, Misko, Hryc, corka Fedia, Supron Skabara, sestra Uliana, komornica Orynka, Markowa corka, Kaska, Wowdia, syn Lewko, komornicy Pr. xiądz Jan Pliszka Plebanko Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Hryc Worobiey de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona.

Ad officium *etc. ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Kondrat Marcinik, matka Maruszka, sestra Tacia, Paraska komornica, Hawryło Karpowicz, matka Maryna, sestra Juchimka, brat Paweł, sestra Wowdia, Olesiey Miskowicz, żona y matka, brat Andrei, Kuzma brat, Prokop brat, Hapka siostra, Bartosz Maleca, żona, Sidor Pawlisowicz, żona y diwka, Nestior Pypicz, żona, dziwka, Fedor Bondar, żona, Juhim Kręczko, żona, brat Snytik, żona, komornik, Andrei Oleszkowicz, żona, zięc, Fedor, żona iego, Supron Pypicz, żona, syn Kondrat, Misko Szczesiuk, Demko brat y bratowa wdowa, Kaska Stepanka, Fedko Oleszkowicz, żona, Stefan, syn Iwan małe, Danilicha wdowa, Pawel zięc y żona Pałazka, dziwka Melacha, Tymosz Karpowicz y żona, parobek Klimko, dziwka Hanuska, Fedor Petrenia, żona y Socia maczocha, chłopiec Omelian, Omelian Kurko y żona Warusza, Roman parobek, Olisiey Chankowicz y żona Marusza, corka Połaszka, Jarosz parobek Siemion sam, był brat Trochim y żona Uximka, Iwan Chodun z żoną Maryną, brat, Naum, Hryc Oxiiewicz z żoną, Panas Kąs, Hryc syn, corka Maryna, Stepaniuk y z żoną, Misko Fedorowicz, syn Fedor z żoną Lubką, sestra Wowdia, Demko z żoną Paraską, Wasko Melech z żoną Tacią, Karp syn, żona Melacha, syn Piotr, Fesia żona, Juchimka dziewka, Wasko Hankowicz z żoną Kuliną, Stefan Hanczuk, Uliana siostra, brat Wasil, Prokop Huska z żoną Tacią, Orynka teszcza, Demko Gierko z żoną Nastaską, Onisko Hawryłowicz z żoną Hanną, Omelian czeladnik. Pr. xiądz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibu-

personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa, inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Trostenica.

Ad officium... *etc ut supra scribatur mutato* in villa Trostenica commanentium de tenore tali.

Regestr spisany przezemnie Patyia swieszczenika Zerczyckiego Fedorowicza przy woitu y przy wszystkiey gromadzie. Wies Trostenica. Zienia Szymaniuczka. syn Wasko, drugi Szymon, corka Paraska, Iwan Szymaniuk z żoną Solocho, syn Hryc, Hanusia Borysicha, doczka Kaska, Lubka wdowa w komornym, Lesko Hola, żona iego Maryna. Pr. xiądz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sumicz Wolka.

Ad officium *etc. ut supra mutato* in villa Sumicz Wolka commanentium manu propria generosi Andreae Suchodolski tum admodum reverendi patris Joannis Pliska plebani Niemieroviensis subscriptum etc. de tenore tali.

Regestr Sumicz Wolki to iest z kondityei iegomosci pana Andrzeia Suchodolskiego y z uczęsnikami iego. Naprzod pan Andrzei Suhodolski y czeladnik iego na imie Stefan Czarkowski, gospodyni Lipinska, dziwka Hanusia, pastuch y chłopiec. Tegosz pana Suchodolskiego poddani Matfiey, żona iego Hanna, komornica Stefanowa, a druga Wowdia komornica, Fedor Winnik z żoną, Hrycowa wdowa, Czyrycha wdowa, Martin Samanewicz z żoną. . . z corką . . . sią pan Grzegorz . . uma y żona Hanna, dziewczyna Katarzyna. Andrzey Suchodolski mp. Xiądz Jan Pliska pleban Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Martinus Samanewicz de eadem villa inhaerendo constitutioni regni... *Etc. Ut. supra usque adfinem.*

Miasto Niemierow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Pliska parochus Niemieroviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in oppido Niemieroviensi commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr paraficy Niemierowskiey spisany y samego miasteczka Niemierowa. Wasko Tokarczyk z żoną, Iwan parobek, Anna dziewka, Woyciech komornik, Maryna komornica, Jakub pastuch, Andrzey Oleynik z Maryną żoną, siostra tegosz, dziwka Jadwiga, Marcin parobek. Barbara Brzeznicka wdowa, Anna corka teyże wdowa, Agnieszka corka teyże, Stanisław Kusznierz Małgorzata żona, Woyciech Froniuk z żoną Katarzyną, Prochnicka Jadwiga, Grzegorzanka wdowa, Mathys Posług z żoną Magdaleną, Magosnianka dziewka, Andrzei Grubalski, Paweł Zdun z żoną Maryną, corką Anastazyą, u tegosz Zduna parobek *rusin* Jan Janusik z Dorothą żoną, Małgorzata dziewka, Marcin slusarz z żoną, Kowalowa komornica, siostra iego Siehenicha y corek iey dwie. Te osoby po napisaniu tego regestru wpisał swieszczenik Gnoienski: Woyciech Michalczuk z żoną, Jan Michalczuk, brat z żoną, matka tychże, Michał, Dorota, Symon chłopiec, Olexiey Jarmoczyk z żoną, wdowa komornica Obszynikowa z corką. Pr. Joannes Pliska parochus Niemieroviens. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter

comparens famatus Joannes Janusik inhaerendo constitutioni... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

W miescie Niemierowie popisanie osob ruskich zostaiących.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Demetry Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio regesrum infrascriptum verae connotationis personarum rythus graeci in oppido Niemierow commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Naprzod Iwan Kuzmicz z żoną y corką, Hrehory Haponowicz z żoną, matka trzecia, żony iego brat czwarty, Andrzeia Grubalskiego żona, drugi syn iey, trzecia komornica, Siemien z żoną, komornikow dwa, Piotr Hohulka z żoną, trzecia siostra żony iego, Prokop z żoną, trzeci brat iego, Iwanowa wdowa, Andrzey Artiszyk z żoną, trzeci parobek, czwarta dwiewka, Mikołai kowal z zoną, Iwan Drobut, Zanicha z curkami samotrzecia, żona Kupryanowa, Fedor Stelmach z żoną, trzeci syn, czwarty komornik, Paweł Słodownik z żoną, trzecia curka Sienczyszyna curka. Pr. Demetrzy Wierzba praezbiter Gnoinensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes famati Andreas Artiszyk et Fedor Stelmach inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Gnoino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Demetrius Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gnoino commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Matthiae Jarochowski administratoris subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr popisania osob w Gnoinie przez oica Demetrego Wierzbe swieszczennika Gnoienskiego w roku 1662 spisane y podane do act woiewodztwa Mielnickiego. Naprzod u . . . . eszyka . . . żona y dziewka, Semen Hohołka sam y żona, Daniło sam, żona y brat, Troc Dunski sam y matka. Potap Suscik sam z żoną, Iwan Jaroszuk sam z żoną y siostra, Jacko Hawrełowicz sam z żoną y corką, Chilimon sam z żoną y matką, Tymosz Kuryłowicz sam z żoną, Iwaszko Kuryłowicz sam z żoną y syn, Iwaszko Kloniczyk sam, matka y brat, Danilo sam z żoną, Romucycha wdowa sama y corka, komornik Sak sam z żoną. W domu swieszczenika Gnoienskiego tako wiele osob. Naprzod sam swieszczennik, druga żona, parobkow dwa, chłopiec trzeci. dziewek dwie, brat swieszczennikow Maxim, druga żona, trzeci parobek, czwarta dziewka, piąty pastuszek, Walko poddany swieszczennikow sam, druga żona, drugi poddany swieszczennikow Michał, druga żona. Demetry Wierzba swieszczennik Gnoienski. Maciey Jarochowski namiesnik Gnoienski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Troc Dunski de eadem villa inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sutno.

Ad officium *etc. ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Miron, druga żona, Fes Rybak, druga żona, Mikita, druga żona, komornik y z źono, Wiczos Wasko, drugi syn, trzecia corka, Samoc, druga żona. Demetry Wierzbicki praezbiter Gnoienski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Miron de eadem villa suprascripta inhaerendo

constitutioni regni super veram conscriptionem regestri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Waikow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Waikowo commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum. . . . admodum reverendi . . . . . . archidia . . Luceoriensis praepositi Mielnicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr ze wsi Waikowa, ktora należy do plebaniey Mielnickiey. Ostapek Swinczyk samotrzec, Siemion Wereszczyk samoczwart, Wawryn Mazuryk samowtor, Pawluczycha wdowa sama, Ilko Lewczuk z żoną, Misko Artechowicz z żoną, Timosz Artichowicz samotrzec, Iwanicha wdowa sama, Potapianka wdowa sama, Chwedor Kowalewicz samowtor, Klim Daczewicz samoczwart, Makar Chrinołowicz samowtor, Troc Mormolik samoczwart, Timosz Chobchunowicz samoczwart, Iwan Mormolik samoczwart, Omelian Tarabai samowtor, Niczypor Starko sam. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki. Jan Paulin Uszynski archidiakon Łucki proboszcz mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Timoszus Artichowicz de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni *Etc. ut supra scribatur usque ad finem.*

Parafia Mielnicka.

Dwor Mielnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit, eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mielnicensi manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castren- Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr spisania parafiey Mielnickiey. Dwor iego mosci pana starosty Mielnickiego. Jego mosc pan Woiciech Emerik Mleczko, Mielnicki y Łosicki etc. starosta, ieymosc pani staroscina, ieymosc panna Katarzyna Roztworowska, pani Anna Jeszewska, panna Eufuzyna Placinska, panna Teresa Suska, panna Maryanna Czerniakowska, panna Elżbieta Rozbicka. Anna praczka. Maryna praczka. Sludzy: nobilis pan Paweł Kurowicki, pan Maciey Zakrzewski, pan Bazyli Suchodolski, pan Adam Kamienski, pan Paweł Zaszczynski pan Sebiestian . . . pan Paweł . . . . . . pan Jan Bocianski pokoiowy, nobilis Woiciech Wyrzykowski chłopiec pokoiowy, Adam Zubrzycki mysliwiec Andrzei, Kaczorowski chłopiec stołowy, Jan Prusinowski kozak, pan Sobestian Kierzkowicz pisarek, Adam Markuszewski kozak. Czeladz drobnieysza: Hans krawiec, Hans Michał kowal, Szymon Hołowczycki kucharz, Wawrzyniec Gada woznica, Kondrat Kalicki forys, Jacek woznica, litwin ogrodnik, Nestor Drewienski klucznik, Michał kuchcik, Szymon Kierzkowicz pacholik, Jasko Sieklucki mysliwczyk, Maszczuk mysliwczyk, Thomasz Kornicki haiduk, Woiciech Kropiwnicki pachołek, Klimunt Korczewski haiduk. Folwarkowa czeladz: pan Alexander Pawłowicz pisarz, pani Anastazya Pawłowiczowa, Jan Pawłowicz, Hapa dziewka, Terech parobek, Trochim parobek, Maciey piwowar, Konstantia piwowarka, Katarzyna dziewka, Samson pastuch. Xiądz Walenty Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Kancellaria.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in cancellaria commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Pan Theodor Wierzba regent kancellaryei Mielnickiey grodzkiey, pan Alexander Henkiel podpisek, parobek Timosz Osiiewicz, Iwan Tokarowiec chłopiec, Justina kucharka. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Miasto Mielnik.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit, eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eodem oppido commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Jakub Ostrowski, żona Maryna, matka Elżbieta, Walenty Ostrowski, żona Katarzyna, syn Jakub, komornik Jan Ostrowski, Jan Zubkowicz krawiec, żona Maryna, brat Marcin, trzeci brat Grzegorz, parobek Jacko, dziewka Eufruzyna, Jan Szkutnik, żona Joucha, brat żenin Stephan, drugi Jarosz, syn Iwan, dziewka Chwedia, Alexander Hackiewicz pisarz mieyscki, żona Nastazya, corka Jagnieszka, Janowa Grygłowa wdowa, corka Jagnieszka, komornica Maryna errabunda, Olbrycht Hornacki, dziewka Nastazya Wawrzyniec Czerkas, żona Jagnieszka, corka Maryanna. W szpitalu lozni—Thomasz Czerkasik, Paweł syn Jendrzeiow, siostra iego Zofia, Nastacha Osieianka, Chwesia. Testes de Mielnik: Jakub Ostrowski, Walenty Ostrowski. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Oppidani ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum rytus graeci in oppido Mielnik commanentium manu propria sui offerentis tum magnifici capitanei Mielnicensis atque Alexandri Pawłowicz [notarij provintialis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Demian młynarz samopiąt, Iwan Korman samowtor, Woronicha sama. Nikifor Miskowicz samotrzec, Iwan Mały samowtor, Sełuesicha z matko samowtor, Sełuech Rebko samowtor, Hawrylo Kierzkowicz sam, Panas Kierkowicz z bratem samowtor, Samanicha wdowa sama, Piotr Rankowicz samo . . . . owtor, Misko Malew . . . samotrzec, Iwan Syryca samowtor, Hanna Kratuszczanka sama, Omelian Maleszyk samowtor, Choma Stelmach samowtor, Sulibicha samopiąt, Iwan Dziun samowtor, Chalimon Krupicz samowtor, Andrzei Kałabunowicz samowtor, Iwan Kiszka sam, Buhreika wdowa, Philip Demidowicz z żoną, Theodor Kiewło samotrzec, Misko Rybko samotrzec, Jasko Ducia samowtor, Tymosz Ochrymik sam, Marcin Sarahai sam, Prokop Matysowicz samowtor, Misko Kosiło samowtor, Hryc kowal z matko samowtor, wozny samowtor, Stephan Noga samowtor, Jarmolina sama, Samoiło Siemienowicz samowtor,

Stephan Wierzba samopiąt, Stephan Trocewicz samoczwart, Siemien Weliczko samotrzec, Mikolay Szelun samowtor, Kuryło Kociubinski samowtor, Janusz Kuckowicz samowtor, Michałko Łukaszewicz samowtor, Jusko Wiszenka samowtor, Hryc Puszkar samopiąt, Jan Borysowicz samopiąt, Jarosz Dmitrowicz samowtor, Andrzei Siemienowicz samowtor, Matys Piecien samowtor, Jarosz Trocewicz samowtor, Marcin Kaczynski samowtor, Woiciech Kul samowtor, Marcin Lewicki samotrzec, Osip Olisieiewicz samowtor, Sokoł sam, Jarosz Szkutnik sam, Troc Miskowicz samoczwart, Mikitowicz samopiąt, Iwan Mantur samotrzec, Matfiiowa wdowa samoczwatr, Prut samowtor, Chalimon samoczwart Perebiło samoczwart, Artich Kulik samowtor. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp.

Dwor Osłowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in aula Osłoviensi commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan Mikołai Wysokinski, Zofia Korzeniewska gospodyni. Pr. Valerianus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m,p.

Wies Osłowo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Oslowo commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Poddani należące do dworu woitowstwa Mielnickiego. Andrzei Kozorys z żoną, w tymże domu Stephan z zoną, komornik na ogrodzie dworskim, Jacko Korman z żoną, na ogrodzie dworskim, Trochim Korpacz z żoną na ogrodzie dworskim. Ci wszyscy na ogrodzie dworskim mieszkaią Waleryan Porai praezbiter Mielnicki manu propria. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis personaliter comparens laboriosus Andreas Kozorys de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Klepaczewo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia [castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae commanentium in villa Klepaczewo manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali. Pan Jakub Ligięza, żona Raina, parobek Lech, pastuch Iwan, dziewka Maruszka. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale castrense Mielnicense actaque personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum

verae connotationis personarum ritus graeci in villa Klepaczewo commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jachim Rybek dworski samoczwart, u Fiłona Sołtysa troie, Hryc Sołtys samowtor, Troc Sołtys samoczwart, Olisieiowa wdowa samotrzec, Iwan Ciesla samotrzec, Siemien Daciuk samoczwart, Jacko Daciuk samowtor, Marusza wdowa samotrzec, w teyże chałupie Jarmosz Miskiewicz samowtor, Zienobicia wdowa sama, Demian Kupczyk samowtor, Iwan Pacikowicz samotrzec, Andrzey Krolik samopiąt, Muyscki samowtor, Hryc Miskiewicz samopiąt, Maximicha sama, Szymczycki samopiąt, Hawrylicha wdowa sama, Chomianka dziewka sama, Iwanicha wdowa samopiąt, Siemienowa Patryszka sama, Potapowa Patryszka sama, Uximka Patryszanka sama, Matysicha wdowa samowtor, Traczycha sama, Iwan Rosolik samowtor. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Jacko Dacuk de eadem villa suprascripta inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Sierpielice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Sierpielice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Franciszek Ligięza, parobek Marcin, dziewka Oximka, Marcin pastuch, Michał Szwiec, żona Nastacha, Petruk, żona Hapa in eadem villa manet pan Januszewski z żoną. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum rytus graeci commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Stephan Jankowicz samotrzec, Marcin Jankowicz samotrzec, Piotr Waluk samotrzec . . . . Siemien Platicz samoczwart, Trszożanka sama, Siemien Zaleski samowtor, Gres Kamienski samoczwart, Szymko Bahniuk samowtor, Iwan Tymoszyk samotrzec, Jasko Petryk samotrzec, Paweł Siuchinik samotrzec, Paweł Czelei samoczwart, Troc Krutil samopiąt, Andrzei Klimuk samotrzec, Stephan Makarewicz samowtor, Siehen Mazurek samoczwart, Michał Szwiec samowtor, Potap Czeley samotrzec, Siemien Swikło samowtor, Andrzei Wendra samowtor, Misko Mulik samoczwart, Iwan Tereszuk samotrzec, Hanna Chwedkowicz samowtor, Katarzyna Budczanka sama, Hrycowa Żukowa samowtor, Jackowa Żukowa samowtor, Stas Jekuszek sam. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Simon Zaleski advocatus et Jasko Petrik de . . . . de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Borsuki.

Ad oficium etc. *ut supra scribatur etc.* de tenore tali:

Sak Bartnik samoczwart, Kondrat Sołtys samowtor, Mikołai Sołtys samowtor, Miskowa Chomikowa wdowa samoczwart, Juchim Piawczyk samopiąt, Andrey Kozaczyk samowtor, Wasko Baranik samotrzec, Jasiekowa wdowa samotrzec, Wasko Onu-szki samopiąt, Iwan Pyrka samotrzec, Philipowa wdowa samowtor, Prokopianka dziewka sama, Wasko Michnik samowtor, Stephanowni dziewki dwie, Ikon Sołtys samowtor, Andrzey Kotik samowtor, Szepelukowa wdowa sama, Jarmosz Prystupa samoczwart, Hryc Wowdiik samoszost, Demid Helkis samotrzec, Chwedor Sacik samoczwart, Chwedor Korman samoczwart, Zien krawiec samopiąt, Iwan Micik samosiodm, Omelianowa wdowa sama, Paweł Koszko samoczwart, Demian Dudka samopiąt, Iwan Szawariniek samotrzec, Iwan Juzik samotrzec, Wasko Czeszko samoczwart, Hryc Piczun samowtor, Chwedczycha wdowa samotrzec, Juchim Czeszko samopiąt, Misko Dimczyk samotrzec, Misko Syczewicz sam, Chwedko Gołłowski samotrzec, Nikon Łykus samoczwart, Kuzma Serafinik samoczwart, Štefan Woit zamoczwart. Walerianus Porai praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes laboriosi Stephanus Michnik advocatus et Wasko Czeszko de curio de eadem . . . . inhaerendo *etc. ut supra usque ad finem scribatur*. Da . . . . wdowa samowtor, Iwan Firsiuk samopiąt, Osip Kutfer samotrzec, Iwan Łykus sam, Hryc Łykus samowtor. *Ut supra* Valerianus *ut sequitur*.

Wies Horoszki.

Ad officium *etc. ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Hac Waskowiec samopiąt, Tymosz Wołosik samotrzec, Siemienowa wdowa samopiąt, Jasko Orechwicz samotrzec, Chalimon Waskowiec sam, Klim Andreiow samoszost, Chwedko Trynkibir samowtor, Walko Szołtys samopiąt, Sehen Sołtys samosiodm, Makarowa wdowa samotrzec, Karpowa wdowa samotrzec, Trocowa wdowa samoczwart, Stephan Radkowicz samoczwart, Ostapkowa wdowa samoczwart, Prokop Bohdanik samotrzec, Matey Moisiik samopiąt, Stephanowa wdowa sama, Paweł Kalitka samowtor, Tymosz Łochwinik y z szwagrami samoosm, Andzei Soroka samoczwart, Tymosz Daczewic samopiąt, Iwan Rudkowicz samopiąt, Andrzey Cypel samowtor, Iwan Sehen samowtor, Grzes Sokolik p. Chobowskiego samowtor, Wołosianki wdowy dwie, Nataliia wdowa sama. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem offiicio praesenti personaliter comparentes laboriosi Andreas Syroka advocatus et Jasko Orechwicz decurio de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni regni super veram comprobationem et conscriptionem personarum... *Etc. ut supra usque ad finem scribatur*.

Folwark Holowczycki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit *etc. ut supra scribatur de* tenore tali:

Urzędnik Piotr Borsucki, Katarzyna Hackiewiczowa, Hawryło woznica z żoną Jadwigą, Jendrzei pastuch, Panas pastuch, Jan Krasowski karczmarz z żoną Reginą, kucharka Maryna. *Zerczyce, Radziłowka, Moszczona, Borsuki że niemaią w sobie żadnego katholika, tylko rus wszytko sam iegomość pan starosta Mielnicki assekurował*. Jan Paulin Uszynski archidiacon Łucki p. m. mp. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Wies Hołowczyce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit *etc. ut supra* de tenore tali.

Jakub kowal samoczwart, Pawłowa Dzidzułowa samoczwart, Woiciech Łycz samotrzec, Stas Bokacz samotrzec, Błażey Czerka samowtor, Jaskowa Czerczyna sama, Szymanicha wdowa samotrzec, Bartosz Nedilka samotrzec, Chwedor Pronek samoczwart, Łukian Nestoryk samowtor, Niczypor Piskun samoczwart, Kondrat Kobyłka samowtor, Hryc Rabko samowtor, Marcinowa Pronikowa samoczwart, woitkowa Łowcowa samowtor, Mikita Somik samotrzec, Łukian Paluszyk samoczwart, Iwan Suszczyk samoszost, Kaliszycha wdowa samotrzec, Łukianicha wdowa samotrzec, Matys Bebko samowtor, Prokop, Moizyn samowtor, Wasko Sycz samowtor, Hryc Sawczyk samowtor, Siemienowa Gruszczycha samowtor, Wowdia Somianka sama, Philip Piskunik samotrzec, Lewko Paluszczyk samowtor, Timosz Będnarz samotrzec, Tomaszowa Kowalicha samotrzec, Chwedor Sołtys samowtor, Stecicha wdowa samoszost, Miskowa Pawłowa samowtor, Kondraticha wdowa samoczwart, Hawryło Sołtys samowtor, Kopryan Sołtys samotrzec, Kunica wdowa sama. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes laboriosi Mikita Sonik advocatus et Iwan Joszczyk decurio de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni. *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Radziłowka.

Ad officium *etc. ut supra scribatur* de tenore tali.

Jacko Bilkowicz samotrzec, Iwan Balko samowtor, Żofiia wdowa sama, Timosz Somanko samopiąt, Iwan Warilinczyn samowtor, Hryh Kadiuczek samowtor, Sac Balko samoczwart, Andrzey y Iwan Koprijaniki samodziewiąt, Siemien Kopryianik samotrzec, Chwedko Jowicz samoczwart, Jackowa Sokołowa samotrzec, Demid Sołtys samopiąt, Misko Kosada samopiąt, Makar Ciesla samowtor, Pawluk Kuckowicz samotrzec, Parfen Kuckowicz samoczwart, Andreiowa wdowa samoczwart, Andrei Suprunowicz samowtor, Hryc Suprunowicz samopiąt, Chwedko Artiszyk samoszost, Misko Zdun samopiąt, Omelian Szepelik samotrzec. Walerian Poray praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Sac Balko advocatus et Andreas Kopryanik decurio de eadem villa suprascripta. *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Moszczona.

Ad officium *etc. ut supra. etc.* de tenore tali.

Kuzmicha wdowa samowtor, Wawryn Szawluk samotrzec, Łukian Szawluk samotrzec, Lewon Prokopik samotrzec, Dawyd Menkowicz samoszost, Stas Czybys samopiąt, Martin Bilko samotrzec, Ihnat Podkowa samoczwart, Stephan Denisik samoczwart, Harasim Miskowicz samopiąt, Trochim Szuba samotrzec, Demid Hrib samowtor, Hryc Kucik samoszost, Misko wdowa samowtor, Stephan Waskowiec samowtor, Wasko Borzikowicz samoczwart, Łukiian Lewonowicz sam, Paweł Bohdanowic samoczwartz, Jarosz Sołtys samopiąt, Paweł Sołtys samotrzec, Maxim Korpacz samotrzec, Timoszowa wdowa samotrzec, Wasko Koszelko samotrzec, Sidor Chwedunowicz samotrzec, Dac Chwedunowicz samopiąt, Jarmosz Syczyk samotrzec, Hawryło Kosada samopiąt, Timosz Buba z ciesciem samopiąt, Stephan Chwedunowicz samoczwart, Hryc Dyrda samowtor, Korniło Leufunowicz samowtor, Prokopicha sama. Walerian Porai praezbiter Mielnicensis m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Gregorius Lachowicz advocatus

de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Młynarze Moszczęskie.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali.

Andrzei Kudelicz samoczwart, Hryc Obełkowicz samotrzec, Demian Syryczyk samotrzec, Paweł Makowic samoczwart, Iwan Osipowicz samopiąt, Marcinowa Stankowicz samotrzec, Roman Stankowicz samowtor, Matysowa wdowa samotrzec, Osip Kudelicz samopiąt, Iwan Łobczyk samowtor, Tymosz Chwedunowicz samotrzec, Iwan Łayczyk samoczwart, Pawłowa Usowicz samowtor, Demianowa Kudelicz sama, Chwedko Morhalik samowtor, Misko Morhalik samowtor, Ilko Homot samoczwart, Iwan Matysik samoczwart, Anton Matysik samoczwart, Jarosz Kuzmicz samopiąt, Philon Pawłowicz samopiąt, Chwedor Pawłowicz samoczwart, Anton Oxiuticz samopiąt. Semen Oxiuticz samoczwart, Hryc Oxiutycz . . . . Oxiutycz samoszost, Andrzei Oxiutycz samowtor, Moisa Oxiutycz samopiąt, Michalicha wdowa sama. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Stephanus Chwiedunowicz de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni. *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Żerczyce.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Kuzma młynarz samoszost, Prokop Kuchta samotrzec, Jakim Kruhlik samotrzec, Chwedorowa Woronkowiczowa z Paszkiem samowtor, Hryc Koszczyc samowtor, Petruk Kaliszewicz samotrzec, Maxim Kaliszewicz samotrzec, Sak Nedbało samosiodm, Szymon Woronko samowtor, Kuzma Malesza samowtor, Timosz Herod samowtor, Krat Liwnewicz samowtor, Kądrat Koszoło samowtor, Charota Bendarczanka sama, Niczypor Węglarz samoszost, Iwan Trepaczuk samotrzec, Timosz Wołszka samopiąt, Iwan Żuk samotrzec, Jakim Koszma samopiąt, Iwan Popowicz samoczwart, Kucko piwowar samowtor, Wasko Łaszczyk samopiąt, Wasil Kotko z siostro samowtor, Paweł Chirmasiuk samotrzec, Chomicha wdowa samotrzec, Radko Chrimanowicz samoczwart, Kuzmicha Kotkowicz sama, Kuzmicha wdowa samowtor, Omelian Borysik samopiąt, Maryna Krypianka z siostro samowtor, Omelian woit samoszost, Iwanicha Boiarka samowtor, Jakim Diak samowtor, Michał Ihnatiuk samotrzec, Karp Boiarczuk samowtor, Krys Sołtys samowtor, Timosz Kowal samoszost, Hrycowa Koczankowa samowtor, Ihnat Kufel samotrzec, Łukian Stelmach samowtor, Iwan Lidicz samotrzec, Wawodicha wdowa samotrzec, Bartosz Lidicz samotrzec, Iliasz Lidicz z bratem Parfinem samotrzec, Hapa Kuzlanka sama, Hryc Olichwirowicz samotrzec, Iwan Naucik samotrzec. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Omelian Boiarczuk advocatus et Jachim Kruhlicz decurio de eadem villa inhaerendo... *Etc. Ut. supra usque ad finem.*

Wies Zalesie.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Chwedorowa Remisowa wdowa samowtor, Hryc Kiktiuk . . . . . . Jacko Jachimowicz samoczwart, Miniowa wdowa samoczwart, Oxiuta Piszko samotrzec, Wasko Koiket samoosm, Hryc Zubko samopiąt, Andrzey Chomikowicz samoczwart, Iwaszko Kuska samowtor Walko Szwiec samoosm, Makar Protasowicz samoczwart, Juchim Piawczenia samowtor, Andrzey

Kurek samowtor, Roman Makarewicz samoszost, Sonia wdowa samowtor, Iwan Kurek osob ma dwie u siebie, Chwedor Kurko sam ieden mieszka, Sidor Kuprazewicz samowtor mieszka, Kuzma Kusznierz sam ieden mieszka, Panaska Radkuwna z siostro samowtor mieszkaią, Happa Protasowa wdowa sama iedna mieszka, Hapa Maleszanka sama iedna mieszka, Lewon Kusznirik sam ieden mieszka, Jacko Kurupta sam ieden mieszka. Woiciech Emerik Mleczko starosta Mielnicki, Łosicki ect. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Alexander Pawłowicz podstarosci prowentowy mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Wasko Kikot de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa Zalesie commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis capitanealis castrensis Mielnicensis flexis genibus ad imaginem Crucifixi comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Klimczyce.

Aula Illustrissimae ac generosae viduae Helenae Wodynska castellanidae Podlachiae:

Ipsa Illustrissima ac generosa Helena Wodynska castellanida Podlachiae, filius eiusdem generosus Joannes Wodynski, consangvinea eiusdem generosi virgo Helena Constantia Łubinska. Familia eiusdem: Nobilis Georgius Jarniczki, famulus puer ad servitia Illustrissimae nobilis Franciscus Czarnecki, alter famulus nobilis Bartholomaeus Markowski, laboriosus Mathias Łogoszowy, famulus generosi Jarnicki Nicolaus Kawasz, Albertus laboriosus tkacz, coiadiutor eiusdem textoris etiam nomine Albertus, laboriosus cocus, 2-dus Joannes laboriosus cocus, eorundem coadiutor laboriosus Martinus kuchcik, laboriosus Nicolaus pistor. 2-dus laboriosus Thomas coadiutor, laboriosus Martinus gumienny, laboriosus Nicolaus pastor pecudum, 2-dus pastor Laurentius, laboriosus kowal, laboriosus Stephanus advena modernus appellatus cognomine Smolarz, laboriosus Simon. Sartoris familia sexus feminei: famula provecta aetate nobilis vidua Cristina Mezęnska ad servitia Illustrissimae, nobilis virgo Anna Hornowska, 2-da famula virgo Regina Kociszewska virginis monialis ordinis sancti Benedicti virgo Catherina szwaczka, laboriosa vidua Anna praczka, 2-da virgo etiam nomine Anna praczka, laboriosa vidua Anna prządka, laboriosa virgo Maryna rykunia, laboriosa virgo ad servitia. Sequuntur subditi. Laboriosus Stanislaus przewoznik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Sebastianus Jartimiak cum uxore Catherina, 2-dus laboriosus Joannes Kulchawy cum uxore Anna, soror eiusdem Catherina adulta, 3-tia laboriosa vidua Theodora woitowa, in domo eadem manet Bartholomaeus sadowniczy cum uxore Marina, filius eiusdem viduae laboriosus Albertus Puchalski cum uxore Lucia, 4-tus laboriosus Joannes Żybura owczarnik cum uxore Anna sine agricultura, in domo eadem manet vidua Anna victum manibus elaborando, 5-tus laboriosus Joannes Szaropata Iesnik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Martinus Tyszek cum uxore Wowda, 6-tus laboriosus Georgius skrzypek cum uxore Zophia, parens ipsius uxoris Anna vidua Kowalowa, filia eiusdem Helena adulta, 7-mus laboriosus Gregorius Onaczuk cum uxore Anna, parens eiusdem senex vidua nomine Hedvigis, 8-va laboriosa vidua Marina Paszkowa, filia eius Marina victum elaborant; nonus laboriosus Simon szkutnik Łasczuk cum uxore Catherina, decimus laboriosus Mathias Wanucik cum uxore Marina sine agricultura.

Molitores. Laboriosa vidua senex Simonicha, filius eiusdem maior molitor, laboriosus Stanislaus, frater eiusdem An-

dreas Simonik, 2-dus frater Paulus Simonik, 3-tius Bartholomaeus Simonik—hi solum horeos elaborant, 2-dus molitor laboriosus Andreas Barthoszyk cum uxore nobili Zophia Buratynska de Sarnaki, frater eiusdem molitoris nomine Martinus, 2-dus nomine Laurentius, 3-tius nomine Joannes. Ad hanc connotationem huius villae Klimczycze omnium et singulorum utriusque sexus existentium cmetonum pro subsidio de aula Illustrissimae in absentia illius accepi mecum laboriosum Joannem Szaropata lesnik et sic concludendo ego Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Stephanus advocatus de villa Lipno et Joannes Szarapata lesnik de villa Klimczyce inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem regestri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Litewniki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Mathias Ambrozik et Iwan Paczenka subditi illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Praźmow Prażmowski Episcopi Luceoriensis supremi regni Poloniae cancellarii obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infra scriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Litewniki commanentium, per religiosum Paulum Sosnowski ecclesiae rithus graeci Ostromecensis presbiterum conscriptum et subscriptum manu eiusdem presbiteris tum generosi Mathiae Troianowski vicepraefectri, itidem subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Regestr ze wsi Litewnik. Janiczko Tersia gospodarz, żona y dziewka osob trzy, Mathias gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn osob pięc, woyt gospodarz, żona y syn osob trzy, Fersanik gospodarz, żona, syn y corka № 4, Timoszicha wdowa, zięc z żoną y syn № 4, Martin Szelwa gospodarz żona, parobek y dziewka № 4, Żych Iwan, żona syn y corka № 4, Hrybko z żoną y corką № 3, Ihnat Niemacha; żona, matka y brat № 4, Radko Kowal, żona y parobek № 3, Sidor Kowal, żona y syn № 3, Philip, brat y siostra № 3, Fiedor kowal, żona y corka № 3, Iwan Puczenka, zięc z żoną, syn y dziewka № 5, Stephan, żona, zięc z żoną № 4, Iwan z żoną № 2, Martin Szstało z żoną № 2, Marcin Kuroczka, siostr dwie № 3, Iwan Kuroczka z żoną № 2, Iwan Baczko z żoną № 2, Sak z żoną № 2, Hriskorianik komornik y żona № 2, Iwaszko komornik, żona y syn № 3, Petruczycha komornica y z corką № 2, Dmitrowa wdowa komornica sama iedna, Oxiuta komor. z żoną № 2, Wiercia Ichanka komornica sama iedna, Prokop Trocik komornik z siostrą № 2, Polaszicha komornica, Petraczycha komornica wdowa y syn № 2, Matiycha komornica, Romanicha komornica, Łukiian komornik z żoną № 2, Iwasczenka komornica Dmitr komornik z żoną, Kuka Wasko komornik z żoną, Puczka komornik, Kondrat Semunik komornik y corka № 2, Smoliyko Roman komornik z żoną, Schymicha komornica, Dorosz komornik, żona, syn z żoną № 4, Pokotylicha komornica sama iedna. Paweł Sosnowski praezbiter cerkwi Ostromeckiey, Maciey Troianowski podstarosci Litewniczki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et

fidelem connotationem regestri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Walim.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Hryc Wasiuk subditus illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Prażmow Prażmowski, episcopi Luceoriensis, supremi regni Poloniae cancellarii obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Walim existentium, per sacrificum prezbiterum ecclesiae rithus graeci Kornicensis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et ingrossandum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de serie verborum tali:

Reiestr ze wsi Walim. 1-mus Omelian y żona, Anton z żoną, Kuzma z żoną, Daniło z żoną, Wasczuk z żoną y syn, Jaroczyk z żoną, Simon Olesinik. Riman Borzik. Stephan Mankowski prezbiter Kornicki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens suprascriptus offerens super veram et fidelem connotationem regestri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi in facie officij eiusdem exequutus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Litewnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis *etc. ut supra scribatur* de tenore tali:

Factor tego dworu pan Maciey Troianowski, pani Anna żona iego, dziewka Nastazya. Pr. Walentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Litewniki.

Ad officium capitaneale actaque castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valerianus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eadem villa commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Jakub Szwedyk, żona Maryanna, syn Maciey, corek dwie Maryanna y Maryna. Pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Horodniki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Horodniki commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Wies Horodniki. Maciey Cieczuk, drugi brat Woiciech, trzeci Walenty, czwarty Jan, matka Pasia, siostra ich Maryna, Antoni Kulesz, żona iego Pryska, Marcin Kulesz, żona Zofia, corka Maryna, Marcin Sapryczyk, żona Chwedia, Maryna Bołkunianka komornica. Valentinus Krasnodęb-

ski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Villa Bonino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Bonino commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Piotr Jastrab, żona Uliana, Paweł zięc iego z żoną Anną, parobek Jędrzey y dziewka, Jan Koweska z żoną Maryną, Grzegorz Smak z żoną Maryną, brat iego Mikołai, matka tychże Maryna, Gzregorz Podauliczek, żona Oxinia, brat Maciey z żoną Maryną, parobek Ułas, Maryna wdowa, Tomkowa Wawrynikowa, Marcin Huczko, żona Maryna, corka Nastasia, Maciey Szaleik z żoną, Maciey Kozieik z matką, parobek, Netychor Solonczuk, siostry Zofia, druga Katarzyna, Jakub Naydyk z żoną Maryną, Jan Szalcik z żoną, Stanisław z żoną Jadwigą. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparentes laboriosi Mathias Cieczuk de villa Horodniki et Gregorius Podduliczek de villa eadem suprascripta Bonino inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in supradictis villis commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixis flexis genibus comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Mierzwicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mierzvicensi magnifici pallatini podlachiae commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta capitanealia praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore tali:

Urzędnik tego dworu pan Paweł Nurzynski, gumienny Wasilewski, gospodyni Happa, parobki: Gmiter, Tymosz, Wasko, Piotr, winnik Jan, corka iego Katarzyna, Woiciechowa mysliwcowa. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Wies Mierzwice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa eadem Mierzwice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Olexa Swiatucha samotrzec, Samoiłowa wdowa sama, Jacko Lesnik samopiąt, Hryc woznik samoczwart, Osip Szołtys samotrzec, Troc Woitik samotrzec, Omelian Szołtys z bratem samodziesiąt, Miecianka samowtor, Troc Kunaszyk samopiąt, Firsicha wdowa samoczwart, Pawlicha wdowa z siostrą samopiąt, Jakubowa samowtor, Ostap Pawlik samopiąt, Dmitr Pawlik samopiąt, Olisiey Samocik samoczwart, Iwan Dudiak samopiąt, Timosz Suprunik

samoczwart, Hryc Woitik samopiąt, Oxiuta Maximik samoczwart, Wasko Szkutnik samoszost, Roman młynarz samopiąt, Jaskowa kucharzowa samowtor, Chwedko Sienczyk samowtor, Iwan Sienczyk samotrzec, Semin Sienczyk samotrzec, Moisa Piskun samoszost, Andrzei Szwiec samotrzec, Iwan Horbacz samowtor, Denis kowal samoczwart. Pr. Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Ostap Paulik et Iwan Sienczuk de eadem villa Mierzwice inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Kozieradzki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens perillustris et admodum reverendus Joannes Paulinus Uszynski archidiaconus Luceoriensis praepositus Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Kozieradiensi commanentium manu sui offerentis subscriptum tum generosi Mathiae Jarochowski administratoris bonorum Kozieradiensium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur talis:

Dwor Kozieradzki. Urzendnik y dozorca Kozieradzkich maiętnosci pan Maciey Jarochowski, żona pani Zophia Jeżewska, corka Katarzyna, Joanna y Anna, czeladnik Prusinowski. Jan Paulin Uszynski archidiakon Łucki proboszcz Mielnicki mp. Maciey Jarochowski urzendnik y dozorca maientnosci Kozieradzkich mp.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродскаго суда за 1661—1664 годы, № 10945, л. 450 об.—454—561.

I.

УКАЗАТЕЛЬ ЛИЧНЫХЪ ИМЕНЪ.

А.

Б.

В.

Г.

Д.

Е.

Ж.

З.

И.

Л.

М.

Н.

О.

П.

Р.

Т.

У.

Ф.

Х.

Ц.

Ч.

Ш.

Щ.

Э.

Ю.

Я.

II.

УКАЗАТЕЛЬ

ГЕОГРАФИЧЕСКИХЪ НАЗВАНІЙ.

А.

Б.

В.

Г.

Д.

Е.

Ж.

З.

И.

К.

Л.

М.

Н.

О.

П.

Р.

С.

Т.

У.

Ф.

Х.

Ц.

Ч.

Ш.

Щ.

Ю.

Я.

III.

УКАЗАТЕЛЬ ПРЕДМЕТОВЪ.

А.

Б.

В.

Г.

Д.

Е.

Ж.

П.

Р.

С.

Т.

У.

Ф.

Х.

Ц.

Ч.

Ш.

